BÍBLIA

Библија

Versão Bilingue

Português – Macedônio

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Macedônio - Стандардна Библија

2020

BÍBLIA

Библија

Versão Bilingue

Português – Macedônio

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Macedônio - Стандардна Библија

2020

Índice dos Livros da Bíblia

Velho Testamento	Stariot Zavet	
Naum	Наум	2.662
Habacuque	Авакум	2.668
Sofonias	Софонија	2.675
Ageu	Агеј	2.683
Zacarias	Захарија	2.688
Malaquias	Малахија	2.716

Novo Testamento	Noviot Zavet	
Mateus	Матеј	2.725
Marcos	Марко	2.836
Lucas	Лука	2.906
João	Јован	3.026
Atos	Дела	3.113
Romanos	Римјаните	3.228
1 Coríntios	1 Коринтјаните	3.276
2 Coríntios	2 Коринтјаните	3.322
Gálatas	Галатјаните	3.352
Efésios	Ефесјаните	3.368
Filipenses	Филипјаните	3.384
Colossenses	Колосјаните	3.395
1 Tessalonicenses	1 Солуњаните	3.406
2 Tessalonicenses	2 Солуњаните	3.416
1 Timóteo	1 Тимотеј	3.422
2 Timóteo	2 Тимотеј	3.435
Tito	Тит	3.444
Filemon	Филимон	3.450
Hebreos	Евреите	3.453
Tiago	Јаков	3.488
1 Pedro	1 Петар	3.500
2 Pedro	2 Петар	3.513
1 João	1 Јован	3.521
2 João	2 Јован	3.533
3 João	3 Јован	3.535
Judas	Јуда	3.537
Apocalipse	Откровение	3.541

VERSÃO BILINGUE

Português – Macedônio

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

STARIOT ZAVET

Macedônio

Свето Писмо: Стандардна Библија 2006

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do

Создавање

Создавање 1

ВО ПОЧЕТОКОТ

Бог го создава светот и човекот

1Во почетокот Бог ги создаде небото и земјата.

2Земјата беше неоформена и пуста; имаше темнина над безднaта и Божјиот Дух лебдеше над водата.

3И Бог рече: „Нека биде светлина!“ И настана светлина.

4И Бог виде дека светлината е нешто добро; и ја оддели Бог светлината од темнината.

5Бог светлината ја нарече ден, а темнината ја нарече ноќ. И настапи вечер, и настапи утро – прв ден.

6Потоа Бог рече: „Нека има свод среде водата и тој да разделува вода од вода!“

7И создаде Бог свод; и ја одвои водата што е под сводот од водата што е над сводот. Така и стана.

firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.	
[8] E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.	[8]И сводот Бог го нарече небо. И настапи вечер и настапи утро – втор ден.
[9] Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.	[9]И Бог рече: „Нека се собере водата што е под небото на едно место, и нека се појави копно!“ И стана така.
[10] À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.	[10]Копното Бог го нарече земја, а собраните води ги нарече – морињa; и виде Бог дека тоа е добро.
[11] E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.	[11]И Бог рече: „Нека израсте од земјата зеленило – трева што дава семе, плодоносни дрвја кои во себе имаат семе!“ И стана така.
[12] A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.	[12]Земјата пушти од себе зеленило: трева што дава семе според својот род, а и дрвја што раѓаат плод, чие семе е според нивниот род. И Бог виде дека тоа е добро.
[13] Houve tarde e manhã, o terceiro dia.	[13]И настапи вечер, и настапи утро – трет ден.
[14] Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.	[14]Потоа Бог рече: „Нека се појават светила на небескиот свод, за да го делат денот од ноќта и да бидат знаци, и за времињата, и за деновите, и за годините;
[15] E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.	[15]и нека бидат тие светилници на небескиот свод, за да ја осветлуваат земјата!“ И стана така.
[16] Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.	[16]Бог создаде две големи светила: поголемо светило да управува со денот, и помало светило да управува со ноќта; ги создаде и ѕвездите;

17 E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

18 para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

19 Houve tarde e manhã, o quarto dia.

20 Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

21 Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

22 E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

23 Houve tarde e manhã, o quinto dia.

24 Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

25 E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

26 Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa

17и ги постави Бог на небескиот свод да ја осветлуваат земјата,

18и да управуваат со денот и ноќта, и да ја одделуваат светлината од темнината. И Бог виде дека тоа е добро.

19И настапи вечер, и настапи утро – четврти ден.

20Потоа рече Бог: „Водата нека се исполни со живи суштества, а низ небескиот свод над земјата нека полетаат птици!“

21И Бог создаде големи риби и секаков вид животни влекачи што живеат во водата, според нивниот род, како и секаков вид крилати птици, според нивниот род. И виде Бог дека тоа е добро.

22И ги благослови Бог, велејќи: „Плодете се и множете се, и наполнете ја водата во морињата, и птиците нека се намножат на земјата!“

23И настапи вечер, и настапи утро – петти ден.

24Пак рече Бог: „Нека изведе земјата од себе разни суштества според родот нивни: добиток, лазачи и ѕверови земни според нивниот род!“ И стана така.

25И Бог создаде ѕверови земни, според родот нивен, и добиток според родот негов, и секакви гадинки земни, според родот нивен. И Бог виде дека тоа е добро.

26Потоа Бог рече: „Да создадеме човек според Нашиот образ, според Нашето

semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus, sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

[27] Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

[28] E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

[29] E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

[30] E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

[31] Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

Gênesis 2

[1] Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

[2] E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

подобие како што сме Ние, кој ќе биде господар над морските риби, над небеските птици, и над добитокот – над целата земја и над сите гадинки што лазат по земјата!“

[27]И Бог го создаде човекот според образот Свој, според образот Божји го создаде; машко и женско ги создаде.

[28]И ги благослови Бог, и им рече: „Плодете се, и множете се, и наполнете ја земјата, и господарете над неа, и овладајте ги морските риби, и небеските птици, и сите животни што лазат по земјата!“

[29]И Бог рече: „Еве, ви дадов секакви билки што даваат семе по целата земја, и секакви дрвја што во себе имаат семе според својот род и вид; тоа да ви биде за храна!

[30]А на сите земни ѕверови, и на сите небески птици, и на сè што се движи по земјата, во кое има жива душа, им ги дадов сите тревни растенија за храна.“ Така и стана.

[31]И Бог виде дека сето она што го создаде е многу добро. И настапи вечер, и настапи утро – шести ден.

Создавање 2

[1]Така се довршија небото и земјата и сето нивно воинство.

[2]Седмиот ден Бог ги заврши делата Свои, што ги направи; и си отпочина во седмиот ден од сите дела Свои, што ги создаде.

3 E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

3И Бог го благослови седмиот ден, и го освети, зашто во тој ден си отпочина од сите дела Свои, што ги направи и создаде.

A formação do homem

4 Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

4Ете така настанаа небото и земјата, во она време кога Господ Бог ги создаде земјата и небото.

5 Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

5А уште не беа никнале полски грмушки и земни тревки, зашто Господ Бог уште не праќаше дожд на земјата, ниту, пак, имаше човек кој ќе ја обработува земјата,

6 Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

6но се креваше пара од земјата и ја оросуваше површината на целата земја.

7 Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

7И Господ Бог го создаде човекот од земен прав и му дувна во лицето дух животен; и човекот стана жива душа.

Градината во Едем

8 E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

8И Господ Бог насади рајска градина на исток; и таму го насели човекот што го создаде.

9 Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

9И Господ Бог направи да израстат од земјата секакви дрвја, убави за гледање и добри за јадење, и дрвото на животот среде рајот, и дрвото за познавање на доброто и злото.

10 E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

10Од Едем извираше река за да го наводнува рајот, а потоа таа се раздвојуваше на други четири реки.

11 O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

11Името на едната е Пишон; таа тече околу целата Хевилска земја, каде што има злато.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu;

[12]Златото на таа земја е добро; таму има и бделиум и камен оникс.

[13]А на втората река името ѝ е Гион; таа тече околу целата земја Куш.

[14]Името, пак, на третата река е Тигар; таа тече на исток од Асирија. Четвртата река е Еуфрат.

[15]И го зеде Господ Бог човекот, го насели во Едемската градина, за да ја обработува и да ја чува.

[16]И му заповеда Господ Бог на човекот, велејќи: „Од секое дрво во градината можеш да јадеш,

[17]освен од дрвото за познавање на доброто и на злото; од него не јади; зашто во оној ден кога ќе вкусиш од него, ќе умреш.“

[18]И Господ Бог рече: „Не е добро за човекот да биде сам; да му создадеме помошник, сличен на него!“

[19]Тогаш Господ Бог ги создаде од земјата сите полски животни, и сите небески птици, и ги доведе кај човекот за да види како ќе ги нарече тој, па, како што човекот ќе го нарече секое живо суштество, така да му биде и името.

[20]И им даде човекот имиња на сиот добиток, и на небеските птици, и на сите полски ѕверови; но за човекот не се најде помошник, сличен на него.

[21]Затоа Господ му прати на човекот длабок сон; па кога заспа, му извади

tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.

[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e

едно ребро, и местото го пополни со месо.

[22]Од реброто, што го зеде од човекот, Господ Бог создаде жена и ја доведе кај човекот.

[23]А човекот рече: „Еве тоа е коска од моите коски, и плот од мојата плот. Нека ѝ биде името жена, зашто е земена од мажот!“

[24]Затоа човекот ќе ги остави татко си и мајка си и ќе се прилепи кон жената своја; и ќе бидат едно тело.

[25]И беа обајцата голи, Адам и жената негова, и не се срамеа.

Создавање 3

Протерување на мажот и жената од рајот

[1]Но змијата беше полукава од сите sверови полски, што ги создаде Господ Бог; па ѝ рече на жената: „Вистина ли е дека Бог рекол да не јадете од ниедно дрво во рајот?“

[2]А жената ѝ рече на змијата: „Ние јадеме род од секое дрво во рајот;

[3]– само од родот на она дрво среде рајот, – рече Бог, – не јадете од него и не допирајте се до него, за да не умрете!“

[4]Тогаш змијата ѝ рече на жената: „Не, нема да умрете!

[5]Но Бог знае дека оној ден кога ќе вкусите од него, ќе ви се отворат очите, па ќе станете како богови и ќе знаете што е добро, а што зло.“

[6]Кога жената, виде дека родот на дрвото е добар за јадење, и убав на изглед, и

árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

дека дрвото е пожелно поради тоа што дава знаење, набра род од него и го изеде, па му даде и на мажот свој, та и тој јадеше.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

[7]Тогаш им се отворија очите на обајцата, и разбраа дека се голи; па исплетоа лисја од смокви и си направија опашала.

[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

[8]Тогаш го чуја гласот на Господ Бог, кога Тој одеше низ рајот во времето на дневниот ветрец; и се сокрија Адам и неговата жена меѓу рајските дрвја.

[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

[9]Но Господ Бог го повика Адам и му рече: „Каде си?“

[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[10]А тој одговори: „Го чув одењето Твое низ рајот, па се уплашив, бидејќи сум гол, и се сокрив.“

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[11]И Тој рече: „Кој ти кажа дека си гол? Да не си јал од она дрво, од кое ти забранив да јадеш?“

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[12]Адам, пак, рече: „Жената, која ми ја даде Ти, таа ми даде плод од дрвото, и јас јадев.“

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[13]Тогаш Господ Бог ѝ рече на жената: „Зошто го направи тоа?“ Жената одговори: „Змијата ме измами, и јас јадев.“

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

[14]На змијата, пак, ѝ рече Господ Бог: „Затоа што си го направила тоа, проклета да си меѓу сите животни и сите полски ѕверови; помешечки ќе се влечеш и прав ќе јадеш сè до крајот на својот живот!

[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

[17] E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

[18] Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

[19] No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

[20] E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

[21] Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

[22] Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

[15]И ставам непријателство меѓу тебе и жената и меѓу родот твој и породот нејзин. Тој ќе ти ја смачкува главата, а ти ќе го каснуваш во петата.“

[16]А на жената ѝ рече: „Кога ќе бидеш бремена, ќе ти ги умножам и преумножам маките; со болки ќе раѓаш деца, и ќе се приклониш кон мажот свој, и тој ќе ти биде господар!“

[17]Па потоа му рече на Адам: „Бидејќи ја послуша жената твоја и вкуси од дрвото, од кое ти забранив и реков: – не јади од него – затоа земјата нека биде проклета за тебе; со мака ќе се храниш од неа сè до крајот на својот живот;

[18]трње и бодлики ќе ти раѓа; и ти ќе јадеш трева полска.

[19]Со пот на лицето свое ќе јадеш леб, сè дури не се вратиш во земјата, од која си земен; зашто си земја, и во земја ќе се вратиш!“

[20]Адам ја нарече својата жена Ева, бидејќи таа стана мајка на сите живи.

[21]А Господ Бог им направи на Адам и на неговата жена облеки од кожа, и ги облече во нив.

[22]И Господ Бог рече: „Ете, Адам стана како еден од Нас, знаејќи што е добро и што е зло; но сега, да не ја испружи раката своја и да земе пак од дрвото на животот, и да вкуси, па да заживее вечно!“

[23] O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

[24] E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

Abel e Caim

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

[3] Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

[4] Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

[5] ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

[6] Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

[7] Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

[23]Тогаш Господ Бог го изгони од Едемската градина, за да ја обработува земјата, од која беше земен.

[24]Откако, пак, го изгони Адам, постави на исток пред градината Едем херувим и огнен меч, кој се вртеше и натаму и наваму, за да го пазат патот кон дрвото на животот.

Создавање 4

Каин и Авел

[1]Потоа Адам легна со жената своја Ева, која зачна и го роди Каин, и рече: „Придобив човек од Господ!“

[2]Го роди уште и братот негов Авел. И Авел стана овчар, а Каин беше земјоделец.

[3]По некое време Каин Му принесе на Господ дар од земните плодови;

[4]а и Авел исто така принесе од првината на стадото свое и од нивната маст. И Господ погледна благонаклоно на Авел и на неговите дарови;

[5]а на Каин и на неговите дарови не погледна благонаклоно. Затоа Каин многу се разлути, и лицето му се намршти.

[6]Тогаш Господ му рече на Каин: „Зошто се лутиш? Зошто се помрачи лицето твое?

[7]Зарем, кога правиш добро, не си ведар во лицето? А ако не правиш добро, тогаш гревот е пред вратата; тој те влече кон себе, но ти надвладај го!“

O primeiro homicídio

8 Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

8И му рече Каин на својот брат Авел: „Да појдеме в поле!“ А кога беа во полето, Каин скокна на својот брат Авел, и го уби.

9 Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

9Тогаш Господ му рече на Каин: „Каде е братот твој, Авел?“ А тој одговори: „Не знам; зарем јас сум чувар на брат ми?“

10 E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

10А Господ рече: „Што направи? Чуј! Крвта на братот твој вика од земјата кон Мене.

11 És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

11Затоа да си проклет на земјата, што ја отвори устата своја да ја прими крвта на братот од раката твоја.

12 Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

12Кога ќе ја обработуваш земјата, таа нема повеќе да ти дава изобилен род; ти ќе бидеш изгнаник и скитник по земјата!“

13 Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

13А Каин му рече на Господ: „Казната моја е толку голема, што не може да се носи.

14 Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

14Ете, денес ме истеруваш од плодната земја, и од лицето Твое ќе се кријам и ќе бидам прогонет и скитник по земјата: значи, секој што ќе ме сретне, може да ме убие.“

15 O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

15А Господ му рече: „Тоа нема да се случи; зашто кој ќе го убие Каина, седумпати ќе се казни!“ И му стави Господ знак на Каин, за да не го убие никој, кој ќе го сретне.

16 Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

16И си отиде Каин од пред лицето на Господ, и се насели како прогонет во земјата Нод, источно од Едем.

Descendentes de Caim

Потомците на Каин

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

[17]И легна Каин со жената своја, и таа забремени и го роди Еноха Потоа созида град и го нарече според името на својот син – Енох.

[18]На Енох му се роди Ирад; а Ирад го роди Мехујаел; Мехујаел, пак, го роди Матусал, а Матусал го роди Ламех.

[19]Ламех зеде две жени: на едната ѝ беше името Ада, а на другата Цила.

[20]Ада го роди Јавал, тој е татко на оние што живеат во шатори со стада.

[21]А на братот негов името му беше Јувал; тој беше татко на сите што свиреа на гусли и шупелки.

[22]Цила, пак, го роди Тувал-Каин, кој беше ковач на секакви работи од бакар и железо; а сестра на Тувал-Каин му беше Ноема.

[23]И им рече Ламех на жените свои, Ада и Цила: „Чујте го гласот мој, жени Ламехови; послушајте ги зборовите мои: убив човек поради рана и момче заради модрица.

[24]Ако за Каин треба да се одмазди седумпати, за Ламех ќе се одмазди седумдесет и седумпати!“

[25]Адам пак легна со жената своја, и таа му роди син, и му даде име Сит. Зашто рече: „Господ ми даде син место Авел, кого го уби Каин.“

[26]И на Сит му се роди син, кого го нарече Енох. Тогаш почна да се повикува името Господово.

Gênesis 5

Descendentes de Adão
1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

[4] Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[5] Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.

[6] Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

[7] Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.

[8] Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.

[9] Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.

[10] Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.

[11] Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.

Создавање 5

Родословот на патријарсите од Адам до Ное

[1]Ова е родослов на Адам: Кога Бог го создаде човекот, го создаде според образот Божји.

[2]Маж и жена ги создаде, и ги благослови, и ги нарече – човечки суштества – во денот кога беа создадени.

[3]Адам поживеа сто и триесет години, кога му се роди син според подобието негово и според образот негов, и му даде име Сит.

[4]А откако го роди Сит, Адам поживеа уште осумстотини години, раѓајќи синови и ќерки.

[5]И сите денови, што ги поживеа Адам, изнесуваа деветстотини и триесет години; потоа тој умре.

[6]Сит, пак, поживеа сто и пет години и му се роди Енох.

[7]По раѓањето на Енох, Сит живееше уште осумстотини и седум години, раѓајќи синови и ќерки;

[8]така поживеа Сит вкупно деветстотини и дванаесет години и потоа умре.

[9]Енох, пак, имаше деведесет години, кога му се роди Каинан.

[10]А откако го роди Каинан, Енох живееше уште осумстотини и петнаесет години, раѓајќи синови и ќерки;

[11]и така сите денови на Енох изнесуваа деветстотини и пет години; потоа тој умре.

[12] Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.

[13] Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.

[14] Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.

[15] Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.

[16] Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.

[17] Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

[18] Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

[19] Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[20] Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

[21] Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.

[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.

[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.

[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

[12]Каинан, пак, поживеа седумдесет години и го роди Махалалеил;

[13]а по раѓањето на Махалалеил Каинан живееше уште седумстотини и четириесет години, раѓајќи синови и ќерки.

[14]И така Каинан поживеа вкупно деветстотини и десет години; и умре.

[15]А Махалалеил поживеа шеесет и пет години, и го роди Јаред.

[16]По Јаредовото раѓање Махалалеил живееше уште осумстотини и триесет години, раѓајќи синови и ќерки.

[17]А сите денови од животот на Махалалеил беа осумстотини деведесет и пет години; потоа тој умре.

[18]Јаред, пак, поживеа сто шеесет и две години и го роди Енох;

[19]а откако го роди Енох, Јаред живееше уште осумстотини години, раѓајќи синови и ќерки.

[20]Сите денови, пак, од животот на Јаред изнесуваа деветстотини шеесет и две години; и умре.

[21]Енох, откако поживеа шеесет и пет години, го роди Метушелах;

[22]а по раѓањето на Метушелах, Енох живееше според волјата Божја триста години, раѓајќи синови и ќерки.

[23]А сите денови на Енох изнесуваа триста шеесет и пет години.

[24]И Енох, живеејќи според волјата Божја, исчезна, бидејќи Бог го зеде.

[25]Матусал, пак, поживеа сто осумдесет и осум години, и го роди Ламех;

[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.

[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;

[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.

[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.

[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

[26]па, откако го роди Ламех, Метушелах живееше уште седумстотини осумдесет и две години, раѓајќи синови и ќерки;

[27]а сите денови од животот на Метушелах беа деветстотини шеесет и девет години; потоа умре.

[28]Ламех, пак, откако поживеа сто осумдесет и две години, доби син.

[29]И го нарече Ное, велејќи: „Овој ќе нè утеши во работите наши и во трудот на рацете наши на земјата, што Господ ја проколна.“

[30]А откако се роди Ное, Ламех поживеа уште петстотини деведесет и пет години, раѓајќи синови и ќерки.

[31]Така поживеа Ламех вкупно седумстотини седумдесет и седум години; и умре.

[32]Ное имаше петстотини години, кога ги роди: Сим, Хам и Јафет.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens,

Создавање 6

Бог решава да ги погуби луѓето

[1]А кога луѓето почнаа да се множат на земјата, и ќерки им се народија,

[2]тогаш синовите Божји видоа дека ќерките човечки се убави и ги земаа, кои ги сакаа, за жени.

[3]И рече Господ: „Духот Мој нема вечно да ги одржува во живот луѓето, зашто тие се плот; деновите нивни нека им бидат сто и дваесет години.“

[4]А во тоа време имаше џинови на земјата, особено кога синовите Божји почнаа да влегуваат при ќерките

as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

5 Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

6 então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

7 Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

8 Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

9 Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

10 Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

11 A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

12 Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

13 Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

човечки и тие почнаа да им раѓаат; тоа се силните луѓе, прочуени од старото време.

5И Господ виде дека лошотиите меѓу луѓето на земјата се умножуваа, и дека сите мисли и помисли во срцата нивни беа зли во секое време.

6И се покаја Господ што го беше создал човекот на земјата, па се натажи во срцето Свое.

7И рече Господ: „Ќе ги истребам од земјата луѓето што сум ги создал – од човекот до добитокот, малите гадинки и небеските птици – бидејќи се каам што ги создадов.“

8Но Ное најде милост во очите на Господ.

Бог решава да го поштеди Ное

9Еве го животот на Ное: Ное беше човек праведен и непорочен во својот род; Ное живееше според Божјата волја.

10И му се родија на Ное три сина: Сим, Хам и Јафет.

11А земјата се израсипа пред лицето на Бога, и се исполни со неправда.

12И погледна Бог на земјата, и ете – таа беше расипана: бидејќи секое суштество беше се отклонило од својот пат на земјата.

13И му рече Бог на Ное: „Крајот на секое суштество дојде пред очите Мои, зашто земјата се исполни со нивните злодела; и, еве, Јас ќе ги истребам од земјата.

14 Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

14Изгради си за себе ковчег од дрвото гофер, и направи прегради во ковчегот; потоа намачкај го со смола однатре и однадвор.

15 Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

15А изгради го вака: должината на ковчегот да биде триста лакти, ширината негова педесет лакти, а во висина да е триесет лакти.

16 Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

16Направи отвор на ковчегот, и засводи го на еден лакот одозгора; стави му и врата на ковчегот отстрана и нека има три ката во него: долен, среден и горен.

17 Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

17Јас ќе пуштам потоп, вода, на земјата, за да го истребам под небото секое суштество, во кое има животен дух; сè, што е на земјата, ќе изгине.

18 Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

18Но со тебе Јас ќе направам Свој завет, а во ковчегот ќе влезеш ти, и со тебе и синовите твои, и жената твоја, и жените на синовите твои.

19 De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

19И внеси во него исто така од сите животни, од секое суштество да има по две, за да останат со тебе во живот; од машки и од женски пол да бидат.

20 Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

20Од птиците според родот нивни, и од добитокот според родот негов, и од сите влекачи според нивниот род – од сите по две ќе влезат при тебе, за да останат живи.

21 Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

21И земи со себе секаква храна, со каква што се хранат, и чувај ја кај себе; тоа ќе биде храната за тебе и за нив!“

22 Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

22И направи Ное сè како што му заповеда Бог; така направи.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

Создавање 7

Ное влегува во ковчегот

[1]И му рече Господ на Ное: „Влезете во ковчегот ти и целото твое семејство, бидејќи ти си единствениот праведен пред Мене во овој род,

[2]и земи со себе од секое чисто животно по седум од машки и женски пол, а од нечистите животни – по две, машки пол и женски пол;

[3]исто така и од небеските птици по седум, од машки и од женски пол, за да им се зачува родот нивни по целата земја.

[4]Зашто по седум дена ќе пуштам дожд на земјата, што ќе се излива четириесет дена и четириесет ноќи, и ќе го истребам од земјата секое суштество, што сум го создал.“

[5]И Ное направи сè што му заповеда Господ.

Големиот потоп

[6]А Ное имаше шестотини години кога се случи потопот на земјата.

[7]И влезе Ное во ковчегот, и синовите негови, и жената негова, и жените на синовите негови со него, заради водениот потоп.

[8]И од чистите и од нечистите животни, и од птиците и од сè што се влечеше по земјата,

[9]влегоа кај Ное во ковчегот по две, машко и женско, како што Бог му заповеда на Ное.

[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.
[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,
[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.
[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;
[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[10]А по седмиот ден дојдоа водите од потопот на земјата.
[11]Во шестотата година од животот на Ное, во вториот месец од таа година, седумнаесеттиот ден од месецот, во тој ден бликнаа сите извори на големата бездна и се отворија окната небески;
[12]и се лиеше дожд на земјата четириесет дена и четириесет ноќи.
[13]Во истиот ден во ковчегот влегоа Ное, неговите синови Сим, Хам и Јафет, и жената Ноева, и трите жени на синовите негови со нив.
[14]Тие, и сите ѕверови според родот нивни, и добитокот според неговиот род, и сите гадинки, што се влечеа по земјата, според нивниот род, и сè што лета, според родот негов, сите птици и сè што има крилја,
[15]влегоа во ковчегот кај Ное по две од секое суштество, во кое имаше животен дух;
[16]и тие што влегоа, машки и женски пол влегоа од секое суштество, како што му беше заповедал Бог. Потоа Господ го затвори ковчегот однадвор.

[17]Натопувањето на земјата потраја четириесет дена; водата надојде и го подзеде ковчегот; и тој се крена од земјата;
[18]водата се засилуваше многу и се умножуваше на земјата, а ковчегот пловеше по површината на водата.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e

[19]И нарасна водата на земјата толку многу, што ги покри сите високи планини, какви што има под целото небо;

[20]петнаесет лакти се издигаше водата над планините, откако ги покри.

[21]Тогаш го изгуби животот секое суштество што се движеше по земјата: и птиците, и добитокот, и ѕверовите, и сите лазачи, што се влечат по земјата, и сите луѓе;

[22]сè, што на копното имаше здив во ноздрите свои, изумре.

[23]И се истреби секое суштество, што живееше на земјата: од човекот до добитокот, и лазачите, и птиците небески – сè беше истребено од земјата; останаа само Ное, и оние, кои беа со него во ковчегот.

[24]А водата беше над земјата сто и педесет дена.

Создавање 8

Ное излегува од ковчегот

[1]И си спомна Бог за Ное, и за сите ѕверови и за сиот добиток, што беа со него во ковчегот; и навеа Бог ветар на земјата, и водите запреа.

[2]Изворите на бездната и окната небески се затворија, и дождот од небото престана.

[3]Водата почна постепено да опаѓа на земјата, и по сто и педесет дена намали.

minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

4 No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

5 E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

6 Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

7 e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

8 Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

9 mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

10 Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

11 À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

12 Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

Noé e sua família saem da arca

13 Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as

4И се запре ковчегот во седмиот месец на седумнаесеттиот ден на ридовите од планината Арарат.

5Водата, пак, опаѓаше постепено до десеттиот месец; и во првиот ден од десеттиот месец се покажаа врвовите на планините.

6А по четириесет дена го отвори Ное прозорецот на ковчегот, што го беше направил;

7И пушти гавран, кој откако одлета, полетуваше и долетуваше додека не се исуши земјата од водата.

8Потоа пушти гулаб, за да види дали исчезнала водата од површината на земјата;

9но гулабот, бидејќи не најде каде да застане со своите нозе, се врати кај него во ковчегот, зашто уште имаше вода по целата земја; и Ное ја спружи раката, го фати и го зеде кај себе во ковчегот.

10Почека уште други седум дена, и повторно го пушти гулабот од ковчегот.

11Гулабот се врати кај него приквечер; и ете, во клунот свој тој имаше свеж маслинов лист; и Ное разбра дека се повлекла водата од земјата.

12Потоа почека уште седум дена, и го пушти гулабот, а тој повеќе не му се врати.

13Во шестотини и првата година, во првиот ден од првиот месец, ја снема

águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

водата од земјата; и Ное го отвори покривот на ковчегот, погледна и виде дека површината на земјата беше поисушена.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[14]А на дваесет и седмиот ден од вториот месец, земјата беше сува.

[15] Então, disse Deus a Noé:

[15]Тогаш му рече Бог на Ное:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[16]„Излезете од ковчегот, ти, жената твоја, синовите твои, и жените на синовите твои;

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[17]изведи ги со себе и сите животни, што се со тебе, од секое суштество, од птиците, добитокот и сите влекачи што лазат по земјата; нека се растурат по земјата, и нека се плодат и множат на земјата!“

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[18]И излегоа Ное, синовите негови, жената негова, и жените на синовите негови;

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

[19]сите животни и сите лазачи, сите птици – сè што се движи по земјата, според родот нивни, излегоа од ковчегот.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[20]И Му направи Ное жртвеник на Господ; и зеде од секој чист добиток и од сите чисти птици, и ги принесе на жртвеникот како жртви сепаленици.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

[21]И Господ го почувствува пријатниот мирис, па рече во срцето Свое: „Нема повеќе да ја проколнувам земјата поради човекот, зашто помислите на срцето човечко се зли уште од младини и нема повеќе да ги уништувам живите суштества, како што направив.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

[3] Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

[4] Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

[5] Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

[6] Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

[7] Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

[8] Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

[9] Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

[22]Отсега, па сè дури постои земјата, нема да престанат сеењето и жнеењето, студот и горештината, летото и зимата, деновите и ноќите.“

Создавање 9

Божјото ветување на Ное

[1]Тогаш Бог го благослови Ное и синовите негови, и им рече: „Плодете се и множете се, и полнете ја земјата!

[2]А сите земни животни и сите небески птици, и сè што лази по земјата, и сите морски риби да се плашат од вас: во ваши раце се предадени.

[3]Сè што се движи и живее, ќе ви биде храна; сè ви давам, како што ви ги бев дал зелените билки.

[4]Само не смеете да ги јадете живите суштества додека во нив има душа, односно крв!

[5]А за вашата крв, во која е вашиот живот, ќе барам сметка; од секој sвер ќе ја барам; ќе ја барам, исто така, душата човечка од раката на човек, од раката на братот негов;

[6]кој ќе пролее човечка крв, и неговата крв ќе се пролее од човечка рака; зашто човекот е создаден според образот Божји.

[7]Вие, пак, плодете се и множете се; ширете се на земјата и наполнете ја!“

[8]И му рече Господ на Ное и синовите негови со него, велејќи:

[9]„А Јас, еве, го поставувам заветот Мој со вас и со вашето потомство по вас,

[10] e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

[11] Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

[12] Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

[13] porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

[14] Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

[15] então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

[16] O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

[17] Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[10]и со секоја жива душа, која е со вас, со птиците, и со добитокот, и со сите земни ѕверови, што се со вас, со сè она што излегло од ковчегот, со сите земни животни;

[11]го поставувам заветот Мој со вас дека отсега нема веќе ниедна плот да загине од потоп и дека повеќе не ќе има потоп да ја запустува земјата!“

[12]И рече Бог: „Еве го знакот на заветот, што го поставувам меѓу Мене и вас и меѓу секоја жива душа, која е со вас, за сите идни поколенија:

[13]божилак Свој поставувам во облакот, за да биде знак на заветот меѓу Мене и земјата.

[14]Па кога облак ќе навеам на земјата, ќе се појави божилакот во облакот,

[15]и ќе си спомнам за заветот Мој, кој е меѓу Мене и вас и меѓу секоја душа, што живее во плот; и нема веќе да има потоп за да ја уништи секоја плот.

[16]Божилакот ќе биде во облакот, и Јас ќе го видам и ќе си спомнам за вечниот завет меѓу Бога и меѓу секоја жива душа во секоја плот, што е на земјата.“

[17]И му рече Бог на Ное: „Тоа е знакот на заветот, што го поставив меѓу Мене и меѓу секоја плот, што е на земјата!“

Тројцата синови на Ное

[18]Синовите Ноеви, кои излегоа од ковчегот, беа: Сим, Хам и Јафет. Хам е татко на Ханан.

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé

1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[19]Тоа се трите сина Ноеви, и од нив се насели целата земја.

[20]А Ное почна да ја обработува земјата, и насади лозје.

[21]И се напи од виното, па се опи, и легна гол среде шаторот свој.

[22]А Хам, таткото на Ханан, ја виде голотијата на таткото свој, и излезе, та им го кажа тоа на обајцата браќа свои.

[23]Но Сим и Јафет зедоа облека, и, наметнуваќи ја на рамената свои, појдоа назадешкум и ја покрија со неа голотијата на таткото свој; лицата им беа свртени наназад, и тие не ја видоа голотијата на својот татко.

[24]А кога се истрезни Ное од виното, дозна што му беше направил помладиот негов син,

[25]па рече, „Проклет да е Ханан; тој ќе биде слуга на слугите од браќата свои!“

[26]И уште рече: „Благословен да е Господ Бог Симов; а Ханан ќе му биде слуга!

[27]Нека го рашири Бог Јафет, и тој нека живее во шаторите на Сим; а Ханан ќе му биде слуга!“

[28]И поживеа Ное по потопот триста и педесет години.

[29]А сè на сè поживеа Ное деветстотини и педесет години; потоа умре.

Создавање 10

Народите на земјата

[1]А ова е родословието на Ноевите синови: Сим, Хам и Јафет, на кои по потопот им се родија синови.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.

[6] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

[7] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

[8] Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.

[9] Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

[10] O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.

[11] Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.

[12] E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.

[13] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

[14] a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.

[15] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,

[2]Синовите на Јафет се: Гомер, Магог, Мадај, Јаван, Тувал, Мешех и Тирас.

[3]А синовите Гомерови се: Ашкеназ, Рифат и Тогарма.

[4]Синовите, пак, Јаванови се: Елисеј, Тарсис, Китим и Роданим.

[5]Од нив се разгранаа одделни народи во земјите нивни, секој според јазикот свој, според родот свој, и народот свој.

[6]Хамовите синови се: Куш, Мицраим, Пут и Ханан.

[7]А синовите Кушови: Сева, Евила, Сафта, Рама и Сафтеха. Синовите, пак, Рамаови се: Сева и Дедан.

[8]Куш го роди Нимрод; тој започна да станува силен на земјата;

[9]тој беше добар ловец пред Господ; затоа се вели: – добар ловец пред Господ, како Нимрод.

[10]Во почетокот негови царства беа: Вавилон, Ерех, Акад и Калне, сите во земјата Сенаар.

[11]Од таа земја излезе Ашур, и ги ѕоѕида Ниневија, Ревот, Калах,

[12]и Ресен меѓу Ниневија и Калах; тој е голем град.

[13]Од Мицраим произлегоа потомците на Луд, Енам, Лаав и Нафтух,

[14]како и потомците на Патру и Каслух, од кои водат потекло Филистејците и Кафторимите.

[15]А Ханан го роди својот првенец Сидон, и Хет,

[16] e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

[16]потоа Јевусиј, Амориј, Гергесеј,

[17] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

[17]Евеј, Аркиј, Синиј,

[18] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

[18]Арвадиј, Цамариј и Аматиј. А потоа племињата ханански се раселија.

[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

[19]Пределите, пак, ханански беа од Сидон кон Герар сè до Газа, и потоа до Содом, Гомора, Адма и Цевоим, па сè до Лаша.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[20]Тоа се синовите Хамови, според семејствата нивни, според јазиците нивни, во нивните земји и во народите свои.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[21]И на Сим му се родија синови, на постариот брат Јафетов, татко на сите синови Еверови.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[22]А синовите Симови беа: Елам, Ашур, Арфаксад, Луд и Арам.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[23]Синовите, пак, Арамови се: Уц, Ул, Гетер и Маш.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[24]Арфаксад го роди Сала, а Сала го роди Евер.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

[25]На Евер му се родија двајца синови: на едниот му беше име Фалек, зашто во неговото време се раздели земјата, а името на брат му беше Јоктан.

[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[26]Јоктан го роди Алмодад, Шалеф, Хацармавет и Јерах,

[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[27]Хадорам, Узал и Дикла,

[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,

[28]па Овал, Авимаел и Сева,

[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[29]потоа Офир, Авила и Јовав – сите тие беа синови Јоктанови.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

[30]Живеалиштата им беа од Меша до источната гора Сефар.

[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

Gênesis 11

A torre de Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.

[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[31]Тоа се Симовите синови според родовите нивни, според јазиците нивни, во нивните земји и според нивните народи.

[32]Тоа се родовите на синовите Ноеви според нивните родословија, и според народите нивни. Од нив се раширија народи по земјата после потопот.

Создавање 11

Вавилонската кула

[1]По целата земја имаше еден јазик и исти зборови.

[2]А кога луѓето се селеле од исток, најдоа рамнина во земјата Сенаар и се населија таму.

[3]И си рекоа меѓу себе: „Ајде да правиме тули и на оган да ги печеме!“ И користеа тули наместо камен и земјана смола наместо вар.

[4]Потоа рекоа: „Ајде да си сѕидаме град и кула, висока до небото; и да се здобиеме со име, пред да се растуриме по целата земја!“

[5]Тогаш Господ се спушти да го види градот и кулата, што ги ѕидаа синовите човечки.

[6]И рече Господ: „Ете, еден народ се и сите имаат еден јазик; ова е само почеток на нивните настојувања. Наскоро ќе прават сè што ќе наумат!

[7]Ајде да слеземе и да им го збркаме нивниот јазик за да не се разбираат еден со друг што зборуваат!“

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

[19] e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

[8]И така Господ ги растури оттаму по целата земја, и престанаа да го ѕидаат градот.

[9]Затоа тој се нарече Вавилон, зашто таму го збрка Господ јазикот на целата земја и оттаму ги растури Господ по целата земја.

Родословие на патријарсите од Сим до Авраам

[10]Ова е родословието на Сим: Сим имаше сто години кога го роди Арфаксад, две години по потопот.

[11]И откако го роди Арфаксад, поживеа Сим петстотини години, раѓајќи синови и ќерки.

[12]А Арфаксад поживеа триесет и пет години и го роди Сала.

[13]По раѓањето на Сала, Арфаксад поживеа четиристотини и три години, раѓајќи синови и ќерки.

[14]Сала поживеа триесет години и го роди Евер.

[15]А, откако го роди Евер, Сала поживеа четиристотини и три години, раѓајќи синови и ќерки.

[16]Евер поживеа триесет и четири години, и го роди Фалек.

[17]По раѓањето на Фалек, Евер поживеа четиристотини и триесет години, раѓајќи синови и ќерки.

[18]А Фалек поживеа триесет години и го роди Рагав.

[19]А, откако го роди Рагав, Фалек поживеа двесте и девет години, раѓајќи синови и ќерки.

[20] Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

[21] e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

[22] Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.

[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.

[20]Рагав поживеа триесет и две години и го роди Серух;

[21]а откако го роди Серух, Рагав поживеа двесте и седум години, раѓајќи синови и ќерки.

[22]Серух поживеа триесет години и го роди Нахор;

[23]По раѓањето на Нахор, Серух поживеа двесте години, раѓајќи синови и ќерки.

[24]Нахор, пак, поживеа дваесет и девет години и го роди Тара;

[25]по раѓањето на Тара, Нахор поживеа сто и деветнаесет години, раѓајќи синови и ќерки.

[26]Тара поживеа седумдесет години и ги роди Аврам, Нахор и Аран.

[27]А еве го родословието на Тара: Тара ги роди Аврам, Нахор и Аран; а Аран го роди Лот.

[28]Аран умре кај таткото свој Тара во родната земја, во Ур Халдејски.

[29]А Аврам и Нахор се оженија; името на жената Аврамова беше Сараја, а на жената Нахорова името ѝ беше Милка, ќерка на Аран, татко на Милка и Иска.

[30]Сараја беше неплодна и немаше пород.

[31]И го зеде Тара синот свој, и внукот од синот свој, Лот, син Аранов, и Сараја, снаата своја, жената на неговиот син Аврам; па излегоа заедно од Ур Халдејски за да појдат во земјата

32 E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

1 Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;

2 de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!

3 Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

4 Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

5 Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

6 Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

7 Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali

хананска; и дојдоа до Харан, каде што и се населија.

32И поживеа Тара двесте и пет години; и умре Тара во Харан.

Создавање 12

АВРАМ

Бог го повикува Аврам да ја напушти својата земја

1И му рече Господ на Аврам: „Излези од својата земја, и од родот свој, и од домот на татко си, па појди во земјата што ќе ти ја покажам Јас!

2А од тебе ќе направам голем народ, и ќе те благословам, и името твое ќе го прославам и ти ќе бидеш благословен.

3Ќе ги благословам оние, што тебе ќе те благословуваат, и ќе ги проколнам оние, што тебе ќе те проколнуваат и преку тебе ќе бидат благословени сите народи на земјата.“

4Тогаш тргна Аврам, како што му кажа Господ, а со него појде и Лот. Аврам имаше седумдесет и пет години кога излезе од Харан.

5И ги зеде Аврам Сараја, жената своја, и Лот, братанецот свој, со целиот имот што го беа спечалиле, и слугите што ги беа придобиле во Харан, па излегоа за да отидат во земјата хананска.

Аврам во земјата Ханан, а потоа во Египет

6И Аврам ја помина таа земја до местото Сихем, кај светото дрво во Мамре; а тогаш во таа земја живееја Хананци.

7И му се јави Господ на Аврам и му рече: „Оваа земја ќе му ја дадам на твоето

edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

8 Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

9 Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

Abrão no Egito

10 Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

11 Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;

12 os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.

13 Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.

14 Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.

15 Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.

16 Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.

потомство.“ И му подигна таму жртвеник на Господ, Кој му се јави.

8Потоа оттаму тој замина кон планината, на исток од Ветил, и таму го распна шаторот свој; и Ветил му беше од запад, а Гај од исток; и таму Му подигна на Господ жртвеник, и го призва името Господово.

9А оттаму се крена Аврам и се упати кон југ.

10Но имаше глад во таа земја и Аврам слезе во Египет да поживее таму; зашто гладот продолжи во оваа земја.

11И кога се доближуваше до Египет, ѝ рече на жената своја Сараја: „Еве, јас знам дека си убава жена;

12затоа, кога ќе те видат Египќаните, ќе речат – оваа му е жена – па ќе ме убијат, а тебе ќе те остават жива.

13Туку, кажи дека си ми сестра, за да ми биде добро покрај тебе и да ме остават жив поради тебе.“

14И кога дојде Аврам во Египет, Египќаните видоа дека таа е многу убава жена.

15Ја видоа и дворјаните фараонови, па ја пофалија пред фараонот. И жената беше одведена во домот фараонов.

16И поради неа Аврам живееше добро; имаше ситен и крупен добиток, магариња, слуги, слугинки, маски и камили.

[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.
[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?
[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.
[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.

[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.
[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.
[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.

[17]Но Бог пушти големо зло на фараонот и на неговиот дом поради Сараја, жената Аврамова.
[18]Тогаш фараонот го повика Аврам и му рече: „Зошто ми го направи тоа? Зошто не ми кажа дека ти е жена?
[19]Зошто рече ‚сестра ми е‘, па јас сакав да ја земам за жена?! Сега, пак, ете ти ја жената, земи си ја и оди си!“
[20]И фараонот определи луѓе, кои го испратија Аврам и жената негова, со сѐ што имаше.

Создавање 13

[1]И тргна Аврам од Египет кон југ, со сѐ што имаше, тој, жената негова, а и Лот со нив.

Аврам и Лот се разделуваат

[2]А Аврам беше многу богат со добиток, со сребро и со злато.
[3]И ги продолжи тој патувањата свои од Негев до Ветил, до местото, каде што порано му беше поставен шаторот, меѓу Ветил и Гај;
[4]до местото, каде што најнапред беше подигнал жртвеник; и таму го призва Аврам името Господово.
[5]А и Лот, кој одеше со Аврам, имаше ситен и крупен добиток и шатори.

[6]И земјата беше тесна, за да живеат заедно, бидејќи имотот нивни беше толку голем, што не можеа да живеат заедно.

[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.

[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

[11] Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

[12] Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[7]И стана караница меѓу пастирите на Аврамовиот добиток и пастирите на Лотовиот добиток. А во таа земја живееја тогаш Хананци и Периզијци.

[8]Затоа Аврам му рече на Лот: „Не треба да се караме јас и ти, ни моите пастири со твоите пастири, зашто сме роднини.

[9]Не е ли пред тебе целата земја? Оддели се од мене. Ако тргнеш ти на лево, јас ќе тргнам на десно; ако ти појдеш на десно, јас, пак, на лево.“

[10]Тогаш Лот ги крена очите свои и ја виде целата околина јорданска, која, пред Бог да ги уништи Содом и Гомора, целата, сè до Сигор се напојуваше со вода, како рајот Божји и како земјата египетска.

[11]И Лот ја избра за себе целата околина јорданска; па појде Лот кон исток; и се разделија еден од друг.

[12]Аврам се насели во земјата хананска, а Лот се настани во околните градови, поставувајќи ги шаторите свои дури до Содом.

[13]Луѓето, пак, во Содом беа лоши, и многу грешни пред Господ.

[14]И му рече Бог на Аврам, откако Лот се оддели од него: „Крени ги очите свои, па погледни од местото, каде што си сега, на север и на југ, на исток и на запад,

[15]зашто целата земја што ја гледаш, ќе ти ја дадам тебе и на потомството твое довека;

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

[1] Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

[2] fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

[3] Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

[4] Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

[5] Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

[6] e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

[16]ќе го умножам потомството твое да биде колку што е песокот на земјата; ако некој може да го изброи песокот на земјата, ќе може да го изброи и потомството твое.

[17]Стани и изоди ја оваа земја во должина и во широчина, зашто ќе ти ја дадам тебе.“

[18]И Аврам ги крена шаторите свои, и отиде да се насели кај дабовите во Мамре, што беше кај Хеврон, и таму Му подигна жртвеник на Господ.

Создавање 14

Аврам, царевите и Мелхиседек

[1]Кога Амрафел беше шинарски цар, еласарски цар Арјох, еламски цар Кедорлаомер и гоимски цар Тидал,

[2]сите тие цареви започнаа војна против содомскиот цар Бера, против царот на Гомора Бирша, против царот на Адма Шинав, цевоимскот цар Шемевер и со царот на Бела, односно Сигор.

[3]Сите тие се собраа во долината Сидим, која сега е Солено Море.

[4]Дванаесет години му служеа на Кедорлаомер, а во тринаесеттата се побунија.

[5]Во четиринаесеттата дојде Кедорлаомер и царевите, кои беа со него, па ги поразија Рефаимците во Аштерот-Карнаим, Зузимците во Хам, Емимците во Шаве-Кирјатаим,

[6]Хоријците во гората нивна Сеир, дури до рамнината Фаран, што е крај пустината.

[7] De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

[8] Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

[9] contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

[10] Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

Ló é levado cativo

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

[7]А кога се вратија оттаму, дојдоа до изворот Мишпат, односно Кадис, и ја опустошија целата област амаликиска, како и Аморејците, кои живееја во Хацацон-Тамар.

[8]Тогаш излегоа царот содомски и царот на Гомора, царот на Адма, царот цевоимски и царот од Бела, односно Сигор, и појдоа во борба против оние во долината Сидим:

[9]против Кедорлаомер, царот еламски, и Тидал, царот гоимски, и Амрафел, царот шинарски, и Арјох, царот еласарски; четири цара против пет.

[10]Во долината Сидим имаше, пак, многу јами, од кои се вадеше асфалт. И побегнаа царот содомски и царот на Гомора, и паднаа во нив; а другите избегаа во планините.

[11]Победниците го зедоа сиот имот на Содом и Гомора и сета храна нивна, па си отидоа.

[12]Го зедоа и Лот, братанецот Аврамов, кој живееше во Содом, и имотот негов, и си отидоа.

[13]А еден од оние, што се беа избавиле, дојде и му јави на Евреинот Аврам, кој тогаш живееше кај светите дрвја. Мамре, Амореецот, со браќата Ешкол и Анер беа Аврамови сојузници.

[14]А кога Аврам чу дека му е заробен братанецот, ги вооружа слугите свои, триста и осумнаесет, кои се родија во неговата куќа, и тргнаа во потера до Дан.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[15]Тука ги распореди своите слуги и удри на нив ноќе, и ги разби, и ги гонеше до Хова, кој е северно од Дамаск.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[16]И го поврати сиот имот и Лот, братанецот свој, со имотот негов, и жените и народот.

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

[17]А царот содомски му излезе во пресрет, кога се враќаше, откако го разби Кедорлаомер и царевите, што беа со него, во долината Шаве, која е сега Долина на царевите.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[18]И Мелхиседек, царот шалемски, изнесе леб и вино; а тој беше свештеник на Севишниот Бог,

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[19]па го благослови, велејќи: „Благословен да е Аврам од Севишниот Бог, Создателот на небото и земјата!

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[20]Благословен да е и Севишниот Бог, Кој ги предаде непријателите твои во рацете твои!“ И му даде Аврам десетти дел од сè.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[21]А содомскиот цар му рече на Аврам: „Дај ми ги мене луѓето, а имотот земи си го за себе!“

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[22]Но Аврам му рече на царот содомски: „Ја кревам раката своја кон Севишниот Господ Бог, Создател на небото и на земјата,

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[23]дека ни конец, ниту, пак, ремен од обувки, нема да земам од сè она, што е твое, да не речеш – јас го збогатив Аврам,

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos

[24]освен, она што изедоа момците, и освен делот на луѓето што одеа со мене:

homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.

[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

Анер, Ешкол и Мамре; тие нека го земат својот дел.“

Создавање 15

Бог воспоставува завет со Аврам

[1]По оние настани беше упатено слово Господово кон Аврам во видение: „Не плаши се, Авраме! Јас сум ти закрила, и наградата твоја ќе биде многу голема.“

[2]А Аврам рече: „Господи, зошто ми се Твоите дарови кога сум без пород, а наследник во мојата куќа е Елиезер од Дамаск?“

[3]И пак рече Аврам: „Бидејќи, Ти не ми даде потомство, ете, затоа еден од слугите родени во куќата моја, ќе биде мој наследник.“

[4]Но Господ пак проговори: „Нема тој да ти биде наследник, туку оној, кој ќе произлезе од тебе, тој ќе ти биде наследник.“

[5]Па го изведе надвор и му рече: „Погледни на небото и изброј ги ѕвездите, ако можеш да ги изброиш.“ И му рече: „Толкаво ќе биде потомството твое.“

[6]И Му поверува Аврам на Господ, и тоа му се засмета за праведност.

[7]И му рече: „Јас сум Господ, Кој те изведе од Ур Халдејски за да ти ја дадам оваа земја, да ја владееш.“

[8]А тој рече: „Господи, Господи, по што ќе познаам дека ќе ја наследам?“

[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[17] E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

[18] Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

[9]И му рече: „Принеси Ми јуница од три години, и коза тригодишна, и овен од три години, а и грлица и млад гулаб!“

[10]И тој го зеде сето тоа, и ги пресече на половина и ги стави сите половини една спроти друга; само птиците не ги преполови.

[11]А птици грабливки слетуваа на лешевите; но Аврам ги бркаше.

[12]А кога сонцето беше на залез, го совлада Аврам длабок сон, и ете, го опфати голем мрак – и го обзеде ужас.

[13]И Господ му рече на Аврам: „Знај дека потомците твои ќе бидат придојдени во туѓа земја, ќе робуваат и ќе ги мачат четиристотини години.

[14]Но јас ќе го судам народот кај кого тие ќе бидат во ропство; потоа тие ќе излезат оттаму со големо богатство.

[15]А ти ќе отидеш кај татковците свои во мир, и ќе бидеш погребан во срекна старост.

[16]Тие, пак, во четвртото колено ќе се вратат ваму; зашто беззаконијата на Аморејците уште не го достигнале својот врв.“

[17]А кога сонцето зајде и падна мрак, ете, дим како од печка и огнен пламен, помина меѓу оние делови.

[18]Во тој ден Господ направи завет со Аврам, велејќи: „На потомството твое му ја давам оваа земја од реката во Египет до големата река Еуфрат:

[19] o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

[20] o heteu, o ferezeu, os refains,

[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

[19]Кенијците, Кенизијците, Кадмонијците,

[20]Хитијците, Перизијците, Рефаимците,

[21]Аморејците, Хананците, Гергесејците и Јевусијците!“

Gênesis 16

Sarai e Agar

[1] Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

[2] disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

[3] Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

[4] Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

Создавање 16

Раѓањето на Исмаил

[1]Но Сараја, жената на Аврам, не му раѓаше. А имаше таа слугинка Египќанка, по име Агара.

[2]И му рече Сараја на Аврам: „Ете, Господ ми ја затвори утробата за да не раѓам; туку влези кај слугинката моја, можеби ќе добијам деца од неа.“ И Аврам ги послуша зборовите Сарајини.

[3]И така, откако Аврам преседе десет години во земјата хананска, Сараја, жената Аврамова, ја зеде слугинката своја, Египќанката Агара, и му ја даде на мажот свој Аврам за жена.

[4]И тој влезе кај Агара, и таа зачна; а кога виде дека зачна, ја презре господарката своја.

[5]А Сараја му рече на Аврам: „Навредата моја е вина твоја; јас ти ја препуштив во прегратки слугинката моја, а таа, откако разбра дека зачна, започна да ме презира. Господ нека суди меѓу мене и тебе!“

[6]Тогаш Аврам ѝ рече на Сараја: „Ете, слугинката твоја е во твои раце, прави со неа што сакаш!“ И Сараја почна да ја угнетува, и таа избега од неа.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

[7]Но ангел Господов ја најде кај изворот во пустината, кај изворот на патот за Сур.

[8]И ѝ рече: „Агаро, слугинко Сарајина, од каде доаѓаш и каде одиш?“ А таа рече: „Бегам од Сараја, господарката моја.“

[9]Ангелот Господов пак ѝ рече: „Врати се кај господарката твоја и покори ѝ се!“

[10]И ангелот Господов уште рече: „Ќе го умножам многу потомството твое, така што не ќе може да се изброи.“

[11]И пак ѝ рече ангелот Господов: „Ете, ти си бремена и ќе родиш син, и ќе го наречеш со името Исмаил; бидејќи Господ ја чу маката твоја.

[12]Тој ќе биде силен како диво магаре: раката негова ќе се крева против секого, и сечија рака ќе се крева против него; и ќе живее пред лицето на сите браќа свои.“

[13]Тогаш таа Го нарече Господа, Кој ѝ зборуваше: „Ти си Ел-Рои – Бог што гледа сè“, зашто рече: „Пред себе Го видов Бога и останав жива!“

[14]Заради тоа тој извор се нарече Беер Лахај Рои – „Извор на живиот Кој ме гледа“, а се наоѓа меѓу Кадис и Беред.

[15]И му роди Агара на Аврам син; и му стави Аврам на синот свој, кого го роди Агара, име Исмаил.

[16]А Аврам имаше осумдесет и шест години кога Агара му го роди Исмаил.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

[6] Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

[7] Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

[8] Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

[9] Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

[10] Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

Создавање 17

Аврам станува Авраам

[1]Аврам имаше деведесет и девет години кога му се јави Господ и му рече: „Јас сум Ел-Шадај – Бог семоќен, чекори по Мојот пат и биди непорочен!

[2]И ќе склучам завет меѓу Мене и тебе, и многу, премногу ќе те размножам.“

[3]Аврам падна ничкум. А Бог продолжи да му говори и му рече:

[4]„А ова е заветот Мој со тебе: ќе станеш татко на многу народи.

[5]Затоа повеќе нема да се викаш Аврам, туку името ќе ти биде Авраам, бидејќи ќе те направам татко на многу народи;

[6]и многу, премногу ќе те умножам, и ќе издигнам од тебе многу народи, и цареви ќе произлезат од тебе.

[7]И ќе го поставам заветот Мој меѓу Мене и тебе и меѓу твоите потомци по тебе во нивните родови; ќе направам завет вечен, и ќе ти бидам Бог тебе и на потомците твои по тебе.

[8]И ќе ти ја дадам тебе и на потомството твое по тебе земјата, во која сега си доселеник, целата земја хананска во вечно владеење; и ќе им бидам Бог.“

[9]И му рече Бог на Авраам: „Ти, пак, чувај го заветот Мој, ти и потомството твое по тебе во нивните родови!

[10]Ова е заветот Мој меѓу Мене и вас и потомците твои, што ќе го чувате: секое машко од вас нека биде обрезано.

[11] Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

[12] O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

[13] Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

[14] O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

Deus muda o nome de Sarai

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha

[11]А ќе обрезувате крајче од телото свое; тоа ќе биде знак на заветот меѓу Мене и вас.

[12]Секое машко дете кога ќе наполни осум дена по раѓањето, низ целото ваше потомство, да биде обрезано: и роб роден во вашиот дом, и оној што ќе биде купен од странец, а не е од семето твое, со обрезание ќе се обрезе робот од твојот дом и купениот.

[13]Да, и робот роден во домот твој, и купениот мораат да бидат обрезани, и така Мојот завет на вашето тело ќе остане вечен.

[14]А необрезаното машко, на кое не ќе му се обрезе крајче од телото негово, да се истреби од родот свој; таквиот го нарушил заветот Мој.“

[15]И му рече уште Бог на Авраам: „А Сараја, жената твоја, не ја викај повеќе Сараја, туку името нека ѝ биде Сара.

[16]Јас ќе ја благословам, и ќе ти дадам син од неа; ќе ја благословам, и народи ќе потекнуваат од неа, и цареви на народи ќе излезат од неа.“

[17]Тогаш падна Авраам ничкум и се насмеа, велејќи во себе: „Како може на човек од сто години да му се роди син? Зарем Сара на деведесет години ќе роди?“

[18]И Авраам Му рече на Бога: „О, барем Исмаил да биде жив пред лицето Твое!“

[19]А Бог рече: „Навистина, Сара, жената твоја, ќе ти роди син и ќе го наречеш со името Исак; и ќе направам заветот Мој

aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

[24] Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[25] Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[26] Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

[27] E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

со него да биде завет вечен, и на потомството негово по него.

[20]А и за Исмаил те послушав; еве, го благословувам, и ќе го направам плоден, и многу ќе го умножам, многу; и ќе роди дванаесет кнезови, и од него ќе произлезе голем народ.

[21]А заветот Мој со Исак ќе го направам кога ќе ти го роди Сара, догодина во ова време.“

[22]Па, откако Бог го изговори тоа, се издигна Бог од Авраам.

[23]Авраам, пак, го зеде Исмаил, синот свој, и сите родени во домот негов, и сите купени, и сите машки домашни, им обреза крајче од телото нивно во истиот ден, како што му рече Бог.

[24]Авраам имаше деведесет и девет години кога му беше обрезано крајче од телото негово.

[25]А Исмаил, синот негов, имаше тринаесет години кога му беше обрезано крајче од телото негово.

[26]Во истиот ден беа обрезани Авраам и син му Исмаил,

[27]а со него заедно беа обрезани и сите домашни машки, како робовите, родени во неговиот дом, така и купените од туѓинци.

Создавање 18

Бог објавува дека Сара ќе има син

1 Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.	1Потоа на Авраам му се јави Господ кај светите дрвја во Мамре, кога седеше пред вратата од шаторот свој, на пладнина.
2 Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra	2Откако ги крена очите свои, виде Тројца мажи како стојат спроти него. Откако ги виде, им притрча во пресрет пред вратата на шаторот, и им се поклони доземи.
3 e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;	3И рече: „Господи, ако сум нашол милост пред Тебе, немој да го одминеш слугата Свој!
4 traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;	4Ќе ви донесат малку вода и ќе ги измијат нозете ваши, па одморете се малку под ова дрво!
5 trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.	5И ќе Ви донесам малку леб за да се поткрепите штом веќе навративте кај слугата Ваш, па тогаш продолжете го својот пат.“ Тие рекоа: „Направи, како што велиш!“
6 Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.	6И Авраам отрча во шаторот кај Сара, и ѝ рече: „Замеси брзо три мери од најдоброто брашно и испечи погачи!“
7 Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.	7Па отрча кај говедата и фати младо и згоено теле, и му го даде на момокот, и тој побрза да го зготви.
8 Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.	8Па потоа изнесе масло и млеко и телето, што беше зготвено, и им принесе; и Тие јадеа, а тој самиот стоеше пред нив под дрвото.
9 Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.	9Тогаш Тие го прашаа: „Каде е Сара, жената твоја?“ А тој одговори: „Ене ја во шаторот.“

[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e

[10]Еден, пак, од нив му рече: „Догодина во ова време, Јас пак ќе дојдам кај тебе, и Сара, жената твоја ќе има син.“ А Сара слушаше на вратата од шаторот, зад него.

[11]Авраам и Сара беа стари – во поодминати години, и кај Сара беше престанало редовното кај жените.

[12]Затоа Сара се насмеа во себе, велејќи: „Сега ли, кога сум остарена, ќе ја имам оваа утеха? А и господарот ми е стар.“

[13]Тогаш Господ му рече на Авраам: „Зошто се насмеа Сара, велејќи – Вистина ли е дека ќе родам, кога сум остарена?

[14]Има ли нешто неможно за Господ? Во определеното време Јас пак ќе дојдам кај тебе, и Сара ќе има син.“

[15]Но Сара не призна и рече: „Не се насмеав“, бидејќи се беше уплашила. А Тој рече: „Не, ти се насмеа!“

[16]Потоа луѓето станаа и тргнаа кон Содом, а и Авраам појде со нив да ги испрати.

[17]А Господ рече: „Ќе кријам ли од Авраам што сакам да направам?

[18]Та од Авраам ќе излезе голем и силен народ, и преку него ќе бидат благословени сите народи на земјата.

[19]Затоа што го избрав за да им заповеда на синовите свои, и на домот свој по себе, да одат по патот Господов и да

pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

извршуваат правда и суд, и Господ ќе го исполни она, што му го вети на Авраам.“

[20]И Господ рече: „Голем викот е против Содом и Гомора, зашто гревовите нивни се претешки.

[21]Затоа ќе слезам да видам дали е тоа токму така, како што доаѓа викот до Мене, или не.“

[22]Оттаму луѓето тргнаа кон Содом, додека Авраам уште стоеше пред лицето на Господ.

[23]Тогаш Авраам се приближи и рече: „Зарем ќе го уништиш и праведниот со неправедниот?

[24]Можеби во градот има педесетмина праведници; зарем ќе го погубиш и нема да му простиш на тоа место заради оние педесет праведници, што се во него?

[25]Не е можно така да постапиш Ти, да погубиш праведни со неправедни заедно, та исто да се случи со праведникот како и со неправедникот; не може да биде тоа од Тебе; зарем Судијата на целата земја нема да суди право?“

[26]И Господ рече: „Ако во градот Содом најдам педесетмина праведници, ќе го поштедам градот и целото место заради нив.“

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.
[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-

[27]А Авраам одговори и рече: „Еве, се осмелив да Му проговорам на Господ, иако сум земја и пепел.
[28]Можеби има праведници за пет помалку од педесет; зарем заради тие пет ќе го сотреш целиот град?“ Тој одговори: „Нема тоа да го направам, ако најдам четириесет и пет.“
[29]И го продолжи разговорот со Него и рече: „Можеби ќе се најдат таму четириесет?“ Тој, пак, одговори: „Нема да го направам ни поради тие четириесет.“
[30]Потоа рече: „Нека не се налути Господ, ако речам – можеби ќе се најдат триесет?“ – Тој рече: „Нема да го направам, ако најдам триесет.“
[31]И пак рече: „Еве, се осмелувам одново да Му проговорам на Господ – можеби ќе се најдат дваесет?“ „Нема да го уништам – рече – ни заради тие дваесет.“
[32]Најпосле рече: „Нека не се налути, Господ, ако уште еднаш проговорам – можеби ќе се најдат десет?“ – Тој рече: „Нема да го уништам ни заради оние десет.“
[33]И Господ замина, откако престана да зборува со Авраам; а Авраам се врати во своето место.

Создавање 19

Лот се избавува од Содом

[1]Оние два ангела стигнаа вечерта во Содом, кога Лот седеше кај портата

se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

2 E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

3 Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

4 Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

5 e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

6 Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

7 e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

8 tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

9 Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem,

содомска. А кога ги виде Лот, стана да ги пресретне, и се поклони доземи.

2И рече: „Господари мои, влезете во куќата на слугата Ваш, да преноќевате, и измијте си ги нозете Свои; па утре рано, кога ќе станете, одете си по Својот пат.“ А тие рекоа: „Не, тука ќе ноќеваме, на улица.“

3Но тој настојуваше, и Тие појдоа по него и влегоа во домот негов. И тој ги нагости, им испече погачи, и јадеа.

4И уште не беа легнале, а граѓаните содомски се насобраа околу куќата, стари и млади, целиот народ од сите краишта на градот.

5И го повикаа Лот и му рекоа: „Каде се луѓето, кои дојдоа да ноќеваат кај тебе? Изведи ги кај нас за да ги познаеме“.

6Лот излезе пред нив до влезот, и ја затвори вратата зад себе.

7И рече: „Браќа мои, немојте да правите зло!

8Еве, имам две ќерки, кои уште не биле со маж; ќе ги изведам кај вас, па правете со нив што ви е угодно; само на овие луѓе не правете им ништо, бидејќи се дојдени под покривот на мојот дом.“

9А тие му рекоа: „Мавни се оттука! Си дошол ваму да живееш како придојден, па, и ќе ни судиш ли? Сега со тебе ќе постапиме уште полошо отколку со нив!“ Па навалија силно на човекот, на

contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

10 Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

11 e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

12 Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

13 pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

14 Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

15 Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

16 Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

Лот, и се доближија за да ја скршат вратата.

10Тогаш оние мажи ги протегнаа рацете свои надвор и го вовлекоа Лот кај себе, во куќата, и ја затворија вратата.

11А луѓето, кои беа пред куќната порта, ослепеа, од мал до голем, и не можеа да ја најдат вратата.

12Тогаш оние мажи му рекоа на Лот: „Ако имаш зетови, синови или ќерки, или кој и да било свој во овој град сите нив изведи ги од ова место!

13Зашто ние ќе го сотреме ова место, бидејќи викот против нив е голем пред Господ, па затоа нè испрати Господ да го уништиме.“

14И излезе Лот, и им кажа на зетовите свои, кои требаше да се оженат за ќерките негови, и им рече: „Станете, одете си од ова место, зашто Господ ќе го сотре овој град!“ Но на зетовите негови им се причини дека се шегува.

15А кога зората зазори, навалија ангелите на Лот да побрза и му рекоа: „Стани, земи ја жената своја, и двете ќерки твои, што ги имаш, за да не загинете поради беззаконието на овој град!“

16Но бидејќи тој се двоумеше, затоа мажите, поради милоста Божја кон него, го фатија за рака него, жената негова, и двете ќерки негови, и ги изведоа, па ги оставија надвор од градот.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[17]А кога ги изведоа надвор, еден од нив рече: „Спасувај ја душата своја и не обѕрнувај се назад, не запирај никаде во оваа долина! Побарај спас во планината, за да не загинеш.“

[18]А Лот рече: „Немој, Господи!

[19]Еве, слугата Твој најде милост пред Тебе, и милоста Твоја е голема што ја направи кон мене, зашто ми го спаси животот; но јас не можам да бегам во планината, бидејќи ќе ме стигне злото и ќе загинам.

[20]Ене, во оној град; доста е близу, да побегнам таму, а местото е мало; таму ќе побегнам и ќе останам жив, благодарејќи на Тебе.“

[21]А Тој му рече: „Еве, за твое добро ќе го сторам и тоа: нема да го уништам градот, за кој ми зборуваш.

[22]Бегај побрзо таму, бидејќи не можам да направам ништо, додека не стигнеш онаму.“ Заради ова оној град се нарече Сигор.

[23]И кога сонцето изгреа над земјата, Лот пристигна во Сигор.

[24]Тогаш излеа Господ врз Содом и врз Гомора дожд од сулфур и оган од небото.

[25]И ги сосипа оние градови и целата околина, и сите жители во тие градови, и сите растенија.

[26]Но жената Лотова, одејќи по него, погледна назад и се претвори во солен столб.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

A origem dos moabitas e dos amonitas

[30] Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

[31] Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

[32] Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

[33] Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[34] No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com

[27]А утредента рано, откако стана, Авраам отиде на местото, каде што беше стоел пред Господ;

[28]и погледна кон Содом и Гомора и на целата долина и виде: и, ете, се креваше дим од земјата како чад од силен оган.

[29]Но додека Бог ги уништуваше градовите во онаа област, се сети Бог на Авраам, па го изведе Лот од местото на погубувањето, кога ги сосипуваше Господ градовите, каде што живееше Лот.

Лот и неговите ќерки

[30]А Лот излезе од Сигор, и се настани во планината со двете ќерки свои; зашто се плашеше да живее во Сигор. И живееше во пештера со двете ќерки свои.

[31]А постарата ѝ рече на помладата: „Нашиот татко е стар, а нема маж во земјава за нас, како што е обичај по целата земја.

[32]Ајде да му дадеме на таткото наш вино, за да се опие; па да легнеме со него, за да го зачуваме потомството на нашиот татко!“

[33]И му дадоа вино на татко си во онаа ноќ; и влезе постарата и легна со таткото свој; а тој не сети ни кога легнала таа, ни кога станала.

[34]А утредента ѝ рече постарата на помладата: „Ете, ноќеска бев со својот татко. Да го опиеме со вино и вечерва:

ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

[35] De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[36] E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

[37] A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

[38] A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

[1] Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

[2] Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

[3] Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

[4] Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

[5] Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

па влези и ти легни со него, и ќе сочуваме потомство од таткото наш!“

[35]И таа ноќ му дадоа на татко си вино; и влезе помладата и спиеше со него; а тој не разбра ни кога таа легнала, ни кога станала.

[36]И обете ќерки Лотови зачнаа од таткото нивни.

[37]И постарата роди син, и го нарече Моав. Тој е пратакто на Моавците до денес.

[38]А и помладата исто роди син, и го нарече Бен-Ами. Тој е пратакто на Амонците до денес.

Создавање 20

Авраам и Авимелех

[1]Авраам оттаму тргна на југ, и се настани меѓу Кадис и Сур; и живееше некое време во Герар.

[2]Тогаш велеше Авраам за жената своја Сара дека му е сестра. А царот герарски Авимелех испрати, да ја земат Сара.

[3]Но Бог дојде кај Авимелех ноќе во сон, и му рече: „Ете, ќе умреш заради жената, која си ја зел, зашто таа има маж.“

[4]А Авимелех не беше се допрел до неа, па рече: „Господи, зар ќе погубиш праведен народ?

[5]Нели самиот тој ми рече – ‚Сестра ми е‘ – а и таа самата рече ‚Брат ми е‘ – а јас тоа го направив простосрдечно и со чисти раце.“

[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[6]Тогаш му рече Бог во сонот: „И јас знам дека тоа го стори со чисто срце, затоа те задржав да не грешиш пред Мене и не ти допуштив да се допреш до неа.

[7]А сега врати му ја на човекот жената негова, зашто е пророк, и ќе се помоли за тебе, и ќе останеш жив. Ако не ја вратиш, знај дека ќе умреш и ти и сите твои.“

[8]Утредента рано стана Авимелех, и ги повика сите слуги свои, и им го кажа сето тоа да го чујат. И тие многу се уплашија.

[9]Тогаш Авимелех го повика Авраам и му рече: „Што направи ти со нас? Што ти згрешив, па сакаше да навлечеш на мене и на царството мое голем грев? Ми го направи она, што никој не го прави.“

[10]И уште му рече Авимелех на Авраам: „Што имаше на ум, кога го направи тоа?“

[11]А Авраам одговори: „Си помислив дека во ова место нема страв Божји, па ќе ме убијат поради жената моја.

[12]А всушност и ми е сестра: по татко, но не и по мајка: и се омажи за мене.

[13]А кога ме изведе Господ од домот на мојот татко, јас ѝ реков: направи ми добро и кажувај за мене во секое место каде што ќе дојдеме: ‚Брат ми е.‘“

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[14]Тогаш Авимелех зеде ситен и крупен добиток, и слуги, и слугинки, и му ги даде на Авраам, и му ја врати Сара, жената негова.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[15]И рече Авимелех: „Еве, земјата моја е пред тебе; и каде што ти е угодно, насели се!“

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

[16]А на Сара ѝ рече: „Еве, му дадов на твојот брат илјада шекели сребро: тоа нека биде доказ дека си виновна, и пред сите си оправдана.“

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;

[17]Авраам, пак, Му се помоли на Бога, и Бог ги исцели Авимелеха, и жената негова, и слугинките негови, и тие почнаа да раѓаат;

[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

[18]зашто Господ ги беше затворил сите утроби во домот на Авимелех поради Сара, жената Авраамова.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.

[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.

[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.

[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

Создавање 21

Раѓањето на Исак

[1]И Господ милостиво погледна на Сара, како што беше рекол, и постапи Господ со Сара според зборовите Свои.

[2]Сара зачна и му роди на Авраам син во староста негова, во времето што Господ му го беше објавил.

[3]И Авраам го нарече синот што му се роди, што му го роди Сара, со името Исак.

[4]И го обреза Авраам синот свој Исак во осмиот ден, како што му беше заповедал Господ.

[5]Авраам имаше сто години кога му се роди синот Исак.

[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.

[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.

[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

[10] disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

[11] Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.

[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.

[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.

[15] Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

[6]Сара, пак, рече: „Господ ми нанесе смеа; кој ќе чуе за мене, ќе ми се смее.“

[7]И рече: „Кој би рекол дека Сара на Авраам ќе му дои деца? Зашто му родив син во староста негова.“

Авраам ги истерува Агара и Исмаил

[8]Детето порасна и беше одбиено од цицање. А Авраам приреди голема гозба во оној ден кога го одбија Исак.

[9]Виде Сара дека синот на Агара Египќанката, што му го роди таа на Авраам, се потсмева,

[10]па му рече на Авраам: „Истерај ја оваа робинка со синот нејзин, зашто синот на оваа робинка не бива да стане наследник со мојот син Исак!“

[11]А тоа на Авраам му причини голема мака, поради синот негов.

[12]Но Бог му рече на Авраам: „Нека не ти е криво заради детето и робинката! Сè што ќе ти рече Сара, послушај го гласот нејзин, зашто по Исак ќе произлезе потомството твое.

[13]А и од синот на робинката ќе издигнам народ, зашто тој е семе твое.“

[14]И Авраам стана утредента рано, зеде леб и мев со вода, и ѝ даде на Агара, ставајќи ѝ го тоа на грб, и детето, па ја отпушти. И таа тргна и се заскита по пустината кај Вирсавија.

[15]А кога снема вода во мевот, таа го остави детето под една грмушка,

[16] e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

[16]а самата отиде далеку, колку што со стрела може да се дофрли, и седна спроти него; зашто велеше: „Не можам да ја гледам смртта на моето дете!“ И седејќи спроти него, почна гласно да плаче.

[17] Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

[17]Но Бог го чу гласот на детето и ангел Божји ѝ викна на Агара од небото и ѝ рече: „Што ти е, Агаро? Не плаши се, бидејќи Бог го чу гласот на детето оттаму, каде што е.

[18] Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

[18]Стани, крени го детето и фати го за рака; зашто од него ќе направам голем народ.“

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[19]И Бог ѝ ги отвори очите, и таа виде извор со вода; и отиде, па го наполни мевот со вода, и го напои детето.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[20]А Бог беше со детето, и тоа порасна, и заживеа во пустината, и стана стрелец со лак.

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

[21]Тоа живееше во пустината Фаран. И мајка му негова му зеде жена од земјата египетска.

Abraão faz aliança com Abimeleque

Авраам склучува сојуз со Авимелех

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[22]Во тоа време Авимелех, во придружба на Пихол, војводата негов, му рече на Авраам: „Бог е со тебе во сè што правиш.

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[23]А сега заколни ми се овде во Бога дека нема да ми напакостиш ни мене, ни на синот мој, ниту на внукот мој; туку дека ќе постапуваш добро со мене и со земјата, во која си гостин, како што постапував јас со тебе.“

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[24]И рече Авраам: „Се заколнувам!“

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.

[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

[25]Тогаш Авраам го прекори Авимелех за изворот што го беа присвоиле слугите Авимелехови.

[26]А Авимелех рече: „Не знам кој го направи тоа; ниту ти ми кажа, ниту, пак, чув за тоа до денес.“

[27]А Авраам зеде ситен и крупен добиток, и му ги подари на Авимелех, и тие двајца склопија сојуз.

[28]Потоа Авраам одвои седум јагниња од стадото.

[29]А Авимелех му рече на Авраам: „Зошто се овие седум јагниња што ги одвои?“

[30]Авраам, пак, одговори: „Прими ги од моја рака овие седум јагниња, за да ми бидат сведоштво дека јас сум го ископал оној кладенец.“

[31]Затоа она место се нарече Вирсавија, бидејќи тука се заколнаа обајцата.

[32]Откако склопија сојуз во Вирсавија, Авимелех и Пихол, војводата негов, се кренаа и се вратија во земјата филистејска.

[33]И Авраам насади шумичка во Вирсавија, и таму го призва името на Господ, Вечниот Бог.

[34]Авраам живееше во земјата филистејска како придојден долго време.

Создавање 22

Авраам е готов да го жртвува Исака

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!

[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.

[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

[9] Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque,

[1]По тие настани Бог, искушувајќи го Авраам, рече: „Аврааме!“ А тој одговори: „Еве ме!“

[2]Бог продолжи: „Земи го синот твој единец Исак, кого што многу го сакаш, па оди во земјата Морија, и принеси го таму како жртва сепаленица на една горичка што ќе ти ја покажам!“

[3]И утредента рано, откако стана, Авраам го оседла магарето свое, зеде со себе двајца од слугите свои и Исак, синот свој; па, откако нацепи дрва за жртвата, се крена, и појде на местото, за кое му рече Бог.

[4]На третиот ден, кревајќи ги очите свои, Авраам го здогледа местото оддалеку.

[5]И им рече Авраам на слугите свои: „Останете вие овде со магарето, а јас и детето ќе одиме онаму, па откога ќе се помолиме, ќе се вратиме кај вас.“

[6]И зеде Авраам дрва за жртвата, му ги натовари на Исак, синот свој, а самиот тој зеде во свои раце оган и нож; па отидоа обајцата заедно.

[7]Тогаш му рече Исак на Авраам, таткото свој: „Татко!“ А тој одговори: „Што е, синко!“ А тој рече: „Ете оган и дрва, а каде е јагнето за жртва?“

[8]А Авраам одговори: „Бог ќе си прибави, синко, јагне за жртва.“ И обајцата го продолжија патот заедно.

[9]И стигнаа до местото, за кое му беше рекол Бог. Тука Авраам направи жртвеник, и кладе дрва на него, а откако

seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

10 e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

11 Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

12 Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

13 Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

14 E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

15 Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

16 e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

17 que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

го врза Исак, синот свој, го стави на жртвеникот врз дрвата.

10Тогаш Авраам ја пружи раката своја и го зеде ножот да го заколе синот свој,

11но ангел Господов викна од небото, и рече: „Аврааме! Аврааме!“ А тој одговори: „Еве ме!“

12И ангелот продолжи: „Не кревај ја раката своја на детето, и не прави му ништо! Еве, сега знам дека се плашиш од Бога штом не го пожали ни синот свој единец заради Мене.“

13И Авраам ги крена очите свои и погледа: а тоа – зад него овен, кој се беше сплеткал со роговите во гасталакот. И Авраам отиде, го зеде овенот и го принесе како жртва сепаленица место синот свој.

14И го нарече Авраам ова место: „Јахве Јерае“. Затоа и денес се вели: „На горичката Господ се јави.“

15А ангелот Господов повторно го викна од небото Авраам,

16и рече: „Се колнам во Себе – вели Господ – кога така направи, и не го пожали синот свој единец, заради Мене,

17Јас ќе те благословам и преблагословам, и потомството твое ќе го умножам и преумножам како ѕвездите на небото и како песокот на морскиот брег! А потомците твои ќе ги завладеат градовите на непријателите свои.

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

Descendência de Naor

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

[18]И ќе бидат благословени преку потомството твое сите народи на земјата, зашто го послуша Мојот глас.“

[19]Тогаш Авраам се врати кај слугите свои, и се кренаа, па се вратија заедно во Вирсавија. И живееше Авраам во Вирсавија.

[20]По тие настани му јавија на Авраам: Ете, и Милка му роди синови на братот твој Нахор:

[21]Уц, неговиот првенец, брат му Буз, и Ќемуел, таткото на Арам,

[22]Хазо, Пилдаш, Идлаф и Ветуил.

[23]Од Ветуил се роди Ревека. Овие му ги роди Милка на Нахор, братот на Авраам.

[24]А неговата наложница, по име Реума, ги роди овие: Тевах, Гахам, Тахаш и Мааха.

Gênesis 23

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

Создавање 23

Авраам купува гроб за Сара

[1]Сара поживеа сто дваесет и седум години; тоа се годините на Сариниот живот.

[2]И умре Сара во градот Кирјат-Арба, а тоа е Хеврон, во земјата хананска. И дојде Авраам да ја изжали и да ја исплаче.

[3]А кога се оддели Авраам од покојницата своја, им рече на синовите Хетеови, велејќи:

[4]„Странец сум и придојден кај вас; дајте ми да имам гроб кај вас, за да ја погребам покојницата своја.“

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

[11] De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

[12] Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

[13] e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do

[5]А синовите Хетеови му одговорија на Авраам, велејќи:

[6]„Чуј нѐ, господаре наш; ти си кнез Божји меѓу нас; погреби ја покојницата своја во најдоброто од нашите места за погреб; никој меѓу нас нема да ти одбие погребно место за да можеш да ја погребеш покојницата своја таму!“

[7]Тогаш стана Авраам и му се поклони на народот од земјата на синовите Хетеови,

[8]и им рече, велејќи: „Ако сакате да ја погребам покојницата своја, послушајте ме – речете му за мене на Ефрон, синот Цохаров.

[9]Нека ми ја даде пештерата Махпела, која е на крајот од нивата негова; за пари нека ми ја даде, колку што чини, за да имам гробница меѓу вас!“

[10]А Ефрон седеше меѓу синовите Хетеови. И му одговори Ефрон Хитиецот на Авраам, пред синовите Хетеови, и тоа гласно, да чујат сите, кои влегуваа низ градските порти, велејќи:

[11]„Не, господаре; послушај ме: нивата, и пештерата во неа, ти ја давам; пред синовите на народот мој ти ја подарувам, погреби ја покојницата твоја.“

[12]А Авраам му се поклони на народот од таа земја,

[13]и му рече на Ефрон гласно, пред сиот народ, велејќи: „Ако сакаш, почуј ме: ќе ти дадам колку што чини нивата, земи

campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

[14] Respondeu-lhe Efrom:

[15] Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

од мене, па тогаш ќе ја погребам покојницата своја таму.“

[14]А Ефрон му одговори на Авраам и рече:

[15]„Господаре мој, чуј ме; земјата чини четиристотини шекели сребро; што е тоа за мене и за тебе? Затоа погреби ја покојницата твоја!“

[16]И Авраам, откако го ислуша Ефрон, му го измери среброто, што го кажа тој пред синовите Хетеови, четиристотини шекели сребро, како што врвеше тогаш меѓу трговците.

[17]И кај нивата Ефронова кај Махпела спроти Мамре, нивата и пештерата што е во неа и сите дрвја во нивата и во нејзините предели наоколу,

[18]станаа сопственост на Авраам пред синовите Хетеови, пред сите кои влегуваа во тој град.

[19]Потоа ја погреба Авраам Сара, жената своја, во пештерата Махпела на нивата спроти Мамре; а тоа е Хеврон, во земјата хананска.

[20]Така Авраам ја придоби од синовите Хетеови нивата и пештерата во неа, за да има сопствена гробница.

Создавање 24

Женидбата на Исак и Ревека

[1]А Авраам беше веќе стар и во години. Господ го беше благословил во сè.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.

[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[2]И му рече Авраам на слугата свој, на најстариот во домот негов, кој управуваше со целиот негов имот: „Стави ја раката своја под бедрото мое

[3]и заколни ми се во Господ Бог на небото и Бог на земјата дека нема да земеш жена за синот мој од ќерките хanански, меѓу кои живеам,

[4]туку ќе отидеш во земјата моја, каде што се родив, и ќе му доведеш жена на синот мој Исак оттаму.“

[5]А слугата му рече: „Можно е девојката да не сака да појде со мене во оваа земја; да го одведам ли синот твој во земјата, од која си се иселил?“

[6]А Авраам му рече: „Гледај да не го одведеш синот мој таму.

[7]Господ, Бог на небесата, Кој ме зеде од домот на таткото мој и од земјата, каде што сум роден, и Кој ми рече и ми се заколна, велејќи: ‚на потомството твое ќе му ја дадам оваа земја‘, Тој ќе испрати ангел свој пред тебе, и ти ќе доведеш жена за синот мој оттаму.

[8]Ако, пак, девојката не сака да појде со тебе, тогаш нека ти е простена клетвата моја; само синот мој не враќај го таму!“

[9]И ја стави слугата раката своја под бедрото на Авраам, господарот негов, и му се заколна во тоа.

[10]Потоа слугата зеде десет камили од камилите на господарот свој и тргна; со себе зеде и од драгоценостите на господарот свој. Тогаш стана и отиде во Месопотамија, во градот Нахоров.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[11]И ги остави камилите надвор од градот, покрај изворот, приквечер кога жените излегуваат да полнат вода.

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!

[12]И рече: „Господи, Боже на господарот мој Авраам, испрати ми ја денес во пресрет онаа, која ја барам, и направи му милост на господарот мој Авраам.

[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;

[13]Еве, јас ќе стојам крај овој извор, и ќерките на градските жители ќе дојдат да налеат вода.

[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

[14]И на која девојка ќе ѝ речам – ‚Наведни ја стомната своја да пијам‘ – а која ќе рече – ‚На, пиј, и камилите твои ќе ги напојам‘, неа си ја определил за слугата Твој Исак; и по тоа ќе разберам дека му правиш милост на господарот мој.“

O encontro de Rebeca

[15] Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

[15]И додека тој уште зборуваше во себе, а ете Ревека, ќерката на Ветуил, синот на Милка, жената на Нахор, чиј брат е Авраам, дојде со стомната на рамо.

[16] A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

[16]А беше многу убава девојка, која маж уште не ја беше познал. Таа слезе при изворот, ја наполни стомната, па појде угоре.

[17] Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

[17]Тогаш слугата излезе пред неа и рече: „Дај ми да се напијам малку вода од стомната твоја!“

[18] Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

[18]А таа одговори: „Еве, пиј, господаре.“ И брзо ја спушти стомната на раката своја, и му даде да пие, чекајќи додека не се напие.

[19] Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

[19]А кога се напои, му рече: „И на камилите твои ќе им налевам додека не се напијат.“

[20] E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

[21] O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

[22] Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

[23] e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

[24] Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

[25] E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

[26] Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

[27] E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

[28] E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

[29] Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

[20]И веднаш ја истури стомната своја во поилото, и пак отрча до изворот да ја наполни, и им налеа на сите камили негови.

[21]А човекот ја гледаше со восхит и молкум, сакајќи да узнае дали го благословил Господ патот негов или не.

[22]А откако камилите се напоија, човекот извади златна обетка, тешка една бека, и две гривни за нејзините раце, од десет шекели злато.

[23]И рече: „Чија ќерка си? Кажи ми: има ли во куќата на таткото твој место за пренокевање?"

[24]А таа му одговори: „Јас сум ќерка на Ветуил, синот на Милка, која му го роди на Нахор."

[25]И уште му рече: „Има кај нас многу слама и крма; а и место за ноќевање."

[26]Тогаш човекот се наведна и Му се поклони на Господ,

[27]па рече: „Нека е благословен Господ Бог на господарот мој Авраам, Кој не го остави господарот мој без Своја милост и Својата верност. Господ ме доведе по прав пат во домот на братот од господарот мој."

[28]Девојката, пак, отрча дома и сето ова го кажа на својата мајка.

[29]А Ревека имаше брат, по име Лаван. Лаван побрза кон човекот крај изворот.

[30] Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

[31] E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

[32] Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

[33] Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

[34] Então, disse: Sou servo de Abraão.

[35] O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

[36] Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

[37] E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

[38] porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

[30]Откако ги виде обетката и гривните на рацете од сестрата своја и чу кога сестра му Ревека рече – вака ми зборуваше човекот – тогаш појде кај човекот; а тој стоеше со камилите кај изворот.

[31]И рече: „Дојди ти, кој си благословен од Господ; зошто да стоиш надвор? Јас ја приготвив куќата; а има место и за камилите.“

[32]Тогаш човекот дојде во куќата; и ги растовари камилите; и им дадоа слама и крма на камилите, а му донесоа и вода за нозете негови и за луѓето, кои беа со него, за да ги измијат.

[33]И им поставија храна да јадат. Но тој рече: „Нема да јадам додека не кажам за што сум дојден.“ И му рекоа: „Зборувај!“

[34]Тогаш рече: „Јас сум слуга Авраамов.

[35]Господ го благослови господарот мој многу, та стана богат; и му даде овци и говеда, сребро и злато, и слуги и слугинки, и камили и магариња.

[36]А Сара, жената на господарот мој, во старост му роди син на господарот мој, и тој му го даде целиот свој имот.

[37]Мене, пак, ме заколна господарот мој, велејќи: ‚Немој да му доведеш на синот мој жена од ќерките на Хананците, во чија земја живеам;

[38]туку појди во домот на таткото мој, кај роднините мои, и оттаму земи жена за синот мој.‘

[39] Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

[40] Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

[41] Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

[42] Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

[43] eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

[44] e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[39]А јас му реков на господарот мој: ‚Можеби девојката не ќе сака да појде со мене!?‘

[40]А тој ми рече: ‚Господ, во чие присуство ќе одиш, ќе испрати ангел Свој со тебе, и ќе ти го покаже патот твој до целта и ти ќе земеш жена за синот мој од родот мој, од домот на таткото мој.

[41]Тогаш ќе ти биде простена клетвата моја, кога ќе отидеш кај роднините мои; а и ако не ти ја дадат, ќе бидеш ослободен од клетвата моја.‘

[42]И кога дојдов денес на изворот, реков: Господи, Боже на господарот мој Авраам, ако си ме упатил на прав пат, по кој одам,

[43]еве, јас ќе застанам крај изворот, и на девојката, која ќе дојде да налее вода, ќе ѝ речам – Дај ми да се напијам малку вода од стомната твоја, –

[44]и ако таа ми одговори – Еве, и ти пиј, и на камилите твои ќе им налеам – таа нека биде жената, која Господ ја определил за синот на господарот мој.

[45]Јас уште не го изреков тоа во срцето свое, а Ревека дојде со стомната на рамо, и слегувајќи на изворот, налеа; а јас ѝ реков – ‚Дај ми да се напијам.‘

[46]И таа веднаш ја спушти стомната и рече – ‚Еве, пиј ти; и камилите твои ќе ги напојам.‘ – Се напив, и камилите мои ги напои.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[47]Тогаш ја прашав и реков: – ,Чија ќерка си?' А таа одговори: – ,Јас сум ќерка на Ветуил, синот на Нахор, кого му го роди Милка'. Тогаш ѝ ги ставив обетките и гривните на рацете нејзини.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[48]Па Му се поклонив на Господ; и Го благословив Господ Бог на господарот мој Авраам, Кој ме поведе по правиот пат да ја земам ќерката од братот на господарот мој за неговиот син.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[49]А сега кажете ми: Ќе му направите ли милост и правда на господарот мој, или не? Ако, пак, не сакате, кажете ми, и јас ќе тргнам надесно или налево."

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

[50]А Лаван и Ветуил одговорија: „Од Господ дојде ова; ние не можеме да ти кажеме ни лошо, ни добро.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

[51]Ете, Ревека е пред тебе, земи ја, па оди, и нека му биде жена на синот од твојот господар, како што рекол Господ."

O casamento de Isaque e Rebeca

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[52]А кога ги чу слугата Авраамов зборовите нивни, Му се поклони на Господ доземи.

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[53]Потоа слугата извади златни и сребрени работи, и облека, и ѝ ги даде на Ревека; а и на братот нејзин и на мајката нејзина им даде скапи подароци.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

[54]Па јадеа и пиеја, тој и луѓето што беа со него, и ноќеваа. А утредента кога станаа, тој рече: „Пуштете ме да се вратам кај господарот мој!"

[55] Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

[56] Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

[57] Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

[58] Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

[59] Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

[60] Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

[61] Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

[62] Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

[63] Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

[64] Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

[65] e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso

[55]А братот нејзин и мајка ѝ рекоа: „Нека остане девојката кај нас макар уште десет дена, па тогаш одете.“

[56]Но тој им рече: „Не задржувајте ме, зашто Господ го благослови мојот пат; пуштете ме да си одам кај господарот мој!“

[57]А тие рекоа: „Да ја викнеме девојката, и да ја прашаме, што ќе рече таа.“

[58]И ја повикаа Ревека, па ѝ рекоа: „Сакаш ли да одиш со овој човек?“ А таа одговори: „Сакам.“

[59]И ја пуштија Ревека, сестрата своја, и доилката нејзина, со слугата Авраамов и луѓето негови.

[60]Ја благословија Ревека и ѝ рекоа: „Сестро наша, да се народат од тебе илјади и илјади, и потомството твое да ги завладее домовите на непријателите твои!“

[61]И стана Ревека со слугинките, и се качија на камилите, и тргнаа со човекот. Така слугата ја зеде Ревека и си отиде.

[62]А Исак беше дошол од Беер Лахај Рои, зашто живееше во јужниот крај.

[63]Приквечер излезе Исак во полето да се прошета, па ги крена очите: а тоа – ете, камилите идат.

[64]Ревека, откако ги подигна очите свои и го виде Исак, слезе од камилата

[65]и го праша слугата: „Кој е оној човек, што преку полето ни доаѓа во пресрет?“ А слугата одговори: „Тоа е господарот

encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

66 O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.

67 Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura

1 Crônicas 1.32,33

1 Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.

2 Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

3 Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

4 Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

5 Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

6 Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

7 Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

8 Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

мој.“ – Тогаш таа зеде превез, па се покри.

66И му раскажа слугата на Исак сè што беше направил.

67Тогаш Исак ја одведе во шаторот на Сара, мајката своја, и ја зеде Ревека и таа му стана жена, и му омиле. И Исак се утеши за Сара, мајката своја.

Создавање 25

Смртта на Авраам. Другите негови потомци

1А Авраам зеде втора жена, по име Кетура.

2И таа му ги роди Зимран, Јокшан, Медан, Мидјан, Јишбак и Шуах.

3Јокшан ги роди Сева и Дедан. А Дедановите синови беа Ашурим, Летушим и Леумим.

4А синови Мидјанови: Ефа, Ефер, Ханох, Авида и Елдаа. Сите тие беа потомци Кетурини.

5А Авраам сиот свој имот му го даде на Исак.

6На синовите, пак, од своите наложници им даде Авраам подароци, и, уште додека беше жив, ги испрати на исток, во источната земја – далеку од синот негов Исак.

7А деновите на Авраамовиот живот, што го поживеа, беа сто седумдесет и пет години.

8И откако издивна, умре Авраам во срећна старост, престар и сит од животот, и се прибра кај народот свој.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

[10] o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

[11] Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

[12] São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

[13] E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

[14] Misma, Dumá, Massá,

[15] Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

[16] São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

[17] E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

[18] Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

[19] São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

[9]А го погребаа неговите синови, Исак и Исмаил, во пештерата Махпела, во нивата на Ефрон, синот на Хитиецот Цохар, што се наоѓаше спроти Мамре;

[10]на нивата, што ја беше купил Авраам од синовите Хетеови, таму беше погребан Авраам со жена му Сара.

[11]А по смртта Авраамова го благослови Бог Исак, синот негов. Исак живееше, пак, во Беер Лахај Рои.

[12]Еве го родословието на Исмаил, синот Авраамов, кого му го роди на Авраам Агара Египќанката, слугинката на Сара.

[13]Ова се имињата на синовите Јишмаелови, како што ги именуваа во родовите нивни: првенецот Јишмаелов е Навајот, па Кедар, Адбеел и Мивсам,

[14]потоа Мишма, Дума и Маса,

[15]Адад, Тема, Јетур, Нафиш и Кедма.

[16]Тоа се синовите Јишмаелови, и тоа се имињата нивни според селата и градовите нивни. Тоа се племињата нивни.

[17]А деновите на животот Јишмаелов се сто триесет и седум години. Потоа издивна и умре, и се прибра при својот род.

[18]Тие живееја од Хавила дури до Сур, што е пред Египет, на патот кон Асирија. Тие се населија спроти сите браќа свои.

ЈАКОВ

Исав и Јаков

[19]А ова е родословието на Исак, синот Авраамов: Авраам го роди Исака.

[20] era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

[20]А Исак имаше четириесет години кога се ожени со Ревека, ќерката на Арамеецот Ветуил од Месопотамија, сестра на Арамеецот Лаван.

[21] Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

[21]И Исак Му се помоли на Господ за жената своја, бидејќи таа беше неплодна; и Господ го чу, па Ревека, жената негова, зачна.

[22] Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

[22]Но децата се удираа едно со друго во утробата нејзина, и таа рече: „Ако биде така, зошто ми е ова?“ И отиде да Го праша Господа.

[23] Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

[23]А Господ ѝ рече: „Две племиња има во утробата твоја, и два народа ќе излезат од тебе; едниот народ ќе биде посилен од другиот и поголемиот ќе му служи на помалиот.“

[24] Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

[24]И дојде времето да роди, а ете – близнаци во утробата нејзина.

[25] Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

[25]Излезе синот првенец црвен, целиот рунтав како руно; и му дадоа име Исав.

[26] Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

[26]А потоа излезе брат му, држејќи го Исав со рака за петата; нему му ставија име Јаков. А Исак имаше шеесет години, кога тие се родија.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

[27] Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

[27]И децата пораснаа: Исав стана вешт ловец и човек на полето, а Јаков човек кроток кој живееше во шатори.

[28] Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

[28]Исак го сакаше Исав, зашто му се допаѓаше дивечот негов; а Ревека го сакаше Јаков.

[29] Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

[29]Еднаш Јаков зготви јадење, и Исав дојде од полето уморен.

[30] e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado

[30]И му рече Исав на Јаков: „Дај ми да јадам од црвеното вариво, зашто сум

vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

[31] Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

[3] habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

[4] Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

уморен.“ Затоа му го дадоа прекарот Едом.

[31]Но Јаков му рече: „Продај ми го денес првородството твое!“

[32]А Исав одговори: „Еве, јас умирам, па што ќе ми е тоа првородство?“

[33]Но Јаков му рече: „Заколни ми се уште сега!“ И тој му се заколна. И му го продаде своето првородство на Јаков.

[34]И Јаков му даде на Исав леб и варена леќа, и тој јадеше и пиеше, па стана и си отиде. Така Исав го презре првородството свое.

Создавање 26

Исак и Авимелех

[1]Но настана глад во земјата покрај оној што беше во Авраамовото време; и Исак отиде кај Авимелех, царот филистејски, во Герар.

[2]И му се јави Господ и рече: „Не оди во Египет, туку живеј во земјата, која ќе ти ја покажам.

[3]Насели се во таа земја и Јас ќе бидам со тебе, и ќе те благословам; зашто тебе и на потомството твое ќе ви ја дадам сета таа земја, и ќе ја потврдам заклетвата, со која му се заколнав на Авраам, таткото твој;

[4]и ќе го умножам потомството твое како ѕвездите на небото, и ќе му ја дадам на потомството твое сета таа земја и ќе се благословат преку потомството твое сите земни народи.

5 porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

5Бидејќи Авраам го послуша гласот Мој и се покоруваше на заповедите Мои, на наредбите Мои и на законите Мои.“

6 Isaque, pois, ficou em Gerar.

6И се насели Исак во Герар.

7 Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

7А луѓето во тоа место прашуваа за жената негова, а тој велеше – сестра ми е – зашто се плашеше да каже – жена ми е – за да не го убијат луѓето од тоа место заради Ревека, бидејќи таа беше убава.

8 Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

8Но откако мина многу време, Авимелех, царот филистејски, погледна низ прозорец, и виде како Исак се забавува со Ревека, жената своја.

9 Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

9И го викна Авимелех Исак и му рече: „Па, таа ти била жена; а зошто рече – сестра ми е?“ – А Исак му одговори: „Зашто помислив дека ќе загинам поради неа.“

10 Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

10Авимелех тогаш му рече: „Што ни направи? Лесно можеше да се случи некој од надвор да легне со твојата жена, и ќе нè воведеше во грев.“

11 E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

11И му заповеда Авимелех на сиот народ свој, велејќи: „Кој ќе се допре до овој човек или до жената негова, ќе загине!“

12 Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

12И Исак почна да сее во таа земја, и таа година доби стопати повеќе јачмен. Господ го благослови.

13 Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

13И човекот се издигна и стануваше сè поголем, додека не стана многу богат.

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[14]И се здоби со стада ситен и крупен добиток и со многу слуги, така што Филистејците почнаа да му завидуваат.

Исак склучува сојуз со Авимелех

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

[15]Па сите извори што ги беа ископале татковите му слуги при животот на неговиот татко Авраам, Филистејците ги затрупаа со земја.

[16] Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

[16]И Авимелех му рече на Исак: „Оди си откај нас, зашто стана многу посилен од нас!“

[17] Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

[17]Тогаш Исак си отиде оттаму, и ги распна шаторите свои во Герарската долина, и се насели таму.

[18] E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

[18]И одново ги откопа изворите што беа ископани во времето на Авраам, таткото негов, а кои ги беа затрупале Филистејците по смртта на Авраам; и ги нарече со истите имиња, што им ги беше дал неговиот татко.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[19]И, копајќи во долината, слугите Исакови најдоа извор со жива вода.

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

[20]Па се скараа пастирите герарски со пастирите на Исак, велејќи: „Водата е наша.“ И му кладе име на тој извор Есек.

[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[21]Ископаа друг извор, и околу него се скараа. Затоа него го нарече Ситна.

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[22]Тогаш се крена оттаму, и ископа нов извор, а околу него немаше караница; затоа го нарече Реховот, велејќи: „Зашто Господ ни даде простори за да се размножиме во оваа земја.“

[23] Dali subiu para Berseba.

[23]А оттаму тој замина во Вирсавија.

[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

Isaque faz aliança com Abimeleque

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

[30] Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

[31] Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

[32] Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

[24]И истата ноќ му се јави Бог, и му рече: „Јас сум Бог на Авраам, таткото твој. Не плаши се, зашто Јас сум со тебе; ќе те благословам и ќе го умножам потомството твое заради Авраам слугата мој.“

[25]И направи тој таму жртвеник, и Го призва името Господово. И таму го распна шаторот свој, а слугите на Исак ископаа извор таму.

[26]Тогаш дојде кај него Авимелех од Герар, со Ахузат, пријателот свој, и со Пихол, војсководецот свој.

[27]А Исак им рече: „Зошто дојдовте кај мене кога ме мразите и ме истеравте откај вас?“

[28]А тие одговорија: „Видовме дека Господ е навистина со тебе, па рековме – да положиме меѓу тебе и нас клетва и да склучиме со тебе сојуз –

[29]да не ни правиш зло, бидејќи и ние тебе не те допревме и ти правевме само добро, и те пуштивме да заминеш спокојно; и ете, сега си благословен од Господ.“

[30]Тогаш тој им приреди гозба; па јадеа и пиеја.

[31]А утредента, откако станаа рано, се заколнаа еден на друг, и ги отпушти Исак, и тие отидоа од него со мир.

[32]Истиот ден дојдоа слугите на Исак и му кажаа за изворот, што го ископаа, и му рекоа: „Најдовме вода.“

[33] Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

[33]И тој го нарече Шива. Поради ова и се вика оној град Вирсавија и до ден денешен.

Женидбата на Исав

[34]А кога Исав имаше четириесет години, се ожени со Јудита, ќерка на Хитиецот Беери, и со Васемата, ќерка на Хитиецот Елон.

[35]А тие станаа тегоба за Исак и Ревека.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

[1] Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

[2] Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

[3] Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

[4] e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

[5] Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

[6] Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

Создавање 27

Јаков го присвојува благословот ветен на Исав

[1]Кога Исак остаре и му ослабе видот на очите, го повика постариот свој син Исав, и му рече: „Сине мој!“ А тој одговори: „Еве ме.“

[2]Исак рече: „Еве остарев и не го знам денот на мојата смрт.

[3]Земи го сега оружјето свое, лакот и стрелите, и излези в поле, и улови ми дивеч!

[4]Па зготви ми јадење какво што сакам, и донеси ми да јадам, за да те благослови душата моја, пред да умрам.“

[5]А Ревека чу што му рече Исак на синот свој Исав; и Исав отиде в поле да улови и донесе дивеч.

[6]Ревека, пак, му рече на синот свој Јаков, велејќи: „Ете, го чув татко ти, како му велеше на братот твој Исав:

[7] Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.
[8] Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.
[9] Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;
[10] levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.
[11] Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.
[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.
[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.
[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.
[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.
[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.
[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[7]‚Донеси ми дивеч и зготви ми јадење, да јадам, па да те благословам пред Господ, пред да умрам.‘
[8]Туку сега, синко мој, послушај ме што ќе ти речам:
[9]Оди при стадото и донеси оттаму две добри (млади) јариња; и јас ќе зготвам за таткото твој јадење од нив, какво што сака;
[10]а ти ќе му однесеш на татко си, и тој ќе јаде, па ќе те благослови дури е уште жив.“
[11]А Јаков ѝ рече на Ревека, мајката своја: „Но Исав, братот мој, е рунтав, а јас сум човек гладок.
[12]Може татко ми да ме допре, па пред очите негови ќе станам измамник, и место благослов ќе навлечам врз себе проклетство.“
[13]А мајка му одговори: „Проклетството твое, синко, нека падне на мене; само послушај ме, и оди, па донеси ми!“
[14]Тогаш тој отиде, зеде и ѝ донесе на мајка си; а мајка му зготви јадење, какво што сакаше татко му.
[15]Па потоа ја зеде Ревека најубавата облека на постариот син Исав, што беше кај неа дома, и го облече Јаков, помладиот нејзин син,
[16]а рацете негови и голиот врат му го обложи со јарешки кожички.
[17]И му го даде на Јаков, синот свој, в раце јадењето и лебот, што го беше зготвила.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o

[18]А тој влезе при татко си и му рече: „Татко!“ А тој одговори: „Еве ме! Кој си ти, синко?“

[19]Јаков, пак, му рече на татко си: „Јас сум Исав, твојот првороден син; направив, како што ми рече; стани, седни и јади од ловот мој, па да ме благослови душата твоја.“

[20]А Исак му рече на синот свој: „Кога толку бргу најде, синко мој?“ А тој одговори: „Господ, твојот Бог, ми донесе среќа.“

[21]Тогаш му рече Исак на Јаков: „Дојди поблизу, синко мој, да те допрам и да видам дали си ти, синот мој Исав, или не!“

[22]И пристапи Јаков до Исак, таткото свој, а тој го допре, па рече: „Гласот е глас на Јаков, но рацете се раце Исавови.“

[23]И не го позна, зашто рацете му беа како рацете на Исав, братот негов, рунтави. И го благослови.

[24]И му рече: „Ти ли си синот мој Исав?“ А тој одговори: „Јас сум.“

[25]Тогаш рече: „Дај ми сега, синко, да јадам од ловот твој, па да те благослови душата моја.“ И му даде и тој јадеше; па му донесе и вино, и пиеше.

[26]Потоа Исак, таткото негов, му рече: „Приближи се до мене и целивај ме, синко!“

[27]И тој пристапи и го целива; Исак го почувствува мирисот од облеката

abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

[35] Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

негова, и го благослови, велејќи: „Еве, мирисот на синот мој е како мирис од полето, што го благословил Господ.

[28]Бог нека ти даде роса небеска и родна земја: многу жито и вино во изобилие!

[29]Народи да ти слугуваат и племиња да ти се поклонуваат! Да бидеш господар над братот свој и да ти се поклонуваат синовите на мајка ти! Проклет да биде оној, што тебе те проколнува, а благословен – оној што тебе ќе те благословува!“

[30]Па откако Исак го благослови Јаков, и Јаков отиде од Исак, таткото свој; во тој час дојде од лов Исав, братот негов.

[31]И тој му зготви јадење и му однесе на татко си, и му рече: „Стани, татко, и јади од она што синот твој улови, за да ме благослови душата твоја!“

[32]И Исак, таткото негов, му рече: „Кој си ти?“ А тој рече: „Јас сум синот твој, првородениот Исав.“

[33]Тогаш Исак многу се возбуди и рече: „А кој беше оној, кој уловил лов и ми донесе од сè, и јас јадев, пред да дојдеш ти, и го благословив? Тој и ќе остане благословен.“

[34]А кога ги чу Исав зборовите на таткото негов, извика на сиот глас и многу се нажали, па му рече на татко си: „Благослови ме и мене, татко!“

[35]А тој му одговори: „Дојде братот твој со итрина, и го земе твојот благослов.“

[36] Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

[36](Исав), пак, рече: „Сигурно затоа му е името Јаков, еве веќе двапати ме истисна. Првородството ми го зеде, а сега и благословот ми го зеде.“ Потоа рече: „Не остави ли благослов и за мене?“

[37] Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

[37]И Исак одговори и му рече на Исав: „Него веќе го поставив за господар над тебе; и сите браќа негови ги определив да му бидат слуги; со жито и вино го обдарив; а што да направам сега, синко, за тебе?“

[38] Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

[38]Но Исав му рече на татко си: „Зар само еден благослов има кај тебе, татко? Благослови ме и мене, татко!“ И (бидејќи Исак молчеше) извика Исав на сиот глас и заплака.

[39] Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

[39]Тогаш Исак, таткото негов, одговарајќи му, рече: „Ете, домот твој ќе биде од плодна земја и од роса небеска одозгора.

[40] Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

[40]Од мечот свој ќе живееш и на братот твој ќе му служиш; но еднаш, кога ќе се побуниш, ќе го отфрлиш јаремот негов од вратот свој.“

Јаков бега кај вујко си Лаван

[41] Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

[41]Тогаш Исав го намрази Јакова поради благословот, со кој го беше благословил татко му; и си рече Исав во срцето свое: „Се наближуваат деновите на оплакувањето за таткото мој; тогаш ќе го убијам Јаков, братот мој.“

[42] Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu

[42]И ѝ ги кажаа на Ревека зборовите од Исав, постариот нејзин син, а таа испрати, па го повика Јаков, помладиот

filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

43 Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

44 fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

45 e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

46 Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

син нејзин, и му рече: „Братот твој Исав се заканува дека ќе те убие.

43Затоа, синко, послушај ме сега: – Стани и бегај (во Месопотамија) кај Лаван, братот мој, во Харан,

44и живеј кај него некое време, додека му помине гневот на братот твој;

45и додека не се смири лутината на братот твој и подзаборави што си му направил. А тогаш, јас ќе пратам, да те доведат оттаму. Зошто да останам без вас двајцата во еден ден?“

46А на Исак Ревека му рече: „Ми омрзна животот поради ќерките хитиски. А ако земе Јаков жена од ќерките хитиски, какви што се овие, од ќерките на оваа земја, тогаш зошто ми е животот?“

Gênesis 28

A fuga de Jacó

1 Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

2 Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

3 Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

4 e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

Создавање 28

1Затоа Исак го повика Јаков, го благослови, и му заповеда, велејќи: „Немој да земеш жена од ќеркитеханански!

2Стани, па оди во рамнината Арам, во домот на Ветуил, таткото на твојата мајка, и оттаму земи си жена, од ќерките на Лаван, братот на мајка ти.

3И семоќниот Бог нека те благослови, и нека те издигне и нека те умножи, та од тебе да настанат многу народи.

4Да ти го даде благословот на Авраам, мојот татко, тебе и на потомството твое по тебе, за да ја наследиш земјата, во

која си придојден, а која Бог му ја даде на Авраам!“

5 Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

5Така Исак го испрати Јаков, и тој отиде во рамнината Арам кај Лаван, синот на Ветуил Арамеецот, кај братот на Ревека, мајката на Јаков и Исав.

6 Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

6Кога Исав виде како Исак го благослови Јаков и го испрати во рамнината Арам оттаму да си земе жена, и како благословувајќи го, му заповеда: „Не земај жена од ќерките ханански“,

7 e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

7и дека Јаков го послуша таткото свој и мајка си, и замина за рамнината Арам;

8 sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

8Исав разбра дека ќерките ханански не му се по волја на Исак, таткото негов,

9 foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

9И отиде Исав кај Исмаил, и ја зеде за жена Махалата, ќерката на Исмаил, синот Авраамов, сестра Навајотова.

A visão da escada

Сонот на Јаков

10 Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

10Јаков, пак, ја напушти Вирсавија и отиде во Харан,

11 Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

11па најде едно место, и таму преноќева, бидејќи сонцето беше зашло. И зеде еден камен од тоа место, и си го кладе под главата, па заспа на тоа место.

12 E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

12И виде сон: ете, скала стои на земјата, а со врвот допира до небото, и ангели Божји се качуваа по неа и слегуваа.

13 Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

13А ете, Господ стоеше на неа, Кој му рече: „Јас сум Господ Бог на таткото твој Авраам и Бог Исаков. Оваа земја, на која лежиш, ќе ти ја дадам тебе и на потомството твое;

[14] A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

[15] Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[17] E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

A coluna de Betel

[18] Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

[14]а потомството твое ќе биде колку песокот на земјата; ти ќе се рашириш на запад и на исток, и на север и на југ, и сите племиња на земјата ќе бидат благословени поради тебе и поради потомството твое.

[15]И еве, Јас сум со тебе, и ќе те чувам насекаде каде и да појдеш, и ќе те вратам во оваа земја, и нема да те оставам сè додека не го извршам она што сум ти рекол.“

[16]А кога се разбуди Јаков од сонот, си рече: „Сигурно е Господ на ова место; а јас не знаев!“

[17]Се уплаши и рече: „Колку е страшно ова место! Ова е дом Божји, ова е вратата небеска!“

[18]И стана Јаков утредента рано, го зеде каменот, што го беше ставил под глава, и го постави како спомен, па го прелеа со масло.

[19]И тоа место го нарече Ветил; а порано името на овој град му беше Луз.

[20]И се зарече Јаков, велејќи: „Ако Бог биде со мене и ме зачува на овој пат, по кој одам, и ако ми даде леб да јадам и облека да се облекувам,

[21]и се вратам мирно во домот на таткото мој, и ми биде Господ мој Бог,

[22]тогаш овој камен што го поставив како споменик ќе биде дом Божји. И од сè, што ќе ми дадеш, Тебе ќе Ти давам една десетина.“

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[4] Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

[5] Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

[6] Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

[7] Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

[8] Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

[9] Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

Создавање 29

Средбата на Јаков со Рахила

[1]Тогаш се крена Јаков и отиде во земјата на синовите на исток.

[2]Одеднаш во полето забележа извор; и ете три стада овци лежеа околу него, бидејќи на тој извор се поеја стада. Но голем камен имаше над отворот од изворот.

[3]И кога се собираа таму сите стада, го иставаа каменот од отворот на изворот и ги напојуваа овците, а потоа пак го ставаа каменот над отворот од изворот на неговото место.

[4]Јаков им рече: „Од каде сте вие, браќа?“ Тие одговорија: „Од Харан сме.“

[5]А тој им рече: „Го познавате ли Лаван, синот Нахоров?“ Тие рекоа: „Го познаваме.“

[6]Тој пак ги праша: „Здрав ли е?“ Рекоа: „Здрав е, и еве Рахила, ќерката негова, иде со стадото.“

[7]И тој рече: „Ете, уште е рано и не е време добитокот да се прибира. Напојте ги овците, па одете и пасете ги!“

[8]А тие рекоа: „Не можеме, додека не се соберат сите стада, за да се истави каменот од отворот над изворот, па тогаш ќе ги напоиме овците.“

[9]Додека тој уште зборуваше со нив, дојде Рахила со ситниот добиток од татколо нејзин, бидејќи таа нив ги пасеше.

[10] Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

[10]А кога ја виде Јаков Рахила, ќерката Лаванова и стадото на Лаван, братот на мајка си, пристапи Јаков и го истави каменот од отворот на изворот, и го напои стадото на Лаван, братот на својата мајка.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[11]И ја бакна Јаков Рахила, па извика и заплака.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[12]Потоа ѝ кажа на Рахила дека тој му е род на таткото нејзин и дека е син на Ревека. А таа отрча, па го извести таткото свој.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[13]А кога чу Лаван за Јаков, синот на неговата сестра, му излезе во пресрет, го прегрна и бакна, и го воведе во својот дом. А тој му раскажа на Лаван сè.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[14]Лаван, пак, му рече: „Ти си навистина моја коска и моја плот!“ И тој остана кај него цел месец.

Двојната женидба на Јаков

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[15]Тогаш му рече Лаван на Јаков: „Зарем бесплатно ќе ми служиш зашто си ми род? Кажи ми, која да ти биде платата?“

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[16]А Лаван имаше две ќерки: на постарата ѝ беше името Лија, а на помладата Рахила.

[17] Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

[17]На Лија очите и беа болникави, а Рахила имаше убава става и убаво лице.

[18] Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

[18]Јаков ја засака Рахила, па рече: „Ќе ти служам седум години за Рахила, твојата помала ќерка.“

[19] Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

[19]Тогаш Лаван рече: „Подобро тебе да ти ја дадам, отколку на друг; остани кај мене!“

[20] Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

[20]И отслужи Јаков за Рахила седум години, и тие му се причинија како неколку дена, зашто ја сакаше.

Lia e Raquel

[21] Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

[21]И му рече Јаков на Лаван: „Дај ми ја жената, зашто дојде времето да влезам кај неа!“

[22] Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

[22]И ги повика Лаван сите луѓе од тоа место и направи свадбена гозба.

[23] À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

[23]А вечерта ја зеде Лија, ќерката своја, и ја воведе кај Јаков, и тој влезе кај неа.

[24] (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

[24]И Лаван ѝ ја даде Зелфа, слугинката своја, на Лија, ќерката своја, за да ѝ биде слугинка.

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

[25]А кога настана утрото, се виде дека тоа била Лија, па му рече Јаков на Лаван: „Што ми направи? Нели за Рахила ти слугував? Зошто ме измами?“

[26] Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

[26]А Лаван му рече: „Не бива во нашето место да се омажи помалата пред постарата.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

[27]Помини оваа седмица со неа, па ќе ти ја дадам и другата, за која ќе ми слугуваш други седум години.“

[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

[28]И Јаков направи така, и помина со неа една седмица. Потоа му ја даде Лаван за жена Рахила, ќерката своја.

[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

[29]И ѝ ја даде Лаван слугинката своја Билха на Рахила, ќерката своја, за да ѝ биде слугинка.

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

[30]Тогаш Јаков влезе кај Рахила. И Рахила повеќе ја засака отколку Лија. И така му служеше на Лаван уште други седум години.

Os filhos de Jacó

Децата на Јаков

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

[31]Кога виде Господ дека Лија не е сакана, ѝ ја отвори утробата нејзина, а Рахила остана неплодна.

[32]Лија зачна и роди син и го нарече Рувим, велејќи: „Господ милостивно погледна на мојата несреќа; сега ќе ме засака мажот мој.“

[33]И пак зачна, и роди син, па рече: „Господ чу дека не сум сакана, па ми го даде и овој.“ И го нарече Симеон.

[34]И одново зачна, пак роди син и рече: „Сега веќе ќе ми се наклони мажот мој, оти му родив три сина!“ Затоа му стави име Левиј.

[35]А кога пак зачна, и роди син, рече: „Сега ќе Го славам Господа!“ Затоа го нарече Јуда. И престана да раѓа.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

Создавање 30

[1]Рахила, гледајќи дека не му раѓа деца на Јаков, ѝ позавиде на сестрата своја, па му рече на Јаков: „Дај ми деца, ако не – јас ќе умрам!“

[2]А Јаков ѝ се налути на Рахила, и ѝ рече: „Зар јас сум тој, а не Бог, што не ти дал плод на утробата?“

[3]А таа рече: „Ене ја слугинката моја Билха; влези кај неа; нека ми роди таа в скут, па јас ќе имам деца од неа.“

[4]И му ја даде Билха, слугинката своја, за жена, и Јаков влезе кај неа.

[5]И Билха зачна, и му роди на Јаков син.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[6]А Рахила рече: „Бог ми пресуди и го чу гласот мој, та ми даде син.“ Затоа му стави име Дан.

[7]И Билха, слугинката на Рахила, пак зачна, и му роди втор син на Јаков.

[8]А Рахила рече: „Со Божја помош жестоко се борев со сестрата моја, но победив.“ И му кладе име Нефталим.

[9]А Лија, гледајќи дека престана да раѓа, ја зеде слугинката своја Зелфа и му ја даде на Јаков за жена.

[10]И зачна Зелфа, слугинката на Лија, и му роди на Јаков син;

[11]Тогаш Лија рече: „Дојде среќата моја.“ Па го нарече Гад.

[12]Му роди Зелфа, слугинката на Лија, на Јаков и втор син.

[13]И Лија рече: „Блазе мене, зашто блажена ќе ме нарекуваат жените!“ Затоа му стави име Асир.

[14]А кога се жнееше пченицата, излезе Рувим во полето и најде мандрагори, па ѝ ги донесе на мајка си Лија. А Рахила ѝ рече на Лија, сестрата своја: „Дај ми од мандрагорите на синот твој!“

[15]Таа, пак, рече: „Малку ли ти беше што ми го зеде мажот? Сакаш да ми земеш и од мандрагорите на синот мој?“ Рахила ѝ одговори: „Тогаш нека легне ноќеска со тебе за мандрагорите од синот твој.“

[16]И вечерта, кога Јаков се враќаше од полето, му излезе Лија во пресрет и рече: „Влези кај мене, зашто те откупив за мандрагорите од синот мој!“ И легна тој со неа таа ноќ.

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[17]А Бог ја слушна Лија, и таа зачна, па му го роди на Јаков петтиот син.

[18]И Лија рече: „Бог ми даде награда, зашто му ја дадов слугинката своја на мажот мој.“ И му даде име Исахар.

[19]И пак зачна Лија, и му го роди на Јаков шестиот син.

[20]И рече Лија: „Бог ме награди со убав дар, па сега ќе живее со мене мажот мој, бидејќи му родив шест синови.“ Затоа го нарече Завулон.

[21]Потоа роди ќерка и ѝ стави име Дина.

[22]Но Бог си спомна и за Рахила. И ја послуша Бог, па ја отвори утробата нејзина.

[23]Таа зачна и роди син, па рече: „Бог го отстрани од мене срамот мој.“

[24]И му даде име Јосиф, велејќи: „Бог ќе ми даде и друг син.“

Јаков станува богат

[25]А кога Рахила го роди Јосиф, му рече Јаков на Лаван: „Пушти ме и ќе си одам во моето место и во својата земја.

[26]Дај ми ги жените мои, и децата мои, за кои ти служев, и да си одам; а ти знаеш како ти служев.“

[27]Лаван му рече: „Немој, ако сум нашол милост пред тебе. Гледам дека Бог ме благослови поради тебе.“

[28]И уште рече: „Барај плата, колку што сакаш, и јас ќе ти дадам.“

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

[33] Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

[34] Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

[35] Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[29]А Јаков му одговори: „Ти знаеш како ти служев и колку многу ти се зголеми добитокот со мене;

[30]бидејќи она што го имаше, беше малку додека не дојдов јас; но многу се намножи, бидејќи Господ те благослови кога дојдов јас. Па кога јас ќе работам за мојот дом?“

[31]И тој му рече: „Што бараш да ти дадам?“ А Јаков одговори: „Не треба ништо да ми дадеш. Но направи онака како што ќе ти кажам, а јас, пак, ќе го пазам стадото твое и понатаму.

[32]Ќе го обиколам денес целото стадо твое и оддели секое дамчесто и шарено јагне и секоја црна овца помеѓу нив и секоја шарена и дамчеста коза – тоа ќе ми биде наградата!

[33]Така потоа ќе ми посведочи справедливоста моја пред тебе кога ќе дојдеш да ја провериш наградата моја: ако се најде тогаш меѓу моите кози која не е дамчеста или шарена, и меѓу овците мои, која не е црна, значи крадена е.“

[34]Лаван му рече: „Нека биде, како што рече!“

[35]И ги оддели Лаван истиот ден јарците ригести и шарени и сите кози дамчести и шарени; секоја на која имаше нешто бело и сите црни овци, па им ги предаде на синовите свои.

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

[39] E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

[40] Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

[41] E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

[42] Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

[43] E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

[1] Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se

[36]И определи растојание од три дена одење меѓу себе и Јаков. А Јаков го пасеше другиот ситен добиток на Лаван.

[37]И зеде Јаков зелени прачки тополови, бадемови и јаворови, па изрежа Јаков пруги, откако ја извади кората до беликата,

[38]и ги стави така изрезаните прачки во коритата од поилата, каде што доаѓаше добитокот да пие, а бидејќи стоката зачнуваше, кога доаѓаше на вода,

[39]добитокот се пареше пред прачките, па се раѓаше ригеста и шарена стока.

[40]И Јаков ги одделуваше и овците, и им ги свртуваше главите кон шареното и сето црно стадо на Лавана; а своето стадо го одделуваше и не го мешаше со стадото Лаваново.

[41]И секогаш кога зачнуваше силниот добиток, Јаков ги ставаше прачките во поилата пред очите на добитокот, за да се пари гледајќи во прачките.

[42]А кога се пареше слабиот добиток, тогаш не ги ставаше. И остануваше слабиот за Лаван, а силниот, за Јаков.

Јаков побегнува откај Лаван

[43]И така тој човек се збогати многу, премногу, та имаше многу добиток, слугинки и слуги, камили и магариња.

Создавање 31

[1]Во тоа време чу Јаков дека синовите Лаванови зборуваат: „Јаков зеде сè што

apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

беше на нашиот татко, и од она што беше на нашиот татко, го доби тоа цело богатство.“

2 Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

2И виде Јаков дека лицето на Лаван не е спрема него како порано.

3 E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

3И Господ му рече на Јаков: „Врати се во земјата на таткото свој и во родот свој; и Јас ќе бидам со тебе!“

4 Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

4Тогаш испрати Јаков, и ги повикаа Рахила и Лија од полето, каде што беа со стадото,

5 e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

5и им рече: „Гледам дека лицето на вашиот татко спрема мене не е како порано; но Бог на таткото мој беше со мене.

6 Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

6Вие самите знаете дека на вашиот татко му служев со сета своја сила,

7 mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

7а таткото ваш ме мамеше и десетпати ми ја промени платата, но Бог не му дозволи да ми направи зло.

8 Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

8Кога тој ќе речеше – секоја шарена нека биде твоја награда, – тогаш сиот добиток раѓаше шарени. А кога ќе речеше – секоја ригеста да ти биде плата – тогаш сите се раѓаа ригести.

9 Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

9Така Бог го одзеде добитокот од вашиот татко и ми го даде мене.

10 Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

10Еднаш, кога се пареше добитокот, ги кренав очите мои и видов сон, а тоа: овните и јарците што скокаа на овците и козите беа ригести, дамчести и шарени.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[11]И ангел Божји ми рече во сонот: ‚Јакове!‘ А јас одговорив: ‚Еве ме!‘

[12]А тој рече: ‚Крени ги очите твои и погледај, машките што со ситниот добиток се парат, се ригести, со бели дамки и шарени; зашто гледам сè што ти прави Лаван.

[13]Јас сум Бог, за Кој во Ветил го полеа споменикот со масло и ми даде ветување; стани сега и оди си од оваа земја, и врати се во родниот крај.‘“

[14]Тогаш одговорија Рахила и Лија, и му рекоа: „Дали имаме уште некаков дел наследство во домот од таткото наш?

[15]Зарем не нè сметаше како туѓинки? Тој нè продаде и го потроши дури и нашето сребро.

[16]Затоа сето ова богатство, што му го зеде Бог на таткото наш, е наше и на нашите деца. Затоа сега прави онака како што ти рекол Бог.“

[17]И се крена Јаков, па ги качи децата свои и жените свои на камили;

[18]и го зеде со себе сиот свој добиток, и целото свое богатство, што го беше придобил во рамнината Арам, за да појде кај Исак, таткото негов, во земјата хананска.

[19]А кога Лаван беше отишол да го стриже добитокот свој, тогаш Рахила му ги украде идолите на таткото свој.

[20]И Јаков затаи од Лаван Арамеецот, не јавувајќи му дека ќе си оди.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.

[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

[21]И си замина со сиот свој имот, и се крена, премина преку Реката, и се упати кон горета Галаад.

[22]На третиот ден му јавија на Лаван дека Јаков си заминал.

[23]И ги зеде со себе роднините свои, па тргна по него во потера, и по седум дена го стигна во горета Галаад.

[24]Но Бог му дојде на Лаван Арамеецот ноќе во сон, и му рече: „Внимавај, не зборувај му на Јаков ни добро, ни лошо!“

[25]И го стаса Лаван Јаков; а Јаков ги беше распнал своите шатори во горета. А и Лаван исто така ги распна своите шатори во горета Галаад.

[26]И Лаван му рече на Јаков: „Што направи? Зошто ме излага и ги одведе ќерките мои, како да се заробеници?

[27]Зошто тајно избега и скришум отиде од мене? Ако ми кажеше, јас ќе те испратев со веселба и со песни, со тимпани и гусли.

[28]Ти не ме удостои дури ни да ги бакнам внуците мои и ќерките мои! Постапи навистина неразумно.

[29]Сега можам да постапам лошо со тебе. Но Бог на вашиот татко ми рече ноќеска, велејќи: ‚Внимавај, не зборувај му на Јаков ни добро, ни лошо.‘

[30]Оди си, кога толку си се зажелел да се најдеш во домот на татко си, но зошто ги украде боговите мои?“

31 Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

32 Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

33 Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.

34 Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

35 Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

36 Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

37 Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

31А Јаков му одговори на Лаван и рече: „Се плашев, бидејќи мислев дека насила ќе ми ги грабнеш ќерките свои од мене.

32Кај кого ќе ги најдеш боговите твои, тој нема да остане жив; меѓу нашите луѓе барај го она, што е твое кај мене.“ Но тој ништо не најде кај него, а Јаков, пак, не знаеше дека Рахила ги беше украла.

33И влезе Лаван во шаторот на Јаков и во шаторот Лиин и во шаторот на двете слугинки, и не ги најде. Па, откако излезе од шаторот на Лија, влезе во шаторот на Рахила.

34А Рахила беше ги зела идолите и ги беше сокрила под седлото на една од камилите и беше седнала на нив. И го пребара Лаван целиот шатор, но не ги најде.

35А таа му рече на таткото свој: „Немој да се налутиш, господаре мој, што не можам да станам пред тебе, бидејќи го имам она што е редовно кај жените.“ И ги бараше идолите свои, но не ги најде.

36И Јаков се налути, па се скара со Лаван и, велејќи, му рече: „Што сум направил, што сум згрешил, па толку жестоко ме гониш?

37Ги пребара сите работи мои, и што најде од куќата твоја? Покажи овде пред моите и пред твоите луѓе, и тие нека пресудат меѓу нас двајцата.

38 Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

39 Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

40 De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

41 Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

42 Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

A aliança entre Labão e Jacó

43 Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

44 Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

45 Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

38Еве, дваесет години бев кај тебе: овците твои и козите твои не пометнуваа; а овни од твоето стадо не јадев.

39Што ќе растргнеа ѕверовите, не ти го носев, сам го надоместував; од мене го бараше она, што ќе беше загубено дење или ноќе.

40Дење ме истоштуваше горештината, а ноќе мрзнев; и сонот ми бегаше од очите.

41Такви ми беа дваесетте години во твојата куќа. Ти служев четиринаесет години за двете ќерки твои и шест години за добитокот твој, и платата ми ја измени десетпати.

42Да не беше со мене Бог на мојот татко, Бог Авраамов, и страхопочитта Исакова со мене, ти секако би ме отпуштил празен. Но Бог ја виде мојата неволја и трудот на рацете мои, па те прекори сношти.“

43А Лаван му одговори на Јаков и рече: „Ќерките се мои ќерки; децата се мои деца, добитокот е мој добиток и, сè што гледаш, сè е мое; па можам ли нешто да им направам на ќерките мои и на децата што ги родија тие?

44Туку ајде да склучиме сојуз јас и ти, и тоа нека биде сведоштво меѓу мене и тебе!“

45Тогаш Јаков зеде камен и го постави за спомен.

46 E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

47 Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

48 E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

49 e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

50 Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

51 Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

52 Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

53 O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

54 E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

46И им рече Јаков на своите луѓе: „Соберете камења!“ И насобраа камења и ги нафрлија на куп, и јадеа таму на купот.

47Лаван го нарече купот Јегар-Сахадута, а Јаков го нарече Галед.

48Лаван рече: „Денес овој куп е сведок меѓу мене и тебе и затоа се нарече со името Галед.“

49А се нарече и Мицпа, зашто Лаван рече: „Нека гледа Бог на мене и на тебе, откако ќе се разделиме еден од друг.

50Ако постапуваш со ќерките мои лошо или ако земаш други жени покрај ќерките мои, иако нема човек да биде меѓу нас да гледа, знај дека Бог е сведок меѓу мене и тебе.“

51И уште му рече Лаван на Јаков: „Еве го овој куп, еве го овој споменик, што го поставив меѓу тебе и мене;

52овој куп и овој споменик нека бидат сведоци дека ниту јас нема да минам преку овој куп кај тебе, ниту ти кај мене ќе минеш преку овој куп и преку овој споменик за лошо.

53Бог Авраамов и Бог Нахоров, Бог на таткото нивен нека суди меѓу нас!“ И Јаков се заколна во Бога; страхопочитта на неговиот татко Исак.

54Тогаш Јаков закла жртва во гората, и ги повика своите луѓе да јадат; и тие јадеа иноќеваа во гората.

Создавање 32

[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

[1]А рано наутро стана Лаван, и ги бакна внучињата и ќерките свои, и ги благослови; па тргна Лаван и се врати во своето место.

Gênesis 32

Јаков се подготвува за средбата со Исав

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2]И Јаков тргна по својот пат и виде војска Божја спроти него; и го сретнаа ангели Божји.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

[3]А кога ги виде, Јаков рече: „Ова е Божја војска.“ И затоа местото го нарече Маханаим.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

[4]И прати Јаков пред себе гласници кај Исав, братот свој, во земјата Сеир, во областа Едом.

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

[5]Па им заповеда и рече: „Вака речете му на господарот мој Исав: ‚Еве што вели слугата твој Јаков: бев кај Лаван и досега се задржав таму;

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6]а имам волови, магариња и ситен добиток, слуги и слугинки; затоа испратив да го известат господарот мој, за да придобијам милост пред тебе.‘“

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

[7]И се вратија гласниците кај Јаков и му рекоа: „Отидовме кај братот твој Исав, и ете тој ти доаѓа во пресрет со четиристотини души.“

[7] Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

[8]А Јаков се уплаши многу и се загрижи; па ги раздели во две групи своите луѓе што беа со него, и ситниот, и крупниот добиток, и камилите.

[8] Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

[9] E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

[10] sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

[11] Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

[12] E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

[13] E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

[14] duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

[15] trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

[16] Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

[9]И рече: „Ако Исав удри на едната група и ја разбие, можеби втората ќе се спаси.“

[10]И пак рече Јаков: „Боже на таткото мој Авраам, Боже на таткото мој Исак, Господи, Ти, Кој ми рече – ‚Врати се во земјата каде што си роден, и Јас ќе ти бидам добротвор!‘ –

[11]Не сум достоен за сите милости и добрини што му ги направи на слугата Твој; зашто само со стап го минав овој Јордан, а сега сум господар на два табора.

[12]Спаси ме од рацете на братот мој, од рацете Исавови, зашто се плашам од него да не би, кога ќе дојде, да ме убие мене, и мајките и децата.

[13]А Ти рече: ‚Навистина Јас ќе ти бидам добротвор, и ќе направам потомството твое да биде како песокот морски, кое од множество не ќе може да се изброи.‘“

[14]И пренока таму таа ноќ, и зеде од сè што имаше при рака, па му испрати дарови на својот брат Исав:

[15]двесте кози со дваесет јарци, двесте овци со дваесет овни,

[16]триесет камили молзници со нивните камилчиња, четириесет крави и десет волови, дваесет магарици и десет магариња.

[17]И им ги предаде на слугите свои, секое стадо посебно. Па им рече на слугите свои: „Врвете пред мене и оставајте доволно растојание меѓу едното стадо и другото!“

[17] Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

[18] Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

[19] Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

[20] Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

[21] Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

[18]И му заповеда на првиот, велејќи: „Кога ќе те сретне Исав, братот мој, и те праша, велејќи – Чиј си? – и – Каде одиш? – и – Чие е тоа што го тераш пред тебе?

[19]А ти кажи – На слугата твој Јаков, а ова му го испраќа како дар на господарот свој Исав, и ете, и самиот доаѓа по нас.“

[20]Истото им заповеда и на вториот и на третиот, и на сите што одеа по стадата, велејќи: „Така кажете му на Исав, кога ќе го сретнете.“

[21]И уште речете: „Ете, Јаков слугата твој, доаѓа по нас.“ Зашто си велеше: „Ќе го смирам со даровите што одат пред мене, па ќе му го видам тогаш лицето; можеби, и ќе ме прими.“

[22]Така даровите тргнаа пред него, а тој преноќева таа ноќ кај таборот свој.

Јаков се бори со Бога

[23]И ноќта стана, па откако ги зеде обете жени свои и обете слугинки и единаесетте синови свои, го премина потокот Јавок на едно плитко место.

[24]А откако нив ги зеде и ги преведе преку потокот, пренесе и сè друго што имаше.

[25]А кога остана Јаков сам, тогаш Некој се бореше со него до зори.

[26]И кога виде дека не може да го совлада, му го стегна зглобот на бедрото негово, така што на Јаков му се

измести колкот од зглобот додека се бореше со Него.

[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.

[27]Па тогаш рече: „Пушти Ме веќе, зора е!“ Но Јаков одговори: „Нема да Те пуштам, додека не ме благословиш!“

[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.

[28]И му рече: „Како се викаш?“ А тој одговори: „Јаков.“

[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

[29]Тогаш му рече: „Отсега името нема да ти биде Јаков, туку Израел; зашто се бореше со Бога, и со луѓето и ги победи.“

[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.

[30]А Јаков праша и рече: „Кажи ми го името Твое!“ А Тој одговори: „Зошто прашуваш за името Мое?“ И го благослови таму.

[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.

[31]И Јаков го нарече она место со името Пениел, зашто рече: „Бога Го видов лице в лице, и останав жив.“

[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.

[32]А сонцето беше изгреало кога го помина Пениел, и накривнуваше поради повредениот колк.

[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

[33]Затоа синовите на Израел не ја јадат жилата кај зглобот од бедрото сè до денешен ден, бидејќи Јаков беше повреден во зглобната жила од бедрото.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.

Создавање 33

Средбата на Јаков со Исав

[1]И погледа Јаков со своите очи, па виде, ете Исав, доаѓа, и со него четиристотини луѓе. И ги раздели децата на Лија и на Рахила и на двете слугинки.

[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido

[2]И ги постави слугинките со нивните деца напред, а Лија и нејзините деца зад нив; додека Рахила со Јосиф беа последни.

[3]А самиот тој излезе прв пред нив и седумпати се поклони доземи, додека не дојде до братот свој.

[4]Исав истрча пред него и го прегрна, па му се обеси околу вратот и го бакна, и заплакаа.

[5]Исав, пак, кревајќи ги очите, ги виде жените и децата, па рече: „Кои ти се овие?“ А Јаков одговори: „Деца, со кои Бог го дарува слугата твој.“

[6]Тогаш пристапија слугинките со децата свои, и се поклонија.

[7]Потоа пристапија Лија и децата нејзини, и се поклонија; а најпосле пристапија Јосиф и Рахила, и се поклонија.

[8]А Исав рече: „Зошто ти се сите оние луѓе, што ги сретнав?“ Јаков одговори: „За да најдам милост пред очите на господарот мој.“

[9]Исав, пак, рече: „Има, брате, кај мене доста; нека ти остане тебе она што е твое.“

[10]Но Јаков рече: „Ако најдов милост пред очите твои, прими го дарот од мојата рака, зашто кога го видов лицето твое дека убаво ме пречекува, како да го бев видел Божјото лице.

[11]Прими го дарот мој, што го донесов; бидејќи изобилно ме обдари Бог, и

generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

[15] Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

[16] Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

[17] E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

Jacó chega a Siquém

[18] Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

имам сè.“ И настојуваше на него и тој го прими.

[12]Потоа Исав рече: „Ајде да одиме, ќе појдам и јас со тебе.“

[13]Но Јаков му рече: „Знае господарот мој дека овие деца се мали, а имам овци и крави доилки, па, ако ги подгонам само еден ден побрзо, ќе ми изгине сиот добиток.

[14]Туку нека тргне господарот мој пред слугата негов, а јас ќе одам полека, колку што можат децата и добитокот пред мене, и ќе дојдам кај господарот мој во Сеир.“

[15]Исав рече: „Ќе ти оставам неколку луѓе, што се со мене.“ Јаков одговори: „Зошто? Доволно е само да најдам милост пред господарот мој.“

[16]И така Исав го продолжи истиот ден својот пат кон Сеир.

[17]А Јаков отиде во Сукот и си направи дом, а за добитокот свој направи трла. Затоа тоа место го нарече Сукот.

Јаков се населува во близина на Сихем

[18]Потоа Јаков дојде во Сихем, во земјата хананска, откако се врати од рамнината Арам, и се насели спроти градот.

[19]И купи парче земја, каде што го распна шаторот свој, од синовите на Емор, таткото Сихемов, за сто парчиња сребро.

[20]И таму подигна жртвеник, и Го призва Бог Израелов.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.
[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.
[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

Создавање 34

Симеон и Левиј се одмаздуваат за нивната обесчестена сестра

[1]Дина, ќерката на Лија, која му ја роди на Јаков, излезе за да ги види девојките во тој крај.
[2]Но ја виде Сихем, синот на Емор Евеецот, кнез на таа земја, ја зеде и легна со неа, и ја осрамоти.
[3]И му се приврза душата негова кон Дина, ќерката на Јаков, и тој ја засака девојката, и гледаше да ја придобие.
[4]И му рече Сихем на Емор, таткото свој, велејќи: „Ожени ме со онаа девојка!“
[5]А Јаков чу дека Сихем ја осрамотил Дина, ќерката негова; но, бидејќи синовите негови беа в поле со добитокот негов, Јаков замолча додека не дојдат тие.
[6]Тогаш Емор, таткото на Сихем, отиде кај Јаков да поразговара со него.
[7]А кога дојдоа синовите на Јаков од полето и слушнаа што станало, се огорчија тие мажи и пламнаа од гнев, зашто тој му нанел срам на Израел, преспивајќи со ќерката на Јаков, што не требаше да го направи.

[8]А Емор им рече, велејќи: „Синот мој Сихем од срце ја засака вашата ќерка. Дајте му ја за жена!

[9]И посватете се со нас; ќерките ваши мажете ги за нас и со ќерките наши женете се.

10 habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

11 E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

12 Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

13 Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

14 Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

15 Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

16 então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

17 Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

18 Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

19 Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

10Па живејте со нас, и земјата е пред вас; населувајте ја, движете се слободно и создавајте свои имоти.“

11А Сихем му рече на таткото на девојката и на браќата нејзини: „Само да најдам милост пред очите ваши, и ќе ви дадам сè што ќе ми кажете.

12Побарајте најголем откуп и дарови: јас ќе ви дадам сè, што и да ми кажете; само дајте ми ја момата за жена.“

13А синовите на Јаков им одговорија на Сихем и на Емор, таткото негов, неискрено. А така одговорија, бидејќи беше ја осрамотил Дина, сестрата нивна.

14И им рекоа: „Не можеме тоа да го направиме, да ја дадеме сестрата наша за човек необрезан, зашто тоа е срамно за нас.

15Само под таков услов ќе се согласиме со вас, само ако сакате да се изедначите со нас и да ги обрезете сите ваши машки.

16Тогаш ќе ги мажиме нашите ќерки за вас и ќе се жениме со вашите ќерки, ќе се населиме кај вас и ќе станеме еден народ.

17А ако не нè послушате да се обрезете, ние ќе ја земеме нашата ќерка и ќе си отидеме.“

18И им се допаднаа зборовите нивни на Емор и на Сихем, неговиот син.

19И момчето, не двоумејќи се, го направи тоа веднаш, бидејќи многу ја засака ќерката на Јаков. А тој беше

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:
[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.
[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.
[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.
[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

најпочитуван меѓу своите во домот на неговиот татко.
[20]И дојдоа Емор и син му Сихем пред портите од нивниот град, и им рекоа на жителите од својот град, велејќи:
[21]„Овие луѓе се мирни, нека се населуваат во оваа земја и слободно да се движат по неа; а еве – земја има и за нив. Па нека ги земаме нивните ќерки за жени, а и нашите да им ги даваме ним.

[22]Притоа се согласуваат со нас така да живеат и да станеме еден народ, само ако сите машки меѓу нас се обрезат, како што се тие обрезани.

[23]Нивните стада и нивниот имот и сиот нивни добиток нема ли да бидат и наши? Само да се согласиме со нив, и тие ќе останат со нас.“
[24]И сите што излегуваа од портите на градот нивни ги послушаа Емор и Сихем, синот негов; и се обрезаа сите машки – сите кои поминуваа низ портите на градот.

[25]А на третиот ден, додека тие уште беа во болки, двајцата синови Јаковови, Симеон и Левиј, браќата на Дина, го зедоа секој својот меч и непречено влегоа во градот и ги убија сите машки.

[26]Го погубија и Емор, и синот негов Сихем, со остар меч, и, откако ја зедоа Дина од домот на Сихем, си отидоа.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;
[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[27]Тогаш дојдоа синовите на Јаков кај убиените, и го ограбија градот, зашто во него беше осрамотена сестрата нивна.
[28]И го зедоа нивниот ситен и крупен добиток, и нивните магариња, сè што беше во градот и сè што имаше во полето.

[29]И сето богатство нивно, и децата и жените нивни ги пленија, и ограбија сè, што имаше во куќите.

[30]Тогаш Јаков им рече на Симеон и на Левиј: „Ми создадовте неприлики и ме омразивте кај народот од оваа земја, кај Хананците и Перизијците. Јас имам малку луѓе; тие ќе се соберат против мене, ќе ме убијат, та ќе бидам истребен јас и домот мој.“
[31]А тие рекоа: „Зар со сестрата наша да постапуваат како со блудница?“

Создавање 35

Јаков го напушта Сихем и заминува за Ветил
[1]И му рече Бог на Јаков: „Стани, оди горе во Ветил и живеј таму; и направи таму жртвеник на Бога, Кој ти се јави, кога бегаше од лицето на Исав, братот твој.“
[2]Тогаш Јаков им рече на своите домашни и на сите, кои беа со него: „Исфрлете ги туѓите богови, што се кај вас, па исчистете се и преоблечете се.
[3]Да се кренеме и да отидеме во Ветил; таму ќе направам жртвеник на Бога, Кој ме чу во денот на неволјата моја, и беше со мене на патот, по кој одев.“

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

[8] Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

[9] Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

[10] Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

[11] Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[4]И му ги дадоа на Јаков сите туѓи богови, што беа во нивни раце, и обетките, што ги имаа на ушите; и ги закопа Јаков под дабот кај Сихем.

[5]Потоа тргнаа. А страв Божји ги беше спопаднал околните градови, та не се кренаа во потера по синовите на Јаков.

[6]И Јаков дојде во Луз, во земјата хананска, а тоа е Ветил, самиот тој и луѓето што беа со него,

[7]и подигна таму жртвеник, и го нарече тоа место: Ел-Ветил, зашто таму му се беше јавил Бог, кога бегаше од лицето на својот брат.

[8]Тогаш умре Девора, доилката на Ревека, и ја погребаа подолу од Ветил, под дабот, кого Јаков го нарече Плачниот даб.

[9]И му се јави Бог на Јаков, откако се врати од рамнината Арам, и го благослови.

[10]И Бог му рече: „Името ти е Јаков, но отсега нема да се именуваш Јаков; името ќе ти биде Израел.“ И го нарече Израел.

[11]И уште му рече Бог: „Јас сум Ел-Шадај – Семоќниот Бог; плоди се и множи се; народ и многу народи ќе настанат од тебе и цареви ќе излезат од твоето колено.

[12]И ти ја давам земјата, што му ја дадов на Авраам и на Исак, твоја да биде, а и

на потомството твое ќе му ја дадам оваа земја.“

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[13]Потоа Бог се вознесе од местото, каде што му зборуваше.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[14]А Јаков подигна споменик на истото место, каде што му зборуваше Бог; споменик од камен, па изврши прели-вање и го прелеа со масло.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

[15]И Јаков го нарече тоа место, каде што му зборуваше Бог, Ветил.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

Раѓањето на Венијамин и смртта на Рахила

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[16]Заминаа од Ветил. А кога им преостана уште малку пат до Ефрат, Рахила роди, и породувањето ѝ беше тешко.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[17]А кога таа се мачеше при раѓањето, бабицата ѝ рече: „Не плаши се, зашто и ова ќе ти биде син.“

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[18]А кога душата ја напушташе, бидејќи умираше, Рахила го нарече Бенони. Но таткото му даде име Венијамин.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[19]И умре Рахила, и ја погребаа крај патот што води кон Ефрат, во Витлеем.

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[20]И подигна Јаков споменик над гробот нејзин. Тоа е споменикот на гробот Рахилин до денешен ден.

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[21]А кога замина оттаму, Израел го распна шаторот свој зад кулата Едер.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

[22]И кога Израел живееше во таа земја, отиде Рувим, та легна со Билха, наложницата на неговиот татко. И тоа го дочу Израел. А Јаков имаше дванаесет синови.

Descendentes de Jacó

1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

1 Crônicas 1.35-37

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[23]Синовите на Лија беа: Рувим, првенецот Јаковов, Симеон, Левиј, Јуда, Исахар и Завулон.

[24]А синовите на Рахила беа: Јосиф и Венијамин.

[25]Синови, пак, на Билха, слугинката на Рахила, беа Дан и Нефталим.

[26]А синови на Зелфа, слугинката на Лија, се: Гад и Асир. Тоа се синови Јаковови, кои му се родија во рамнината Арам.

[27]И дојде Јаков кај Исак, таткото свој, во Мамре, во Кирјат-Арба, односно во Хеврон, каде што Авраам и Исак беа доселеници.

[28]А Исак имаше сто и осумдесет години.

[29]И издивна Исак и умре, се прибра кај родот свој, стар и сит од животот. И го погребаа синовите негови Исав и Јаков.

Создавање 36

Исав се населува во Едом

[1]А ова е родословието на Исав, кој се вика и Едом.

[2]Исав си зеде жени од ќеркитеханански: Ада, ќерка на Елон Хитиецот, и Охоливама, ќерката на Ана, синот на Цивеон Евеецот.

[3]И со Васемата, ќерката Јишмаелова, сестрата на Навајот.

[4]Ада му го роди на Исав Елифаз, а Васемата го роди Рагуил.

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.
[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.
[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.
[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.
[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.
[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.
[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.
[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.
[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de

[5]Охоливама, пак ги роди Јеус, Јалам и Кореј. Тоа се синовите Исавови, кои му се родија во земјата хананска.
[6]И Исав ги зема жените свои, и синовите свои, и ќерките свои и сите домашни свои, и стадата свои, и сиот добиток свој, и сиот имот свој што го беше спечалил во земјата хананска, па отиде Исав од земјата хананска во друга земја, далеку од Јаков, братот свој.
[7]Зашто имотот им беше многу голем, па не можеа да живеат заедно; ниту земјата, во која беа доселени, можеше да ги собере, поради многуте стада.
[8]И се насели Исав, наречен Едом, на горатa Сеир.
[9]Ете, тоа е родословието Исавово, татко на Едомците на горатa Сеир.
[10]Еве ги имињата на синовите Исавови: Елифаз, син на Ада, жена Исавова, и Рагуил, син на Васемата, жена Исавова.
[11]А Елифазови синови беа: Теман, Омар, Цефо, Гатам и Кеназ.
[12]Тимна беше наложница на Елифаз, синот Исавов, и му го роди на Елифаз Амалик. Тоа се синовите на Ада, женатa Исавова.
[13]А ова се синовите на Рагуил: Нахат, Зерах, Шама и Миза. Тоа беа внуците на Васемата, женатa Исавова.
[14]Синовите, пак, на Охоливама, ќерката на Ана, синот на Цивеон, жена Исавова се: Јеус, Јалам и Кореј.
[15]А ова се старешините од синовите Исавови: синови на Елифаз, првенецот

Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais

Исавов: старешината Теман, старешината Омар, старешината Цефо, старешината Кеназ,

[16]старешината Кореј, старешината Гатам, старешината Амалик. Тоа се старешините од Елифаз во земјата едомска; тоа се синови на Ада.

[17]Ова се, пак, синовите на Рагуил, синот Исавов: старешината Нахат, старешината Зерах, старешината Шама, и старешината Миза. Тоа се старешините Рагуилови во земјата едомска; тие се внуци на Васемата, жената Исавова.

[18]А потомци на Охоливама, жената Исавова се: старешината Јеус, старешината Јалам, старешината Кореј. Тоа се старешините од Охоливама, ќерката на Ана, жена Исавова.

[19]Тоа се синовите Исавови и старешините нивни. Тоа е Едом.

[20]Еве ги синовите на Хориецот Сеир, кои живееја во онаа земја: Лотан, Шовал, Цивеон и Ана.

[21]Дишон, Ецер и Дишан. Тие се старешини Хориеви, синови на Сеир во земјата едомска.

[22]А синови Лотанови беа: Хориј и Еман; сестра, пак, Лотанова беше Тимна.

[23]Ова се, пак, синовите на Шовал: Алван, Манахат, Евал, Шефро и Онам.

[24]Синови на Цивеон беа: Аја и Ана. Тој е оној Ана, кој ги пронајде топлите

no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

25 São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

26 São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

27 São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

28 São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

29 São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

30 o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

31 São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

32 Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

33 Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

34 Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

35 Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

36 Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

37 Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

извори во пустината, кога ги пасеше магарињата на Цивеон, таткото свој.

25Деца, пак, на Ана беа: Дишон и Охоливама, ќерката на Ана.

26А ова се синовите Дишонови: Хемдан, Ешбан, Јутран и Керан.

27Ецерови синови беа: Билхан, Зааван и Акан.

28Синови, пак, на Дишан беа: Уц и Аран.

29Еве ги старешините на Хоријците: старешината Лотан, старешината Шовал, старешината Цивеон, старешината Ана,

30старешината Дишон, старешината Ецер, старешината Дишан. Тоа се старешините на Хоријците, според старешинствата нивни во земјата Сеир.

31А ова се царевите, кои царуваа во Едом, пред да стануваат цареви синовите на Израел:

32во Едом царуваше Бела, синот Беоров, а градот се викаше Динхава.

33А кога умре Бела, по него се зацари Јовав, синот на Зерах од Восор.

34По смртта на Јовав, се зацари Хушам од земјата Теманиска.

35А кога умре Хушам, на негово место се зацари Адад, синот Бедадов, кој ги порази Мидјаните во полето Моавско, а градот се викаше Авит.

36Умре и Адад, а на негово место се зацари Самла од Масрека.

37По смртта на Самла се зацари Саул од Реховот, што се наоѓа крај реката.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.

[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da

[38]А кога умре Саул, на негово место се зацари Ваал-Ханан, синот Ахборов.

[39]Умре и Ваал-Ханан, синот на Ахбор, а на негово место се зацари Адар, а градот му се викаше Пау. Името на жената негова ѝ беше Мехетавел, ќерка на Матред, син на Мезахав.

[40]Еве ги имињата на старешините Исавови, според племињата нивни, по местата нивни: старешината Тимна, старешината Алва, старешината Јетем,

[41]старешината Охоливама, старешината Ила, старешината Пинон,

[42]старешината Кеназ, старешината Теман, старешината Мивцар,

[43]старешината Магдиел, старешината Ирам. Тоа се едомски старешини според населбите во нивната земја. Исав им беше татко на Едомците.

Создавање 37

ЈОСИФ

Соништата на Јосиф

[1]Јаков живееше во земјата, во која беше доселен неговиот татко Исак, во земјата хананска.

[2]Еве го животот на синовите на Јаков: кога беше на седумнаесетгодишна возраст Јосиф го пасеше добитокот со браќата свои, со синовите на Билха и со синовите на Зелфа, жените на неговиот татко. Јосиф му носеше лоши гласови на својот татко за нив.

[3]А Израел го сакаше Јосиф повеќе од сите свои синови, зашто му се роди на

sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.

4 Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

5 Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

6 Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:

7 Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

8 Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

9 Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

10 Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

11 Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

стари години; и му направи шарена облека.

4А браќата, гледајќи дека таткото нивни го сака многу повеќе од сите свои синови, го замразија, така што не можеа со него да зборуваат љубезно.

5Притоа Јосиф сони сон и им го раскажа на своите браќа, а тие го замразија уште повеќе.

6И им рече: „Чујте го сонот што го сонив:

7врзуваме снопје во полето, и одеднаш мојот сноп се исправи, и застана прав, а вашите снопови се распоредија наоколу и му се поклонија на мојот сноп.“

8Тогаш браќата му рекоа: „Зарем ти ќе цaруваш над нас? Зарем ти ќе владееш над нас?“ Затоа уште повеќе го замразија, поради неговите соништа и поради неговите зборови.

9Потоа тој сони и втор сон, и им го раскажа и на браќата свои, велејќи: „Сонив уште еден сон, а тоа – сонцето и месечината и единаесет ѕвезди ми се поклонуваа.“

10И му го раскажа на својот татко како и на браќата свои, но татко му го прекори и рече: „Каков е тој сон што си го сонил? Зар јас и мајка ти, и браќата твои, ќе дојдеме тебе да ти се поклониме доземи?“

11И му позавидоа браќата негови; но татко му ги запомни тие зборови.

Јосиф е продаден од своите браќа

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!

[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

[12]Еднаш неговите браќа отидоа да го пасат добитокот на својот татко кај Сихем.

[13]Тогаш Израел му рече на Јосиф: „Браќата твои го пасат добитокот кај Сихем. Ајде да те испратам кај нив.“ А тој рече: „Добро, одам!“

[14]И уште му рече: „Оди и види како се браќата твои и како е добитокот, па јави ми.“ И го испрати по долината хевронска; и тој отиде во Сихем.

[15]И еден човек го најде како скита по полето, па го запраша, велејќи му: „Што бараш?“

[16]А тој одговори: „Ги барам браќата мои; кажи ми, те молам, каде го пасат добитокот?“

[17]А човекот рече: „Тие си заминаа одовде, зашто чув како велат – ајде да одиме во Дотан.“ И отиде Јосиф по браќата свои, и ги најде во Дотан.

[18]А тие го видоа оддалеку; и, пред да им се приближи, почнаа да се договараат за да го убијат.

[19]И си рекоа помеѓу себе: „Ене го доаѓа, оној што сонува!

[20]Ајде сега да го убиеме и да го фрлиме во некоја од овие јами, па ќе речеме: крвожеден ѕвер го изеде. Тогаш ќе видиме што ќе стане од неговите соништа!“

[21]Но, кога го чу тоа Рувим, посака да го спаси од рацете нивни, па рече: „Да не го убиваме!“

[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

[23] Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

[24] E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

[25] Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

[28] E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

[29] Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

[30] E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

[22]И уште им рече Рувим: „Крв да не пролевате; фрлете го во една од јамите во пустината, но не кревајте рака на него.“ А тој сакаше да го спаси од рацете нивни и да го врати кај татко му.

[23]И кога Јосиф дојде кај своите браќа, тие му ја соблекоа шарената облека, што ја имаше на себе.

[24]И го фатија, па го фрлија во една јама; а јамата беше празна; немаше вода во неа.

[25]Потоа седнаа да јадат леб. И кревајќи ги очите, видоа Јишмаелци како доаѓаат од Галаад со камилите свои, натоварени со миризливи смоли, балсам и темјан; го пренесуваа тоа во Египет.

[26]Јуда им рече на своите браќа: „Каква полза ќе имаме, ако го убиеме братот наш и ја сокриеме крвта негова?

[27]Ајде да им го продадеме на овие Јишмаелци, па да не клаваме рака на него, зашто брат ни е, наша крв е.“ И го послушаа браќата негови.

[28]Па кога мидјанските трговци минуваа покрај нив, тие го извадија Јосиф од јамата и им го продадоа на Јишмаелците за дваесет парчиња сребро; а овие го одведоа Јосиф во Египет.

[29]А кога се врати Рувим кај јамата, Јосиф го немаше во неа. Тогаш тој ја раскина облеката своја.

[30]И отиде кај браќата свои и рече: „Го нема момчето: а сега, каде да се денам јас?“

[31] Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

[32] E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

[33] Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

[34] Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

[35] Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

[36] Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

[31]Тогаш ја зедоа Јосифовата облека, и заклаа јаре, па ја натопија облеката со крв.

[32]И ја испратија шарената облека да се однесе на нивниот татко и да се рече: „Го најдовме ова, па види дали е тоа облеката на синот твој, или не?“

[33]А тој ја позна и рече: „Облеката е на мојот син, крвожеден ѕвер го изел; Јосиф е, навистина, растргнат!“

[34]И ја раскина Јаков облеката своја, па се препаша со вреќиште околу себе; и го оплакуваше синот свој многу денови.

[35]И се собраа сите негови синови и ќерки да го тешат; но тој не можеше да се утеши, туку велеше: „Со тага ќе појдам по синот мој во светот на мртвите.“ Така го оплакуваше.

[36]А Мидјаните го продадоа Јосиф во Египет на Потифар, дворјанин на фараонот, заповедник на стражата.

Gênesis 38

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.

[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.

Создавање 38

Јуда и Тамара

[1]А во тоа време Јуда се оддели од браќата свои, и се насели во близина на некој човек Адуламиец, по име Хира.

[2]Таму Јуда ја виде ќерката на некој Хананец, чие име беше Шуа, и ја зеде и легна со неа.

[3]Таа забремени, и роди син; и тој го нарече Ер.

[4]Одново зачна, и пак роди син, и нему му стави име Онан.

[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.

[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.

[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.

[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.

[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[5]И пак роди син, и го именува Шела. А Јуда беше во Кезив, кога таа го роди него.

[6]И Јуда го ожени првороденииот син свој Ер со девојката по име Тамара.

[7]Но Ер, првенецот Јудин, беше лош пред Господ, и Господ го погуби.

[8]Тогаш Јуда му рече на Онан: „Влези кај вдовицата од братот твој, и ожени се со неа како девер, за да го запазиш потомството на братот твој."

[9]А Онан, знаејќи дека породот нема да биде негов, кога легнуваше со жената на братот свој, го излеваше семето наземи, за да не му даде потомство на братот свој.

[10]Но тоа што го правеше, беше зло пред очите на Бога, па затоа и него го погуби.

[11]Тогаш Јуда ѝ рече на својата снаа Тамара: „Живеј како вдовица во куќата на таткото твој додека порасне Шела, синот мој." Зашто, си велеше, да не умре и тој како браќата негови. И отиде Тамара, и живееше во куќата на својот татко.

[12]Измина многу време и умре ќерката на Шуа, жената на Јуда. А кога Јуда се утеши, појде во Тимна кај луѓето што му го стрижеа стадото, тој сам и неговиот пријател Хира, Адуламиецот.

[13]И ѝ јавија на Тамара: „Ете, свекорот твој оди во Тимна да го стриже стадото свое."

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

[14]А таа ја соблече од себе вдовичката облека, си стави превез, па седна пред портата на Енаим, што е на патот за Тимна. Таа виде дека Шела беше пораснал, а неа уште не му ја даваа за жена.

[15] Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

[15]Кога ја виде Јуда, помисли дека е блудница, зашто таа го беше покрила лицето свое.

[16] Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

[16]И тој отиде кај неа и ѝ рече: „Дозволи ми да легнам со тебе!“ Зашто не знаеше дека е неговата снаа. А таа рече: „Што ќе ми дадеш, за да легнеш со мене?“

[17] Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

[17]А тој одговори: „Ќе ти испратам јаре од стадото.“ А таа му рече: „Ќе ми дадеш ли залог, додека не го испратиш?“

[18] Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

[18]А тој рече: „Каков залог да ти дадам?“ А таа му одговори: „Својот прстен, појасот и стапот што ти е во раката.“ И тој ѝ ги даде, па легна со неа; и таа зачна од него.

[19] Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

[19]Потоа таа стана и си отиде; го симна превезот од себе и ја облече вдовичката облека.

[20] Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

[20]А Јуда испрати јаре по другарот свој, Адуламиецот, за да си го поврати залогот од жената, но тој не ја најде.

[21] Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

[21]Па ги праша луѓето од она место, велејќи: „Каде е блудницата што беше на распаќето во Енаим?“ А тие одговорија: „Овде немаше блудница.“

[22] Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

[22]И тој се врати кај Јуда и рече: „Не ја најдов. Дури мештаните ми рекоа дека таму немало блудница.“

[23] Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

[23]А Јуда рече: „Нека си ги задржи, само да не ми се смеат; јас ѝ го испратив и јарето, но ти не ја најде.“

[24] Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

[24]А кога изминаа околу три месеци, му јавија на Јуда, велејќи: „Тамара, снаата твоја се оддала на блуд и, ете, бремена е од блуд.“ А Јуда рече: „Изведете ја за да се запали!“

[25] Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

[25]А кога ја поведоа, таа прати на свекорот нејзин да му кажат: „Сум зачнала од човек, на кој му припаѓаат овие нешта!“ И рече: „Познај, чиј е прстенов, појасов и стапов!“

[26] Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

[26]А Јуда ги препозна, па рече: „Таа е поправедна од мене, бидејќи не ја дадов на синот свој Шела.“ И повеќе не легна со неа.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[27]И кога дојде времето да роди, а тоа – близнаци во утробата нејзина.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[28]И кога се породуваше, едното дете ја покажа раката, а бабицата зеде и му врза црвен конец околу раката, велејќи: „Овој е првенец.“

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[29]Но тоа ја повлече раката, и ете излезе неговото братче, а таа рече – како ја проби обвивката? И му стависа име Фарес.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

[30]А потоа излезе неговото братче со црвен конец на раката. Нему му стависа име Зерах.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois

Создавање 39

Јосиф кај Египќанецот Потифар

[1]А Јосиф го одведоа во Египет. И Потифар, дворјанинот фараонов, заповедник на стражата, Египќанец, го купи од Јишмаелците, кои го доведоа таму.

[2]И Господ беше со Јосиф, та затоа беше среќен, и живееше во куќата од господарот свој, Египќанецот.

[3]И господарот негов виде дека е Господ со него и дека сѐ што работеше тој, Господ правеше да успева во рацете негови.

[4]И Јосиф се здоби со милост кај него, и му служеше. Тој го постави над целиот свој дом, и сѐ што имаше, го предаде во рацете негови.

[5]А кога го постави над домот свој и над сѐ што имаше, оттогаш Господ го благослови домот на Египќанецот заради Јосиф; и благословот Господов беше над сѐ, што имаше во домот свој и во полето.

[6]И остави во Јосифовите раце сѐ што имаше, и не се грижеше веќе за друго, освен за лебот што го јадеше. А Јосиф беше со стројна става и со убаво лице.

[7]И се случи, по некое време, жената на господарот негов да се загледа во Јосиф, и му рече: „Легни со мене!“

[8]А тој одби и ѝ рече на жената од господарот свој: „Ете, господарот мој не се грижи веќе за ништо што има во

tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

[9] Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

[10] Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

[11] sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

[12] Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

[13] Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

[14] chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

[15] Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

[16] Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

куќата, туку сè што има, ми го предаде мене во рацете.

[9]Ни самиот не е поголем од мене во својот дом; и тој ништо не ми забранил, освен тебе, зашто си му жена; па како јас да направам толку големо зло и да згрешам пред Бога?“

[10]И така таа му зборуваше на Јосиф за тоа секој ден, но тој не ја послуша да легне со неа, ниту се задржуваше кај неа.

[11]Се случи еден ден тој да дојде во куќата по своја работа, а таму дома да нема никој од домашните.

[12]Тогаш таа го фати за облеката и му рече: „Легни со мене!“ Но тој, оставајќи ја облеката своја во рацете нејзини, избега и си отиде.

[13]А таа, кога виде дека тој ја остави во рацете нејзини облеката своја и избега,

[14]ги викна своите домашни, па им рече, велејќи: „Гледајте, ни довел човек Евреин за да нè срамоти! Дојде кај мене за да легне со мене, но јас извикав на сиот глас.

[15]А тој, кога чу дека го подигнав гласот и извикав, ја остави облеката своја кај мене и избега, па си отиде.“

[16]И таа ја задржа облеката негова кај себе, додека си дојде господарот во домот свој.

[17]А тогаш и нему му ја кажа истата работа, велејќи: „Слугата, Евреинот, што го доведе кај нас, дојде кај мене да ме срамоти.

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[18]Но кога чу дека подигнав глас и извикав, тој ја остави облеката своја кај мене и избега.“

[19]Кога ги чу господарот негов зборовите на жената своја, која му рече: „Ова ми го направи слугата твој“ – се разгневи многу.

[20]И го фати господарот Јосиф, па го фрли в затвор, каде што лежеа царските затвореници.

Јосиф во затворот

[21]И тој остана таму, во затворот. Но Господ беше со Јосиф и ја излеа милоста Своја над него и направи да му омили на управникот на затворот.

[22]И началникот на затворот му ги довери на Јосиф сите затвореници во затворот; и над сè што таму се работеше, тој беше наредбодавец.

[23]И старешината на затворот не надгледуваше ништо што беше во Јосифовите раце, зашто Господ беше со него; и сè што работеше тој, Господ правеше да успева.

Создавање 40

[1]Потоа се случи, винарот на царот египетски и пекарот да му згрешат на господарот свој, царот египетски.

[2]И фараонот се разгневи над тие двајца дворјани, на главниот винар и на главниот пекар,

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[3]па ги стави под стража во куќата на заповедникот на стражата, во затворот, во местото каде што беше затворен Јосиф.

[4]А заповедникот на стражата му ги предаде на Јосиф, тој да се грижи за нив. И тие останаа таму некое време.

Јосиф им ги толкува соништата на двајца затвореници

[5]И обајцата сонија сон во иста ноќ, секој со особено значење, и винарот и пекарот на царот египетски, кои беа затворени во темницата.

[6]А утредента, кога дојде Јосиф кај нив, ги виде.

[7]Па ги запраша дворјаните фараонови, кои беа под стража заедно со него во куќата на господарот негов, и рече: „Што ви се денес лицата толку нажалени?“

[8]А тие му одговорија: „Обајцата сонивме сон, а нема кој да ни го протолкува.“ Јосиф им рече: „Зар толкувањето не е преку Бога? Раскажете ми ги!“

[9]И главниот винар му го раскажа сонот свој на Јосиф, велејќи: „Јас сонував една лоза пред мене;

[10]на лозата имаше три прачки; и таа запупи и расцути, врза грозје, кое узреа;

[11]а во раката ми беше чашата фараонова; зедов еден грозд, го истискав во фараоновата чаша и му ја дадов чашата на фараонот в рака.“

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;

[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;

[17] e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.

[18] Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

[19] dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.

[20] No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

[12]Јосиф му рече: „Еве го значењето: трите прачки се три дена.

[13]По три дена фараонот ќе те помилува и пак ќе те постави на поранешната служба; и одново ќе му ја подаваш чашата во раката негова како и порано, кога му беше винар.

[14]Но, кога ќе ти биде добро, сети се на мене и направи ми добро; спомни му на фараонот за мене и изведи ме од оваа тврдина;

[15]зашто ме украдоа од земјата еврејска; а и овде ништо лошо не сум направил, за да бидам фрлен во затвор.“

[16]А кога виде главниот пекар колку добро му го протолкува сонот, му рече на Јосиф: „И јас сонив: и тоа – на главата моја три кошници со пецива;

[17]во најгорната кошница имаше сè што јаде фараонот, што го прават пекарите; и птици колваа од кошницата над мојата глава.“

[18]А Јосиф одговори и рече: „Еве го значењето: три кошници – тоа се три дена.

[19]По три дена фараонот ќе ти ја земе главата и ќе те обеси на дрво, а птиците ќе колваат од телото твое.“

[20]И кога дојде третиот ден, а тоа беше денот во кој се родил фараонот, тој им приреди гозба на своите слуги, па се сети на главниот винар и на главниот пекар помеѓу слугите свои;

[21] Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;
[22] mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.
[23] O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

[1] Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

[2] Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

[3] Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.
[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.
[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.
[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[21]И го врати главниот винар на поранешната служба, за да му ја подава чашата на фараонот,
[22]додека главниот пекар го обеси, како што беше рекол Јосиф.
[23]Но главниот винар не си спомна за Јосиф, туку го заборави.

Создавање 41

Двата сона на фараонот

[1]А по две години сони сон фараонот – како стои крај една река.

[2]И одеднаш – од реката излегоа седум убави и дебели крави, па почнаа да пасат во мочуриштето;
[3]а по нив, потоа, од реката излегоа други седум крави, грди и слаби и застанаа кај другите крави на брегот.
[4]И грдите и слаби крави ги изедоа оние седум убави и дебели крави. Тогаш се разбуди фараонот.
[5]Потоа пак заспа и сони втор сон, а тоа – седум класја израснаа од едно стебло, јадри и убави;
[6]а по нив израснаа седум празни, исушени од ветар.
[7]Потоа празните и исушените класја ги изедоа седумте големи и јадри класја. Тогаш фараонот се разбуди, но тоа беше сон.

[8]Утредента се вознемири душата негова, та нареди, и беа повикани сите гаталци египетски и сите мудреци. И фараонот им раскажа што сонил, но

никој не се најде да го протолкува сонот на фараонот.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[9]Тогаш му проговори на фараонот главниот винар и рече: „Денес се сетив за гревот мој.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[10]Кога фараонот се налути на слугите свои и нè фрли в затвор во куќата на стражарскиот заповедник, мене и главниот пекар,

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[11]сонувавме во иста ноќ јас и тој, но секој од нас свој сон видовме со свое значење.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

[12]А таму со нас беше еден млад Евреин, слуга на заповедникот на стражата; ние му ги раскажавме соништата наши, а тој на секого од нас му го протолкува сонот.

[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

[13]И како што ни кажа, така и стана: јас бев вратен на мојата служба, а оној другиот беше обесен.“

Јосиф ги толкува соништата на фараонот

[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

[14]Тогаш фараонот нареди, та го повикаа Јосиф, и брзо го изведоа од затворот, а тој се потстрижа и се преоблече, па излезе пред фараонот.

[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

[15]А фараонот му рече на Јосиф: „Сонив сон, а никој не може да ми каже што значи: а за тебе слушам дека умееш да толкуваш соништа.“

[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

[16]Јосиф му одговори на фараонот и рече: „Тоа не е од мене, туку Бог ќе му даде одговор на фараонот за негово добро.“

[17] Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

[17]И му рече фараонот на Јосиф, велејќи: „Сонив, како стојам крај брегот на реката;

[18] e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

[19] Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

[20] E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

[21] e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

[22] Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[18]и одеднаш – од реката излегоа седум дебели и убави крави, па почнаа да пасат во мочуриштето;

[19]и ете, по нив други седум крави излегоа, многу грди и слаби во телото, не сум видел толку грди во целата земја египетска.

[20]И оние крави, слаби и грди, ги изедоа оние седум дебели.

[21]А кога им беа во стомакот, не се познаваше дека им се во стомакот, туку пак беа така грди како порано. Тогаш се разбудив.

[22]Па пак сонив, а тоа – седум класја израснаа од едно стебло, јадри и убави;

[23]а по нив израснаа седум тенки и празни класја, исушени од ветар.

[24]И празните класја ги проголтаа седумте убави класја. И сево ова им го раскажав на гаталците, но ниеден не знаеше да ми објасни.“

[25]А Јосиф му рече на фараонот: „Сонот фараонов е еден: Господ му јавува на фараонот, што ќе направи.

[26]Седумте убави крави се седум години, и седумте убави класја се пак седум години; обата сона се еден сон.

[27]Седумте слаби и грди крави, кои излегоа по оние, се седум години; и седумте класја празни и исушени од ветар се седум години глад.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.
[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.
[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

[28]Тоа е она што веќе му го реков на фараонот: Бог му кажува на фараонот што ќе прави.
[29]Ете, ќе дојдат седум години многу родни по целата земја египетска;
[30]а по нив ќе настапат седум гладни години; ќе се заборави сето она изобилство во земјата египетска, и глад ќе настапи во земјата.
[31]И нема да се знае дека во земјата порано имало изобилие – поради гладот – што ќе дојде, зашто ќе биде многу голем.
[32]А тоа, што фараонот сонил двапати еднòподруго, значи дека Божјиот збор е вистински и дека Бог наскоро ќе го направи тоа.
[33]А сега фараонот нека побара човек мудар и разумен, па да го постави над египетската земја.
[34]И нека заповеда фараонот да бидат поставени старешини по земјата, па да собираат петина од сите жетви по земјата египетска во текот на седумте родни години;
[35]нека собираат тие секаква зрнена храна во седумте родни години што доаѓаат; житото да го собираат во градовите со овластување од фараонот и храната во градовите да се чува.
[36]И таа храна да биде запазена за седумте гладни години што ќе настапат во египетската земја, за да не пропадне земјата од глад.“

Јосиф – висок службеник кај фараонот

[37] O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

[38] Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

[39] Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

[40] Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

[41] Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

[42] Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

[43] E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

[37]Ова му се допадна на фараонот и на сите слуги негови.

[38]Па им рече фараонот на слугите свои: „Зар можеме да најдеме човек, како што е овој, во кого има Божји дух?“

[39]И му рече фараонот на Јосиф: „Бидејќи Бог тебе ти го откри сево ова, значи дека нема човек толку мудар и разумен како што си ти.

[40]Ти ќе бидеш над домот мој, и целиот народ мој ќе го слуша твојот збор; само со престолот ќе бидам поголем од тебе.“

[41]И уште му рече фараонот на Јосиф: „Еве, те поставувам денес тебе над целата египетска земја.“

[42]И го извади фараонот прстенот од раката своја и му го стави на Јосиф на рака, и го облече во облека од најфина ткаенина, и му стави златна веришка околу вратот.

[43]И заповеда да го возат во неговата втора кола, а гласник пред него да извикува: „Аврех!“ И го постави над целата земја египетска.

[44]И фараонот му рече на Јосиф: „Јас сум фараон, но без тебе никој нема да крене рака, ни нога во целата земја египетска.“

[45]И го нарече фараонот Јосиф Цафенат-Панеах; и го ожени со Асената, ќерката на Потифера, свештеник од Он.

[46] Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó

[46]А Јосиф имаше триесет години, кога се претстави пред фараонот, царот египетски. И, откако отиде од фараонот, тој ја обиколи целата земја египетска.

[47]И за седум родни години земјата роди во изобилство.

[48]И собираше Јосиф за тие седум години секаков вид жито, што го даваше египетската земја, и го носеше житото во градовите; во секој град го носеше житото од околните ниви.

[49]Така насобра Јосиф многу жито, колку што е песокот морски, така што престанаа да го мерат, зашто немаше број.

[50]А пред да настанат гладните години, му се родија на Јосиф два сина, кои му ги роди Асената, ќерката на Потифера, свештеник од Он.

[51]И на првородениот Јосиф му стави име Манасија, велејќи: „Зашто Бог ми овозможи да ги заборавам несреќите мои и целиот дом на мојот татко.“

[52]А вториот го нарече Ефрем, велејќи: „Бидејќи Бог ме направи плоден во земјата на маките мои.“

[53]Но изминаа седумте родни години во египетската земја,

[54]и настапија седумте гладни години, како што беше рекол Јосиф. И настана глад по сите земји, а во целата египетска земја имаше леб.

[55]Но, кога почна да гладува и египетската земја, народот му бараше на фараонот леб. А фараонот им рече на

dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

сите Египќани: „Одете кај Јосиф, па како што ќе каже тој, така правете.“

[56]А кога гладот се прошири во целата земја, ги отвори Јосиф сите житници и почна да им продава на Египќаните жито, бидејќи настана голем глад во египетската земја.

[57]И од сите земји доаѓаа во Египет да купуваат жито од Јосиф, зашто настана голем глад по целата земја.

Создавање 42

Јаков ги испраќа своите синови во Египет

[1]Кога Јаков чу дека во Египет има жито, им рече на своите синови: „Што чекате?“

[2]„Ете, слушам дека во Египет има жито; одете таму и купете ни жито, за да останеме живи и да не умреме!“

[3]И десетмината браќа Јосифови отидоа во Египет да купат жито.

[4]А Венијамин, братот Јосифов, Јаков не го пушти со браќата негови, велејќи: „За да не го снајде по патот некоја несреќа.“

[5]И дојдоа синовите Израелови да купат жито заедно со другите што доаѓаа, бидејќи и во хананската земја владееше глад.

Јосиф се однесува безобѕирно кон своите браќа

[6]А Јосиф беше управител во земјата; тој и му продаваше жито на сиот народ од таа земја. И браќата Јосифови, кога дојдоа, му се поклонија со лицето доземи.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[7]А Јосиф, штом ги виде браќата свои, ги позна; но се правеше како да не ги познава, и остро им проговори и рече: „Од каде сте дојдени?“ А тие одговорија: „Од хананската земја, да купиме храна.“

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[8]Јосиф, пак, ги позна браќата свои, но тие него не го познаа.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[9]И се сети Јосиф за сонииштата што ги беше сонил за нив, па им рече: „Вие сте разузнавачи. Сте дошле да ги извидите слабите места на оваа земја!“

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[10]А тие му рекоа: „Не сме, господаре, туку слуги твои, што дошле да купат храна;

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[11]сите сме синови на еден човек, чесни луѓе сме; слугите твои никогаш не биле разузнавачи.“

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[12]Тој, пак, им рече: „Не, туку сте дошле да извидите каде е слабоста на оваа земја.“

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[13]А тие рекоа: „Ние слугите твои, бевме дванаесет браќа, синови на еден човек во хананската земја; и, ене, најмалиот денес е со таткото наш, а едниот го нема веќе.“

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[14]Тогаш Јосиф им дофрли: „Ви реков јас – вие сте разузнавачи.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[15]Туку вака сакам да се уверам: се колнам во животот на фараонот дека вие нема да излезете одовде, ако не дојде ваму најмалиот ваш брат.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há

[16]Испратете еден од вас, и тој нека го доведе вашиот брат; а вие ќе бидете задржани овде додека не видам дали е

verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

Os irmãos de José regressam do Egito

вистина тоа што го велите; инаку сте разузнавачи, жими животот на фараонот!“

[17]И ги стави под стража за три дена.

[18]А на третиот ден Јосиф им рече: „Ако сакате да останете живи, еве што ќе направите, зашто јас се плашам од Бога:

[19]ако сте чесни луѓе, еден брат од вас нека остане овде под стража, во домот каде што сте затворени, а вие останатите отидете и однесете жито на вашите изгладнети семејства.

[20]А потоа доведете го кај мене најмалиот ваш брат, за да се потврдат зборовите ваши. Ако ли не, ќе загинете.“ И тие постапија така.

[21]И си рекоа еден на друг: „Тешко нам! Ова е казната поради братот наш; не ја почувствувавме маката на душата негова, кога ни се молеше, но ние се оглушивме. Затоа и нѐ снајде ова зло.“

[22]А Рувим им одговори, велејќи: „Зар не ви реков јас – не грешете против детето? Но вие не ме послушавте; и, еве, сега од нас се бара крвта негова.“

[23]А тие не знаеја дека Јосиф ги разбира, зашто со него разговараа преку преведувач.

[24]Тогаш Јосиф се оддели од нив и заплака.

Синовите на Јаков се враќаат во Ханан Потоа пак се врати кај нив, и разговараше со нив, па земајќи го од нив Симеон, го врза пред очите нивни.

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

[25]И Јосиф заповеда да им ги наполнат вреќите со жито, а парите, кој колку што дал, да им ги вратат секому во вреќата, и да им дадат храна за по пат. И така беше направено.

[26]Па, откако го натоварија житото на своите магариња, си заминаа оттаму.

[27]А еден од нив, кога ноќеваа, ја отвори вреќата, за да го нахрани своето магаре, и ги виде парите свои одозгора во вреќата;

[28]и им рече на браќата свои: „Јас ги добив парите мои назад, еве ги во мојава вреќа.“ И затрепери срцето во нив. Се уплашија и си рекоа: „Зошто ни го направи Бог ова?“

[29]И, откако дојдоа кај Јаков, таткото нивни, во земјата хананска, му раскажаа за сè, што им се случи, велејќи:

[30]„Остро зборуваше со нас човекот, кој заповеда во таа земја, и постапи со нас како со разузнавачи.

[31]А ние му рековме дека сме чесни луѓе, и дека никогаш не сме биле разузнавачи.

[32]Дванаесет браќа сме, синови на нашиот татко; едниот веќе го нема, а најмалиот е денес со таткото наш, во земјата хананска.

[33]Но човекот што заповеда во таа земја, ни рече: ‚Вака ќе дознаам дали сте чесни луѓе. Еден од браќата нека остане овде кај мене, а вие житото земете го и одете си кај вашите гладни семејства.

[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[34]А потоа доведете го кај мене вашиот најмал брат, за да се докаже дека не сте разузнавачи, туку чесни луѓе. Тогаш братот ваш ќе ви го пуштам, и ќе можете да тргувате во оваа земја.‘“

[35]И празнејќи ги вреќите свои, за чудо, секој си го најде во вреќата своето ќесе со парите негови. Кога ги видоа ќесињата со парите нивни, тие и таткото нивни се уплашија.

[36]И им рече Јаков, нивниот татко: „Децата ми ги запустивте; Јосиф го нема, го нема и Симеон, па и Венијамин ли ќе ми го земете? Сето ова на мене се струпа!“

[37]Тогаш проговори Рувим и му рече на таткото свој: „Двата мои сина убиј ги, ако не ти го доведам; дај го во мои раце, и јас ќе ти го вратам.“

[38]А тој рече: „Нема да појде син ми со вас, зашто брат му негов умре и тој остана сам; па, ако се случи некоја несреќа на патот по кој ќе одите, стар ќе ме турнете со тага в гроб!“

Создавање 43

Јаков го пушта Венијамин

[1]Но гладот се зголемуваше во таа земја.

[2]А кога го изедоа житото, што го беа донеле од Египет, таткото нивни им рече: „Одете пак и купете ни малку храна.“

[3]Јуда му проговори и рече: „Оној човек јасно ни рече: ‚Да не се јавувате пред лицето мое, ако вашиот помал брат не дојде со вас.‘

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[4]Ако го пуштиш со нас братот наш, ќе одиме и ќе ти купиме храна.

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[5]Ако, пак, не го пуштиш, тогаш нема да одиме, зашто оној човек ни рече: ‚Да не се појавувате пред лицето мое, ако вашиот брат не биде со вас!'"

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

[6]Но Израел рече: „Зошто ми направивте такво зло и му рековте на човекот дека имате уште еден брат?"

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[7]А тие одговорија: „Човекот се распрашуваше за нас и за родот наш, велејќи: ‚Дали е уште жив таткото ваш? Имате ли друг брат?' И ние му одговоривме како што нè прашуваше. Можевме ли да знаеме дека ќе рече: ‚Доведете го братот ваш!?'"

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

[8]А Јуда му рече на Израел, таткото свој: „Пушти го малиот со мене, па ќе се кренеме и ќе отидеме за да останеме живи, и да не изумреме ни ние, ниту ти, ни нашите деца.

[9] Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

[9]Јас ќе одговарам за него, од моја рака ќе го бараш. Ако не ти го доведам и не го претставам пред тебе, ќе бидам виновен пред тебе до крајот на мојот живот.

[10] Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

[10]Да не се бавевме толку, досега можеби двапати ќе се вратевме!"

[11] Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel,

[11]Тогаш Израел, таткото нивни, рече: „Ако е така, еве што ќе направите – земете плодови од оваа земја, па однесете му ги како подарок на оној човек; малку балсам, малку мед,

arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

[12] levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

[13] Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

[14] Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

José hospeda seus irmãos

[15] Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

[16] Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

[17] Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

[18] Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

[19] E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

миризлива смола, темјан, кикиритки и бадеми.

[12]А пари, со себе земете двојно повеќе, бидејќи ќе треба да ги вратите парите, што ги најдовте под грлата на вашите вреќи; можеби е грешка.

[13]Земете го и братот ваш, па станете и одете пак кај оној човек.

[14]А семоќниот Бог Ел-Шадај да ви помогне да најдете милост кај оној човек, па да ви го пушти и другиот ваш брат, и Венијамин. А јас, пак, ако треба веќе да останам без деца, нека останам.“

Повторна средба на браќата со Јосиф

[15]Тогаш тие ги зедоа подароците и двојно повеќе сребреници, го зедоа и Венијамин, па станаа и отидоа во Египет и излегоа пред Јосиф.

[16]А Јосиф кога го виде со нив и Венијамин, му рече на човекот што управуваше со неговата куќа: „Одведи ги овие луѓе дома, па заколи нешто од добитокот и зготви го, зашто тие на пладне со мене ќе ручаат.“

[17]И направи човекот така како што му рече Јосиф, и ги одведе луѓето во домот Јосифов.

[18]А тие луѓе се уплашија, кога човекот ги водеше во домот Јосифов, и рекоа: „Заради среброто, што се најде порано во вреќите наши, нè водат, додека не смислат нешто, па да нè обвинат, за да нè заробат нас и нашите магариња!“

[19]И му пристапија на човекот, што управуваше со домот Јосифов, и му проговорија пред вратата на куќата

[20] e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

[21] quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

[22] Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

[23] Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

[24] Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

[25] Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

[26] Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

[27] Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

[28] Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

[29] Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e

[20]и рекоа: „Чуј нè, господаре! Ние и порано бевме овде, за да купиме храна.

[21]Но кога бевме на ноќевање, ги отворивме вреќите, а тоа – среброто на секого од нас беше одозгора во вреќите наши; и еве во иста количина го враќаме со свои раце,

[22]а и друго сребро донесовме, да купиме храна; ние не знаеме кој ни го стави среброто наше во вреќите.“

[23]А тој одговори: „Бидете спокојни, не плашете се, вашиот Бог и Бог на таткото ваш го ставил тоа благо во вреќите ваши; среброто ваше стигна кај мене.“ И им го изведе Симеон.

[24]И ги воведе човекот во домот Јосифов и им донесе вода, за да ги измијат нозете; а им даде и храна за нивните магариња.

[25]И ги приготвија подароците, чекајќи дури да дојде Јосиф на пладне, зашто чуја дека тука ќе ручаат.

[26]А кога дојде Јосиф дома, му ги дадоа подароците, што ги имаа в рацете свои, и му се поклонија доземи.

[27]Потоа тој ги праша за здравјето и рече: „Добар ли е вашиот стар татко, за кого ми зборувавте? Жив ли е уште?“

[28]А тие одговорија: „Жив е слугата твој, нашиот татко, и здрав е.“ Па се наведнаа и му се поклонија.

[29]А кога ги подигна очите свои, го виде братот свој, Венијамин, и рече: „Овој ли

disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

е најмалиот брат ваш, за кого ми зборувавте?“ И додаде: „Бог нека ти биде благонаклонет, синко!“

[30] José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[30]Тогаш Јосиф побрза надвор, зашто срцето му се беше возбудило поради братот негов. Му дојде да заплаче, па влезе во внатрешната соба и таму плачеше.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[31]Потоа се изми и излезе, и воздржувајќи се рече: „Принесете јадење!“

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[32]И му донесоа, нему посебно, ним одделно, и на Египќаните што ручаа кај него посебно, зашто Египќаните не можат да јадат со Евреите, бидејќи тоа би им било неугодно на Египќаните.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[33]И седнаа тие пред него, постарите според возраста нивна, а помладите според младоста нивна, па се погледаа, чудејќи се.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

[34]И нареди дел од јадењата што беа пред него, да ги носат пред нив, а делот на Венијамин беше петпати поголем од делот на секого од нив. И пиеја и се нагостија со него.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

Создавање 44

Јосиф ги става на испит своите браќа

[1]Потоа му заповеда Јосиф на управителот на домот, велејќи: „Наполни им ги на овие луѓе вреќите со жито, колку што можат да носат, и на секого во отворот на вреќата стави им го среброто нивно;

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

[5] Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

[6] E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

[7] Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

[8] O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

[9] Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

[10] Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

[2]а чашата моја сребрена стави му ја на најмалиот во вреќата, заедно со среброто негово за купеното жито!“ И тој направи така, како што му рече Јосиф.

[3]А утредента, на осамнување, ги испратија луѓето со нивните магариња.

[4]Уште не беа изминале многу пат од градот, му рече Јосиф на човекот, кој управуваше со домот негов: „Стани, оди брзо по оние луѓе, а, кога ќе ги стигнеш, кажи им: ‚Зошто враќате зло за добро‘.

[5]Не е ли тоа чашата, со која пие мојот господар? А тој на неа ги чита и претскажувањата! Тоа што го направивте е лошо.“

[6]И тој ги стигна, и им ги рече овие зборови.

[7]А тие му одговорија: „Зошто зборуваш, господаре, такви зборови? Не, слугите твои такво нешто не би направиле.

[8]Дури и среброто, што го најдовме при отворот на вреќите, го вративме од хананската земја, па како можеме да украдеме од куќата на господарот твој сребро или злато?

[9]А при кого од слугите твои ќе се најде чашата, тој нека загине; а ние, пак, ќе му бидеме робови на господарот наш.“

[10]А тој, пак, рече: „Добро, нека биде така, како што рековте; но во кого ќе се најде чашата, тој нека ми биде роб, а вие другите нема да бидете виновни.“

[11] E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

[12] O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

[13] Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

A defesa de Judá

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[11]И тие брзо ги симнаа вреќите свои, и ги одврзаа секој својата вреќа.

[12]А тој почна да бара, почнувајќи од најстариот, и завршувајќи со најмалиот; и се најде чашата во вреќата Венијаминова.

[13]Тогаш ја раскинаа облеката своја, па го натоварија секој товарот на своето магаре, и се вратија во градот.

Јуда интервенира во полза на Венијамин

[14]И дојдоа Јуда и браќата негови во домот на Јосиф, кој беше сè уште дома, и паднаа пред него на земја.

[15]А Јосиф им рече: „Што направивте? Зар не знаевте дека човек, каков што сум јас, се занимава со пророкување и секако ќе може да разбере?“

[16]Тогаш рече Јуда: „Што да одговориме на господарот наш? Што да кажеме или со што да се оправдаме? Бог ја откри неправдата на твоите слуги. Еве, ние сме сите робови твои, господаре, и ние и овој, во кого се најде чашата!“

[17]Но Јосиф одговори: „Не, јас не го сакам тоа; кај кого се најде чашата, тој нека ми биде роб, а вие одете си со здравје кај таткото ваш.“

[18]Но Јуда пристапи до него и рече: „Господаре, дозволи да проговори слугата твој пред тебе и гневот твој нека не се истури на слугата твој, зашто ти си како и фараонот.

[19]Господарот мој ги праша слугите свои велејќи: ‚Имате ли татко или брат?‘

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[20]А ние му рековме на господарот наш: ‚Имаме стар татко и најмал брат, кој му се роди во староста; а неговиот брат умре, и тој остана сам од мајката своја, и таткото многу го сака!‘

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[21]А ти им рече на слугите твои: ‚Доведете го кај мене да го видат моите очи.‘

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[22]И ние му рековме на господарот наш: ‚Не ќе може детето да го остави таткото свој; ако го остави својот татко, тој ќе умре.‘

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[23]А ти им рече на слугите твои: ‚Ако не дојде со вас најмалиот ваш брат, нема повеќе да го видите лицето мое.‘

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[24]Па, кога се вративме кај слугата твој, таткото наш, му ги кажавме зборовите на господарот наш.

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[25]Потоа ни рече таткото наш: ‚Одете пак, купете ни малку храна.‘

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

[26]А ние рековме: ‚Не можеме да одиме; но, ако дојде со нас братот наш најмал, тогаш ќе одиме, зашто не можеме да го видиме лицето на оној човек, ако со нас не биде нашиот најмал брат.‘

[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

[27]А слугата твој, таткото наш, ни рече: ‚Знаете дека жената моја ми роди два сина.

[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

[28]А еден од нив отиде од мене, и јас реков: Сигурно е растргнат, и јас досега не го видов.

[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

[29]Ако и овој го земете од мене, па го снајде некоја неволја по патот, ќе ме турнете вака стар со тага в гроб.‘

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,
[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.
[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.
[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.
[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.
[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse:

[30]И сега, ако отидам кај слугата твој, таткото наш, и да не биде со нас детето, со чија душа е приврзана неговата душа
[31]и кога ќе види дека го нема детето, ќе умре; и слугите твои ќе го турнат стариот слуга твој, таткото наш, со тага в гроб.
[32]А твојот слуга ја зеде одговорноста за детето пред таткото наш, велејќи: ‚Ако не ти го доведам, нека бидам виновен пред таткото свој довека.‘
[33]Затоа јас, слугата твој, нека останам место детето, да му бидам роб на господарот мој, а детето нека си оди со браќата свои.
[34]Зашто, како ќе се вратам кај таткото свој, детето да не е со мене? Би го видел злото, што ќе го снајде мојот татко.“

Создавање 45

Јосиф им се открива на своите браќа

[1]Тогаш Јосиф, не можејќи повеќе да се воздржи пред оние што стоеја околу него, извика: „Отстранете ги сите од мене.“ И така никој не остана при Јосиф кога им се откри на браќата свои.

[2]Па заплака силно, така што чуја Египќаните, а се чу и во домот на фараонот.

[3]И им рече Јосиф на браќата свои: „Јас сум Јосиф! Дали е уште жив татко ми?“ Но браќата не можеа да му одговорат, бидејќи се уплашија пред него.
[4]Но Јосиф им рече на браќата свои: „Дојдете поблизу до мене!“ И тие

Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

[5] Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

[6] Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

[7] Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

[8] Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

[9] Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

[10] Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

[11] Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

пристапија; а тој им рече: „Јас сум Јосиф, братот ваш, кого го продадовте во Египет.

[5]А сега, пак, не жалостете се, ниту да жалите што ме продадовтеваму, бидејќи Бог ме прати мене пред вас, за да го запази животот ваш.

[6]Зашто има веќе две години, откако настапи глад на земјата, а уште пет години остануваат, во кои ќе нема ни орање, ниту жетва.

[7]Затоа Бог ме прати пред вас, за да ве зачува на земјата, а и да ви го запази животот со големо избавување.

[8]И така, не ме пративте вие ваму, туку Бог, Кој ме постави како татко на фараонот и господар на целиот дом негов и кнез над целата египетска земја.

[9]Вратете се брзо кај таткото мој и кажете му: ‚Вака вели синот твој Јосиф – Бог ме постави за господар над целиот Египет; дојди кај мене, не одлагај.

[10]Ќе живееш во земјата Гесем, ќе бидеш близу до мене, ти и синовите твои, и внуците твои, и ситниот и крупниот твој добиток, и сè што е твое.

[11]А јас ќе се грижам ваму за прехраната твоја, зашто глад ќе има уште пет години, та да не загинеш ти, и синовите твои, и сè, што е твое.‘

[12] Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

[13] Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[12]И ете, гледате со очите ваши, и братот мој Венијамин со свои очи гледа дека мојата уста ова ви го зборува.

[13]Раскажете му на таткото мој за сета моја слава во Египет и за сè што видовте, па поскоро доведете го ваму таткото мој.“

[14]Потоа го прегрна братот свој Венијамин и плачеше во прегратката негова. А и Венијамин плачеше за братот свој.

[15]И ги бакнуваше сите браќа свои и, прегрнувајќи ги, плачеше. Потоа неговите браќа разговараа со него.

Фараонот праќа покана до Јаков да дојде во Египет

[16]Тогаш се слушна во домот на фараонот дека пристигнале браќата на Јосиф. И се зарадуваа фараонот и слугите негови.

[17]И му рече фараонот на Јосиф: „Кажи им на браќата твои – еве што ќе направите: ‚Натоварете го добитокот ваш, и вратете се во хананската земја.

[18]Па земете го таткото ваш и вашите семејства и дојдете кај мене, и ќе ви ја дадам најубавата земја што ја има во Египет, и така вие ќе живеете во изобилие во оваа земја.‘

[19]А тебе, пак, ти заповедам да им кажеш – Вака направете: ‚Земете со себе од египетската земја коли за децата ваши и за жените ваши, и поведете го таткото ваш, и дојдете ваму.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[20]И немојте да жалите за покуќнината ваша, зашто сè што е најубаво во египетската земја, ќе биде ваше.‘“

[21]И синовите Израелови така постапија. А Јосиф им даде коли, по наредба на фараонот; им даде и храна за по пат.

[22]И на сите им даде облека за преоблекување, а на Венијамин му даде триста сребреници и пет нови облеки.

[23]А и на татко си му испрати десет магариња, натоварени со најубави работи, што имаше во Египет, и десет магарици, натоварени со жито и храна на татко му за по пат.

[24]Тогаш ги испрати браќата свои, и тие тргнаа; а им порача: „Немојте да се карате по патот!“

[25]И така тие излегоа од Египет, и стигнаа во земјата хананска кај Јаков, нивниот татко.

[26]И му раскажаа сè, велејќи: „Јосиф е жив, и тој е господар над целата египетска земја!“ А неговото срце се вознемири, зашто не им веруваше.

[27]Но, кога му раскажаа за сè, што им беше рекол Јосиф, и кога ги виде колите, што му ги беше испратил Јосиф, за да го земат, тогаш живна духот на Јаков, нивниот татко.

[28]И рече Израел: „Доволно е што уште е жив синот мој Јосиф; ќе појдам да го видам, пред да умрам.“

Создавање 46

Патувањето на Јаков кон Египет

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

[6] Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

[7] Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

[8] São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

[9] Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[10] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

[1]И тргна Израел со сè што имаше, па, откако дојде во Вирсавија, Му принесе жртва на Бога од таткото свој Исак.

[2]И му рече Бог на Израел ноќе во видение: „Јакове! Јакове!“ А тој одговори: „Еве ме!“

[3]Тогаш Тој му рече: „Јас сум Бог, Бог на твојот татко. Не плаши се да слезеш во Египет, бидејќи таму ќе направам од тебе голем народ.

[4]Јас ќе дојдам со тебе во Египет, и Јас пак ќе те вратам ваму; и Јосиф ќе ги заклопи очите твои.“

[5]И тргна Јаков од Вирсавија; и синовите на Израел го сместија Јаков, таткото свој, и децата свои, и жените свои во колите, што им ги беше пратил фараонот, за да го доведат.

[6]И го зедоа добитокот свој и имотот свој, што го беа спечалиле во хананската земја, и дојдоа во Египет – Јаков и сиот негов род заедно со него.

[7]Синовите негови и внуците негови, и ќерките негови и внуките негови, и целото негово потомство.

Семејството на Јаков

[8]А ова се имињата на децата Израелови, кои дојдоа во Египет: Јаков и синовите негови. Првенецот на Јаков, Рувим.

[9]Синовите Рувимови: Ханох и Палу, Есром и Карми.

[10]Синовите Симеонови: Јемуел, Јамин, Оад, Јахин, Сигор и Саул, син на Хананката.

[11] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.
[12] Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.
[13] Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.
[14] Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.

[15] São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.

[16] Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.

[17] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.

[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.
[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.
[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.
[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.

[11]Синовите Левиеви: Гирсон, Каат и Мерариј.
[12]Синовите Јудини: Ер, Онан, Шела, Фарес и Зерах; но Ер и Онан умреа во хананската земја. Синови на Фарес беа Есром и Хамул.
[13]Синови Исахарови: Тола, Пуа, Јов и Шимрон.
[14]Синови Завулонови: Серед, Елон и Јахлеел.
[15]Тоа се синовите на Лија, што му ги роди на Јаков во рамнината Арам, заедно со Дина, ќерката негова. Сите синови и ќерки негови беа триесет и три души.
[16]Синови Гадови: Цифон, Хагиј, Шуниј, Ецбон, Ериј, Ародиј и Арелиј.
[17]Синови Асирови: Јимна, Јишва, Јишвиј и Берија – и сестрата нивна Зара. А синови на Берија беа: Хевер и Мелхиил.
[18]Тоа се синовите на Зелфа, која ѝ ја даде Лаван на Лија, ќерката своја; таа му роди на Јаков шеснаесет души.
[19]Синови, пак, на Рахила, жената на Јаков, беа: Јосиф и Венијамин.

[20]А на Јосиф во Египет му се родија од Асената, ќерката на Потифера, свештеникот од Он: Манасија и Ефрем.

[21]А синови Венијаминови беа: Бела, Бехер и Ашбел; Гера, Наман, Ехиј, Рош, Мупим, Хупим и Ард.

22 São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.

23 O filho de Dã: Husim.

24 Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

25 São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

26 Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

27 e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

28 Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

29 Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

30 Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

31 E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

22Тоа се синовите на Јаков, што му ги роди Рахила, – вкупно четиринаесет души.

23А син Данов: Хушим.

24Синови на Нефталим: Јахцеел, Гул, Јецер и Шилем.

25Тоа беа синови на Билха, која ѝ ја даде Лаван на ќерката своја Рахила; таа му роди на Јаков вкупно седум души.

26Сите, кои дојдоа со Јаков во Египет и кои беа излегле од бедрата негови, освен жените на синовите Јаковови, беа вкупно шеесет и шест души.

27И двајцата синови Јосифови, што му се родија во Египет; значи, сите луѓе од домот на Јаков, кои дојдоа во Египет, беа седумдесет.

Јаков во Египет

28Тој го прати Јуда кај Јосиф пред себе, за да им го покаже патот за Гесем. И дојдоа во земјата Гесем.

29Тогаш Јосиф ја впрегна колата своја, и му излезе во пресрет на Израел, таткото свој, во Гесем; и кога го виде, му се обеси околу вратот, и плачеше долго на вратот негов.

30Потоа Израел му рече на Јосиф: „Сега, бидејќи со свои очи видов дека си жив, можам да умрам.“

31А Јосиф им рече на браќата свои и на целата фамилија Јаковова – „Одам да му соопштам на фараонот и ќе му речам: ‚Браќата мои и семејството на таткото мој, кои беа во хананската земја, дојдоа кај мене.

[32] Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

[33] Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

[34] Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

[1] Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

[2] E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

[3] Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

[4] Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

[5] Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

[32]Тие се луѓе овчари; отсекогаш се занимавале со сточарство; и го доведоа со себе ситниот и крупниот добиток свој и сè што имаа.‘

[33]Ако, пак, фараонот ве повика и ве праша: ‚Каква работа работите?‘

[34]вие кажете: ‚Сточари се слугите твои уште од младини па досега, и ние и татковците наши‘ – за да останете во земјата Гесем. Зашто Египќаните сите овчари ги сметаат за нечисти.“

Создавање 47

[1]И отиде Јосиф, па му јави на фараонот, велејќи: „Таткото мој и браќата мои, со својот ситен и крупен добиток, и со сè што имаат, дојдоа од хананската земја; и, ете, тие се сега во земјата Гесем.“

[2]И земајќи од браќата свои пет души – ги претстави пред фараонот.

[3]А фараонот им рече на браќата негови: „Каква работа работите?“ Тие му одговорија на фараонот: „Овчари се слугите твои, и ние и нашите татковци.“

[4]И уште му рекоа на фараонот: „Дојдовме да поживееме во оваа земја, зашто нема пасишта за добитокот на слугите твои, бидејќи голем глад завладеа во хананската земја; затоа дозволи им на слугите твои да се населат во земјата Гесем.“

[5]А фараонот му рече на Јосиф: „Таткото твој и браќата твои дојдоа кај тебе;

[6] A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

[7] Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

[8] Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

[9] Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

[10] E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

[11] Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

[12] E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

[13] Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[6]земјата египетска е под твоја власт; насели ги на најдобро место: таткото твој и браќата твои; нека живеат во земјата Гесем; и, ако знаеш дека меѓу нив има способни луѓе, постави ги за надгледници над мојот добиток.“

[7]Потоа го доведе Јосиф Јакова, таткото свој и го претстави пред фараонот: Јаков го благослови фараонот.

[8]А фараонот го праша Јаков: „Колку години имаш?“

[9]Му одговори Јаков на фараонот: „Деновите на мојот живот на земјата се сто и триесет години; Малку се, а беа и несреќни и не ги достигнаа дните на татковците мои, колку што тие живееја.“

[10]Потоа Јаков го благослови фараонот и си отиде од него.

[11]А Јосиф ги насели и таткото свој и браќата свои и им даде најдобро место во сопственост во земјата египетска во областа Рамесес, како што беше заповедал фараонот.

[12]И му даваше Јосиф жито на таткото свој и на браќата свои, и на целиот татков дом, според бројот на членовите.

Снаодливоста на Јосиф за време на гладот

[13]Но жито немаше по целата земја, зашто гладот стана многу голем: се истоштија египетската и хананската земја од глад.

[14]И го собра Јосиф сето сребро што се наоѓаше во земјата египетска и во земјата хананска, за житото, што го

купуваа, и го однесе Јосиф среброто во домот фараонов.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[15]И снема сребро во земјата египетска и во земјата хананска. Тогаш сите Египќани почнаа да доаѓаат кај Јосиф и викаа: „Дај ни леб! Зошто да умираме пред тебе? Среброто веќе заврши.“

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[16]А Јосиф им велеше: „Дајте го добитокот свој, па ќе ви дадам храна за добитокот, штом среброто сте го потрошиле.“

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[17]И го доведуваа добитокот свој кај Јосиф, а Јосиф им даваше жито за коњите, за ситниот и крупниот добиток и за магарињата. Така ги исхрани таа година со жито во замена за сиот добиток нивни.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[18]А кога помина таа година, почнаа пак да доаѓаат кај него и втората година, велејќи: „Нема да криеме од господарот наш дека среброто наше сврши, а и стадата добиток се кај господарот наш, па не ни остана веќе ништо да му донесеме на господарот наш, освен телата наши и нивите наши.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[19]За да не пропаднеме пред очите твои, купи нè нас и нивите наши за жито, па ние и земјата наша да му станеме робови на фараонот. А ти дај ни семе, да сееме и да останеме живи и да не умреме, та и земјата да не запусти.“

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios

[20]И така Јосиф ја купи за фараонот сета земја во Египет, бидејќи сите Египќани

venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

21 Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

22 Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

23 Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

24 Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

25 Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

26 E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

27 Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

ја продадоа својата земја на фараонот, зашто гладот ги притисна. И земјата стана фараонова.

21А народот го пороби од едниот крај на Египет до другиот.

22Само не ги купи имотите на свештениците, бидејќи фараонот имотите им ги подарил, и тие се хранеа од давачки, што им ги определил фараонот. Затоа тие не ја продадоа својата земја.

23Јосиф, пак, му рече на народот: „Ете, ве купив денес вас и нивите ваши за фараонот. Па, еве ви семе, и посејте ги нивите.

24Но од родот една петина ќе му давате на фараонот, а четирите дела нека останат за вас: за сеење на нивите и за прехрана ваша и на оние, кои се по домовите ваши, како и за прехрана на вашите деца.“

25А тие рекоа: „Ти ни го запази животот; нека најдеме милост пред господарот наш и да му бидеме робови на фараонот.“

26И донесе Јосиф закон, кој е и денес во сила во земјата египетска: петина му припаѓа на фараонот, освен од земјата на свештениците, што не стана фараонова.

Последната желба на Јаков

27А Израел се насели во египетската земја, во областа Гесем, и ја владееја, и се изнародија и намножија многу.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[28]И поживеа Јаков во египетската земја седумнаесет години; Јаков живееше вкупно сто четириесет и седум години.

[29]А кога се наближи времето Израел да умре, го повика својот син Јосиф и му рече: „Ако сум нашол милост пред тебе, стави ја раката твоја под бедрото мое, и направи ми милост и вети ми дека нема да ме погребеш во Египет.

[30]Но за да почивам кај татковците мои, ќе ме пренесеш надвор од Египет и ќе ме погребеш во гробот нивни.“ А тој рече: „Ќе направам како што велиш.“

[31]И му рече: „Заколни ми се!“ И тој му се заколна. Тогаш Израел му се поклони врз перницата од својата постела.

Создавање 48

Јаков ги благословува синовите на Јосиф

[1]Потоа му јавија на Јосиф: „Ене, татко ти е болен.“ А тој ги поведе со себе двајцата синови свои, Манасија и Ефрем.

[2]И го известија Јаков, велејќи му: „Ете, синот твој Јосиф доаѓа кај тебе.“ А Израел собра сили и седна на постелата своја.

[3]И му рече Јаков на Јосиф: „Сесилниот мој Бог Ел-Шадај ми се јави во Луз, во земјата Ханан, ме благослови,

[4]и ми рече: ‚Ќе те направам плоден и многуброен; и ќе направам од тебе да произлезат многу народи, ќе ја дадам

овaa земја и на твоето потомство по тебе во вечна сопственост.‘

5 Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

5А сега, двајцата синови твои, Ефрем и Манасија, кои ти се родија во египетската земја, пред да дојдам во Египет, нека бидат мои, како што ми се Рувим и Симеон.

6 Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

6Децата, пак, кои ти се родија по нив, нека останат твои; а во наследството свое нека се викаат според имињата на браќата нивни.

7 Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

7А кога се враќав од рамнината Арам, ми умре Рахила во хананската земја, по пат, близу до Ефрат, и јас ја погребав таму на патот за Ефрат, сега наречен Витлеем.“

8 Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

8А, откога ги виде Израел синовите Јосифови, праша: „Кои се овие?“

9 Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

9А Јосиф му рече на својот татко: „Тоа се моите синови, кои ми ги даде Бог овде.“ И рече Јаков: „Доведи ги кај мене, да ги благословам.“

10 Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

10Зашто очите на Израел му беа ослабеле од староста, па не можеше добро да гледа. А кога му ги доведе, ги прегрна и ги бакна.

Jacó abençoa José e os filhos deste

11 Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

11И му рече Израел на Јосиф: „Не се надевав дека ќе го видам лицето твое; но, ете, Бог ми ги покажа и твоите деца.“

12 E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

12Тогаш Јосиф ги истави од колената негови и се поклони со лицето доземи.

13 Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel,

13Па ги зеде Јосиф обајцата, Ефрем во својата десна рака, спроти левата на Израел, а Манасија во својата лева рака,

e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.

спроти десната на Израел, и ги приближи до него.

[14]А Израел ја пружи десната рака своја и ја стави врз главата на Ефрем, иако тој беше помал, а левата врз главата на Манасија. Така ги стави рацете намерно, макар што Манасија беше првороден.

[15]И го благослови Јосифа, велејќи: „Бог, по чиј пат секогаш одеа пред него татковците мои Авраам и Исак, Бог, Кој ми беше Пастир, откако сум настанал па сè до денешен ден,

[16]ангелот, Кој ме избавуваше од секое зло, нека ги благослови овие деца; со името мое и името на татковците мои, Авраам и Исак, по нив да се спомнува, и во многубројни мноштва на земјата да се намножат.“

[17]А на Јосиф му беше тешко кога виде дека татко му својата десна рака ја стави врз главата на Ефрем. Па ја зеде татковата десна рака за да ја премести од главата Ефремова на главата Манасиева,

[18]и му рече Јосиф на татко си: „Не така, татко, зашто оној е првенец; стави ја својата десна рака врз неговата глава.“

[19]Но таткото негов не сакаше, туку рече: „Знам, синко, знам, и од него ќе излезе народ, и тој ќе биде голем; но помалиот брат ќе биде поголем од него, и од неговото семе ќе произлезе многуброен народ.“

[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

[20]И ги благослови во оној ден и рече: „Преку вас ќе се благословува Израел и ќе се вели: ‚Бог нека ти направи, како што им направи на Ефрем и на Манасија.'" Така го постави Ефрем над Манасија.

[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

[21]А потоа Израел му рече на Јосиф: „Еве, јас умирам; но Бог ќе биде со вас и ќе ве врати во земјата на вашите татковци.

[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

[22]И јас ти давам еден дел повеќе отколку на браќата твои; она што го зедов од Аморејците, со својот меч и со својот лак."

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não

Создавање 49

Јаков го дава својот благослов на дванаесетте свои синови

[1]Потоа Јаков ги повика своите синови и им рече: „Соберете се, за да ви соопштам однапред, што ќе се случи со вас во идните времиња.

[2]Соберете се и послушајте ме, вие синови на Јаков, послушајте го Израел, таткото ваш:

[3]Рувиме, сине мој првороден, ти си тврдина моја и почеток на мојата сила; прв по достоинство и прв по моќ.

[4]Ти бликаш како вода; нема да се издигнеш, зашто се качи на татковото легло, и ја оскверни постелата моја, на која се качи.

[5]Симеон и Левиј се вистински браќа, оружје на насилство се мечовите нивни.

[6]Во договарањата нивни да не учествува душата моја, ниту во собирот нивни

se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

славата моја; бидејќи тие во гневот свој луѓе убиваа, а за свое задоволство бикови сакатеа.

[7]Проклет да е гневот нивни, зашто е жесток; и лутината нивна, бидејќи е свирепа; ќе ги разделам по Јакова, и ќе ги растурам низ Израел.

[8]Јудо! Тебе ќе те слават браќата твои, и рацете секогаш ќе ти бидат врз плеќите на непријателите твои; и тебе ќе ти се поклонуваат синовите на таткото твој.

[9]Јудо, лавче мое мало! Од грабеж се издигаш, сине мој. Се наведнуваш и легнуваш како лав и лавица. Кој смее да те предизвикува?

[10]Нема да се одземе жезолот од Јуда, ниту од бедрата негови, сè дури не дојде Миротворецот, Кому ќе Му се покоруваат народите.

[11]Тој го врзува за лоза своето магаре, а младото магаре на неговата магарица за дебела прачка; во вино ја пере облеката своја, а во крв од грозје облеклото свое;

[12]очите му се потемни од вино, а забите му се побели од млеко.

[13]Завулон ќе живее покрај море, до морско пристаниште, а границата ќе му биде до Сидон;

[14]Исахар е како цврсто магаре, легнат меѓу оградите;

[15]па, откако виде дека починката е добра, земјата пријатна, ги сви рамењата свои под трудот и стана роб на земјата.

[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.
[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.
[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!
[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.
[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.
[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.
[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.
[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.
[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,

[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.

[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.

[16]Дан ќе му суди на својот народ, како едно од племињата израелски.
[17]Дан ќе биде како змија на пат, како усојница на патека, која го каснува коњот за нога, и јавачот негов паѓа назад.
[18]Од Господ очекувам спасение!
[19]А Гад, ќе го нападнат разбојници, но тој, одејќи им по трагите, ќе ги совлада.
[20]Кај Асир ќе има храна во изобилие; тој ќе им дава храна на кнезовите.
[21]Нефталим е како кошута на слобода, која дава убав подмладок.
[22]Јосиф е плодна гранка, плодородна гранка покрај извор, чии фиданки поминуваат над ѕидот.
[23]И го огорчуваа, и стрелаа по него, и го прогонуваа силните стрелци,
[24]но лакот негов остана јак, и мускулите на неговите раце останаа цврсти преку рацете на Моќниот (Бог) Јаковов, на пастирот и тврдината Израелова.
[25]Од Бога на таткото твој, Кој ќе ти помага, и од Семоќниот Кој ќе те благослови со благослови одозгора од небото, со благослови од бездната подземна, со благослови од градите и од утробите.
[26]Благословите на таткото твој ги надминаа благословите на старите планини и убавините на вечните ридови; тие нека се спуштаат и нека бидат над главата Јосифова, и над темето на избраниот меѓу браќата свои.

[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.

[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,

[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.

[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

[27]Венијамин е граблив волк, наутро ќе јаде лов, а навечер пленот ќе го дели.“

[28]Тоа се дванаесетте колена израелски, и тоа им го изговори таткото нивни ги благослови: секого со посебен благослов ги благослови.

[29]Потоа им заповеда, велејќи: „Јас се прибирам кај својот род, погребете ме при татковците мои, во пештерата што е во нивата на Хитиецот Ефрон.

[30]Во пештерата, што е во нивата махпелска, спроти Мамре, во земјата хананска, која ја беше купил Авраам од Хитиецот Ефрон, за да има своја гробница.

[31]Таму ги погребаа Авраам и жената негова Сара, таму ги погребаа и Исак и Ревека, жената негова, а таму јас ја погребав и Лија;

[32]Оваа нива и пештерата, што е во неа, е купена од синовите Хетеови.“

[33]И престана Јаков да им говори на синовите свои, ги повлече нозете во постелата, па умре – и се прибра кај предците свои.

Создавање 50

Погребувањето на Јаков

[1]Тогаш Јосиф падна врз лицето на својот татко, заплака над него, и го бакна.

[2]И им заповеда Јосиф на лекарите, кои беа во негова служба, да го балсамираат таткото негов; и лекарите го балсамираа Израел.

[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

[3]И изминаа четириесет дена, зашто толку дни се потребни за балсамирање, и го оплакуваа Египќаните седумдесет дена.

[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

[4]Штом изминаа деновите на жалоста, им рече Јосиф на големците фараонови, велејќи: „Ако сум нашол милост пред вашите очи, зборувајте со фараонот и речете му:

[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

[5]‚Таткото мој ме заколна, велејќи: – Еве, јас умирам. Во гробот мој, што го ископав во земјата хананска, таму да ме погребеш.‘ – Па сега би сакал да одам и да го погребам таткото мој, а потоа ќе се вратам.“

[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

[6]А фараонот рече: „Оди и погреби го таткото твој, како што те заколнал.“

[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

[7]Потоа отиде Јосиф да го погребе таткото свој. А со него појдоа и сите слуги фараонови, старешините на домот негов и сите старешини на земјата египетска,

[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

[8]и целиот дом Јосифов и браќата негови, и целиот дом на таткото негов. Само децата свои и ситниот и крупниот добиток свој ги оставија во земјата Гесем.

[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

[9]Со него тргнаа, исто така, коли и коњаници, така што погребната поворка беше многу голема.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[10]А кога дојдоа во Горен Хатад, кој е од онаа страна на Јордан, заплакаа таму многу силно и жално. И Јосиф го оплакуваше својот татко седум дена.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

[12] Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

[13] levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

[14] Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

[15] Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

[16] Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

[17] Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

[18] Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

[11]А луѓето од онаа земја, Хананците, кога слушнаа плачење во Горен Хатад, рекоа: „Голема жалост имаат Египќаните.“ Затоа тоа место го нарекоа „Авел Мицраим“, што е отаде Јордан.

[12]И направија синовите негови онака, како што им беше заповедал;

[13]го однесоа синовите негови во земјата хананска, и го погребаа во пештерата на нивата Махпела, што ја беше купил Авраам од Хитиецот Ефрон, спроти Мамре, за да има гробница.

[14]А Јосиф се врати во Египет, – тој и браќата негови, и сите, кои беа на погребот на неговиот татко.

По смртта на Јаков

[15]Кога видоа браќата Јосифови дека нивниот татко умре, си рекоа еден на друг: „Да не би да си спомне Јосиф за нашата омраза, па да ни се одмазди за сето зло, што му го направивме!“

[16]Затоа рекоа да му кажат на Јосиф: „Татко ти остави клетва пред да умре и рече –

[17]‚Вака кажете му на Јосиф: Прости им ги на браќата твои неправдата и гревот нивни, што ти ги направија.‘ И ете, сега прости им го гревот на слугите на татковиот ти Бог.“ А Јосиф заплака, кога му го рекоа тоа.

[18]Потоа дојдоа пред него и рекоа: „Еве, ние сме слуги твои.“

[19] Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?
[20] Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.
[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.

[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

[19]Јосиф им рече: „Не плашете се, зар сум јас наместо Бог?
[20]Вие смисливте зло за мене, но Бог тоа го сврте на добро, за да се изврши она, што денес се случува: да се зачува животот на многу луѓе.“
[21]И им рече: „Не плашете се, јас ќе ве прехранам вас и вашите деца.“ Така ги утеши, зборувајќи им од срце.
[22]И продолжи да живее Јосиф во Египет, тој и браќата негови и целиот дом на таткото негов: поживеа Јосиф сто и десет години.

[23]И ги виде Јосиф синовите Ефремови до третото колено; а и синовите на Махир, синот Манасиев, се родија на колената Јосифови.
[24]Тогаш им рече на браќата свои, велејќи: „Јас ќе умрам; но Бог ќе ве посети и ќе ве изведе од оваа земја во земјата, за која им се заколнал на Авраам, на Исак и на Јаков.“
[25]Па ги заколна Јосиф синовите на Израел и им рече: „Кога Бог ќе ве посети вас, вие тогаш понесете ги коските мои одовде со вас!“
[26]Јосиф умре на сто и десет години. Го балсамираа и го положија во ковчег во Египет.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

[1] São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:

[2] Rúben, Simeão, Levi e Judá,

[3] Issacar, Zebulom e Benjamim,

[4] Dã, Naftali, Gade e Aser.

[5] Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.

[6] Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.

[7] Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.

[8] Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.

[9] Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.

[10] Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.

[11] E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

Излез

Излез 1

Израелците – робови во Египет

[1]А овие се имињата на синовите Израелови, кои дојдоа во Египет со Јаков; секој со своето семејство дојде.

[2]Рувим, Симеон, Левиј и Јуда,

[3]Исахар, Завулон и Венијамин,

[4]Дан и Нефталим, Гад и Асир.

[5]И сите, кои произлегоа од Јаков, беа седумдесет души, а Јосиф, пак, беше во Египет.

[6]Потоа умре Јосиф и сите браќа негови, и сиот нивни род;

[7]а синовите израелски се народија и се намножија, станаа многу, и се засилија многу, така што земјата се наполни со нив.

[8]Тогаш во Египет се зацари нов цар, кој не знаеше за Јосиф,

[9]и му рече на својот народ: „Еве, народот на синовите израелски е многуброен и посилен од нас.

[10]Па ајде да ги надмудриме за да не се размножуваат; и, ако настане војна, да не се здружат со непријателите наши и да удрат на нас, па да си отидат од нашата земја.“

[11]И поставија над нив надзорници над работите за да ги мачат со тешка работа. И тие му ги изградија на фараонот Питом и Рамзес, градови – складишта.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;
[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?
[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[12]Но, колку повеќе ги мачеа, толку повеќе се множеа и се засилуваа така што Египќаните започнаа да се плашат од синовите на Израел.
[13]Затоа Египќаните ги угнетуваа синовите на Израел со жестокост,
[14]и им го загорчуваа животот со тешки работи со кал и со правење тули, и со разни полски работи, и со секаква друга работа, ги измачуваа немилосрдно.

Фараонот ги прогонува Израелците

[15]Освен тоа, царот египетски им заповеда на еврејските бабици, од кои на едната ѝ беше името Шифра, а на другата Пуа;
[16]и им рече: „Кога ќе бабувате кај Еврејките, и при породувањето, ако видите дека е машко, убијте го, а ако биде женско, нека живее!“
[17]Но бабиците се плашеа од Бога и не правеа така, како што им заповеда египетскиот цар, туку ги оставаа машките деца живи.
[18]А египетскиот цар ги повика бабиците и им рече: „Зошто правите така и ги оставате машките деца во живот?“

[19]А бабиците му одговорија на фараонот: „Еврејките не се како египетските жени: зашто тие се јаки и пред да дојде бабицата, веќе родиле.“

[20]Бог беше добар кон бабиците и народот се множеше и многу се засилуваше.

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[21]И бидејќи бабиците се плашеа од Бога, Бог ги умножи нивните семејства.

[22]Тогаш фараонот му заповеда на целиот свој народ, велејќи: „Секое машко кое ќе се роди кај Евреите, фрлајте го в река: само женските деца оставајте ги во живот.“

Излез 2

Раѓањето и детството на Мојсеј

[1]Еден човек од племето Левиево отиде и си зеде жена од ќерките Левиеви.

[2]Жената зачна и роди машко дете; па кога виде дека е многу убаво, го криеше три месеци.

[3]Но, кога не можеше повеќе да го крие, зеде кошниче од трски го облепи со асфалт и смола; и, откако го стави детето во него, го однесе во трската крај реката.

[4]А сестрата негова застана подалеку, за да гледа што ќе стане со него.

[5]Ќерката, пак, фараонова слезе до реката, за да се капе, а и нејзините слугинки одеа покрај реката. Таа го забележа кошничето во трската, па испрати една од слугинките свои, да го донесе.

[6]А кога го отвори, виде дете; и тогаш детето заплака. Таа се смили над него и рече: „Ова е еврејско дете.“

[7]Тогаш сестрата негова ѝ рече на фараоновата ќерка: „Сакаш ли да одам да викнам доилка Еврејка, да ти го дои детето?“

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os

[8]А фараоновата ќерка ѝ рече: „Оди!“ И девојчето отиде, и ја викна мајката на детето.

[9]Фараоновата ќерка ѝ рече: „Чувај го ова дете, и дој ми го; а јас ќе ти платам.“ И го зеде жената детето и го доеше.

[10]А кога детето порасна, го одведе кај ќерката фараонова, и таа го посини. И му стави име Мојсеј, велејќи: „Зашто од вода го извадив.“

Мојсеј бега во мидјанската земја

[11]По многу време, кога Мојсеј порасна, отиде меѓу браќата свои, и ја виде маката нивна. И забележа како еден Египќанец бие Евреин – еден од браќата негови.

[12]Се обрна на сите страни, и, кога виде дека нема никој, го уби Египќанецот и го закопа во песокот.

[13]Утредента излезе пак и виде двајца мажи Евреи како се тепаат и му рече на оној, кој беше виновен: „Зошто го биеш ближниот свој?“

[14]А тој одговори: „Кој те постави тебе за старешина и судија над нас? Да не сакаш и мене да ме убиеш, како што го уби Египќанецот?“ Тогаш Мојсеј се уплаши и рече: „Значи, се разбрало за ова!“

[15]И фараонот чу за ова, па сакаше да го погуби Мојсеј. Но Мојсеј избега од фараонот и отиде во мидјанската земја, и седна крај еден извор.

[16]А свештеникот мидјански, пак, имаше седум ќерки. И тие дојдоа и црпеа вода

bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando

и ги наполнија поилата, за да го напојат стадото на својот татко.

[17]Но дојдоа овчари, и ги истераа, а Мојсеј стана и ги одбрани, им налеа вода и им го напои стадото.

[18]Тие се вратија кај таткото свој Рагуил, а тој ги праша: „Зошто толку бргу се вративте денес?“

[19]Тие одговорија: „Еден Египќанец нè одбрани од овчарите, дури ни извади вода и ни ги напои овците.“

[20]А тој им рече на своите ќерки: „Па, каде е тој? Зошто сте го оставиле така тој човек? Поканете го да јаде со нас!“

[21]И Мојсеј реши да живее кај тој човек, а тој му ја даде на Мојсеј за жена својата ќерка Ципора.

[22]И таа роди син, и му стави име Герешом: „Бидејќи сум – рече – доселеник во туѓа земја.“

Бог го определува Мојсеј да го води израелскиот народ

[23]А по многу време, умре египетскиот цар. А синовите израелски уште офкаа од маките и викаа; и пискотот нивни од тешките маки дојде до Бога.

[24]И Бог го чу офкањето нивно, и се сети Бог на заветот Свој со Авраам, Исак и Јаков.

[25]И Бог погледна на синовите израелски, и се смили над нив.

Излез 3

[1]Мојсеј го пасеше стадото на Јотор, тестот свој, свештеникот мидјански.

o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

2 Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

3 Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

4 Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

5 Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

6 Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

7 Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

8 por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

9 Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

Еднаш го одведе стадото далеку во пустината и дојде до Божјата планина Хорив.

2И му се јави ангел Господов во огнен пламен од средината на една грмушка. И виде тој, а тоа грмушката гори со оган, а не изгорува.

3И Мојсеј рече: „Да појдам да го видам ова чудо, зошто грмушката не изгорува?“

4А кога Господ виде дека тој доаѓа да види, извика Господ од грмушката и рече: „Мојсеј, Мојсеј!“ А тој одговори: „Еве ме, Господи!“

5А Тој рече: „Не приоѓај ваму. Собуј си ги обувките од нозете, зашто ова место, на кое стоиш, е света земја.“

6И му рече: „Јас сум Бог на таткото твој, Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.“ А Мојсеј го закри лицето свое, зашто се плашеше да погледне во Бога.

7И Господ рече: „Ги видов страдањата на народот Мој во Египет, и го чув пискотот негов од надзорниците. Позната ми е маката негова.

8Па слегов да го избавам од рацете египетски, и да го изведам од таа земја и да го воведам во земја добра и пространа, во земја, каде што тече мед и млеко, во земјата на Хананците, Хитијците, Аморејците, Перизијците, Евејците и Јевусијците.

9И еве, сега викотот на израелските синови стигна до Мене, и Јас го видов гнетот, со кој ги мачат Египќаните.

[10] Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

[13] Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

[14] Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

[15] Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

[16] Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

[10]А сега појди – Јас те испраќам кај фараонот, за да го изведеш од Египет народот Мој, синовите израелски.“

Бог му го открива Своето име на Мојсеј

[11]Мојсеј, пак, Му проговори на Бога: „Кој сум јас, та да одам кај фараонот, и да ги изведам синовите на Израел од земјата египетска?“

[12]А Тој рече: „Јас ќе бидам со тебе, и еве ти знак дека Јас сум те испратил: Кога ќе го изведеш народот од Египет, ќе Му служите на Бога на оваа планина.“

[13]А Мојсеј Му рече на Бога: „Еве, ќе појдам кај синовите израелски и ќе им речам: ‚Бог на татковците ваши ме испраќа кај вас.‘ И ако тие ме прашаат: ‚како Му е името‘, што ќе им речам тогаш?“

[14]Бог му одговори на Мојсеј, велејќи: „Јас сум Оној, Кој вечно постои!“ Па продолжи: „Така ќе им кажеш на синовите израелски: ‚Оној, Кој вечно постои, ме испрати кај вас.‘“

[15]И пак му рече Бог на Мојсеј: „Вака кажи им на синовите израелски: ‚Господ Бог на татковците наши, Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов ме испрати кај вас. Ете тоа е името Мое вечно, и тоа е споменот за Мене од колено на колено.‘

[16]Оди и собери ги израелските старешини, и кажи им: Господ, Бог на татковците ваши, ми се јави, Бог Авраамов, Исаков и Јаковов, и ми рече: ‚Ве посетив и видов што ви се прави во Египет.‘

[17] Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

[18] E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

[17]И реков: ,Ќе ве изведам од маките египетски во земјата на Хананците, Хитијците, Аморејците, Перизијците, Евејците, и Јевусијците, во земја каде што тече мед и млеко!‘

[18]И тие ќе го послушаат гласот твој; а ќе отидеш ти и израелските старешини кај царот египетски, и ќе му речете: ,Господ, Бог на Евреите, нѐ повика да појдеме на три дена пат во пустината, за да Му принесеме жртва на Господ, нашиот Бог.‘

[19]А Јас знам дека царот египетски нема да ви дозволи да излезете, ако не го натера силна рака.

[20]Но ќе ја пружам раката Своја, и ќе го притиснам Египет со сите Мои чудеса, што ќе ги направам таму; потоа ќе ве пушти.

[21]И ќе му дадам милост на овој народ кај Египќаните, така што, кога ќе појдете, нема да појдете со празни раце.

[22]Туку секоја жена нека побара од сосетката своја и од онаа што живее во домот нејзин сребрени и златни предмети и облека; и ќе ги украсите со нив синовите ваши и ќерките ваши, и така ќе го ограбите Египет.“

Излез 4

Бог му ја открива Својата моќ на Мојсеј

[1]Тогаш Мојсеј одговори и рече: „А ако не ми поверуваат и не го послушаат гласот мој, туку ми речат – ,Не ти се јавил Господ?‘“

[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.
[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.
[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);
[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.

[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.
[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.
[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

[10] Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu

[2]А Господ му рече: „Што ти е тоа во раката?“ А тој одговори: „Стап.“
[3]И му рече: „Фрли го на земја!“ И го фрли на земја, а тој стана змија. И Мојсеј избега од неа.
[4]А Господ му рече на Мојсеј: „Испружи ја раката своја, па фати ја за опашката.“ И ја испружи раката и ја фати, и пак стана стап во раката негова.
[5]„Така ќе поверуваат дека ти се јавил Господ, Бог на татковците нивни, Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.“
[6]И пак му рече Господ: „Стави ја сега раката своја во пазувата своја!“ И тој ја стави раката своја во пазувата своја; а кога ја извади, а тоа раката му побелела од лепра, како снег.
[7]И му рече: „Стави ја пак раката своја во пазувата своја!“ И пак ја стави раката своја во пазувата своја; а кога ја извади од пазувата, таа пак станала, како што му беше целото тело негово.
[8]„Па, ако не ти поверуваат и не го послушаат гласот твој при првиот знак, ќе ти поверуваат при вториот знак.
[9]А ако не поверуваат ни на двата знака и не го послушаат гласот твој, а ти тогаш земи вода од реката, и истури ја на копното; и водата, земена од реката, ќе се претвори во крв на земјата.“

Бог го определува Арон за помошник на Мојсеј

[10]А Мојсеј Му рече на Господ: „О, Господи, Те молам, не сум добroречив човек; ни порано сум бил, ниту вчера, ни завчера, па ни сега, откако

servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[14] Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

[15] Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

[16] Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

[17] Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

Moisés regressa ao Egito

[18] Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

проговори Ти со слугата Твој; јас тешко зборувам и тепкам.“

[11]А Господ рече: „Кој му дал уста на човекот? Кој го прави нем, или глув, да гледа, или да е слеп? Зар не сум тоа Јас, Господ?

[12]Па сега, оди, и Јас ќе ти ја отворам устата, и ќе те научам, што да зборуваш.“

[13]Но тој пак рече: „Те молам, Господи, избери друг, што ќе го испратиш.“

[14]И се разгневи Господ на Мојсеј, и рече: „Нели ти е брат Арон левитот? Знам дека е способен да зборува; и еве тој ќе те сретне, и, кога ќе те види, ќе се зарадува во срцето свое.

[15]Нему ќе му говориш и ќе ги ставаш зборовите во устата негова; а Јас ќе бидам со устата твоја и со устата негова и ќе ви покажам што да правите.

[16]И тој место тебе ќе му зборува на народот; и така тој ќе ти биде тебе уста, а ти ќе му бидеш нему место Бога.

[17]А тој стап што беше претворен во змија, земи го во својата рака. Со него ќе правиш чуда.“

Мојсеј се враќа кај својот народ

[18]Тогаш отиде Мојсеј и се врати кај својот тест Јотор и му рече: „Ќе појдам и ќе се вратам кај браќата мои во Египет, да видам дали се уште живи.“ Јотор му рече на Мојсеј: „Оди со здравје!“

[19] Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.
[20] Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

[21] Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

[22] Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.
[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.
[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.
[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.
[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.
[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

[19]И Господ му рече на Мојсеј во Мидјан: „Оди, врати се во Египет, зашто изумреа сите, што ја бараа душата твоја.“
[20]Тогаш ја зеде Мојсеј жената своја и синовите свои, и ги качи на магариња, и замина за Египет. А стапот Божји го зеде Мојсеј во раката своја.
[21]И му рече Господ на Мојсеј: „Кога ќе отидеш и се вратиш во Египет, гледај да ги направиш пред фараонот сите чуда, за кои ти дадов моќ во рацете твои. А Јас, пак, ќе го ожесточам срцето негово, да не го пушти народот.
[22]А ти кажи му на фараонот: Вака вели Господ: Израел е Мојот првороден син.

[23]Јас ти велам: пушти го синот Мој да Ми служи. Ако не го пуштиш, Јас ќе го убијам твојот првороден син.“

[24]И кога патемноќеваше, го сретна Господ и сакаше да го убие.

[25]Тогаш Ципора зеде остар камен, и ја обреза крајната плот на својот син, и фрлајќи ја пред нозете негови, рече: „Ти си мојот крвав младоженец.“
[26]Тогаш Тој отиде од него; а таа рече: „Поради обрезанието си крвав младоженец.“
[27]А Господ му рече на Арон: „Излези во пустината и оди да го сретнеш Мојсеј!“ И тој отиде и го сретна на планината Божја, и го бакна.

[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

[28]Мојсеј, пак, му ги кажа на Арон сите зборови Господови: Кој го испрати, и сите чуда, што му заповеда да ги изврши.

[29]И отидоа Мојсеј и Арон и ги собраа сите старешини на синовите израелски.

[30]А Арон ги кажа сите зборови, што му ги беше кажал Господ на Мојсеј, а Мојсеј ги изврши сите чуда пред очите на народот.

[31]Народот поверува. И откако слушнаа дека Господ ги посетил синовите израелски и погледнал на маката нивна, паднаа на колена и се поклонија.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

[3] Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

Излез 5

Мојсеј и Арон кај фараонот

[1]А потоа Мојсеј и Арон дојдоа кај фараонот, па му рекоа: „Вака вели Господ, Бог Израелов – ‚Пушти го народот Мој, да празнува празник во Моја чест во пустината.'"

[2]Но фараонот рече: „Кој е тој Господ, за да го послушам гласот Негов, и да ги пуштам синовите израелски? Не Го познавам тој Господ, ниту ќе го пуштам народот израелски."

[3]А тие рекоа: „Бог на Евреите нè повика нас три дена пат да одиме во пустината, за да Му принесеме жртва на Господ, нашиот Бог, та да не ни испрати помор или убиство."

[4] Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

[5] Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

Faraó aflige os israelitas

[6] Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

[7] Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

[8] E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

[9] Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

[10] Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[4]Тогаш царот египетски им рече: „Зошто вие, Мојсеј и Арон, го одвлекувате народот од неговата работа? Одете да работите!“

[5]И фараонот уште додаде: „Ете, сега кога народот се намножи во земјата, вие сакате да го натерате да не работи!“

Фараонот им ја наголемува работата на Евреите

[6]И веднаш им заповеда фараонот на надзорниците над народот и на настојниците негови, и рече:

[7]„Отсега на народот нема да му давате плева за правење тули, како досега, туку сами нека одат да си собираат плева.

[8]А колку тули досега правеле, настојувајте толку да прават и отсега: ништо не намалувајте; бидејќи се без работа, па затоа викаат и велат – ‚Да одиме и да Му принесеме жртва на нашиот Бог.‘

[9]Нека им се зголеми работата на тие луѓе, за да работат повеќе и да не се занимаваат со празни зборови.“

[10]И излегоа надзорниците и настојниците, и му рекоа на народот: „Вака вели фараонот: нема да ви давам веќе плева;

[11]одете сами и собирајте си плева, каде што ќе најдете; а од работата нема ништо да ви се намали.“

[12]И се разотиде народот по целата земја египетска за да собира стрника наместо плева.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos

[13]А надзорниците навалуваа, велејќи: „Вршете ги вашите определени работи секој ден, како и порано кога имавте плева.“

[14]А настојниците од родот на синовите израелски, кои ги поставија над нив надзорниците на фараонот, беа биени и им се велеше: „Зошто ни вчера, ни денес не изработивте толку тули, колку што ви е определено, како што правевте порано?“

[15]И отидоа настојниците на синовите израелски пред фараонот, па извикаа и рекоа: „Зошто постапуваш така со слугите твои?

[16]Плева не им се дава на слугите твои, а пак ни се вели: правете тули. И ете, ги бијат слугите твои. Го онеправдуваат твојот народ.“

[17]Но тој им одговори: „Седите без работа, не работите, па затоа велите: ‚Да одиме да Му принесеме жртва на Господ.‘

[18]Затоа сега одете, работете; плева нема да ви се дава, а вие определениот број тули ќе го предавате.“

[19]И настојниците на синовите израелски се видоа во зло, бидејќи им беше речено: „Дневната количина на тулите не смеете да ја намалите.“

[20]А кога излегоа откај фараонот, ги сретнаа Мојсеј и Арон, кои стоеја и ги очекуваа.

[21]Па им рекоа: „Бог нека види и нека ви суди што нè направивте омразени кај

fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

фараонот и кај службениците негови, и им дадовте меч во рацете, за да нè убиваат!“

[22]Тогаш Мојсеј се обрна кон Господ и рече: „Господи, зошто го доведе во неволја овој народ? Зошто ме испрати мене?

[23]Зашто, откако излегов пред фараонот и проговорив во Твое име, тој уште полошо постапува со овој народ? Ти не го избави народот Свој!“

Êxodo 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

Deus promete livrar os israelitas

[2] Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

[3] Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

[4] Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

[5] Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

[6] Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço

Излез 6

[1]А Господ му рече на Мојсеј: „Еве, ќе видиш што ќе му направам сега на фараонот; под дејство на силна рака ќе ги пушти; под дејство на цврста рака дури ќе ги истера од земјата своја.“

Бог му ветува на Мојсеј дека ќе го ослободи народот на Израел

[2]И уште му зборуваше Бог на Мојсеј, па му рече: „Јас сум Господ.

[3]Јас им се јавував на Авраам и Исак и Јаков како Ел-Шадај, а со името Мое ‚Јахве‘ не сум им се открил.

[4]И направив завет Свој со нив дека ќе им ја дадам земјата хананска: земја, во која беа тие доселеници, и во која живееја како туѓинци.

[5]Ги чув воздишките на израелските синови, кои Египќаните ги измачуваат, и се сетив на заветот Мој.

[6]Затоа, појди и кажи им на синовите на Израел, велејќи: ‚Јас сум Господ, ќе ве изведам од египетското ропство, ќе ве

estendido e com grandes manifestações de julgamento.

[7] Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

Genealogias de Moisés e Arão

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

избавам од насилството нивно, ќе ве спасам со силна рака и со строга казна.

[7]Ќе ве земам за свој народ и ќе ви бидам Бог, па ќе познаете дека Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ќе ве изведе од египетското ропство.

[8]И ќе ве воведам во онаа земја, за која кренав рака и се заколнав дека ќе му ја дадам на Авраам, на Исак и на Јаков; и ќе ви ја дадам вам во наследство. Јас сум Господ!‘“

[9]Мојсеј им го кажа тоа на синовите на Израел, но тие не го послушаа Мојсеј од малодушност, поради тешкото ропство.

[10]Тогаш Господ пак му рече на Мојсеј, велејќи:

[11]„Влези, кажи му на фараонот, царот египетски, да ги пушти израелските синови од земјата своја.“

[12]А Мојсеј проговори пред Господ и рече: „Ете, синовите на Израел не ме послушаа, а како ќе ме послуша фараонот? А освен тоа, јас сум спор во зборувањето.“

[13]Но Господ им зборуваше на Мојсеј и на Арон, и им ги кажуваше Своите заповеди кон синовите на Израел и кон фараонот, царот египетски, за да ги пушти синовите израелски од земјата египетска.

Родословието на Мојсеј и Арон

[14]Ова се старешините на нивните поколенија: синовите на Рувим, првородениот син Израелов: Ханох и

Палу, Есром и Карми; тоа се семејствата Рувимови.

15 Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

15А синовите Симеонови се: Јемуел, Јамин, Оад, Јахин, Сигор и Саул, син на една Хананка;

16 São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

16А еве ги имињата на синовите Левиеви, според родовите нивни: Гирсон, Каат и Мерариј. А Левиј поживеа сто триесет и седум години.

17 Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

17Синови, пак, Гирсонови беа: Ливниј и Семеј со семејствата нивни.

18 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

18Синови Каатови: Амрам и Јицхар, Хеврон и Узиил. А годините на Каатовиот живот беа сто триесет и три.

19 Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

19А синовите Мерариеви се: Махлиј и Мушиј. Тоа се семејствата на Левиј според родовите нивни.

20 Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

20Амрам се ожени со Јохеведа, тетката своја, и таа му ги роди Арон и Мојсеј. Амрам поживеа сто триесет и седум години.

21 Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

21Синови, пак, Јицхарови беа: Кореј, Нефег и Зихриј.

22 Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

22Синовите Узиилови се: Мисаил, Елцафан и Ситриј.

23 Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

23А Арон ја зеде за жена Елишева, ќерката Аминадавова, сестра Наасонова; и таа му ги роди Надав и Авиу, Елеазар и Итамар.

24 Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

24Синови Кореови беа: Асир, Елкана и Авијасаф. Тоа е потомството Кореово.

25 Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os

25И Елеазар, синот Аронов, се ожени со една од ќерките Путиелови, и таа му го роди Финес. Тоа се старешините на

chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

26 São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

27 São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

28 No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

29 disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

30 Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

Êxodo 7

1 Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

2 Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

3 Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

4 Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do

Левиевото племе, според нивните семејства.

26А Арон и Мојсеј, тоа се оние, на кои Господ им рече да ги изведат синовите израелски од земјата египетска, подредени во дружини.

27Овие се оние, кои му зборуваа на фараонот, царот египетски, за да ги пушти синовите на Израел од земјата египетска; тоа се Мојсеј и Арон.

Бог го обновува Своето ветување кон Мојсеј

28Во оној ден, кога Господ му говореше на Мојсеј во земјата египетска,

29му рече Господ на Мојсеј, велејќи: „Јас сум Господ. Кажи му го на фараонот, царот египетски, сè она што Јас ти го велам!“

30А Мојсеј рече пред Господ: „Еве, недоброречив сум, па како ќе ме послуша фараонот?“

Излез 7

1И Господ му рече на Мојсеј: „Ете, Јас те поставив да му бидеш Бог на фараонот; а Арон, братот твој, ќе ти биде пророк.

2Ти ќе зборуваш сè, што ќе ти заповедам, а Арон, пак, братот твој, ќе му зборува на фараонот да ги пушти синовите на Израел од земјата своја.

3Но Јас ќе го ожесточам срцето на фараонот, и ќе ги умножам знаците Мои и чудата Мои во египетската земја.

4Фараонот сепак нема да ве послуша. Но Јас ќе ја ставам раката Своја над Египет и со силата Моја ќе го изведам

Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

воинството Мое, народот Мој, синовите на Израел, од земјата египетска со страшни осуди.

[5]И ќе познаат сите Египќани дека Јас сум Господ, кога ќе ја протегнам раката Своја над Египет и кога ќе ги изведам синовите на Израел од нивната средина.“

[6]И направија така Мојсеј и Арон: како што им заповеда Господ, така направија.

[7]Мојсеј имаше осумдесет години, а Арон – осумдесет и три години кога зборуваа со фараонот.

Фараонот одбива да ги послуша Мојсеј и Арон

[8]И Господ им рече на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[9]„Ако фараонот ви каже: ‚Направете некакво чудо‘, тогаш кажи му на Арон: ‚Земи го стапот твој и фрли го пред фараонот и тој ќе стане змија.‘“

[10]Потоа Мојсеј и Арон дојдоа кај фараонот и направија така, како што им заповеда Господ. И го фрли Арон стапот свој пред фараонот и пред слугите негови, и тој стана змија.

[11]Тогаш фараонот ги повика мудреците и волшебниците; и тие го направија истото со своите волшебништва.

[12]И секој од нив го фрли својот стап и тие станаа змии; меѓутоа стапот Аронов ги проголта нивните стапови.

[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

[17] Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

[18] Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

[20] Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio,

[13]Но срцето фараоново се стврдна и не ги послуша нив, како што им беше рекол Господ.

Прва казна: водата се претвора во крв

[14]И Господ му рече на Мојсеј: „Тврдо е срцето фараоново; и нема да го пушти народот.

[15]Појди утре кај фараонот. И ете, тој ќе излезе до водата, и пресретни го на речниот брег; стапот, пак, што се претвори во змија, земи го во раката своја.

[16]И речи му: Господ, Бог на Евреите, ме испрати кај тебе да ти кажам: ‚Пушти го народот Мој за да ми изврши служба во пустината!‘ Но ти, ете, досега не Го послуша.

[17]Затоа Господ вели: ‚По ова ќе познаеш дека Јас сум Господ.‘ Еве, со стапов, што ми е во раката; ќе удрам по водата, што е во реката, и таа ќе стане крв.

[18]И рибите што се во реката ќе изумрат, и реката ќе се усмрди, а Египќаните не ќе можат да пијат вода од реката.“

[19]Му рече Господ на Мојсеј – „Кажи му на Арон: ‚Земи го стапот свој и пружи ја раката своја над водите египетски: над реките нивни, над потоците нивни, и над езерата нивни, и над сите нивни собиралишта на води; и тие ќе се претворат во крв. И сè ќе стане крв по целата египетска земја, и во дрвените и во камените садови.‘“

[20]И направија Мојсеј и Арон така, како што заповеда Господ. И го зеде Арон стапот свој, па удри по речната вода пред очите на фараонот и слугите

à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

[21] De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

[22] Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[23] Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

[25] Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

негови. И сета речна вода се претвори во крв.

[21]И изумреа рибите, што беа во реката, и се усмрди реката, така што Египќаните не можеа да пијат вода од реката; и крв имаше по целата египетска земја.

[22]Но и врачевите египетски го направија истото со своето вражање. И срцето на фараонот се ожесточи и тој не ги послуша нив, како што им беше рекол Господ.

[23]Потоа се сврте фараонот и си отиде дома; и ни од тоа не се поучи тој.

[24]А Египќаните, сите, почнаа да копаат околу реката, барајќи вода за пиење; зашто не можеа да пијат вода од реката.

[25]И така изминаа седум дена, откако Господ ја казни реката.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

[3] O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

Втора казна: страдање од жаби

[26]Потоа Господ пак му рече на Мојсеј: „Оди кај фараонот, и речи му – вака вели Господ: ‚Пушти го народот Мој, да Ми изврши служба.‘

[27]А ако не се согласиш да го пуштиш, еве, Јас ќе ја казнам целата земја твоја со жаби;

[28]и реката ќе се исполни со многу жаби, и тие ќе излезат и ќе влезат кај тебе дома, и во твојата спална, и во постелата твоја, и во куќите на слугите твои и народот твој, и во печките твои, и во ноќвите твои;

[4] As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao

[29]Врз тебе ќе скокаат жаби и врз народот твој и врз слугите твои.“

Излез 8

[1]И му рече Господ на Мојсеј: „Кажи му на Арон: Пружи ја раката твоја со стапот свој врз реките, врз потоците и врз езерата, и направи жаби да излезат по земјата египетска.“

[2]И ја пружи Арон раката своја врз водите египетски, и произлегоа жаби; и ја покрија земјата египетска;

[3]Но и врачевите го направија истото со своето вражање, па изведоа жаби по земјата египетска.

[4]Тогаш фараонот ги повика Мојсеј и Арон и им рече: „Помолете Му се на Господ, да ги отстрани жабите од мене и од народот мој, и јас ќе го пуштам народот да Му принесе жртва на Господ.“

[5]А Мојсеј му рече на фараонот: „Определи кога сакаш да Му се помолам за тебе, за слугите твои и за твојот народ, за да се отстранат жабите од тебе и од куќите ваши, а само во реката да останат.“

[6]И рече: „Утре.“ А Мојсеј рече: „Нека биде како што рече ти, за да познаеш дека нема друг како Господ, нашиот Бог.

[7]Ќе отидат жабите од тебе, од куќите твои, од слугите твои и од народот твој; само во реката ќе останат.“

[8]Потоа Мојсеј и Арон излегоа откај фараонот. И Мојсеј Му се помоли на

SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

13 E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

14 Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

15 Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Terceira praga: piolhos

16 Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

17 Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

18 E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

19 Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Quarta praga: moscas

20 Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

Господ за жабите, што Тој ги беше испратил врз фараонот.

9И Господ направи како што измоли Мојсеј: жабите изгинаа по куќите, по дворовите и по нивите.

10И ги собраа на купишта, така што земјата засмрде.

11А кога фараонот виде дека злото помина, му отврдна срцето, и не ги по-слуша нив, како што беше рекол Господ.

Трета казна: страдања од мушички

12Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Кажи му на Арон: ‚Пружи го стапот свој, и удри по земјата‘ – и ќе се појават мушички по целата земја египетска.“

13Така и направија: Арон го пружи со раката стапот свој, и удри по правот на земјата, и се појавија мушички по луѓето и по добитокот; сиот песок на земјата се претвори во мушички, по целата земја египетска.

14Се обидоа и вражачите со вражањето свое да произведат мушички, но не можеа. И имаше мушички по луѓето и по добитокот.

15И му рекоа вражачите на фараонот: „Ова е знак Божји!“ Но срцето на фара-онот пак се стврдна, и не ги послуша, како што беше рекол Господ.

Четврта казна: страдања од бубачки

16И Господ му рече на Мојсеј: „Стани утре рано и појди кај фараонот. Тогаш тој ќе излезе кај реката, а ти кажи му: ‚Вака вели Господ: пушти го народот Мој, да Ми изврши служба.‘

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

[17]А ако не сакаш да го пуштиш народот Мој, еве, Јас ќе пуштам врз тебе и врз слугите твои, и врз народот твој и во домовите твои бубачки, и ќе се исполнат со бубачки куќите египетски, и земјата на која стојат.

[22] Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

[18]А во оној ден ќе ја одделам земјата Гесем, каде што живее Мојот народ, и таму нема да има бубачки, за да познаеш дека Јас сум Господ на земјата.

[23] Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

[19]И ќе направам разлика меѓу народот Мој и народот твој. Утре ќе го има тој знак.“

[24] Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

[20]И направи Господ така: и се појавија многу бубачки во куќата фараонова, во куќите на слугите негови и во целата земја египетска; земјата настрада од бубачките.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

[21]Фараонот ги повика Мојсеј и Арон, и им рече: „Отидете, принесете Му жртва на вашиот Бог во оваа земја!“

[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

[22]Но Мојсеј рече: „Не е можно така да биде, зашто принесувањето жртва на Господ, нашиот Бог, е нечисто за Египќаните; ако ние принесеме нечиста за Египќаните жртва пред нивните очи, нема ли тие да нè убијат со камења?

[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

[23]Три дена пат ќе одиме во пустината, за да Му принесеме жртва на Господ, нашиот Бог, како што Тој ќе нѝ каже.“

[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que,

[24]И фараонот рече: „Ќе ве пуштам да Му принесете жртва на Господ, вашиот Бог,

saindo, não vades muito longe; orai também por mim.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[30] Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

[31] E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.

[32] Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

[3] eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

[4] E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

во пустината; но не одете подалеку, и помолете се и за мене!“

[25]А Мојсеј рече: „Еве, јас одам од тебе и ќе Му се помолам на Господ, и бубачките утре ќе исчезнат од тебе и од слугите твои, а и од народот твој. Но престани, фараоне, да нè мамиш, не пуштајќи го народот да Му принесе жртва на Господ!“

[26]И отиде Мојсеј од фараонот, и Му се помоли на Господ.

[27]И Господ направи како што измоли Мојсеј, и си отидоа бубачките од фараонот, и од слугите негови, и од народот негов; не остана ниедна.

[28]Но пак се ожесточи срцето фараоново, и пак не го пушти народот.

Излез 9

Петта казна: помор врз добитокот

[1]Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Појди кај фараонот и кажи му: ‚Вака вели Господ, Бог на Евреите: пушти го народот Мој, за да ми изврши служба.‘

[2]Зашто, ако не го пуштиш, па и понатаму го задржуваш,

[3]еве, раката Господова ќе дојде врз добитокот твој во полето, врз коњите, врз магарињата, врз камилите, врз говедата и врз ситниот добиток и многу голем помор ќе настане.

[4]И ќе го раздели Господ израелскиот од египетскиот добиток; и од сиот добиток на синовите израелски нема ништо да загине.“

[5] O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

[6] E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

Sexta praga: úlceras

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Sétima praga: chuva de pedras

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e

[5]И определи Господ време, велејќи: „Утре ќе го направи тоа Господ во оваа земја.“

[6]И го изврши тоа Господ утредента, и сиот добиток египетски пцовиса; а од добитокот на синовите израелски ништо не загина.

[7]И виде фараонот дека од добитокот израелски не беше загинато ниту едно грло. Но фараоновото срце одново се ожесточи, и тој пак не го пушти народот.

Шеста казна: страдање од струпје

[8]Тогаш Господ им рече на Мојсеј и на Арон, велејќи: „Земете полни раце пепел од печката, и Мојсеј нека ја фрли пред фараонот спрема небото;

[9]и ќе се дигне прав по целата египетска земја; а од неа ќе се појават струпје и на луѓето, и на добитокот по целата египетска земја.“

[10]И зедоа пепел од печката, и застанаа пред фараонот; па ја фрли Мојсеј спрема небото, и се појавија гнојни струпје по луѓето и по добитокот.

[11]И вражачите не можеа да стојат пред Мојсеј поради струпјето, зашто струпје имаше и на вражачите и на сите Египќани.

[12]И го ожесточи Господ срцето на фараонот и тој не ги послуша, како што му беше рекол Господ на Мојсеј.

Седма казна: страдање од град

[13]Потоа му рече Господ на Мојсеј: „Стани утре рано и излези пред

dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

14 Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

15 Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

16 mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

17 Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

18 Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

19 Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

20 Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

21 aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

фараонот и речи му: ‚Еве што вели Господ, Бог на Евреите: пушти го народот Мој, за да Ми изврши служба,

14бидејќи овој пат ќе ги пуштам сите мои зла, против тебе, против твоите слуги и против твојот народ, за да познаеш дека нема друг каков што сум Јас на целата земја.

15Зашто сега, ако ја пружам Својата рака, ќе те казнам тебе и народот твој со помор, така што ќе се истребите од земјата.

16А те оставив досега само за да ја покажам над тебе силата Своја, за да биде проповедано името Мое по целата земја.

17Уште ли ќе се креваш против Мојот народ, и уште ли нема да го пушташ?

18Па, еве, утре, токму во овој час, Јас ќе пратам град многу голем, каков што немало во Египет, откако настанал па досега.

19Затоа, сега нареди да се прибере добитокот твој, и сè што имаш по полето; бидејќи врз сите луѓе и врз сиот добиток што ќе се затечат во полето и не бидат прибрани дома, ќе падне град и ќе изгинат.'"

20Оние фараонови слуги, кои се уплашија од зборовите Господови, брзо ги прибраа слугите свои и добитокот свој по куќите.

21А оној, пак, кој не им поверува на зборовите Господови, тој ги остави

слугите свои и добитокот свој во полето.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

[22]И му рече Господ на Мојсеј: „Пружи ја раката своја кон небото, и ќе удри град по целата египетска земја – врз луѓето, врз добитокот и врз тревата земна.“

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

[23]И Мојсеј го крена стапот кон небото и Господ пушти громови и град, и молњите ги состави со земјата. И прати Господ град врз египетската земја.

[24] De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

[24]Паѓаше град, а и молњи имаше меѓу градот многу силни, какви што немало во египетската земја, откако биле населени луѓе во неа.

[25] Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

[25]А градот уништи во целата земја египетска сè што беше надвор – од човек до животно; и градот ги уништи сите растенија по полето, и сите дрвја во полето ги испокрши.

[26] Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

[26]Само во земјата Гесем, каде што беа синовите на Израел, немаше град.

[27] Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

[27]Тогаш прати фараонот, и ги повикаа Мојсеј и Арон, и им рече: „Сега згрешив; Господ е праведен, а јас и мојот народ сме виновни.

[28] Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

[28]Помолете Му се на Господ; нека престанат громовите Божји и градот, па ќе ве пуштам, и повеќе никој нема да ве задржува.“

[29] Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.
[30] Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.
[31] (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.
[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)
[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.
[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e

[29]А Мојсеј му рече: „Штом ќе излезам од градот, ќе ги кренам рацете мои кон Господ, и громовите ќе престанат и град повеќе нема да има, за да познаеш дека земјата е Господова.
[30]Но јас знам дека ти и слугите твои уште нема да се уплашите од Господ Бог.“
[31]И така пропаднаа ленот и јачменот, зашто јачменот беше искласил, а ленот – фаќаше семе.
[32]А пченицата и р'жта не пропаднаа, бидејќи беа доцни жита.
[33]И Мојсеј излезе откај фараонот надвор од градот, ги издигна рацете свои кон Господ; и престанаа громовите и градот, и не паѓаше веќе дожд на земјата.
[34]Но фараонот, откако виде дека престанаа дождот, градот и громовите, продолжи пак да греши, и закорави срцето негово и на слугите негови.
[35]И се ожесточи срцето фараоново, и тој пак не ги пушти синовите на Израел, како што беше рекол Господ преку Мојсеј.

Излез 10

Осма казна: страдање од скакулци

[1]Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Оди кај фараонот, зашто Јас му го ожесточив срцето негово и срцето на слугите негови, за да ги покажам овие мои знаци врз нив;
[2]па да му раскажувам на синот твој и на внукот твој што сторив во Египет, како

quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

3 Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

4 Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

5 eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

6 e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

7 Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

8 Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

9 Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos

и за знаците Мои, што ги покажав во него, за да знаете дека Јас сум Господ.“

3И отидоа Мојсеј и Арон кај фараонот и му рекоа: „Еве што вели Господ, Бог на Евреите: ‚До кога ќе одбиваш да Ми се покориш? Пушти го народот Мој да Ми изврши служба!

4Зашто, ако не го пуштиш народот Мој, еве, утре Јас ќе пратам скакулци во земјата твоја.

5И тие ќе ја покријат површината на земјата, така што не ќе се гледа копно; и ќе го изедат остатокот, што не го уништи градот; ќе ги изедат и сите дрвја, што ви растат по полето.

6И ќе ги наполнат куќите твои, куќите на слугите твои и куќите на сите Египќани – такво нешто не виделе татковците твои, ни прадедовците нивни, откако живеат на земјата па сѐ до денес.‘“ И свртувајќи се, си отиде Мојсеј од фараонот.

7Тогаш слугите му рекоа на фараонот: „До кога овој ќе нѐ измачува? Пушти ги луѓето и нека Му извршат служба на Господ, нивниот Бог. Не гледаш ли дека Египет пропаѓа?“

8И ги вратија Мојсеј и Арон пред фараонот, и им рече фараонот: „Одете, послужете Му на Господ, вашиот Бог. А кои се тие што ќе одат?“

9Мојсеј одговори: „Ќе одиме и млади и стари, со синовите свои и со ќерките свои, со овците свои и воловите свои ќе

gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

[10] Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

[11] Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

[13] Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

одиме, зашто тоа ќе биде празник во чест на Господ.“

[10]И им рече фараонот: „Така нека биде; нека е Господ со вас. Ќе ве пуштам, но зошто со децата ваши? Ете, лоша замисла имате!

[11]Не така, туку одете само мажите и извршете Му служба на Господ, зашто тоа самите го баравте.“ И ги истераа откај фараонот.

[12]Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Протегни ја раката своја над земјата египетска и ќе излезат скакулци по земјата египетска, и ќе ја изедат сета трева по земјата, и сѐ што останало неудрено од градот.“

[13]И го крена Мојсеј стапот свој над египетската земја и наведе Господ источен ветар, кој дуваше цел ден и цела ноќ; а кога се раздени, источниот ветар довеа скакулци.

[14]И ги навеа нив над целата египетска земја, и нападнаа по сите краишта египетски во голем број: такви скакулци никогаш немало, ниту такви ќе има некогаш.

[15]И ја покрија површината на земјата, така што земјата не се гледаше, и ја изедоа сета трева на земјата и сиот род по дрвјата, неудрен од градот, а не остана ништо зелено ниту по дрвјата, ниту по тревата полска во целата египетска земја.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[16]Тогаш фараонот брзо ги повика Мојсеј и Арон и рече: „Згрешив пред Господ, вашиот Бог, и пред вас.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[17]Но уште овојпат простете ми го гревот мој, и помолете Му се на својот Господ Бог да ја отстрани од мене само оваа смрт.“

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[18]И излезе Мојсеј откај фараонот и Му се помоли на Господ.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[19]И сврте Господ многу силен ветар од запад и тој ги крена скакулците и ги фрли во Црвеното Море; и не остана ниту еден скакулец во целата египетска земја.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

[20]Но Господ го ожесточи срцето на фараонот и тој не ги пушти синовите на Израел.

Nona praga: trevas

Деветта казна: мрак

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[21]И Господ му рече на Мојсеј: „Крени ја сега раката своја кон небото, и ќе настане темнина по египетската земја, толку густа што не ќе може да се допира.“

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[22]И Мојсеј ја подигна раката своја кон небото, и настана густа темнина по целата египетска земја, која потраја цели три дена.

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

[23]Луѓето не се гледаа еден со друг и никој не се поместуваше од местото свое три дена. Но по местата, каде што живееја синовите израелски, имаше виделина.

[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso

[24]Тогаш фараонот го повика Мојсеј, и му рече: „Одете, извршете Му служба на Господ; само овците ваши и

gado; as vossas crianças irão também convosco.

[25] Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

[26] E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

[27] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

[28] Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

воловите ваши нека останат, а децата ваши нека одат со вас.“

[25]Но Мојсеј рече: „Не, зашто ти треба да нè снабдиш со приноси и жртви сепаленици, што ќе ги принесеме на Господ, нашиот Бог.

[26]Затоа и добитокот наш нека оди со нас, да не остане ниту едно грло; зашто од него ќе земеме жртва за Господ, нашиот Бог; но, додека не пристигнеме таму, не знаеме каква жртва ќе Му принесеме на Господ.“

[27]И Господ пак го отврдна срцето на фараонот и тој не сакаше да ги пушти.

[28]И фараонот му рече: „Истави се од пред мене, повеќе да не ми излегуваш пред очи! И оној ден кога ќе ми дојдеш пред очи, ќе загинеш.“

[29]А Мојсеј рече: „Како што рече, така и ќе биде; нема повеќе да ти го видам лицето.“

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

[2] Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

[3] E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios;

Излез 11

Објавување на последната казна

[1]Пак му рече Господ на Мојсеј: „Уште едно зло ќе пратам над фараонот и над Египет, па тогаш ќе ве пушти оттука; и кога ќе ве пушти, просто ќе ве истера оттука.

[2]А сега кажи му на народот: секој човек нека побара од соседот свој и секоја жена од сосетката своја сребрени и златни предмети.“

[3]И даде Господ народот да најде благонаклоност кај Египќаните; а и

também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.
[4] Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

[5] E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.

[6] Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;
[7] porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.
[8] Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.
[9] Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.
[10] Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

самиот Мојсеј беше многу голем човек во египетската земја, во очите на слугите фараонови и пред народот.
[4]И рече Мојсеј: „Вака вели Господ: ‚На полноќ ќе поминам низ Египет,
[5]и ќе умре секој првороден во земјата египетска, од прворodениот син фараонов, кој треба да седне на престолот негов, до прворodениот син на слугинката, која се наоѓа во воденицата, и прворodениот добиток.
[6]И ќе настане голем пискот по целата египетска земја, каков што досега немало, ниту некогаш ќе го има.
[7]А кај синовите на Израел нигде нема ни куче да залае со својот јазик, ниту против човек, ниту против животно, за да се види каква разлика прави Господ меѓу Израелците и Египќаните.‘
[8]Па ќе дојдат сите тие слуги твои кај мене, и ќе ми се поклонат, велејќи: ‚Оди си и ти и целиот твој народ, што го водиш со тебе.‘ И тогаш ќе излезам.“ И си излезе Мојсеј разгневен.

[9]А Господ му рече на Мојсеј: „Нема да ве послуша фараонот, за да се умножат чудата Мои во земјата египетска.“

[10]Мојсеј и Арон ги направија сите овие чуда пред фараонот, но Господ му го ожесточи срцето на фараонот, и тој не ги пушти синовите израелски од својата земја.

Излез 12

Празникот Пасха

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

[2] Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

[3] Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[4] Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

[5] O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

[6] e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

[7] Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

[8] naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[9] Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

[1]И Господ им рече на Мојсеј и на Арон во земјата египетска, велејќи:

[2]„Овој месец да ви биде почеток на месеците, да ви биде прв месец меѓу месеците во годината.

[3]Кажете му на целиот собор на синовите израелски: ‚На десеттиот ден од овој месец, секој нека земе јагне шилеже според бројот на челадта: значи, по едно на семејство.

[4]Ако се помалку во домот за едно јагне, нека го земе кај себе соседот, кој му е најблизок, со онолку души, колку што треба, за да можат да го изедат јагнето.

[5]А јагнето или јарето да ви биде здраво, машко, без недостаток, од една година; земете го од овците или од козите.

[6]И чувајте го до четиринаесеттиот ден од овој месец, а тогаш општиот собор израелски нека го заколе, во приквечерина.

[7]И нека земат крв од него и нека ги попрскаат обата довратника и горните прагови на куќата, во која ќе го јадат.

[8]И нека јадат месо истата ноќ, на оган печено, со пресен леб и со горчливи тревки, нека го јадат.

[9]Немојте да јадете од него сурово, ниту во вода варено, туку само на оган печено: со главата, со нозете и со внатрешнината.

[10] Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

[11] Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

[12] Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

[15] Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

[16] Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

[10]И ништо од него немојте да оставате до утрината; ако, пак, нешто од него остане до утрината, изгорете го на оган.

[11]А вака јадете го: опашани околу половината, обувките да ви се на нозете и стаповите ваши во рацете ваши, и јадете брзо: тоа е Пасха Господова.

[12]Зашто ќе поминам низ земјата египетска таа ноќ, и ќе го убијам секој првороден во земјата египетска, од човек до добиток, и ќе им се одмаздам на сите египетски богови, зашто Јас сум Господ.

[13]А крвта ќе ви биде знак на куќите, во кои ќе бидете: и кога ќе видам крв, ќе ве одминам, па нема да има меѓу вас помор, кога ќе ја казнам египетската земја.

[14]И тој ден ќе ви биде ден на сеќавање и празнувајте го тој празник, посветен на Господ; празнувајте го од колено на колено; како трајна уредба.

Празникот Бесквасници

[15]Седум денови јадете лебови без квас; уште од првиот ден отстранете го квасот од куќите ваши; зашто оној, кој ќе јаде нешто со квас од првиот до седмиот ден, тој ќе биде истребен од народот израелски.

[16]Во првиот ден да се соберете на свет собор; а и во седмиот ден направете го истото; никаква работа да не вршите во тие денови. Освен за јадењето, за кого колку што треба, само тоа можете да го правите.

[17] Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

[18] Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

[19] Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.
[20] Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

[21] Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.
[22] Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.
[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.
[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[17]И славете го празникот Бесквасници, зашто во тој ден ја изведов војската ваша од земјата египетска; празнувајте го тој ден од колено на колено како трајна уредба.
[18]Бесквасни лебови почнете да јадете од првиот месец во четиринаесеттиот ден вечерта, па сè до дваесет и првиот ден од истиот месец, до вечерта.
[19]Седум денови не смее да има квас во вашите куќи. Бидејќи, ако некој јаде нешто со квас, ќе биде истребена таа душа од собранието на Израел, било да е странец или домородец.
[20]Ништо со квас немојте да јадете: насекаде каде што престојувате, јадете само бесквасен леб!‘“

Приготвување на пасхалното јагне

[21]И ги свика Мојсеј сите старешини израелски и им рече: „Одете и пригответе јагне, за семејствата свои, и заколете Пасха.
[22]Потоа земете китка исоп и натопете ја во крвта, што е во садот, и попрскајте ги горните прагови и обата довратника со крвта од садот иниеден од вас да не излегува низ вратата куќна до изутрина.
[23]И кога ќе помине Господ да го казнува Египет, штом ќе ја види крвта на горниот праг и на обата довратника, ќе ја одмине Господ таа врата, и нема да му дозволи на истребителот да влезе во куќите ваши и да убива.
[24]Пазете го ова како закон за себе и за синовите свои довека.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

Décima praga: morte dos primogênitos

[29] Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

[30] Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

[31] Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

[25]И кога, пак, ќе влезете во земјата, што ќе ви ја даде Господ, како што рече, извршувајте ја оваа служба.

[26]И кога ќе ве прашаат синовите ваши: ‚Каква ви е таа служба?‘

[27]Одговорете: ‚Тоа е Пасхална жртва на Господ, Кој ги одмина куќите на синовите израелски во Египет, убивајќи ги Египќаните, а домовите наши ги зачува.‘“ – Тогаш народот, се наведна и се поклони.

[28]И отидоа синовите израелски и направија така: како што им заповеда Господ преку Мојсеј и Арон, така направија.

Последна казна: погубување на сите првородени во Египет

[29]А на полноќ ги уби Господ сите првородени во земјата египетска, од првородениот син фараонов, кој требаше да седи на престолот негов, до првородениот син на затвореникот во затворот, и сѐ што беше првородено кај добитокот.

[30]И стана фараонот во таа ноќ, тој и сите негови слуги, и сите Египќани; и настана голем пискот во целата земја египетска, зашто немаше куќа, во која немаше мртовец.

[31]Тогаш ги повика фараонот Мојсеј и Арон, ноќта, и им рече: „Станете, одете си од народот мој, како вие така и синовите израелски, и извршете Му служба на Господ, како што велевте.

[32] Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

[33] Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

[34] O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

[35] Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

[36] E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

A saída dos israelitas do Egito

[37] Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

[38] Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

[39] E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[32]Земете го вашиот ситен и крупен добиток, како што велевте, и одете си, па и мене благословете ме!“

[33]И Египќаните навалуваа на народот, што побрзо да си оди од земјата, зашто велеа: „Сите ќе изгинеме!“

[34]И народот си го зеде тестото свое, уште неискиснато; ноќвите ги завиткаа во облеките свои, и ги ставија на рамењата свои.

[35]И постапија синовите израелски според заповедта Мојсеева, и побараа од Египќаните сребрени и златни предмети, а и облека.

[36]И Господ направи, та народот најде благонаклоност кај Египќаните, и тие им дадоа; така ги обраа Египќаните.

[37]И тргнаа синовите на Израел од Рамзес за Сукот, околу шестотини илјади пешаци мажи, не сметајќи ги тука децата.

[38]И многу други придојдени отидоа со нив, како и ситен и крупен добиток; мошне големо стадо.

[39]А од тестото, што го изнесоа од Египет, испекоа бесквасни лепчиња, зашто тоа уште не беше скиснато кога ги истераа Египќаните, и не можеа да се задржуваат, така што дури ни храна за попат не си приготвија.

[40]Времето, пак, што го поминаа синовите израелски во Египет изнесуваше четиристотини и триесет години.

41 Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

42 Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

43 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

44 Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

45 O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

46 O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

47 Toda a congregação de Israel o fará.

48 Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

49 A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

50 Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

41А кога се навршија четиристотини и триесетте години, ноќе, во истиот ден, излезе сета Господова војска од земјата египетска.

42Таа ноќ, која Господ ја пробдеа, за да ги изведе од египетската земја, тоа е ноќ Бдение во чест на Господ, кое треба да го празнуваат синовите израелски од колено на колено.

Закон за Пасхата

43И Господ им рече на Мојсеј и на Арон: „Закон за Пасхата е: ниеден туѓинец да не јаде од неа!

44А секој ваш роб, купен за пари, откако ќе го обрезете, тогаш може да јаде од неа.

45Придојден или наемник да не јаде од неа!

46Во една куќа треба да ја јадете; и не изнесувајте месо надвор од куќата, и коските од жртвата да не ги кршите.

47Целото израелско општество нека прави така.

48Ако се насели кај вас некој туѓинец и посака да ја празнува Пасхата Господова, нека му се обрезат сите од машки пол, па потоа нека почне да ја празнува, и ќе биде како роден во таа земја; инаку, никој необрезан да не јаде од неа.

49Еден закон нека има за родениот во таа земја и за придојдениот што дошол меѓу вас!“

50И направија синовите на Израел така како што им заповеда Господ на Мојсеј и на Арон.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei

[51]И во тој ден ги изведе Господ синовите израелски од земјата египетска, поделени на дружини.

Излез 13

Други заповеди во врска со Пасхата

[1]Му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Посвети ми го секое првородено, кое ја отвора секоја утроба меѓу синовите израелски: и од луѓето, и од добитокот. Тие Мене ми припаѓаат!“

[3]И Мојсеј му рече на народот: „Помнете го овој ден, во кој излеговте од Египет, од домот на ропството, зашто со рака силна ве изведе Господ оттаму; и не јадете ништо со квас.

[4]Денес излегувате, во месецот авив.

[5]Затоа, кога Господ ќе те воведе во земјата на Хананците, Хитијците, Аморејците, Евејците и Јевусијците, за која им се заколнал на татковците твои дека ќе ти ја даде – земјата во која тече мед и млеко – тогаш служи ја оваа служба во овој месец!

[6]Седум дена јадете бесквасен леб, а седмиот ден нека биде празник Господов.

[7]Бесквасен леб да јадете седум дена, и да не се најде кај тебе квасен леб, ниту да се најде нешто квасно во сите твои краеви.

[8]И во тој ден кажи му на синот твој, велејќи: Ова е за она, што ми го направи Господ, кога излегував од Египет!

[9]И тоа нека ти биде знак на раката твоја и споменик пред очите твои, та законот

do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

10 Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

11 Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

12 apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

13 Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

14 Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

15 Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

16 E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

Deus guia o povo pelo caminho

Господов да ти биде во устата; зашто со силна рака Господ те изведе од Египет.

10Затоа овој закон запазувај го секоја година во определено време!

11А кога ќе те воведе Господ, во земјата Хананска, како што ти се заколна тебе и на твоите татковци, и ќе ти ја предаде;

12на Господ ќе Му го одделуваш секое првородено од машки пол, што отвора утроба и секое првородено од стадата или добитокот, што го имаш, а е од машки род, посвети Му го на Господ!

13А секое првородено магаре замени го со јагне; ако, пак, не го замениш, откупи го. И секое првороденче од човек меѓу синовите твои откупувај го!

14А кога ќе те запраша синот твој тогаш и ти рече: ‚Што е тоа?‘ Кажи му: ‚Зашто со силна рака Господ нè изведе од Египет, од домот на ропството.‘

15Зашто, кога упорствуваше фараонот да не нè пушти, го уби Господ секој првороден во земјата египетска, од првенец човечки до првородено во добитокот; затоа Му го принесувам на Господ како жртва секое машко, кое отвора утроба, а секој првороден меѓу синовите мои го откупувам.

16И тоа нека ти биде знак на раката твоја и наместо завој над очите твои, бидејќи со силна рака Господ нè изведе од Египет.“

Бог го предводи Својот народ

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.
[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.
[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.
[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[17]А кога фараонот го пушти народот, Бог не го поведе по патот преку филистејската земја, иако е пократок; зашто Бог рече: „За да не би да се покае народот, кога ќе види војна, па да се врати во Египет.“
[18]Бог го поведе народот по патот преку пустината кон Црвеното Море. А синовите израелски излегоа од египетската земја вооружени.
[19]И ги зеде Мојсеј коските Јосифови со себе; зашто тој ги беше заколнал синовите на Израел, велејќи: „Господ навистина ќе ве посети, а вие тогаш понесете ги коските мои одовде со себе.“
[20]И откако појдоа од Сукот, се настанија во Етам, при крајот на пустината.

[21]А Господ одеше пред нив, дење како столб од облак, а ноќе во вид на огнен столб, за да им свети; така тие можеа да одат дење и ноќе.

[22]И не се иставаше пред народот столбот облак – дење, ни столботод оган – ноќе.

Излез 14

Фараонот го прогонува народот на Израел

[1]И Господ му рече на Мојсеј, велејќи:
[2]„Кажи им на синовите израелски да свртат и да се улогорат пред Пи-Хахирот и меѓу Мигдол и морето, пред Ваал-Цефон. Спроти него улогорете се крај морето.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[3]И така фараонот ќе рече за синовите израелски: ‚Заскитале во таа земја, пустината ги затворила.'

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

[4]А Јас ќе направам да се ожесточи срцето на фараонот, и тој да појде во потера по нив. Но Јас ќе се прославам над фараонот и над сета негова војска. И Египќаните ќе познаат дека Јас сум Господ.“ Тие така и направија.

[5] Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

[5]А кога му соопштија на египетскиот цар дека народот избегал, се измени срцето на фараонот и слугите негови спрема народот, па рекоа: „Што направивме, па ги пуштивме синовите израелски, та да не ни работат повеќе?“

[6] E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

[6]И ја впрегна фараонот колата своја, и сиот народ го поведе со себе;

[7] e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

[7]зеде шестотини коли по избор и колку што уште имаше египетски коли, со нивните началници.

[8] Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

[8]А Господ направи, та се ожесточи срцето на фараонот, царот египетски, и тргна во потера по синовите израелски; но синовите на Израел врвеа под силна рака.

[9] Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

[9]И се впуштија по нив Египќаните, и сите коњи фараонови со колите, и коњаниците и сета војска негова, и ги најдоа крај морето, во близина на Пи-Хахирот, спроти Ваал-Цефон.

[10] E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito;

[10]А кога наближи фараонот, се обрнаа синовите израелски, и што ќе видат: ете, Египќаните идат по нив! И

então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

[11] Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

[12] Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em

синовите израелски се уплашија многу, па извикаа кон Господ,

[11]и му рекоа на Мојсеј: „Зар немаше гробови во Египет, туку нѐ изведе овде да изгинеме во пустината? Што ни направи? Зошто нѐ изведе од Египет?

[12]Нели ти го кажавме ова и во Египет, кога ти рековме: ‚Остави нѐ, да им служиме на Египќаните?‘ Зашто подобро ќе ни беше да им робуваме на Египќаните, отколку да изгинеме во пустинава.“

[13]А Мојсеј му рече на народот: „Не плашете се, застанете и ќе видите како Господ ќе ве спаси денес: Египќаните, како што ги гледате денес, нема повеќе никогаш да ги видите довека.

[14]Господ ќе се бори за вас, а вие бидете спокојни.“

Бог прави пат низ морето

[15]И Господ му рече на Мојсеј: „Зошто викаш кон Мене? Кажи им на синовите на Израел нека врват.

[16]А ти земи го стапот свој и протегни ја раката своја врз морето, и раздели го, и нека минат синовите израелски, среде море по суво.

[17]Но, ете, Јас ќе го ожесточам срцето на сите Египќани, и тие ќе тргнат по нив. А Јас ќе ја покажам славата Своја над фараонот и над сета војска негова, над колите негови и над коњаниците негови.

[18]И Египќаните ќе познаат дека Јас сум Господ, кога ќе се прославам над

Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

Os egípcios perecem no mar

фараонот, над колите негови, и над коњаниците негови.“

[19]И се крена ангел Господов, кој одеше пред војската израелска, и застана зад нив; се крена и столбот од облак пред нив, и застана зад нив.

[20]А кога влезе меѓу војската египетска и војската израелска, застана; на оние им беше темнина и мрак, а на овие им беше светлина, така што преку цела ноќ не се доближија едните до другите.

[21]И ја подигна Мојсеј раката своја над морето, а Господ го разбранува морето со источен ветар, кој дуваше силно цела ноќ, па се направи во морето суво и водата се раздели.

[22]И појдоа синовите израелски среде море по суво, а водата им стоеше како зид од десната страна и од левата страна.

[23]А Египќаните, гонејќи ги, појдоа по нив среде море, сите коњи фараонови, колите и коњаниците негови.

[24]А во утринската стража погледна Господ на војската египетска од огнениот столб и од облакот и ја доведе во забуна војската египетска,

[25]па им ги врза тркалата на колите нивни, та одвај ги влечеа. Тогаш Египќаните рекоа: „Да бегаме од Израелците, зашто Господ се бори за нив против Египќаните!“

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

[28] E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

[29] Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

[30] Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

[31] E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

[1] Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[26]Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Пружи ја раката над морето, и нека се собере водата врз Египќаните, врз колите нивни и врз коњаниците нивни.“

[27]И Мојсеј ја испружи раката своја над морето, и пред зори водата пак се поврати на своето место, а Египќаните тргнаа да бегаат наспроти водата; и Господ ги потопи Египќаните среде море.

[28]Кога се поврати водата, ги потопи колите и коњаниците со сета војска фараонова, што беше тргнала по нив во морето; и не остана ниеден од нив.

[29]Синовите, пак, израелски минаа среде море по суво; водата стоеше како ѕид од десната страна и од левата страна.

[30]И ги избави Господ Израелците во тој ден од рацете на Египќаните. И ги видоа синовите израелски Египќаните што изумреа на морскиот брег.

[31]Ја виде Израел големата сила, што Господ ја покажа над Египќаните, и народот се уплаши од Господ, и поверува во Бога и на слугата негов Мојсеј.

Излез 15

Песната на Мојсеј и синовите израелски

[1]Тогаш, Мојсеј и синовите израелски ја запеаја оваа песна на Господ, велејќи: „Да Го воспеам Господа, зашто славно се прослави: коњот и коњаникот негов ги фрли в море.

[2] O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

[2]Господ е моја сила и моја слава; Тој е спасение мое; Тој е Бог мој, и ќе Го прославувам; Бог на таткото мој, и ќе Го превознесувам.

[3] O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

[3]Господ е воин; Јахве е името Негово.

[4] Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

[4]Колите фараонови и војската негова ги фрли в море; избраните војводи негови се удавија во Црвено Море.

[5] Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

[5]Безднните ги покрија; тие потонаа во длабочините, како камења.

[6] A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

[6]Десницата Твоја, Господи, се прослави со сила; десната рака Твоја, Господи, го уништи непријателот.

[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

[7]И со величието на славата Твоја Ти ги собори оние, кои станаа против Тебе; Ти го излеа гневот Свој, и тој ги изгоре како слама.

[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

[8]Од здивот на ноздрите Твои водите се расцепија, брановите се издигнаа како сид; безднните морски станаа тврди.

[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

[9]Непријателот рече: ‚Ќе гонам, ќе стигнам, плен ќе разделам, ќе се насити со нив душата Моја, ќе го извадам мечот Свој, ќе ги уништи раката Моја.‘

[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

[10]Ти дувна со здивот Твој, и морето ги покри; и тие потонаа како олово во силните води.

[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

[11]Кој е како Тебе меѓу боговите, Господи? Кој е како Тебе прославен во светоста Своја, прекрасен во славата Своја и Творец на чуда?

[12] Estendeste a destra; e a terra os tragou.

[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[12]Ти ја пружи десницата Своја и земјата ги голтна.

[13]Според милоста Твоја го водиш овој народ, кого Ти го избави, и го спроведуваш со силата Своја во живеалиштето на Светоста Твоја.

[14]Народите слушнаа и затоа трепераат: ужас ги опфати жителите на земјата филистејска.

[15]Тогаш се збунија поглаварите едомски, страв и трепет ги обзеде кнезовите моавски, се уплашија сите жители ханански.

[16]Нека ги опфати страв и ужас; од силата на раката Твоја нека онемеат како камен, додека не помине народот Твој, Господи, додека не помине овој народ што си го придобил.

[17]Одведи го и смести го во планината на Твоето наследство, во место, кое Ти Господи, си го приготвил за живеалиште Свое, во светилиштето создадено со рацете Твои, Господи!

[18]Господ ќе царува секогаш и во вечност.

[19]Кога коњите фараонови со колите негови и со коњаниците негови влегоа во морето, Господ ги поврати врз нив водите морски: а синовите на Израел поминаа по суво среде море.“

[20]И пророчицата Мирјам, сестрата Аронова, зеде тимпан во раката своја, а по неа излегоа сите жени со тимпани и со игра.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[21]И запеа Мирјам пред нив: „Пејте Му на Господ, зашто славно се прослави: коњот и коњаникот в море ги фрли.“

Патувањето на израелскиот народ низ пустината

Горчливата вода

[22]Потоа ги поведе Мојсеј синовите израелски од Црвеното Море, и тие навлегоа во пустината Сур; и одејќи низ пустината три дена, не најдоа вода за пиење.

[23]Дојдоа во Мара, но не можеа да пијат вода во Мара, зашто беше горчлива; затоа и го нарекле тоа место Мара.

[24]Тогаш народот почна да вика против Мојсеј, велејќи: „Што ќе пиеме?“

[25]Извика Мојсеј кон Господ, и Господ му покажа дрво. Тој го фрли дрвото во вода, и водата стана слатка. Таму му даде наредби и закони, и таму го подложи на проверка.

[26]И му рече: „Ако го послушаш добро гласот на Господ твојот Бог, ако правиш што е угодно пред очите Негови, ако ги слушаш заповедите Негови и ако ги пазиш сите наредби Негови, нема да ти пратам ниедна од болестите, што ги пратив над Египет. Зашто Јас сум Господ, твојот исцелител.“

[27]Потоа стигнаа во Елим; таму имаше дванаесет извори и седумдесет палми; и се улогорија таму крај водите.

Излез 16

Потполошки и мана

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[1]Од Елим се кренаа и целата заедница на синовите израелски дојде во пустината Син, која се наоѓа меѓу Елим и Синај, во петнаесеттиот ден од вториот месец, откако излегоа од египетската земја.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[2]И почна да се буни целата заедница на синовите израелски против Мојсеј и против Арон во пустината.

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[3]И им рекоа синовите на Израел: „О, да бевме умреле од раката Господова во земјата египетска, кога седевме покрај котлите со месо и јадевме леб до насит! Нè изведовте овде во оваа пустина, за да го умрете целово ова множество со глад!“

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

[4]А Господ му рече на Мојсеј: „Еве, ќе пуштам да паѓа леб од небото, и народот нека излегува секој ден и нека собира колку што е потребно за тој ден, за да го проверам ќе постапува ли според законот Мој или не;

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[5]а во шестиот ден нека го зготват она, што го собрале, и тоа ќе стане двојно од она, што го собираат секој ден.“

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

[6]Тогаш Мојсеј и Арон му рекоа на целиот народ израелски: „Вечерва ќе познаете дека Господ ве изведе од земјата египетска,

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

[7]а утре ќе ја видите славата Господова; зашто Тој го чу негодувањето ваше против Господ. Што сме ние, та да се буните против нас?“

[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para

[8]Потоа Мојсеј рече: „Вечерва Господ ќе ви даде месо да јадете, а утре изутрина

comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

9 Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

10 Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

Deus manda codornizes

11 E o SENHOR disse a Moisés:

12 Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

13 À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

14 E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

15 Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

16 Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o

леб до наситка; зашто го чу Господ негодувањето ваше, што го сторивте против Него. Кои сме ние? Вашето негодување не е против нас, туку против Господ.“

9И му рече Мојсеј на Арон: „Кажи му на целото општество на синовите израелски – ‚застанете пред Господ, зашто Тој го чу вашето незадоволство.‘“

10И кога Арон му зборуваше на народот, тие погледнаа кон пустината, и ете – славата Господова се појави во облак.

11И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

12„Го чув негодувањето на синовите израелски. Кажи им и речи: ‚Вечерва ќе јадете месо, а утре ќе се наситите со леб, и ќе познаете дека јас сум Господ, вашиот Бог.‘“

13Вечерта долетаа потполошки и го прекрија логорот; а утрината беше паднала роса околу логорот.

14И, ете, кога се крена росата, а тоа: по пустината лежи валчест прав, нешто како бел сињак по земјата.

15И кога видоа синовите израелски, си велеа еден на друг: „Што е тоа?“ Зашто не знаеја, што беше тоа. А Мојсеј им рече: „Тоа е лебот, што ви го даде Господ да го јадете.“

16Еве како заповеда Господ: „Собирајте од него, секој колку што му треба за јадење – по еден омер на лице, според

número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

O povo de Israel recolhe o maná

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

бројот на членовите ваши; секој според бројот на домашните што ги има во шаторот, собирајте.“

[17]И направија така синовите израелски: и собраа, кој повеќе, кој помалку.

[18]Па мереа со омер; и кој беше собрал повеќе, излишок немаше, а оној помалку, – немаше недостиг; секој имаше онолку, колку што можеше да изеде.

Заповед во врска со маната

[19]И им рече Мојсеј: „Никој да не остава од тоа за утре!“

[20]Но тие не го послушаа Мојсеј, туку некои оставија од тоа за утре, а тоа црвоса и се усмрде. И се налути Мојсеј на нив.

[21]И така тие го собираа секое утро рано, секој колку што може да изеде; а кога сонцето ќе изгрееше, тоа се топеше.

[22]А во шестиот ден собраа од тој леб двојно повеќе – по два омера за секого. И дојдоа старешините народни, па му јавија на Мојсеј.

[23]А тој им рече: „Еве што кажа Господ – утре е сабота, ден за одмор посветен на Господ; што ќе печете – печете, и што треба да варите – варете денес; а што ќе преостане, соберете го и чувајте го за утре!“

[24]И оставија од него за утре, како што заповеда Мојсеј, и тоа не се усмрде, ниту имаше црвје во него.

25 Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

26 Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

27 Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

28 Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

29 Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

30 Assim, descansou o povo no sétimo dia.

31 Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

32 Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

33 Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

34 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

35 E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra

25И Мојсеј рече: „Јадете го тоа денес, бидејќи денес е сабота Господова; денес нема да најдете од него во полето.

26Шест дена ќе собирате, а седмиот ден е сабота, тогаш ќе го нема.“

27И на седмиот ден излегоа некои од народот да собираат, но не најдоа.

28А Господ му рече на Мојсеј: „До кога ќе се противите на заповедите Мои и на законот Мој?

29Ете, Господ ви дал денес сабота, затоа во шестиот ден и ви дава леб за два дена. Останете секој во својот дом, и во седмиот ден никој да не го напушта местото свое.“

30И се одмараше народот седмиот ден.

31И синовите израелски тој леб го нарекоа мана. Тој беше бел како коријандрово семе, а по вкус – како медено колаче.

32Тогаш Мојсеј им рече: „Еве што заповеда Господ: ‚Земете еден омер мана, за да се запази во родовите ваши, за да го видат лебот што го јадевте и со кој ве хранев во пустината, кога ве изведов од земјата египетска.‘“

33И му рече Мојсеј на Арон: „Земи еден сад и стави во него еден омер мана, и постави го пред Господ, за да се чува во вашето потомство.“

34И го постави Арон пред ковчегот на заветот, за да се чува, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

35А синовите на Израел јадеа мана четириесет години, додека не дојдоа во

habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

[36] Gômer é a décima parte do efa.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

[2] Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

[3] Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

[4] Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

[5] Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

[6] Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

[7] E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos

населена земја; јадеа мана сè додека не стигнаа до границата на хананската земја.

[36]А омерот е десетти дел од ефа.

Излез 17

Водата кај Маса и Мерива

[1]И се крена целото општество на синовите израелски, од пустината Син, продолжувајќи го својот пат по заповед на Господ, и се задржаа во Рефидим; а таму немаше вода да пие народот.

[2]И народот го укори Мојсеј, велејќи: „Дај ни вода да пиеме!“ А Мојсеј им рече: „Зошто ме укорувате мене? Зошто Го искушувате Господа?“

[3]И жеден беше за вода народот таму, па негодуваше против Мојсеј и велеше: „Зошто нè изведе од Египет и нас, и синовите наши, и добитокот наш, за да нè помориш со жед?“

[4]А Мојсеј викна кон Господ и рече: „Што да правам со овој народ? Уште малку, па ќе ме каменуваат?“

[5]Но Господ му рече на Мојсеј: „Излези пред народот, и поведи со себе некои од старешините народни, земи го во раката и стапот свој, со кој го раздвои морето, па појди.

[6]А Јас ќе стојам онаму кај карпата на Хорив пред доаѓањето твое; а ти тогаш удри во карпата, и од неа ќе потече вода и народот ќе пие.“ И направи Мојсеј така пред синовите на Израел.

[7]И тоа место го нарече Маса и Мерива, поради кавгата помеѓу синовите

de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

Amaleque peleja contra os israelitas

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

9 Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

10 Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

11 Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

12 Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

13 E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

14 Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

15 E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

израелски што Го искушуваа Господа, велејќи: „Дали е Господ меѓу нас, или не е?“

Амаликијците ги напаѓаат Израелците

8Но тогаш дојдоа Амаликијците во војна против Израелците во Рефидим.

9А Мојсеј, пак, му рече на Исус: „Избери си мажи, па излези и бори се утре против Амаликијците; а јас ќе застанам на врвот од гората и стапот Божји ќе ми биде в рака.“

10И направи Исус, како што му рече Мојсеј, и излезе против Амаликијците; А Мојсеј, Арон и Ор се искачија на врвот од планината.

11И кога Мојсеј ги креваше рацете свои – надвладуваа Израелците, а кога ги спушташе рацете – надвладуваа Амаликијците.

12Но рацете на Мојсеј му отежнаа; затоа зедоа камен и го ставија под него, па седна на него: а Арон и Ор му ги потпираа рацете: еден од една страна, а другиот – од другата. Така стоеја рацете Мојсееви кренати до зајдисонце.

13И го победи Исус Амалик и неговиот народ со сечилото на мечот.

14Потоа Господ му рече на Мојсеј: „Запиши го тоа за спомен во книгата, и објасни му на Исус да помни дека сосема ќе го избришам спomenот за Амаликијците од под небото.“

15Тогаш Мојсеј подигна жртвеник, и го нарече „Јахве Ниси“ – Господ ми е знаме!

[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

[16]„Бидејќи, рече тој, рака се кренала на престолот Господов; Господ ќе војува против Амалик од поколение на поколение.“

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

[3] com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

Излез 18

Мојсеј и неговиот тест Јотор

[1]А Јотор, свештеникот мидјански, тестот Мојсеев, чу за сè што направи Бог за Мојсеј и за Израел, народот Свој, како го изведе Господ народот израелски од Египет.

[2]И ја зеде Јотор, тестот Мојсеев, Ципора, жената Мојсеева, која пред тоа се беше вратила,

[3]и двата сина нејзини: на едниот името му беше Герешом, бидејќи Мојсеј велеше: „Доселеник сум во туѓа земја“,

[4]а на вториот името му беше Елиезер, бидејќи рече: „Бог на таткото мој ми се најде на помош и ме избави од мечот на фараонот.“

[5]И Јотор, тестот Мојсеев, дојде со синовите негови и со жената негова кај Мојсеј во пустината, каде што тој се беше улогорил на планината Божја,

[6]па го извести Мојсеј, велејќи: „Ете, јас, тестот твој Јотор, доаѓам кај тебе, и жената твоја, и обата сина нејзини со неа.“

[7]И Мојсеј му излезе во пресрет на тестот свој и му се поклони, и го бакна; па откако се поздравија еден со друг, влегоа во шаторот.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

[8]И му раскажа Мојсеј на тестот свој за сè што направи Господ со фараонот и со Египќаните поради Израелците, и за сите тешкотии што ги снајдуваа патем, и како Господ ги избави.

[9]И се зарадува Јотор за сите добрини што му ги направи Господ на Израел, спасувајќи го од рацете на Египќаните.

[10]Тогаш Јотор рече: „Нека е благословен Господ, Кој ве избави од рацете египетски и од рацете фараонови и Кој го избави народот од власта на Египќаните!

[11]Сега знам дека Господ е поголем од сите богови, бидејќи го избави народот од египетското ропство, кога тие постапуваа многу сурово со него.“

[12]Потоа Јотор, тестот Мојсеев, Му принесе на Бога сепаленица и други жртви. Тогаш дојде и Арон, и сите старешини израелски да јадат леб со тестот Мојсеев пред Бога.

Мојсеј назначува началници

[13]А утредента седна Мојсеј да му суди на народот; и сиот народ стоеше пред Мојсеј од утрото до вечерта.

[14]И тестот Мојсеев, гледајќи сè што тој прави со народот, рече: „Што правиш така со народот? Зошто само ти седиш, а сиот народ стои пред тебе од утро до вечер?“

[15]А Мојсеј му одговори на тестот свој: „Народот доаѓа кај мене за да бара совет од Бога.

[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.
[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.
[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.
[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[16]Кога ќе им се случи некоја работа, тие доаѓаат при мене, и јас пресудувам помеѓу нив и им ги кажувам наредбите Божји и законот Негов.“
[17]Но тестот Мојсеев му рече: „Не го правиш тоа добро.
[18]Ќе се измориш и ти и сиот народ, кој е со тебе; бидејќи таа работа е многу тешка за тебе; ти сам не можеш да ја извршуваш.
[19]Туку послушај ме сега и ќе те посоветувам, и Бог ќе биде со тебе; ти биди посредник пред Бога за народот, и работите нивни соопштувај Му ги на Бога:
[20]Учи ги на наредбите Божји и на законот Негов, и покажувај им го патот Негов, по кој треба да одат и делата што треба да ги вршат.
[21]А ти од сиот народ одбери способни луѓе, кои имаат страхопочит кон Бога; луѓе справедливи, кои мразат користољубие, па постави ги над нив како илјадници, стотници, педесетници, и десетари.
[22]Тие нека му судат на народот во секое време и да те известуваат за секое потешко дело; а за сите мали работи тие самите нека пресудат. Така ќе ти биде полесно и тие тебе ќе ти помагаат.
[23]Ако го направиш тоа, и Бог ти го одобри тоа, тогаш ќе можеш да ис-траеш, и сиот тој народ ќе си оди мирно во своето место.“

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

[27] Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

[1] No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

[2] Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

[3] Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

[4] Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

[5] Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar

[24]И го послуша Мојсеј тестот свој, и направи сè, како што му рече.

[25]И избра Мојсеј од сиот Израел способни луѓе, па ги постави за началници пред народот: илјадници, стотници, педесетници и десетари.

[26]И тие му судеа на народот во секое време, а за тешките дела му кажуваа на Мојсеј; за сите мали работи, пак, судеа сами.

[27]Потоа го пушти Мојсеј тестот свој, и тој си отиде во својата земја.

Излез 19

Бог воспоставува завет со Израел

Бог му нуди сојуз на Израел

[1]Во првиот ден од третиот месец, откако излегоа синовите израелски од египетската земја, во ден на млада месечина, стигнаа во Синајската Пустина.

[2]Поаѓајќи од Рефидим, дојдоа во Синајската Пустина, и се улогори Израел таму спроти горато.

[3]И Мојсеј се искачи кај Бога, и му се јави Господ, велејќи: „Кажи му на домот Јаковов, и извести ги синовите на Израел:

[4]‚Сами видовте што им направив на Египќаните и како ве изнесов на крилја орлови, ве прибрав кај Себе.

[5]Па сега, ако го слушате гласот Мој и го пазите заветот Мој, ќе Ми бидете избран народ меѓу сите народи, зашто Моја е целата земја.

dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

6 vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

7 Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

8 Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

9 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

10 Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

11 e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

12 Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

13 Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal,

6И вие ќе Ми бидете царство на свештеници и свет народ.‘ Тоа се зборовите, што ќе им ги кажеш на синовите израелски.“

7Потоа Мојсеј дојде и ги повика народните старешини; и им ги изложи сите овие зборови, што му ги заповеда Господ.

8И сиот народ одговори еднодушно и рече: „Сè што рекол Господ ќе направиме.“ Тогаш Мојсеј Му ги соопшти на Господ зборовите на народот.

9А Господ му рече на Мојсеј: „Еве, Јас ќе дојдам кај тебе во густ облак, за да чуе народот, како ќе зборувам со тебе, па да ти поверува засекогаш.“ Зашто Мојсеј Му ги беше соопштил на Господ зборовите народни.

Бог му се јавува на Мојсеј на планината Синај

10И му рече Господ на Мојсеј: „Појди кај народот и освети го денес и утре; и нека ги исперат облеките свои;

11и нека се приготват за третиот ден, зашто во третиот ден ќе слезе Господ на Синајската Гора пред сиот народ,

12а ќе поставиш граници за сиот народ од сите страни и ќе им кажеш: ‚Пазете да не се качувате на планината и да не се допирате до подножјето нејзино; секој, кој ќе се допре до планината, ќе загине.

13Никаква рака да не се допре до него, туку со камења да биде убиен или со

quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

стрела да биде застрелан; добиток ќе е или човек, жив да не остане. А кога трубата ќе затруби отегнато, тогаш ќе можат да се качат на планината.‘“

[14]И Мојсеј слезе од планината кај народот и го освети народот; и тие ги испраа облеките свои.

[15]И му рече на народот: „Бидете готови за третиот ден; и не приближувајте се до жена!“

[16]А третиот ден, на осамнување, загрме и молњи засветкаа, и настана густ облак над планината, и затруби труба со многу силен глас, така што затрепери сиот народ, кој беше во логорот.

[17]Тогаш Мојсеј го изведе народот од логорот, за да Го пресретне Бога; и застанаа во подножјето на планината.

[18]А Синајската Планина целата беше во дим, зашто Господ беше слегол на неа во оган; и дим се креваше од неа, како дим од печка; и целата планина силно се тресеше;

[19]и гласот на трубата станувашe сè посилен. Мојсеј зборуваше, а Господ му одговараше гласно.

[20]И Господ слезе на планината Синај, на врвот од планината, и го повика Господ Мојсеј на врвот од планината. Мојсеј се искачи.

[21]Тогаш Бог му рече на Мојсеј: „Слези и кажи му на народот да не навалува за да Го види Господа, та да не изгинат мнозина од нив;

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

[22]а свештениците, кои пристапуваат кон Господ, нека се осветат, за да не ги погуби Господ.“

[23]Тогаш Мојсеј Му рече на Господ: „Не ќе може народот да се качи на Синајската Планина, бидејќи Ти изрично нè опомена, велејќи – омеѓи ја горага и освети ја.“

[24]Но Господ му рече: „Оди, слези, па тогаш качете се ти и Арон со тебе; а свештениците, пак, и народот нека не навалуваат да се качат при Господ, за да не загинат.“

[25]И слезе Мојсеј кај народот и му објасни.

Êxodo 20

Os dez mandamentos
Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

Излез 20

Десетте Божји заповеди

[1]Тогаш Бог ги кажа сите овие зборови, велејќи:

[2]„Јас сум Господ, Бог твој, Кој те изведе од земјата египетска, од домот на ропството.

[3]Немој да имаш други богови освен Мене!

[4]Не прави за себе идол, ниту некаква слика на она, што е горе на небото, што е долу на земјата и што е во водата под земјата;

[5]немој да им се поклонуваш, ниту да им служиш, бидејќи Јас сум Господ, Бог твој; Бог ревнител, Кој за гревовите на татковците ги казнува децата до третото и четвртото колено, ако тие Ме мразат;

[6] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[6]Кој покажува милост на илјадници поколенија, што Ме сакаат и ги чуваат Моите заповеди.

[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[7]Не изговарај го напразно името на Господ, твојот Бог, бидејќи Господ нема да го остави неказнет оној, кој напразно ќе го изговори Неговото име.

[8] Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

[8]Помни го саботниот ден, за да го празнуваш.

[9] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[9]Шест дена работи, и врши ги во нив сите свои работи;

[10] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

[10]а седмиот ден е сабота Господова, ден на твојот Бог; тогаш немој да вршиш никаква работа, ни ти, ни синот твој, ни ќерката твоја, ни слугата твој, ни слугинката твоја, ни добитокот твој, ниту придојдениот, кој се наоѓа кај тебе.

[11] porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

[11]Зашто за шест дена ги создаде Господ небото и земјата, морето и сè што е во нив; а во седмиот ден си отпочина: заради тоа Господ го благослови седмиот ден и го освети.

[12] Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[12]Почитувај ги таткото свој и мајката своја, за да поживееш подолго на земјата, што ти ја дава Господ, твојот Бог.

[13] Não matarás.

[13]Не убивај!

[14] Não adulterarás.

[14]Не врши прељуба!

[15] Não furtarás.

[15]Не кради!

[16] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[16]Не сведочи лажно против својот ближен!

[17] Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o

[17]Не пожелувај го домот на ближниот свој, не пожелувај ја жената на ближниот свој, ни слугата негов, ни

seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Deuteronômio 5.22-33

[18] Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

[19] Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

[20] Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

[21] O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

Leis acerca dos altares

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

[23] Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

[24] Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

[25] Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se

слугинката негова, ни волот негов, ни магарето негово, ниту нешто друго, што му припаѓа на ближниот твој!“

[18]И сиот народ ги гледаше молњите и пламенот, и гласот на трубата што тру-беше и ја гледаше горага што се ди-меше; и откако го виде тоа, народот се уплаши и се оддалечи.

[19]Па му рекоа на Мојсеј: „Зборувај ни ти, а ние ќе слушаме; но да не ни зборува нам Бог, за да не умреме.“

[20]А Мојсеј му рече на народот: „Не плашете се: Бог дојде за да ве испита и стравот Негов да биде во вас, за да не грешите.“

[21]И народот стоеше подалеку, а Мојсеј појде кон мракот, каде што беше Бог.

Наредба во врска со жртвеникот

[22]И Господ му рече на Мојсеј: „Вака кажи им на синовите израелски: ‚Вие видовте како Јас зборував со вас од небото.‘

[23]Не правете си сами сребрени богови, ниту златни богови не правете сами за себе.

[24]Направете ми жртвеник од земја и на него принесувајте ми жртви сепаленици и жртви спасителни; овци и јунци ваши, на секое место, каде што ќе определам да се спомнува името Мое, ќе дојдам кај тебе и ќе те благословам.

[25]Ако ми направиш жртвеник од камен, немој да го зидаш со делкан камен;

sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

зашто, штом ќе повлечеш по него со сечиво, ќе го оскверниш.

[26]И да не се качуваш по скали до жртвеникот Мој, за да не се открие голотијата твоја.“

Êxodo 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:

[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-

Излез 21

Закон за робовите Евреи

[1]А ова се законите, што ќе им ги објавиш:

[2]„Ако купиш роб Евреин, шест години нека служи, а седмата нека си оди слободен, без откуп;

[3]ако дошол сам, сам нека си оди; а ако има жена, нека оди и жената со него;

[4]ако, пак, неговиот господар му дал жена, и таа му родила синови или ќерки, жената и децата нека останат на господарот негов, а тој нека си оди сам;

[5]но, ако робот одговарајќи, рече: ‚Го сакам господарот мој, жената моја, и децата мои; не сакам да одам и да бидам слободен‘,

[6]тогаш таквиот неговиот господар нека го доведе пред судот Божји и нека го постави пред вратата или на прагот и таму неговиот господар да му го продупчи увото со шило, та да му остане вечен роб.

[7]Ако некој ја продаде ќерката своја за робинка, таа да не си оди како што си одат робовите;

[8]ако не му се свиди на господарот нејзин, кој ветил дека ќе ја земе за жена, нека ја отпушти. Но нема право

la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

да ја продаде на туѓ народ, кога сам ја отфрлил;

[9]ако, пак, ја свршил за синот свој, нека ѝ го даде правото, што го имаат ќерките;

[10]ако земе друга за себе, првата не смее да ја лиши од храна, облека и сопружничко сожителство.

[11]Не ѝ ги направи ли овие три работи, тогаш нека си оди од него слободно, без откуп.

Престапи што заслужуваат смртна казна

[12]Кој ќе удри човек и тој умре, со смрт да се казни.

[13]Но, ако тоа не го направил намерно, а Бог допуштил да падне под негови раце, тогаш ќе ти определам место, каде што може да побегне убиецот.

[14]Ако некој, пак, намерно го нападне својот ближен, со цел да го убие на измама, одвлечи го и од жртвеникот Мој, за да умре.

[15]Кој ќе го удри таткото свој или мајката своја, да се погуби.

[16]Ако некој украде човек и го продаде или се најде во негови раце, со смрт да заврши.

[17]Кој го проколнува таткото свој или мајката своја, со смрт да се казни.

Удари и рани

[18]Кога некои мажи се скараат, па еден од нив удри друг со камен или со тупаница, но тој не умре, туку легне во постела,

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[19]па, кога ќе стане, макар и со стап да се потпира, на оној што удрил нека му е просто; само денгубата да му ја надомести и за лекувањето да плати.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[20]А кој ќе удри роб свој или робинка своја со стап, и тие умрат од неговата рака, нека биде виновен пред судот;

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[21]но, ако тие преживеат ден или два, да не е виновен, бидејќи тие се негов имот.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[22]Кога некои луѓе се степаат, па некој од нив удри бремена жена, така што таа пометне, но не дојде до смрт, да плати глоба, колку што ќе определи мажот на жената; а да ѝ плати пред судии;

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,

[23]ако, пак, се случи повреда, тогаш нека се даде живот за живот;

[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

[24]око за око, заб за заб, рака за рака, нога за нога,

[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[25]изгоретина за изгоретина, рана за рана, повреда за повреда.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[26]Ако некој го удри робот свој во окото, или робинката своја во окото, и ги ослепи, да ги пушти на слобода заради окото;

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[27]или, ако му скрши заб на робот свој, или на робинката своја, да ги пушти на слобода заради забот.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.

[28]Ако вол убоде маж или жена, па умре, волот да се отепа со камења и месото од него да не се јаде; но господарот на волот нема да биде виновен;

29 Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

30 Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

31 Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

32 Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

33 Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

34 o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

35 Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

36 Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

1 Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

29Но, ако волот бил и порано бодлив, а господарот негов знаел за тоа и не го пазел, па убие маж или жена, волот да се убие со камења, а и господарот негов да се предаде на смрт.

30Ако, пак, му се наложи откуп за животот свој, нека плати откуп, колку што ќе му се определи.

31Син ли прободе или ќерка, со него да се постапи според истиот закон.

32Прободе ли, пак, волот роб, или робинка, тогаш на господарот нивни да му се платат триесет шекели сребро, а волот да се убие со камења.

33Ако некој открие јама, или пак ископа јама и не ја покрие, и падне во неа јунец или магаре,

34сопственикот на јамата треба да ги плати; на господарот ќе му даде сребро, а трупот ќе биде негов.

35Кога нечиј вол смртно убоде вол на друг човек, и тој умре, тогаш да го продадат живиот вол и парите да ги поделат, а исто така да го поделат и убиениот вол;

36ако, пак, се знаело од порано дека волот бил бодлив, а стопанинот негов не го пазел, да даде вол за вол, а убиениот нека му остане нему.“

Кражби на добиток

37„Ако некој украде вол или овца и ја заколе, или ја продаде, да даде пет вола за еден вол и четири овци за една овца.“

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

Излез 22

[1]„Ако се фати крадец, како пробива ѕид и го удрат така, што тој умре, тоа не се смета за убиство.

[2]Но, ако сонцето веќе се појавило над него, тогаш да се бара крвнина. А крадецот штетата мора да ја надомести. А, ако нема ништо, тогаш тој да биде продаден и да се надомести украденото.

[3]Ако кај фатениот се најде она, што го украл, живо, било вол, магаре или овца, да го врати двојно.

Престапи против сопственоста

[4]Ако некој уништи нива, или лозје, пуштајќи го добитокот свој да пасе во туѓа нива, да надомести со најдоброто од својата нива и најдоброто од своето лозје.

[5]Ако се појави оган, па тој го зафати трњето, и се запалат снопјето, или ож-ниеното, или нивата, оној, кој го предизвикал пожарот, да плати.

[6]Кога некој му даде на ближниот свој сребро или предмети на чување, и тие бидат украдени од неговиот дом, крадецот, ако се фати, нека плати двојно;

[7]ако, пак, крадецот не се фати, тогаш сопственикот на куќата нека се јави пред Бога, па нека се заколне дека тој не посегнал врз имотот на својот бли-жен.

[9] Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

[12] Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

[13] Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

[14] Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

[15] Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

Leis civis e religiosas

[16] Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

[8]За секој спорен предмет: за вол, магаре, овца, облека, за секој изгубен предмет, за кој некој тврди дека е негов, нивниот спор треба да дојде пред Бога: па кого ќе го осуди Бог, тој нека му плати на ближниот двојно.

[9]Ако некој му даде на чување на ближниот свој магаре, или вол, или овца, или некој друг добиток, и тој добиток пцовиса, или се повреди, или, пак, биде откраднат, а никој тоа не го види,

[10]тогаш меѓу нив нека одлучи клетвата пред Господ дека оној не посегнал врз имотот на својот ближен, и ако сопственикот така го прими, не се надоместува;

[11]ако, пак, му биде украден, тогаш нека му плати на сопственикот негов.

[12]А ако е изеден од ѕверка, да донесе доказ за тоа и да не плаќа ништо.

[13]Ако некој од ближниот свој добие на услуга добиток, па тој биде повреден или пцовиса, а сопственикот не бил со него, ќе мора да се плати;

[14]но, ако сопственикот бил со него, да не се плаќа. Ако, пак, бил земен под наем, да се плати само наемот.

Разни морални и религиозни закони

[15]Кој измамил несвршена девојка, и биде со неа, да ја дарува и да ја земе за жена;

[17] Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

[18] A feiticeira não deixarás viver.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[16]а ако таткото нејзин одбие да му ја даде, да одмери сребро на татко ѝ колку што следува за мираз на девојката.

[17]Вражарка да не оставате жива.

[18]Кој ќе легне со добиток, со смрт да се казни.

[19]Кој принесува жртва на други богови, освен на Единиот Господ, со смрт да се истреби.

[20]Доселеник немој да притеснуваш, ниту да го угнетуваш, зашто и вие бевте доселеници во земјата египетска.

[21]Не притеснувајте, ни вдовици, ни сираци;

[22]ако ги притесниш и тие повикаат кон Мене, ќе го чујам нивниот лелек,

[23]и ќе се распали гневот Мој, па со меч ќе ве убијам, и вашите жени ќе останат вдовици, а вашите деца – сираци.

[24]Кога на заем ќе дадеш пари на некој сиромашен од народот Мој, не присилувај го и не наложувај му лихва.

[25]Ако ја земеш во залог облеката од ближниот твој, врати му ја до зајди-сонце;

[26]бидејќи таа му е единствена покривка, облека што го чува телото негово: со што ќе спие тој? И кога ќе повика кон Мене, Јас ќе го чујам, бидејќи сум милостив.

[27]Не проколнувај Го Господа, ни за старешината на твојот народ не зборувај лошо.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

Deveres dos juízes
Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[28]Не воздржувај се да ги принесеш првите плодови од жетвата и лозјето; давај Ми го првородениот од синовите твои.

[29]Така прави, и со крупниот, и со ситниот твој добиток; седум дена нека бидат кај својата мајка, а во осмиот ден дај Ми ги Мене.

[30]И ќе Ми бидете свет народ. Затоа и месо од растргнато животно да не јадете; фрлај им го на кучињата.“

Излез 23

Почит кон слабите

[1]„Не примај лажни изјави; не мешај се со безбожник, та да бидеш сведок на насилство.

[2]Не поведувај се по мнозинството да правиш зло и не согласувај се со мнозинството против правдата.

[3]Кон сиромавиот не биди пристрасен кога води спор.

[4]Ако сретнеш вол на непријателот, или негово магаре заскитано, одведи го кај него.

[5]Ако видиш дека на твојот непријател му паднало магарето под неговиот товар, немој да го одминуваш, но да му помогнеш да се крене со него.

[6]Немој да ја извртуваш правдата на сиромавиот твој кога води судски спор.

[7]Бегај од неправдата и не убивај невин и праведен, бидејќи Јас нема да го оправдам беззаконикот.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

O Ano de Descanso
Levítico 25.1-7

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

O Sábado
Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

As três festas
Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[8]Не примај мито, зашто митото ги заслепува очите на оние што гледаат и ги извртува делата на праведните.

[9]Туѓинец не притеснувај; вие знаете каква му е душата на туѓинецот, бидејќи и самите бевте туѓинци во земјата египетска.

Година за одмор и ден за одмор

[10]Шест години сеј ја земјата своја и собирај ги плодовите нејзини,

[11]а седмата – остави ја нека отпочине, за да се хранат сиромасите на твојот народ; а со она, што ќе остане по нив, нека се хранат полските ѕверови; така прави и со лозјето твое и со маслинарникот твој.

[12]Шест дена врши ги работите свои, а во седмиот ден отпочини, за да здивне волот твој и магарето твое, и да се одмори синот на робинката твоја, како и придојдениот.

[13]Пазете го сето она, што ви го кажав. Не спомнувајте ги имињата на туѓите богови; ова да не се чуе од устата ваша.

Трите годишни празници

[14]Трипати годишно прославувај Ме со празник:

[15]пази го празникот Бесквасници; седум дена јади бесквасни лебови, како што ти заповедав, во определеното време во месецот авив, зашто во тој месец си

излегол од Египет; да не се јавуваш пред Мене празен;

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

[16]и празникот на жетвата од првите плодови од твојот труд, што си ги посеал на нивата твоја, и празникот на берењето плодови на крајот од секоја година кога го собираш родот од твоите ниви.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[17]Трипати годишно сите твои од машки пол треба да се јавуваат пред Господ.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[18]Крвта од жртвата Моја да не се излива врз квасен леб, и од Мојата празнична жртва да не се остава до изутрина.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[19]Првите плодови од земјата твоја принесувај ги во домот на Господ, твојот Бог. Немој да вариш јаре во млеко од неговата мајка.

Deus promete a posse da terra

Ветување и упатства пред заминувањето

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

[20]Еве, Јас праќам пред тебе ангел, за да те чува по патот, и да те воведе во земјата што сум ти ја приготвил.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[21]Почитувај го и слушај го неговиот глас; и не противи му се, зашто и тој нема да ви го прости гревот, бидејќи името Мое е во него.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[22]Ако го послушаш гласот негов, и ако го извршуваш сè она што ќе ти речам, ќе им бидам непријател на непријателите твои и противник на противниците твои.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[23]Кога ангелот Мој ќе појде пред тебе и те одведе кај Аморејците, Хитијците, Перизијците, Хананците, Евејците и Јевусијците, и кога ќе ги истребам:

[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

[24]немој да им се поклонуваш на боговите нивни, ни да им служиш, ниту да правиш што тие прават, туку скрши ги и спомениците нивни уништи ги.

[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

[25]Служете Му на Господ, вашиот Бог, и Тој ќе го благослови лебот твој, и водата твоја; и ќе те чувам од секаква болест.

[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

[26]Жени што пометнуваат и жени бездетни нема да има во земјата твоја; и ќе направам бројот на деновите твои да биде полн.

[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

[27]И ќе го пуштам ужасот Мој пред тебе, и ќе го уплашам секој народ, на кој ќе наидеш, и ќе ги свртам кон тебе грбовите на сите непријатели твои.

[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

[28]Ќе пратам пред тебе и стршени, и ќе ги изгонат Евејците, Хананците и Хитијците.

[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[29]Нема да ги истерам пред тебе за една година, за да не се запусти земјата и sверовите полски да не се размножат против тебе.

[30] Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

[30]Малку по малку ќе ги изгонувам пред тебе, додека не се намножиш и не завладееш со земјата.

[31] Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

[31]И ќе ти ја поставам границата твоја од Црвеното Море до Филистејското Море, и од пустината до реката, и ќе ви ги предадам во рацете оние, кои живеат во таа земја, и ќе ги истераш пред тебе.

[32] Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

[32]Со нив, и со боговите нивни да не сврзуваш завет.

[33] Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

[2] Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

[3] Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

[4] Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

[33]Да не останат во земјата твоја, за да не те наведат на грев против Мене; зашто, ако им служиш на боговите нивни, тоа ќе биде за тебе стапица.“

Излез 24

Бог воспоставува завет со Израел

[1]И Бог му рече на Мојсеј: „Качете се кај Господ ти и Арон, Надав и Авиу и седумдесет старешини израелски и поклонете Му се оддалеку;

[2]и да пристапи Мојсеј сам до Господ, но тие, да не пристапуваат, и народот со нив да не се искачува.“

[3]Дојде Мојсеј и му ги повтори на народот сите зборови Божји и сите заповеди. И сиот народ одговори во еден глас, и рече: „Сите наредби што ги кажал Господ, ќе ги извршуваме.“

[4]И ги напиша Мојсеј сите зборови Господови, па станувајќи утредента рано, подигна жртвеник под горага, и дванаесет столбови за дванаесетте израелски колена,

[5]и прати момчиња од синовите израелски, и тие принесоа жртви сепаленици и заклаа телиња за жртва за мир на Господ.

[6]Потоа Мојсеј зеде половина од крвта и ја налеа во чаша, а другата половина од крвта ја изли на жртвеникот;

[7]па ја зеде книгата на заветот и му ја прочита гласно на народот, а тие рекоа: „Сè, што рекол Господ, ќе правиме и ќе бидеме послушни.“

[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

[15] Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

[16] E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

[8]Тогаш Мојсеј ја зеде крвта, и го попрска со неа народот, велејќи: „Ова е крвта на заветот, кој го воспостави Господ со вас за сите овие зборови.“

[9]Потоа Мојсеј и Арон, Надав и Авиу, и седумдесетте старешини израелски се искачија горе

[10]и Го видоа Бога израелски; а подножјето Негово како да беше од камен сафир, со сјај како сводот небески по чистота.

[11]И Тој не повреди никој од избраните меѓу синовите на Израел: тие Го видоа Бога, па јадеа и пиеја.

Бог му се јавува на Мојсеј на планината

[12]И Господ му рече на Мојсеј: „Качи се кај Мене на планината и остани тука; ќе ти дадам камени плочи со закон и заповеди, што ги напишав за да им бидат закон.“

[13]Тогаш стана Мојсеј со Исус, неговиот помошник, и се искачи Мојсеј на планината Божја,

[14]а на старешините им рече: „Почекајте тука додека се вратиме кај вас; а, ете, Арон и Ор се со вас, па, ако има некој нешто за судење, нека оди кај нив.“

[15]И се искачи Мојсеј на планината, и облак ја покри планината,

[16]и беше славата Господова на Синајската Планина; и облак ја покриваше шест дена; а во седмиот ден го повика Мојсеј од облакот.

[17] O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.
[18] E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo
Êxodo 35.4-9

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.
[3] Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,
[4] e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,
[5] e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,
[6] azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,
[7] pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.
[8] E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.
[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

A arca
Êxodo 37.1-5

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[17]А славата Господова се гледаше како оган што гори на врвот од планината пред синовите израелски.
[18]И Мојсеј влезе среде облакот и се качи на планината; и остана таму Мојсеј четириесет дена и четириесет ноќи.

Излез 25

Планот за скинијата
Прилозите на Израелците

[1]И Господ му рече на Мојсеј, велејќи:
[2]„Кажи им на синовите на Израел да Ми соберат прилози: земете прилог кој од драго срце Ми дава.
[3]А прилогот што ќе го земете од нив да биде: злато, сребро и бакар;
[4]волна сина, црвена и светлоцрвена, лен и козина;
[5]и црвени овнешки кожи, фини кожи и дрвја од шитим;
[6]масло за светење, и мириси за маслото за помазание и за мирисно кадило;
[7]камења оникс и камења за украсување на ефодот и наградникот.
[8]Да Ми направите светилиште, од каде што ќе ви се јавувам вам.
[9]Сè, како што ќе ти покажам Јас на планината: и образецот на скинијата, и образецот на сите предмети во неа – така да направите.

Ковчегот на заветот

[10]Направете ковчег од дрвото шитим, во должина од два и пол лакта, а во ширина еден и пол лакот, и во висина еден и пол лакот;

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

O propiciatório

Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[11]и оскови го со чисто злато: оскови го однатре и однадвор; направи му златен венец околу врвот;

[12]и излиј за него четири алки од злато, и постави ги на четирите негови долни агли: две алки од едната страна и две алки од другата страна.

[13]Направи од дрвото шитим лостови, и оскови ги со злато,

[14]и провлечи ги лостовите низ алките од обете страни на ковчегот, за да се носи на нив ковчегот;

[15]лостовите во алките на ковчегот нека стојат, да не се вадат од нив.

[16]А во ковчегот положи го заветот, што ќе ти го дадам.

[17]Направи исто така и чистилиште: капак од чисто злато, долго два и пол лакта, а широко еден и пол лакот.

[18]И направи два херувима од злато, ковани направи ги и постави ги на двата краја од капакот;

[19]направи херувими: еден од едната страна, а друг од другата страна на капакот; направи ги херувимите на обете страни од чистилиштето.

[20]Херувимите да бидат со крилата угоре, та со крилата да го засолнуваат капакот, а со лицата свртени еден спроти друг; лицата на херувимите нека бидат свртени кон чистилиштето.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[21]И стави го капакот одозгора врз ковчегот, а во ковчегот положи го заветот, што ќе ти го дадам Јас:

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

[22]и тука, над капакот, меѓу двата херувима, кои ќе бидат над ковчегот на заветот, ќе ти се јавувам тебе и оттаму ќе ти зборувам тебе и за сè ќе им заповедам преку тебе на синовите израелски.

A mesa

Êxodo 37.10-16

Масата со принесените пред Бога лебови

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[23]Направи и маса од дрвото шитим: долга два лакта, а широка еден лакот, висината да ѝ е лакот и половина.

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[24]И опкови ја со чисто злато, а направи и златен венец околу неа;

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[25]и направи ѝ наоколу страници една дланка широки со венец наоколу;

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[26]а направи за неа и четири алки од злато, и прицврсти ги алките на четирите агли од нејзините четири нозе;

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[27]на страниците нека има алки, за да можат во нив да се стават лостови, па трпезата со нив да се подигнува;

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

[28]направи ги лостовите од дрвото шитим и опкови ги со злато; и со нив ќе се крева трпезата.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

[29]Направи за неа чинии, кадилници, чаши и црпки, со кои ќе се врши преливање; а ќе ги направиш од чисто злато.

[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

[30]На трпезата поставувај ги секогаш лебовите принесени пред Мене.

O candelabro

Êxodo 37.17-24

Светилник со седум гранки

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

[34] Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[35] Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

[36] As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[37] Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

[38] As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.

[39] De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

[31]И направи светилник од чисто злато; светилникот нека биде кован; неговиот столб, неговите гранки и чашки со јаболкца и неговите цветови – сите тие од него да излегуваат;

[32]шест гранки нека излегуваат од страните: три гранки од едната страна на светилникот, а три гранки од другата страна на светилникот;

[33]три чашки во облик на бадемов цвет, со јаболче и цветови нека има едната гранка, и три чашки како бадемов цвет, со јаболче и цветови на другата гранка; и така нека има на шесте гранки, што излегуваат од светилникот,

[34]а на самиот светилник нека има четири чашки во вид на бадемов цвет, со јаболкца и цветови;

[35]едно јаболче под две гранки, од него, и едно јаболче под другите две гранки, од него, и едно јаболче под другите две гранки – така под шесте гранки што излегуваат од светилникот.

[36]Јаболчињата и гранките нивни од него треба да излегуваат; целиот да биде кован од чисто злато.

[37]И направи му седум кандила, и стави ги кандилата негови да светат од предната негова страна;

[38]а и штипките и пепеларките за нив нека бидат од чисто злато;

[39]од еден кикар чисто злато да направиш свеќник, со сиот негов прибор.

[40] Vê, pois, que tudo faças segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

[40]И гледај да ги направиш според образецот, што ти беше покажан на планината.“

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 36.8-18

[1] Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

[2] O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

[3] Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

[4] Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[5] Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

Излез 26

Скинијата

[1]„Направи и скинија од десет платништа: од пресукан лен, од сина, црвена и светлоцрвена волна; врз нив да направиш и херувими – уметничка изработка.

[2]Должината на секое платниште нека е дваесет и осум лакти, додека ширината на секое платниште – четири лакти; таа мерка да биде за сите платништа.

[3]Петте платништа нека се поврзани едно со друго, а и петте други платништа нека се поврзани едно со друго.

[4]И направи сини котелци по работ на првото платниште, од едната страна за соединување; така направи и по работ на последното платниште: каде што ќе се соединуваат двете половини;

[5]педесет котелци направи на едно платниште, и педесет котелци направи по работ на другото платниште, каде што ќе се соединуваат со следното; да бидат еден спроти друг.

[6]Направи и педесет кукички од злато и со кукичките соедини го едното платниште со другото; и така скинијата ќе претставува една целина.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[7]Потоа направи платништа од козина за покривање на скинијата; единаесет такви платништа направи.

[8]Едното платниште да е долго триесет лакти, а широко – четири лакти; таа мерка да биде за сите единаесет платништа.

[9]И соедини ги петте платништа одделно, и шестте платништа одделно; шестото платниште откај влезот во скинијата свиткај го на две.

[10]Направи и педесет котелци по работ од едното крајно платниште, и педесет котелци по работ од второто крајно платниште, каде што ќе се соединуваат.

[11]И направи педесет кукички од бакар и состави ги кукичките со котелците, па соедини ги платништата, за да бидат една целина.

[12]А остатокот од платништата на скинијата превиткај го, нека биде таа половина спуштена над скинијата од задната страна;

[13]остатокот, пак, од должината на платништата на скинијата – лакот од едната страна и лакот од другата страна – нека бидат спуштени од страните на скинијата – од едната и од другата страна, за да ја покриваат.

[14]И направи покрив над скинијата од овнешки кожи, црвено обоени, како и покрив од сини кожи – одозгора.

[15]Направи и штици за скинијата од дрвото ситим што ќе стојат исправени;

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.
[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.
[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.
[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.
[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,
[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;
[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.
[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;
[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[16]десет лакти нека биде долга една штица, а лакот и пол широка секоја штица;
[17]на секоја штица нека има по два клина – еден спроти друг; така направи на секоја штица за скинијата.
[18]Така направи штици за скинијата: дваесет штици од страната откај Негев што е на југ,
[19]а под дваесетте штици направи четириесет подножја од сребро: две подножја на една штица за обата клина нејзини, и две подножја под другата штица за обата клина нејзини;
[20]и дваесет штици за другата страна на скинијата, од север,
[21]со четириесет подножја сребрени: две подножја под едната штица и две подножја под другата штица.
[22]А од задната страна на скинијата – што е откај запад, направи шест штици.
[23]И направи две штици за аглите на скинијата од задната страна;

[24]тие да бидат одоздола и одозгора поврзани со алка; така нека биде со двете; тие нека бидат за обата агла;

[25]и така ќе има осум штици со шеснаесет подножја сребрени: по две подножја под една штица, и по две подножја под друга штица – за обата клина нејзини.

[26]Понатаму направи напречници од дрвото шитим, пет за штиците од едната страна на скинијата,

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[27]и пет напречници за штиците од другата страна на скинијата, и пет напречници за штиците од задната страна на скинијата, што е кон запад;

[28]а внатрешниот напречник да минува преку средината на штиците, од едниот крај до другиот.

[29]Штиците опкови ги со злато, а и алките за напречниците направи ги од злато; напречниците исто така, опкови ги со злато.

[30]Така ќе ја направиш скинијата според образецот, што ти беше покажан на планината.

[31]И направи завеса од сина, пурпурна и црвена волна и пресукан лен; и на неа нека има уметнички извезени херувими.

[32]И закачи ја на четири столба од шитим, опковани со злато, со златни кукички, а нивните подножја – сребрени.

[33]Потоа обеси ја завесата на кукичките, и внеси го таму зад завесата ковчегот на заветот; и завесата ќе го одделува светилиштето од Светињата над светињите.

[34]И со капакот – чистилиште покриј го ковчегот на заветот во Светињата над светињите.

[35]Намести и трпеза пред завесата и светилник спрема трпезата, од јужната страна на скинијата, а трпезата постави ја на северната страна.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.
[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

[36]И направи завеса за влезот во скинијата од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен – везена работа.
[37]За таа завеса ќе направиш пет столбови од шитим, опковани со злато и со златни кукички; па ќе им излиеш за нив и пет подножја од бронза.“

Êxodo 27

O altar do holocausto
Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.
[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.
[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.
[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,
[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.
[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

Излез 27

Жртвеникот

[1]„Направи и жртвеник од дрвото шитим – пет лакти долг и пет лакти широк; четириаголен да биде жртвеникот и три лакти висок.
[2]А на неговите четири агли направи им рогови, така што роговите да излегуваат од него; и опкови го со бронза.
[3]Потоа направи за него котли за исипување во нив на пепелта, и лопатчиња, и потири, и вилушки, и кадилници; сиот овој прибор направи го од бакар.
[4]И направи му решетка од бакар во вид на мрежа, а на решетката од четирите нејзини агли, направи и четири алки од бакар;
[5]и стави ги под рамката на жртвеникот, долу, така што решетката да зафаќа до средината на жртвеникот.
[6]Направи за жртвеникот лостови, лостови од дрвото шитим, и опкови ги со бакар;

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

O átrio do tabernáculo
Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[7]лостовите да се провлечат низ алките, така што лостовите да излегуваат од двете страни на жртвеникот, за да се носи.

[8]Ќе го направиш од штици, однатре да биде празен; како што ти беше покажано на гората, така да се направи.

Завесите на дворот

[9]Направи и двор на скинијата. На јужната страна, откај Негев, завесите за дворот треба да бидат од пресукан лен, сто лакти во должина од едната страна;

[10]столбови за нив да има дваесет, а подножја од бакар – дваесет; кукичките за нивните столбови и обрачите нивни да бидат сребрени.

[11]Исто така и од северната страна завесите да бидат сто лакти долги; и дваесет столбови за нив со дваесет подножја од бакар; кукичките нивни и обрачите на столбовите да бидат од сребро.

[12]А и по ширина на дворот, откај западната страна, да има завеси, долги педесет лакти; со десет столбови и десет подножја за нив.

[13]А и од предната страна, кон исток, дворот треба да има педесет лакти ширина.

[14]Од петнаесет лакти нека бидат завесите од едната страна, и за нив три столба и три подножја под нив;

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[15]и од другата страна завеси, од петнаесет лакти, со три столба за нив и три подножја под нив;

[16]А за вратата на дворот завесата да е дваесет лакти, од сина, пурпурна и црвена волна и со пресукан лен – уметничка работа; и четири столба за неа, со четири подножја под нив.

[17]Сите столбови околу дворот треба да бидат поврзани со обрачи од сребро; и кукичките нивни да им се сребрени, а подножјата од бакар.

[18]Во должина дворот да има сто лакти, во ширина по педесет насекаде, додека во висина пет лакти – од пресукан лен, а подножјето од бакар.

[19]Сиот прибор во скинијата за општа употреба и сите нејзини колови, и сите колови на дворот да се од бакар.

Масло за светилникот

[20]И заповедај им на синовите израелски да ти носат чисто масло, исцедено од маслинка, за светење, за да гори светилникот секогаш.

[21]Во скинијата на собранието пред завесата, која ќе го закрива ковчегот на заветот, Арон и неговите синови нека го палат, да гори пред Господ од вечер до утрина. Тоа нека е вечен закон за поколенијата на синовите израелски.“

Излез 28

Свештеничките одежди

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[1]„А ти земи го кај себе Арон, братот твој, со синовите негови, за да Ми бидат свештеници: Арон, Надав, Авиу, Елеазар и Итамар, синови Аронови.

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

[2]И направи му свети одежди на Арон, братот твој, за чест и слава.

[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

[3]И кажи им на сите надарени со ум, кои сум ги исполнил со дух на мудрост, да му направат на Арон одежди, за негово посветување, за да Ми биде свештеник.

[4] As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

[4]А ова се одеждите што треба да ги направат: наградник, ефод, наметка, везен хитон, кидар и појас. Нека направат свети одежди за Арон, и за синовите негови, за да Ми бидат свештеници.

[5] Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

[5]Затоа нека земат злато и сина, пурпурна и црвена волна и чист лен.

Ефодот

[6] e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

[6]Па нека направат ефод од злато и од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан чист лен – уметничка изработка.

[7] Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

[7]На него два нарамника нека има, кои се врзуваат на двата краја, за да се држат заедно.

[8] E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

[8]И појасот на ефодот, што е одозгора, нека биде иста изработка: од злато, од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен.

[9] Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

[10] seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

[11] Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

[12] E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

[13] Farás também engastes de ouro

[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

[9]И земи два камена оникс, и изрежи ги на нив имињата на синовите Израелови:

[10]шест имиња нивни – на едниот камен, а другите шест имиња – на вториот камен, според редоследот на нивното раѓање;

[11]со помош на каменорезец, како гравура врз печат, ќе ги изрежеш на тие два камена имињата на синовите Израелови.

[12]Тие два камена потоа стави ги на нарамниците од ефодот, како камења за спомен на синовите Израелови: и Арон ќе ги носи имињата на синовите на Израел пред Господ на обете рамења за нивни спомен.

[13]Направи и две копчиња од злато,

[14]потоа две веришки од чисто злато; направи ги како усукани врвци, па закачи ги плетените веришки за копчињата.

Градникот

[15]И градник судиски направи – уметничка работа; направи го како по составот на ефодот: од злато, од пурпурна, сина и црвена волна и од пресукан лен направи го;

[16]четириаголен да биде, двоен, педа долг и педа широк;

[17]нареди по него во четири реда скапоцени камења. Во првиот ред: рубин, топаз и смарагд,

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[18]во вториот ред: антракс, сафир и елмаз;

[19]во третиот ред: опал, ахат и аметист;

[20]во четвртиот ред: хризолит, оникс и јаспис. Тие треба да бидат поставени во златни рамки.

[21]Тие камења со имињата на синовите Израелови треба да бидат дванаесет, според имињата нивни: нека бидат врежани како печат, со по едно име од бројот на дванаесетте племиња.

[22]И на наградникот стави виени веришки, исплетени од чисто злато.

[23]Направи и две златни алчиња за наградникот, и двете алчиња прицврсти ги за двата краја на наградникот,

[24]па провлечи ги двете златни веришки низ двете алчиња за краевите од наградникот,

[25]а другите два краја од двете веришки закачи ги за двете копчиња и стави ги на нарамниците од ефодот, од предната страна.

[26]Направи и уште други две алчиња златни, па стави ги на другите два краја од наградникот, од внатрешната страна на ефодот;

[27]а направи и две златни алчиња, и прицврсти ги за двата нарамника на ефодот, одоздола, од неговата предна страна, каде што се соединува, над појасот.

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante

[28]Потоа алчињата на наградникот нека се врзат за алчињата на ефодот со сина врвка плетена од волна, та да не се одделува наградникот од ефодот, туку да стои на појасот од ефодот,

[29]А Арон ќе ги носи имињата на синовите Израелови преку наградникот судиски, над срцето свое, кога ќе влегува во светилиштето, за спомен пред Бога.

[30]А во наградникот судиски стави ги урим и тумим; и тие ќе бидат над срцето Ароново, кога влегува пред Господ; а Арон секогаш ќе го носи над срцето свое судот на синовите Израелови пред Господ.

Другите свештени одежди

[31]Направи и наметка кон ефодот, целата сина;

[32]одозгора во средината нека има прорез за главата; и нека биде работ на прорезот наоколу опшиен со ткаен ширит, како што се опшива отворот на оклоп, така што наметката да не се реси;

[33]и по полите нејзини направи топ-ченца од сина, пурпурна и црвена волна, а наоколу, меѓу нив, и златни ѕвончиња:

[34]златно ѕвонче па топче, златно ѕвонче па топче по полите на наметката насекаде наоколу.

[35]Неа ќе ја носи Арон, кога ќе служи, за да се слуша гласот од неа кога ќе влегува во светилиштето пред лицето

do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

36 Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

37 Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

38 E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

39 Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

40 Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

41 E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

42 Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

43 E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será

на Господ, а и кога излегува, та да не умре.

36А направи и плочка од чисто злато, и на неа изрежи како на печат ‚Светиња Господова‘,

37и да ја врзеш со сина врвца за кидарот, така што да стои од предната страна на кидарот.

38И ќе биде на челото Ароново, та Арон на себе да ги презема гревовите на приносите, што ги посветуваат синовите израелски, и на сите дарови, што му ги принесуваат тие; и така, таа нека биде секогаш на неговото чело, за да бидат тие секогаш примени од Господ.

39Направи и хитон од лен, и кидар од лен; а појасот направи го везен.

40И на синовите Аронови направи им хитони, направи и појаси, и превивки за главата направи им, за чест и слава.

41Во тоа облечи го Арон, братот твој, и синовите негови со него; помажи ги, исполни им ги рацете, и освети ги, за да ми бидат свештеници.

42А направи им и долна облека од лен, да се покрие голотијата од телото нивно, од крстот до бедрата;

43и да ги носи Арон, и синовите негови, кога влегуваат во скинијата, или кога пристапуваат кон жртвеникот за служба во светилиштето, за да не навлечат грев и не умрат. Тоа нека биде

estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

вечен закон за него и за потомството негово по него.“

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que

Излез 29

Осветување на свештениците

[1]„А еве што да направиш над нив, за да ги посветиш за Мои свештеници: земи теле од говедата и два овна здрави,

[2]и бесквасни лебови, бесквасни погачки замесени со масло, и питки бесквасни намачкани со масло; од пченично бело брашно направи ги.

[3]Стави ги во една кошница, и принеси ги со кошницата, заедно со телето и двата овна.

[4]Доведи го Арон и синовите негови пред влезот на скинијата, и измиј ги со вода.

[5]А откако ќе ги земеш одеждите, облечи го Арон, во хитон и во наметка, во ефод и во наградник и опаши го преку ефодот;

[6]стави му го на глава кидарот, а на кидарот прицврсти го венецот на светоста.

[7]И земи масло за помазание, излеј на главата негова и помажи го.

[8]Потоа доведи ги синовите негови и облечи ги во хитоните.

[9]И опаши ги со појаси, Арон и неговите синови, и стави им ги превивките на главата, па свештенството нека им

tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

припаѓа вечно. Така ќе ги посветиш рацете на Арон и на неговите синови.

[10]Потоа доведи го телето пред вратата на скинијата, и Арон и синовите негови нека ги положат рацете свои врз главата на телето.

[11]И заколи го телето пред Господ, пред влезот во скинијата,

[12]и земи крв од телето и со твојот прст помажи ги роговите на жртвеникот, а остатокот од крвта, сета излиј ја во подножјето на жртвеникот.

[13]Потоа земи го сиот лој што ја обвива внатрешноста, кошулката на црниот дроб и обата бубрега со лојот околу нив, и запали ги на жртвеникот.

[14]А месото од телето, кожата негова и нечистотиите изгори ги на оган надвор од логорот. Тоа е жртва за грев.

[15]Потоа земи го едниот овен, и Арон и синовите негови нека ги положат рацете свои врз главата на овенот;

[16]па заколи го овенот, земи крв од него и со неа полиј го жртвеникот од сите страни;

[17]овенот, пак, исечи го на делови, измиј ја внатрешноста и нозете негови, и стави ги врз расечените делови со главата,

[18]и изгори го целиот овен на жртвеникот. Тоа е жртва сепаленица пред Господ, мирис благопријатен, жртва на Господ.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[19]Земи го потоа и другиот овен, та Арон и синовите негови нека ги положат рацете свои на главата на овенот;

[20]заколи го овенот и земи од неговата крв, па помажи го со неа крајчето од десното уво на Арон, и крајчето од десното уво на неговите синови, а и палецот на десната рака нивна, и палецот од десната нога нивна; а со крвта, што ќе преостане, попрскај го жртвеникот од сите страни.

[21]Потоа земи од крвта, што е на жртвеникот и масло за помазание, и попрскај го Арон и одеждите негови, и синовите негови и одеждите нивни – па ќе бидат осветени тој и одеждите негови, и синовите негови и одеждите на синовите негови со него;

[22]Освен тоа, земи лој од овенот и опашката негова, и лојот што ја обвива внатрешноста негова, како и кошулката од црниот дроб и обата бубрега и лојот што е на нив, и десната плешка;

[23]и еден леб и една погачка со масло, и една питка од кошницата со бесквасни лебови, приложена пред Господ.

[24]Сето тоа стави го врз рацете на Арон и врз рацете на синовите негови, и принеси го тоа со нишање пред Господ.

[25]Потоа земи им го тоа од рацете нивни, и изгори го на жртвеникот, со жртвата сепаленица, за да биде мирисот благопријатен пред Господ: тоа е принос пред Господ.

26 Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

27 Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

28 Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

29 As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

30 Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

31 Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

32 e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

33 e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

26И земи ги градите од овенот за Ароновото посветување и принеси ги со нишање пред Господ – и тоа ќе биде твој дел.

27И освети ги градите од приносот, што беа нишани, и плешката на вознесението што беше вознесена, од овенот за посветување на Арон и на синовите негови;

28и тоа нека биде за Арон и за синовите негови вечен дел од синовите на Израел, бидејќи тоа е вознесение; тоа вознесение треба да го прават при благодарствените жртви; нивното вознесение е дар за Господ.

29А светите одежди Аронови по него нека преминат на синовите негови, за да бидат во нив помазувани и во нив да се посветуваат за свештеници.

30Седум дена нека се облекува во нив свештеник од синовите негови, оној, кој на неговото место ќе биде свештеник, кој ќе влегува во скинијата за да служи во светилиштето.

31А овенот за посветување земи го и месото негово свари го на свето место;

32и Арон и синовите негови нека го изедат месото од тој овен со лебовите од кошницата при влезот во скинијата.

33Зашто преку тоа е извршено очистување и послужило за нивното посветување во свештенство; човек друг да не јаде, зашто тоа е света работа;

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[34]а и ако остане нешто од месото на жртвата за посветување, или од лебовите до изутрина, остатокот изгори го на оган; тоа не треба да се јаде, зашто е светиња.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[35]И направи така со Арон и со синовите негови сè онака како што ти заповедав. Седум дена посветувај ги рацете нивни.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[36]Теле заради гревовите да принесуваш секој ден за очистување; и жртва за грев да принесуваш врз жртвеникот за да го очистиш; и помажи го за да биде осветен.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

[37]Седум дена ќе го очистуваш жртвеникот и ќе го осветуваш, и жртвеникот ќе биде голема светиња; секој кој ќе се допре до жртвеникот, ќе се освети.

Ofertas contínuas

Números 28.1-8

Секојдневните жртви

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[38]А еве што ќе принесуваш на жртвеникот: две јагниња стари една година, секој ден без прекин.

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[39]Едното јагне принесувај го наутро, а другото принесувај го навечер;

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido; e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

[40]и уште по една десетина ефа пченично брашно измешано со четврт ин исцедено масло, а за преливање – четврт ин вино, за едно јагне;

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[41]а другото јагне принесувај го навечер: со принос од брашно како утринскиот и со исто такво преливање принесувај го, како благопријатен мирис, жртва на Господ.

[42] Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

[43] Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

[44] e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

[45] E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

[46] E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

Êxodo 30

O altar do incenso
Êxodo 37.25-28

[1] Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

[2] Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

[3] De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[4] Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

[42]Тоа нека биде постојана жртва сепаленица во поколенијата ваши пред вратата од скинијата, пред Господ, каде што ќе ти се јавувам, за да зборувам со тебе.

[43]И таму ќе им се јавувам на синовите израелски, и ќе се освети тоа место со славата Моја.

[44]А ќе ги осветам скинијата и жртвеникот; и Арон и синовите негови ќе ги осветам, за да Ми свештенодејствуваат.

[45]Ќе пребивам меѓу синовите израелски и ќе им бидам Бог,

[46]и ќе познаат дека Јас сум Господ, Бог нивни, Кој ги изведе од земјата египетска за да пребива меѓу нив. Јас сум Господ, нивниот Бог.“

Излез 30

Кадилниот жртвеник

[1]„Направи и жртвеник за кадење, од дрвото шитим направи го:

[2]должината нека му биде лакот, а ширината лакот, четвороаголен да биде, и два лакта висок; од него нека излегуваат роговите негови;

[3]позлати го со чисто злато одозгора, од страните наоколу, и роговите негови; направи му златен венец наоколу;

[4]под венецот на двата агли негови направи и две алки од злато; од двете страни направи ги; низ нив проври

лостови, за да може да се носи жртвеникот;

[5] De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

[5]лостовите направи ги од дрвото шитим, и опкови ги со злато.

[6] Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

[6]Па стави го пред завесата, која виси пред ковчегот на заветот, спрема капакот што е врз ковчегот на заветот, од каде што ќе ти се јавувам тебе.

[7] Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

[7]А Арон нека кади на него со кадиво со пријатна миризба; нека кади над него, секое утро, кога ги приготвува кандилата;

[8] Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

[8]И кога ќе ги пали Арон кандилата навечер, нека кади над него; нека има постојано кадење пред Господ во поколенијата ваши.

[9] Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

[9]Не принесувај над него никакво друго кадиво, ни сепаленици, ниту принос од леб, ни преливање не изливајте над него.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

[10]Арон еднаш во годината нека врши очистување над роговите негови; со крв од жртва за очистување на гревовите нека се врши очистување еднаш годишно во поколенијата ваши, зашто тоа е голема светиња пред Господ.“

O pagamento do resgate

Принос за скинијата

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[11]И уште му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[12] Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

[12]„Кога ќе ги пребројуваш синовите на Израел, при вршење преглед, секој нека даде на Господ откуп за душата своја, при нивното пребројување, и нема да има меѓу нив погубно уништување за време на пребројувањето;

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze
Êxodo 38.8

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto

[13]оние што ќе доаѓаат за пребројување нека даваат по половина шекел, свештен шекел: во тој шекел има дваесет гери; а половината шекел е принос на Господ.

[14]Сите што доаѓаат на пребројување, а имаат по дваесет години и нагоре, треба да даваат принос на Господ.

[15]Богатиот да не дава повеќе, а сиромавиот да не дава помалку од половина шекел, кога давате принос на Господ за откуп на душите ваши.

[16]А, откако ќе го собереш откупеното сребро од синовите на Израел, употребувај го за служење во скинијата. Тоа ќе им биде на синовите на Израел спомен пред Господ, за откуп на душите ваши!“

Мијалникот од бакар

[17]И уште му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[18]„Направи и мијалник од бакар за миење и подножјето негово нека е од бакар; постави го меѓу скинијата и жртвеникот и налеј вода во него;

[19]и Арон и синовите негови од него нека ги мијат рацете свои и нозете свои;

[20]кога влегуваат во скинијата, нека се мијат со вода, за да не умрат; или кога пристапуваат кон жртвеникот, да Му служат и да Му принесуваат на Господ жртва;

[21]тогаш нека ги мијат рацете свои и нозете свои, за да не умрат. Тоа нека им

perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção
Êxodo 37.29

22 Disse mais o SENHOR a Moisés:

23 Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

24 e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

25 Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

26 Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

27 e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

28 e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

29 Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

30 Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

биде наредба вечна, нему и на потомството негово по него.“

Свето масло

22Му рече Господ уште на Мојсеј, велејќи:

23„Земи мириси најубави: смирна чиста – петстотини шекели, миризлив цимет половина од тоа – двесте и педесет, и трстика миризлива – исто така двесте и педесет,

24касија – петстотини шекели, според свештениот шекел, и маслиново масло еден ин;

25и од тоа направи масло – миро за свето помазание; мирото за свето помазание да биде направено со умешноста на мироварец; тоа нека биде миро за свето помазание.

26Со него помажи ја скинијата на собранието и ковчегот на заветот

27и трпезата и сиот нејзин прибор, и светилникот и сите делови негови, и жртвеникот за кадење;

28и жртвеникот, на кој се принесува жртва сепаленица, и сиот негов прибор, и мијалникот и подножјето негово.

29Така ќе ги осветиш, па ќе станат голема светиња и сè што ќе се допре до нив, ќе се освети.

30Помажи го и Арон и синовите негови, и посвети ги, за да Ми бидат свештеници.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

[36] Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

[37] Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

[38] Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo

Êxodo 35.30–36.1

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[31]А на синовите израелски кажи им: ова масло за помазание нека Ми биде миро за свето помазание за сите поколенија ваши.

[32]Телото на обичен човек нека не се помажува со него, и не правете за себе такво миро какво што е ова. Тоа е светиња и нека остане светиња за вас.

[33]Ако некој направи такво миро, или помаже друг со него, нека биде истребен од народот свој.“

Правење на свето кадиво

[34]И му рече Господ на Мојсеј: „Земи благопријатни мириси: стакта, оникс, халван миризлив, и чист темјан, од сите работи во еднакви делови,

[35]и од нив направи кадиво, миро варено, со умешноста на мироварец, чисто и свето.

[36]Па, откако ќе го istолчиш ситно, ставај од него во скинијата пред ковчегот на заветот, каде што ќе ти се јавувам; тоа нека ви биде голема светост.

[37]А такво кадиво, какво што ќе го направиш, немојте да правите за себе; тоа нека ви биде светост пред Господ.

[38]А, ако некој го направи тоа, за да кади со него, нека биде истребен од народот свој.“

Излез 31

Градителите на скинијата

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2] Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[3] e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

[4] para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[5] para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

[6] Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[2]„Ете, го определив по име Веселеил, син на Урија, синот на Ор, од племето Јудино;

[3]и го исполнив со Духот Божји, со мудрост, разум, знаење и секаква умешност;

[4]да работи со злато, сребро и бакар;

[5]да реже камења, да прави дрвени изработки, за секакви потреби.

[6]И, ете, му го дадов за помошник Охолијав, синот на Ахисамах, од племето Даново; и на сите способни луѓе им дадов разум да се потрудат да направат сè како што ти заповедав:

[7]скинијата, и ковчегот на заветот, и чистилиштето над него, и сиот прибор во скинијата;

[8]и трпезата со сите нејзини принадлежности, и светилникот од чисто злато со сите делови негови, и кадилниот жртвеник;

[9]жртвеникот за жртви сепаленици со сиот негов прибор, и мијалникот и подножјето негово;

[10]и одеждите на Арон за служење и одеждите на синовите Аронови, со кои ќе ми свештенодејствуваат;

[11]и маслото за помазание, и кадивото благопријатно за светилиштето – сè нека направат така, како што ти заповедав.“

Празнување на саботата

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Êxodo 32

O bezerro de ouro

Deuteronômio 9.6-21

[1] Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este

[12]И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[13]„Кажи им на синовите на Израел така: пазете ги саботите Мои, зашто тоа е знак меѓу Мене и вас од колено до колено, за да знаете дека Јас сум Господ, Кој ве осветува.

[14]Пазете ја саботата, бидејќи таа е света за вас: кој ќе ја оскверни, да се погуби. Секој, кој ќе врши некаква работа во тој ден, таа душа нека се истреби од народот свој.

[15]Шест дена нека се работи; а седмиот ден е сабота, ден за одмор, посветен на Господ: секој, кој ќе работи во саботен ден, нека се предаде на смрт.

[16]Затоа синовите израелски нека ги пазат саботите, празнувајќи ги во родовите свои како вечен завет.

[17]Тоа е знак меѓу Мене и синовите на Израел довека; зашто во шест дена ги создаде Господ небото и земјата, а во седмиот ден си отпочина и се одмори.“

[18]И кога Бог престана да зборува со Мојсеј на Планината Синајска, му ги даде двете плочи на заветот – камени плочи, напишани со прст Божји.

Излез 32

Израел го нарушува заветот со Бога

Златното теле

[1]А народот, кога виде дека Мојсеј долго време не слегува од планината, се собра пред Арон, и му рече: „Стани и направи ни бог што ќе оди пред нас, зашто не знаеме што се случи со оној

Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

[2] Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

човек – со Мојсеј, кој нѐ изведе од земјата египетска.“

[2]Арон им рече: „Извадете ги златните обетки од ушите на вашите жени, синовите ваши и ќерките ваши, и донесете ми ги!“

[3]И сиот народ ги извади златните обетки, што им беа на ушите, и му ги донесоа на Арон.

[4]А тој, откако ги зеде од рацете нивни, ги растопи во калапи и од нив излеа теле. И рекоа: „Еве го, Израеле, твојот бог, кој те изведе од земјата египетска.“

[5]А кога го виде тоа Арон, направи жртвеник спроти него, и изјави и рече: „Утре е празник на Господ.“

[6]Утредента, станувајќи рано, принесоа жртви сепаленици и жртви за спасение; и испоседна народот, та јадеа и пиеја, и потоа станаа да играат.

[7]И му рече Господ на Мојсеј: „Оди поскоро и слези долу, зашто народот твој, кого го изведе од земјата египетска, појде по пат на беззаконие.

[8]Брзо се отклонија од патот, што им го определив; си направија теле, и му се поклонија, па му принесоа жртви, и рекоа: ‚Еве го, Израеле, твојот бог што те изведе од земјата египетска.‘“

[9]И му рече Господ на Мојсеј: „Гледам дека оној народ е тврдоглав,

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

[10]но сега остави да се разгори гневот Мој против нив и да ги истребам, а од тебе ќе направам голем народ.“

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[11]А Мојсеј, се помоли пред Господ Бог, и рече: „Зошто се разгорува, Господи, гневот Твој против народот Твој, кого го изведе од земјата египетска со сила голема и рака цврста?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

[12]Зошто Египќаните да зборуваат и да речат: ‚За зло ги изведе, за да ги убие по планините и да ги истреби од земјата?‘ Нека се смири Твојот силен гнев и немој да го погубуваш народот Твој.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

[13]Сети се на Авраам, Исак и Израел, слугите Твои, на кои им се колнеше, велејќи: ‚Ќе го умножам и преумножам потомството ваше како ѕвездите на небото, и сета оваа земја, за која ви зборував, ќе му ја дадам на потомството ваше; вечно ќе ја владеат.‘“

[14] Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

[14]И Господ се смилува и не му направи зло на народот Свој, како што беше рекол.

[15] E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

[15]Тогаш се врати Мојсеј, слегувајќи од планините; во рацете му беа двете плочи на заветот, испишани од двете страни: и на едната страна и на другата страна беше напишано.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[16]Плочите беа Божјо дело, и писмото – Божјо писмо, врежано на плочите.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[17]А Исус, кога го чу гласот на народот што викаше, му рече на Мојсеј: „Борбен повик е во логорот.“

[18]Но тој одговори: „Не е тоа вик на победници, ниту, пак, пискот на победени; туку слушам глас на луѓе кои пеат.“

[19]А кога се приближи до логорот и го виде телето и игрите, се разгневи Мојсеј: па ги фрли од рацете свои обете плочи, и ги скрши во подножјето на планината.

[20]Потоа го зеде телето, што го беа направиле, и го изгори во оган и го претвори во прав, а правта ја истури во водата, и им даде од неа да пијат синовите на Израел.

[21]И му рече Мојсеј на Арон: „Што ти направи овој народ, та го наведе на толку голем грев?“

[22]А Арон му рече: „Не гневи се, господаре мој; ти самиот знаеш дека овој народ му е наклонет на злото.

[23]Тие ми рекоа: ‚Направи ни бог што ќе оди пред нас; бидејќи не знаеме што стана со Мојсеј, со човекот кој нè изведе од земјата египетска.‘

[24]А јас им реков: ‚Кој има злато, нека го извади од себе.‘ И го извадија и го донесоа, а јас го фрлив во оган, и го излеав ова теле.“

Казната

[25]Кога виде Мојсеј дека тој народ станал необуздан – бидејќи Арон беше

допуштил да падне во необузданост, пред очите на нивните непријатели,

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[26]застана Мојсеј на вратата од логорот, и рече: „Кој е Господов, нека дојде кај мене!“ И се собраа кај него сите синови Левиеви.

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

[27]И тој им рече: „Еве што вели Господ, Бог на Израел: опашете го секој својот меч на бедрото свое, и појдете по логорот, па тргнете од врата на врата и обратно, и секој нека го убие братот свој, ближниот свој и соседот свој.“

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[28]И постапија синовите Левиеви според заповедта Мојсеева: и во тој ден изгина народ до три илјади души.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

[29]И Мојсеј им рече: „Денес Му ги посветивте рацете свои на Господ за служба: кој на синот свој, кој на братот свој, за да ви даде денес благослов.“

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

Мојсеј Го моли Бога да му прости на Израел

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[30]А утредента Мојсеј му рече на народот: „Направивте голем грев; и сега ќе појдам горе кај Бога, за да молам да ви се прости вашиот грев.“

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[31]И се врати Мојсеј кај Господ, и рече: „Овој народ направи голем грев, бидејќи си направи бог од злато.

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[32]И сега прости им го гревот нивни; ако ли, пак, не, тогаш избриши ме и мене од книгата Твоја, во која си ме запишал.“

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[33]А Господ му рече на Мојсеј: „Оној, што згрешил пред Мене, него ќе го избришам од книгата Моја.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

[34]Но сега оди, и поведи го тој народ во местото, каде што ти реков. Еве, Мојот ангел ќе оди пред тебе, а кога ќе ги посетам, на нив ќе го навртам гревот нивен.“

[35]И го казни Господ народот, за направеното теле што го излеа Арон.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

Излез 33

Бог му заповеда на Мојсеј да тргнат

[1]И Господ му рече на Мојсеј: „Крени се оттука ти и народот, кого го изведе од земјата египетска и оди во земјата, за која им се заколнав на Авраам, Исак и Јаков, велејќи: на потомството ваше ќе му ја дадам;

[2]и ќе испратам пред тебе ангел, и ќе ги изгонам Хананците, Аморејците, Хитијците, Перизијците, Евејците и Јевусијците:

[3]и ќе те воведам во земјата, каде што тече мед и млеко; Самиот нема да одам со вас, за да не ве погубам по патот, бидејќи вие сте тврдоглав народ.“

[4]А народот кога го чу тој страшен збор, се расплака, и никој не го кладе на себе накитот свој.

[5]Зашто Господ му беше рекол на Мојсеј: „Кажи им на синовите израелски: вие сте тврдоглав народ; само за миг да се симнам помеѓу вас, ќе ве истребам; а сега симнете го од себе накитот свој, а Јас ќе ви покажам што ќе направам со вас.“

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

[10] Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

[11] Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

Moisés roga a Deus a sua presença

[12] Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

[6]И ги извадија накитите од себе синовите израелски на планината Хорив.

Скинијата на собранието

[7]А Мојсеј го зеде шаторот свој, и го распна надвор од логорот, и се нарече скинија на собранието; и секој што Го бараше Господа, доаѓаше во скинијата на собранието, која се наоѓаше надвор од логорот.

[8]И кога Мојсеј тргнуваше кон скинијата, сиот народ стоеше на вратата од својот шатор, и гледаше по Мојсеј, додека не влезе во скинијата.

[9]А кога Мојсеј влегуваше во скинијата, се спушташе столб од облак и се задржуваше пред вратата на скинијата, додека Господ зборуваше со Мојсеј.

[10]И сиот народ го гледаше столбот од облак, кој стоеше пред вратата на скинијата; и сиот народ стануваше, и секој се поклонуваше пред влезот на својот шатор.

[11]И тогаш Господ зборуваше со Мојсеј лице в лице, како што човек зборува со пријателот свој. Потоа Мојсеј се враќаше во логорот, додека неговиот помошник, младиот Исус, синот Навинов, не излегуваше од скинијата.

Господ разговара со Мојсеј

[12]И Мојсеј му рече на Господ: „Ете, Ти ми велиш: ‚води го тој народ‘, и не ми јави кого ќе пратиш со мене, иако ми рече: ‚Јас те знам по име и ти најде милост пред Мене.‘

[13] Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.
[14] Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.
[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.
[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.
[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[13]Па, ако, сум нашол милост пред Тебе откриј ми се да Те разберам, та и понатаму да најдам милост пред Тебе, и да видам дека овие луѓе се Твој народ.“
[14]И му рече: „Јас Самиот ќе врвам пред тебе, и ќе те успокојам.“
[15]А тој му рече: „Ако Ти Самиот не појдеш со нас, тогаш не изведувај нè одовде,
[16]зашто, по што ќе познаеме дека јас и народот Твој сме нашле милост пред Тебе, освен по тоа што Ти одиш со нас? И по тоа ќе се разликуваме и народот Твој од сите други народи што се на земјата.“

[17]И Господ му рече на Мојсеј: „Ќе го направам и тоа, што го кажа, зашто ти најде милост пред Мене, и те познавам многу добро.“
[18]Пак рече: „Покажи ми ја славата Своја.“

[19]Му одговори: „Ќе ја покажам пред тебе сета Моја слава, и ќе Го изговорам името Господово пред тебе, и кој е за помилување, ќе го помилувам, и кој е за утешение – ќе го утешам.“

[20]И потоа рече: „Но лицето Мое не ќе можеш да го видиш, зашто не може човек да Го види лицето Мое и да остане жив.“
[21]И пак рече Господ: „Ене место кај Мене, застани на онаа карпа!

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

[22]А кога ќе помине славата Моја, ќе те ставам во пукнатината на карпата, и ќе те засолнам со раката Своја, додека не поминам;

[23]а кога ќе ја кренам раката Своја, ти ќе ме видиш откај грбот, но лицето Мое не ќе можеш да го видиш.“

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei

Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

Излез 34

Нови плочи на Законот

[1]И Господ му рече на Мојсеј: „Изделкај за себе две плочи од камен, како што беа првите, а Јас ќе ги напишам на плочите зборовите, кои беа на првите плочи, што ти ги скрши.

[2]И биди готов за утре, и качи се горе на планината Синај, и застани пред Мене, на врвот од планината.

[3]Но никој нека не се искачува со тебе, ниту да се појавува по целата планина; дури ни добиток, ситен или крупен, да не пасе близу планинава.“

[4]И Мојсеј изделка две плочи од камен, како што беа првите, и стана утредента рано, па се искачи на планината Синај, како што му заповеда Господ, и ги зеде со себе двете камени плочи.

[5]А Господ слезе во облак, а Мојсеј застана пред Него, и го извика името Господово.

[6]Потоа Господ помина покрај лицето на Мојсеј и извика: „Господ, Господ, Бог човекољубив и милостив, долготрпелив, многумилостив и верен!

7 que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

8 E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

9 e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

10 Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

11 Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

12 Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

13 Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

7Кој ја чува правдата и покажува милост на илјадници, Кој проштава беззаконија, неправди и гревови, но Кој виновни не остава неказнети, Кој за гревовите на татковците ги казнува децата, дури и внуците до третото и четвртото колено.“

8А Мојсеј веднаш, падна наземи и се поклони;

9и рече: „Ако сум нашол милост пред Тебе, Господи, нека оди Господ мој со нас, бидејќи овој народ е тврдоглав; прости ни ги гревовите наши и беззаконијата наши и ќе бидеме Твои.“

Обновување на заветот

10Тој одговори: „Еве, воспоставувам завет со тебе: пред целиот народ твој ќе извршам чуда какви што не биле направени по целата земја и кај ниеден народ; и ќе ги видат сите луѓе, меѓу кои си и ти, делата Господови, бидејќи страшно ќе биде она што ќе го направам за тебе.

11Пази го сè она, што сега ти го заповедам; еве, Јас ќе ги изгонам пред лицето твое Аморејците, и Хананците, и Хитијците, и Перизијците, и Евејците и Јевусијците;

12внимавај да не влегуваш во сојуз со оние, кои живеат во земјата, во која ќе влезеш, да не станат соблазна за вас,

13туку жртвениците нивни урнете ги, и споменициите нивни скршете ги; и светите дрвја нивни исечете ги.

[14] (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

[15] para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

[16] e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

[17] Não farás para ti deuses fundidos.

As três festas

Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[18] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[14]Зашто ти не треба да се поклонуваш на други богови освен на Господ, бидејќи името Негово е ревниво; Тој е Бог ревнител.

[15]Не стапувај во сојуз со жителите на таа земја, та кога ќе се оддаваат на блуд за своите богови и им принесуваат жртва, да не те поканат и тебе да јадеш од нивните жртви.

[16]И не земај од ќерките нивни жени за своите синови, та да не би и ќерките нивни, вршејќи блуд за боговите свои, да ги натераат и синовите твои на блуд за боговите нивни.

[17]Не прави за себе лиени богови!

[18]Пази го празникот Бесквасници: седум дена јади бесквасен леб, како што ти заповедав, во определеното време во месецот авив, зашто во месец авив излезе од Египет.

[19]Сè што отвора утроба, Мое е, како и секое првородено од говедата твои, и секое првородено од овците.

[20]Но првороденото од магарињата замени го со јагне; ако не го замениш, тогаш откупи го; а секое првородено меѓу синовите твои, откупи го; да не се појавува никој пред Мене со празни раце.

[21]Шест дена работи, а во седмиот ден одмори се: дури и ако е време на сеидба и жетва;

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu

[22]празнувај го празникот на седмиците, празникот на почетокот на жетвата на пченицата и празникот на бербата на крајот од годината;

[23]трипати во годината секое машко меѓу вас да се јавува пред Господ Бог Израелов,

[24]зашто Јас ќе ги истерам народите од пред тебе, и ќе ги проширам границите твои, и никој нема да се полакоми по земјата твоја, ако се јавуваш пред лицето на Господ, твојот Бог, трипати во годината.

[25]Немој да ја мешаш крвта од жртвите Мои со квасен леб, и жртвата за празникот Пасха да не пренокева до изутрина.

[26]Првите плодови од првиот род на земјата твоја принесувај ги во домот на Господ, твојот Бог; немој да вариш јаре во млекото од неговата мајка!“

[27]А му рече уште Господ на Мојсеј: „Запиши си ги овие зборови, зашто со тие зборови склучувам завет со тебе и со Израел.“

[28]И остана Мојсеј таму пред Господ четириесет дена и четириесет ноќи, не јадејќи леб и не пиејќи вода; и ги напиша врз плочите зборовите на заветот, Десетте заповеди.

Враќање на Мојсеј во логорот

[29]Кога Мојсеј се симнуваше од Планината Синајска, ги држеше во рацете свои двете плочи; но слегувајќи од планината, Мојсеј не знаеше дека кожата

rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[31] Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

[32] Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

[33] Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

[34] Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

Êxodo 35

O Sábado

[1] Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

[2] Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene

на лицето му зрачи зашто Бог разговараше со Него.

[30]И бидејќи Арон и сите израелски синови го видоа Мојсеј, како и тоа дека лицето му зрачи, се плашеа да се приближат до него.

[31]Но Мојсеј ги повика, и тие пристапија кон него, Арон и сите поглавари на народот, и Мојсеј говореше со нив.

[32]Потоа дојдоа сите синови израелски, и тој им заповеда сè што му рече Господ на планината Синај.

[33]А кога Мојсеј престана да зборува со нив, го покри лицето свое со покривало.

[34]Но кога Мојсеј излегуваше пред Господ, за да зборува со него, го креваше покривалото, додека не излезеше; а штом ќе излезеше, им кажуваше на синовите израелски сè што му беше заповедал.

[35]Тогаш синовите израелски го гледаа лицето Мојсеево како зрачи; Мојсеј, пак, го покриваше лицето свое со покривало додека пак не влезеше да зборува со Него.

Излез 35

Градење на скинијата

Саботата – ден за одмор

[1]Потоа го собра Мојсеј целото општество на синовите израелски, и им рече: „Еве што заповеда Господ да правите:

[2]шест дена да се работи, а седмиот ден да ви биде одмор, зашто е света сабота,

ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

[3] Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo
Êxodo 25.1-9

[4] Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

[5] Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

[6] estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

[7] peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

[8] azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

[9] pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

Os utensílios do tabernáculo
Êxodo 39.32-43

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

починка на Господ; секој што ќе работи во тој ден, со смрт да се казни;

[3]во саботен ден да не палите оган нигде во живеалиштата ваши.“

Израелците ги приложуваат своите приноси

[4]И уште му рече Мојсеј на целото општество на народот израелски: „Еве што заповеда Господ:

[5]соберете помеѓу вас принос на Господ, секој што од срце дава, нека донесе принос, доброволно нека принесе принос на Господ: злато, сребро и бакар,

[6]сина, пурпурна и црвена волна, лен и козина;

[7]и овнешки кожи, црвени, сини кожи и дрво шитим;

[8]масло за светилникот, и мириси за маслото за помазание и мирисното кадиво;

[9]и камења од оникс, и камења за украсување на ефодот и за наградникот.

[10]И сите, кои се меѓу вас мудри по разум, нека дојдат да направат сè што заповедал Господ:

[11]Скинијата, платништата и покривот нејзин, кукичките нејзини и штиците, напречниците нејзини, столбовите нејзини и подножјата нејзини;

[12]и ковчегот на заветот, со своите лостови, и чистилиштето, и завесата за преграда.

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;
[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;
[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;
[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,
[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.
[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[13]Трпезата и лостовите нејзини, и сиот прибор нејзин и лебовите за принос;
[14]светилникот за осветление со приборот негов и кадилата негови, и маслото за осветление;
[15]и кадилниот жртвеник, и лостовите негови, и маслото за помазание, и миризбите за кадење, и завесата на вратата од скинијата;
[16]жртвеникот за сепаленици, и неговите бакарни решетки, лостовите негови и сиот негов прибор, и мијалникот и подножјето негово.
[17]Завесите за дворот, столбовите негови и подножјата нивни, и завесата од вратата на дворот;
[18]коловите за скинијата, и коловите за дворот со јажињата нивни;
[19]одеждите службени за служба во светилиштето, и светите одежди на свештеникот Арон, и одеждите на синовите негови за свештеничка служба.“

[20]Потоа целото општество на синовите израелски се повлече од Мојсеј.
[21]И доаѓаа сите кои срцето ги влечеше и душата ги поттикнуваше; доаѓаа, носејќи принос на Господ – приноси за уредување на скинијата, за сите нејзини потреби и за светите одежди;
[22]доаѓаа мажи и жени; сите, што срцето ги влечеше, и принесуваа веришки, обетки, прстени и гривни и секакви златни работи; секој, кој сакаше, принесуваше злато на Господ;

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

[25] Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[26] E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

[27] Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

[28] e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

[29] Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe

Êxodo 31.1-11

[30] Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[23]и секој, кој имаше сина, пурпурна и црвена волна и лен, овнешки кожи, црвени, и сини кожи, ги принесуваа;

[24]и секој, кој донесуваше сребро или бакар, Му Го принесуваше како дар на Господ; и кој имаше дрво шитим, го принесуваше за секоја потреба.

[25]А секоја жена, мудра и вешта, предеше со своите раце и принесуваше сè што ќе испреде – преѓа сина, пурпурна и црвена и лен;

[26]секоја пак, жена, која сакаше, а и можеше да преде, предеше козина.

[27]А старешините принесуваа камен оникс и камења за украсување на ефодот и на наградникот;

[28]исто така и аромати, масло за осветление и масло за маслото за помазание и миризби за кадење!

[29]И така синовите израелски – сите мажи и сите жени, кои сакаа да принесат што и да е за делото, што заповеда Господ преку Мојсеј да се направи, принесоа доброволен дар на Господ.

Веселеил и Охолијав започнуваат со работа

[30]Тогаш им рече Мојсеј на синовите израелски: „Ете, Бог го повика по име Веселеил, син на Уриј, синот Оров, од племето Јудино.“

[31] e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,
[32] e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,
[33] e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

[31]И го исполни со Божји Дух, со мудрост и со разум, со знаење и со секоја умешност;
[32]да изработува планови, и да прави работи од злато, сребро и бакар;
[33]да реже камења, да реже и обработува дрво, и да прави секакви уметнички работи;
[34]а вложи во неговото срце и во срцето на Охолијав, синот Ахисамахов, од племето Даново, и способност да можат да учат и други.
[35]Ги обдари со умешност да вршат секаква работа, на ковач, уметник и везач на сина, пурпурна и црвена и ленена ткаенина и ткајачи, кои прават секакви работи и изработуваат уметнички планови.

Êxodo 36

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.
[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada

Излез 36

[1]И започнаа да работат Веселеил и Охолијав и сите способни луѓе, на кои Господ им беше дал мудрост и знаење да разбираат и да работат секакви работи, потребни за светилиштето, сè како што беше заповедал Господ.

[2]И ги повика Мојсеј Веселеил и Охолијав и сите мудри луѓе, на кои Бог им дал разум во срцето, и сите, кои од срце сакаа да се зафатат за дела што треба да се свршат.
[3]И тие ги зедоа од Мојсеј сите дарови што ги беа принеле синовите израелски за потребите на светилиштето за да се работи. А тие ги примаа уште и

manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

[7] Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

[8] Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

[10] Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

[11] Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo

принесуваните дарови од оние што носеа секое утро.

[4]Тогаш дојдоа сите вешти луѓе, што вршеа работи за светилиштето, секој според својата работа, кој каква што работел,

[5]па му рекоа на Мојсеј: „Народот принесува повеќе отколку што е потребно за да се направи, она што заповеда Господ.“

[6]И Мојсеј разгласи во таборот, велејќи: „Ни маж ни жена да не принесува ништо повеќе како дар за светилиштето.“ И народот престана да принесува,

[7]зашто имаше доста принесено за секакви работи што требаше да се направат, дури и преостануваше.

Скинијата

[8]Тогаш сите вешти луѓе, кои се обврзаа да ја направат скинијата, приготвија десет платништа од пресукан лен и од сина, пурпурна и црвена волна и на нив направија уметнички извезени херувими.

[9]Должината на секое платниште изнесуваше дваесет и осум лакти, а ширината четири лакти; сите платништа беа со иста мерка.

[10]И Веселеил ги состави петте платништа едно со друго, и другите пет платништа ги состави едно со друго.

[11]И направи сини петлици по рабовите на едното платниште, каде што ќе се соединува со другото; такви направи

fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

тој и на работ од последното платниште, за да го соедини со другото.

[12] Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

[12]Педесет петлици направи на едното платниште, каде што се соединува со другото; петлиците беа една спрема друга.

[13] Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

[13]И направи педесет златни кукички и со кукичките состави едно платниште со друго. Така скинијата стана една целина.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[14]Потоа направи платништа од козина за покривање на скинијата; единаесет такви платништа направи:

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[15]едно платниште беше долго триесет лакти, а широко четири лакти; една мерка беа сите единаесет платништа.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[16]Па ги состави петте платништа одделно, а шесте платништа одделно.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[17]И направи педесет петлици по работ од крајното платниште, каде што се соединува со другото, и педесет петлици направи по работ на другото платниште, за да се соединува со другото;

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18]а направи и педесет кукички од бакар, за да се состави покривот, та да стане целина.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19]Потоа направи покрив за скинијата од овнешки кожи, црвени, а над неа друга – од сини кожи.

A coberta de peles e as tábuas
Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[28] Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

[29] as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

[30] Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[20]И направи штици за скинијата од дрвото шитим, што ќе стојат исправени;

[21]секоја штица од по десет лакти долга, а лакот и половина широка;

[22]секоја штица имаше по два клина, еден спроти друг; така направи тој на секоја штица од скинијата.

[23]А вакви штици за скинијата направи дваесет за јужната страна:

[24]и направи четириесет подножја сребрени за под дваесетте штици, по две подножја под секоја штица за двата клина нејзини, и по две подножја под другата штица за двата нејзини клина.

[25]И за другата страна на скинијата, спрема север, направи дваесет штици,

[26]и четириесет сребрени подножја: две подножја под едната штица и две подножја под другата штица.

[27]А за задната страна на скинијата, кон запад, направи шест диреци;

[28]направи уште две штици за аглите на скинијата од задната страна;

[29]тие беа составени одоздола и одозгора со една алка; така направи тој со обете страни на двата агла;

[30]и така имаше осум штици и шеснаесет подножја сребрени, по две подножја под секоја штица.

31 Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,
32 cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

33 A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

34 Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 26.31-37

35 Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.
36 E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.
37 Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,
38 e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

31Потоа направи напречници од дрвото шитим: пет за штиците од едната страна на скинијата,
32и пет напречници за штиците од другата страна на скинијата, и пет напречници за штиците од задната страна на скинијата.
33А направи и внатрешна напречница што ќе иде преку средината на штиците од едниот до другиот крај;
34диреците ги опкова со злато, а и алките, низ кои беа провлечени напречниците, ги направи од злато, па и напречниците ги опкова со злато.

35Потоа направи завеса од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен и на неа направи херувими, уметнички извезени;
36за неа направи и четири столба од дрвото шитим, и ги опкова со злато; и златни кукички за столбовите и им излеа четири подножја од сребро.
37Направи потоа завеса за влезот во скинијата од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен, уметничка изработка,
38и пет столбови за неа со кукичките нивни; врвовите на столбовите и нивните прстени ги обложи со злато, и направи пет подножја од бакар.

Излез 37

Ковчегот на заветот

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.
[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.
[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.
[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;
[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.
[7] Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.
[8] Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.
[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

A mesa
Êxodo 25.23-30

[1]И направи Веселеил од дрвото шитим ковчег, два и пол лакти долг, еден и пол лакот широк и лакот и пол висок;
[2]го опкова однатре и однадвор со чисто злато и му направи златен венец наоколу;
[3]излеа за него четири алки од злато за четирите негови агли: две алки за едната негова страна, и две за другата;
[4]направи лостови од дрвото шитим и ги опкова со злато;
[5]и ги спровре лостовите низ алките од обете страни на ковчегот, за да може ковчегот да се носи.
[6]Потоа направи капак од чисто злато: во должина – два и пол лакти; во ширина – лакот и половина.
[7]Направи и два херувима од злато; ги направи исковани на двата краја од капакот;
[8]едниот херувим на едниот крај, а другиот херувим на другиот крај; херувимите ги направи да се издаваат од обата краја на капакот.
[9]И херувимите беа со раширени крилја, одозгора, и со крилјата свои го покриваа поклопецот – чистилиште, а со лицата свртени еден спрема друг, и насочени кон чистилиштето.

Трпезата со принесените пред Бога лебови

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

[10]Направи и трпеза од дрвото шитим, со должина од два лакти и ширина од лакот, а лакот и половина во височина.

[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[11]И ја опкова со чисто злато, и наоколу ѝ направи златен венец;

[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[12]потоа ѝ направи страници наоколу, колку дланка широки, а по страниците ѝ направи златен венец.

[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.

[13]Излеа за неа четири алки од злато, и алките ги прицврсти на четирите агли при четирите нозе,

[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[14]на страниците имаше алки, низ кои беа проврени лостови, за да може трпезата да се носи.

[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.

[15]А лостовите ги направи од дрвото шитим, за носење на трпезата, и ги покри со злато.

[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

[16]Потоа направи садови од чисто злато, определени за трпезата: чинии, кадилници, чаши и црпки, со кои ќе се прелива.

O candelabro
Êxodo 25.31-39

Светилникот со седум стебла

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.

[17]Направи и светилник од чисто злато, кован го направи: стеблата и гранките, чашките, јаболчињата и цветовите му излегуваа од него.

[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

[18]Шест гранки му излегуваа од страните: три гранки од едната страна на светилникот, а три гранки на другата страна од светилникот;

[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e

[19]три чашки како бадемов цвет со јаболче и цветови имаше на едната

uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

[22] As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[23] Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

[24] De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

O altar do incenso

Êxodo 30.1-10

[25] Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

гранка, а три чашки како бадемов цвет со јаболче и цветови на другата гранка; така беше на сите шест гранки што излегуваа од светилникот.

[20]А на самиот светилник имаше стебло со четири чашки како бадемов цвет со јаболчиња и цветови:

[21]едно јаболче беше под двете гранки од него, и едно јаболче под другите две гранки од него; така и под третите две гранки од шест гранки што излегуваа од него.

[22]Јаболчињата нивни и гранките нивни излегуваа од него; целиот беше искован од чисто злато.

[23]И му направи седум кандилца, а и штипки и пепеларки од чисто злато;

[24]од кикар чисто злато го направи со сиот негов прибор.

Жртвеник за кадење

[25]И направи жртвеник за кадење од дрвото шитим: лакот долг и лакот широк, четириаголен, два лакти висок; и од него му излегуваа роговите;

[26]па го опкова со чисто злато одозгора и страните наоколу, а и неговите рогови; му направи и златен венец наоколу;

[27]и две алки од злато му направи под венецот на двата агли негови, ги направи од двете негови страни, за да

се спроврат низ нив лостовите, за да може да се носи.

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

[28]Лостовите ги направи од дрвото шитим, и ги опкова со злато.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

[29]И направи масло за свето помазание и мирисно кадиво, чисто, со вештина на мироварец.

Êxodo 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

Излез 38

Жртвеникот и бакарниот мијалник

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[1]И направи од дрвото шитим жртвеник за жртви сепаленици; пет лакти долг и пет лакти широк, четириаголен, три лакти висок;

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[2]а направи и рогови на неговите четири агли, така што роговите да излегуваат од него, и го опкова со бакар.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[3]И го направи сиот прибор за жртвеникот: котлите, лопатчињата, потирите, вилушките и кадилниците; сиот прибор го направи од бакар.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[4]А на жртвеникот му направи решетка од бакар како мрежа, од дното па до средината, наоколу;

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[5]и излеа четири алки за четирите агли на решетката од бакар, за да се провлечат низ нив лостови за носење.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[6]А лостовите ги направи од дрвото шитим и ги опкова со бакар.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

[7]Па ги провлече лостовите низ алките од обете страни на жртвеникот, за да

може да се носи; од штици го направи, празен однатре.

A bacia de bronze
Êxodo 30.17-21

8 Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

8Направи и мијалник од бакар и подножје од бакар со убави шарки, кои го красеа влезот на скинијата.

O átrio e o reposteiro
Êxodo 27.9-19

9 Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

Завесите на дворот

9И двор направи од јужната страна, а завесите му беа од пресукан лен, по сто лакти долги;

10 As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

10дваесет столбови за нив, и дваесет подножја под нив од бакар; а кукичките за столбовите и обрачите нивни беа од сребро.

11 De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

11Така и од северната страна – завеси од сто лакти; столбови за нив дваесет и подножја под нив од бакар дваесет; а и кукичките за столбовите и обрачите нивни од сребро.

12 Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

12А од западната страна завеси од педесет лакти: десет столбови за нив, и подножја – десет; кукичките за столбовите и обрачите нивни од сребро;

13 Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

13и од источната страна, завеси од педесет лакти.

14 As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

14За едната страна на вратата завеси од петнаесет лакти, три столбови за нив и три подножја под нив;

15 Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

15и за другата страна завеси од петнаесет лакти, три столба за нив, и подножја под нив – три.

16 Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

16Сите завеси на дворот наоколу беа од пресукан лен,

17 As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

17а подножјата на столбовите – од бакар, кукичките за столбовите и обрачите на нив – од сребро; и врвовите нивни беа со сребро обложени; и сите столбови на дворот беа со сребрени обрачи поврзани.

18 O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

18А завесата на вратата од дворот – везена – од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен, долга дваесет лакти, а во висина по целата ширина пет лакти, како и другите завеси во дворот;

19 As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

19и четири столба за неа, и четири подножја под нив од бакар; кукичките им беа од сребро, врвовите нивни посребрени, а и обрачите нивни беа од сребро.

20 Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

20Сите колчиња околу скинијата и дворот беа од бакар.

A enumeração das coisas do tabernáculo

21 Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

Изработките за скинијата

21Ете, тоа се изработките за скинијата на собранието, направени по заповедта на Мојсеј од левитите, а под надзор на свештеникот Итамар, син на Арон.

22 Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

22А сè она како што му заповеда Господ на Мојсеј, го направи Веселеил, син на Уриј, синот Оров, од племето Јудино.

23 E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

23И со него Охолијав, синот Ахисамахов, од племето Даново, резбар, вешт ткајач и везач на сина, пурпурна и црвена и ленена ткаенина.

[24] Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.
[25] A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

[26] um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[27] Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

[28] Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

[29] O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

[30] Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,
[31] e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

Êxodo 39

[24]Сето злато, што беше употребено за сиот прибор на светилиштето, злато, принесено на дар, беше дваесет и девет кикари и седумстотини и триесет шекели, свештени шекели;
[25]а среброто пребroено од дародавците – сто кикари и илјада седумстотини седумдесет и пет шекели, свештени шекели.
[26]По половина шекел од човек, пресметано според свештениот шекел, од секој што доаѓа на пребројување, од дваесет години и нагоре, од шестотини и три илјади петстотини и педесет души.
[27]Сто кикари сребро беа употребени за лиење на подножјата за светилиштето и подножјата за завесите; сто подножја од сто кикари, по кикар на подножје;
[28]а од илјада седумстотини седумдесет и петте шекели тој направи кукички за столбовите и опков за врвовите нивни, а направи и обрачи за нив.
[29]А од принесениот дар во бакар имаше седумдесет кикари, и две илјади и четиристотини шекели;
[30]и од него ги направи тој подножјата за влезот во скинијата, и жртвеникот од бакар како и решетката од бакар за него, и сиот прибор за жртвеникот;
[31]подножјата за целиот двор наоколу, подножјата за вратата на дворот, и сите колчиња за скинијата и сите колчиња за дворот наоколу.

Излез 39

As vestes dos sacerdotes
Êxodo 28.1-43

[1] Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[2] Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[3] De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

[4] Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

[5] O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[6] Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

[7] e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[8] Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

Одежди за свештениците: ефодот

[1]А од сина, пурпурна и црвена волна направија одежди за служба во светилиштето; му направија и свештени одежди на Арон, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[2]Направија ефод од злато, од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен;

[3]исковаа листови од злато, и исекоа нишки, за да ги вткаат вешто меѓу сините, пурпурните, црвените и во ленените нишки;

[4]му направија и нарамници што се врзуваат: тие се врзуваат со него на двата негови краја.

[5]И појасот на ефодот, од неговата горна страна, беше ист како и тој: од злато, од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[6]И изрезаа и камења од оникс, и ги обрабија со злато, и ги впишаа на нив имињата на синовите Израелови, како што се прават печати;

[7]па ги ставија на нарамниците од ефодот, за спомен на синовите Израелови, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Наградникот

[8]Направија и наградник, вешто изработен, од иста материја како и ефодот: од злато, од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен;

[9] Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

[10] Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

[11] a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

[12] a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

[13] e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[9]тој беше: четириаголен, двоен, педа долг, и педа широк; двоен го направија наградникот.

[10]И наредија на него четири реда камења: во првиот ред: рубин, топаз и смарагд;

[11]во вториот ред: антракс, сафир и елмаз;

[12]во третиот ред: опал, ахат и аметист;

[13]во четвртиот ред: хризолит, оникс и јаспис; и тие беа опковани и обвиени во злато.

[14]Камењата беа според бројот на имињата на синовите Израелови: тие беа дванаесет, според бројот на нивните имиња, и на секој од нив беше изрежано како на печат по едно име, за дванаесетте племиња.

[15]И направија за наградникот веришки виени, плетени од чисто злато;

[16]направија и две копченца златни и две алчиња златни, и ги ставија двете алчиња на двата краја од наградникот;

[17]па ги закачија двете златни веришки за двете алчиња на краевите од наградникот,

[18]а другите два краја од двете веришки ги закачија за двете копченца и ги прицврстија на нарамниците од ефодот од предната страна.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[24] Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[19]Направија уште две златни алчиња, и ги ставија на двата краја од наградникот, на внатрешниот раб, свртен спрема ефодот:

[20]направија уште две златни алчиња, ги ставија на двата нарамника од ефодот, на неговиот преден крај одоздола, каде што се составува ефодот над појасот;

[21]и така го врзаа наградникот со алчињата негови за алчињата од ефодот со сина врвка, плетена, за да стои одозгора над појасот од ефодот и да не се одделува наградникот од ефодот, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Другите свештени одежди

[22]А за ефодот направија и наметка, од сина ткаенина,

[23]и прорез по средината на наметката, како отвор на оклоп, а околу прорезот ширит шиен, за да не се реси.

[24]По полите на наметката одоздола направија топченца од сина, пурпурна и црвена волна и пресукан лен.

[25]А направија и ѕвончиња од чисто злато, и ги закачија ѕвончињата на полите од наметката наоколу, меѓу топчињата:

[26]ѕвонче и топченце, ѕвонче и топченце наоколу по полите на наметката, за служба, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,
[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,
[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.
[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.
[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

Os utensílios do tabernáculo completados
Êxodo 35.10-19

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.
[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;
[34] a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;
[35] a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

[27]Потоа направија хитони од ткаен лен за Арон и за синовите негови;
[28]и кидар од лен и митра од лен, и долна облека од пресукан лен,
[29]и појас од пресукан лен од сина, пурпурна и црвена волна – везена работа, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.
[30]И направија плочка, дијадема на светоста, од чисто злато, и издлабија на неа писмо, како што се реже печат „Светиња Господова.“
[31]И врзаа за неа сина врвка, за да се врзува на кидарот одозгора, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Предавање на завршените работи на Мојсеј

[32]И така се сврши целата работа околу скинијата. И направија синовите израелски сè како што му беше заповедал Господ на Мојсеј, така направија.
[33]И ја донесоа кај Мојсеј скинијата, покривката и сиот нејзин прибор: кукичките, штиците, лостовите, столбовите и подножјата.
[34]И покривката од црвени, овнешки кожи, и покривката од сини кожи и завесата за засолнување,
[35]ковчегот на заветот со лостовите, и чистилиштето,

[36] a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;
[37] o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;
[38] também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;
[39] o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;
[40] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;
[41] as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.
[42] Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.
[43] Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés:

[36]трпезата со сите нејзини принадлежности, и лебот за принос,
[37]светилникот од чисто злато со неговите кандилца, кандилцата веќе наредени, и сиот прибор негов, и масло за светење,
[38]златниот жртвеник, и маслото за помазание, кадиво мирисно, и завесата за влезот во скинијата,
[39]жртвеникот од бакар и решетката од бакар за него, лостовите негови и сите принадлежности негови, мијалникот и подножјето негово,
[40]завесите за дворот, столбовите за нив и подножјата нивни, и завесата за влезот во дворот, јажињата и колчињата, и сите работи потребни за служба во скинијата.
[41]Одеждите богослужбени за служење во светилиштето, свештените одежди за свештеникот Арон и одеждите за синовите негови, за свештеничка служба.
[42]Како што му беше заповедал Господ на Мојсеј, така ги направија синовите на Израел сите тие работи.
[43]И ги погледа Мојсеј сите тие работи, и ете, тие ги беа направиле: како што беше заповедал Господ, така ги беа направиле. И ги благослови Мојсеј.

Излез 40

Подигање и осветување на скинијата

[1]И Господ му рече на Мојсеј велејќи:

[2] No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

[2] „Во првиот ден од првиот месец подигни ја скинијата на собранието,

[3] Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

[3] потоа постави го таму ковчегот на заветот и засолни го со завесата;

[4] Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

[4] внеси ја трпезата, и постави сè што треба да се намести на неа; внеси го и светилникот, а стави ги и кандилцата на него;

[5] Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

[5] постави го златниот жртвеник за кадење пред ковчегот на заветот; и закачи завеса пред влезот во скинијата.

[6] Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

[6] Постави го и жртвеникот за жртви сепаленици пред влезот во скинијата;

[7] Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

[7] стави го мијалникот меѓу скинијата и жртвеникот, и налеј вода во него;

[8] Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

[8] огради го дворот наоколу, и закачи ја завесата на вратата од дворот;

[9] E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

[9] па земи масло за помазание, и помажи ја скинијата и сè што има во неа: и освети ја неа и сите принадлежности нејзини, па ќе биде света.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[10] Помажи го и жртвеникот за жртви сепаленици и сиот прибор негов, па освети го жртвеникот, и жртвеникот ќе стане пресвет.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[11] Помажи го и мијалникот, и подножјето негово, и освети го.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

[12] Потоа доведи го пред влезот од скинијата Арон и синовите негови и измиј ги со вода;

[13] Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

[14] Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

[15] e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

[13]облечи го Арон во светите одежди и помажи го и освети го, за да Ми биде свештеник.

[14]Доведи ги и синовите негови, и облечи ги во хитони,

[15]и помажи ги, како што го помаза таткото нивни, за да Ми бидат свештеници; и помазанието нивно ќе ги освети за вечно свештенство во нивните поколенија.“

Мојсеј ја поставува скинијата

[16]И направи Мојсеј сè; како што му заповеда Господ, така направи.

[17]Во првиот месец од втората година, во првиот ден во месецот се подигна скинијата.

[18]Мојсеј ја подигна скинијата: ги постави подножјата нејзини, ги исправи штиците, ги постави напречниците, и ги исправи столбовите;

[19]па ги распна платништата над скинијата, а над нив го ставија покривот одозгора, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[20]И, откако го зеде откровението, го стави во ковчегот, и стави ногалки под ковчегот, па го стави чистилиштето одозгора над ковчегот.

[21]Потоа го внесе ковчегот во скинијата, и ја закачи завесата, та го засолни ковчегот на заветот, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[22]И ја постави трпезата во скинијата на собранието од северната страна на скинијата, пред завесата;

[23] e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[30] Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

[31] Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

[32] quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[33] Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

A nuvem cobre o tabernáculo

[23]потоа постави на неа лебови за принос пред Господ, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[24]Го намести светилникот во скинијата, спрема трпезата, од јужната страна на скинијата,

[25]а ги постави и кандилцата пред Господ, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[26]Го постави златниот жртвеник во скинијата, пред завесата,

[27]и стави на него да гори мирисно кадиво, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[28]Ја закачи завесата пред влезот во скинијата;

[29]потоа го постави и жртвеникот за жртви сепаленици при влезот во скинијата, и принесе на него жртва сепаленица, и лебен принос, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[30]Го намести и мијалникот меѓу скинијата и жртвеникот, и налеа во него вода за миење;

[31]и од него Мојсеј и Арон и синовите негови си ги миеја рацете свои и нозете свои;

[32]а ги миеја кога влегуваа во скинијата на собранието и кога пристапуваа кон жртвеникот, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[33]Го огради и дворот околу скинијата и жртвеникот, и ја стави завесата на влезната врата од дворот. Така ја доврши Мојсеј сета работа.

Славата Господова ја исполнува скинијата

Números 9.15-23

34 Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

35 Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

36 Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

37 se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

38 De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

34Тогаш облак ја покри скинијата на собранието и се исполни скинијата со слава Господова;

35и Мојсеј не можеше да влезе во скинијата, зашто облакот го засенуваше, и славата Господова ја исполнуваше скинијата.

36И секогаш кога се креваше облакот од скинијата, тогаш синовите израелски поаѓаа на пат;

37а кога не се креваше облакот, тогаш ни тие не поаѓаа сè до денот, кога ќе се кренеше,

38зашто облакот Господов стоеше над скинијата дење, а ноќе во облакот се појавуваше оган пред очите на целиот дом Израелов, при сите нивни патувања.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico	Левитска

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.

[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.

[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.

[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

Левитска 1

Закон за Жртвите

Жртва сепаленица

[1]И го повика Господ Мојсеја, и му рече од скинијата на собранието, велејќи:

[2]„Соопшти им на синовите израелски, и кажи им: кога некој од вас сака да Му принесе жртва на Господ од добитокот: од крупниот и од ситниот добиток принесувајте жртва.

[3]Ако принесува жртва сепаленица од крупен добиток, нека принесе машко, здраво; нека ја доведе пред влезот од скинијата на собранието нека ја доведе, за да придобие милост пред Господ.

[4]И нека ја стави раката своја врз главата на жртвата, и ќе придобие милост за очистување;

[5]нека се заколе теле пред Господ, а синовите Аронови, свештениците, нека принесат крв, и со неа нека го попрскаат жртвеникот, што е пред влезот од скинијата на собранието, од сите страни;

[6]потоа жртвата сепаленица нека се одере и нека се исече на делови.

[7]А синовите Аронови, свештениците, нека запалат оган на жртвеникот, и нека ставаат дрва на огнот.

[8]Па потоа синовите Аронови, свештениците, нека ги наредат деловите, главата и лојот врз дрвата на огнот, што е на жртвеникот.

[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará tudo isso sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.
[10] Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

[11] E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

[12] Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

[13] porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[14] Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.
[15] O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;
[16] tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

[9]А внатрешнината и нозете нека се измијат со вода; свештеникот нека го изгори сето тоа на жртвеникот; тоа е жртва сепаленица, жртва огнена, со благопријатен мирис пред Господ.
[10]А ако принесува жртва сепаленица од ситниот добиток, од овци или од кози, нека принесе машко – здраво, без мана.
[11]Да се заколе на северната страна од жртвеникот пред Господ, а синовите Аронови, свештениците, нека го попрскаат жртвеникот со крвта од сите страни.

[12]И нека се расече на делови, а свештеникот нека ги стави, со главата и лојот, свештеникот нека ги стави врз дрвата, што се на огнот врз жртвеникот;

[13]а внатрешнината и нозете свештеникот нека ги измие со вода и сето тоа нека го донесе и нека го изгори на жртвеникот; тоа е жртва – сепаленица, жртва огнена со благопријатен мирис пред Господ.
[14]Ако Му принесува на Господ жртва сепаленица од птиците, тогаш нека принесе грлица или млад гулаб;
[15]свештеникот нека ја принесе на жртвеникот, и извивајќи ѝ ја главата, нека ја откине и нека ја изгори на жртвеникот, крвта да ја исцеди во подножјето на жртвеникот;
[16]нека ѝ ги извади гушата и перјата и нека ги фрли до жртвеникот од источната страна, каде што е пепелта,

[17] rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[17]па нека ја прекрши меѓу крилјата, но да не ги разделува од неа; и свештеникот потоа нека ја постави на жртвеникот, врз дрвјата што се на огнот; тоа е принос жртва, жртва огнена со благопријатен мирис пред Господ.“

Левитска 2

Лебен принос

[1]„Ако некој сака да Му принесе на Господ лебна жртва, нека принесе пченично брашно, и нека го прелие со масло, па на него нека стави темјан;

[2]нека ја донесе кај синовите Аронови, свештениците, а свештеникот да земе полна рака од брашното сосе масло и со сиот темјан, па нека ја изгори свештеникот на жртвеникот за спомен; тоа е жртва со пријатен мирис на Господ,

[3]а она што ќе остане од лебната жртва, нека биде за Арон и за неговите синови: тоа е најголема светиња меѓу жртвите на Господ.

[4]Ако, пак, се принесува како жртва лебен принос печен во печка, тоа нека бидат бесквасни лебови, замесени со масло, и бесквасни питки, намачкани со масло.

[5]Ако ти е жртвата дар печен во тава, нека биде од пченично брашно, замесено со масло, без квас;

[6]раскрши ја на парчиња и полеј ја со масло: тоа е лебен принос.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[7]Ако ти е лебниот принос жртва печена во подница, таа треба да биде направена од пченично брашно со масло.

[8]И принеси ја жртвата, што си ја приготвил од тоа, на Господ: претстави ја пред свештеникот, а тој нека ја положи на жртвеникот;

[9]и свештеникот нека земе дел од таа жртва за спомен и нека ја изгори на жртвеникот: тоа е жртва со благопријатен мирис пред Господ;

[10]остатокот, пак, од лебниот принос нека биде за Арон и синовите негови; тоа е најголема светиња меѓу жртвите на Господ.

[11]Ниеден лебен принос, што Му го принесувате на Господ, не правете го со квас, зашто ни квас ниту мед не треба да се принесува како жртва на Господ.

[12]Принесувајте Му ги нив на Господ како првини од плодовите; но на жртвеникот да не се полагаат како пријатен мирис пред Господ.

[13]Секој лебен принос со сол засоли го, и не оставај ја својата жртва на заветот на твојот Бог без сол: при секоја твоја жртва принеси сол.

[14]Ако Му принесуваш на Господ лебен принос од првите житни плодови, принесувај го како дар од своите први плодови во зрна од исчукани пресни класја, исушени на оган,

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

[15]полеј ги со масло и стави врз нив темјан: тоа е лебен принос,

[16]а свештеникот да изгори дел од зрната и маслото со сиот темјан за спомен: тоа е жртва на Господ.“

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

[2] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

[3] Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[4] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[5] E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[6] Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

Левитска 3

Жртва за мир

[1]„Но, кога некој принесува жртва за мир, а ја принесува од крупниот добиток, било машко или женско, нека ја принесе пред Господ без недостаток;

[2]и нека ја стави раката своја врз главата на жртвата, и нека ја заколе кај влезот во скинијата на собранието, а свештениците, синовите Аронови, нека го попрскаат со крвта жртвеникот од сите страни.

[3]Од жртвата за мир нека Му принесе на Господ принос – лојот што ја обвива внатрешнината и сиот лој по внатрешнината.

[4]И обата бубрега и лојот што е на нив и на слабините, и кошулката што е на црниот дроб: нека ја извади со бубрезите;

[5]синовите Аронови нека го изгорат тоа на жртвеникот заедно со жртвата сепаленица, што е врз дрвата, на огнот. Тоа е жртва со благопријатен мирис пред Господ.

[6]Ако, пак, Му принесува на Господ жртва за мир од ситниот добиток, машко или женско, нека принесе таква што е без недостаток.

7 Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.
8 E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.
9 Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,
10 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.
11 E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.
12 Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.
13 E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.
14 Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,
15 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o

7Ако јагне принесува како своја жртва, нека го приведе пред Господ;
8и нека ја стави раката своја врз главата на својата жртва, и нека ја заколе пред вратата од скинијата на собранието, а синовите Аронови нека го попрскаат жртвеникот со крвта нејзина наоколу.
9Потоа од жртвата за мир нека го принесе како жртва на Господ и лојот, целата опашка до грбот, сиот лој што ја обвива внатрешнината и сета маст во внатрешнината,
10и обата бубрега и лојот што е на нив и на слабините, и кошулката околу црниот дроб: сето тоа заедно со бубрезите нека го оддели;
11свештеникот нека го изгори тоа на жртвеникот; тоа е храна на огнот – принос на Господ.
12Ако, пак, принесува жртва на Господ од козите, нека ја претстави пред Господ,
13и нека ја стави раката своја врз главата нејзина, па нека ја заколе пред скинијата на собранието, а синовите Аронови нека го попрскаат со крвта жртвеникот од сите страни.
14Од неа нека Му го принесе на Господ како принос и лојот, што ја обвива утробата и сиот лој во неа,
15и обата бубрега, и сиот лој што е околу нив, што е по слабините, и ко-

redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

16 E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

17 Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

шулката на црниот дроб: сето тоа заедно со бубрезите нека го оддели.

16А свештеникот нека го изгори врз жртвеникот; тоа е храна на огнот – благопријатен мирис на Господ; сиот лој е за Господ.

17Тоа нека е вечен закон за сите ваши поколенија, во сите ваши живеалишта: никаков лој и никаква крв да не јадете.“

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

3 se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

4 Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

5 Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

Левитска 4

Жртва за првосвештеник

1И уште му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

2„Кажи им на синовите израелски: ако некој згреши пред Господ не сакајќи, против која и да било заповед Господова и изврши нешто, што не треба да прави, –

3ако помазаниот свештеник згрешил и го обвинил народот, тоа за гревот свој, што го направил, нека Му принесе на Господ за гревот од крупниот добиток – теле без недостаток,

4па откако ќе го доведе телето пред влезот од скинијата на собранието пред Господ, нека ја положи раката своја врз главата на телето и да го заколе телето пред Господ.

5А помазаниот свештеник нека земе од крвта од телето, и нека ја внесе во скинијата на собранието.

[6] e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

[7] Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[8] Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[9] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[11] Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

[12] a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

[13] Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos

[6]И свештеникот нека го накваси прстот свој во крвта, и со крвта седумпати нека попрска пред Господ спрема завесата на светилиштето.

[7]А потоа свештеникот со таа крв нека ги помаже роговите на жртвеникот, на кој се кади со благопријатен мирис пред Господ, Кој е во скинијата на собранието, а остатокот од крвта на телето нека го излее во подножјето на жртвеникот за жртви сепаленици, кој е кај влезот од скинијата на собранието.

[8]И нека го извади сиот лој од телето за грев, лојот што ја покрива утробата и сиот лој што е на утробата;

[9]и обата бубрега, и лојот што е на нив и на слабините, и кошулката на црниот дроб со бубрезите нека ги извади,

[10]онака како што се вади тоа од теле за жртва за мир; и нека ги изгори свештеникот на жртвеникот за жртви сепаленици.

[11]А кожата од телето со сето месо, со главата и со крајниците, утробата и нечистотијата,

[12]целото теле нека го изнесат надвор од логорот на чисто место, каде што се истура пепелта, и нека го изгорат со оган на дрва; на местото, каде што се истура пепелта, нека се изгори.

Жртва за целата заедница

[13]А ако целата заедница на синовите израелски згреши, не сакајќи, а тоа се

olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,	сокрие од собирот, па направат нешто што Господ забранил да се прави, и бидат виновни;
[14] e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.	[14]кога ќе се узнае гревот нивни, во што згрешиле, тогаш заедницата нека принесе здраво теле како жртва за гревот, и нека го доведат пред скинијата на собранието.
[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.	[15]А старешините на заедницата нека положат раце врз главата на телето пред Господ, и да го заколат телето пред Господ.
[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;	[16]А помазаниот свештеник нека внесе крв од телето во скинијата на собранието.
[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.	[17]Потоа нека го натопи свештеникот прстот свој во крвта, и седумпати нека попрска пред завесата на светилиштето,
[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.	[18]а од таа крв нека стави и на роговите од жртвеникот за кадење што е пред Господ во скинијата на собранието, додека сета друга крв нека ја излее во подножјето на жртвеникот за приноси, што е кај влезот од скинијата на собранието.
[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;	[19]Сиот, пак, лој, откако ќе го извади од него, нека го изгори на жртвеникот.
[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.	[20]И со тоа теле да направи онака како што прави со телето за грев – така нека направи со него; и така свештеникот ќе ги очисти, и гревот ќе им се прости.
[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro	[21]А телето цело нека го изнесат од логорот, и нека го изгорат како и

novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

22 Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

23 ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

24 E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

25 Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

26 Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

27 Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

28 ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

првото теле; тоа е жртва за гревот на целиот народ.

Жртва за главатар

22Ако згреши главатар и направи, не сакајќи, нешто што Господ Бог забранил да се прави, виновен ќе биде.

23А кога ќе узнае во себеси за гревот свој што го направил, тогаш нека принесе за жртва козел, без недостаток.

24И нека ја стави раката своја врз главата на козелот и нека го заколе на она место, каде што се колат жртвите сепаленици пред Господ; тоа е жртва за грев.

25И нека земе свештеникот крв од жртвата за грев и со прстот свој нека ги намачка роговите на жртвеникот за сепаленици; а сета друга крв негова нека ја излее во подножјето на жртвеникот за сепаленици.

26А сиот лој нека го изгори на жртвеникот како и лојот од жртвата за мир; и така ќе го очисти свештеникот од гревот негов, и ќе му се прости.

Жртва за обичен припадник на заедницата

27И ако некој од народот згреши и не сакајќи направи нешто што Господ забранил да се прави, виновен е.

28Кога ќе узнае, пак, за гревот свој што го направил, тогаш нека принесе дар свој – коза од козите свои, без недостаток, поради гревот што го направил;

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[29]и нека ја стави раката своја врз главата од жртвата за грев, и нека се заколе козата како жртва за грев на местото, каде што се колат жртвите сепаленици.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[30]Потоа нека земе свештеникот крв од неа на прстот свој и нека ги помаже роговите на жртвеникот за сепаленици: а сета друга крв нека ја излее во подножјето на жртвеникот.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[31]И сиот лој од неа нека го извади како што се вади лојот од жртвата за мир, и нека го изгори свештеникот на жртвеникот за пријатен мирис пред Господ; и така ќе го очисти свештеникот, па ќе му биде простено.

[32] Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

[32]Ако принесува жртва за грев јагне, нека донесе женско и без недостаток.

[33] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

[33]И нека ја стави раката своја врз главата од жртвата за грев, па нека ја заколе поради гревот на она место, каде што се колат жртвите сепаленици.

[34] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[34]И свештеникот нека земе крв од жртвата за грев и со прстот свој со неа нека ги намачка роговите на жртвеникот, на кој се гори жртвата; а сета друга крв нека ја излее во подножјето на жртвеникот за сепаленици.

[35] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará

[35]И сиот лој нека го извади, како што се вади лојот од јагне за жртва за мир; и нека го изгори свештеникот врз жртвеникот како жртва Господова; и така свештеникот ќе го очисти од

expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

[1] Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

[2] ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

[3] ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

[4] ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

[5] Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

[6] Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

гревот негов, што го направил, и ќе му се прости.“

Левитска 5

Некои конкретни примери

[1]„А кога некој згреши со тоа што слушнал клетва и така станал сведок, или видел или знаел, па не кажал, тој го носи својот грев.

[2]Или, ако некој се допре до нешто нечисто, или до труп на нечисто диво животно, или до труп на нечист добиток, или до умрена нечиста влечуга, без да знае за тоа, тој е нечист и виновен;

[3]или ако се допре до некоја нечистотија човечка, која било нечистотија негова, со која се осквернува, и не знаел за тоа, но потоа дознае – виновен е.

[4]А ако некој неразумно се заколне со устата своја дека ќе направи нешто лошо, или добро, а за која и да било работа, како што го прават тоа луѓето без размислување, а не е свесен за тоа, но потоа кога дознае, виновен ќе биде.

[5]Кога, пак, некој е виновен за некоја од овие работи и ќе го признае гревот свој,

[6]нека Му принесе на Господ за гревот, што го направил – женско од ситниот добиток: овца или коза од стадото свое за гревот; и свештеникот ќе го ослободи од гревот негов.

Жртва за сиромашни

[7] Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

[7]Ако не може да принесе овца, тогаш нека Му принесе на Господ за гревот свој: две грлици или две гулапчиња – едно како жртва за грев, а другото како жртва сепаленица.

[8] Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

[8]Нека му ги донесе на свештеникот, а тој нека го претстави прво она што е за грев, и нека му го прекрши вратот, но главата да не ја откинува.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[9]И со крвта од жртвата за грев нека го попрска ѕидот на жртвеникот; а крвта што ќе остане, нека ја исцеди во подножјето на жртвеникот, бидејќи е тоа жртва за грев.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[10]А од другото нека направи жртва сепаленица, како што треба; и така свештеникот ќе го ослободи од гревот негов, што го направил, и ќе му биде простено.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[11]А ако не може да принесе ни две грлици или гулапчиња поради тоа што згрешил, тогаш нека принесе една десетина ефа пченично брашно како жртва за грев, и нека не додава кон неа масло, ниту да става темјан, зашто жртвата е за грев.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

[12]И кога ќе го донесе кај свештеникот, свештеникот нека земе полн грст од него за спомен, и нека го изгори на жртвеникот како жртва на Господ, бидејќи е жртва за грев.

[13] Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

O sacrifício pelo sacrilégio

[14] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

[13]И така ќе го ослободи свештеникот од гревот негов, со кој згрешил во нешто од ова, и ќе му биде простено; а остатокот ќе биде за свештеникот како принос од пченично брашно.“

Жртва за престап

[14]Пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[15]„Ако некој направи престап, па згреши не сакајќи во работите посветени на Господ, нека Му принесе дар на Господ за престапот свој овен без недостаток од стадото, по твоја проценка, со определена вредност во сребрени шекели, според свештениот шекел, како жртва за вина.

[16]И така, колку згрешил спрема светата работа, толку нека надомести; и на тоа нека додаде уште една петина, и нека му го даде на свештеникот; а свештеникот ќе се помоли над принесениот овен за престапот, и ќе му се прости.

[17]Кој згреши и направи нешто што Господ забранил да се прави, и ако не знаел, сепак е виновен и го носи својот грев.

[18]Нека му доведе на свештеникот како жртва за вина здрав овен од стадото, според твоја проценка, а свештеникот нека се помоли за престапот, што го направил поради незнаење, и ќе му се прости.

[19]Тоа е жртва за вина: виновен е пред Господ.“

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:
[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;
[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.
[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.
[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[20]Пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:
[21]„Ако некој згреши и направи престап против заповедите на Господ и го откаже на ближниот свој она, што му го дал на чување, или од него украдено, или пак, го измами својот близок,
[22]или нашол нешто загубено и тоа го одрече, или лажно се заколне за која и да било работа, како што луѓето обично прават и со тоа грешат,
[23]па кога така згреши и направи престап, тој треба да го врати она што го украл, или сосила го присвоил, или повереното што му било дадено на чување, или што го нашол како загубено.
[24]За секоја работа, за која се заколнал криво, нека го врати она истото, и на тоа нека му додаде уште една петина на оној чие е; тоа да му го даде во оној ден кога ќе ја принесува жртвата за вина.

[25]А за својата вина нека Му принесе на Господ кај свештеникот овен од стадото свое, здрав, според твоја проценка;

[26]и свештеникот ќе го направи чист пред Господ, и ќе му се прости секоја работа, со која згрешил или направил престап.“

Левитска 6

Прописи за свештениците

Жртва сепаленица

[1]И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

[11] Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

[12] O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

[13] O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no

[2]„Заповедај му на Арон и на синовите негови, и кажи им: ова е законот за жртви сепаленици – жртвата сепаленица нека гори врз жртвеникот цела ноќ до изутрина; и огнот нека гори на жртвеникот.

[3]Свештеникот нека ја облече лененатa одежда, а и лененатa долна облека нека ја облече на телото свое, па потоа нека ја собере пепелта од жртвата што огнот ја изгорел и нека ја стави покрај жртвеникот.

[4]А откако ќе ги соблече одеждите свои и облече други, нека ја изнесе пепелта надвор од логорот на чисто место.

[5]А огнот што е на жртвеникот, нека гори на него, да не се гасне. Свештеникот нека потпалува врз него дрва секое утро, и нека ја поставува на него жртвата сепаленица, нека го гори на него лојот од жртвата за мир.

[6]Огнот да гори постојано на жртвеникот, нека не се гасне.

Лебен принос

[7]Ова е законот за лебниот принос, што ќе го принесуваат синовите Аронови пред Господ при жртвеникот.

[8]Свештеникот нека земе грст од лебниот принос и од пченичното брашно и од маслото и сиот темјан, што е врз жртвата, и нека го изгори тоа на жртвеникот како спомен за благопријатен мирис пред Господ.

[9]А она што ќе преостане од неа, му припаѓа за јадење на Арон и на синовите негови; нека го јадат пресно, на

pátio da tenda da congregação, o comerão.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

A lei da oferta pelo pecado

свето место; во дворот од скинијата на собранието нека го јадат.

[10]Да не се пече со квас: тоа е дел што им го давам како дар од приносите Господови; тоа е најголема светиња како жртвата за грев и жртвата за престап.

[11]Секое машко меѓу синовите Аронови нека јаде од неа. Тоа е вечен дел за потомството нивно од приносите на Господ; секој, што ќе се допре до него, ќе биде осветен.“

[12]И уште му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[13]„Тоа е дарот од Арон и синовите негови што ќе Му го принесуваат на Господ во оној ден кога ќе биде помазан: една десетина од ефа пченично брашно како постојана жртва, половина за наутро, а другата половина за навечер.

[14]Жртвата треба да се приготвува во тава, со масло; натопена во масло и на парчиња принесувај ја, онака како што се дели на парчиња лебниот принос; принесувај ја како благопријатен мирис пред Господ.

[15]И свештеникот меѓу синовите негови, што ќе биде помазан по него, нека го прави тоа; тоа е вечен закон на Господ. Сета жртва треба да се изгори.

[16]И секој свештенички лебен принос треба целиот да се гори, и да не се јаде.“

Жртва поради грев

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

[29] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

[30] Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

[1] Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

[2] No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu

[17]И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[18]„Кажи му на Арон и на синовите негови, и речи им: ова е закон за жртвата поради грев – на местото каде што се коле жртвата сепаленица, на тоа место нека се коле и жртвата за грев пред Господ, бидејќи тоа е најголема светиња.

[19]Свештеникот што ќе ја принесува, нека јаде; на свето место нека ја јаде, во дворот од скинијата на собранието.

[20]Сè што ќе се допре до месото нејзино ќе се освети; а ако некој ја испрска облеката своја со крвта нејзина, оној дел што ќе биде испрскан нека го испере на свето место.

[21]И садот земјен, во кој се варела, нека се скрши; ако е, пак, готвена во бакарен сад, нека се истрие и со вода нека се измие.

[22]Секое машко од свештенички род нека го јаде тоа; тоа е најголема светиња.

[23]А секоја жртва за грев, од која се внесува крв во скинијата на собранието, за да се изврши очистување во светилиштето, да не се јаде; таа треба да се изгори.“

Левитска 7

Жртва за престап

[1]„Ова е законот за жртвата поради вина – тоа е најголема светиња.

[2]На она место, на кое се коле жртвата сепаленица, на тоа место нека се коле

sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

3 Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

4 também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

5 O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

6 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

7 Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

8 O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

9 como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

10 Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

11 Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

12 Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas

и жртвата за вина; а со крвта да се попрска жртвеникот од сите страни.

3А сиот лој нејзин да се принесе; опашката и лојот што ја покрива утробата,

4и двата бубрега, и лојот што е на нив и на слабините, и кошулката на црниот дроб нека ги извади заедно со бубрезите,

5нека ги изгори свештеникот врз жртвеникот како жртва за Господ; тоа е жртва поради вина.

6Секое машко од свештеничкиот род нека ја јаде; на свето место да се јаде; тоа е најголема светиња.

7Жртвата за вина е како жртвата за престап, еден закон е и за двете; таа му припаѓа на свештеникот, кој ослободува од гревот со помош на неа.

Тоа што останува на свештеникот

8А кога свештеникот принесува нечија жртва сепаленица, кожата од жртвата што ја принесува негова нека биде.

9И секој лебен принос печен во печка или приготвен во подница или во тава, му припаѓа на оној свештеник што го принесува.

10А секој лебен принос приготвен со масло или без масло, им припаѓа на сите Аронови синови, подеднакво.

Жртва за мир

11Тоа е закон за жртвата за мир, што Му се принесува на Господ.

12Кога некој ја принесува од благодарност, заедно со жртвата треба да принесат и бесквасни лебови,

untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

замесени со масло, и бесквасни питки намачкани со масло, како и пченично брашно измешано со масло и лебови, месени со масло.

13 Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

13Освен питки, да принесува жртва и леб месен со квас, како жртвата за мир од благодарност.

14 E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

14И од сето она што се принесува, нека принесува едно како жртва што се вознесува пред Господ; тоа нека му припаѓа на оној свештеник што попрскува со крвта на жртвата за мир.

15 Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

15А месото на жртвата за мир од благодарност нека биде негово и нека се изеде во оној ден кога се принесува; нека не се остава ништо до изутрината.

16 E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

16Ако се принесува жртва поради завет или од усрдност, таа нека се јаде во истиот ден, а ако остане нешто, нека се изеде другиот ден.

17 Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

17Ако нешто од месото на таа жртва остане третиот ден, тогаш нека се изгори со оган.

18 Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

18Ако некој на третиот ден јаде од месото на жртвата за мир, таа нема да му биде примена, бидејќи тоа е осквернување; и секој што ќе јаде од неа, ќе згреши.

19 A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

19Ако тоа месо се допре до нешто нечисто, да не се јаде, туку да се изгори со оган; а чистото месо може да го јаде секој што е чист.

[20] Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

Deus proíbe comer gordura e sangue

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

[24] A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

[25] porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

[26] Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

[27] Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

A porção dos sacerdotes

[28] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[29] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

[20]А ако некој има на себеси нечистотија, па јаде месо од жртвата за мир што е на Господ, тој треба да се истреби од својот народ.

[21]И ако некој, откако се допре до нешто нечисто или до нечистотија човечка, или до нечист добиток, или до некоја нечиста гадинка, па јаде месо од жртвата за мир што е на Господ, тој да се истреби од народот свој!“

Прописи за народот

[22]И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[23]„Кажи им на синовите на Израел, и речи им: не јадете лој ни од вол, ни од овца, нити од коза.

[24]Лојот од добиток што пцовисал или е растргнат од ѕвер може да се употребува за секоја работа; но тој лој да не се јаде.

[25]Оној, што ќе јаде лој од добиток, што се принесува како жртва пред Господ, нека се истреби од народот свој.

[26]Никаква крв да не јадете во сите живеалишта свои, од ниедно животно, ниту, пак, од птици.

[27]А кој ќе јаде каква и да било крв, ќе биде истребен од народот свој!“

[28]Пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[29]„Кажи им на синовите израелски, и речи им: кој принесува жртва за мир пред Господ, нека принесува дел од жртвата како принос на Господ.

[30] trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

[30]Со свои раце да принесува принос пред Господ; лојот со градите нека го принесува, нишајќи ги градите пред лицето Господово.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[31]А свештеникот нека го изгори лојот врз жртвеникот, додека, пак, градите да му припаднат на Арон и синовите негови.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[32]А десната плешка од жртвата за мир, давајте му ја на свештеникот, за да му биде како дел.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[33]На свештеникот, пак, од синовите Аронови, што ги принесува крвта и лојот од жртвата за мир, нека биде негова десната плешка.

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[34]Зашто градите од жртвата за мир и плешките што се вознесуваат, ги земам од синовите израелски и му ги давам на свештеникот Арон и на синовите негови како вечно озаконет дел од синовите израелски.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

[35]Тоа ќе биде дел на Арон и на синовите негови од приносите пред Господ, од оној ден кога ќе застанат пред Господ како жртвоприносители,

[36] a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

[36]како што им заповеда Господ на синовите израелски да им се дава од денот кога ги помаза. Тоа е вечен закон за поколенијата нивни.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

[37]Тоа е законот за жртвата сепаленица, за жртвата за престап, за жртвата за вина, за жртвата за посветување и жртвата за мир,

[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos
Êxodo 29.1-37

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

[3] e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

[4] Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

[5] Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[38]што му го даде Господ на Мојсеј во Горатa Синајска, во денот кога им заповеда на синовите израелски во Пустината Синајска да Му ги принесуваат на Господ своите жртви.“

Левитска 8

Поставување на свештеници
Обредот на посветувањето

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Земи го Арон и синовите негови и одеждите, и масло за помазание, и теле како жртва за грев, и два овна, и кошница пресни лебови,

[3]па собери го целиот народ пред вратата од скинијата на собранието.“

[4]И направи Мојсеј како што му заповеда Господ, и се собра народот пред вратата од скинијата на собранието.

[5]Потоа му рече Мојсеј на народот: „Еве што заповеда Господ да се направи.“

[6]Па го доведе Мојсеј Арона и синовите негови и ги изми со вода.

[7]И му облече хитон, и го опаша со појас, го облече со горна одежда, па му стави згора на тоа ефод, и го опаша појасот од ефодот наоколу, и го стегна со него,

[8]а на градите одозгора му стави наградник, и на наградникот постави и „урим“ и „тумим“.

[9]Му стави уште на главата и кидар, а на капата спроти лицето му стави златна плочка, знак на светоста, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[10]И го зеде Мојсеј маслото за помазание и ја помаза скинијата и сè што е во неа, и ја освети.

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[11]И го попрска со него жртвеникот седумпати, и го помаза жртвеникот, и сите работи на него, и мијалникот, и подножјето негово, и ги освети.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

[12]И излеа од маслото за помазание врз главата Аронова, и го помаза и го освети;

[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

[13]потоа Мојсеј ги доведе синовите Аронови, им облече хитони, ги опаша со појаси, им стави капи на главите, како што му беше заповедал Господ.

[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[14]Потоа го доведе телето како жртва за грев, а Арон и синовите негови ги ставија рацете свои врз главата на телето за грев.

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

[15]Потоа Мојсеј го закла телето и зеде од крвта негова и со прстот свој стави од неа на роговите од жртвеникот од сите страни, и го очисти жртвеникот, а другата крв ја излеа во подножјето на жртвеникот, и го освети за да се извршува обредот очистување на гревовите пред него.

[16] Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

[16]Потоа го извади сиот лој што беше на утробата, и кошулката од црниот дроб, како и двата бубрега, и лојот околу нив, и сето тоа го изгоре врз жртвеникот.

[17] Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[17]А телето, со кожата негова и месото негово и нечистотијата ги изгоре со оган надвор од логорот како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[18]Потоа го доведе овенот како жртва сепаленица, а Арон и синовите негови ги ставија рацете свои врз главата на овенот;

[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

[19]и Мојсеј го закла и го попрска со крвта негова жртвеникот од сите страни,

[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

[20]па го исече овенот на делови, и ги изгори Мојсеј главата, и деловите, и лојот;

[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]а утробата и нозете ги изми со вода, и го изгоре Мојсеј целиот овен на жртвеникот: тоа е жртва сепаленица со пријатен мирис; тоа е принос пред Господ, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[22]Потоа го доведе вториот овен – овенот за посветување; и Арон и синовите негови ги ставија рацете свои врз главата на овенот.

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[23]Па, откако го закла, зеде Мојсеј од крвта негова и го помаза со неа крајчето од десното уво на Арон и палецот на десната рака негова, и палецот на десната нога негова.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[24]Ги доведе Мојсеј и синовите Аронови, па и ним им го помаза со крв крајот од десното уво, палецот на десната рака и палецот на десната нога; а со другата крв Мојсеј го попрска жртвеникот наоколу.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[25]Потоа ги зеде лојот, опашката и лојот што беше на утробата, кошулката од црниот дроб, како и двата бубрега и лојот околу нив, и десната плешка,

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

[27] E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

[28] Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[29] Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

[30] Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

[31] Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

[32] Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

[26]а од кошницата со бесквасни лебови што е пред Господ зеде еден бесквасен леб, еден леб со масло, како и една питка, па ги стави врз лојот и врз десната плешка.

[27]И сето тоа му го предаде на Арон в раце и во рацете на синовите негови и го принесе како жртва пред Господ.

[28]Потоа го зеде тоа Мојсеј од рацете нивни и го изгоре на жртвеникот заедно со жртвата сепаленица; тоа е жртва за посветување со пријатен мирис, принос пред Господ.

[29]Па ги зеде Мојсеј градите и ги принесе пред Господ; тоа е Мојсеев дел од овенот за посветување, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[30]Потоа зеде Мојсеј од маслото за помазание и од крвта, што беше на жртвеникот, па го попрска Арон и одеждите негови, и синовите негови, и одеждите нивни; и така го освети Арон и одеждите негови, синовите негови и одеждите нивни.

[31]И му рече Мојсеј на Арон и на синовите негови: „Сварете го ова месо пред влезот во скинијата на собранието, и јадете го таму со лебот што е во кошницата за посветување, како што ми се заповеда и рече, Арон и синовите негови нека го јадат тоа.

[32]А она, што ќе остане од месото и од лебот, изгорете го со оган.

[33] Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[33]И не оддалечувајте се од вратата на скинијата на собранието седум дена, додека не се завршат деновите на посветувањето ваше, зашто за седум дена ќе се изврши посветувањето ваше.

[34]Како што се направи денес, така да се прави секогаш според Господовата заповед, за да се очистите од гревот.

[35]Затоа пред влезот од скинијата на собранието стојте дење и ноќе седум дена и така запазите ги заповедите Господови, за да не умрете, зашто така ми е заповедано.“

[36]А Арон и синовите негови направија сè онака, како што им беше заповедал Господ преку Мојсеј.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

Левитска 9

Стапување на должност на Арон и на неговите синови

[1]А во осмиот ден ги повика Мојсеј Арона и синовите негови и старешините израелски,

[2]па му рече на Арон: „Земи од говедата свои теле поради грев, и овен за сепаленица, обете без недостаток, и принеси ги пред Господ.

[3]И на старешините израелски кажи им: земете козел за жртва за грев, и теле и јагне, едногодишни, без недостаток, за жртва сепаленица,

[4]а и теле, и овен за принесување жртва за мир пред Господ, и лебен принос измешан со масло, бидејќи денес ќе ви се јави Господ вам.“

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[5]Зедоа сè како што им заповеда Мојсеј, и сето тоа го донесоа пред скинијата на собранието; се собра целиот народ, па застана пред Господ.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[6]Им рече Мојсеј: „Еве што заповеда Господ да направите, и ќе ви се покаже славата Господова.“

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[7]Му рече Мојсеј на Арон: „Пристапи до жртвеникот и принеси жртва за гревот твој и твојата жртва сепаленица, очисти се себеси и народот и принеси жртва за народот и очисти ги, како што заповеда Господ.“

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[8]Тогаш пристапи Арон до жртвеникот и закла теле за него, како жртва за грев,

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[9]и принесоа синовите Аронови крв до него, и тој го натопи прстот свој во крвта и стави од неа на роговите од жртвеникот, а остатокот од крвта го излеа во подножјето на жртвеникот;

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10]лојот и обата бубрега, и кошулката на црниот дроб, ги изгоре врз жртвеникот, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј;

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

[11]месото, пак, и кожата ги изгоре надвор од логорот.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

[12]Потоа закла жртва сепаленица, и синовите Аронови му поднесоа од крвта нејзина, а тој го попрска жртвеникот од сите страни;

[13] Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

[13]му ја донесоа и жртвата сепаленица во делови; сето тоа, и главата, ги изгоре на жртвеникот,

[14] E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

[15] Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

[16] Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

[17] Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

[18] Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

[19] como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.

[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o

[14]а утробата и нозете ги изми, и ги изгоре врз жртвеникот заедно со жртвата сепаленица.

[15]Потоа тој принесе дар од народот; зеде козел поради гревот на народот, го закла, и го принесе како жртва за грев како и првиот.

[16]И принесе жртва сепаленица, и го изврши тоа според заповедите како што треба.

[17]А принесе и лебен принос и ги наполни рацете со него, и го изгоре на жртвеникот, врз утринската жртва сепаленица.

[18]Ги закла и волот и овенот што беа од народот, како жртва за мир; и синовите Аронови му ја принесоа крвта нивна, и тој го полеа со неа жртвеникот од сите страни;

[19]му го дадоа и лојот од волот и опашката од овенот, и лојот што ја покрива утробата, и обата бубрега, како и кошулката од црниот дроб,

[20]па го ставија лојот врз градите, и тој го изгоре лојот врз жртвеникот;

[21]градите, пак, и десната плешка ги принесе Арон нишајќи ги пред Господ, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

[22]Потоа ги подигна Арон рацете кон народот и го благослови, па потоа слезе, откако принесе жртва за грев, жртва сепаленица и жртва за мир.

[23]А Мојсеј и Арон влегоа во скинијата на собранието, па излегоа и го

povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

[4] Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

[5] Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

[6] Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande

благословија народот и им се јави славата Господова на сите луѓе:

[24]и се јави оган од Господ и ги изгоре на жртвеникот жртвата сепаленица, и лојот; а народот, кога го виде тоа, викна од радост и падна ничкум на земјата.

Левитска 10

Прописи во врска со жалост

[1]Двајцата синови Аронови, Надав и Авиу, земајќи ја секој својата кадилница, ставија оган во нив, па ставија во нив и кадиво, и принесоа пред Господ туѓ оган, иако тоа не им беше заповедал Господ.

[2]Тогаш излезе оган од Господ, и ги изгоре, и умреа пред Господ.

[3]И му рече Мојсеј на Арон: „Тоа е она што го рече Господ, велејќи, преку оние што ќе пристапуваат кон Мене ќе се осветам и пред целиот народ ќе се прославам.“ Арон, пак, молчеше.

[4]Потоа Мојсеј ги повика Мисаил и Елцафан, синовите на Узиил, чичкото на Арон, и им рече: „Појдете и изнесете ги браќата ваши од светилиштево надвор од логоров.“

[5]И тие пристапија и ги изнесоа во хитоните нивни надвор од логорот, како што рече Мојсеј.

[6]Па му рече Мојсеј на Арон и на Елеазар и на Итамар, другите негови синови: „Не откривајте ги вашите глави, а и одеждите ваши да не ги раскинувате, за

ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

7 Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

Deveres e porções dos sacerdotes

8 Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

10 para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

11 e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

12 Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

13 Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

да не умрете и Господ да не се разгневи на целиот народ; туку браќата ваши, целиот дом Израелов нека плаче за изгорените, кои Господ ги изгоре;

7и не излегувајте од дверите на скинијата на собранието, за да не загинете, зашто маслото за помазание на вас е од Господ.“ И направија според зборовите на Мојсеј.

Прописи во врска со алкохолни пијалаци

8И Господ му рече на Арон, велејќи:

9„Вино и други алкохолни пијалаци да не пиете, ти и синовите твои, кога ќе влегувате во скинијата на собранието, за да не загинете, тоа нека ви биде вечен закон во поколенијата ваши:

10за да можете да распознавате што е свето, а што не е; и што е чисто, а што не;

11учете ги синовите Израелови на сите заповеди, што им ги кажа Господ преку Мојсеј.“

Прописи во врска со месото од жртвите

12Потоа Мојсеј му рече на Арон, и на Елеазар и на Итамар, другите негови синови: „Земајте од лебниот принос што ќе преостане од приносите пред Господ и јадете го тоа кај жртвеникот, зашто тоа е најголема светиња.

13И јадете го тоа на свето место, бидејќи тоа е законски дел твој и законски дел на синовите твои од приносите пред Господ; зашто така ми е заповедано.

14 Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

15 A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

16 Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

17 Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

18 Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

19 Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo

14А градите од жртвата што се нишаат и плешката што се принесува да ги јадете на чисто место, ти и ќерките твои, и домот твој со тебе, зашто со закон ти се даде тебе и на синовите твои дел од жртвите за мир, што ги принесуваат синовите на Израел.

15Плешката што се принесува и градите што се нишаат да се донесуваат заедно со лојот што се принесува, нишајќи ги пред Господ, и тоа да биде твое, и на децата твои, со тебе како вечен дел како што заповеда Господ.“

16Потоа Мојсеј го побара козелот за жртва поради грев; но, тој веќе беше изгорен; затоа тој се разгневи на Елеазар и на Итамар, синовите Аронови и рече:

17„Зошто не јадевте на свето место? Бидејќи тоа е жртва поради грев што е најголема светиња; неа ви ја дава Господ вам да ја јадете, за да го ослободи целиот народ од грев и да стане чист пред Господ;

18и ете крвта нејзина не е внесена во светилиштето; а требаше да ја јадете на свето место, како што ви заповедав.“

19Тогаш му рече Арон на Мојсеј: „Еве, тие денес принесоа жртва поради својот грев и жртва сепаленица пред Господ; и ми се случи ова. Ако јадам денес од жртвата за грев, ќе Му биде ли тоа угодно на Господ?“

pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

[20]Го чу тоа Мојсеј и го одобри.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;

[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.

Левитска 11

За Чистото и нечистото

Чисти и нечисти животни

[1]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[2]„Кажете им на синовите на Израел и речете им: ова се животните што ги има на земјата, кои можете да ги јадете –

[3]секое животно што има раздвоени копита и длабок рез меѓу копитата, и кое прежива, тоа да го јадете.

[4]Од оние што преживаат или имаат раздвоени копита, не јадете ги само овие: камилата, бидејќи таа прежива, но нема и раздвоени копита; таа е за вас нечиста.

[5]И питом зајак, бидејќи прежива, но нема раздвоени копита, нечист е за вас,

[6]и див зајак кој прежива, а нема раздвоени копита, нечист да биде за вас,

[7]и свињата, бидејќи има раздвоени копита и длабок рез меѓу копитата, но не прежива – нечиста е таа за вас.

[8]Од месото нивно да не јадете, ниту, пак, мршите нивни да ги допирате – тие се за вас нечисти.

[9]А од сè она, пак, што е во вода ова јадете го: – сè што има перки и лушпи во водата, во морињата и во реките, јадете го.

[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.

[10]Она, пак, што нема перки и лушпи во водата, во морињата и во реките, меѓу она што плива по вода и живее во вода, одвратно да биде за вас.

[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

[11]Тие треба да бидат за вас одвратни: од месото нивно да не јадете и од труповите нивни да се гнасите.

[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.

[12]Сè што нема перки и лушпи во водата, тоа да ви е нечисто.

[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;

[13]А меѓу птиците гнасете се од овие: орелот, грифот, галебот; одвратни да бидат за вас, не јадете ги;

[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,

[14]и јастребот, и соколот од кој било вид,

[15] todo corvo, segundo a sua espécie,

[15]и секаков гавран од кој било вид;

[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,

[16]нојот, ластовицата, кукавицата со нивните видови;

[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,

[17]бувот, кормoранот и ибисот;

[18] a gralha, o pelicano, o abutre,

[18]и лебедот, и чавката, и пеликанот,

[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

[19]и штркот, и чапјата и слични на нив, и пупунецот и лилјакот;

[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

[20]и сите крилести гадинки што одат на четири нозе, да ви се одвратни.

[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

[21]Но од сè она што има крилја и оди на четири нозе, а има и колена на нозете свои, за да скока по земјата, јадете.

[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

[22]Од нив јадете ги само овие: скакулците и сличните на нив, соламот со сите негови видови, арголата и сличните на неа, и агавата од кој било вид.

[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[29] Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

[30] o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

[31] estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

[32] E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento

[23]Сè друго што има крилја и оди на четири нозе одвратно да ви е; со тоа да не се осквернувате.

Допир што прави нечист

[24]Од нив ќе станувате нечисти: секој кој ќе се допре до нивно пцовисано тело, нечист ќе биде до вечерта.

[25]И секој кој ќе носи нивно пцовисано тело да ја испере својата облека и нечист ќе биде до вечерта.

[26]Секое животно што има нераздвоени копита, но нема длабок рез меѓу копитата или не прежива, нечисто да биде за вас; секој кој ќе се допре до такво, нечист ќе биде.

[27]И сè што оди на лапите свои, меѓу сите четвороножни животни, нечисто да ви е; кој ќе се допре до трупот нивни, нечист ќе биде до вечерта.

[28]И кој ќе понесе труп нивни пцовисан, нека ја испере облеката своја и нечист е до вечерта; тие да ви бидат одвратни.

[29]А меѓу животните што лазат по земја да ви бидат нечисти: невестулката, глушецот и желката со нејзините видови

[30]и ежот и крокодилот, и гуштерот, и полжавот, и кртот.

[31]Тие да ви се нечисти меѓу животните што лазат по земјата, и кој ќе се допре до нив пцовисани, нечист да е до вечерта.

[32]И секој предмет на кој ќе падне нешто од нив пцовисано, ќе биде нечист, било да е сад дрвен или облека или кожа или вреќа, и секој предмет што е потребен

com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

[33] E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

[34] Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

[35] E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

за некоја употреба, да се стави во вода и ќе биде нечист до вечерта; потоа ќе биде чист.

[33]А и секој сад земјен, во кој ќе падне нешто од тоа, и сè што ќе е во него, ќе биде нечисто, а садот скршете го.

[34]И секое јадење што го јадете, ако на него се излее вода од таков сад, ќе биде нечисто; и секое питие што се пие во секој таков сад, ќе ви биде нечисто.

[35]И сè на што ќе падне нешто од нивните пцовисани тела нечисто ќе е; и печката и огништето нека се растурат, зашто се нечисти, и нечисти ќе ви бидат.

[36]Само изворот, бунарот, каде што се собира водата, ќе бидат чисти; но кој се допре до пцовисан труп, ќе биде нечист.

[37]Ако нешто, пак, од пцовисан труп падне на семе, што се сее, тоа ќе ви биде чисто.

[38]Но ако на семето се излее вода, па тогаш падне нешто од пцовисан труп на семето, тоа да ви биде нечисто.

[39]И кога ќе пцовиса каков и да е добиток од оној што го јадете, ако некој се допре до неговиот труп, нечист ќе биде до вечерта.

[40]А оној што ќе јаде од трупот негов, нека ја испере облеката своја и нечист ќе биде до вечерта; и кој ќе носи нивни пцовисан труп, нека ја испере облеката своја и нечист ќе биде до вечерта.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda

[41]И секаква гадинка што лази по земјата, да ви е одвратна и да не се јаде.

[42]Сѐ што се влече на мев и сѐ што оди на четири нозе или што е со многу нозе меѓу сѐ она што се влече по земјата, тоа да не го јадете, бидејќи е нечисто.

[43]Не поганете ги душите ваши со ниедно од животните што лазат и не осквернувајте се од нив, за да не станете нечисти преку нив,

[44]зашто Јас сум Господ, вашиот Бог, осветувајте се и бидете свети, бидејќи Јас сум свет; и немојте да ги осквернувате душите ваши со какво и да е животно што лази по земјата.

[45]Бидејќи Јас сум Господ што ве изведе од земјата египетска, за да ви бидам Бог; и така – бидете свети, зашто Јас сум свет.

[46]Тоа е закон за добитокот и за птиците, и за секоја жива душа што се движи во вода, и за секое животно што лази по земја,

[47]за да се распознава нечистото од чистото и животните што можат да се јадат од животните што не треба да се јадат.“

Левитска 12

Очистување на жената по породувањето

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи им на синовите Израелови и речи им: кога жената ќе забремени и роди машко дете, нечиста ќе биде

sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

[3] E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

[4] Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

[5] Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

седум дена, како во деновите на природното очистување свое, така ќе биде нечиста.

[3]А во осмиот ден нека му се обрезе на детето крајниот дел.

[4]А таа нека остане уште триесет и три дена чистејќи се од крвта; до ништо свето да не се допира и да не влегува во светилиштето сè додека не изминат деновите на нејзиното чистење.

[5]А ако роди женско дете, тогаш во времето на своето чистење нечиста ќе биде четиринаесет дена, и шеесет и шест дена нека остане, чистејќи се од крвта своја.

[6]И кога ќе се навршат деновите на чистењето нејзино, заради синот или заради ќерката, нека донесе кај свештеникот пред скинијата на собранието едногодишно јагне за жртва сепаленица или млад гулаб или грлица како жртва поради грев.

[7]И тој нека ја принесе пред Господ и така ќе ја очисти од течењето на крвта нејзина. Тоа е закон за жената која ќе роди машко или женско дете.

[8]Ако не е во можност да донесе јагне, тогаш нека земе две грлици или две гулапчиња, едното како жртва сепаленица, а другото поради жртва за грев; и ќе ја очисти од гревот нејзин свештеникот, и таа ќе биде чиста.“

Левитска 13

Болести на кожата кај луѓето

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

[5] Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

[6] O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

[1]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[2]„Човек кај кого на кожата од телото негово се појави оток, или лишај, или светла дамка, или, пак, по кожата на телото негово се појави знак на лепра, нека се доведе кај свештеникот Арон, или кај некој од синовите негови, свештениците.

[3]И нека ја види свештеникот раната од кожата на телото негово; па, ако влакната на раната побелеле и раната на поглед е пониска од другата кожа на телото негово, тогаш тоа е лепра; и кога ќе го види тоа свештеникот, ќе го прогласи за нечист.

[4]Ако, пак, дамката на кожата од телото негово е бела, и не е вдлабната во кожата, а и влакната на кожата се темни, не побелеле, тогаш свештеникот нека го затвори човекот со раната за седум дена.

[5]А во седмиот ден нека ја види свештеникот раната; ако забележи дека раната останала таква каква што била и не се раширила по кожата, пак нека го одвои за седум дена.

[6]Свештеникот одново нека ја види раната во седмиот ден, па ако забележи дека раната станала помала, а не се раширила по кожата, тогаш свештеникот нека го прогласи за чист; тоа е лишај; нека ја испере облеката своја и ќе биде чист.

7 Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

7Ако, пак, лишаите започнат да се шират по кожата негова, откако свештеникот ги видел и го прогласил за чист, одново нека му се покаже на свештеникот;

8 Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

8и ако свештеникот види дека лишаите се шират по кожата, тогаш нека го прогласи за нечист; тоа е лепра.

9 Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

9Кога човек има лепра, нека го доведат кај свештеникот.

10 E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

10И свештеникот нека го види; ако струпот на кожата станал бел, а и влакната се побелени, а и живо месо има во струпот,

11 é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

11тоа е застарена лепра на кожата негова; затоа свештеникот нека го прогласи за нечист, и да го одвои, бидејќи е нечист.

12 Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

12Кога лепрата ќе се појави на кожата и ќе ја прекрие целата кожа на човекот, од главата до нозете, колку што може да види свештеникот,

13 então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

13па кога ќе види дека лепрата ја покрила целата кожа на него, ќе го прогласи човекот дека е чист, бидејќи сè побелело, па е чист.

14 Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

14А кога ќе се појави на него живо месо, тој е нечист.

15 Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

15Па, штом види свештеникот живо месо, ќе го прогласи дека е нечист; живото месо е нечисто, тоа е лепра.

16 Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

16Ако живото месо се измени и побели, тогаш нека дојде кај свештеникот.

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

[25] o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote

[17]Кога ќе види свештеникот дека раната побелела, ќе го прогласи за чист; чист е.

[18]Ако кај некого на кожата имало чир, па поминал,

[19]а потоа на местото каде што бил чирот се појави бел оток, бела или црвена дамка, нека се покаже пред свештеникот.

[20]Ако свештеникот забележи дека таа е пониска од другата кожа и влакната на неа се побелени, тогаш ќе го прогласи за нечист; тоа е лепра што излегла од чирот.

[21]Ако свештеникот забележи дека влакната на неа не побелеле ниту е таа пониска од кожата, туку станала помала, тогаш свештеникот ќе го одвои за седум дена.

[22]Ако му се прошири по кожата, тогаш свештеникот ќе објави дека е нечист; тоа е болест.

[23]А ако чирот остане на своето место и не се проширува, тогаш тоа е воспалена рана; затоа свештеникот ќе го прогласи за чист.

[24]Ако некој на кожата се изгорел со оган, па откако местото ќе заздрави, се појави бела или црвеникава или пробелена дамка,

[25]и види свештеникот дека влакната од кожата на тоа место побелеле и ако на поглед тоа место е пониско од кожата, тоа е лепра што се појавила од изгореното; затоа него свештеникот ќе

declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

[26] Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

[27] Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

[28] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

[29] Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

[30] o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

[31] Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

[32] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

го прогласи за нечист; тоа е рана од лепра.

[26]Ако, пак, свештеникот забележи дека на тоа место нема бели влакна и дека тоа не е пониско од другата кожа, и станало помало, ќе го одвои за седум дена.

[27]Во седмиот ден ќе го прегледа свештеникот, па, ако таа по кожата се проширила, нека го прогласи за нечист; тоа е рана од лепра.

[28]Ако, пак, дамката останала на своето место и не се проширила по кожата, а и темна е, тогаш тоа е рана од изгоретина. Него свештеникот нека го прогласи за чист; тоа е лузна од изго-рено.

[29]Кога кај маж или кај жена се појави рана на главата или на брадата,

[30]а свештеникот ја види раната, и утврди дека е таа подлабока од кожата и дека влакната на тоа место се истен-чиле и пожолтеле, нека ги прогласи за нечисти: тоа е ќела; тоа е лепра на главата или на брадата.

[31]Но кога свештеникот ќе ја прегледа раната од ќелата и ќе утврди дека таа не е подлабока од кожата и дека влакната на тоа место не се црни, тогаш болниот што има рана нека го одвои за седум дена.

[32]Во седмиот ден свештеникот пак нека ја прегледа раната. И ако ќелата не се проширила ниту влакната пожолтеле и

[33] então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

[34] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

[38] E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

[39] então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

[40] Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

се види дека таа не навлегла подлабоко од кожата,

[33]тој треба да ги истриже влакната на кожата, но на болното место да не се стриже и тогаш свештеникот повторно да го оддели за уште седум дена.

[34]Во седмиот ден свештеникот одново да ја прегледа ќелата. Па, ако увиди дека таа не се проширила по кожата и дека не навлегла подлабоко во кожата, болниот нека го прогласи за чист; а тој нека ја испере облеката своја и ќе биде чист.

[35]Но, ако ќелата се проширила по кожата, откако е веќе прогласен за чист,

[36]свештеникот пак нека го прегледа и ако утврди дека таа се проширила по кожата – тогаш нека не бара жолтеникави влакна, бидејќи тој е нечист.

[37]Ако, пак, ќелата остане неизменета и во неа изникнале црни влакна, тоа значи дека ќелата е излекувана: тој е чист. Свештеникот нека го прогласи за чист.

[38]Ако по кожата на телото на маж или жена се појават светли, бели дамки,

[39]и свештеникот види и утврди дека по кожата имаат бели светли дамки, тогаш тоа е лишај, кој се појавил на кожата од нивното тело. Тој е чист.

[40]Ако некому му паднала косата од главата, тој е ќелав – но чист е;

41 Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

42 Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

43 Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

44 é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

45 As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

46 Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

47 Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,

48 seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

49 se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

41ако, пак, некому му паднала косата само од предната страна на главата, тој е ќелав – чист е.

42Ако по ќелавото или проќелавото место се појавиле белузлави или црвеникави дамки, тоа е лепра на ќелавото, односно проќелавото место.

43Свештеникот да го прегледа, и ако види дека отокот на раната е белузлав или црвеникав по ќелавото или проќелавото место и изгледа како лепра по кожата на телото негово,

44тој е лепрозен, нечист; свештеникот да го прогласи за нечист: зашто на главата има рана.

45На лепрозниот, кој има таква рана, облеката да му се раскине, и главата да му биде откриена, да биде забраден околу устата и да извикува: ‚нечист, нечист!‘

46Сè додека ја има раната треба да се смета за нечист; тој е нечист и треба да живее одвоен; неговото живеалиште да биде надвор од населбата.

Дамки врз облеките

47Ако се јави зараза од лепра и на облеката – волнена или ленена

48или врз основата или јатокот ленен или волнен, или на кожа, или на нешто што е направено од кожа,

49и ако дамката е зеленикава или црвеникава на облеката или на кожата, или на основата или јатокот, или на каков и да било предмет од кожа – тоа

[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

[53] Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;

[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

[56] Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

е зараза од лепра; таа треба да му се покаже на свештеникот,

[50]а свештеникот нека ја прегледа заразата и заразеното да го оддели за седум дена.

[51]На седмиот ден свештеникот нека го прегледа заразеното: па, ако заразата се проширила по облеката, или по основата, или по јатокот, или по кожата, или по каков и да било предмет од кожа, тоа е лоша лепра, нечиста рана.

[52]Тој треба да ја изгори облеката, било основата, било волнениот или ленениот јаток, или каков и да било предмет од кожа, на кој се појавила заразата, бидејќи тоа е вистинска лепра – на оган да се изгори.

[53]Ако свештеникот види дека заразата не се проширила по облеката или по основата или по јатокот, или по каков и да било предмет од кожа,

[54]нека нареди да се испере она на што има зараза, и повторно да го отстрани за уште седум дена.

[55]А ако по миењето свештеникот види дека заразеното не го изменило својот изглед, па дури и ако не се раширило, тоа е нечисто: треба да се изгори на оган; тоа е изедено од лепра од опачината или од предната страна.

[56]Ако, пак, свештеникот види дека по перењето заразеното место станало помало, тогаш тој нека го истргне тоа

57 Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

58 Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.

59 Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles, para se poder declará-las limpas ou imundas.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

3 este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

4 então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

5 Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

место од облеката, или од кожата, или од основата, или од јатокот.

57Ако се појави пак белег од заразата што се проширила на облеката, или на основата, или на јатокот, или на каков и да било предмет од кожа, тоа е зараза: да се изгори на оган она на што се појавила заразата.

58Ако, пак, откако ќе се испере облеката или основата, или јатокот или каков и да било предмет од кожа, заразата се загуби од нив, треба повторно да се исперат, и ќе бидат чисти.

59Тоа е законот за зараза од лепра врз облеката волнена или ленена, врз основа или јаток, или врз каков и да било кожен предмет – како да се прогласува тој за чист или за нечист.“

Левитска 14

Чистење на лепрата од луѓето

1И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

2„Еве го законот за лепрозен, кога се извршува неговото очистување: нека го доведат кај свештеникот.

3Свештеникот треба да излезе надвор од населбата, па ако увиди дека тој се излекувал од лепрата,

4да нареди за оној што се очистил да се земат две чисти живи птици, кедрово дрво, црвен јаток и исоп.

5Потоа свештеникот да заповеда да се заколе една од птиците над глинен сад, над изворска вода;

[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.
[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;
[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;
[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[6]и да ја земе живата птица, кедровото дрво, црвениот јаток и исопот, и да ги натопи нив и живата птица во крвта на птицата заклана над живата вода,
[7]и попрскувајќи го седумпати оној, кој се очистил од лепрата, да го прогласи за чист, а живата птица да ја пушти в поле на слобода.
[8]Оној, кој се очистил, да ги испере алиштата свои, да ја истриже сета коса, да се измие со вода, и ќе биде чист; потоа да влезе во населбата и да престои седум дена надвор од домот свој.
[9]На седмиот ден да се избричат сите влакна на главата, на брадата, на веѓите – сите влакна да ги избричи и да ги испере алиштата, потоа да го измие телото свое со вода, и ќе биде чист;
[10]на осмиот ден да земе две машки јагниња, без недостаток, и една овца едногодишна без мана како и три десетини од ефа пченично брашно, помешано со масло, со лебен принос, и еден лог масло.
[11]Свештеникот, кој ќе го врши очистувањето, да го претстави оној што се очистува заедно со приносот пред Господ при влезот од скинијата на собранието.
[12]И ќе го земе свештеникот едното јагне и ќе го приведе како жртва за вина, и логот со масло, и нека го принесе тоа, нишајќи ги пред Господ;

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[13]и ќе го заколе јагнето на она место, каде што се колат жртвите сепаленици поради грев, на свето место, зашто жртвата за вина како и жртвата за грев му припаѓа на свештеникот: тоа е голема светиња.

[14]И свештеникот ќе земе од крвта на жртвата за вина и ќе го намаже крајчето од десното уво на оној кој се очистува, и палецот на десната негова рака, и палецот на десната негова нога.

[15]Потоа свештеникот нека го земе логот со маслото и нека излее од маслото во својата лева дланка,

[16]па ќе го натопи својот десен показалец во маслото што му е во левата дланка, и со прстот ќе попрска од маслото седумпати пред Господ,

[17]а со остатокот од маслото, што му е во дланката, ќе го намачка крајчето од десното уво на оној што се очистува, и палецот на десната нога, и палецот на десната рака, на оние места каде што е крвта од жртвата поради вина.

[18]Преостанатото, пак, масло, што му е во дланката на свештеникот, тој ќе го излее врз главата на оној што се очистува; и ќе го очисти свештеникот пред Господ.

[19]Потоа свештеникот ќе ја принесе жртвата за грев и ќе го очисти оној што се очистува од неговата нечистота, а потоа ќе ја заколе жртвата сепаленица.

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[20]И ќе ги принесе жртвата сепаленица и лебниот принос на жртвеникот; и ќе го очисти свештеникот и тој ќе биде чист.

Очистување на сиромашен човек болен од лепра

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

[21]Ако е, пак, сиромав и не е во можност, тој нека земе едно јагне како жртва за вина за своето очистување, и еден десетти дел од ефа пченично брашно, помешано со масло, како лебен принос, како и еден лог масло,

[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[22]и две грлици или два млади гулаба, што ќе најде, – едната од тие птици да е жртва за грев, а другата – жртва сепаленица.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[23]На осмиот ден од своето очистување, да му ги донесе тој на свештеникот крај вратата од скинијата на собранието, пред лицето Господово.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[24]Свештеникот ќе го земе јагнето што е жртва за вина и логот со масло, и ќе го принесе тоа, нишајќи го пред Господ.

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[25]И, штом ќе го заколе јагнето како жртва за вина, свештеникот ќе земе од крвта на жртвата за вина и ќе го намаже крајчето од десното уво на оној, кој се очистува, и палецот на десната рака, и палецот на десната нога.

[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

[26]А од маслото свештеникот ќе излее во својата лева дланка;

[27] e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

[27]и со десниот показалец, од маслото што му е во левата дланка, да попрска седумпати пред Господ.

[28] porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

[29] o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

[30] Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

[31] será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

[32] Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

A lei acerca da lepra numa casa

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[34] Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

[35] o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

[36] O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a

[28]И да го намаже свештеникот со масло, од она што му е во дланката, крајчето на десното уво на оној што се очистува, и палецот на десната рака, и палецот на десната нога, на она место каде што е крвта од жртвата за вина.

[29]Остатокот, пак, од маслото што му е во дланката, да го излее врз главата на оној што се очистува, за да го направи чист пред Господ.

[30]Потоа нека ја принесе свештеникот едната грлица, или едниот млад гулаб, каков што ќе најде, оној, кој се очистува;

[31]едната птица – жртва за грев, а другата – жртва сепаленица, заедно со лебниот принос; и свештеникот ќе го направи оној што се очистува чист пред Господ.

[32]Тоа е законот за оној што добил лепра, а при чистењето немал доволно средства.“

[33]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

Дамки по ѕидовите од куќите

[34]„Кога ќе влезете во земјата хананска, што ви ја давам да ја владеете, и ќе испратам лепра во куќите што ќе бидат ваши,

[35]тогаш оној, чија е куќата, треба да отиде кај свештеникот и да каже: ‚по сè изгледа во мојата куќа се појави зараза.‘

[36]А свештеникот ќе нареди куќата да се испразни пред тој да влезе да ја

praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

прегледа заразата, за да не стане нечисто сè што е во куќата; потоа свештеникот ќе дојде и ќе ја прегледа куќата.

37 e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

37И тој, кога ќе ја прегледа раната и ќе види дека заразата по ѕидовите на куќата се состои од зеленикави или црвеникави длабнатинки и по својот изглед се всадила во ѕидовите,

38 então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

38ќе излезе од куќата низ вратата, а куќата ќе ја затвори за седум дена.

39 Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

39А кога во седмиот ден ќе се врати, и ќе види дека заразата се проширила по ѕидовите на куќата,

40 ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

40ќе нареди да се извадат камењата на кои има зараза, и да се фрлат надвор од населбата, на нечисто место;

41 e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

41а куќата одвнатре целата да ја истружат и струганиците да ги исфрлат надвор од градот, на нечисто место.

42 Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

42И да земат други камења и да ги стават на местото на извадените и со друг малтер да ја измачкаат куќата.

43 Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

43Ако заразата пак се појави и почне да се шири по куќата, откако се извадени камењата и куќата е истругана и премачкана,

44 então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

44свештеникот, штом ќе влезе и види дека заразата се раширила по куќата, во таа куќа има лоша лепра – нечиста е.

45 Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

45Таа куќа да се урне, а камењата и дрвата и сиот малтер од куќата да се изнесат надвор од градот, на нечисто место.

[46] Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

[46]Оној што ќе влегува во таа куќа, додека е таа затворена, нечист ќе биде до вечерта;

[47] Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.

[47]а оној што ќе спие во таа куќа, да ја испере облеката своја; и кој ќе јаде во таква куќа, и тој треба да ја испере облеката своја.

[48] Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.

[48]Ако, пак, свештеникот дојде и види дека заразата во куќата не се раширила, откако е куќата премачкана, нека ја прогласи куќата за чиста, бидејќи заразата поминала.

[49] Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,

[49]А за да ја очисти куќата, ќе земе две живи птици, кедрово дрво, црвен јаток и исоп,

[50] imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

[50]и ќе ја заколе едната птица над глинен сад, над изворска вода.

[51] tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

[51]Потоа тој ќе го земе кедровото дрво и исопот, црвениот јаток и живата птица и ќе ги натопи во крвта од закланата птица и во изворската вода, и ќе ја попрска куќата седумпати,

[52] Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

[52]и ќе ја очисти куќата со крвта од птицата и со живата вода, со живата птица и кедровото дрво, со исопот и со црвениот јаток;

[53] Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

[53]потоа живата птица да ја пушти во полето, надвор од градот, и ќе го очисти домот и домот ќе биде чист.

[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,

[54]Тоа е законот за секоја зараза од лепра и за ќелата,

[55] e da lepra das vestes, e das casas,

[55]и за лепра по облеката и по куќите,

[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,

[56]и за оток, и за лишаи, и за дамки, –

[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[57]за да се знае кога се тие нечисти, а кога – чисти: ова е законот за лепрата.“

Левитска 15

За телесната нечистота кај мажот

[1]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[2]„Известете ги синовите израелски и кажете им: ако некој маж има течење од крајната своја плот, нечист е поради тоа течење.

[3]А ова е за неговата нечистота: кога течењето истечува од неговото тело, и кога изливот се задржува во неговото тело, тоа е негова нечистота во него самиот.

[4]Секоја постела, на која ќе легне оној кој има истечување, нечиста е; и секој предмет, на кој ќе седне, нечист е.

[5]И кој ќе се допре до неговата постела, да ја испере облеката своја и да го измие телото свое со вода и ќе биде нечист до вечерта.

[6]А и кој ќе седне на некој предмет, на кој седел оној кој има истечување, да ги испере алиштата свои и да се измие со вода и ќе биде нечист до вечерта.

[7]И кој се допре до телото на оној кој има истечување, да ја испере облеката своја и да се измие со вода и ќе биде нечист до вечерта.

[8]Ако оној, кој има истечување, плукне на чист, тогаш тој да ги испере алиштата свои и да се измие со вода и ќе биде нечист до вечерта;

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[9]и секое седло, на кое седел оној кој има истечување, нечисто е;

[10]и секој кој ќе се допре до што и да било, што било под него, нечист ќе биде до вечерта; и оној кој ќе го крене тоа, да ја испере облеката своја и да се измие со вода и ќе биде нечист до вечерта.

[11]И секој, до кого што ќе се допре оној кој има истечување, без да си ги измие рацете свои, да ги испере алиштата свои и да се измие со вода и нечист ќе биде до вечерта.

[12]Глинен, пак, сад до кој ќе се допре оној кој има истечување, да се скрши; а секој дрвен сад да се измие со вода.

[13]А кога оној, кој има истечување се излекува од своето течење, нека си определи седум дена за очистување свое, да ја испере облеката своја и да го измие телото свое со изворска вода, па ќе биде чист;

[14]а на осмиот ден да земе две грлици или два млади гулаба, и да ги донесе пред Господ кај влезот од скинијата на собранието, и да му ги даде на свештеникот.

[15]А свештеникот едната од тие птици ќе ја принесе како жртва за грев, а другата – за сепаленица; и ќе го очисти свештеникот од течењето негово пред лицето Господово.

[16]Ако на некој маж му се случи истечување на семе, тогаш тој треба да

го измие со вода целото свое тело и ќе биде нечист до вечерта;

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[17]секоја облека или кожа, на која ќе се излее семе, треба да се испере со вода и ќе биде нечиста до вечерта.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[18]Ако жена легне со маж, и на мажот му се случи истечување на семе, тие и обајцата треба да се измијат со вода и ќе бидат нечисти до вечерта.

Телесна нечистота кај жената

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[19]Кога жена има истечување на крв, што тече од нејзиното тело, треба да биде одделена седум дена додека се очисти, и секој што ќе се допре до неа, ќе биде нечист до вечерта.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[20]И сè, на што ќе легне таа, додека трае очистувањето нејзино, нечисто е; и сè, на што ќе седне таа, пак е нечисто.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[21]И секој што ќе се допре до постелата нејзина, треба да ја испере облеката своја и да го измие со вода телото свое, и ќе биде нечист до вечерта.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22]А и секој, што ќе се допре до каков и да било предмет на кој таа седела, треба да ја испере облеката своја и да го измие со вода телото свое, и ќе биде нечист до вечерта.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[23]И ако некој се допре до што и да било што е на постелата нејзина, или на што и да е, на што седела таа, нечист да биде до вечерта.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[24]А ако со неа легне некој маж, нечистотата нејзина ќе мине на него: ќе биде нечист седум дена, и секоја постела на која ќе легне тој, ќе биде нечиста.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

[25]Ако некоја жена има истечување на крв повеќе денови, но не во времето на нејзиното природно очистување, и ако таа има истечување подолго од нејзиното обично чистење, сè додека трае нечистотата нејзина, нечиста е како за време на чистењето свое.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[26]Секоја постела, на која ќе легне таа во деновите на течењето нејзино, да биде нечиста како и постелата за време на нејзиното чистење; и сè она, на што ќе седне таа, да биде нечисто, како што е нечисто тоа во времето на нејзиното чистење.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[27]И секој кој ќе се допре до неа, да биде нечист, да ги испере алиштата свои и да го измие телото свое и нечист ќе биде до вечерта.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[28]А кога жена ќе се исчисти од течењето свое, да изброи седум дена и потоа ќе биде чиста.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[29]Во осмиот ден да земе две грлици или два млади гулаба и да му ги однесе на свештеникот кај влезот од скинијата на собранието;

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

[30]а свештеникот да принесе една од птиците како жртва за грев, а другата – за сепаленица, и ќе ја направи чиста свештеникот пред Господ поради истечувањето на нечистотијата нејзина.

[31] Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

[31]Така пазете ги синовите на Израел од нивната нечистота, за да не умрат во нечистотијата своја, и да го осквернат Моето живеалиште, што е меѓу нив.

[32] Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

[33] e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

[32]Тоа е законот за оној што има течење, и за оној што ќе му се случи да има истечување на семе, бидејќи тоа го прави нечист;

[33]а и за онаа што страда поради чистењето свое, и за оние кои имаат истечување, маж или жена, и за маж што ќе преспие со нечиста.“

Levítico 16

O Dia da Expiação

[1] Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

[2] Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

[3] Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[4] Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

Левитска 16

Големиот ден на очистувањето

[1]И му зборуваше Господ на Мојсеј по смртта на двајцата Аронови синови, кога тие, откако принесоа пред Господ, умреа;

[2]и му рече Господ на Мојсеј: „Кажи му на братот твој Арон да не влегува во светилиштето зад завесата во секое време пред очистилиштето, што е врз ковчегот, за да не умре, бидејќи Јас ќе се јавувам над очистилиштето во облак.

[3]Еве со што да влегува Арон во светилиштето: со теле како жртва за грев и со овен – за сепаленица.

[4]Тој треба да го облекува осветениот ленен хитон, на долната половина од телото свое да има ленена облека и да се опашува со ленен појас, и ленен кидар да става – тоа се свети облеки; прво треба да го измие целото свое тело со вода и потоа да ги облекува.

[5]И од заедницата на синовите израелски да земе Арон два козела како жртва за грев и еден овен – за сепаленица.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

[13] Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

[14] Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

[6]Потоа Арон да приведе теле како жртва за грев за себе, и така ќе се направи чист – себеси и домот свој,

[7]па ќе ги земе двата козела и ќе ги постави кај вратата од скинијата на собранието, пред лицето Господово.

[8]И тогаш Арон ќе фрли ждрепка за двата козела: една ждрепка за Господ, а другата за отпуштање.

[9]И да го доведе Арон козелот на кој паднала ждрепката за Господ, и да го принесе како жртва за грев;

[10]а козелот на кој паднала ждрепката за отпуштање, да го постави жив пред Господ, за да изврши над него обред за очистување и да го пушти во пустината за отпуштање.

[11]Потоа Арон да го приведе телето како жртва за грев за себе, и ќе се очисти самиот и домот негов; и да го принесе како жртва поради гревот свој.

[12]А потоа да земе кадилница, полна со разгорен јаглен од жртвеникот, што е пред Господ, и да ги наполни рацете со иситнето мирисливо кадиво, и тоа да го внесе зад завесата;

[13]и да го стави кадивото врз огнот пред Господ; и димот од кадивото ќе го покрие очистилиштето, што е над ковчегот на заветот, за да не умре.

[14]И ќе земе од крвта на телето и со прст ќе го попрска однапред очистилиштето и пред него; седумпати да попрска од крвта со прстот свој пред очистилиштето.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as

[15]Тогаш да го заколе козелот како жртва поради грев за народот, и да внесе од крвта негова зад завесата, и со неа да направи исто како што направи со крвта од телето, и да попрска врз очистилиштето и спрема очистилиштето,

[16]и да го очисти светилиштето од нечистотиите на синовите израелски и нивните престапи во сите нивни гревови. Така треба да постапи тој и со скинијата на собранието, која е меѓу нив, среде нечистотиите нивни.

[17]Кога ќе влезе тој за да го очисти светилиштето, и сè додека не излезе, никој да нема во скинијата. И така ќе се очисти самиот себе, својот дом и сиот израелски народ.

[18]Потоа ќе пристапи пред жртвеникот, што е пред Господ, и ќе го очисти и ќе земе од крвта на телето и од крвта на козелот, и ќе ги помаже роговите на жртвеникот од сите страни,

[19]и ќе го попрска со прстот свој од крвта седумпати, за да го очисти и освети од нечистотиите на синовите израелски.

[20]Па, откако ќе ги очисти светилиштето, скинијата на собранието и жртвеникот, ќе го приведе живиот козел.

[21]Потоа да ги положи Арон двете свои раце врз главата на живиот козел, да ги исповеда над него сите беззаконија на

suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[27] Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

[28] Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

A Festa anual das Expiações

синовите израелски, и сите нивни престапи, и сите нивни гревови, и да ги стави врз главата на живиот козел, и да го пушти преку раката на определен човек во пустината;

[22]и козелот ќе ги понесе врз себе сите нивни беззаконија во непроодна земја; и да го пушти козелот во пустината.

[23]Тогаш Арон да влезе во скинијата на собранието, да ги соблече лenените одежди, во кои беше облечен при влегувањето во светилиштето, и таму да ги остави,

[24]и да го измие телото свое со вода на свето место, да ги облече своите алишта, па, штом ќе излезе, да принесе една сепаленица за себеси и една за сиот народ, и ќе се очисти себеси и сиот народ.

[25]Лојот пак од жртвата за грев да го запали врз жртвеникот.

[26]А оној, кој ќе го одведе козелот за отпуштање, да ја испере облеката своја, да го измие телото свое со вода, и потоа може да влезе во населбата.

[27]А телето за грев и козелот за грев, чија крв се внесува во светилиштето за очистување, да ги изнесат надвор од населбата, и да ги изгорат на оган кожите нивни, месото нивно и нечистотиите нивни;

[28]оној, пак, што ќе ги пали, да ги испере алиштата свои и да го измие телото свое со вода, и тогаш ќе може да влезе во населбата.

[29] Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

[30] Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

[31] É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

[32] Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

[33] fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

[34] Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

[29]И тоа да ви биде вечен закон: во седмиот месец, на десетиот ден од месецот, смирувајте ги душите ваши, и никаква работа да не вршите, ни вие, нити придојдените, населени меѓу вас,

[30]зашто во тој ден ве очистуваат, за да ве очистат од сите ваши гревови, и да бидете чисти пред лицето Господово;

[31]тоа да биде сабота над саботите; смирувајте ги душите ваши – тоа ќе биде вечен закон.

[32]Очистувањето да го извршува оној свештеник кој ќе биде помазан и посветен да свештенодејствува место татко си: нека облекува ленена облека, облека света;

[33]и да ги очисти Светињата над светињите и скинијата на собранието, и жртвеникот да го очисти, и свештениците, и сиот собран народ.

[34]Ова да биде за вас вечен закон: да се извршува обредот очистување над синовите израелски еднаш годишно поради сите нивни гревови.“ И тој направи така, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

Левитска 17

Светоста на Израел

Прописи во врска со крвта

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи му на Арон и на синовите негови и на сите синови израелски и речи им: еве што заповеда Господ:

[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

[9] e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

A proibição de comer sangue

[10] Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós

[3]ако некој од домот Израелов заколе вол или овца, или коза во населбата, или надвор од населбата,

[4]а не го доведе кај влезот од скинијата на собранието, за да Му принесе дар на Господ пред живеалиштето Негово, тогаш тој човек да се обвини за крв: тој пролеал крв, да се истреби од народот негов.

[5]Така да ги принесуваат синовите израелски жртвите свои, што ги колат в поле и да ги донесуваат пред Господ крај влезот од скинијата на собранието, кај свештеникот, и да ги колат пред Господ како жртви за мир,

[6]и да попрска свештеникот со крв околу жртвеникот Господов крај влезот од скинијата на собранието и да го запали лојот за благопријатен мирис пред Господ.

[7]И да не принесуваат во иднина жртви свои на идоли, во кои самите блудствуваат. Ова нека биде вечна наредба и за поколенијата ваши.

[8]Кажи им уште: ако некој од домот Израелов или од придојдените, што живеат меѓу вас, принесува сепаленица или жртва

[9]и не ја донесе крај влезот од скинијата на собранието, за да ја принесе пред Господ, таа душа да се истреби од народот свој.

[10]Ако, пак, некој од домот Израелов или од придојдените, што живеат меѓу вас, јаде каква и да било крв, тогаш Јас ќе

que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

11 Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

12 Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

13 Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

14 Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

15 Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

16 Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

го свртам лицето Мое против душата на оној, што ќе јаде крв, и ќе го истребам од народот,

11зашто душата на секое тело е во неговата крв, и Јас ви ја дадов за жртвеникот за да ги очистувате душите ваши, бидејќи таа крв ја очистува душата.

12Поради тоа и им реков на синовите израелски: ниедна душа меѓу вас не смее да јаде крв, па ни придојдениот, кој живее меѓу вас, не смее да јаде крв.

13А, ако некој од синовите израелски и од придојдените, кои живеат меѓу вас, фати во лов диво животно или птица, што се јаде, да ја пушти крвта да истече и да ја покрие со земја,

14зашто душата на секое тело е во крвта негова и затоа им реков на синовите на Израел: не јадете крв од никакво тело, бидејќи душата на секое тело е во крвта негова; секој што ќе ја јаде, ќе биде истребен.

15И секој кој јаде мрша или звероjадина, ваш или придојден, нека ја испере облеката своја, и да го измие телото свое со вода и ќе биде нечист до вечерта, а потоа ќе биде чист.

16Ако, пак, не ја испере, и не го измие телото свое со вода, ќе го прими своето беззаконие врз себе.“

Левитска 18

Закон за бракот и брачните односи

1И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[2]„Кажи им на синовите Израелови и речи им: Јас сум Господ Бог ваш.

[3]Не постапувајте како што се постапува во египетската земја, во која живеевте, не постапувајте ни така како што постапуваат во земјата хананска, во која ве водам, и не управувајте се според нивните закони.

[4]Извршувајте ги сите Мои наредби и пазете ги сите Мои заповеди, постапувајќи според нив. Јас сум Господ, Бог ваш.

[5]Пазете ги сите Мои заповеди и сите Мои закони и извршувајте ги, и секој што ги извршува жив ќе биде. Јас сум Господ.

[6]Никој не смее да се доближува до сродница по тело, за да ја открие голотијата нејзина. Јас сум Господ.

[7]И голотијата на таткото свој и голотијата на мајката своја да не ја откриваш; таа ти е мајка, не откривај ја голотијата нејзина.

[8]Голотијата на татковата жена не откривај ја; тоа е голотија на твојот татко.

[9]Голотијата на сестрата твоја, која е од татко ти или од мајка ти, родена во куќата или надвор од куќата, да не ја откриваш голотијата нејзина.

[10]Голотијата од ќерката на синот твој или од ќерката на ќерката твоја; не откривај ја голотијата нивна, зашто тие се твоја голотија.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[11]Голотијата на ќерката од жената на твојот татко, не откривај ја; таа ти е сестра по татко.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[12]Голотијата на татковата сестра не ја откривај; таа е од иста крв со таткото твој.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[13]Голотијата на мајкината сестра не ја откривај; таа е од иста крв со твојата мајка.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14]Голотијата на татковиот брат не ја откривај и до неговата жена не се доближувај; таа ти е стрина.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15]Голотијата на снаата своја не ја откривај, таа е жена на твојот син – затоа не ја откривај голотијата нејзина.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[16]Голотијата на братовата жена не откривај ја; тоа е голотија на братот твој.

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

[17]Голотијата на жена и на ќерка ѝ не ја откривај; ќерката на синот нејзин и ќерката на ќерката нејзина не ги земај, за да ја откриваш голотијата нивна: тие се од иста крв; тоа е беззаконие.

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

[18]Не земај ја за жена сестрата на твојата жена за да ја откриеш голотијата нејзина пред неа, сè уште додека е жива таа, зашто ќе создадеш меѓу нив сопернииштво.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[19]И до жена, сè додека трае чистењето од нечистотијата нејзина, не доближувај се за да ја откриеш голотијата нејзина.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[20]И со жената на ближниот твој не легнувај, за да излееш семе и да се оскверниш со неа.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[21]Од децата свои не му принесувај жртва на Молох и не го обесчестувај името на твојот Бог. Јас сум Господ.

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[22]Не легнувај со маж, како со жена: тоа е одвратност.

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[23]И со ниедно четвороножно животно не легнувај за да излееш семе, па да се оскверниш со него; и жена не смее да легнува под ниедно четвороножно животно, за да се спои со него: тоа е гнасотија.

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.

[24]Не осквернувајте се со сево ова, затоа што со сето тоа се оскверниле народите, кои Јас сакам да ги отфрлам од вас;

[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[25]и земјата се оскверни, и Јас ги казнив поради нивните беззаконија, и така земјата ги исфрли своите жители.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[26]А вие пазете ги сите Мои закони и сите Мои повелби и не вршете ниедно од сите овие гнасотии, ниту вие овдешните, ниту придојдените што живеат меѓу вас,

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[27]зашто сите тие гнасотии ги правеа луѓето на таа земја, што беа пред вас, и земјата се оскверни;

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[28]за да не ве исфрли земјата и вас, кога ќе ја осквернитe, како што ги исфрли народите што беа пред вас.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[29]Зашто сите, што ги вршат овие гнасотии, ќе бидат истребени од народот свој.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[30]И така, пазете ги сите Мои повелби за да не постапувате според ниеден од нивните гнасни обичаи, како што правеа оние што беа пред вас, и да не се осквернитe со нив. Јас сум Господ, Бог ваш.“

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás

Левитска 19

Како треба да Му се служи на Бога

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи му на целото општество на синовите на Израел и речи им: бидете свети, затоа што сум свет Јас, Господ, вашиот Бог.

[3]Секој да ги почитува таткото свој и мајката своја и да ги запазува Моите саботи. Јас сум Господ, вашиот Бог.

[4]Не одете по идоли, и излеани богови не правете си. Јас сум Господ, вашиот Бог.

[5]Кога Му принесувате на Господ жртва за мир, принесувајте ја за да биде примена.

[6]Таа треба да се јаде во денот, кога ја принесувате, и вториот ден, а она што ќе остане во третиот ден, да се изгори на оган.

[7]Ако некој ја јаде во третиот ден, тоа е одвратно и жртвата нема да се прими.

[8]Оној што ќе ја јаде, ќе навлече врз себе грев, бидејќи го осквернил она што Му е свето на Господ; секој таков човек ќе биде истребен од народот свој.

[9]Кога ја собирате жетвата од земјата своја, не ја жнеј нивата своја докрај, и

totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

10 Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

11 Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

12 nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

13 Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

14 Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

15 Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

16 Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

17 Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

18 Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás

паднатите класја од жетвата своја не собирај ги.

10А и лозјето свое не собирај го до зрно, и паднатите зрна од брањето не собирај ги; остави го тоа за сиромавиот и придојдениот. Јас сум Господ, вашиот Бог.

11Не крадете, не лажете и не мамете го ближниот свој.

12Не колнете се лажно во Моето име, не осквернувајте го името на вашиот Бог; Јас сум Господ.

13Не притеснувај го и не ограбувај го ближниот свој. Надницата на наемникот твој не смее да остане кај тебе до утредента.

14Не навредувај глув човек и пред слеп не ставај ништо, од кое може да се сопне; имај страв од твојот Бог. Јас сум Господ.

15Не прави неправда кога судиш: не биди пристрасен спрема сиромавиот и не угодувај му на големецот; суди му на ближниот свој по правда.

16Не шири лага меѓу народот свој и не посегнувај врз животот на ближниот свој. Јас сум Господ.

17Во срцето свое не мрази го братот твој; изобличи го ближниот свој и нема да ти се прими за грев поради тоа.

18Да не се одмаздува раката твоја и не биди им непријател на синовите од на-

o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[26] Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

родот твој, туку сакај го ближниот свој како самиот себе. Јас сум Господ.

[19]Чувајте ги Моите закони: не спарувај го добитокот свој со добиток од друг род; не сеј на нивата своја два вида семе; облека ткаена од две различни преѓи не облекувај.

[20]Ако некој преспие со жена, а таа е робинка, свршена за маж, но уште не-откупена, или уште не ѝ е дадена слобода, да се казнат и обајцата, но не со смрт, зашто таа не е слободна;

[21]тој нека донесе пред Господ крај влезот од скинијата на собранието жртва за вина: еден овен,

[22]и ќе го очисти свештеникот пред Господ, преку овенот за вина, за гревот што го направил, и извршениот грев ќе му биде простен.

[23]Кога ќе дојдете во земјата и ќе посадите какво и да било плодно дрво, сметајте ги плодовите негови за нечисти; три години неговиот плод треба да е за вас нечист и да не се јаде;

[24]а во четвртата година секој негов плод е свет, посветен на Господ за благодарност.

[25]Во петтата, пак, година, можете да ги јадете плодовите негови и да го собирате целиот негов род. Јас сум Господ, вашиот Бог.

[26]Не јадете ништо со крв; не вражајте и не гатајте.

[27] Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

[27]Не стрижете ја главата своја наоколу и не расипувајте го крајот од брадата своја.

[28] Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

[28]Заради умрен не правете рецки по снагата своја и не цртајте букви по телото свое. Јас сум Господ.

[29] Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

[29]Не осквернувај ја ќерката своја, со тоа што ќе ѝ дозволиш да врши блуд, за да не се најде земјата во блудство и да се исполни со разврат.

[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[30]Саботите Мои пазете ги и почитувајте го она што Ми е свето. Јас сум Господ.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[31]Не одете по оние што повикуваат духови на мртви, и до маѓесници не доближувајте се, и не дозволувајте да ве осквернат. Јас сум Господ, Бог ваш.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[32]Пред бели коси станувај, почитувај го лицето на старец и имај страв од твојот Бог. Јас сум Господ.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[33]Кога придојден ќе се насели во земјата ваша, не притеснувајте го;

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[34]придојдениот меѓу вас нека ви биде исто како тукашен; сакајте го како себеси, затоа што и вие бевте придојдени во египетската земја. Јас сум Господ, Бог ваш.

Pesos e medidas justos
Deuteronômio 25.13-16

[35] Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

[35]Не правете неправда кога судите, кога мерите со метар или со тегови и кога измерувате зафатнина;

[36] Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

[36]мерките ваши да ви бидат точни, теговите точни, ефата верна и хинот верен. Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве изведе од египетската земја.

[37] Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[37]Пазете го целиот Мој закон и сите Мои повелби, и извршувајте ги. Јас сум Господ.“

Levítico 20

As penas de diversos crimes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

[3] Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

[4] Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

[5] então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

[6] Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

[7] Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Левитска 20

Забранети ритуали

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи им го на синовите израелски ова: ако некој од синовите израелски или од придојдените, кои живеат меѓу Израелците, му принесе жртва на Молох од децата свои, да умре; народот од земјата со камења да го убие.

[3]И Јас ќе го свртам лицето Мое против тој човек и ќе го истребам од народот негов, затоа што му принел на Молох жртва од децата свои, за да го оскверни Моето светилиште, и да се обесчести Моето свето име.

[4]И ако народот од земјата ги затвори очите пред тој човек, кога ќе му принесе на Молох жртва од своите деца, и не го убие,

[5]тогаш Јас ќе го свртам лицето Мое против тој човек и против неговиот род, и ќе го истребам него и сите негови едномисленици, што ќе го следат во блудството негово, одејќи блудно по Молох.

[6]И ако некој човек тргне по оние што повикуваат мртви, и по маѓесници, за да го следат нивното блудство, Јас ќе го свртам лицето Мое против тој човек и ќе го истребам од народот негов.

[7]Осветувајте се и бидете свети, зашто Јас сум Господ, вашиот Бог.

[8] Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

[9] Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

[10] Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

Забранети сексуални односи

[8]Пазете ги Моите повелби и извршувајте ги, зашто Јас сум Господ, Кој ве осветува.

[9]Човек, кој го навредува таткото свој или мајката своја да биде убиен; тој што го злословува таткото свој или мајката своја: виновен е.

[10]Ако некој изврши прељуба со мажена жена или со жената на ближниот свој; да бидат убиени и прељубодеецот и прељубодејката.

[11]Кој ќе легне со жената на таткото свој, тој ја открил голотијата на татко си; обајцата да бидат убиени; виновни се.

[12]Ако некој легне со снаата своја, и обајцата да бидат убиени, тие извршиле нечисто дело; виновни се.

[13]Ако некој легне со маж како со жена, и обајцата извршиле гнасно дело: да бидат убиени, виновни се.

[14]Ако некој се ожени со ќерка и со мајката нејзина, тоа е беззаконие: со оган да бидат изгорени и тој и тие, за да нема беззаконие меѓу вас.

[15]А, ако некој пристапи кај некое животно, за да се соедини со него, убиј го него и животното: тие треба да бидат убиени – виновни се.

[16]И жена ако пристапи до животно, да се соедини со него, да ги убиете и жената и животното – да умрат; виновни се.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[17]Ако некој ја земе сестрата своја, или татковата ќерка, или мајкината ќерка, и ја види голотијата нејзина, и таа ја види голотијата негова: тоа е срам; да бидат истребени од својот народ: тој ја открил голотијата на сестрата своја – затоа ќе го прими гревот свој врз себе.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[18]Ако некој легне со жена кога е нечиста од истечување на крв, и ја открие голотијата нејзина, истечувањето на нејзината крв, и таа го открие истечувањето на својата крв: и обајцата да бидат истребени од народот свој.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[19]Голотијата од мајкината сестра и голотијата од сестрата на твојот татко не откривај ја, зашто таков човек открива роднинска голотија; тие гревот свој ќе го носат врз себе.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[20]И ако некој легне со својата стрина, тој ја открил голотијата на својот стрико: гревот свој нека го примат врз себе – нека умрат без деца.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[21]Ако некој ја земе братовата жена: тоа е гнасно дело; тој ја открил голотијата на братот свој, и обајцата ќе умрат без деца.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[22]Запазете ги сите Мои повелби и сите Мои заповеди и извршувајте ги – и нема против вас да негодува земјата, во која ве водам да живеете во неа.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[23]Не постапувајте според законите на незнабошците што ќе ги изгонам пред вас; затоа што тие сето тоа го правеа и Јас негодував против нив,

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

[25] Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

[24]и ви реков; вие ќе ја наследите земјата нивна и вам ќе ви ја дадам во владение земјата, каде што тече мед и млеко. Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве оддели од сите народи.

[25]Правете разлика меѓу чист и нечист добиток, и меѓу чиста и нечиста птица, и не осквернувајте ги душите свои со добиток и со птица и со она што лази по земјата, она што ви го одвоив како нечисто.

[26]Бидете свети пред Мене, затоа што Јас сум свет Господ; Јас ве одделив од сите народи за да бидете Мои.

[27]Маж или жена, ако извикува духови на мртви, или вража, да бидат убиени; со камења да ги убиете, виновни се.“

Левитска 21

Прописи во врска со свештениците

За приватниот живот на свештениците

[1]И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи: „Кажи им на свештениците, синовите Аронови, и речи им да не се допираат до мртовец од народот свој.

[2]Само до свој близок роднина: до мајка, до татко, до син и до ќерка, до брат,

[3]до сестра, која е мома што живее кај него, немажена, може да се допира, и со тоа да не се осквернува;

[4]инаку, не смее да се оскверни со допир до кого и да било од народот свој, за да не стане нечист.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

[5]Не смеат да ја бричат главата своја, ниту да го потстрижуваат крајот од брадата своја, ни да прават зарези по телото свое.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[6]Тие треба да бидат свети пред својот Бог и да не го осквернуваат името на својот Бог, бидејќи тие Му принесуваат жртви на Бога, леб на својот Бог, и затоа треба да бидат свети.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[7]Тие не смеат да земаат жени блудници и порочни, не смеат да се женат ни со жена истерана од својот маж, затоа што се тие свети пред својот Бог.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[8]И свет нека ти биде, бидејќи тој Му принесува храна на Господ, вашиот Бог; тој треба да ти биде свет, затоа што сум свет Јас, Господ Бог ваш, Кој ве осветува.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[9]Ако свештеничка ќерка се оскверни со блудство, таа го осквернила таткото свој: со оган да биде изгорена.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

[10]А големиот свештеник меѓу браќата свои, врз чија глава е излеано масло за помазание, и кој е осветен за да се облекува во свети одежди, да не ја открива главата своја и облеката своја да не ја кине;

[11] Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

[11]и до никаков мртовец да не приоѓа; да не се осквернува со допир ни до умрениот татко свој, ни до мајката своја.

[12] Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

[12]Тој од светилиштето да не се оддалечува за да не го оскверни светото на својот Бог, зашто светото масло на

[13] Ele tomará por mulher uma virgem.

[14] Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,

[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,

[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.

[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para

Божјото помазание е врз него. Јас сум Господ.

[13]За жена тој треба да зема девица;

[14]не смее да зема вдовица или оставена или осквернета или блудница, туку само девица од родот свој тој треба да зема за жена.

[15]И да не го осквернува своето потомство во народот свој: затоа што сум Јас Господ, Кој го осветува.“

Пречки за вршење на свештеничка служба

[16]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[17]„Кажи му на Арон: никој од твоето семе во сите родови, кој има телесен недостаток, да не пристапува да Му принесува дар на својот Бог.

[18]Никој, кој има телесен недостаток, да не пристапува; ни слеп човек, ниту куц, ниту, пак, со чпртав нос, или со деформирани крајници,

[19]ниту таков кому му е раката скршена или ногата скршена,

[20]ниту грбав, ниту слабуњав, ниту со перде на очите, ни крастав или со лишај, ниту скопец.

[21]Никој човек од родот на свештеникот Арон, кој е со телесен недостаток, не смее да пристапува за да Му принесува жртва на Господ; бидејќи има недостаток, нека не пристапува да принесува дарови Божји,

[22]но од храната на својот Бог, од осветените жртви, тој може да јаде;

[23]само до завесата да не се доближува и до жртвеникот да не пристапува, затоа што има недостаток: да не го ос-

que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

кверни светилиштето Мое, бидејќи Јас сум Господ, Кој ги осветува.“

[24]И Мојсеј им го соопшти тоа на Арон и на синовите негови и на сите синови израелски.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

Левитска 22

Кој смее да јаде од светите жртвени приноси

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи му на Арон и на синовите негови да постапуваат внимателно со светите приноси од синовите израелски и да не го осквернуваат Моето свето име во тоа, што Ми го посветуваат. Јас сум Господ.

[3]Кажи им: ако некој во целото ваше потомство во вашите родови, имајќи на себе некаква нечистотија, пристапи кон светите дарови, што синовите Израелови Му ги посветуваат на Господ, да се истреби таа душа од пред Мене. Јас сум Господ.

[4]Оној човек од семето Ароново, кој е лепрозен, или има гонореја, да не јаде од светите дарови сѐ додека не се исчисти, и кој се допре до нешто нечисто: до мртовец, или кому му се случи истечување на семе,

[5]или кој ќе се допре до некој гад, па се оскверни, или до човек од кого се оскверни од каква и да било нечистотија,

[6]тој што се допрел до тоа да биде нечист до вечерта и да не јаде од светите приноси, пред да го измие целото свое тело со вода;

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

[10] Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

[11] Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

[12] Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

[7]но, штом зајде сонцето, и биде чист, тогаш да јаде од осветените дарови, бидејќи тоа е негова храна.

[8]Мрша или ѕверојадина тој да не јаде, за да не се оскверни од нив. Јас сум Господ.

[9]Нека ги пазат заповедите Мои, за да не навлечат поради нив грев врз себе и да не умрат поради нив, ако се осквернат. Јас сум Господ, Кој ги осветува.

[10]Никој од друг род да не јаде од светите приноси: кој се населил кај свештеник, ни наемникот негов, не смее да јаде од светите приноси.

[11]Ако свештеникот си купи човек со пари, тој нека јаде од лебовите негови; исто така и домашните негови можат да јадат од неговите лебови.

[12]Ако свештеничка ќерка се омажи за човек од друг род, таа не смее да јаде од принесените свети дарови,

[13]а ако таа остане вдовица или биде разведена, а нема деца, и се врати во татковата куќа, како што била на млади години, тогаш таа може да јаде од лебовите на татко си; но никој од друг род не смее да јаде од нив.

[14]Кој поради незнаење јаде нешто од осветените приноси, тој дел треба да му го врати на свештеникот и да додаде кон него уште една петина од тоа.

[15]И да не ги осквернуваат светињите на синовите израелски, принесувани на Господ;

[16] pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

[22] O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

[23] Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por

[16]и да не навлекуваат врз себе вина поради престап, со тоа што ќе јадат од нивните дарови, зашто Јас сум Господ, Кој ги осветува.“

Прописи за избор на жртвените животни

[17]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[18]„Кажи им на Арон и на синовите негови и на сите синови израелски и речи им: ако некој од синовите израелски, или од придојдените меѓу народот израелски, било поради некакво ветување или од благодарност принесува жртви какви што Му се принесуваат на Господ, за сепаленица,

[19]за да му се прими жртвата милостиво, таа треба да биде од машки пол од стадата волови, од овците, или од козите, без недостаток;

[20]а сè што има недостаток, да не се принесува, бидејќи тоа ќе Му биде непријатно.

[21]И ако некој Му принесува на Господ жртва за мир, исполнувајќи завет или по своја волја, тогаш тоа треба да биде од крупниот или од ситниот добиток и да биде без недостаток, за да му биде примена; никаков недостаток не треба да има на неа.

[22]Животно слепо или со скршени крајници, или сакато, или краставо, или со егзема – такви не принесувајте Му на Господ и од нив не давајте на Господ жртва на жртвеникот.

[23]Животно од крупниот или од ситниот добиток со предолги или со претерано куси нозе можеш да принесеш како

oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

24 Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

25 Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

27 Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

28 Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

29 Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

30 No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

31 Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

32 Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

33 que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

Levítico 23

жртва по своја волја: но ако е за завет, нема да се прими.

24Животно со смачкани, згмечени, извадени или исечени тестиси не принесувај Му на Господ; во земјата ваша не правете го тоа.

25И од рацете на туѓинец не примајте такви животни за да ги принесувате како дарови на вашиот Бог, затоа што тие се повреда, имаат недостаток: тие нема да ви се примат.“

26И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

27„Кога ќе се роди теле, или јагне, или козле, да остане кај мајка си седум дена, а од осмиот ден и натаму ќе може да се принесува како дар на Господ, –

28но не колете ни крава, ниту овца, ниту коза во ист ден заедно со нивната рожба.

29Ако Му принесувате на Господ жртва од благодарност, со радост принесувајте ја.

30Таа да се изеде истиот ден; не оставајте од месото за другиот ден. Јас сум Господ.

31Пазете ги заповедите Мои и извршувајте ги. Јас сум Господ.

32Не осквернувајте го Моето свето име, за да бидам свет меѓу синовите на Израел. Јас сум Господ, Кој ве осветува,

33Кој ве изведов од египетската земја, за да бидам ваш Бог. Јас сум Господ.“

Левитска 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado

Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

[4] São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

[5] no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

[6] E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

[7] No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[8] mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e

За главните Господови празници

Саботата

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи им на синовите израелски и објасни им за празниците Господови, во кои треба да се свикуваат свештени собранија. Ова се празниците Мои:

[3]во шесте денови да работите, а седмиот ден е сабота – ден за одмор, свето собрание; никаква работа да не вршите, тоа е сабота Господова во сите ваши живеалишта.

[4]А ова се празниците Господови, за свештени собранија, што треба да ги свикувате во нивните определени времиња:

Пасха и Бесквасници

[5]во првиот месец, на четиринаесеттиот ден од месецот вечерта е Пасха Господова,

[6]а на петнаесеттиот ден од истиот месец е Господовиот празник Бесквасници; седум дена јадете бесквасен леб;

[7]во првиот ден правете свето собрание; не вршете никаква работа;

[8]а во седумте дена принесувајте Му на Господ жртви огнени, и во седмиот ден пак правете свето собрание; не вршете никаква работа.“

Празник на Првиот сноп

[9]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[10]„Јави им на синовите израелски и кажи им: кога ќе дојдете во земјата, што

segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

11 este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

12 no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

13 A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

14 Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

15 Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

16 Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

17 Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de

ви ја давам, и почнете таму да жнеете жетва, првиот сноп од жетвата ваша донесете го кај свештеникот;

11тој ќе го принесе тој сноп пред Господ, за да добиете благонаклоност; на вториот ден од празникот свештеникот ќе го принесе;

12а во оној ден кога го принесувате снопот, принесете Му на Господ и жртва сепаленица – едногодишно јагне без недостаток,

13а заедно со него и лебен принос – две десетини ефа пченично брашно, измешано со масло како жртва на Господ со благопријатен мирис и со него прелив од една четвртина ин вино;

14никаков нов леб, ниту печени класје, ни сурови зрна не јадете до денот, во кој ќе принесете принос на вашиот Бог: тоа нека ви биде вечна наредба во родовите ваши по сите ваши живеалишта.

Празник на жетвата

15Избројте од првиот ден по празникот, од денот во кој го принесувате снопот како вознесување – седум полни седмици,

16до првиот ден од последната седмица избројте педесет дена, и тогаш принесете Му на Господ нов лебен принос.

17Од своите домови принесувајте два леба за вознесување, кои треба да бидат месени од две десетини ефа

um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

18 Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

19 Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

20 Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

21 No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

22 Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

23 Disse mais o SENHOR a Moisés:

24 Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

пченично брашно со квас, испечени и принесени како првини за Господ.

18Заедно со лебовите принесете и седум јагниња без недостаток, едногодишни и од крупниот добиток едно теле и два овна; тоа нека биде жртва сепаленица за Господ, лебен принос, и прелив кон него како жртва за благопријатен мирис пред Господ.

19Принесете исто така од козјите стада еден козел – жртва за грев, и две едногодишни јагниња како жртва за мир.

20И свештеникот нека го принесе тоа со лебовите од првото жито, вознесувајќи го пред Господ, заедно со двете јагниња: тоа ќе биде светиња Господова; тоа е за свештеникот што ги принесува.

21И тој ден собирајте го народот и правете свето собрание; никаква работа не вршете во него – тоа нека ви биде вечна заповед за родовите ваши по сите ваши живеалишта.

22И кога жнеете жетва на вашата нива, не дожневајте ја нивата своја до крај, и она што ќе падне од твојата жетва не собирај го: остави го за сиромавиот и придојдениот. Јас сум Господ, вашиот Бог.“

Празник на трубите

23И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

24„Кажи им на синовите израелски и речи им: во седмиот месец, во првиот ден од месецот, одмарајте, зашто е

Празник на трубите; во тој ден правете и свето собрание.

[25] Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

[25]Никаква работа не вршете во него, и принесувајте Му на Господ жртва.“

O Dia da Expiação

Ден на очистувањето

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26]И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[27] Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

[27]„И десеттиот ден од седмиот месец, Денот на очистувањето, нека ви биде ден за свето собрание: смирувајте ги душите ваши и принесувајте Му жртва на Господ.

[28] Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

[28]Никаква работа не вршете во тој ден, зашто тоа е ден за очистување ваше, за да се очистите пред лицето на Господ, вашиот Бог.

[29] Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

[29]А секоја душа, што не ќе го почитува тој ден, ќе биде истребена од народот свој.

[30] Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

[30]И секоја душа што ќе врши каква и да било работа во тој ден, ќе ја истребам од народот нејзин.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[31]Никаква работа не вршете: тоа ви е вечна наредба и за родовите ваши по сите ваши живеалишта.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

[32]Тоа е за вас сабота – ден за починка, па затоа смирете ги душите ваши од вечерта на деветтиот ден од месецот; од едната до другата вечер празнувајте ја вашата сабота.“

A Festa dos Tabernáculos

Празник на сениците (колибите)

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[33]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[34]„Кажи им на синовите израелски и речи им: во петнаесеттиот ден од ис- тиот месец, седмиот месец, е

Празникот на сениците, Господов празник што трае седум дена.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[35]Во првиот ден правете свето собрание, никаква работа не вршете;

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[36]седум дена принесувајте Му на Господ жртва; а во осмиот ден правете свето собрание, и тогаш принесувајте Му на Господ жртва; – тоа е оддание на празникот, и никаква работа не вршете.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

[37]Тоа се Господовите празници, во кои треба да свикувате свети собранија, за да Му принесувате на Господ жртви: сепаленици, крвни и бескрвни жртви, како и преливи – секоја во својот ден,

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[38]освен во саботите Господови, освен даровите ваши, заветите ваши, што ќе Му ги давате од благодарност на Господ.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[39]А на петнаесеттиот ден од седмиот месец, кога ги собирате плодовите на земјата, празнувајте празник Господов седум дена: првиот и осмиот ден нека ви бидат за починка.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[40]Во првиот ден земете плодови од убави дрвја, и гранки од палми, и гранки од широколисни дрвја како и од врби, и веселете се пред Господ, вашиот Бог седум дена.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[41]Празнувајте го овој празник Господов седум денови во годината: тоа е наредба за вас и за родовите ваши. Во седмиот месец празнувајте го.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,
[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.
[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

Levítico 24

O azeite para o candelabro
Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.
[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.
[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.
[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.
[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[42]Седум дена престојувајте во колиби: секој Израелец по род треба да престојува во колиба,
[43]за да знаат поколенијата ваши дека Јас во колиби ги вселив синовите израелски, кога ги изведов од египетската земја. Јас сум Господ, вашиот Бог.“
[44]И Мојсеј им соопшти на синовите израелски за празниците Господови.

Левитска 24

Светилата на светилникот

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:
[2]„Заповедај им на синовите израелски да земат чисто маслиново масло, исцедено за светење, та светлото да гори секогаш
[3]пред завесата во скинијата на собранието, а ќе го пали Арон постојано пред Господ од вечерта, дури до утрината; и тоа нека ви биде вечна наредба во родовите ваши.
[4]На чист светилник распоредете ги светилата кои ќе горат постојано пред Господ;

Лебови на предложението

[5]и земете пченично брашно и измесете од него дванаесет лебови – секој леб да тежи по две десетини од ефа;
[6]поставете ги во два реда, по шест во ред, на чистата трпеза пред Господ.
[7]И во секој ред ставете и чист темјан; и тоа нека биде крај лебовите како спомен – жртва за Господ.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

A pena do pecado de blasfêmia

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[17] Quem matar alguém será morto.

[8]Секој саботен ден постојано да се принесуваат лебови пред Господ од синовите израелски: тоа е вечен завет.

[9]Тие да му припаѓаат на Арон и на синовите негови за да ги јадат на свето место; тоа е голема светиња за нив од жртвите Господови, овековечена со закон.“

Казна за богохулник

[10]Тогаш излезе синот на една жена Израелка, што го беше родила со Египќанец, меѓу синовите Израелови и се скара со еден Израелец во населбата;

[11]и синот на Израелката похули на Името. И го доведоа кај Мојсеј; името на мајка му беше Шеломит, Дивриева ќерка од племето Даново;

[12]па го ставија в затвор додека не се донесе за него пресуда според заповедта Господова.

[13]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[14]„Изведи го оној што хулеше надвор од логорот, а сите што чуја, нека ги стават рацете свои врз главата негова и целиот народ нека го убие со камења,

[15]и кажи им на синовите израелски: секој што ќе похули на својот Бог, ќе го прими својот грев;

[16]и оној што ќе го навреди името Господово, треба да умре, со камења да го убие сиот народ; било да е тој придојден или тукашен, ако похули на името Господово, да умре.

[17]Кој ќе убие човек, да биде умртвен.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[18]Кој ќе удри добиток и тој умре, да го плати; добиток за добиток.

[19]На оној, што ќе му нанесе повреда на ближен, да му се направи и нему она што го направил тој;

[20]прелом за прелом, око за око, заб за заб; како што му нанел повреда на човек, така и нему да му се направи.

[21]Кој ќе убие добиток, нека го плати, но кој удри човек и умре, да биде умртвен.

[22]Една правда да има како за придојден така и за тукашен, затоа што Јас сум Господ, вашиот Бог.“

[23]Така Мојсеј им зборуваше на синовите израелски. И го изведоа оној што беше похулил надвор од населбата и го убија со камења; синовите на Израел направија така, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Levítico 25

O Ano de Descanso
Êxodo 23.10,11

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.

[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

Левитска 25

Одмор за земјата

[1]И му рече уште Господ на Мојсеј, на планината Синај, велејќи:

[2]„Јави им на синовите на Израел и кажи им: кога ќе дојдете во земјата, што ви ја давам Јас, земјата што ви ја давам нека ја празнува саботата Господова;

[3]шест години засејувај ја нивата своја и шест години режи го лозјето свое и прибирај ги плодовите нивни,

[4]а во седмата година е сабота за земјата – нека има одмор земјата; тоа е сабота Господова: не ја сеј нивата своја и не го режи лозјето свое.

[5] O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

[6] Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

[7] e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

O Ano do Jubileu

[8] Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

[9] Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[5]Она што само ќе израсне на нивата твоја, не го жнеј, и грозјето од нережаните лози твои не собирај го: нека биде тоа година за починка на земјата.

[6]И за време на починката на земјата тоа нека биде храна за сите вас – за тебе и за твојот роб, за робинката твоја, за наемникот твој и за придојдениот, населен кај тебе;

[7]а за добитокот твој и за дивите животни што се на земјата твоја, тие плодови нека им бидат храна.

Проштална година

[8]И изброј седум саботни години, седумпати по седум, за да ти излезат во седумте саботни години четириесет и девет години;

[9]и затрубете го со трубен глас по целата земја ваша седмиот месец, во десеттиот ден од месецот; во Денот на очистувањето затрубете со труба по целата ваша земја;

[10]и осветете ја педесеттата година и објавете слобода по земјата за сите жители; тоа да ви биде јубилеј; и секој да се врати на својот имот, и секој да се врати при родот свој.

[11]Педесеттата година да ви биде јубилеј; во таа година не сејте и не жнејте го она што ќе израсне само од земјата, ниту да го собирате грозјето од нережаните лози,

[12]зашто тоа е јубилеј: свет да биде тој за вас – од нивите јадете го она што само ќе израсне.

[13] Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

[14] Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

[15] Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

[16] Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

[17] Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[18] Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

[19] A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

[20] Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[13]Во таа јубилејна година секој нека се врати на имотот свој.

[14]Ако му продаваш нешто на ближниот свој, или ако купуваш нешто од ближниот свој, не нанесувајте си неправда еден на друг;

[15]ти треба да купуваш од ближниот свој според бројот на годините по јубилејот, и според бројот на годините на приходот тој треба да ти продава;

[16]ако остануваат многу години, зголеми ја цената; ако остануваат малку години, намали ја цената; зашто определен број годишни жетви ти продава тој.

[17]Не нанесувајте си неправда еден на друг; имај страв од твојот Бог, зашто Јас сум Господ, вашиот Бог.

[18]Извршувајте ги заповедите Мои, пазете и исполнувајте ги законите Мои, и спокојно ќе живеете на земјата;

[19]и земјата ќе ги дава своите плодови, и ќе јадете до наситка и спокојно ќе живеете на неа.

[20]Ако кажете: што ќе јадеме во седмата година, кога не сме посеале ништо, не сме собрале производи наши,

[21]Јас ќе испратам благослов Мој во шестата година, и таа ќе даде плод за три години;

[22]а во осмата година ќе сеете, но ќе јадете од старите производи до деветтата година; и додека не узреат плодовите нејзини, ќе јадете од старото.

Право на откуп на земјиште

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[23]Земјата не смее да се продава засекогаш, зашто земјата е Моја; вие сте кај Мене придојдени и доселеници;

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[24]по целата земја на вашите имоти дозволувајте земјата да се откупува.

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[25]Ако брат ти, кој е кај тебе, осиромаши и го продаде својот имот, тогаш да дојде неговиот најблизок роднина и нека го откупи продаденото од братот негов.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[26]Но, ако нема свој, кој да го откупи, но тој самиот успее и најде колку што треба за откуп,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[27]тогаш да ги пресмета годините од продажбата своја и да го врати другото на оној кому му го продал, и повторно да влезе во владението свое.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[28]Ако, пак, не најде колку што треба, за да врати, продаденото нека остане во рацете на купувачот сè до годината на јубилејот, а во јубилејната година да стане слободно и повторно да влезе во имотот свој.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

[29]Ако некој продаде куќа за живеење во град ограден, таа може да се откупи сè додека не измине годината на продажбата нејзина – во текот на годината таа може да се откупи.

[30] Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

[30]Ако, пак, не се откупи додека не измине годината од продажбата нејзина, куќата што е во градот, ограден со ѕидови, засекогаш ќе остане во рацете на купувачот и родот негов, и

во годината на јубилејот нема да му се одземе.

[31] Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

[31]А куќите по селата, околу кои нема ѕидови, треба да се сметаат за ниви; тие можат да се откупуваат, а во јубилејната година ќе се вратат.

[32] Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

[32]А што се однесува до градовите на левитите, куќите во градовите на владението нивно, секогаш можат да ги откупуваат левитите;

[33] Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

[33]ако некој од левитите не ја откупи, тогаш продадената куќа во градот што е определен за левитите, ќе биде вратена во времето на јубилејната година, зашто куќите во градовите на левитите се нивно владение меѓу синовите на Израел.

[34] Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

[34]И земјата околу нивните градови не смее да се продава, зашто таа е нивно вечно владение.

Leis a favor dos pobres

Deuteronômio 15.7-11

Позајмување на сиромав

[35] Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

[35]Ако братот твој осиромаши и изнемогне, поткрепи го, било тој да е туѓинец или преселеник, нека живее кај тебе.

[36] Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

[36]Не земај му ни лихва, ни печалба, и имај страв од твојот Бог; братот твој нека живее кај тебе.

[37] Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

[37]Не давај му пари со камата, а и храната твоја не давај му ја со добивка.

[38] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

[38]Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве изведе од египетската земја за да ви ја дадам земјата хананска и да бидам ваш Бог.

Leis a favor dos escravos

Право на откуп на лица

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao

[39]Кога ќе осиромаши кај тебе братот твој, и ти се продаде, не товари го со ропска работа;

[40]тој треба да ти биде како наемник, како преселник; нека ти работи до јубилејната година,

[41]а тогаш нека си отиде откај тебе, тој самиот и децата негови со него, и нека се врати меѓу родот свој и пак да влезе во имотот на татковците свои,

[42]бидејќи тие се Мои слуги, кои Јас ги изведов од египетската земја: тие не смеат да се продаваат како што се продаваат робовите.

[43]Не господари над нив со жестокост и имај страв од твојот Бог.

[44]Ако сакаш да имаш свој роб и своја робинка, купувајте си роб и робинка од народите што се околу вас; од нив да си земате робови и робинки.

[45]Исто така и од децата на преселниците, населени меѓу вас, можете да купувате; и од нивните роднини, родени во земјата ваша, ако ги има, и тие можат да ви бидат сопственост.

[46]Можете да ги предавате во наследство и на синовите ваши по вас како вечен имот; а браќата ваши, синовите израелски, не обременувајте ги со многу работа.

[47]Ако твојот придојден или твојот преселник се зботати, а братот твој пред него осиромаши и му се продаде

estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

48 depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

49 seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

50 Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

51 Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

52 Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

53 Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

54 Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

55 Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

на придојдениот, населен кај тебе, или на некој друг од родот на придојдените,

48тогаш по продажбата тој може да биде откупен; некој од браќата негови треба да го откупи,

49или братот на неговиот татко, или синот на стрикото негов треба да го откупи, или кој и да било од родот негов во племето, да го откупи, или самиот тој, ако се снајде да се откупи.

50И да се расплати со купувачот свој, сметајќи од годините, кога се продал, па сè до годината на јубилејот, и да ги врати парите за кои се продал според бројот на годините, при што да се смета дека кај него бил како наемник;

51и ако остануваат уште многу години, тогаш сразмерно на нив да го врати својот откуп во пари, за кои бил купен;

52ако, пак, остануваат уште малку години до јубилејната година, да пресмета и сразмерно на годините да плати за себе откуп.

53Во текот на сите години тој да биде кај него како наемник, но тој не треба да биде преоптоваруван со работа пред твоите очи.

54Ако, пак, не се откупи на тој начин, тогаш во јубилејната година да замине самиот тој и децата негови со него,

Јас сум Господ, вашиот Бог

55затоа што синовите на Израел се Мои слуги; тие се Мои слуги, кои ги изведов

од египетската земја. Јас сум Господ, вашиот Бог.“

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

1 Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

2 Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

3 Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

4 então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

5 A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

6 Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

7 Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

8 Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

Левитска 26

1„Не правете ракотворни образи, ни делкани; и не издигајте столб и не поставувајте во земјата камења со знаци, за да им се поклонувате, зашто Јас сум Господ, вашиот Бог.

2Пазете ги Моите саботи и почитувајте го Моето светилиште; Јас сум Господ.

Благослови

3Ако постапувате според Моите по-велби и ги запазувате Моите наредби, и ги исполнувате,

4ќе ви давам дожд навреме, и земјата ќе го даде родот свој, и дрвјата полски ќе го дадат својот плод,

5и вршидбата ќе трае кај вас до гроздоберот, гроздоберот ќе трае до сеидбата, и ќе јадете свој леб до наситка и ќе живеете безбедно во вашата земја.

6Ќе ѝ дадам мир на земјата; ќе спиете и никој нема да ве обеспокојува; ќе ги истребам лутите sверови од земјата и меч нема да помине по целата ваша земја.

7Па ќе ги гоните непријателите ваши, и тие од меч ќе паднат убиени пред вас;

8петмина од вас ќе прогонуваат сто души, и сто од вас ќе прогонуваат десет илјади, и непријателите ваши ќе паднат од меч пред вас.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.
[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.

[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.

[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.
[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

Os castigos da desobediência

Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;
[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,
[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.
[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[9]Ќе погледнам благонаклоно на вас и ќе ве направам плодни, ќе ве умножам и ќе го зацврстам заветот Мој со вас.

[10]И ќе јадете од старото – ланското и старото ќе го исфрлите поради новото.

[11]Ќе го поставам живеалиштето Мое меѓу вас, и душата Моја нема да се гнаси од вас.
[12]Ќе се движам меѓу вас и ќе бидам ваш Бог, а вие ќе бидете Мој народ.
[13]Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве изведе од египетската земја, за да не бидете нивни робови, и ги скршив стегите на јаремот ваш и ве изведов охрабрени.

Клетви

[14]Ако, пак, не Ме слушате и не ги исполнувате овие Мои повелби,

[15]и не им се покорувате, и ако душата ваша негодува од Моите закони, така што нема да ги исполнувате сите Мои заповеди, и го нарушите заветот Мој, –

[16]тогаш и Јас ќе постапам со вас вака – ќе ви пратам офтика и врела треска, од кои ќе ослабат очите ваши и ќе се измачува душата ваша, и ќе сеете семе залудо, зашто непријателите ваши ќе го јадат.
[17]Ќе го свртам лицето Мое против вас и ќе паднете пред непријателите ваши; над вас ќе владеат непријателите ваши, и ќе бегате дури и кога никој не ве гони.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[18]Ако и покрај сето ова не Ме послушате, седумпати ќе ја зголемам казната за гревовите ваши;

[19]ќе ја скршам вашата тврдоглавост, ќе го направам небото ваше како железо, и земјата ваша како бакар;

[20]па залудо ќе се истоштува силата ваша, и земјата ваша нема да го дава својот плод, и дрвјата земни нема да ги раѓаат плодовите свои.

[21]Ако, пак, и потоа тргнете настрана и не сакате да Ме слушате, ќе ви нанесам седумкратни удари поради гревовите ваши;

[22]ќе испратам против вас диви ѕверови, кои ќе ви ги одземат децата ваши, ќе го уништат добитокот ваш и ќе ве намалат, така што ќе се запустат патиштата ваши.

[23]Ако и потоа не се поправите и тргнете против Мене,

[24]тогаш и Јас ќе тргнам против вас со јарост и ќе ве поразам седумкратно за гревовите ваши.

[25]И ќе испратам против вас одмаздувачки меч за одмазда поради заветот; ако, пак, избегате по градовите ваши, ќе испратам на вас помор и ќе бидете предадени во рацете на непријателот.

[26]Ќе оскудевате за леб; десет жени ќе го печат лебот ваш во една печка и ќе ви даваат леб со мерка; ќе јадете и нема да се наситите.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,
[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[29] Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

[30] Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

[31] Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

[32] Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

[33] Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

[34] Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

[35] Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.
[36] Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas

[27]Ако и покрај сево ова не Ме послушате и тргнете против Мене,
[28]и Јас ќе тргнам против вас со гнев и седумкратно ќе ве казнам за гревовите ваши,
[29]и ќе ги јадете телата на синовите свои, и телата на ќерките ваши ќе ги јадете.
[30]Ќе ги разрушам жртвениците ваши, ќе ги разрушам ракотворните столбови ваши и ќе ги фрлам труповите ваши врз урнатините од идолите ваши, и душата Моја ќе се одврати од вас.
[31]Градовите ваши ќе ги претворам во пустина и ќе ги опустошам светилиштата ваши, и нема да примам благопријатен мирис од жртвите ваши.
[32]Ќе ја запустам земјата ваша, така што ќе се чудат над неа непријателите ваши, што ќе живеат во неа;
[33]вас, пак, ќе ве растурам меѓу народите и ќе направам да ве гонат со извадени меч; земјата ваша ќе биде пуста, и градовите ваши – разрушени.
[34]Тогаш земјата ќе надомести за своите саботи преку сите денови, додека биде пуста; додека вие бидете во земјата на непријателите ваши, земјата ќе си почива и ќе надомести за своите саботи;
[35]таа ќе почива за сето време додека биде пуста, што не почиваше за сите саботи ваши кога живеевте во неа.
[36]А на оние од вас што ќе останат, ќе им всадам страв во срцата во земјата на

terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

непријателите нивни, па и шумот од развеан лист ќе ги плаши; ќе бегаат како од меч, и ќе паѓаат кога и никој не ги гони.

37 Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

37И ќе се сопнуваат еден од друг како да бегаат од меч, иако никој не ги прогонува; не ќе имате сила да им се противставувате на непријателите ваши;

38 Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

38ќе загинете меѓу народите, и ќе ве проголта земјата на непријателите ваши;

39 Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

39а другите од вас ќе истлеат поради беззаконијата свои во земјите на непријателите ваши и поради беззаконијата на татковците ваши ќе исчезнат.

Бог ќе си спомне за Својот завет

40 Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

40Тогаш ќе ги исповедаат беззаконијата свои и беззаконијата на татковците свои, признавајќи дека вршеа престапи против Мене и дека се дигнаа против Мене;

41 pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

41поради што и Јас станав против нив и ги одведов во земјата на непријателите нивни; тогаш ќе биде понижено нивното необрезано срце, и тогаш ќе ја искупат својата неправедност.

42 então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

42И Јас ќе си спомнам за заветот Мој со Јаков, и на заветот Мој со Исак, и на заветот Мој со Авраам, и на земјата ќе се сетам

43 Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus

43и земјата, напуштена од нив, ќе надомести за своите саботи, откако ќе биде испразнета од нив, и тие ќе ја добијат својата казна за беззаконијата

juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

44 Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

45 Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

46 São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

3 Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

4 Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

5 Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

свои, зашто ги презреа законите Мои и душата нивна се одврати од наредбите Мои.

44Но кога тие ќе бидат во земјата на непријателите свои, – Јас нема да ги презрам, и нема да се налутам на нив толку, за да ги истребам и да го раскинам Мојот завет со нив, зашто Јас сум Господ, нивниот Бог.

45Ќе се сетам, заради нив, на заветот со нивните предци, кои ги изведов од египетската земја пред очите на народите, за да им бидам Бог. Јас сум Господ.“

46Тоа се наредбите, заповедите и законот кои Господ ги воспостави меѓу Себе и синовите на Израел преку Мојсеј на планината Синај.

Левитска 27

Што смее да се заветува и да се откупува

1И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

2„Кажи им на синовите израелски и речи им: ако некој се заветува да ја посвети душата своја на Господ со цена,

3цената за маж од дваесет до шеесет години да биде педесет сребрени шекели, според свештениот шекел.

4Ако е, пак, за жена, цената да биде триесет шекели.

5За машко од пет до дваесет години цената да биде дваесет шекели, а за женско – десет шекели.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.
[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.
[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.
[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[6]За машко, пак, од еден месец до пет години цената треба да изнесува пет сребрени шекели, а за женско – три сребрени шекели.
[7]За маж од шеесет години и нагоре цената ќе биде петнаесет сребрени шекели, а за жена – десет шекели.
[8]Ако е сиромав и нема да плати според цената своја, тогаш тој нека се претстави пред свештеникот, и свештеникот нека го процени: според состојбата на оној, што се заветувал, така нека го процени свештеникот.
[9]Ако е, пак, добиче од оние што Му се принесуваат како жртва на Господ, – сѐ што Му се принесува на Господ, е свето;
[10]да не се заменува доброто со лошо, или лошото со добро; ако некој замени добиче со добиче тогаш и добичето и неговата замена ќе бидат светиња.
[11]Ако е тоа нечист добиток, што не се принесува како жртва на Господ, тој нека му биде претставен на свештеникот,
[12]и свештеникот да процени, дали е тој добар, или лош; како ќе го оцени свештеникот, така и нека биде;

[13]ако некој сака да го откупи, нека додаде кон цената уште една петина.

[14]Ако некој Му ја посветува на Господ куќата своја за светиња, свештеникот да ја процени, дали е таа добра, или лоша; како што ќе ја оцени свештеникот, така и да биде.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

[15]Ако оној што ја посветил, побара да ја откупи куќата своја, нека приложи уеште една петина во сребро кон цената нејзина, и тогаш таа нека биде негова.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[16]Ако некој Му посвети на Господ од имотот свој нива, процената треба да биде сразмерно со посеаното: за еден гомер посеан јачмен – педесет сребрени шекели.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[17]Ако некој ја посветува нивата своја од јубилејната година, тоа треба да биде според нејзината проценка.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[18]Ако некој ја посветува нивата своја по јубилејната година, свештеникот нека ја определи цената во сребро според годините што остануваат до идната јубилејна година, и за толку да ја намали цената.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[19]Ако оној, што ја посветил нивата своја, побара да ја откупи, нека додаде уште една петина во сребро кон цената нејзина, и таа нека биде негова.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[20]Ако, пак, тој не ја откупи нивата своја и нивата биде продадена на друг човек, тој веќе не може да ја откупи;

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[21]таа нива, откако ќе биде ослободена во јубилејната година, нека Му биде посветена на Господ како боговетена земја и да биде за свештеникот.

[22] Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

[22]Ако некој Му посвети на Господ купена нива, која не е под нивите на имотот негов,

[23] então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no

[23]свештеникот нека ја определи цената нејзина до јубилејната година, и тој да

mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

[24] No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

[25] Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

Sobre as dízimas

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

ја даде, според она како што е пресметано, во истиот ден, како светиња Господова;

[24]а нивата во јубилејната година пак нека му се врати на оној, од кого била купена и кој владеел со таа земја.

[25]Секоја проценка да се врши според свештениот шекел – дваесет гери да има во еден шекел.

Разни приноси

[26]А секое првородено што ќе се роди меѓу добитокот твој, никој не може да го заветува: било од крупниот, било од ситниот добиток – тие се Господови.

[27]Ако, пак, добитокот е нечист, да се откупува според цената негова и да се додаде кон неа уште една петина; ако не се откупи, тогаш нека се продаде според неговата проценка.

[28]А сè што човек Му ветува на Господ со клетва од она што го има – од човек до добиток или нива од имотот свој, да не се продава ниту да се откупува: секој завет со клетва е најсвета светиња Господова.

[29]И секое човечко суштество, со херем проколнато, не може да се откупи: тоа треба да се предаде на смрт.

[30]И секоја десетина од земјата: од земните семиња и од плодовите на дрвјата, Му припаѓаат на Господ: тоа е светиња Господова;

[31]ако некој посака да ја откупи десетината своја, да додаде кон цената нејзина уште една петина.

32 No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

33 Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

34 São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

32И секој десеток од крупниот и од ситниот добиток – сè десето што ќе помине под пастирски стап, треба да Му се посвети на Господ;

33и да не се гледа дали е добро или лошо, ниту да се заменува; ако некој го замени, тогаш тоа самото и неговата замена да бидат светиња – да не се откупуваат.“

34Тоа се заповедите, што Господ им ги даде на синовите израелски преку Мојсеј на планината Синај.

O quarto livro de Moisés chamado Números	Броеви

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

1 No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

3 Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

4 De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

10 dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

Броеви 1

Народот на Израел во Синајската Пустина

Прво пребројување на израелските племиња

1И му рече Господ на Мојсеј во Синајската Пустина, во скинијата на собранието, во првиот ден од вториот месец, на втората година, откако беа излегле од египетската земја, велејќи:

2„Пребројте ја целата заедница на синовите израелски според родовите нивни, според семејствата нивни, според бројот на имињата нивни, сите од машки пол до еден;

3од дваесет години нагоре, сите способни за војна во Израел; според легиите нивни пребројте ги ти и Арон;

4заедно со вас треба да има од секое колено по еден претставник, кој е старешина на родот свој.

5И еве ги имињата на мажите, кои ќе бидат со вас: од Рувим – Елицур, синот на Шедеур;

6од Симеон – Шелумиел, синот на Цуришадај;

7од Јуда – Наасон, синот Аминадавов;

8од Исахар – Натанаил, синот на Цуар;

9од Завулон – Елијав, синот Хелонов;

10од синовите на Јосиф: од Ефрем – Елишама, синот Амиудов; од Манасија – Гамалиил, синот на Педацур;

11од Венијамин – Авидан, синот Гидониев;

[12] de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;
[13] de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;
[14] de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;
[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.
[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.
[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.
[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.
[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.
[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.
[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos

[12]од Дан – Ахиезер, синот на Амишадај;
[13]од Асир – Пагиил, синот на Охран;
[14]од Гад – Елјасаф, синот на Деуел;
[15]од Нефталим – Ахира, синот Енанов.
[16]Тоа се избраните мажи од народот, старешините на татковските племиња, началници на израелските легиони.“
[17]Тогаш Мојсеј и Арон ги зедоа тие именувани мажи
[18]и го собраа сиот народ на првиот ден од вториот месец; и тие ги објавија своите родословија, според родовите свои, според семејствата свои, според бројот на имињата, од дваесет години и нагоре, сите до еден,
[19]како што му беше заповедал Господ на Мојсеј. И тој го изврши пребројувањето нивно во Синајската Пустина.
[20]Од Рувим, првородениот Израелов син, според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, сите до еден, од машки пол, од дваесет години нагоре, способни за војна,
[21]се изброија од племето Рувимово четириесет и шест илјади и петстотини.
[22]Од потомците Симеонови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, сите

para cima, todos os capazes de sair à guerra,

23 foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

24 Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

25 foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

26 Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

27 foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

28 Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

29 foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

30 Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

до еден, сите од машки пол, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

23се изброија од племето Симеоново педесет и девет илјади и триста.

24Од потомците Гадови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

25изброија од племето Гадово четириесет и пет илјади шестотини и педесет.

26Од потомците Јудини според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

27изброија од коленото Јудино седумдесет и четири илјади и шестотини.

28Од потомците Исахарови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

29се изброија од племето Исахарово педесет и четири илјади и четиристотини.

30Од потомците Завулонови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[31]се изброија од племето Завулоново педесет и седум илјади и четиристотини.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[32]Од потомците на Јосиф, синовите Ефремови, според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

[33] foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

[33]се изброија од племето Ефремово четириесет илјади и петстотини.

[34] Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[34]Од потомците Манасиеви според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

[35] foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

[35]се изброија од племето Манасиево триесет и две илјади и двесте.

[36] Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[36]Од потомците Венијаминови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

[37] foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

[37]се изброија од племето Венијаминово триесет и пет илјади и четиристотини.

[38] Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[38]Од потомците Данови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

[39] foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

[39]се изброија од племето Даново, шеесет и две илјади и седумстотини.

[40] Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[41] foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

[42] Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[49] Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

[40]Од потомците Асирови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

[41]се изброија од племето Асирово четириесет и една илјада и петстотини.

[42]Од потомците на Нефталим според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

[43]се изброија од племето Нефталимово педесет и три илјади и четиристотини;

[44]тоа се оние што влегоа во пребројувањето и што ги пребројија Мојсеј и Арон и началниците израелски – дванаесетмина луѓе, по еден човек од секое племе.

[45]Сите, влезени во пребројувањето, потомци Израелови, од дваесет години и нагоре – сите од Израел способни за војна,

[46]изброени беа шестотини и три илјади петстотини и педесет.

Посебната улога на Левиевото колено

[47]А левитите меѓу нив не беа броени според татковите им племиња.

[48]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[49]„Само Левиевото колено не пребројувајте го и не мешајте го со синовите на Израел;

[50] mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

[51] Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.

[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.

[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.

[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas

[50]но на левитите довери им ја скинијата на собранието, сите нејзини принадлежности и сè што е во неа: тие нека ја носат скинијата и сите нејзини принадлежности и да служат во неа, и околу скинијата да бидат распоредени;

[51]а кога ќе треба да се пренесува скинијата, левитите да ја креваат, и кога ќе треба да се застане, левитите да ја симнат; ако, пак, до неа пристапи некој од друго племе, да биде убиен.

[52]Синовите израелски треба да бидат распоредени секој во својот логор, секој кај своето знаме, во својата чета.

[53]А левитите да се сместат околу скинијата на собранието, за да не падне гнев врз општеството на синовите израелски; левитите да стојат на стража при скинијата на собранието.“

[54]И направија синовите на Израел сè: онака како што му заповеда Господ на Мојсеј, така направија.

Броеви 2

Распоред на племињата во логорот

[1]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[2]„Синовите израелски треба да логоруваат секој кај своето знаме со ознаките на предците свои; и да се настанат околу скинијата на собранието на пристојна оддалеченост.

[3]Најнапред, на исток, ќе се настанат легионите Јудини со војниците свои, и

turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

началникот на Јудините потомци Наасон, синот на Аминадав.

4 E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.

4Силата на неговата војска изнесува седумдесет и четири илјади и шестотини војници.

5 E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

5По него да се распореди племето Исахарово, и началникот на Исахаровите потомци Натанаил, синот на Цуар,

6 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

6чија сила е изброена на педесет и четири четиристотини војници.

7 Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

7Понатаму племето Завулоново, и началникот на потомците Завулонови Елијав, синот Хелонов;

8 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

8бројот на неговата војска изнесува педесет и седум илјади и четиристотини војници.

9 Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

9Сите изброени во Јудиниот табор се сто осумдесет и шест илјади и четиристотини војници; тие први да тргнат.

10 O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

10Кон југ да бидат распоредени Рувимовите легиони со војниците свои и началникот на потомците на Рувим Елицур, синот на Шедеур;

11 E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

11бројот на неговите војници, влезени во пребројувањето негово, е четириесет и шест илјади и петстотини.

12 E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

12До него да се настани племето Симеоново, и началникот на потомците на Симеон Шелумиел, синот на Цуришадај;

13 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

13а неговите војници изброени беа педесет и девет илјади и триста.

[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[14]Потоа да се настани племето Гадово, и началникот на потомците Гадови Елјасаф, синот на Рагуил;

[15]неговата војска беше на број четириесет и пет илјади шестотини и педесет војници.

[16]Сета сила влезена во пребројувањето на Рувимовиот табор изнесува сто педесет и една илјада четиристотини и педесет војници; тие втори да појдат.

[17]Кога ќе се крене скинијата на собранието, таборот на левитите да биде во средината на другите табори. Како што се разместени, така и да одат, секој на своето место и кај своето знаме.

[18]Откај запад да биде војската на Ефремовиот табор, и началникот на потомците Ефремови Елишама, синот Амиудов;

[19]во неговата војска изброени беа четириесет илјади и петстотини војници.

[20]До него да се смести племето Манасиево, и началникот на потомците Манасиеви Гамалиил, синот на Педацур.

[21]Со неговата војска која брои триесет и две илјади и двесте војници.

[22]Потоа да се смести племето Венијаминово, и началникот на потомците Венијаминови Авидан, синот Гидониев,

[23]заедно со неговите војници, чиј број е триесет и пет илјади и четиристотини.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[24]Сите изброени војници од Ефремовиот табор се сто осум илјади и сто; тие трети да поаѓаат.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[25]Откај север да биде таборот на Дановата војска, и началникот на потомците Данови Ахиезер, синот на Амишадај;

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[26]неговата војска, според пребројувањето изнесува шеесет и две илјади и седумстотини војници.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

[27]А до него да се смести племето Асирово, и началникот на потомците Асирови Пагиил, синот Охранов,

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[28]заедно со неговите војници на број, четириесет и една илјада и петстотини.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

[29]Потаму племето Нефталимово, и началникот на потомците Нефталимови Ахира, синот Енанов,

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[30]и неговите педесет и три илјади и четиристотини војници.“

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[31]Сите, влезени во пребројувањето на Дановиот табор, се сто педесет и седум илјади и шестотини; тие последни да се креваат со знамињата свои.

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[32]Тоа се изброените синови израелски според фамилиите нивни. Сите изброени во таборите, според четите им, се шестотини и три илјади петстотини и педесет.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[33]А левитите не се броени со другите синови на Израел, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

Números 3

Número e ofício dos levitas

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

[5] Disse o SENHOR a Moisés:

[6] Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

[7] e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

[8] Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

[34]И направија синовите израелски сè што му беше заповедал Господ на Мојсеј; така се распоредуваа при знамињата свои, и така одеа секој според племето свое и според семејствата свои.

Броеви 3

Задолженијата на Левиевото колено

[1]Ова е родословот Аронов и Мојсеев, во оној ден кога му говореше Господ на Мојсеј на планината Синај.

[2]Еве ги имињата на синовите Аронови: првенецот Надав, Авиу, Елеазар и Итамар.

[3]Тоа се имињата на Ароновите синови, помазани за свештеници, кои тој ги посвети за да свештенодејствуваат.

[4]Но Надав и Авиу умреа пред Господ, кога донесоа туѓ оган пред Господ во Синајската Пустина, а немаа деца; Елеазар, пак, и Итамар останаа како свештеници кај татко си Арон.

[5]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[6]„Доведи го Левиевото племе и постави го при свештеникот Арон, за да му служат;

[7]и тие нека му служат на него и на целото општество израелско при скинијата на собранието, извршувајќи ги службите при скинијата;

[8]и да ги пазат сите сосуди во скинијата на собранието и да бидат на служба за синовите израелски во врска со сите работи што се вршат околу скинијата.

[9] Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

[9]И дај му ги левитите на Арон, и на синовите негови; нека им бидат тие дадени како дар од синовите израелски.

[10] Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

[10]А на Арон и синовите негови порачај им да се грижат за свештеничката должност; а ако некој надворешен се доближи, да биде убиен.“

[11] Disse o SENHOR a Moisés:

[11]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[12] Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

[12]„Ете, Јас ги зедов левитите меѓу синовите израелски наместо сите првородени од синовите на Израел, што отвораат утроба; левитите ќе бидат Мои,

[13] Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

[13]бидејќи сите првородени се Мои; во денот, кога ги убив сите првородени во египетската земја, Јас ги осветив за Себе сите провородени во Израел – од човек до добиток: тие треба да бидат Мои. Јас сум Господ.“

Прво пребројување на Левиевото колено

[14] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

[14]И му рече Господ на Мојсеј во Синајската Пустина, велејќи:

[15] Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás todo homem da idade de um mês para cima.

[15]„Преброј ги Левиевите синови според семејствата нивни и според родовите нивни; преброј сѐ од машки пол од еден месец, и нагоре!“

[16] E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

[16]И ги преброи Мојсеј според зборовите Господови, како што беше заповедано.

[17] São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

[17]Еве ги Левиевите синови според имињата нивни: Гирсон, Каат и Мераријд.

[18] E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

[18]А ова се имињата на Гирсоновите синови според родовите нивни: Ливниј и Семеј.

[19] E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

[20] E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

[19]И синовите на Каат според родовите нивни: Амрам и Јицхар, Хеврон и Узиил.

[20]И синовите на Мерариј според родовите нивни: Махлиј и Мушиј. Тоа се Левиевите родови според семејствата нивни:

[21]Од Гирсон произлегува родот Ливниев и родот Семеиев: тоа се Гирсоновци.

[22]Сите, изброени од машки пол, од еден месец и нагоре, беа седум илјади и петстотини.

[23]Родовите на Гирсоновци беа сместени зад скинијата, откај запад.

[24]Началник на поколението од Гирсоновите синови беше Елјасаф, син Лаелов;

[25]на Гирсоновите потомци при скинијата на собранието им е доверено да ги пазат: скинијата и покривот нејзин, завесата при влезот во скинијата на собранието,

[26]платништата околу дворот, завесата од влезот во дворот што се околу скинијата и жртвеникот, со јажињата и другите нивни принадлежности.

[27]Од Каат произлегува родот Амрамов и родот Јицхаров, и родот Хевронов и родот Узиилов: тоа се Каатовците;

[28]Според пребројувањето сите од машки пол, од еден месец и нагоре, беа осум илјади и шестотини, кои го чуваа светилиштето.

29 As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

30 O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

31 Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

32 O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

33 De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

34 Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

35 O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

36 Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

37 também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

38 Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente,

29Родовите на Каатовци да се сместат на јужната страна од скинијата;

30а началникот на племето Каатовци беше Елицафан, синот Узиилов;

31тие го чуваа ковчегот, трпезата, светилникот, жртвениците, свештените садови што се употребуваат при служ-бата, и завесата со сите нејзини работи.

32Главен началник на левитите беше Елеазар, син на свештеникот Арон; под негов надзор беа оние кои беа задол-жени да го чуваат светилиштето.

33Од Мерариј произлегува родот Махлиев и родот Мушиев; тоа се ро-дови Мерариеви;

34сите преброени од машки пол, од еден месец и нагоре, беа на број шест илјади и двесте;

35началник на потомците на родот Мерариевци беше Цуриел, син на Ави-хаил; тие да се распоредат на северната страна од скинијата;

36на Мерариевите синови им беше доверено да ги чуваат штиците од скинијата и пречниците нивни, столбовите и подножјата нивни, сиот прибор, и сите други нејзини принад-лежности,

37столбовите од дворот наоколу и подножјата нивни, колците нивни и ја-жињата нивни.

38А од предната страна на скинијата, откај исток, пред скинијата на собранието сместени беа Мојсеј и Арон,

serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

и синовите негови, кои наместо синовите Израелови, го пазеа светилиштето; ако, пак, некој друг се доближеше, беше убиван.

39 Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

39Сите изброени левити што ги преброија Мојсеј и Арон по заповед на Господ, според родовите нивни, сите од машки пол, од еден месец нагоре, беа дваесет и две илјади.

O resgate dos primogênitos

Откупот на првородените

40 Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

40И му рече Господ на Мојсеј: „Преброј ги сите првородени синови израелски од машки пол, од еден месец и нагоре, и преброј ги поименично;

41 e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

41и земи ги левитите за Мене, како замена за сите првородени од синовите на Израел, – Јас сум Господ – а добитокот на левитите место сиот првороден добиток на синовите израелски.“

42 Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

42И ги преброи Мојсеј, сите првородени од синовите израелски како што му заповеда Господ;

43 Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

43и сите првородени од машки пол, според бројот на имињата, од еден месец и нагоре, беа дваесет и две илјади двесте седумдесет и три.

44 Disse o SENHOR a Moisés:

44И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

45 Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

45„Земи ги левитите место сите првородени од синовите на Израел, и добитокот на левитите, место нивниот добиток; левитите нека бидат Мои. Јас сум Господ.

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,
[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.
[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.
[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.
[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.
[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 4

Deveres dos coatitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:
[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;
[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.
[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[46]А за откуп на двесте седумдесет и трите првородени синови израелски, со кои се надминува бројот на левитите,
[47]земи по пет шекели за човек, според свештениот шекел земи; по дваесет гери во шекел;
[48]и дај му го тоа сребро на Арон и на синовите негови, за откуп на оние што го надминуваат нивниот број.“
[49]И го зеде Мојсеј среброто од откупот за оние што го надминуваат бројот на заменетите со левити.
[50]Од првородените израелски синови зеде сребро илјада триста шеесет и пет шекели, според свештениот шекел;
[51]и среброто од откупот Мојсеј му го даде на Арон и на синовите негови според зборовите на Господ, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Броеви 4

Обврските на одделни левитски родови

Потомците на Каат

[1]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:
[2]„Пребројте ги Каатовите синови меѓу синовите Левиеви според родовите нивни и според семејствата нивни,
[3]од триесет години и нагоре до педесет години, способни за служба, за да ги вршат сите работи во скинијата на собранието.
[4]А ова е службата на Каатовите синови во скинијата на собранието: да ја носат Најсветата Светиња.

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

[5]Кога ќе треба да се крене на пат, Арон и синовите негови да влезат и да ја симнат покривната завеса и да го покријат со неа ковчегот на заветот

[6]и да го покријат со покровот од скапоцени кожи, и над него да ја стават покривката цела од синкаво ленено платно, и да ги постават носилата.

[7]И трпезата за приносните лебови да ја покријат со синкаво ленено платно и да ги наредат одозгора чиниите, и лажиците, и чашите, и потирите; а на неа секогаш да има лебови;

[8]да стават врз нив црвена покривка, да ја покријат со покривало од скапоцена кожа и да ѝ ги постават лостовите за носење.

[9]Да земат исто така сина покривка, и да го покријат свеќникот за осветлување, и кандилцата негови, и подлошките негови, и сите садови за масло, со кои се служат,

[10]да го обвијат него и сите негови прибори со покривка од скапоцени кожи и да го стават на неговата носилка.

[11]А на златниот жртвеник да стават покривка од синкаво платно, да го покријат со покривка од скапоцени кожи, и да ги постават неговите лостови за носење.

[12]Да го земат сиот прибор за служење, со кој служат во светилиштето, да го обвијат во синкаво платно, да го покријат со покривка од скапоцени

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

[16] Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

[17] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[18] Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

[19] Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos

кожи, и да го поставаат на неговата носилка.

[13]Да го очистат жртвеникот од пепелта и да го обвијат со пурпурно платно;

[14]да го ставаат одозгора сиот прибор негов, со кој се служат при него – мангалите, виљушките, лопатките и чашите – сиот прибор на жртвеникот, и да го покријат со покривка од скапоцени кожи и да го поставаат на неговите лостови за носење.

[15]И кога ќе направат така, Арон и синовите негови, покривајќи го целото светилиште и сите негови работи, па кога ќе се крева населбата, тогаш Каатовите синови да влезат и да носат; но тие не смеат да се допираат до светите работи, за да не умрат. Тие работи од скинијата на собранието да ги носат Каатовите синови.

[16]На Елеазар, синот на свештеникот Арон, му се доверува маслото за светилникот, благомирисливата смеса за кадење, постојаниот лебен принос и маслото за помазание – му се доверува целата скинија и сè што е во неа, светилиштето и она што му припаѓа нему.“

[17]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[18]„Не погубувајте го родот на Каатовците меѓу левитите,

[19]туку еве што ќе направите за нив, за да бидат живи и да не умрат, кога ќе пристапат кон Светињата над светињи-

entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

[20] Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

Deveres dos gersonitas

[21] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22] Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

те: Арон и синовите негови нека дојдат и нека му определат на секого од нив кој што ќе работи и што ќе носи:

[20]но тие не смеат да се доближуваат и да ја видат светињата кога ја покриваат, за да не умрат.“

Потомците на Гирсон

[21]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[22]„Преброј ги и Гирсоновите синови според семејствата нивни и според родовите нивни,

[23]од триесет години нагоре до педесет години, пребројте ги сите способни за служба и за работа во скинијата на собранието.

[24]Еве ја работата на Гирсоновиот род, кога ќе служат и кога ќе носат:

[25]да ги носат платништата на скинијата, и скинијата на собранието со покривот нејзин, и покривката од скапоцени кожи што е на неа, и завесата од влезот во скинијата на собранието,

[26]платништата околу дворот и завесата од влезот во дворот што се околу скинијата и жртвеникот, со јажињата и другите нивни принадлежности; и сè околу ова што треба да се работи, нека го работат.

[27]Сите служби на Гирсоновите синови, кога носат товари и кога вршат работа, треба да се извршуваат по заповед на Арон и на синовите негови; ним доверете им го и чувањето на она што ќе го носат.

28 Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Deveres dos filhos de Merari

29 Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

30 Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

31 Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

32 as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

33 É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Número dos coatitas

34 Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

28Тоа се службите на родовите на Гирсоновите синови во скинијата на собранието и тоа е она што треба да го чуваат под надзор на Итамар, синот на свештеникот Арон.

Потомците на Мерариј

29Преброј ги Мерариевите синови според родовите нивни и според семej-ствата нивни;

30од триесет години нагоре до педесет години, преброј ги сите способни за служба, за да работат во скинијата на собранието.

31Еве што треба да носат тие според службата своја во скинијата на собранието: штиците од скинијата и напречните греди нејзини, столбовите нејзини и подножјата нивни,

32и столбовите од сите страни на дво-рот и подножјата нивни, и клиновите нивни и јажињата нивни, и сиот прибор што им припаѓа; и именувајте ги рабо-тите што треба да ги носат.

33Тоа е работата на родовите на Мерариевите синови според службата нивна при скинијата на собранието, а под надзор на Итамар, синот на свеш-теникот Арон.“

Попис на левитите способни за служба

34И ги преброија Мојсеј и Арон и на-чалниците народни Каатовите синови според родовите нивни и според семej-ствата нивни,

35 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

35од триесет години нагоре до педесет години, сите способни за служба, за да работат во скинијата на собранието.

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

36И излегоа на број според родовите нивни, две илјади седумстотини и педесет.

37 São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

37Тоа се пребронените од родовите Каатови, сите што ќе служат при скинијата на собранието, и што ги изброија Мојсеј и Арон по заповед Господова, дадена преку Мојсеј.

Número dos filhos de Gérson

38 Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

38И Гирсоновите синови беа преброени според родовите нивни, и според семејствата нивни,

39 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

39од триесет години и нагоре до педесет години, сите способни за служба, за да работат во скинијата на собранието;

40 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

40и излегоа на број, според родовите нивни, според семејствата нивни, две илјади шестотини и триесет.

41 São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

41Тоа се изброените од родовите на Гирсоновите синови, сите што ќе служат во скинијата на собранието, а кои ги изброија Мојсеј и Арон, по заповедта Господова, дадена преку Мојсеј.

Número dos filhos de Merari

42 Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

42Родовите на Мерариевите синови беа изброени според родовите нивни, според семејствата нивни,

43 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

43од триесет години и нагоре, до педесет години, сите способни за служба, да работат при скинијата на собранието;

[44] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

[45] São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número de todos os levitas

[46] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[44]и излегоа на број, според родовите нивни, три илјади и двесте.

[45]Тоа се пребροените од родовите на Мерариевите синови што ги пребројиа Мојсеј и Арон по заповедта Господова, дадени преку Мојсеј.

[46]И беа изброени сите левити што ги изброија Мојсеј и Арон и началниците израелски според родовите нивни и според семејствата нивни,

[47]од триесет години и нагоре до педесет години, сите способни да работат и да носат во скинијата на собранието,

[48]и излегоа на број осум илјади петстотини и осумдесет.

[49]По заповед на Господ ги распореди Мојсеј, секој на својата работа што ќе ја врши, и беа изброени, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

Броеви 5

Отстранување на нечистите

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Заповедај им на синовите израелски да ги истераат надвор од населбата сите лепрозни, и сите што имаат капавица, и сите што се оскверниле од мртовец;

[3]и мажите и жените истерајте ги, надвор од населбата истерајте ги, за да не ги осквернуваат домовите свои, меѓу кои и Јас живеам.“

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

A prova da mulher suspeita de adultério

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de

[4]Така и направија синовите на Израел – ги истераа надвор од населбата: како што му рече Господ на Мојсеј, така и направија синовите израелски.

Отштета во случај на престап

[5]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[6]„Кажи им на синовите израелски: ако маж или жена направи кој и да било грев против човек и со тоа изврши престап против Господ, виновна е таа душа.

[7]Нека го исповеда направениот грев и да го врати она, за што е виновен, и да додаде кон тоа уште една петина и да му го даде на оној, против кого згрешил.

[8]Ако тој човек нема наследник, кому би требало да му се врати за вината, тогаш да му го посвети тоа на Господ: нека биде тоа за свештеникот, освен овенот за очистување, преку кој ќе го очисти.

[9]И секој принос од сè што ќе се осветува за синовите израелски, а ќе го донесуваат за Господ при свештеникот, нему му припаѓа;

[10]и посветеното, од кого и да е, нему му припаѓа; и, ако некој му даде нешто на свештеникот, нему му припаѓа.“

Закон за жена осомничена во неверство

[11]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[12]„Зборувај со синовите на Израел и кажи им: ако некого го изневери жената и ја презре верноста кон него,

[13]или ако некој преспие со неа и излее семе, и тоа се прикрие од очите на

seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[15] então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

[16] O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

[17] O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

[18] Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

[19] O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

мажот нејзин, или ако скрие дека се осквернила тајно, а против неа нема сведок, таа нема да биде разобличена;

[14]а него го обземе љубоморен дух, и почне да љубомори на жена си, кога таа е осквернета, или го обземе љубоморен дух, и тој почне да љубомори на жена си, кога таа не е осквернета, –

[15]тогаш мажот нека ја доведе жената кај свештеникот и да принесе дар за неа една десетина од ефа јачмено брашно, но да не го полива со масло и да не става на него темјан, зашто тоа е жртва за љубомора, жртва за спомен што наспомнува за беззаконие.

[16]А свештеникот нека ја доведе жената и нека ја исправи пред Господ;

[17]и да земе тој света вода во глинен сад и прав од сувата земја во скинијата, и да го стави во водата.

[18]Потоа свештеникот да ја исправи жената пред Господ, и да ѝ ја открие главата и да го стави врз рацете нејзини приносот за спомен, – а тоа е принос за љубомора, а свештеникот да ја држи во раката горчливата вода, која носи проклетство.

[19]И свештеникот да ја заколне и да ѝ рече на жената: ако никој не бил со тебе, и ти не си се осквернила и не си го изневерила својот маж, нема да ти

наштети оваа горчлива вода, која носи проклетство.

[20] Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

[20]Но, ако си го изневерила својот маж и си се осквернила, и ако некој, освен твојот маж, спиел со тебе, –

[21] (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

[21]тогаш свештеникот нека ја заколне жената со клетвата за проклетство и нека ѝ рече: – Да те предаде Господ на проклетството и на клетва во твојот народ, и да даде Господ утробата твоја да се исуши, и стомакот твој да се надуе;

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

[22]и да мине внатре во тебе таа вода што носи проклетство, па стомакот твој да се надуе и утробата твоја да се исуши. – А жената да каже: Амин, амин.

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[23]И свештеникот да ги напише тие клетви на хартија, а потоа да ги из-брише во горчливата вода;

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[24]и да ѝ даде на жената да се напие од горчливата вода што носи проклетство, и да влезе во неа водата, и да ја наполни со горчевина.

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[25]И да го земе свештеникот од рацете на жената лебниот принос за љубомора, и да го издигне тој принос пред Господ, и да го однесе кај жртвеникот.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[26]И свештеникот да земе тогаш со рака малку од лебниот принос за спомен, да го изгори на жртвеникот и потоа да ѝ даде на жената да ја испие водата;

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água

[27]и откога ќе ја напои со водата, ако е таа нечиста и ако направила престап спрема својот маж, горчливата вода

amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

што носи проклетство, ќе навлезе во неа, правејќи ѝ штета и стомакот ќе ѝ се надуе, и утробата нејзина ќе се исуши, и таа жена ќе биде проклета меѓу својот народ.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[28]Ако, пак, жената не е осквернета и останала чиста, ќе остане без повреда и ќе се оплодува од семе.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[29]Тоа е законот за љубомора: кога жената ќе го изневери својот маж и ќе се оскверни,

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[30]или кога љубоморен дух ќе го обземе мажот, и тој почне да љубомори на жена си, тогаш тој нека ја исправи жена си пред Господ, и нека го изврши свештеникот над неа сè она според овој закон, –

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

[31]и мажот ќе биде чист од грев, а жената ќе го прими врз себе својот грев.“

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

Броеви 6

Закон за назирството

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи им на синовите израелски и речи им: ако маж или жена даде завет за назирство и Му се посвети на Господ како назир,

[3]тој треба да се воздржува од вино и од секаков друг алкохолен пијалак, и од вински оцет, и од оцет од друг алкохол, и не смее да пие ништо приготвено од грозје, а не смее да јаде ни свежо, ниту суво грозје;

4 Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

4во сите денови на својот завет тој не смее да јаде ништо што е приготвено од грозје, – од семките до лушпите.

5 Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

5Во сите денови на неговиот завет за назирство брич не смее да ја допира главата негова; додека да минат деновите, во кои Му се посветил на Господ како назир, тој е свет; треба да остави слободна да расте косата на неговата глава.

6 Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

6Во сите денови, во кои Му се посветил на Господ, тој не смее да се доближува до мртво тело;

7 Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

7тој не смее да се осквернува ни со допир до таткото свој и мајката своја, до братот свој и сестрата своја, кога ќе умрат, зашто заветот на Бога е врз главата негова;

8 Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

8во сите денови на неговиот завет нека биде свет пред Господ.

9 Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

9Ако некој кај него умре ненадејно, и со тоа се оскверни неговата посвета во назирство, да ја истриже главата своја во денот на своето очистување, на седмиот ден да ја истриже,

10 Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

10а во осмиот ден да му однесе на свештеникот при влезот од скинијата на собранието две грлици или два млади гулаба.

11 o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

11Свештеникот да принесе една од птиците како жртва за грев, а другата за сепаленица, и ќе го очисти од осквернувањето со мртвото тело, и ќе ја освети главата негова во тој ден,

[12] Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

[12]и тој одново треба да ги почне на Господ посветените денови на своето назирство и да принесе едногодишно јагне како жртва за вина; поранешните, пак, денови да не се сметаат, зашто назирството негово било осквернето.

[13] Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

[13]Ова е законот за назирот: во оној ден кога ќе завршат деновите на неговото назирство, нека го доведат пред влезот од скинијата на собранието,

[14] Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

[14]и тој да принесе жртва на Господ едно едногодишно машко јагне без недостаток за сепаленица, и едно женско јагне без недостаток како жртва за грев и еден овен без недостаток како жртва за мир,

[15] e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

[15]и кошница со лебови без квас од пченично брашно, и лебови месени со масло, и бесквасни питки помазани со масло и лебен принос со нив и прелив.

[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

[16]И свештеникот да го донесе тоа пред Господ и да ја принесе жртвата негова за грев и сепаленицата негова;

[17] oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

[17]овенот да Му го принесе на Господ како жртва за мир заедно со кошницата бесквасни лебови; исто така свештеникот да го принесе лебот и преливот за него.

[18] O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

[18]А при влезот од скинијата на собранието назирот да ја истриже својата посветена глава, и да ја стави косата од својата посветена глава на огнот што е под жртвата за мир.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.
[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

A bênção sacerdotal

[22] Disse o SENHOR a Moisés:
[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:
[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;
[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;
[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.

[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e

[19]И да земе свештеникот една сварена плешка од овенот, една бесквасна питка од кошницата и еден леб и да ги стави во рацете на назирот, откако тој ќе ја истриже својата глава;
[20]и да го издигне тоа свештеникот, нишајќи го пред Господ; тоа е светиња за свештеникот заедно со нишканите гради и издигнатата плешка. Потоа назирот може да пие вино.
[21]Тоа е законот за назирот, кој Му се посветил на Господ, и жртвата што Му ја принесува на Господ за неговиот завет, без да се смета она што може повеќе да даде: според заветот свој што го дал, така треба и да направи, заедно со озаконетото за неговото назирство.“

Начинот на благословување

[22]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:
[23]„Кажи му на Арон и на синовите негови: така да ги благословувате синовите израелски и да им говорите:
[24]да те благослови Господ и да те чува!
[25]да погледне кон тебе Господ со светлото Свое лице и да те помилува;
[26]да го сврти Господ кон тебе лицето Свое и да ти даде мир!
[27]Така да го повикувате името Мое над синовите Израелови, и Јас ќе ги благословам.“

Броеви 7

Коли наменети за скинијата

[1]Во оној ден кога Мојсеј ја изгради скинијата и ја помаза, кога ја освети неа и сите нејзини делови, и жртвени-

todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.

[4] Disse o SENHOR a Moisés:

[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.

[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[9] Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

[10] Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

кот и сите негови прибори, и ги помаза и ги освети, –

[2]тогаш дојдоа кај него началниците израелски, глави на домовите нивни, старешини на племињата кои раководеа со пребројувањето,

[3]и донесоа принос свој пред Господ – шест покриени коли и дванаесет волови, по една кола од двајца началници и по еден вол од секого, и го донесоа тоа пред скинијата.

[4]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[5]„Земи го тоа од нив; тоа ќе послужи за извршување на службите во скинијата на собранието; и дај им го тоа на левитите, секому според службата негова!“

[6]И ги зеде Мојсеј колите и воловите и им ги предаде на левитите:

[7]две коли и четири вола им даде на Гирсоновите синови, според службата нивна;

[8]и четири коли и осум волови им даде на Мерариевите синови, според службата нивна, под надзор на Итамар, синот на свештеникот Арон;

[9]а на Кааговите синови не им даде, зашто нивната работа беше да го носат светилиштето: на рамо треба да го носат.

Приноси за осветување на скинијата

[10]И донесоа началниците жртви за осветување на жртвеникот во оној ден кога го помазаа, и ги принесоа началниците даровите свои пред жртвеникот.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

[12] O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

[13] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[14] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[15] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[16] um bode, para oferta pelo pecado;

[17] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

[18] No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

[19] Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[20] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[11]Па му рече Господ на Мојсеј: „На ден по еден началник да донесува свој принос за осветување на жртвеникот."

[12]Во првиот ден го донесе својот дар Наасон, Аминадавовиот син, од племето на Јуда;

[13]дарот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели и една сребрена чаша, тешка седумдесет шекели, според свештениот шекел, обете полни со пченично брашно, смешано со масло за лебен принос;

[14]една златна кадилница, тешка десет шекели, полна со темјан;

[15]еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица;

[16]еден козел од козите – жртва за грев;

[17]и за жртва за мир, два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа беше дар од Наасон, Аминадавовиот син.

[18]Во вториот ден дар свој донесе Натанаил, Цуаровиот син, началник на племето Исахарово;

[19]тој донесе свој принос: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша тешка – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло за лебен принос;

[20]една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

[21] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;	[21]еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,
[22] um bode, para oferta pelo pecado;	[22]еден козел како жртва за грев,
[23] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.	[23]и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа беше дарот од Натанаил, Цуаровиот син.
[24] No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.	[24]Во третиот ден началникот на потомците Завулонови Елијав, Хелоновиот син;
[25] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;	[25]дарот му беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло за лебен принос;
[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;	[26]една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,
[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;	[27]еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,
[28] um bode, para oferta pelo pecado;	[28]еден козел – жртва за грев,
[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.	[29]и за жртва за мир два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа беше дар од Елијав, Хелоновиот син.
[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.	[30]Во четвртиот ден началникот на Рувимовите потомци Елицур, Шедеуровиот син;
[31] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,	[31]дарот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни

amassada com azeite, para oferta de manjares;

[32] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[33] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[34] um bode, para oferta pelo pecado;

[35] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

[36] No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

[37] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[38] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[39] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[40] um bode, para oferta pelo pecado;

[41] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

[42] No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

со пченично брашно измешано со масло за лебен принос;

[32]една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

[33]еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

[34]еден козел – жртва за грев,

[35]и жртва за мир два вола, пет овни, пет козли и пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Елицур, Шедеуровиот син.

[36]Во петтиот ден началникот на Симеоновите потомци Шелумиел, Цуришадаевиот син;

[37]приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, обете полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

[38]една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

[39]еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

[40]еден козел – жртва за грев,

[41]и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли и пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Шелумиел, Цуришадаевиот син.

[42]Во шестиот ден началникот на Гадовите потомци Елијасаф, Деуеловиот син;

43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

43приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

44 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

44една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

45еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

46 um bode, para oferta pelo pecado;

46еден козел – жртва за грев,

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

47и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли и пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Елијасаф, Деуеловиот син.

48 No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

48Во седмиот ден началникот на Ефремовите потомци Елишама, Амиудовиот син;

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

49приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

50 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

50една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

51еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

52 um bode, para oferta pelo pecado;

52еден козел – жртва за грев,

53 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

53и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Елишама, Амиудовиот син.

54 No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

54Во осмиот ден началникот на Манасиевите потомци Гамалиил, Педацуровиот син;

55 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

55приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

56 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

56една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

57 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

57еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

58 um bode, para oferta pelo pecado;

58еден козел – жртва за грев,

59 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

59и жртва за мир, два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Гамалиил, Педацуровиот син.

60 No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

60Во деветтиот ден началникот на Венијаминовите потомци Авидан, Гидониевиот син;

61 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

61приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно измешано со масло како лебен принос;

62 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

62една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

63 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

63еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

64 um bode, para oferta pelo pecado;

64еден козел – жртва за грев,

[65] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

[65]и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дар од Авидан, Гидониевиот син.

[66] No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

[66]Во десеттиот ден началникот на Дановите потомци Ахиезер, Амишадаевиот син;

[67] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[67]приносот негов беше една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

[68] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[68]една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

[69] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[69]еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

[70] um bode, para oferta pelo pecado;

[70]еден козел – жртва за грев,

[71] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

[71]и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот на Ахиезер, Амишадаевиот син.

[72] No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

[72]Во единаесеттиот ден началникот на Асировите потомци Пагиил, Охрановиот син;

[73] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[73]приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

[74] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[74]една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

[75] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[76] um bode, para oferta pelo pecado;

[77] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

[78] No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[79] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[80] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[81] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[82] um bode, para oferta pelo pecado;

[83] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

[84] Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

[85] cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a

[75]еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

[76]еден козел – жртва за грев,

[77]и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Пагиил, Охрановиот син.

[78]Во дванаесеттиот ден началникот на Нефталимовите синови Ахира, Енановиот син;

[79]приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

[80]една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

[81]еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

[82]еден козел – жртва за грев,

[83]и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Ахира, Енановиот син.

[84]Тоа беа даровите од началниците Израелови при осветувањето на жртвеникот во денот на помазувањето негово: дванаесет сребрени чинии, дванаесет сребрени чаши, дванаесет златни кадилници.

[85]Во секоја чинија имаше по сто и триесет шекели сребро и во секоја чаша

prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

по седумдесет; и така сето сребро во тие садови беше – две илјади и четиристотини шекели, според свештениот шекел;

[86] doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

[86]а дванаесетте златни кадилници полни со темјан, секоја имаше по десет шекели, според свештениот шекел: злато во кадилниците сè на сè – сто и дваесет шекели.

[87] todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

[87]За сепаленици имаше вкупно: дванаесет јунци од крупниот добиток, дванаесет овни, дванаесет едногодишни машки јагниња, и со нив лебен принос, како и жртвите за грев – дванаесет козли;

[88] E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[88]а за жртви за мир имаше сè на сè: дваесет и четири вола крупен добиток, шеесет овни, шеесет козли, шеесет едногодишни машки јагниња. Тоа беа даровите при осветувањето на жртвеникот откако беше помазан.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

[89]Кога Мојсеј влегуваше во скинијата на собранието да зборува со Господ, слушаше глас, кој му говореше од поклопецот што е над ковчегот на заветот меѓу двата херувима; и му говореше.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

Броеви 8

Златниот светилник

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Јави му на Арон и кажи му: ,кога ги палиш кандилцата, отспреди на светилникот треба да горат седум кандилца.‘“

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para

[3]Арон така и направи: отспреди на светилникот ги запали кандилцата негови, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

[4]И еве како е направен светилникот: искован е од злато – од стеблото негово до цветовите негови сѐ е од ковано злато; според образецот што Господ му го беше покажал на Мојсеј.

Посветување на левитите

[5]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[6]„Земи ги левитите меѓу синовите израелски и очисти ги.

[7]А за да ги очистиш, постапи со нив вака: пороси ги со вода за очистување, и нека го избричат со брич целото тело свое и да ги исперат алиштата свои, па ќе бидат чисти.

[8]И да земат еден јунец и заедно со него и лебен принос од пченично брашно, измешано со масло, и друг јунец – жртва за грев.

[9]И доведи ги левитите пред скинијата на собранието и собери го целото општество на синовите израелски;

[10]доведи ги левитите нивни пред Господ, а синовите на Израел нека ги стават рацете свои врз левитите.

[11]Арон, пак, да го изврши над левитите посветувањето нивно пред Господ во име на синовите израелски за да Му служат на Господ;

[12]а левитите да ги ставаат рацете свои врз главите на јунците, и едниот да го принесат како жртва за грев, а другиот

holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

13 Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

14 E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

15 Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

16 porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

17 Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

18 Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

19 E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

20 E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

за сепаленица на Господ, за да им се простат гревовите на левитите.

13Потоа постави ги левитите пред Арон и пред синовите негови и изврши го над нив посветувањето во Господ;

14така оддели ги левитите од синовите израелски, па левитите да бидат Мои.

15Потоа левитите, откако ќе ги очистиш и ќе го извршиш над нив посветувањето нивно, да влезат да служат во скинијата на собранието; зашто тие Ми се дадени меѓу синовите израелски;

16бидејќи место сите првородени од синовите израелски, кои отвораат утроба, Јас ги зедов за Себе.

17Зашто Мои се сите првородени кај синовите израелски, од човек до добиток: во оној ден, кога Јас ги убив сите првородени во египетската земја, Јас ги осветив за Себе,

18и ги зедов левитите место сите првородени кај синовите на Израел.

19Меѓу синовите израелски левитите му ги предадов на Арон а на синовите негови, за да служат место синовите израелски при скинијата на собранието и да внимаваат на синовите на Израел да не им се случи зло, ако се доближат до светилиштето.“

20Така и постапија со левитите Мојсеј и Арон и целото општество на синовите израелски; како што му заповеда Господ на Мојсеј за левитите, така и постапија со нив синовите на Израел.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

[21]И левитите откако се очистија и ги испраа облеките свои, Арон изврши над нив посветување пред Господ и ги очисти, и се помоли за нив за да бидат чисти.

[22]Потоа левитите влегоа да служат во скинијата на собранието пред Арон и пред синовите негови. Како што му заповеда Господ на Мојсеј за левитите, така и постапија со нив.

[23]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[24]„Еве го законот за левитите: од дваесет и пет години нагоре да стапуваат на служба при скинијата на собранието,

[25]а од педесет години натаму да престанат да служат и повеќе да не работат;

[26]а тогаш тие нека им помагаат на браќата свои да чуваат стража при скинијата на собранието, но служба да не служат. Така постапувај со левитите што се однесува до службата нивна.“

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

Броеви 9

Денот за прослава на Пасхата

[1]И му рече Господ на Мојсеј во Синајската Пустина во првиот месец од втората година, откако беа излегле од египетската земја, велејќи:

[2]„Нека направат синовите израелски Пасха во определеното за неа време:

[3]на четиринаесеттиот ден од тој месец вечерта направете ја во определеното време за неа; според сите прописи

пропишани и со сите обреди пропишани за неа направете ја!“

4 Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

4И им рече Мојсеј на синовите израелски да направат Пасха.

5 Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

5И направија Пасха во првиот месец, на четиринаесеттиот ден од месецот вечерта, во Синајската Пустина: како што му заповеда Господ на Мојсеј, така и постапија во сè синовите на Израел.

6 Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

6А имаше луѓе, кои беа нечисти од допир до мртви човечки тела, па не можеа да направат Пасха во оној ден; и дојдоа тие луѓе во оној ден кај Мојсеј и Арон,

7 disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

7и му рекоа на Мојсеј: „Ние сме нечисти од допир до мртви човечки тела; зошто не ни дозволуваат и ние да му принесеме принос на Господ во определеното време меѓу синовите израелски?“

8 Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

8И им рече Мојсеј: „Почекајте да чујам, како ќе заповеда Господ за вас.“

9 Então, disse o SENHOR a Moisés:

9И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

10 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

10„Кажи им на синовите на Израел: ако некој од вас или од потомците ваши биде нечист поради допир до мртво тело, или биде на долг пат, и тој нека направи Пасха Господова.

11 No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

11Таквите нека ја направат во четиринаесеттиот ден од вториот месец вечерта и нека ја јадат со бесквасен леб и со горчливи тревки;

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

A nuvem sobre o tabernáculo

Êxodo 40.34-38

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava

[12]и да не оставаат од неа за утрешниот ден и коските нејзини да не се кршат; нека ја направат според сите прописи за Пасха.

[13]А оној што е чист, а не бил на пат и не направи Пасха, – да се истреби таа душа од народот свој, зашто тој не Му принесол дар на Господ во определеното време: грев ќе прими врз себе тој човек.

[14]Ако при вас живее придојден и тој треба да направи Пасха Господова; според наредбата за Пасха и според обредот за неа тој треба да ја направи; еден закон нека постои за вас – и за придојден, и за тукашен.“

Облак врз светата скинија

[15]Во оној ден кога беше поставена скинијата, облак ја покри скинијата на собранието, и од вечерта па до изутрина се гледаше нешто како оган над скинијата.

[16]Така стануваше секогаш: облак ја покриваше дење и нешто како оган – ноќе.

[17]И штом облакот ќе се кренеше од скинијата, синовите израелски тргнуваа на пат, и на местото, каде што облакот запираше, таму се сместуваа синовите израелски.

[18]По заповед на Господ синовите на Израел тргнуваа на пат и по заповед на Господ застануваа: за сето време,

sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

додека облакот стоеше над скинијата, стоеја и тие;

[19]и ако облакот долго време остануваше над скинијата, синовите израелски го набљудуваа тој Господов знак и не тргнуваа.

[20]Понекогаш, пак, облакот малку време остануваше над скинијата: според знакот Господов тие се запираа и според знакот Господов тргнуваа на пат.

[21]Понекогаш облакот стоеше само од вечерта до утрината, и наутро облакот се креваше, тогаш и тие тргнуваа; или облакот стоеше и дење и ноќе, и кога ќе се кренеше, тогаш и тие тргнуваа;

[22]или ако два дена, или цел месец, или подолго време облакот остануваше над скинијата, тогаш и синовите израелски стоеја и не тргнуваа на пат; а кога ќе се издигнеше, тогаш тргнуваа.

[23]На знакот Господов се запираа и според знакот Господов тргнуваа на пат; го следеа знакот Господов според заповедта на Господ, дадена преку Мојсеј.

Броеви 10

Сребрените труби

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Направи си две сребрени труби, ковани направи ги, за да ти служат да го собираш народот и да ги креваш логорите.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Os israelitas partem do Sinai

[3]А кога ќе затрубат со нив, да се собере кај тебе целото општество пред влезот од скинијата на собранието.

[4]Кога ќе се затруби со едната труба, да дојдат кај тебе кнезовите и војводите израелски.

[5]Кога ќе затрубите за поаѓање, да се кренат оние логори што се сместени кон исток.

[6]Кога ќе затрубите по вторпат за поаѓање, тогаш да се кренат логорите што се сместени кон југ; вака да се труби кога се тргнува на пат.

[7]Кога, пак, се свикува собранието, трубете, но не на тој начин.

[8]Со трубите да трубат Ароновите синови, свештениците: тоа да ви биде вечен закон во родовите ваши.

[9]И кога ќе се кренете да ја браните земјата ваша од непријателот, кој оди против вас, трубете со трубите, и Господ, Бог ваш, ќе си спомни за вас, и вие ќе се избавите од непријателите ваши.

[10]И во деновите кога ќе се веселите, и на празниците ваши, и на новомесечијата ваши трубете со труби кога принесувате сепаленица, или жртва за мир; тоа ќе биде за вас сеќавање пред вашиот Бог: Јас сум Господ, Бог ваш.“

Од Синај до границите на Моав

Израелците поаѓаат на пат

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[11]На втората година, во вториот месец, на дваесеттиот ден од месецот, облакот се крена од скинијата на собранието.

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[12]Тогаш синовите израелски појдоа од Синајската Пустина табор по табор, и облакот застана во пустината Фаран.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[13]И се кренаа тие за првпат, по заповед на Господ, дадена преку Мојсеј.

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[14]Прво беше кренато знамето што беше во логорот на потомците Јудини, според полковите нивни; со војската Јудина раководеше Наасон, Аминадавовиот син;

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[15]со војската од племето на потомците Исахарови раководеше Натанаил, Цуаровиот син;

[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[16]над војската од племето на потомците Завулонови беше Елијав, Хелоновиот син;

[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

[17]И се кренаа синовите Гирсонови и синовите Мерариеви, кои ја носеа скинијата.

[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;

[18]Потоа беше кренато знамето во логорот на потомците Рувимови според полковите нивни; и над војската Рувимова беше Елицур, Шедеуровиот син;

[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

[19]а над војската од племето на потомците Симеонови беше Шелумиел, Цуришадаевиот син;

[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

[20]над војската, пак, од племето на потомците Гадови беше Елијасаф, Деуелов син.

[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.

[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;

[23] sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

[24] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[25] Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;

[26] sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

[27] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[28] Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[21]Потоа тргнаа Каатовците, носејќи го светилиштето; а скинијата ја поставуваа пред тие да пристигнат.

[22]И се крена знамето во логорот на потомците Ефремови со војската негова; и над војската Ефремова беше Елишама, Амиудовиот син;

[23]а над војската од племето на потомците Манасиеви беше Гамалиил, Педацуровиот син;

[24]над војската пак, од племето на потомците Венијаминови беше Авидан, Гидониевиот син.

[25]Последно меѓу сите логори беше кренато знамето во таборот на потомците Данови со војската нивна; и над војската Данова беше Ахиезер, Амишадаевиот син;

[26]а над војската од племето на потомците Асирови беше Пагиил, Охрановиот син.

[27]Над војската пак, од племето на потомците Нефталимови беше Ахира, Енановиот син.

[28]Тоа е редоследот на тргнувањето на синовите израелски со војските нивни. И тргнаа.

Мојсеј бара предводник за патувањето

[29]И му рече Мојсеј на Ховав, синот на Рагуил, Мидјанецот, Мојсеевиот тест: „Ние одиме во она место, за кое Господ рече: ‚вам ќе ви го дадам.‘ Дојди со нас, ќе ти направиме добро, зашто Господ вети многу добрини за Израел.“

30 Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

31 Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

32 Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

33 Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

34 A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

35 Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

36 E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

30Но тој му одговори: „Нема да дојдам; ќе отидам во својата земја, при родот свој.“

31А Мојсеј му рече: „Не оставај нè, зашто ти ги знаеш местата во пустината, и ќе ни бидеш како предводник.

32Ако појдеш со нас, оние добра што Господ нам ќе ни ги направи, ќе ти ги направиме и ние тебе.“

33И изминаа од планината Господова три дена пат, а ковчегот на заветот Господов одеше пред нив на три дена пат, за да им одбере место, каде да се сместат.

34И облакот Господов ги осенуваше дење, кога тргнуваа од логорот.

35Кога ковчегот се креваше за пат, Мојсеј велеше: „Стани, Господи, и ќе ги снема Твоите непријатели, и ќе избегаат од Твоето лице оние што Те мразат!“

36А кога ковчегот се запираше, тој велеше: „Врати се, Господи, кај илјадите и десетиците илјади Израелци!“

Números 11

As murmurações dos israelitas

1 Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

Броеви 11

Израелците во Тавера

1Народот почна гласно да мрмори против Господ; и Господ чу, па Му се разгоре гневот, и меѓу нив пламна оган Господов и започна да го уништува крајниот дел од логорот.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei

[2]И повика народот кон Мојсеј; Мојсеј Му се помоли на Господ и огнот престана.

[3]И го нарекоа тоа место Тавера, зашто меѓу нив беше пламнал оган Господов.

Народот бара месо

[4]Придојдените меѓу нив почнаа да негодуваат, а заедно со нив и синовите израелски седнаа, плачеа и велеа: „Кој ќе нè нахрани со месо?

[5]Ја помниме рибата што ја јадевме како подарок во египетската земја, краставиците и дињите, и кромидот, и празот, и лукот;

[6]а сега душата наша се исушила: освен мана, ништо друго пред очите наши.“

[7]А маната прилегаше на коријандрово семе и изгледаше како бделиум.

[8]Народот одеше да ја собира и ја мелеше со рачни мелници или ја толчеше во вагани, и ја вареше во котли, па правеше од неа питки; по вкус тие личеа на питулици, приготвени со масло.

[9]Кога ноќе паѓаше роса врз логорот, тогаш паѓаше и мана врз него.

[10]И чу Мојсеј дека народот плаче по домовите свои, секој пред вратата од колибата своја; и гневот Господов силно се разгоре, и на Мојсеј му стана тешко.

[11]И Му рече Мојсеј на Господ: „Зошто го измачуваш Твојот слуга и зошто не

favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

најдов јас милост пред очите Твои, па го стави врз мене целото бреме на овој народ?

[12] Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

[12]Зар јас го носев во утробата своја сиот овој народ, и зар јас го родив, па ми велиш: носи го на раце, како што доилката го носи детето, до земјата, што Ти со клетва им ја вети на предците негови?

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[13]Од каде кај мене месо, па да им дадам на сите овие луѓе, зашто тие плачат пред мене и велат: дај ни месо да јадеме.

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[14]Јас сам не можам да го носам сиот овој народ, зашто тој е претежок за мене.

[15] Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

[15]Штом така постапуваш со мене, подобро убиј ме ако сум добил милост пред Твоите очи, па да не ја гледам неволјата своја.“

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

[16]И му рече Господ на Мојсеј: „Собери ми седумдесет мажи од старешините израелски, за кои знаеш дека се негови главатари и надзорници, па доведи ги кај скинијата на собранието, за да застанат таму заедно со тебе.

[17] Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

[17]Јас ќе слезам и ќе зборувам таму со тебе, ќе земам од Духот, Кој е врз тебе, и ќе им наредам ним, да го носат заедно со тебе бремето на народот, а не ти сам да го носиш.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR,

[18]А на народот кажи му: очистете се за утрешниот ден, и ќе јадете месо; зашто плачете пред Господ велејќи: – кој ќе не

dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

19 Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

20 mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

21 Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

22 Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

23 Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

24 Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

25 Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

нахрани со месо; добро ни беше во Египет, – затоа Господ ќе ви даде месо, и ќе јадете месо;

19ќе јадете не ден, не два, не пет, не десет и не дваесет дена,

20но цел месец ќе јадете, додека не ви излезе од ноздрите и не ви омрзне, затоа што Го презревте Господа, Кој е меѓу вас, и плачете пред Него, велејќи: – што ни требаше да излегуваме од Египет?“

21И рече Мојсеј: „Шестотини илјади пешаци има во тој народ, среде кој сум јас, а Ти велиш: Јас ќе им дадам месо, и ќе јадат цел месец!

22зар треба да се заколат сите овци и волови, па да им биде доволно? Или ќе се собере сета морска риба, па да ги задоволи?“

23И му рече Господ на Мојсеј: „Зар е раката Господова кратка? Сега ќе видиш, ќе се оствари ли зборот Мој кон тебе, или не!“

Бог им дава од Својот Дух на седумдесетте старешини

24Мојсеј излезе и му ги кажа на народот зборовите Господови, и собра седумдесет постари мажи меѓу старешините народни и ги постави околу скинијата.

25И Господ слезе во облак и говореше со него, и зеде од Духот, Кој беше над него, и им даде на седумдесетте мажи старешини. И кога слезе над нив Духот, тие почнаа да пророкуваат, но потоа престанаа.

[26] Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

Deus manda codornizes

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[26]Двајца од мажите беа останале во логорот; името на еднииот му беше Елдад, а на другиот – Медад; но и над нив беше слегол Духот, и тие пророкуваа во логорот.

[27]Дотрча едно момче и му јави на Мојсеј, и рече: „Елдад и Медад пророкуваат во логорот.“

[28]Во одговор на тоа Исус, син Навинов, служител на Мојсеј уште од неговите млади години, рече: „Господаре мој, Мојсеје, забрани им!“

[29]Но Мојсеј му рече: „Зар завидуваш поради мене? О, да беа сите од народот Господов пророци, и да им го испратеше Господ Својот Дух!“

[30]Тогаш Мојсеј се врати во логорот, тој и старешините израелски.

Кивrот-Таава: потполошки

[31]Потоа дувна ветар од Господ, и донесе откај морето потполошки и ги натрупа околу логорот на еден ден пат од едната страна и на еден ден пат од другата страна околу логорот, речиси до два лакта од земјата.

[32]Се крена народот, и целиот оној ден и цела ноќ и целиот иден ден се собираа потполошки; и оној, кој малку собираше, и тој собра десет гомери: и ги наредија околу логорот.

[33]Месото беше уште во нивните заби и уште не беше изедено, кога се разгоре гневот Господов против народот, и Господ го порази народот со мошне голем пораз.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

[35] De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

[34]И го нарекоа тоа место: Киврот-Таава (гробишта на алчноста), зашто таму го погребаа народот, кој се покажа алчен.

[35]И се кренаа луѓето од Киврот-Таава, па појдоа за Хацерот, и во Хацерот се сместија.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

[1] Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

Броеви 12

Мирјам е казнета со болеста лепра

[1]Тогаш Мирјам и Арон го прекорувaа Мојсеј поради жената Етиопјанка што ја беше зел, зашто тој се беше оженил со Етиопјанка;

[2]и рекоа: „Само на Мојсеј ли му зборува Господ? Не ни говореше ли Тој и нам?“ И Господ го чу тоа.

[3]А Мојсеј беше најкроткиот човек меѓу сите луѓе на земјата.

[4]И им рече Господ ненадејно на Мојсеј, на Арон и на Мирјам: „Излезете вие тројца пред скинијата на собранието!“ Тие излегоа и тројцата.

[5]И слезе Господ во облаков столб, застана при влезот од скинијата на собранието, па ги повика Арон и Мирјам, и тие излегоа и двајцата.

[6]И рече: „Чујте ги Моиве зборови: ако меѓу вас има пророк Господов, Јас му се откривам во видение, на сон говорам со него;

[7]не е така, меѓутоа, со Мојот слуга Мојсеј, – тој е највeрниот во целиот Мој дом:

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

Números 13

[8]Јас му говорам нему директно, и јавно, а не преку скриени зборови, и тој ја гледа славата Господова; а вие како не се исплашивте да го прекорувате Мојот слуга Мојсеј?“

[9]И се разгоре гневот Господов против нив, и Тој си отиде.

[10]Се повлече и облакот од скинијата, и ете, Мирјам беше прокажена со лепра, бела како снег. Арон ја погледна Мирјам, и, ете, таа беше лепрозна.

[11]И му рече Арон на Мојсеј: „Господаре мој, не ни го сметај за грев, тоа што постапивме неразумно и згрешивме,

[12]не оставај таа да остане како мртвородено младенче, чие тело, кога излегува од мајкината утроба, до половина веќе е гнило.“

[13]И се обрати Мојсеј кон Господ, велејќи: „Боже, Ти се молам, исцели ја.“

[14]И Му рече Господ на Мојсеј: „Ако татко ѝ ја беше плукал во лице, не ќе требаше ли таа да се срамува седум дена?! И така, нека биде прогонета седум дена надвор од населбата, а потоа пак да се врати.“

[15]И престојуваше Мирјам надвор од логорот седум дена, и народот не тргна на пат, додека таа не се врати.

Извидници во земјата хананска

[16]Потоа народот тргна од Хацерот и се улогори во пустината Фаран.

Броеви 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã
Deuteronômio 1.19-25

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;

[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејḱи:

[2]„Испрати од себе луѓе да ја разгледаат хананската земја што Јас им ја давам на синовите израелски во владение: по еден човек од секое колено на предците нивни испратете – првенците меѓу нив!“

[3]Тогаш Мојсеј ги испрати од пустината Фаран, по заповед Господова, и тие сите беа мажи, старешини на синовите израелски.

[4]Еве ги имињата нивни: од Рувимовото колено – Шамуа, Закуровиот син;

[5]од Симеоновото – Сафат, Хориевиот син;

[6]од Јудиното колено – Халев, Јефунеовиот син;

[7]од Исахаровото колено – Јигал, Јосифовиот син;

[8]од Ефремовото колено – Осија, Навиновиот син;

[9]од Венијаминовото – Палтиј, Рафуовиот син;

[10]од Завулоновото колено – Гадиел, Содиевиот син;

[11]од Јосифовото колено на синовите Манасиини – Гадиј, Сусиевиот син;

[12]од Дановото колено – Амиел, синот на Гемалиј;

[13]од Асировото колено – Сетур, Михаиловиот син;

[14]од Нефталимовото колено – Нахбиј, Вафсиевиот син;

[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.

[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.

[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[15]од Гадовото колено – Геуел, Махиевиот син.

[16]Тоа се имињата на мажите што ги испрати Мојсеј да ја разгледаат земјата. И го нарече Мојсеј Осија, Навиновиот син, Исус.

[17]Ги испрати Мојсеј да ја разгледаат хананската земја и им рече: „Одете во онаа пустина и качете се на планината,

[18]и погледајте ја земјата каква е, и народот што живее таму: силен ли е или е слаб, малуброен ли е или е многуброен;

[19]и каква е земјата, каде што живее тој, добра ли е или лоша; и какви се градовите, во кои живее, – оградени ли се или не.

[20]Каква е земјата, плодна ли е или не, има ли на неа дрвја или нема? Бидете храбри, па земете од плодовите на земјата.“ А тоа беше во времето кога зрее грозјето.

[21]Тие отидоа и ја разгледаа земјата од пустината Син дури до Рехов, близу до Емат;

[22]и одејќи по пустината, тие стигнаа до Хеврон, каде што живееја Ахиман, Шешај и Талмај, од родот на Анак; а Хеврон беше изграден седум години порано од египетскиот град Цоан;

[23]и дојдоа до долината Ешкол, и таму пресекоа прачка со еден грозд, и обајца ја понесоа на стап; зедоа и калинки и смокви;

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

O relatório dos espias recebido com incredulidade
Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[24]тие го нарекоа тоа место Лозова долина (долина Ешкол), поради гроздот што го пресекоа таму синовите израелски.

Одговорот на Мојсеевите извидници

[25]И откако ја разгледаа земјата, се вратија по четириесет дена.

[26]И кога пристигнаа и дојдоа кај Мојсеј и Арон и кај целото општество на синовите израелски во пустината Фаран, во Кадис, тие му донесоа таму и на целиот народ одговор, и им ги покажаа плодовите од онаа земја;

[27]и му раскажаа и рекоа: „Бевме во земјата, во која нè испрати; во неа навистина тече мед и млеко, и еве ги плодовите нејзини;

[28]но народот, кој живее во таа земја, е силен, и градовите се укрепени и многу големи; таму ги видовме и потомците на родот Анаков.

[29]Амалик живее во јужниот дел на земјата, а Хитијците, Јевусијците и Аморејците живеат по планината; Хананците, пак, живеат крај морето и по брегот на Јордан.“

[30]Но Халев го успокојуваше народот пред Мојсеј, велејќи: „Да појдеме и да ја преземеме, зашто можеме да ја покориме!“

[31]А оние што беа оделе заедно со него, рекоа: „Не можеме да одиме против тој народ, зашто е посилен од нас.“

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[32]И протурија ужасни гласови меѓу синовите израелски за земјата што ја беа разгледале и велеа: „Земјата што ја изодивме, за да ја разгледаме, е земја, која ги голта своите жители, и сите што ги видовме на неа, се многу поголеми.

[33]И таму видовме огромни луѓе од потомците на родот Анаков; ние изгледавме пред нив како скакулци; такви бевме и во нивните очи.“

Броеви 14

Народот одбива да влезе во Ханан

[1]Тогаш целиот народ почна да вика и плачеше целата таа ноќ;

[2]и сите синови израелски негодуваа против Мојсеј и Арон, и целиот народ им велеше: „О, да бевме умреле во египетската земја, или да бевме изумреле во оваа пустина!

[3]И зошто Господ нè води во таа земја, за да паднеме во борба! Жените наши и децата наши ќе станат плен; не е ли подобро да се вратиме во Египет!“

[4]Па си велеа едни на други: „Да си избереме старешина, и да се вратиме во Египет.“

[5]Тогаш Мојсеј и Арон паднаа ничкум пред целото општество на синовите израелски.

[6]Тогаш Исус, синот Навинов, и Халев, Синот Јефунеов, кои беа од оние што ја

7 e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

8 Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

9 Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

10 Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

11 Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

12 Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

13 Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

14 mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa

беа разгледале земјата, ги раскинаа облеките свои

7и им рекоа на сите собрани синови израелски: „Земјата што ја изодивме, за да ја разгледаме, е многу, многу добра.

8Ако Господ нѐ сака, ќе нѐ воведе во неа и ќе ни ја даде – таа земја, каде што тече мед и млеко;

9само не бунтувајте се против Господ и не плашете се од народот на таа земја: тој е мал залак за нас; тие немаат заштита, а со нас е Господ; не плашете се од нив.“

10И сиот народ рече: „Да ги убиеме со камења!“ Но славата Господова се јави над скинијата на собранието пред сите синови израелски.

Мојсеј бара прошка за народот

11И му рече Господ на Мојсеј: „До кога ќе Ме огорчува овој народ, и до кога нема да Ми верува и покрај сите знаци што ги извршив Јас меѓу него?

12Ќе го казнам со смрт, ќе го уништам, и ќе создадам од тебе народ по-многуброен и посилен од овој.“

13Но Мојсеј Му рече на Господ: „Ќе чујат Египќаните, од чија средина Ти со силата Своја го изведе овој народ,

14и ќе им кажат на жителите на таа земја, кои слушнале дека Ти, Господи, си меѓу овој народ, и дека Ти, Господи, им се јавуваш како лице во лице, и Твојот облак стои над нив, и Ти одиш

coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

15 Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

16 Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

17 Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

18 O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

19 Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

O castigo dado por Deus
Deuteronômio 1.34-40

20 Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

21 Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

22 nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

23 nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim,

пред нив дење во облаков столб, а ноќе во огнен столб;

15па, ако Ти го уништиш овој народ до последен човек, тогаш сите оние што слушнале за славата Твоја, ќе речат:

16‚Господ, не можејќи да го воведе овој народ во земјата што со клетва му ја вети, го погуби во пустината.‘

17И така, нека се возвеличи силата Твоја, Господи, како што рече, велејќи:

18‚Господ е долготрпелив и многумилостив, Кој ги простува беззаконијата и престапите, и не остава без казна, туку за беззаконијата на предците ги казнува потомците дури до третото и четвртото колено.‘

19Прости им го гревот на овие луѓе поради Твојата преголема милосрдност, како што си му простувал на овој народ од Египет до тука.“

20И рече Господ: „Простувам според зборот твој;

21но жив сум Јас, и целата земја е полна со славата Господова:

22затоа сите оние што ја видоа славата Моја и делата Мои што ги извршив во Египет и во пустината, и Ме искушуваа веќе десетпати, и не го послушаа гласот Мој,

23нема да ја видат земјата што со клетва им ја ветив на предците нивни;

nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

сите оние што Ме огорчуваа, нема да ја видат;

[24]но Мојот слуга Халев, поради тоа што во него имаше друг дух, и затоа што Ми беше наполно верен, него ќе го воведам во земјата, во која тој отиде, и неговото потомство ќе ја наследи.

[25]Амаликијците и Хананците живеат во долината; затоа утре вратете се и одете во пустината кон Црвеното Море!“

Господ го казнува Својот народ

[26]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[27]„До кога овој лош народ ќе негодува против Мене? Јас го слушам негодувањето на синовите израелски што го упатуваат против Мене.

[28]Кажи им: Жив сум Јас, вели Господ – како што вие Ми говоревте во ушите Мои, така ќе ви направам и Јас вам;

[29]во оваа пустина ќе паднат телата ваши, и сите вие преброени, колку што сте на број, од дваесет години и нагоре што се буните против Мене,

[30]нема да влезете во земјата, во која Јас со кренатата рака решив да ве населам, освен Халев, Јефунеовиот син, и Исус, Навиновиот син;

[31]децата ваши, за кои велевте дека ќе станат плен, ќе ги воведам таму, и тие ќе ја познаат земјата што вие ја презревте;

[32]а вашите трупови ќе паднат во оваа пустина;

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[33]синовите ваши, пак, ќе скитаат по пустината четириесет години и ќе страдаат, носејќи го вашиот грев сè додека не загинат телата ваши во пустинава;

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[34]според бројот на четириесетте дена, во кои ја разгледувавте земјата, вие ќе страдате за гревовите ваши четириесет години, година за ден, па да разберете што значи да бидете напуштени од Мене.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[35]Јас, Господ, ви велам дека така и ќе постапам со сиов овој народ, востанат против Мене: во оваа пустина сите ќе изгинат и ќе изумрат.“

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[36]И оние, кои Мојсеј ги испрати да ја разгледаат земјата и, кои по враќањето свое, се побунија пред сиов овој народ против него, ширејќи лоши гласови за земјата,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[37]оние што ширеа лоши гласови за земјата, умреа, казнети пред Господ;

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

[38]само Исус, синот Навинов, и Халев, синот Јефунеев, останаа живи од оние мажи, кои беа отишле да ја разгледаат земјата.

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[39]И ги кажа Мојсеј тие зборови пред сите синови израелски, а народот многу се ражалости.

Народот одново е непослушен

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar

[40]И кога станаа рано утредента, се искачија на врвот од планината, велејќи: „Ете, ќе отидеме на она место, за кое Господ рече, бидејќи згрешивме.“

que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

[41]Но Мојсеј рече: „Зошто ја пренебрегнувате заповедта Господова? Нема да успеете:

[42]не одете горе, бидејќи Господ не е меѓу вас; и ќе паднете од непријателите ваши,

[43]зашто таму пред нас се Амаликијците и Хананците, и ќе паднете од нож, зашто не Му се покоривте на Господ, и Господ нема да биде со вас.“

[44]Но тие решија и се искачија на врвот од планината; а ковчегот на заветот Господов и Мојсеј не се одделија од логорот.

[45]И слегоа Амаликијците и Хананците што живееја на онаа планина, ги разбија и ги гонеа дури до Хорма.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

[4] então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de

Броеви 15

Приносите од брашно, масло и вино

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи им на синовите израелски и речи им: кога ќе влезете во земјата, во која ќе живеете и која ви ја давам,

[3]и почнете да принесувате на Господ жртви сепаленици, или жртви заклани, поради завет, или од сесрдност, или во текот на празниците ваши, за да направите пријатен мирис пред Господ, од крупниот или од ситниот добиток,

[4]тогаш оној, кој ја принесува жртвата на Господ, треба да принесе и лебен принос на Господ од една десетина ефа

farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

5 E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

6 Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

7 e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

8 Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

9 com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

10 e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

11 Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

13 Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

14 Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e

пченично брашно, измешано со четврт ин маслиново масло;

5и вино за прелив принесувај по четврт ин за сепаленица, како и за друга жртва, ако таа жртва е едно јагне.

6И овен кога принесувате, принесувајте и лебен принос две десетини од ефа пченично брашно, измешано со една третина ин маслиново масло;

7и вино за прелив принеси една третина ин за благопријатен мирис пред Господ.

8Ако принесувате сепаленица од говедата, или колена жртва, поради завет или како жртва за мир,

9тогаш заедно со јунецот принесете и лебен принос три десетини од ефа пченично брашно, измешано со половина ин маслиново масло,

10и вино за прелив принесете половина ин како жртва, за благопријатен мирис пред Господ.

11Така прави при секој принос на јунец, на овен, и на јагне или јаре;

12според бројот на жртвите што ги принесувате, така правете при секоја од нив, според бројот нивни.

13Секој тукашен така треба да прави, кога принесува жртва за благопријатен мирис пред Господ;

14и кога меѓу вас има придојден или кој и да било меѓу вас во поколенијата ваши, и принесе жртва за

trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

15 Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

16 A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

17 Disse mais o SENHOR a Moisés:

18 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

19 ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

20 Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

21 Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

22 Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

23 sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

24 será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos

благопријатен мирис пред Господ, и тој треба да прави така, како што правите вие;

15за вас, народот Господов, и за придојдениот, кој живее меѓу вас, законот да биде еден, вечниот закон во родовите ваши: што сте вие, тоа да биде и придојдениот пред Господ;

16еден закон и еднакви права да има, и за вас, и за придојдениот, кој живее меѓу вас.“

Принос од првите лебови

17Му рече уште Господ на Мојсеј, велејќи:

18„Кажи им на синовите израелски и речи им: кога ќе влезете во земјата, во која ве водам,

19и ќе почнете да јадете леб од таа земја, оставете и дел за Господ;

20од првините на тестото принесете; леб принесете од гумното.

21Од првината на тестото ваше принос принесувајте Му на Господ во родовите ваши.“

Жртви за неволен грев

22„Ако погрешите поради незнаење и не ги исполните сите тие заповеди, кои Господ му ги кажа на Мојсеј,

23сè она што ви заповеда Господ преку Мојсеј, од денот, кога Господ ви заповедал, и за во иднината во родовите ваши,

24ако грешката е направена неволно од народот, тогаш целото општество нека

da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

принесе еден јунец за сепаленица, за благопријатен мирис на Господ, заедно со лебен принос и прелив, според прописите, и еден козел – жртва за грев.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

[25]И свештеникот ќе го ослободи од грев целото општество на синовите израелски, и ќе им се прости, зашто тоа било грешка, и тие принеле свој дар на Господ и жртва за грев пред Господ, поради своето незнаење.

[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

[26]И ќе му биде простено на целото општество на синовите израелски и на придојдениот, кој живее меѓу нив, зашто целиот народ го направил тоа поради незнаење.

[27] Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

[27]Ако некој сам згреши не сакајќи, нека принесе едногодишна коза заради својот грев.

[28] O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

[28]И свештеникот ќе ја ослободи од грев таа душа, која не сакајќи направила пред Господ грев, и таа ќе биде очистена и ќе ѝ биде простено.

[29] Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

[29]Еден закон да биде за сите вас, како за жителите од синовите израелски, така и за придојдениот, кој живее меѓу вас, кога некој ќе погреши несакајќи.

[30] Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

[30]Ако некој од тукашните или од придојдените изврши нешто со дрскост, тој Го хули Господа; да се истреби таа душа од народот свој;

[31] pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada

[31]зашто тој го презрел зборот на Господ и ја нарушил заповедта Негова; да биде

essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

Castigo pela violação do sábado

[32] Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

[33] Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

[34] Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A lei acerca das borlas das vestes

Deuteronômio 22.12

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

[40] para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

истребена таа душа; гревот нејзин да биде врз неа.“

Осквернување на саботата

[32]Кога синовите израелски беа во пустината, најдоа еден, како собира дрва во саботен ден;

[33]и оние што го најдоа, како собира дрва, го приведоа кај Мојсеј и Арон и кај целото општество;

[34]и го затворија, бидејќи уште не беше решено што да се прави со него.

[35]И му рече Господ на Мојсеј: „Тој човек треба да умре; целото општество да го убие со камења надвор од населбата.“

[36]Тогаш целото општество го изведе надвор од населбата, и го убија со камења, и тој умре, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

Реси на облеките

[37]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[38]„Објави им на синовите израелски и кажи им да си прават реси по полите на своите облеки во поколенијата свои, и во ресите што се по полите, да ставаат нишки од сина преѓа,

[39]и тие да ви бидат на ресите, па, кога ги гледате, да се потсетувате на сите заповеди Господови и да ги извршувате и да не се поведувате по срцето свое и очите ваши, кои ве водат во заблуда.

[40]Да ги помните и извршувате сите Мои заповеди и да бидете свети пред вашиот Бог.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

[3] e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

[4] Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

[5] E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

[6] Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

[7] e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

[41]Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве изведе од египетската земја, за да ви бидам Бог. Јас сум Господ, Бог ваш.“

Броеви 16

Побуна на Кореовата дружина

[1]Кореј, синот на Јицхар, синот на Каат, синот Левиев, како и Датан и Авирон, синовите на Елијав, и Тој, синот на Пелет, потомци Рувимови,

[2]востанаа против Мојсеј заедно со двесте и педесет мажи од синовите израелски, началници на народот, претставници во собранието, мажи познати.

[3]И се собраа против Мојсеј и Арон и им рекоа: „Доста ви е толку; целото општество, сите се свети, и меѓу нив е Господ! А вие зошто се поставувате погоре од народот Господов?“

[4]Кога го чу тоа, Мојсеј падна ничкум

[5]и му кажа на Кореј и на сите негови соучесници, велејќи: „Утре ќе покаже Господ, кој е Негов, и кој е свет, за да го приближи кон Себеси; и кого Тој ќе го избере, него и ќе го доближи до Себеси.

[6]Еве што ќе направите: Кореј и сите негови соучесници, земете си ги кадилниците

[7]и утре ставете во нив оган и сипете во нив темјан пред Господ; кого Господ ќе го избере, тој и ќе биде свет. Доста ви е толку Левиеви синови!“

[8] Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

[9] acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

[10] e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

[11] Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

[12] Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

[13] porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

[14] Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

[15] Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

[16] Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

[8]И му рече Мојсеј на Кореј: „Чујте Левиеви синови!

[9]Малку ли ви е тоа што Бог Израелов ве оддели од израелското општество и ве приближи кон Себеси, за да служите при скинијата Господова и да стоите пред народот, служејќи за Него?

[10]Тој те приближи тебе и заедно со тебе сите твои браќа, Левиеви синови, а вие барате уште и да свештенодејствувате.

[11]И така, ти и целата твоја дружина сте се собрале против Господ. Што е Арон, па негодувате против него?“

[12]Мојсеј испрати да ги повикаат Датан и Авирон, Елијавовите синови. Но тие рекоа: „Нема да одиме!

[13]Малку ли ти беше што нè изведе од земјата, каде што тече мед и млеко, за да нè погубиш во пустината, а сакаш уште и да господариш над нас!

[14]Нè воведе ли во земјата, каде што тече мед и млеко, и ни даде ли да владееме ниви и лозја? Или сакаш да им ги извадиш очите на тие луѓе? Нема да одиме!“

[15]Мојсеј се јадоса многу, и Му рече на Господ: „Не свртувај го погледот Свој кон нивниот принос; на никого од нив не сум му зел магаре, никому од нив не сум му направил зло.“

Казната врз Кореј и неговите приврзаници

[16]И му рече Мојсеј на Кореј: „Утре ти и целиот твој народ застанете пред

[17] Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

[18] Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

[19] Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

Os rebeldes castigados

[20] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[21] Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

[22] Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

[23] Respondeu o SENHOR a Moisés:

[24] Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

[26] E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens

лицето Господово, ти и Арон, и другите,

[17]па секој нека ја земе кадилницата своја, и ставете во нив темјан, и донесете ја пред лицето Господово секој својата кадилница – двесте и педесет кадилници; и ти и Арон, секој својата кадилница.“

[18]И сите ги зедоа своите кадилници, ставија во нив оган, ставија во нив темјан, и застанаа при влезот од скинијата на собранието; исто така и Мојсеј и Арон.

[19]И Кореј го собра против нив целото општество при влезот од скинијата на собранието. И славата Господова се јави пред целото општество.

[20]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[21]„Секој од вас нека се истави од тие луѓе, и во еден миг ќе ги истребам.“

[22]А тие паднаа ничкум и рекоа: „Боже, Боже на духовите во сите тела! Еден човек згреши, а Ти на целото општество ли се гневиш?“

[23]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[24]„Кажи му на народот: ‚отстапете наоколу од живеалиштата на Кореј, Датан и Авирон!‘“

[25]И стана Мојсеј и отиде кај Датан и Авирон, и по него отидоа и старешините израелски.

[26]И му рече на народот: „Тргнете се од шаторите на тие луѓе со жестоко срце и

perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

не се допирајте до ништо нивно, за да не загинете за сите нивни гревови!“

27 Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

27Тие се тргнаа наоколу од живеалиштата на Кореј, Датан и Авирон; а Датан и Авирон излегоа и застанаа пред вратите на шаторите свои и жените нивни, и синовите нивни, и малите деца нивни!

28 Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

28Тогаш Мојсеј рече: „По ова ќе познаете дека Господ ме испрати да ги извршам сите овие дела, а не го правам тоа сам од себеси.

29 se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

29Ако умрат тие, како што умираат сите луѓе, и ги стигне таква казна, каква што ги стигнува сите луѓе, тогаш Господ не ме пратил;

30 Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

30но, ако Господ изврши нешто необично, и земјата ја отвори устата и ги голтне – сите нив со сè што имаат, и тие слезат живи во адот, тогаш уверете се дека овие луѓе Го разгневиле Господа.“

31 E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

31Штом ги изговори тие зборови, земјата се распука под нивните нозе,

32 abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

32и земјата ја отвори устата своја и ги голтна нив и семејствата нивни, како и сите луѓе на Кореј со сиот нивен имот,

33 Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

33и тие слегоа живи во адот со сè што беше нивно, и земјата ги покри, и нив ги снема од заедницата израелска.

[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos tragueano nós também.

[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

[36] Disse o SENHOR a Moisés:

[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel

[34]Сите Израелци што беа околу нив, се разбегаа од нивното викање, зашто си рекоа: „Бегајте, за да не нè голтне и нас земјата.“

[35]Оган излезе од Господ и ги изгори оние двесте и педесет мажи што беа принеле темјан.

Броеви 17

Кадилниците на Кореовите приврзаници

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Кажи му на Елеазар, синот на свештеникот Арон, да ги собере кадилниците на изгорените и огнот да го исфрли, бидејќи тие се осветија,

[3]кадилниците на овие грешници поради нивната смрт, да се сплескаат на листови за оковување на жртвеникот, зашто тие ги донесоа пред лицето Господово, и затоа се осветија; и тие ќе бидат опомена за синовите на Израел.“

[4]Тогаш свештеникот Елеазар, ги зеде бакарните кадилници што ги беа донеле изгорените, и ги сплескаа на листови за оковување на жртвеникот,

[5]за да помнат синовите израелски, па никој надворешен, кој не е од Ароновото семе, да не принесува темјан пред Господ, за да не стане и со него она што стана со Кореј и соучесниците негови, како што му беше рекол Господ преку Мојсеј.

Народот се буни против Мојсеј и Арон

[6]На вториот ден целото општество на синовите израелски се побуни против

murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

42 Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

43 Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

44 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

45 Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

46 Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

47 Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

48 Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

49 Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

50 Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

Números 17

Мојсеј и Арон и рече: „Вие го уништивте народот Господов.“

7И кога се собра народот, за да ги нападне Мојсеј и Арон, тие се свртеа кон скинијата на собранието, и ете, ја покри облак и славата Господова се јави.

8И се приближија Мојсеј и Арон кон скинијата на собранието.

9И му рече Господ на Мојсеј, велејḱи:

10„Отстранете се од тие луѓе и Јас во еден миг ḱе ги погубам!“ Но тие паднаа на колена.

11И му рече Мојсеј на Арон: „Земи ја кадилницата, стави во неа оган од жртвеникот, сипи темјан и носи го тоа што побрзо кај народот и помоли се за нив, зашто гнев излезе од лицето на Господ, и почна да ги погубува луѓето.“

12И направи Арон, како што рече Мојсеј, и се најде кај народот, и ете веḱе почна помор меѓу народот. И тој исипа темјан и се помоли за народот:

13застана меѓу мртвите и живите, и поморот престана.

14Изумреа од поморот четиринаесет илјади и седумстотини души, освен умрените по делото на Кореј.

15Тогаш Арон се врати кај Мојсеј, при влезот од скинијата на собранието, откако престана поморот.

O bordão de Arão floresce

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

Ароновиот жезол

[16]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[17]„Кажи им на синовите израелски и земи од нив по еден жезол од колено, по еден жезол од секој нивни кнез, дванаесет жезла, и името на секој напиши го на жезолот;

[18]Ароновото име напиши го на Левиевиот жезол, зашто тие треба да дадат еден жезол, според племето на нивниот род,

[19]и стави ги во скинијата на собранието, пред ковчегот на заветот, каде што ви се јавувам;

[20]и кого Јас ќе го одберам, неговиот жезол ќе расцути; и така ќе го отстранам незадоволството на синовите израелски што го креваат против вас.“

[21]И им рече Мојсеј на синовите на Израел, и сите началници нивни им дадоа, од секој началник по еден жезол, дванаесет жезла, според кнежествата свои и родовите нивни; и Ароновиот жезол беше меѓу жезлата нивни.

[22]Тогаш Мојсеј ги постави жезлата пред лицето Господово во скинијата на собранието.

[23]На вториот ден влезе Мојсеј во скинијата на собранието, и ете, Ароновиот жезол, од Левиевиот дом, беше напупил, расцветал и родил бадеми.

[24]И ги изнесе Мојсеј сите жезла од лицето Господово пред сите синови на Израел; и тие го видоа тоа и секој си го зеде својот жезол.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

[25]И му рече Господ на Мојсеј: „Постави го пак Ароновиот жезол пред ковчегот на заветот да се чува, како опомена за непокорните, па ропотот против Мене да престане и тие да не умираат.“

[26]И Мојсеј го направи тоа; како што му заповеда Господ, така направи.

Службата на свештениците и на левитите

[27]И му рекоа синовите израелски на Мојсеј: „Ете, ние умираме, гинеме, сите ќе изумреме;

[28]секој, кој се приближува кон скинијата Господова, умира: дали ќе изумреме така сите?“

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

[2] Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

[3] Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário,

Броеви 18

[1]И му рече Господ на Арон: „Ти и синовите твои и татковиот ти дом заедно со тебе, ќе го понесете врз себе гревот за немарноста во светилиштето; и ти и синовите твои заедно со тебе ќе го понесете врз себе гревот за неисправноста на свештенодејствието свое.

[2]Земи ги кај себе браќата твои, од племето Левиево од родот на таткото твој; нека бидат тие кај тебе и нека ти служат, а ти и синовите твои заедно со тебе бидете при скинијата на откровението;

[3]и тие нека ти служат на тебе и на целата скинија; само да не се доближуваат до светите садови и до жртвеникот, за да не умрете и вие, и тие.

nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

4 Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

5 Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

6 Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

7 Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

8 Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

9 Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

4Нека бидат тие при тебе и да служат во скинијата на собранието, вршејќи ја и сета работа во скинијата; а човек надворешен да не пристапува кон тебе.

5Така извршувајте ја службата во светилиштето и при жртвеникот, за да нема во иднина гнев против синовите на Израел;

6зашто вашите браќа, левитите, Јас ги зедов од синовите на Израел и ви ги дадов вам како дар што Му е даден на Господ, за да служат при скинијата на собранието;

7а ти и синовите твои заедно со тебе пазете го свештенството свое со сè што му припаѓа на жртвеникот и што е внатре зад завесата, и служете. Јас ви подарувам служба свештена, а надворешен кој ќе се доближи, да биде убиен.“

Приходите на свештениците

8И му рече Господ на Арон: „Ете, Јас ти ги поверувам на тебе сите осветени дарови што за Мене ги принесуваат синовите израелски. Тебе ти ги давам и на синовите твои преку вечна наредба.

9Еве што ти припаѓа на тебе од свештените жртви, освен она што се изгорува: секој лебен принос, и секоја жртва за грев, и секоја жртва за вина што тие Ми ја принесуваат. Тоа е голема светиња за тебе и за синовите твои.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu

[10]Тоа да го јадете на најсвето место. Секој од машки пол може да го јаде; тоа да ти биде свето.

[11]И ова да биде ваше – од првините што се принесуваат, од сѐ што се вознесува од синовите израелски преку вечен закон ти го дадов тебе, и на синовите твои, и на ќерките твои заедно со тебе; секој чист во куќата твоја може да јаде од тоа.

[12]Најдоброто од маслото, најдоброто од виното и од житото – сите нивни првини што тие Му ги принесуваат на Господ, твои да се;

[13]и сите првини од плодовите на земјата нивна што Му ги принесуваат на Господ, твои нека бидат; секој чист од куќата твоја може да го јаде тоа.

[14]Сѐ што е ставено под клетва во земјата израелска, да биде твое.

[15]И сѐ она што ја отвора утробата во секоја плот, а се принесува на Господ, од луѓе и од добиток, да биде твое. Само првородените од луѓето и од нечистиот добиток да бидат откупувани.

[16]Кога ќе бидат на возраст од еден месец и нагоре, можат да бидат откупувани. Земај откуп по фиксна цена: пет шекели сребрени, според свештениот шекел, кој има дваесет гери;

[17]но за првороденото теле, и за првороденото од овците, и за првороденото од козите не земај откуп:

sangue aspergirás sobre o altar e a sua gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

тие се свети; со крвта нивна попрскај го жртвеникот, а лојот изгори го како жртва за благопријатен мирис на Господ;

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[18]а месото нивно, пак, ти припаѓа тебе, како што ти припаѓаат градите за возношение и десната плешка."

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[19]Сите вознесувани свети дарови кои синовите на Израел Му ги принесуваат на Господ, преку вечно озаконување ти ги давам тебе и на синовите твои и на ќерките твои; тоа е завет постојан, вечен пред Господ, даден за тебе и за потомството твое заедно со тебе.

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

[20]И му рече Господ на Арон: „Од земјата нивна ќе немаш наследство и дел нема да имаш меѓу нив, бидејќи Јас сум твојот дел и твоето наследство меѓу синовите на Израел."

Os dízimos e os levitas

Приходите на левитите

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[21]„А на Левиевите синови, ете, Јас им дадов како дел десеток од сè што има Израел, за службата нивна што ја вршат во скинијата на собранието.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[22]И по сево ова синовите израелски да не пристапуваат до скинијата на собранието, за да не згрешат и да не умрат.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[23]Левитите сами нека ја вршат службата во скинијата на собранието и да го носат врз себе нивниот грев. Тоа е вечно озаконување во поколенијата ваши; но меѓу синовите на Израел тие нема да добиваат дел;

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta,

[24]бидејќи на левитите им го давам како дел десетокот од синовите израелски

dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

25 Disse o SENHOR a Moisés:

26 Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

27 Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

28 Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

29 De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

30 Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

31 Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

32 Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas

што тие го принесуваат за возношение пред Господ, затоа и им реков: меѓу синовите израелски тие нема да наследуваат дел.“

25И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

26„Кажи им на левитите и речи им: кога го земате од синовите израелски десетокот што ви го дадов од нив како дел, вознесувајте Му од него возношение на Господ: од десетокот – десеток.

27И тоа ваше возношение ќе ви се прими како жито од гумно и како сок од грозје;

28така и вие вознесувајте Му возношение на Господ, од сите ваши десетоци што ги земате од синовите израелски, и давајте го осветениот дар од нив за возношение Господово на свештеникот Арон.

29Од сè што ви се дарува, принесувајте Му возношение на Господ, од сè што е најдобро и што се осветува.

30И кажи им: кога ќе принесувате најдоброто од тоа, ќе им се смета на левитите како добивка од гумно и како добивка од преса за грозје.

31Можете да го јадете тоа на секое место, вие и вашите семејства, зашто тоа ви е награда за вашата служба во скинијата на собранието;

32и нема да се огрешите ако го принесувате најдоброто од тоа; и нема да ги осквернините светите приноси на синовите израелски, и нема да умрете.“

sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.

[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

Броеви 19

За водата од пепелта на црвената јуница

[1]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

[2]„Еве ја наредбата на законот што Господ ја заповеда, кога рече: јави им на синовите израелски да ти доведат црвеникава јуница, здрава, без недостаток, која не била впрегнувана;

[3]дајте ја на свештеникот Елеазар, и да ја изведат надвор од населбата, и да ја заколат пред него.

[4]И нека земе свештеникот Елеазар од крвта нејзина и нека попрска со нејзината крв седумпати пред скинијата на собранието.

[5]И потоа да ја изгорат пред очите негови: и кожата нејзина, и месото нејзино, и крвта, а и нечистотиите нејзини – да ги изгорат.

[6]И свештеникот да земе кедрово дрво, и исоп, и нишка од темноцрвена волна и да ги фрли во средината на огнот каде што гори јуницата.

[7]А свештеникот да ја испере облеката своја и да го измие телото свое со вода, а потоа да влезе во населбата, и свештеникот ќе биде нечист до вечерта.

[8]И оној, кој ја изгорел, да ја испере облеката своја со вода, и да го измие телото свое со вода, и да биде нечист до вечерта.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.

[9]А некој чист да ја собере пепелта од јуницата и да ја остави надвор од населбата на чисто место, и таа да се чува за општеството на синовите израелски, за приготвување очистителна вода. Тоа е жртва за грев.

[10] O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.

[10]И оној што ја собрал пепелта од јуницата, да ја испере облеката своја, и да биде нечист до вечерта. Тоа нека биде вечно озаконување за синовите на Израел и за придојдените што живеат меѓу нив.“

Закон за очистувањето

[11] Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

[11]„Оној што ќе се допре до мртво тело на кој и да било човек, да биде нечист седум дена:

[12] Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

[12]тој треба да се очисти со таа вода на третиот ден и на седмиот ден, и ќе биде чист; ако, пак, не се очисти на третиот и на седмиот ден, нема да биде чист.

[13] Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

[13]Секој што се допрел до мртво тело на кој и да било умрен човек и не се очистил, ќе ја оскверни скинијата Господова; тој човек да се истреби од народот на Израел, зашто не е попрскан со вода за очистување; тој е нечист: нечистотата негова е сè уште на него.

[14] Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

[14]Еве го законот: ако човек умре дома, тогаш секој што ќе влезе во домот, и сè што е во него, да биде нечисто седум дена;

[15] Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

[15]секој откриен сад, незаврзан и непокриен, е нечист.

[16] Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos

[16]Секој што ќе се допре в поле до убиен, или до умрен, или до човечка коска, или до гроб, да биде нечист седум дена.

de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

[17] Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

[18] Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

[17]За нечистиот да земат пепел од онаа изгорена жртва за грев и да ја полеат со изворска вода во сад.

[18]И некој чист нека земе исоп и нека го потопи во вода и да го попрска домот и сите садови и луѓе што ќе се најдат таму, и оној што се допрел до човечка коска, или до убиен, или до умрен, или до гроб;

[19]и чистиот да го попрска нечистиот на третиот и на седмиот ден и во седмиот ден тој ќе се очисти; и да ја испере облеката своја, и да се измие со вода, и до вечерта ќе биде чист.

[20]Ако некој се оскверни и не се очисти, тој човек да се истреби од народот, зашто тој го осквернил светилиштето Господово: тој не е испрскан со вода за очистување: нечист е.

[21]Тоа нека ви биде вечна наредба. И оној, кој прска со вода за очистување да ја испере облеката своја; и оној кој се допрел до вода за очистување, да биде нечист до вечерта.

[22]И сè, до што ќе се допре нечистиот, да биде нечисто; и човек кој се допрел, ќе биде нечист до вечерта.“

Números 20

A morte de Miriã

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês

Броеви 20

Водата Мерива

[1]Тогаш синовите на Израел, целото општество, дојдоа во пустината Син во првиот месец, и народот се улогори во

primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

Кадис; таму умре Мирјам, каде што беше и погребана.

Moisés fere a rocha em Meribá

2 Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

2За народот немаше вода, и тие се побунија против Мојсеј и Арон;

3 E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

3и негодуваа против Мојсеј, велејќи: „О, да бевме умреле и ние тогаш, кога умреа нашите браќа пред Господ!

4 Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

4Зошто го доведовте народот Господов во оваа пустина, па да изумреме тука – ние и добитокот наш?

5 E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

5И зошто нè изведовте од Египет, па нè доведовте на ова лошо место, каде што не може да се сее, каде што нема ни смокви, ни лозја, ни калини, дури ни вода за пиење?“

6 Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

6Тогаш Мојсеј и Арон се повлекоа од народот, кон влезот од скинијата на собранието, и паднаа ничкум, и им се јави славата Господова.

7 Disse o SENHOR a Moisés:

7И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

8 Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

8„Земи го жезолот свој и собери го народот, ти и братот твој Арон, и пред очите нивни кажете ѝ на карпата и таа ќе пушти од себе вода: и така, ти ќе им дадеш вода од карпата и ќе го напоиш народот и добитокот негов.“

9 Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

9Го зеде Мојсеј жезолот што е пред Господ, како што му заповеда Тој.

10 Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

10И го собраа Мојсеј и Арон народот кај карпата и тој им рече: „Чујте ме, непокорници, зар може од оваа карпа да ви извадиме вода?“

11 Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

12 Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

13 São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

Moisés solicita passagem por Edom

14 Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

15 como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

16 e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

17 Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

11И ја крена Мојсеј раката своја и удри двапати на карпата со жезолот свој, и потече многу вода, и народот се напи, а и добитокот негов.

12И им рече Господ на Мојсеј и на Арон: „Поради тоа што не Ми поверувавте, и не ја засведочивте Мојата светост пред очите на синовите израелски, вие нема да го воведете тој народ во земјата, што Јас му ја давам.“

13Тоа е водата Мерива, кај која синовите израелски влегоа во кавга со Господ, и Тој ја покажа пред нив Својата светост.

Царот на Едом одбива да им обезбеди премин на Израелците

14И испрати Мојсеј пратеници од Кадис до едомскиот цар за да му кажат: „Вака вели братот твој Израел: ти ги знаеш сите тешкотии што нè снајдоа;

15татковците наши слегоа во Египет, и ние живеевме во Египет долго време, и Египќаните лошо постапуваа со нас и со предците наши;

16и повикавме кон Господ, и Тој го чу нашиот глас, па испрати ангел, и нè изведе од Египет; и ете, ние сме сега во Кадис, град до самите твои предели.

17Дозволи ни да минеме преку твојата земја: нема да одиме преку ниви, ниту преку лозја, и нема да пиеме вода од кладенците твои: туку ќе одиме по главниот пат, и нема да скршнуваме ни десно, ни лево, додека да ги минеме твоите предели.“

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

A morte de Arão

Números 33.38,39

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;

[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

[18]Но Едом им рече: „Не минувајте преку мојата земја, зашто со војска ќе излезам против вас.“

[19]И му рекоа синовите израелски: „Ќе одиме по патот, и ако пиеме од водата твоја, јас и добитокот мој, ќе платиме за неа; ништо друго не бараме – само пешки да поминеме.“

[20]Но тој рече: „Не минувајте!“ И Едом излезе против нив со многуброен народ и со голема сила.

[21]И така, Едом не му дозволи на Израел да мине преку неговите предели. И Израел се повлече од него.

Смртта на Арон

[22]И се кренаа синовите израелски од Кадис, и целиот народ стигна до планината Ор.

[23]И им рече Господ на Мојсеј и на Арон на планината Ор, близу до пределите на едомската земја, велејќи:

[24]„Нека умре Арон при народот свој, зашто тој нема да влезе во земјата, која Јас им ја давам на синовите на Израел, затоа што Ме огорчивте кај водата Мерива.

[25]И земи го Арон и синот негов Елеазар, и искачи ги на планината Ор;

[26]и соблечи ја од Арон облеката негова и облечи го со неа синот негов Елеазар, и нека замине Арон и нека умре таму!“

[27]И направи Мојсеј така, како што заповеда Господ. Тие се искачија на

[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.

[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.

[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.

[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

A serpente de bronze

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde

планината Ор пред очите на целото општество,

[28]и ја соблече Мојсеј облеката од Арон и го облече со неа синот негов Елеазар. И умре таму Арон на врвот од планината, а Мојсеј и Елеазар слегоа од планината.

[29]И целото општество виде дека Арон умре, и целиот израелски народ го оплакуваше Арон триесет денови.

Броеви 21

Победа на Израелците над Хананците

[1]Еден од хананските цареви, – царот на Арад, кој живееше на југ, кога чу дека Израел доаѓа по патот откај Атарим, стапи во борба против Израелците и зароби неколкумина од нив.

[2]И се заколна Израел пред Господ, и рече: „Ако го предадеш овој народ во рацете мои, ќе фрлам проклетство врз него и ќе ги истребам градовите нивни, и ќе ги уништам.“

[3]Господ го чу гласот на Израел и ги предаде Хананците во рацете негови, и падна проклетство врз нив, и градовите негови ги опусти, а местото го нарече: Хорма.

Бакарната змоја

[4]Од планината Ор тие тргнаа кон Црвено Море, за да ја заобиколат земјата Едом. И по патот народот се обесхрабри;

[5]и зборуваа луѓето против Бога и против Мојсеј: „Зошто нè изведе од Египет, па да умреме во пустинава: тука

não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

6 Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

7 Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

8 Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

9 Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

Jornadas dos israelitas

10 Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

11 Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

12 Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

13 E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

нема ни леб, ни вода, а во душата ни омрзна таа лоша храна?“

6И испрати Господ против народот отровни змии, кои го касаа народот, и многу луѓе изумреа од синовите израелски.

7И дојде народот кај Мојсеј и рече: „Згрешивме кога се побунивме против Господ и против тебе; помоли Му се на Господ да ги отстрани од нас змиите.“ И Мојсеј се помоли за народот.

8И му рече Господ на Мојсеј: „Направи змија и закачи ја на стап, каснатиот штом ќе ја погледне, ќе остане жив.“

9И направи Мојсеј бакарна змија и ја закачи на стап, и кога некоја змија ќе каснеше некој човек, тој штом ќе ја погледнеше бакарната змија, остануваше жив.

Логорите на патот кон Фазга

10И тргнаа синовите израелски и се улогорија во Овот;

11се кренаа и од Овот, и застанаа во Ије-Аварим, во пустината спроти Моав, која е на исток.

12Оттаму тргнаа и дојдоа во долината Зеред;

13заминувајќи оттука, се настанија од другата страна на Арнон, кој тече низ пустината, а доаѓа од пределите на Аморејците; бидејќи Арнон е границата на Моав, меѓу Моав и земјата на Аморејците.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,
[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.
[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.
[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!
[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.
[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.
[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom
Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:
[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.
[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao

[14]Затоа е и речено во Книгата за војните Господови: „Ваев во Суфа и притоките на Арнон,
[15]и базенот на реките што се протега кон Шевет-Ар и оди по должината на границата со Моав.“
[16]Оттука тргнаа кон Беер, а тоа е оној кладенец, за кој Господ му рече на Мојсеј: „Собери го народот и ќе им дадам вода.“
[17]Тогаш Израел ја запеа песната: „Извирај, кладенче! Пејте за кладенецот!
[18]За кладенецот што го ископаа кнезовите што народните водачи го отворија со жезлата свои, со патериците свои.“ И од пустината тргнаа кон Матана.
[19]Од Матана кон Нахалиел, од Нахалиел, кон Бамот;
[20]а од Бамот за долината што е во моавската земја, кон врвот на Фазга кој доминира над пустината.

Победа над царевите Сихон и Ог

[21]И прати Израел пратеници кај Сихон, царот на Аморејците, за да му кажат:
[22]„Дозволи ни да минеме преку твојата земја; нема да навлегуваме во нивите и во лозјата, и нема да пиеме вода од твоите кладенци, туку ќе одиме по главниот пат, додека да ги минеме пределите твои.“
[23]Но Сихон не му дозволи на Израел да мине преку пределите негови; и го собра Сихон целиот свој народ и излезе

deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

[24] Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

[25] Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

[26] Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

[27] Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

[28] Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

[29] Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

[30] Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

[31] Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

против Израел во пустината, и стигна до Јахца и се судри со Израел.

[24]И го победи Израел со меч и завладеа со земјата негова од Арнон до Јавок, дури до Амоновите синови, бидејќи границата на Амоновите синови е силно утврдена.

[25]И ги заседе Израел сите тие градови, и се насели Израел во сите градови на Аморејците: во Есевон и во сите нему потчинети;

[26]зашто Есевон беше град на царот на Аморејците Сихон, кој војуваше против поранешниот моавски цар и ја беше одзел од рацете негови целата земја негова дури до Арнон.

[27]Затоа велат поетите: „Дојдете во Есевон, нека се изгради и утврди градот на Сихон;

[28]бидејќи оган излезе од Есевон, пламен од градот Сихонов и ги изгоре непријателите на Моав, господарите на височините арнонски.

[29]Тешко тебе, Моаве! Пропадна народе Хамосов! Синовите твои бегалци станаа, а ќерките – робинки на Сихон, царот аморејски.

[30]Ги поразивме со стрели: се затре од Есевон дури до Дивон, сè уништивме до Нофах што е близу до Медева.“

[31]И се насели Израел во земјата на Аморејците.

[32] Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

[33] Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

[32]И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги заседоа населбите негови, и ги изгонија Аморејците што живееја таму.

[33]Тогаш се повратија и појдоа кон Башан. И излезе против нив башанскиот цар Ог, самиот тој и целиот народ негов, за да се судри со нив кај Едреи.

[34]И му рече Господ на Мојсеј: „Не плаши се од него, зашто Јас ќе ти го предадам во рацете твои – него и целиот народ негов и целата земја негова, и ќе постапиш со него, онака како што постапи со аморејскиот цар Сихон, кој живееше во Есевон.“

[35]И го поразија него и синовите негови и целиот народ негов, така што ниеден од нив не остана; и ја покорија земјата негова.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão

Броеви 22

Народот на Израел во рамнините моавски

Историјата на Валаам: апелот на царот

[1]Тогаш синовите израелски тргнаа и се настанија во западниот дел на Моав, од другата страна на Јордан, спроти Ерихон.

[2]И Валак, синот Ципоров, виде сè што им беше направил Израел на Аморејците.

[3]И Моавците многу се уплашија од тој народ, бидејќи беше многуброен; затоа тие многу се уплашија од синовите на Израел.

[4]Тогаш Моавците им рекоа на мидјанските старешини: „Овој народ

tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

сега истребува сè околу нас, како што воловите ја изедуваат полската трева.“ А Валак, синот Ципоров, беше моавски цар во тоа време.

5 Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

5Тој испрати пратеници кај Валаам, синот Беоров во Петор што е крај Реката во земјата на неговите предци, да го повикаат и да му кажат: „Ете, народот што дојде од Египет, го покри лицето земно, и сега се смести близу до мене.

6 Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

6Затоа дојди и проколни го тој народ, бидејќи се посилни од мене: тогаш можеби ќе бидам во состојба да ги поразам и да ги изгонам од земјата моја; бидејќи знам дека кого ќе го благословиш ти, тој е благословен, и кого ќе го проколнеш, тој е проколнат.“

7 Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

7И отидоа моавските старешини и старешините мидјански со подароци во рацете за врачувањето и дојдоа при Валаам и му ги соопштија Валаковите зборови.

8 Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

8И тој им рече: „Преспијте ноќеска овде, и јас ќе ви одговорам што да правите, онака како што ќе ми рече Господ.“ И моавските старешини останаа кај Валаам.

9 Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

9И дојде Бог кај Валаам и му рече: „Кои се оние луѓе кај тебе?“

10 Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

10Валаам Му одговори на Бога: „Моавскиот цар Валак, синот Ципоров ги испратил кај мене да кажат:

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

[14] Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

[15] De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens

[11]Ете, народот што дојде од Египет, го покри земното лице; дојди, па, проколни го; тогаш можеби ќе можам да го поразам и да го изгонам.“

[12]И му рече Бог на Валаам: „Не оди со нив, не проколнувај го тој народ, бидејќи е благословен.“

[13]И утрината стана Валаам и им рече на кнезовите Валакови: „Вратете се во својата земја, зашто Бог не ми дозволува да одам со вас.“

[14]Тогаш моавските кнезови станаа и се вратија при Валак, и му рекоа: „Валаам не сакаше да дојде со нас.“

[15]И Валак пак испрати кнезови, повеќе и со поголема чест од првите.

[16]И тие дојдоа кај Валаам и му рекоа: „Вака вели Валак, синот Ципоров: ‚те молам, не откажувај да дојдеш кај мене;

[17]ќе ти укажам големи почести и ќе направам сè што ќе ми кажеш; па дојди и проколни го тој народ.‘“

[18]Валаам одговори и им кажа на слугите Валакови: „Да ми ја дадеше Валак и куќата своја, полна со злато и сребро, не можам да ја прекршам заповедта на Господ Бог, и да извршам нешто мало или големо;

[19]но сепак, останете и вие тука оваа ноќ, и јас ќе разберам што уште ќе ми каже Господ.“

[20]И дојде ноќта Бог кај Валаам и му рече: „Ако овие луѓе дошле да те

vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

викаат, стани, оди со нив; но прави го само она што ќе ти го речам Јас.“

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

21 Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

21Утрината Валаам стана, ја оседла магарицата своја и тргна со моавските кнезови.

Магарицата на Валаам

22 Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

22И пламна јароста Божја, затоа што тргна тој, и застана ангел Господов на патот, за да му попречи. Тој јаваше на магарицата своја, а со него и двајца слуги негови.

23 Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

23И магарицата го виде ангелот Господов, застанат на патот со извлечен меч во раката, па скршна од патот и тргна по полето; а Валаам почна да ја удира магарицата, за да се врати на патот.

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

24И застана ангелот Господов на еден тесен пат меѓу лозјата, оградени, и од едната, и од другата страна.

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

25Магарицата кога го виде ангелот Господов, се прилепи кон оградата и ја притисна ногата на Валаам; и тој пак почна да ја тепа.

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

26Но ангелот Господов пак се тргна и застана на тесно место, каде што немаше каде да се скршне – ниту надесно, ниту налево.

27 Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

27Магарицата, кога го виде ангелот Господов, легна под Валаам. И се разгневи Валаам и пак почна да ја тепа магарицата со стапот.

[28] Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

[29] Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

[30] Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

[31] Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

[32] Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

[28]Тогаш ја одврза Бог устата на магарицата и таа му рече на Валаам: „Што ти направив, та ме тепаш еве веќе трепат?“

[29]Валаам ѝ рече на магарицата: „Затоа што се подигра со мене; да имав во раката меч, сега ќе те прободев.“

[30]А магарицата му рече на Валаам: „Нели сум јас твојата магарица, која ти ја јаваш од младоста твоја до денес? Сум ти правела ли вака досега?“ Тој одговори: „Не.“

[31]И му ги отвори Господ очите на Валаам, и тој го виде ангелот Господов, застанат на патот со извлечен меч во раката, се поклони и падна ничкум.

[32]И му рече ангелот Господов: „Зошто ја тепаш магарицата еве веќе трипати? Јас излегов да ти го попречам патот, зашто патот твој не Ми е по волја!

[33]И магарицата, кога ќе ме видеше, скршнуваше од мене еве веќе трипати; ако не скршнуваше од мене, ќе те убиев, а неа ќе ја оставев жива.“

[34]И му рече Валаам на ангелот Господов: „Згрешив, бидејќи не знаев дека Ти стоиш на патот пред мене; и сега, ако тоа Ти е неугодно, јас ќе се вратам.“

[35]И му рече ангелот Божји на Валаам: „Оди со овие луѓе; само зборувај го она што Јас ќе ти го кажувам.“ И отиде Валаам со Валаковите кнезови.

Средба меѓу Валаам и Валак

[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

[38] Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei;

[36]Валак, кога чу дека доаѓа Валаам, излезе да го пречека во моавскиот град, кој е во Арнонските предели, при самиот крај.

[37]И му рече Валак на Валаам: „Нели испратив јас при тебе да те викаат, зошто не дојде кај мене? Или зар не можам да ти укажам почести?“

[38]И му рече Валаам на Валак: „Ете, јас дојдов кај тебе, но можам ли да кажам нешто од себеси? Она што Бог ќе го вложи во устата моја, тоа и ќе го кажувам.“

[39]И тргна Валаам со Валак, и влегоа во Кирјат-Хуцот.

[40]И закла Валак волови и овци и му испрати на Валаам и на кнезовите, кои беа со него.

Валаам го благословува народот на Израел

[41]А утрината Валак го зеде Валаам и го качи на Бамот-Ваал, за да види оттаму еден дел од народот.

Броеви 23

[1]Тогаш Валаам му рече на Валак: „Изгради ми овде седум жртвеници и приготви ми седум телиња и седум овни.“

[2]Валак направи така, како што рече Валаам; и принесоа Валак и Валаам по едно теле и по еден овен на секој жртвеник.

[3]И му рече Валаам на Валак: „Застани при својата сепаленица, а јас ќе појдам;

porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

можеби ќе се јави Господ пред мене, и што ќе ми открие, ќе ти кажам.“ И замина на осамено место.

4 Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

4И му се јави Бог на Валаам, а Валаам Му рече: „Јас подигнав седум жртвеници и принесов по едно теле и по еден овен на секој жртвеник.“

5 Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

5И му вложи Господ збор во устата на Валаам и рече: „Врати се при Валак и речи вака.“

6 E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

6И се врати при него, а тој стоеше при својата сепаленица, тој и сите моавски кнезови.

7 Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

7И ја изусти оваа своја песна: „Од Арам ме натера Валак да дојдам, од источните планини царот моавски ме повика: дојди, проколни ми го Јаков, и дојди, проколни ми го Израел!

8 Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

8Како да проколнам некого кога Бог не го проколнува? Како да прокажам некого кога Бог не прокажува?!

9 Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

9Од врвот на карпите го гледам, од ридовите го набљудувам: ете народ кој живее осамен и не се вбројува меѓу народите.

10 Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

10Кој ќе го изброи семето на Јаков и кој ќе го пресмета бројот на народот израелски. Да умре душата моја, како што умираат праведниците, и крајот мој да биде како нивниот!“

11 Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

11И му рече Валак на Валаам: „Што ми направи? Јас те повикав да ги проколнеш непријателите мои, а пак ти, ете, ги благословуваш.“

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o

[12]Тој одговори и рече: „Не требаше ли да го кажам токму она што Господ го вложи во устата моја?“

Втор благослов на Валаам

[13]И Валак му рече: „Дојди со мене на друго место, од каде што ќе видиш, но само дел од него ќе видиш, а нема целиот да го видиш; и проколни ми го оттаму.“

[14]И го одведе на едно стражарско место на врвот од Фазга, и изгради таму седум жртвеници, и принесе по едно теле и по еден овен на секој жртвеник.

[15]И му рече Валаам на Валак: „Стој тука при сепаленицата своја, јас, пак, ќе одам понатаму да чекам.“

[16]И го сретна Бог Валаам, и му вложи слово во устата негова, па рече: „Врати се кај Валак и кажи му така.“

[17]И се врати кај него, а тој стоеше при својата сепаленица, а заедно со него и сите моавски кнезови. И му рече Валак: „Што вели Господ?“

[18]Тој го започна своето кажување и рече: „Стани Валак, слушај и внимавај, сине Ципоров!

[19]Бог не е човек, та да се колеба, ниту е син човечки, па да се изменува. Што ќе каже, па да не го изврши, или што ќе рече, па да не се збидне?

[20]Ете, доведен сум да благословувам: ќе благословувам, и никако поинаку.

[21]Не се гледа мака кај Јаков, и не се гледа несреќа во Израел; Господ Бог е

SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.

[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

со него, и борбениот царски повик е со него.

[22]Бог го изведе од Египет: тој е брз како еднорог:

[23]нема магии кај Јаков, нема волшепства во Израел; некогаш ќе речат за Јаков и за Израел: ете што направи Бог!

[24]Ете, еден народ се подигна како лавица и се исправи како лав; нема да легне, додека не го изеде пленот свој и додека не се напие од крвта на победените.“

[25]И му рече Валак на Валаам: „Ни со клетва не го проколнувај, ни со благослов не го благословувај.“

Трет благослов на Валаам

[26]И одговори Валаам и му рече на Валак: „Нели ти реков – што ќе рече Господ, тоа и ќе го извршам.“

[27]И му рече Валак на Валаам: „Дојди, ќе те одведам на друго место; ќе Му биде секако угодно на Бога, и оттаму ќе ми го проколнеш.“

[28]И го поведе Валак Валаама на врвот од Фегор што се протега спрема пустината.

[29]И му рече Валаам на Валак: „Изгради ми овде седум жртвеници и приготви ми седум телиња и седум овни.“

[30]И Валак направи, како што му рече Валаам, и принесе по едно теле и по еден овен на секој жртвеник.

Броеви 24

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.

[1]Валаам виде дека на Господ Му е пријатно да го благословува Израел и не го бараше, како порано, на Божјото откровение, туку само го свртe лицето кон пустината,

[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

[2]и погледна Валаам и го виде Израел, како се беше сместил со племињата свои, а Духот Божји беше на него.

[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;

[3]И започнувајќи ја својата беседа, рече: „Говор на Валаам, синот Беоров, говор на тој што ја гледа вистината.

[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[4]Пророштво на оној, кој ги слуша зборовите Божји; оној кој ги гледа виденијата на Семоќниот, оној кој паѓа во екстаза и очите му се отвораат.

[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!

[5]Колку се убави домовите твои, Јакове, и живеалиштата твои, о Израеле!

[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.

[6]Тие се распростираат како потоци, како градини крај река, како миризливи дрвја насадени од Господ, како кедри крај вода;

[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

[7]се излева водата од ведрата негови, семето негово обилно е натопено, неговиот цар е поголем од Агаг, царството негово се воздига.

[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.

[8]Бог го изведе од Египет; брзината на еднорогот е во него, ги проголтува народите што се против него, ги крши коските нивни и со стрелите свои го поразува.

[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.

[9]Легнал тој како лав и како леопард; кој ќе го разбуди? Благословен да биде, оној што те благословува и проклет – оној што те проколнува!“

[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.

[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.

[12] Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

[13] ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

[14] Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

[15] Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

[16] palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela

[10]Се разгневи Валак против Валаам, и плесна тој со рацете свои, па му рече на Валаам: „Јас те повикав да ги проколнеш непријателите мои, а ти ги благословуваш еве веќе по третпат;

[11]бегај, пак, во земјата своја; јас сакав да ти искажам почит, но, ете, Господ те лишува од почестите.“

Валаам ја предвидува славната иднина на Израел

[12]И му рече Валаам на Валак: „Нели им реков на твоите пратеници што ми ги испрати:

[13]‚Да ми ја дадеше Валак и куќата своја, полна со сребро и злато, не би можел да ја прекршам заповедта Господова, за да направам нешто добро или лошо по своја волја: она што ќе ми рече Господ, тоа и ќе го кажувам?‘

[14]И така, ете, јас си одам во своето место, но приближи се, за да ти кажам и да те посоветувам што ќе направи по известно време овој народ со твојот народ.“

[15]И го раскажа видението свое, велејќи: „Пророштво на Валаам, синот Беоров, пророштво на човекот со отворено око,

[16]пророштво на оној кој ги слуша зборовите Божји, кој ги знае тајните на Севишниот, ги гледа виденијата на Семоќниот, паѓа во екстаза и очите му се отвораат.

[17]Го гледам, но не е тоа сега, го посматрам, но не одблиску. Ѕвезда од

procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

18 Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

19 De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

20 Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

21 Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

22 Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

23 Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

24 Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

25 Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

1 Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

Јаков се издига и жезол од Израел; тој ќе ги поразува кнезовите моавски и ќе ги ништи сите синовиСитови.

18И Едом ќе стане негов посед, а Сеир – негово наследство; Израел ќе ја покаже силата своја.

19Произлезениот од Јаков ќе завладее и ќе ги погуби преживеаните од градот.“

Валаам ја објавува пропаста на непријателите на Израел

20И погледна кон Амалик, и го кажа своето пророштво, велејќи: „Амалик е прв меѓу народите, но семето негово ќе се затре.“

21И погледна кон Кениј, и пророкува, велејќи: „Силно е твоето живеалиште, на камен си го свил своето гнездо,

22но тоа ќе биде изгорено, Асирците ќе те заробат.“

23И пак го започна своето пророштво, и рече: „Тешко, тешко, кој ќе остане жив, кога Бог ќе го направи тоа.

24Ќе дојдат бродови од брегот на Китим; ќе го потисне Ашур, ќе го потчини и Евер, но и него гибел го чека.“

25И стана Валаам и се врати во местото свое, а исто така и Валак отиде по патот свој.

Броеви 25

Израелците се оддаваат на идолопоклонство

1Израел живееше во Ситим и народот почна преку блуд да се осквернува со ќерките на Моав;

[2] Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

[3] Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

[5] Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

[6] Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

[7] Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

[8] foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

[9] Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

[10] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[2]и тие го поканувaа народот да присуствува на принесувањето жртви на идолите нивни, и народот ги јадеше жртвите нивни и им се поклонуваше на боговите нивни.

[3]И му се приклони Израел на Ваал-Фегор. И се разгоре гневот Господов против Израел.

[4]И му рече Господ на Мојсеј: „Земи ги сите началници народни и обеси ги пред Господ спроти сонцето, и ќе се одврати јаросниот гнев Господов од Израел.“

[5]Тогаш Мојсеј им рече на судиите израелски: „Секој нека ги убие своите луѓе што му служат на Ваал-Фегор.“

[6]И ете, еден од синовите на Израел дојде и доведе кај еден од своите собраќа една Мидјанка, пред очите на Мојсеј, и пред очите на целото општество на синовите израелски, кога тие плачеа при влезот од скинијата на собранието.

[7]Финес, синот на Елеазар, син на свештеникот Арон, кога го виде тоа, стана среде општеството и зеде во раката копје,

[8]и влезе по Израелецот во блудилиштето и ги прободе и обајцата: Израелецот и жената во утробата нејзина; и престана поморот на синовите израелски.

[9]А умрените од помор беа дваесет и четири илјади.

[10]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

[12] Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

[13] E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

[14] O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

[15] O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Afligireis os midianitas e os ferireis,

[18] porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

Números 26

O censo de todos os israelitas

[1] Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

[11]„Финес, синот на Елеазар, син на свештеникот Арон, ја одврати јароста Моја од синовите израелски, покажувајќи меѓу нив ревност за Мене, и Јас не ги истребив синовите на Израел во ревноста Своја.

[12]Така кажи им: ете, Јас му давам мирен завет;

[13]и тој ќе биде за него и за потомството негово по него завет на вечно свештенство, затоа што покажа ревност за својот Бог и Го омилостиви за синовите израелски.“

[14]Името на убиениот Израелец, кој беше убиен со Мидјанката, е Замвриј, син на Салу, началник на родот Симеоновци;

[15]а името на убиената Мидјанка е Козби; таа беше ќерка на Цур, началник на едно од племињата на Мидјаните.

[16]Пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[17]„Сметајте ги за непријатели Мидјаните и поразувајте ги,

[18]зашто тие со подмолноста своја постапуваа непријателски спрема вас, соблазнувајќи ве со Фегор и со Козби, ќерката на мидјанскиот началник, нивна сестра, убиена во денот кога имаше помор поради Фегор.“

Броеви 26

Второ пребројување на израелските племиња

[1]По тој пораз Господ му рече на Мојсеј и на свештеникот Елеазар, син Аронов, велејќи:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[2]„Преброј го целото општество на синовите израелски од дваесет години нагоре, според семејствата нивни, сите способни за војување во Израел.“

[3]И им рекоа Мојсеј и свештеникот Елеазар во рамнините моавски кај Јордан, спроти Ерихон, велејќи:

[4]„Пребројте ги сите од дваесет години и нагоре, како што заповеда Господ на Мојсеј и на синовите израелски, кога излегоа од египетската земја:

[5]Рувим, првороден син Израелов. Рувимови потомци: од Анох – родот Аноховци, од Палу – родот Палуовци,

[6]од Есром – родот Есромовци, од Карми – родот Кармиевци;

[7]тоа се Рувимовите родови: на број тие беа четириесет и три илјади седумстотини и триесет.

[8]Палуовите потомци: Елијав,

[9]и Елијавовите синови: Немуел, Датан и Авирон. Тоа се оние Датан и Авирон, претставници во Соборот, кои предизвикаа смут против Мојсеј и Арон заедно со групата на Кореј, кога тие предизвикаа бунт против Господ;

[10]па земјата ја отвори устата своја и ги голтна заедно со Кореј: заедно со нив умреа и соучесниците нивни, кога оган изгоре двесте и педесет човека, и тие станаа за пример;

[11]но синовите на Кореј не умреа.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[12]Симеоновите потомци според поколенијата нивни: од Немуел – Немуеловото поколение, од Јамин – Јаминовото поколение, од Јахин – Јахиновото поколение,

[13]од Зерах – Зераховото поколение, од Саул – Сауловото поколение;

[14]тоа се Симеоновите родови: дваесет и две илјади и двесте.

[15]Гадови потомци според родовите нивни: од Цефон – родот Цефоновци, од Хагиј – родот Хагиевци, од Шуниј – родот Шуниевци,

[16]од Озниј – родот Озниевци, од Ериј – родот Ериовци,

[17]од Арод – родот Households Ародовци, од Арелиј – родот Арелиевци;

[18]тоа се родовите на Гадовите потомци, според пребројувањето нивно: четириесет илјади и петстотини.

[19]Јудините потомци: Ер и Онан, Ер и Онан умреа во хананската земја;

[20]Јудините синови според поколенијата нивни беа: од Сала – Салаовото поколение, од Фарес – Фаресовото поколение, од Зерах – Зераховото поколение.

[21]Фаресови синови беа: од Есром – Есромовото поколение, од Хамул – Хамуловото поколение;

[22]тоа се Јудините родови според пребројувањето нивно: седумдесет и шест илјади и петстотини.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;
[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.
[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.
[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.
[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.
[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.
[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.
[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;
[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.
[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.
[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[23]Исахарови потомци според поколенијата нивни: од Тола – Толовото поколение, од Пуа – Пуиното поколение,
[24]од Јашув – Јашувовото поколение, од Шимрон – Шимроновото поколение;
[25]тоа се Исахаровите родови, според пребројувањето нивно: шеесет и четири илјади и триста.
[26]Завулонови потомци според родовите нивни: од Серед – родот Середиев, од Елон – родот Елонов, од Јахлеел – родот Јахлеелов.
[27]Тоа се Завулоновите родови, според пребројувањето нивно: шеесет илјади и петстотини.
[28]Јосифови потомци според поколенијата нивни: Манасија и Ефрем.
[29]Манасиеви потомци: од Махир – Махирово поколение, од Махир се роди Галаад, од Галаад – Галаадово поколение.
[30]Еве ги Галаадовите потомци: од Иезер – Иезеровото поколение, од Хелек – Хелековото поколение,
[31]од Азриил – Азрииловото поколение, од Шехем – Шехемовото поколение,
[32]од Шемида – Шемидаовото поколение, од Хефер – Хеферовото поколение.
[33]Салпаад, син Хеферов, немаше синови, туку само ќерки; имињата на Салпаадовите ќерки беа: Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца.

[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.
[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.
[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.
[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.
[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.
[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[34]Тоа се Манасиевите поколенија; а на број тие беа педесет и две илјади и седумстотини.
[35]Еве ги Ефремовите потомци според родовите нивни: од Шутел – Шутеловиот род, од Бехер – Бехеровиот род, од Тахан – Тахановиот род.
[36]А еве ги Шутеловите потомци: од Еран – Ерановиот род.
[37]Тоа се родовите на Ефремовите потомци, според пребројувањето нивно: триесет и две илјади и петстотини. Тоа се Јосифовите потомци според поколенијата нивни.
[38]Венијаминовите потомци според поколенијата нивни: од Бела – Белаовото поколение, од Ашбел – Ашбеловото поколение, од Ахирам – Ахирамовото поколение;
[39]од Шефуфам – Шефуфамовото поколение; од Хуфам – Хуфамовото поколение.
[40]Синови на Бела беа: Арди и Нааман: од Ард – Ардово поколение, од Нааман – Наамановото поколение;
[41]тоа се Венијаминовите потомци според поколенијата нивни; а на број тие беа четириесет и пет илјади и шестотини.
[42]Еве ги Дановите потомци според родовите нивни: од Шухам – Шухамовиот род; тоа се родовите Данови според поколенијата нивни.

[43] Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

[44] Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

[45] Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

[46] O nome da filha de Aser foi Sera.

[47] São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[48] Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

[49] de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

[50] São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

[51] São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

A lei acerca da divisão da terra

[52] Disse o SENHOR a Moisés:

[53] A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.

[54] À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.

[43]А сите Шухамови родови според пребројувањето нивно беа: шеесет и четири илјади и четиристотини.

[44]Асирови потомци според поколението нивно: од Јимна – Јимнаовото поколение, од Јишви – Јишвиевото поколение, од Берија – Бериевото поколение.

[45]Од Бериевите синови, од Хевер – Хеверовото поколение, од Мелхиил – Мелхииловото поколение.

[46]Името на Асировата ќерка беше Зара.

[47]Тоа се поколенијата на Асировите потомци според пребројувањето нивно: педесет и три илјади и четиристотини.

[48]Нефталимови потомци според родовите нивни: од Јахцеел – Јахцееловиот род, од Гуниј – Гуниевиот род;

[49]од Јецер – Јецеровиот род, од Шилем – Шилемовиот род;

[50]тоа се Нефталимовите родови според пребројувањето нивно: а на број тие беа четириесет и пет илјади и четиристотини.

[51]Тоа се влезените во пребројувањето синови израелски: шестотини и една илјада седумстотини и триесет.“

Упатства за поделба на земјата

[52]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[53]„Ним да им се подели земјата во наследство, според бројот на имињата;

[54]на помногубројните дај им поголем дел, а на помалубројните дај им помал дел: секому треба да му се даде дел

55 Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

56 Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

O censo dos levitas

57 São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

58 São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

59 A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

60 A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

61 Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

62 Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

сразмерно со бројот на влезените во пребројувањето;

55земјата треба да се подели со ждрепка; тие треба да добијат наследство според имињата на нивните родови;

56со ждрепка да им се поделат нивните делови – како на многубројните, така и на малубројните.“

Второ пребројување на Левиевото колено

57А тоа се Левиевите родови што влегоа во пребројувањето според поколенијата свои: од Гирсон – Гирсоновото поколение, од Каат – Каатовото поколение, од Мерариј – Мерариевото поколение.

58Ова се Левиевите родови: родот Ливниев, родот Хеврониев, родот Махлиев, родот Мушиев, родот Кореов. Од Каат се роди Амрам.

59Името на Амрамовата жена беше Јохевед, ќерка Левиева, која е родена од Левиевата жена во Египет, а таа му ги роди на Амрам Арон, Мојсеј и Мирјам, нивната сестра.

60На Арон му се родија Надав и Авиу, Елеазар и Итамар;

61но Надав и Авиу умреа, кога принесоа туѓ оган пред Господ.

62Сите од машки пол, од еден месец и нагоре, беа пребροени дваесет и три илјади; тие не беа пребροени заедно со синовите израелски, зашто не им беше даден дел меѓу синовите на Израел.

[63] São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.
[64] Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.
[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

Завршување на пребројувањето

[63]Тоа се преброените од Мојсеј и свештеникот Елеазар, кои ги преброија синовите израелски во рамнините моавски кај Јордан, спроти Ерихон;

[64]меѓу нив немаше ни еден од оние, кои Мојсеј и свештеникот Арон ги преброија, кога ги пребројуваа синовите израелски во Синајската Пустина;

[65]зашто Господ им беше рекол дека тие ќе изумрат во пустината. И никој од нив не остана, освен Јефунеовиот син Халев и Навиновиот син Исус.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.
[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve

Броеви 27

Наследното право на ќерките

[1]И дојдоа ќерките на Салпаад, син на Хефер, кој беше син на Галаад, а тој – син на Махир, од поколението на Манасија, син Јосифов; и еве ги имињата на ќерките негови: Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца;

[2]и откако застанаа пред Мојсеј, пред свештеникот Елеазар, пред кнезовите и пред целото општество, при влезот од скинијата на собранието, рекоа:

[3]„Таткото наш умре во пустината, и тој не беше меѓу соучесниците што станаа против Господ заедно со луѓето на Кореј, туку умре поради свој грев, без синови.

[4]Зошто да се загуби името на таткото наш меѓу племето негово поради тоа

filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

Deus prediz a morte de Moisés

Deuteronômio 3.23-29

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as

што нема син? Дајте ни дел меѓу браќата на таткото наш!“

[5]И Мојсеј го изнесе прашањето нивно пред Господ.

[6]А Господ му рече на Мојсеј:

[7]„Право велат Салпаадовите ќерки; дај им наследствен дел меѓу браќата на таткото нивни и предај им го ним делот на нивниот татко,

[8]а на синовите на Израел јави им и кажи: ако некој умре, и не остави син, предавајте го наследството негово на ќерките негови;

[9]ако, пак, тој нема ќерки, давајте го неговиот дел на браќата негови;

[10]ако нема браќа, дајте го неговиот дел на стриковците негови;

[11]ако, пак, нема ни стриковци, дајте му го неговиот дел на најблискиот негов роднина од неговиот род; и нека биде тоа закон за синовите израелски, како што му заповедал Господ на Мојсеј!“

Исус посветен за наследник на Мојсеј

[12]И му рече Господ на Мојсеј: „Излези на планината Аварим и погледај ја земјата што им ја давам на синовите израелски;

[13]и откако ќе ја погледаш, прибери се и ти при народот свој, како што се прибра Арон, братот твој;

[14]зашто вие не ја послушавте заповедта Моја во пустината Син, кога меѓу општеството се појави расправија, да ја покажете пред очите нивни Мојата

águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

15 Então, disse Moisés ao SENHOR:

16 O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

17 que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

18 Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

19 apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

20 Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

21 Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

22 Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

23 e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

светост при водата. Тоа е водата Мерива кај Кадис, во пустината Син.“

15И Му рече Мојсеј на Господ, велејќи:

16„Господ, Бог на духовите во сите тела, нека одреди над овој народ човек,

17кој ќе ги управува, и кој ќе ги предводи во сите можни околности, та да не остане народот Господов како стадо без пастир.“

18И му рече Господ на Мојсеј: „Земи го Исус, Навиновиот син, човек, во кого има Дух, и положи ја врз него раката своја.

19Претстави го пред свештеникот Елеазар и пред целото општество, и дај му наредби пред целиот народ,

20и дај му од славата твоја за да го слуша сиот народ на синовите израелски;

21а тој да се обраќа до свештеникот Елеазар и да се допрашува до него за решенија преку урим пред Господ; и според зборот негов секогаш да постапуваат: тој и сите синови на Израел со него, и целото општество.“

22И направи Мојсеј како што му заповеда Господ Бог, и го зеде Исуса, па го претстави пред свештеникот Елеазар и пред целото општество;

23и ги положи врз него рацете свои и му даде совет, како што заповеда Господ преку Мојсеј.

Números 28

Ofertas contínuas

Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

[3] Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

[4] um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

[5] e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

[6] É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

[8] E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

Броеви 28

Повторно за законите по однос на Жртвите

Секојдневни жртви

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Заповедај им на синовите израелски и кажи им: даровите Мои, лебните приноси, жртвите Мои со благоприја-тен мирис да Ми се принесуваат во свое време.

[3]И кажи им: ете ја жртвата, која треба да Му ја принесувате на Господ: јагниња без недостаток – две едногодишни машки јагниња на ден, како жртва-сепаленица;

[4]едното јагне принесувај го наутро, а другото јагне навечер;

[5]и лебен принос да принесете, една десетина од ефа пченично брашно, помешано со четвртина ин биено мас-линово масло,

[6]Тоа е постојана жртва-сепаленица, каква што беше принесена на планината Синај, за благопријатен мирис – жртва Господова.

[7]И кон неа да има за прелив четврт ин за едно јагне; на свето место извршувај го со вино преливот на Господ.

[8]Другото јагне принесувај го навечер, со таков лебен принос како утрината, со таков прелив кон него, принесувај како жртва – благопријатен мирис пред Господ.

Саботни жртви

[9] No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

[15] Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

[9]А во саботен ден по две едногодишни машки јагниња без недостаток, и лебен принос две десетини од ефа пченично брашно, помешано со масло, и прелив кон него.

[10]Тоа е саботна сепаленица за секоја сабота, освен постојаната сепаленица и преливот за неа.

Жртви за првиот ден од месецот

[11]и во првиот ден од месецот принесувајте Му на Господ сепаленици: два јунци, еден овен и седум едногодишни машки јагниња без недостаток,

[12]и три десетини од ефа пченично брашно, измешано со масло, како лебен принос кон секој јунец, и две десетини од ефа пченично брашно, измешано со масло, како лебен принос со овенот,

[13]и по една десетина од ефа пченично брашно, помешано со масло, како лебен принос за секое јагне, тоа е сепаленица, благопријатен мирис, жртва на Господ;

[14]а преливот за нив треба да биде половина ин вино за јунецот, една третина од ин за овен и една четвртина ин за јагне; тоа е сепаленица за секое новомесечје во текот на сите месеци на годината.

[15]Принесувајте Му на Господ секогаш и по еден козел како жртва за грев; него треба да го принесувате покрај секојдневната сепаленица, заедно со преливот за него.

[16] No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

[17] Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

[18] No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[19] mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[20] A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a

Жртви за празникот Пасха

[16]Во првиот месец, на четиринаесеттиот ден од месецот, е Пасха Господова.

[17]И на петнаесеттиот ден од тој месец е празник; седум дена треба да се јадат бесквасни лебови.

[18]Во првиот ден да имате свето собрание; никаква работа не вршете;

[19]и принесете сепаленица, жртва на Господ: два јунци, еден овен и седум едногодишни машки јагниња; тие да се без недостаток;

[20]и кон нив лебен принос принесувајте пченично брашно, измешано со масло, три десетини од ефа за секој јунец, и две десетини од ефа за овенот,

[21]и по една десетина ефа принесувајте за секое од седумте јагниња,

[22]и еден козел – жртва за грев, за да се ослободите од гревот;

[23]принесувајте го тоа, освен утринската сепаленица, која е постојана жртва.

[24]Така правете секој ден во седумте дена; тоа е дар, принос благопријатен за Господ; освен редовната сепаленица и преливот кон неа треба да го принесувате тоа.

[25]И во седмиот ден треба да имате свето собрание; никаква работа не вршете.

Жртви за празникот Педесетница

[26]И во денот на Првите плодови, кога Му принесувате на Господ нов лебен принос на празникот на Седмиците,

vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

[29] uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[30] e um bode, para fazer expiação por vós.

[31] Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

треба да имате свето собрание, никаква работа не вршете;

[27]и принесувајте сепаленици – благопријатен мирис на Господ: два јунца, еден овен и седум едногодишни машки јагниња,

[28]а заедно со нив и лебен принос од пченично брашно, измешано со масло, три десетини од ефа за секој јунец, две десетини од ефа за овен,

[29]и по една десетина од ефа за секое од седумте јагниња;

[30]и еден козел – за ослободување од грев.

[31]Принесувајте ми ги овие жртви со нивниот прелив, освен постојаните сепаленици со лебниот им принос; тие треба да бидат без надостаток."

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

[1] No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

[2] Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[4] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

Броеви 29

Жртви за Денот на трубните знаци

[1]„Во седмиот месец, во првиот ден од месецот, треба да има свето собрание; никаква работа не вршете; тоа да ви биде Ден на трубни знаци;

[2]и принесувајте сепаленица за благопријатен мирис на Господ: еден јунец, еден овен, седум едногодишни машки јагниња, без надостаток;

[3]а заедно со нив и лебен принос од пченично брашно, измешано со масло, три десетини од ефа за јунецот, две десетини од ефа за овенот,

[4]и една десетина од ефа за секое од седумте јагниња,

[5] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

[6] além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[5]и еден козел како жртва за грев, за да се ослободите од гревот.

[6]Тоа да го додавате кон новомесечните сепаленици и лебните приноси за нив, и преливите нивни, и секојдневните сепаленици со нивните приноси и преливи, според наредбите, како благопријатен мирис за Господ.

Жртви за Денот на очистувањето

[7]И во десеттиот ден од тој седми месец треба да имате свето собрание: смирувајте ги душите свои и никаква работа не вршете;

[8]и принесувајте сепаленици за благопријатен мирис на Господ: еден јунец, еден овен, седум едногодишни машки јагниња; тие треба да бидат без недостаток;

[9]и заедно со нив и лебен принос од пченично брашно, помешано со масло три десетини од ефа за јунец, две десетини од ефа за овен,

[10]и по една десетина од ефа за секое од седумте јагниња,

[11]како и еден козел – жртва за грев, освен жртвите за грев што се принесуваат во Денот на очистувањето, и освен постојаните сепаленици и лебните приноси со нив и преливите за нив.

Жртви за празникот Сеници

[12]И во петнаесеттиот ден од седмиот месец треба да ви биде особено свет, никаква работа не вршете и празнувајте го тој празник Господов седум дена:

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[13]и принесувајте сепаленица, жртва за благопријатен мирис на Господ: тринаесет јунци, два овна, и четиринаесет едногодишни машки јагниња; тие треба да бидат без недостаток;

[14]и кон нив лебен принос од пченично брашно, измешано со масло, три десетини од ефа за секое од тринаесетте јунци, две десетини од ефа за секој овен,

[15]и по една десетина од ефа за секое од четиринаесетте јагниња,

[16]и еден козел – жртва за грев, освен секојдневната сепаленица со нејзиниот лебен принос, како и преливот за неа.

[17]А на вториот ден принесувајте: дванаесет јунци, два овна и четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

[18]и со нив уште лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите;

[19]исто така и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица со приносот и преливот за неа.

[20]На третиот ден, пак, принесувајте: единаесет јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

[21]и со нив лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според прописите;

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[22]исто така и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица со приносот и преливот за неа.

[23]На четвртиот ден принесувајте: десет јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

[24]со нив и лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите,

[25]и покрај тоа и еден козел – жртва за грев, освен постојаната сепаленица и приносот и преливот за неа.

[26]И на петтиот ден принесувајте жртва: девет јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

[27]и со нив принесете уште и лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите,

[28]и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица и приносот и преливот за неа.

[29]На шестиот ден, пак, принесувајте: осум јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

[30]а со нив и лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите;

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[31]а исто така и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица со приносот и преливот за неа.

[32]Во седмиот ден принесувајте: седум јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

[33]и со нив принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите,

[34]а и еден козел како жртва за грев, освен постојаната сепаленица со приносот како и преливот за неа.

[35]Во осмиот ден е крај на празникот: никаква работа не вршете;

[36]и принесувајте сепаленица, жртва со пријатен мирис на Господ: еден јунец, еден овен, седум едногодишни машки јагниња без недостаток,

[37]и заедно со нив лебен принос и прелив за јунецот, за овенот и за јагнињата, според бројот нивни според прописите;

[38]освен тоа уште и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица, приносот и преливот за неа.

[39]Принесувајте го тоа на Господ на вашите празници, покрај оние што ги принесувате поради завет или поради грижа и покрај сепалениците ваши, и лебните приноси и жртвите за мир.“

Броеви 30

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

[1]И им кажа Мојсеј на синовите израелски сè што му беше заповедал Господ.

Números 30

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

Закон за заветите

[2]И им зборуваше Мојсеј на началниците од племињата на синовите израелски, велејќи: „Еве што заповеда Господ:

[3],ако некој Му вети нешто на Господ, или се заколне со клетва, и стави зарекување на душата своја, да не го осквернни зборот свој, туку да изврши сè што излегло од устата негова.

[4]Ако жена даде завет на Господ и се зарече во татковата си куќа, во млади години,

[5]а таткото нејзин го чуе заветот и зарекувањето нејзино што го наложила на душата своја, па го премолчи таткото нејзин тоа, тогаш сите нејзини ветувања, и секое нејзино зарекување што си го наложила на душата своја, да ги исполни;

[6]ако таткото нејзин, кога ќе чуе, па ѝ забрани, тогаш сите нејзини завети што си ги наложила на душата своја, да не се исполнуваат, и Господ ќе ѝ прости, бидејќи таткото ѝ ги забранил.

[7]Ако се омажи, а е обврзана со завет, или се обврзала со збор, излезен од устата нејзина,

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se

[8]и чуе мажот нејзин, па, откако ќе чуе премолчи: заветите нејзини да се исполнат, и зареците нејзини, исто така да се исполнат;

[9]ако мажот нејзин, кога ќе ги чуе, ѝ забрани и го отфрли заветот нејзин што го дала, и зборот излезен од устата нејзина, со кој таа се обврзала, Господ ќе ѝ прости.

[10]А заветот на вдовица и разведена, какво и да било зарекување да си наложила на душата своја, да се исполни.

[11]Ако жена се заветувала во куќата на мажот свој, или со клетва си наложила на душата своја зарекување,

[12]и мажот нејзин ја чул, а премолчал и не ѝ го забранил, тогаш сите завети нејзини да се исполнат, и секое зарекување што го наложила на душата своја, да се исполни;

[13]ако, пак, мажот нејзин, откако ги чул, ги отфрлил, тогаш сите завети нејзини, излезени од устата нејзина, и зарекувања на душата нејзина, да не се исполнат; мажот нејзин ги уништил, и Господ ќе ѝ прости.

[14]Секој нејзин завет и секое клетвено зарекување нејзино за смирување на душата своја, мажот нејзин може да го потврди, и мажот нејзин може да го отфрли.

[15]Ако мажот нејзин молчел од ден на ден, тој со тоа ги потврдил сите ветувања нејзини и сите зарекувања нејзини, со кои се обврзала; ги

obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

потврдил, зашто, откако ги чул, молчел за тоа;

[16]ако, пак, ги отфрлил, откако ги чул, тој го примил врз себе гревот нејзин.'"

[17]Тоа се наредбите, кои Господ му ги заповеда на Мојсеј за односите меѓу мажот и жената негова, меѓу таткото и ќерката негова во млади години, во куќата на нејзиниот татко.

Броеви 31

Света војна против Мидјаните

[1]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[2]„Одмазди им се на Мидјаните поради синовите на Израел, и потоа ќе се прибереш при народот свој."

[3]И му рече Мојсеј на народот, велејќи: „Вооружете меѓу вас луѓе за војна, за да тргнат против Мидјаните, да извршат одмазда Господова над нив;

[4]испратете во војна по илјада од колено, од сите колена на синовите израелски."

[5]И од илјадниците израелски беа одделени по илјада од секое колено, вкупно дванаесет илјади вооружени за војна.

[6]И ги испрати Мојсеј во војна, по илјада од секое колено, а со нив и Финес, синот на свештеникот Елеазар, со светите утвари и со труби за тревога в рака.

[7]И отидоа во војна против Мидјаните, како што му заповеда Господ на Мојсеј, и ги убија сите од машки пол;

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

O tratamento dos cativos

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[8]а заедно со убиените од нив ги убија и мидјанските цареви: Евиј, Рекем, Цур, Ор и Рева – пет мидјански цареви; го убија со меч и Валаам, Беоровиот син.

[9]Мидјанските, пак, жени и децата нивни синовите израелски ги зедоа во плен; и сиот нивни добиток, и сите стада нивни, и целиот имот нивни го заграбија;

[10]сите градови нивни во нивно владение и сите села нивни со оган ги изгореа.

[11]И го зедоа сето заграбено, од човек до добиток.

[12]И заробените, и пленот, и заграбеното го донесоа пред Мојсеј, пред свештеникот Елеазар и пред општеството на синовите израелски, во логорот на рамнините моавски, кај Јордан, спроти Ерихон.

[13]Тогаш Мојсеј и свештеникот Елеазар и сите кнезови на општеството излегоа надвор од населбата за да ги пречекаат.

[14]И се разгневи Мојсеј на воените началници, илјадниците и стотниците што се беа вратиле од војната,

[15]па им рече: „Ги оставивте живи сите жени?

[16]Ете тие, по советот на Валаам, беа станале причина синовите израелски да отстапат и да ги презрат наредбите од Господ, заради Фегор, затоа и дојде оној пораз врз народот Господов.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de

[17]А сега, убијте ги сите деца од машки пол, убијте ги и сите жени што познале маж на машко легло;

[18]а сите деца од женски пол, кои не познале машко легло, оставете ги живи за себе.

[19]И останете надвор од населбата седум дена; сите што убиле човек и што се допреле до убиен, да се очистат на третиот и на седмиот ден, вие и вашите заробеници;

[20]очистете ја и сета облека, сите кожни предмети, сѐ што е направено од козина, и сите дрвени садови.“

[21]Потоа им рече свештеникот Елеазар на борците што беа отишле во војна: „Еве ги наредбите на законот, кои Господ му ги заповеда на Мојсеј:

[22]злато, сребро, бакар, железо, калај и олово,

[23]и сѐ што минува низ оган, поминете го низ оган, за да се очисти, а освен тоа, тоа треба да се очисти и со очистителна вода; а сѐ што не минува низ оган, поминете го низ вода;

[24]и облеката исперете ја на седмиот ден, и очистете се, и потоа влезете во населбата.“

Поделба на пленот

[25]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[26]„Преброј го заграбеното, од човек до добиток, ти и свештеникот Елеазар и

animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[33] setenta e dois mil bois,

[34] sessenta e um mil jumentos

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

началниците од племињата на општеството;

[27]и раздели го ограбеното по половина, меѓу оние што војуваа што одеа во борба, и целото општество.

[28]А од борците што беа во војна, земи данок за Господ, по една душа на петстотини, од луѓето и од говедата, и од магарињата, и од ситниот добиток;

[29]земи го тоа од нивната половина и дај му го на свештеникот Елеазар за вознесување пред Господ.

[30]А од половината, определена за синовите израелски, земи по едно на педесет: од луѓето, од крупниот добиток, од магарињата, и од ситниот добиток, и дај им го тоа на левитите што служат при скинијата Господова.“

[31]И направија Мојсеј и свештеникот Елеазар, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

[32]И пленот што остана од грабежот што го заграбија оние, кои беа отишле во војна, беше: ситен добиток – шестотини седумдесет и пет илјади,

[33]крупен добиток – седумдесет и две илјади,

[34]магариња – шеесет и една илјада,

[35]луѓе – жени, кои не познале машко легло, сите беа триесет и две илјади души.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[36]Половината, делот на оние што беа отишле да се борат, според пребројувањето, беше: ситен добиток – триста триесет и седум илјади и петстотини глави.

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[37]На Господ од ситниот добиток Му се дадоа шестотини седумдесет и пет глави;

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[38]крупен добиток – триесет и шест илјади, и од тоа дар за Господ – седумдесет и две глави;

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[39]магариња – триесет илјади и петстотини, а дел од нив за Господ – шеесет и една глава;

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

[40]луѓе – шеснаесет илјади, и данок од нив за Господ беше триесет и две души.

[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

[41]И му го даде Мојсеј дарот за вознесување пред Господ, на свештеникот Елеазар, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[42]И од половината, определена за синовите израелски што ја оддели Мојсеј од оние кои беа отишле во војната,

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[43]а половината како дел на општеството беше: ситен добиток – триста триесет и седум илјади и петстотини,

[44] em bois, trinta e seis mil;

[44]крупен добиток – триесет и шест илјади глави;

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[45]магариња – триесет и пет илјади и петстотини глави;

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[46]луѓе – шеснаесет илјади души.

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a

[47]Од таа половина, определена за синовите израелски, Мојсеј зеде педесетти дел од луѓето и од добитокот и им го даде тоа на левитите што

seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A oferta voluntária dos capitães

48 Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

49 e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

50 Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

51 Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

52 Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

53 Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

54 Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

служеа при скинијата Господова, како што му заповеда Господ.

Доброволна жртва за Господ

48И дојдоа кај Мојсеј началниците над илјадите од војската – илјадниците и стотниците,

49и му рекоа на Мојсеј: „Твоите слуги ги преброија борците што ни се доверени, и ниеден од нив не загинал.

50Еве, Му донесовме принос на Господ кој што нашол – златни предмети, алки, гривни, прстења, обетки и веришки, за да ги очистиме своите души пред Господ.“

51И го зедоа од нив Мојсеј и свештеникот Елеазар златото на сите тие изработки.

52И сето злато, донесено од илјадниците и стотниците за вознесување пред Господ, беше шеснаесет илјади седумстотини и педесет шекели.

53Воините беа грабале секој за себеси.

54И го зедоа Мојсеј и свештеникот Елеазар златото од илјадниците и стотниците и го внесоа во скинијата на собранието за спомен на синовите израелски пред Господ.

Броеви 32

Три колена се населуваат источно од Јордан

[1] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.
[2] Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:
[3] Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

[4] a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[6] Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

[7] Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

[8] Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

[9] Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.
[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

[1]Рувимовите потомци и потомците на Гад имаа многу добиток; и тие видоа дека земјата Јазер и земјата Галаад се погодни места за стада.
[2]И Гадовите потомци и Рувимовите потомци дојдоа и им кажаа на Мојсеј и на свештеникот Елеазар, и на кнезовите народни, велејќи:
[3]„Атарот, Дивон, Јазер, Нимра, Есевон, Елале, Севам, Нево и Беон,
[4]земјата, која Господ им ја предаде на синовите израелски, е земја за одгледување стада, а твоите слуги имаат стада.“
[5]И рекоа: „Ако сме нашле милост во очите твои, дај им ја таа земја на твоите слуги во владение; не нè преведувај преку Јордан.“
[6]И им рече Мојсеј на потомците на Гад и на Рувимовите потомци: „Браќата ваши ќе отидат во војна, а вие тука ли ќе останете?
[7]Зошто го одвраќате срцето на синовите израелски да одат во земјата што Господ им ја дава?
[8]Не направија ли така татковците ваши, кога ги испраќав од Кадис-Барнеа да ја видат земјата?
[9]Тие отидоа до долината Ешкол и ја видоа земјата, и го одвратија срцето на синовите израелски, за да не отидат во земјата, која Господ им ја дава;
[10]и во оној ден се разгори гневот на Господ и Тој се заколна, велејќи:

11 Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

12 exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

13 Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

14 Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

15 Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

16 Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

17 porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

18 Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

19 Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante,

11‚И тие луѓе што излегоа од Египет, од дваесет години и нагоре, нема да ја видат земјата, за која им се бев заколнал на Авраам, Исак и Јаков, зашто тие не Ме послушаа,‘

12освен Халев, синот на Јефуне, и Исус, синот Навинов, зашто тие Му се покорувaa на Господ.

13И се разгоре гневот на Господ против Израел, и Тој ги водеше по пустината четириесет години; додека не изгина целиот род, кој беше направил зло пред Господ.

14И ете, наместо татковците ваши, востанавте вие, изроди од грешници, за да го зголемите уште повеќе гневот на јароста Господова против Израел.

15Ако се одвратите од Него, Тој пак ќе го остави Израел во пустината, и вие ќе го погубите сиот овој народ.“

16И тие се приближија до него и рекоа: „Ќе направиме тука кошари за нашите стада и градови за нашите деца;

17а самите ние први ќе се вооружиме и ќе одиме пред синовите израелски, додека не ги одведеме до местата нивни; нашите деца, пак, нека останат во утврдени градови, за да бидат во безопасност од месните жители;

18нема да се вратиме во домовите наши сè додека не стапат синовите израелски – секој на својот дел;

19зашто нема да земеме заедно со нив дел од онаа страна на Јордан и

porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.

[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.

[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,

[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.

[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

понатаму, ако ни се даде дел од оваа страна на Јордан, кон исток.“

[20]Тогаш Мојсеј им рече: „Ако го направите тоа, ако отидете вооружени во војна пред Господ,

[21]и секој од вас вооружен го мине Јордан пред Господ, додека не ги истреби Тој пред Себе Своите непријатели,

[22]и кога земјата ќе биде покорена пред Господ, тогаш ќе се вратите и нема да бидете виновни пред Господ и пред Израел, и ќе ја владеете оваа земја пред Господ.

[23]Но ако не постапите така, ќе згрешите пред Господ и за гревот свој ќе претрпите казна што ќе ве стигне.

[24]Изградете градови за децата ваши и трла за добитокот ваш, и извршете го она што го кажавте со устата своја!“

[25]Тогаш потомците на Гад и на Рувим му рекоа на Мојсеј: „Слугите твои ќе направат така, како што заповеда господарот наш;

[26]децата, пак, наши, жените наши, стадата наши и сиот наш добиток нека останат тука во градовите на Галаад,

[27]а слугите твои, сите вооружени и подготвени како војници, пред Господ ќе појдат во војна, како што вели нашиот господар.“

[28]И Мојсеј им заповеда на свештеникот Елеазар и на Исус, Навиновиот син, и на началниците над колената од синовите израелски,

[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;
[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

Distribuição da Transjordânia

Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;
[35] Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;
[36] Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.
[37] Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

[29]и им рече: „Ако потомците на Гад и на Рувим го преминат заедно со вас Јордан, сите вооружени и подготвени за војување пред Господ, и ја покорите земјата пред вас, дајте им ја да ја владеат земјата Галаад.
[30]Ако пак не тргнат заедно со вас вооружени, нека и тие добијат дел, заедно со вас, во земјата хананска.“
[31]Тогаш потомците на Гад и на Рувим одговорија и рекоа: „Како што ни заповеда Господ на слугите твои, така и ќе направиме;

[32]ние ќе тргнеме вооружени пред Господ за хананската земја, а дајте ни ја во владение наше оваа страна на Јордан.“

[33]И им го даде Мојсеј – на потомците на Гад и на Рувим и на половината од коленото на Манасија, синот на Јосиф, – царството на Сихон, аморејски цар, и царството на Ог, башански цар, земјата со градовите нејзини и околиите нивни, – градовите со земјата околу нив.
[34]И тогаш потомците на Гад го изградија Дивон, Атарот, Ароер,
[35]Атрот-Шофан, Јазер, Јогбеха,
[36]Бет-Нимра и Бет-Харан, градови утврдени, и огради за овци.
[37]А потомците на Рувим ги изградија Есевон, Елале, Кирјатаим,

[38] Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

[39] Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.

[40] Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

[41] Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

[42] Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

[38]Нево, Ваал-Меон, чии имиња беа изменети, и Сивма; и им дадоа имиња на градовите што ги изградија.

[39]И отидоа потомците на Махир, Манасиев син, во Галаад, и го преседоа и ги протераа Аморејците што живееја таму.

[40]И им го даде Мојсеј Галаад на потомците на Махир, син Манасиев, и тие се населија таму.

[41]Јаир, пак, потомок Манасиев, отиде и ги преседе селата нивни и ги нарече Јаирови села.

[42]А Новах отиде и го заседе Кенат и околните места, и го нарече според името свое: Новах.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

[1] São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

[2] Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:

[3] partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,

[4] enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia

Броеви 33

Список на местата, каде што беа сместувани логорите по излегувањето од Египет

[1]Ете тоа се патувањата на синовите израелски, откако излегоа од египетската земја, групирани во легиони под водството на Мојсеј и на Арон.

[2]По заповед на Господ Мојсеј ги опиша нивните патувања и престојувањата нивни, и еве ги престоите на нивното патување:

[3]Од Рамзес тие тргнаа во првиот месец, на петнаесеттиот ден од првиот месец, – утрината по Пасха излегоа синовите израелски – слободно, пред очите на сите Египќани;

[4]а во тоа време Египќаните ги погребуваа сите првородени, кои ги

ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.

5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

8 E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

9 E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

10 E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;

11 partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;

12 partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;

13 partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;

14 partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;

15 partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

16 partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

17 partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;

порази Господ меѓу нив, извршувајќи, на тој начин суд над нивните богови.

5Така тргнаа синовите израелски од Рамзес и се сместија во Сукот.

6Потоа појдоа од Сукот и се сместија во Етам, кој е на крајот од пустината.

7Се кренаа од Етам, и се упатија кон Пи-Хахирот, кој е спроти Ваал-Цефон, и се сместија спроти Мигдол.

8Откако тргнаа од Пи-Хахирот, минаа преку морето во пустината, и патуваа три дена по пустината Етам, и се улогорија во Мара.

9И се кренаа од Мара, и пристигнаа во Елим; а во Елим имаше дванаесет водни извори и седумдесет палми; и се сместија таму.

10Потоа појдоа од Елим и се сместија крај Црвеното Море.

11И тргнаа од Црвеното Море и се сместија во пустината Син.

12Па се кренаа од пустината Син и се сместија во Дофка.

13Од Дофка заминаа и дојдоа во Алуш.

14Тргнаа од Алуш и се сместија во Рефидим, а таму немаше вода да пие народот.

15Појдоа од Рефидим и се сместија во Синајската Пустина.

16Заминаа од Синајската Пустина и се сместија крај Киврот-Таава.

17Тргнаа од Киврот-Таава и се улогорија во Хацерот.

[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;

[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;

[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;

[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;

[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;

[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;

[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;

[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;

[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;

[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;

[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;

[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;

[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;

[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;

[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;

[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;

[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;

[18]Од Хацерот појдоа и се сместија во Ритма.

[19]Потоа се кренаа од Ритма и се сместија во Римон-Перец.

[20]Појдоа од Римон-Перец и се сместија во Ливна.

[21]Од Ливна заминаа и се сместија во Риса.

[22]Тргнаа од Риса и се сместија во Кехелата.

[23]Се кренаа од Кехелата и се сместија на горота Шефер.

[24]Тргнаа од планината Шефер и се сместија во Харада.

[25]Тргнаа од Харада и се сместија во Макхелот.

[26]Од Макхелот се кренаа и се сместија во Тахат.

[27]Тргнаа од Тахат и се сместија во Тара.

[28]Појдоа од Тара и се сместија во Митка.

[29]Заминаа од Митка и се сместија во Хашмона.

[30]Од Хашмона тргнаа и се сместија во Мосерот.

[31]Тргнаа од Мосерот и се сместија во Бене-Јаакан.

[32]Заминаа од Бене-Јаакан и се сместија во Хор-Гидгад.

[33]Се кренаа од Хор-Гидгад и се сместија во Јатевата.

[34]Појдоа од Јатевата и се сместија во Аврона.

[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;

[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

A morte de Arão
Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;

[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;

[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;

[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[35]Тргнаа од Аврона и се сместија во Ецјон-Гевер.

[36]Од Ецјон-Гевер тргнаа и се сместија на стан во пустината Син, т.е. во Кадис.

[37]Појдоа од Кадис и се сместија во планината Ор, близу до земјата Едомска.

[38]Тогаш по заповед на Господ свештеникот Арон се искачи на планината Ор и умре таму на четириесеттата година по излегувањето на синовите израелски од египетската земја, во петтиот месец, на првиот ден од месецот;

[39]Арон имаше сто дваесет и три години кога умре на планината Ор.

[40]Тогаш царот на Арад, еден од хананските цареви, кој живееше на југ во хананската земја, чу дека идат синовите на Израел.

[41]И тие тргнаа од Ор-Планина и се сместија во Салмона.

[42]Појдоа од Салмона и се сместија во Пунон.

[43]Се кренаа од Пунон и се сместија во Овот.

[44]Потоа заминаа од Овот и се сместија во Ије-Аварим, од спротива на пределите моавски.

[45]Тргнаа од Ије-Аварим и се сместија во Дивон-Гад.

[46]Појдоа од Дивон-Гад и се сместија во Алмон-Дивлатаим.

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como

[47]Се кренаа од Алмон-Дивлатаим и се сместија на планината Аварим, спроти Нево.

[48]Тргнаа од Аваримската планина и се сместија во рамнините моавски, крај Јордан, спроти Ерихон;

[49]тие беа сместени на брегот од Јордан, во Моавската Рамнина, од Бет-Јешимот до Авел-Ситим.

[50]Тогаш му рече Господ на Мојсеј во Рамнината Моавска, кај Јордан, спроти Ерихон, велејќи:

[51]„Кажи им на синовите израелски и речи им: кога ќе минете од онаа страна на Јордан, во хананската земја,

[52]протерајте ги од пред себе сите жители на оваа земја, разрушете ги сите нивни камени идоли и сите нивни излеани идоли, и сите нивни жртвеници, разорете ги

[53]и завладејте ја таа земја, и населете се во неа, зашто Јас ви ја давам во наследство;

[54]и поделете ја земјата со ждрепка на делови меѓу вашите племиња: на многубројните дајте им поголем дел, а на малубројните дајте им помал дел; како кому ќе му се падне ждрепката, таму да му биде и делот; земете си делови според родовите на предците ваши.

[55]Ако, пак, не ги протерате од пред себе жителите на таа земја, тогаш оние што ќе останат, ќе бидат трн во очите ваши и бодила во слабините ваши и ќе ве

aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.

56 E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

Números 34

Os confins da terra

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

3 A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

4 Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

5 Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

6 Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

7 Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

8 Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

притеснуваат во земјата каде што ќе живеете,

56и тогаш, она што мислев да им го направам ним, ќе ви го направам вам.“

Броеви 34

Границите на земјата хананска

1Му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

2„Заповедај им на синовите на Израел и кажи им: кога ќе влезете во хананската земја, таа е земјата, која ќе ви се падне во дел – земјата хананска со пределите нејзини:

3вашата јужна граница ќе започнува од пустината Син, покрај Едом; ќе започнува од крајот на Соленото Море откај исток;

4потоа вашата граница ќе сврти на југ кон Акравимските возвишенија, минува низ Син, ќе дојде јужно од Кадис-Барнеа, па потоа ќе продолжи кон Хацар-Адар и Ацмон;

5од Ацмон границата ќе оди кон египетската река и ќе излегува на морето.

6А западна граница ќе ви биде Големото Море. Тоа ќе ви биде граница откај запад.

7Откај север, пак, да имате граница: од Големото Море да оди кон планината Ор,

8од планината Ор да продолжува до Емат, и оттука да свртува кон Цедад;

[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

[12] descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

[13] Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

[14] Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

[15] Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

[9]оттаму границата да продолжи кон Зифрон и да скршнува кон Хацар-Енан: тоа да ви биде северната граница.

[10]Источната граница означете ја сами од Хацар-Енан до Шефам,

[11]од Шефам ќе продолжи кон Ривла, потоа, слегувајќи уште надолу, се допира до источните брегови на Генисаретското Езеро; од источната страна на Ајин;

[12]потоа границата ќе оди по реката Јордан и ќе заврши кај Соленото Море. Тоа да ви биде земјата со границите нејзини наоколу.“

[13]Тогаш им заповеда Мојсеј на синовите на Израел и им рече: „Еве ја земјата што ќе ја поделите со ждрепка, која Господ заповеда да им се даде на деветте племиња и на половината од племето,

[14]зашто племето на Рувимовите потомци според семејствата нивни, и племето на потомците на Гад според семејствата нивни, и половината од Манасиевото племе, го добија својот дел:

[15]двете племиња и половината племе го добија својот дел со ждрепка од оваа страна на Јордан, спроти Ерихон, на исток.“

Список на одговорните за поделба на земјата

[16]И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[17]„Ова се имињата на мажите што ќе ја поделат таа земја меѓу вас: свештеникот Елеазар, и Исус, Навиновиот син;

[18] Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

[19] São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[20] da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades

[18]а за делењето на земјата земете и по еден кнез од секое племе.

[19]А еве ги имињата на тие мажи: за Јудиното племе – Халев, синот Јефунеов;

[20]за племето на Симеоновите потомци – Самоил, синот Амиудов;

[21]за Венијаминовото племе – Елидад, синот Кислонов;

[22]за племето на Дановите потомци – кнезот Буки, Јоглиевиот син;

[23]за Јосифовите потомци, за племето на Манасиевите потомци – кнезот Ханиил, Ефодовиот син;

[24]за коленото на Ефремовите потомци – кнезот Кемуел, синот Шифтанов;

[25]за племето на Завулоновите потомци – кнезот Елицафан, синот Парнахов;

[26]за племето на Исахаровите потомци – кнезот Палтиел, синот Азанов;

[27]за племето на Асировите потомци – кнезот Ахиуд, синот Шеломиев;

[28]за племето на Нефталимовите потомци – кнезот Педаел, синот Амиудов.“

[29]Тоа се оние, на кои Господ им заповеда да ги поделат деловите меѓу синовите на Израел во ханaskата земја.

Броеви 35

За градовите на левитите

[1]И му рече Господ на Мојсеј во Рамнината Моавска кај Јордан, спроти Ерихон, велејќи:

[2]„Заповедај им на синовите на Израел да им дадат на левитите од добиените

aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

3 Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

4 Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

5 Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

6 Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

7 Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

8 Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

Seis cidades de refúgio

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

9 Disse mais o SENHOR a Moisés:

делови во владение свое градови за живеење; и поле околу градовите дајте им на левитите;

3во градовите ќе живеат тие, а полето ќе биде за добитокот нивни, и за сите други нивни животни.

4Полето околу градовите што ќе им го дадете на левитите, треба да се простира од градскиот ѕид (две) илјади лакти наоколу.

5И измерете надвор од градот: откај исток – две илјади лакти, откај страната на југ – две илјади лакти, и страната откај запад – две илјади лакти, откај север – две илјади лакти, а во средината да биде градот; такво ќе им биде полето околу градовите.

6Меѓу градовите што ќе им ги дадете на левитите, шест града нека има за засолниште, каде што ќе дозволите да избегаат оние што убиле; и освен нив дајте им уште четириесет и два града:

7сите градови што ќе им ги дадете на левитите, да бидат четириесет и осум града со поле околу нив.

8И кога ги давате градовите од владението на синовите израелски, давајте од поголемото – повеќе, од помалото – помалку; според наследството свое што ќе го добие, секое колено нека им даде од своите градови на левитите.“

Градови прибежишта

9И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

Execução do homicida
Deuteronômio 19.11-13

[16] Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[17] Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que

[10]„Кажи им на синовите на Израел и речи им: кога ќе минете преку Јордан во хананската земја,

[11]изберете си градови што ќе ви бидат градови прибежишта, каде што би можел да избега убиец, кој убил ненамерно.

[12]И тие градови нека ви бидат засолниште од одмаздникот, та да не биде погубен оној што го извршил убиството, пред да излезе на суд пред народот.

[13]А градовите што ќе ги дадете, градовите за засолништа, треба да бидат шест:

[14]три града дајте од оваа страна на Јордан и три града дајте во хананската земја; тие треба да бидат градови прибежишта.

[15]Тие шест градови да бидат засолништа за синовите на Израел, за придојдениот и за преселениот меѓу вас, за да избега во нив секој, кој убил човек не сакајќи.

[16]Ако некој удри некого со железен предмет и тој умре, тој е убиец: убиецот да биде убиен;

[17]и ако некој удри некого, фрлајќи камен со рака, и тој умре од каменот; тој е убиец, убиецот да биде убиен;

[18]или ако удри со дрвен предмет со рака, па тој од тоа умре, тој е убиец, убиецот да биде предаден на смрт.

possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[19]Одмаздникот за крв сам може да го убие убиецот: штом ќе го сретне, може сам да го умртви.

[20]Ако некој турне некого од омраза, или со умисла фрли на него нешто, така што тој да умре,

[21]или поради злоба го удри со рака, па тој умре, тогаш оној што удрил да биде убиен, тој е убиец; одмаздникот за крв може да го умртви убиецот штом ќе се сретне со него.

[22]Ако го турне, не сакајќи, и без непријателство, или фрли на него нешто без умисла,

[23]или, без да види, откачи некој камен одозгора што може да предизвика смрт, така што оној умре, но тој не му бил непријател и не му мислел зло,

[24]тогаш народот да го реши делото меѓу убиецот и одмаздникот за крв според оваа наредба;

[25]и народот да го спаси убиецот од раката на одмаздникот за крв, и да го врати во градот на неговото засолниште, каде што избегал тој, за да живее таму до смртта на големиот свештеник, кој е помазан со свето масло.

[26]Ако убиецот излезе надвор од градот за засолнување, каде што избегал,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

Números 36

[27]па одмаздникот за крв го сретне надвор од границата на градот прибежиште и го убие, нема да биде виновен за крвнина,

[28]зашто оној треба да живее во градот на засолништето свое до смртта на големиот свештеник, а по смртта на големиот свештеник убиецот ќе може да се врати во земјата каде што живеел.

[29]Тоа да ви биде законска наредба во поколенијата ваши, по сите ваши живеалишта.

[30]Секој кој ќе убие човек, може да биде казнет со смрт, ако против него сведочат свидетели; но еден сведок не е доволен за осудување на смрт.

[31]И не земајте откуп за душата на убиецот, кој е виновен за смртта – него предавајте го на смрт.

[32]И не земајте откуп за избеган во град за засолнување, за да му дозволите да живее во земјата своја, пред смртта на великиот свештеник.

[33]Не осквернувајте ја земјата, на која живеете; зашто крвта ја осквернува земјата, а земјата не се чисти од пролеаната крв поинаку, освен со крвта на оној, кој ја пролеал.

[34]Да не ја осквернувате земјата, на која живеете, во која помеѓу вас се населив и Јас; зашто Јас сум Господ, Кој живее меѓу синовите на Израел.“

Броеви 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[6] Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer

Наредби во врска со мажењето на ќерките наследнички

[1]Дојдоа старешините на семејствата од родовите на синовите на Галаад, потомци на Махир, син Манасиев, од племињата на Јосифовиот народ, и говореа пред Мојсеј и пред кнезовите, старешини од родовите на синовите израелски,

[2]па рекоа: „Господ му заповеда на господарот наш да им дадеме земја во дел на синовите израелски со ждрепка, и на господарот наш му е заповедано од Господ, делот на Салпаад, наш брат, да им го дадеме на ќерките негови;

[3]ако, пак, тие се омажат за синови од некое друго израелско племе, тогаш нивниот дел ќе се одземе од делот на татковците наши и ќе се додаде кон делот на она племе, во кое тие ќе бидат омажени; и така ќе се одземе наследството нивно од делот, кој ни се падна со ждрепка нам;

[4]а кога кај синовите на Израел ќе има јубилејна година, делот нивни ќе се до-даде кон делот на она племе, во кое тие ќе бидат омажени – делот нивни ќе се одземе од делот на татковото ни пле-ме.“

[5]Тогаш Мојсеј им заповеда на синовите на Израел, според повелбата Господова, и рече: „Право говори племето на Јосифовите потомци:

[6]еве, како заповеда Господ за Салпаа-довите ќерки: тие можат да бидат жени на оние што ќе им се допаднат, но

aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

[7] Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

[8] Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

[9] Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

[10] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

[11] pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

[12] Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

[13] São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

можат да се омажат само со човек од племето од татковиот им род,

[7]за да не минува делот на синовите израелски од едно племе во друго – зашто секој од синовите на Израел треба да биде приврзан кон делот од племето на неговите предци;

[8]и секоја ќерка, која наследува дел во племето на синовите израелски, треба да стане жена на некого од племето на татковиот си род, та секој од синовите на Израел да го наследува делот на своите предци;

[9]и да не минува делот од едно племе во друго; туку секое израелско племе ќе остане приврзано кон делот од племето на неговите предци.“

[10]Како што му заповеда Господ на Мојсеј, така и направија Салпаадовите ќерки.

[11]Затоа Салпаадовите ќерки Махла, Тирца, Хогла, Милка и Ноа се омажија со синовите од своите стриковци;

[12]тие се омажија во племето од потомците на Манасија, Јосифов син, и нивниот дел остана во племето на нивниот татко.

[13]Тоа се заповедите што Господ им ги даде на синовите израелски преку Мојсеј во Рамнините Моавски, кај Јордан, спроти Ерихон.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

[1] São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

[2] Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

[3] Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

[4] depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

[5] Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

[6] O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

[7] Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

Повторени закони

Повторени закони 1

ПРВ ГОВОР НА МОЈСЕЈ

[1]Ова се зборовите што им ги кажа Мојсеј на сите Израелци, уште кога беа источно од Јордан, во пустинската рамнина спрема Суф, меѓу Фаран и Тофел, Лаван, Хацерот и Ди-Захав;

[2]а од Хорив, преку планината Сеир, до Кадис-Барнеа има единаесет дена пат.

[3]На четириесеттата година, на единаесеттиот месец, во првиот ден од месецот, им кажа Мојсеј на синовите израелски сè, што му беше заповедал Господ за нив.

[4]Откако го порази аморејскиот цар Сихон, кој живееше во Есевон, и башанскиот цар Ог во Едреи, кој живееше во Аштарот,

[5]од онаа страна на Јордан, во земјата моавска, Мојсеј почна да го објаснува тој закон и рече:

Бог му заповеда на Израел да тргне

[6]Господ, Бог наш, ни говореше на Хорив и рече: „Доста живеевте во таа планина;

[7]свртете се и кренете, па одете во планинските предели на Аморејците и кај сите нивни соседи, во рамнината, по планините и по долините, и во јужните краишта и во приморската земја

хананска, и во Ливан, дури до големата река, реката Еуфрат!

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

[8]Ете, ви ја давам таа земја, одете, земете ја земјата во наследство, која Господ со клетва им вети дека ќе им ја даде на предците ваши – на Авраам, Исак и Јаков, ним и на потомството нивно.“

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

Мојсеј поставува судии

[9] Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

[9]И јас ви реков во она време: „Не можам сам да ве водам;

[10] O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

[10]Господ, вашиот Бог, ве умножи, и еве, вие сте сега многубројни како ѕвездите небески:

[11] O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

[11]Господ, Бог на предците ваши, нека даде да се намножите и илјадапати повеќе, отколку што сте сега и нека ве благослови, како што ви говореше!

[12] Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

[12]Како ќе ги носам сам страдањата ваши, тежините ваши и расправиите ваши?

[13] Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

[13]Изберете си од вашите племиња луѓе мудри, разумни и искусни, а јас ќе ви ги поставам за началници.“

[14] Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

[14]Вие ми одговоривте тогаш и рековте: „Тоа што го велиш е добро да го направиме.“

[15] Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

[15]И ги зедов првенците на вашите племиња, мажи мудри и искусни, и ги поставив за началници над вас: илјаданачалници, стоначалници, педесетначалници, десетначалници и за записничари во племињата ваши.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos

[16]И им заповедав на судиите ваши во тоа време, и им реков: „Ислушувајте ги

irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

браќата свои и судете справедливо како брат спрема брат, а така постапувајте и со придојдениот кај него;

[17]Во судот не правете разлика меѓу луѓето, ислушувајте го и малиот, и големиот: не плашете се од никого, бидејќи судот е Божји; а ако имате дело, кое е тешко за вас, обратете се до мене, и јас ќе пресудам.“

[18]И во тоа време ви заповедав за сè што треба да правите.

Непослушноста на Израел на влезот од ветената земја

[19]И откако тргнавме од Хорив, одевме по целата таа голема и страшна пустина, што ја видовте, по патот кон Аморејската планина, како што беше заповедал Господ, нашиот Бог; и стигнавме во Кадис-Барнеа.

[20]Тогаш јас ви реков: „Вие стигнавте на Аморејската планина, која Господ, Бог наш, ви ја дава;

[21]ете, Господ, Бог ваш, ви ја предаде оваа земја; одете и земете ја во владение, како што им рече Господ, Бог на вашите предци: не бојте се и не плашете се!“

[22]Но вие сите дојдовте при мене и рековте: „Да испратиме пред нас луѓе, да ја разгледаат земјата и да ни донесат известување за патот по кој ќе одиме, и за градовите, во кои ќе влеземе.“

[23]Ми се свидоа тие зборови, а јас зедов од вас дванаесет души, по еден човек од секое племе.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

[24]Тие тргнаа, се качија на планината, дојдоа до долината Ешкол, и ја разгледаа;

[25]па зедоа во рацете свои плодови од земјата, ни донесоа, и нè известија, велејќи: „Добра е земјата, што Господ, Бог наш, ни ја дава.“

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[26]Но вие не сакавте да одите и се оглушивте од заповедта на Господ, вашиот Бог,

[27]и негодувавте во шаторите свои, велејќи: „Господ, од омраза спрема нас, нè изведе од земјата египетска, за да нè предаде во рацете на Аморејците и да нè истреби;

[28]каде ќе одиме? Нашите браќа нè обесхрабрија, велејќи: оној народ е поголем и посилен од нас; таму градовите се поголеми и оградени со ѕидови до небеса, па и луѓе исполини видовме таму.“

[29]Тогаш јас ви реков: „Не ужасувајте се и не плашете се од нив;

[30]Господ, Бог ваш, оди пред вас; Тој ќе се бори за вас, исто онака, како што направи со вас во Египет, пред очите ваши.

[31]И во оваа пустина, како што видовте, Господ, Бог твој, те пазеше, како што човек го пази синот свој, по целиот пат по кој минавте, додека стигнавте на ова место.“

[32]Но и покрај тоа вие не Му верувавте на Господ, вашиот Бог,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

[33]Кој одеше пред вас по патот, за да ви одбере место, каде да запрете, ноќе со оган, за да ви го посочува патот по кој одите, а дење со облак.

O castigo de Deus
Números 14.20-38

[34] Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

[34]И кога Господ ги чу зборовите ваши, се разгневи, и се заколна, велејќи:

[35] Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

[35]„Никој од овие луѓе, од овој зол род, нема да ја види добрата земја, за која им се заколнав на предците нивни дека ќе им ја дадам;

[36] salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

[36]само Халев, Јефунеовиот син, тој ќе ја види; нему ќе му ја дадам земјата, во која влезе, и на синовите негови, зашто Му се покоруваше на Господ.“

[37] Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

[37]Господ се разгневи и на мене заради вас, велејќи: „И ти нема да влезеш таму;

[38] Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

[38]Исус, синот Навинов, кој е при тебе, тој ќе влезе таму; него поткрепи го, бидејќи тој ќе му ја даде на Израел во наследство;

[39] E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

[39]и децата ваши, за кои говоревте дека ќе станат плен на непријателите, и синовите ваши, кои засега не знаат што е добро, и што зло, тие ќе влезат таму; ним ќе им ја дадам, и тие ќе ја наследат.

[40] Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[40]А вие свртете и тргнете кон пустината, по патот кон Црвеното Море.“

O povo derrotado em Horma
Números 14.39-45

[41] Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[41]Вие одговоривте тогаш и ми рековте: „Згрешивме пред Господ; ќе одиме и ќе се бориме како што ни беше заповедал Господ, Бог наш.“ И вие го опашавте секој своето бојно оружје, па се собравте и се искачивте на планината.

[42]Но Господ ми рече – кажи им: „Не одете и не војувајте, зашто Јас нема да бидам меѓу вас, за да не бидете разбиени од непријателите ваши.“

[43]И јас ви го кажав тоа, но вие не ме послушавте и ја престапивте Господовата заповед и своеволно се искачивте на планината.

[44]Тогаш излегоа против вас Аморејците, кои живееја по таа планина, и ве прогнаа, како што прават пчелите, и ве разбиваа од Сеир дури до Хорма.

[45]Вие тогаш се вративте и почнавте да плачете пред Господ, но Господ не го чу плачот ваш и не ве послуша.

[46]И останавте во Кадис многу време: колку што бевте таму.

Повторени закони 2

[1]Потоа се вративме и тргнавме по пустината кон Црвеното Море, како што ми беше рекол Господ, и многу време одевме околу планината Сеир.

Поминување низ Едом, Моав и Амон

[2]И Господ ми рече, велејќи:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

[3]„Доста одевте околу таа планина, свртете се, пак, кон север.

[4]Заповедај му на народот и кажи му: ќе поминете сега низ пределите на вашите браќа, потомците Исавови, кои живеат во Сеир; и тие ќе се исплашат од вас, но вие ќе бидете внимателни:

[5]не започнувајте со нив војна. Јас нема да ви дадам од земјата нивна ни една стапка, зашто планината Сеир им ја дадов на потомците Исавови.

[6]Храна купувајте од нив со сребро и јадете; и вода купувајте од нив со сребро и пијте;

[7]зашто Господ, Бог твој, те благослови во секое твое дело; те чуваше додека патуваше ти по таа голема пустина; ете, четириесет години Господ, Бог твој, е со тебе; ти од ништо не се лишуваше.“

[8]И минавме покрај нашите браќа, потомците Исавови, кои живеат во Сеир; по патот во рамнината од Елат и Еција-Гевер, па свртевме и го изминавме патот во пустината Моав.

[9]И ми рече Господ: „Не се карајте со Моавците, ниту почнувајте со нив војна; зашто Јас нема да ви дадам ништо од земјата нивна, бидејќи Јас им го дадов Ар на Лотовите потомци.“

[10]Порано таму живееја Емијци, народ голем, многуброен и висок како Anаковите потомци,

[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

[13] Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

[14] O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

[15] Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

A travessia de Ar e Arnom

[16] Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

[17] o SENHOR me falou, dizendo:

[18] Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

[19] e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

[11]и ги сметаат Рефаимци како и Анакијците; Моавците, пак, ги нарекуваа Емијци.

[12]А во Сеир живееја порано Хоријците; но потомците Исавови ги изгонија и ги истребија од пред себе и се населија наместо нив – така, како што направи Израел со земјата на своето наследство, што му ја беше дал Господ.

[13]„И сега, станете и преминете го потокот Зеред.“ И ние го минавме потокот Зеред.

[14]Откако отидовме во Кадис-Барнеа и го минавме потокот Зеред, поминаа триесет и осум години, сè додека во таборот не изгинаа сите мажи, погодни за војна, според она како што им се беше заколнал Господ;

[15]пак и раката Господова беше против нив, истребувајќи ги од логорот, додека сите не изумреа.

[16]И тогаш, кога изгинаа сите мажи, годни за војна, и исчезнаа помеѓу народот,

[17]Господ ми рече, велејќи:

[18]„Ти минуваш сега низ пределите моавски, преку Ар,

[19]и им се приближи на Амоновите потомци; не судрувај се со нив, ниту почнувај со нив војна, зашто Јас нема да ти дадам ништо во наследство од земјата на Амоновите потомци, бидејќи им ја дадов на потомците на Лот.“

[20] (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

[20]Таа се сметаше за земја на Рефаимците: порано живееја во неа Рефаимци; Амонците, пак, ги нарекуваа Замзумијци;

[21] povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

[21]тие беа народ голем, многуброен и висок како Анакијците, и Господ ги истреби пред лицето нивно, и тие ги изгонија и се населија на нивното место,

[22] assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

[22]како што направи за синовите Исавови, кои живеат во Сеир, истребувајќи ги пред нив Хоријците, и тие ги изгонија, и се населија на местото нивно и таму живеат до ден денес.

[23] também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

[23]И Авијците, што живееја во селата кај Газа, Кафторијците, кои беа излегле од Кафтор, ги истребија и се населија на нивното место.

[24] Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

[24]„Станете, тргнете и минете го потокот Арнон; ете, го предавам во раката твоја Сихон, царот хешбонски, Амореецот, и неговата земја; почни да ја покоруваш и војувај против него;

[25] Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

[25]од денес Јас ќе почнам да сеам страв и ужас пред тебе врз народите под целото небо; оние, што ќе чујат за тебе, ќе се растреперат и ќе се уплашат од тебе.“

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom
Números 21.21-30

Преземање на царството на Сихон

[26] Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

[26]И испратив пратеници од пустината Кедемот кај хешбонскиот цар Сихон, со мирни зборови, за да кажат:

[27] deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

[28] A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

[29] como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[30] Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[27]„Дозволи ми да минам преку твојата земја; ќе одам по патот, нема да скршнувам, ни десно, ни лево;

[28]храна продавај ми за сребро, и јас ќе јадам, и вода продавај ми за сребро, и јас ќе пијам; само со нозете мои да минам.“

[29]Така, како што ми дозволија потомците Исавови, кои живеат во Сеир, и Моавците од Ар, додека не минам преку Јордан во земјата, што Господ, Бог наш, ни ја дава.

[30]Но хешбонскиот цар Сихон не се согласи да минеме преку земјата негова, зашто Господ, Бог наш, го ожесточи духот негов и срцето му го окорави, за да го предаде во раката твоја, како што тоа се виде сега.

[31]И ми рече Господ: „Ете, Јас почнав да ти го предавам Сихон, и земјата негова; почни да ја покоруваш земјата негова.“

[32]И Сихон, со целиот народ свој, излезе против нас во бој кај Јахца;

[33]и ни го предаде Господ, Бог наш, и ние го разбивме него, синовите негови и целиот народ негов.

[34]Тогаш ги презедовме сите градови негови, ги ставивме под клетва и ги разоривме, а и сите мажи, жени и деца ги убивме: никој не остана жив;

[35]само добитокот им го зедовме и пленот од градовите, што ги презедовме.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

[36]Од Ароер, кој е на брегот од потокот Арнон, и од тој град, што е во долината, па сè до Галаад, немаше град, непристапен за нас: сè ни предаде Господ, Бог наш.

[37]Само кон земјата на потомците Амонови не пристапивме, ниту до местата, блиски до потокот Јавок, ниту кон градовите по планината, ниту до сè, за кое не ни заповеда Господ, Бог наш.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

[4] Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

Повторени закони 3

Заземање на царството на Ог

[1]И се свртевме оттаму и појдовме кон Башан, и башанскиот цар Ог излезе во борба против нас со целиот свој народ, кај Едреи.

[2]И ми рече Господ: „Не плаши се од него, зашто Јас ќе ти го предадам во раката твоја него, и целиот народ негов, и целата земја негова; и ти ќе направиш со него така, како што направи со аморејскиот цар Сихон, кој живееше во Есевон.“

[3]И Господ, Бог наш, ни го предаде во рацете наши и Ог, царот башански, и целиот народ негов; и го разбивме, така што од него не остана никој жив.

[4]Тогаш му ги презедовме сите градови негови, па не остана град, што не бевме го презеле од нив: шеесет градови, целата област Аргов во царството на Ог Башански.

[5] Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

[6] Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

[7] Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

[8] Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

[9] (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

[10] tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

[11] (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

Distribuição da Transjordânia
Números 32.33-42

[12] Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

[5]Сите тие градови беа утврдени со високи ѕидови, порти и довратници, без да го сметаме големиот број села.

[6]И ние ги ставивме под клетва, како што направивме со Сихон, царот хешбонски, уништувајќи ги сите градови заедно со мажите, жените и децата;

[7]а целиот добиток и пленот од градовите го разграбавме.

Поделба на Галаад

[8]И во тоа време ја презедовме од рацете на двајцата цареви аморејски земјата од оваа страна на Јордан, од потокот Арнон па сè до планината Ермон;

[9]Сидончаните го викаат Ермон Сирјон, а Аморејците го нарекуваат Сенир.

[10]Сите градови во рамнината, целиот Галаад и целиот Башан до Салеха и Едреи, беа градови од царството на Ог Башански;

[11]зашто башанскиот цар Ог беше единствен преживеан од Рефаимците. Ете, неговиот мртовечки сандак сè уште може да се види во Рава, главен град на Амонците: железен одар – долг девет лакти, а широк четири лакти, машки лакти.

[12]И тогаш ја добивме во наследство таа земја, почнувајќи од Ароер, кој е кај потокот Арнон; а половината од планината Галаад со нејзините градови му ја предадов на Рувимовото и на Гадовото племе.

[13] O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

[13]Остатокот, пак, од Галаад и целиот Башан, царството на Ог, му го предадовме на половината од Манасиевото племе: целата област Аргов, со цел Башан. Таа земја се нарече Рефаимска.

[14] Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

[14]Јаир, Манасиевиот потомок, ја презеде целата област Аргов, дури до пределите Гесуриски, и Маахатски, и ги нарече тие башански места Јаирови села, според своето име, како што се викаат тие и до ден денес.

[15] A Maquir dei Gileade.

[15]На Махир му го дадов Галаад;

[16] Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

[16]а на племето Рувимово и Гадово им дадов од Галаад дури до потокот Арнон, земјата меѓу потокот и пределот до потокот Јавок, граница на Амоновите потомци;

[17] como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

[17]западната, пак, граница оди по долината на Јордан, помеѓу Генисаретското Езеро и Мртвото Море, до источното подножје на Фазга.

[18] Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

[18]Тогаш и ви заповедав, велејќи: „Господ, Бог ваш, ви ја даде таа земја во владение; сите способни за војна, откако ќе се вооружите, појдете пред браќата ваши, синовите на Израел;

[19] Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

[19]само жените ваши, децата ваши и добитокот ваш, нека останат во градовите ваши, што ви ги дадов,

[20] até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR,

[20]додека Господ не им даде спокојство на вашите браќа, како и вам, и додека тие не ја наследат таа земја, која

vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

21 Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

22 Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

A oração de Moisés para entrar em Canaã

Números 27.12-23

23 Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

24 Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

25 Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

26 Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

27 Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

Господ, Бог ваш, им ја дава од онаа страна на Јордан; тогаш вратете се секој во своето наследство, што ви го дадов.“

21А на Исус му заповедав во она време, велејќи: „Очите твои видоа сè, што Господ, Бог ваш, им направи на тие двајца цареви; исто ќе направи Господ и со сите царства, преку кои ќе минуваш.

22Не плашете се од нив, зашто Господ, Бог наш, Сам се бори за нас.“

Мојсеј нема да влезе во Ханан

23И Му се помолив на Господ во она време, велејќи:

24„Господи, Боже, Ти почна да го покажуваш на слугата Свој величието Свое и силата Своја; па има ли некој бог на небото или на земјата, кој би можел да прави такви дела, како Твоите, и со таква моќ, каква што е Твојата?

25Дај ми да минам и да ја видам онаа прекрасна земја преку Јордан, тие убави планински предели и Ливан.“

26Но Господ ме презре заради вас и не ме послуша, и ми рече Господ: „Доста, во иднина да не ми говориш повеќе за тоа;

27искачи се на врвот од Фазга и крени ги очите кон морето и кон север, кон југ и кон исток; погледни со очите, зашто нема да го минеш Јордан;

[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

[4] Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

[5] Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos

[28]дај му совет на Исус, поткрепи го и охрабри го; зашто тој ќе го предводи овој народ и тој ќе им го раздели наследството во таа земја, на која ти ќе погледнеш.“

[29]И останавме во долината спроти Бет-Пеор.

Повторени закони 4

Практична примена на Божјите закони

[1]И така, Израеле, послушај ги наредбите и законите, на кои јас ве учам да ги исполнувате, за да бидете живи и да отидете и да ја наследите онаа земја, која Господ, Бог на вашите предци, ви ја дава;

[2]не додавајте ни збор повеќе на она што ви го заповедам, ниту да одземате од него; исполнувајте ги заповедите на Господ, вашиот Бог, кои јас ви ги предавам;

[3]очите ваши видоа сè, што Господ, направи со Ваал-Фегор; зашто Господ, Бог наш, го истреби од средината твоја секој, што го следеше Ваал-Фегор;

[4]а вие, кои сте Му приврзани на Господ, вашиот Бог, сите сте живи до ден – денес.

[5]Ете, ви ги изнесов наредбите и законите, што ми ги предаде Господ, Бог мој, за да постапувате така во земјата, во која влегувате, за да ја завладеете.

[6]И така, пазете ги и исполнувајте ги, зашто во тоа е вашата мудрост и вашиот разум пред очите на сите народи,

que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

кои, откако ќе чујат за сите тие наредби, ќе речат: овој голем народ е мудар и разумен народ.

[7]Зашто има ли некој голем народ, кому неговиот бог му се приближил толку, како што е близок кон нас Господ, нашиот Бог, кога и да Го повикаме?

[8]И има ли некој голем народ со такви праведни наредби и закони, како целиот овој закон, што ви го предавам денес?

Откровението на планината Хорив

[9]Само пази се и грижливо чувај ја душата своја, за да не ги заборавиш делата, што ги видоа твоите очи, и тие да не излегуваат од срцето твое, во сите денови на твојот живот, и да продолжат така и синовите твои, и синовите на твоите синови.

[10]Во оној ден, кога стоевте пред Господ, вашиот Бог, кај Хорив, и кога ми рече Господ: „Собери го при Мене народот, за да му ги кажам Моите зборови, од кои ќе научат да се плашат од Мене во сите денови на својот земен живот и да ги научат синовите свои.“

[11]Вие се доближивте и застанавте во подножјето на планината, а планината гореше во оган до самото небо; и имаше темнина, облаци и мрак.

[12]И Господ ви говореше од средината на огнот; гласот на зборовите го чувте, но образ не видовте, туку чувте само глас.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

[16] para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

[13]И Тој ви го објави Својот завет, и ви заповеда да ги исполнувате Десетте заповеди и ги напиша на две камени плочи.

[14]Тогаш Господ ми заповеда да ве научам на наредбите и законите, за да ги исполнувате во земјата во која влегувате, да ја завладеете.

Предупредување против идолите

[15]Бидете цврсто убедени во душите свои дека не видовте никаков лик во оној ден, кога Господ ви говореше, на Хорив од средината на огнот.

[16]За да не се огрешите, правејќи си вајан лик, образ на идол во вид на маж или жена,

[17]лик на некое животно што е на земјата, лик на некоја перната птица, која лета под небото,

[18]лик на каква било гадинка што ползи по земјата, лик на секаков вид риба, која е во водата под површината на земјата;

[19]и да не се соблазниш ти, кога ќе погледнеш кон небото и ќе го видиш сонцето, месечината и ѕвездите и сето воинство небеско, та да им се поклониш и да им послужиш, зашто Господ, твојот Бог, ги определил за сите народи под небото.

[20]А вас, пак, Господ ве зеде и ве изведе од железната печка, од Египет, та да бидете народ Негов, како што сте тоа денес.

[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[21]И се разгневи Господ Бог на мене поради вас и се заколна дека нема да го минам Јордан и нема да влезам во онаа убава земја, што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство.

[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

[22]Јас ќе умрам во оваа земја, и нема да го минам Јордан, додека вие ќе минете и ќе ја заземете таа убава земја.

[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

[23]Гледајте, да не го заборавите заветот на Господ, вашиот Бог, што Тој го склучи со вас, и да не си правите никакви идоли – образи на што и да било, како што ти заповеда Господ, твојот Бог;

[24] Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

[24]бидејќи Господ твојот Бог, е оган, што гори, Бог ревнител.

[25] Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

[25]Ако, пак, ти се родат синови и внуци, и, откако ќе поживееете долго на земјата, ќе почнете да вршите беззаконија и направите каков-годе резан лик, со тоа ќе направите зло пред очите на Господ, вашиот Бог, и така ќе Го разгневите.

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[26]Денес, еве, ги повикувам за сведоци небото и земјата дека наскоро ќе ја изгубите оваа земја, во која одите да ја наследите од онаа страна на Јордан; нема да останете во неа долго, ами ќе загинете.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[27]И ќе ве распрсне Господ меѓу народите, и ќе станете малубројни меѓу народите, кај кои ќе ве одведе Господ;

[28] Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que

[28]и таму ќе им служите на нивните богови, што рака човечка ги направила

não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

од дрво и од камен, кои не гледаат и не слушаат, не јадат, и не мирисаат.

29 De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

29Но таму кога ќе Го побарате Господа, вашиот Бог, ќе Го најдете, ако Го побарате од сè срце и со целата своја душа.

30 Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

30Кога ќе западнеш во тага, и кога сето тоа со време ќе те снајде, ти ќе Му се обратиш на Господ, твојот Бог, и ќе го чуеш Неговиот глас.

31 então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

31Господ, твојот Бог, е Бог милосрден; Тој нема да те остави, нема да те погуби и нема да го заборави заветот со твоите предци, кој со заклетва им го потврдил.

Предноста на Израел

32 Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

32Зашто, запрашај се за поранешните времиња, што беа пред тебе, од оној ден, кога Бог го создаде човекот на земјата, и од едниот крај на небото до другиот; имало ли нешто такво како ова големо дело, или се чуло ли за слично на него?

33 ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

33Го чул ли некој народ некогаш гласот на Бога, Кој говори од оган, како што ти чу, и остана жив?

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

34Зар се обидел некој бог да си земе народ од друг народ преку порази, знаменија и чуда, преку војна, и со силна испружена рака, со големи ужаси, како што направи за вас Господ, вашиот Бог, во Египет пред твоите очи?

35 A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

35Тебе ти е дадено да го видиш тоа, за да разбереш дека само Господ, твојот Бог е Бог и дека нема друг освен Него.

[36] Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

[36]Тој ти дозволи од небото да го чуеш гласот Негов, за да те научи, а на земјата ти го покажа Својот голем оган, и ти ги слушаше зборовите Негови од огнот;

[37] Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

[37]бидејќи Тој ги засака твоите предци и ве избра вас, потомците нивни по нив, и те изведе Сам со големата сила Своја од Египет,

[38] para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

[38]за да ги порази од пред тебе народите што беа поголеми и посилни од тебе, па да те воведе и да ти ја даде земјата нивна во наследство, која сега ја имаш.

[39] Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

[39]И така, знај сега и вразуми се, зашто Господ, твојот Бог, е Бог на небото горе и на земјата долу, и нема друг освен Него;

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

[40]и пази ги наредбите Негови и заповедите Негови, кои денес ти ги давам, за да биде добро за тебе и за твоите потомци по тебе и да останеш долго во таа земја, која Господ, твојот Бог, ти ја дава засекогаш.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

Три азилни градови во Трансјорданија

[41] Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

[41]Тогаш Мојсеј оддели три града од онаа страна на Јордан, откај изгревот на сонцето,

[42] para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

[42]за да избега таму убиец, кој не сакајќи ќе убие свој ближен, а да не му бил непријател ни вчера, ниту завчера, и, откако ќе избега во еден од тие градови, да остане жив.

[43] Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os

[43]Тоа беа Бецер во пустината, во рамнината населена од племето Рувимово, и Рамот во Галаад, наследство

gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

[44] Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

[45] São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

[46] além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

[47] e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

[48] desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos

Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

Гадово, и Голан во Башан, земја на племето Манасиево.

Втор говор на Мојсеј

[44]Ова е законот што Мојсеј им го предложи на синовите израелски;

[45]ова се заповедите, наредбите и законите, кои Мојсеј им ги кажа на синовите на Израел откако беа излегле од Египет,

[46]од онаа страна на Јордан, во долината спроти Бет-Пеор, во земјата на аморејскиот цар Сихон, кој живееше во Есевон, и кого Мојсеј го разби со синовите на Израел, откако беа излезени од Египет.

[47]И ја освоија земјата негова и земјата на башанскиот цар Ог, обајцата цареви на земјата аморејска, која е од онаа страна на Јордан, откај изгревот на сонцето:

[48]од Ароер, кој е на брегот од потокот Арнон, до планината Сион, т.е. до Ермон;

[49]и целата рамнина од онаа страна на Јордан кон исток, до Мртвото Море, во подножјето на планината Фазга.

Повторени закони 5

Десетте Божји заповеди

[1]Тогаш Мојсеј го свика сиот израелски народ и му рече: „Слушај ги, израелски народе, наредбите и законите што ти ги кажувам денес во ушите твои, научи ги и труди се да ги исполнуваш.

[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.
[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.
[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo

[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.
[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;
[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,
[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[2]Господ, нашиот Бог, склучи со нас завет на Хорив.
[3]Тој завет Господ не го склучи со нашите татковци, туку со нас, кои сме сега тука сите живи.
[4]Лице в лице ви говореше Господ вам на планината од огнот:
[5]јас, пак, стоев меѓу Господ и меѓу вас во тоа време, за да ви ги пренесувам зборовите Господови, бидејќи вие се плашевте од огнот и не излеговте на планината. Тој тогаш рече:
[6]„Јас сум Господ, твојот Бог, Кој те изведов од египетската земја, од домот на ропството;
[7]да немаш други богови освен Мене!
[8]Не прави идоли и никакви ликови на она, што е на небото горе, и што е на земјата долу, и што е во водите под земјата,
[9]не им се поклонувај и не им служи; зашто Јас сум Господ, Бог твој, Бог ревнител, кој, за гревот на татковците што Ме мразат ги казнувам децата, до третото и четвртото колено,
[10]и Кој покажува милост до илјадници поколенија кон оние, кои Ме сакаат и ги пазат заповедите Мои.
[11]Не изговарај го напразно името на Господ, твојот Бог; зашто Господ, твојот Бог, нема да го остави неказнет оноj, кој го употребува Неговото име напраз-но!

[12] Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.
[13] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.
[14] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;
[15] porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.
[16] Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.
[17] Não matarás.
[18] Não adulterarás.
[19] Não furtarás.
[20] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.
[21] Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

[12]Пази го саботниот ден, за да ти биде свет, како што ти заповедал Господ, твојот Бог;
[13]шест дена работи и врши ги сите работи,
[14]а седмиот ден е сабота на Господ, твојот Бог: не врши никаква работа, ни ти, ни синот твој, ни ќерката твоја, ни робот твој, ни робинката твоја, ни волот твој, ни магарето твое, ниту друг твој добиток, ниту дојденецот што е кај тебе, за да си почине робот твој и робинката твоја, како и ти.
[15]И запомни дека ти беше роб во египетската земја, но Господ, твојот Бог, те изведе оттаму со силна и долга рака; затоа и ти заповеда Господ, твојот Бог, да го почитуваш саботниот ден.
[16]Почитувај ги и твојот татко и твојата мајка, како што ти заповеда Господ, твојот Бог, за да живееш долго и да ти биде добро во онаа земја, што ти ја дава Господ, твојот Бог.
[17]Не убивај!
[18]Не врши прељуба!
[19]Не кради!
[20]Не сведочи лажно против ближниот свој!
[21]Не ја пожелувај жената на ближниот свој и не го пожелувај домот на ближниот свој, ниту нивата негова, ниту робот негов, ниту робинката негова, ниту волот негов, ниту магарето

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Êxodo 20.18-21

22 Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

23 Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

24 e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

25 Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

26 Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

27 Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

28 Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras

негово, ниту нешто друго, кое му припаѓа на ближниот твој!‘

22Тие зборови ги изрече Господ громогласно кон целото ваше собрание на планината од огнот, облакот и мракот, и повеќе не говореше, и ги напиша на две камени плочи и ми ги предаде.

Мојсеј – гласник Божји

23И кога го чувте гласот од мракот, и планината гореше во оган, вие се приближивте до мене, сите началници на вашите племиња и старешините ваши,

24говорејќи: ‚Ете, ни ја покажа Господ, нашиот Бог, славата Своја и величината Своја, и го чувме гласот Негов од огнот; денес видовме дека Господ му говореше на човек, и тој остана жив.

25А зошто сега да умреме? Бидејќи тој голем оган ќе не изгори; ако пак го чуеме гласот на Господ, нашиот Бог, ќе умреме;

26кое е тоа човечко суштество што го чуло, како ние, гласот на живиот Бог, Кој говореше од огнот, а да останало живо?

27Пристапи ти и слушни сè, што ќе ти каже Господ, нашиот Бог, и раскажи ни сè, што ќе ти говори Господ, нашиот Бог, а ние ќе послушаме и така ќе правиме.‘

28И Господ ги чу вашите зборови, како разговаравте со мене, и ми рече Господ:

deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias

‚Ги чув зборовите на твојот народ, кој ти говореше; сè што рекоа, е добро.

[29]О, да имаа тие такво срце, та да се плашеа од Мене и да ги слушаа сите заповеди Мои во сите денови, тогаш ќе им беше добро ним и на синовите нивни во веки!‘

[30]Оди и кажи им: ‚Вратете се во домовите ваши!‘

[31]а ти остани тука со Мене, и Јас ќе ти ги кажам сите заповеди, наредби и закони, на кои треба да ги научиш, за да постапуваат така во онаа земја, што им ја давам во наследство.“

[32]Гледајте да постапувате така, како што ви заповеда Господ, вашиот Бог, не скршнувајте ни десно, ни лево;

[33]одете по патот, по кој ви заповеда Господ, вашиот Бог, за да бидете живи и да ви биде добро и да поживеете долго време во онаа земја, што ќе ја добиете во наследство.

Повторени закони 6

„Сакај Го Господа, твојот Бог“

[1]Ова се заповедите, наредбите и законите, на кои заповеда Господ, Бог ваш, да ве научам, како да постапувате во онаа земја, во која одите да ја наследите:

[2]да се плашиш од Господ, твојот Бог, и сите Негови наредби и заповеди Негови, што ти ги кажувам, да ги пазиш ти и синовите твои и внуците твои во

da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

[3] Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

[5] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

[6] Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

[7] tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

[8] Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

[9] E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

[10] Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

[11] e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

сите денови на животот твој, за да живееш долго.

[3]И така, чуј Израеле, и потруди се да го исполнуваш тоа, за да ти биде добро, и да се намножите многу многу, како што Господ, Бог на татковците ваши, им беше рекол дека тебе ќе ти даде земја, каде што тече мед и млеко.

[4]Послушај, Израеле: Господ, нашиот Бог, е единствен Господ,

[5]сакај Го Господа, твојот Бог, од сè срце, со сета душа твоја и со сите сили твои!

[6]Овие зборови, што ти ги заповедам денес, да бидат во твоето срце;

[7]и пренесувај им ги на децата свои и зборувај за нив, кога седиш дома и кога си на пат, кога си легнуваш и кога стануваш;

[8]и врзи ги на раката своја како знак, и нека ти бидат ознака над очите твои,

[9]и напишете ги врз надвратникот од вашите куќи и на вашите градски порти.

Израел не треба да Го заборави својот Бог

[10]Кога, пак, ќе те воведе Господ, твојот Бог, во онаа земја, за која Тој им се заколна на предците твои – Авраам, Исак и Јаков, да ти ја даде со големи и убави градови, што ти не си ги градел,

[11]и со куќи, полни со секое добро, со кое ти не си ги наполнил, и со кладенци ископани, што ти не си ги копал, со лозја и маслини, кои ти не си ги садел, па ќе јадеш и ќе се наситуваш!

[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.

[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,

[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.

[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.

[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[12]Тогаш пази да не Го заборавиш Господа, Кој те изведе од египетската земја, од домот на ропството.

[13]Плаши се од Господ, твојот Бог, и само Нему служи Му, и во Негово име колни се!

[14]Не одете по други богови – богови на оние народи, што ќе бидат околу вас;

[15]зашто Господ, твојот Бог, Кој е помеѓу вас, е Бог ревнител; за да не се разгори гневот на Господ, твојот Бог, против тебе, и да не те истреби Тој од лицето на земјата.

[16]Не искушувајте Го Господа, вашиот Бог, како што Го искушувавте во Маса.

[17]Пазете ги цврсто заповедите на Господ, вашиот Бог, и законите Негови и наредбите, што Тој ти ги заповеда;

[18]и вршете го она што е право и добро пред очите на Господ, за да ти биде добро и да влезеш и да ја освоиш добрата земја, која Господ со клетва им ја вети на предците ваши,

[19]и да ги изгони сите твои непријатели од пред тебе, како што велеше Господ.

[20]Ако еден ден синот твој те запраша, велејќи: „Што значат тие заповеди, наредби и закони, што ви ги заповедал Господ, вашиот Бог?“

[21]Кажи му тогаш на синот твој: „Ние бевме робови на фараонот во Египет, но Господ нè изведе од Египет со незапирлива сила,

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

[22]и покажа Господ знаменија и големи чуда, и поразии против Египет – против фараонот и против целиот негов дом,

[23]и нас нè изведе оттаму, за да нè воведе во оваа земја, за која им се заколнал на нашите предци дека ќе ни ја даде.

[24]И ни заповеда Господ да ги исполнуваме сите тие наредби, да се плашиме од Господ, нашиот Бог, за да ни биде добро во сите денови, и да останеме живи, како што сме денес.

[25]И во тоа ќе биде нашата праведност, ако се трудиме да ги извршуваме сите тие заповеди на законот пред Господ, нашиот Бог, како што ни заповеда Тој.“

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade

Êxodo 34.10-17

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus

Повторени закони 7

Израел – народ посветен на Господ

[1]Кога Господ, твојот Бог, ќе те воведе во земјата, во која ти одиш, за да ја освоиш, и ќе ги изгони од пред тебе многубројните народи: Хитијците, Гергесејците, Аморејците, Хананците, Перизијците, Евејците и Јевусијците, – седум народи, што се побројни и посилни од вас.

[2]И кога ќе ти ги предаде Господ, твојот Бог, во рацете твои, и ти ќе ги разбиеш, – тогаш предај ги на проклетство: не прави со нив сојуз и немој да ги поштедуваш;

[3]и не се ородувај со нив: ќерката своја не ја давај на синот негов, и ќерката негова не земај ја за синот твој,

filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

4 pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

5 Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

6 Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

7 Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

8 mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

9 Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

10 e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

4защто тие ќе ги одвратат синовите твои од Мене, за да им служат на други богови; тогаш ќе се разгори врз вас гневот на Господ и Тој ќе ве истреби.

5Но постапете со нив вака: жртвениците нивни разрушете им ги, столбовите нивни разбијте ги, Ашерите нивни исечете ги и идолите нивни со оган изгорете ги;

6зашто ти си свет народ на Господ, твојот Бог; тебе те избра Господ, твојот Бог, за да бидеш негов сопствен народ меѓу сите народи, што се на земјата.

Верноста на Господ кон Својот завет

7Не затоа, што сте побројни од сите народи, ве прими Господ и ве избра, – бидејќи вие сте помалубројни од сите народи, –

8туку затоа што Господ ве засака и ја одржи клетвата, со која Тој се беше заколнал на предците ваши; и ве изведе Господ со незапирлива сила, ве ослободи од домот на ропството, од раката на фараонот, египетскиот цар.

9И така, знај дека Господ, твојот Бог, е Бог верен, Кој го пази заветот и има милост кон оние што Го сакаат и ги извршуваат заповедите Негови до илјада поколенија;

10а оние, кои Го мразат, ги казнува и ги погубува; Тој не заборава да го казни токму оној, кој Го мрази.

11 Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

11 И така, пази ги овие заповеди, наредби и закони, што денес ти ги кажувам и да ги исполнуваш.

Bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

12 Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

12 И ако ги слушате сите овие закони и ги пазите и исполнувате, Господ, твојот Бог, ќе го пази заветот и милоста кон тебе, како што им се заколна Тој на вашите предци;

13 ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

13 ќе те засака, ќе те благослови, ќе те намножи и ќе го благослови плодот на твојата утроба, и плодот на твојата земја: пченицата твоја, и виното твое, и маслото твое, и стелните крави твои, и објагнетите овци твои, во онаа земја, за која Тој им се заколна на татковците твои дека ќе ти ја даде;

14 Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

14 благословен ќе бидеш повеќе од сите народи: нема да има ни бесплоден, ни бесплодна, како меѓу вас, така и меѓу добитокот твој;

15 O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

15 и ќе ја отстрани од тебе Господ, секоја немоќ, и никакви лути египетски болести, што ги знаеш, нема да испрати врз тебе, туку ќе ги испрати на сите што те мразат;

16 Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

16 и ќе ги уништиш сите народи, што Господ, твојот Бог, ти ги дава: и да не бидат поштедени пред окото твое; и не служи им на боговите нивни, бидејќи тоа е јамка за тебе.

Господ – заштитник на Својот народ

17 Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

17 Ако кажеш во своето срце: „овие народи се побројни од мене, како можам да ги поразам?“

[18] Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

[19] das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[18]Не плаши се од нив; спомни си, што направи Господ, твојот Бог, со фараонот и со целиот Египет.

[19]Сети се за оние големи искушенија што ги видоа очите твои, на оние знаменија, и на големите чуда и на незапирливата сила, со која те изведе Господ, твојот Бог; тоа истото ќе го направи Господ, твојот Бог, и со сите народи, од кои се плашиш;

[20]И стршели ќе испрати Господ, твојот Бог врз нив, додека не загинат оние што останале и оние што се сокриле пред тебе;

[21]не плаши се од нив, бидејќи Господ, твојот Бог, е со тебе; Бог голем и силен.

[22]И Господ, твојот Бог, ќе ги прогонува од пред тебе тие народи малку по малку; ти не можеш брзо да ги истребиш, за да не се намножат против тебе дивите ѕверови;

[23]но ќе ти ги предава Господ, твојот Бог, во рацете твои, и ќе ги уплаши и тие ќе загинат;

[24]и ќе ги предаде во твоите раце царевите нивни, и ти ќе го истребиш името нивно од под небото: никој нема да издржи пред тебе додека не ги истребиш.

[25]Ликовите на боговите нивни со оган изгорете ги; да не ти се присака да го земеш среброто или златото, што е на нив, за да не биде тоа за тебе јамка,

бидејќи е тоа одвратност пред Господ, твојот Бог;

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

[26]и не ја внесувај гнасотијата во домот свој, за да не бидеш осуден на проклетство, како нив; одвраќај се од тоа и гнаси се од него, бидејќи тоа е проклетство.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

[1] Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

[2] Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

[3] Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

[4] Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

[5] Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

Повторени закони 8

Господ го поучува Израел во пустината

[1]Сите заповеди, што денес ви ги кажувам, настојувајте да ги исполнувате, за да бидете живи и да се намножите, и да влезете и да ја наследите земјата, која Господ со заклетва им ја вети на вашите предци.

[2]И помни го целиот пат, по кој те водеше Господ, твојот Бог, по пустината еве веќе четириесет години, за да те искуша и да дознае што е во срцето твое, дали ги почитуваш заповедите Негови, или, пак, не.

[3]Тој те смируваше, те мачеше со глад и те хранеше со мана, што ти не ја знаеше, а не ја знаеја ни твоите предци, за да ти покаже дека човекот не живее само од леб, туку од секој збор што излегува од устата Господова;

[4]облеката твоја не изветве на тебе, и ногата твоја не отече, еве веќе четириесет години.

[5]И знај во срцето свое дека Господ, твојот Бог, те поучува како што таткото го поучува синот свој.

6 Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

6Затоа почитувај ги заповедите на Господ, твојот Бог, оди по патиштата Негови и плаши се од Него.

Искушенијата во ветената земја

7 porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais profundos, que saem dos vales e das montanhas;

7Зашто Господ, твојот Бог, те води во добра земја; во земја каде што има извори и езера, а од планините и долините, течат потоци;

8 terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

8во земја на пченица, јачмен, лозја, смокви и калинки; во земја, каде што има маслиново масло и мед;

9 terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

9во земја, каде што ќе го јадеш лебот свој без недостаток и од ништо нема да имаш потреба, во земја, каде што камењата се железо, а од планините ќе копаш бакар.

10 Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

10И кога ќе јадеш и ќе се наситуваш, благословувај Го Господа, твојот Бог, за добрата земја, што ти ја даде.

11 Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

11Гледај да не Го заборавиш Господа, твојот Бог, не почитувајќи ги заповедите Негови, законите Негови и наредбите Негови, што денес ти ги кажувам.

12 para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;

12Кога ќе јадеш и ќе бидеш сит, и ќе изградиш убави куќи и ќе се вселиш во нив,

13 depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

13кога ќе ти се намножи крупниот и ситниот добиток, и кога се збогатиш со многу сребро и злато, и од сè ќе имаш во изобилие,

14 se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

14гледај, да не се возгордее срцето твое, та да заборавиш на Господ, твојот Бог, Кој те изведе од египетската земја, од домот на ропството;

[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;

[16] que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

[15]Кој те преведе преку големата и страшна пустина, каде што има отровни змии и скорпии, и суви места, во кои нема вода; Кој ти извади вода од гранитна карпа;

[16]те хранеше во пустината со мана, која татковците твои не ја знаеја, за да те смири и да те искуша, па да ти направи потоа добро,

[17]и за да не кажеш во срцето свое: „Мојата сила и цврстината на мојата рака го здобија ова богатство.“

[18]Но да Го помниш Господа, твојот Бог, зашто Тој ти даде сила за да се здобиеш со богатство, за да го исполни, како денес, Својот завет, кој со заклетва го беше потврдил на твоите предци.

[19]Ако пак Го заборавиш Господа, твојот Бог, и тргнеш по други богови, служејќи им и поклонувајќи им се, ви сведочам денес дека ќе изгинете;

[20]онака како народите, кои Господ ги уништи пред вас: така ќе загинете и вие, затоа што не го послушавте гласот на Господ, вашиот Бог.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

[1] Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

[2] povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes:

Повторени закони 9

Победата и спасението се од Бога, а не од човекот

[1]Чуј, Израеле: ти денес ќе го минеш Јордан да завладееш народи, поголеми и посилни од вас, градови големи, со тврдини до небеса,

[2]луѓе големи, и многубројни, и високи, Анаковите потомци, за кои знаеш и си

Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

3 Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

4 Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

5 Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

As infidelidades de Israel
Êxodo 32.1-20

6 Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

7 Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

слушал: „Кој може да им се противстави на Анаковите потомци?“

3Но сега знај дека Господ, твојот Бог, ќе оди пред тебе како оган, кој гори: Тој ќе ги истреби и ќе ги кутне пред тебе и ти наскоро ќе ги изгониш и ќе ги истребиш, како што ти рече Господ.

4Кога ќе ги изгони Господ, твојот Бог, пред тебе, немој да речеш во срцето свое: „Заради мојата праведност ме доведе Господ да ја наследам таа земја. Затоа што поради беззаконијата на овие народи Господ ги прогонува од пред тебе.“

5Не заради праведноста твоја и не заради правината на срцето твое ти одиш да ја наследиш земјата нивна, туку поради бесчестието на тие народи Господ, твојот Бог, ги изгони од пред тебе, и за да го одржи заветот, со кој им се заколна Господ на предците твои: Авраам, Исак и Јаков;

6затоа знај сега дека не заради праведноста твоја Господ, твојот Бог, ти дава да ја наследиш таа добра земја, – бидејќи си тврдоглав народ.

Златното теле: грешката на народот

7Запомни и не заборавај, колку Го разгневивте Господа, вашиот Бог, во пустината: од оној ден, кога излеговте од египетската земја, па сè додека пристигнавте на ова место, вие не Му се покоривте на Господ.

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[8]И кај Хорив вие Го раздразнивте Господа, и се разгневи Господ на вас, така што сакаше да ве истреби.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

[9]Кога јас се искачив на планината, за да ги примам камените плочи, плочите на заветот, што Господ го беше склучил со вас; тогаш останав на планината четириесет дена и четириесет ноќи, леб не јадев и вода не пиев;

[10] Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

[10]и ми ги даде Господ двете камени плочи, напишани со Божји прст, а на нив беа сите зборови, што ви ги изрече Господ на планината среде огнот во денот на собранието.

[11] Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

[11]Откако изминаа четириесет дена и четириесет ноќи, Господ ми ги даде двете камени плочи, плочите на заветот,

[12] E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

[12]и ми рече Господ: „Стани, оди си поскоро оттука, зашто твојот народ, што го изведе од Египет, се разврати; многу брзо тие отстапија од патот, што им го заповедав; тие си направија леан идол.“

[13] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

[13]И ми рече Господ: „Го гледам тој народ, ете, тоа е тврдоглав народ;

[14] Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

[14]остави Ме да ги уништам и да го избришам името нивно од под небото, а од тебе ќе направам народ, посилен и помногуброен од нив.“

[15] Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da

[15]Јас се свртев и слегов од планината, а планината гореше во оган; двете плочи на заветот беа во обете мои раце;

aliança estavam em ambas as minhas mãos.

16 Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

17 Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

18 Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

19 Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

20 O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

21 Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

22 Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

23 Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao

16и видов дека вие бевте згрешиле против Господ, вашиот Бог, бевте си направиле излеано теле, и наскоро бевте отстапиле од патот, што ви го беше заповедал Господ;

17тогаш ги зедов двете плочи, ги фрлив од рацете свои, па ги скршив пред вас.

Златното теле: застапништвото на Мојсеј

18И Му се помолив на Господ, како и порано, и пак четириесет дена и четириесет ноќи леб не јадев и вода не пиев, за сите ваши гревови, со кои згрешивте, зашто извршивте зло пред Господ, и Го разгневивте;

19бидејќи јас се плашев од гневот и јароста, со која Господ се разгневи на вас и сакаше да ве истреби. Но Господ ме послуша и тогаш.

20А и на Арон силно се разгневи Господ и сакаше да го погуби; но јас тогаш се молев и за Арон.

21А гревот ваш, што го направивте – телето, го зедов, го изгорев во оган, го скршив, и го уништив, откако го здробив, така што стана ситен прав, и јас го фрлив тој прав во потокот што течеше од планината.

22И во Тавера, и во Маса, и во Киврот-Таава вие Го разгневивте Господа.

23И кога Господ ве прати од Кадис-Барнеа, со зборовите: „Одете и освоете ја земјата, што ви ја давам,“ – вие ѝ се

mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

противставивте на заповедта на Господ, вашиот Бог, и не Му поверувавте и не го послушавте гласот Негов.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

[24]Вие Му бевте непокорни на Господ уште од оној ден, кога ве запознав.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

[25]И Му се молев на Господ, Го молев четириесет дена и четириесет ноќи, бидејќи Господ сакаше да ве истреби;

[26] Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

[26]Му се молев на Господ и реков: „Господи, Господи, не погубувај го Својот народ и Своето наследство, што го избави со големата Твоја сила, што го изведе од Египет со силна рака;

[27] Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

[27]спомни Си за Твоите слуги Авраам, Исак и Јаков; не гледај на жестокоста на овој народ, ниту на нечесноста негова, ниту пак на гревовите негови,

[28] para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

[28]за да рече оваа земја, од каде што нè изведе: – Господ не можеше да ги воведе во земјата, што им ја беше ветил, и од омраза спрема нив ги изведе, за да ги истреби во пустината, –

[29] Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

[29]а тоа е Твој народ и Твое наследство, што Ти го изведе со Својата незапирлива сила.“

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

[1] Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

Повторени закони 10

Златното теле: прошката Божја

[1]Тогаш Господ ми рече: „Исечи две камени плочи, слични на поранешните, и искачи се кај Мене на планината, и направи дрвен ковчег.

[2] Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

[3] Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

Da vocação da tribo de Levi

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[2]А Јас ќе ги напишам на плочите оние зборови што беа напишани на поранешните плочи, а кои ти ги скрши; и положи ги во ковчегот.“

[3]И направив ковчег од дрвото шитим, па исеков две камени плочи, како поранешните, и отидов на планината со двете плочи во раце.

[4]И ги напиша Тој на плочите, како што беше напишано порано; оние десет заповеди, што ви ги кажа Господ на планината среде огнот во денот на собранието, и ми ги предаде Господ.

[5]Јас се свртев и слегов од планината и ги положив плочите во ковчегот, што го бев направил, за да бидат тие таму, како што ми заповеда Господ.

[6]Потоа заминаа синовите израелски од изворот на синовите Јаканови кон Мосера; и таму умре Арон и беше погребан, а на местото негово свештеник стана синот негов Елеазар.

[7]Оттаму отидоа во Гудгода, а од Гудгода во Јатевата, во земјата со водни потоци.

[8]Тогаш Господ го оддели Левиевото племе, за да го носи ковчегот на заветот Господов, за да стои пред Господ и да Му служи, и да го велича името Негово, како што е тоа и до ден денес;

[9]поради тоа левитите немаат дел и наследство со браќата свои: Самиот Господ е нивни дел, како што им беше говорел Господ, твојот Бог.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

Exortação à obediência

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[10]И престојував на планината, како и порано, четириесет дена и четириесет ноќи; Господ ме послуша и овој пат, и не посака Господ да ве погуби;

[11]и Господ ми рече: „Стани, тргни на пат пред својот народ; нека отидат и нека ја населат земјата, за која им се заколнав на предците нивни дека ќе им ја дадам.“

Заповедта за љубов и послушност

[12]И сега, Израеле, што бара од тебе Господ, твојот Бог? Само да се плашиш од Господ, твојот Бог, да одиш по сите Негови патишта, да Го сакаш, и да Му служиш на Господ, твојот Бог, од сè срце и со сета душа;

[13]да ги пазиш заповедите на Господ, твојот Бог, и наредбите Негови, кои денес ти ги заповедам, за да ти биде добро.

[14]Ете, небото и небото над небесата, земјата и сè што е на неа, е на Господ, твојот Бог;

[15]но само предците ваши ги прими Господ и ги засака, и ве избра вас, нивното семе по нив, од сите народи, како што гледаш денес.

[16]И така, отстранете ја нечистотијата на вашето срце, и немојте да бидете во иднина тврдоглави;

[17]зашто Господ, вашиот Бог, е Бог на боговите и Господар на господарите, Бог голем, силен и страшен, Кој не гледа на лице и не зема дарови,

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

Deuteronômio 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[18]Кој право суди, на сирак и на вдовица, го сака придојдениот и му дава леб и облека.

[19]Сакајте го и вие придојдениот, бидејќи и вие самите бевте придојдени во египетската земја.

[20]Плаши се од Господ, твојот Бог, и само Нему служи Му, кон Него приврзи се и во Неговo име колни се;

[21]Тој е твојата пофалба, Тој е твојот Бог, Кој поради тебе ги направи оние големи и славни дела, што ги видоа очите твои;

[22]твоите предци дојдоа во Египет седумдесет души, а сега Господ, твојот Бог, те направи многуброен како ѕвездите небески.

Повторени закони 11

Потсетување на тоа што Бог направил за Израел

[1]И така, сакај Го Господа, твојот Бог, и внимавај – она што го заповедал да го пазиш, – и наредбите Негови, и законите Негови, и заповедите Негови во сите денови.

[2]Па потчинете се сега, – бидејќи јас не зборувам со синовите ваши, кои не ги знаат и не ги виделе казните од Господ, вашиот Бог, – Неговото величие – Неговата незапирлива сила;

[3]чудата Негови и делата Негови, што ги направи среде Египет со фараонот, царот египетски, и со целата негова земја,

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[4]и она што го направи Тој со египетската војска, со коњите и колите, што ги потопи Тој во водите на Црвеното Море, кога тие ве гонеа, – и Господ ги уништи засекогаш, –

[5]и што направи Тој за вас во пустината, додека не дојдовте на ова место,

[6]и што направи Тој со Датан и Авирон, синовите на Елијав, син Рувимов, кога земјата ја отвори устата и пред целиот Израел ги голтна нив и домовите нивни, и куќите нивни и целиот имот што го имаа;

[7]зашто вашите очи ги видоа сите тие големи дела на Господ, што Тој ги направи.

[8]И така, пазете ги сите заповеди, кои ви ги кажувам денес, за да бидете храбри, па да отидете и да ја наследите земјата, сите кои преминувате, за да ја освоите;

[9]и да живеете долго време во онаа земја, за која Господ им се заколна на предците ваши дека ќе им ја даде ним, и на поколенијата нивни, земјата, во која тече мед и млеко.

Земјата за која Господ се грижи

[10]Зашто земјата, во која одиш да ја освоиш, не е како египетската земја, од која излеговте, каде што ти, откако ќе го посееше семето свое, ја напојуваше со нозете свои, како зеленчукова градина.

[11]Земјата, пак, во која одите за да ја освоите е земја со планини и долини, и се напојува со вода од небескиот дожд,

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[12]земја, за која Господ, твојот Бог, се грижи: очите на Господ, твојот Бог, непрестајно се врз неа, од почетокот па сè до крајот на годината.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[13]Ако ги слушате заповедите што ви ги кажувам денес, ако Го сакаш Господа, твојот Бог, и Му служиш од сето срце твое и од сета душа твоја,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[14]Тој ќе ѝ даде на земјата твоја дожд навреме, ран и доцен, и ти ќе го собереш житото свое, виното свое и маслото свое;

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[15]И ќе му даде трева на полето твое за твојот добиток и ти ќе јадеш и ќе бидеш сит.

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[16]Но пазете, да не се соблазни срцето ваше, па да пристапите и да им служите на други богови и да им се поклонувате;

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

[17]зашто тогаш ќе се разгори гневот на Господ против вас, и Тој ќе го затвори небото и нема да има дожд, и земјата нема да го даде својот плод; и вие брзо ќе исчезнете од добрата земја, која Господ ви ја дава.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

[18]И така, ставете ги овие мои зборови во срцето свое и во душата своја, врзете ги на раката своја како знак, и нека бидат тие врзулка меѓу очите ваши;

[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

[19]учете ги синовите свои на нив, кажувајте им за нив, кога седиш дома и кога си на пат, кога си легнуваш и кога стануваш;

[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

[25] Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

[26] Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

[27] a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

[28] a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje

[20]и напишете ги врз гредите од вратите на куќите ваши и на вашите градски порти,

[21]за да бидат вашите денови и деновите на вашите деца во онаа земја, за која Господ се заколна дека ќе им ја даде на предците ваши, толку колку што небото ќе биде над земјата.

[22]Зашто, ако ги пазите сите тие заповеди, што ви ги кажувам и ги исполнувате, ако Го сакате Господа, вашиот Бог, ако одите по сите Негови патишта и се приврзете кон Него,

[23]тогаш Господ ќе ги изгони сите тие народи од пред вас, и вие ќе владеете со народи, што се поголеми и посилни од вас;

[24]секое место, на кое ќе стапи ногата ваша, ќе биде ваше: вашите предели ќе бидат од пустината и Ливан, и од реката Еуфрат, дури до морето, кое е на запад.

[25]Никој нема да ви се противстави вам: Господ, вашиот Бог, ќе испрати страв и трепет пред вас врз секоја земја, на која ќе стапнете, како што ви говореше Тој.

[26]Ете, јас ви давам денес благослов и проклетство;

[27]благослов – ако ги послушате заповедите на Господ, вашиот Бог, што ви ги кажувам денес,

[28]а проклетство – ако не ги послушате заповедите на Господ, вашиот Бог, и се отстраните од патот, што ви го

vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

29 Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

30 Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

31 Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

32 Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

1 São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

2 Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

3 deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis

посочувам денес, и тргнете по други богови, што не ги знаете.

29Кога ќе те воведе Господ, твојот Бог, во онаа земја во која одиш за да ја освоиш, тогаш искажи благослов од планината Гаризим, а проклетство од планината Евал.

30Тие се од онаа страна на Јордан, по патот кон зајдисонце, во земјата на Хананците, кои живеат во рамнината, спроти Гилгал, близу до дабјакот Море.

31Зашто вие го поминувате Јордан, за да отидете да ја освоите земјата, која ви ја дава Господ, вашиот Бог; освојте ја и населете се во неа.

32И така, настојувајте да ги пазите сите наредби и закони, што ви ги предавам денес.

Повторени закони 12

Законите Господови

1Ова се наредбите и законите, што сте должни грижливо да ги исполнувате во земјата, која Господ, Бог на предците ваши, ви ја дава во наследство, за сите денови, во кои ќе живеете во неа.

Само едно место за богослужба

2Разрушете ги сите места, каде што народите, кои ќе ги покорите, им служеле на боговите свои: по високите планини и височини и под секое разгрането дрво;

3разурнете ги жртвениците нивни и скршете ги столбовите нивни, изгорете ги со оган Ашерите нивни и здробете ги

as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

4 Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

5 mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

6 A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

7 Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

8 Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

9 porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

10 Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

11 Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis

идолите на боговите нивни; сотрете го и името нивно од тоа место.

4Да не Му правите такво нешто на Господ, вашиот Бог;

5но обраќајте се кон она место, кое Господ, Бог ваш, ќе го избере во пределите на племињата ваши, за пребивалиште на името Негово; и таму одете:

6таму принесувајте ги своите сепаленици, жртвите ваши и десетините ваши, вознесените дарови на вашите раце, заветите ваши, доброволните приноси ваши, и првородените од крупниот и од ситниот ваш добиток:

7и таму јадете пред Господ, вашиот Бог, и веселете се – вие и семејствата ваши за секоја добивка, со која те благословил Господ, твојот Бог.

8Таму не треба да правите сè онака, како што сега овде го правиме, – секој, како што му се чини дека е добро;

9зашто сега уште не сте влегле во местото на спокојот и во наследството, што Господ, вашиот Бог, ви го дава.

10Но кога ќе го преминете Јордан и ќе се населите во земјата, која Господ, вашиот Бог, ви ја дава во наследство, и кога ќе ве успокои од сите непријатели ваши, што ве опкружуваат, и заживеете безбедно,

11тогаш, во она место, што ќе го одбере Господ, вашиот Бог, за пребивалиште на името Негово, таму принесувајте сè,

chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

12 e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

13 Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

14 mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

De como comer a carne e as ofertas

15 Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

16 Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

17 Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

18 mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus,

што ви заповедам: сепалениците ваши, жртвите ваши, десетините ваши, и вознесените дарови од рацете ваши, и секој ваш избран дар, што ќе Му го ветите на Господ.

12И веселете се пред Господ, вашиот Бог, вие и синовите ваши, и ќерките ваши, и робовите ваши, и робинките ваши и левитите, кои се во градовите ваши, бидејќи тие немаат дел и наследство со вас.

13Гледај да не ги принесуваш сепалениците свои на секое место, што ќе го видиш,

14туку само на она место принесувај ги сепалениците свои, кое Господ, ќе го одбере во едно од твоите племиња, и прави сè онака како што ти заповедам.

15Зашто, кога и да посака душата твоја, можеш да колеш и да јадеш, по благослов од Господ, твојот Бог, месо, што ти го дал Тој, во сите твои живеалишта; нечист и чист може да го јаде тоа како што се јаде срна и елен;

16само крв не јадете; истурајте ја на земјата како вода.

17Не треба да го јадеш во твоето живеалиште десетокот од твоето жито, твоето вино и твоето масло, и првородените од крупниот и ситниот добиток, и од доброволните приноси и од вознесените дарови на рацете ваши,

18но јади го пред Господ, твојот Бог, на она место што го одбрал Господ, твојот

escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

Бог: ти и синот твој, и ќерката твоја, и робот твој, и робинката твоја, и левитот, кој е во градовите твои; и развесели се пред Господ, твојот Бог, за секоја твоја придобивка.

19 Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

19Внимавај да не го заборавиш левитот за сето време додека си жив на земјата.

20 Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

20Кога ќе ги рашири Господ, твојот Бог, пределите твои, како што ти беше ветил, и ти ќе кажеш: „Да јадам месо“, зашто душата твоја ќе посака да јаде месо, – тогаш јади месо, колку што ти сака душата твоја.

21 Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

21Ако биде далеку од тебе местото, што ќе го избере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово, тогаш коли од крупниот и од ситниот твој добиток, што ти го дал Господ, како што ти заповедав, и јади во градовите твои, колку што ти сака душата;

22 Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

22но јади ги така, како што се јаде срна и елен; нечист, како и чист можат да го јадат тоа.

23 Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

23Само пази добро, да не се јаде крвта, зашто крвта е душа: не јади ја душата заедно со месото;

24 Não o comerás; na terra o derramarás como água.

24не јади ја: истурај ја на земјата како вода;

25 Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

25не јади ја! Така ќе ти биде добро тебе и на синовите твои по тебе, зашто го правиш тоа што е угодно пред очите на Господ.

26 Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as

26Само светите дарови твои, какви што ќе ги имаш и заветите твои донесувај

tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

27 E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

28 Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

29 Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

30 guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

31 Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

ги, и доаѓај на она место, што ќе го одбере Господ.

27И принесувај ги сепалениците твои: месо и крв, врз жртвеникот на Господ, твојот Бог; крвта, пак, од твоите жртви треба да биде изливана при жртвеникот на Господ, твојот Бог, а месото јади го.

28Пази и внимавај да ги извршуваш сите тие наредби, што ти ги заповедам, за да ти биде добро на тебе и на твоите синови по тебе довека, ако правиш добро и угодно пред Господ, твојот Бог.

Против боговите ханански

29Кога Господ, твојот Бог, ќе ги истреби од пред тебе народите, кај кои одиш за да ја наследиш нивната земја, и, откако ја примиш во наследство и се населиш во неа,

30внимавај да не влезеш во стапица, подражавајќи им на нив, откако ќе бидат истребени пред тебе, и да не ги бараш боговите нивни, велејќи: „Како што служеле тие народи на боговите свои, така ќе правам и јас.“

31Да не Му правиш така на Господ, твојот Бог; одвратно Му е тоа на Господ што го прават тие на боговите свои, бидејќи тие и синовите свои, и ќерките свои ги горат на оган за своите богови.

Повторени закони 13

1Погрижи се да исполнуваш сè што ти заповедам денес; не додавај кон тоа и не одземај од него.

Против идолопоклонството

[1] Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

[2] e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

[3] não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[6] Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[2]Ако се појави меѓу вас пророк, или човек што има сновиденија, и ти покаже знамение или чудо,

[3]и ако се оствари тоа знамение или чудо, за кое тој ти говорел, па потоа ти рече: „Да одиме да служиме на други богови, кои ти не ги познаваш,“

[4]ти не го слушај гласот на таков пророк, или на таков човек што има сновиденија; бидејќи преку тоа Господ, вашиот Бог, ве искушува, за да дознае, дали Го сакате Господа, вашиот Бог, со сето свое срце и со сета своја душа.

[5]Господа, вашиот Бог, следете Го, и плашете се од Него; извршувајте ги Неговите заповеди и слушајте го гласот Негов, и Нему служете Му и бидете приврзани кон Него.

[6]А оној пророк, или оној човек што има сновиденија да биде осуден на смрт, поради тоа што те убедувал да се откажеш од Господ, твојот Бог, Кој те изведе од египетската земја и те избави од домот на ропството; зашто сакал да те одврати од патот, по кој Господ, твојот Бог, ти беше заповедал да одиш; така истребете го злото од вашата средина.

[7]Ако тајно те наговорува братот твој, син на твојата мајка, или твојот син, или ќерката твоја, или саканата жена твоја, или пријателот твој, кој е за тебе како душата твоја, па ти рече: „Да одиме и да им служиме на другите бо-

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[11] E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

[12] Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

гови“, што не ги познаваше ти и твоите предци,

[8]на боговите на оние народи, што се околу тебе, од едниот крај на земјата до другиот, –

[9]не се согласувај со него и не слушај го; и да не ти се смили окото твое над него, не жали го и не сокривај го,

[10]туку убиј го; прво твојата рака нека биде врз него, за да го убие, – а потоа рацете на целиот народ;

[11]убиј го со камења, да умре; бидејќи тој сакал да те отстрани од Господ, твојот Бог, Кој те изведе од египетската земја, од домот на ропството.

[12]Целиот Израел ќе го чуе тоа и ќе се исплаши, и нема во иднина да прави среде вас такво зло.

[13]Ако чуеш за некој од твоите градови, што Господ, твојот Бог, ти ги дава за да се населиш во нив,

[14]дека во него се појавиле нечесни луѓе од твојата средина, кои ги соблазниле жителите на тој град, велејќи: „Ајде да им служиме на други богови, кои вие не ги познававте“, –

[15]ти испитај и дознај добро: и ако е тоа чиста вистина дека е направена таква одвратност меѓу вас,

[16]погуби ги жителите на тој град со сечилото на мечот, проколни го него и сè што е во него; и добитокот негов со меч погуби го,

[16] Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

[17] а сите добра од него собери ги среде плоштадот негов и изгори ги заедно со градот како сепаленица пред Господ, твојот Бог; и да биде тој вечно пуст – никогаш да не се обнови.

[17] Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

[18] И до ништо од проколнатото да не се допре раката твоја, за да го скрати Господ гневот на Својата јарост, па да ти даде милост и да ти прости, и да те намножи, како што се колнеше на твоите предци,

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

[19] ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, извршувајќи ги сите Негови заповеди, што сега ти ги кажувам, и правејќи добро пред очите на Господ, твојот Бог.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

Повторени закони 14

Забрана на обичаите во врска со мртовец

[1] Вие сте чеда на Господ, вашиот Бог; не правете зарези на телото свое и не ја стрижете косата над очите свои за умрено;

[2] зашто вие сте свет народ на Господ, вашиот Бог, и Господ вас ве избра од сите народи, што се на земјата, за да бидете Негов народ.

Дозволено и забрането месо

[3] Не јади ништо нечисто.

[4] Еве ги животните што можете да ги јадете: говедо, овца, коза,

[5] елен, срна, бивол, див вол и жирафа.

[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[6]Секое животно што има разделени копита и на двете копита длабок зарез, и секое животно што прежива, јадете го.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

[7]Од оние, што преживаат и имаат разделени копита со длабок зарез, не јадете само: камила, питом зајак и див зајак, зашто тие, иако преживаат, нивните копита не се разделени: тие се нечисти за вас;

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[8]и свињата, бидејќи, иако копитата ѝ се разделени, но таа не прежива: таа е нечиста за вас; месото нивно не јадете го и до труповите нивни не се допирај-те.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[9]Од сите водни животни јадете ги сите оние, што имаат перки и лушпи;

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[10]а другите што немаа перки и лушпи, не јадете ги: тие се нечисти за вас.

[11] Toda ave limpa comereis.

[11]Секоја чиста птица јадете ја;

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[12]но од нив не треба да ги јадете овие: орелот, грифот, галебот,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[13]јастребот, соколот, мршојадецот и сличните на нив;

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

[14]и секаков гавран од кој било вид;

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[15]нојот, ластовицата, кукавицата и сличните на нив;

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[16]бувот, ибисот, лебедот и сличните на нив;

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[17]чавката, пеликанот и корморанот;

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[18]штркот, чапјата, пупунецот и лилјакот.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[19]Сите четириножни крилести гадинки се нечисти за вас, да не ги јадете.

[20] Toda ave limpa comereis.

[20]Секоја чиста птица јадете ја.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

[21]Не јадете ништо умрено; дај му го на придојдениот, што е во твоите градови; нека го јаде тој, или продај му го на туѓинецот, зашто ти си народ свет за Господ, твојот Бог. Не вари јаре во млекото на неговата мајка.

Наредба во врска со десетокот

[22]Одделувај десеток од секој плод на семињата свои, род од нивите твои секоја година,

[23]Пред Господ, твојот Бог, во место, што Тој ќе го одбере, за да престојува името Негово; таму јади од десетокот од пченицата твоја, од виното твое и од маслото твое, и прворodeните од крупниот и од ситниот твој добиток, за да се научиш да се плашиш од Господ, твојот Бог, во сите денови.

[24]Ако, пак, патот твој е долг, така што не ќе можеш да го принесеш тоа, бидејќи далеку е од тебе местото, што ќе го одбере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово, за да те благослови Господ, твојот Бог,

[25]тогаш продај го тоа според цената и земи го среброто во рака и оди на местото, што ќе го одбере Господ, твојот Бог;

[26]и со тоа сребро изнакупи таму сè, што душата ќе ти посака: волови, овци, вино или друг алкохолен пијалак и сè друго што душата ќе ти посака; и јади таму пред Господ, твојот Бог, и развесели се ти и твоите домашни.

[27] porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

[28] Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

[29] Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

[27]И левитот, кој е во твојот град, не го изоставај, бидејќи тој нема ни дел ни наследство со тебе.

[28]На крајот од секои три години оддели ги десетоците од сите твои производи во текот на последната година и стави го тоа во градовите свои,

[29]па нека дојде левитот, бидејќи тој нема дел и наследство со тебе, и придојдениот, и сиракот, и вдовицата, што се во твоите градови, и нека јадат и нека се наситат за да те благослови Господ, твојот Бог, во секоја работа, што ќе ја вршат рацете твои.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

[1] Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

[2] Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

[3] Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

[4] para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

[5] se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

Повторени закони 15

За прошталната година

[1]Во седмата година проштевај!

[2]И оваа е заповед за простувањето: секој кој дал на заем на ближниот свој, нека му го прости; целиот долг да не го бара од ближниот свој, или од братот свој, бидејќи тоа е простување заради Господ;

[3]од туѓинецот барај го она што го имаш кај него; а на братот твој прости му го долгот,

[4]за да нема кај тебе сиромав; зашто Господ ќе те благослови во онаа земја, која Господ, твојот Бог, ти ја дава како дел, за да ја добиеш во наследство.

[5]Доволно е само да го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, и да ги пазиш и да ги исполнуваш сите овие заповеди, кои денес ти ги заповедам;

[6] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

[6]зашто Господ, твојот Бог, ќе те благослови, како што ти говорел, и ти ќе даваш заем на многу народи, а самиот нема да земаш заем; и ќе владееш со многу народи, а над тебе никој нема да владее.

Leis a favor dos pobres
Levítico 25.35-38

[7] Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

[7]Ако, пак, имаш некој брат сиромав во еден од градовите твои, во земјата твоја, што Господ, твојот Бог, ти ја дава, не го одвраќај срцето свое и не ја стискај раката своја пред твојот брат што има потреба,

[8] antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

[8]туку отвори ја раката своја и дај му заем, колку што му треба и колку што му недостасува;

[9] Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[9]чувај се, да не влезе во срцето твое лукава помисла: па да речеш – „Наближува седмата година, годината на простувањето“ и да не стане окото твое злобно спрема твојот сиромав брат, што има потреба и да му откажеш; зашто тој ќе повика против тебе пред Господ, и на тебе грев ќе падне;

[10] Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

[10]подај драговолно заем, а кога му даваш, да не ти се нажали срцето твое, бидејќи Господ, твојот Бог, ќе те благослови за тоа во сите твои работи и во сè, што вршат рацете твои;

[11] Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

[11]зашто сиромаси ќе има секогаш во земјата; затоа и ти заповедам, велејќи ти: отворај ја раката твоја за твојот брат, за сиромавиот и за несреќниот во земјата твоја;

Leis acerca dos servos
Êxodo 21.1-11

Ослободување на робовите

[12] Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

[13] E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

[14] Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

[15] Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

[16] Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

[17] então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

[18] Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

Leis acerca dos primogênitos do gado

[19] Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[12]ако ти се продаде твој сонародник – Евреин или Еврејка, тој треба шест години да ти работи, а седмата година пушти го на слобода;

[13]кога, пак, го пушташ на слобода, не отпуштај го со празни раце,

[14]туку дарувај го со нешто од стадата твои, од пченицата твоја и од виното твое: дај му од она, со кое те благословил Господ, твојот Бог;

[15]помни дека ти беше роб во египетската земја, и Господ, твојот Бог, те ослободи; ете затоа и ти го заповедам денес ова.

[16]Ако, пак, ти каже: „Не сакам да си одам откај тебе, зашто те засакав тебе и домот твој, бидејќи ми е добро кај тебе,“

[17]земи шило и продупчи му го увото на крилото од вратата твоја; и тој ќе ти биде роб засекогаш. Така постапувај и со робинката твоја.

[18]За да не ти биде тешко, поради тоа што си должен да го пушташ на слобода, бидејќи тој ти изработил во текот на шесте години двојно повеќе – отколку платен наемник, затоа Господ, твојот Бог, ќе те благослови во сè, што и да правиш.

Прврородените од животните

[19]Секое машко првородено, што ќе се роди од крупниот и од ситниот твој добиток, посветувај Му го на Господ, твојот Бог: не работи со првородениот вол свој и не стрижи ги првородените од ситниот твој добиток;

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus
A Páscoa
Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[20]тоа јади го ти и челадта твоја пред Господ, твојот Бог, секоја година, на местото, што ќе го одбере Господ;

[21]ако, пак, тоа биде со недостаток, – куцо, или слепо, не принесувај го како жртва на Господ, твојот Бог,

[22]но во градовите твои нека се јаде; нечисто и чисто од него како што се јаде срна и елен;

[23]само крвта не јади му ја: истурај ја на земјата како вода.

Повторени закони 16

Празникот Пасха

[1]Внимавај на месецот авив, за да ја празнуваш Пасхата на Господ, твојот Бог, зашто во тој месец си излегол од Египет, ноќе.

[2]И коли Пасха на Господ, твојот Бог, од ситниот и од крупниот твој добиток, на местото, што ќе го одбере Господ, за да се прославува името Негово таму.

[3]Не јади со неа леб со квас: седум дена јади со неа бескавасни лебови, лебови на бедата, бидејќи набрзина излеговте од Египет, за да го помните денот на вашиот излез од египетската земја во сите години на својот живот;

[4]ништо со квас да нема кај тебе во сите твои предели во текот на седумте дена, и од месото, што си го принел како жртва вечерта на првиот ден, ништо не смее да остане до утрината.

[5] Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

[5]Не смееш да колеш Пасха ни во еден од градовите твои, што Господ, твојот Бог ќе ти ги даде:

[6] senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

[6]туку само на она место, што ќе го одбере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово, таму коли Пасха навечер, при зајдисонце, во она исто време, во кое си излегол од египетската земја;

[7] Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

[7]па испечи и јади на она место што ќе го одбере Господ, твојот Бог, а на вториот ден можеш да се вратиш во домот твој.

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

[8]Шест дена јади бесквасни лебови, а седмиот ден е последен ден од празникот на Господ, твојот Бог; не врши во тој ден никаква работа.

O Pentecostes

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

Празникот Педесетница

[9] Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

[9]Изброј седум седмици; почни да ги броиш седумте седмици, откога ќе го ставиш српот на жетвата;

[10] E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

[10]тогаш празнувај го празникот Педесетница во чест на Господ, твојот Бог, според она колку што може да даде раката твоја, во зависност од тоа со што те благословил Господ, твојот Бог;

[11] Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[11]и развесели се пред Господ, твојот Бог, ти, синот твој и ќерката твоја, робот твој и робинката твоја, левитот кој е во градовите твои, и дојденецот, сиракот и вдовицата, што се кај тебе, на она место, што ќе го одбере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово;

[12] Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

Os Tabernáculos
Levítico 23.33-43

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

[17] cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

Deveres dos juízes
Êxodo 23.6-9

[18] Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

[12]помни дека ти беше роб во египетската земја, и пази ги и исполнувај ги овие наредби.

Празникот Сеници

[13]Седум дена празнувај го празникот Сеници, откако ќе ги прибереш плодовите од нивите твои и виното од пресите твои.

[14]Па развесели се ти на празникот твој, синот твој и ќерката твоја, робот твој и робинката твоја, левитот и дојденецот, сиракот и вдовицата, кои се во градовите твои;

[15]седум дена прославувај Го Господа, твојот Бог, на она место, што ќе го одбере Господ, твојот Бог, бидејќи ќе те благословува Господ, твојот Бог, во сите плодови твои и во секоја работа на рацете твои и ти само ќе се веселиш.

[16]Трипати во годината секое машко треба да се јавува пред Господ, твојот Бог, на местото, што ќе го одбере Тој: на празникот Бесквасници, на празникот Педесетница и на празникот Сеници; и никој не смее да се јавува пред Господ со празни раце,

[17]но секој со дар во раката, според благословот од Господ, твојот Бог, што Тој ти го дал.

Наредба во врска со судството

[18]Во сите твои градови, кои Господ, твојот Бог, ќе ти ги даде, постави си судии и надзорници според племињата свои, за да му судат на народот со праведен суд;

[19] Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

[19]не искривувај го законот, не гледај на лице и не земај дарови, бидејќи подароците ги заслепуваат очите на мудрите и ги изопачуваат зборовите на праведните;

[20] A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[20]правдата и само правдата барај ја, за да бидеш жив и да отидеш да ја наследиш земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава.

Забранети религиозни обичаи

[21] Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

[21]Не посадувај шумичка од какви и да е дрвја покрај жртвеникот на Господ, твојот Бог, што ќе го подигнеш;

[22] Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

[22]и не подигнувај статуа во твоите места, бидејќи тоа го мрази Господ, твојот Бог.

Deuteronômio 17

Повторени закони 17

O castigo da idolatria

[1] Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

[1]Не принесувај жртва на Господ, твојот Бог, вол, или овца, кои се повредени, или имаат некаков недостаток, бидејќи тоа е гнасотија пред Господ, твојот Бог.

[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

[2]Ако се најде кај тебе во еден од градовите твои, што Господ, твојот Бог, ти ги дава, маж или жена, што ќе направи зло пред Господ, твојот Бог, и со тоа го престапи заветот Негов,

[3] que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

[3]па тргне и почне да им служи на други богови, и им се поклонува ним, или на сонцето, или на месечината, или на сето воинство небеско, што е спротивно на моите заповеди,

[4] e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

[4]и ти биде соопштено, и ти провериш добро; па, ако тоа е вистина, ако е направена таква гнасотија во Израел,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.
[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.
[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

Julgamento de questões difíceis

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.
[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.
[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao

[5]изведете го тој маж, или таа жена, што го направиле тоа зло, пред вратата и убијте ги со камења, за да умрат.
[6]Според сведочењето на двајца или тројца сведоци осудениот на смрт треба да се погуби: не смее да се погубува по сведочењето на само еден сведок;
[7]прво раката на сведоците треба да падне врз него, за да биде убиен, а потоа рацете на целиот народ; така истребете го злото од вашата средина.

За тешките дела да се пресудува во светилиштето

[8]Ако по некое дело биде тешко за тебе да пресудиш во врска со некое убиство или ранување, и настане несогласие во твојот суд, стани и оди во местото, што ќе го одбере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово,
[9]и пријди кај свештениците – левити и кај судијата, кој ќе биде во тие денови; прашај ги, и тие ќе ти кажат, како да пресудиш.
[10]И постапи, онака како што ќе ти кажат на местото што ќе го одбере Господ, и гледај да извршиш сè што ќе ти кажат тие;

[11]според законот и според пресудата што ќе ја кажат, постапи така и не отстапувај ни десно ни лево од она, што ќе ти го кажат тие.

[12]А кој ќе постапи дрско, и не ќе го послуша свештеникот, што е таму на служба пред Господ, твојот Бог, или

SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

A eleição e os deveres de um rei

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte

судијата, тој треба да умре. Така исчистете го злото од Израел;

[13]па целиот народ ќе чуе, и ќе се уплаши, и во иднина нема да постапува дрско.

Правила во врска со кнезот

[14]Кога ќе влезеш во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, и ја освоиш, и се населиш во неа, и речеш: „Ќе си поставам кнез, како другите соседни народи“ –

[15]постави си кнез, кого Господ, твојот Бог, ќе го избере, постави си кнез од браќата твои; не смееш да поставиш туѓинец, кој не е твој сонародник.

[16]Но тој да не ги умножува коњите свои и да не праќа луѓе да купуваат во Египет, за да ги умножи коњите свои, бидејќи Господ ви рече: „Не обидувајте се да се вратите веќе по тој пат“;

[17]и да не ги намножува жените свои, за да не се разврати срцето негово, и да не натрупува сребро и злато прекумерно.

[18]А кога ќе седне со власт на престолот, нека си направи препис на овој закон од книгата, што се наоѓа кај свештениците левити,

[19]и нека го држи кај себе и нека го чита во сите денови на неговиот живот, за да се научи да се плаши од Господ, својот Бог, и да ги пази и да ги исполнува сите овие заповеди и наредби;

[20]за да не се возгордее срцето негово пред неговите браќа, и да не отстапува

do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

1 Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

2 Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

3 Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

4 Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

5 Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

6 Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

7 e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos,

од законите ни десно, ни лево, за да царува многу години, тој и синовите негови во Израел.

Повторени закони 18

Правата на потомците Левиеви

1Да нема дел и наследство во Израел за свештениците левити, во целото племе Левиево; тие треба да се хранат од жртвите за Господ, и од делот Негов,

2за нив нема да има дел меѓу браќата негови: Самиот Господ е негов дел, како што му рече Тој.

3Еве, што треба да биде определено за свештениците од народот, од оние, што принесуваат жртва вол или овца или коза; на свештеникот треба да му се дава плешката, вилиците и утробата;

4давај му исто така и првина од пченицата твоја, од виното твое и од маслото твое, и првината од стригот на овците твои,

5бидејќи Господ, твојот Бог, него го избра од сите твои племиња да стои и да служи во името Господово, тој и синовите негови во сите денови.

6И ако левит некој дојде од некој од твоите градови, низ целата земја на Израел, каде што живеел тој, и по желба на душата своја дојде на местото, што ќе го одбере Господ,

7и почне да служи во името на Господ, својот Бог, како и сите негови браќа левити, кои стојат таму пред Господ,

os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

[8] porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR,

[8]како храна нека добие еднаков дел, освен добиеното од продажбата на татковиот имот.

Лажни и вистински пророци

[9]Кога ќе влезеш во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, да не свикнеш да правиш гнасотии, какви што вршеле тие народи;

[10]да не се најде меѓу вас човек кој го тера синот свој или ќерката своја да помине преку оган, заради очистување, или да претскажува, да гата, или, пак, маѓесник,

[11]бајач, или што повикува духови, ниту, пак, волшебник, ни таков што разговара со мртви;

[12]зашто, секој, кој го прави тоа, е гнасен пред Господ, и токму поради тие гнасотии Господ, твојот Бог, ги изгонува од пред тебе.

[13]Биди непорочен пред Господ, твојот Бог;

[14]зашто тие народи, што ти ги прогонуваш, ги слушаат гатачите и претскажувачите, а тоа Господ, твојот Бог, на тебе ти го забранил.

[15]Господ, твојот Бог, ќе ти дигне пророк од браќата твои, како мене, – Него слушајте Го, –

[16]бидејќи ти Го молеше Господа, твојот Бог, кај Хорив во денот на собранието, велејќи: „Да не го чујам во иднина гласот на Господ, нашиот Бог, и да не

meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

17 Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

18 Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

19 De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

20 Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

21 Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

22 Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

1 Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

го видам повеќе тој голем оган, за да не умрам.“

17И ми рече Господ: „Добро е тоа, што го кажале;

18Јас ќе им издигнам пророк од браќата нивни, каков што си ти, ќе ги ставам зборовите Мои во устата Негова и Тој ќе им каже сѐ, што Јас ќе му заповедам;

19а кој не ќе ги послуша зборовите што ќе ги говори оној Пророк од Мое име, Јас ќе му се одмаздам.

20Кој, пак, пророк ќе се осмели да зборува од Мое име, она што не сум му заповедал да говори и оној што ќе зборува од името на други богови, таквиот пророк да биде погубен.“

21Но ќе си речеш во срцето свое: „Како ќе разбереме кои зборови не ги кажал Господ?“

22Еве како ќе ги дознаете: ако пророкот говори од името на Господ, и зборовите не се збиднат и не се исполнат, тогаш Господ не ги кажал тие зборови, туку ги кажал пророкот поради својата дрскост, – не плаши се од него.

Повторени закони 19

Градови засолништа

1Кога Господ, твојот Бог, ќе ги уништи народите, чија земја ти ја дава Господ, твојот Бог, и ја наследиш по нив, и се населиш во градовите нивни, и со куќите нивни,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus,

[2]тогаш оддели три града во земјата своја, што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство;

[3]изгради си пат и раздели ја на три дела сета земја, што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство; тие да служат за засолниште на секој убиец.

[4]А еве кој убиец може да се засолни таму и да остане жив: оној што ќе убие ближен свој без умисла, и да не му бил непријател порано;

[5]оној што ќе отиде со другарот свој во шума да собира дрва, па ја замавне секирата со рака, за да пресече дрво, и испадне сечилото од дршката, го погоди другарот негов, и тој умре, – таков нека се засолни во еден од тие градови, за да остане жив,

[6]за да не го подгони одмаздникот за крв со разјарено срце убиецот и да го стигне, па, ако патот биде долг, и го убие, иако тој не смее да се осуди на смрт, бидејќи не му бил непријател порано;

[7]затоа и ти заповедав, велејќи ти: оддели си три града.

[8]Кога пак Господ, твојот Бог, ќе ги прошири твоите предели, како што се беше заколнал на предците твои, и ти ја даде сета земја, што им ја беше ветил на предците твои,

[9]ако се трудиш да ги исполнуваш сите овие заповеди, што денес ти ги заповедам: да Го сакаш Господа, твојот

e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

10 para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

Execução do homicida
Números 35.16-21

11 Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

12 os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

13 Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

Acerca dos limites e das testemunhas

14 Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

15 Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

16 Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

Бог, и да одиш по Неговите патишта во сите денови, – тогаш кон тие три града додај уште три града,

10за да не се пролева невина крв во земјата твоја, што ти ја дава Господ, твојот Бог во наследство и за да не бидеш обвинет поради крв.

11Но ако има некој човек кој е непријател на ближниот свој и го начека, па се нафрли на него и го истепа така, што тој умре, и избега во еден од оние градови,

12старешините на тој град да испратат, да го земат оттаму и да го предадат во рацете на одмаздникот за крв и да умре.

13Да не го поштеди окото твое: очисти ја крвта на невиниот од Израел, и ќе ти биде добро.

Границите на земјиштето

14Не ја преместувај меѓата на ближниот свој, поставена од прадедовците твои во твоето наследство, што си го добил во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава во владение.

За сведоците

15Не е доволен еден сведок против човек за каква и да било вина, престап или некој грев, со кој згрешил: при сведочењето на двајца или тројца сведоци се донесува решение.

16Ако против некого излезе неправеден сведок, обвинувајќи го за престап,

[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

[18] Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

[19] far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

[17]и обајцата, кои се судат, нека застанат пред Господ, пред свештениците и пред судиите, што ќе се најдат во тие денови;

[18]и судиите нека ги испитаат добро, па ако оној сведок е лажлив сведок и лажно сведочи против братот свој,

[19]направете му го она што го беше намислил да му го направи на братот свој: така исчистете го злото од вашата средина.

[20]И другите ќе чујат, па ќе се уплашат, и нема во иднина да прават такво зло кај вас.

[21]Да не го поштеди окото твое: душа за душа, око за око, заб за заб, рака за рака, нога за нога.

Повторени закони 20

Закони во врска со војната

[1]Кога ќе излезеш во војна против непријателите твои и ќе видиш коњи и бојни коли, и многу луѓе, повеќе од тебе, не плаши се од нив, бидејќи Господ, твојот Бог, Кој те изведе од египетската земја, е со тебе.

[2]Кога, пак, претстои борба, свештеникот нека се приближи и нека му зборува на народот,

[3]и да му каже: „Слушај, Израеле, вие денес влегувате во бој против вашите непријатели: да не ослабува срцето ваше, не плашете се, не збунувајте се и нека не ве фати паника од нив,

[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

[8] E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

[9] Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[11] Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

[4]бидејќи Господ, вашиот Бог, оди со вас, за да се бори за вас против вашите непријатели и да ве спаси.“

[5]Надзорниците, пак, нека му речат на народот, и нека му кажат: „Кој изградил нова куќа и не се вселил во неа, нека си оди и да се врати во домот свој, за да не умре во бојот, па друг да се всели во неа;

[6]и кој насадил лозје и не го берел, нека си оди и нека се врати во домот свој, за да не умре во бојот, па друг да собере сè;

[7]и кој се свршил и не се оженил, нека си оди и нека се врати во домот свој, за да не умре во бојот, па друг да ја земе свршеницата негова.“

[8]Надзорниците нека му кажат уште на народот и нека му речат: „Кој е плашлив и малодушен, нека си оди и нека се врати во домот свој, за да не ги направи плашливи срцата на браќата свои, како неговото срце.“

[9]Откако надзорниците ќе му го кажат тоа на народот, да изберат воени началници за да го водат народот.

[10]Кога ќе се приближиш до некој град, за да го преземеш, предложи му мир.

[11]Ако се согласи на мир со тебе и ти ги отвори портите, целиот народ што се наоѓа во него, ќе ти плаќа данок и ќе ти работи.

[12] Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

[13] E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

[14] mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[15] Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

[16] Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

[12]Ако, пак, не се согласи на мир со тебе, и почне да војува против тебе, опколи го;

[13]и, кога Господ, твојот Бог, ќе го предаде во рацете твои, погуби со сечилото на мечот сè што е машко кај него;

[14]само жените и децата, добитокот и сè што има во градот, запленете го за себе и користи се со пленот на непријателите свои, кои Господ, твојот Бог, ти ги предал.

[15]Така постапи со сите градови, што се многу далеку од тебе, а кои не се градови на тие народи.

[16]Но во градовите на оние народи, кои Господ, твојот Бог, ти дава да ја наследиш земјата нивна, не оставај ни една жива душа,

[17]туку предај ги на проклетство: Хитијците, Аморејците, Хананците, Перизијците, Евејците и Јевусијците, како што ти беше заповедал Господ, твојот Бог,

[18]за да не ве научат да правите такви гнасотии, какви што тие правеле за своите богови, за да не грешите и вие пред Господ, вашиот Бог.

[19]Кога опсадуваш долго време некој град, за да го преземеш и завладееш, не сечи ги дрвјата негови, што се во шумата, туку користи ги плодовите нивни за храна, и не опустошувај ја околината, бидејќи дрвото во полето не

е човек, за да избега од тебе во тврдината;

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

[20]само оние дрвја, за кои знаеш дека не даваат никакви плодови, можеш да ги сечеш и од нив да правиш опсадни направи за градот, кој војува со тебе, сè додека не го покориш.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

Повторени закони 21

Убиство чиј извршител е непознат

[1]Ако во земјата, што Господ, твојот Бог, ти ја дава да ја наследиш, се најде убиен човек во полето, и не се знае, кој го убил,

[2]нека излезат твоите старешини и судиите и нека го измерат растојанието од убиениот до градовите наоколу;

[3]и старешините на градот, што е најблиску до убиениот, нека земат јуничка, со која не е работено која не носела јарем,

[4]и старешините од тој град нека ја одведат таа јуничка во пуст, необработен и незасејуван дол, и таму – во долот, нека ја заколат јуницата;

[5]потоа нека пристапат свештениците, синовите Левиеви, бидејќи Господ, твојот Бог, нив ги избра да Му служат и да благословуваат од името Негово, и според зборовите нивни да се пресуди секоја расправија и секоја причинета повреда,

[6]и сите старешини од тој град, најблискиот до убиениот, нека си ги измијат рацете над главата на закланата јуница во долот,

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[7]па да објават и да кажат: „Нашите раце не ја пролеаја оваа крв и нашите очи не видоа;

[8]очисти го од грев, Господи, народот Свој израелски, кој си го ослободил и не допуштај да остане врз него невина крв.“ И тие ќе се очистат од крвта.

[9]Така треба да ја отстрануваш од себеси крвта на невиниот, ако сакаш да правиш добро пред Господ.

Женидба со заробена жена

[10]Кога ќе излезеш во бој против непријателите свои, и Господ, твојот Бог, ти ги предаде во рацете твои, и ти ги заробиш,

[11]па видиш меѓу заробените жена убавица, и ја засакаш, и ќе посакаш да си ја земаш за жена,

[12]одведи ја во домот Твој, и нека ја истриже таа главата своја и нека ги исече ноктите свои,

[13]нека ја соблече ропската облека, нека живее во домот твој, и да го оплакува таткото свој и мајката своја цел месец; потоа можеш да влезеш при неа, и да ѝ станеш маж, и таа да ти биде жена.

[14]Ако, пак, отпосле таа не ти е по волја, отпушти ја, но не продавај ја за сребро, ниту да ја имаш за робинка, зашто ти си ја обесчестил.

Правата на првородениот син

[15]Ако некој има две жени – едната сакана, а втората несакана, па тие и двете му родат синови и ако

првородениот син му е од несаканата жена,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

[16]тогаш, при поделбата на имотот меѓу синовите, тој не може да даде првенство на синот од саканата жена, место на првородениот од несаканата,

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

[17]туку е должен да го признае за свој првенец синот од несаканата жена и нему да му даде двоен дел од сиот имот, бидејќи тој е почеток на неговата сила; нему му припаѓа правото на првородство.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

За непослушниот син

[18]Ако некој има буен и непокорен син, кој не го слуша гласот на својот татко и гласот на својата мајка, па иако го казнувале, тој пак е непослушен;

[19]тогаш татко му и мајка му нека го земат и одведат при старешините на градот, при вратите на своето место-живеење,

[20]па нека им кажат на градските старешини: „Овој наш син е буен и непокорен, не ги слуша нашите совети, расипник е и пијаница.“

[21]Тогаш сите мажи од градот негов нека го каменуваат до смрт; така исчистете го злото од самите себе, и другите ќе чујат и ќе се уплашат.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente,

Телото на обесениот

[22]Ако некој направи грев, што заслужува смрт, па биде умртвен, и ти го обесиш на дрво,

[23]телото негово да не преноќева на дрвото, туку погреби го истиот ден,

o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

1 Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

2 Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

3 Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

4 O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

Diversas leis

5 A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

6 Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

зашто проклет е од Бога секој кој виси на дрво, и не осквернувај ја земјата, што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство.

Повторени закони 22

Да се цени имотот на ближниот

1Ако видиш вол од ближниот твој или овца негова заскитана на пат, не оставај ги, туку потерај ги кај него;

2ако, пак, ближниот твој, не е близу до тебе, или, пак, не го познаваш, прибери ги во домот твој, и нека останат кај тебе, додека тој не ги побара, и тогаш врати му ги;

3така постапувај со магарето негово, така постапувај со облеката негова, така постапувај со секоја загубена работа на ближниот твој, што тој ќе ја загуби, а ти ја најдеш: од тоа не смееш да се отклонуваш.

4Ако го видиш магарето на ближниот твој или волот негов, паднати на патот, не оставај ги, туку крени ги со него заедно.

Разни прописи

5Жена не треба да носи машка облека, и маж не треба да се облекува во женска облека: секој, што го прави тоа, одвратен е пред Господ, твојот Бог.

6Ако најдеш на патот птичје гнездо на некое дрво или на земја, со пилци или јајца, и мајката седи над пилињата или на јајцата, не ја земај мајката заедно со малите:

7 deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

8 Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

9 Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

10 Não lavrarás com junta de boi e jumento.

11 Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

A lei acerca das borlas

12 Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

Leis da castidade e do casamento

13 Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

14 e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

15 então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

16 O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

17 e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha;

7 мајката пушти ја, а малите земи ги, за да ти биде добро, и да ти се продолжат деновите твои.

8 Ако градиш нова куќа, направи околу покривот нејзин ограда, за да не падне некој од него, та да навлечеш крв на својата куќа.

9 Да не сееш во лозјето твое семиња од други видови растенија, за да не се осквернат плодот и семињата, со кои ќе го посееш и плодот на лозјето твое.

10 Да не ораш со вол и магаре заедно.

11 Да не облекуваш облека, ткаена мешано од волна и од лен заедно.

12 Направи си рески на четирите краишта од наметката твоја, со која се наметнуваш.

Спорни случаи во врска со жена

13 Ако некој земе жена, и влезе при неа, па ја намрази,

14 и ја обвини за порочни дела и пушти лоши зборови за неа, и каже: „Ја зедов оваа жена, влегов при неа, и не ја најдов девица“,

15 тогаш таткото на девојката и мајката нејзина нека ги земат и нека ги изнесат девствените белези на девојката кај старешините пред портата;

16 и таткото на девојката нека им каже на старешините: „Му ја дадов ќерката моја за жена на овој човек, а тој ја намрази,

17 и ете, обвинува за порочни дела, велејќи: ‚не ја најдов ќерката твоја

todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

девица‘; но еве ги девствените белези на ќерката моја.“ И да ја распростре долната облека нејзина пред старешините од тој град.

18 os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

18Тогаш градските старешини да го фатат мажот и да го казнат,

19 e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

19и да го глобат со сто шекели сребро, и тоа да му го дадат на таткото од девојката, поради тоа што нанел зло на израелска девица; таа, пак, да си остане негова жена, и тој да не може да се разведе од неа преку целиот живот.

20 Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

20Ако, пак, кажаното излезе вистина, и таа не биде најдена како девица,

21 então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

21тогаш нека ја доведат девојката пред вратата на татковата ѝ куќа, и градските мажи нека ја каменуваат до смрт, бидејќи извршила срамно дело во Израел, го осквернила татковиот дом; така истребувајте го злото од себе.

22 Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

22Ако некој биде фатен да лежи со мажена жена, тогаш и обајцата да бидат предадени на смрт: и мажот кој лежел со жената, и жената: така истребувајте го злото од Израел.

23 Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

23Ако некоја девица, свршена за маж, ја сретне некој во градот и легне со неа,

24 então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

24тогаш и обајцата да ги доведете пред портата на тој град и да ги претепате со камења до смрт: девојката поради тоа што не викала во градот, а мажот, поради тоа што ја осквернил свршеницата на ближниот свој: така истребувајте го злото од себе.

[25] Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

[25]Ако, пак, некој сретне во полето девојка свршена, па ја силува, да биде погубен само мажот, кој лежел со неа,

[26] à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

[26]а на девојката не правете ѝ ништо; кај девојката нема грев за смрт: тоа е исто, како кога некој го нападне ближниот свој и го убие;

[27] Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

[27]бидејќи тој ја сретнал во полето, а свршената девојка и да викала, немало кој да ја спаси.

[28] Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

[28]Ако некој сретне девица несвршена, па ја силува, и ги затечат,

[29] então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[29]тогаш оној, што лежел со неа, да му даде на таткото од девојката педесет шекели сребро, а таа да биде негова жена, бидејќи тој ја осрамотил; преку целиот свој живот тој не може да се разведе од неа.

[30] Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

Повторени закони 23

[1]Никој не смее да ја земе жената на таткото свој и да го открива крајот од покривката таткова.

Луѓе кои не се примаат во заедницата Господова

[2]Оној што е скопен или е со исечен полов орган не може да влезе во општеството Господово:

[3]ниту син на блудница не може да се прими во Господовата заедница – ни тој, ни неговите потомци до десетто колено.

3 Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

4 Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

5 Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

6 Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

7 Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

8 Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

Limpeza do acampamento

9 Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

10 Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

11 Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

4Амонец и Моавец не смее да влегува во заедницата Господова; а нивните потомци да не се примаат во Господовата заедница и по десетото колено, довека,

5затоа што тие не ве пресретнаа со леб и вода по патот, кога бевте излегле од Египет, и затоа што го наговорија против тебе Валаам Беоровиот син, од Петор во Горни Арам, за да те проколне.

6Но Господ, твојот Бог, не сакаше да го чуе Валаам и ја сврте Господ, твојот Бог, клетвата негова во благослов за тебе, бидејќи Господ твојот Бог те засака;

7не пожелувај им ни мир, ни добрина преку сите твои денови довека.

8Не гнаси се од Едомец, бидејќи тој е твој брат; не гнаси се од Египќанин, зашто ти беше дојденец во земјата негова;

9Потомците нивни, родени во трето колено, можат да бидат примени во Господовата заедница.

Чистотата на логорот

10Кога одиш во бој против непријателите свои, пази се од сè што е лошо.

11Ако кај тебе има некој нечист поради ноќна случка, тој треба да излезе надвор од логорот и да не влегува во него;

12а вечерта да се измие со вода, и по зајдисонце нека влезе во логорот.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com

[13]Ти треба да имаш место надвор од логорот, каде што ќе одиш да ги извршуваш своите физиолошки потреби;

[14]покрај своето оружје, ти треба да имаш и лопатка; па кога ќе одиш таму надвор, ископај со неа јама и потоа покриј ја нечистотијата своја,

[15]бидејќи Господ, твојот Бог, престојува во логорот твој, за да те избавува и да ги предава непријателите твои во твои раце; затоа логорот твој треба да биде свет, за да не види Тој кај тебе нешто нечисто и да не се оттргне од тебе.

Роб во бегство

[16]Не предавај го робот на неговиот господар, кога ќе избега кај тебе од господарот негов;

[17]нека живее со тебе, меѓу вас во секое место, што ќе му биде угодно; не го притеснувај.

Сакралното блудство

[18]Блудница од израелските ќерки да нема, и блудник да нема од синовите на Израел.

[19]Во домот на Господ, твојот Бог, не принесувај блудничка награда, за никаков завет, тоа е одвратност пред Господ, твојот Бог.

За заемот со лихва

[20]Не му давај на братот свој со лихва, ниту сребро, ниту храна, ниту нешто друго, што се дава во заем со лихва;

[21]на туѓинец давај му со лихва, а на братот свој не му давај со лихва; за да

juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

те благослови Господ, твојот Бог, во сите твои работи на земјата, во која одиш да ја наследиш.

Заветите

[22]Ако Му дадеш завет на Господ, твојот Бог, бездруго исполни го, зашто Господ, твојот Бог, ќе го побара од тебе и врз тебе ќе падне грев;

[23]ако, пак, не си ветил, нема да имаш грев.

[24]Она што ќе излезе од устата твоја, запазувај го и исполнувај го, бидејќи со образ си Му ветил дар на Господ, твојот Бог, и доброволно си го кажал со устата своја.

Правото да се скинат неколку плодови

[25]„Кога ќе влезеш во лозјето на ближниот свој, грозје можеш да јадеш колку што душата ти сака, но во садот свој не клавај.

[26]Ако влезеш во нивата на ближниот свој, скини класја во рацете свои, но со срп да не жниеш.“

Deuteronômio 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

Повторени закони 24

За истераната жена

[1]Ако некој земе жена и поживее со неа, но таа не добие милост во очите негови, бидејќи нашол кај неа нешто што не му се допаѓа, па ѝ напише писмо за развод, и ѝ го даде во рацете нејзини, и ја испрати од куќата своја,

[2]а таа откако ќе излезе од куќата негова, се омажи за друг,

[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[3]па, ако и тој маж ја намрази и ѝ напише писмо за развод, и ѝ го даде во рацете нејзини, и ја испрати од куќата своја, или пак тој, вториот маж, што ја зел за жена, умре,

[4]тогаш првиот нејзин маж, откако ја напуштил, не може пак да ја земе за жена по нејзиното осквернување, зашто тоа е одвратно пред Господ: не осквернувај ја земјата, што ви ја дава Господ, вашиот Бог, во наследство.

За младоженецот

[5]Ако некој скоро се оженил, нека не оди во војска, и да не му се наложува никаква работа; нека остане тој слободен во домот свој цела година и нека ја весели жената своја, што ја зел.

Залог

[6]Никој да не зема во залог воденица, ни горен воденички камен, бидејќи таквиот во залог зема душа.

Грабнување на лица

[7]Ако биде фатен некој дека украл некого од браќата свои, од синовите Израелови, и го заробил и го продал, таквиот злочинец да биде предаден на смрт: така истребувајте го злото од самите себе.

Лепра

[8]При болеста лепра гледај внимателно да пазиш и да го исполнуваш целиот закон, што ќе ви го кажат свештениците левити; исполнувај го грижливо, она што сум ви го заповедал;

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

[9]помни, што ѝ направи Господ, твојот Бог, на Мирјам по патот, кога бевте излегле од Египет.

Повторно за залогот

[10]Кога ќе дадеш нешто во заем на ближниот свој, не оди дома кај него, за да земаш од него залог,

[11]туку почекај надвор, а човекот, кому си му дал заем, ќе ти го изнесе залогот надвор;

[12]ако е, пак, човекот сиромав, да не преноќева залогот негов кај тебе;

[13]врати му го залогот на зајдисонце, за да спие со облеката своја и да те благослови; тоа ќе ти се смета за милост пред Господ, твојот Бог.

Почит кон бедните

[14]Не оставај го без награда бедниот и сиромав наемник од твоите браќа или од придојдените, кои се во градовите твои;

[15]предај му ја дневницата во истиот ден, пред да зајде сонцето, бидејќи тој е беден, и на неа се надева, за да не повика против тебе кон Господ, за да не падне гнев врз тебе.

Лична одговорност

[16]Татковците да не бидат осудувани на смрт заради децата, и децата да не бидат казнувани со смрт поради татковците; секој да биде казнет со смрт за својот грев.

Постапки во полза на сиромасите

[17]Не осудувај неправедно дојденец и сирак, и од вдовица не земај облека во залог;

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[18]сети се дека и ти беше роб во Египет, и Господ, твојот Бог, те ослободи оттаму: затоа и ти заповедам да ги исполнуваш овие наредби.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[19]Кога жнееш на нивата своја ако заборавиш сноп на нивата, не враќај се да го земеш: тој нека остане за придојдениот, за сиракот и вдовицата, за да те благослови Господ, твојот Бог, во сите работи на рацете твои.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[20]Кога ги береш маслинките свои, не враќај се да ги добереш останатите: тие нека останат за придојдениот, сиракот и вдовицата.

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[21]Кога го береш лозјето свое, не го бери докрај она што ќе остане по тебе: нека остане тоа за дојденецот, сиракот и вдовицата;

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

[22]не заборавај дека и ти беше роб во египетската земја: затоа и ти заповедам да го правиш ова.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

Повторени закони 25

Правила за праведно судење

[1]Кога има расправија меѓу луѓе, нека ги доведат во суд и да ги судат; правиот да го оправдаат, а виновниот да го осудат;

[2]а ако виновниот заслужува биење, да го легнат пред судиите и да го бијат поради вината негова.

[3]Можат да му се удрат четириесет стапа, но не повеќе, за да не биде обезличен и понижен братот твој пред тебе.

[4] Não atarás a boca ao boi quando debulha.

O levirato

[5] Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

[6] O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

[7] Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

[8] Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

[9] então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

За волот

[4]Не врзувај уста на вол кога врши.

Вдовица без пород

[5]Кога браќата живеат заедно, и едниот од нив умре без пород, жената на умрениот не смее да се омажи за надворешен човек, но деверот нејзин треба да влезе при неа, да ја земе за жена и да живее со неа,

[6]и првородениот, што таа ќе го роди, да го носи името на умрениот брат, за да не се уништи името негово во Израел.

[7]Ако, пак, тој не посака да ја земе за жена снаата своја, тогаш снаата негова да отиде кај портата пред старешините и да каже: „Братот на мојот маж не сака да го подигне името на братот свој во Израел, не сака да се ожени со мене.“

[8]И старешините на градот негов да го повикаат и да му зборуваат, и ако тој стане и каже: „Не сакам да ја земам“,

[9]тогаш снаата негова нека дојде при него пред очите на старешините, да собуе еден чевел од неговата нога, да го плукне в лице и да каже: „Така се постапува со човек, кој не го подига домот на братот свој“;

[10]и ќе му извадат име во Израел: „Дом на собуениот.“

Забранет удар при тепачка

[11]Кога се тепаат меѓусебе двајца мажи, и жената на едниот се приближи за да го отргне мажот свој од оној што го тепа, и, испружувајќи ја раката своја, го фати за срамните делови од телото,

[12] cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

Pesos e medidas justos

[13] Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

[14] Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

Amaleque será destruído

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

Deuteronômio 26

As primícias da terra

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num

[12]пресечи ѝ ја раката: да не ја пожали окото твое.

Исправна и неисправна мерка

[13]Во торбата своја не смееш да имаш две мерила: големо и мало;

[14]во куќата твоја да немаш двојна мерка: тешка и лесна;

[15]мерило да имаш верно и праведно, и мерка да имаш точна и праведна, за да ти се продолжат деновите во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава;

[16]бидејќи одвратен е пред Господ, твојот Бог, секој кој прави неправда.

Потомците на Амалик – вечни непријатели

[17]Помни, како постапи со тебе Амалик, по патот, кога доаѓавте од Египет;

[18]како тој не се уплаши од Бога и како ги погуби по патот сите кои заостанаа зад тебе од умор, кога ти беше алчен и изнемоштен, и не се уплаши од Бога.

[19]И така, кога Господ, твојот Бог, ќе те успокои од сите твои непријатели, што се околу тебе во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава како наследство да ја поседуваш, избриши го името на Амалик под небото; да не заборавиш.

Повторени закони 26

Првините од земјата

[1]Кога ќе дојдеш во земјата што Господ, твојот Бог, ти ја дава како наследство да ја запоседнеш,

[2]земи ги првините од плодовите на земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, стави ги во кошница, и оди на она

cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

место, кое Господ, твојот Бог, ќе го одбере, за живеалиште на името Негово;

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[3]потоа оди кај свештеникот, кој е на служба во тие денови и кажи му: „Денес изјавувам пред Господ, твојот Бог, дека влегов во земјата, за која Господ им се заколна на предците наши дека ќе ни ја даде.“

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[4]Свештеникот да ја земе кошницата од раката твоја и да ја стави пред жртвеникот на Господ, твојот Бог.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[5]Ти, пак, одговори и кажи пред Господ, твојот Бог: „Мојот предок беше Арамеец скиталец и отиде во Египет и се насели таму со мал број луѓе, и од него произлезе таму голем народ – силен и многуброен.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[6]И Египќаните постапуваа лошо со нас, нè притеснуваа и ни наложуваа тешка работа;

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[7]тогаш ние завикавме кон Господ, Бог на нашите предци, и Господ го чу нашиот повик, и ја виде бедата наша, маките наши и неволјите наши;

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[8]и нè изведе Господ од Египет: со силна рака, со голем ужас, со знаменија и чуда,

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[9]па нè доведе на ова место и ни ја даде оваа земја – земја во која тече мед и млеко.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me

[10]И така, ете, ги донесов првините од плодовите на земјата, која Ти, Господи, ми ја даде, земјата.“ Стави го тоа пред

deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

11 Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

Os dízimos

12 Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

13 Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

14 Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

15 Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

16 Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-

Господ, твојот Бог, поклони се пред Господ, твојот Бог,

11па развесели се потоа за сите добра, што Господ, твојот Бог, ти ги даде тебе и на домот твој – ти и левитот и придојдениот, што е кај тебе.

Годината на десетоците

12Кога ќе ги одделиш сите десетоци од плодовите во третата година, годината на десетоците, и им дадеш на левитот, на дојденецот, на сиракот и на вдовицата, за да јадат во градовите твои и да се наситуваат,

13тогаш кажи пред Господ, твојот Бог: „Изнасобравме сè, што е свето во домот, и го дадов на левитот, придојдениот, сиракот и вдовицата, според сите Твои заповеди, како што ми заповеда: јас не направив престап спрема Твоите заповеди и не ги заборавив;

14во тагата не јадев од нив, ниту одделив од нив за нечиста потреба, ниту дадов од нив за умрено; го послушав гласот на Господ, мојот Бог – исполнив сè како што ми заповеда Ти.

15Погледни од небото од Твојот свет храм и благослови го народот Свој Израел и земјата што ни ја даде, како што им се заколна на прадедовците наши, земјата, во која тече мед и млеко.“

Израел – народ Божји

16Денес Господ, твојот Бог, ти заповеда да ги извршуваш овие наредби и

os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

закони: пази ги и исполнувај ги со сето свое срце и со сета своја душа.

[17]Денес си Му ветил на Господ, дека ќе биде твој Бог, дека ќе одиш по Неговите патишта и ќе ги почитуваш наредбите Негови и ќе го слушаш гласот Негов;

[18]и Господ ве избра денес вие да Му бидете Негов избран народ, како што ти рече ако ги почитувате сите заповеди Негови,

[19]и дека Тој ќе те постави погоре од сите народи, што ги создал: прочуен, фален, славен, и дека вие ќе Му бидете свет народ на Господ, вашиот Бог, како што беше ветил.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

Повторени закони 27

Израел го прославува заветот
Камењата поставени на планината Евал

[1]Тогаш Мојсеј со старешините израелски му заповеда на народот, велејќи: „Пазете ги сите заповеди, што денес ви ги давам.

[2]И кога во оној ден ќе го минете Јордан и дојдете во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, како дел, постави си големи камења и обели ги со вар;

[3]и напиши ги на нив сите зборови од твојот закон, штом ќе го преминеш, за да влезеш во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, во земјата, каде што тече мед и млеко, како што им беше говорел Господ, твојот Бог, на твоите предци.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

[4]Кога ќе го преминете Јордан, поставете ги тие камења, како што ви заповедам денес, на планината Евал и облете ги со вар;

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[5]и изгради таму жртвеник на Господ, твојот Бог, жртвеник од камења; да не ставаш на нив железо;

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[6]жртвеникот на Господ, твојот Бог, изгради го од цели камења и принесувај врз него сепаленици на Господ, твојот Бог;

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[7]принесувај и жртви за мир, и јади таму, и весели се пред Господ, твојот Бог;

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[8]и врз тие камења напиши го многу јасно целиот овој закон.“

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[9]Тогаш Мојсеј со свештениците левити му рече на целиот Израел, велејќи: „Внимавај и слушај, Израеле: ти денес стана народ на Господ, твојот Бог.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

[10]И така, слушај го гласот на Господ, твојот Бог, и извршувај ги Неговите заповеди и наредби, што ти ги заповедам денес.“

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

[11]И во тој ден му заповеда Мојсеј на народот, велејќи:

[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

[12]„Кога ќе го минете Јордан, овие племиња треба да застанат на планината Гаризим, за да го благословат народот: Симеон, Левиј, Јуда, Исахар, Јосиф и Венијамин;

[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

[13]а на планината Евал да застанат за да искажат проклетство овие: Рувим, Гад, Завулон, Дан и Нефталим.

Дванаесетте проклетства

[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!

[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!

[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!

[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!

[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!

[14]Левитите да го известат народот и да им кажат на сите Израелци со висок глас:

[15],проклет да е оној човек, кој ќе направи изрезан или излиен идол, одвратност пред Господ, работа на уметнички раце, па го стави на скришно место! Целиот народ да извика и да рече: амин!

[16]Проклет да е оној, што го навредува таткото свој или мајката своја! И целиот народ да каже: амин!

[17]Проклет да е оној, кој ја праместува меѓата на ближниот свој! И целиот народ нека рече: амин!

[18]Проклет да е оној, кој отстранува слеп човек од патот! И целиот народ нека каже: амин!

[19]Проклет да е оној, кој криво суди дојденец, сирак или вдовица! И целиот народ нека рече: амин!

[20]Проклет да е оној, кој ќе легне со жената на својот татко, зашто тој го открил крајот од покривката на таткото свој! И целиот народ да каже: амин!

[21]Проклет да е оној, кој ќе легне со каков и да било добиток! И сиот народ нека рече: амин!

[22]Проклет да е оној, кој ќе легне со сестрата своја, со татковата ќерка или со мајкината ќерка! И целиот народ да каже: амин!

[23]Проклет да е оној, кој ќе легне со тештата своја! И целиот народ нека рече: амин!

[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!

[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!

[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

[24]Проклет да е оној, кој ќе го убие тајно ближниот свој! И целиот народ да каже: амин!

[25]Проклет да е оној, кој зема поткуп, за да погуби душа и да пролее невина крв! И целиот народ нека рече: амин!

[26]Проклет да е секој, кој не ќе ги исполни наредбите од овој закон и не ќе постапи според нив! И целиот народ да каже: амин!“‘

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se

Повторени закони 28

Ветувања за благослов

[1]Ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, ги пазиш и ги извршуваш сите Негови заповеди, што денес ти ги заповедам, тогаш Господ, твојот Бог, ќе те постави погоре од сите народи на земјава;

[2]и ќе се пренесат на тебе сите овие благослови и ќе се исполнат, ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог.

[3]Благословен ќе бидеш во градот и благословен во полето.

[4]Благословен ќе биде плодот на твојата утроба, и плодот на земјата твоја, и плодот на добитокот твој, и плодот на воловите твои, и плодот на овците твои.

[5]Благословени ќе бидат кошниците твои и ноќвите твои.

[6]Благословен ќе бидеш, кога влегуваш, и благословен – кога излегуваш.

[7]Господ ќе ги порази пред тебе непријателите твои, кои се креваат

levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

против тебе; по еден пат ќе навлезат тие против тебе, а по седум патишта ќе избегаат од пред тебе.

[8]Господ ќе ти испрати благослови на твоите житници и на секоја работа на твоите раце; и на земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава.

[9]Господ, ќе те постави за Свој свет народ, како што ти се беше заколнал на тебе, ако ги извршуваш заповедите на Господ, твојот Бог, и одиш по патиш-тата Негови.

[10]И тогаш ќе видат сите народи на земјата дека името на Господ, ти е дадено на тебе, и ќе се уплашат од тебе.

[11]И Господ, ќе ти даде изобилство во сите блага, во плодот на твојата утроба, во плодот на добитокот твој и во плодот на нивите твои на земјата, за која Господ им се беше заколнал на твоите предци дека ќе ти ја даде.

[12]И Господ ќе ти го отвори доброто Свое сокровиште – небото, за да дава тоа на време дожд на земјата твоја и да ги благословува сите работи на рацете твои: и ќе им даваш на заем на многу народи, а ти самиот нема да земаш на заем.

[13]Господ, ќе те направи глава, а не опашка, и да бидеш само на високо, а не на ниско, ако ги пазиш заповедите на Господ, твојот Бог, што ти ги заповедам денес да ги почитуваш и исполнуваш,

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

Os castigos da desobediência
Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[14]и ако не отстапуваш од сите зборови, што ти ги заповедам денес, ни надесно, ни налево, и ако не тргнеш по други богови за да им служиш.

Закани со проклетства

[15]Ако, пак, не го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, и не ги пазиш и не ги исполнуваш сите Негови заповеди и наредби, што ти ги заповедам денес, ќе паднат врз тебе и ќе се збиднат сите овие проклетства.

[16]Проклет ќе бидеш во градот и проклет ќе бидеш во полето.

[17]Проклети ќе бидат твоите кошници и твоите ноќви.

[18]Проклет ќе биде плодот на утробата твоја и плодот на земјата твоја, плодот на говедата твои и плодот на овците твои.

[19]Проклет ќе бидеш, кога влегуваш, и проклет кога излегуваш.

[20]Ќе ти испрати тогаш Господ неволја, ужас и застрашување во секоја работа на рацете твои, каква и да вршиш, додека не те истреби и додека наскоро не те погуби поради твоите лоши дела, зашто си Ме оставил.

[21]Господ ќе испрати тогаш врз тебе и помор, додека не те истреби од земјата, во која одиш да ја наследиш.

[22]Ќе те порази Господ со истоштување, со треска, воспаление, жед и жолтица, и тие ќе те гонат додека не загинеш.

23 Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

24 Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

25 O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

26 O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

27 O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

28 O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

29 Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

30 Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

31 O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

23И небото над главата твоја ќе стане бакар, а земјата под тебе – железо;

24наместо дожд Господ ќе ѝ даде на земјата твоја пепел, и прав од небото ќе паѓа: ќе паѓа врз тебе, додека не те истреби.

25Ќе те предаде Господ на непријателите твои, за да те поразат; по еден пат ќе излезеш против нив, а по седум патишта ќе бегаш од нив; и ќе бидеш расеан по сите земни царства.

26Твоите трупови ќе станат храна на сите птици небески и на ѕверовите, и не ќе има кој да ги истера.

27Ќе те порази Господ со египетска лепра, гноен чир, краста и јадеж, од кои не ќе можеш да се исцелиш;

28Ќе те порази Господ со лудило, слепило и вртоглавица.

29И ќе одиш дење со пипање, како што оди слепиот со пипање во темнината, и патот твој нема да биде прав, и тогаш ќе бидеш секогаш навредуван и ограбуван, и не ќе има кој да ти помогне.

30Ќе земеш жена, и друг ќе спие со неа; куќа ќе изградиш, и нема да живееш во неа; лозје ќе насадиш и нема да го береш.

31Твојот вол пред тебе ќе го заколат, и нема да јадеш од него, магарето ќе ти го грабнат, и нема да ти го вратат; овците твои ќе бидат дадени на

непријателите твои и ќе нема кој да ти помогне.

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

32 Синовите твои и ќерките твои ќе бидат предадени на друг народ; очите твои ќе гледаат и ќе чезнеат по нив, и нема да имаш сила во рацете свои.

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

33 Плодовите на земјата твоја и целиот труд твој ќе го јаде народ, кого ти не го познаваш: и ќе бидеш навредуван и измачуван преку сите денови.

34 e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

34 Ќе бидеш избезумен од тоа, што ќе го гледаат очите твои.

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

35 И ќе те порази Господ со лоша проказа, во колената и во нозете, од која не ќе можеш да се излекуваш, од стапалата на нозете твои и дури до темето на главата твоја.

36 O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

36 Господ ќе те одведе тебе и царот твој, кој си го избрал, кај народ, кого не си го познавал ниту ти, ниту предците твои, и таму ќе служиш на други богови, направени од дрво и од камен;

37 Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

37 и ќе станеш таму предмет на озборување и исмејување кај сите народи, кај кои Господ ќе те одведе.

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

38 Многу семе ќе фрлаш во нивата, а малку ќе собираш, зашто ќе го јадат скакулци.

39 Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

39 Лозја ќе садиш и ќе ги работиш, но вино нема да пиеш и нема да го береш плодот негов, зашто црв ќе го јаде.

40 Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

40 Маслини ќе имаш во сите твои предели, но со масло нема да се

помажеш, бидејќи маслинките твои ќе опаѓаат.

[41] Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

[41]Синови и ќерки ќе родиш, но тие нема да останат кај тебе, зашто во плен ќе отидат.

[42] Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

[42]Сите твои дрвја и сите плодови на земјата твоја гламја ќе ги уништи.

[43] O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

[43]Дојденецот, кој е кај тебе, ќе се издига над тебе сè повисоко, а ти ќе паѓаш сè пониско;

[44] Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

[44]тој ќе ти дава на заем, а ти нема да му даваш на заем; тој ќе биде главата, а ти ќе бидеш опашката.

[45] Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

[45]Ќе дојдат врз тебе сите овие клетви, ќе те гонат и ќе те стигнат, додека не те уништат, затоа што не го послуша гласот на Господ, твојот Бог, и не ги послуша заповедите и наредбите Негови, што ти ги беше заповедал;

[46] Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

[46]тие ќе бидат врз тебе и твоето потомство знак и чудо довека.

[47] Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

[47]Зашто ти не Му служеше на Господ, твојот Бог, со весело и радосно срце, поради изобилството во сè,

[48] Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

[48]ти ќе му служиш на непријателот свој, што ќе ти го испрати Господ, во глад и жед, во голотија и во секаква скудност; тој ќе ти става на вратот железен јарем, додека не те уништи.

[49] O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

[49]Ќе испрати Господ против тебе народ оддалеку, од крајот на земјата; како орел ќе се спушти народот чиј јазик ти не го разбираш,

[50] nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.
[51] Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

[52] Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[53] Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.
[54] O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;
[55] de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.
[56] A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o

[50]народ бездушен, кој не сака ни старо да почитува, ниту младо да помилува,
[51]и ќе го јаде тој плодот од добитокот твој и плодот од земјата твоја; нема да ти остави ни жито, ни вино, ни масло, ниту од говедата твои, ниту од овците твои, додека не те погуби;
[52]и ќе те притеснува во сите твои градови, додека не ги разруши во твојата земја твоите високи и јаки ѕидови, на кои ти се надеваш; и ќе ти нанесе зло во сите твои градови во целата твоја земја, која Господ, твојот Бог, ти ја даде.
[53]И ти ќе го јадеш плодот на утробата своја, плотта на синовите и ќерките свои, кои Господ, твојот Бог, ти ги даде, поради опсадата и теснотијата, во која ќе те стави непријателот твој.

[54]Мекушавиот маж навикнат да живее во раскош, со безмилосно око ќе гледа на братот свој, на сака괄аната жена и на другите деца свои што ќе му останат,

[55]и нема да му даде на ниеден од нив плот од децата свои, кои тој ќе ги јаде, зашто нема да му остане ништо друго поради опсадата и притеснетоста, во кои ќе те постават непријателите твои во сите твои градови.
[56]Жена најчувствителна и најнежна меѓу вас, која поради својата нежност никогаш со нога не стапнала на земја, со безмилосно око ќе гледа на саканиот

marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

57 mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

59 então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

60 fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

62 Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

63 Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

64 O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da

маж свој, на синот свој, на ќерката своја,

57и нема да им го даде последокот, што излегува меѓу бедрата нејзини, ни децата, што би ги родила; зашто, при скудноста во сè, таа ќе ги јаде тајно, во притеснетоста во која ќе те стави непријателот твој во твоите градови.

58Ако не ги пазиш и исполнуваш сите зборови од законот, напишани во оваа книга, и не се плашиш од славното и страшно име на Господ, твојот Бог,

59Господ ќе те порази тебе и твоето потомство со необични порази, со порази големи и трајни, и со болести лоши и неизлечиви;

60и ќе ги навлече врз тебе сите лоши болести египетски, од кои се плашеше, и тие ќе се залепат за тебе;

61и секаква болест и секаква проказа, во книгата на овој закон, Господ ќе испрати врз тебе, додека не те истреби;

62и ќе останете на број малкумина, а не како кога бевте многубројни колку и звездите небески, бидејќи не го слушавте гласот на Господ, вашиот Бог.

63И како што Господ се радуваше, кога ви правеше добро и ве размножуваше, така ќе се радува Господ, кога ќе ве погубува и истребува, и ќе бидете изгонети од земјата, во која одиш ти, за да ја наследиш.

64И ќе те расее Господ, по сите народи, од крајот на земјата до крајот на

terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

земјата, и таму ќе им служиш на други богови, што не си ги знаел, ниту ти, ниту предците твои; на дрво и на камен ќе служиш.

65 Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

65Но и меѓу тие народи нема да се успокоиш, ниту ќе има место за одмор на нозете твои; и таму Господ ќе го исплаши срцето твое, ќе го ништи видот на очите твои и ќе направи да страда душата твоја;

66 A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

66животот твој ќе виси пред тебе, и ќе се плашиш и дење и ноќе, и нема да бидеш сигурен за животот свој;

67 Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

67од стравот во срцето свое ќе се плашиш, и од тоа што ќе го видат очите твои, па наутро ќе кажеш: „О, што поскоро да се стемни!“, а навечер ќе велиш: „О, што поскоро да осамне!“

68 O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

68И Господ ќе те врати во Египет на кораби по оној пат, за кој ти кажав: „Ти нема повеќе да го видиш“; и таму ќе бидете продавани на непријателите свои како робови и робинки, но ќе нема кој да ве купи.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

1 São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

Последен говор на Мојсеј

69Тоа се зборовите на заветот, што Господ му заповеда на Мојсеј да го склучи со синовите на Израел во моавската земја, покрај заветот што Господ го склучи со нив на Хорив.

Повторени закони 29

Сè што Господ направи за Израел

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[1]Тогаш Мојсеј ги повика сите синови израелски и им кажа: „Вие видовте сѐ, што направи Господ пред очите ваши во египетската земја со фараонот и со сите негови слуги и со целата негова земја;

[2]имаше искушенија големи, што ги видоа очите твои, и големи знаменија и чуда,

[3]но и до ден денес Господ не ви даде срце за да разберете, очи да видите и уши да чуете.

[4]Четириесет години ве водев по пустината, и облеката не изветве на вас, и обувките не се искинаа на нозете ваши;

[5]леб не јадевте, вино и друг алкохолен пијалак не пиевте, за да познаете дека Јас сум Господ, вашиот Бог.

[6]И кога дојдовте до ова место, излезе во борба против вас хешбонскиот цар Сихон и башанскиот цар Ог, но ние ги поразивме

[7]и им ја зедовме земјата нивна и им ја дадовме во дел на Рувимовото и Гадовото колено, и на половината од Манасиевото племе.

[8]Пазете ги зборовите на овој завет и исполнувајте ги, за да имате успех во сѐ, што правите.

Значењето на заветот со Господ

[9]Сите вие стоите денес пред Господ, вашиот Бог: началниците на племињата ваши, старешините ваши, надзорниците ваши, сите Израелци,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[14] Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

[15] porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

[16] Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

[17] vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

[18] para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na

[10]децата ваши, жените ваши и дојденците, кои се во вашата населба, од дрварот ваш до водоносецот ваш,

[11]за да влезете во завет со Господ, вашиот Бог, и во клетвен договор со Него, каков што Господ, твојот Бог, денес склучува со тебе,

[12]за да те направи денес Свој народ, и да ти биде Бог, како што им се заколна на предците твои Авраам, Исак и Јаков.

[13]Не само со вас единствено го заветувам овој завет и овој клетвен договор,

[14]туку, како со оние што денес се со нас, така и со оние што денес не стојат овде со нас пред Господ, нашиот Бог.

[15]Зашто вие знаете, како живеевме во египетската земја и како одевме сред народите, низ кои минавте,

[16]и ги видовте одвратностите нивни и идолите нивни, дрвени и камени, сребрени и златни, што се кај нив.

[17]Да нема меѓу вас маж или жена, род или племе, чие срце би се отстранило од Господ, вашиот Бог, та да оди да им служи на боговите на оние народи; да нема меѓу вас корен, што ќе дава пелин и отров;

[18]и ако некој, кој, откако ќе ги чуе зборовите на оваа клетва, се пофали во срцето свое и каже: ‚добро ќе ми биде,

perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

иако одам по желбите на срцето свое‘, и ако завлече со себе и други во идолопоклонство,

[19]на таков Господ нема да му прости, но гневот и ревноста на Господ ќе се разгорат веднаш против тој човек, а врз него ќе падне целата клетва од овој завет, напишана во оваа книга, и Господ ќе го избрише името негово под небото;

[20]и ќе го оддели Господ од сите племиња израелски за погубување, според сите клетви на заветот, напишани во оваа книга на законот.

Господ ќе ги изврши Своите закани

[21]Тогаш подоцнежното поколение, децата ваши што ќе настанат по вас, и туѓинецот, што ќе дојде од далечна земја, откако ќе ги видат поразиите на таа земја и болестите што Господ ги испратил врз неа, ќе речат:

[22]сулфур, сол и пожариште е целата земја; на неа не може да се сее, ниту ќе роди, ниту ќе никне на неа некаква трева, како што стана во Содом, Гомора, Адма и Цевоим, кои Господ ги уништи во гневот Свој и јароста Своја.

[23]Тогаш ќе кажат сите народи: ‚Зошто Господ постапил така со таа земја? Колку е голема јароста на гневот Негов!‘

[24]И ќе одговорат: ‚Затоа што го оставија заветот на Господ, Бог на предците свои, што го воспостави со нив, кога ги изведе од египетската земја,

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

[29] As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

[1] Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

[2] e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

[3] então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

[25]и отидоа да им служат на други богови и да им се поклонуваат ним, кои тие не ги знаеја, и кои Тој не им ги беше определил.

[26]Поради тоа се разгори гневот на Господ врз таа земја, и Тој ги испрати врз неа сите клетви, напишани во оваа книга;

[27]и ги сотре Господ од земјата нивна во гнев, јарост и голема лутина, и ги исфрли на друга земја, како што денес гледаме.‘

[28]Она што е тајно, Му припаѓа на Господ, нашиот Бог, а она што е јавно – нам и на синовите наши довека, за да ги извршуваме сите зборови на овој закон.“

Повторени закони 30

Израел ќе Му се врати на Господ

[1]Кога ќе се збиднат врз тебе сите тие зборови – благословите и клетвите, што ти ги изложив, и ти ќе ги земеш при срце кај сите народи, меѓу кои ќе те расее Господ, твојот Бог,

[2]и од сето срце и од сета душа своја ќе се обратиш кон Господ, твојот Бог, и ќе го послушаш гласот Негов ти и синовите твои, како што ти заповедам денес, –

[3]тогаш Господ, твојот Бог, ќе ти ги врати сите твои изгнаници, ќе се смили над тебе, и пак ќе те собере од сите народи, меѓу кои те расеал Господ, твојот Бог.

[4] Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

[5] O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

[6] O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

[7] O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

[8] De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

[9] O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

[10] se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu

[4]Макар и да бидеш растурен од крајот на небото па сè до крајот на небото и оттаму ќе те собере Господ, твојот Бог, и оттаму ќе те земе,

[5]и оттаму ќе те доведе Господ, твојот Бог, во земјата, што ја владееле твоите предци, и ќе ја наследиш, и ќе ти направи Господ добро и ќе те умножи повеќе од прадедовците твои;

[6]и ќе го очисти Господ срцето твое и срцето на потомството твое, за да Го сакаш Господа, твојот Бог, од сè срце и со сета душа своја, за да живееш;

[7]тогаш, Господ, твојот Бог, ќе ги префрли сите овие клетви на непријателите твои и на оние, што те мразеа и што те гонеа;

[8]и ти ќе се обратиш и ќе го слушаш гласот на Господ, и ќе ги исполнуваш сите заповеди Негови, што ти ги заповедам денес;

[9]и ќе те благослови Господ, твојот Бог со изобилство во секоја работа на рацете твои, во плодот на утробата твоја, во плодот на добитокот твој, во родот на земјата твоја; зашто Господ, одново ќе се сврти кон тебе и ќе ти се радува, правејќи ти добро, како што се радуваше на предците твои,

[10]само ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, и ги извршуваш сите заповеди и наредби Негови, напишани во книгата на овој закон, и ако се свр-

Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

тиш кон Господ, твојот Бог, со сето срце свое и со сета душа своја.

11 Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

Заповедта Божја не е далеку

11Зашто оваа заповед, што денес ти ја давам, не е тешка за тебе, ниту е далеку од тебе.

12 Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

12Таа не е на небото, за да може да се каже: „Кој од нас би се воздигнал на небото и би ни ја земал и донел да ја чуеме, та да ја исполниме?“;

13 Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

13ниту е преку море, за да може да се каже: „Кој од нас би отишол преку море и би ни ја земал и дал да ја чуеме, та да ја исполниме?“

14 Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

14Но оваа заповед е многу блиску до тебе: таа е во устата твоја и во срцето твое, за да ја исполнуваш.

A vida ou a morte

15 Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

Да се избере животот

15Ете, јас денес ти предложив живот и добро, смрт и зло.

16 se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

16Ако ги слушаш заповедите на Господ, твојот Бог, што денес ти ги давам, – да Го сакаш Господа, твојот Бог, да одиш по сите патишта Негови и да ги извршуваш заповедите и законите Негови, – тогаш ќе живееш и ќе се намножиш, и Господ, твојот Бог, ќе те благослови во земјата, во која одиш, за да ја наследиш;

17 Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

17ако, пак, се одврати срцето твое, и не послушаш, и се заблудиш, па почнеш да им се поклонуваш на други богови и да им служиш,

18 então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo

18тогаш, ви јавувам денес, дека ќе загинете и нема долго да останете на

na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

земјата, поради која ќе го минете Јордан, за да ја наследите.

[19]Сведоци ми се небото и земјата: живот и смрт ти предложив јас, благослов и проклетство. Избери го животот, за да живееш ти и потомството твое:

[20]да Го сакаш Господа, твојот Бог, да го слушаш гласот Негов и да се приврзеш кон Него, зашто во тоа е твојот живот и долговечност; така ти ќе живееш на земјата, за која Господ им се беше заколнал на предците твои – Авраам, Исак и Јаков – дека ќе им ја даде.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

Повторени закони 31

Збогувањата и смртта на Мојсеј
Исус определен за наследник на Мојсеј

[1]Уште им кажа Мојсеј на сите синови израелски,

[2]велејќи: „Сега сум на сто и дваесет години; не можам веќе да излегувам и да влегувам, и Господ ми рече: ‚ти нема да го минеш Јордан,

[3]Господ, твојот Бог, Сам ќе тргне пред тебе; Тој ќе ги истреби тие народи пред тебе, и ти ќе ги наследиш; Исус ќе тргне пред тебе, како што рече Господ;‘

[4]и ќе постапи Господ со нив така како што постапи со Сихон и со Ог, цареви аморејски, и со земјите нивни, кои Тој ги уништи;

[5]и ќе ви ги предаде Господ, и вие ќе постапите со нив според заповедите, што ви ги дадов.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR,

[6]Бидете цврсти и храбри, не плашете се и не ужасувајте се од нив, зашто Господ, твојот Бог, Самиот ќе тргне пред вас, и нема да отстапи од тебе и нема да те остави.“

[7]Тогаш Мојсеј го повика Исус и пред сите Израелци му кажа: „Биди цврст и храбар, зашто ти ќе влезеш со овој народ во земјата, за која Господ им се заколна на предците ваши дека ќе им ја даде; и ти ќе им ја разделиш на делови.

[8]И Господ ќе тргне Самиот со тебе, Самиот ќе биде со тебе, нема да отстапи од тебе и нема да те остави: не плаши се и не ужасувај се.“

Јавно читање на законот

[9]И ги напиша Мојсеј овие заповеди од законот и им ги предаде на свештениците, потомци Левиеви, кои го носеа ковчегот на заветот Господов, и на сите старешини израелски.

[10]И им завешта Мојсеј, велејќи: „По седум години, во прошталната година, на празникот Сеници,

[11]кога целиот Израел ќе дојде да се јави пред Господ, твојот Бог, на место што ќе го одбере Тој, прочитајте го гласно овој закон пред целиот народ;

[12]собери го народот – мажите, жените, децата и дојденците, што се наоѓаат во градовите ваши, за да чујат и да се научат да се плашат од Господ, вашиот Бог, и да се трудат да ги исполнуваат сите заповеди од овој закон;

[13]и синовите нивни, кои не го знаат тоа, ќе чујат и ќе се научат да се плашат од

vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

14 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

15 Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

16 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

17 Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

18 Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

19 Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

Господ, вашиот Бог, преку сите денови, додека живеете во земјата, за која ќе го минете Јордан, за да ја наследите.“

Израел – непослушен кон Бога

14И му рече Господ на Мојсеј: „Ете, твоите денови се приближија до смртта; повикај го Исус, и дојдете во скинијата на собранието, и Јас ќе му дадам заповед!“ И дојде Мојсеј со Исус, и застана во скинијата на собранието.

15И се јави во скинијата Господ во облаков столб, и застана облаковиот столб при влезот од скинијата.

16И му рече Господ на Мојсеј: „Ете, ти ќе се прибереш кај предците свои, а овој народ ќе почне да се заблудува по туѓите богови на онаа земја, во која оди, ќе Ме остави и ќе го наруши заветот Мој, што го воспоставив со нив;

17и ќе се разгори јароста Моја против него во овој ден, а Јас ќе ги оставам и ќе го сокријам лицето Свое од нив, и тој ќе биде истребен, и ќе го снајдат многу несреќи и жалости, и ќе речат во тој ден: ‚бидејќи не е Господ Бог меѓу нас, нѐ снајдоа овие зла.‘

18А Јас ќе го сокријам лицето Мое во оној ден поради сите негови беззаконија, што ќе ги направи, бидејќи ќе се обрати кон туѓи богови.

19А сега, напишете ја оваа песна, научете ги синовите израелски на неа и ставете им ја во устата нивна, за да Ми биде таа песна сведоштво меѓу синовите на Израел;

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[20]зашто Јас ќе ги воведам во земја, каде што тече мед и млеко, како што им се заколнав на предците; тие ќе јадат и ќе се наситат, ќе се здебелат и ќе се обратат кон туѓи богови и ќе им служат, а Мене ќе ме разгневат и ќе го нарушат заветот Мој;

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

[21]и кога ќе ги снајдат многу несреќи и жалости, таа песна ќе биде против нив како сведоштво, бидејќи таа нема да излезе од устата на потомството нивно. Јас ги знам мислите нивни, што ги имаат, сега, уште пред да ги воведам во земјата, за која им се заколнав.“

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

[22]И во оној ден ја напиша Мојсеј таа песна и ги научи синовите израелски на неа.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

[23]И му заповеда Господ на Исус, синот Навинов, и му рече: „Биди цврст и храбар, зашто ти ќе ги воведеш синовите на Израел во земјата, за која им се заколнав. Јас ќе бидам со тебе.“

O Livro da Lei posto ao lado da arca

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[24]А кога Мојсеј ги напиша во книга сите зборови од овој закон сè до крајот,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

[25]им заповеда на левитите, кои го носеа ковчегот на заветот Господов, велејќи:

[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

[26]„Земете ја оваа книга на законот и ставете ја покрај ковчегот на заветот на Господ, вашиот Бог; и таа ќе биде таму сведоштво против тебе;

[27] Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o

[27]зашто јас ја знам твојата упорност и твојата тврдоглавост; ете и сега, кога

SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

28 Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

29 Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

30 Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

Deuteronômio 32

1 Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

2 Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

3 Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

4 Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

живеам со вас, вие сте упорни пред Господ; а колку повеќе по смртта моја?

28Соберете ги кај мене сите ваши началници на племињата, и надзорниците свои, и јас ќе им ги кажам гласно овие зборови, а сведоци ќе ми бидат небото и земјата.

29Зашто знам дека по смртта моја вие ќе вршите беззаконија и ќе отстапите од патот, што ви го заповедав, и подоцна ќе ве снајдат незгоди, затоа што ќе правите зло пред Господ, разгневувајќи Го со делата на рацете ваши.“

30И Мојсеј ги кажа гласно пред целото израелско општество зборовите на таа песна до крај.

Повторени закони 32

Песната Мојсеева

1Внимавај, небо, јас ќе говорам; и нека ги слуша земјата зборовите од устата моја.

2Да се разлее како дожд поуката моја, како роса да падне говорот мој: како ситен дожд на зеленило, како пороен дожд на трева.

3Името Господово ќе го прославувам; воздајте Му слава на нашиот Бог!

4Тој е тврдина; совршени се делата Негови, а патиштата Негови – праведни; Бог е верен и нема неправда во Него; Тој е праведен и вистинит;

[5] Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

[5]но тие станаа и згрешија пред Него; тоа не се Негови чеда поради пороците нивни; род дрзок и развратен.

[6] É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

[6]Тоа ли Му го возвраќате на Господ, народе глупав и безумен? Нели е Тој твој Отец, Кој те создаде, те усвои и те издигна?

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

[7]Сети се на старите денови, помисли за годините на поранешните поколенија; прашај го татко си – и тој ќе ти каже, старците свои – и тие ќе ти речат.

[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[8]Кога Севишниот го разделуваше наследството на народите и ги раселуваше синовите човечки, тогаш стави граници меѓу народите според бројот на синовите израелски,

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

[9]зашто делот на Господ е Неговиот народ; Јаков е наследството Негово добиено со ждрепка.

[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

[10]Тој го најде во пустината, во земја дива и пуста, го заштитуваше, се грижеше за него, го чуваше како зеницата на окото свое;

[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

[11]како што орелот бдее над гнездото свое, летајќи над своите орлиња, ги раширува крилјата свои, ги зема и ги носи на перјата свои,

[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

[12]така Господ Самиот го водеше, и немаше со Него туѓ бог.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[13]Тој го искачи на височините земни, го заситуваше со полски плодови и го хранеше со мед од камен и масло од тврда карпа;

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

[16] Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

[17] Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

[18] Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

[19] Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

[20] e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do

[14]со кравјо масло и овчо млеко, и со лој од јагниња, со башански овни и козли, со најдобро жито и со најдобро вино.

[15]И стана дебел Јешурун, дебел и тврдоглав: се згои, се здебели и прошири, Го остави Бога, Кој го создаде, отстапи од Бога, Спасителот свој.

[16]Со туѓи богови Го раздразнија и со одвратностите Го разгневија:

[17]им принесуваа жртва на злите духови, а не на Бога; на боговите, што не ги познаваа, на боговите нови и непознати, кои предците ваши не ги знаеја.

[18]А покровителот, кој те родил, ти Го остави, и Бога, Кој те создал, Го заборави.

[19]И Господ виде, па се разгневи и ги отфрли синовите Свои и ќерките Свои,

[20]и рече: „Ќе го свртам лицето Свое од нив и ќе го видам крајот нивни: бидејќи тие се развратен род, синови, во кои нема верност;

[21]со лажни богови ја предизвикаа Мојата ревност, со идоли тие Ме разгневија, и јас ќе ја повредам нивната гордост со безвредни луѓе, со ништо и никаков народ Јас ќе ги разгневам;

[22]зашто оган се разгори од јароста Моја; продира тој сè до пеколот вечен,

inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

ја јаде земјата и плодовите нејзини, основите планински ги фрла во оган;

23 Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

23ќе испратам врз нив големи несреќи, стрелите Свои против нив ќе ги насочам:

24 Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

24од глад исцрпени, молњи ќе ги ништат и болести смртоносни, против нив ќе испратам ѕверски заби и отров од влекачи земни;

25 Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

25надвор од меч ќе умираат, а во домовите нивни – од ужас. Смрт ќе поразува момче и девојка, побелен старец и доенче мало.

26 Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

26Јас реков: во прав ќе ги сторам, споменот за нив меѓу луѓето, Јас ќе го збришам;

27 se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

27само се плашев од злобата непријателска; да не се излажат противниците негови, па да кажат: ‚Победата е наша; не е тоа од Господовата рака направено!'

28 Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

28Зашто се сој безрасуден, народ без ум.

29 Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

29Само малку ум да имаа, лесно ќе ја сфатеа иднината своја;

30 Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

30‚Како би можел еден да гони илјада и двајца – десет илјади, ако нивниот Бог не би ги предал, и Господ не би ги дал!

31 Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

31Зашто нивните богови не се како нашиот Бог; непријателите наши се осудени.'

32 Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas

32Зашто лозјето им е од содомска лоза, и од полињата гоморски; грозјето им е

uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;
[33] o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.
[34] Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?
[35] A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.
[36] Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.
[37] Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?
[38] Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!
[39] Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.
[40] Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:
[41] se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.
[42] Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue

отровно грозје, гроздовите им се горчливи;
[33]отров змиски е нивното вино, од аспида отров погубен.
[34]Не е ли сето тоа сокриено во Мене? Не е ли запечатено во Моите сокровишта?
[35]Моја е одмаздата и моја наградата, кога ќе им се затресе ногата нивна, зашто денот на загинувањето нивно е блиску, брзо ќе настапи подготвеното за нив.
[36]Но Господ ќе го оправда Својот народ, и ќе се смили над слугите Свои, кога ќе ги види ослабени, беспомошни и изнемоштени.
[37]И ќе рече тогаш Господ: ‚Каде се боговите нивни, каде е карпата зад која се засолнуваа?
[38]Каде се оние кои јадеа лој од жртвите нивни и кои пиеја вино од преливите за нив? Камо да воскреснат, па да ви помогнат и да ви бидат заштита?
[39]И ете, видете сега дека тоа сум Јас; Јас сум и нема друг Бог, освен Мене: Јас уништувам и Јас оживувам, Јас ранувам и Јас лекувам, и нема таков кој може да избави од раката Моја.
[40]Ја кренав кон небото раката Своја и велам: – жив сум довека!
[41]Кога ќе го наострам Мојот блескав меч, и раката Моја го прими судот, ќе им се одмаздам на непријателите Мои и ќе им платам на оние што Ме мразат;
[42]ќе ги напојам стрелите Свои со крв, и мечот Мој ќе се насити со месо, со

dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

43 Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

44 Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

45 Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

46 disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

47 Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

O Último Dia da Vida de Moisés
Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

48 Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

49 Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

50 E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

крвта од убиените и заробените, од главите на непријателските кнезови.‘

43Величајте го, незнабошци народот негов! Зашто Тој ќе се одмазди за крвта на слугите Свои, ќе им се одмазди на непријателите Свои, и ќе ја очисти земјата Своја и народот Свој!“

44И се приближи Мојсеј до народот и ги кажа гласно сите зборови од оваа песна пред народот, тој и Осија, синот Навинов.

45Откако Мојсеј ги кажа сите тие зборови пред целиот Израел,

46им рече: „Внесете ги во срцето сите зборови, што ви ги кажав денес, и порачајте им на децата ваши, да ги пазат и да ги исполнуваат сите зборови од овој закон;

47зашто тие не се за вас празни зборови, туку ваш живот, и преку нив ќе живеете долго време на земјата, за која одите преку Јордан да ја освоите.“

Објавување на смртта на Мојсеј

48И во истиот тој ден му зборуваше Господ на Мојсеј и му рече:

49„Искачи се на планината Аварим, тоа е планината Нево, во моавската земја, спроти Ерихон, и погледни ја ханан-ската земја, што им ја давам на синовите израелски во владение;

50и умри на планината, на која ќе се искачиш и прибери се при народот свој, како што умре братот твој Арон, на

[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.
[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.
[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.
[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.
[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no

планината Ор, и се прибра при народот свој,
[51]затоа што згрешивте против Мене пред очите на синовите израелски кај водите Мерива во Кадис, во пустината Син, зашто не ја почитавте светоста Моја меѓу синовите на Израел;
[52]ти само ќе ја видиш земјата, но нема да влезеш таму, – во земјата, што им ја давам на синовите израелски.“

Повторени закони 33

Мојсеј ги благословува дванаесетте израелски колена

[1]Ова е благословот, со кој Мојсеј, човекот Божји, ги благослови синовите на Израел пред својата смрт.
[2]И рече: „Господ дојде од Синај, им се јави во Сеир, заблеска од планината Фаран и пристигна со илјадници светии; а во десницата Негова огнен закон за нив.
[3]Сепак, Ти го сакаш Својот народ и сите светии се во раката Твоја, и тие паднаа пред Твоите нозе, за да ги слушнат зборовите Твои.
[4]Закон ни даде Мојсеј, наследство на народот од Јаков.
[5]И тој беше цар на Јешурун кога се собираа народните кнезови, заедно се соединија израелските племиња.
[6]Да живее Рувим и да не умира, па макар и да е малуброен!“
[7]А за Јуда го кажа ова: „Чуј го, Господи, гласот на Јуда и доведи го кај народот негов; да се заштити со рацете свои, а

seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

Ти биди му помошник против непријателите негови.“

[8]И за Левиј рече: „Твојот ‚тумим‘ и Твојот ‚урим‘ се на светиот маж Твој, кого што Ти го искушуваше во Маса,

[9]кој рече за татко си и за мајка си: ‚јас не ги видов‘, и браќата свои не ги признава, и синовите свои не ги познава, бидејќи тие, ги почитуваат зборовите Твои и го пазат заветот Твој,

[10]го учат Јаков на законите твои, и Израел на Твоите заповеди, ставаат темјан пред лицето Твое и сепаленици на жртвеникот Твој;

[11]благослови ја, Господи, силата негова и прими ги делата на рацете негови, порази ги бедрата на непријателите негови, што стануваат против него и кои го мразат, за да не можат да се подигнат.“

[12]За Венијамин рече: „Кого Господ го сака, тој живее во Него со радост, Бог го заштитува секогаш, и тој почива врз рамената Негови.“

[13]За Јосиф рече: „Нека ја благослови Господ земјата негова со многу сакани дарови небески, со роса и со дарови од бездната, што лежи долу,

[14]со најдоброто што доаѓа од сонцето и со најдоброто што го донесува месечината,

[15]со дарови од старите планини и со дарови од вечните ридови,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

[22] De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

[23] De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

[16]и со најдоброто од тоа што ја исполнува земјата, и благословот на Оној што се јави од капината да слезе врз главата на Јосиф, врз темето на избраниот меѓу браќата;

[17]цврстината му е како на прворождено теле, и роговите му се како роговите на бивол; со нив ќе ги избоде сите народи до крајот на земјата: тоа се десетиците илјади Ефремови, тоа се илјадниците Манасиеви.“

[18]На Завулон му рече: „Весели се, Завулоне, во своите патишта, и ти Исахаре, под шаторите твои;

[19]вие го свикувате народот на планината, таму ќе принесете жртви според законот на правдата, бидејќи богатството на морето ќе ве храни, и сокровиштето сокриено во песокот.“

[20]За Гад рече: „Благословен нека е кој ќе го прошири Гад; тој почива како лав, готов да ја раскине жртвата своја од пети до глава;

[21]тој си ги присвои првините од освоеното, што му го додели Законодавецот; тој оди во првите редови на народот, извршувајќи го светото дело Господово и својот долг кон Израел.“

[22]За Дан рече: „Дан е млад лав, кој скокна од Башан.“

[23]За Нефталим рече: „Нефталим е презаситен со пријатности, па нека се засити и со благослов од Господ; Западот и Југот ќе ги наследи.“

[24] De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

[25] Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.

[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.

[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.

[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;

[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;

[24]За Асир рече: „Благословен меѓу синовите ќе биде Асир, тој ќе биде омилен меѓу браќата свои и во масло ќе ја натопи ногата своја.

[25]Од железо и од бакар се твоите резиња;

[26]Нема друг Бог како твојот Бог, Јешуруне! Кој се пронесува по небото, тебе на помош, и со великолепие на облаците.

[27]Единиот Бог е твое прибежиште, а вечните Негови раце се твоја поткрепа. Тој го прогонува непријателот пред тебе и ти вели: ‚истребувај!‘

[28]Израел живее во спокој, потомците на Јаков се сместија во засолниште, во земја изобилна со жито и вино, каде небото праќа роса.

[29]Блажен си ти, Израеле! Кој е како тебе, народ пазен од Господ, Кој ти е штит – закрилник и меч на славата твоја? Твоите непријатели ќе бараат милост од тебе, а ти ќе ја газиш гордоста нивна.“

Повторени закони 34

Смртта Мојсеева

[1]Тогаш Мојсеј се искачи од рамнините моавски на планината Нево, на врвот Фазга, спроти Ерихон, и Господ му ја покажа целата земја од Галаад сè до Дан,

[2]и целата земја Нефталимова, и целата земја Ефремова и Манасиева, и целата земја Јудина, дури до Западното Море,

[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.

[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[3]и регионот на Негев, и рамнината околу Ерихон, град на палми, дури до Сигор.

[4]И му рече Господ: „Ете ја земјата, за која им се заколнав на Авраам, на Исак, и на Јаков, велејќи: ‚На вашето семе ќе им ја дадам‘; дадов да ја видиш со очите твои, но ти таму нема да појдеш.“

[5]И умре таму Мојсеј, слугата Господов, во земјата Моав, според зборот Господов;

[6]и го погребаа во долината, во земјата Моав, спроти Бет-Пеор, но до денеска никој точно не знае каде е погребан.

[7]Мојсеј беше на сто и дваесет години кога умре; но видот не му беше ослабнат, и силата негова не му беше опаднала.

[8]И синовите на Израел го оплакуваа Мојсеј во рамнините моавски триесет дена. А потоа поминаа и деновите за плачење и тагата по Мојсеј.

[9]И Исус, синот Навинов, се исполни со дух на мудрост, зашто Мојсеј ги беше положил рацете свои врз него, и му се покоруваа синовите на Израел и правеа така, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[10]И не се појави веќе таков пророк во Израел, како Мојсеј, кого Господ го познаваше лице в лице,

[11]на кого Господ го беше испратил да ги изврши во египетската земја сите тие знаменија и чуда над фараонот, над

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

сите слуги негови и над целата земја негова.

[12]Чудесни се и големи тие дела што Мојсеј ги изврши со моќна рака пред очите на целиот Израел.

O livro de Josué

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

[1] Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:
[2] Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.
[3] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.
[4] Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

[5] Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

[6] Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[7] Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.
[8] Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo

Исус Навин

Исус Навин 1

Исус го наследува Мојсеја

[1]По смртта на Мојсеј, слугата Господов, Господ му рече на Навиновиот син Исус, служител на Мојсеј, велејќи:
[2]„Мојсеј, слугата Мој умре; затоа сега стани, мини преку реката Јордан, ти и сиот овој народ, во земјата, што Јас им ја давам, на синовите Израелови.
[3]Секое место, на кое ќе стапнат стапалата на вашите нозе, вам ви го давам, како што му реков на Мојсеј:
[4]од пустината и од Ливан дури до големата река, реката Еуфрат, целата земја Хитиска, и до Големото Море на запад ќе бидат ваши предели.
[5]Никој нема да ти се спротивстави во текот на сите денови од твојот живот; и како што бев со Мојсеј, така ќе бидам и со тебе: нема да те оставам, ниту ќе те презрам.
[6]Биди цврст и храбар, зашто ќе му ја разделиш земјата на овој народ, во наследство за која им се заколнав на татковците нивни дека ќе им ја дадам;
[7]само биди многу цврст и храбар, и грижливо пази да го извршиш сето она што ти го заповеда слугата Мој Мојсеј; не се отстранувај од сето тоа ни надесно ни налево, туку постапувај разумно во сè што ќе преземаш.
[8]Да не се одделува од устата твоја оваа книга на законот; туку поучувај се од неа дење и ноќе, за да разбереш како ќе

quanto nele está escrito; então, farás prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

го извршуваш сѐ она, што е напишано во неа; зашто тогаш ти ќе имаш успех во твоите патишта и умно ќе постапуваш.

9 Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

9Еве, ова ти заповедам Јас: биди цврст и храбар, не плаши се и не се ужасувај, зашто Господ, твојот Бог, е заедно со тебе, каде и да одиш.“

Preparação para atravessar o Jordão

Исус го подготвува преминувањето на Јордан

10 Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

10Тогаш Исус им заповеда на народните управители и рече:

11 Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

11„Влезете меѓу народот и заповедајте им на луѓето и кажете им: ‚пригответе си храна за пат, зашто по три дена ќе ја минете реката Јордан, и ќе влезете да ја преземете земјата, која Господ, Бог на вашите татковци, ви ја дава во наследство.‘“

12 Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

12А на племето Рувимово, Гадово и на половината од Манасиевото племе, Исус им рече:

13 Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

13„Спомнете си, што ви заповеда Мојсеј, слугата Господов, велејќи: ‚Господ, вашиот Бог ве успокои и ви ја даде оваа земја;

14 Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

14вашите жени, вашите деца и вашиот добиток нека останат во земјата, што Мојсеј ви ја даде од оваа странана Јордан; а вие храбрите, што можете да војувате, тргнете вооружени пред браќата ваши и помагајте им,

15 até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e

15додека Господ, не ги успокои браќата ваши, како и вас; додека и тие не ја наследат таа земја, која Господ, вашиот Бог, им ја дава; тогаш вратете се во наследството свое и земете ја земјата,

possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

16 Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

17 Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

18 Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

1 De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

2 Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

3 Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

4 A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

која Мојсеј, слугата Господов, ви ја даде од оваа страна на Јордан, каде изгрева сонцето.‘“

16Тие му одговорија на Исус: „Сè што ни заповедаш, ќе направиме, и каде и да не праќаш, ќе одиме;

17како што го слушавме Мојсеј, така ќе те слушаме и тебе; само Господ, твојот Бог, да биде со тебе, како што беше со Мојсеј;

18секој, што ќе се противи на твојата заповед и нема да ги послуша твоите зборови за сè, што ќе му заповедаш, ќе биде погубен. Само биди цврст и храбар!“

Исус Навин 2

Исус испраќа двајца извидувачи во Ерихон

1Исус, синот Навинов, тајно испрати од Ситим две момчиња и им рече: „Одете и тајно разгледајте ја земјата и градот Ерихон!“ И тие отидоа и влегоа во куќата на една блудница, по име Раав, и останаа да ноќеваат таму.

2Тогаш му јавија на Ерихонскиот цар: „Ете, некои луѓе од синовите Израелови дојдоа тука ноќеска, за да ја разгледаат земјата скришно.“

3Ерихонскиот цар испрати луѓе да ѝ кажат на Раав: „Изведи ги луѓето, што влегоа во твојот дом, бидејќи дошле скришно да ја разгледаат целата земја.“

4Но жената ги зеде оние две момчиња, ги сокри и рече: „Дојдоа, навистина, кај мене луѓе, но јас не знам од каде беа тие;

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[5]кога, пак, на стемнување требаше да се затворат портите, тие излегоа; не знам каде отидоа; тргнете веднаш по нив, ќе ги стигнете.“

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[6]А самата ги одведе на покривот и ги сокри во нечешлан лен, што беше спрострен кај неа на таванот.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[7]Испратените тргнаа потоа по патот кон Јордан сè до самиот премин на реката, а портите се затворија веднаш кога тргна потерата.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[8]Пред да легнат да спијат, Раав се качи кај нив на покривот

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[9]и им рече: „Знам дека Господ ви ја дал вам оваа земја, бидејќи ужас нè опфати од вас, и сите жители на оваа земја се исплашија од вас;

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[10]зашто чувме дека Господ ја исуши пред вас водата во Црвеното Море кога сте доаѓале од Египет, и како сте постапиле со двајца аморејски цареви од онаа страна на Јордан, Сихон и Ог, кои сте ги погубиле.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

[11]Кога го чувме тоа, срцето ни се стегна и во ниеден од нас душа не остана поради вас; зашто Господ, вашиот Бог, е Бог на небото и на земјата долу;

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[12]И така, заколнете ми се во Господ дека, како што јас ви покажав милост, така и вие ќе бидете милостиви кон домот на мојот татко, и дајте ми верен знак:

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus

[13]оставете ги живи во домот на татко ми и мајка ми, браќата мои и сестрите

irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

мои, и сите што се во него, и спасете ги душите наши од смрт.“

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

[14]А луѓето ѝ рекоа: „Нашата душа да биде предадена на смрт наместо вашата, само да не нѐ предадеш. А кога Господ ни ја предаде оваа земја, ќе постапиме со тебе со милост и добрина.“

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[15]И таа ги спушти по јаже низ прозорецот, бидејќи куќата ѝ беше во градските ѕидини и таму таа живееше;

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[16]и им рече: „Одете сега во планината, за да не ве сретнат гонителите, и кријте се таму три дена, додека да се врати потерата што тргна по вас, а потоа одете си по вашиот пат.“

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[17]А луѓето ѝ рекоа: „Ние ќе бидеме ослободени од клетвата твоја, со која нѐ заколна ако не постапиш вака:

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18]ете, кога ќе дојдеме во овој дел од градот, ова црвено јаже обеси го на прозорецот, низ кој нѐ спушти, и прибери ги во куќата кај себе твојот татко, твојата мајка и твоите браќа и целиот татков дом;

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[19]и ако некој излезе надвор од вратата на твојата куќа, самиот нека си биде виновен, а ние ќе бидеме ослободени од оваа твоја клетва; а за сите што ќе бидат со тебе во куќата твоја, крвта нивна нека биде врз главите наши, ако некоја рака се допре до нив;

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

[20]ако, пак, некој ги открие овие наши зборови, ние исто така ќе бидеме ослободени од твојата клетва, со која нè заколна.“

[21]Таа одговори: „Нека биде според зборовите ваши!“ И ги пушти, и тие си отидоа, а таа го врза за прозорецот црвеното јаже.

[22]Тие тргнаа и отидоа во планината и останаа таму три дена, додека се врати потерата. Гонителите ги бараа по целиот пат и не ги најдоа.

[23]И се вратија двете момчиња, слегоа од планината, го минаа Јордан и отидоа кај Исус, синот Навинов и му кажаа сè што им се случи.

[24]И му рекоа на Исус: „Господ, ја предаде целата таа земја во наши раце, и сите жители на таа земја се уплашени од нас.“

Исус Навин 3

Преминувањето на Јордан

[1]Тогаш Исус стана рано утредента, и тргна од Ситим и дојде до Јордан, тој и сите синови Израелови, и ноќеваа таму пред да го преминат.

[2]По три дена тргнаа управителите низ логорот,

[3]и им заповедаа на луѓето, велејќи: „Кога ќе го видите ковчегот на заветот на Господ, вашиот Бог, и свештеници, левити, како го носат, тргнете и вие од вашето место и одете по нив.

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.
[5] Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

[6] E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

[7] Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.
[8] Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.
[9] Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.
[10] Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.
[11] Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

[4]Но растојанието меѓу вас и нив да биде околу две илјади лакти; не се доближувајте до него; така ќе го знаете патот, по кој ќе одите, зашто вие не сте оделе по тој пат никогаш порано.“
[5]И му рече Исус на народот: „Осветете се, бидејќи утре Господ ќе изврши меѓу вас чудни дела.“
[6]На свештениците, пак, им рече Исус: „Земете го ковчегот на заветот и одете пред народот.“ Свештениците го зедоа ковчегот на заветот и тргнаа пред народот.
[7]Тогаш Господ му кажа на Исус: „Од денес ќе почнам да те возвишувам пред очите на сите синови Израелови, за да дознаат дека, како што бев со Мојсеј, така ќе бидам и со тебе.
[8]А сега заповедај им на свештениците, кои го носат ковчегот на заветот, и кажи им: ‚штом ќе влезете во водите на Јордан, запрете во Јордан.‘“
[9]Исус им кажа на синовите Израелови: „Дојдете ваму и чујте ги зборовите на Господ, вашиот Бог!“
[10]Уште им рече Исус: „Од тоа ќе дознаете дека меѓу вас е живиот Бог, Кој ќе ги изгони од вас Хананците и Хитијците, Евејците и Перизијците, Гергесејците, Аморејците и Јевусијците;
[11]ете, ковчегот на заветот на Господарот над целиот свет ќе тргне пред вас преку Јордан;

[12] Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

[13] porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

Josué 4

[12]и земете си дванаесетмина луѓе од синовите Израелови, по еден човек од секое племе;

[13]и штом нозете на свештениците, кои го носат ковчегот на Господарот над целиот свет, ќе стапнат во водите на Јордан, водата јорданска ќе се прекине, а водата што тече одозгора, ќе запре.“

[14]И така, кога народот тргна од шаторите свои за да го мине Јордан, и свештениците го понесоа ковчегот на заветот пред народот,

[15]тогаш, штом оние, што го носеа ковчегот влегоа во Јордан, и нозете на свештениците, кои го носеа ковчегот, се наквасија во водите на Јордан; а беше време кога Јордан, во текот на целиот период на жетвата на пченицата се излева од своите брегови,

[16]водата, што течеше одозгора, запре и се претвори во карпа оддалечена на многу големо растојание, кај градот Адам, кој се наоѓа во пределот Царетан; а водата што течеше надолу, истечуваше кон Арабиското, односно Солено Море, сѐ додека не истече докрај.

[17]А народот премина спрема Ерихон. А, свештениците што го носеа ковчегот на заветот Господов, застанаа на суво среде Јордан. И сите синови Израелови преминуваа на суво, додека целиот народ не го премина Јордан.

Исус Навин 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:

[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos

Дванаесет камења за спомен на чудното преминување преку Јордан

[1]Кога целиот народ го премина Јордан, Господ му рече на Исус:

[2]„Земи од народот дванаесет луѓе, по еден маж од секое племе

[3]и заповедај им и кажи им: ‚Земете оттука, среде Јордан, каде што стоеја неподвижно нозете на свештениците, дванаесет камења, понесете ги со себе и ставете ги на местото, каде што ќе ноќевате оваа ноќ!‘“

[4]Исус повика дванаесет луѓе, што ги избра од синовите Израелови, по еден маж од секое племе

[5]и им рече: „Одете по мене пред лицето на Господ, вашиот Бог, среде Јордан и секој нека земе оттаму по еден камен, и нека го стави на рамо според бројот на племињата на синовите Израелови,

[6]за да бидат кај вас знак; кога ќе те праша во подоцнежно време синот твој и ќе рече: ‚зошто се овие камења кај вас?‘

[7]а ти ќе му речеш на синот твој: ‚Водата во реката Јордан престана да тече пред ковчегот на заветот на Господ; кога тој го преминуваше Јордан, тогаш водата јорданска пресуши‘; и така тие камења ќе бидат кај вас како вечен споменик на синовите Израелови.“

[8]И синовите Израелови направија така, како што заповеда Исус: зедоа дванаесет камења од среде Јордан, како што му рече Господ на Исус, според бројот на племињата на

dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

синовите Израелови, и ги понесоа со себе во логорот, и ги ставија таму.

[9]И други дванаесет камења постави Исус среде Јордан на местото, каде што им стоеја нозете на свештениците, кои го носеа ковчегот на заветот. Тие се таму и до ден-денес.

[10]Свештениците, пак, кои го носеа ковчегот, стоеја среде Јордан, додека не беше свршено сè што Господ му беше заповедал на Исус – точно така, како што му беше заповедал Мојсеј на Исус; па потоа народот брзо преминуваше.

[11]Кога целиот народ премина, тогаш премина и ковчегот Господов и камењата пред нив.

[12]И Рувимовите синови и Гадовите синови и половината од Манасиевото племе поминаа вооружени пред синовите Израелови, како што им беше заповедал Мојсеј.

[13]Околу четириесет илјади вооружени за борба преминаа пред Господ кон градот Ерихон за да се борат.

[14]Во тој ден Господ го возвеличи Исус пред целиот Израел и почнаа да го почитуваат како што го почитуваа Мојсеј, додека беше жив.

[15]И му рече Господ на Исус, велејќи:

[16]„Заповедај им на свештениците, што го носат ковчегот на заветот, да излезат од Јордан.“

[17]Исус им заповеда на свештениците и рече: „Излезете од Јордан!“

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

[18]И кога свештениците, што го носеа ковчегот на заветот Господов, излегоа од Јордан, и штом нозете нивни стапија на суво, водата на Јордан се спушти на своето место, потече, како порано, по целото корито.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.

[19]И народот излезе од Јордан во десеттиот ден на првиот месец и се смести во Гилгал, на исток од Ерихон.

[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.

[20]И дванаесетте камења, што ги беа зеле од Јордан, Исус ги постави во Гилгал

[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[21]и им рече на синовите Израелови: „Кога ќе ве прашаат вашите синови, велејќи: ‚Зошто се овие камења?‘

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[22]кажете им на вашите синови: Израел го помина Јордан по суво.

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[23]Зашто Господ, вашиот Бог, ги исуши водите на Јордан за вас, додека да го преминете, исто онака, како што Господ, вашиот Бог, го направи со Црвеното Море, кое го исуши пред нас, додека го преминувавме,

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

[24]за да видат сите народи на земјата дека раката Господова е силна, и да Го почитувате Господа, вашиот Бог, секогаш.“

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o

Исус Навин 5

[1]Кога аморејските цареви, што живееја од онаа страна на Јордан кон запад, и хананејските цареви, што се крај морето, чуја дека Господ ги исушил

SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

водите на Јордан пред синовите Израелови, додека тие преминувале, им се запреа мислите, и душа веќе не остана во нив поради синовите Израелови.

2 Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

Обрезување на Израелците во Гилгал

2Во тоа време Господ му рече на Исус: „Направи си ножеви од остар камен и обрезај ја новата генерација на Израел!“

3 Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

3Тогаш Исус направи остри ножеви од камен, и ги обреза синовите Израелови во местото наречено Гиват Аралот.

4 Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

4И така ги обреза Исус, зашто сиот народ од машки пол што беше излегол од Египет, сите способни за војна изумреа во пустината по патот, откако беа излегле од Египет;

5 Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

5и така сите излезени беа обрезани, а сите, што се родија во пустината по патот, по излегувањето од Египет, не беа обрезани;

6 Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

6зашто синовите Израелови четириесет години лутаа по пустината; додека изумреа сите способни за војна, што беа излегле од Египет. Тие што не го послушаа гласот Господов и на кои Господ им се заколна дека нема да ја видат земјата, што Господ со заклетва беше им ја ветил на татковците нивни, односно дека нам ќе ни ја даде земјата, каде што тече мед и млеко,

7 Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto

7а наместо нив ги подигна нивните синови. Нив ги обреза Исус, зашто тие

estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

8 Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

9 Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

Celebra-se a Páscoa

10 Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

11 Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

12 No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

Deus aparece a Josué

13 Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

14 Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

не беа обрезани; бидејќи беа родени во текот на патувањето.

8Сиот народ, откако беше обрезан, си остана на местото во логорот, додека не оздрави.

9Тогаш Господ му рече на Исус: „Сега Јас го симнав од вас египетскиот срам!“ И тоа место се нарекува дури и до ден-денес „Гилгал“.

Прва Пасха во Ханан

10И се задржаа синовите Израелови во логорот во Гилгал и вечерта на четиринаесеттиот ден од месецот направија Пасха во рамнините Ерихонски;

11и на вториот ден по Пасха почнаа да јадат од пченицата на таа земја – бесквасни лебови и печени зрна во истиот тој ден;

12и маната престана да паѓа во тој ден, откако почнаа да јадат од житото на таа земја; и веќе немаше мана кај синовите Израелови: во таа година тие јадеа од плодовите на хананската земја.

Заповедникот на Божјата војска

13Кога Исус се наоѓаше близу до Ерихон, погледна и виде, и ете, пред него стои човек, со изваден меч во раката. Исус се приближи до него и му рече: „Наш ли си, или си од нашите непријатели?“

14Тој му одговори: „Не; јас сум водачот на војската Господова, сега дојдов овде.“ Исус падна ничкум на земја, се поклони и му рече: „Што ќе му заповедаш на својот слуга?“

[15] Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

[15]Водачот на војската Господова му рече на Исус: „Собуј ги обувките од нозете свои, бидејќи местото, на кое стоиш, е свето.“ Исус така и направи.

Josué 6

A destruição de Jericó

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

[6] Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

Исус Навин 6

[1]А Ерихон беше утврден и затворен поради страв од синовите Израелови; никој не излегуваше и не влегуваше во него.

Израелците се упатуваат во Ерихон

[2]Тогаш му рече Господ на Исус: „Еве, Јас го предавам Ерихон во твои раце и царот негов и силните луѓе;

[3]обиколувајте го градот сите вие, способни за војна, по еднаш, и така правете шест дена;

[4]и седум свештеници нека носат пред ковчегот седум труби од рогови; а седмиот ден обиколете го градот седумпати и свештениците нека трубат со трубите од рогови.

[5]И кога трубите од рог ќе затрубат силно, веднаш штом ќе го чуете звукот од трубите, целиот народ нека воскликне, и градските ѕидишта ќе паднат сами до основата своја пред оние што викаат; и тогаш целиот народ да навлезе секој од своето место.“

[6]Тогаш дојде Исус, синот Навинов, кај свештениците и им рече: „Земете го ковчегот на заветот Господов и седум свештеници нека носат седум рогови труби пред ковчегот Господов!“

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[7]И им рече, велејќи: „Заповедајте му на народот да го обиколат и да го опкружат градот; а вооружените нека одат пред ковчегот Господов.“

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[8]Штом Исус му го кажа тоа на народот, рече и седумте свештеници, што ги имаа седумте свештени труби, да појдат и да затрубат со трубите, и ковчегот на заветот Господов да оди по нив.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[9]Вооружените, пак, одеа пред свештениците, кои трубеа со трубите; и оние што одеа по нив, по ковчегот, трубеа со трубите.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

[10]На народот, пак, Исус му заповеда и рече: „Не викајте и да не се чуе глас од вас, и да не излегува збор од устата ваша до оној ден, додека не ви заповедам: викајте! – и тогаш ќе викнете.“

[11] Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

[11]Така ковчегот Господов тргна околу градот и еднаш го обиколи; и дојдоа во логорот и ноќеваа во него.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[12]Исус стана утрината рано, и свештениците го понесоа ковчегот Господов;

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[13]и седумте свештеници, што ги носеа седумте труби пред ковчегот Господов, одеа и трубеа со трубите; вооружените, пак, одеа пред нив, а другите одеа по ковчегот Господов и свештениците затрубија со роговите труби.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[14]И вториот ден го обиколија градот еднаш и се вратија во логорот. Така правеа шест дена.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

Raabe é salva

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher

[15]На седмиот ден станаа рано и го обиколија градот седумпати; само тој ден го обиколија градот седумпати.

[16]И при седмото заобиколување свештениците затрубија во трубите. Тогаш Исус му рече на народот: „Викајте, бидејќи Господ ви го предаде градот!

[17]И градот, со сè што е во него да падне во проклетство, во името Господово; само блудницата Раав поштедете ја, неа и секој што е во домот нејзин; зашто таа ги сокри извидниците што ги пративме.

[18]Но и вие чувајте се од проколнатото, за да не паднете и самите во проклетство, ако земете нешто од проколнатото, и со тоа на логорот и на синовите Израелови да им донесете проклетство, и нас да нè истребите.

[19]Златото, пак, среброто и бакарот и железото се за Господ и да се внесат во ризницата Господова!“

[20]И затрубија свештениците со трубите. Штом го чу народот гласот на трубите, сите извикаа со висок глас, и сите зидишта паднаа, и целиот народ влезе во градот, секој од своето место, и го презедоа градот.

[21]И фрли во проклетство Исус сè што беше во градот, – мажите и жените, младите и старите, овците и магарињата; сè се истреби со меч.

[22]А на двете момчиња што ја извидуваа тајно земјата, Исус им рече: „Влезете во

prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

[26] Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

[27] Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

[1] Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de

домот на жената блудница и изведете ја оттаму неа и сите што се кај неа, бидејќи вие ѝ се заколнавте.“

Исус ѝ го поштедува животот на Раав

[23]Тогаш влегоа момчињата, што го разгледуваа градот во домот на жената и ја изведоа блудницата Раав и таткото нејзин, мајката нејзина, браќата нејзини и сите нејзини роднини и сите што беа кај неа, ги изведоа и ги ставија надвор од логорот на Израел.

[24]А градот и сè што беше во него, го изгореа со оган; само среброто и златото, бакарот и железото ги предадоа за да се внесат во ризницата Господова.

[25]Блудницата, пак, Раав и целото семејство на нејзиниот татко, Исус ги остави живи, и таа живее меѓу синовите Израелови до денес, зашто ги сокри извидниците што ги испрати Исус за да го разгледаат Ерихон.

[26]Во тој ден Исус проколна и рече: „Проклет да биде пред Господ оној што ќе го издигне и изгради овој град Ерихон; врз првородениот син свој тој ќе ги положи основите негови и врз најмалиот син свој ќе ги постави портите негови!“

[27]И Господ беше со Исус, и славата Негова се рашири по целата земја.

Исус Навин 7

Престапот и казнувањето на Ахан

[1]Но синовите Израелови направија грев и зедоа од проколнатото. Ахан, синот

Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

на Карми, син на Завдиј, Зерахов син од Јудиното племе, зеде од проколнатото, и гневот Господов се разгори против синовите Израелови.

2 Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

2Од Ерихон Исус испрати луѓе во Гај, кој е наспроти Бет-Авен, источно од Ветил, и им рече: „Одете, разгледајте ја земјата!“ Тие отидоа и го разгледаа Гај.

3 E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

3И откако се вратија кај Исус, му рекоа: „Нека не оди целиот народ, туку нека отидат две до три илјади луѓе и ќе го разбијат Гај; не праќај го таму целиот народ, бидејќи тие се малку на број.“

4 Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

4И така, отидоа таму од народот околу три илјади души, но тие почнаа да бегаат пред жителите на Гај;

5 Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

5жителите на овој град убија од нив триесет и шест души, ги гонеа од портите на градот до Шеварим и ги разбија; од тоа срцата на луѓето се растопија и станаа како вода.

6 Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

6Исус ја раскина облеката своја и падна ничкум на земјата пред ковчегот на Господ и лежеше дури до вечерта, тој и старешините Израелови, и ги посипаа со пепел главите свои.

7 Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

7И рече Исус: „Ти се молам, Господи Боже, зошто го преведе Твојот народ преку Јордан, за да го предадеш во рацете на Аморејците на погубување? Ех, да си останевме да живееме од онаа страна на Јордан!

8 Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

9 Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

10 Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

11 Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

12 Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

13 Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

14 Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

8О, Господи, што да кажам, бидејќи Израел го сврте грбот пред своите непријатели?

9Хананците и сите жители на земјата ќе чујат, ќе нè опколат и ќе нè истребат нас од земјата. И што ќе направиш за Твоето големо име?“

10Господ му одговори на Исус: „Стани, зошто падна ничкум?

11Згрешија луѓето и ја прекршија Мојата заповед, што им ја дадов; украдоа од проколнатото, и го сокрија меѓу своите предмети;

12затоа синовите Израелови не можат да издржат пред непријателите свои и им свртеа грб, бидејќи тие потпаднаа под клетвата; нема да бидам веќе со вас, ако не го отстраните од вас проколнатото.

13Стани, освети го народот и кажи: Осветете се за утре, бидејќи така вели Господ, Бог Израелов: Проколнатото е во тебе, Израеле; затоа ти не ќе можеш да издржиш пред непријателите свои, додека не го отстраниш од себе проклетството.

14Соберете се утре според племињата свои; племето, пак, што ќе го покаже Господ, нека мине по родовите; и родот, што ќе го покаже Господ, нека мине по домовите што ќе ги покаже Господ, и нека мине човек по човек;

[15] Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo

[15]кој ќе биде фатен дека украл од проколнатото, со оган нека се изгори тој и сè што е негово, затоа што ја прекршил заповедта на Господ и направил престап среде Израел.“

[16]Откако стана утредента рано, Исус ги преведе луѓето според племињата свои, и беше посочено на Јудиното племе;

[17]потоа заповеда да минат родовите на Јуда, и беше посочен родот на Зерах; му заповеда на Зераховиот род да мине според домовите, и беше посочен домот на Завдиј;

[18]Му заповеда на домот негов да мине човек по човек, и беше покажан Ахан, синот на Карми, син на Завдиј, Зерахов син, од Јудиното племе.

[19]Тогаш Исус му рече на Ахан: „Синко, прослави Го Господ, Бог Израелов, исповедај се пред Него и кажи ми, што си направил; не криј од мене.“

[20]Ахан му одговори на Исус и рече: „Навистина, јас згрешив пред Господ, Бог Израелов, и го направив ова:

[21]меѓу запленетите предмети видов една убава облека од Сенаар и двесте шекели сребро и една златна шипка, со вредност од педесет шекели; тоа ми се допадна и јас го зедов; и, ете, тоа е закопано во земјата среде мојот шатор, а среброто е под него.“

[22]Исус испрати луѓе, и тие отидоа во неговиот шатор; и ете, сето тоа беше

estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós

сокриено во неговиот шатор, и сребрето под него.

[23]Тие го изнесоа тоа од шаторот, го донесоа кај Исус и кај старешините Израелови и го ставија пред Господ.

[24]Тогаш Исус и сите Израелци со него, го зедоа Зераховиот син Ахан, среброто, облеката, и златната шипка, неговите синови и неговите ќерки, неговите волови и неговите магариња, овците негови и неговиот шатор, и сè што беше негово, и го одведоа во долината Ахор.

[25]И рече Исус: „Затоа што некои од нас истреби, Господ ќе те истреби денес тебе.“ И сите Израелци го убија со камења – него и сите негови блиски, ги изгореа не само нив, туку и сè што имаа со оган, и нафрлаа врз нив камења.

[26]И нафрлаа врз него голема грамада камења, која остана сè до ден-денес. Потоа стивна силата од гневот на Господ. Поради тоа, она место и денес се вика „Долината Ахор“.

Исус Навин 8

Освојувањето на Гај

[1]И му рече Господ на Исус: „Не плаши се и не се ужасувај; земи ги со себе сите мажи, способни за војна и оди во Гај; ете, Јас ќе го предадам во твои раце гајскиот цар и неговиот народ, неговиот град, и неговата земја.

[2]Направи му на Гај и на царот негов исто она што му направи на Ерихон и

outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

3 Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

4 Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

5 Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

6 Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

7 Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

8 Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

9 Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

10 Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

на царот негов; само пленот и добитокот негов поделете си го; постави заседа зад градот.“

3Исус и сите мажи, способни за војна, се подготвија да одат во Гај; и одбра Исус триесет илјади храбри мажи и ги испрати во текот на ноќта,

4им даде заповед, велејќи: „Скријте се зад градот; не се оддалечувајте од градот и бидете сите готови;

5јас, пак, и сите мажи, што се со мене, ќе се доближиме до градот и штом жителите излезат против нас, како и порано, ние ќе избегаме од нив;

6тие ќе јурнат по нас, и така ние ќе ги одвлечеме од градот, зашто тие ќе речат: – бегаат од нас, како и порано; откога ќе избегаме од нив,

7вие станете од заседата и одете во градот, и Господ, вашиот Бог, ќе ви го предаде во рацете ваши.

8Откога ќе го преземете градот, запалете го градот со оган, постапете според заповедта моја; тоа ви го заповедам јас.“

9Така ги испрати Исус, и тие отидоа во заседа и заседнаа меѓу Ветил и Гај, на запад од Гај; таа ноќ преноќева Исус среде народот.

10Откако стана утрината рано, Исус го прегледа народот и тргна – тој и старешините Израелови, пред народот, за Гај;

[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

[11]и сите мажи, способни за војна, што беа со него, тргнаа, се приближија и дојдоа до градот од спротива.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[12]И се сместија на север од Гај, а меѓу нив и Гај имаше долина. Потоа Исус зеде околу пет илјади души и ги постави во заседа меѓу Ветил и Гај, на запад од градот.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

[13]А народот се смести во логорот, кој беше на север од градот, додека неговата заседа беше на запад од градот. А Исус отиде таа ноќ среде долината.

[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

[14]Штом царот на Гај го виде тоа, стана рано и излезе веднаш со жителите на градот против Израел во борба на определеното место пред рамнината; но тој не знаеше дека против него има заседа позади градот.

[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

[15]Исус и целиот Израел, небаре, се разбиени од нив, избегаа кон пустината;

[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[16]а тие го повикаа целиот народ, што беше во градот, за да ги гонат, и, гонејќи го Исус, се оддалечија од градот;

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[17]и не остана во Гај и во Ветил ниту еден човек, кој не беше тргнал по Израел; а градот свој го оставија отворен, гонејќи го Израел.

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a

[18]Тогаш Господ му рече на Исус: „Спружи го копјето, што е во раката

esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

твоја, кон Гај, бидејќи Јас ќе го предадам во твоите раце и заседата веднаш нека стане од своето место!“ Исус го спружи кон градот копјето, што беше во раката негова.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[19]А оние што беа во заседа станаа веднаш од местото свое и јурнаа, штом ја испружи раката своја, влегоа во градот, го презедоа и за миг го запалија со оган.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[20]Гајските жители, кога погледнаа назад, видоа дека од градот се крева дим кон небото. Немаше каде да бегаат – ниту натаму, ниту наваму; зашто народот, што беше во пустината, се сврте кон гонителите.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

[21]Исус и целиот Израел, кога видоа дека оние што беа во заседа го презеле градот и дека од градот се крева дим, се вратија и почнаа да ги убиваат жителите на Гај.

[22] Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

[22]А оние од градот излегоа против нив, така што тие се најдоа меѓу Израелците, од кои едни беа на едната страна, а другите на другата; така ги разбија, што не оставија од нив ниту еден жив, ниту избеган;

[23] Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

[23]а царот на Гај го фатија жив и го доведоа кај Исус.

[24] Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

[24]Откако Израелците ги убија сите жители од Гај во полето и во пустината, каде што ги гонеа, и откако тие сите до еден паднаа од сечилото на мечот, тогаш сите Израелци се вратија во Гај и го поразија со сечилото на мечот.

25 Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

26 Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

27 Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

28 Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

29 Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

Renovação da aliança

30 Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

31 como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

32 Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

33 Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da

25Бројот на мажите и жените загинати во тој ден изнесуваше дванаесет илјади. Сите беа жители на Гај.

26Исус не ја тргна раката своја, што ја беше испружил со копјето, додека не ги фрли во проклетство сите од Гај;

27само добитокот и пленот од тој град синовите Израелови го поделија меѓу себе, според Господовиот збор, што Господ беше му го кажал на Исус.

28Тогаш Исус го изгоре Гај и го претвори во вечни урнатини, кои стојат до ден-денес.

29А гајскиот цар го обеси на дрво до вечерта; по зајдисонце Исус пак им заповеда, и го симнаа трупот негов од дрвото, го фрлија пред градските порти во ров, и натрупаа врз него голем куп камења, кој постои до ден-денешен.

Читање на законот под гората Евал

30Тогаш Исус Му изгради жртвеник на Господ, Бог Израелов, на горката Евал,

31како што Мојсеј, слугата Господов, им беше заповедал на синовите Израелови, за кое беше напишано во книгата на Мојсеевиот закон, – жртвеник од цели камења, до кои не допрело железо; и принесоа врз него сепаленици на Господ и жртви за мир.

32И таму на камењата Исус напиша препис од законот на Мојсеј, што тој го беше напишал за синовите Израелови.

33Сиот Израел, старешините негови и управителите негови и судиите негови, застанаа од едната и од другата страна на ковчегот спроти свештениците – ле-

Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

витите, кои го носеа ковчегот на заветот Господов, – како природените, така исто и придојдените жители, едната половина од нив кај планината Гаризим, а другата половина кај планината Евал, како што порано Мојсеј, слугата Господов, беше заповедал да се благословува народот Израелов.

[34] Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.

[34]Потоа Исус ги прочита сите зборови од законот, благословувањата и проклетствата, како што е напишано во книгата на законот;

[35] Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

[35]од сè, што Мојсеј му беше заповедал на Исус, немаше ни збор што Исус не го прочита пред целото израелско собрание, пред мажите и жените и децата и придојдените што се најдоа меѓу нив.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[2] se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

[3] Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

[4] usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos

Исус Навин 9

Сојузништво со Гаваонците

[1]Откако слушнаа за тоа царевите, кои беа од оваа страна на Јордан, по планината и рамнината и по целиот брег на Големото Море, па сè до Ливан, – Хитијците, Аморејците, Хананците, Перизијците, Евејците и Јевусијците,

[2]се собраа сите, за да удрат заедно против Исус и Израел.

[3]Но жителите Гаваонски, откако чуја, што му направил Господ на Ерихон и на Гај,

[4]употребија и тие итрина; отидоа и се снабдија со храна за пат и ставија ветви

velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;
[5] e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

врећи на магарињата свои и ветви, испокинати и закрпени мевови за вино;
[5]и обувките на нозете им беа стари, закрпени, и облеката нивна – ветва; и сиот леб нивни за пат беше сув и мувлосан.

[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[6]Тие дојдоа кај Исус во логорот во Гилгал и му рекоа нему и на сите Израелци: „Ние сме дојдени од многу далечна земја и ве молиме да склучите со нас сојуз.“

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[7]А Израелците им одговорија на Евејците: „Вие, можеби, живеете близу до нас; како ќе склучиме сојуз со вас?“

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

[8]Тие му рекоа на Исус: „Ние сме твои робови.“ А Исус ги праша: „Кои сте вие и од каде сте дошле?“

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

[9]Тие му одговорија: „Од многу далечна земја се дојдени твоите робови во името на Господ, твојот Бог, зашто ја чувме славата Негова и за сè што извршил Тој во Египет,

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam além do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[10]и за сè она, што им направи на двајцата аморејски цареви, кои беа од онаа страна на Јордан, на хешбонскиот цар Сихон и на башанскиот цар Ог, кој живееше во Аштарот.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[11]Затоа старешините наши и сите жители на нашата земја ни рекоа: земете во рацете свои леб за пат, одете им во пресрет и кажете им: Ние сме ваши робови; па, ако сакате, склучете сојуз со нас.

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[12]Овој наш леб го зедовме од куќите наши топол во денот, кога тргнавме кон вас, а сега ете, тој се исушил и мувлосал;

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

[13]и овие мевови со вино, кои кога ги наполнивме беа нови, ете се испокинаа; и овие наши облеки и обувките изветвеа поради многу долгиот пат.“

[14] Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

[14]И родоначалниците го зедоа нивниот леб, а Господа не Го прашаа.

[15] Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

[15]Тогаш Исус склучи со нив мир и даде завет дека ќе им го зачува животот; и родоначалниците на заедницата им се заколнаа.

[16] Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

[16]А по три дена, откако склучија со нив сојуз, слушнаа дека тие биле нивни соседи и дека живеат близу до нив;

[17] Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

[17]зашто синовите Израелови кога тргнаа на пат, дојдоа до градовите нивни на третиот ден; градовите нивни, пак, беа: Гаваон, Кефира, Беерот и Кирјат-Јарим.

[18] Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

[18]Но синовите Израелови не ги погубија, зашто сите кнезови народни им се заколнаа во Господ, Израеловиот Бог. Затоа целата заедница Израелова негодуваше поради родоначалниците.

[19] Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

[19]Сите родоначалници рекоа пред целата заедница: „Им се заколнавме во Господ, Израеловиот Бог, и затоа не смееме да ги допреме нив;

[20] Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

[20]а, еве, што ќе направиме со нив: ќе ги оставиме живи, за да не нѐ стигне гневот поради заклетвата, со која им се заколнавме.“

[21] Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

[21]И на родоначалниците уште им рекоа: „Нека живеат, но ќе сечат дрва и ќе носат вода за целата заедница.“ И целиот народ го прифати тоа што му рекоа родоначалниците.

[22] Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

[22]Исус ги повика и им рече: „Зошто нѐ измамивте, кога рековте: ‚ние сме многу далеку од вас, а вие сте живееле блиску до нас?‘

[23] Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

[23]Отсега да сте проклети! Вечно ќе бидете робови, ќе сечете дрва и ќе носите вода за домот на мојот Бог!“

[24] Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

[24]Тие му одговорија на Исус и рекоа: „Дојде до ушите на твоите робови дека Господ, твојот Бог, му заповедал на својот слуга Мојсеј дека ќе ви ја даде целата земја, и дека ќе ги погуби сите жители на оваа земја пред ваши очи; затоа ние многу се уплашивме да не ни го земете животот, па така постапивме;

[25] Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

[25]сега, ете, ние сме во твои раце: како ти се чини дека е подобро и посправедливо да постапиш со нас, така и направи.“

[26] Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

[26]И Исус така и постапи со нив: ги избави од рацете на синовите Израелови, и тие не ги погубија.

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR,

[27]И во тој ден Исус нареди тие да сечат дрва и да носат вода за заедницата и за

até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

[1] Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

[2] temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

[3] Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

[4] Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

[5] Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

Josué socorre a Gibeão

[6] Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe

жртвеникот на Господ дури и до денес, на она место, што ќе го избере Господ.

Исус Навин 10

Победа над аморејските цареви

[1]Кога ерусалимскиот цар Адони-Седек слушна дека Исус го презел Гај и го фрлил во проклетство, и дека постапил со Гај и со царот негов така, како што постапил со Ерихон и царот негов, и дека Гаваонците склучиле мир и со Израел и живееја меѓу нив,

[2]тој многу се уплаши, бидејќи Гаваон беше голем град, како еден од царските градови, и поголем од Гај, и сите жители негови беа храбри луѓе.

[3]Поради тоа ерусалимскиот цар Адони-Седек испрати пратеници кај хевронскиот цар Хомам, и кај Пирам, царот јармутски, и кај Јафија, царот лахишки, и кај Давир, царот еглонски, да им кажат:

[4]„Дојдете кај мене и помогнете ми да го нападнеме Гаваон, затоа што склучи мир со Исус и со синовите Израелови.“

[5]Тие се собраа и отидоа петмина аморејски цареви: ерусалимскиот цар, хевронскиот цар, јармутскиот цар, лахишкиот цар, еглонскиот цар, тие и целиот нивен народ, и го опседнаа Гаваон и почнаа да војуваат против него.

[6]Гаваонците испратија до Исус во логорот во Гилгал, да кажат: „Не кревај раце од твоите слуги; дојди поскоро кај

apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

[7] Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

[8] Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

[9] Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

[10] O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol,

нас, избави нè и помогни ни; зашто против нас се собрани сите аморејски цареви, што живеат во планините.“

[7]Исус тргна од Гилгал, тој и со него сите способни за војна, и сите храбри мажи.

[8]Тогаш Господ му рече на Исус: „Не плаши се од нив, зашто Јас ги предадов во твои раце: никој од нив нема да остане пред тебе.“

[9]И ги нападна Исус ненадејно, откако целата ноќ беше одел од Гилгал.

[10]Господ ги доведе во забуна од Израелците, и тие им зададоа тежок удар во Гаваон, ги гонеа по патот кон Веторон и ги напаѓаа сè до Азека и до Македа.

[11]А кога бегаа од Израелците по падините на Веторонската планина, Господ фрлаше врз нив од небото големи камења до самиот град Азека, и тие гинеа: бројот на погинатите од камењата беше поголем, отколку на оние, што синовите Израелови ги убија со меч во борбата.

[12]Тогаш Исус Му рече на Господ пред Израелците во оној ден, во кој Господ Бог ги предаде Аморејците во рацете на Израел: „Запри се, сонце, над Гаваон, и ти, месечино, над долината Ајалон!“

[13]И сонцето застана, и месечината стоеше, додека Бог им се одмаздуваше на нивните непријатели, како што е тоа запишано во Книгата на Праведниот:

pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

14 Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

15 Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

Josué prende os cinco reis e mata-os

16 Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

17 E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

18 Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

19 persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

20 Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

21 voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

22 Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

„Сонцето застана на небото и не брзаше да зајде скоро цел ден.“

14Ни порано ни подоцна немало таков ден како оној, во кој Господ така послушал човечки глас. Зашто Господ војуваше за Израел.

15Потоа Исус и целиот Израел со него се вратија во логорот во Гилгал.

Исус ги погубува петте победени цареви

16А оние петмина цареви избегаа и се сокрија во пештерата во Македа.

17Кога му јавија на Исус и му рекоа: „Ги најдовме петмината цареви, тие се кријат во пештерата во Македа“,

18Исус рече: „Навалете големи камења пред влезот на пештерата и поставете кај неа луѓе да ги чуваат;

19а вие не се задржувајте, туку гонете ги непријателите ваши, достигнете ги последните редови од нивната војска и не им дозволувајте да отидат по нивните градови, бидејќи Господ, вашиот Бог, ги предаде во вашите раце.“

20Откако Исус и синовите Израелови им зададоа многу тежок удар, преживеаните од нив избегаа во утврдените градови,

21целиот народ се врати мирно во логорот кај Исус во Македа, и никој не отвори уста против синовите Израелови.

22Тогаш Исус рече: „Отворете го влезот на пештерата и доведете ги кај мене од пештерата петмината цареви!“

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[23]Така и направија: ги доведоа кај него од пештерата петмината цареви: ерусалимскиот цар, хевронскиот цар, јармутскиот цар, лахишкиот цар и еглонскиот цар.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[24]Кога ги изведоа овие цареви пред Исус, Исус ги повика сите Израелци и им кажа на воените началници, што беа оделе со него: „Приближете се, стапнете со нозете свои врз вратовите на тие цареви!“

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[25]Исус им рече: „Не плашете се и не се ужасувајте, бидете цврсти и храбри; зашто така ќе постапи Господ со сите ваши непријатели, со кои ќе војувате.“

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

[26]Потоа Исус ги уби, и ги обеси на пет дрвја; и висеа на дрвјата до вечерта.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

[27]На зајдисонце Исус заповеда, и ги симнаа од дрвјата, ги фрлија во пештерата, во која се криеја, и на влезот од пештерата натрупаа големи камења, кои се и денес таму.

Josué vence mais sete reis

Исус ги освојува градовите на југ

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

[28]Во истиот ден го презедоа Македа и го уништија со сечилото на мечот царот негов, и сè живо, што се наоѓаше во него: не оставија никој, а да не биде погоден; и со македскиот цар постапија така, како што постапија со ерихонскиот цар.

[29] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

[29]Потоа тргна Исус и сите Израелци со него од Македа за Ливна и војуваше против Ливна.

30 E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

30И ја предаде Господ и неа во рацете на Израел и ја преседоа неа и царот нејзин, и уништи Исус со меч сè живо, што се наоѓаше во неа; не остави во неа некој да не биде погоден, а со царот постапи така, како што постапи со ерихонскиот цар.

31 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

31Од Ливна тргна Исус и сите Израелци со него за Лакиш, постави логор пред него и почна да војува против него;

32 e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

32и го предаде Господ Лакиш во рацете на Израел, и тој го преседе во вториот ден, удри по него со сечилото на мечот и по сè живо, што беше во него, и го уништи така, како што ја уништи Ливна.

33 Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

33Тогаш на помош на Лакиш му дојде гезерскиот цар Хорам; но Исус удри по него со сечилото на мечот и по неговиот народ така, што не остави од народот некој, да избега.

34 E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

34И тргна Исус и сите Израелци со него од Лакиш за Еглон, постави логор пред него и почна да војува против него;

35 e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

35и го преседоа во истиот ден и удрија по него со сечилото на мечот, и со сè живо, што се наоѓаше во него во тој ден, постапи така, како што постапи со Лакиш.

36 Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

36Потоа појде Исус и сите Израелци со него од Еглон за Хеврон, го опседнаа,

37 e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar

37го преседе и удри по него со сечилото на мечот и по царот негов, по сите градови негови и по сè живо што се

nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

[40] Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

[41] Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

[42] E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

[43] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

наоѓаше во нив; не остави некој, што не беше убиен; како што постапи со Еглон, така го нападна и него и сè живо, што се наоѓаше во него.

[38]Потоа се врати Исус и целиот Израел со него во Давир и го опседна;

[39]го презедоа него, царот негов и сите села негови, и го удрија со сечилото на мечот, и истребија сè живо, што се наоѓаше во него: никого не остави жив; како што постапи со Хеврон и неговиот цар, со Ливна и нејзиниот цар, така постапи и со Давир и царот негов.

[40]И ја порази Исус целата планинска земја, и јужните предели и рамницата и долините и сите нивни цареви; не остави никого да преживее, и сè живо погуби, како што беше заповедал Господ, Бог Израелов.

[41]Ја порази Исус сета земја од Кадис-Барнеа до Газа и од Гесем дури до Гаваон;

[42]и сите тие цареви и земјите нивни Исус ги презеде веднаш, бидејќи Господ, Бог Израелов, му помагаше на Израел.

[43]Потоа Исус и сите Израелци со него се вратија во логорот во Гилгал.

Исус Навин 11

Борбата кај Мером

[1]Кога го чу тоа хацорскиот цар Јавин, прати луѓе кај мадонскиот цар Јовав и кај шимронскиот цар, и кај ахшафскиот цар,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

[2]и кај царевите, што живееја на планината откај север, и во долината јужно од Генисаретското Езеро и во рамнината и на височините кај Дор на запад.

[3] aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

[3]И кај приморските Хананци, што живееја на исток, и кај приморските Аморејци, и кај Хитијците, и кај Перизијците и Јевусијците, кои живееја во планината, и кај Евејците, што живееја во подножјето на Ермон, во регионот Мицпа.

[4] Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

[4]И излегоа сите тие цареви, а со нив и многу луѓе, толку многу колку песокот во Приморјето, со коњи и многу коли.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[5]И слегоа сите тие цареви, па се соединија и се сместија кај езерото Мером, за да војуваат против Израел.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[6]Но Господ му рече на Исус: „Не плаши се од нив, зашто утре, во ова време, ќе им ги предадам нив сите на синовите Израелови, за да ги убијат; а на коњите да им ги пресечат жилите и колите со оган да ги изгорат.“

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

[7]Исус и со него сите способни за војна излегоа ненадејно против нив кај Меромското Езеро и ги нападнаа.

[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

[8]И Господ ги предаде во рацете Израелови, и тие ги разбија и ги гонеа дури до големиот град Сидон и до Мисрефот-Маим и до долината на Мицпа на исток, и ги убиваа сè додека од нив не остана никој жив.

[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as

[9]И постапи Исус со нив така, како што му рече Господ: на коњите им ги пресече жилите, а колите им ги изгоре со оган.

Пустошењето на Асор

[10]Во исто време Исус, откако се врати, го презеде Асор и царот негов го уби со меч. Асор, пак, порано беше главен град на сите тие царства;

[11]и погуби со меч сè живо, што беше во него, и не остави во него ниедна жива душа. А Асор, тој го изгоре со оган.

[12]И сите градови на тие цареви ги заседе Исус, и царевите со меч ги уби, како што беше заповедал Мојсеј, слугата Господов.

[13]Но, сите тие утврдени градови, Израел не ги изгоре, освен Асор, кој го запали Исус.

[14]А сето богатство од тие градови и добитокот го запленија синовите Израелови; сите луѓе, пак, ги убија со меч, така што сите беа истребени; не оставија ниту една жива душа.

[15]Како што му беше заповедал Господ на Својот слуга Мојсеј, така Мојсеј му заповеда на Исус, а Исус така и направи: не отстапи ниту од еден збор во сè што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Исус ги завршува освојувањата на земјите

[16]Така ја презеде Исус целата онаа земја: планинската област и целата земја Негев и целата земја Гесем, како

planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

и рамнината на запад, и планината Израелова, и полињата,

[17]од планината Халак, која се протега кон Сеир, и дури до Ваал-Гад, во долината на Ливан, под планината Ермон, и сите цареви нивни ги фати и ги уби.

[18]Долго време Исус војуваше со тие цареви.

[19]И немаше ниеден град, кој Господ не му го предаде на Израел, освен Гаваон во кој живееја Евејците; сите тие со борба ги заседоа;

[20]зашто од Господ беше тоа, тие да го ожесточат срцето свое и да започнат борба против Израел за да бидат фрлени во проклетство и за нив да нема милост, туку да бидат погубени така, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

[21]Во тоа време пристигна Исус и ги нападна Анакијците на планината, во Хеврон, во Давир, во Анав, по целата планина Израелова, и по целата планина Јудина со градовите нивни и ги фрли во проклетство.

[22]Од Анакијците не остана ниеден во земјата на синовите Израелови; останаа само во Газа, во и во Ашдод.

[23]Така ја презеде Исус целата земја, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј, и му ја предаде Исус во наследство на Израел, откако ја

раздели на племињата нивни. И земјата престана да војува.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

[6] Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

Исус Навин 12

Список на царевите поразени од Израелците

[1]Еве ги царевите на оние земји, кои синовите Израелови ги убија и чија земја ја наследија од онаа страна на Јордан, од каде што изгрева сонцето, од Арнонската долина сè до планината Ермон, и целата рамнина на исток;

[2]Сихон, аморејскиот цар, со престолнина во Есевон, и со власт што се протега од Ароер, што се наоѓа крај бреговите на потокот Арнон, до средината на потокот, и половината Галаад, до потокот Јавок, кој е граница со Амоновите синови;

[3]потоа рамнината на исток од Генисаретското Езеро, сè до областа источно од Мртвото Море, во насока на Бет-Јешимот и уште на југ регионот во подножјето на планината Фазга;

[4]и Ог, башанскиот цар, последниот од гигантите кој живееше во Аштарот и во Едреи,

[5]и владееше во планината Ермон и Салеха, и со целиот Башан, до Гесурската и Маахатската граница, и со половината од Галаад, до пределите на хешбонскиот цар Сихон.

[6]Мојсеј, слугата Господов, и синовите Израелови ги убија; и ја даде Мојсеј, слугата Господов, таа земја во наследство на племето Рувимово и Гадово и на половината од племето Манасиево.

Os reis vencidos por Josué

[7] São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

[8] a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

[9] o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

[10] o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

[11] o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;

[12] o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;

[13] o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;

[14] o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;

[15] o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;

[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;

[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;

[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;

[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;

[7]А ова се царевите, кои ги победи Исус и синовите Израелови од онаа страна на Јордан на запад, од Ваал-Гад во Ливанската долина до планината Халак, која се протега кон Сеир, и чија земја Исус им ја подели во наследство на племињата Израелови со ждрепка;

[8]тоа се областите по планината, по низините, во рамнината и во ридовите, во пустината и во јужните области, каде што живеат Хитијците, Аморејците, Хананците, Перизијците, Евејците и Јевусијците;

[9]царот ерихонски – еден, и царот на Гај, што е близу до Ветил, еден

[10]ерусалимски цар – еден, хевронски цар – еден,

[11]јармутски цар – еден, лахишки цар – еден,

[12]еглонски цар – еден, гезерски цар – еден,

[13]девирски цар – еден, гедерски цар – еден,

[14]цар на Хорма – еден, арадски цар – еден,

[15]цар на Ливна – еден, адуламски цар – еден,

[16]македски цар – еден, ветилски цар – еден,

[17]цар на Тапуах – еден, хеферски цар – еден,

[18]афекски цар – еден, лашаронски цар – еден,

[19]мадонски цар – еден, хацорски цар – еден,

[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;
[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;
[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;
[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;
[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.

[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;

[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;
[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[20]цар на Шимрон-Мерон – еден, ахшафски цар – еден,
[21]таанахски цар – еден, мегидонски цар – еден,
[22]кедешки цар – еден, цар на Јокнеам Кармил – еден,
[23]дорски цар на висорамнината Дор – еден, гоимски цар во Галил – еден,
[24]и царот на Тирца – еден. Вкупно триесет и еден цар.

Исус Навин 13

Преостанатите области кои треба да бидат освоени

[1]Кога Исус остаре и навлезе во поодмината возраст, Господ му рече: „Ти остаре и веќе си во поодминати години, а останува уште многу да се завладее.
[2]Остануваат уште овие земји: сите филистејски предели и сите области на Гесуријците.
[3]Од Шихор кој е кон Египет до границите на Екрон на север, се смета како подрачје на Хананците. Тоа се пет филистејски кнежества со главни градови: Газа, Ашдод, Ашкелон, Гет и Екрон како и територијата на Авим-ците.
[4]На југ, пак, целата хананска земја и Меара Сидонска, до Афека и до аморејските предели,

[5]исто така целата земја Гевла и источен Ливан од Ваал-Гад, во подножјето на Ермон, до Емат.

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[6]Сите планински жители од Ливан до Мисрефот-Маим, сите сидонци, Јас ќе ги избркам пред синовите Израелови. Па раздели му ја таа земја со ждрепка во наследство на Израел, како што ти заповедав;

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[7]раздели ја оваа земја сега како дел од наследството на деветте племиња и на половината од Манасиевото племе.“

Поделба на земјата источно од Јордан

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[8]А племето Рувимово и Гадово, со другата половина од Манасиевото племе, го добија својот дел од Мојсеј од онаа страна на Јордан, на исток, како што им беше дал Мојсеј, слугата Господов,

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[9]од Ароер, кој е до устието на потокот Арнон, и од градот, кој е среде долината, целата висорамнина Медева дури до Дивон.

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[10]Исто така сите градови на аморејскиот цар Сихон, кој царуваше во Есевон дури до пределите на Амоновите синови,

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[11]како и Галаад и Гесурската и Маахатската област, и целата планина Ермон и целиот Башан до Салеха,

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[12]целото царство Огово во Башан, кој царуваше во Аштарот и во Едреи. Само тој остана од гигантите, зашто Мојсеј нив ги победи и ги протера.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

[13]Но Израеловите синови не ги избркаа жителите на Гесур и Маахат кои живеат меѓу Израелците и до ден-денешен.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;

[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[14]Само на Левиевото племе не му даде наследство; Господ, Израеловиот Бог, е негово наследство, како што му беше рекол Господ;

[15]на племето на Рувимовите потомци според родовите нивни Мојсеј им даде дел:

[16]нивните предели беа од Ароер на устието од реката Арнон, и градот, што е во долината Арнонска, како и височрамнината околу Медева,

[17]Есевон со сите градови на височрамнината: Дивон, Бамот-Ваал и Бет-Ваал-Меон.

[18]И Јахца и Кедемот, и Мефаат;

[19]и Кирјатаим, и Сивма и Церет-Шахор,

[20]и Бет-Пеор, и падините на Фазга и Бет-Јешимот;

[21]сите градови на висорамнината и целото царство на аморејскиот цар Сихон, кој царуваше во Есевон, и кого го победи Мојсеј, како и мидјанските старешини Евиј, и Рекем, и Цур, Ор и Рева, вазали на Сихон, што живееја во таа земја;

[22]исто така и врачот Валаам, Беоровиот син, го убија со меч Израеловите синови.

[23]Границата на пределите на Рувимовите синови беше Јордан. Тоа беше делот на Рувимовите синови според нивните племиња – нивните градови и селата.

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;

[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém

[24]Мојсеј им даде наследство и на Гадовите синови, според нивните племиња:

[25]нивни предели беа Јазер и сите галаадски градови и половината од земјата на Амоновите синови до Ароер, кој е наспроти Рава;

[26]и земјите од Есевон до Рамат-Мицпа и Бетоним и од Маханаим до границата со Давир,

[27]а и во долината: Бет-Харам, и Бет-Нимра, и Сукот, и Цафон, остаток од царството на хешбонскиот цар Сихон; неговата територија беше од Јордан до Генисаретското Езеро – од онаа страна на Јордан, кон исток.

[28]Тоа е наследството на Гадовите синови според нивните племиња, – нивните градови и нивните села.

[29]Мојсеј му даде дел и на половината од Манасиевото племе, според родовите нивни;

[30]нивни предели беа: од Маханаим, и целото царство Башанско, и целиот Башан на башанскиот цар Ог и сите Јаирови населби во Башан – шеесет градови;

[31]а половината од Галаад, и Аштарот и во Едреи, градови царски на Ог Башански, тие им беа дадени на синовите од Махир, Манасиев син, а тоа значи на Махировите синови, според родовите нивни.

[32]Тоа е наследството што им го даде Мојсеј во Рамнините Моавски од онаа

do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir

[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.

[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o

страна на Јордан, спроти Ерихон, кон исток.

[33]А на Левиевото племе Мојсеј не им даде дел: Самиот Господ, Бог Израелов, е нивни дел, како што им беше рекол Тој.

Исус Навин 14

Поделба на хананската земја

[1]Еве што наследија синовите Израелови во хананската земја, што им ја раздели свештеникот Елеазар и Исус синот Навинов, и родоначалниците од племињата на Израеловите синови;

[2]на деветте племиња и на половината племе, поделба извршија со ждрепка, како што беше заповедал Господ преку Мојсеј,

[3]зашто на две и половина племиња Мојсеј им даде наследство од онаа страна на Јордан; а на левитите не им даде дел меѓу нив,

[4]бидејќи од Јосифовите синови произлегоа две племиња: Манасиевото и Ефремовото; поради тоа не им се даде на левитите дел од земјата, туку градови за живеење и предградија за нивниот добиток и за други нивни потреби.

[5]Како што му беше заповедал Господ на Мојсеј, така и направија синовите Израелови, кога ја разделуваа земјата.

[6]Јудините синови дојдоа во Гилгал кај Исус. И му рече Халев, синот Јефунеев, од родот на Кеназ: „Ти знаеш, што му

SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

7 Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

8 Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

9 Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

10 Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

11 Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

12 Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

говореше Господ на Мојсеј, човекот Божји, за мене и за тебе во Кадис-Барнеа.

7Јас бев на четириесет години, кога Мојсеј, слугата Господов, ме прати од Кадис-Барнеа да ја разгледам земјата и му донесов одговор, она што ми беше на срцето;

8браќата мои, кои одеа со мене, го обесхрабрија срцето на народот, но јас точно Го следев Господа, мојот Бог;

9и се заколна Мојсеј во оној ден, велејќи: ‚земјата, по која одеше, ќе биде наследство за тебе и за децата твои за навек, бидејќи ти одеше точно по Господ, мојот Бог.‘

10И така, ете, Господ ме запази жив, како што говореше; четириесет и пет години веќе изминаа, откога Господ му ги беше кажал тие зборови на Мојсеј, и Израел одеше по пустина; сега, еве, јас сум на осумдесет и пет години;

11но и сега сум толку цврст, како и тогаш, кога ме прати Мојсеј: колку што имав сила тогаш, толку имам и сега, да влегувам, да излегувам и да војувам.

12Затоа, дај ми ја таа гора, за која говореше Господ во оној ден; бидејќи ти чу во тој ден дека таму живеат Анаковите синови, и тие имаат градови големи и утврдени; можеби, Господ ќе биде со мене, и јас ќе ги истерам, како што ми рече Господ.“

[13] Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

[14] Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

[15] Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

[13]Исус го благослови и му го даде во наследство Хеврон на Јефунеовиот син Халев.

[14]Затоа Хеврон остана и до денес во наследство на Јефунеовиот син Халев, од Кеназиевиот род, бидејќи постојано се покоруваше на заповедите од Господ, Израеловиот Бог.

[15]Името на Хеврон порано беше Кирјат-Арба, или град на Арба, како што се викаше еден крупен човек меѓу синовите Анакови. Така земјата се смири од војна.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

[1] A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

[2] Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o

Исус Навин 15

Пределите доделени на Јуда

[1]Племето на Јудините синови, според родовите нивни, го доби пределот кон границата со Едом и пустината Син и уште на југ во насока кон Теман.

[2]Нивната јужна граница допира до крајниот јужен дел на Мртвото Море;

[3]на југ таа се протега кон ридот Акравим, поминува низ пустината Син, влегува од југ кон Кадис-Барнеа, излегува на Есром и се протега до Адар, па потоа свртува кон Карка,

[4]излегувајќи на Ацмон, оди кон Египетскиот Поток, така што крајот на таа граница е морето. Тоа е нивната јужна граница.

[5]Границата на исток беше Соленото Море до устието на Јордан; а границата на

limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

6 limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

7 subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

8 Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

9 Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

10 Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

11 Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

север почнува од Солените Море од крајот на Јордан;

6оттука границата оди кон Бет-Хогла, минува на север кон Бет-Арава и оди угоре до Каменот на Бохан, Рувимовиот син;

7потоа границата оди кон Давир и поминувајќи низ долината Ахор, свртува на север кон Гилгал, кој се наоѓа наспроти ридот Адумим на југ од потокот; потоа границата преминува кон изворот Ен-Шемеш и завршува кај Ен-Рогел;

8оттука границата оди угоре кон долината Бен-Хином, на југ од Јевус, односно Ерусалим, а потоа продолжува по врвот на горага, што е на запад од долината Бен-Хином, кон морето, до крајот на Рефаимската Долина, на север;

9од врвот на горага границата свртува кон изворот на водите Нефтоах и оди покрај градовите кај горага Ефрон; потоа границата свртува кон Ваала, а тоа е Кирјат-Јарим;

10потоа границата свртува од Ваала кон морето и оди кон планината Сеир, и излегува на падините северно од Јеарим, односно Кесалон, слегува кон Ветсамис и доаѓа до Тимна;

11оттука границата оди на север позади Екрон; свртува кон Шикерон, минува преку горага Ваала и стигнува до Јавнел; и границата завршува кај

морето. Западна граница е Големото Море.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

[12]Тоа се границите на областите на Јудините синови според нивните родови.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[13]А на Јефунеовиот син Халев, Исус му даде еден дел меѓу Јудините синови, како што му беше заповедал Господ на Исус; а и градот Кирјат-Арба (Арба му беше татко на Анак) т.е. градот Хеврон.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[14]Халев ги истера оттаму трите синови на Анак: Шешај, Ахиман и Талмај.

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[15]Оттаму тој тргна против Давир-чаните; порано Давир се нарекуваше Кирјат-Сефер.

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[16]И рече Халев: „Кој ќе го нападне Кирјат-Сефер и ќе го покори, ќе му ја дадам ќерката моја Ахса за жена.“

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[17]И го презеде Готониил, син на Кеназ, братот на Халев, и тој му ја даде ќерка си Ахса за жена.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[18]Кога требаше таа да замине, ја посоветуваа да побара од таткото свој земја, и таа слезе од магарето. Халев ја запраша: „Што сакаш?“

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

[19]Таа одговори: „Благослови ме; бидејќи ми даде јужна земја, која е сува, дај ми и извори.“ И тој ѝ ги даде горните и долните извори.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,
[22] Quiná, Dimona, Adada,
[23] Quedes, Hazor, Itnã,
[24] Zife, Telém, Bealote,
[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),
[26] Amã, Sema, Molada,
[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,
[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,
[29] Baalá, Iim, Ezém,
[30] Eltolade, Quesil, Horma,
[31] Ziclague, Madmana, Sansana,
[32] Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

[33] Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,
[34] Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,
[35] Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,
[36] Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.
[37] Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,
[38] Dileã, Mispa, Jocteel,
[39] Laquis, Boscate, Eglom,
[40] Cabom, Laamás, Quitlis,
[41] Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.
[42] Libna, Eter, Asã,

[20]Ете тоа е наследството на племето на Јудините синови, според родовите нивни.
[21]А ова се пограничните градови на Јудините синови, долж границата со Едом, на југ: Кавцеел, Едер и Јагур,
[22]Кина, Димона, Адада,
[23]Кедес, Асор и Јитнан,
[24]Зиф, Телем и Беалот,
[25]Асор-Хадата и Кериот-Есром, нарекуван и Асор,
[26]Амам, Шема и Молада,
[27]Хацар-Гада, Хешмон и Бет-Пелет,
[28]Хацар-Шуал, Вирсавија и околните места.
[29]Ваала, Ијим и Ецем,
[30]Елтолад, Кесил и Хорма,
[31]Циклаг, Мадмана и Сансана,
[32]Леваот, Шилхим, Ен-Римон; сите градови се дваесет и девет со селата нивни.
[33]Во рамнината: Ештаол, Цора, Ашна
[34]Заноах, Ен-Ганим, Тапуах и Енам,
[35]Јармут, Адулам, Сохо и Азека,
[36]Шаараим, Адитаим, Гедера со Гедеротаим; четиринаесет градови со селата нивни.
[37]Ценан, Хадаша, Мигдал-Гад,
[38]Дилан, Мицпа, Јоктел,
[39]Лакиш, Боцкат и Еглон,
[40]Кабон, Лахмас и Китлиш,
[41]Гедерот, Бет-Дагон, Ноема и Македа; шеснаесет градови со селата нивни.
[42]Ливна, Етер и Ашан,

[43] Ifta, Asná, Nezibe,	[43]Ефтај, Ашна и Нецив,
[44] Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.	[44]Кеила, Ахзив и Мареша: девет градови со селата нивни.
[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;	[45]Екрон и селата негови, и предградијата негови,
[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.	[46]и од Екрон, кон запад и сè што е до Ашдод, со селата нивни.
[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.	[47]Ашдод, селата негови и предградијата негови, Газа, со селата нејзини и предградијата нејзини, до самиот Египетски Поток и до Големото Море, кое е граница;
[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,	[48]и на планините: Шамир, Јатир и Сохо,
[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,	[49]и Дана и Кирјат-Сана, нарекуван и Давир,
[50] Anabe, Estemoa, Anim,	[50]Анав, Ештемоа и Аним,
[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.	[51]Гесем, Холон и Гило, единаесет градови со селата нивни.
[52] Arabe, Dumá, Esã,	[52]Арав, Дума и Ешан,
[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,	[53]Јанум, Бет-Тапуах и Афека,
[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.	[54]Хумта и Кирјат-Арба, а тоа е Хеврон, и Циор – градови девет и селата нивни.
[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,	[55]Маон, Кармил, Зиф и Јута,
[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,	[56]Јизреел, Јоркеам и Заноах,
[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.	[57]Каин, Гива и Тимна – градови десет со селата нивни.
[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,	[58]Халхул, Бет-Цур и Гедор,
[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.	[59]Марат, Бет-Анот и Елтекон – шест градови со селата нивни;
[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.	[60]Кирјат-Ваал, нарекуван и Кирјат-Јарим, и Рава: два града со селата и предградијата нивни;

[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,

[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

[1] O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.

[2] De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

[3] e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;

[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[61]во пустината: Бет-Арава, Мидин и Сехаха,

[62]Нившан, Ир-Мелах и Ен-Геди – шест градови и селата нивни.

[63]Но Јудините синови не можеа да ги избркаат Јевусијците, жителите на Ерусалим, и затоа Јевусијците живеат со синовите на Јуда во Ерусалим до денес.

Исус Навин 16

Пределите доделени на Ефрем и Манасија

[1]Потоа ждрепката падна на Јосифовите синови: од Јордан кај Ерихон, на исток од Ерихонските извори, низ пустината што почнува кај Ерихон, преку планината во насока на Ветил;

[2]од Ветил границата оди кон Луз и минува кон пределот Атарот, населен од Аркијците;

Ефрем

[3]потоа се спушта на запад, кон границата со Јафлетајците дури до пределот Веторон долни, па и до Гезер и излегува кај морето.

[4]Тоа го добија како дел Јосифовите синови Ефрем и Манасија.

[5]Границата на Ефремовите синови според родовите нивни беше оваа: откај исток границата на нивното наследство беше Атрот-Адар до горни Веторон;

[6]потоа границата оди кон запад, северно од Михметат, свртува на исток кон Таанат-Силом и минува источно од Јаноах;

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

[3] Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de

[7]а од Јаноах, откако слегува кон Атарот и Наарата, допира до Ерихон, и излегува на Јордан;

[8]од Тапуах границата оди кон запад, накај потокот Кана, и завршува кај морето. Тоа е делот на племето на синовите Ефремови, според родовите нивни.

[9]Имаше одделни градови за Ефремовите синови и среде наследената земја на Манасиевите синови, – и сите тие градови беа со селата нивни.

[10]Но Ефремовите синови не ги изгонија Хананците, кои живееја во Гезер; затоа Хананците живеат меѓу Ефремовците до денес, и им плаќаат данок.

Исус Навин 17

Западното племе на Манасија

[1]Беше фрлена ждрепка за наследството на племето на Манасија, кој беше Јосифов првороден син. На Манасиевиот првороден син Махир, татко на Галаад, кој беше храбар во борба, му се падна Галаад и Башан.

[2]Добија наследство и другите Манасиеви синови, според нивните родови; и синовите Авиезерови, и синовите Хелекови, и синовите Азриилови, и синовите Шехемови, и синовите Хеферови, и синовите Шемидаеви. Тоа се потомците на Манасија, синот на Јосиф, според родовите нивни.

[3]Салпаад, пак, синот на Хефер, кој беше син на Галаад, а овој – син на Махир,

Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

Манасиев син, немаше синови, туку само ќерки. Еве ги имињата на ќерките негови: Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца.

4 Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

4Тие дојдоа кај свештеникот Елеазар и кај Исус, синот Навинов, и кај родоначалниците, и рекоа: „Бог му беше заповедал на Мојсеј да ни даде дел меѓу нашите браќа.“ И им се даде наследство, по заповед на Господ, меѓу браќата на нивниот татко.

5 Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

5И Манасија доби во наследство десет делови покрај земјата во Галаад и Башан од онаа страна на Јордан;

6 porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

6зашто ќерките Манасиеви добија делови меѓу синовите негови, а Галаадската земја им се падна на другите Манасиеви синови.

7 O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

7Границата на синовите Манасиеви оди од Асир кон Михметат во насока на Сихем; оттука границата свртува надесно кон жителите на Ен-Тапуах.

8 Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

8Земјата Тапуах му се падна на Манасија, а самиот град Тапуах – на Ефремовите синови.

9 Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

9Оттука границата оди по јужниот брег на потокот Кана. Градовите јужно од потокот му припаѓаат на Ефрем, иако се на територијата на Манасија. Манасиевата граница продолжува на север од потокот и завршува кај морето.

10 Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

10Она што е на југ, тоа е Ефремово, а она што е на север, тоа е Манасиево; а морето им е нивна западна граница; со

Асир се граничи откај север, а со Исахар откај исток.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

[11]На Манасија му припаднаа меѓу Исахар и Асир, Бет-Шан со селата негови, Јивлеам и селата негови, жителите на Дор и неговите села, жителите на Ен-Дор и неговите села, жителите на Таанах и неговите села, и жителите на Мегидо, и неговите села, три висорамнини.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[12]Манасиевите синови не можеа да ги изгонат жителите на тие градови и Хананците останаа да живеат во таа земја.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[13]Кога, пак, Израеловите синови се зацврстија, им наметнаа данок на Хананците, но не ги избркаа.

Ефрем и западното племе на Манасија бараат повеќе земја

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[14]Јосифовите синови му се противставија на Исус и рекоа: „Зошто ни даде наследство само со едно фрлање на ждрепката, односно само еден дел, кога сме ние многубројни, бидејќи така нè благословувал Господ досега?“

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[15]Исус им одговори: „Ако сте многу-бројни, одете во горатa и таму, во земјата на Перизијците и Рефаимците, расчистете си место, штом Горатa Ефремова ви е тесна.“

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em

[16]Јосифовите синови рекоа: „Горатa Ефремова не ни е доволна; а сите Хананци, што живеат во долината, имаат железни коли, како оние, што се

Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

во земјата Бет-Шан и во селата нивни, така и оние, што се во Јизреелската долина.“

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

[17]Но Исус му рече на Јосифовиот дом, на Ефрем и на Манасија: „Кога си многуброен и имаш голема сила, нема да останеш само со една ждрепка;

[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

[18]и гората нека биде твоја, и неа ти ќе ја расчистиш, и таа ќе биде твоја до самиот крај; бидејќи ти ќе ги истераш Хананците, иако тие имаат железни коли, иако се силни.“

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

[1] Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

[2] Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

[3] Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

[4] De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

Исус Навин 18

Фрлање ждрепка за преостанатите племиња

[1]И целата заедница на Израеловите синови се собраа во Силом, ја поставија таму скинијата на собранието, бидејќи земјата беше покорена од нив.

[2]А од синовите Израелови останаа уште седум племиња, кои не беа добиле свое наследство.

[3]И им рече Исус на синовите Израелови: „До кога ќе се колебате да одите да ја завладеете земјата, што ви ја даде Господ, Бог на вашите татковци?

[4]Изберете си меѓу себе по тројца луѓе од секое племе и јас ќе ги пратам, и тие ќе станат, ќе ја обиколат земјата и ќе ја опишат, според тоа како ќе треба да им се раздели на делови, и ќе дојдат кај мене.

[5]И нека ја разделат на седум делови: Јуда нека го задржи пределот свој на југ, а синовите Јосифови да останат во пределите свои на север.

[6] Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

[7] Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

[9] Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

[10] Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

A herança de Benjamim

[11] Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

[12] O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o

[6]А вие разделете ја земјата на седум делови и донесете ми го предлогот овде. Јас ќе ви фрлам ждрепка пред Господ, нашиот Бог.

[7]А за левитите нема дел меѓу вас, бидејќи свештенството Господово е нивни дел; Гад, пак, и Рувим и едната половина од племето на Манасија добија наследство од онаа страна на Јордан, на исток, што им го даде Мојсеј, слугата Господов.“

[8]Тие луѓе станаа и отидоа. А на луѓето, кои отидоа за да ја опишат земјата, Исус им даде заповед: „Одете, обиколете ја земјата, обележете ја и вратете се кај мене; јас, пак, овде ќе ви фрлам ждрепка пред Господ, во Силом.“

[9]Тие луѓе отидоа, ја обиколија земјата, ја разгледаа и ја обележија, според градовите нејзини, на седум делови, па дојдоа кај Исус во логорот, во Силом.

[10]Исус им фрли ждрепка во Силом пред Господ, и ја раздели таму Исус земјата меѓу синовите Израелови, според тоа како што се делеа.

Пределите на Венијаминовото племе

[11]И се фрли ждрепка за племето на Венијаминовите синови, според родовите нивни. Според ждрепката границата им минува меѓу синовите Јудини и меѓу синовите Јосифови;

[12]границата нивна на север почнува од Јордан, минува зад Ерихон од север, се искачува по планината кон запад и завршува во пустината кај Бет-Авен;

ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.

[13]оттаму границата оди кон Луз, на југ од Луз, инаку Ветил, и потоа слегува кон Атрот-Адар, кон горатa, што е на југ од Долни Веторон;

[14]потоа границата свртува и се спушта кон запад, јужно од горатa, што е спроти Веторон и завршува кај Кирјат-Ваал, инаку Кирјат-Јарим, град на Јудините синови. Тоа е западната страна.

[15]Јужната, пак, граница оди од Кирјат-Јарим кон морето и стигнува до водните извори на Нефтоах;

[16]потоа границата слегува кон крајот на горатa што е пред долината Бен-Хином, северно од Рефаимската Долина, оди по долината Бен-Хином до јужната страна на Јевус, стигнувајќи кај Ен-Рогел;

[17]потоа свртува кон север, минува кај Ен-Шемеш, оди кон Гелилот, кој е спроти ридот Адумин, и слегува кон Каменот на Рувимовиот син Бохан;

[18]потоа, минува северно од рамнината, и слегува кон неа;

[19]оттука таа поминува од северната страна на Бет-Хогла и завршува при северниот крај на Мртвото Море, кај устието на Јордан. Тоа е јужната граница. Од исток, пак, за граница служи Јордан.

[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,

[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,
[23] Avim, Pará, Ofra,
[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.
[25] Gibeão, Ramá, Beerote,
[26] Mispa, Cefira, Mosa,
[27] Requém, Irpeel, Tarala,
[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,
[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,
[4] Eltolade, Betul, Horma,
[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,
[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[20]Тоа е наследството на Венијаминовите синови, со околните граници негови, според родовите нивни.

[21]На племето на Венијаминовите синови, според родовите нивни, им припаднаа овие градови: Ерихон, Бет-Хогла и Емек-Кециц,

[22]Бет-Арава, Цемараим и Ветил,
[23]Авим, Пара и Офра,
[24]Кефар-Амона, Офни и Гева: дванаесет градови со селата нивни;
[25]Гаваон, Рама и Беерот,
[26]Мицпа, Кефира и Моца,
[27]Рекем, Јирпеел и Тарала,
[28]Цела, Елеф и Јевус, инаку Ерусалим, и Гиват и Кирјат: четиринаесет градови со селата нивни. Тоа е делот на Венијаминовите синови, според родовите нивни.

Исус Навин 19

Пределите на Симеон

[1]Втората ждрепка падна за Симеон, за племето на Симеоновите синови, според родовите нивни; и наследството нивно беше меѓу делот на Јудините синови.

[2]Во делот нивни беа: Вирсавија, Сева и Молада,
[3]Хацар-Шуал, Бала и Ецем,
[4]Елтолад, Бетул и Хорма,
[5]Циклаг, Бет-Маркавот и Хацар-Суса,
[6]Бет-Леваот и Шарухен: тринаесет градови со селата нивни;

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[7]Ен-Римон, Етер и Ашан: четири града со селата нивни,

[8]и сите предградија околу тие градови дури до Ваалат-Беер и Рамат-Негев. Тоа е делот на племето на Симеоновите синови, според родовите нивни.

[9]Од делот на Judините синови се оддели наследство за племето на Симеоновите синови; бидејќи делот на Јудините синови беше многу голем за нив, затоа Симеоновите синови добија наследство меѓу нивниот дел.

Пределите на Завулон

[10]Третиот дел им се падна на Завулоновите синови, според родовите нивни и границата на нивниот дел се простираше до Сарид;

[11]границата нивна излегува кон морето и Марала и допира до Дабешет и потокот, што е пред Јокнеам;

[12]од Сарид оди назад кон исток, каде што изгрева сонцето до границата на Кислот-Тавор; оттука продолжува кон Даверат и излегува кај Јафија;

[13]оттаму минува на исток кон Гат-Хефер и Ет-Кацин, и оди кон Римон, свртувајќи кон Неа;

[14]од север границата свртува кон Ханатон и завршува во долината на Јифта-Ел;

[15]понатаму таа ги опфаќа: Катат, Нахалал, Шимрон, Јидала и Витлеем: дванаесет градови со селата нивни.

16 Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

16Тоа е наследството на Завулоновите синови, според родовите нивни – градовите и селата нивни.

A herança de Issacar

Пределот на Исахар

17 A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

17Четвртата ждрепка падна на Исахар, за Исахаровите синови, според родовите нивни;

18 O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,

18нивната граница беше: Јизреел, Кесулот и Сунем,

19 Hafaraim, Siom, Anacarate,

19Хафараим, Шион, Анахарат,

20 Rabite, Quisião, Ebes,

20Рабит, Кишјон и Евец,

21 Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

21Ремет, Ен-Ганим, Ен-Хада и Бет-Пацец;

22 O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

22границата допира до Тавор, Шахацима и Ветсамис и завршува кај Јордан: шеснаесет градови со селата нивни.

23 Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

23Тоа е наследството на племето на Исахаровите синови, според родовите нивни – градовите и селата нивни.

A herança de Aser

Пределот на Асир

24 Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

24Петтата ждрепка падна за племето на Асировите синови, според родовите нивни;

25 O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,

25нивна граница беа: Хелкат, Хали, Бетен и Ахшаф,

26 Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

26Аламелех, Амад и Мишал; границата се ближи до Кармил откај запад и до Шихор-Ливнат.

27 volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

27Потоа оди назад на исток кон Бет-Дагон, допира до територијата на Завулон и до долината Јифта-Ел, потоа оди на север кон Бет-Емек и Неиел и продолжува кон Кавул,

28 Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

28Авдон, Рехов, Хамон и Кана, сè до големиот Сидон;

[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Naftali

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.

[35] As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,

[36] Adamá, Ramá, Hazor,

[37] Quedes, Edrei, En-Hazor,

[38] Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.

[39] Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Dã

[29]потоа границата се враќа кон пределот на Рама до утврдениот град Тир, свртува кон пределот Хоса и завршува кај морето, во гратчето Ахзив;

[30]понатаму ги опфаќа: Ако, Афек и Рехов: дваесет и два града со селата нивни.

[31]Тоа е делот на племето на Асировите синови, според родовите нивни – градовите со селата нивни.

Пределот на Нефталим

[32]Шестата ждрепка се фрли за Нефталим, за синовите Нефталимови, според родовите нивни;

[33]Границата нивна оди од Хелеф од дабовата гора во Цаананим кон Адами-Некев и Јавнел, дури до Лакум и завршува кај Јордан;

[34]оттука границата свртува на запад кон Азнот-Тавор и оттаму оди кон Хукок, и допира до Завулон од југ, допира и до Асир, од запад, и до Јуда кај Јордан, откај источната страна.

[35]Утврдени градови беа: Цидим, Цер, Хамат, Ракат и Кинерет,

[36]Адама, Рама и Асор,

[37]Кедес, Едреи и Ен-Асор,

[38]Јирон, Мигдал-Ел, Хорем, Бет-Анат и Ветсамис: деветнаесет градови со селата нивни.

[39]Тоа е наследството на племето на Нефталимовите синови, според родовите нивни – градовите и селата нивни.

Пределот на Дан

[40] A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

[41] O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,

[42] Saalabim, Aijalom, Itla,

[43] Elom, Timna, Ecrom,

[44] Elteque, Gibetom, Baalate,

[45] Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,

[46] Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.

[47] Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.

[48] Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Josué

[49] Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

[50] Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

[51] Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o

[40]За племето на Дановите синови, според родовите нивни, се фрли седмата ждрепка.

[41]Границите на нивниот дел беа: Цора, Ештаол и Ир-Шемеш

[42]и градовите: Шаалабин, Ајалон и Јитла,

[43]Елон, Тимната, Екрон,

[44]Елтеке, Гибетон и Ваалат,

[45]Јехуд, Бене-Берак и Гат-Римон,

[46]Ме-Јаркон и Ракон, со областа околу Јафа.

[47]Но делот на Дановите синови беше мал за нив и тие кренаа војска против Лешем, го презедоа и сите ги убија со сечилото на мечот, го завладеаја градот и се населија во него, и Лешем го нарекоа Дан, според името на предокот свој Дан.

[48]Тоа е наследството на племето на Дановите синови, според родовите нивни – градовите и селата нивни.

[49]Откако заврши делбата на земјата, според границите нејзини, синовите Израелови му дадоа меѓу нив наследство и на Исус, синот Навинов:

[50]по заповед на Господ му го дадоа градот што го побара: Тимнат-Серах, на Ефремовата Гора; и тој го обнови градот и се всели во него.

[51]Тоа се наследствата што свештеникот Елеазар, Исус, синот Навинов, и родоначалниците на племињата им ги разделија на синовите Израелови, со ждрепка, во Силом, пред Господ, пред

SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

[1] Disse mais o SENHOR a Josué:

[2] Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

[3] para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

[4] E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

[5] Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

[6] Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

[7] Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa

влезот во скинијата на собранието. И завршија со поделбата на земјата.

Исус Навин 20

Градовите за прибежиште

[1]И му рече Господ на Исус, велејќи:

[2]„Кажи им на синовите Израелови: одредете си градови – прибежишта, за кои ви говорев преку Мојсеј,

[3]за да може да избега таму убиец, кој убил човек по грешка, од небрежност; нека ви бидат прибежиште од одмаздникот за крв.

[4]И кој ќе избега во еден од тие градови, нека застане пред портите од градот и гласно нека го раскаже делото свое на градските старешини; тие да го примат кај себе во градот и да му дадат место, за да живее кај нив;

[5]а ако одмаздникот за крв ќе почне да го гони, тие не треба да го предадат убиецот во рацете негови, зашто тој убил ближен свој од небрежност и немал претходно спрема него омраза.

[6]И нека остане во тој град, сè додека не излезе на суд пред народот, или додека не умре големиот свештеник, што ќе биде во тие денови. А потоа убиецот нека се врати и нека си оди во градот свој и во домот свој, од каде што избегал.“

[7]И го одредија Кедес во Галилеја, во Нефталимовата Гора, Сихем во Ефремовата Гора, и Кирјат-Арба, односно Хеврон, во гората Јудина;

de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

[8]од онаа страна на Јордан, спроти Ерихон, на исток, ги одредија: Бецер во пустината, во рамнината, од Рувимовото племе; Рамот во Галаад, од Гадовото племе, и Голан во Башан, од Манасиевото племе.

[9]Тие градови беа одредени за сите Израелови синови и за придојдените, кои живеат меѓу нив, за да избега таму секој, кој по грешка убил човек, за да не умре од раката на одмаздникот, пред да излезе на суд пред народот.

Josué 21

As cidades dos levitas

1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;
[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.
[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.
[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da

Исус Навин 21

Градовите на левитите

[1]Левитските родоначалници дојдоа кај свештеникот Елеазар, кај Исус, синот Навинов, и кај племенските началници на Израеловите синови,
[2]и им рекоа во Силом, во хананската земја, велејќи: „Господ беше заповедал преку Мојсеј да ни дадете градови за живеење и со нивните околни места за нашиот добиток.“
[3]И синовите Израелови им ги дадоа на левитите од своите делови, според заповедта на Господ, овие градови со нивните околни места.
[4]И се фрли ждрепка за Каатовите родови и според ждрепката на синовите од свештеникот Арон, кои беа левити,

tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

им се паднаа тринаесет градови – од Јудиното племе, од Симеоновото племе и од Венијаминовото племе;

[5] Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

[5]а на другите Каатови потомци според ждрепката за родовите на Ефремовото племе, на Дановото племе и на половината од Манасиевото племе им се паднаа – десет градови;

[6] Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

[6]на Гирсоновите потомци од племето Исахарово, од Асировото племе, од Нефталимовото племе и од половината Манасиево племе во Башан со ждрепка им припаднаа – тринаесет градови;

[7] Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

[7]на Мерариевите потомци, според родовите нивни, од Рувимовото племе, од Гадовото племе и од Завулоновото племе – дванаесет градови.

[8] Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[8]Синовите Израелови им ги дадоа на левитите тие градови и нивните околини со ждрепка, како што беше заповедал Господ преку Мојсеј.

[9] Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

[9]А на синовите од племето Јудино и од племето Симеоново им ги дадоа овие градови што се набројуваат според имињата свои:

[10] para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

[10]на Ароновите потомци, од родовите Каатови, меѓу синовите Левиеви, бидеј-ќи нивната ждрепка беше прва.

[11] Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

[11]Им го дадоа Кирјат-Арба, односно градот на Арба (Арба се викаше Ана-ковиот татко), инаку градот Хеврон, во Јудината Гора, заедно со предградијата негови;

[12] Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

[12]а полето на тој град и селата негови му ги дадоа во наследство на Јефунеовиот син Халев.

[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[13]И така, на синовите на свештеникот Арон им го дадоа градот Хеврон, со предградијата негови, како град – прибежиште за убијците, и Ливна со околината нејзина,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[14]Јатир со околината негова, Ештемоа со околината негова,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[15]Холон со околината негова, Давир со околината негова,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[16]Ајин со околината негова, Јута со околината нејзина; Ветсамис со околината негова – девет градови од тие две племиња;

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[17]од Венијаминовото колено: Гаваон со околината негова, Гева со околината нејзина,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[18]Анатот со околината негова, Алмон со околината негова – четири града.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[19]Сите градови на синовите Аронови, свештениците, се тринаесет градови со околините нивни.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[20]И на родовите од Каатовите потомци, левитите, – што уште беа останале од Каатовите синови, според нивната ждрепка, им се паднаа градовите од пределите на племето Ефремово:

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[21]им го дадоа Сихем со околината негова, како град-прибежиште за убијци, во Ефремовата Гора, и Гезер со околината негова.

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,

[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o

[22]Кивцаим со околината негова, Веторон со околината негова – четири града;

[23]а од Дановото племе: Елтеке со околината негова и Гибетон со околината негова,

[24]Ајалон со околината негова и Гат-Римон со околината негова – четири града;

[25]од половината на Манасиевото племе: Танах со околината негова, и Јивлеам со околината негова – два града.

[26]Сите градови што им се паднаа на другите Каатови потомци, се десет града со околините нивни.

[27]А на Гирсоновите потомци, сродници на левитите, им ги дадоа: од половината на Манасиевото племе Голан во Башан со околината негова, град-прибежиште за убијци, и Беештера со околината нејзина – два града;

[28]од Исахаровото племе: Кишјон со околината негова, Даверат со околината негова,

[29]Јармут со околината негова, Ен-Ганим со околината негова – четири града;

[30]од Асировото племе: Мишал со околината негова, Авдон со околината негова;

[31]Хелкат со околината негова, Рехов со околината негова – четири града;

[32]од Нефталимовото племе: Кедес во Галилеја со околината негова, – град-

homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

прибежиште за убијци, Хамот-Дор со околината негова и Картан со околината негова – три града.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[33]Сите градови што им се паднаа на Гирсоновите синови, според племињата нивни, се тринаесет градови со околините нивни.

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[34]На другите левити, од родовите на Мерариевите синови, им ги дадоа од Завулоновото племе: Јокнеам со околината негова, Карта со околината нејзина.

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[35]Димна со околината нејзина, Нахалал со околината негова – четири града;

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[36]од Рувимовото племе им беше даден градот-прибежиште за убијци Бецер, во пустинската рамнина, со околината негова, Јахца со околината нејзина,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[37]Кедемот со околината негова, Мефаат со околината негова – четири града;

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[38]од Гадовото племе: Рамот со околината негова – град-прибежиште за убијци, во Галаад, Маханаим со околината негова.

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[39]Есевон со околината негова, Јазер со околината негова – четири града.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[40]Сите градови што им се паднаа со ждрепка на другите левитски родови, од Мерариевите синови, според домовите нивни, се дванаесет града.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

[41]Сите левитски градови, што беа во наследствата на синовите Израелови, беа четириесет и осум града со околините нивни.

[42] cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

[43] Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-

[42]Сите тие градови им беа дадени со нивните околини.

[43]И така Господ му ја предаде на Израел целата земја, за која им се заколна на нивните таковци дека ќе им ја даде; тие ја наследија и се населија во неа.

[44]И Господ им даде спокојство отсекаде, како што им се беше заколнал на татковците нивни, и никој од непријателите нивни не се осмели да стане против нив; сите нивни непријатели Господ им ги предаде во нивни раце.

[45]Не остана неисполнет ниеден збор од сите добри зборови, кои Господ му ги беше рекол на домот Израелов: сѐ се исполни.

Исус Навин 22

Племињата источно од Јордан

[1]Тогаш Исус го повика Рувимовото и Гадовото племе и едната половина од Манасиевото племе и им рече:

[2]„Вие чувте сѐ, што ви беше заповедано од Мојсеј, слугата Господов, и ги послушавте сите мои зборови во сѐ, што ви заповедав;

[3]вие не ги напуштавте браќата свои во текот на многу денови и ги запазивте заповедите на Господ, вашиот Бог.

[4]Сега Господ, вашиот Бог, ги успокои вашите браќа, како што им беше говорел; и така, вратете се и одете во

vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

5 Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

6 Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

7 Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

8 e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

9 Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

домовите ваши, во земјата на вашето наследство, што ви ја даде Мојсеј, слугата Господов, од онаа страна на Јордан;

5само пазете грижливо да ги исполнувате заповедите и законот, што ви го даде Мојсеј, слугата Господов: да Го сакате Господа, вашиот Бог, да одите по сите Негови патишта, да ги пазите заповедите Негови, да се приврзувате кон Него и да Му служите со сето срце ваше и со сета душа ваша.“

6Потоа Исус ги благослови и ги отпушти и тие се разотидоа по своите шатори.

7На едната половина од Манасиевото племе Мојсеј ѝ даде дел во Башан, а на другата половина Исус ѝ даде дел со браќата нивни на запад од Јордан. И кога Исус ги отпушти во шаторите нивни и ги благослови,

8тој им рече: „Вратете се со големото богатство во своите шатори, со многуброен добиток, со сребро, со злато, со бакар и со железо, и со многу облека“; и го разделија пленот, земен од непријателите, со браќата свои.

Жртвеник крај Јордан

9Тогаш синовите Рувимови и синовите Гадови и едната половина од Манасиевото племе се вратија и тргнаа од синовите Израелови од Силом, што е во хананската земја, за да си одат во земјата Галаад, во земјата на наследството свое што го добија по заповед на Господ, дадена преку Мојсеј.

O altar junto ao Jordão

[10] Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

[10]Кога дојдоа во околината на Јордан, во хананската земја, синовите Рувимови и синовите Гадови, и едната половина од Манасиевото племе изградија таму, крај Јордан, еден жртвеник, жртвеник голем на изглед.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

[11]И слушнаа Израеловите синови дека се зборува: „Ете, синовите Рувимови и синовите Гадови и половина од Манасиевото племе изградиле жртвеник во хананската земја, крај Јордан, од страната на Израеловите синови.“

[12] Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

[12]Штом го чуја тоа Израеловите синови, се собра целата заедница на синовите Израелови во Силом за да одат во војна против нив.

[13] E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

[13]Најнапред синовите Израелови го испратија кај синовите Рувимови и кај синовите Гадови и кај половината од Манасиевото племе во Галаадската земја Финес, синот на свештеникот Елеазар,

[14] e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

[14]и со него десет родоначалници, по еден од сите Израелови племиња; секој од нив беше војвода во илјадниците Израелови.

[15] Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

[15]И тие дојдоа кај синовите Рувимови и кај синовите Гадови и кај половината од Манасиевото племе во земјата Галаад и им рекоа, велејќи:

[16] Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR,

[16]„Еве што вели целата заедница Господова: каков престап сте направиле пред Господ, со тоа што Му завртевте грб на Господ, Израеловиот Бог, и си

edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele,

подигнавте жртвеник и отстапивте сега од Господ?

[17]Зар мал ви беше гревот Фегоров, од кого не сме се очистиле ни до ден-денес и заради него дојде помор врз заедницата Господова?

[18]А вие денес отстапувате од Господ! Денес станувате против Него, а утре Тој ќе се разгневи на целата заедница Израелова.

[19]Ако, пак, земјата на вашето наследство ви е мала, поминете сите во земјата Господова, во која се наоѓа скинијата Господова, земете дел меѓу нас, но не станувајте против Господ, нити против нас станувајте, градејќи си друг жртвеник, освен жртвеникот на Господ, нашиот Бог;

[20]зар Ахан, синот Зерахов, не изврши ли самиот престап, земајќи од проколнатото, а гневот падна врз целото општество Израелово? Не умре само тој поради беззаконието свое.“

[21]И одговорија на тоа синовите Рувимови и синовите Гадови и половината од Манасиевото племе и им рекоа на војводите Израелови:

[22]„Господ Бог е вечен, Господ Бог е вечен, Тој знае, и Израел нека знае! Ако отстапуваме од Господ, Господ нека не нè поштеди во овој ден!

[23]Ако сме изградиле жртвеник, за да отстапиме од Господ, или за да

oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

[25] Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

[26] Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

[27] mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

[28] Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

[29] Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o

принесуваме на него сепаленици или да принесуваме на него жртви за мир, самиот Господ нека суди!

[24]Но за добро го направивме ние тоа, за да не им речат утре вашите синови на нашите синови: Што имате вие со Господ, Израеловиот Бог?

[25]Господ го определи Јордан за граница меѓу нас и вас, синови Рувимови и синови Гадови, вие немате дел во Господ. Така синовите ваши ќе ги отуѓат нашите синови да не Му служат на Господ.

[26]Затоа рековме: да си подигнеме жртвеник не заради приноси ниту заради жртви,

[27]туку за да биде тој меѓу вас и нас, меѓу нашите родови по нас, сведок дека ние можеме да Му служиме на Господ пред нив со наши приноси, и со наши сепаленици и жртви за мир и за да не им речат утре вашите синови на нашите синови: вие немате дел во Господ.

[28]Па си рековме: ако така ни кажат нам и на нашите родови по нас, ние ќе им речеме: Видете ја сличноста на жртвеникот Господов, што го направиле нашите татковци, не заради приноси ниту заради жртви, туку за да биде сведок меѓу вас и нас.

[29]Далеку сме од мислата, да отстапиме од Господ, и да се одвратиме од Господ,

SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

30 Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

31 E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

32 Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

33 Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

34 Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

и да зидаме жртвеник за сепаленици, приноси за жртви, освен пред жртвеникот на Господ, нашиот Бог, кој е пред скинијата Негова.“

30Свештеникот Финес, сите началници на заедницата и војводите на илјадниците Израелови, што беа со нив, кога ги слушнаа зборовите, што ги рекоа Рувимовите синови, Гадовите синови и Манасиевите синови, ги одобрија.

31И Елеазаровиот син, свештеникот Финес, им рече на синовите Рувимови, на синовите Гадови, и на половината од Манасиевото племе: „Денес познавме дека Господ е меѓу нас, дека вие со тоа не сте извршиле пред Господ престап, туку сте ги избавиле синовите Израелови од раката Господова.“

32Тогаш Елеазаровиот син, свештеникот Финес, и родоначалниците се вратија откај синовите Рувимови и синовите Гадови во хананската земја кај синовите Израелови и им донесоа одговор.

33И на Израеловите синови тоа им годеше, па Го благословија синовите Израелови Бога и рекоа дека нема да војуваат против нив, и да ја разорат земјата, во која живеат синовите Рувимови и синовите Гадови.

34И Рувимовите синови и Гадовите синови го нарекоа тој жртвеник Ед, зашто, рекоа тие, тој е сведок меѓу нас дека Господ е Бог.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

1 Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

2 chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

3 e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

4 Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

5 O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

6 Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

7 para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

Исус Навин 23

Последните пораки на Исус

1По многу време, откако Господ го успокои Израел од сите околни непријатели, Исус остаре, дојде во поодмината возраст.

2И ги свика Исус сите синови Израелови, старешините нивни, судиите нивни и управителите нивни, и им рече: „Јас остарев, дојдов во поодмината возраст.

3Вие видовте сѐ што Господ, вашиот Бог, направи пред лицето ваше со сите тие народи, бидејќи Господ, вашиот Бог, Самиот се бори за вас.

4Ете, ви ги поделив со ждрепка тие други народи во наследство на племињата ваши, сите народи што ги победив од Јордан до Големото Море, на запад.

5Самиот Господ, вашиот Бог, ќе ги прогони од вас; ќе ги истреби пред вас, за да ја добиете во наследство нивната земја, како што Господ, вашиот Бог, ви говореше.

6Затоа трудете се ревносно да чувате и да исполнувате сѐ што е напишано во книгата на Мојсеевиот закон, не отстапувајќи од него ниту надесно, ниту налево.

7Не се зближувајте со народите што останаа меѓу вас, не ги спомнувајте имињата на нивните богови, не колнете се во нив, не служете им и не им се поклонувајте,

8 Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

8но приврзете се кон Господ, вашиот Бог, како што правевте до денес.

9 pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

9Господ протера пред ваши очи големи и силни народи, и никој не се осмели да стане против вас до денес;

10 Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

10еден од вас гонеше пред себе илјада, бидејќи Самиот Господ, вашиот Бог, се бореше за вас, како што ви говореше.

11 Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

11Затоа бидете многу внимателни и сакајте Го Господа, вашиот Бог.

12 Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

12Ако, пак, се вратите и се приклучите кон остатоците на тие народи, што останаа меѓу вас, и се сродите со нив, и одите кај нив, и тие кај вас,

13 sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

13знајте дека Господ, вашиот Бог, нема повеќе да ги прогонува од вас тие народи, туку ќе бидат за вас стапица и мрежа, камшик за ребрата ваши и трн за вашите очи, додека не бидете истребени од таа добра земја, што Господ, вашиот Бог, ви ја даде.

14 Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

14Еве, јас сега заминувам на пат каде што целиот свет заминува. А вие познавте со сето свое срце и со сета своја душа дека не беше напразен ниеден збор од сите добри зборови, што ги говореше за вас Господ, вашиот Бог: сè се изврши на вас, ни еден збор не остана неисполнет.

15 E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o

15Но како што се изврши на вас секој добар збор, што ви го кажуваше Господ,

SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

16 Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

вашиот Бог, така Господ ќе го исполни над вас секој лош збор, додека не ве истреби од оваа добра земја, што ви ја даде Господ, вашиот Бог.

16Ако го прекршите заветот на Господ, вашиот Бог, што Тој ви го заповеда, и отидете да им служите на други богови и да им се поклонувате, тогаш гневот Господов ќе пламне врз вас, и брзо ќе исчезнете од оваа добра земја, која Тој ви ја даде.“

Josué 24

Josué despede-se do povo

1 Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

2 Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

3 Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

4 A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

Исус Навин 24

Израел одлучува да Му служи на Бога

1Тогаш Исус ги собра сите племиња Израелови во Сихем и ги свика старешините на Израел и кнезовите негови, судиите негови и управителите негови, и тие се претставија пред Бога.

2И му рече Исус на целиот народ: „Вака вели Господ, Бог на Израел: вашите татковци, Тара, таткото Авраамов и таткото Нахоров, во старо време живееја од онаа страна на Реката и им служеа на други богови.

3Но јас го зедов таткото ваш Авраам од онаа страна на Реката, го водев до земјата хананска, му го умножив семето негово и му го дадов Исак.

4На Исак му ги дадов Јаков и Исав. На Исав му ја дадов во наследство горага Сеир; а Јаков и синовите негови влегоа во Египет.

[5] Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

[5]Тогаш ги испратив Мојсеј и Арон и го совладаа Египет со она што го извршив таму, а потоа ве изведов.

[6] Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

[6]Ги изведов татковците ваши од Египет, и вие дојдовте кај Црвеното Море. Тогаш Египќаните се спуштија по татковците ваши со коли и коњаници до Црвеното Море;

[7] E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

[7]но тие повикаа кон Господ, и Тој спушти густа магла меѓу нас и Египќаните и го наведе на нив морето, кое и ги покри. Очите ваши видоа што направи Господ во египетската земја и вие останавте во пустината многу денови.

[8] Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

[8]И ве воведе во земјата на Аморејците, кои живееја од онаа страна на Јордан; тие станаа против вас, но Господ ги предаде во ваши раце, и вие ја добивте како наследство земјата нивна и ги истребивте од пред лицето ваше.

[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

[9]Се крена Валак, синот на Ципор, моавскиот цар, и отиде со војска против Израел, и испрати да го повикаат Беоровиот син Валаам, за да ве фрли во проклетство;

[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

[10]но Господ не сакаше да го послуша Валаам, – тој ве благослови, и јас ве избавив од рацете негови.

[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

[11]Вие го преминавте Јордан и дојдовте во Ерихон. И почнаа да војуваат против вас жителите на Ерихон: Аморејците и Перизијците, Хананците и Хитијците, Гергесејците, Евејците и Јевусијците, но Господ ги предаде во вашите раце.

[12] Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

[13] Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu,

[12]И испрати пред вас стршели, кои ги изгонија од пред вас двајцата аморејски цареви; без твојот меч и без твојот лак.

[13]И ви даде земја, за која вие не сте се труделе, и градови што не сте ги граделе, и вие живеете во нив; и лозја и маслини, кои не сте ги саделе, а јадете плодови.

[14]И така, имајте страхопочит кон Господ и служете Му со чистота и искреност; и отфрлете ги боговите на кои им служеа предците ваши од онаа страна на Реката и во Египет, и служете Му на Господ.

[15]Ако, пак, не ви е мило да Му служите на Господ, одберете си сега, кому да му служите: на боговите ли, на кои им служеа предците ваши, кога беа од онаа страна на Реката, или на боговите на Аморејците, во чија земја живеете, а, пак, јас и домот мој ќе Му служиме на Господ.“

[16]Одговори народот и рече: „Не, тоа никако! Нема да Го оставиме Господа и нема да им служиме на други богови!

[17]Зашто Господ е наш Бог; Тој нè изведе нас и таковците наши од египетската земја, од домот на ропството, и правеше пред очите наши големи чуда и нè чуваше по целиот пат, по кој одевме, и меѓу сите народи, низ кои минувавме.

[18]Господ ги изгони откај нас сите народи и Аморејците, што живееја во

morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

овaa земја. Затоа и ние ќе Му служиме на Господ, бидејќи Тој е наш Бог.“

19 Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

19Исус му рече на народот: „Не ќе може да Му служите на Господ, зашто Тој е свет Бог, Бог ревнител; Тој нема да го истрпи беззаконието ваше и гревовите ваши.

20 Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

20Ако Го оставите Бога и им служите на туѓи богови, Тој ќе испрати на вас зло и ќе ве истреби, место да ви направи добро.“

21 Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

21И народот му одговори на Исус: „Не, ние ќе Му служиме на Господ.“

22 Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

22Исус му рече на народот: „Сведоци ли сте вие за себе дека Го избравте Господа да Му служите?“ Тие одговорија: „Сведоци сме.“

23 Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

23„А сега, отфрлете ги туѓите богови што се меѓу вас и свртете го срцето свое кон Господ, Израеловиот Бог.“

24 Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

24Народот му рече на Исус: „На Господа, нашиот Бог, ќе Му служиме и гласот Негов ќе го слушаме.“

25 Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

25И тој ден Исус направи со народот завет и му даде наредби и закони во Сихем пред скинијата на Господ, Бог Израелов.

A pedra-testemunha

26 Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

26И ги запиша Исус тие зборови во книгата на законот Божји, па зеде голем камен и го постави таму под дабот, што е пред светилиштето Господово.

27 Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu

27И му кажа Исус на целиот народ: „Ете, овој камен ќе ни биде сведок, бидејќи

todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

тој ги слушна сите зборови на Господ што Тој ви ги кажа денес; тој нека биде сведок против вас, ако некогаш лажете пред Господ, Вашиот Бог.“

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

[28]И потоа Исус го испрати народот, секој во местото свое.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

Смртта на Исус

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

[29]И по сето тоа умре Исус, синот Навинов, слугата Господов, на сто и десет години.

[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

[30]И го погребаа во пределите на делот негов во Тимнат-Серах, во Ефремовата Гора, на север од планината Гааш.

[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

[31]И Му служеше Израел на Господ во сите денови Исусови, и во сите денови на старешините, кои го поминаа времето со Исус и кои ги видоа сите дела што му ги направи на Израел.

[32] Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

[32]И коските на Јосиф, кои Израеловите синови ги изнесоа од Египет, ги погребаа во Сихем, во оној дел на полето, што Јаков го беше купил од синовите аморејски, кои живееја во Сихем, за сто сребреници и му ги даде како дел на Јосиф.

[33] Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

[33]Потоа умре и Ароновиот син Елеазар, и го погребаа на ридот Финес, кој му беше даден на Ефремовата Гора.

Juízes

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

Судии

Судии 1

Израел се вселува во Ханан

[1]По смртта на Исус, синовите на Израел Го прашаа Господа, велејќи: „Кој од нас прв ќе тргне против Хананците – да војува против нив?“

[2]Господ одговори: „Јуда ќе тргне; ете, Јас ја предавам земјата во негови раце.“

[3]Јуда, пак, му кажа на братот свој Симеон: „Дојди со мене во мојот дел за да војуваме против Хананците; а потоа јас ќе влезам со тебе во твојот дел.“ И Симеон отиде со него.

[4]Тогаш Јуда тргна, и ги предаде Господ Хананците и Перизијците во рацете нивни, и тие убија од нив во Безек десет илјади души.

[5]Во Безек наидоа на Адони-Везек, започнаа битка со него и ги разбија Хананците и Перизијците.

[6]Адони-Везек избега, но тие се спуштија, тргнаа по него, го фатија и му ги исекоа палците на рацете негови и на нозете негови.

[7]Тогаш Адони-Везек рече: „Седумдесет цареви со пресечени палци на рацете и нозете собираа трошки под трпезата моја; како што правев јас, така ми воздаде Бог.“ И го доведоа во Ерусалим, каде што и умре.

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[12]E disse Calebe: "Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer".

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: "O que você quer?"

[15]Ela respondeu: "Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água". E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do

[8]И војуваа Јудините синови против Ерусалим, го презедоа и го поразија со меч и градот го изгореа со оган.

[9]Потоа Јудините синови тргнаа да војуваат против Хананците, кои живееја во планинската земја, во јужната област и во рамнината.

[10]И тргна Јуда против Хананците, кои живееја во Хеврон, (порано Хеврон се нарекуваше Кирјат-Арба), и ги разбија Шешај, Ахиман и Талмај.

[11]Оттука тргнаа против жителите на Давир; порано Давир се викаше Кирјат-Сефер.

[12]Тогаш Халев рече: „Кој ќе го нападне Кирјат-Сефер и ќе го преземе, ќе му ја дадам ќерката своја Ахса за жена."

[13]Го презеде Готониил, синот на Кеназ, помладиот брат на Халев; и тој му ја даде ќерката своја Ахса за жена.

[14]Пред да замине таа, Готониил ја подучи да бара од татко си земја, и таа слезе од магарето. Халев ја праша: „Што бараш?"

[15]А таа му рече: „Дај ми благослов; ти ми даде сува земја, дај ми и водни извори." И ѝ ги даде Халев горните извори и долните извори.

[16]Кенијците, пак, кои водат потекло од Мојсеевиот тест, појдоа од градот на палмите со Јудините синови во Јудината пустина, која е на југ од Арад. И дојдоа и се населија меѓу народот.

deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada,

[17]Потоа тргна Јуда со својот брат Симеон и ги совладаа Хананците, кои живееја во Цефат, го проколнаа градот со проклетство и го нарекоа тој град Хорма.

[18]Јуда исто така ги презеде Газа со нејзината околина, Ашкелон и неговата околина, и Екрон и неговата околина,

[19]Господ беше со Јуда, и тој ја доби во наследство планината; но не можеше да ги истера жителите на долината, бидејќи тие имаа железни двоколки.

[20]А на Халев му го предадоа Хеврон, како што беше рекол Мојсеј, и ги истера оттаму трите сина на Анак.

[21]Но Венијаминовите синови не ги истераа Јевусијците, кои живееја во Ерусалим; Јевусијците живеат со потомците на Венијамин во Ерусалим и до ден-денес.

[22]И синовите Јосифови исто така тргнаа против Ветил, и Господ беше со нив.

[23]Јосифовите синови го разгледаа Ветил, а порано градот се нарекуваше Луз.

[24]И стражарите видоа еден човек, кој доаѓаше од градот и му рекоа: „Покажи ни го влезот во градот, и ќе покажеме милост кон тебе.“

[25]Тој им го покажа влезот во градот, и тие го совладаа градот со сечилото на

mas pouparam o homem e toda a sua família.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate

мечот, а тој човек и сите негови роднини ги пуштија.

[26]Тој човек отиде во земјата на Хитијците и изгради град и го нарече со името Луз. Тоа му е името и до ден-денес.

[27]И Манасија не ги избрка жителите на Бет-Шан и неговите села, ниту жителите на Таанах и неговите села, ниту жителите на Дор и неговите села, ниту жителите на Јивлеам и неговите села, ниту пак на Мегидо и неговите села. Но, Хананците и понатаму ос-танаа да живеат во оваа земја.

[28]Кога Израел стана силен, им наметна данок на Хананците, но не ги избрка.

[29]И Ефрем не ги истера Хананците кои живееја во Гезер; и Хананците живееја меѓу нив во Гезер.

[30]И Завулон не ги избрка жителите на Китрон, ниту жителите на Нахалол, и Хананците живееја меѓу нив и им плаќаа данок.

[31]И Асир не ги избрка жителите на Ако, и ни жителите на Сидон и Ахлав, ни од Ахзив, Хелба, Афик ниту, пак, од Рехов.

[32]Се насели Асир меѓу Хананците, жителите на таа земја, бидејќи не мо-жеше да ги избрка.

[33]И Нефталим не ги избрка жителите на Ветсамис како ни жителите на Бет-Анат и живееше меѓу Хананците, жителите на таа земја; а жителите на Ветсамис и на Бет-Анат беа негови поданици.

passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

[34]Аморејците ги потиснаа синовите Данови во горите, бидејќи не им даваа да слезат во долината.

[35]И Аморејците останаа да живеат во Хар-Херес, во Ајалон и Шаалевим; но раката на Јосифовиот дом ги присили и тие им станаа поданици.

[36]Пределите на Аморејците се протегаа од угорнината Акравим, од Карпата сè угоре.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

Судии 2

Господ го укорува Својот народ

[1]Дојде ангел Господов од Гилгал во Бохим и рече: „Јас ве изведов од Египет и ве воведов во земјата, за која им се заколнав на татковците ваши; и реков: – нема да го нарушам Мојот завет со вас никогаш;

[2]вие, пак, не влегувајте во сојуз со жителите на оваа земја; на боговите нивни не им се поклонувајте, идолите нивни скршете ги, жртвениците нивни урнете ги. Но вие не го послушавте гласот Мој. Зошто постапивте така?

[3]Затоа велам: нема да ги истерам од вас, и тие ќе бидат трње за вас, а боговите нивни ќе ви бидат соблазна.“

[4]Кога ангелот Господов ги кажа тие зборови пред сите синови Израелови, народот крена голем пискот и заплака.

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[5]Поради тоа и го нарекуваат тоа место Бохим. Таму тие Му принесоа жртва на Господ.

Смртта на Исус

[6]Откако Исус го распушти народот, синовите Израелови заминаа секој во својот дел за да добие во наследство земја.

[7]Народот Му служеше на Господ во текот на сите денови на Исус и во текот на сите денови на старешините, кои го наджевеаја Исус, и кои го беа виделе сето големо дело на Господ што Тој го направи за Израел.

[8]А кога умре Исус, синот Навинов, слуга Господов, на сто и десет години,

[9]го погребаа во пределите на неговиот дел што го наследи во Тимнат-Херес, во Ефремовата Гора, на север од планината Гааш;

[10]и кога целото поколение им се придружи на своите предци, и настана по нив друг род, кој не Го знаеше Господа и делата Негови, какви што му беше направил на Израел, –

Народот отстапува од Господ

[11]тогаш Израеловите синови почнаа да прават зло пред Господ и да му служат на Ваал;

[12]Го оставија Господа, Бог на татковците нивни, Кој ги беше извел од земјата египетска, и се свртеа кон други богови, кон боговите на тамошните места, и почнаа да им се поклонуваат, и Го разгневија Господа;

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e

[13]Го оставија Господа и почнаа да им служат на Вааловци и на разни Астарти.

[14]Тогаш Господ силно се разгневи против Израелците и ги предаде во рацете на грабачи, кои ги ограбуваа; и ги предаде во рацете на околните народи, и не можеа повеќе да одолеат пред непријателите свои.

[15]Насекаде, каде и да отидеа тие, раката Господова беше против нив на зло, како што им беше говорел Господ и како што им се беше заколнал Господ. И тие беа на голема мака.

[16]Тогаш Господ постави судии, кои ги спасуваа од рацете на оние што ги пленеа.

[17]Но тие и нив не ги слушаа, туку блудствуваа со други богови и ним им се поклонуваа, а потоа скршнаа од патот, по кој одеа нивните предци, кои им се покоруваа на заповедите од Господ. Тие не правеа така.

[18]Но кога Господ им поставуваше судии, Сам Господ беше со судијата и ги спасуваше од непријателите нивни во текот на целиот век на судијата, зашто Господ ги сожалуваше, слушајќи ги офкањата нивни од оние што ги угнетуваа и потискаа.

[19]Но штом ќе умреше судијата, тие одново почнуваа да живеат во уште поголем разврат од своите предци, одејќи по други богови, да им служат и да им

adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados”.

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

се поклонуваат. И не отстапуваа од делата свои жестоки и од лошиот пат свој.

Господ го искушува Израел

[20]Тогаш Господ силно се разгневи против Израел и рече: „Поради тоа што овој народ отстапи од заветот Мој што го поставив со нивните предци, и не го послушаа гласот Мој,

[21]ни Јас нема повеќе да протерувам пред нив ниеден од народите што ги остави Исус, кога умираше,

[22]за да го испитам Израел; ќе почнат ли да се држат до патот Господов и да одат по него, како што се држеа татковците нивни, или не?“

[23]И Господ ги остави тие народи и не ги протера веднаш и не ги предаде во рацете на Исус.

Juízes 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que

Судии 3

[1]А ова се народите, кои Господ ги остави за да ги искушува со нив синовите на Израел, сите оние кои не знаеја за сите битки хanански.

[2]Само за да знаат и да се научат на војување подоцнежните поколенија на Израел, кои порано не знаеја за војна:

[3]пет филистејски војводства, сите Хананци, Сидонци и Евејци, кои живееја на планината Ливан од планината Ваал-Ермон до Емат.

[4]Тие беа оставени за да биде преку нив искушуван Израел, и да се дознае, дали се покоруваат на заповедите

o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

5Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

6Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

Otoniel

7Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

8Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

9Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

10O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

11E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Eúde

Господови, кои Тој ги беше заповедал на нивните предци преку Мојсеј.

5И живееја Израеловите синови меѓу Хананците, Хитијците, Аморејците, Перизијците, Евејците и Јевусијците,

6и ги земаа ќерките нивни за жени, и им ги даваа ќерките свои на синовите нивни, и им служеа на нивните богови.

СУДИИТЕ НА ИЗРАЕЛ

Готониил

7Синовите Израелови извршија зло пред очите на Господ, и Го заборавија својот Господ Бог, и им служеа на Вааловци и на Ашери.

8Тогаш Господ се разгневи силно против Израел, и ги предаде во рацете на Кушан-Ришатаим, царот на Горни Арам, и синовите Израелови му робуваа на Кушан-Ришатаим осум години.

9Потоа синовите Израелови повикаа кон Господ, и Тој подигна за синовите Израелови спасител – Кеназовиот син Готониил, помалиот брат на Халев.

10Врз него беше Духот Господов, и тој беше судија на Израел. Тој објави војна против Кушан-Ришатаим, и Господ го предаде во рацете негови арамејскиот цар Кушан-Ришатаим и раката негова се зацврсти над Кушан-Ришатаим.

11И земјата беше спокојна четириесет години, Потоа умре Готониил, синот на Кеназ.

Аод

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: "Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei". O rei respondeu: "Calado!" E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: "Tenho uma

[12]Синовите Израелови почнаа пак да прават зло пред Господ, и Господ му даде сила на моавскиот цар Еглон против Израел, поради тоа што тие правеа зло пред Господ.

[13]Тој ги собра кај себе синовите Амонови и Амаликови, па тргна и го собори Израел, и го завладеа градот на палмите.

[14]И синовите Израелови му робуваа на моавскиот цар Еглон осумнаесет години.

[15]Тогаш синовите Израелови пак повикаа кон Господ, и Господ им го избра за спасител Аод, синот на Гера, од Венијаминовото племе, кој беше левак. И синовите Израелови испратија по него дарови до моавскиот цар Еглон.

[16]Аод си направи меч со две сечила, долг еден лакот, и го препаша под облеката своја на десното бедро,

[17]и однесе дарови на моавскиот цар Еглон, а Еглон беше многу дебел човек.

[18]Кога Аод ги принесе сите дарови и ги испрати луѓето што ги донесоа даровите,

[19]сам се врати откај идолите што се во Гилгал, и рече: „Царе, имам тајна порака за тебе.“ Тој рече: „Потивко!“ И излегоа сите што стоеја покрај него.

[20]Аод влезе кај него: тој седеше сам во летната горна соба. Тогаш Аод рече:

mensagem de Deus para ti". Quando o rei se levantou do trono,

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: "Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo".

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[28]"Sigam-me", ordenou, "pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos." Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

„Имам Божја порака за тебе." Еглон стана од престолот.

[21]Тогаш Аод ја подаде својата лева рака, и го зеде мечот од десното бедро и го заби во неговиот стомак,

[22]така што сечилото влезе заедно со дршката, а салото го покри сечилото; бидејќи Аод не можеше да го извади мечот, од неговиот мев излегуваше нечистотија.

[23]Аод потоа излезе од собата, ја затвори вратата и ја заклучи.

[24]Откако излезе, слугите на Еглон дојдоа и видоа: ете, вратата на собата е заклучена, и си рекоа: сигурно тој е отиден по потреба до летната соба.

[25]Чекаа доста долго, но откако видоа дека никој не ја отвора вратата од собата, зедоа клуч и отклучија, а таму нивниот господар лежи на земјата мртов.

[26]Додека се чудеа, Аод избега, мина покрај идолите и се засолни во Сеира.

[27]А штом пристигна Аод затруби со труба во Ефремовата Планина, и слегоа со него синовите Израелови од горага, и тој тргна пред нив.

[28]И им рече: „Одете по мене, зашто Господ ги предаде непријателите ваши, Моавците, во ваши раце." И тргнаа по него, ги презедоа моавските премини на Јордан, и не пуштија никој да премине.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.
[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.
[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.
[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: “O Senhor, o Deus de Israel, ordena

[29]Тогаш убија околу десет илјади Моавци, сè здрави и силни, и никој не избега.
[30]Така се смирија во оној ден Моавците пред Израел, и земјата беше спокојна осумдесет години.

Самегар

[31]По него дојде Самегар, син Анатов, кој уби шестотини Филистејци со воловски остен; и тој исто така го избави Израел.

Судии 4

Девора и Варак

[1]Кога умре Аод, Израеловите синови пак почнаа да прават зло пред Господ.

[2]И Господ ги предаде во рацете на хананскиот цар Јавин, кој царуваше во Асор, и на неговиот војсководач Сисера, кој живееше во Харошет-Гојим.
[3]И повикаа Израеловите синови кон Господ; зашто Јавин имаше деветстотини железни коли и ги потискаше Израеловите синови дваесет години.
[4]Во тоа време судија во Израел беше пророчицата Девора, жената на Лапидот;
[5]таа обично седеше под Деворината палма, меѓу Рама и Ветил, во Ефремовата Планина и одеа кај неа Израеловите синови за судење.
[6]Девора испрати да го повикаат Варак, синот на Авиноам од Кедес Нефталимов, и му рече: „Зар не

a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

заповеда Господ, Бог Израелов: – оди, собери народ на гората Тавор и земи со себе десет илјади мажи од Нефталимовите синови и од Завулоновите синови;

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos".

[7]Јас, пак, ќе го доведам кај тебе, кај потокот Кишон, Јавиновиот војсководач Сисера, и колите негови и многуилјадната војска негова, и ќе ти ги предадам во твои раце."

[8]Baraque disse a ela: "Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei".

[8]Варак ѝ одговори: „Ако дојдеш со мене, ќе одам; ако не дојдеш со мене, нема да одам."

[9]Respondeu Débora: "Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher". Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[9]Таа рече: „Добро, ќе дојдам со тебе; само нема да биде славата твоја по патот, по кој ќе одиш; зашто во женска рака ќе го предаде Господ Сисера." И Девора стана и тргна со Варак за Кедес.

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[10]А Варак ги повика потомците на Завулон и потомците на Нефталим во Кедес, и по него тргнаа десет илјади души, и Девора појде со него.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[11]Тогаш Кениецот Хевер се оддели од Кенијците, односно потомците на Ховав, шурата на Мојсеј, и го постави шаторот свој кај дабот, близу до Кедес.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[12]И му јавија на Сисера дека Авиноамовиот син Варак излегол на гората Тавор.

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[13]Сисера ги собра сите коли, деветстотини железни коли, и сиот народ што беше со него, и од Харошет-Гојим замина кај потокот Кишон.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: “Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!” Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[19]“Estou com sede”, disse ele. “Por favor, dê-me um pouco de água.” Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[20]E Sísera disse à mulher: “Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não”.

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono

[14]И Девора му рече на Варак: „Стани, бидејќи денес е денот, во кој Господ ќе го предаде Сисера во рацете твои; Сам Господ ќе тргне пред Тебе.“ И Варак слезе од горага Тавор, и по него – десет илјади мажи.

[15]Тогаш Господ го доведе во забуна Сисера и сите негови коли и целиот народ негов пред Вараковиот меч, и Сисера слезе од колата и избега пеш.

[16]Варак тргна да ги гони неговите коли и народот до Харошет-Гојим и целата војска на Сисера падна од остар меч, та не остана ниеден.

[17]А Сисера побегна пеш до шаторот на Јаел, жената на Кениецот Хевер, зашто меѓу хацорскиот цар Јавин и домот на Кениецот Хевер имаше мир.

[18]Тогаш излезе Јаел и му рече на Сисера: „Влези господаре мој, влези кај мене, не плаши се!“ Тој влезе кај неа во шаторот, и таа го покри со наметката.

[19]Сисера ѝ рече: „Дај ми малку вода да пијам, жеден сум.“ Таа одврза мев со млеко, му даде да пие и пак го покри.

[20]Сисера повторно ѝ рече: „Стој пред влезот на шаторот и ако некој дојде и те праша: ‚има ли некој тука?‘ а ти одговори – ‚нема‘.“

[21]Јаел, Хеверовата жена, зеде еден колец од шаторот, зеде и чекан во раката своја, и отиде тивко кај него, та му го заби колецот во слепоочниците

profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. “Venha”, disse ela, “eu mostrarei a você o homem que você está procurando.” E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas;

негови, така што тој допре до земјата; а тој уморен спиеше, – и умре.

[22]И ете, Варак, трчаше по Сисера. Јаел го пречека и му рече: „Влези, јас ќе ти го покажам човекот што го бараш.“ Тој влезе кај неа, и ете, Сисера лежи мртов, со колецот во слепоочниците негови.

[23]Така го покори Бог во тој ден хананскиот цар Јавин пред синовите Израелови.

[24]Раката на синовите Израелови се засилуваше сè повеќе и повеќе над хананскиот цар Јавин, додека тие најпосле не го уништија.

Судии 5

Деворината благодарствена песна

[1]Во тој ден запеаја Девора и Варак, синот Авиноамов со овие зборови:

[2]„Благословувајте Го Господа зашто се одмазди за Израел, народот покажа сесрдност.

[3]Слушајте, цареви, внимавајте, кнезови; јас ќе Му пеам и ќе Му свирам на Господ, на Господ, Бог Израелов!

[4]Кога излегуваше Ти, Господи, од Сеир, кога доаѓаше од полето Едом, земјата се тресеше, небото капеше и облаците вода пролеваа;

[5]горите се топеа од лицето на Господ, дури и Синај затрепери пред Господ, Бог Израелов.

[6]Во дните на Самегар, синот Анатов, во дните на Јаел, патиштата опустеа и кои

os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[10]“Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. “Então o povo do Senhor desceu às portas.

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!’

[13]“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

порано одеа по правите патишта, тогаш одеа по околните патеки.

[7]Во Израел немаше жител во селата, немаше, додека јас, Девора, не станав, додека не востанав јас, мајката Израелова.

[8]Избраа нови богови, затоа војната беше пред вратата. Се виде ли штит и копје меѓу четириесет илјади од Израел?

[9]Срцето ми е кон вас, началници Израелови, кон ревнителите во народот; прославувајте Го Господа!

[10]Вие, кои јавате на бели магариња што седите во судовите и одите по патот, разгласувајте!

[11]Среде гласовите на оние што плескаат, таму нека покажат правда, Господи, зацврсти ја правдата во Израел! Тогаш народот Господов се разотиде по своите градови.

[12]Разбуди се, разбуди се, Девора, разбуди се, па запеј песна! Стани, Варак и води ги своите платеници, сине Авиноамов!

[13]Тогаш се возвеличи силата негова; Господ мене ми ги потчини храбрите.

[14]Од Ефрем дојдоа оние, кои беа фатиле корен во долините; по тебе е братот твој Венијамин, според народот твој; од Махир доаѓаа началници, а од Завулон оние што се занимаваат со пишување.

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[15]И кнезовите Исахарови се со Девора, и Исахар исто така како Варак, се спуштија пеш во долината. Во Рувимовите племиња – големо разногласие.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[16]Зошто си ми седнал меѓу кошарите и го слушаш блеењето на стадата? Во Рувимовите племиња – големо несогласие.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[17]Галаад си живее спокојно од онаа страна на Јордан, и зошто Дан да се занимава со корабите, а Асир да седи на морскиот брег и се весели крај своите пристаништа.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[18]Завулон е народ, кој ја даде душата своја на смртта, и Нефталим – на полските височини.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[19]Дојдоа цареви, тогаш се судрија царевите ханански во Таанах, крај водите Мегидонски, но ни парче сребро не добија.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[20]Од небото се војуваше, се биеја ѕвездите од своите патишта против Сисера.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh’alma! Seja forte!

[21]Потокот Кишон ги одвлече; стародревниот поток – потокот Кишон. Гази ги, душо моја, силните!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[22]Тогаш отпаѓаа копитата на коњите од топотење, од терање на јавачите нивни.

[23]‘Amaldiçoem Meroz’, disse o anjo do Senhor. ‘Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.’

[23]Проколнете го Мероз, рече ангелот Господов, проколнете ги жителите негови, затоа што не дојдоа на помош на Господ со храбрите.

[24]“Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[24]Нека е благословена меѓу жените Јаел, жената на Кениецот Хевер, меѓу жените во шаторите нека е благословена!

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[25]Тој побара вода: таа млеко му даде, во војводска чаша му донесе мрсно млеко.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[26]Левата рака своја таа ја протегна кон колецот, а десната – кон чеканот ковачки; го удри Сисера, му ја здроби главата, го прободе и му ги проби слепоочниците негови.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[27]Меѓу нозете нејзини падна, истоштен се испружи и умре, меѓу нозете нејзини падна веднаш.

[28]“Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: ‘Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?’

[28]Погледна низ прозорецот Сисеровата мајка, низ решетката и си помисли: зошто не доаѓа уште колата негова, зошто се забавуваат тркалата на колите негови?

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[29]Мудрите нејзини дворјани ѝ одговараат, а и самата таа си одговара на зборовите свои:

[30]‘Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?’

[30]можеби нашле плен, па го делат: кому по една мома, кому по две на војник. Плен шарен за Сисера, плен шарен, везен; шарен и везен од обете страни, симнат од рамениците на пленикот.

[31]“Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força”. E a terra teve paz durante quarenta anos.

[31]Така да загинат сите Твои непријатели, Господи! А оние, кои Го сакаат, да бидат како сонце кога изгрева во сета своја сила!“ – И мирна беше земјата четириесет години.

Juízes 6

Судии 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: “Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: ‘Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

Мидјаните го угнетуваат Израел

[1]А синовите Израелови сторија зло пред Господ, и Господ ги предаде во раката на Мидјаните за седум години.

[2]Раката на Мидјаните надвладеа над Израел, и Израеловите синови поради Мидјаните си правеа прибежишта во пештери и тврдини по горите.

[3]И кога ќе посееше нешто Израел, ќе дојдеше Мидјанец или Амаликиец или жител од исток, ќе нападнеше на него;

[4]и стоеше кај нив во шаторите, и ги уништуваше земните плодови дури до Газа, и не му оставаше за исхрана на Израел ни овца, ни вол, ни магаре.

[5]Зашто тие доаѓаа со добитокот свој и со шаторите свои, доаѓаа во големо множество – како скакулци; тие и камилите нивни број немаа, и одеа по земјата на Израел за да ја опустошуваат.

[6]Многу осиромаши тогаш Израел од Мидјаните, и повикаа синовите Израелови кон Господ.

[7]А кога синовите Израелови повикаа кон Господ против Мидјаните,

[8]Господ испрати пророк кај Израеловите синови и Тој им рече: „Вака вели Господ, Бог Израелов – Јас ве изведов од Египет, ве изведов од домот на ропството;

[9]ве избавив од раката на Египќаните и од раката на сите ваши угнетувачи; ги

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos' ".

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: "O Senhor está com você, poderoso guerreiro".

[13]"Ah, Senhor", Gideão respondeu, "se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: 'Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?' Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã".

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: "Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?"

[15]"Ah, Senhor", respondeu Gideão, "como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família."

[16]"Eu estarei com você", respondeu o Senhor, "e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem".

истерав од пред вас, и ви ја дадов земјата нивна,

[10]и ви реков: Јас сум Господ, Бог ваш; не ги почитувајте боговите на Аморејците, во чија земја живеете."

Бог го задолжува Гедеон да го избави Израел

[11]Тогаш дојде ангелот Господов и седна во Офра под дабот, кој му припаѓаше на Јоас од родот на Авиезер; а синот негов Гедеон чукаше жито на гумното, за да го сокрие од Мидјаните.

[12]И му се јави ангелот Господов и му рече: „Со тебе е Господ, мажу силен!"

[13]Гедеон му одговори: „Господаре мој, ако е Господ со нас, зошто нѐ снајде сета оваа мака? И каде се сите Негови чудеса, за кои ни раскажуваа нашите татковци, велејќи: ‚Господ нѐ изведе од Египет?' Сега Господ нѐ остави и нѐ предаде во рацете на Мидјаните."

[14]Тогаш Господ го погледна и рече: „Оди со таа своја сила и спаси го Израел од раката на Мидјаните. Јас те испраќам."

[15]Гедеон Му одговори: „Господи, како ќе го спасам Израел: ете, и племето ми е најбедно во коленото Манасиево и јас сум најмал во домот на мојот татко?"

[16]Господ му рече: „Јас ќе бидам со тебе, и ти ќе ги поразиш Мидјаните како еден човек."

[17]E Gideão prosseguiu: "Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.
[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti". E o Senhor respondeu: "Esperarei até você voltar".
[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.
[20]E o Anjo de Deus lhe disse: "Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo". Gideão assim o fez.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: "Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!"
[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: "Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá".
[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: "Separe o segundo novilho do

[17]Гедеон Му рече: „Ако сум се здобил со милост пред Тебе, дај ми доказ дека Ти говориш со мене.
[18]Не оди си оттука, додека не дојдам кај Тебе, да ти донесам дар свој и да Ти го предадам.“ Тој рече: „Јас ќе останам, додека се вратиш.“
[19]Гедеон отиде и приготви козле и лебови пресни од една ефа брашно; месото го стави во кошница, чорбата ја налеа во грне, ги донесе кај Него под дабот и Му ги принесе.
[20]И ангелот Божји му рече: „Земи го месото и погачата, и стави ги на оној камен, а чорбата истури ја.“ Тој така и направи.
[21]Ангелот Господов го протегна крајот на жезолот што беше во раката негова, и го допре месото и лебовите; и вивна оган од каменот и изгореа месото и лебовите. А ангелот Господов се сокри од очите негови.
[22]И виде Гедеон дека тоа беше ангел Господов и рече Гедеон: „Помогни, Господи Боже, зашто видов лице на ангел Господов.“

[23]Господ му рече: „Мир на тебе, не плаши се, нема да умреш!“

[24]И Гедеон Му изгради таму жртвеник на Господ и го нарече: Јахве Шалом. Тој стои и до денес во Офра која им припаѓа на Авиезерците.

Гедеон го разорува жртвеникот на Ваал

[25]Во таа ноќ Господ му рече: „Земи го бикот од стадото на татко ти и вториот

rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

бик, седумгодишниот и разруши го жртвеникот на Ваал што е кај татко ти, и исечи ги дрвата што се кај него,

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar”.

[26]и изгради Му како што треба жртвеник на твојот Господ Бог, на врвот од карпата, па земи го вториот бик и принеси го како жртва сепаленица врз дрвата што ќе ги исечеш.“

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[27]Гедеон зеде десет слуги свои и направи како што му рече Господ; но бидејќи се плашеше од домашните на својот татко и од градските жители, наместо дење, го направи тоа ноќе.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[28]Кога утредента градските жители станаа, ете, жртвеникот на Ваал беше разрушен, столбот до него исечен и вториот јунец принесен како жртва врз новоизградениот жртвеник.

[29]Perguntaram uns aos outros: “Quem fez isso?” Depois de investigar, concluíram: “Foi Gideão, filho de Joás”.

[29]И си говореа еден на друг: „Кој го направи тоа?“ Бараа, распрашуваа и рекоа: „Јоасовиот син Гедеон го направи тоа.“

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: “Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado”.

[30]И градските жители му рекоа на Јоас: „Изведи го синот свој; тој треба да умре, зашто го разруши Вааловиот жртвеник и го исече светиот столб што беше до него.“

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: “Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar”.

[31]Јоас им кажа на сите што дојдоа кај него: „Вие ли ќе се застапувате за Ваал, вие ли ќе го заштитувате? Кој ќе се застапи за него, ќе биде предаден на смрт уште ова утро; ако е тој бог, сам нека се одмазди на тој што му го срушил жртвеникот негов.“

[32]Por isso naquele dia chamaram Gideão de "Jerubaal", dizendo: "Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar".

[33]Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

[34]Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

[35]Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

[36]E Gideão disse a Deus: "Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste".

[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

[39]Disse ainda Gideão a Deus: "Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho".

[32]Затоа од тој ден Гедеон почнаа да го викаат Јеровaал, бидејќи било речено: сам нека се одмазди Ваал на него, поради тоа што му го срушил жртвеникот негов.

Гедеон бара знак за доказ од Бога

[33]И сите Мидјани и Амаликијци и жителите од исток се собраа заедно, ја преминаа реката и се сместија во долината Јизреел.

[34]И Духот Господов го поткрепи Гедеон; тој затруби со труба, и племето на Авиезер се собра да оди по него.

[35]И испрати гласници низ целото племе Манасиево, и тоа се одзва да оди по него; тој исто така испрати гласници до Асир, Завулон и Нефталим, и тие дојдоа таму да се сретнат.

[36]А Гедеон Му рече на Бога: „Ако го спасиш Израел преку мојата рака, како што говореше Ти,

[37]тогаш еве, ќе положам овде на гумното едно руно – ако има роса само на руното, а по целата земја биде суво, ќе знам дека Ти преку мојата рака ќе го спасиш Израел, како што ми рече.“

[38]Така и стана: утредента, откако стана рано, фати да го цеди руното и исцеди роса од руното цела чаша вода.

[39]И Гедеон Му рече на Бога: „Не ми се гневи, ако пак кажам и ако само уште еднаш се обидам со руното – нека биде суво само на руното, а по целата земја да има роса.“

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[2]E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade”. Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de

[40]Така и направи Бог во таа ноќ: само на руното беше суво, а по целата земја имаше роса.

Судии 7

Триста мажи за Гедеон

[1]Јероваал, односно Гедеон, и сиот народ што беше со него, тргнаа рано утрината и се сместија кај Ен-Харод; мидјанскиот, пак, логор беше на север од него, кај ридот Море, во долината.

[2]И Господ му рече на Гедеон: „Со тебе има многу народ, не можам да ги предадам Мидјаните во негови раце за да не се возгордее Израел пред Мене и да каже: ‚мојата рака ме спаси‘.

[3]Затоа разгласи да чуе народот, и кажи: ‚Кој страхува и е плашлив, нека се врати и веднаш нека оди на горната Галаад.‘“ И се вратија од народот дваесет и две илјади мажи, а десет илјади останаа.

[4]И му рече Господ на Гедеон: „Народ сè уште има многу; одведи ги кај водата, таму ќе ти ги одберам; за кого ќе речам: ‚да оди со тебе‘, нека оди со тебе; а за кого ќе ти кажам: ‚не треба да оди со тебе‘, нека не оди.“

[5]Тој го одведе народот кај водата. И му рече Господ на Гедеон: „Кој лока вода со јазикот свој, како што лока куче, него стави го настрана, исто така и сите оние што клекнуваат за да пијат вода.“

[6]И бројот на оние што локаа со уста од рака, изнесуваше триста мажи; а сиот

trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[7]O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro

друг народ клекнуваше на коленици, за да пие вода.

[7]И му рече Господ на Гедеон: „Со тие триста што локаа, ќе ве спасам и ќе ви ги предадам Мидјаните во рацете ваши, а сите други нека си одат секој во своето место.“

[8]И тие ја зедоа храната од народот за себе и трубите нивни, и Гедеон ги пушти сите Израелци да се вратат дома, а задржа кај себе триста души. Мидјанскиот логор, пак, беше подолу од него – во долината.

Претскажување победа

[9]Во онаа ноќ Господ му рече: „Стани, слези во логорот, зашто ти го предадов во твои раце.

[10]Ако, пак, се плашиш да слезеш сам, оди во логорот со Пура, слугата свој;

[11]и ќе слушнеш што зборуваат, и тогаш ќе се зацврстат рацете твои, и ќе слезеш во логорот.“ И слегоа тој и Пура, слугата негов, до војниците, што беа во логорот.

[12]А Мидјаните и Амаликијците и сите жители од исток се беа сместиле по долината во големо множество, како скакулци; камилите нивни беа безброј, беа многу – како песокот на морскиот брег.

[13]Гедеон дојде. И ете, еден му го раскажува сонот на друг и вели: „Сонив дека еден тркалезен јачменов леб се тркала по мидјанскиот логор и откако

do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”

14Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.

15Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o acampamento midianita nas mãos de vocês”.

16Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

17E ele lhes disse: “Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

18Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!”

19Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

20as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as

се отркала до шаторот, удри во него така што тој падна, го собори, и шаторот се растури.“

14Другиот му одговори: „Тоа не е ништо друго, туку мечот на Гедеон, синот на Јоас, Израелецот; Бог ги предал во рацете негови Мидјаните и целиот логор.“

15Откако го слушна прикажувањето за сонот и толкувањето негово, Гедеон се поклони, се врати во израелскиот логор и рече: „Станувајте! Господ го предаде во рацете ваши мидјанскиот логор.“

Мидјаните бегаат

16И ги распореди тристоте мажи во три чети и на сите им даде по една труба и празни стомни и во стомните свеќи.

17И им рече: „Гледајте ме мене и правете го истото; ете, ќе се доближам до логорот, и што ќе правам јас, тоа правете го и вие.

18Кога јас и тие што се со мене ќе затрубиме со труба, трубете и вие со вашите труби околу целиот логор и викајте: ‚За Господ и за Гедеон!‘“

19И дојде Гедеон со стоте мажи кои беа со него до крајот од логорот, околу почетокот на средната стража, ги разбудија стражарите, затрубија со трубите и ги скршија стомните што беа во рацете нивни.

20И затрубија сите три чети со труби, и ги скршија стомните, и ги држеа во

tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: “À espada, pelo Senhor e por Gideão!”
[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.
[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.
[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa

левата рака свеќите, а во десната рака трубите, трубеа и викаа: „Меч Господов и Гедеонов!“
[21]И секој стоеше на местото свое околу логорот; тогаш во целиот логор се растрчаа, развикаа и почнаа да бегаат.

[22]Додека тие триста мажи трубеа со труби, Господ го сврте мечот на секого против другарот негов по целиот логор, и војската бегаше до Бет-Шита кај Церера, сè до пределите на Авел-Мехола, близу до Табат.

[23]Тогаш Израелците од племето Нефталимово, Асирово и од целото племе Манасиево беа повикани и се впуштија по Мидјаните.
[24]А Гедеон испрати гласници по целата Гора Ефремова да кажат: „Излезете им во пресрет на Мидјаните и заземете им ги премините во водите на Јордан до Бет-Бара.“ И беа повикани сите Ефремци, и ги заседоа премините во водите на Јордан до Бет-Бара;

[25]и ги фатија двајцата мидјански кнезови: Орев и Зев; Орев го убија кај Карпата на Орев, а Зев – кај Зевова Преса, и ги гонеа Мидјаните; главите, пак, на Орев и Зев му ги однесоа на Гедеон од онаа страна на Јордан.

Судии 8

Народот од Ефремовото племе негодува

[1]И му рекоа Ефремците: „Зошто направи така, та не нè повика, кога

forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”

[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

замина да војуваш против Мидјаните?“ И многу се караа со него.

[2]Гедеон им одговори: „Па што, направив така како што и вие? Нели се пабирките на Ефрем подобри од гроздоберот на Авиезер?

[3]Во ваши раце Бог ги предаде мидјанските кнезови Орев и Зев, и како можев јас да сторам такво нешто, во споредба со вас?“ Тогаш нивниот гнев спрема него се смири штом тој им ги кажа тие зборови.

Гедеон на исток од Јордан

[4]А кога дојде Гедеон кај Јордан, го премина тој и тристоте мажи што беа со него. Тие беа уморни поради гонењето на непријателот.

[5]И им рече тој на жителите на Сукот: „Дајте им леб на овие мажи што се со мене, зашто се гладни; јас ги гонам мидјанските цареви Зевеја и Салмана.“

[6]Сукотските началници рекоа: „Зар раката на Зевеја и Салмана е веќе во твои раце, та да ѝ даваме леб на војската твоја?“

[7]Гедеон одговори: „Не така, туку кога Господ ќе ги предаде Зевеја и Салмана во рацете мои, јас ќе ги уништам телата ваши со трње од пустината и со боцки.“

[8]Оттука отиде во Пениел и им го рече истото на неговите жители, и пенуелските жители му одговорија, како што одговорија жителите на Сукот.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[9]Тој им кажа и на пенуелските жители: „Кога ќе се вратам во мир, ќе ја растурам таа кула.“

[10]А Зевеја и Салмана беа во Каркор и војските нивни со нив до петнаесет илјади, сè што беше останало од сета војска на жителите од исток; а паднаа сто и дваесет илјади мажи мечоносци.

[11]И тргна Гедеон по патот на номадите, на исток од Новах и Јогбеха и ја разби војската додека таа стоеше безгрижно.

[12]Зевеја и Салмана избегаа; тој се спушти по нив и ги фати двајцата цареви – Зевеја и Салмана, и го доведе во збрка целиот логор.

[13]Тогаш Гедеон, синот на Јоас, се врати од војната преку преминот Херес.

[14]И фати едно момче од жителите на Сукот и го распраша; и тој му ги напиша имињата на началниците и старешините сукотски – седумдесет и седум мажи.

[15]Потоа дојде кај жителите сукотски и рече: „Еве ги Зевеја и Салмана, за кои ми се потсмевавте, велејќи: ‚Зар раката на Зевеја и Салмана е веќе во твои раце, та да им даваме леб на твоите изморени дуѓе?‘“

[16]И ги зеде градските старешини и зеде трње од пустината и боцки, па ги казни со нив жителите на Сукот.

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: "Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?" "Eram como você", responderam, "cada um tinha o porte de um príncipe."

[19]Gideão prosseguiu: "Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês".

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: "Mate-os!" Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: "Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem". Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: "Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã".

[23]"Não reinarei sobre vocês", respondeu-lhes Gideão, "nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês."

[24]E prosseguiu: "Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos". (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[17]И ја сруши кулата на Пениел и ги уби жителите на градот.

[18]И им рече на Зевеја и на Салмана: „Какви беа оние што ги убивте на Тавор?“ Тие одговорија: „Беа како тебе – секој прилегаше на царски син.“

[19]Гедеон рече: „Тие беа мои браќа, синови на мајка ми! Господ нека ми е сведок: да бевте ги оставиле живи, не би ве убил ни јас.“

[20]И му рече на Јетер, својот првороден син: „Стани, убиј ги!“ Но момчето не го извади мечот свој; се плашеше, бидејќи беше уште млад.

[21]Тогаш Зевеја и Салмана рекоа: „Стани сам и убиј нѐ, зашто според човекот е и силата негова.“ И стана Гедеон, и ги уби Зевеја и Салмана, и ги зеде веришките што беа околу вратовите на камилите нивни.

Гедеон умира

[22]И му рекоа Израелците на Гедеон: „Владеј со нас ти и син ти и внук ти, бидејќи ти нѐ спаси од рацете на Мидјаните.“

[23]Гедеон им одговори: „Ниту јас ќе владеам со вас, ниту мојот син ќе владее со вас; Господ нека владее со вас.“

[24]И им рече уште Гедеон: „Ве молам за едно, дајте ми секој по една обетка од пленот свој. Зашто непријателите, бидејќи беа Јишмаелци, носеа златни обетки.“

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[25]Тие одговорија: „Ќе дадеме.“ И послаа една облека и фрлаше таму секој по една обетка од пленот свој.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[26]Златните обетки што тој ги побара, тежеа илјада и седумстотини шекели, без веришките, копчињата и пурпурните одежди што ги носеа мидјанските цареви, и без златните веришки што беа на вратовите од камилите нивни.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

[27]Од тоа Гедеон направи ефод и го стави во својот град, во Офра; и почнаа сите Израелци блудно да одат таму, по ефодот, кој беше замка за Гедеон и целиот дом негов.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[28]Така се смирија Мидјаните пред синовите Израелови и повеќе не кренаа глава, и земјата беше спокојна четириесет години во деновите на Гедеон.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[29]Тогаш Јероваал, синот на Јоас, отиде да живее во својот дом.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[30]Гедеон имаше седумдесет сина, произлезени од бедрата негови, бидејќи имаше многу жени.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[31]А и наложницата негова, која живееше во Сихем, му роди син, и нему му даде име Авимелех.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[32]И умре Гедеон, синот Јоасов, во длабока старост, и беше погребан во гробот на таткото свој, Јоас, во Офра Авиезерова.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os

[33]Откако умре Гедеон, Израеловите синови пак почнаа да живеат во

baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

безбожие и да им се поклонуваат на Вааловци, поставувајќи го за свој бог Ваал-Берит.

[34]Израеловите синови не се сетија на Господ, својот Бог, Кој ги спасуваше од рацете на сите околни непријатели,

[35]и кон домот на Јероваал, односно на Гедеон, не покажаа благодарност за сите добрини што му ги направи тој на Израел.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal,

Судии 9

Авимелех цар на Сихем

[1]Авимелех, Јеровааловиот син, отиде во Сихем кај вујковците свои, и им рече ним и на целото племе од мајчиниот род:

[2]„Кажете им на сите сихемски жители: што е подобро за вас, да владеат со вас сите седумдесет синови Јероваалови или да владее со вас еден? И спомнете си дека јас сум ваша коска и ваше тело.“

[3]Вујковците им ги кажаа на жителите сихемски сите тие зборови за него; и срцето на тие жители се наклони кон Авимелех, бидејќи си говореа: „Тој е наш брат.“

[4]И му дадоа седумдесет шекели сребро од светилиштето на Ваал-Берит, за кои Авимелех најде безделници и скитници, кои тргнаа по него.

[5]И дојде во домот на таткото свој во Офра и ги уби браќата свои, седумдесетте Јеровaалови синови, врз

sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

еден камен. Остана само Јотам, најмалиот Јероваалов син, зашто се беше сокрил.

[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

[6]Тогаш се собраа сите сихемски жители и сите жители на Бет-Мило, и отидоа, па го поставија Авимелех за цар кај дабот близу до Сихем.

Јотамовата приказна

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: "Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[7]Откако му раскажаа за тоа на Јотам, тој отиде и застана на врвот од горат Гаризим и, откако го крена гласот свој, па викна и им рече: „Чујте ме, жители сихемски, и Бог ќе ве чуе!

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: 'Seja o nosso rei!'

[8]Едно време тргнале дрвјата да помазаат цар кој ќе владее со нив и ѝ рекле на маслинката: ‚Стани ни цар!'

[9]"A oliveira, porém, respondeu: 'Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?'

[9]Маслинката им рекла: ‚Зар да ја оставам маснотијата своја, со која се послужува Бог и луѓето, па да тргнам да скитам по дрвјата?'

[10]"Então as árvores disseram à figueira: 'Venha ser o nosso rei!'

[10]Тогаш дрвјата ѝ рекле на смоквата: ‚Дојди ти, да ни станеш цар!'

[11]"A figueira, porém, respondeu: 'Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?'

[11]Смоквата им одговорила: ‚Зар да си ја оставам сладоста своја и убавиот плод и да тргнам да скитам по дрвјата?'

[12]"Depois as árvores disseram à videira: 'Venha ser o nosso rei!'

[12]Ѝ кажале дрвјата на лозата: ‚Дојди ти, да ни станеш цар!'

[13]"A videira, porém, respondeu: 'Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?'

[13]Лозата им рекла: ‚Зар да го оставам сокот свој што ги весели Бога и луѓето, и да тргнам да скитам по дрвјата?'

[14]"Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: 'Venha ser o nosso rei!'

[14]Најпосле сите дрвја му рекле на трнот: ‚Дојди ти, да ни станеш цар!'

[15]"O espinheiro disse às árvores: 'Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra;

[15]Трнот им рекол на дрвјата: ‚Ако, навистина, ме поставите за цар над себеси, тогаш дојдете да си починете

do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!'

под сенката моја; ако не, ќе излезе оган од трнот и ќе ги изгори кедрите ливански.'

[16]"Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[16]И, ете, гледате, по вистина и по правда ли постапиле кога го поставиле за цар Авимелех? И добро ли постапиле со Јероваал и домот негов, и според неговите добрини ли направиле така?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[17]За вас сите војуваше татко ми, не го жалеше ни животот свој и ве спаси од рацете на Мидјаните;

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[18]а вие сега се кревате против домот на мојот татко и ги убивте седумдесетте синови на татко ми врз еден камен и го поставивте за цар над жителите сихемски Авимелех, синот на робинката негова, зашто е ваш брат.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[19]Ако денес сте постапиле според вистината и според правдата со Јероваал и со домот негов, тогаш одете и радувајте се на Авимелех, и тој да се радува на вас;

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!"

[20]ако, пак, не – нека излезе оган од Авимелех и нека ги изгори жителите на Сихем и на Бет-Мило, и нека излезе оган од жителите на Сихем и на Бет-Мило и да го изгори Авимелех!"

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[21]И избега Јотам, избега и отиде во Беер, и живееше таму скришно од братот свој Авимелех.

Бунтот на Сихем против Авимелех

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[22]Авимелех, пак, царуваше над Израел три години.

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos

[23]И испрати Бог лош дух меѓу Авимелех и жителите на Сихем, и почнаа

de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!”

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

жителите сихемски да не му се покоруваат на Авимелех.

[24]За да се одмазди за седумдесетте синови Јероваалови, и крвта нивна да се сврти против нивниот брат Авимелех, кој ги уби, и против жителите сихемски, кои ја поддржаа раката негова, за да го убие братот свој,

[25]жителите сихемски поставија по горските врвови против него заседи, кои го ограбуваа секого што минуваше покрај нив по патот. За тоа му беше јавено на Авимелех.

[26]Во Сихем пристигна и Гал, Еведовиот син, со браќата свои, и одеа во Сихем, и жителите сихемски се потпреа врз него.

[27]И излегоа во полето, и го береа грозјето свое, го газеа и се веселеа, па отидоа во домот на својот бог, јадеа и пиеја, и го проколнуваа Авимелех.

[28]А Гал, Еведовиот син, рече: „Кој е Авимелех и што е Сихем, та да му служиме? Не е ли тој Јероваалов син, и не е ли Зевул неговиот главен слуга? Подобро служете им на потомците од Емор, татко Сихемов, а нему зошто да му служиме?

[29]Ако некој ми го дадеше тој народ во рацете мои, јас ќе го изгонев Авимелех.“ И му беше речено на Авимелех: „Зголеми ја војската своја и излегувај.“

[30]Зевул, управителот на градот, ги слушна зборовите на Гал, Еведовиот син, и силно се разгневи.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: “Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor”.

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

[35]Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

[36]Quando Gaal os viu, disse a Zebul: “Veja, vem gente descendo do alto das colinas!” Zebul, porém, respondeu: “Você está confundindo as sombras dos montes com homens”.

[37]Mas Gaal tornou a falar: “Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores”.

[38]Disse-lhe Zebul: “Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: ‘Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?’ Não

[31]Тој испрати тајно пратеници кај Авимелех да му кажат: „Ете, Гал, Еве-довиот син, и браќата негови дојдоа во Сихем, и го бунтуваат градот против тебе;

[32]затоа стани ноќеска, ти и народот што се наоѓа со тебе, и постави заседа во полето;

[33]а изутрина, по изгревање на сонцето, стани и пристапи кон градот; и кога тој и народот, кој е со него, ќе излезат против тебе, тогаш прави го со нив она што раката твоја може.“

[34]Авимелех стана ноќта, и сиот народ што се наоѓаше со него, и поставија во заседа кај Сихем четири дружини.

[35]Гал, Еведовиот син, излезе и застана кај градските порти; а излезе и Авимелех и народот што беше со него, од заседата.

[36]Гал, откако го виде народот му рече на Зевул: „Еве, народот слегува од врвот на гората.“ Зевул му одговори: „Сенките од дрвјата ти се причинуваат луѓе.“

[37]Гал пак проговори и рече: „Ене, народот се спушта од височините, и една дружина доаѓа откај патот на дубравата Меоним.“

[38]И му рече Зевул: „Каде ти е устата, која велеше: ‚кој е Авимелех, та да му служиме?‘ Ова е народ што ти го

são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!”

39Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

40Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

41Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

42No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

43Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

44Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

45E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

46Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

47Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

презираше; излегувај сега и бори се со него.“

39И тргна Гал пред жителите сихемски и се судри со Авимелех.

40Но Авимелех се спушти по него, и тој избега од него; а паднаа многу убиени до самите градски порти.

41И Авимелех остана во Арума, а Зевул го избрка Гал и браќата негови, за да не живее во Сихем.

42На другиот ден народот излезе во полето, и му јавија за тоа на Авимелех.

43Тој го зеде народот свој и го раздели на три дружини и ги постави во заседа по полето. И, откако виде дека народот излезе од градот, се крена против нив и ги уби.

44Додека Авимелех и дружините што беа со него, пристапија и застанаа кај градските порти, другите две дружини ги нападнаа сите што беа во полето, и ги испотепаа.

45И Авимелех водеше борба со градот, целиот тој ден; го презеде градот, ги уби жителите што беа во него, го разруши градот и го посипа со сол.

46Откако го слушнаа тоа сите жители на Мигдал-Сихем, влегоа во скривницата на храмот на Ваал-Берит.

47Му јавија на Авимелех дека таму се собрале сите жители на Мигдал-Сихем.

[48]ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

[49]Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[48]Тогаш Авимелех отиде на гората Селмун, со сета војска, која беше со него, и зеде Авимелех секира со себеси, отсече гранка од дрвјата, ја стави на рамото свое и ѝ рече на војската што беше со него: „Вие видовте што направив; поскоро направете го и вие она што го направив јас.“

[49]И секој од војската пресече гранка, па тргнаа по Авимелех, ги натрупаа гранките околу скривницата и запалија оган со нив, и изгинаа сите жители на Мигдал-Сихем, околу илјада души мажи и жени.

Авимелех умира

[50]Потоа Авимелех отиде во Тевец, го опсади и го презеде.

[51]Среде градот имаше цврста кула; таму избегаа сите мажи и жени и сите градски жители, се затворија и се качија на покривот од кулата.

[52]Авимелех дојде до кулата, удри на неа и се приближи до вратата од кулата за да ја изгори со оган.

[53]Тогаш една жена фрли парче од воденичен камен врз главата на Авимелех и му го скрши черепот.

[54]Авимелех веднаш го повика слугата, оруженосецот свој, и му рече: „Извади го мечот свој и убиј ме за да не се рече за мене: го уби жена.“ И слугата го прободе и тој умре.

[55]Израелците, откако видоа дека Авимелех умре, се разотидоа секој во своето место.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

[56]Така му врати Бог на Авимелех за злочинот што го направи против својот татко, убивајќи ги седумдесетте свои браќа.

[57]И сите злодела на сихемските жители Бог ги сврте против главите нивни; и ги стигна клетва од Јотам, синот на Јероваал.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas

Судии 10

Судиите Тола и Јаир

[1]По Авимелех се крена да го спаси Израел Тола, синот на Пуа, син на Додо, маж од Исахаровото племе. Тој живееше во Шамир, на Ефремовата Планина.

[2]Тој беше судија над Израел дваесет и три години, и умре, и беше погребан во Шамир.

[3]По него дојде Јаир од Галаад, кој беше судија над Израел дваесет и две години.

[4]Тој имаше триесет сина, кои јаваа на триесет магариња, и имаа триесет града, кои и до денес се нарекуваат Јаирови селишта, а се во Галаадската земја.

[5]Јаир умре и беше погребан во Камон.

Амонците го напаѓаат Израел

[6]А Израеловите синови пак почнаа да прават зло пред Господ и им служеа на разни Ваали и Астарти, на боговите арамејски, на боговите сидонски, на боговите моавски, на боговите од синовите Амонови и на боговите

abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: “Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!”

[11]O Senhor respondeu: “Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!”

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: “Nós pecamos. Faze conosco o

филистејски, а Господа Го оставија и не Му служеа.

[7]И се разгори гневот на Господ против Израел, и Тој ги предаде во рацете на Амоновите синови.

[8]Оттогаш тие ги угнетуваа и ги мачеа Израеловите синови осумнаесет години по ред, сите Израелови синови од онаа страна на Јордан во аморејската земја, која е во Галаад.

[9]Најпосле Амонците го преминаа Јордан за да војуваат против Јуда и Венијамин и против домот Ефремов. И синовите Израелови беа на големи маки.

[10]Па повикаа синовите Израелови кон Господ и рекоа: „Згрешивме пред Тебе, зашто го оставивме нашиот Бог и им служиме на Вааловци.“

[11]И Господ им рече на Израеловите синови: „Не ве угнетуваа ли Египќаните и Аморејците, Амонците и Филистејците,

[12]Сидонците, Амаликијците и Маонците и кога повикавте кон Мене, не ве спасив ли од рацете нивни?

[13]А вие Ме оставивте и почнавте да им служите на други богови; затоа нема повеќе да ве спасувам;

[14]одете, повикајте ги боговите што сте ги избрале, нека ве спасат тие во ова за вас тешко време.“

[15]Тогаш синовите Израелови Му рекоа на Господ: „Згрешивме; прави со нас сè што Ти е мило, само спаси нè сега.“

que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora”.

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[16]И ги отфрлија од себе туѓите богови и почнаа да Му служат на Господ. И не ги истрпе душата Негова страдањата Израелови.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[17]Амонците, пак, се собраа и се сместија, поставија логор во Галаад; исто така се собраа и Израеловите синови и поставија логор во Мицпа.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

[18]Народот и началниците галаадски си рекоа еден на друг: „Кој ќе почне војна против Амонците, тој нека биде началник на сите галаадски жители.“

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

Судии 11

Ефтај станува војсководач на Израел

[1]А Ефтај беше од Галаад, човек храбар; Тој беше син на една блудница, со која Галаад го роди Ефтај.

[2]Но жената на Галаад му роди синови. Кога пораснаа синовите од жената, таа го истера Ефтај, велејќи му: „Ти не си наследник на домот на нашиот татко, зашто си син на друга жена.“

[3]И Ефтај избега од браќата свои во земјата Тов. Кај Ефтај се собраа тогаш безделници и одеа со него.

[4]По извесно време Амонците влегоа во војна против Израел.

[5]Во времето на војната на Амонците против Израел отидоа галаадските старешини да го доведат Ефтај од земјата Тов,

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”

[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão.

[6]и му рекоа на Ефтај: „Дојди, стани ни војвода и ќе војуваме против Амонците.“

[7]Ефтај им рече тогаш на галаадските старешини: „Нели ме намразивте и ме истеравте од домот на татко ми? Зошто дојдовте сега кај мене, кога сте во неволја?“

[8]Галаадските старешини му одговорија на Ефтај: „За тоа дојдовме кај тебе сега, за да дојдеш со нас и да војуваш против Амонците и да бидеш кај нас кнез на сите жители галаадски.“

[9]А Ефтај им одговори на галаадските старешини: „Ако ме вратите за да се борам против Амонците, и Господ ми ги предаде, ќе станам ли кај вас кнез?“

[10]Галаадските старешини му рекоа на Ефтај: „Господ нека биде сведок меѓу нас дека ќе постапиме според зборот твој!“

[11]Потоа Ефтај отиде со галаадските старешини, и народот го постави за свој поглавар и војвода. И Ефтај ги искажа сите свои зборови пред Господ што ги беше рекол во Мицпа.

Пораките на Ефтај до Амонците

[12]И Ефтај испрати тогаш гласници кај амонскиот цар да каже: „Што бараш од мене, та си дошол кај мене да војуваш во земјата моја?“

[13]А амонскиот цар им рече на Ефтаиевите гласници: „Кога Израел дојде од Египет, ја заседе мојата земја од Арнон до Јавок и Јордан; затоа врати ми ја на мирен начин.“

Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel

[14]Но Ефтај пак испрати гласници кај амонскиот цар

[15]за да му кажат: „Вака вели Ефтај: Израел не ја зазеде земјата моавска и земјата амонска;

[16]зашто, кога доаѓаше од Египет, Израел отиде во пустината кај Црвеното Море и дојде во Кадис;

[17]оттаму Израел испрати гласници кај едомскиот цар за да кажат: ‚дозволи ми да минам низ земјата твоја‘. Но едомскиот цар не се согласи; испрати и кај моавскиот цар, но и тој не се согласи. Затоа Израел остана во Кадис.

[18]И тргна преку пустината, ја заобиколи земјата едомска и земјата моавска, и дојде до источната граница на моавската земја, и се смести од онаа страна на Арнон; но не влезе во пределите моавски, бидејќи Арнон е граница на Моав.

[19]Но Израел испрати пратеници и кај Сихон, царот аморејски, царот од Есевон, и му рече: ‚дозволи ни да минеме преку твојата земја до нашето место.‘

[20]Но Сихон не му дозволи на Израел да мине преку неговите предели, и го собра Сихон сиот народ свој, па постави логор во Јахца и се судри со Израел.

[21]И Господ, Бог Израелов, го предаде Сихон и сиот негов народ во рацете на Израел, и тој ги испотепа; и завладеа

tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,
[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.
[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?
[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?
[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas”.

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

Израел со целата земја на Аморејците, кои живееја во таа земја,
[22]и тие завладеаја над сите предели аморејски, од Арнон до Јавок и од пустината до Јордан.
[23]И така, Господ, Бог Израелов, ги изгони Аморејците пред народот Свој Израел, а ти сакаш да го завладееш?
[24]Зарем ти не владееше со тоа што ти го дал во наследство Хамос, твојот бог? И ние владееме со сето она што ни го даде како наследство Господ, нашиот Бог.

[25]Зар си ти подобар од Валак, синот на Ципор, царот моавски? Се карал ли тој со Израел или војувал ли против него?

[26]Израел живее веќе триста години во Есевон и во неговите села, во Ароер и во неговите села, и во сите градови што се блиску до Арнон; зошто за тоа време не ги одзедовте?
[27]Јас не сум виновен пред тебе, а ти ми правиш зло, тргнуваш во војна против мене. Господ нека биде судија меѓу синовите Израелови и Амонците.“
[28]Но амонскиот цар не ги послуша зборовите на Ефтај, што тој му ги испрати.

Ветувањето на Ефтај

[29]И слезе врз Ефтај Духот Господов, и тој го премина Галаад и територијата на Манасија, се врати во Мицпа во Галаад, и од Мицпа отиде кај Амонците.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: “Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto”.

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: “Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar

[30]И Ефтај даде завет пред Господ, велејќи: „Ако ги предадеш Амонците во рацете мои,

[31]тогаш, кога ќе се вратам со мир од Амонците, сè што ќе ми излезе во пресрет од вратата на домот мој, нека биде за Господ, и ќе го принесам како жртва сепаленица.“

[32]Па отиде Ефтај кај Амонците да се бори против нив, и Господ му ги предаде во рацете негови;

[33]и им нанесе многу голем пораз, и освои дваесет градови, расположени помеѓу Ароер, Минит и Авел-Керамим, и се смирија Амонците пред синовите Израелови.

[34]Потоа дојде Ефтај во Мицпа, во домот свој, и ете, ќерка му излегува во пресрет со тимпани и оро: таа му беше единица; освен неа немаше друг син или ќерка.

[35]Штом ја виде, ја раскина облеката своја и рече: „Ах, дете мое! Ти ме фрлаш во големи јадови: и ти си меѓу оние што го нарушија спокојството мое! Јас ја отворив устата своја пред Господ и не можам да ја одречам мојата заклетва.“

[36]Таа му одговори: „Татко! Ти ја отвори устата своја пред Господ и прави го она со мене што си го кажал со устата своја штом Господ се одмазди преку тебе на твоите непријатели, Амонците.“

[37]И му рече на својот татко: „Но допушти ми го само уште ова: пушти ме

com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

[2]Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

за два месеца да отидам да се искачам на гората и да го исплачам моминството свое со другарките мои!“

[38]Тој ѝ рече: „Оди!“ И ја пушти за два месеца. Таа отиде со другарките свои и го оплакуваше моминството свое во горета.

[39]По два месеца таа се врати кај својот татко, и тој го изврши над неа заветот свој што го даде, и таа не позна маж. Оттогаш стана обичај во Израел,

[40]секоја година ќерките Израелови да одат и да ја оплакуваат ќерката на галаадчанинот Ефтај, по четири дена во годината.

Судии 12

Ефтај и Ефремците

[1]Луѓето од Ефремовото племе се собраа, дојдоа во Цафон и му рекоа на Ефтај: „Зошто отиде да војуваш против Амонците, а нас не нè повика со себе? Ние ќе го изгориме со оган домот твој со тебе.“

[2]Ефтај им рече: „Јас и народот мој имавме со Амонците силни караници; јас ве повикав, но вие не ме спасивте од рацете нивни.

[3]Откако увидов дека вие нема да ме спасите, го изложив животот на опасност и тргнав против Амонците, и Господ ги предаде во моите раце; зошто дојдовте сега да војувате против мене?“

[4]Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

[4]Тогаш Ефтај ги собра сите галаадски жители и удри на Ефремците, и жителите галаадски ги испотепаа Ефремците, велејќи: „Вие сте бегалци Ефремови, а Галаад е помеѓу Ефрем и Манасија.“

[5]Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

[5]И галаадчаните ги заседоа јорданските премини од Ефремците, и кога некој од унесреќените Ефремци ќе речеше: „Дозволете ми да преминам“, жителите галаадски му велеа: „Нели си ти од Ефремовото племе?“ Тој ќе одговореше: „Не.“

[6]diziam: “Então diga: Chibolete”. Se ele dissesse: “Sibolete”, sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

[6]Тие ќе му речеа: „Кажи шиболет“, а тој ќе рече: „Сиболет“, и не можеше никако правилно да го изговори. Тогаш тие го земаа и го заколуваа кај премините на Јордан. И во тоа време паднаа четириесет и две илјади луѓе од Ефремовото племе.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

[7]Ефтај беше судија над Израел шест години, и умре Ефтај, и беше погребан во еден од галаадските градови.

Ibsã, Elom e Abdom

Есевон, Елон и Авдон

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[8]По него судија над Израел беше Есевон од Витлеем.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[9]Тој имаше триесет синови, а триесет ќерки од домот свој омажи, додека триесет ќерки зеде однадвор за синовите свои, и беше судија над Израел седум години.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[10]Есевон умре и беше погребан во Витлеем.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[11]По него судија над Израел стана Елон од племето Завулоново; тој управуваше со Израел десет години.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

[12]Умре и Завулонецот Елон и го погребаа во Ајалон, во земјата Завулонова.

[13]По него беше судија над Израел Авдон, син на Хилел од Пиратон.

[14]Тој имаше четириесет синови и триесет внуци, кои јаваа на седумдесет магариња; тој му судеше на Израел осум години.

[15]И умре Авдон, синот на Хилел од Пиратон, и беше погребан во родниот град, во земјата Ефремова, во горага Амаликова.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

Судии 13

Објавување на Самсоновото раѓање

[1]Израеловите синови пак правеа зло пред Господ, и Господ ги предаде во рацете на Филистејците за време од четириесет години.

[2]Во тоа време имаше еден човек од Цора, од Дановото племе, по име Маној; жена му беше неплодна и немаше деца.

[3]И ангел Господов ѝ се јави на жената и ѝ рече: „Ете, ти си неплодна и немаш деца; но ќе зачнеш и ќе родиш син;

[4]затоа пази се, не пиј вино и друг алкохолен пијалак и не јади ништо нечисто;

[5]зашто, ете, ќе зачнеш и ќе родиш син, и брич нема да ја допре главата негова, зашто од самата мајчина утроба тоа младенче ќе биде назир Божји, и ќе

почне да го спасува Израел од рацете на Филистејците.“

6Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

6Жената дојде и му кажа на мажот свој, велејќи: „Човек Божји дојде кај мене, и лицето му беше како лице на ангел Божји, многу страшно; јас не го прашав од каде е, и тој не ми го кажа името свое;

7mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

7тој ми рече: ‚ете, ќе зачнеш и ќе родиш син; затоа не пиј вино и друг алкохолен пијалак и не јади ништо нечисто, бидејќи детето од самата мајчина утроба па до смртта своја ќе биде посветено на Бога.‘“

8Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

8И Маној Му се помоли на Господ и рече: „Господи! Нека дојде пак кај нас човекот Божји што си го испратил, и нека нѐ научи како да постапиме со детето што ќе се роди.“

9Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

9Бог ја слушна молитвата на Маној, и ангелот Божји пак дојде кај жената, кога таа беше во полето, а Маној, мажот нејзин, не беше со неа.

10Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

10Жената во тој момент потрча и му јави на мажот свој и му рече: „Ете, ми се јави човекот, кој порано дојде кај мене.“

11Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

11Маној стана и тргна со жена си, и дојде кај оној човек и му рече: „Ти ли си човекот што говорел со оваа жена?“ И тој рече: „Јас.“

12“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como

12И рече Маној: „И така, нека се исполни зборот твој, но како да

devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

постапуваме со тоа дете, и што да правиме со него?“

[13]Ангелот Господов му кажа на Маној: „Нека се чува тој од сè она, за кое ѝ говорев на жената;

[14]нека не јаде ништо од она што лозата го раѓа; нека не пие вино и друг алкохолен пијалак, да не јаде ништо нечисто и да внимава на сè што ѝ заповедав.“

[15]А Маној му рече на ангелот Господов: „Дозволи ми да те задржам, додека да зготвиме јаре.“

[16]Ангелот Господов му рече на Маној: „И да ме задржиш, јас нема да јадам твој леб; ако, пак, сакаш да Му принесеш жртва на Господ, принеси Му.“ Маној не знаеше дека е тоа ангел Господов.

[17]Маној пак го праша ангелот Господов: „Како ти е името, за да те прославам, кога ќе се исполни зборот твој.“

[18]Ангелот Господов му одговори: „Зошто прашуваш за името мое? Тоа е чудно.“

[19]И го зеде Маној јарето и лебниот принос и Му ги принесе на Господ врз камен. И Тој изврши чудо, кое го видоа Маној и неговата жена.

[20]Кога почна пламенот да се издига од жртвеникот кон небото, ангелот Господов се издигна во жртвениот пламен. Откако го видоа тоа, Маној и

женета негова паднаа ничкум на земјата.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[21]И ангелот Господов стана невидлив за Маној и жената негова. Тогаш Маној дозна дека тоа беше ангел Господов.

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[22]И ѝ рече Маној на жената своја: „Бездруго ќе умреме, бидејќи Го видовме Бога.“

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

[23]Жената му рече: „Ако Господ сакаше да нè умртви, не би примил од рацете наши жртва сепаленица и лебен принос, и не би ни го покажал сето она, а сега не би ни го открил ова.“

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[24]И жената роди син и го нарече со името Самсон. И детето растеше, и Господ го благословуваше.

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

[25]И Духот Господов почна да дејствува во него во Дановиот логор, меѓу Цора и Ештаол.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: “Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa”.

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: “Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?” Sansão, porém, disse ao pai:

Судии 14

Првите јуначки подвизи на Самсон

[1]И отиде Самсон во Тимна и таму виде мома од филистејските ќерки.

[2]Тогаш тој отиде и им јави на татко си и на мајка си и рече: „Видов во Тимна девојка од филистејските ќерки; земете ми ја за жена.“

[3]Татко му и мајка му рекоа: „Зар нема мома меѓу ќерките на браќата твои и во сиот народ, па одиш да земеш жена од необрезаните Филистејци?“ А Самсон му одговори на татко си: „Неа земи ми ја за жена, бидејќи таа ми се свиде.“

"Consiga-a para mim. É ela que me agrada".

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[12]"Vou propor um enigma para vocês", disse-lhes Sansão. "Se vocês puderem dar-

[4]Татко му и мајка му не знаеја дека тоа е од Господ, и дека тој бара изговор да им се одмазди на Филистејците; во тоа време Филистејците владееја над Израел.

[5]И отиде Самсон со татко си и мајка си во Тимна, и кога се приближуваа до лозјата на Тимна, ете еден млад лав, рикајќи му доаѓаше во пресрет.

[6]И Духот Господов слезе врз него, и тој го раскина лавот како јаре; а во раката негова немаше ништо. И не им кажа на татко си и на мајка си што направи.

[7]И дојде и поразговара со девојката, и таа му се допадна на Самсон.

[8]По неколку дена, тој пак отиде, за да ја земе, и наврати да го види трупот на лавот, и ете, рој пчели на трупот од лавот и мед.

[9]Тој зеде од медот во рацете свои, тргна и јадеше по патот; и кога дојде кај татко си и мајка си, им даде и ним, и тие јадеа; но не им кажа дека тој мед го зел од трупот на лавот.

Самсон им поставува гатанка на Филистејците

[10]Дојде и татко му кај девојката, и таму Самсон приреди гозба, како што обично прават младоженците.

[11]И штом го видоа таму, избраа триесет свадбени другари, кои ќе бидат кај него.

[12]И им рече Самсон: „Ќе ви поставам една гатанка: ако ми ја одгатнете во

me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.” “Proponha-nos o seu enigma”, disseram. “Vamos ouvi-lo.”

[14]Disse ele então: “Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura”. Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: “Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?”

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: “Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!” “Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma”, respondeu ele. “Por que deveria explicá-lo a você?”

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se

текот на седум дена додека трае гозбава и ја погодите точно, ќе ви дадам триесет кошули и триесет промени;

[13]ако, пак, не можете да ја одгатнете, вие ќе ми дадете триесет кошули и триесет промени.“ Тие му рекоа: „Постави ја гатанката, да ја чуеме.“

[14]И им рече: „Од јадачот излезе јадење, и од силниот излезе слатко.“ И три дена не можеа да ја одгатнат гатанката.

[15]На седмиот ден тие ѝ рекоа на Самсоновата жена: „Премисли го мажот твој, да ни ја одгатне гатанката; инаку ќе те изгориме со оган тебе и домот на таткото твој; зар нѐ поканивте да нѐ ограбите.“

[16]И плачеше пред Самсон жената негова, велејќи: „Ти ме мразиш и не ме сакаш; ти им зададе гатанка на синовите на мојот народ, а мене не ми ја одгатнуваш.“ Тој ѝ рече: „На татко ми и на мајка ми јас не им ја одгатнав, на тебе ли да ти ја кажам?“

[17]И плачеше таа пред него седум дена, додека траеше гоштевањето нивно. Најпосле на седмиот ден тој ѝ ја одгатна, бидејќи таа упорно го молеше. А таа им ја кажа гатанката на синовите на нејзиниот народ.

[18]И на седмиот ден пред зајдисонце му рекоа граѓаните: „Што е послатко од мед, и што е посилно од лав?“ Тој им рече: „Да не бевте орале со мојата

vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

јунечка, немаше да ја одгатнете гатанката моја.“

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[19]И Духот Господов слезе врз него, и тој отиде во Ашкелон, каде што уби триесет мажи, ги соблече од нив алиштата, им ги даде промените на оние што ја беа одгатнале гатанката; и се расрди многу, па отиде во куќата на таткото свој.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

[20]А жената на Самсон му ја дадоа на неговиот свадбен другар, кој му беше пријател.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

Судии 15

Самсоновата освета

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[1]По неколку дена, по жетвата на пченицата, дојде Самсон да се види со жена си, донесувајќи со себе едно јаре; и кога рече: „Ќе влезам кај жена ми во спалната“, татко ѝ не му дозволи да влезе.

[2]“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

[2]И рече татко ѝ: „Јас помислив дека ти си ја намразил, па ја дадов на пријателот твој; ете, помалата сестра е поубава од неа; таа нека биде твоја наместо неа.“

[3]Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”

[3]Тогаш Самсон рече: „Сега ќе бидам невин пред Филистејците, ако им сторам зло.“

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

[4]И отиде Самсон и улови триста лисици и, откако зеде факли, ги врза опашка за опашка и врза по еден факел меѓу две опашки;

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim

[5]ги запали факлите, и ги пушти лисиците во посевите филистејски, та

ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

ги изгоре крстиците од снопје и неожнеаното жито, и лозјата и маслиновите градини.

[6]Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo”. Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[6]И се прашуваа Филистејците: „Кој го направи тоа?“ И рекоа: „Самсон, зетот на тимнатеецот, бидејќи тој му ја одзеде жената и ја даде на другарот негов.“ Тогаш Филистејците отидоа и ја изгореа со оган неа и татко ѝ.

[7]Sansão lhes disse: “Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês”.

[7]Самсон им рече: „Иако го сторивте тоа, јас пак ќе ви се одмаздам и само тогаш ќе се успокојам.“

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[8]И тој им ги скрши колената до бедрата, и отиде па заседна во пештерата кај карпата Етам.

Самсон и магарешката челуст

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[9]Тогаш тргнаа Филистејците и поставија логор во Јудеја, и се раширија дури до Лехи.

[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.

[10]А жителите на Јудеја запрашаа: „Зошто излеговте против нас?“ Тие одговорија: „Дојдовме да го врземе Самсон за да постапиме со него онака како што тој постапи со нас.“

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[11]И три илјади мажи Јудејци отидоа до пештерата кај карпата Етам и му рекоа на Самсон: „Зар не знаеш дека Филистејците владеат над нас? Што ни направи?“ Тој им одговори: „Како што постапија тие со мене, така постапив и јас со нив.“

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[12]Тие му рекоа: „Дојдовме да те врземе, за да те предадеме во рацете на Филистејците.“ А Самсон им рече: „Заколнете се дека нема да ме убиете.“

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[16]Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.

[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”

[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

[13]Тие му одговорија: „Не, ние само ќе те врземе и ќе те предадеме во рацете нивни, а што се однесува до убивањето, нема да те убиеме.“ И го врзаа со две нови јажиња и го одведоа од пештерата.

[14]Кога се приближи до Лехи, Филистејците го пресретнаа со радосно викање. И Духот Господов слезе врз него, и јажињата на рацете негови станаа како изгорен лен, и врските паднаа од рацете негови.

[15]Па најде сè уште пресна магарешка челуст, ја протегна раката, ја зеде и уби со неа илјада мажи.

[16]И рече Самсон: „Со магарешка челуст убив купишта, со магарешка челуст убив илјада мажи.“

[17]Откако го рече тоа, ја фрли челуста од раката своја и го нарече тоа место: „Рамат-Лехи.“

[18]Тогаш почувствува силна жед; викна кон Господ и рече: „Ти го изврши со раката на Твојот слуга ова големо избавување; но сега ќе умрам ли од жед или ќе паднам во рацете на необрезаните.“

[19]И Бог ја расцепи карпата во Лехи, и потече вода од неа. Тој се напи, духот му се поврати и оживе; затоа беше наречено тоа место: „Ен-Коре“ што е во Лехи и до ден-денес.

[20]И тој беше дваесет години судија над Израел за време на владеењето на Филистејците.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

Судии 16

Самсон и портите на Газа

[1]Потоа Самсон дојде во Газа; таму виде една блудница и влезе кај неа.

[2]Им јавија на жителите од Газа: „Самсон дојде овде.“ И обиколуваа, го чекаа цела ноќ кај градските порти и се криеја цела ноќ, велејќи: „До осамнување ќе чекаме и ќе го убиеме.“

[3]А Самсон спиеше до полноќ; потоа на полноќ тој стана и градските порти со двата довратника, ги крена заедно со дирецките, ги стави на грб и ги однесе на врвот од горатa, која е на патот за Хеврон.

Далила го изневерува Самсон

[4]Потоа тој засака една жена, која живееше во долината Сорек; името ѝ беше Далила.

[5]Дојдоа кај неа филистејските кнезови и ѝ рекоа: „Запрашај го и дознај во што му е големата сила, и како да го надмудриме за да го врземе и да го смириме; ние, пак, ќе ти дадеме за тоа секој по илјада и сто шекели сребро.“

[6]Тогаш Далила го праша Самсон: „Кажи ми, во што ти е големата сила, и со што би можеле да те врзат, за да те смират?“

[7]Самсон ѝ одговори: „Ако ме врзат со седум сурови жили, уште неисушени, јас ќе станам бессилен и ќе бидам како другите луѓе.“

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

[10]Disse Dalila a Sansão: "Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado". [11]Ele disse: "Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem". [12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[13]Disse Dalila a Sansão: "Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado". Ele respondeu: "Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem". Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Ele despertou

[8]И ѝ донесоа филистејските кнезови седум сурови жили, уште неисушени, и таа го врза со нив.

[9]Во тоа време еден од нив седеше сокриен во спалната нејзина; и таа рече: „Самсоне, Филистејците идат против тебе.“ Тој ги раскина жилите, како што се раскинува коноп кога ќе го гори оган. И не се дозна за силата негова.

[10]И Далила му рече на Самсон: „Ете, ти ме измами и ми кажа лага; кажи ми сега, со што можат да те врзат?“ [11]Тој ѝ одговори: „Кога би ме врзале со нови јажиња, кои не биле употребени, јас би станал бессилен и ќе бидам како другите луѓе.“ [12]Далила зеде нови јажиња, го врза и му рече: „Самсоне, Филистејците доаѓаат против тебе.“ Во тоа време еден од нив седеше сокриен во спалната. И тој ги скина јажињата од рацете свои како конци.

[13]И Далила пак му рече на Самсон: „Ти сѐ ме мамиш и ми говориш лага; кажи ми, со што можат да те врзат?“ Тој одговори: „Ако привиеш седум перчиња од косата на главата моја, на вратило и ги забиеш со колец на камен јас ќе бидам бессилен како другите луѓе.“

[14]И кога тој заспа, Далила зеде седум перчиња од косата на главата негова, ги приви на вратилото и со колец ги

do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

притегна на камен и му рече: „Филистејците одат против тебе, Самсоне!“ Тој се разбуди од сонот и го извлече кросното сплеткано од основата и вратилото.

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força”.

[15]И Далила тогаш му рече: „Зошто зборуваш ‚те сакам‘, а срцето твое не е со мене? Ете, ме измами трипати и не ми кажа, во што е твојата голема сила.“

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[16]И бидејќи таа го вознемируваше со зборовите свои секој ден и го мачеше, душата негова му се натажи до смрт.

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: “Jamais se passou navalha em minha cabeça”, disse ele, “pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[17]И тој ѝ го откри целото свое срце, велејќи ѝ: „Бербер не се допрел до главата моја, зашто јас сум назир Божји од мајчината си утроба: ако ме истриже некој, ќе ме напушти силата моја; јас ќе ослабам и ќе бидам како другите луѓе.“

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: “Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo”. Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

[18]Далила, откако виде дека тој ѝ го откри целото срце свое, испрати и ги повика филистејските кнезови, велејќи им: „Дојдете сега; тој ми го откри целото срце свое.“ И тие дојдоа кај неа и донесоа сребро во рацете свои.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[19]И Далила го успа на колената свои, па повика еден човек, та му заповеда да ги истриже седумте плетенки на главата негова. И тој почна да ослабува, и силата негова го напушти.

[20]Então ela chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele acordou do sono e pensou: “Sairei como antes e me livrarei”.

[20]Таа тогаш рече: „Филистејците доаѓаат против тебе, Самсоне!“ Тој се разбуди од сонот свој и рече: „Ќе одам, како и порано, и ќе се ослободам.“ Но

Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

21Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

22Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

A Morte de Sansão

23Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: “O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos”.

24Quando o povo o viu, louvou o seu deus: “O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos”.

25Com o coração cheio de alegria, gritaram: “Tragam-nos Sansão para nos divertir!” E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

26Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: “Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas”.

27Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

не знаеше дека Господ отстапил од него.

21Филистејците го фатија и му ги извадија очите, го доведоа во Газа, го оковаа со две бакарни вериги и го тераа да меле жито во затворот.

22Меѓутоа, косата на главата негова, откако беше истрижен, почна пак да расте.

Самсоновиот последен подвиг и неговата смрт

23Филистејските кнезови се собраа, за да принесат голема жртва на Дагон, својот бог, и да се провеселат, па рекоа: „Нашиот бог го предаде во рацете наши нашиот непријател Самсон.“

24Исто така и народот, откако виде, го прославуваше својот бог, велејќи: „Нашиот бог ни го предаде во рацете наши непријателот наш и пустошникот на земјата наша, кој порази многумина од нас.“

25А кога се развесели срцето нивно, рекоа: „Повикајте го Самсон за да нè развесели.“ И го повикаа Самсон од затворот, и тој ги веселеше и го ставија меѓу два столба.

26И Самсон му рече на момчето што го водеше за рака: „Дозволи ми да ги напипам столбовите, врз кои се крепи домот, и да се потпрам на нив.“

27А домот беше полн со мажи и жени: таму беа сите филистејски кнезови, и на покривот имаше до три илјади мажи и жени, кои гледаа во Самсон како ги веселеше.

[28]E Sansão orou ao Senhor: “Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!”

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: “Que eu morra com os filisteus!” Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: “Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei”. Disse-lhe sua mãe: “O Senhor o abençoe, meu filho!”

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: “Consagro solenemente a minha prata

[28]Повика Самсон кон Господ и рече: „Господи Боже, спомни си за мене и поддржи ме само сега, о Боже, за да им се одмаздам веднаш на Филистејците за двете очи мои.“

[29]И ги помести Самсон од местото двата средни столба, врз кои се крепеше домот, откако налегна врз нив, на еднииот со десната рака, а на другиот со левата.

[30]И Самсон рече: „Умри, душо моја, со Филистејците!“ И притисна со сета сила, и домот се урна врз кнезовите и врз сиот народ што беше со него. И умрените што тој ги уби при смртта своја, беа повеќе, отколку што беше умртвил во текот на целиот свој живот.

[31]И дојдоа браќата негови и целиот негов татков дом, го зедоа, па отидоа и го погребаа меѓу Цора и Ештаол, во гробот на татко му Маној. Тој беше судија над Израел дваесет години.

Судии 17

Идолопоклоникот Миха

[1]Имаше еден човек од Ефремовата Гора, по име Миха.

[2]Тој ѝ рече на мајка си: „Илјада и сто шекели што ти беа украдени и за кои ти изрече пред мене проклетство, тоа сребро е кај мене, јас го зедов.“ Мајка му рече: „Благословен нека биде синот мој пред Господ!“

[3]И тој ги врати на мајка си илјадата и сто шекели сребро. И мајка му рече: „Тоа сребро го посветив од себе на

ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você”.

Господ за мојот син за да направи од него идол и излеана статуа, и така, ти го давам.“

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[4]Но тој ѝ го врати среброто на мајка си. Мајка му зеде двеста шекели сребро и ги даде на леарот. Тој направи од нив идол и излеа статуа, која стоеше во домот на Миха.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[5]И така, Миха имаше дом Божји. И направи тој ефод и серафим и посвети еден од синовите свои за да му биде свештеник.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[6]Во тие денови Израел немаше цар; затоа секој го правеше она што го сметаше за право.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[7]Тогаш живееше таму еден млад човек, левит, од Витлеем Јудејски, од Јудиното колено;

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[8]тој човек излезе од градот Витлеем Јудејски, од Јудиното колено за да се насели како придојден каде што ќе најде погодно место, и, како што одеше по патот, дојде до Ефремовата Гора, до домот на Миха.

[9]Mica lhe perguntou: “De onde você vem?” “Sou levita, de Belém de Judá”, respondeu ele. “Estou procurando um lugar para morar.”

[9]И Миха го запраша: „Од каде доаѓаш?“ А тој му одговори: „Јас сум левит од Витлеем Јудејски и одам да се населам, каде што ќе најдам погодно место.“

[10]“Fique comigo”, disse-lhe Mica. “Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida.”

[10]А Миха му рече: „Остани кај мене и биди ми татко и свештеник; ќе ти давам годишно по десет шекели сребро, потребната облека и исхрана.“

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[11]Левитот се согласи да остане кај оној човек, и тоа момче му беше како син.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[13]E Mica disse: “Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote”.

[12]Миха го посвети левитот, и тој момок му беше свештеник и живееше во домот на Миха.

[13]И Миха си рече: „Сега знам дека Господ ќе ми прави добро, зашто имам левит свештеник.“

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: “Vão, explorem a terra”. Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

Судии 18

Дановото племе го освојува Лаис

[1]Во тие денови Израел немаше цар; и во тоа време, пак, Дановото племе си бараше дел, каде да се насели, зашто дотогаш не му беше паднал полн дел меѓу израелските племиња.

[2]И Дановите синови испратија од племето свое петмина храбри мажи, од Цора и од Ештаол, за да ја прегледаат земјата и да ја испитаат, и им рекоа: „Одете, проучете ја земјата!“ Тие дојдоа во Ефремовата Планина, близу до домот на Миха, и таму ноќеваа.

[3]Откако влегоа во домот на Миха, тие го познаа гласот на младиот левит, влегоа таму и го прашаа: „Кој те доведе овде? Што правиш тука? Зошто си овде?“

[4]Тој им одговори: „Така и така направи за мене Миха, ме најми, и јас сум му свештеник.“

[5]Тие тогаш му рекоа: „Прашај Го Господ Бог за да знаеме, успешен ли ќе биде патот наш, по кој сме тргнале.“

[6]Свештеникот им рече: „Одете со мир; пред Господ е патот ваш, по кој сте тргнале.“

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família,

[7]И петмината мажи тргнаа, и дојдоа во Лаис, и видоа дека тамошниот народ живее спокојно, според обичајот на сидонците, дека е тих и безгрижен, и дека нема во оваа земја, кој да онеправда во нешто, или да има власт: тој народ живееше далеку од сидонците и со никого немаа никаква работа.

[8]И кога се вратија кај браќата свои во Цора и Ештаол, и браќата нивни ги запрашаа: „Што направивте?“

[9]Тие одговорија: „Станете да одиме против нив; ние ја видовме земјата, таа е многу убава. Што, вие се двоумите? Не задржувајте се и тргнете да ја завладееме таа земја;

[10]а кога ќе тргнете, ќе дојдете кај еден народ безгрижен, и таа земја е широка; Бог ја предава во ваши раце; местото е такво што нема скудности во нешто што дава земјата.“

[11]И тргнаа оттаму, од Цора и од Ештаол, шестотини мажи од Дановото племе вооружени.

[12]Тие тргнаа и поставија логор во Кирјат-Јарим, во Јудеја. Затоа и до денес она место го нарекуваат Данов логор. Тој е од онаа страна на Кирјат-Јарим.

[13]Оттука тие тргнаа кон Ефремовата Планина и дојдоа кај домот на Миха.

[14]И петмината мажи што беа оделе да ја прегледаат земјата докај Лаис, им рекоа на браќата свои: „И дали знаете дека во еден од тие домови има ефод,

uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer".

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: "Que é que vocês estão fazendo?"

[19]Eles lhe responderam: "Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?"

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

серафим, идол и излеана статуа? И така, помислете што да се прави.“

[15]И навратија таму и влегоа во домот на младиот левит, во домот на Миха, и го поздравија.

[16]А шестотините Данови синови, вооружени, стоеја кај вратата.

[17]Петмината, пак, мажи што беа оделе да ја обиколат земјата, отидоа, влегоа таму, го зедоа идолот и ефодот, серафимот и излеаната статуа. А свештеникот стоеше кај вратите со шестотините души, вооружени.

[18]Кога влегоа во домот на Миха и го зедоа идолот, ефодот, серафимот и излеаната статуа, свештеникот им рече: „Што правите?“

[19]Тие му одговорија: „Молчи, стави ја раката на устата своја и оди со нас и биди ни татко и свештеник; подобро ли ти е да бидеш свештеник во домот на еден човек, отколку да бидеш свештеник во Израелово племе и род?“

[20]Свештеникот се зарадува, го зеде ефодот, серафимот и идолот, и тргна со народот.

[21]Тие свртеа и тргнаа, и ги испратија напред децата, добитокот и тешките предмети.

[22]Кога се оддалечија од домот на Миха, жителите, соседи на Миховиот дом, се собраа и се втурнаа по Дановите синови

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”

[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[23]и викаа по Дановите синови. Дановите синови се свртеа и му рекоа на Миха: „Што ти е, што викаш толку?“

[24]Миха одговори: „Ми ги зедовте боговите што бев ги направил, и свештеникот, и си заминавте. Што ми остана уште, па велите: што ти е?“

[25]А Дановите синови му рекоа: „Да не се чуе гласот твој повеќе, инаку, некој од нас, ако се налути, ќе те нападне, и ти ќе си ја загубиш душата своја и челадта своја.“

[26]И Дановите синови тргнаа по патот; а Миха, откако виде дека се тие посилни од него, си тргна назад и се врати во домот свој.

Градот Дан и неговото светилиште

[27]А тие откако го зедоа она што го беше направил Миха, и свештеникот, кој беше со него, отидоа во Лаис против спокојниот и безгрижен народ, и го поразија со меч, а градот го изгореа со оган.

[28]Немаше кој да помогне, зашто тој беше оддалечен од Сидон и со никого немаше работа. Тој град се наоѓаше во долината што е близу до Бет-Рехов. И изградија одново град и се населија во него.

[29]Тие го нарекоа градот со името Дан, според името на нивниот предок Дан, Израеловиот син; а порано тој град се викаше Лаис.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[30]И Дановите синови си поставија идол; Јонатан, пак, синот на Гершом, Манасиев син, тој и синовите негови, беа свештеници во Дановото племе сè до денот, кога жителите на онаа земја се преселија;

[31]и си имаа идол што беше направен од Миха, за сето време, додека домот Божји се наоѓаше во Силом.

Судии 19

Престапот на Венијаминците од Гива

[1]Во она време, кога Израел немаше цар, имаше еден левит, кој како придојден живееше во Ефремовата Планина. Тој си зеде наложница од Витлеем Јудејски.

[2]Но наложницата негова се скара со него и си отиде во домот на татко ѝ, во Витлеем Јудејски, и остана таму четири месеци.

[3]Мажот ѝ тргна да оди кај неа за да ја замоли и да ја врати назад. Со него беше слугата негов и две магариња. Таа го воведе во татковиот дом.

[4]Тестот негов, таткото на таа млада жена, откако го виде, го пресретна радосно и го задржа. И тој престојуваше кај него три дни: јадеа, пиеја и ноќеваа таму.

[5]На четвртиот ден станаа рано, стана и тој за да си оди. И таткото на младата жена му рече на зетот свој: „Поткрепи го срцето свое со залак леб, и потоа ќе тргнете.“

6Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: "Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre".

7E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

8Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: "Vamos comer! Espere até a tarde!" E os dois comeram juntos.

9Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: "Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa".

10Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

11Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: "Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui".

12O seu senhor respondeu: "Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá".

13E acrescentou: "Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares".

6Тие останаа, и двајцата заедно јадеа и пиеја. И таткото на таа млада жена му рече на тој човек: „Остани уште една ноќ, и развесели се!“

7Човекот беше станал за да си оди, но тестот го наговори и тој пак ноќеваше таму.

8На петтиот ден изутрината тој стана за да си оди. А таткото на младата жена рече: „Поткрепи си го срцето свое, и почекајте, додека да измине денот.“ И јадеа двајцата.

9И стана човекот да си оди, со наложницата негова и неговиот слуга. И тестот негов, таткото на младата жена, му рече: „Еве, почна да се стемнува, ноќевајте, ве молам, денот е на свршување, ноќевај тука, развесели се; утре рано ќе тргнете на пат, и ќе си одиш во домот свој!“

10Но мажот не се согласи да ноќева, стана и тргна; и наближи до Јевус, кој е сега Ерусалим, со двете натоварени магариња и наложницата со него.

11Кога беа близу до Јевус, денот веќе беше изминал. И слугата му рече на господарот свој: „Да навратиме во овој јевусиски град и да ноќеваме во него.“

12Господарот му одговори: „Не, нема да одиме во град на туѓинци, кои не се од синовите Израелови, а ќе појдеме во Гива.“

13И му рече на слугата свој: „Оди да стигнеме до едно од местата на Гива и ќе ноќеваме во Гива или во Рама.“

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.
[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.
[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: "Para onde você está indo? De onde vem?"

[18]Ele respondeu: "Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.
[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada".
[20]"Você é bem-vindo em minha casa", disse o homem idoso. "Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça."
[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[14]Па тргнаа, и одеа, а сонцето зајде близу до Гива Венијаминова.

[15]И тие навратија таму, за да одат да ноќеваат во Гива. Откако влезе, тој седна на градскиот плоштад, но никој не ги покани во домот свој да ноќеваат.
[16]И ете, еден старец се враќаше вечерта од полска работа; тој беше родум од Ефремовата Планина и живееше како придојден во Гива. Жителите, пак, од тоа место беа Венијаминови синови.
[17]Кога ги крена очите, тој виде на градскиот плоштад патник. И старецот запраша: „Каде одиш и од каде доаѓаш?"

[18]Тој му одговори: „Од Витлеем Јудејски одиме во Ефремовата Планина, од каде што сум јас; отидов во Витлеем Јудејски, а сега одам кон домот свој; и никој не ме поканува во својот дом;

[19]си имаме и слама и храна за своите магариња; исто така има и леб и вино за мене и за мојата жена и за овој човек, кој ме придружува мене, твојот слуга; од ништо немаме потреба."

[20]Старецот му рече: „Биди спокоен; каква потреба и да имаш, јас ќе се погрижам, само на улица не ноќевај."

[21]И го одведе во домот свој и им даде храна на магарињата негови, а самите тие си ги измија нозете, јадеа и пиеја.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[22]Додека се веселеа, ете, градските жители, развратници, ја опколија куќата, зачукаа на вратата и му говореа на старецот, стопанот на куќата: „Изведи го човекот, кој влезе во куќата твоја за да имаме однос со него.“

[23]Стопанот на куќата излезе пред нив и им рече: „Не, браќа мои, не правете зло, кога тој човек влегол во куќата моја, не правете го тоа безумие;

[24]еве, јас имам ќерка девица, а тој има наложница, ќе ги изведам, осрамете ги и правете со нив, сè што ви е мило; а со тој човек не правете го тоа безумие.“

[25]Но тие не сакаа да го слушаат. Тогаш мажот ја зеде својата наложница и ја изведе кај нив на улица. Тие ја познаа и ја злоставуваа цела ноќ до утрината. И ја пуштија во зората.

[26]И во зората дојде жената, падна пред куќната врата на човекот, кај кого беше господарот нејзин, и лежеше до осамнување.

[27]Господарот нејзин стана утрината, ја отвори куќната врата и излезе за да тргне на пат; и ете, наложницата негова лежи пред куќната врата, со рацете на прагот.

[28]Тој ѝ рече: „Стани, ќе одиме!“ Но одговор немаше. Тој ја стави на магарето, стана и замина за местото свое.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

[29]Кога дојде во домот свој, зеде нож, ја фати својата наложница, ја пресече по деловите на телото нејзино на дванаесет делови и ги испрати по сите краеви на Израел.

[30]И им рече на луѓето што ги испрати: „Така зборувајте по сиот Израел: Дали се случило или сте виделе вакво нешто досега од денот кога Израеловите синови излегоа од египетската земја? Затоа размислете за тоа, посоветувајте се и кажете!“

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: “Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa,

Судии 20

Во одмаздувачка војна против Венијаминците

[1]Тогаш излегоа сите синови Израелови, и се собра целата заедница како еден човек од Дан до Вирсавија и од Галаадската земја пред Господ во Мицпа.

[2]Се собраа старешините на сиот народ, сите племиња Израелови, во собранието на народот Божји, – четиристотини илјади пешаци мечоносци.

[3]А Венијаминовите синови слушнаа дека синовите Израелови дошле во Мицпа. И Израеловите синови запрашаа: „Кажете, како станало тоа зло?“

[4]Левитот, мажот на убиената жена, одговори и рече: „Дојдов со својата наложница да ноќевам во Гива Венијаминова;

[5]и се кренаа против мене жителите на Гива и преку ноќта ја опколија заради

com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.
[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.
[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto".
[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: "Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.
[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel".

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.
[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: "O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?
[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel". Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

мене куќата; мене сакаа да ме убијат, а мојата наложница ја силуваа, така што таа умре;
[6]јас ја зедов наложницата своја, на парчиња ја исеков и ја испратив во сите краеви на наследството Израелово, бидејќи тие извршија незаконито и срамно дело во Израел;
[7]ете, сите вие, синови Израелови, разгледајте го тоа дело и решете тука."
[8]И се крена сиот народ како еден човек и рече: „Никој нема да отиде во шаторот свој и никој нема да се врати во домот свој.

[9]А еве што ќе направиме сега со Гива: да фрлиме ждрепка

[10]и ќе избереме по десет мажи на сто од сите Израелови племиња, по сто на илјада и по илјада на десет илјади за да донесат храна за народот, кој ќе тргне против Гива Венијаминова, за да ја казни за срамот што го изврши против Израел."

[11]И сите Израелци се собраа против градот еднодушно, како еден човек.

[12]И Израеловите племиња испратија луѓе да му кажат по целото Венијаминово племе: „Каква гнасотија е извршена кај вас!
[13]А сега, предајте ги тие развратници што се во Гива; ние ќе ги убиеме и ќе го искорениме злото од Израел." Но синовите Венијаминови не сакаа да го

послушаат гласот на браќата свои, синовите Израелови.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[14]И синовите Венијаминови од градовите се собраа во Гива, за да тргнат во војна против синовите Израелови.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

[15]А во оној ден Венијаминовите синови што се беа собрале од градовите свои, се изброија дваесет и шест илјади мажи мечоносци; освен тоа од жителите на Гива имаше одбрани на број седумстотини.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[16]Во сиот тој народ имаше седумстотини меѓу одбраните мажи, кои беа леваци, и сите тие фрлаа камења со праќи, без да погрешат.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[17]А Израелците, без Венијаминовите синови, броеја четиристотини илјади души мечоносци; сите тие беа способни за војна.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

[18]Тогаш Израеловите синови станаа и отидоа во Божјиот дом и Го запрашаа Бога: „Кој од нас прв ќе тргне во бој против синовите Венијаминови?“ И Господ одговори: „Јуда прв нека оди.“

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

[19]Утрината станаа синовите Израелови и се распоредија на табори пред Гива;

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[20]и излегоа Израелците за борба против Венијамин и се наредија синовите Израелови во бојни редови близу до Гива.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[21]Тогаш излегоа од Гива и синовите Венијаминови и во тој ден убија дваесет и две илјади Израелци.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[22]Но, народот израелски се соведе и пак се нареди за борба на истото место, каде што беше претходниот ден.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: “Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vocês devem atacar”.

[23]И отидоа синовите Израелови пред Господ и плачеа до вечерта, па Го прашаа Господа: „Да влеземе ли пак во борба со синовите на нашиот брат Венијамин?“ Господ им рече: „Одете против него!“

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[24]И вториот ден Израеловите синови пак настапија против синовите на Венијамин.

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[25]Во тој ден излезе и Венијамин од Гива и беа убиени од синовите Израелови уште осумнаесет илјади души мечоносци.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[26]Тогаш сите Израелови синови и сиот народ тргнаа и дојдоа во Божјиот дом, па седеа таму и плачеа пред Господ, постеа целиот ден до вечерта и Му принесоа на Бога сепаленици и жртви за мир.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[27]И Го прашаа синовите Израелови Господа, – во тоа време ковчегот на заветот беше таму, –

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: “Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos”.

[28]и Финес, синот Елеазаров, син Аронов, стоеше пред него: „Дали да излеземе пак против нашиот брат Венијамин или не?“ Господ им рече: „Одете! Утре ќе го предадам во вашите раце.“

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[29]Тогаш Израел постави заседа околу Гива.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

[32]Enquanto os benjamitas diziam: “Nós os derrotamos como antes”, os israelitas diziam: “Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas”.

[33]Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

[34]Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

[35]O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

[36]Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois

[30]На третиот ден излегоа синовите Израелови против синовите на Венијамин, па, како и порано, се наредија за борба против Гива.

[31]Венијаминовите синови излегоа против народот и се оддалечија од градот, и почнаа, како порано, да убиваат од народот по патиштата, од кои еден води за Ветил, а друг во Гива, преку полето, и убија до триесет души Израелци.

[32]И Венијаминовите синови си рекоа: „Тие паѓаат пред нас како порано.“ А Израеловите синови си рекоа: „Да бегаме од нив и да ги одвлечеме од градот на патот.“

[33]Тогаш сите Израелци станаа од местото свое и се наредија во Ваал-Тамар. А Израеловата заседа се спушти од местото свое од западната страна на Гива.

[34]И се собраа против Гива десет илјади души одбрани од сиот Израел, и почна жестока борба. Но Венијаминовите синови не знаеја дека ќе ги снајде зло,

[35]и Господ го разби Венијамин пред Израел, и Израелците кутнаа во тој ден од синовите Венијаминови дваесет и пет илјади и сто души вооружени со мечеви.

[36]Кога Венијаминовите синови помислија дека се совладани од Израелците, кои им направија место, бидејќи Изра-

confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

елците се надеваа на заседата, што ја беа поставиле близу до Гива,

[37]Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

[37]заседата побрза и се спушти кон Гива, – влезе и го порази со меч целиот град.

[38]Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

[38]Израелците си беа договориле знак со заседата, да нападнат, кога ќе се крене дим од градот.

[39]e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

[39]И така, кога Израелците отстапија од местото на борбата, и Венијамин почна да поразува и кутна до триесет души Израелци, велејќи: „Пак паѓаат пред нас, како и во поранешните судири“,

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[40]тогаш почна да се издига од градот дим како столб. Венијамин погледна назад, и ете, од целиот град излегува дим кон небото.

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

[41]И Израелците се вратија, а Венијамин се уплаши, бидејќи виде дека го снашло зло.

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[42]И избегаа синовите Венијаминови од Израелците по патот кон пустината, но беа следени со колеж, и оние што излегуваа од градовите, таму ги убиваа;

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[43]го опколија Венијамин и го гонеа без почивка и го поразуваа до самата источна страна на Гева.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[44]И од синовите Венијаминови паднаа осумнаесет илјади души, силни мажи.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao

[45]А од другите што се свртеа и се спуштија спрема пустината, кон карпата Римон, насобраа пет илјади и

longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: "Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita".

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[3]"Ó Senhor Deus de Israel", lamentaram, "por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?"

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: "Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?" Pois

ги гонеа дури до Гидом, и од нив убија две илјади души.

[46]Сите, пак, Венијаминови синови, паднати тој ден, беа дваесет и пет илјади души, вооружени со мечеви, сите беа силни мажи.

[47]Другите се свртеа и избегаа во пустината, накај карпата Римон, шестотини души и таму останаа четири месеци.

[48]А Израелците се вратија кај синовите Венијаминови и ги поразија со меч, и луѓето од градот, и добитокот, и сè што имаше останато, и со оган ги изгореа сите градови што се наоѓаа по патот.

Судии 21

Венијаминовото племе повторно се издига

[1]И се заколнаа Израелците во Мицпа, велејќи: „Никој од нас да не ја дава ќерка си на Венијаминовите синови за жена!"

[2]И народот дојде во Божјиот дом, седеа таму до вечерта пред Бога, кренаа голем писок, силно плачеа

[3]и велеа: „Господи, Боже Израелов, зошто се случи ова во Израел, па сега изчезна едно племе во Израел."

[4]На другиот ден народот порани, и подигна таму жртвеник и принесоа жртви сепаленици, и жртви за мир.

[5]И рекоа синовите Израелови: „Кој уште од сите Израелови племиња не дошол на собранието пред Господ?"

tinham feito um juramento solene de que qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. “Hoje uma tribo foi eliminada de Israel”, diziam.
[7]“Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?”
[8]Então perguntaram: “Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?” Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.
[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.
[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.
[11]“É isto o que vocês deverão fazer”, disseram, “matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens.”

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

Зашто голема клетва беше изречена пред оние што не беа дошле пред Господ во Мицпа, и беше речено, дека тие ќе бидат предадени на смрт.
[6]И синовите Израелови се смилија над братот свој Венијамин и рекоа: „Денес се истреби едно племе од Израел;
[7]што да направиме за жени на останатите од нив, кога се заколнавме во Господ дека нема да им ги даваме ќерките свои за жени?“
[8]И рекоа: „Има ли некое од племињата Израелови, кое не е дојдено пред Господ во Мицпа?“ И се покажа дека од Јавеш Галаадски никој не дошол на собранието пред Господ.
[9]Го прегледаа народот, и ете, немаше ни еден од жителите на Јавеш Галаадски.
[10]И општеството испрати таму дванаесет илјади души, и им дадоа заповед, велејќи: „Одете и поразете ги со меч жителите на Јавеш Галаадски, и жените и децата;
[11]и еве што ќе направите: ‚Секој маж и секоја жена што познава машко легло, убијте ги.‘“
[12]И најдоа меѓу жителите на Јавеш Галаадски четиристотини моми што не познале машко легло, и ги доведоа во логорот кај Силом, кој е во хананската земја.

[13]Тогаш целото општество испрати луѓе да разговараат со синовите Вени-

јаминови, кои беа кај карпата Римон, и им објавија мир.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[14]И така Венијаминовите синови се вратија и им дадоа жени што беа останале живи од жените на Јавеш Галаадски; но излезе дека тие не стасуваат.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[15]А на народот, пак, му беше жал за Венијамин, поради тоа што Господ не ја зачува целината на Израеловите племиња.

[16]E os líderes da comunidade disseram: "Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[16]И си рекоа старешините народни: „Што да направиме за жени на другите синови, бидејќи жените кај Венијамин се убиени?"

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[17]И рекоа: „Наследството на Венијамин нека остане, за да не се сотре едно племе од Израел.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[18]Но ние не можеме да им дадеме жени од нашите ќерки, зашто синовите Израелови се заколнаа, велејќи: ,Проклет да биде оној што ќе му даде жена на Венијамин!'"

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona".

[19]И рекоа: „Ете, секоја година е празник Господов во Силом, на север од Ветол и на исток од патот, кој води од Ветил за Сихем, и на југ од Левона."

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: "Vão, escondam-se nas vinhas

[20]И им заповедаа на синовите Венијаминови, велејќи: „Одете и сокријте се во лозјата,

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[21]и гледајте, кога ќе излезат момите од Силом да играат оро, излезете од лозјата и грабнете си секој жена за себе од тие моми, па одете си во земјата Венијаминова;

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas”.

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[22]а кога ќе дојдат татковците, или браќата нивни да се поплачат кај нас, ние ќе им речеме: ,Простете ни за нив, бидејќи ние не зедовме за секого од нив жена во време на војната, и вие не им дадовте; сега вие сте виновни.‘“

[23]Така и направија синовите Венијаминови, и зедоа според бројот свој жени од оние што беа во орото и кои ги одзедоа, па тргнаа и се вратија во делот свој, и изградија градови и заживеа во нив.

[24]Во исто време Израелците се разотидоа оттаму, секој според родот свој и според племето свое, отиде во делот свој.

[25]Во тие денови Израел немаше цар: секој го правеше она што му се чинеше дека е добро.

O livro de Rute

Rute 1

Noemi e Rute

[1] Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

[2] Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

[3] Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

[4] os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

[5] Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

[6] Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

[7] Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

Рута

Рута 1

Неволји на семејството на Елимелех

[1]Во она време, кога управуваа судиите, настана глад во земјата. И еден човек од Витлеем Јудејски отиде да живее во моавските полиња, заедно со жена си и двајцата сина.

[2]Името на тој човек му беше Елимелех, името на жена му Ноемина, а двајцата синови негови се викаа Малон и Килион: тие беа од родот на Ефрат, од Витлеем Јудејски. И дојдоа во моавските полиња и останаа таму.

[3]Елимелех, мажот на Ноемина, умре, и таа остана со двајцата синови свои.

[4]Тие си зедоа за жени Моавки – на едната името ѝ беше Орпа, а на другата – Рута; и живееја таму околу десет години.

[5]Но подоцна и обајцата синови нејзини, Малон и Килион, умреа, и остана таа жена без двајцата синови свои и без мажот свој.

Рута ја придружува Ноемина во Витлеем

[6]Тогаш таа се крена со снаите свои за да замине од моавските полиња, бидејќи беше чула во моавските полиња дека Бог го посетил Својот народ и му дал леб.

[7]И таа тргна од она место, каде што живееше, и двете снаи нејзини со неа. Кога одеа по патот, враќајќи се во јудејската земја,

[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

[8]Ноемина им рече на двете свои снаи: „Одете и вратете се секоја во куќата на својот татко; Господ нека ви направи милост, според тоа како постапувавте со покојните и со мене!

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[9]Нека ви даде Господ да најдете прибежиште секоја во куќата на својот маж!“ И ги бакна. Но тие повикаа, и заплакаа, па

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[10]ѝ рекоа: „Не, ние ќе се вратиме со тебе кај твојот народ.“

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[11]А Ноемина рече: „Вратете се, ќерки мои; зошто ќе доаѓате со мене? Зарем уште имам во утробата своја синови, кои би ви станале мажи?

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[12]Вратете се, ќерки мои, одете си, бидејќи сум веќе стара и не можам да се омажам; па и да речев: ‚уште имам надеж‘, и дури оваа ноќ да се омажам и подоцна да родам синови,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[13]ќе можете ли да чекате додека да пораснат? Можете ли да се воздржите да не се омажите? Не, ќерки мои, многу ми е жал за вас, зашто раката Господова се сврте против мене.“

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[14]Тие повикаа и пак заплакаа. И Орпа се прости со свекрвата своја, а Рута остана со неа.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[15]Ноемина ѝ рече: „Ете, твојата јатрва се врати кај својот народ и кај своите богови; врати се и ти по јатрвата своја.“

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e,

[16]Но Рута одговори: „Не ме принудувај да те оставам и да се одделам од тебе; каде што ќе одиш ти, таму ќе дојдам и

onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

јас, и каде ќе живееш ти, таму ќе живеам и јас; твојот народ ќе биде мој народ, и твојот Бог – мој Бог;

[17]и каде што ќе умреш ти, таму и јас ќе умрам и ќе бидам погребана; Господ нека ме казни и уште полошо нека ми додаде, ако нешто друго освен смртта ме раздели од тебе.“

[18]Ноемина, откако виде дека таа цврсто е решена да оди со неа, престана да ѝ зборува.

[19]И одеа тие двете додека стигнаа до Витлеем; целиот град се возбуди поради нив, и прашуваа: „Оваа ли е Ноемина?“

[20]Таа им рече: „Не ме викајте Ноемина, викајте ме Мара, зашто Семоќниот ме исполни со премногу горчина.

[21]Јас излегов одовде полна, а Господ ме врати празна: зошто да ме викате Ноемина, кога Господ ме принуди да страдам, Семоќниот ми испрати несреќа?“

[22]И Ноемина се врати, а заедно со неа и снаата нејзина, Моавката Рута, која дојде од моавските полиња; тие пристигнаа во Витлеем, кога беше почнала жетвата на јачменот.

Рута 2

Рута пабирчи на нивите на Вооз

[1]Ноемина имаше роднина по мажот, човек многу имотен, од родот на Елимелех, по име Вооз.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

Boaz fala a Rute benignamente

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

[2]И Моавката Рута ѝ рече на Ноемина: „Ќе тргнам по нивјето и ќе собирам класје по оној во чии очи ќе најдам милост.“ Таа ѝ одговори: „Оди, ќерко.“

[3]Таа отиде и почна да собира на една нива класје по жетварите. И се покажа дека таа нива му припаѓа на Вооз, кој беше од родот Елимелехов.

[4]И ете, Вооз дојде од Витлеем и им рече на жетварите: „Господ со вас.“ Тие му одговорија: „Нека те благослови Господ!“

[5]И Вооз го запраша слугата свој, надгледувачот на жетварите: „Чија е онаа млада жена?“

[6]Слугата надзорник над жетварите, одговори и рече: „Таа млада жена е Моавка, дошла со Ноемина од моавските полиња;

[7]таа ни рече: ‚Оставете ме да берам и да собирам меѓу снопјата по жетварите‘; дојде и остана тука од утрината досега; таа малку останува дома.“

[8]И Вооз ѝ рече на Рута: „Слушај, ќерко моја, не оди да собираш на друга нива и не си оди оттука, туку остани со моите слугинки;

[9]гледај на која нива тие жнеат, и оди со нив; ете јас им заповедав на слугите свои да не ти пречат; кога ќе ожедниш, оди кај садовите и пиј, од каде што црпат слугите мои.“

[10] Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

[10]Таа падна ничкум, се поклони до земја и му рече: „Со што заслужив толкава милост во твоите очи, па ме примаш, иако сум туѓинка?“

[11] Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

[11]Вооз ѝ одговори и ѝ рече: „Ми рекоа за сè што си направила за свекрвата своја по смртта на мажот твој, дека си оставила татко, мајка и татковина и си дошла меѓу народ кој не си го познавала до вчера и завчера;

[12] O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

[12]Господ нека ти возврати за твоето дело, и да добиеш полна награда од Господ, Бог Израелов, кај Кого си дошла за да се засолниш под Неговите крилја!“

[13] Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

[13]Таа одговори: „Можеби ќе најдам милост пред очите твои, господаре мој! Ти ме утеши и ѝ зборуваше од срце на робинката своја, макар и да не вредам ни колку една слугинка твоја.“

[14] À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

[14]И ѝ рече Вооз: „Кога ќе приближи времето за јадење, дојди тука и јади леб и топи го залакот свој во оцет.“ И таа седна покрај жетварите. Тој ѝ даде леб; таа јадеше, се најаде, и уште ѝ остана.

[15] Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

[15]И стана да собира класје. Вооз им заповеда на слугите и рече: „Нека собира и меѓу снопјата, и не ја навредувајте;

[16] Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

[16]дури и од снопјата потфрлувајте и оставајте; нека собира и немојте да ја прекорувате.“

[17] Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

[18] Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[17]Така собираше таа на нивата до вечерта и го исчука собраното и тоа даде близу една ефа јачмен.

[18]Откако го зеде тоа, отиде во градот, и свекрва ѝ виде, колку беше собрала таа. И ѝ го даде она, што ѝ беше останало, откако се беше најала.

[19]И ѝ рече свекрвата: „Каде береше денес и каде работеше? Да биде благословен оној што те примил!“ Рута ѝ кажа на свекрвата своја, кај кого работела, и рече: „Човекот, кај кого денес работев, се вика Вооз.“

[20]И ѝ рече Ноемина на снаата своја: „Нека е благословен од Господ, поради тоа што не ги лиши од милоста своја ниту живите, ниту умрените!“ И ѝ рече Ноемина: „Тој човек ни е близок; тој е наш роднина.“

[21]Моавката Рута одговори: „Тој дури ми рече – остани кај моите слугинки, додека да ја завршат целата жетва.“

[22]И ѝ рече Ноемина на снаата Рута: „Добро е, ќерко, тоа што си одела со неговите слугинки, и така барем нема да те задеваат на друга нива.“

[23]Така се приклучи таа кон Воозовите слугинки и собираше класје додека заврши јачменовата жетва и пченичната жетва, и живееше со својата свекрва.

Рута 3

Рута ја минува ноќта покрај нозете на Вооз

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

Boaz promete a Rute casar com ela

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última

[1]Ноемина, нејзината свекрва, ѝ рече: „Ќерко моја, ајде да ти побарам спокојно место за да ти биде подобро.

[2]Ете, Вооз, со чии слугинки беше ти, е наш роднина, оваа ноќ тој го вее јачменот на гумното;

[3]затоа измиј се, намачкај се, промени се и оди на гумното, но не му се покажувај додека не заврши со јадењето и пиењето;

[4]а кога ќе легне да спие, дознај го местото, каде ќе легне; тогаш оди, открij го откај нозете негови и легни; тој ќе ти каже што да правиш.“

[5]Рута ѝ рече: „Ќе направам сè, како што ми кажа.“

[6]И отиде на гумното и направи сè онака, како што ѝ порача свекрвата нејзина.

[7]Вооз се најаде и се напи, и го развесели срцето свое, и отиде, па легна да спие до стогот. И таа отиде полека, го откри откај нозете негови и легна.

[8]На полноќ тој се тргна, се обсрна, и еве покрај нозете негови лежи жена.

[9]И тој рече: „Која си ти?“ Таа одговори: „Јас сум Рута, твоја робинка, рашири го крилото од својата наметка над својата робинка, зашто си ми близок роднина.“

[10]Вооз ѝ рече: „Благословена да си од Господ, ќерко! Овој твој чин на милоср-

benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.
11 Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.
12 Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.
13 Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.
14 Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.
15 Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.
16 Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.
17 E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.
18 Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

дие е подобар од првиот, зашто не отиде да бараш момци, бедни или богати;
11затоа не плаши се, ќерко! Јас ќе направам за тебе сè, што кажа ти; зашто на секоја порта кај мојот народ знаат дека ти си чесна жена;
12иако е точно дека сум ти роднина, но има друг роднина, поблизок од мене.
13Остани оваа ноќ; а утре, ако тој те земе, добро, нека те земе, ако, пак, не те земе, јас ќе те земам; се колнам во живиот Господ! Спиј до утре!“
14И преспа таа покрај нозете негови до утрината и стана, пред да можат да се распознаат еден со друг, зашто Вооз рече: „Да не се знае дека доаѓала жена на гумното.“
15И ѝ рече: „Дај ја наметката што е на тебе, подржи ја.“ Таа ја држеше, и тој ѝ измери шест мери јачмен, ја натовари и си отиде во градот.
16А Рута дојде кај свекрва ѝ. Таа ја запраша: „Што направи, ќерко?“ Таа ѝ раскажа сè, што беше направил оној човек за неа.
17Таа рече: „Тој ми ги даде овие шест мери јачмен и ми рече: ‚Не оди со празни раце кај свекрвата своја!‘“
18Таа ѝ рече: „Почекај, ќерко, додека да дознаеш, како ќе се сврши работата; зашто тој човек нема да се успокои додека не ја сврши денес таа работа.“

Rute 4

Boaz casa com Rute

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria

Рута 4

Вооз се зазема за наследството на Елимелех

[1]Вооз излезе пред градските порти и таму седна. И ете, минува оној роднина, за кого говореше тој. И му рече: „Дојди и седни тука!“ Тој дојде и седна.

[2]Вооз повика десет мажи од градските старешини и рече: „Седнете тука!“ И тие седнаа.

[3]И Вооз му рече на роднината: „Ноемина, која се врати од моавските полиња, го продава делот од нивата, што му припаѓа на братот наш Елимелех;

[4]јас решив да ти јавам и да ти кажам: ‚Купи го пред седнативе тука – старешините на мојот народ. Ако сакаш да го откупиш, откупи го; ако, пак, решиш да не го откупиш, кажи ми, за да знам, зашто, освен тебе, нема кој да го откупи, а по тебе сум јас.‘“ Тој одговори: „Јас ќе го откупам.“

[5]Вооз рече: „Штом ја откупуваш нивата од Ноемина, треба да ја земеш за сопруга и Моавката Рута, жена на умрениот, за да остане нивата во наследството на нејзиниот починат маж.“

[6]А оној роднина одговори: „Јас не можам да ја откупам, зашто ќе го растурам моето наследство; преземи го ти моето право на откупување, бидејќи јас не можам да ја земам.“

[7]Порано во Израел, кога се откупуваше и разменуваше нешто, заради

confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

[11] Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

[12] Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

Rute dá à luz Obede

[13] Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

потврдување на размената постоеше ваков обичај: едниот ја собуваше обувката своја и му ја даваше на другиот, и тоа служеше како сведоштво во Израел.

[8]И оној роднина му рече на Вооз: „Откупи го ти!“ И ја собу обувката своја, и му ја даде.

[9]И Вооз им кажа на старешините и на целиот народ: „Вие сте сега сведоци дека јас го купувам од Ноемина сето Елимелехово и сето Килионово и Малоново наследство;

[10]исто така ја земам за жена и Моавката Рута, Малоновата жена за да го востановам името на умрениот во неговото наследство за да не исчезне името на умрениот меѓу браќата негови и од неговиот роден град; вие сте ми денес сведоци за тоа.“

[11]И сиот народ што беше при градските порти, и старешините рекоа: „Ние сме сведоци. Нека даде Господ, жената, која влегува во куќата твоја, да биде како Рахила и Лија, кои и обете го изградија домот Израелов; збогатувај се во родот Ефратов, и нека се слави името твое во Витлеем;

[12]И со потомството, кое Господ ќе ти го даде од оваа млада жена, нека стане твојот дом како домот на Фарес, кого Тамара му го роди на Јуда.“

Вооз се жени со Рута; раѓањето на Овид

[13]И Вооз ја зеде Рута, и таа му стана жена. И тој влезе кај неа, и Господ ѝ даде, та зачна и роди син.

[14] Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

[14]И ѝ велеа жените на Ноемина: „Нека е благословен Господ, зашто не те остави денес без наследник! И нека биде славно името негово во Израел.

[15] Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

[15]Тој ќе ти биде обнова на животот и прехрана во старите денови твои, зашто е рожба на снаата твоја, која те сака и која ти вреди повеќе од седум синови.“

[16] Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

[16]И Ноемина го зеде детето и го носеше во прегратките свои и се грижеше за него.

[17] As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

[17]Сосетките му дадоа име, велејќи: „На Ноемина ѝ се роди син“, и го нарекоа Овид. Тој е татко на Јесеј, таткото Давидов.

Список на Давидовите предци

[18] São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

[18]А ова се потомците на Фарес: Фарес го роди Есром;

[19] Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

[19]Есром го роди Арам; Арам го роди Аминадав;

[20] Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

[20]Аминадав го роди Наасон; Наасон го роди Салмон;

[21] Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

[21]Салмон го роди Вооз; Вооз го роди Овид;

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

[22]Овид го роди Јесеј; Јесеј го роди Давид.

O primeiro livro de Samuel	1 Самоилова

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

[1] Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

[2] Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

[3] Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

[4] No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

[5] A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

[6] (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

[7] E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

[8] Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não

1 Самоилова 1

Ана во светилиштето во Силом

[1]Имаше еден човек од Раматаим-Цофим, од Ефремовата Гора, името му беше Елкана, син на Јерохам, син на Елијуј, син на Тоху, син на Цуф, ефратец.

[2]Тој имаше две жени: едната се викаше Ана, а другата Пенина. Пенина имаше деца, Ана, пак, немаше деца.

[3]И секоја година на определени денови тој човек одеше од градот свој за да Му се поклони и да Му принесе жртва на Господ Саваот во Силом; таму беа двајцата синови на Илиј: Офни и Финес, свештеници на Господ.

[4]А во денот, кога Елкана принесуваше жртва, ѝ даваше на жената своја Пенина и на сите нејзини синови и ќерки, делови од жртвата,

[5]а на Ана, пак, ѝ даваше двоен дел, зашто таа немаше деца, а и ја сакаше Ана повеќе од Пенина, иако Господ ѝ ја беше затворил утробата нејзина.

[6]Соперничката нејзина многу жестоко ја раздразнуваше за да ја натажи, поради тоа што Господ ѝ ја беше затворил утробата нејзина.

[7]Така станувaше секоја година, кога Елкана одеше во домот Господов: онаа ја раздразнуваше, а оваа плачеше и не јадеше.

[8]И ѝ рече Елкана, мажот нејзин: „Ано!“ Таа му одговори: „Еве, ме господаре.“ И

comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

ѝ рече: „Зошто плачеш и зошто не јадеш, и поради што е нажалено срцето твое? Не сум ли јас за тебе повреден отколку десет синови?“

A oração e o voto de Ana

9 Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

9Откако јадеа и пиеја во Силом, Ана стана и застана пред Господ. А свештеникот Илиј седеше на стол пред влезот во храмот Господов.

10 levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

10Таа тажеше во душата своја и Му се молеше на Господ и горко плачеше,

11 E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

11и даде заклетва, велејќи: „Господи, семоќни Боже Саваоте! Ако погледнеш милостиво кон понизноста на слугинката Твоја и се сетиш за мене, и не ја заборавиш слугинката Своја и ѝ дадеш на слугинката Своја машко дете, јас ќе Му го посветам на Господ до денот на неговата смрт; и вино и жесток пијалок нема да пие и брич нема да ја допре неговата глава.“

12 Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

12Додека таа се молеше долго пред Господ, Илиј ја гледаше во устата;

13 porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

13и бидејќи Ана говореше во срцето свое, устата нејзина само се мрдаше, гласот нејзин не се слушаше, Илиј помисли дека е пијана.

14 e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

14И ѝ рече: „До кога ќе бидеш пијана? Истрезни се од виното свое и истави се од лицето Господово.“

15 Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida

15Ана одговори и рече: „Не, господаре мој; јас сум жена, со длабока тага во душата; вино и жесток пијалок не сум

forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a

пила, а ја изливам душата своја пред Господ.

[16]Не ја сметај слугинката своја за лоша жена, зашто поради големата жалост и поради тагата своја јас говорев досега.“

[17]Илиј одговори и рече: „Оди си со мир, и Бог Израелов нека ја исполни молбата твоја, за што Го молеше.“

[18]А таа одговори: „Можеби слугинката твоја ќе најде милост во твоите очи.“ И таа тргна по патот свој, и јадеше, и лицето нејзино веќе не беше тажно, како пред тоа.

Раѓањето и детството на Самоил

[19]И утредента тие станаа рано, се поклонија пред Господ и се вратија, па отидоа во домот свој во Рама. И Елкана беше близок со Ана, жената своја, а Господ си спомна за неа.

[20]По извесно време Ана зачна, роди син и му даде име Самоил, бидејќи велеше таа: „Од Господ го побарав.“

[21]И отиде мажот нејзин Елкана и целата челад негова во Силом за да Му ја принесе годишната жртва на Господ и заветите свои.

[22]Но Ана не отиде со него, велејќи му на мажот свој: „Кога ќе го одбијам детето и кога ќе порасне, тогаш ќе го одведам, и тој ќе се јави пред Господ и ќе остане таму засекогаш.“

[23]И ѝ рече Елкана, мажот нејзин: „Прави што мислиш дека е добро. Остани додека го одбиеш. Само Господ нека го претвори во вистина зборот што

mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

24 Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

25 Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

26 E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

27 Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

28 Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

1 Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

2 Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

3 Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa

излегол од твојата уста.“ И остана дома жена му и го доеше синот додека не го одби од градите.

24А кога го одби, отиде со него во Силом, земајќи со себе тригодишен јунец и една ефа брашно и мев со вино, па дојде во домот Господов во Силом, и детето со нив. А детето уште беше малечко.

25И го заклаа јунецот, а детето го доведоа кај Илиј;

26и рече: „О, господаре мој, се колнам во твојата душа, господаре мој! Јас сум онаа жена, која стоеше тука пред тебе и Му се молеше на Господ;

27за ова дете се молев, и Господ ја слушна молбата моја, за што Му се молев;

28и јас го предавам сега на Господ за сите денови на животот негов – нека Му служи на Господ.“ И таа Му се поклони таму на Господ.

1 Самоилова 2

Ана Му благодари на Господ

1И се молеше Ана и велеше: „Ми се зарадува срцето мое во Господ; се возвиши силата моја преку мојот Бог; широко се отвори устата моја против моите непријатели, зашто се радувам поради спасението од Тебе.

2Никој не е така свет како Господ; зашто нема друг, освен Тебе; и нема тврдина како нашиот Бог.

3Не зборувајте повеќе толку горделиво! Зборови дрски нека не излегуваат од

boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

Os crimes dos filhos de Eli

вашата уста; зашто Господ е Бог на знаењето, и постапките Негови се одмерени.

[4]Лакот на силните се прекршува, а слабите со сила се здобиваат.

[5]Ситите работат за леб, а гладните почиваат. Дури и неплодната раѓа седумпати, а многудетната изнемоштува.

[6]Господ умртвува и оживува, одведува во пеколот, и повторно оттаму доведува назад.

[7]Господ го прави човекот сиромав и богат, го понижува и го воздига.

[8]Од прав го подига бедниот, од кал го крева сиромавиот, ставајќи го да седне со големците, и им го дава во наследство престолот на славата; зашто во Господ се столбовите на земјава, и Тој врз нив ја утврди вселената.

[9]Ги услишува молитвите на молителот и ги благословува деновите на праведниот, зашто не е според силата човекот јак.

[10]Господ ќе ги изнемошти оние што се препираат со Него. Од небесата ќе згрми на нив. Господ ќе ги суди краиштата на земјата, ќе му даде сила на Својот цар и ќе ја возвиши моќта на помазаникот Свој.“

[11]Елкана замина за Рама во својот дом, а момчето остана да Му служи на Господ покрај свештеникот Илиј.

Синовите на Илиј

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com

[12]А синовите на Илиј беа лоши луѓе. Тие не Го познаваа Господа

[13]и долгот на свештеникот кон народот. Кога некој принесуваше жртва, слугата на свештеникот доаѓаше со вилушка во раката, додека се вареше месото,

[14]и ја спушташе во котелот, или во котлето, или во тавата, или во грнето, и што ќе извади вилушката, тоа го земаше за себе свештеникот. Така постапуваа тие со сите Израелци што доаѓаа таму во Силом.

[15]Дури и пред да изгори лојот, слугата на свештеникот доаѓаше и му велеше на оној што принесуваше жртва: „Дај месо за печење на свештеникот; тој нема да земе од тебе варено месо, ами дај сурово.“

[16]И ако некој му речеше: „Прво нека изгори лојот, како што е редот, и после земи си, колу што ти сака душата“, тој ќе речеше: „Не, дај сега, ако не, насила ќе земам.“

[17]И гревот на тие млади луѓе беше многу голем пред Господ, зашто тие вршеа неправда против жртвите Господови.

[18]А момчето Самоил служеше пред Господ, облечено во ленен ефод.

Семејството на Самоил

[19]Горната облека негова му ја правеше мајка му и му ја донесуваше секоја

seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

Eli repreende os seus filhos

[22] Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

[23] E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

[24] Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

[25] Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

[26] Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

година, кога доаѓаше со мажот свој за да принесе годишна жртва.

[20]Илиј ги благослови Елкана и жена му и рече: „Да ти даде Господ деца од оваа жена како замена за она, кое ти Му го подари на Господ!“ И заминаа во своето место.

[21]И ја посети Господ Ана, и таа зачна и роди уште три сина и две ќерки. А момчето Самоил растеше пред лицето на Господ.

Илиј ги укорува своите синови

[22]Илиј, пак, беше многу стар и слушаше сè што правеа синовите негови со сите Израелци, и дека тие спијат со жените кои служеа покрај влезот во скинијата на собранието.

[23]И им рече: „Зошто правите такви работи, зашто слушам лоши зборови за вас од сиот народ.

[24]Не, деца мои, не се добри гласовите што ги слушам за вас. Немојте да правите така, бидејќи гласовите што ги слушам дека вие не му служите добро на народот Господов, не се добри.

[25]Ако човек згреши против човек, ќе се помолат на Бога за него; но ако човек згреши против Господ, кој ќе биде тој што ќе моли за него?“ Но тие не го послушаа гласот на таткото свој, бидејќи Господ веќе беше решил да ги погуби.

[26]А детето Самоил сè повеќе и повеќе растеше и се здобиваше со благонаклоност пред Господ и меѓу луѓето.

Profecia contra a casa de Eli

27 Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

28 Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

29 Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

Казната објавена до Илиј и неговото семејство

27И дојде еден Божји човек кај Илиј и му рече: „Вака вели Господ: Нели им се открив на твоите предци, кога тие уште беа робови во Египет, во домот на фараонот?

28И меѓу сите племиња Израелови нели ги избрав нив за свештеници, за да пристапуваат пред Мојот жртвеник, да кадат темјан, да носат ефод пред Мене? Нели му доверив Јас на татковиот ти дом еден дел од жртвите палени за Мене од синовите Израелови?

29А ти зошто ги презре палените жртви Мои и гледаш со ненаситно око на Моите приноси, кои ги одредив да се принесуваат пред Мене? И зошто ги претпочиташ синовите свои повеќе од Мене, гоејќи ги со најдобрите делови од сите приноси од Мојот народ Израел?

30Затоа Господ Бог Израелов вели вака: Јас бев рекол тогаш – домот твој и домот на татко ти ќе одат пред лицето Мое засекогаш, но сега Господ вели – Скраја да е од Мене, зашто Јас ќе ги прославам оние, кои Мене Ме прославуваат, а оние што Ме презираат ќе бидат презрени.

31Ете, настапуваат дни, во кои ќе го сотрам семето твое и семето на татковиот ти дом, така што никогаш да нема старец во домот твој!

[32] E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

[32]Па ти со негодување ќе ја видиш Мојата сила, и покрај сите добрини што Господ му ги направил на Израел, и за навек нема да има старец во домот твој.

[33] O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

[33]Сепак, Јас нема да ги отстранам сите твои од жртвеникот Свој, но ќе оставам барем еден за да ти пресушат очите твои и да ти ја огорчам душата, а целото потомство на домот твој ќе умира од сечилото на мечот.

[34] Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

[34]И еве ти знак што ќе стане со двајцата синови твои Офни и Финес: и обајцата ќе умрат во еден ден.

[35] Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

[35]И ќе Си поставам верен свештеник. Тој ќе постапува по срцето Мое и според душата Моја, и неговиот дом ќе го направам цврст, и тој ќе оди пред Мојот помазаник засекогаш.

[36] Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

[36]И секој што ќе остане од домот твој, ќе дојде да му се поклонува за сребрена паричка и парче леб и ќе рече: ‚Прими ме на некоја свештеничка должност за да имам парче леб.‘“

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

1 Самоилова 3

Бог го потврдува Самоил за пророк

[1]Момчето Самоил Му служеше на Господ под надзор на Илиј. Словото Господово беше ретко во тие денови и немаше виденија.

[2]И се случи во она време, кога Илиј лежеше на местото свое, а очите негови беа почнале да му слабеат, и тој не можеше да гледа,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[3]и светилникот Божји уште не беше угаснал, а Самоил лежеше во храмот Господов, каде што беше ковчегот Божји;

[4]Господ повика кон Самоил. Тој одговори: „Еве ме!“

[5]И дотрча кај Илиј и рече: „Еве ме! Зошто ме викаше?“ Но тој одговори: „Јас не сум те викал; оди легни си!“ И тој отиде и си легна.

[6]Но Господ повика по вторпат кон Самоил. Тој стана и пак отиде кај Илиј и рече: „Еве ме! Ти ли ме повика?“ Но тој рече: „Јас не сум те викал, синко; оди легни си!“

[7]Самоил дотогаш не го познаваше гласот на Господ, зашто уште не му се беше открило словото Господово.

[8]Викна Господ кон Самоил и третпат. Тој стана и отиде кај Илиј и рече: „Еве ме! Ти ли ме повика?“ Тогаш Илиј разбра дека Господ го вика момчето.

[9]И му рече Илиј на Самоил: „Оди легни си, и кога Оној што вика, ќе те повика, ти кажи: ‚Говори, бидејќи Твојот слуга слуша.‘“ И отиде Самоил и легна на местото свое.

[10]И Господ дојде, застана и викна, како и претходно: „Самоиле! Самоиле!“ И Самоил рече: „Говори, Господи, бидејќи Твојот слуга слуша.“

[11]И му рече Господ на Самоил: „Еве, ќе направам нешто во Израел, така што на

секој што ќе слушне за тоа, ќе му засујат и двете уши.

12 Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

12Во тој ден Јас ќе го исполнам над Илиј сè она што сум зборувал за домот негов, од почеток до крај.

13 Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

13Јас му јавив дека ќе го казнам домот негов засекогаш заради онаа вина, што тој ја знаеше, бидејќи синовите негови хулеа на Бога, и тој не ги запираше.

14 Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

14И поради тоа се колнам пред домот на Илиј дека вината на Елиовиот дом нема да се избрише довека ниту со жртви, ниту со приноси.“

Samuel conta a visão a Eli

15 Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

15Самоил спиеше до утрината. Потоа стана рано и ја отвори вратата на домот Господов. Самоил се плашеше да му соопшти на Илиј за тоа видение.

16 Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

16Но Илиј го повика Самоил и рече: „Синко Самоиле!“ Тој одговори: „Еве ме!“

17 Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

17И рече Илиј: „Што ти беше речено? Не криј од мене; Лошо ќе ти направи Господ, и уште повеќе ќе ти додаде, ако сокриеш од мене било нешто од сè што ти беше кажано!“

18 Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

18И Самоил му соопшти сè и не сокри од него ништо. Тогаш Илиј рече: „Тој е Господ; нека направи она што е добро во Неговите очи!“

19 Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

19Додека Самоил растеше, Господ беше постојано со него, и не остана ниту еден Негов збор неисполнет.

[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.

[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

[20]И сиот Израел од Дан до Вирсавија дозна дека Самоил е удостоен да биде пророк Господов.

[21]И Господ продолжуваше да се јавува во Силом, откако му се беше открил на Самоил во Силом преку словото Господово.

1 Самоилова 4

Светиот ковчег во рацете на непријателите

[1]Во тоа време Филистејците се со браа да војуваат против Израел. И излегоа во војна Израелците против Филистејците и поставија логор кај Евен-Езер, а Филистејците поставија логор кај Афек.

[2]И Филистејците се наредија за борба против Израелците; почна борбата, и Филистејците ги разбија Израелците, и загинаа од нив на бојното поле околу четири илјади души.

[3]Тогаш народот дојде во логорот; и старешините Израелови рекоа: „Зошто Господ нè порази денес пред Филистејците. Да си го земеме од Силом ковчегот на заветот Господов, и тој ќе оди среде нас и ќе нè спаси од раката на непријателите наши.“

[4]И народот испрати луѓе во Силом, па го донесоа оттаму ковчегот на заветот на Господ Саваот, Кој седи на херувими; а покрај ковчегот на заветот Божји беа двајцата синови на Илиј: Офни и Финес.

[5] Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

[6] Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

[7] E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

[8] Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

[9] Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

A morte de Eli

[12] Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou

[5]И кога пристигна во логорот ковчегот на заветот Господов, сиот Израел воскликна толку гласно што земјата трепереше.

[6]И Филистејците ги слушнаа радосните извици и рекоа: „Зошто ли се тие радосни извици во логорот на Евреите?“ И дознаа дека во логорот пристигнал ковчегот Господов.

[7]И се уплашија Филистејците, бидејќи си рекоа: „Бог дошол кај нив во логорот.“ И рекоа: „Тешко нам, зашто такво нешто не се случило никогаш порано.

[8]Тешко нам! Кој ќе нè спаси од раката на Оној силен Бог? Тоа е Оној Бог што удри по Египќаните со секакви неволји во пустината.

[9]Стегнете се, о Филистејци, и бидете храбри за да не станете робови на Евреите, како што се тие во ропство под вас! Бидете мажи и борете се со нив!“

[10]И Филистејците удрија, Израелците беа разбиени, и секој избега во шаторот свој. Поразот беше многу голем; од Израелците паднаа триесет илјади пешаци.

[11]Ковчегот Божји беше земен, а обајцата Илиови синови, Офни и Финес, загинаа.

Смртта на свештеникот Илиј и на неговата снаа

[12]А еден од Венијаминовите потомци побегна од местото на битката и дојде

a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

[13] Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

[14] Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

[15] Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

[16] Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

[17] Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

[18] Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

[19] Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram,

во Силом истиот ден. Облеката му беше испокината и главата во прав.

[13]Кога тој пристигна, Илиј седеше на стол до вратата и гледаше кон патот, бидејќи срцето му трепереше за ковчегот Божји. И кога тој човек пристигна и јави во градот, целиот град високо повика.

[14]Илиј го слушна плачењето и рече: „Каква врева е тоа?“ И човекот веднаш се приближи и му соопшти на Илиј.

[15]Илиј тогаш беше на деведесет и осум години; и очите му беа ослабеле, и тој не можеше да гледа.

[16]И човекот му рече на Илиј: „Јас дојдов од логорот, денес избегав од местото на битката.“ И рече Илиј: „Што стана, синко?“

[17]И известителот одговори и рече: „Израел избега пред Филистејците, голем пораз претрпе, и двајцата твои синови, Офни и Финес, загинаа, а ковчегот Божји е запленет.“

[18]Кога тој спомна за ковчегот Божји, Илиј падна од столот крај вратата на грб, си го скрши вратот и умре; бидејќи тој беше стар и тежок. Тој беше судија на Израел четириесет години.

[19]Снаата негова, жената на Финес, беше бремена, веќе пред раѓање. Кога ја слушна веста дека ковчегот Божји е запленет и дека свекорот нејзин и

encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

[4] Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

мажот нејзин умреле, се свитка на колена и роди, бидејќи ѝ дојдоа болките.

[20]И кога таа умираше, жените околу неа ѝ говореа: „Не плаши се, ти роди син.“ Но таа не одговараше и не обрнуваше внимание.

[21]И го нарече новороденчето Ихавод, мислејќи: „Си отиде славата од Израел“ – со запленувањето на ковчегот Божји, а и со смртта на свекорот нејзин и мажот нејзин.

[22]Таа затоа рече: „Отиде славата од Израел, бидејќи ковчегот Божји е запленет.“

1 Самоилова 5

Светиот ковчег кај Филистејците

[1]А Филистејците го зедоа ковчегот Божји и го пренесоа од Евен-Езер во Ашдод.

[2]Го зедоа Филистејците ковчегот Божји, го внесоа во храмот на Дагон и го поставија до овој идол.

[3]На другиот ден, откако жителите на Ашдод дојдоа рано наутро во храмот на Дагон, ете, Дагон лежи ничкум на земја пред ковчегот Господов. И го зедоа Дагон и го поставија пак на местото негово.

[4]На следниот ден, откако станаа утрината, ете, Дагон пак лежи ничкум на земја пред ковчегот Господов; главата на Дагон и обете дланки на рацете негови беа пресечени, секоја

одделно, и лежеа на прагот; само трупот на Дагон беше останал.

[5] Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

[5]Поради тоа жреците Дагонови и сите други, кои доаѓаа во домот на Дагон во Ашдод, не стапнуваат на прагот Дагонов до ден – денешен.

[6] Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

[6]И раката Господова се протегна врз жителите на Ашдод, и Бог ги удри и ги казни со гнасни чирови во Ашдод и околните места негови.

[7] Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

[7]Откако го видоа тоа ашдодците, рекоа: „Да не остане ковчегот на Бог Израелов кај нас, зашто тешка Му е раката и за нас и за нашиот бог Дагон.“

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

[8]И испратија, та ги собраа кај себе сите филистејски кнезови и рекоа: „Што да правиме со ковчегот на Бог Израелов?“ А тие рекоа: „Нека се пренесе ковчегот на Бог Израелов во Гет.“ И го испратија ковчегот на Бог Израелов во Гет.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[9]Откако го пренесоа, раката Господова дојде врз градот и направи ужас мошне голем, и ги удри Господ градските жители од мал до голем, и се појавија на нив израстоци.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[10]Затоа тие го испратија ковчегот Божји во Екрон. И кога ковчегот Божји дојде во Екрон, екронците извикаа и рекоа: „Го донесоа кај нас ковчегот на Бог Израелов за да нè помори нас и народот наш.“

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do

[11]И испратија, та ги собраа сите филистејски кнезови и рекоа: „Испратете го ковчегот на Бог Израелов; нека се

Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

[3] Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel;

врати на местото свое за да не нè помори нас и народот наш.“ Зашто се појави смртен страв: по целиот град раката Божја силно се протегна врз нив.

[12]И оние што не умреа, беа заразени со гнасни чирови, така што пискотот од градот се издигаше до небото.

1 Самоилова 6

Филистејците го враќаат светиот ковчег во Израел

[1]А ковчегот Господов остана во областа филистејска седум месеци.

[2]И Филистејците повикаа жреци – гатачи, па рекоа: „Што да правиме со ковчегот Господов? Поучете нè, како да го испратиме до местото негово?“

[3]Тие, пак, рекоа: „Ако сакате да го испратите ковчегот на Бог Израелов, не испраќајте го без ништо, туку принесете Му жртва за вина; тогаш ќе се излекувате и ќе дознаете, зашто не отстапува од вас раката Негова.“

[4]И тие запрашаа: „Каква жртва за вина треба да Му принесеме?“ Тие одговорија: „Според бројот на филистејските кнезови – пет златни предмети во форма на израстоци и пет златни глувци; зашто еднаков е поразот врз сите вас и врз кнезовите ваши;

[5]и така, обликувајте израстоци исти како вашите израстоци и глувци како вашите глувци што ја опустошија земјата, и воздајте Му слава на Бог

porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

Израелов; можеби Тој ќе ја направи и полесна раката Своја над вас, над боговите ваши и над земјата ваша;

6 Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

6и зошто да го ожесточувате срцето свое, како што го ожесточија срцето свое Египќаните и фараонот? Нели, кога Господ ја покажа силата Своја над нив, оние ги пуштија и овие заминаа.

7 Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

7Па така, земете, направете една нова кола и земете две крави доилки на кои јарем уште не е ставан, и впрегнете ги кравите во колата, и телињата нивни одведете ги од нив дома!

8 Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

8Потоа земете го ковчегот Господов и ставете го на колата, а златните работи што ќе Му ги принесете како жртва за вина, ставете ги во ковчеже отстрана, па пуштете го и нека оди!

9 Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

9Но гледајте, ако тргне кон пределите свои, кон Ветсамис, Тој ни го направил тоа големо зло. Ако пак не, ќе знаеме дека не нè поразила Неговата рака, туку тоа станало со нас случајно.“

A arca chega a Bete-Semes

10 Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

10Така и направија: зедоа две крави доилки, ги впрегнаа во кола, а телињата нивни ги задржаа дома.

11 Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

11И го ставија на колата ковчегот Господов, ковчежето со златните глувци и златните израстоци.

12 As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus

12И тргнаа кравите право по патот кон Ветсамис, одеа сè по еден пат, одеа и мукаа, но не скршнуваа ни десно, ни лево. Филистејските кнезови одеа по нив до пределите на Ветсамис.

foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

[15] Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

[18] como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[13]Жителите на Ветсамис токму го жнееја житото во долината и, откако погледнаа, го видоа ковчегот Господов и се зарадуваа, поради тоа што го сретнаа.

[14]А колата дојде во нивата на бетшемешанецот Јехошуа и таму запре. Имаше таму еден голем камен, и исцепија дрва од колата, а кравите ги принесоа на Господ како жртва.

[15]Левитите го симнаа ковчегот Господов и ковчежето што беше до него, во кое се наоѓаа златните работи, и ги ставија на големиот камен; а жителите на Ветсамис Му принесоа тој ден жртви сепаленици и жртви за благодарност на Господ.

[16]И петте филистејски кнезови го видоа тоа и се вратија истиот ден во Екрон.

[17]Златните израстоци што Филистејците Му ги принесоа на Господ како жртва за вина, беа: еден за Ашдод, еден за Газа, еден за Ашкелон, еден за Гет, еден за Екрон;

[18]а златните глувци беа според бројот на сите филистејски градови – на петте кнезови, од укрепените градови и отворените села до големиот камен, врз кој го ставија ковчегот Господов и кој и до ден – денес се наоѓа во нивата на бетшемешанецот Јехошуа.

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

1 Samuel 7

[1] Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

Exortação de Samuel ao arrependimento

[2] Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

[3] Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

[19]Господ ги казни жителите на Ветсамис, затоа што тие го видоа ковчегот на заветот. И Бог уби од нив седумдесет души. И народот тагуваше, бидејќи Господ ги удри со многу силен удар.

[20]И жителите на Ветсамис рекоа: „Кој може да стои пред Господ, пред Овој свет Бог и кај кого од нас ќе отиде Тој?“

[21]И испратија пратеници кај жителите на Кирјат-Јарим да кажат: „Филистејците го вратија ковчегот Господов; дојдете и земете го кај вас!“

1 Самоилова 7

[1]И дојдоа мажи од Кирјат-Јарим, го зедоа ковчегот на заветот Господов и го однесоа во куќата на Авинадав, на ридот, а синот негов Елеазар го посветија да го чува ковчегот на заветот Господов.

Филистејците се победени. Самоил, водач на Израел

[2]Од оној ден, кога ковчегот остана во Кирјат-Јарим, измина многу време, речиси дваесет години. И сиот Израелов дом гледаше со почит кон Господ.

[3]И му рече Самоил на сиот Израелов дом, велејќи: „Ако од сè срце Му се враќате на Господ, отстранете ги од средината своја туѓите богови и статуите на Аштарта, подгответе ги срцата свои за Господ и Нему

единствено служете Му, и Тој ќе ве избави од филистејските раце.“

[4] Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

[4]И Израеловите синови ги отстранија разните Вааловци и Аштарти и почнаа да Му служат само на Господ.

Os filisteus são vencidos

[5] Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

[5]И рече Самоил: „Соберете ги сите Израелци во Мицпа, и јас ќе Му се помолам на Господ за вас.“

[6] Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

[6]И се собраа во Мицпа, и црпеа вода, ја истураа пред Господ, и постеа тој ден, велејќи: „Згрешивме пред Господ.“ А Самоил им судеше на синовите Израелови во Мицпа.

[7] Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

[7]Кога Филистејците слушнаа дека синовите Израелови се собрале во Мицпа, кнезовите нивни излегоа против Израел; Израелците, откако го слушнаа тоа, се уплашија од Филистејците.

[8] Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

[8]Тогаш Израеловите синови му рекоа на Самоил: „Не престанувај да Го молиш Господа, нашиот Бог за нас, та некако да нè спаси од филистејските раце.“

[9] Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

[9]И Самоил зеде едно јагне цицалче и го принесе како жртва сепаленица на Господ; повика Самоил кон Господ за Израел и Господ го слушна.

[10] Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[10]И кога Самоил ја принесуваше сепаленицата, Филистејците дојдоа да се борат против Израел. Но тој ден Господ загрме со силен татнеж над Филистејците и испрати против нив силен ужас, и тие така се збркаа што паднаа пред Израел.

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

[11]Израелците излегоа од Мицпа, ги гонеа Филистејците и ги разбиваа сè до под Бет-Кар.

[12]И Самоил зеде еден камен и го стави меѓу Мицпа и Шен, и го нарече Евен-Езер што значи „До овде ни помогна Господ.“

[13]Така беа скротени Филистејците и не се осмелуваа повеќе да дојдат во пределите Израелови. И раката Господова беше врз Филистејците во текот на сите денови на Самоиловиот живот.

[14]А му беа вратени на Израел градовите што Филистејците ги беа презеле од Израел, од Екрон дури до Гет, и Израел ги ослободи пределите нивни од филистејските раце, и настана мир меѓу Израел и Аморејците.

[15]И Самоил беше судија над Израел за сите денови на својот живот.

[16]И секоја година одеше и го обиколуваше Ветил, Гилгал и Мицпа, и му судеше на Израел по сите тие места.

[17]Потоа се враќаше во Рама, бидејќи таму беше куќата негова, таму живееше и таму му судеше на Израел, а таму изгради и жртвеник на Господ.

1 Самоилова 8

Израелците бараат цар

[1]А кога Самоил остаре, ги постави своите синови за судии над Израел.

[2]Името на неговиот првороден син беше Јоил, а името на вториот син

негов – Авија; тие беа судии во Вирсавија.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

[3]Но синовите негови не одеа по неговите патишта, туку се впуштија во користољубие, земаа подароци и судеа криво.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

[4]Тогаш се собраа сите старешини Израелови, дојдоа кај Самоил во Рама

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[5]и му рекоа: „Ете, ти остаре, а синовите твои не одат по твоите патишта. Затоа постави ни цар, кој ќе ни суди, како што е кај другите народи.“

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

[6]Овие зборови не му беа пријатни на Самоил, кога рекоа: „Дај ни цар, кој ќе ни суди.“ И Самоил Му се помоли на Господ.

[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[7]А Господ му рече на Самоил: „Послушај го гласот на народот за сè што ти говорат. Зашто тие не те отфрлија тебе, туку Ме отфрлија Мене за да не царувам над нив.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[8]Како што постапуваа со Мене, од оној ден кога ги изведов од Египет, до денес кога Ме оставија и почнаа да им служат на други богови, така постапуваат и со тебе.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[9]Затоа, сега послушај го гласот нивни! Само свечено опомени ги и објави им ги правата на царот што ќе царува над нив.“

Правата на царот

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[10]И Самоил им ги соопшти сите тие зборови Господови на народот, кој бараше од него цар,

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;
[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

[13] Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

[14] Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.
[15] As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.
[16] Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

[17] Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

[18] Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.
[19] Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

[11]и рече: „Еве, какви ќе бидат правата на царот што ќе царува над вас: тој ќе ги зема синовите ваши и ќе ги прави свои колари и свои коњаници и тие ќе одат пред колите негови;
[12]и ќе си ги назначува за заповедници над илјада, и заповедници над педесетмина, ќе ги постави да му ги обработуваат нивите, да го жнеат житото и да му прават војничко оружје и сè што е потребно за колите негови.
[13]Ќе ги зема ќерките ваши за да прават мирисливи масла, да готват јадења и да печат леб.
[14]Ќе ви ги зема најдобрите ваши ниви, лозја и маслинови градини и ќе им ги дава на слугите свои.
[15]Ќе зема десеток од посевите ваши и од лозјата ваши и ќе им го дава на евнусите свои и на слугите свои.
[16]Ќе ги зема робовите ваши и робинките ваши, најдобрите момци ваши и магарињата ваши и ќе ги употребува за своја работа.
[17]Ќе зема десеток од вашиот ситен добиток, а вие сами ќе му бидете робови;
[18]А еден ден кога ќе заофкате од царот свој што самите сте си го избрале, Господ нема да ви одговори тогаш.“
[19]Но народот не сакаше да го послуша гласот на Самоил и рече: „Не, нека има цар над нас,

[20] Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

[21] Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

[20]и ние ќе бидеме како другите народи – ќе ни суди нашиот цар и ќе оди пред нас, и ќе ги води нашите војни.“

[21]И Самоил, откако гиислуша сите тие зборови на народот, Му ги кажа на Господ.

[22]И Господ му рече на Самоил: „Послушај го гласот нивни и постави им цар.“ И Самоил им рече на Израелците: „Нека си оди секој во својот град!“

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

[4] Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

1 Самоилова 9

Саул и изгубените магарици

[1]Имаше еден виден човек од Венијаминовите синови, по име Кис, син на Авиел, син на Церор, син на Бехорат, син на Афијах, син на некојси Венијаминовец.

[2]Тој имаше син, по име Саул, млад и убав. Никој од Израелците не беше поубав од него, а и за глава тој беше повисок од сите луѓе.

[3]И на Сауловиот татко Кис му се загубија магариците, па му рече Кис на синот свој Саул: „Земи со себе еден од слугите и стани, та оди и побарај ги магариците.“

[4]И тој ја мина Ефремовата Гора, ја минаа и земјата Шалиша, но не ги најдоа; ја минаа и земјата Шаалим, и таму ги немаше; потоа ја минаа и Венијаминовата земја, но не ги најдоа.

[5] Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

[5]А кога дојдоа во земјата Цуф, Саул му рече на слугата свој што беше со него: „Да се вратиме, зашто татко ми нема веќе да се грижи за магариињата, туку повеќе ќе биде загрижен за нас.“

[6] Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

[6]Но слугата му рече: „Еве, во овој град има еден Божји човек. Тој е многу почитуван човек. Сѐ што ќе каже тој, се исполнува. Да отидеме сега таму; можеби, ќе ни го покаже нашиот пат, по кој да одиме.“

[7] Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

[7]И му рече Саул на слугата свој: „Добро, да одиме, но што ќе му однесеме на тој човек? Зашто леб не остана во торбите наши, а и подароци нема за да му однесеме на Божјиот човек. Што имаме?“

[8] O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

[8]Слугата, пак, му одговори на Саул и рече: „Ете, во раката моја има четврт шекел сребро. Ќе му го дадам на Божјиот човек, и тој ќе ни го покаже патот наш.“

[9] (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

[9]Порано кај Израелците, кога некој одел да Го праша Бога, велел вака: „Да одиме кај гледачот.“ Зашто тој, кого денес го нарекуваат пророк, порано се викал гледач.

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[10]И му рече Саул на слугата свој: „Добро велиш, да одиме!“ И отидоа во градот, каде што беше човекот Божји.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[11]Кога влегуваа во градот, сретнаа девојки, кои беа излегле да си наполнат вода, и ги запрашаа: „Има ли тука гледач?“

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[12]Тие им одговорија и рекоа: „Има, ете, тој е пред вас; само побрзајте; тој денес дојде во градот, бидејќи народот денес принесува жртва на ридот.

[13]Кога ќе дојдете во градот, ќе го затечете, пред да се искачи на ридон за да руча, зашто народот нема да почне да јаде, додека тој не дојде; бидејќи тој ќе ја благослови жртвата, и потоа поканетите ќе почнат да јадат; и така, одете, токму сега ќе го затечете.“

Саул го сретнува Самоил

[14]И отидоа во градот. А кога дојдоа среде град, ете, и Самоил им излегува во пресрет за да оди на ридот.

[15]А ден пред Сауловото доаѓање, Господ му откри на Самоил и рече:

[16]„Утре во ова време ќе ти испратам еден човек од Венијаминовата земја, и ти помазај го за владетел на Мојот народ Израел. Тој ќе го спаси народот Мој од филистејските раце; зашто Јас погледнав милостиво на Мојот народ, бидејќи повикот негов стигна до Мене.“

[17]Кога Самоил го виде Саул, Господ му рече: „Ете го човекот, за кого ти говорев. Тој ќе владее над Мојот народ.“

[18]Саул се приближи до Самоил кај вратата и го запраша: „Кажи ми, каде е куќата на гледачот?“

[19]Самоил му одговори на Саул и рече: „Јас сум гледачот, оди пред мене на ридон; и вие ќе ручате денес со мене; јас ќе те пуштам изутрина, и ќе ти кажам сѐ што имаш на срцето.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[20]А за магариците што се загубија пред три дена, не грижи се, тие се најдени. Та за кого е сè она што е најсакано во Израел? Нели е за тебе и за целиот дом на твојот татко?“

[21]Саул одговори и рече: „Не сум ли јас син од Венијаминовото племе, едно од најмалите Израелови племиња? И домот мој нели е најмал меѓу домовите од Венијаминовото племе? Тогаш, зошто ми го говориш тоа?“

[22]Самоил го зеде Саул и слугата негов, ги воведе во собата, и им даде прво место меѓу поканетите, кои беа триесетина души.

[23]И му рече Самоил на готвачот: „Донеси го оној дел што ти го бев дал и за кој ти бев рекол: ‚зачувај го кај себе.‘“

[24]И готвачот ја зеде плешката и сè што беше на неа, и го стави тоа пред Саул. И рече Самоил: „Ете, тоа е принесено, стави го пред себе и јади, бидејќи тоа е зачувано заради тебе кога го свикав народот.“ И тој ден Саул ручаше со Самоил.

[25]Потоа тие слегоа од ридот во градот, и Самоил разговараше со Саул на покривот.

[26]Утрината тие станаа токму кога зазори зората. Самоил го повика Саул на покривот и рече: „Стани, јас ќе те испратам.“ Саул стана, и обајцата, тој и Самоил, излегоа од куќата.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

[27]Кога наближуваа кон крајот на градот, Самоил му рече на Саул: „Кажи му на слугата да оди пред нас,“ – и тој отиде напред, – „А ти сега застани, и јас ќе ти откријам што рече Бог.“

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

[4] Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

[5] Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e

1 Самоилова 10

Самоил го посветува Саул за цар на Израел

[1]И зеде Самоил сад со масло, го излеа врз главата негова, го бакна и рече: „Еве, Господ те помаза за владетел на Своето наследство.

[2]И, кога ќе тргнеш сега од мене, ќе сретнеш два човека близу до Рахилиниот гроб, во Венијаминовите предели, во Целцах, и тие со радост ќе ти кажат: ‚Се најдоа магариците што одеше да ги бараш, и ете, татко ти, заборавајќи ги магариците, се обеспокои за вас, велејќи: Што стана со синот мој?‘

[3]Откако ќе отидеш понатаму и ќе дојдеш кај Таворскиот даб, и таму ќе те сретнат тројца луѓе, кои одат кај Бога во Ветил: едниот носи три јарињa, другиот носи три леба, а третиот носи мев со вино.

[4]И тие ќе те поздрават и ќе ти ги дадат двата леба, и ти ќе ги земеш од рацете нивни.

[5]Потоа ќе дојдеш на Божјиот рид, каде што е филистејската стража; и кога ќе влезеш таму во градот, ќе сретнеш група пророци, кои слегуваат од ридот, и пред нив псалтир и тимпани, свирки и харфи, и ќе пророкуваат;

flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

[6] O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

[6]и Духот Господов ќе слезе врз тебе, и ти ќе пророкуваш заедно со нив и ќе станеш друг човек.

[7] Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

[7]Кога ќе ги препознаеш овие знаци, тогаш прави она што може раката твоја, зашто со тебе е Бог.

[8] Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

[8]Оди пред мене во Гилгал, каде што и јас ќе дојдам кај тебе за да принесам жртва сепаленица и жртви за благодарност. Седум дена чекај, додека да дојдам кај тебе, и тогаш ќе ти кажам што да правиш.“

Saul entre os profetas

[9] Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

[9]И штом Саул се сврте за да си оди од Самоил, Бог му даде друго срце, и сите оние знаци се збиднаа во истиот ден.

[10] Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

[10]Кога дојде до ридот, ете, го пресретна групата пророци, и Духот Божји слезе врз него, и тој пророкуваше меѓу нив.

[11] Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

[11]Сите што го познаваа до вчера и завчера, откако видоа дека тој пророкува со пророците, си велеа еден на друг: „Што се случило со Кисовиот син? Зар и Саул е меѓу пророците?“

[12] Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

[12]И еден од оние што беа таму, одговори и рече: „Па кој е нивниот татко?“ Затоа излезе изрека: „Зар и Саул е меѓу пророците?“

[13] E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

[13]И тој престана да пророкува и отиде на ридот.

[14] Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A

[14]А Сауловиот чичко го праша него и слугата негов: „Каде одевте?“ Тој одго-

buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

15 Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

16 Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

17 Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

18 e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

19 Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

20 Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

21 Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

вори: „Па ги баравме магариците, но, откако видовме дека ги нема, навративме кај Самоил.“

15И Сауловиот чичко рече: „Раскажи ми што ви рече Самоил.“

16И Саул му кажа на чичко си: „Тој ни јави дека магариците се најдени.“ А она што Самоил му го кажа за царувањето, не му го кажа.

Саул избран за цар со фрлање ждрепка

17И Самоил го свика народот кај Господ во Мицпа,

18и им рече на синовите Израелови: „Така говореше Господ, Бог Израелов: ‚Јас го изведов Израел од Египет и ве спасив од рацете на Египќаните, од рацете на сите царства што ве притискаа.‘

19А вие сега Го отфрливте вашиот Бог, Кој ве спаси од сите ваши маки и неволји, и Му рековте: постави ни цар. И затоа застанете сега пред Господ, според вашите племиња и според своите родови!“

20И заповеда Самоил да минуваат сите племиња Израелови, и со ждрепка беше посочено Венијаминовото племе.

21И му заповеда на Венијаминовото племе да минува според домовите нивни, и беше посочен Матриевиот род; и го доведоа Матриевиот род човек по човек, и беше посочен Саул, Кисовиот син; и го бараа, но не го најдоа.

22 Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

23 Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

24 Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

25 Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

26 Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

27 Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

1 Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

2 Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos,

22И пак Го запрашаа Господа: „Ќе дојде ли тој човек тука?“ И Господ одговори: „Ене го, тој се крие меѓу запрегата.“

23Го најдоа таму и го извадија оттаму; тој застана среде народот: а од рамениците свои угоре беше повисок од сите.

24И Самоил му рече на сиот народ: „Гледате ли, кого го избра Господ? Како него нема меѓу сиот народ.“ Тогаш сиот народ извика и рече: „Да живее царот!“

25И Самоил му ги изложи на народот правилата на царувањето, ги напиша во книга, и ја стави пред Господ. И го распушти сиот народ, секој во домот свој.

26Исто така и Саул си отиде дома, во Гива; а со него отиде и група луѓе, чии срца ги трогна Господ.

27А лошите луѓе рекоа: „Та тој ли ќе нè спаси?“ И го презреа и не му принесоа дарови.

1 Самоилова 11

Саул извојува победа над Амонците

1И дојде Амонецот Нахас и го опколи Јавеш Галаадски. И сите жители на Јавеш му рекоа на Нахас: „Склучи со нас сојуз, и ние ќе ти служиме!“

2Но Амонецот Нахас им рече: „Ќе склучам сојуз со вас, но под услов, на секого од вас да му го извадам десното

trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

[3] Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

око и со тоа да нанесам срам врз целиот Израел.“

[3]Старешините на Јавеш му рекоа: „Дај ни рок од седум дена да испратиме пратеници по сите израелски области, и, ако никој не ни помогне, ќе ти се предадеме.“

[4]И пратениците дојдоа во Гива Саулова и му ги раскажаа на народот гласно тие зборови; и сиот народ извика и заплака.

[5]А ете, Саул доаѓаше од нива по воловите свои и рече: „Што станало со народот, та плаче?“ И му ги кажаа зборовите на жителите на Јавеш.

[6]И слезе Духот Божји врз Саул, откако ги чу тие зборови, и силно се разгневи;

[7]па зеде два вола, ги исече на парчиња и ги испрати по сите израелски предели преку тие пратеници, објавувајќи дека така ќе биде постапено со воловите на секого што нема да тргне по Саул и по Самоил. И страв Господов падна врз народот, и тргнаа сите како еден човек.

[8]Саул ги преброи во Безек, и се најдоа синовите Израелови триста илјади и мажи Јудини – триесет илјади.

[9]И им рече на дојдените пратеници: „Вака кажете им на жителите на Јавеш Галаадски: утре ќе имате помош штом ќе припече сонцето.“ И пратениците отидоа и им јавија на јавешките жители, и тие се зарадуваа.

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu

[10]И жителите на Јавеш му рекоа на Нахас: „Утре ќе ви се предадеме, и правете со нас што сакате.“

[11]Следниот ден Саул го раздели народот во три групи, и тие се провлекоа среде логорот по утринската стража и до дневниот припек ги поразија Амонците; другите Амонци се распрснаа така што од нив не останаа ни двајца заедно.

[12]Тогаш народот му рече на Самоил: „Кои беа тие што рекоа – ‚Та Саул ли ќе царува над нас?‘ – Дајте ги тие луѓе, и ние ќе ги убиеме.“

[13]Но Саул рече: „Денес не треба никој да се убие, зашто денес Господ изврши спасение во Израел.“

[14]И Самоил му рече на народот: „Да одиме во Гилгал и таму одново да го осветиме царувањето.“

[15]И сиот народ отиде во Гилгал и го поставија таму Саул за цар пред Господ, во Гилгал, и принесоа таму жртви за благодарност пред Господ. И се провеселија таму многу, Саул и сите Израелци.

1 Самоилова 12

Говорот на Самоил пред Израелците

[1]И Самоил му рече на сиот Израел: „Ете, јас го послушав вашиот глас во сè што ми рековте, и ви поставив цар,

[2]и еве, царот оди пред вас: а јас остарев и побелев; и синовите мои се со вас.

procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

Јас, пак, одев пред вас од мојата рана младост до денес.

3 Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

3Па еве ме, сведочете против мене пред Господ, и пред Неговиот помазаник: кому сум зел вол, кому сум зел магаре, кого сум измамил и кого сум потискал, од кого сум зел дар и сум ги затворил очите пред делото негово, јас ќе ви го вратам.“

4 Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

4И одговорија: „Ти не си нè измамувал, ниту си нè измачувал и од никого ништо не си зел.“

5 E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

5И тој им рече: „Сведок против вас е Господ, сведок е и помазаникот Негов во овој ден дека не најдовте ништо против мене.“ И тие одговорија: „Сведок е.“

6 Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

6Тогаш Самоил му рече на народот: „Сведок е Господ, Кој ги постави Мојсеј и Арон и Кој ги изведе вашите предци од египетската земја.

7 Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

7А сега застанете, и јас ќе се судам со вас пред Господ за сите добри дела што Тој ви ги направи вам и на предците ваши.

8 Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

8Кога Јаков дојде во Египет, и предците ваши почнаа да повикуваат кон Господ, Господ ги испрати Мојсеј и Арон, и тие ги изведоа предците ваши од Египет и ги населија на ова место.

9 Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor,

9Но тие Го заборавија Господа, својот Бог, и Тој ги предаде во рацете на Сисе-ра, асирскиот војвода, и во рацете на

e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

10 E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

11 O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

12 Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

13 Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

14 Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

15 Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

16 Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

Филистејците и во рацете на моавскиот цар, кои војуваа против нив.

10А кога повикаа пак кон Господ и рекоа: ‚Згрешивме што Го оставивме Господа и почнавме да им служиме на Вааловци и на Аштарти, спаси нè сега од рацете на непријателите наши, и ние ќе Ти служиме Тебе.‘

11Тогаш Господ ги испрати Јероваал и Бедан, Ефтај и Самоил и ве спаси од рацете на околните непријатели ваши, и вие живеевте во мир.

12Но кога видовте дека амонскиот цар Нахас оди против вас, вие ми рековте: Не, нека владее цар над нас, иако Господ, вашиот Бог, е ваш Цар.

13И така, еве го царот што го избравте, кого го сакавте; ете, Господ ви постави цар.

14Ако се однесувате со почит кон Господ и Му служите, ако го слушате гласот Негов и не се противите на заповедите Господови, вие и царот ваш, кој владее над вас, ќе одите по Господ, вашиот Бог;

15ако, пак, не го слушате гласот Господов и почнете да се противите на заповедите Господови, раката на Господ ќе биде против вас, и против вашиот цар.

16А сега станете и погледнете го големото дело, што Господ го изврши пред очите ваши:

[17] Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.

[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.

[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

[21] Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

[22] Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

[23] Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

[24] Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

[17]нели е сега пченична жетва? Но јас ќе Го повикам Господа, и Тој ќе испрати гром и дожд, и вие ќе дознаете и ќе видите, колку е големо злото што го направивте пред очите на Господ, барајќи за себе цар.“

[18]И Самоил Го повика Господа, и Господ испрати гром и дожд во тој ден; и сиот народ многу се исплаши од Господ и од Самоил.

[19]И сиот народ му рече на Самоил: „Помоли се за слугите свои пред Господ, твојот Бог, за да не умреме; зашто кон сите гревови наши додадовме уште едно зло, кога баравме за себе цар.“

[20]А Самоил му одговори на народот и рече: „Не плашете се, вие го направивте, вистина, тоа зло, но само не отстапувајте од Господ, и служете Му на Господ од сѐ срце,

[21]и не одете по ништожни богови, кои нема да ви донесат корист и нема да ве спасат, бидејќи се бесполезни.

[22]А Господ нема да го остави народот Свој заради Своето големо име, бидејќи на Господ Му беше мило да ве избере за Свој народ;

[23]исто така и јас нема да си дозволам грев пред Господ да престанам да се молам за вас, и ќе ви го покажувам добриот и правиот пат.

[24]Само однесувајте се со страхопочит кон Господ и служете Му вистински од сето свое срце, зашто видовте какви големи дела изврши Тој со вас;

[25] Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

[1] Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

[2] escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[25]ако пак правите зло, тогаш и вие и царот ваш ќе загинете.“

1 Самоилова 13

Гневот против Филистејците. Гревот на Саул

[1]Саул имаше триесет години кога почна да царува; и царуваше над Израел две години.

[2]Саул си одбра три илјади Израелци: две илјади беа заедно со Саул во Михмас и во гората ветилска, и илјада беа со Јонатан во Гива Венијаминова: а останатиот народ тој го испрати во нивните шатори.

[3]Јонатан ја разби филистејската стража што беше во Гева; Филистејците слушнаа за тоа, а Саул затруби со труба по целата земја, викајќи: „Нека слушнат Евреите!“

[4]Кога сиот Израел слушна дека Саул ја разбил филистејската стража и дека Израел станал омразен за Филистејците, – народот се собра кај Саул во Гилгал.

[5]А Филистејците се собраа за војна против Израел: триесет илјади коли и шест илјади коњица, и мноштво народ, како песокот на морскиот брег; и дојдоа, та поставија логор во Михмас, на исток од Бет-Авен.

[6]Израелците, откако видоа дека се во опасност, бидејќи народот беше притеснет, се криеја во пештери и дупки, во камени места, во пукнатини и ровови;

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

[7]а некои од Евреите минаа од онаа страна на Јордан, во земјата Гадова и Галаадска; Саул, пак, беше уште во Гилгал, и сиот народ што беше со него, се беше уплашил.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

[8]И тој чекаше седум дена до рокот, означен од Самоил, но Самоил не доаѓаше во Гилгал. И народот почна да се разбегува од него.

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[9]И Саул рече: „Донесете го кај мене одреденото за сепаленици и за жртви за благодарност." И принесе жртва.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[10]А штом заврши со принесувањето на жртвата, ете дојде Самоил, и Саул му излезе во пресрет да го поздрави.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

[11]А Самоил запраша: „Што си направил?" Саул одговори: „Видов дека народот се разбега од мене, а ти не дојде во закажаното време. Филистејците пак се беа собрале во Михмас,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[12]тогаш си помислив: ‚Сега ќе се спуштат врз мене Филистејците во Гилгал, а јас, пак, сè уште не сум Го прашал Господа, па затоа решив да принесам жртва.'"

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

[13]И Самоил му рече на Саул: „Лошо си постапил што не си ја исполнил заповедта на Господ, твојот Бог, која ти беше дадена, зашто денес Господ сакаше да го зацврсти царувањето твое над Израел засекогаш.

[14] Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que

[14]А сега твоето царување не ќе може да опстане: Господ ќе си најде маж според

lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

[15] Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

[16] Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

[17] Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

[18] outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

[19] Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

[20] Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

[21] Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e

срцето Свое и ќе го назначи за владетел над народот Негов, зашто ти не го исполни она што ти беше заповедал Господ.“

[15]И стана Самоил, та отиде од Гилгал во Гива Венијаминова; а Саул ги преброи луѓето што беа со него. Тие беа околу шестотини мажи.

[16]Саул со синот свој Јонатан и луѓето што се наоѓаа покрај нив, поставија логор во Гева Венијаминова, а Филистејците беа во логорот во Михмас.

[17]И од филистејскиот логор излегоа три чети за да ја опустошуваат земјата: едната тргна по патот за Офра, во земјата Шуал,

[18]другата чета тргна по патот за Веторон, додека третата појде по патот кон границата на долината Цевоим, кон пустината.

[19]Во сета израелска земја немаше ковачи, бидејќи Филистејците се плашеа да не направат Евреите мечеви или копја.

[20]И сите Израелци требаше да одат кај Филистејците за да ги наострат своите рала, мотиките, секирите и копачите,

[21]кога ќе отапеше сечилото на ралата, мотиките, вилите и секирите, или пак требаше да се наострат остените.

[22]Затоа во текот на војната немаше ниту меч, ниту копје во сиот народ што

com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

23 Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

беше со Саул и Јонатан, а имаа само Саул и неговиот син Јонатан.

23И филистејската стража излезе во теснецот кај Михмас.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

1 Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

2 Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

3 Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

4 Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

5 Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

6 Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

1 Самоилова 14

Јонатан напаѓа група Филистејци

1Еден ден Сауловиот син Јонатан му рече на својот слуга оруженосец: „Дојди да минеме кон филистејската стража, од онаа страна.“ А на татко си тој не му кажа за тоа.

2Саул, пак, се наоѓаше крај Гива, под калинковото дрво, кое е во Мигрон. Со него беа околу шестотини мажи.

3И Ахија, синот на Ахитув, братот на Ихавод, син на Финес, син Илиов, свештеник Господов во Силом, кој носеше ефод. А народот не знаеше дека Јонатан заминал.

4Меѓу преминитe, низ кои Јонатан сакаше да се пробие до филистејската стража, имаше остра карпа од едната страна и остра карпа од другата: едната ја нарекуваа Боцец, а другата Сене.

5Едната карпа се издигаше на север кон Михмас, другата – на југ кон Гева.

6И му рече Јонатан на својот слуга оруженосец: „Дојди да преминеме кон стражата на необрезаните; можеби, Господ ќе ни помогне, бидејќи за Господ не е тешко да спаси било мнозина или малкумина.“

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[7]И оруженосецот одговори: „Прави сè што ти е по срцето; ете, јас сум со тебе, оди, каде што сакаш.“

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[8]Јонатан рече: „Еве, ќе преминеме кај оние луѓе и ќе застанеме да нè видат;

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[9]ако ни речат: – застанете, додека да дојдеме до вас, – ние ќе застанеме на местата свои и нема да одиме кај нив;

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[10]ако, пак, кажат: – дојдете кај нас, – ние ќе излеземе, зашто Господ ги предал во рацете наши; и тоа ќе биде знак за нас.“

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[11]Кога и двајцата застанаа за да ги види филистејската стража, Филистејците рекоа: „Ете, Евреите излегуваат од дупките, во кои се беа сокриле.“

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[12]И извика стражата кон Јонатан и оруженосецот негов, велејќи: „Дојдете кај нас, и ние ќе ви кажеме нешто.“ Тогаш Јонатан му рече на оруженосецот: „Оди по мене, зашто Господ ги предава во рацете на Израел.“

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[13]Тогаш Јонатан почна да се качува со раце и нозе, а оруженосецот негов по него. И Филистејците паѓаа под ударите на Јонатан, а оруженосецот ги доубиваше по него.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[14]И во тој прв пораз, нанесен од Јонатан и оруженосецот негов, паднаа околу дваесет души, на простор од околу половина хектар земја.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a

[15]Па настана ужас во логорот во полето и меѓу сиот народ: стражата и оние што

mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

16 Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

17 Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

18 Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

19 Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

20 Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

21 Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

22 Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus

ја опустошија земјата, многу се уплашија. Се затресе целата земја, и настана голем ужас од Господ.

16И Сауловата стража во Гива Венијаминова виде дека народот се распрснува и трча наваму-натаму.

17И Саул му рече на народот што беше со него: „Погледајте и дознајте, кои од нашите се излезени.“ И откако прегледаа, се откри дека ги нема Јонатан и неговиот оруженосец.

18И Саул му рече на Ахија: „Донеси го ковчегот Божји“ – зашто во тоа време ковчегот Божји беше со синовите Израелови.

19Саул уште му говореше на свештеникот, додека збрката во филистејскиот логор сè повеќе и повеќе се зголемуваше. Тогаш Саул му рече на свештеникот: „Собери ги рацете свои!“

20Извика Саул и сиот народ што беше со него, и дојдоа до местото на битката, и ете, таму мечот на секого беше насочен против ближниот негов, така што имаше многу голема бркотница.

21Тогаш и Евреите, кои до вчера и завчера беа со Филистејците и кои заедно одеа со нив во логорот, се присоединија кон Израелците што беа со Саул и Јонатан.

22А сите Израелци што се криеја во Ефремовата Гора, откако слушнаа дека Филистејците се разбегале, и тие се присоединија кон своите во битката.

fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

23 Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

24 Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

25 Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

26 Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

27 Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

28 Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

29 Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

30 Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do

23Тој ден Господ го спаси Израел; а битката се прошири дури до Бет-Авен.

Израелските војници го спасуваат Јонатан

24Израелците беа изморени тој ден; а Саул, го заколна народот, велејќи: „Проклет да е оној што ќе вкуси леб до вечерва, додека не им се одмаздам на моите непријатели!“ И никој од народот не вкуси храна.

25И сиот народ отиде во горана, а таму на лединката имаше мед.

26И народот отиде таму, велејќи: „Еве, тече мед.“ Но никој не ја доближи раката кон устата своја, бидејќи народот се плашеше од клетвата.

27Јонатан, пак, не слушна, кога татко му го заколнуваше народот, и откако го протегна крајот на стапот што беше во раката негова, ја буцна медената пита и ја сврти со раката кон устата своја и очите му светнаа.

28А еден од народот му рече, велејќи: „Татко ти го заколна народот, и рече: – ‚Проклет да е оној што денес ќе вкуси храна; и затоа луѓето се изнемоштени.‘“

29Но Јонатан рече: „Татко ми ја вознемирува земјава; гледате, како ми светнаа очите штом вкусив малку од медов;

30ако, пак, народот денес си каснеше од пленот што го најде кај непријателите

despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

31 Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

32 e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

33 Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

34 Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

35 Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

36 Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

37 Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos

свои, немаше ли поразот на Филистејците да биде поголем?“

31И Израелците ги разбија Филистејците оној ден од Михмас до Ајалон, и народот многу беше изморен.

32Тогаш народот се нафрли на пленот, и земаа овци, волови и телиња, и ги колеа наземи, и народот јадеше заедно со крвта.

33Му јавија на Саул, велејќи: „Ете, народот греши пред Господ, јаде со крвта.“ И рече Саул: „Вие згрешивте: донесете сега кај мене еден голем камен.“

34Потоа Саул рече: „Одете меѓу народот и речете му: секој нека го дотера кај мене волот свој и секој овцата своја, и колете тука и јадете, и не грешете пред Господ, не јадете со крвта.“ И сите од народот дотеруваа, секој со своја рака, волот свој и овцата своја во текот на ноќта и ги колеа таму.

35Тогаш Саул Му изгради жртвеник на Господ: тоа беше жртвеникот на Господ подигнат од него.

36И Саул рече: „Да тргнеме по Филистејците оваа ноќ и да ги ограбиме до разденување и да не оставиме ниту еден од нив.“ И рекоа: „Прави сè што сметаш дека е добро.“ А свештеникот рече: „Да пристапиме овде кон Бога.“

37Саул Го запраша Бога: „Да тргнам ли против Филистејците? Ќе ги предадеш

filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

ли во рацете на Израел?“ Но Тој не му одговори тој ден.

38 Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

38Тогаш Саул рече: „Нека се приближат овде сите началници народни, да распрашаат и дознаат, врз кого е денес гревот?

39 Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

39Зашто, – се колнам во Господ, Кој го спаси Израел – ако биде и врз синот мој Јонатан, и тој нека умре бездруго.“ Но никој од народот не му одговори.

40 Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

40Тогаш Саул им рече на сите Израелци: „Застанете вие на едната страна, а јас и син ми Јонатан ќе застанеме на другата страна.“ А народот му одговори на Саул: „Прави го она што мислиш дека е добро.“

41 Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

41И рече Саул: „Господи, Боже Израелов, кажи ни ја вистината!“ Изобличените со ждрепка беа Јонатан и Саул, а народот излезе прав.

42 Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

42Тогаш Саул рече: „Фрлете ждрепка меѓу мене и меѓу синот мој Јонатан.“ И ждрепката падна врз Јонатан.

43 Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

43И Саул му рече на Јонатан: „Кажи ми што си направил?“ И Јонатан му раскажа, велејќи: „Вкусив со стапот што е во раката моја, малку мед; и ете, јас треба да умрам.“

44 Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

44И Саул рече: „Нека Господ ми испрати најлоша казна и уште повеќе нека ми даде, ако ти, Јонатане, денес не умреш.“

45 Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

45Но народот му рече на Саул: „Јонатан ли да умре, кој изврши такво големо спасение на Израел? Тоа нема да биде! Се колнеме во Господ дека ни влакно нема да падне од главата негова на земјата, зашто денес тој дејствуваше со Бога.“ И народот го ослободи Јонатан, и тој не умре.

46 E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

46Тогаш Саул престана да ги гони Филистејците; и Филистејците се вратија во нивните места.

Победите на Саул. Неговото семејство

47 Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

47Саул го зацврсти царувањето свое над Израел, и војуваше против сите свои околни непријатели, против Моав, против Амонците, против Едом, против царевите на Цова, против Филистејците, а против кого и да се свртеше, по ред имаше успех.

48 Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

48Тој ја среди војската, го разби Амалик и го ослободи Израел од рацете на оние што го грабеа.

49 Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

49Саулови синови беа: Јонатан, Јишвиј и Мелхисуј, а двете ќерки негови се викаа: првородената – Мерава, а помладата – Михала.

50 A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

50А Сауловата жена се викаше Ахиноам, ќерка на Ахимаац; началникот на војската негова се викаше Авинер, син на Нир, стрикото Саулов.

51 Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

51Кис, Сауловиот татко, и Нир, Авенировиот татко, беа синови Авиелови.

52 Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

52И за сето Саулово време се водеше упорна борба против Филистејците. И кога Саул ќе видеше некој човек силен и храбар, го земаше кај себеси.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

1 Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

3 Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

4 Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

5 Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

6 E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

7 Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

1 Самоилова 15

Бог го отфрла Саул

1Потоа Самоил му рече на Саул: „Господ ме испрати да те помазам за цар над Неговиот народ, над Израел; а сега чуј го гласот Господов.

2Така говореше Господ Саваот: ‚Ќе го казнам Амалик за она што му го направи на Израел, кога му се испречи на патот додека овој излегуваше од Египет.‘

3Оди сега и нападни го Амалик и истреби сè негово, но не земај за себе ништо од нив, туку уништи го и проколни сè што е негово; не штеди го, туку предај на смрт од маж до жена, од момче до доенче, од вол до овца, од камила до магаре.“

4Го собра тогаш Саул народот и го преброи во Телаим. Тие беа двесте илјади Израелци пешаци и десет илјади од Јудиното племе.

5И дојде Саул до градот на Амаликијците и постави заседа во долината.

6Па им рече Саул на Кенијците: „Одете, одделете се, излезете од средината на Амаликијците за да не ве погубам со нив, бидејќи вие покажавте благонаклоност спрема сите Израелци кога доаѓаа од Египет.“ И Кенијците се одделија од Амаликијците.

7И Саул го разби Амалик од Хавила сè до пределите на Сур, кој се наоѓа пред Египет,

8 Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

9 E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

10 Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

11 Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

12 Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

13 Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

14 Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

15 Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

8и го зароби жив амаликискиот цар Агаг, и сиот народ го истреби со меч.

9Но Саул и народот го поштедија Агаг и најдобрите овци, волови и згоените јагниња, и сè што е вредно, не го уништија, а го уништија само она што е лошо и безвредно.

10И дојде слово од Господ кон Самоил:

11„Жалам што го поставив Саул за цар, бидејќи тој се одврати од Мене и не го исполни зборот Мој.“ Се натажи Самоил многу, Го повикуваше Господа цела ноќ.

12А изутрината рано Самоил стана и отиде да го пресретне Саул. И му јавија на Самоил дека Саул отишол на Кармил и таму си подигнал споменик, но оттаму се вратил со колата и слегол во Гилгал.

13Кога Самоил дојде кај Саул, Саул му рече: „Благословен да си од Господ! Јас го исполнив зборот Господов.“

14Но Самоил рече: „А какво е ова блеење на овци во ушите мои и мукање на волови што го слушам?“

15Саул одговори: „Ги дотераа од Амалик, зашто народот ги поштеди најдобрите овци и волови за принесување жртви на Господ, твојот Бог; а другото го истребивме.“

16 Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

16Самоил му рече на Саул: „Почекај да ти јавам што ми кажа Господ ноќеска.“ А Саул му рече: „Кажувај.“

17 Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

17Тогаш Самоил му рече на Саул: „Зарем не беше ти мал пред Него и зар не те постави глава над Израеловите племиња, и Господ те помаза за цар над Израел?

18 Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

18И Господ те испрати на пат и рече: ‚Оди и нападни ги Амаликијците и војувај против нив, сè додека ги истребиш.‘

19 Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

19Зошто тогаш ти не го послуша гласот Господов, а се втурна по грабеж и направи зло пред очите на Господ?“

20 Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

20Саул му одговори на Самоил: „Јас го послушав гласот Господов и отидов на пат, каде што ме испрати Господ, и го доведов амаликискиот цар Агаг, а Амаликијците ги истребив,

21 mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

21а од пленот: овците и воловите, народот го зеде најдоброто од ограбеното за да Му принесе жртва на Господ, твојот Бог, во Гилгал.“

22 Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

22Самоил одговори: „Зар сепалениците и приносите повеќе Му се пријатни на Господ, отколку послушноста на гласот Господов? Послушноста е подобра од жртвата, и покорувањето – подобро отколку овнешкото месо;

23 Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que

23зашто непокорноста е исто таков грев, какво што е вражањето, а тврдоглавоста е исто како и

rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

идолопоклонството. Поради тоа што го отфрли зборот на Господ, затоа и Тој те отфрли за да не бидеш цар над Израел.“

24 Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

24 И Саул му кажа на Самоил: „Згрешив, бидејќи ја престапив заповедта на Господ и твојот збор; но јас се исплашив од народот и го послушав гласот нивни.

25 Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

25 А сега симни го од мене мојот грев и врати се со мене за да Му се поклонам на Господ.“

26 Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

26 А Самоил му одговори на Саул: „Нема да се вратам со тебе, зашто ти го отфрли зборот Господов, и Господ тебе те отфрли за да не бидеш цар над Израел.“

27 Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

27 Самоил се сврти да си оди. Но Саул се фати за крајот од облеката негова и ја раскина.

28 Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

28 Тогаш Самоил рече: „Денес Господ го одзеде царството Израелово од тебе и му го даде на твојот ближен, кој е подобар од тебе.

29 Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

29 Светецот Израелов не лаже и не се предомислува, бидејќи Тој не е човек, та да се предомисли.“

30 Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

30 И рече Саул: „Згрешив; но направи ми сега чест пред старешините на мојот народ и пред Израел, и врати се со мене, и јас ќе Му се поклонам на Господ, твојот Бог.“

31 Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

31 Самоил се врати по Саул, и Саул Му се поклони на Господ.

Samuel mata a Agague

32 Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele,

32 Потоа Самоил рече: „Доведете ми го амаликискиот цар Агаг.“ Агаг,

confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

[33] Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.
[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.
[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

растреперен, се приближи до него, и рече Агаг: „Дали е ова горчината на смртта?“
[33]Но Самоил рече: „Како што мечот твој ги лишуваше жените од децата, така и мајка ти меѓу жените нека биде лишена од син.“ И го исече Самоил Агаг пред Господ во Гилгал.
[34]Самоил отиде во Рама, а Саул отиде во домот свој во Гива Саулова.
[35]И Самоил веќе не се виде со Саул до денот на својата смрт; но Самоил патеше по Саул. А Господ зажали што го постави Саул за цар над Израел.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

[1] Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

[2] Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

[3] Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

[4] Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

1 Самоилова 16

Бог го избира Давид за нов цар

[1]Му рече Господ на Самоил: „До кога ќе патиш по Саул, кого Јас го отфрлив да не биде цар на Израел? Понеси со себе масло и оди; Јас ќе те испратам кај витлеемецот Јесеј, зашто меѓу неговите синови си согледав цар.“
[2]Тогаш Самоил рече: „Како да одам? Саул ќе чуе и ќе ме убие.“ Господ рече: „Потерај од стадото свое една јуничка и кажи: – дојдов да му принесам жртва на Господ;
[3]покани го и Јесеј на жртвата; Јас ќе ти кажам што да правиш, и ти ќе Ми го помазаш оној, кого ќе ти го посочам.“
[4]И Самоил направи, како што му кажа Господ. Кога дојде во Витлеем, старешините градски се уплашија и излегоа да го пресретнат и запрашаа: „Со мир ли доаѓаш?“

[5] Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

[5]Тој одговори: „Со мир; дојдов да Му принесам жртва на Господ; осветете се и дојдете со мене на принесување жртва.“ И го освети тој Јесеј и синовите негови и ги покани на жртвата.

[6] Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

[6]И кога дојдоа тие, тој штом го виде Елијав, рече: „Секако, овој е пред Господ помазаникот Негов!“

[7] Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

[7]Но Господ му рече на Самоил: „Не гледај на лицето негово и високиот негов раст; Јас го отфрлив. Јас не гледам така, како што гледа човек, зашто човек гледа на лицето, а Господ гледа на срцето.“

[8] Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

[8]И го повика Јесеј Авинадав и го доведе кај Самоил, па рече Самоил: „И овој Господ не го избрал.“

[9] Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

[9]Јесеј го доведе Шама, и Самоил рече: „И овој не е избран од Господ.“

[10] Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[10]Така Јесеј ги доведе пред Самоил седумте синови свои, но Самоил му рече на Јесеј: „Ни еден од нив Господ не избрал.“

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[11]Самоил го запраша Јесеј: „Сите деца твои ли се овие?“ Јесеј одговори: „Остана уште најмалиот; тој ги пасе овците.“ И му рече Самоил на Јесеј: „Испрати, и доведи го, зашто нема да седнеме да јадеме, додека тој не дојде овде.“

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[12]Тогаш Јесеј испрати, и го доведоа. Тој беше рус, со убави очи и пријатно лице. И Господ рече: „Стани, помазај го, зашто тоа е тој.“

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

[13]Самоил го зеде рогот со масло и го помаза среде браќата негови, и Духот Господов почиваше врз Давид од тој ден и подоцна. Потоа Самоил стана и отиде во Рама.

Davi tange sua harpa perante Saul

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[14]А од Саул отстапи Духот Господов, и зол дух испратен од Господ, го мачеше.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[15]И му рекоа на Саул неговите слуги: „Ете, зол дух од Бога те мачи.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[16]Нашиот господар нека заповеда на слугите свои што се пред тебе да побараат човек што знае да свири на харфа и кога лошиот дух од Бога ќе дојде врз тебе, тој, свирејќи со рака, ќе те успокојува.“

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[17]Саул им одговори на слугите свои: „Најдете ми човек што убаво свири, и доведете ми го.“

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

[18]Тогаш еден од слугите негови рече: „Ете, јас видов кај витлеемецот Јесеј дека еден од неговите синови знае да свири. Тој е човек храбар и борбен, умно говори и е мошне убав, и Господ е со него.“

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[19]Саул прати известител кај Јесеј и рече: „Испрати ми го синот свој Давид, кој е со стадото.“

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

[20]Јесеј зеде магаре натоварено со леб и еден мев вино и едно јаре, па ги испрати со синот свој Давид кај Саул.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

[21]Давид дојде кај Саул, и се претстави пред него; тој многу му се допадна на Саул и му стана оруженосец.

[22]И Саул испрати да му кажат на Јесеј: „Нека служи Давид кај мене, бидејќи стекна благонаклоност во моите очи.“

[23]И секогаш, кога злиот дух доаѓаше врз Саул, Давид ја земаше харфата, свиреше, и на Саул му стануваше подобро и повесело, и лошиот дух тогаш се иставаше од него.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

1 Самоилова 17

Давид и Голијат

[1]Филистејците ги собраа војските свои за војна, се сместија во Сохо, град јудејски, и поставија логор меѓу Сохо и Азека, во Ефес-Дамим.

[2]А Саул и Израелците се собраа и си поставија логор во Теревинтската Долина и се подготвија за војна против Филистејците.

[3]И застанаа Филистејците од едната страна на планината, и Израелците од другата страна на планината, а меѓу нив беше долината.

[4]А од Филистејскиот логор излезе еден јунак, по име Голијат, од Гет. Беше висок шест лакти и педа.

[5]На главата имаше бакарен шлем; а беше облечен во лушпест оклоп, и оклопот тежеше пет илјади шекели бакар.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

Davi enviado a seus irmãos

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[6]На нозете имаше бакарни ногавици до над колената и на плеќите свои – бакарен штит.

[7]Дршката на копјето негово беше како ткаечко кросно, а самото копје – беше од шестотини шекели железо; пред него одеше оруженосец.

[8]И застана тој и викна кон израелските војски, велејќи им: „Зошто сте излегле да војувате? Нели сум јас Филистеец, а вие робови Саулови? Изберете си еден човек и нека слезе кај мене!

[9]Ако тој може да се бие со мене и да ме убие, ние ќе ви бидеме робови; ако, пак, јас го победам и го убијам, вие ќе ни бидете робови и ќе ни служите.“

[10]Рече уште Филистеецот: „Денес ќе ја засрамам војската Израелова; дајте ми човек, и ние двајца ќе се биеме.“

[11]И Саул и сите Израелци кога ги слушнаа тие зборови од Филистеецот, многу се уплашија и ужасија.

[12]Давид беше син на еден човек од родот на Ефрата од Витлеем Јудејски, по име Јесеј, кој имаше осум синови; во дните на Саул тој човек беше веќе стар – на поодминати години.

[13]Тројцата најстари синови на Јесеј отидоа со Саул во војна. Имињата на тројцата синови што отидоа во војна, беа: најголемиот се викаше Елијав, вториот по него – Авинадав, и третиот – Шама;

[14]Давид, пак, беше најмал. Тројцата поголеми отидоа со Саул,

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

[15]а Давид се беше вратил од Саул за да ги пасе овците на таткото свој во Витлеем.

[16]А оној Филистеец излегуваше наутро и навечер и се покажуваше така четириесет дена по ред.

[17]И Јесеј му рече на синот свој Давид: „Земи за браќата свои ефа печено жито и овие десет леба и однеси ги што поскоро во логорот кај браќата твои.

[18]А овие десет пити сирење однеси му ги на илјаданачалникот и распрашај се за здравјето на браќата твои и дознај за потребите нивни.“

[19]Саул и сите тие Израелци се наоѓаа во Теревинтската Долина и се готвеа за борба со Филистејците.

[20]Давид изутрината стана рано, ги остави овците на чувар, и откако го зеде товарот, тргна, како што му беше заповедал Јесеј; и дојде во логорот, кога војската беше наредена и со извици се готвеше за борба.

[21]Тогаш Израелците и Филистејците се распоредија војска спроти војска.

[22]Давид го остави товарот кај чуварот на логорот и потрча кон бојниот ред, дојде и ги запраша браќата свои за здравје.

[23]И ете, додека тој разговараше со нив, силниот човек, кому му беше името Голијат, Филистеец од Гет, излегуваше од филистејските редови и ги кажуваше

истите оние зборови и Давид ги слушна.

O gigante Golias insulta os israelitas

24 Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

24И сите Израелци, откако ќе го видеа тој човек, бегаа од него и многу се плашеа.

25 e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

25Израелците велеа: „Го гледате ли оној човек што излегува? Тој излегува за да го навредува Израел; а кога би го убил некој, царот би го наградил со големо богатство, и би му ја дал ќерката своја за жена, а домот на татко му би му го направил слободен во Израел.“

26 Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

26И Давид им рече на оние што стоеја со него: „Што ќе му направат на оној што ќе го убие оној Филистеец и ќе го симне срамот од Израел? Зашто, кој е тој необрезан Филистеец што ја навредува војската на живиот Бог?“

27 E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

27И тие му ги рекоа истите зборови, додавајќи: „Ете, тоа ќе му направат на оној човек што ќе го убие.“

28 Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

28Елијав, најголемиот брат на Давид, слушна што говореше тој со луѓето, и му се налути Елијав на Давид, па му рече: „Зошто си дошол тука и на кого им ги остави оние малку овци во пустината? Ја познавам твојата дрскост и твоето лошо срце. Ти си дошол да ја гледаш борбата.“

29 Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

29А Давид рече: „Па што сум направил? Нели се тоа само зборови?“

30 Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

30Па се сврте од него кон друг и ги говореше истите зборови, а луѓето му одговараа како и порано.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[31]Се слушнаа зборовите што Давид ги говореше, и му ги соопштија на Саул, и тој го повика.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[32]И му рече Давид на Саул: „Никој нека не паѓа со духот пред овој; твојот роб ќе отиде и ќе се бори против тој Филистеец.“

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

[33]А Саул му рече на Давид: „Не можеш да одиш против Филистеецот, да се бориш против него, зашто ти си уште момче, а тој е војник уште од раната младост.“

[34] Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

[34]Тогаш Давид му рече на Саул: „Секогаш кога твојот слуга ги пасеше татковите си овци, ако случајно дојдеше некој лав, или мечка, и ќе одвлечеше овца од стадото,

[35] eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

[35]јас се спуштав по нив, ги напаѓав и им ја одземав од устата нивна. Ако, пак, тие се нафрлеа врз мене, јас ги фаќав за гривата, ги удирав и ги убивав.

[36] O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

[36]Лав и мечка убивал твојот слуга, а и со овој необрезан Филистеец ќе стане истото како со нив, бидејќи ја навредува војската на живиот Бог.“

[37] Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

[37]Давид рече уште: „Господ, Кој ме спасуваше од канџите на лавот и мечката, ќе ме спаси и од рацете на овој Филистеец.“

[38] Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

[38]Саул го облече Давид со облеката своја, му стави на главата бакарен шлем, и му навлече железен оклоп.

[39] Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia

[39]Давид го опаша мечот негов врз облеката и се обиде да оди, бидејќи

usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

никогаш не одел со такво вооружување. И Давид му рече на Саул: „Не можам да одам со ова, не сум навикнат.“ И го симна Давид сето тоа од себе.

40 Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

40Па го зеде в рака стапот свој, си одбра пет мазни камчиња од потокот, ги стави во овчарската торбичка што беше со него; и со торбичката и праќата в рака излезе против Филистеецот.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

41 O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

41Излезе и Филистеецот, одејќи и приближувајќи се кон Давид, и пред него одеше оруженосецот.

42 Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

42Погледна Филистеецот, и откако го виде Давид, со потсмев го изгледа, бидејќи беше млад, рус и убав.

43 Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

43Филистеецот му рече на Давид: „Зошто си тргнал против мене со стап? Да не сум куче?“ Филистеецот го проколна Давид со боговите свои.

44 Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

44И Филистеецот му рече на Давид: „Приближи се до мене, и ќе им го дадам телото твое на птиците небески и на ѕверовите полски.“

45 Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

45Давид му одговори на Филистеецот: „Ти одиш против мене со меч, копје и штит, јас, пак, одам против тебе во името на Господ Саваот, Бог на израелската војска што ти ја навредуваш.

46 Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

46Сега ќе те предаде Господ во раката моја, и јас ќе те убијам, ќе ја симнам од тебе главата твоја, и ќе им ги дадам и труповите на филистејската војска на птиците небески и ѕверовите земни, и

целата земја ќе дознае дека има Бог во Израел;

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

[47]и сите овие луѓе ќе разберат дека Господ не спасува со меч и копје, зашто тоа е војна на Господ, и Тој ќе ве предаде во рацете наши.“

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

[48]Кога Филистеецот се исправи и почна да пристапува и да се приближува кон Давид, Давид брзо се стрча кон местото на борбата против Филистеецот,

[49] Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

[49]и бркна со раката во торбата, извади оттаму еден камен и фрли со праќата, та го удри Филистеецот в чело, така што каменот се заби во челото негово, и тој падна ничкум на земјата.

[50] Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

[50]Така, со праќа и камен, го победи Давид Филистеецот; го удри Филистеецот и го уби; а Давид немаше меч во рацете.

[51] Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

[51]Тогаш Давид се стрча, и откако стапна врз Филистеецот, зеде та го извлече мечот негов од ножницата, го удри и ја пресече со него главата негова. Филистејците, кога видоа дека нивниот јунак умре, почнаа да бегаат.

[52] Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

[52]И се кренаа мажите израелски и јудејски, викнаа и ги гонеа Филистејците до влезот во долината и до портите на Екрон. И убиените Филистејци паѓаа по патот Шаараим до Гет и до Екрон.

[53] Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

[53]Откако ги прогонија Филистејците, Израеловите синови се вратија и го разграбија нивниот логор.

[54] Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

[54]Давид ја зеде главата на Филистеецот и ја однесе во Ерусалим, а оружјето го стави во шаторот свој.

Јонатан склучува договор за пријателство со Давид

[55] Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

[55]Кога Саул го виде Давид како излегува против Филистеецот, тогаш го запраша Авенир, началникот на војската: „Авенир, чиј син е тоа момче?“ Авенир му одговори: „Се колнам во твојата душа, царе, не знам.“

[56] Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

[56]И царот тогаш рече: „Ајде прашај, чиј син е тоа момче?“

[57] Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

[57]А кога Давид се враќаше, откако го уби Филистеецот, Авенир го зеде и го доведе кај Саул, и главата на Филистеецот беше во раката негова.

[58] Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

[58]И Саул го запраша: „Чиј син си, момче?“ Давид одговори: „Син на твојот слуга Јесеј од Витлеем.“

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

[1] Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

[2] Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

[3] Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

[4] Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

1 Самоилова 18

[1]Кога Давид го заврши разговорот со Саул, душата на Јонатан се приврза до душата негова, и Јонатан го засака како своја душа.

[2]И тој ден Саул го задржа и не му дозволи да се врати во домот на татко му.

[3]А Јонатан склучи сојуз со Давид, бидејќи го засака како душата своја.

[4]Јонатан ја соблече горната облека своја што беше на него, и му ја даде на Давид, исто така и другата облека своја, и мечот свој, и лакот свој, и појасот свој.

[5] Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

[5]А Давид постапуваше разумно насекаде, каде и да го испратеше Саул, и Саул го направи началник над војските; и тоа му се допадна на сиот народ и на слугите Саулови.

Саул се обидува да го убие Давид

[6] Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

[6]Кога одеа, при враќањето на Давид од победата над Филистеецот, жените од сите израелски градови излегуваа да го пресретнат царот Саул со песни, игри и радосни извици, со тимпани и кимвали.

O cântico das mulheres indigna a Saul

[7] As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

[7]И жените што играа и пееја, говореа: „Саул победи илјади, а Давид – десетици илјади!“

[8] Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

[8]Тогаш Саул многу се огорчи, непријатни му беа тие зборови, па рече: „На Давид му дадоа десетици илјади, а мене – илјади; му недостига само царство.“

[9] Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

[9]И од тој ден Саул гледаше на Давид со завидливи очи.

[10] No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

[10]И се случи на другиот ден, лошиот дух што му го испраќаше Бог, да го нападне Саул, и тој беснееше во куќата своја, а Давид свиреше со раката по струните, како и во другите денови. А Саул во раката држеше копје.

[11] que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

[11]И го фрли Саул копјето, помислувајќи си: ќе го приковам Давид за ѕидот. Но Давид двапати се истргна од него.

[12] Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

[13] Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

[14] Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

[15] Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[12]И Саул почна да се плаши од Давид, зашто Господ беше со него, а од Саул отстапи.

[13]И Саул го тргна од себе и го постави за свој илјаданачалник; оттогаш тој одеше и се враќаше на чело на својата војска.

[14]Во сите работи Давид постапуваше разумно, и Господ беше со него.

[15]И Саул виде дека е тој многу разумен, и се плашеше од него.

[16]А целиот Израел и Јуда го засакаа Давид, зашто тој излегуваше и влегуваше пред нив.

Давид се жени со Михала, ќерката на Саул

[17]Саул му рече на Давид: „Ете, мојата поголема ќерка Мерава ќе ти ја дадам за жена, само биди ми јунак и води ги војните Господови.“ Зашто Саул си мислеше: нека не биде мојата рака врз него, туку раката на Филистејците нека биде врз него.

[18]Но Давид му рече на Саул: „Кој сум јас, и каков е животот мој и родот на татко ми во Израел, та да станам царски зет?“

[19]И кога дојде време Сауловата ќерка Мерава да се омажи за Давид, му ја дадоа за жена на Адриел од Мехо.

[20]Но Давида го беше засакала другата Саулова ќерка, Михала, и кога му соопштија на Саул за тоа, му стана пријатно.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[24] Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

[25] Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

[26] Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

[27] dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

[21]Саул си мислеше: „Ќе ја омажам за него, и таа ќе му биде стапица, и раката на Филистејците ќе биде врз него.“ И му рече Саул на Давид: „Денес ќе се сродиш со мене преку другата.“

[22]Тогаш Саул им заповеда на слугите свои, велејќи: „Кажете му тајно на Давид: – ете, царот е благонаклонет кон тебе, и сите слуги негови те сакаат. Затоа стани му зет на царот.“

[23]И слугите Саулови му ги соопштија на Давид сите тие зборови. А Давид рече: „Зар ви се чини дека е лесно да бидеш зет на царот? Јас сум човек беден и мал.“

[24]И му соопштија на Саул слугите негови и рекоа: „Еве што рече Давид.“

[25]Тогаш Саул рече: „Вака кажете му на Давид: царот не сака мираз, туку само сто филистејски обрезоци за одмазда на царските непријатели.“ Зашто Саул беше на мисла да го погуби Давид со рацете на Филистејците.

[26]Слугите му ги соопштија на Давид тие зборови и на Давид му се свиде да му стане зет на царот.

[27]Уште не беа изминале определените денови, Давид стана, тргна тој и луѓето со него, и уби двесте филистејски мажи; па ги донесе Давид нивните обрезоци, и му ги предаде на царот во полн број за да стане царев зет. И Саул му ја даде за жена ќерка си Михала.

[28] Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

[28]Саул виде и дозна дека Господ е со Давид, а и дека Михала, Сауловата ќерка, го сака Давид.

[29]И Саул почна уште повеќе да се плаши од Давид и стана негов непријател до крајот на животот.

[30]А кога филистејските војводи излегоа во војна, Давид уште од самото излегување нивно дејствуваше поразумно од сите Саулови слуги, и многу се прослави името негово.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

[1] Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra

1 Самоилова 19

Јонатан подготвува заштита за Давид

[1]Саул му говореше на синот свој Јонатан и на сите слуги свои да го убијат Давид. Но Сауловиот син Јонатан многу го сакаше Давид.

[2]Јонатан му кажа на Давид и рече: „Татко ми Саул сака да те убие. Затоа пази се утре. Сокриј се и биди на тајно место.

[3]Јас, пак, ќе излезам и ќе застанам до татко ми на нивата, каде што ќе бидеш ти, и ќе му позборувам на татко ми за тебе; што ќе разберам, ќе ти соопштам.“

[4]Јонатан му говореше на татко си Саул добро за Давид, велејќи му: „Да не греши царот против својот слуга Давид, зашто тој во ништо не згрешил против тебе, и делата негови се многу корисни за тебе.

[5]Тој ја изложи душата своја на опасност за да го порази Филистеецот; и Господ изврши големо спасение за сиот Израел; ти го виде тоа и се радуваше;

sangue inocente, matando Davi sem causa?

6 Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

7 Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

Saul procura, de novo, matar a Davi

8 Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

9 o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

10 Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

11 Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

Mical engana a seu pai e salva a Davi

12 Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

13 Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

зашто сега сакаш да згрешиш против невина крв и да го убиеш Давид без причина?“

6И Саул го послуша гласот на Јонатан, и се заколна Саул: „Се колнам во Господ! Давид нема да умре.“

7Тогаш Јонатан го повика Давид; му ги соопшти Јонатан сите тие зборови и го доведе Јонатан Давид кај Саул, и тој беше кај него, како и порано.

Михала го спасува Давид

8Почна пак војна, и излезе Давид, пак се биеше против Филистејците, и им нанесе голем пораз, и тие бегаа од него.

9И лош дух од Бога го нападна Саул, и тој седеше дома со копје во раката, а Давид свиреше со рака по струните.

10Саул сакаше да го прикове Давид со копјето за ѕидот, но Давид отскокна од Саул, и копјето се забоде во ѕидот; а Давид избега и се спаси таа ноќ.

11И испрати Саул слуги во куќата на Давид да го пречекаат и да го убијат до изутрината. Тогаш му рече на Давид жена му Михала: „Ако не ја спасиш душата своја оваа ноќ, утре ќе бидеш убиен.“

12Тогаш Михала го спушти Давид низ прозорецот, и тој отиде, избега и се спаси.

13А Михала зеде една статуа, ја стави во леглото, а на перницата стави козја кожа, и ја покри со облека.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e

[14]И Саул испрати слуги да го фатат Давид; но Михала рече: „Болен е.“

[15]А Саул испрати слуги да го видат Давид, велејќи: „Донесете ми го на легло за да го убијам.“

[16]Дојдоа слугите, и ете, во леглото статуа, а на перницата козја кожа.

[17]Тогаш Саул ѝ рече на Михала: „Зошто ме излага така и дозволи мојот непријател да избега?“ А Михала му одговори на Саул: „Тој ми рече: пушти ме, инаку ќе те убијам.“

Давид и Саул во Нават

[18]Давид избега, се спаси; дојде кај Самоил во Рама и му раскажа сè што прави со него Саул. И тргна со Самоил, и се запреа во Нават, во близина на Рама.

[19]И му јавија на Саул, велејќи: „Ете, Давид е во Нават, кај Рама.“

[20]Тогаш Саул испрати слуги да го фатат Давид, и кога тие видоа група пророци, кои пророкуваа, и Самоил, нивниот началник, духот Божји слезе врз Сауловите слуги, и тие почнаа да пророкуваат.

[21]Му јавија за тоа на Саул, и тој испрати други слуги, но и тие почнаа да пророкуваат. Потоа Саул испрати и трети слуги, но и тие почнаа да пророкуваат.

[22]Саул отиде сам во Рама, и дојде до големиот бунар во Секу, и запраша, велејќи: „Каде се Самоил и Давид?“ И рекоа: „Ете, во Нават, кај Рама.“

Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

23 Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

24 Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

23Тој отиде таму во Нават, во близина на Рама, и врз него слезе Духот Божји, и тој одеше и пророкуваше, додека стигна до Нават, кај Рама.

24Ја соблече и тој облеката своја, и пророкуваше пред Самоил, и целиот тој ден и целата таа ноќ лежеше необлечен; затоа велат: „Зарем и Саул станал пророк?“

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

1 Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

2 Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

3 Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

4 Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

5 Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria

1 Самоилова 20

Јонатан го заштитува Давид

1Давид избега од Нават, кој е кај Рама, и дојде, па му рече на Јонатан: „Што направив јас, во што сум виновен, со што згрешив пред татко ти, та ја бара душата моја?“

2Му одговори Јонатан: „Не, ти нема да умреш. Ете, татко ми не прави ништо, било големо, било мало, без да им јави на ушите мои. Зошто татко ми ќе го крие тоа од мене? Тоа нема да биде.“

3Давид се колнеше и говореше: „Татко ти добро знае дека јас стекнав благонаклоност во твоите очи, затоа си вели: ‚нека не знае за тоа Јонатан за да не се огорчи.‘ Но, ти се колнам во Господ и во твојата душа дека само еден чекор има меѓу мене и смртта.“

4Јонатан му рече на Давид: „Што сака душата твоја, јас ќе го сторам тоа за тебе.“

5Тогаш Давид му рече на Јонатан: „Ете, утре е млада месечина, и јас треба да

assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

[6] Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

[7] Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

[8] Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

седам со царот на трпезата; но пушти ме, и јас ќе се кријам во полето до вечерта на третиот ден.

[6]Ако татко ти запраша за мене, ти кажи: ‚Давид ме замоли да оди во својот град Витлеем, зашто таму се врши годишно принесување на жртва за сиот негов род.‘

[7]Ако на тоа тој каже: ‚добро‘, твојот слуга ќе има мир; ако, пак, се разгневи, тогаш знај дека тој намислил нешто лошо.

[8]А ти стори му милост на твојот слуга, – зашто ти го воведе слугата свој во завет Господов со тебе, – и ако има некоја вина во мене, убиј ме ти! Зошто да ме водиш кај татко ти?“

[9]Јонатан одговори: „Тоа нема да стане со тебе; зашто, ако навистина дознаам дека татко ми решил да ти направи нешто лошо, зар нема да ти јавам за тоа?“

[10]Тогаш Давид му рече на Јонатан: „Кој ќе ми соопшти, ако татко ти одговори налутено?“

[11]Јонатан му рече на Давид: „Ајде да одиме во полето.“ И обајцата излегоа во полето.

[12]Јонатан му рече на Давид: „Се колнам во Господ, Бог Израелов! Утре во ова време, или другиот ден, ќе разберам од татко ми; и ако е тој благонаклонет кон Давид, и ако јас уште тогаш не испратам гласници кај тебе и не им јавам на твоите уши,

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[13]нека Господ ми испрати најголема казна и уште поголемо зло да ми додаде! Ако, пак, татко ми решил да ти нанесе зло, и тоа ќе го соопштам до ушите твои, и ќе те пуштам; тогаш оди си со мир, и Господ нека биде со тебе, како што беше со татко ми!

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[14]Но и ти, ако бидеш уште жив, направи ми милост Господова.

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[15]Ако, пак, умрам, не ја одземај милоста своја од домот мој никогаш, дури ни тогаш, кога Господ ќе ги истреби од лицето на земјата сите непријатели Давидови."

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[16]Така склучи Јонатан завет со домот Давидов и рече: „Господ нека им врати на непријателите Давидови!"

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[17]Јонатан му се заколна на Давид во љубовта своја кон него, бидејќи го сакаше како душата своја.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[18]И му рече Јонатан: „Утре е млада месечина, и ќе запрашаат за тебе, бидејќи местото твое нема да биде зафатено;

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[19]затоа на третиот ден слези и оди брзо на местото, каде што се криеше порано, и седни кај каменот Езел;

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[20]јас, пак, ќе пуштам кон таа страна три стрели, небаре ќе стрелам во цел.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão

[21]Потоа ќе испратам едно момче, на кого ќе му кажам: ‚Оди, најди ги стрелите', и ако му кажам на момчето: ‚Еве, стрелите се зад тебе, земи ги',

certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que

дојди кај мене, тогаш има мир за тебе, и, се колнам во Господ, нема ништо да ти стане.

[22]Ако, пак, му кажам вака на момчето: ‚Ете, стрелите се пред тебе‘ тогаш оди си, бидејќи Господ те пушта.

[23]А за тоа, за кое говоревме јас и ти, Господ е сведок меѓу мене и тебе засекогаш.“

[24]Давид се сокри во полето. Кога настапи млада месечина, царот седна на трпезата да јаде.

[25]Царот седна на местото свое, како секогаш, на седиштето до ѕидот. Јонатан стана, а Авенир седна до Саул; местото, пак, на Давид остана празно.

[26]Тој ден Саул не кажа ништо, зашто си помисли дека тоа е случајно дека Давид е нечист, не се исчистил.

[27]Настапи и вториот ден по младата месечина, а местото на Давид останувaше празно. Тогаш Саул му рече на синот свој Јонатан: „Зошто синот Јесеев не дојде на ручек ниту вчера, ниту денес?“

[28]Јонатан му одговори на Саул: „Давид измоли од мене да отиде во Витлеем,

[29]велејќи: ‚Пушти ме, бидејќи имаме во градот родбинско принесување жртва, и брат ми ме покани; затоа, ако сум стекнал благонаклоност во очите твои, пушти ме да одам и да се видам со

me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

Saul irado contra Jônatas

30 Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

31 Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

32 Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

33 Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

34 Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

Jônatas despede-se de Davi

35 Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

36 Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

37 Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás

браќата свои; затоа тој и не дојде на царскиов ручек.‘“

30Тогаш Саул многу се разгневи на Јонатан и му рече: „Развратен и непокорен сине! Зар не знам дека си се здружил со Јесеевиот син за срам, на себе и за срам на мајка си!

31Зашто во сите денови, додека Јесеевиот син живее на земјата, нема да опстанеш ни ти, ни царството твое; а сега испрати и доведи го кај мене, бидејќи е осуден на смрт.“

32Јонатан му одговори на татко си Саул и му рече: „Зошто да се убива? Што направил?“

33Тогаш Саул фрли копје врз него за да го убие. Тогаш Јонатан разбра дека татко му решил да го убие Давид.

34Јонатан стана од трпезата многу разгневен и не ручаше на другиот ден по младата месечина, зашто тагуваше за Давид, а и затоа што татко му го навреди.

35На другиот ден изутрина Јонатан излезе во полето, во времето што му го беше определил на Давид, и едно мало момче со него.

36И тој му рече на момчето: „Трчај, барај ги стрелите што ги пуштам.“ Момчето се затрча, а тој ги пушташе стрелите така што тие летаа подалеку од момчето.

37И момчето се затрча натаму, на каде што Јонатан ги пушташе стрелите, и

dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

Јонатан викна по момчето и рече: „Гледај, стрелата е пред тебе.“

38 Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

38Јонатан, пак, викаше по момчето: „Трчај побрзо, не се запирај.“ И момчето ги собра Јонатановите стрели и дојде кај господарот свој.

39 O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

39А момчето не знаеше ништо; само Јонатан и Давид знаеја, каква е работата.

40 Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

40Тогаш Јонатан му го даде оружјето свое на момчето што беше со него, и му рече: „Оди и однеси го во градот.“

41 Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

41Момчето отиде, а Давид се исправи од југ и падна ничкум на земјата и трипати се поклони; и се бакнаа тие еден со друг, и обајцата плачеа заедно, но Давид повеќе плачеше.

42 Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

42Јонатан му рече на Давид: „Оди со мир; а тоа, во кое се колневме двајцата во името Господово, велејќи: ‚Господ да биде меѓу мене и твоето семе‘, нека биде засекогаш.“

1 Самоилова 21

43 Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

1Давид стана и замина, а Јонатан се врати во градот.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

1 Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

2Давид дојде во Нов кај свештеникот Ахимелех, и Ахимелех се збуни, кога се сретна со Давид, па му рече: „Зошто си сам? И зошто нема никој со тебе?“

Давид во Нов кај свештеникот Ахимелех

2 Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que

3Давид му рече на свештеникот Ахимелех: „Царот ми даде заповед, велејќи: ‚Никој нека не знае, за што сум

te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

[6] Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

[7] Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

[8] Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

[9] Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão

те испратил и што сум ти порачал‘ затоа ги оставив слугите свои на определено место;

[4]а сега дај ми што имаш при рака, пет леба, или што ќе се најде.“

[5]Свештеникот му одговори на Давид, рече: „Немам при рака обичен леб, туку имам осветен леб. Само, ако твоите луѓе се воздржале од жени, нека јадат.“

[6]Тогаш Давид му одговори на свештеникот и му рече: „Жени кај нас немаше како и секогаш, кога одиме во поход, и садовите на момчињата се чисти. И ако патот е нечист, сепак лебот ќе остане чист во садовите.“

[7]Свештеникот му даде од осветениот леб, бидејќи немаше друг леб освен лебовите принесени на жртвеникот што беа земени пред лицето на Господ, та по симнувањето нивно да се стават топли лебови.

[8]Тој ден таму се наоѓаше еден од слугите Саулови, по име Доег, Едомец, началник на Сауловите овчари.

[9]Давид му рече на Ахимелех: „Немаш ли тука при рака копје или меч? Зошто јас не зедов со себе ниту меч, ниту друго оружје, бидејќи пораката на царот беше итна.“

[10]Свештеникот одговори: „Ете го мечот на Филистеецот Голијат, кого го уби ти во Теревинтската Долина, завиткан во платно, зад ефодот; ако сакаш, земи го: освен него тука нема друг меч.“

essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

Davi foge para Aquis, rei de Gate

10 Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

11 Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

12 Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

13 Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

14 Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

15 Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

1 Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

2 Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de

11Давид стана и избега истиот ден од Саул, и дојде кај гатскиот цар Анхус.

Давид кај Филистејците од Гет

12Му рекоа на Анхус слугите негови: „Овој ли е Давид, царот на онаа земја? Нели му пееја нему луѓето, велејќи: ‚Саул порази илјади, а Давид – десетици илјади?‘“

13Давид ги стави тие зборови во срцето свое и многу се исплаши од Анхус, царот на Гет.

14Тогаш го измени лицето свое пред нив, и се преправаше дека е умоболен пред очите нивни и удираше по вратите, се фрлаше на рацете свои и пушташе лиги по брадата своја.

15Анхус им рече на робовите свои: „Гледате, овој човек е луд; зошто сте го довеле кај мене?

16Зар малку луди имам кај себе, та сте го довеле да лудува пред мене? Зар тој ќе влезе во куќата моја?“

1 Самоилова 22

Давид станува водач на една дружина

1И Давид отиде оттаму и избега во Адуламската пештера, а кога слушнаа браќата негови и сиот татков дом негов, дојдоа таму кај него.

2Се собраа кај него сите подјармени, сите должници и сите душевно огорчени, и тој им стана началник; и со него беа околу четиристотини души.

espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

3 Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

4 Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

5 Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

6 Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

7 disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

8 para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

3Оттаму Давид отиде во Мицпа, град моавски, и му рече на моавскиот цар: „Татко ми и мајка ми нека останат кај вас, додека да разберам што ќе направи Бог со мене.“

4И ги доведе кај моавскиот цар, и тие живееја кај него за сето време додека Давид беше во она прибежиште.

5Но пророкот Гад му рече на Давид: „Не останувај во ова прибежиште, туку оди, оди во земјата Јудина.“ И Давид замина и отиде во горoccupationата Херет.

Саул наредува да се убијат свештениците во Нов

6Саул слушна дека Давид се појавил со луѓето што беа со него. Саул тогаш седеше во Гива, под омориката на ридот, со копје во раката, и опколен од сите свои слуги.

7И им рече Саул на слугите свои што беа околу него: „Чујте, Венијаминови синови! Зарем Јесеевиот син ќе ви даде на сите вас ниви и лозја и сите вас ќе ве постави за илјаданачалници и заповедници над сто војници,

8та сите сте се здоговориле против мене, и никој не ми јави, кога синот мој се спријателил со синот на Јесеј, и никој од вас не ме пожали и не ми соопшти дека син ми го поттикнал против мене мојот слуга да ми поставува стапици, како што се гледа сега?“

9 Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,
10 e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

11 Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

12 Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!
13 Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

14 Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

15 Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

16 Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

9Едомецот Доег, кој стоеше со Сауловите слуги, одговори и рече: „Јас видов, кога Јесеевиот син доаѓаше во Нов кај Ахимелех, синот на Ахитув,
10и тој Го праша за него Господ, му даде храна, му го даде и мечот на Филистеецот Голијат.“
11Тогаш испрати царот да го повикаат свештеникот Ахимелех, синот Ахитувов, и целиот татков дом негов, свештениците што беа во Нов. И сите тие дојдоа кај царот.

12Саул рече: „Слушни, сине Ахитувов!“ Тој одговори: „Еве ме, господаре.“

13А Саул го запраша: „Зошто сте се договориле против мене, ти и Јесеевиот син, та си му дал лебови и меч и си Го прашал Бога за него за да стане против мене и да ми поставува стапици, како што се гледа сега?“
14Ахимелех му одговори на царот и рече: „Кој од сите твои робови е толку верен како Давид? Тој е и царев зет, и исполнител на твоите заповеди, и почитуван во домот твој?
15Сега за првпат ли Го прашувам Бога за него? Но не обвинувај го во тоа, царе, слугата свој и целиот дом на мојот татко, зашто во целата таа работа твојот слуга не знае ништо, ниту мало, ниту големо.“
16Но царот му рече: „Ахимелех, ти треба да умреш, ти и целиот дом на твојот татко.“

[17] Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

[17]И царот им рече на телохранителите што стоеја до него: „Одете, убијте ги свештениците Господови, зашто и нивната рака е со Давид, и тие знаеја дека тој избегал, а не ни јавија.“ Но царските слуги не сакаа да кренат раце за да ги убијат свештениците Господови.

[18] Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

[18]Тогаш царот му рече на Доег: „Оди ти и убиј ги свештениците!“ И Доег Едомецот отиде, ги нападна свештени-ците и во тој ден уби осумдесет и пет мажи што носеа ленен ефод,

[19] Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

[19]го нападна со меч и Нов, свеште-ничкиот град; уби со меч мажи и жени, момчиња и девојчиња, волови, магариња и овци.

Abiatar refugia-se com Davi

[20] Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

[20]Се спаси само еден од синовите на Ахимелех, Ахитувовиот син, по име Авијатар, и избега кај Давид.

[21] e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

[21]Авијатар му раскажа на Давид дека Саул ги уби свештениците Господови.

[22] Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

[22]А Давид му рече на Авијатар: „Јас знаев оној ден, кога таму беше Едомецот Доег дека тој бездруго ќе му јави на Саул; јас сум виновен за сите души од домот на твојот татко.

[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

[23]Остани кај мене, не плаши се, зашто како што ја бара душата моја, ќе ја бара и твојата душа; ти ќе бидеш кај мене под заштита.“

1 Samuel 23

1 Самоилова 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

[1]Го известија Давид и рекоа: „Ете Филистејците го напаѓаат Кеила и ги разграбуваат гумната.“

[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

[2]А Давид го запраша Господа, велејќи: „Да одам ли и да ги нападнам тие Филистејци?“ И Господ му одговори на Давид: „Оди, ти ќе ги нападнеш Филистејците и ќе го спасиш Кеила.“

[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

[3]Но оние што беа со Давид, му рекоа: „Ете, ние се плашиме тука во Јудеја, па како ќе одиме во Кеила против филистејските групи?“

[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.

[4]Тогаш Давид пак Го запраша Господа, а Господ му одговори и рече: „Стани и оди во Кеила, зашто Јас ќе ги предадам Филистејците во твои раце.“

[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

[5]И Давид отиде со луѓето свои во Кеила, се биеше со Филистејците, го отепа нивниот добиток и им нанесе голем пораз. И така Давид ги спаси жителите на Кеила.

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[6]Кога Авијатар, Ахимелеховиот син, избега кај Давид и отиде со него во Кеила, тој беше донел со себеси и ефод.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[7]Му јавија на Саул дека Давид дошол во Кеила, и Саул рече: „Бог го предаде во мои раце, зашто тој се затвори, влегувајќи во град кој има порти и резиња.“

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[8]И го свика Саул целиот народ во војна за да отиде против Кеила да го опколи Давид и негови луѓе.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a

[9]Кога Давид дозна дека Саул намислил лошо против него, му рече на

Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

10 Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

11 Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

12 Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

13 Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

14 Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

Davi e Jônatas renovam a aliança

15 Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

16 Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

17 e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu

свештеникот Авијатар: „Донеси го ефодот Господов.“

10Тогаш Давид рече: „Господи, Боже Израелов! Твојот слуга слушна дека Саул сака да дојде во Кеила, и да го уништи градот поради мене.

11Ќе ме предадат ли Кеилците во рацете негови? И ќе дојде ли тука Саул, како што чу твојот слуга? Господи, Боже Израелов, јави му на слугата свој.“ И рече Господ: „Ќе дојде.“

12Давид пак праша: „Ќе ме предадат ли Кеилците мене и моите луѓе во Сауловите раце?“ И Господ му рече: „Ќе те предадат.“

13Тогаш стана Давид и луѓето негови, околу шестотини души, излегоа од Кеила и отидоа, каде што можеа. А на Саул му јавија дека Давид избегал од Кеила, и тогаш тој се откажа од походот.

14А Давид престојуваше во пустината во непристапни места и потоа на ридестите предели во пустината Зиф. Саул го бараше секој ден, но Бог не го предаде Давид во рацете негови.

15И Давид виде дека Саул излегол да ја бара душата негова; Давид тогаш беше во пустината Зиф, во ридестите предели.

16И Сауловиот син Јонатан стана, дојде кај Давид во гората и го поткрепи со надежта во Бога,

17и му рече: „Не плаши се, зашто раката на татко ми Саул нема да те најде, и ти

reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

18 E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

A traição dos zifeus

19 Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

20 Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

21 Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

22 Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

23 Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

24 Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

25 Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no

ќе царуваш над Израел, јас, пак, ќе бидам втор по тебе. И Саул, мојот татко, го знае тоа.“

18Тогаш си дадоа меѓу себе завет пред лицето на Господ. И Давид остана во горага, а Јонатан отиде во домот свој.

Саул го гони Давид

19И дојдоа Зифејци кај Саул во Гива и рекоа: „Ете, Давид се крие кај нас по недостапни места, кај Хореш, во ридовите на Хахила, јужно од пустината.

20Затоа, ако сака душата твоја, царе, дојди. А наша работа ќе биде да го предадеме во рацете на царот.“

21И рече Саул: „Да ве благослови Господ што сте ме пожалиле!

22Одете, уверете се уште еднаш, испитајте и разгледајте го местото негово, каде што е ногата негова, и кој го виде таму, бидејќи ми велат дека е многу итар.

23Разгледајте и испитајте за сите прибежишта, во кои се крие тој, и вратете се кај мене со точно известување. Тогаш јас ќе отидам со вас; и ако е во таа земја, ќе го барам по сите Јудини места.“

24И станаа и отидоа во Зиф пред Саул. А Давид и луѓето негови беа во нискиот дел на пустината Маон, јужно од степата.

25Потоа отиде Саул со своите луѓе да го бара. Но му јавија на Давид за тоа, и тој слезе кај карпестите места во

deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

26 Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

27 Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

28 Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

29 Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

1 Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

2 Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

3 Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

пустината Маон. Саул слушна и се пушти по Давид во пустината Маон.

26Саул одеше на едната страна од планината, а Давид со луѓето свои беше од другата страна на планината. И кога Давид брзаше да се оддалечи од Саул, а Саул со луѓето свои одеше да го заобиколи Давид и луѓето негови за да ги фати,

27тогаш дојде кај Саул известувач и рече: „Побрзај и дојди, бидејќи Филистејците ја нападнаа земјата.“

28И се врати Саул од гонењето на Давид и отиде против Филистејците; затоа и го нарекоа тоа место Села-Махлекот.

1 Самоилова 24

Давид одбива да го убие Саул

1Потоа Давид излезе оттаму и живееше по стрмните врвови на Ен-Геди.

2Кога Саул се врати од Филистејците, му јавија, велејќи: „Ете, Давид е во пустинските места кај Ен-Геди.“

3Тогаш Саул зеде три илјади одбрани мажи од цел Израел и отиде да го бара Давид и луѓето негови по планините, каде што живеат дивокози.

4И дојде кај едно овчо трло крај патот. Таму имаше пештера, и Саул влезе таму по нужда; а Давид и луѓето негови седеа во дното на пештерата.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

[11] Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver

[5]И му рекоа на Давид луѓето негови: „Еве го денот, за кој ти говореше Господ: ‚ете, Јас ќе го предадам твојот непријател во рацете твои‘ и ќе сториш со него, она што ти е угодно.“ Давид стана и полека ја пресече полата на Сауловата горна облека.

[6]Но потоа му стана мачно на срцето Давидово, поради тоа што ја пресече полата на Сауловата облека.

[7]И им рече на луѓето свои: „Да не ми даде Господ да му го направам тоа на мојот господар, да ставам рака врз него, бидејќи тој е помазаник Господов.“

[8]Со тие зборови ги задржа луѓето свои и не им дозволи да го нападнат Саул. А Саул стана и излезе од пештерата на патот.

[9]Потоа стана и Давид, излезе од пештерата и извика по Саул, велејќи: „Господаре мој, царе!“ Саул погледна назад, и Давид падна со лицето на земјата, и му се поклони.

[10]И Давид му рече на Саул: „Зошто ги слушаш зборовите на оние луѓе што велат, ете, Давид крои зло против тебе?

[11]Ете, денес видоа очите твои дека Господ те предаваше во рацете мои во пештерата, и ми говореа да те убијам, но јас те поштедив и реков: нема да кренам рака на мојот господар, бидејќи тој е помазаник на Господ.

[12]Татко, погледни ја полата на облеката твоја во мојата рака, јас ја пресеков

eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

полата од облеката твоја, а тебе не те убив; знај и увери се дека во раката моја нема зло, ни непријателство, и дека јас не сум згрешил спрема тебе; а ти ја бараш душата моја за да ја одземеш.

12 Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

13Господ нека пресуди меѓу мене и тебе, и нека ти одмазди Господ за мене; но мојата рака нема да биде врз тебе,

13 Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

14како што вели старата поговорка: – од беззаконици излегува беззаконие. – Затоа раката моја нема да биде врз тебе.

14 Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

15Против кого излегол царот израелски? По кого си се растрчал? По мртво куче, по една болва.

15 Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

16Господ нека биде судија и Тој нека пресуди меѓу мене и тебе. Тој ќе го испита делото мое и ќе ме спаси од раката твоја.“

16 Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

17Откако ги изрече Давид тие зборови кон Саул, Саул рече: „Твојот глас ли е тоа, сине мој Давиде?“ И го крена Саул гласот свој, и плачеше

17 Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

18и му рече на Давид: „Ти си поправ од мене, зашто ми врати со добро, а јас ти враќав со зло;

18 Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

19ти го покажа тоа денес, постапувајќи со мене милостиво: кога Господ ме предаваше во рацете твои, ти не ме уби.

19 Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

20Кој, откако ќе го најде непријателот свој, ќе го пушти здрав и цел? Господ нека ти врати со добро за тоа што ми го направи денес ти.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[21]Сега знам дека ти бездруго ќе станеш цар, и царството израелско ќе биде силно во раката твоја.

[22]Затоа заколни ми се во Господ дека нема да го искорениш потомството мое по мене и нема да го уништиш името мое во домот на мојот татко.“

[23]Му се заколна Давид на Саул. И Саул отиде во својот дом, а Давид и луѓето негови се искачија кон своето засолниште.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

1 Самоилова 25

Навал одбива да му помогне на Давид

[1]И Самоил умре. Тогаш се собраа сите Израелци, го оплакаа и го погребаа во куќата негова, во Рама. Давид стана и слезе кон пустината Фаран.

[2]Имаше во Маон еден човек многу богат, а имотите му беа на Кармил. Тој имаше три илјади овци и илјада кози. Тој беше на стрижење кај овците свои на Кармил.

[3]Тој човек се викаше Навал, а жена му се викаше Авигеја. Таа жена беше многу умна и убава, а тој – жесток и лош човек; тој беше од родот на Халев.

[4]Давид слушна во пустината дека Навал ги стриже овците свои.

[5]И Давид испрати десет момци, и им рече Давид на момците: „Одете на Кармил, појдете кај Навал, поздравете го од мое име

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!
[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.
[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.
[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?
[12] Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.
[13] Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

[6]и кажете му вака: ,Мир на тебе, мир на твојот дом, мир на сè што е твое!

[7]Денес слушнав дека ти ги стрижат овците; ете, овчарите твои беа со нас, и ние не ги навредувавме, и ништо кај нив не се загуби за сето тоа време, додека стоеја на Кармил.
[8]Прашај ги слугите свои, и тие ќе ти кажат. Затоа нека најдат момците благонаклоност во очите твои, бидејќи во добар ден дојдовме. Дај им, пак, на слугите твои и на синот свој Давид она што ти се наоѓа при рака.'"
[9]Давидовите луѓе отидоа и му ги кажаа на Навал од името на Давид сите тие зборови, и замолчаа.
[10]Навал им одговори на Давидовите слуги и рече: „Кој е тој Давид, кој е тој син Јесеев? Сега има многу слуги кои бегаат од господарите свои.
[11]Зар да ги земам лебот свој и водата своја, и месото што сум го приготвил за стрижачите на овците, и да им дадам на луѓе што не ги знам од каде се?"

[12]И Давидовите луѓе се вратија по својот пат, се вратија и дојдоа, та му ги соопштија на Давид сите тие зборови.

[13]Тогаш Давид им рече на луѓето свои: „Препашете го секој мечот свој." И сите ги препашаа своите мечеви, го препаша и Давид мечот свој, и тргнаа по Давид околу четиристотини мажи, а двесте оставија кај логорот.

Авигеја му доаѓа на помош на Давид

[14] Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

[15] Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

[16] De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

[17] Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

Abigail apazigua a Davi

[18] Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este

[14]Но еден од слугите ѝ јави на Авигеја, жената Навалова, велејќи: „Ете, Давид испрати од пустината известувачи да го поздрават нашиот господар, но тој се однесе кон нив грубо.

[15]А тие луѓе се многу добри кон нас, не нè навредуваа, и ништо не се изгуби кај нас, за сето време додека одевме со нив, и додека бевме во полето;

[16]тие беа за нас како ѕид и дење и ноќе за сето време, додека ги пасевме стадата близу до нив;

[17]затоа, помисли и види што да се прави, бидејќи неизбежна несреќа му се закaнува на господарот наш и целиот дом негов; а тој е лош човек, не може да се говори со него.“

[18]Тогаш Авигеја набрзина зеде двесте леба и две мешини со вино, и пет овци зготвени, пет мери пржено жито, сто врзопки суво грозје и двесте низи смокви, и ги натовари на магарињa,

[19]па им рече на слугите свои: „Тргнувајте пред мене, ете, јас ќе одам по вас.“ А на мажот свој Навал ништо не му кажа.

[20]А кога таа, седната на магаре, се спушташе по падините на планината, ете, во пресрет ѝ доаѓа Давид и луѓето негови, и таа се сретна со нив.

[21]И Давид рече: „Да, залудо го пазев во пустината целиот имот на тој човек, и

possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

ништо не се изгуби од тоа што беше негово; тој ми плаќа зло за добро.

22 Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

22Нека Господ му прати на Давид најголема казна и уште повеќе да му додаде, ако утре до разденување, од сè што е Навалово, оставам макар едно суштество што мокри покрај ѕид!“

23 Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

23Штом Авигеја го виде Давид, таа брзо слезе од магарето, падна ничкум пред Давид и се поклони до земја,

24 Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

24падна до нозете негови и рече: „Врз мене да е гревот, господаре мој; дозволи ѝ на робинката твоја да говори во ушите твои и слушни ги зборовите на робинката твоја.

25 Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

25Нека не обрнува внимание господарот мој на тој лош човек, на Навал; зашто, како што му е името, таков е и тој: Навал му е името, и безумието е со него. А јас, твојата робинка, не ги видов слугите на мојот господар што си ги испратил.

26 Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

26И сега, господаре мој, ти се колнам во Господ и во душата твоја! Господ нема да дозволи да пролеваш крв, а ќе ја задржи раката твоја да не се одмаздуваш; и сега нека бидат како Навал твоите непријатели и овие, кои мислеа лошо против мојот господар.

27 Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

27Еве ги даровите што робинката твоја му ги донесе на својот господар за да им се разделат на момците, кои му служат на мојот господар.

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[28]Прости ѝ ја вината на робинката своја; Господ бездруго ќе подигне за мојот господар цврст дом, зашто мојот господар води Господови војни, и во текот на целиот живот твој зло нема да се најде во тебе.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[29]Ако човекот стане да те гони и да ја бара душата твоја, тогаш душата на мојот господар ќе биде сврзана со јазелот на животот кај Господ, твојот Бог, а душата на твоите непријатели Тој ќе ја отфрли како од праќа.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[30]И кога Господ постапи со мојот господар според сето добро што го говореше за тебе, и те постави за водач на Израел,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

[31]за срцето на мојот господар тоа нема да биде огорченост и неспокојство, зашто пролеал напразно крв, и зашто си се спасил. Господ ќе му направи добро на мојот господар, и ти ќе си спомнеш за робинката своја.“

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[32]А Давид ѝ рече на Авигеја: „Благословен Господ, Бог Израелов, Кој те испрати денес во пресрет мој,

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[33]и благословен да биде твојот разум и благословена да бидеш ти, поради тоа што сега не ме остави да пролевам крв и да се одмаздам за себеси.

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a

[34]Но, – се колнам во Господ, Бог Израелов, кој ме задржа да не ти направам зло, – ако не побрзаше и ако не ми дојдеше во пресрет, тогаш утре до разденување јас немаше да му

Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

[35] Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

A morte de Nabal

[36] Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

[37] Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

[38] Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

Davi casa com Abigail

[39] Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

[40] Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

[41] Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua

оставам на Навал ниту едно суштество што мокри покрај ѕид.“

[35]Тогаш Давид го зеде од рацете нејзини она што му го беше донела, и ѝ рече: „Оди си со мир во домот свој; ете, го послушав гласот твој и го почитав лицето твое.“

Смртта на Навал. Давид се жени со Авигеја

[36]Авигеја дојде кај Навал, и ете, кај него во домот негов гоштевање како царска гозба, и срцето на Навал беше весело; тој беше многу пијан; затоа таа ништо не проговори, ни многу, ни малку, до изутрината.

[37]А изутрината, кога Навал се истрезни, и жената негова му раскажа за тоа, срцето негово замре, и тој стана како камен.

[38]По десет дена Господ го удри Навал, и тој умре.

[39]Кога Давид слушна дека Навал умрел, и рече: „Благословен да е Господ, Кој врати за срамот што ми го нанесе Навал, и Кој го зачува Својот слуга од зло; Господ ја сврте злобата на Навал врз неговата глава.“ И Давид испрати да ѝ кажат на Авигеја дека тој ќе ја земе за жена.

[40]И Давидовите слуги дојдоа кај Авигеја на Кармил и ѝ рекоа вака: „Давид нѐ испрати кај тебе за да те земеме да му бидеш жена.“

[41]Таа стана и се поклони ничкум до земјата и рече: „Ете, робинката твоја е

serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

[42] Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

[43] Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

[44] porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

[1] Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava

готова да биде слугинка за да ги мие нозете на слугите на мојот господар.“

[42]Авигеја се подготви набрзина, седна на магаре и, придружена од пет слугинки, тргна по известувачите на Давид и стана негова жена.

[43]А Давид ја земе и Ахиноам од Јизреел, та и двете му беа жени.

[44]Саул, пак, му ја даде ќерка си Михала, Давидовата жена, на Палтиј, синот на Лаис, од Галим.

1 Самоилова 26

Во пустината Зиф. Давид повторно му го поштедува животот на Саул

[1]Потоа кај Саул во Гива дојдоа Зифејците и рекоа: „Ете, Давид се крие кај нас во ридовите на Хахила, во близина на пустинската област.“

[2]Тогаш Саул стана, се спушти во пустината Зиф, и со него три илјади одбрани израелски мажи, за да го бара Давид во пустината Зиф.

[3]И Саул постави логор на ридот Хахила, десно од пустината, покрај патот; а Давид, кој се наоѓаше во пустината, виде дека Саул оди по него во пустината;

[4]и Давид испрати разузнувачи и дозна дека Саул навистина дошол.

[5]И стана Давид и отиде на местото, каде што Саул беше поставил логор, го виде Давид местото, каде што спиеше Саул и военоначалникот негов Авенир,

deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

6 Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

7 Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

8 Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

9 Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

10 Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

11 O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

12 Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam,

синот Ниров. Саул спиеше во шаторот, а народот се беше сместил околу него.

6Давид се сврте и им рече на Хитиецот Ахимелех и на Авеса, синот на Саруја, Јоавов брат, велејќи: „Кој ќе дојде со мене кај Саул во шаторот?“ Авеса одговори: „Јас ќе дојдам со тебе.“

7Давид дојде со Авеса кај луѓето на Саул ноќе; и ете, Саул лежи заспан во царската кола и копјето му е забодено во земјата покрај перницата негова; а Авенир и народот лежеа околу него.

8Авеса му рече на Давид: „Денес Господ го предаде твојот непријател во рацете твои; затоа дозволи, јас ќе го приковам со копје за земјата со еден замав и нема да го повторам ударот.“

9Но Давид му рече на Авеса: „Не убивај го, зашто кој кренал рака врз помазаник Господов, а останал неказнет?“

10Давид уште рече: „Да е жив Господ. Нека го собори Господ, или ќе дојде денот негов, и тој ќе умре, или ќе отиде во војна и ќе загине; а мене да не ми дава Господ да кренам рака врз помазаник Господов;

11туку да го земеме копјето негово што е покрај перницата негова, и садот со вода, па да си одиме.“

12Давид го зеде копјето и садот со вода покрај зглавјето на Саул, и си отидоа; и никој не виде, никој не дозна и никој не

porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

[13] Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

[14] Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

[15] Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

[16] Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

[17] Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

[18] Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje,

се разбуди, а сите спиеја, бидејќи ги беше обзел сон од Господ.

[13]Премина Давид од онаа страна и застана на врвот од ридот далеку, а меѓу нив имаше големо растојание.

[14]И викна Давид кон народот и кон Авенир, синот Ниров, велејќи: „Авенире, јави се!“ Авенир се јави и рече: „Кој си ти што викаш и го обеспокојуваш царот?“

[15]Давид му рече на Авенир: „Нели си маж, и кој е рамен на тебе во Израел? Зошто тогаш не го чуваш господарот свој, царот? Зашто доаѓаше некој од народот да го убие царот, твојот господар.

[16]Ти лошо правиш; се колнам во Господ! Вие заслужувате смрт, поради тоа што не го чувате господарот свој, помазаникот Господов. Види, каде е копјето на царот и садот со вода што беа покрај зглавјето негово?“

[17]И Саул го позна гласот на Давид и рече: „Твојот глас ли е тоа, сине мој Давиде?“ И Давид рече: „Мојот глас е, господаре мој, царе.“

[18]И рече уште: „Поради што господарот мој го гони својот слуга? Што сум направил? Какво зло најде кај мене?

[19]А сега мојот господар и цар нека ги ислуша зборовите на својот слуга: Ако Господ те поттикнал против мене, тогаш нека му биде благопријатна жртвата твоја; ако, пак тоа го прават синовите човечки, тогаш проклети да

para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

1 Samuel 27

се од Господ, бидејќи тие сега ме изгонија за да не припаѓам кон наследството Господово; велејќи: – оди и служи им на туѓи богови.

[20]Нека не се пролее мојата крв на земјата пред Господ, зашто царот Израелов излезе да бара една болва, како кога се брка еребица по планините.“

[21]Тогаш Саул рече: „Јас згрешив; врати се, сине мој Давиде, зашто нема повеќе да ти правам зло, бидејќи денес душата ми беше скапа во твоите очи; безумно постапував јас и многу, многу згрешив.“

[22]Давид му одговори и рече: „Еве го копјето на царот; нека дојде еден од младите и нека го земе;

[23]а Господ нека му даде секому според правдата Негова и според вистината Негова, зашто Господ те предаваше во рацете мои, но јас не посакав да кренам рака врз помазаникот Господов;

[24]и, како што денес ти беше скапоцен животот твој во моите очи, така нека се цени и мојот живот во очите на Господ; и нека ме спаси од секаква неволја!“

[25]А Саул му довикна на Давид: „Благословен да си, сине мој Давиде; ти ќе го извршиш она што си го започнал, и бездруго ќе победиш.“ И тогаш Давид отиде по својот пат, а Саул се врати во местото свое.

1 Самоилова 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os

Давид се засолнува кај Филистејците

[1]И Давид рече во срцето свое: „Ќе паднам некогаш во рацете на Саул; за мене ништо подобро, освен да избегам во филистејската земја; и Саул ќе престане да ме бара веќе по сите израелски предели, и јас ќе се спасам од рацете негови.“

[2]Тогаш Давид стана и отиде, тој и шестотини мажи, кои беа со него, кај гатскиот цар Анхус, син Моанов.

[3]И Давид живееше кај Анхус во Гет, тој и луѓето негови, секој со челадта своја; Давид и двете жени негови – јизреелката Ахиноам и кармелитката Авигеја, поранешната Навалова жена.

[4]Му јавија на Саул дека Давид избегал во Гет, и тој веќе не го бараше.

[5]И Давид му рече на Анхус: „Ако сум се здобил со милост во очите твои, нека ми биде дадено место во еден мал град, и јас ќе живеам таму; зошто твојот роб да живее во царскиот град заедно со тебе?“

[6]Тогаш Анхус му го даде градот Циклаг; затоа Циклаг и остана за царевите јудејски до денес.

[7]Сето време што Давид го помина во филистејската земја, беше година и четири месеци.

[8]И Давид излегуваше со луѓето свои и ги напаѓаше Гесуријците, и Гезерците и Амаликијците, кои одамна ја населуваа

moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

таа земја до Сур и сè до египетската земја.

[9]И Давид ја опустошуваше таа земја и не оставаше живи ни мажи, ни жени, и заграбуваше овци и волови, и магариња и камили и облека и се враќаше и доаѓаше кај Анхус.

[10]И Анхус го праша Давид: „Каде нападнавте денес?“ Давид одговори: „Кон јужната страна на Јудеја, кон југ на Јерахмеел и кон јужната страна на кениската територија.“

[11]Давид не оставаше живи ни мажи, ни жени, и не ги доведуваше во Гет, велејќи: „Тие можат да нè наклеветат, и да кажат: тоа и тоа го направи Давид, и такви му се постапките за сето време, додека живееше во филистејската земја.“

[12]А Анхус имаше целосна доверба во Давид, велејќи си: „Тој стана омразен кај народот свој Израел и затоа ќе ми биде слуга засекогаш.“

1 Самоилова 28

[1]Во тоа време Филистејците ги собраа војските свои за војна за да војуваат против Израел. А Анхус му рече на Давид: „Знај дека и ти ќе тргнеш со мене во борба, ти и твоите луѓе.“

Саул се советува со гатачката од Ен-Дор

[2]Давид му рече на Анхус: „Сега ќе дознаеш што ќе направи твојот слуга.“ Анхус, пак му рече на Давид: „Затоа ќе

те направам чувар на мојата глава засекогаш.“

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

[3]Самоил беше умрел, и го оплакуваа сите Израелци и го погребаа во Рама, во неговиот град. А Саул ги беше изгонил повикувачките на духови и гатачите од земјата.

[4] Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

[4]Се собраа Филстејците и отидоа, та се улогорија во Сунем; го собра и Саул сиот народ израелски и се улогорија во Гелвуја.

[5] Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

[5]Саул го виде филистејскиот логор и се исплаши, и силно му затрепери срцето.

[6] Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

[6]Тогаш Саул Го запраша Господа; но Господ не му одговараше ни на сон ни преку урим, ни преку пророците.

[7] Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

[7]И им рече Саул на слугите свои: „Најдете ми жена што повикува духови, и јас ќе одам кај неа и ќе ја прашам.“ И му одговорија неговите слуги: „Тука во Ен-Дор има жена што повикува духови.“

[8] Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

[8]И ги соблече Саул алиштата свои и облече други, и тргна тој и двајца луѓе со него, и дојдоа кај жената ноќе. И ѝ рече Саул: „Те молам, гледај ми, и повикај ми, кого што ќе кажам.“

[9] Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

[9]Но жената му одговори: „Ти знаеш што направи Саул, знаеш дека тој ги истера од земјата гатачите и гледачите; зошто тураш стапица на душата моја за да ме погубиш?“

[10] Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.
[11] Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.
[12] Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.
[13] Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.
[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.
[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.
[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?
[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera; tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.
[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra

[10]И Саул ѝ се заколна во Господ, велејќи: „Ти се колнам во Господ, нема да ти се случи ништо лошо за тоа.“
[11]Тогаш жената праша: „А кого да ти го повикам?“ Тој одговори: „Повикај ми го Самоил.“
[12]И жената го виде Самоил и – гласно извика; жената се обрна кон Саул и рече: „Зошто ме излага? Ти си Саул.“
[13]Царот ѝ рече: „Не плаши се; кажи што гледаш?“ Жената одговори: „Гледам како Господ излегува од земјата.“
[14]„Каков е тој на изглед?“ – праша Саул. Таа одговори: „Излегува од земјата престар маж, облечен во долга облека.“ Тогаш Саул дозна дека е тоа Самоил, падна ничкум на земјата и се поклони.
[15]И Самоил му рече на Саул: „Зошто ме обеспокојуваш да излегувам?“ А Саул одговори: „Многу ми е тешко; Филистејците војуваат против мене, а Бог отстапи и повеќе не ми одговара ни преку пророци, ни на сон; затоа те повикав за да ме поучиш што да правам.“
[16]Самоил одговори: „А зошто ме прашуваш мене, кога Господ отстапил од тебе и станал твој непријател?
[17]Господ ќе ти го направи тоа што го говореше преку мене: ќе го одземе Господ царството од рацете твои и ќе му го даде на твојот близок, на Давид.
[18]Бидејќи ти не го послуша гласот Господов и не го исполни Неговиот

Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

19 O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

20 De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

21 Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

22 Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

23 Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

24 Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

25 E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

жесток гнев врз Амалик, затоа Господ и го врши тоа сега над тебе.

19Господ ќе го предаде Израел заедно со тебе во филистејски раце; утре ти и твоите синови ќе бидете со мене, а логорот израелски Господ ќе го предаде во филистејски раце.“

20Тогаш Саул наеднаш падна со целото тело свое на земја, бидејќи многу се исплаши од зборовите на Самоил; притоа и сила немаше во него, зашто не беше јадел леб целиот тој ден и цела ноќ.

21Тогаш онаа жена се приближи до Саул и виде дека тој многу се уплашил, и рече: „Ете, слугинката твоја го послуша гласот твој, го изложи животот свој на опасност и ја изврши заповедта што ти ми ја даде;

22сега, молам, послушај го и ти гласот на слугинката твоја: јас ќе ти изнесам залче леб, касни си, и ќе имаш сила, кога ќе тргнеш на пат.“

23Но тој откажа, велејќи: „Нема да јадам.“ И почнаа да го советуваат неговите луѓе, а исто така и жената; и тој го послуша нивниот глас, стана од земјата и седна на леглото.

24А жената имаше в куќи згоено теле, и побрза та го закла, зеде брашно, па замеси и испече погача,

25и им принесе на Саул и на слугите негови, и тие каснаа, станаа и заминаа истата ноќ.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

[4] Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[6] Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo

1 Самоилова 29

Филистејците го протеруваат Давид

[1]Филистејците ги собраа сите свои доброволни чети во Афек, а Израелците поставија логор кај изворот што е во Јизреел.

[2]Кнезовите филистејски врвеа со стотици и илјади, а Давид и луѓето негови одеа зад нив со Анхус.

[3]И говореа кнезовите филистејски: „Какви се тие Евреи?“ Анхус им одговараше на кнезовите филистејски: „Зар не знаете дека е тоа Давид, слугата на Саул, царот израелски? Тој е кај мене повеќе од една година, и јас не најдов кај него ништо лошо, откако е дојден до денес.“

[4]И почнаа да негодуваат против него кнезовите филистејски и му рекоа: „Испрати го тој човек; нека си оди на местото што си му го определил за да не оди со нас во војна и да не стане наш противник во војната. Со што може да го смилостиви господарот свој, ако не со главите на овие наши луѓе?

[5]Нели е тоа оној Давид, на кого му пееја хоровите, велејќи: ‚Саул порази илјади, а Давид – десетици илјади?‘“

[6]И Анхус го повика Давид и му рече: „Ти се колнам во Господ! Ти си чесен, и на очите мои би им било мило да одиш

nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

и да се враќаш со мене при моите војувања; зашто јас не сум забележал во тебе ништо лошо, откако си дојден кај мене сè до денес; но во очите на кнезовите ти не си добар.

[7] Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

[7]Затоа, врати се сега, оди си со мир и не ги дразни кнезовите филистејски.“

[8] Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

[8]Но Давид му рече на Анхус: „Што сум направил и што си нашол кај твојот слуга, откако сум пред лицето твое и до денес? Зошто да не одам и да не војувам против непријателите на мојот господар, царот?“

[9] Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

[9]Анхус му одговори на Давид: „Биди уверен дека во очите мои ти си добар како ангел Божји; но кнезовите филистејски рекоа: ‚Нека не доаѓа со нас во војна.‘

[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

[10]Затоа стани утре рано, ти и слугите на господарот твој што дошле со тебе; станете утре рано и штом ќе се раздени, одете.“

[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

[11]И Давид стана, тој и луѓето негови за да тргнат рано изутрината и да се вратат во земјата филистејска. А Филистејците отидоа да војуваат во Јизреел.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com

1 Самоилова 30

Циклаг освоен и изгорен. Давид ги гони Амаликијците

[1]На третиот ден, откако Давид и луѓето негови тргнаа за Циклаг, Амаликијците го нападнаа Циклаг од југ, го презедоа и го изгореа со оган;

ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

2 tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

3 Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

4 Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

5 Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

6 Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

Davi livra os cativos

7 Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

8 Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

9 Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e

2жените, пак, и сите што беа во него, од мал до голем, не ги убија, туку ги одведоа во плен и отидоа по патот свој.

3Се приближи Давид и луѓето негови до градот, и ете, тој е изгорен со оган, а жените нивни, синовите нивни и ќерките нивни се земени во плен.

4Давид и народот што беше со него, почнаа да викаат и да плачат, додека имаше сила во нив за плачење.

5Беа земени во плен и двете жени Давидови: Ахиноам, јизреелката, и Авигеја, поранешната Навалова жена, од Кармил.

6Давид беше многу збунет, бидејќи народот сакаше да го убие со камења; зашто сиот народ страдаше во душата, секој за синовите свои и за ќерките свои.

7Но Давид се закрепи со надежта во Господ, својот Бог; и му рече Давид на свештеникот Авијатар, синот на Ахимелех: „Донеси ми го ефодот.“ И Авијатар му го однесе ефодот на Давид.

8Давид Го праша Господа, велејќи: „Да го гонам ли тоа мноштво, и ќе ги стигнам ли?“ А одговорот му беше: „Гони, ќе стигнеш и ќе ги избавиш.“

9И тргна Давид, тој и шестотини мажи што беа со него; и дојдоа до потокот Бесор, каде што изморените застанаа.

chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

10 Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

11 Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

12 Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

13 Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

14 Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

15 Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

16 E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele

10И ги гонеше Давид, тој сам со четиристотини души; а двестете души останаа, зашто немаа сила да го преминат Бесорскиот поток.

11Најдоа еден Египќанин во полето, го доведоа кај Давид, му дадоа леб да јаде, и го напоија со вода;

12и му дадоа дел од низа смокви и два грозда суво грозје, и тој јадеше и се поткрепи, зашто не беше јадел леб и не беше пиел вода три дни и три ноќи.

13Тогаш Давид го праша: „Чиј си ти и од каде си?“ Тој одговори: „Јас сум момок Египќанец, слуга на еден Амаликиец, и мојот господар ме остави, бидејќи се разболев, има веќе три дни;

14ние навлеговме во јужниот дел од територијата на Керетијците и во областа Јудина и во јужниот дел од територијата на Халев, а Циклаг го изгоревме со оган.“

15А Давид го запраша: „Ќе ме одведеш ли до тие луѓе.“ Тој одговори: „Заколни ми се во Бога дека нема да ме убиеш и нема да ме предадеш во рацете на господарот мој, и јас ќе те одведам до тие луѓе.“

Давид ги победува Амаликијците

16Давид му се заколна, и тој ги поведе. И ете, Амаликијците, распрснати по целата таа земја, јадеа и пиеја и празнуваа поради големиот плен што

grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

[17] Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

[18] Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

[19] Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

[20] Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

Davi estabelece a lei da divisão da presa

[21] Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o

го беа зеле од земјата филистејска и од земјата јудејска.

[17]И ги нападна и ги убиваше Давид од утринските мугри до вечерта на другиот ден, и никој од нив не се спаси, освен четиристотини момчиња што се качија на камили и избегаа.

[18]И Давид одзеде сè што беа зеле Амаликијците, ги зеде Давид и двете жени свои,

[19]и не се изгуби кај нив ништо, ни мало, ни големо, ни синови, ни ќерки, ни пленот – ништо од она што го беа зеле од нив Амаликијците: сè врати Давид.

[20]И Давид го зеде сиот ситен и крупен добиток; и неговите луѓе одеа пред тој добиток и говореа: „Ова е Давидов плен.“

[21]Давид дојде кај оние двесте души, кои немаа сила да одат по нив, и кои ги беше оставил кај потокот Бесор, и тие излегоа да го пречекаат Давида и луѓето, кои беа со него. Давид се приближи до тие луѓе и ги поздрави.

[22]Тогаш лошите и неранимајковците што беа оделе со Давид, почнаа да зборуваат: „Поради тоа што тие не одеа со нас, нема да им дадеме од пленот што го одзедовме; секој нека си ја земе само жената и децата и да си оди.“

[23]Но Давид рече: „Не правете така, браќа мои, откако Господ ни го даде тоа

SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Crônicas 10.1-7

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

и нè зачува и ни го предаде во рацете мноштвото луѓе што доаѓаше против нас.

[24]И кој ќе ве послуша во тоа? Каква е честа на оние што одеа во војна, таква чест треба да има и за оние што останаа во логорот; меѓу сите треба да се подели.“

[25]Така стана тоа, од тоа време и понатаму; и тој го постави тоа како закон и правило за Израел до денес.

[26]И дојде Давид во Циклаг и од пленот им испрати на старешините Јудини, свои пријатели, велејќи: „Ете ви подарок од пленот, земен од непријателите Господови.“

[27]Им испрати и на оние што се во Ветил и во Рамот во Негев, и во Јатир,

[28]во Ароер, во Шифемот, и на оние во Ештемоа,

[29]на оние во Рахал и во градовите јерахмелитски и кенparam,

[30]во Хорма, во Бор-Ашан и во Атах

[31]и во Хеврон, и по сите места, каде што Давид беше одел, тој и луѓето негови.

1 Самоилова 31

Саул умира

[1]А Филистејците војуваа против Израелците, и мажите израелски избегаа од Филистејците и паднаа победени на планината Гелвуја.

[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[2]Филистејците го стигнаа Саул и синовите негови; Филистејците ги убија Јонатан, Авинадав и Мелхисуј, Саулови синови.

[3]Битката против Саул стана жестока, и стрели од лакови го погодуваа; тој беше тешко ранет од стрелите.

[4]Тогаш Саул му рече на оруженосецот свој: „Извади го мечот и убиј ме со него да не дојдат оние необрезани и да ме убијат и да не се подигруваат со мене.“ Но оруженосецот не сакаше, бидејќи многу се плашеше. Тогаш Саул го зеде мечот и се фрли врз него.

[5]Оруженосецот негов, кога виде дека Саул умре, и самиот падна врз мечот свој и умре со него.

[6]Така умреа во тој ден Саул и трите синови негови и оруженосецот негов, а исто така и сите луѓе негови заедно.

[7]Израелците кои живееја кон долината и од оваа страна на Јордан, откако видоа дека луѓето израелски избегаа и дека Саул умре и синовите негови, ги напуштија градовите свои и избегаа, а Филистејците дојдоа и се населија во нив.

[8]На другиот ден Филистејците дојдоа да ги ограбуваат убиените и го најдоа Саул и тројцата синови што беа паднале на планината Гелвуја.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

[13] Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[9]Го свртеа и му ја пресекоа главата, го симнаа од него оружјето и испратија по целата филистејска земја, да го разгласат тоа по идолските светилишта и на народот;

[10]и го положија оружјето негово во идолското светилиште на Аштарта, а телото негово го закачија на ѕидините од градот Бет-Шан.

[11]Жителите на Јавеш Галаадски слушнаа за тоа што го направија Филистејците со Саул;

[12]се кренаа сите силни луѓе, одеа цела ноќ, го зедоа телото на Саул и телата на синовите негови од ѕидот во Бет-Шан, дојдоа во Јавеш и таму ги изгореа;

[13]ги зедоа коските нивни и ги погребаа под омориката во Јавеш, и постеа седум дена.

O segundo livro de Samuel	2 Самоилова

2 Samuel 1

Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul

1 Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,

2 sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.

3 Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.

4 Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.

5 Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

6 Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.

7 Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.

8 Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.

2 Самоилова 1

Давид дознава за смртта на Саул

1По Сауловата смрт, кога Давид се врати по разбивањето на Амаликијците и престојуваше во Циклаг два дена,

2ете, на третиот ден доаѓа човек од Сауловиот логор; облеката му е испокината и на главата има прав. Штом дојде кај Давид, падна на земја и му се поклони.

3И Давид го праша: „Од каде доаѓаш?“ Тој одговори: „Избегав од израелскиот логор.“

4Давид го праша: „Што стана? Раскажи ми.“ А тој одговори: „Народот се разбега од битката, и многу народ падна и изумре; умреа и Саул и синот негов Јонатан.“

5Давид го праша момчето што му раскажуваше: „Од каде знаеш дека Саул и синот негов Јонатан умреле?“

6А момчето што му раскажуваше, рече: „Јас случајно отидов на планината Гелвуја, и ете, Саул падна врз копјето свое, а колите и коњаниците го стигнаа.

7Тогаш тој се сврте назад и, откако ме виде, ми викна.

8И јас реков: ‚Еве ме.‘ Тој ме праша: ‚Кој си ти?‘ Јас му одговорив: ‚Јас сум Амаликиец.‘

[9] Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

[9]Тогаш тој ми рече: ‚Дојди кај мене и убиј ме, зашто смртна тага ме опфатила, но душата моја сè уште е во мене.‘

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

[10]И јас се приближив до него и го убив, бидејќи знаев дека тој нема да остане жив по паѓањето свое; и го зедов царскиот венец што беше на главата негова, и гривната што беше на раката негова, и ги донесов тука на господарот свој.“

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[11]Тогаш Давид се фати за облеката своја и ја раскина, исто така и сите луѓе што беа со него,

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[12]и липаа, и плачеа и постеа до вечерта за Саул и за синот негов Јонатан, и за народот Господов и за домот Израелов, поради тоа што беа загинале од меч.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[13]Давид, пак, го запраша момчето што му раскажуваше: „Ти од каде си?“ А тој му одговори: „Јас сум син на еден придојден Амаликиец.“

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[14]Тогаш Давид му рече: „Како не се исплаши да кренеш рака за да убиеш помазаник Господов?“

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[15]И Давид повика еден од момците и му рече: „Дојди и убиј го!“ И оној го уби, и тој умре.

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

[16]И Давид му рече: „Твојата крв нека биде врз главата твоја, бидејќи твојата уста сведочеше против тебе, кога велеше: ‚Го убив помазаникот Господов.‘“

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

Тажењето на Давид по Саул и Јонатан

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[17]Потоа Давид го оплака Саул и синот негов Јонатан со оваа оплакувачка песна,

[18]заповедајќи им на синовите Јудини да ја научат, како што таа е запишана во Книгата на Праведникот, и рече:

[19]„Твојата слава, о Израеле, падна врз твоите височини! Како паднаа израелските јунаци!

[20]Не раскажувајте во Гет, не разгласувајте по улиците на Ашкелон, да не се радуваат ќерките филистејски, да не ликуваат ќерките на необрезаните.

[21]Гори Гелвујски, да не падне на вас ни роса, ни дожд! И вашите ниви да бидат без плод, зашто таму е фрлен штитот на Саул, како да не беше тој помазан со масло.

[22]Без крв од ранети, без мрс од силни, лакот Јонатанов не се враќаше назад, ниту мечот Саулов се враќаше празен.

[23]Саул и Јонатан, сакани и сложни во животот свој, не се разделија ни во смртта своја; тие беа побрзи од орлите, посилни од лавовите.

[24]Ќерки Израелови, плачете за Саул, кој ве облекуваше во пурпурна облека со украси и ги китеше со златни накити облеките ваши!

[25]О, како паднаа силните во борбата! Загина Јонатан на твоите височини.

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

[26]Жалам за тебе, брате Јонатане; ти ми беше многу мил; твојата љубов за мене беше поголема од женската љубов.

[27]Како паднаа силните, како загина бојното оружје!“

2 Samuel 2

2 Самоилова 2

Davi é aclamado rei de Judá

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

[1]Потоа Давид Го праша Господа, велејќи: „Да одам ли во некој од Judините градови?“ И Господ му рече: „Оди.“ Давид пак праша: „Каде да одам?“ И Тој му рече: „Оди во Хеврон.“

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[2]И Давид отиде таму со двете жени свои: јизреелката Ахиноам и кармелитката Авигеја, бившата Навалова жена.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[3]Давид ги одведе и луѓето што беа со него, секој со челадта своја, и се населија во градот Хеврон.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[4]И дојдоа мажите Judини и таму го помазаа Давид за цар над Judиниот дом. Тогаш му јавија на Давид дека жителите од Јавеш Галаадски го погребале Саул.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

[5]И Давид испрати гласници до жителите на Јавеш Галаадски да им кажат: „Благословени да сте пред Господ, поради тоа што ја направивте таа милост на господарот свој Саул, и што сте го погребале;

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

[6]и Господ нека ве награди со милост и верност; и јас ќе ви направам добро, поради тоа што го направивте вие ова.

[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e

[7]А сега нека се зацврстат рацете ваши и бидете храбри, зашто господарот ваш Саул умре, и домот Јудин ме помаза мене за цар.“

Ишбошет поставен цар на Израел

[8]Но Авенир, син на Нир и началник над Сауловата војска, го зеде Ишбошет, Сауловиот син, го одведе во Маханаим,

[9]и го постави за цар над Галаад, Ашур и Јизреел, над Ефрем и Венијамин и над сиот Израел.

[10]А Ишбошет, Сауловиот син, беше на четириесет години, кога се зацари над Израел, и царуваше две години. Само Јудиниот дом остана со Давид.

[11]Давид царуваше во Хеврон над Јудиниот дом, за време од седум години и шест месеци.

Битката помеѓу Јуда и Израел во Гаваон

[12]Потоа отиде Авенир, Нировиот син, и слугите на Сауловиот син Ишбошет, од Маханаим во Гаваон.

[13]Излезе и Јоав, синот на Саруја, со Давидовите слуги и се сретнаа кај Гаваонскиот Поток, и застанаа еден од едната страна на потокот, а другиот – од другата страна на потокот.

[14]А Авенир му рече на Јоав: „Нека станат момците и нека се борат пред нас.“ И Јоав рече: „Нека станат.“

[15]И станаа, та отидоа дванаесет Венијаминци од страната на Ишбошет, Сауловиот син, и дванаесетте Давидови слуги.

[16]И тие се фатија еден со друг за главите, си забија еден на друг меч во

caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

[17] Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

Abner mata a Asael

[18] Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

[19] Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

[23] Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

Joabe persegue os homens de Abner

[24] Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de

слабините и паднаа заедно. И тоа место беше наречено Хелкат-Цурим, а се наоѓа во Гаваон.

[17]И во оној ден стана многу жестока борба, а Авенир со израелските луѓе беше победен од Давидовите слуги.

[18]Таму беа тројца синови на Саруја: Јоав, Авеса и Асаил. А Асаил беше со лесни нозе, како срна во полето.

[19]Асаил почна да го гони Авенира и го гонеше, без да скршне ни десно, ни лево од стапките на Авенир.

[20]Авенир се сврте назад и рече: „Ти ли си, Асаиле?“ Тој одговори: „Јас сум.“

[21]И Авенир му рече: „Скршни десно или лево, избери си еден од момците и земи го неговото оружје.“ Но Асаил не сакаше да го остави.

[22]И Авенир повторно му рече на Асаил: „Остави ме, да не те соборам на земја; со какво лице тогаш ќе се јавам пред братот твој Јоав?“

[23]Но оној не сакаше да отстапи. Тогаш Авенир го сврте копјето и го прободе во стомакот; копјето мина низ него, и тој падна таму и умре на местото. Сите што минуваа низ тоа место, каде што беше паднал и умрел Асаил, застануваа.

[24]Јоав и Авеса го гонеа Авенир. Сонцето веќе беше зајдено кога стигнаа до

Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

25 Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

26 Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

27 Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

28 Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

29 Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

30 Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

31 Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

32 Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

ридот Ама, спроти Гијах, на патот за Гаваонската пустина.

25А Венијаминовите синови се собраа околу Авенир и образуваа чета и застанаа на врвот од еден рид.

26И Авенир извика кон Јоав и рече: „Вечно ли меч ќе нѐ проголтува? Зарем не знаеш, крајот ќе биде горчлив? И кога ќе им кажеш на луѓето да престанат да ги гонат браќата свои?“

27А Јоав рече: „Се колнам во Бога! Ако ти не проговореше, луѓето без престанок ќе ги гонеа браќата свои сѐ до изутрината.“

28И Јоав затруби со труба и сиот народ застана, и повеќе не ги гонеа Израелците; битката престана.

29Авенир, пак, и луѓето негови врвеа преку полето целата ноќ, го преминаа Јордан, минаа преку целиот Битрон и стигнаа во Маханаим.

30Се врати и Јоав од гонењето на Авенир и го собра сиот народ, а од Давидовите слуги, освен Асаил, недостигаа деветнаесет души.

31А Давидовите слуги убија од Венијаминовите и Авенировите луѓе, триста и шеесет души.

32И го зедоа Асаил и го погребаа во Витлеем, во гробот на татко му. А Јоав со луѓето свои одеше цела ноќ и во зорите стигна во Хеврон.

2 Samuel 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

[4] o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

[5] o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

Abner faz aliança com Davi

[6] Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

[7] Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

[8] Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

2 Самоилова 3

Во Хеврон Давид е посветен за цар на Јуда

[1]Борбата меѓу Сауловиот дом и Давидовиот дом траеше долго. Давид сè повеќе се засилуваше, а Сауловиот дом сè повеќе ослабнуваше.

Синовите на Давид родени во Хеврон

[2]На Давид му се родија синови во Хеврон. Првороден му беше Амнон од јизреелката Ахиноам,

[3]а вториот син му беше Килав од кармелитката Авигеја, бивша Навалова жена; третиот – Авесалом, син од Маа-ха, ќерката на Талмај, Гесурскиот цар;

[4]четвртиот – Адонија, син од Хагита; петтиот – Сафатија, син од Авитала;

[5]шестиот – Јитреам, од Егла, Дави-довата жена. Тие му се родија на Давид во Хеврон.

Авенир во кавга со Ишбошет

[6]И додека траеше борбата меѓу Сауловиот дом и Давидовиот дом, Аве-нир го поддржуваше Сауловиот дом.

[7]Саул имаше наложница, по име Рицпа, ќерка на Аја. И му кажа Ишбошет на Авенир: „Зошто влезе кај наложницата на татко ми?“

[8]Авенир многу се налути од зборовите на Ишбошет и рече: „Зар сум јас песја глава? Јас денес направив милост кон домот на татко ти Саул, кон браќата негови и пријателите негови против Јуда, и не те предадов во рацете на Давид, а ти сега заради една жена бараш во мене грев!

[9] Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[9]Господ нека му испрати на Авенир голема казна, и уште повеќе да му додаде, ако не му го направам денес на Давид, она за што Господ се заколна:

[10]Да му се одземе царствувањето од Сауловиот дом и да се постави Давид на престолот над Израел и над Јуда, од Дан до Вирсавија.“

[11]И Ишбошет не можеше ништо повеќе да му одговори на Авенир, бидејќи се плашеше од него.

Авенир се припојува кон Давид

[12]А Авенир испрати од своја страна пратеници до Давид, да кажат: „Чија е оваа земја?“ и да му кажат уште: „Склучи сојуз со мене, и раката моја ќе биде со тебе да го соберам околу тебе сиот израелски народ.“

[13]Давид му одговори: „Добро, ќе склучам со тебе сојуз, само за едно те молам, односно – ти нема да го видиш лицето мое, ако не ја доведеш со себе Михала, Сауловата ќерка, кога ќе дојдеш да се видиш со мене.“

[14]Тогаш Давид испрати пратеници до Ишбошет, Сауловиот син, да му кажат: „Врати ја жена ми Михала, која ја добив за сто филистејски краеобрезоци.“

[15]Тогаш Ишбошет испрати, та ја зеде од мажот нејзин Палтиел, синот на Лаис.

[16]Со неа тргна и мажот нејзин и со плачење ја придружи до Бахурим; но Авенир му рече: „Врати се!“ И тој се врати.

17 Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.
18 Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.
19 Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.
20 Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

21 Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

Joabe mata a Abner à traição

22 Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

23 Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

17Авенир се обрна кон старешините израелски, велејќи: „Порано вие побаравте Давид да ви биде цар;
18направете го тоа сега, зашто Господ рекол за Давид: ‚Преку раката на Мојот слуга Давид ќе го спасам Својот народ Израел од раката на Филистејците и од раката на сите негови непријатели.‘“
19Истото им го говореше Авенир и на Венијаминовците. И отиде Авенир во Хеврон, за да му јави на Давид сè што сака Израел и целиот Венијаминов дом.
20Авенир дојде кај Давид во Хеврон и заедно со него дваесет мажи, а Давид ги нагости Авенир и луѓето што беа со него.
21Авенир му рече на Давид: „Ќе станам и ќе одам да го соберам околу господарот свој сиот израелски народ, и ќе склучат сојуз со тебе, и ти ќе царуваш над сите, како што сака душата твоја.“ Тогаш го отпушти Авенир, и тој си отиде со мир.

22И ете, Давидовите слуги, задно со Јоав, се вратија од походот и донесоа со себе голем плен; но Авенир го немаше веќе при Давид во Хеврон, зашто Давид го беше отпуштил, и тој си беше отишол со мир.

Јоав го убива Авенир

23Кога Јоав и сета војска што беше одела со него, дојдоа, му рекоа на Јоав: доаѓаше Авенир, Нировиот син, кај царот, и овој го отпушти, а тој си замина со мир.

[24] Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

[24]И Јоав дојде кај царот и рече: „Што си направил? Ете, Авенир доаѓал кај тебе, зошто си го отпуштил и тој си заминал?

[25] Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

[25]Ти го знаеше Авенир, Нировиот син: тој доаѓа да те излаже, да дознае, каде влегуваш и каде излегуваш, и да извиди сè што правиш.“

[26] Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

[26]Јоав се врати откај Давид и испрати гласници по Авенир; и тие го вратија од кладенецот Сира, без да знае Давид.

[27] Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

[27]Кога Авенир се врати во Хеврон, Јоав го одведе внатре зад вратата, небаре ќе зборува со него тајно, и таму го прободе во стомакот. И Авенир умре за крвта на Асаил, Јоавовиот брат.

[28] Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

[28]Подоцна, кога Давид слушна за тоа, рече: „Не сум виновен јас ниту царството мое пред Господ засекогаш за крвта на Авенир, Нировиот син;

[29] Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

[29]нека падне таа врз главата на Јоав и врз целиот негов татков дом; во домот на Јоав секогаш нека има човек кој страда од капавица, или лепрозен, или што се потпира на стап, или кој паѓа од меч, или кој има потреба од леб.“

[30] Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

[30]А Јоав и братот негов Авеса го убија Авенир, поради тоа што тој го уби братот нивни Асаил во битката кај Гаваон.

Davi lamenta a morte de Abner

[31] Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide

[31]И Давид му рече на Јоав и на сите луѓе што беа со него: „Раскинете ги алиштата свои и облечете се во вре-

pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

32 Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

33 E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?

34 As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

35 Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

36 Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

37 Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

38 Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

39 No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são

ќишта и оплакувајте го Авенир." И царот Давид одеше по носилката негова.

32Кога го погребаа Авенир во Хеврон, царот плачеше со висок глас над Авенировиот гроб; плачеше и сиот народ.

33И царот го оплака Авенир, со оваа тажачка: „Зар како безумник требаше да умре Авенир?

34Рацете твои не беа врзани, нозете твои не беа оковани; и ти падна, како што паѓаат од разбојници." Тогаш целиот народ почна уште повеќе да го оплакува.

35Тогаш сиот народ дојде да го понуди Давид со леб, додека уште не беше се стемнило, но Давид се заколна, велејќи: „Нека ми испрати Господ голема казна и уште повеќе нека ми додаде, ако каснам леб или нешто друго до зајдисонце."

36И целиот народ дозна за тоа, и тоа му се допадна, и сè што правеше царот, му се допаѓаше на сиот народ.

37Тој ден целиот народ и сите Израелци дознаа дека убиството на Авенир, Нировиот син, не станало од царот.

38Тогаш царот им рече на слугите свои: „Знаете ли дека денес еден водач и голем маж падна во Израел?

39Јас сум сега уште слаб, иако сум помазан за цар, а тие луѓе, Саруевите синови, се посилни од мене; но на оној,

mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

1 Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

2 Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

3 Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

4 Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

5 Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

6 Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

7 Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-

кој прави зло, Господ да му врати според злобата негова.“

2 Самоилова 4

Баана и Рихав го убиваат Ишбошет

1Сауловиот син Ишбошет, откако слушна дека Авенир умрел во Хеврон, му отпаднаа рацете, и целиот Израел се вознемири.

2Сауловиот син имаше двајца воени началници: едниот се викаше Баана, а другиот – Рихав, синови на Беероттеецот Римон, од Венијаминовите потомци, бидејќи и Беерот се вбројуваше кон Венијамин.

3И Беероттејците избегаа во Гитаим и таму останаа да живеат како туѓинци до денес.

4Јонатан, Сауловиот син, имаше куц син. Синот беше на пет години, кога од Израел дојде известување за Саул и Јонатан, а доилката, го зела, и избегала. Бидејќи таа бегала брзо, тој паднал и останал сакат. Името му беше Мемфивостеј.

5И синовите на Беероттеецот Римон, Рихав и Баана тргнаа и стигнаа по најголемата дневна горештина до куќата на Ишбошет, кој спиеше попладне во леглото свое.

6Тие влегоа во куќата, небаре да земат пченица, го прободоа во стомакот и избегаа.

7Кога тие влегоа во куќата, тој лежеше на леглото свое, во својата спална; тие

no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

[8] Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

[9] Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[10] se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

[11] muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

[12] Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel

1 Crônicas 11.1-3

го удрија и го убија; ја пресекоа главата негова, ја зедоа со себе и цела ноќ одеа по пустинскиот пат;

[8]му ја донесоа на Давид во Хеврон главата на Ишбошет и му рекоа на царот: „Еве ја главата на Ишбошет, синот на Саул, кој ја бараше душата твоја; сега Господ се одмазди за мојот господар на царот Саул, твојот непријател, и на потомството негово.“

[9]Давид му одговори на Рихав и на братот негов Баана, синови на Беерoтеецот Римон, и им рече: „Се колнам во Господ, Кој ја спаси душата моја од секаква жалост,

[10]дека ако тогаш, кој ми донесе известување, велејќи: ‚Ете, умреа Саул и Јонатан‘, и кој се мислеше за радосен известител, јас го фатив и го убив во Циклаг, наместо да му дадам награда,

[11]така и сега, кога никаквеци убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вашата рака и нема да ве истребам од земјата?“

[12]И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедоа и ја погребаа во гробот на Авенир во Хеврон.

2 Самоилова 5

Давид е посветен за цар на Израел

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.
[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.
[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião
1 Crônicas 11.4-9

[6] Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.
[7] Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.
[8] Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

[1]Тогаш сите израелски племиња дојдоа кај Давид во Хеврон и рекоа: „Ете, ние сме твои коски и твоја плот.
[2]Порано, додека царуваше Саул над нас, ти го изведуваше и го воведуваше Израел; и Господ ти рече: ‚Ти ќе го пасеш Мојот народ Израел и ти ќе бидеш водач на Израел.'"
[3]Тогаш сите Израелови стерешини дојдоа кај царот во Хеврон, и царот Давид направи со нив завет пред Господ во Хеврон; и го помазаа Давид за цар над сиот Израел.
[4]Давид беше на триесет години, кога се зацари; тој царуваше четириесет години.
[5]Во Хеврон царуваше над Јуда седум години и шест месеци, а во Ерусалим царуваше триесет и три години над целиот Израел и над Јуда.

Давид го освојува Ерусалим

[6]Царот тргна за Ерусалим заедно со луѓето свои против Јевусијците, жители од оној крај; но тие му велеа на Давид: „Ти нема да влезеш тука; слепите и сакатите ќе те избркаат", – тоа значеше: Давид нема да влезе тука.
[7]Но Давид ја презеде тврдината Сион: Тоа е Давидовиот град.
[8]Тој ден Давид рече: „Секој што ќе ги нападне Јевусијците, нека удри со мечот и по сакатите и слепите, зашто нив ги замрази Давидовата душа." Затоа и се вели: „Слеп и сакат нема да влезе во домот Господов."

[9] Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

[10] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

[11] Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

[12] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

[13] Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

[14] São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[15] Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

[16] Elisama, Eliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

1 Crônicas 14.8-16

[17] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

[18] Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

[9]И Давид се насели во тврдината, и ја нарече Давидов град, и изгради наоколу ѕид од крајот, па сè до внатре.

[10]И Давид напредуваше и се воздигаше, и Господ Бог Саваот беше со него.

[11]Тирскиот цар Хирам испрати кај Давид пратеници и кедрово дрво, дрводелци и каменоделци, и тие му изградија на Давид дом.

[12]Давид разбра дека Господ го определил за цар над Израел и го воздигнал царството негово заради Својот народ Израел.

Синовите на Давид родени во Ерусалим

[13]Давид си зеде уште наложници и жени од Ерусалим, откако дојде од Хеврон.

[14]И му се родија на Давид уште синови и ќерки. Еве ги имињата на оние што му се родија во Ерусалим: Шамуа, Шовав, Натан и Соломон,

[15]Јивхар, Елишуа, Нефег и Јафија,

[16]Елишама, Елијада и Елифелет.

Победите на Давид над Филистејците

[17]Кога Филистејците слушнаа дека Давид е помазан за цар на Израел, сите Филистејци се кренаа да го бараат Давид. Давид слушна и отиде во тврдината.

[18]А Филистејците дојдоа и се сместија во Рефаимската Долина.

[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca

1 Crônicas 13.5-14

[19]И Давид Го запраша Господа, велејќи: „Да одам ли против Филистејците? Ќе ги предадеш ли во рацете мои?“ А Господ му одговори на Давид: „Оди, зашто Јас ќе ги предадам Филистејците во рацете твои.“

[20]Тогаш Давид отиде во Ваал-Перацим и таму ги совлада, и рече Давид: „Господ ги однесе пред мене непријателите мои, како вода што однесува.“ Поради тоа и она место се нарече Ваал-Перацим.

[21]Таму Филистејците ги оставија идолите свои, а Давид со луѓето свои ги зеде и заповеда да ги изгорат со оган.

[22]Филистејците пак дојдоа и поставија логор во Рефаимската Долина.

[23]А Давид Го праша Господа, а Господ му одговори: „Немој да им излегуваш во пресрет, туку опколи ги одзади и нападни ги откај горичката на црници.

[24]Кога ќе чуеш шум како кога минува некој по врвовите на црниците, тогаш појди, зашто тогаш Господ тргнал пред тебе за да ја порази филистејската војска.“

[25]Давид постапи токму така како што му заповеда Господ; и тој ги собори Филистејците од Гева сè до влезот на Гезер.

2 Самоилова 6

Давид одлучува да го однесе ковчегот на Господ во Ерусалим

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

[8] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[1]Давид пак собра избрани луѓе од Израел, триесет илјади.

[2]Па стана и тргна Давид и сиот народ што беше со него, од Ваал Јудин за да го пренесе оттаму Божјиот ковчег, над кој се повикува името на Господ Саваот, Кој седи на херувими.

[3]И го поставија Божјиот ковчег на нова кола и го изнесоа од Авинадавовата куќа, која беше на ридот. А синовите Авинадавови Оза и Ахио ја водеа новата кола.

[4]Ја поведоа со Божјиот ковчег од Авинадавовата куќа, која беше на ридот; и Ахио одеше пред ковчегот Господов.

[5]А Давид и сите синови Израелови свиреа пред Господ на различни свирки од кипарисово дрво, на гусли, на псалтири, на тимпани, на цитри и на кимвали.

[6]И кога дојдоа до Нахоновото гумно, Оза посегна со раката кон Божјиот ковчег и се фати за него, бидејќи воловите го беа наведнале.

[7]Но Господ се разгневи на Оза, и за дрскоста Бог го удри на истото место, и тој умре таму крај Божјиот ковчег.

[8]Давид се нажали поради тоа што Господ така го удри Оза. Тоа место и сега се нарекува Фарес Оза.

[9] Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

[10] Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[11] Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

A arca é levada para Jerusalém

1 Crônicas 15.25—16.3

[12] Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe

[9]Тој ден Давид се исплаши од Господ и рече: „Како ќе дојде кон мене ковчегот Господов?“

[10]И Давид не сакаше да го пренесе ковчегот Господов кај себе, во Давидовиот град, и го остави во куќата на Аведар, кој потекнуваше од Гет.

[11]И остана ковчегот Господов во домот на Гетчанецот Аведар три месеци; и Господ го благослови Аведар и сиот негов дом.

Пристигнувањето на светиот ковчег во Ерусалим

[12]Му јавија на цар Давид и му рекоа: „Господ го благослови домот на Аведар и сè што е во него, поради Божјиот ковчег“; Давид отиде и свечено го пренесе Божјиот ковчег од куќата на Аведар во Давидовиот град.

[13]И штотуку оние што го носеа ковчегот Господов, изминаа шест чекори, тој принесе жртва едно јунче и еден овен.

[14]Давид играше со сета сила пред Господ, а беше облечен со ленен ефод.

[15]Така Давид и целиот Израелов дом го носеа ковчегот Господов со извици и звуци од труба.

[16]Кога ковчегот Господов влегуваше во Давидовиот град, Михала, Сауловата ќерка, гледаше од прозорецот нејзин и, откако го виде царот Давид како скока и игра пред Господ, го презре во срцето свое.

[17]Го донесоа ковчегот Господов и го поставија на местото негово среде

armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

[21] Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

[22] Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

[23] Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi

скинијата, која Давид ја беше направил за него: и Давид принесе сепаленици пред Господ и жртви за помирување.

[18]Кога Давид заврши со принесувањето сепаленици и жртви за помирување, тој го благослови народот во името на Господ Саваот;

[19]и му раздаде на сиот народ, на целото множество Израелци, и на мажи и на жени, на секого по еден леб, по парче печено месо и по еден колач од суво грозје. Потоа сиот народ се разотиде, секој во куќата своја.

[20]Кога се врати Давид за да го благослови домот свој, Михала, Сауловата ќерка, излезе и му рече: „Колку се прослави денес царот Израелов, разголувајќи се пред очите на слугинките од слугите свои, како што се разголува прост човек.“

[21]А Давид ѝ одговори на Михала: „Пред Господ, Кој ме одбра мене наместо твојот татко и целиот негов дом, поставувајќи ме за водач на народот Господов – Израел; пред Господ ќе свирам и ќе играм;

[22]и уште повеќе ќе се понизам, и уште помал ќе станам во своите очи, и при сето тоа, пред слугинките, за кои говориш, јас ќе бидам славен.“

[23]А Михала, Сауловата ќерка, остана без рожба до денот на својата смрт.

2 Самоилова 7

Ветување од Бога за Давид и неговите потомци

1 Crônicas 17.1-15

[1] Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

[1]Откако царот заживеа во својот дом, и Господ го беше успокоил од сите негови околни непријатели,

[2] disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

[2]царот му рече на пророкот Натан: „Ете, јас живеам во кедров дом, а Божјиот ковчег стои под шатор.“

[3] Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

[3]А Натан му одговори на царот: „Оди, прави сè што ти е на срце, зашто Господ е со тебе.“

[4] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[4]Но во истата ноќ дојде ова слово Господово до Натан:

[5] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

[5]„Оди, кажи му на Мојот слуга Давид: Вака говори Господ: ‚Ти ли ќе Ми изградиш дом за да живеам во него,

[6] Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

[6]кога Јас не сум живеел во дом, откако ги изведов синовите Израелови од Египет и до денес, но престојував во шаторот и во скинијата.

[7] Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7]Каде и да одев со сите синови Израелови, му кажав ли барем еден збор на некое од племињата, на кое сум му наложувал да го пасе Мојот народ Израел: зошто не ми изградивте кедров дом?‘

[8] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

[8]А сега, кажи му така на мојот слуга Давид: вака вели Господ Саваот: ‚Јас те зедов од овчото стадо за да бидеш водач на Мојот народ Израел;

[9] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[9]и секогаш бев со тебе, каде и да одеше, ги истребував пред твои очи сите твои непријатели, и ќе го возвеличам твоето име, како името на големите луѓе на земјата.

[10] Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

[11] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

[12] Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

[13] Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

1 Crônicas 17.16-27

[10]Јас ќе одредам место за Мојот народ, за Израел, ќе го утврдам, и тој спокојно ќе живее на своето место и нема повеќе да се обеспокојува, и нечесните луѓе нема повеќе да го понижуваат, како порано,

[11]од денот кога Јас определив судии над Својот Израел; и Јас ќе те успокојам од сите твои непријатели. И Господ те известува дека Тој ќе ти подигне дом.

[12]А кога ќе завршат твоите дни, и ти ќе починеш кај татковците свои, Јас ќе го воздигнам по тебе твоето семе што ќе произлезе од твоите бедра, и ќе го зацврстам царството негово.

[13]Тој ќе изгради дом на името Мое, и Јас ќе го утврдам престолот на царството негово засекогаш.

[14]Јас ќе му бидам Татко, и тој ќе Ми биде син; и ако згреши, ќе го казнам со стап човечки и со удари на синови човечки;

[15]но милоста Своја нема да ја кренам од него, како што ја кренав од Саул, кога Јас го отфрлив пред лицето твое.

[16]И ќе биде непоколеблив твојот дом и твоето царство засекогаш пред лицето Мое, и престолот твој ќе остане засекогаш.‘“

[17]Сите овие зборови и целото тоа видение Натан му го кажа на Давид.

Молитвата на Давид

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu

[18]Тогаш отиде цар Давид, застана пред лицето на Господ, и рече: „Кој сум јас, Господи, и што е домот мој, та толку ме возвеличи!

[19]Па и тоа дури се покажа сосема малку во Твоите очи, Господи, Боже мој; но Ти извести уште за домот на Твојот слуга далечна иднина, тоа го поставуваш како закон за луѓето, Господи, Боже мој!

[20]Што уште може да ти каже Давид? Ти го познаваш Твојот слуга, Господи мој, Господи!

[21]Ти го правиш ова заради зборот Свој и по срцето Свое, откривајќи му ги на слугата Свој сите големи работи.

[22]Затоа во сè си голем Ти, Господи, Боже мој, зашто нема сличен на Тебе и нема Бог, освен Тебе, по сè што сме слушале со ушите свои.

[23]И кој друг народ на земјата е како Твојот народ – Израел; за кој доаѓал Бог да Си го откупи за свој народ, да го прослави името Свое и да изврши големи и страшни чуда пред Својот народ, кој Ти си го придобил од Египќаните, прогонувајќи ги народите и боговите нивни?

[24]И Ти го одреди за Себе Твојот народ Израел како Свој сопствен народ засекогаш, и Ти, Господи, стана негов Бог.

[25]А сега, Господи Боже, утврди го засекогаш зборот што си го изрекол за

servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi
1 Crônicas 18.1-13

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

Твојот слуга и за домот негов и исполни го она што си го изрекол.

[26]Нека се возвеличи името Твое засекогаш, та да велат: ‚Господ Саваот е Бог над Израел.‘ И домот на Твојот слуга Давид да биде цврст пред Твоето лице.

[27]Бидејќи Ти, Господи Саваоте, Боже Израелов, му откри на Твојот слуга, велејќи: ‚Ќе ти воздигнам дом‘, Твојот слуга го подготви срцето свое да Ти се моли со таа молитва.

[28]И така, Господи, Боже мој! Ти си Бог, и Твоите зборови се неизменливи, и Ти му вети на Твојот слуга големо добро.

[29]А сега благоволи и благослови го домот на Твојот слуга, та тој да биде вечно пред Твоето лице, зашто Ти, Господи, Боже мој, го објави тоа, и со Твојот благослов домот на Твојот слуга ќе стане благословен засекогаш.“

2 Самоилова 8

Победите на Давид над соседните племиња

[1]Потоа Давид ги нападна Филистејците и ги покори; и ја одзеде Давид превласта во регионот од рацете на Филистејците.

[2]Ги порази и Моавците и ги измери со јажиња, откако ги легна на земја: измери две јажиња за убивање, едно јаже за оставање живи. И Моавците му станаа робје на Давид и му плаќаа данок.

[3] Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[3]Давид го порази Адраазар, син на Рехов, цар на Цова, кога тој одеше да ја прошири власта своја кај реката Еуфрат;

[4] Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[4]и зеде Давид од него илјада и седумстотини коњаници и дваесет илјади пешаци; и им ги пресече Давид жилите на сите колски коњи, оставајќи од нив само за сто коли.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[5]Дојдоа Арамејци од Дамаск да му помогнат на цовашкиот цар Адраазар; но Давид уби дваесет и две илјади Арамејци.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[6]Тогаш Давид постави стражи во Арам кај Дамаск, и Арамејците му станаа на Давид робови и му плаќаа данок. А Господ го чуваше Давид насекаде, каде ќе отидеше тој.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[7]Потоа Давид ги зеде златните гривни што ги носеа слугите на Адраазар, и ги донесе во Ерусалим.

[8] Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

[8]А од Бетах и Беротаи, Адраазаровите градови, цар Давид зеде многу бакар.

[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

[9]Кога Тои, царот на Хамат, чу дека Давид ја поразил целата војска на Адраазар,

[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

[10]Тои го испрати синот свој Јорам кај царот Давид да го поздрави и да му благодари, поради тоа што војувал против Адраазар и го поразил; бидејќи Адраазар војуваше со Тои. А во рацете Јорам имаше сребрени, златни и бакарни садови.

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[11]Цар Давид ги посвети и нив на Господ, заедно со среброто и златото, запленето од сите народи, кои ги беше покорил:

[12]од Арам, Моав, синовите Анонови, Филистејците и Амаликијците, и од пленот на Адраазар, синот на цовашки-от цар Рехов.

[13]И Давид се прослави, враќајќи се по поразот на осумнаесет илјади Арамејци во Солената Долина.

[14]Тој постави стражи во Едом; постави стражи по цел Едом; и сите Едомци му станаа на Давид робови. И Господ го чуваше Давид, каде и да отидеше тој.

Список на Давидовите службеници

[15]Така царуваше Давид над сите Израелци, судеше и делеше правда на сиот свој народ.

[16]А Јоав, синот на Саруја, беше над војската; а Јосафат, синот Ахилудов, беше летописец;

[17]Садок, синот Ахитувов и Ахимелех, синот Авијатаров, беа свештеници; Сераја беше писар;

[18]а Бенајаху, синот Јодаев, беше заповедник над Керетијците и Пелетијците, а Давидовите синови беа свештеници.

2 Самоилова 9

Давид го дочекува Мемфивостеј кај себе

[1]И рече Давид: „Ако останал уште некој од Сауловиот дом, јас би му направил милост заради Јонатан.“

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos,

[2]Во Сауловиот дом имаше еден слуга, по име Сива; го повикаа кај Давид, и царот го праша: „Ти ли си Сива?“ Тој одговори: „Јас сум твојот слуга.“

[3]И царот продолжи и рече: „Нема ли уште некој од Сауловиот дом? Би му направил милост Божја?“ А Сива му одговори на царот: „Има еден Јонатанов син, кој е куц.“

[4]Царот го праша: „Каде е тој?“ Сива му одговори на царот: „Ете, тој е во куќата на Махир, Амиеловиот син, во Ло-Девар.“

[5]Тогаш цар Давид испрати луѓе, та го зедоа од куќата на Махир, Амиеловиот син, од Ло-Девар.

[6]И Мемфивостеј, синот на Јонатан, кој беше пак Саулов син, дојде кај Давид, падна ничкум и му се поклони на царот. И рече Давид: „Мемфивостеј!“ Тој одговори: „Еве, твој слуга сум јас.“

[7]И Давид му рече: „Не плаши се; јас ќе ти направам милост заради татко ти Јонатан и ќе ти ги вратам ситениви на дедо ти Саул, и ти секогаш ќе јадеш леб на мојата трпеза.“

[8]Се поклони Мемфивостеј и рече: „Кој сум јас, твојот слуга, та погледна милостиво на мене мртов пес?“

[9]А царот го повика Сива, Сауловиот слуга, па му рече: „Сè што му припаѓаше на Саул и на целиот негов дом, му го давам на синот на твојот господар;

[10]обработувај ја, впрочем, за него земјата, ти, со твоите синови и твоите

para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

слуги и донесувај ги плодовите нејзини за да има синот на господарот твој леб за исхрана; а Мемфивостеј, синот на господарот твој, секогаш ќе јаде на мојата трпеза.“ Сива имаше петнаесет синови и дваесет слуги.

11 Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

11Тогаш му рече Сива на царот: „Сè што му заповеда мојот господар на својот слуга, тој ќе го изврши.“ Мемфивостеј јадеше на трпезата Давидова како еден од царските синови.

12 Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

12Мемфивостеј имаше малолетен син по има Миха. Сите што живееја во куќата на Сива, беа слуги на Мемфивостеј.

13 Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

13А Мемфивостеј живееше во Ерусалим, бидејќи секогаш јадеше на царската трпеза. Тој беше сакат во обете нозе свои.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros

1 Crônicas 19.1-19

1 Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

2 Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

3 Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado

2 Самоилова 10

Службениците на Давид обесчестени

1По извесно време умре амонскиот цар, и наместо него стана цар синот негов Анон.

2И Давид рече: „Ќе покажам милост кон Анон, Нахасовиот син, за добрината што ми ја направи неговиот татко.“ Па ги испрати Давид слугите свои да го утешат Анон поради татко му. И Давидовите слуги отидоа во земјата на Амониевите синови.

3Но амонските кнезови му рекоа на господарот свој Анон: „Зар мислиш дека Давид од почит кон татко ти ис-

consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

пратил кај тебе утешители? Да не ги испратил Давид слугите свои кај тебе за да го прегледаат градот и да видат во него сè и сешто, па да го разурнат?“

[4]И Анон ги фати Давидовите слуги и на секого од нив му ја избричи половината од брадата и им ги потсече алиштата на половина, до крстот и ги пушти.

[5]Кога му јавија за тоа на Давид, тој испрати луѓе да ги пречекаат, бидејќи беа многу обесчестени. И царот заповеда да им кажат: „Останете во Ерихон додека да ви пораснат брадите, и тогаш вратете се.“

Војна против Амонците и Арамејците

[6]Видоа Амонците дека станаа намразени кај Давид; па испратија Амонците луѓе да најмат Арамејци од Бет-Рехов и Арамејци од Цова – дваесет илјади пешаци, од царот Мааха – илјада души и од Тов – дванаесет илјади души.

[7]Кога Давид слушна за тоа, го испрати Јоав со сета храбра војска.

[8]Излегоа Амонците и се распоредија за борба кај портите, а Арамејците од Цова и Рехов, како и луѓето на Тов и Мааха се задржаа одделно во полето.

[9]Кога виде Јоав дека непријателската војска се распоредила спроти него и отспреди и одзади, ги одбра најистакнатите израелски мажи, и ги распореди против Арамејците;

[10]а другиот дел од луѓето му ги довери на братот свој Авеса, да ги построи против Амонците.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[11]Тогаш рече Јоав: „Ако Арамејците почнат да ме надвиваат, ти ќе ми помогнеш; ако, пак, Амонците почнат да те надвиваат тебе, јас ќе ти дојдам на помош;

[12]биди храбар, и да стоиме цврсто за нашиот народ и за градовите на нашиот Бог, а Господ ќе го направи она што е добро во Неговите очи.“

[13]И влезе Јоав, и народот што беше со него, во борба против Арамејците, и тие избегаа од него.

[14]Амонците, пак, кога видоа дека Арамејците бегаат, избегаа од Авеса и влегоа во градот. И Јоав се врати од Амонците и дојде во Ерусалим.

[15]Арамејците штом видоа дека Израелците ги разбија, се собраа сите наедно.

[16]И Адраазар испрати гласници за да ги повика Арамејците што беа од онаа страна на Еуфрат, и, ете, дојдоа до Хелам; а Совак, Адраазаров воен началник, ги предводеше.

[17]Кога му јавија за тоа на Давид, тој ги свика сите Израелци, го премина Јордан и стигна до Хелам. Арамејците се распоредија против Давид и се судрија со него.

[18]Арамејците избегаа од Израелците, а Давид уништи седумстотини арамејски бојни коли и уби четириесет илјади коњаници, удри по војсководачот Совак, и тој таму умре.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

Davi e Urias

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

[19]Кога сите потчинети цареви на Адраазар видоа дека Израелците ги разбија, склучија со Израелците мир и им се покорија. И Арамејците веќе се плашеа да им помагаат на Амонците.

2 Самоилова 11

Давид и Витсавеја

[1]По една година, во времето кога царевите излегуваа во војна, Давид го испрати Јоав и слугите свои со него и сите Израелци; и тие ги нападнаа Амонците и ја опколија Рава; а Давид остана во Ерусалим.

[2]Еднаш приквечер, откако стана од своето легло, Давид се шеташе по покривот на својот царски дом свој и од покривот виде една жена, која се капеше; а жената беше многу убава.

[3]Давид испрати да дознаат, која е таа жена? Му рекоа: „Тоа е Витсавеја, Елијамова ќерка, жена на Хитиецот Урија.“

[4]Давид испрати слуги да ја земат; и таа дојде кај него, и тој спиеше со неа. А кога таа се исчисти од својата нечистотија, се врати во домот свој.

[5]Жената остана бремена и испрати гласници да му јават на Давид и да кажат: „Бремена сум.“

[6]Тогаш Давид испрати гласници да му кажат на Јоав: „Испрати го кај мене Хитиецот Урија!“ И Јоав го испрати Урија кај Давид.

7 Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

8 Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

9 Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

10 Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

11 Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

12 Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

13 Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

A morte de Urias

14 Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

7Урија дојде кај него, и Давид го распраша за положбата на Јоав, за положбата на народот и за текот на војната.

8Давид му рече на Урија: „Оди во домот свој и измиј си ги нозете.“ Урија излезе од царскиот дом, и по него однесоа и царско јадење.

9Но Урија преспа пред вратата на царскиот дом заедно со сите слуги на господарот свој и не отиде во својот дом.

10Му соопштија на Давид и рекоа: „Урија не отиде во домот свој.“ Давид му рече на Урија: „Еве, си дошол од пат; зошто не си отишол во домот свој?“

11Урија му одговори на Давид: „Ковчегот Божји, Израел и Јуда се под шаторите, а господарот мој Јоав и слугите на господарот мој престојуваат во полето, а јас да влезам во куќата своја да јадам, да пијам и да лежам со жената своја! Се колнам во животот на твојата душа, тоа нема да го направам.“

12Тогаш Давид му рече на Урија: „Остани тука и денес, а утре ќе те отпуштам.“ И Урија остана тој ден во Ерусалим до изутрината.

13И Давид го покани, и Урија јадеше пред него и пиеше, и Давид го опи. Но вечерта Урија отиде да спие на леглото свое со слугите на својот господар, а во домот свој не отиде.

14Изутрината Давид напиша писмо до Јоав и го испрати по Урија.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[15]Во писмото напиша вака: „Поставете го Урија таму, каде што ќе има најсилна војска, и отстапете од него, за да биде погоден.“

Смртта на Урија, мажот на Витсавеја

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[16]Затоа, кога Јоав го опседнуваше градот, го постави Урија на такво место, за кое знаеше дека таму има храбри мажи.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[17]Излегоа од градот мажи, се судрија со Јоав, и неколкумина од народот, од Давидовите слуги, паднаа: убиен беше исто така и Хитиецот Урија.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[18]Тогаш Јоав испрати гласници да му кажат на Давид за целиот тек на борбата.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

[19]Тој им заповеда на гласниците, велејќи: „Кога ќе му раскажете на царот за целиот тек на битката

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[20]и ако видите дека царот се разгневува и ве прашува: ‚Зошто сте отишле да се биете толку блиску до градот? Не знаете ли дека врз вас ќе фрлаат стрели од ѕидот?

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

[21]Кој го уби Авимелех, синот на Јерубешет? Нели фрли жена врз него од ѕидот парче од воденички камен, го погоди и тој умре во Тевец? А вие, зошто се приближивте до ѕидот?‘ – тогаш ти кажи: ‚И твојот слуга Хитиецот Урија исто така е погоден и умре.‘“

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[22]Отиде гласникот, му раскажа на Давид сѐ за што го беше испратил Јоав.

23 Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

24 Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

25 Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

26 Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

27 Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

1 O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

2 Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

3 mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do

23 Тогаш гласникот му рече на Давид: „Тие луѓе нè надвиваа и излегоа против нас во полето, и ние ги гоневме, до влезот на портите;

24 во тоа време стрелците стрелаа од ѕидот врз слугите твои, и загинаа некои од царските слуги; умре и твојот слуга Хитиецот Урија.“

25 Тогаш Давид му рече на гласникот: „Кажи му на Јоав вака: ‚Да не те буни таа работа, зашто ножот истребува некогаш еден, некогаш друг; засили ја борбата против градот и сруши го‘. Така ќе го охрабриш!“

26 Уриевата жена чу дека нејзиниот маж умре, па плачеше по мажот свој.

27 Кога измина времето за жалење, Давид испрати луѓе и ја зеде во домот свој, и таа му стана жена и му роди син. Но делото што го изврши Давид, беше зло пред очите на Господ.

2 Самоилова 12

Натан му ја објавува на Давид казната Божја

1 Господ го испрати Натан пророкот кај Давид, и тој отиде кај него и му рече: „Во еден град имаше двајца мажи – едниот богат, а другиот сиромав;

2 богатиот имаше мошне многу ситен и крупен добиток,

3 а сиромавиот немаше ништо, освен една овчичка што ја беше купил мала и ја отхрани, и таа беше пораснала кај него заедно со неговите деца; таа

seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

јадеше од неговиот леб, пиеше од неговата чаша, спиеше на неговите гради и му беше како ќерка;

[4] Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

[4]кај богатиот човек дојде еден странец; и нему не му беше по волја да земе од овците или од воловите свои за да зготви ручек на странецот, кој беше дошол кај него, туку ја зеде овчичката на сиромавиот и му ја приготви неа на човекот што беше дошол кај него.“

[5] Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

[5]Давид многу се разгневи против тој човек и му рече на Натан: „Жими Господ! Смрт заслужува оној човек што го направил тоа;

[6] E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

[6]и за овчичката тој треба да плати четворно, зашто го направил тоа и затоа што немал милост.“

[7] Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

[7]Тогаш Натан му кажа на Давид: „Ти си оној човек што го изврши тоа. Така говори Господ, Бог Израелов: ‚Јас те помазав за цар над Израел, те спасив од рацете Саулови,

[8] dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[8]ти го дадов домот на твојот господар и жените на господарот твој во твоја прегратка, ти го дадов домот Израелов и Јудин и, ако ти е тоа малку, би ти придал уште повеќе;

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[9]а ти зошто го презре зборот на Господ, извршувајќи зло пред очите Негови? Урија Хитиецот го нападна со меч, жената негова ја зеде за своја жена, а него го уби со мечот на Амонците;

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me

[10]затоа мечот нема никогаш да се отргне од твојот дом засекогаш,

desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à

бидејќи ти Ме презре и ја зеде жената на Хитиецот Урија за да биде твоја жена.‘

[11]Така говори Господ: ‚Ете, јас ќе подигнам зло против твојот дом, ќе ги земам твоите жени пред очите твои и ќе ги дадам на ближниот твој, и тој ќе спие со твоите жени под ова сонце;

[12]ти го изврши тоа тајно, Јас, пак, ќе го извршам пред целиот Израел среде бел ден.‘“

[13]Тогаш Давид му рече на Натан: „Згрешив пред Господ.“ А Натан му кажа на Давид: „И Господ го симна од тебе гревот твој; ти нема да умреш;

[14]но бидејќи со тоа им даде повод на непријателите Господови да Го хулат, затоа синот што ти се роди, ќе умре.“

[15]Натан отиде во домот свој. И Господ го погоди детето што му го беше родила на Давид Уриевата жена, и тоа се разболе.

Смртта на детето на Витсавеја

[16]Давид Му се молеше на Бога за детето, постеше Давид и осамен ја мина ноќта, легна на земја.

[17]И влегоа кај него старешините на домот негов, да го кренат од земјата, но тој не сакаше и не јадеше леб со нив.

[18]На седмиот ден детето умре, и слугите Давидови се плашеа да му соопштат дека детето умрело; зашто си мислеа тие, кога детето беше уште живо, и ние му прозборувавме, а тој не

nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

го слушаше гласот наш, како ќе му кажеме: „Детето умре." Тој ќе стори нешто лошо.

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[19]Виде Давид дека слугите негови се дошепнуваат, и разбра дека детето умрело, па ги праша слугите: „Умре ли детето?" Тие му одговорија: „Умре."

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[20]Тогаш Давид стана од земјата, се изми, се помаза, се преоблече и отиде во домот Господов и се молеше. Кога се врати дома, побара да му донесат леб и јадеше.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

[21]И го запрашаа слугите негови: „Што значи тоа што постапуваш така? Додека детето уште беше живо, ти постеше и плачеше, и не спиеше; а откако умре детето, ти стана и јадеш леб и пиеш."

[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[22]Давид им одговори: „Додека детето беше живо, јас постев и плачев, бидејќи мислев: кој знае, нема ли да се смили над мене Господ и нема ли детето да остане живо?

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[23]А сега е умрено; зошто да постам? Зар можам да го вратам? Јас ќе отидам кај него, тоа нема да се врати кај мене."

Раѓањето на Соломон

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[24]И Давид ја утеши својата жена Витсавеја, и влезе кај неа и спиеше со неа; таа зачна и роди син, кому му даде име Соломон. И Господ го засака;

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

[25]и го испрати пророкот Натан, и тој го нарече: Једидија, според словото Господово.

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

Давид ја освојува Рава

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.
[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.
[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.
[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.
[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

[26]Јоав војуваше против Рава Амонска и туку-речи го презеде тој царски град.

[27]Испрати Јоав гласници да му кажат на Давид: „Јас ја нападнав Рава и ја освоив водата на градот;

[28]сега собери го другиот народ и тргни кон градот, и преземи го; зашто, ако го преземам јас, ќе му се даде моето име.“

[29]Давид го собра сиот народ, тргна кон градот Рава, војуваше против него и го презеде.
[30]Давид ја зеде круната на нивниот цар од главата негова, – а во неа имаше талант злато и скапоцен камен, – и ја стави Давид на својата глава, и однесе од градот многу голем плен.
[31]А народот што беше во него, го изведе и му наложи да работи со пили, со железни гребла и со железни секири, или пак ги испрати да печат тули. Така постапи тој со сите амонски градови. Потоа Давид се врати со сиот народ во Ерусалим.

2 Самоилова 13

Амнон и Тамара

[1]Потоа се случи ова: Давидовиот син Авесалом имаше сестра убавица, по име Тамара, и Амнон, Давидовиот син, се вљуби во неа.

[2]И Амнон толку се мачеше што се разболе по сестра си Тамара зашто таа беше девица, и на Амнон му се виде

3 Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

4 E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

5 Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

6 Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

7 Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

8 Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

9 Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

дека ќе биде многу тешко да направи нешто со неа.

3Но Амнон имаше пријател, по име Јонадав, син на Шима, Давидов брат; а Јонадав беше многу итар човек.

4И тој му рече: „Зошто толку слабееш од ден на ден, царски сине, нема ли да ми кажеш?“ Амнон му одговори: „Јас ја сакам Тамара, сестрата на братот мој Авесалом.“

5Јонадав му рече: „Легни на леглото свое и направи се болен; и кога ќе дојде татко ти да те види, кажи му: Нека дојде сестра ми Тамара и да ми даде да јадам, и да зготви пред мои очи јадење, да го видам и да јадам од нејзините раце.“

6Амнон легна и се направи болен, и царот дојде да го види; Амнон тогаш му рече на царот: „Нека дојде сестра ми Тамара и да приготви пред мои очи две слатки питки, та да каснам од рацете нејзини.“

7Давид испрати човек во куќата да ѝ каже на Тамара: „Оди во куќата на братот свој Амнон и зготви му јадење.“

8Таа отиде во куќата на својот брат Амнон, а тој лежеше. Таа зеде брашно, замеси, приготви питки пред неговите очи и ги испече;

9ја зеде тавата и ги стави пред него, но тој не сакаше да јаде. Тогаш рече Амнон: „Нека излезат сите што се

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[11] Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

[12] Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

[13] Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

[16] Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

[17] Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

[18] Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as

покрај мене.“ И излегоа сите луѓе што беа покрај него.

[10]И Амнон ѝ кажа на Тамара: „Однеси го јадењето во внатрешната соба, и јас ќе каснам од твоите раце.“ Тамара ги зеде питките што ги беше приготвила, и му ги однесе на брата си Амнон во внатрешната соба.

[11]А кога таа му стави да јаде, тој ја фати и ѝ рече: „Дојди легни со мене, сестро.“

[12]Но таа рече: „Не, брате, немој да ме обесчестиш, зашто така не се постапува во Израел; не прави го тоа безумство.

[13]Па јас каде ќе одам со бесчестието свое? И ти ќе бидеш безумник во Израел; разговарај со царот; тој нема да откаже да ме даде за тебе.“

[14]Но тој не сакаше да ги слуша нејзините зборови; ја совлада и легна со неа.

[15]Потоа Амнон ја замрази многу, така што омразата негова спрема неа беше посилна од љубовта што ја имаше кон неа; и Амнон ѝ рече: „Стани, оди си!“

[16]А Тамара му рече: „Не, брате, да ме избркаш е поголемо зло од првото што ми го направи.“ Но тој не сакаше да ја слуша.

[17]И го повика момчето што му слугуваше, па му рече: „Истерај ја оваа надвор и заклучи ја вратата по неа.“

[18]Таа носеше шарена облека, бидејќи такви горни облеки носеа царските

donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

[21] Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

[22] Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

Absalão mata a Amnom

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

ќерки – девици. Слугата ја изведе надвор и ја заклучи вратата по неа.

[19]Тамара си ја посипа главата своја со пепел, ја раскина својата шарена облека, со која беше облечена, ги стави рацете свои на главата своја, и така одеше и викаше.

[20]А брат ѝ Авесалом ѝ рече: „Нели Амнон, братот мој, беше со тебе? Но сега молчи, сестро; тој ти е брат; не го кини срцето свое заради таа работа.“ И Тамара живееше самотно во домот на братот свој Авесалом.

[21]Царот Давид слушна за сето тоа и силно се разгневи.

[22]Авесалом, пак, не му рече на Амнон ни лошо ни добро; тој го намрази Амнон, поради тоа што ја обесчести сестра му Тамара.

Авесалом наредува да го убијат Амнон и побегнува

[23]По две години имаше стрижба на овци кај Авесалом во Ваал-Асор, близу до Ефрем и Авесалом ги повика сите царски синови.

[24]И дојде Авесалом кај царот и рече: „Ете, кај твојот слуга денес има стрижба на овци, нека појде царот и слугите негови со твојот слуга.“

[25]Но царот му рече на Авесалом: „Не, синко, нема да дојдеме сите за да не ти додеваме.“ И Авесалом го молеше многу; но тој не сакаше да оди и го благослови.

[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[26]Тогаш Авесалом му рече: „Нека дојде со нас барем братот мој Амнон.“ А царот му рече: „Зошто да дојде со тебе?“

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[27]Но Авесалом го убеди и тој го пушти со него Амнон и сите царски синови.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

[28]Авесалом им заповеда на момците свои, велејќи им: „Гледајте, кога ќе се развесели срцето на Амнон од виното, и кога јас ќе ви кажам: удрете го Амнон, тогаш убијте го, не плашете се; тоа јас ви заповедам, бидете смели и храбри.“

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

[29]Авесаломовите слуги направија со Амнон, како што им заповеда Авесалом. Тогаш станаа сите царски синови, се качи секој на маската своја и избегаа.

[30] Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

[30]Кога тие беа уште на пат, дојде глас до Давид дека Авесалом ги убил сите царски синови, и дека од нив не останал ниеден.

[31] Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

[31]Тогаш царот стана, ја раскина облеката своја, и се фрли на земјата, и сите слуги негови што стоеја крај него, ги раскинаа своите облеки.

[32] Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

[32]Но Јонадав, синот на Шима, Давидов брат, рече: „Да не мисли господарот мој дека сите момци, царски синови се убиени: само Амнон е убиен, зашто Авесалом ја имаше таа мисла од денот, кога Амнон ја обесчести сестрата негова;

[33] Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que

[33]поради тоа, мојот господар, царот, нека не се обеспокојува од мислата

morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

[34] Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

[35] Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

[36] Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

Absalão foge para Talmai

[37] Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

[38] Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

[39] Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

2 Samuel 14

Absalão volta para Jerusalém

[1] Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

[2] mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

дека сите царски синови умреле; умре само Амнон.“

[34]А Авесалом избега. Момчето што стоеше на стража, ги крена очите и виде: ете, многу народ врви по патот низ надолнината.

[35]Тогаш Јонадав му рече на царот: „Тоа се царските синови, кои доаѓаат; како што кажа твојот слуга, така навистина станало.“

[36]И штом го изговори тоа, ете, пристигнаа царските синови и фатија да плачат. Па и царот и сите слуги негови плачеа многу силно.

[37]Авесалом, пак, избега и отиде кај Талмај, синот на Гесурскиот цар Амихуд. И царот Давид плачеше за синот свој за сето време.

[38]Авесалом избега, дојде во Гесур и таму престојуваше три години.

[39]И царот Давид престана да го гони Авесалом, зашто се утеши поради смртта на Амнон.

2 Самоилова 14

Враќањето на Авесалом во Ерусалим

[1]Јоав, синот на Саруја, забележа дека срцето на царот се сврте кон Авесалом.

[2]Јоав испрати во Текоа и доведе оттаму една умна жена и рече: „Преправи се дека жалиш; облечи траурна облека, немој да се помазуваш со масло, и претстави се како жена, која оплакува мртовец;

[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

[3]па оди кај царот и кажи му така и така.“ И Јоав ѝ ги стави во устата нејзина, зборовите што требаше да ги каже.

[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

[4]И жената Текоанка влезе кај царот, падна ничкум на земја, се поклони и му рече: „Помогни царе, помогни!“

[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

[5]Царот ја праша: „Што ти е?“ А таа одговори: „Вдовица сум, умре мажот мој;

[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

[6]слугинката твоја имаше двајца синови; тие се скараа во полето, немаше кој да ги раздели, и едниот го удри другиот и го уби.

[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

[7]И ете, целиот род стана против слугинката твоја, и рече: ‚Предај го оној што го уби брата си, ние ќе го убиеме заради душата на брат му, која тој ја погуби, и со тоа ќе ви го уништиме и потомството.‘ И така, тие ќе ја згаснат искрата, која уште ми останува за да не остават име и потомство на мажот ми по лицето на земјата.“

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[8]А царот ѝ рече на жената: „Оди си спокојно дома, јас ќе дадам заповед за тебе.“

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[9]Но жената Текоанка му рече на царот: „Врз мене, царе, господаре мој, нека биде вината и врз татковиот ми дом, а царот и престолот негов се невини.“

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

[10]И царот ѝ рече: „Доведи ми го оној што ќе биде против тебе, и тој повеќе нема да те гибне.“

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os

[11]Таа рече: „Заколни се, царе, во Господ, твојот Бог дека нема да се

vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

намножат одмаздниците за крв и нема да го погубат синот мој." Царот рече: „Жими Господ! Ни влакно од твојот син нема да падне на земјата."

12 Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

12И жената рече: „Дозволи ѝ на слугинката твоја да му каже уште еден збор на својот цар господар."

13 Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

13Тој рече: „Зборувај!" И жената рече: „Зошто мислиш така против Божјиот народ?" Царот, откако го кажа тој збор, сам се обвини, поради тоа што не го враќа својот прогонет.

14 Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

14„Ние ќе умреме и ќе станеме како разлеана вода на земјата што не може да се собере; но Бог не сака да ја погуби душата и се грижи да не го отфрли од Себе и отфрлениот.

15 Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

15И сега јас дојдов да му ги кажам на царот, мојот господар, тие зборови, зашто народот ме плаши; и твојата слугинка си вели: ‚Ќе поразговарам со царот, дали нема да постапи тој според зборот на слугинката своја.'

16 Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

16Царот бездруго ќе јаислуша и ќе ја спаси слугинката своја од раката на оние кои сакаат да ме истребат, заедно со синот мој, од Божјото наследство.

17 Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

17Затоа, твојата слугинка си рече: ‚Зборот на мојот господар цар нека ми биде утеха, зашто мојот господар цар е како ангел Божји, и може да го слуша и доброто и лошото. И Господ, Бог твој, ќе биде со тебе.'"

[18] Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

[18]Царот одговори и ѝ рече на жената: „Не го криј од мене тоа што ќе го прашам.“ И жената рече: „Говори, господаре мој, царе.“

[19] Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

[19]Царот ја праша: „Во сето тоа не е ли со тебе раката на Јоав?“ Жената одговори и рече: „Да ти е жива душата, господаре мој, царе, не може да има скршнување ни десно, ни лево; вистина, твојот слуга Јоав ми заповеда и тој ги стави во устата на слугинката твоја сите тие зборови.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[20]Твојот слуга Јоав го направи тоа за да го измени текот на настанот. Но мојот господар царот е мудар, како што е мудар ангелот Божји, тој разбира сè што се случува на земјата.“

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[21]И царот му рече на Јоав: „Ете, јас направив според зборот твој, оди впрочем, врати ми го детето Авесалом.“

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[22]Тогаш Јоав падна ничкум на земјата и се поклони, и го благослови царот, велејќи: „Сега слугата твој знае дека добил благонаклоност во твоите очи, господаре мој, царе, бидејќи царот постапи според зборот на својот слуга.“

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[23]Па стана Јоав, та отиде во Гесур и го доведе Авесалом во Ерусалим.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

[24]И царот рече: „Нека се врати во куќата своја, но лицето мое да не го гледа.“ И Авесалом отиде во куќата своја, но царското лице не го виде.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como

Давид се помирува со Авесалом

[25]Меѓу сите Израелци немаше таков убавец како Авесалом, ни толку пофа-

Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

Absalão admitido à presença de Davi

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe

лубан како него: од петиците на нозете до врвот на главата негова во него немаше недостаток.

[26]Кога ќе ја истрижеше косата своја, а тој ја стрижеше секоја година, бидејќи му тежеше; косата од главата негова тежеше двесте шекели според царската мера.

[27]И на Авесалом му се родија три сина и една ќерка, по име Тамара; таа беше многу убава.

[28]И остана Авесалом во Ерусалим две години, но царевото лице не го виде.

[29]Тогаш Авесалом испрати по Јоав за да го одведе кај царот, но тој не сакаше да дојде кај него. Го повика и вторпат, но тој пак не сакаше да дојде.

[30]Тогаш Авесалом им рече на своите слуги: „Ја гледате ли нивата на Јоав до мојата? Тој таму има јачмен; одете и изгорете го со оган.“ И Авесаломовите слуги ја изгореа со оган онаа нива.

[31]И стана Јоав, па отиде кај Авесалом дома и му рече: „Зошто слугите твои ја изгореа нивата моја со оган?“

[32]А Авесалом му одговори на Јоав: „Ете, јас испраќав по тебе и велев: ‚Дојди тука, и јас ќе те пратев кај царот да кажеш: зошто сум дошол од Гесур? Подобро ќе беше да останев таму. Јас сакам да го видам лицето на царот. Ако, пак, сум виновен, убиј ме!‘“

[33]Јоав отиде кај царот и му го раскажа тоа. Царот го повика Авесалом. Тој

apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

[3] Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

[4] Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

[5] Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

[6] Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

[7] Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

дојде кај царот, му се поклони и падна ничкум на земја пред царот. И царот го бакна Авесалом.

2 Самоилова 15

Авесалом тежнее да ја добие моќта

[1]Потоа Авесалом си набави коли и коњи и педесет брзоодци.

[2]Авесалом стануваше изутрина рано, се запираше крај патот покрај портите и, кога некој имаше поплака и одеше кај царот на суд, тој го повикуваше и го прашуваше: „Од кој град си?“ И кога оној одговараше: „Од тоа и тоа Израелово племе е твојот слуга“,

[3]тогаш Авесалом му велеше: „Ете, твоето дело е добро и праведно, но кај царот нема кој да те ислуша.“

[4]И Авесалом уште велеше: „О, да беа ме поставиле мене за судија во оваа земја! Кај мене би доаѓал секој, кој има спор и поплака, и јас би судел по правда.“

[5]И кога некој ќе се доближеше да му се поклони, тој ја протегаше раката и го прегрнуваше и го бакнуваше.

[6]Така постапуваше Авесалом со секој Израелец, кој доаѓаше кај царот да се суди, и навлегуваше Авесалом во срцата на Израелците.

[7]Откако изминаа четириесет години од царувањето на Давид, Авесалом му рече на царот: „Да одам и да го исполнам мојот завет што Му го бев дал на Господ во Хеврон.

[8] Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

[8]Зашто јас, твојот слуга, кога живеев во Гесур, во Арам, ветив: ако Господ ме врати во Ерусалим дека ќе Му принесам жртва на Господ.“

[9] Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

[9]А царот му рече: „Оди со мир.“ И тој стана и отиде во Хеврон.

[10] Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

[10]А Авесалом испрати тајни гласници меѓу сите израелски племиња, велејќи: „Кога ќе чуете звук од труба, велете: ‚Авесалом стана цар во Хеврон.‘“

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

[11]Од Ерусалим отидоа со Авесалом двесте души што ги беше поканил, и тие отидоа простодушно, без да знаат, каква е работата.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

[12]Авесалом испрати да го повикаат гилонецот Ахитофел, Давидов советник, од неговиот град Гилон, додека тој принесуваше жртви. И започна голем заговор и народот се собираше и се умножуваше околу Авесалом.

Давид бега од Ерусалим

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[13]И дојде разузнавач при Давид и рече: „Срцето на Израелците се сврте кон Авесалом.“

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[14]Тогаш им рече Давид на сите свои слуги што беа при него во Ерусалим: „Станувајте да бегаме, зашто за нас нема спас од Авесалом; брзајте да излеземе да не нè затече и нè фати да не ни навлече зло и да го разори градот со сечилото на мечот.“

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[15]Царските слуги му рекоа на царот: „За сè што ќе заповеда нашиот господар, царот, ние сме твои слуги.“

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.
[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.
[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.
[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.
[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.
[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.
[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que

[16]Па излезе царот и по него сиот дом негов пешки. Царот остави десет свои наложници да ја чуваат куќата.
[17]И излезе царот и сиот народ пешки, и застанаа кај последната куќа.
[18]И сите слуги негови врвеа од двете страни негови, и сите Керетијци, сите Пелетијци и сите Гетчани – до шестотини души што беа дошле заедно со него од Гет, одеа пред царот.
[19]И царот му рече на Гетчанецот Итај: „Зошто си тргнал и ти со нас? Врати се и остани со оној цар, бидејќи ти си туѓинец и си избегал од својата земја.
[20]Ти си дошол вчера, а денес ќе те терам да одиш со нас ли? Јас одам, каде што можам; врати се и врати ги со себе и браќата свои; Господ нека ти подари милост и правда!“
[21]А Итај му одговори на царот и рече: „Жими Господ, и жими мојот господар, царот; каде и да биде мојот господар, царот, жив или мртов, таму ќе биде и твојот слуга.“
[22]Тогаш Давид му рече на Итај: „Дојди, пак, и оди со мене.“ И тргна Гетчанецот Итај и сите луѓе негови и сите деца што беа со него.
[23]И целата земја плачеше на висок глас. И сиот народ минуваше, и царот го мина потокот Кедрон; и тргна сиот народ и царот по патот кон пустината.
[24]Ете, и свештеникот Садок и заедно со него сите левити го носеа ковчегот на

levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

Божјиот завет, и го оставија Божјиот ковчег, а Авијатар пак стоеше на височината, додека сиот народ излезе од градот.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[25]И царот му рече на Садок: „Врати го Божјиот ковчег во градот. Ако најдам милост пред очите на Господ, Тој ќе ме врати и ќе ми даде да Го видам Него и Неговото живеалиште.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[26]Ако, пак, Тој каже: ‚Немам кон тебе благонаклоност‘, тогаш, ете ме; нека прави со мене она што ќе Му се види дека е добро.“

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

[27]И му кажа уште царот на свештеникот Садок: „Гледаш ли, – врати се во градот со мир заедно со син си Ахимаац и со Авијатаровиот син Јонатан, двајцата ваши синови;

[28] Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

[28]гледате ли, јас ќе се позабавам по рамнината во пустината, додека ми стигне известување од вас.“

[29] Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

[29]Садок и Авијатар го вратија Божјиот ковчег во Ерусалим и останаа таму.

[30] Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

[30]А Давид тргна кон Елеонската Планина, искачувајќи се плачеше; главата му беше покриена, и тој одеше бос; и сите луѓе што беа со него, ја покрија секој својата глава, одеа и плачеа.

[31] Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

[31]Му јавија на Давид и рекоа: „И Ахитофел е меѓу заговорниците со Авесалом.“ И рече Давид: „Господи, Боже мој, осуети го советот на Ахитофел.“

[32] Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

[33] Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

[34] Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

[35] Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

[36] Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

[37] Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

[32]Кога Давид се искачи на врвот од горaта, каде што сакаше да Му се поклони на Господ, ете во пресрет му доаѓа Кушиј, Давидов прв пријател: облеката му беше раскината, и на главата имаше прав.

[33]И Давид му рече: „Ако дојдеш со мене, ќе ми бидеш товар:

[34]но, ако се вратиш во градот и му кажеш на Авесалом: ‚Царе, досега бев слуга на татко ти, а отсега натаму ќе бидам твој слуга‘, ти ќе можеш да го осуетиш за мене советот на Ахитофел.

[35]Ете, таму со тебе ќе бидат свештениците Садок и Авијатар, и секој збор што ќе го чуеш од домот на царот, соопштувај им го на свештениците, на Садок и на Авијатар.

[36]Заедно со нив таму се и двајцата нивни синови: Ахимаац, син Садоков, и Јонатан, син Авијатаров; по нив испраќајте ми ја секоја вест што ќе ја чуете.“

[37]Така, Кушиј, Давидовиот пријател, отиде во градот, а во тоа време Авесалом влегуваше во Ерусалим.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

[1] Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

[2] Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos

2 Самоилова 16

Давид и Сива

[1]Кога Давид слезе од врвот на горaта, ете, во пресрет му доаѓа Сива, слугата на Мемфивостеј, со две натоварени магариња со двесте лебови, сто мери суво грозје, сто низи смокви и еден мев со вино.

[2]Царот го праша Сива: „Зошто ти е тоа?“ Сива одговори: „Магарињата се за

são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

царскиот дом, за јавање, лебот и плодовите – за храна на момците, а виното – за изнемоштените во пустината.“

3 Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

3Царот праша: „Каде е синот на господарот твој?“ Сива му одговори на царот: „Ете, тој остана во Ерусалим и вели: ‚токму сега домот Израелов ќе ми го врати татковото ми царство.‘“

4 Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

4И му кажа царот на Сива: „Ете, твое е сè што има Мемфивостеј.“ А Сива одговори, поклонувајќи се: „Можеби ќе најдам милост пред очите на мојот господар – цар!“

Davi amaldiçoado por Simei

5 Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

6 Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

7 Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

8 o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

9 Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

Семеј го проколнува Давид

5Кога царот Давид стигна до Бахурим, ете, оттаму излезе еден човек од родот на Сауловиот дом, по име Семеј, син на Гера. Тој одеше и лошо зборуваше,

6и фрлаше камења врз Давид и врз сите слуги на царот Давид; и сите луѓе и сите храбри беа десно и лево од царот.

7Колнејќи го него, Семеј велеше: „Истави се, убиецу, и злосторнику!

8Господ ја сврте против тебе сета крв на Сауловиот дом, на чие место ти се зацари, и Господ го предаде царството во рацете на синот твој Авесалом; и ете, ти си во неволја, затоа што си крвопиец.“

9Тогаш Авеса, синот на Саруја, му рече на царот: „Зошто овој мртов пес го колне царот, господарот мој? Ќе одам и ќе му ја симнам главата.“

[10] Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

[11] Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

[12] Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

[13] Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

[14] O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

Husai professa lealdade a Absalão

[15] Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

[16] Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

[17] Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

[18] Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo

[10]Царот рече: „Што ви е вам, синови Саруеви? Оставете го нека колне, зашто Господ му заповедал да го колне Давид. И кој може да му каже: ‚Зошто правиш така?‘“

[11]И Давид му рече на Авеса и на сите слуги свои: „Кога синот мој, кој излегол од телото мое, ја бара душата моја, дотолку повеќе може и еден Венијаминов син! Оставете го, нека колне, зашто Господ му заповедал;

[12]можеби, Господ ќе погледне милостиво кон мојата понизност, и ќе ми возададе Господ добро за денешното колнење!“

[13]И одеа Давид и луѓето по патот свој, а Семеј врвеше покрај гората, откај неговата страна; врвеше, колнеше и фрлаше камења и земја кон него.

[14]И стигна царот и сиот народ негов што беше со него, изморен, и таму си отпочинаа.

Кушиј се здружува со Авесалом

[15]Авесалом, пак, и сиот израелски народ дојдоа во Ерусалим, и со него Ахитофел.

[16]Кога Кушиј, Давидовиот прв пријател, дојде кај Авесалом, му рече: „Да живее царот!“

[17]И Авесалом му рече на Кушиј: „Каква е таа твоја сесрдност кон твојот пријател! Зошто не отиде со пријателот свој?“

[18]Кушиј му одговори на Авесалом: „Не, јас ќе одам по оној што го избра Господ

este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

19 Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

и оној народ и целиот Израел; со него сум и јас, и со него ќе останам.

19И притоа кому ќе му служам? Нели на синот негов? Како што му служев и на татко ти, така ќе ти служам и тебе.“

Absalão e as concubinas de Davi

20 Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

21 Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

22 Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

23 O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

Авесалом и Давидовите наложници

20И Авесалом му рече на Ахитофел: „Дајте совет што да правиме.“

21Ахитофел му одговори на Авесалом: „Влези кај наложниците на татко ти што тој ги остави да го чуваат домот негов; и ќе чујат сите Израелци дека си станал омразен за таткото, и ќе им зацврстат рацете на сите што се со тебе.“

22И поставија за Авесалом шатор на покривот, и Авесалом влезе кај наложниците на татко си пред очите на сиот Израел.

23А советите што ги даваше Ахитофел, во она време се сметаа, како кога некој би Го допрашувал Бога. Таков беше секој Ахитофелов совет како за Давид, така и за Авесалом.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

1 Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

2 Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

2 Самоилова 17

Кушиј му противречи на Ахитофеловиот совет

1Тогаш му кажа Ахитофел на Авесалом: „Ќе одберам дванаесет илјади души и ќе станам, ќе одам да го гонам оваа ноќ Давид;

2ќе го нападнам, кога ќе биде изморен и со отпуштени раце, и ќе му влеам страв; и сите луѓе што се со него ќе се разбегаат; и јас ќе го убијам само царот;

[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

[7] Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

[8] Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

[9] Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

[10] Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

[3]и сите луѓе ќе ги свртам назад кон тебе како што невеста се врти кон својот маж. Ти ја бараш душата само на еден човек, а сиот народ ќе биде смирен.“

[4]Му се допаднаа тие зборови на Авесалом и на сите израелски старешини.

[5]И Авесалом рече: „Повикајте го Кушиј Аркиецот; да чуеме што ќе рече тој.“

[6]Дојде Кушиј при Авесалом, и Авесалом му рече, велејќи: „Еве што кажува Ахитофел; да постапам ли според зборовите негови? Ако, пак, не, кажи ти.“

[7]А Кушиј му рече на Авесалом: „Овој пат не е добар советот што го дал Ахитофел.

[8]Ти знаеш дека твојот татко и неговите луѓе се многу силни и раздразливи во нивните души, како мечка в поле, чии малечки се грабнати, и татко ти е маж воин; тој нема да ноќева со луѓето.

[9]Ете, тој сега се крие во некоја пештера или на друго место, и ако некој падне при првиот напад врз нив, и ако чујат и кажат: ‚разбиени се луѓето што тргнаа по Авесалом‘

[10]тогаш и најхрабриот, чие срце е како лавовско срце, ќе падне со духот, зашто на сиот Израел му е познато, колку е храбар татко ти, и колку се јунаци оние што се со него.

[11] Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

[12] Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

[13] Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[11]Затоа јас советувам: нека се собере кај тебе сиот Израел, од Дан до Вирсавија, во мноштво како песок крај морето, и ти самиот ќе тргнеш среде него;

[12]и тогаш ќе одиме против него, каде и да се наоѓа, и ќе го нападнеме, како што росата паѓа на земјата; и нема да му остане ни еден човек од сите оние што се со него;

[13]ако, пак, влезе во некој град, тогаш сиот Израел ќе донесе во тој град јажиња, и ние ќе го завлечеме сè до реката, така што камче нема да остане таму.“

[14]Тогаш рече Авесалом и сиот Израел: „Советот на Кушиј е подобар од Ахитофеловиот совет.“ Така Господ пресуди да се осуети „добриот“ Ахитофелов совет за да навлече Господ зло врз Авесалом.

Давид го преминува Јордан

[15]И Кушиј им кажа на свештениците, на Садок и на Авијатар: „Така и така Ахитофел го советува Авесалом и старешините израелски, јас, пак, посоветував вака и вака.

[16]И сега испратете гласници поскоро и кажете му на Давид така: да не останува оваа ноќ на рамнината во пустината, и што поскоро да помине од онаа страна да не загине царот и сите луѓе што се со него.“

[17]Јонатан и Ахимаац чекаа кај Ен-Рогел. И отиде една слугинка, таа им раскажа, а тие отидоа и му јавија на царот Давид; зашто тие не можеа да се покажат во градот.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[18]Ги виде едно момче и му јави на Авесалом; но тие двајцата брзо заминаа и отидоа во Бахурим, во куќата на еден човек, во чиј двор имаше бунар; тие се спуштија во него.

[19]А жената зеде, та простре врз отворот на бунарот покривка и насипа одозгора прекрупа, така што ништо не се забележуваше.

[20]Дојдоа Авесаломовите слуги во куќата при жената и запрашаа: „Каде се Ахимаац и Јонатан?“ А жената им одговори: „Отидоа накај реката.“ Тие ги бараа и не ги најдоа, и се вратија во Ерусалим.

[21]Откако си заминаа, оние излегоа од бунарот, отидоа и му јавија на царот Давид, велејќи му: „Станувајте и што поскоро преминувајте преку водата, зашто Ахитофел даде таков и таков совет за вас.“

[22]Тогаш Давид стана и сите луѓе што беа со него, и го минаа Јордан; на разденување не остана ни еден што не го премина Јордан.

[23]Ахитофел, кога виде дека неговиот совет не го послушаа, го оседла магарето, се подготви, отиде во домот свој, во својот град, откако ги уреди домашните, се обеси, умре, и го погребаа во татковиот му гроб.

Давид во Маханаим

[24]Давид стигна во Маханаим, а Авесалом го премина Јордан, тој и сиот Израел со него.

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que

[25]Наместо Јоав, Авесалом го постави над војската Амаса. Амаса беше син на еден човек по име Јитра, од Јизреел, кој се ожени за Авигал, ќерка на Нахас, сестра на Саруја, Јоавова мајка.

[26]А Израел се смести во логорот со Авесалом во Галаадската земја.

[27]Кога Давид стигна во Маханаим, Нахасовиот син Шовиј од Рава Амонска, и Махир, Амиеловиот син, од Ло-Девар, и Галаадчанецот Верзелиј од Рогелим,

[28]донесоа десет постели, десет чинии и земјани садови, жито и јачмен, брашно и булгур, грав и леќа и печени зрна,

[29]мед и масло, овчо и кравјо сирење, – донесоа храна на Давид и на луѓето што беа со него; зашто тие си рекоа: народот е гладен и уморен и жедува во пустината.

2 Самоилова 18

Војската на Авесалом е совладана

[1]Давид ги прегледа луѓето што беа со него, и постави над нив илјаданачалници и стотници.

[2]Давид ги испрати луѓето: една третина под водство на Јоав, една третина под водство на Авеса, синот Саруев, брат Јоавов, една третина под водство на Гетчанецот Итај. Тогаш царот им рече на луѓето: „И јас ќе дојдам со вас.“

[3]Но луѓето му одговорија: „Не доаѓај, зашто, ние и да избегаме, тоа нема да се забележи; и половината од нас да

metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

умре, тоа исто така нема да се забележи; ти, бидејќи сам чиниш колку десет илјади од нас, затоа подобро е за нас да ни помагаш од градот.“

4 Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

4Царот им рече: „Што ќе најдете за добро, тоа и ќе го направам.“ И царот се задржа кај портите, и сиот народ излегуваше по стотици и по илјади.

5 Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

5Царот им заповеда на Јоав, Авеса и Итај, велејќи: „Зачувајте ми го момчето Авесалом.“ И сите слушнаа што им заповедаше царот на сите началници за Авесалом.

6 Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

6Излегоа луѓето во полето против Израелците, и започна битка во Ефремовата Гора.

7 Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

7И народот Израелов беше победен од Давидовите луѓе; тој ден таму имаше голем пораз, – беа убиени дваесет илјади души.

8 Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

8А битката се прошири по целата онаа земја, и горoccurs ата проголта повеќе луѓе, отколку што се истреби со мечот во тој ден.

A morte de Absalão

9 Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

Јоав го убива Авесалом

9Авесалом се сретна со Давидовите слуги; тој јаваше маска. Кога маската навлезе под гранките на еден голем даб, косата на Авесалом му се заплетка во гранките од дабот, и тој почна да виси меѓу небото и земјата, а маската што беше под него избега.

10 Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

10Некој го виде тоа и му јави на Јоав, велејќи: „Ете, јас го видов Авесалом како виси на дабон.“

[11] Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[11]Јоав му кажа на човекот што му го соопшти тоа: „Ете, си видел; зошто не го кутна таму на земја? Ќе ти дадев десет шекели сребро и еден појас.“

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

[12]И оној му одговори на Јоав: „Да ставеа во рацете мои и илјада шекели сребро, и тогаш не би кренал рака врз царскиот син; зашто ние чувме дека царот ти заповеда тебе, на Авеса и на Итај, велејќи: ‚Зачувајте ми го момчето Авесалом‘;

[13] Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

[13]и да бев постапил поинаку во опасност по животот свој, тоа не би останало сокриено од царот, па и ти би станал против мене.“

[14] Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

[14]Јоав рече: „Нема зошто да се занимавам со тебе.“ И зеде во рацете три стрели и ги забоде во срцето на Авесалом, кој уште беше жив на дабот.

[15] Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

[15]Тогаш го опколија Авесалом десет момци, Јоавови оруженосци, го удираа и го умртвија.

[16] Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

[16]И затруби Јоав со труба и луѓето што го гонеа Израел, се вратија, бидејќи Јоав го штедеше народот.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[17]Го зедоа Авесалом, го фрлија во горvата, во длабока јама, и натрупаа врз него голема грамада камења. И сите Израелци се разбегаа, секој во шаторот свој.

Давид разбира за смртта на Авесалом

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum

[18]Уште додека беше жив, Авесалом си беше изградил споменик во Царската Долина; зашто велеше: „Јас немам син

tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

за да се зачува споменот за името мое.“ И до денес тој се нарекува Јад Авесалом.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

19 Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

19Ахимаац, синот Садоков, му рече на Јоав: „Ќе трчам да му јавам на царот дека Господ преку Својот суд го спаси од рацете на непријателите негови.“

20 Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

20Но Јоав му рече: „Нема да бидеш известувач на добра вест денес; друг ден ќе јавиш, а не денес, зашто царевиот син умре.“

21 Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

21Јоав му рече потоа на Кушиј: „Оди, јави му на царот што си видел.“ И Кушиј му се поклони на Јоав и отрча.

22 Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

22Но Ахимаац, Садоковиот син, настојуваше и му велеше на Јоав: „Што и да биде, и јас ќе трчам по Кушиј“, а Јоав му одговори: „Што ти треба да трчаш, синко? Добра вест нема да однесеш.“

23 Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

23Ахимаац рече: „Така нека биде, но јас ќе отрчам.“ Тогаш Јоав му рече: „Трчај.“ И Ахимаац потрча по напречен пат и го престигна Кушиј.

24 Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

24Во тоа време Давид седеше меѓу двете порти. И стражарот излезе под вратната стреа откај ѕидот, ги крена очите и виде, еден човек трча.

25 Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

25И стражарот извика и му соопшти на царот. А царот рече: „Ако е сам, вест носи во устата своја.“ А оној сè повеќе и повеќе се приближуваше.

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

[26]Стражарот виде друг човек дека трча; и стражарот му викна на вратарот: „Ете, уште еден човек трча." Царот рече: „И тој е известувач."

[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[27]Стражарот рече: „Го гледам одењето на првиот, тоа прилега на одењето на Ахимаац, Садоковиот син." А царот рече: „Тој е добар човек и доаѓа со добра вест."

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[28]Ахимаац извика и му рече на царот: „Мир!" И му се поклони на царот со лицето до земја и рече: „Благословен Господ, Бог твој, Кој ги предаде луѓето што беа кренале рака против мојот господар, царот!"

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[29]А царот праша: „Здраво ли е момчето Авесалом?" Ахимаац одговори: „Видов голема мешаница, кога царскиот службеник Јоав го испраќаше својот слуга; но не знам што стануваше таму."

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

[30]Царот рече: „Помести се и застани тука." И тој се помести и застана.

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[31]Ете, пристигна и Кушиј по него. И Кушиј му рече на царот: „Добра вест за господарот мој, царот! Господ ти направи денес правда, спасувајќи те од раката на сите што беа станале против тебе."

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

[32]А царот го праша Кушиј: „Здраво ли е момчето Авесалом?" Кушиј одговори: „Да даде Бог со непријателите на мојот господар, царот, и со сите зломисленици против тебе да се случи истото што го снајде момчето!"

2 Самоилова 19

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

[1]Се вознемири царот и отиде во собата над портите и плачеше и, кога си одеше, велеше вака: „Сине Авесаломе! Сине, сине Авесаломе! О, да бев умрел јас наместо тебе, Авесаломе, сине мој, сине!“

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

Давидовата болка

[1] Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

[2]Му соопштија на Јоав: „Ете, царот плаче и тагува за Авесалом.“

[2] Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

[3]И победата во оној ден се претвори во плачење за целиот народ: зашто тој ден народот слушна и велеше дека царот жали за синот свој.

[3] Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

[4]Тогаш народот влегуваше во градот скришно, како што се притајуваат од срам луѓето што избегале од борба.

[4] Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

[5]А царот го покри лицето и викаше силно: „Сине Авесаломе, Авесаломе, сине мој, сине!“

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6]Потоа Јоав дојде кај царот дома и рече: „Ти денес ги посрами сите слуги свои, кои го спасија денес животот твој, животот на твоите синови и ќерки, животот на твоите жени и животот на твоите наложници;

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7]ти ги сакаш оние што те мразат, а ги мразиш оние што те сакаат, бидејќи денес покажа дека за тебе се ништо и водачите и слугите; денес разбрав дека тебе ќе ти беше попријатно ако Авесалом останеше жив, а ние сите да бевме изумреле;

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR

[8]затоа стани, излези и позборувај им по срце на слугите твои; зашто, се колнам

que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

во Господ дека, ако не излезеш, оваа ноќ ниеден човек нема да остане со тебе; тоа ќе биде за тебе полошо од сите беди што те снашле од младоста до денес.“

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9]Стана царот и седна крај портите, а на сиот народ му јавија дека царот седи крај портите. И сиот народ дојде пред царот кај портите; а приврзаниците на Авесалом се разбегаа по шаторите свои.

Давид е повикан да се врати во Ерусалим

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos, livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

[10]И сиот народ од сите племиња Израелови се препираше и велеше: „Царот Давид нè спаси од рацете на непријателите наши и нè ослободи од рацете на Филистејците, а сега самиот избега од оваа земја, од царството свое, од Авесалом.

[10] Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

[11]Но Авесалом, кого го помазавме за цар над нас, умре во борбата; а сега зошто одолговлекувате, та не го враќате царот?“

Davi volta para Jerusalém

[11] Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

[12]Тогаш царот Давид испрати да им кажат на свештениците, на Садок и на Авијатар, кажете им на Јудините старешини: „Зошто сакате да бидете последни во враќањето на царот во домот негов, кога зборовите на сиот Израел стигнаа до царот во домот негов.

[12] Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

[13]Вие сте мои браќа, вие сте моја коска и моја плот, зошто сакате да бидете последни за враќањето на царот во домот негов?“

[13] Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

[14] Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

[15] Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

Simei encontra-se com Davi

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[14]А на Амаса кажете му: „Нели си ти моја коска и моја плот? Господ нека ми испрати тешка казна и уште повеќе да ми додаде, ако ти не станеш кај мене засекогаш воен началник место Јоав!“

[15]И тој ги поколеба срцата на сите Јудини мажи како на еден човек. И тие испратија да му кажат на царот: „Врати се ти и сите твои слуги.“

[16]Се врати царот и стигна до Јордан, а Јудеите дојдоа во Гилгал да го пречекаат царот и да го преведат преку Јордан.

[17]И Семеј, синот на Гера, Венијаминовец од Бахурим, побрза и отиде со Јудејците да го пречека царот Давид;

Давид го поштедува Семеј

[18]а заедно со него имаше илјада луѓе од Венијаминовото племе, и Сива, слугата на Сауловиот дом, со петнаесетте синови свои и со дваесетте слуги свои; тие го преминаа Јордан пред лицето на царот.

[19]Кога го доведоа сплавот, за да го пренесат семејството на царот и да му послужат, тогаш Семеј, синот на Гера, падна ничкум пред царот штом тој го премина Јордан,

[20]и му рече на царот: „Господаре, не ми го сметај за престап и не го спомнувај она, со кое згреши слугата твој во оној ден, кога мојот господар излегуваше од Ерусалим, и не го ставај тоа, царе, на срце;

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

Mefibosete encontra-se com Davi

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como

[21]зашто слугата твој знае дека згрешил; и, ете, од целиот Јосифов дом дојдов денес прв да го пречекам господарот свој, царот.“

[22]Авеса, Саруевиот син, проговори и рече: „Зарем Семеј нема да умре, поради тоа што зборуваше лошо за помазаникот Господов?“

[23]А Давид рече: „Што сакате вие од мене, синови Саруеви, та сега ми станувате клеветници? Денес ли треба да биде убиен некој од Израел? Не знам ли јас дека денес сум цар над Израел?“

[24]Тогаш му рече царот на Семеј: „Ти нема да умреш.“ И царот му се заколна.

[25]Излезе да го пречека царот и Мемфивостеј, синот на Јонатан, Сауловиот син. Тој не си ги беше измил нозете, не беше се грижел за брадата своја и не ги беше испрал алиштата свои од оној ден, кога царот излезе, до денот кога се врати со мир.

Давид се помирува со Мемфивостеј

[26]Кога тој излезе од Ерусалим да го пречека царот, царот го праша: „Мемфивостеје, зошто не дојде со мене?“

[27]Овој одговори: „Господаре мој, царе, мојот слуга ме излага, зашто јас, слугата твој, си велев: ‚ќе го оседлам магарето, ќе се качам на него и ќе отидам со царот‘, бидејќи слугата твој е куц.

[28]А тој го наклевети слугата твој пред господарот мој, царот. Но мојот господар, царот, е како ангел Божји:

um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

28 Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

29 Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

30 Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

Barzilai encontra-se com Davi

31 Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

32 Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

33 Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

34 Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

35 Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o

затоа прави што ти се чини добро во твоите очи.

29И ако и целиот дом на мојот татко заслужи смрт пред мојот господар, ти сепак го постави својот слуга меѓу твоите сотрпезници; какво право имам, пак, уште да се поплакувам пред царот?“

30А царот му рече: „Зошто го зборуваш сето ова? Јас реков, ти и Сива да ги поделите меѓу себе нивите.“

31Но Мемфивостеј му одговори на царот: „Ако сака нека земе тој сè, откако мојот господар – цар се врати со мир во домот свој.“

32Дојде од Рогелим и Галаадчанецот Верзелиј и го мина со царот Јордан за да го придружи од онаа страна на Јордан.

Давид му се оддолжува на Верзелиј

33А Верзелиј беше многу стар, на осумдесет години. Тој го хранеше царот додека живееше во Маханаим, бидејќи беше имотен човек.

34Царот му рече на Верзелиј: „Дојди со мене, и јас ќе те хранам во Ерусалим.“

35Но Верзелиј му одговори на царот: „Многу ли ми останува да живеам, та да одам со царот во Ерусалим?

36Сега сум на осумдесет години; ќе разликувам ли добро од лошо? Ќе го распознае ли слугата твој вкусот на тоа што ќе го јаде и ќе го пие? И ќе можам ли да го слушам гласот на пејачите и

teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

36 Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

37 Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

38 Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

39 Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

40 Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

41 Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

42 Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

певачките? Зошто, пак, слугата твој да му биде товар на својот цар – господар?

37Слугата твој ќе го придружи уште малку царот од оваа страна на Јордан: зашто, впрочем, царот да ме наградува со таква милост?

38Дозволи му на слугата твој да се врати и да умре во својот град, крај гробот на татко си и на мајка си. Но, ете, слугата твој, синот мој Кимхам, нека отиде со мојот цар – господар, и ти постапи со него, како што ти е волја.“

39Царот му рече: „Нека дојде Кимхам со мене, и јас ќе направам за него, она што ти е волја; и сè што би посакал ти од мене, ќе направам за тебе.“

40Тогаш сиот народ го премина Јордан, и царот исто така. Царот го бакна Верзелиј и го благослови и тој се врати во домот свој.

41И царот тргна за Гилгал; тргна со него и Кимхам; и сиот јудејски народ и половината израелски народ го придружија царот.

Спор помеѓу Јудејците и Израелците

42И, ете, сите Израелци дојдоа кај царот и му рекоа: „Зошто нашите браќа, мажите Judини, те грабнаа тебе, и го преведоа преку Јордан царот и челадта негова и заедно со него и сите Давидови луѓе?“

43Сите Јудини мажи им одговорија на Израелците: „Затоа што царот ни е нам близок; и зошто се лутите поради тоа? Зар сме изеле нешто од царот, или сме добиле од него дарови?“

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

[44]А Израелците им одговорија на Јудините мажи и рекоа: „Ние сме десет делови во царот, исто така и за Давид; зошто, пак, нѐ презирате? Нели ние први прозборевме да го вратиме нашиот цар? Но зборот на Јудините мажи беше пожесток од зборот на Израелците.“

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

[1] Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

[2] Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

[3] Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

[4] Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

2 Самоилова 20

Шева се разгневува кон Давид

[1]Случајно таму се наоѓаше еден лош човек, по име Сева, син на Бихриј, од Венијаминовото племе. Тој затруби со труба и рече: „За нас нема дел во Давид и нема за нас наследство кај Јесеевиот син; Израелци, сите во шаторите!“

[2]И сите Израелци се одделија од Давид и отидоа по Сева, синот на Бихриј, а Јудејците останаа од страната на царот свој, од Јордан до Ерусалим.

Јоав го убива Амаса

[3]Давид дојде во домот свој во Ерусалим; и ги зеде царот десетте жени наложници што беше ги оставил да ја чуваат куќата; ги смести во одделна куќа под надзор; ги хранеше, но не одеше кај нив. И тие престојуваа таму сѐ до смртта своја и живееја таму како вдовици.

[4]А му рече царот на Амаса: „Свикај ги за три дни Јудејците кај мене и ти самиот дојди тука!“

[5] Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

[5]И Амаса отиде да ги свика Јудејците, но се задржа повеќе од определеното време.

[6] Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

[6]Тогаш Давид му рече на Авеса: „Бихриевиот син Сева сега ќе ви донесе повеќе зло, отколку Авесалом; земи ги слугите на господарот свој и следи го, да не би да најде утврдени градови и да се сокрие од очите наши.“

[7] Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[7]И излегоа по него Јоавовите луѓе, и Керетијците и Пелетијците, и сите храбри борци тргнаа од Ерусалим во потера по Бихриевиот син Сева.

[8] Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

[8]А кога се доближија до големиот камен што е кај Гаваон, ги сретна Амаса. Јоав беше облечен во воената облека своја и препашан со меч, кој висеше на колкот во ножница и кој лесно се вадеше од неа и влегуваше.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[9]Јоав му рече на Амаса: „Здрав ли си, брате?“ Јоав ја фати со својата десна рака брадата на Амаса за да го бакне.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[10]Амаса, внимаваше на мечот што беше во раката на Јоав, и тој го прободе со него во стомакот, така што цревата му се истурија на земја, без да го удри по вторпат, и тој умре. Јоав и братот негов Авеса тргнаа во потера по Сева, Бихриевиот син.

Сева го прекинува својот гнев

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[11]Еден од Јоавовите слуги стоеше кај трупот на Амаса и велеше: „Кој му е верен на Јоав и кој е за Давид, нека оди по Јоав!“

12 Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

12А умрениот Амаса лежеше во крвта среде патот. И тој човек, гледајќи дека сите луѓе се запираат над него, го одвлече Амаса од патот во полето и стави врз него облека, бидејќи виде дека секој што минуваше, се запираше над него.

13 Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

13Но кога тој беше оддалечен од патот, сиот народ Израелов тргна по Јоав да го гони Сева, Бихриевиот син.

14 Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

14И тој мина низ сите израелски племиња до Авел-Бет-Мааха и преку целиот Берим; и сите жители од градовите се собираа и одеа по него.

15 Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

15И дојдоа и го опсадија Авел Бет – Мааха; издигнаа насип пред градот, се приближија до ѕидот, и сите луѓе што беа со Јоав, напнаа да го соборат ѕидот.

16 Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

16Тогаш една умна жена извика од градскиот ѕид: „Чујте, чујте, кажете му на Јоав да дојде ваму, и јас ќе поразговарам со него.“

17 Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

17Јоав се приближи до неа, и жената праша: „Ти ли си Јоав?“ И тој одговори: „Јас сум.“ Таа рече: „Чуј ги зборовите на слугинката твоја.“ А тој одговори: „Слушам.“

18 Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

18Таа рече: „Едно време велеа: кој сака да праша, нека праша во Авел; и така го решаваа проблемот.

19 Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

19Јас сум од мирните, верни израелски градови, а ти сакаш да го урнеш градот, и тоа градот – мајка во Израел. Зошто

да го разурнуваш наследството Господово?“

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[20]Јоав одговори и рече: „Далеку да е од мене, јас да разурнувам или да уништувам!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[21]Тоа не е така; не се работи за тоа, туку еден човек од Ефремовата Гора, по име Сева, синот Бихриев, крена рака против царот Давид; само него дајте ми го, и јас ќе отстапам од градот.“ А жената му рече на Јоав: „Еве, неговата глава ќе ти биде фрлена од ѕидот.“

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

[22]Жената отиде пред сиот народ со умните зборови свои и му зборуваше на целиот град да му ја пресечат главата на Сева, Бихриевиот син. И му ја пресекоа главата на Сева, синот на Бихриј, и му ја фрлија на Јоав. Тогаш Јоав затруби со труба, и сите луѓе се разотидоа од градот по шаторите свои; а Јоав се врати во Ерусалим кај царот.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

Список на Давидовите чиновници

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

[23]Јоав беше поставен над сета израелска војска, додека Ванеја, синот на Јодај, командуваше со Керетијците и над Пелетијците;

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

[24]Хадорам одговараше за даноците; Јосафат, Ахилудовиот син, беше летописец;

[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

[25]Сева – писар; Садок и Авијатар – свештеници;

[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

[26]исто така и Ира Јаирецот беше свештеник кај Давид.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

2 Самоилова 21

Гаваонците и потомците на Саул

1 Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

1Во дните на Давид имаше по земјата три години глад, година по година. Давид Го праша Господа. И Господ рече: „Тоа е поради Саул и крвничкиот дом негов, поради тоа што ги убиваше Гаваонците.“

2 Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

2Тогаш царот ги повика Гаваонците и зборуваше со нив. Гаваонците не беа од Израеловите синови, туку остатоци од Аморејците, на кои Израелците им се заколнаа дека ќе ги поштедат, но Саул сакаше да ги уништи од ревност кон потомците на Израел и на Јуда.

3 Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

3И Давид им рече на Гаваонците: „Што да направам за вас и со што да ве задоволам за да го благословите наследството Господово?“

4 Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

4Гаваонците му одговорија: „Не ни треба ни сребро, ни злато од Саул, ниту од неговиот дом, не ни треба да биде убиен некој од Израел.“ Тој праша: „А што сакате? Јас ќе направам.“

5 Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

5Тие му одговорија на царот: „Од оној човек што нè погубуваше и сакаше да нè истреби, за да нè нема никаде во израелските предели, –

6 de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

6од неговите потомци предај ни седум души, и ние ќе ги обесиме среде бел ден пред Господ во Гива, градот на Саул, избраник Господов.“ А царот рече: „Ќе ви предадам.“

7 Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles

7Но царот го поштеди Мемфивостеј, синот на Јонатан, Сауловиот син, поради клетвата во името Господово,

houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

[8] Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

[9] e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

[10] Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

[11] Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

[12] Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

[13] Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

која беше меѓу нив, меѓу Давид и Сауловиот син Јонатан.

[8]И ги зеде царот двајцата синови на Рицпа, ќерката на Аја, што таа му ги беше родила на Саул – Армониј и Мемфивостеј, и петте синови на Михала, што таа му ги беше родила на Адриел, синот на Верзелиј од Мехола.

[9]И ги предаде во рацете на Гаваонците, и тие ги обесија среде бел ден на горага пред Господ. И загинаа сите тие седум души заедно; тие беа погубени во првите дни на жетвата, во почетокот на јачменовата жетва.

[10]Тогаш Рицпа, ќерката на Аја, зеде вреќа, си ја посла на карпа, и седеше од почетокот на жетвата, сè додека не се излеаја врз нив од небото Божјите води, и не остави да се допрат до мртвите тела птиците небески дење, и полските ѕверови ноќе.

[11]И му соопштија на Давид што направила Рицпа, ќерката на Аја, Сауловата наложница.

[12]Давид отиде, та ги прибра коските на Саул и коските на синот негов Јонатан од жителите на Јавеш Галаадски, кои ги беа зеле тајно од плоштадот на Бет-Шан, каде што ги беа обесиле Филистејците, во денот кога Филистејците го убија Саул во Гелвуја.

[13]Тој ги пренесе оттаму коските на Саул и коските на синот негов Јонатан; и ги собра коските на обесените.

[14] Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
1 Crônicas 20.4-8

[15] De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

[16] Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

[17] Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em

[14]И ги погреба коските на Саул и на синот негов Јонатан, во земјата Венијаминова, во Цела, во гробот на татко му Кис. И извршија сè што беше заповедал царот. И потоа Бог се смили над земјата.

Битки против Филистејците

[15]И започна пак војна меѓу Филистејците и Израелците. И излезе Давид и слугите негови со него и војуваа со Филистејците; и Давид се умори.

[16]Тогаш Јишби-Бенов, еден од потомците на Харафа, чие копје тежеше триста шекели бакар и кој беше препашан со нов меч, сакаше да го убие Давид.

[17]Но Авеса, синот на Саруја, му помогна и го удри Филистеецот и го уби. Тогаш Давидовите луѓе се заколнаа и рекоа: „Ти нема повеќе да излегуваш со нас во војна за да не згасне светилото Израелово.“

[18]Потоа пак имаше војна со Филистејците во Гов; тогаш Сивхај од Хуша го уби Саф, еден друг потомок на Харафа.

[19]Стана и друга битка во Гет; тогаш Елханан, синот на Јааре-Орегим витлеемецот, го уби Гетчанецот Голијат, на кого дршката на копјето му беше колку ткаечко кросно.

[20]Настана уште една војна во Гет; и таму имаше еден крупен човек, исто така од потомците на Харафа, со по

cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

21 Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

22 Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças
Salmos 18.1-50

1 Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

2 E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

3 o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

4 Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

5 Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

6 cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

7 Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

шест прсти на рацете и на нозете, вкупно дваесет и четири.

21Тој ги навредуваше Израелците; но Јонатан, синот на Шима, Давидовиот брат, го уби.

22Тие четворицата беа од родот на Харафа во Гет, и паднаа од раката на Давид и на слугите негови.

2 Самоилова 22

Давид Му благодари на Бога по една победа

1И Давид испеа песна за Господ во денот, кога Господ го спаси од раката на сите непријатели негови и од раката на Саул, велејќи:

2„Господ е мојата тврдина, моја крепост и мој спасител.

3Мојот Бог е моја карпа; на Него се надевам; мој штит, рог на моето спасение, моја заштита и мое прибежиште; Спасителе мој, Ти ме спаси од непријатели.

4Ќе Го повикам достојно пофалуваниот Господ, и од непријателите мои ќе се спасам.

5Бранови на смртта ме прегрнаа, и потоци од беззаконија ме исплашија;

6веригите на пеколот ме обвиткаа, и стапици на смртта ме обмотаа.

7Но во притеснувањето свое Го повикав Господа и викнав кон мојот Бог, и Тој го слушна од Својот свет дворец гласот мој, и повикот мој стигна до ушите Негови.

8 Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

9 Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

10 Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

11 Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

12 Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

13 Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

14 Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

15 Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

16 Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

17 Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

18 Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

19 Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

20 Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

8 Се затресе, се разниша земјата, затреперија и се поместија основите небески, зашто се разгневи Господ на нив.

9 Се крена дим од гневот Негов, и уривачки оган од устата Негова; жив јаглен се сипеше од Него.

10 Тој ги наведна небесата и слезе; и мрак беше под нозете Негови;

11 седна на херувимите, летна и се понесе на ветрови крила;

12 и со мрак се покри како со шатор, згуснувајќи ги водите на облаците небески;

13 од болскотот пред Него се усвитуваа огнени јаглени.

14 Загрме Господ од небесата, и Севишниот го пушти Својот глас;

15 пушти стрели свои и ги распрсна; болсна со секавица и ги истреби.

16 Се открија изворите морски, се покажаа основите на вселената од страшниот глас на Господ, од дувањето на духот на Неговиот гнев.

17 Тој подаде рака од височините, ме фати и ме извлече од големите води;

18 ме спаси од силниот непријател мој, од оние што ме мразеа, што беа посилни од мене.

19 Тие станаа против мене во денот на мојата неволја; но Господ ми беше потпора,

20 и ме изведе на широко место, ме спаси, зашто Тој благоволи кон мене.

[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.
[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.
[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.
[24] Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.
[25] Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.
[26] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.
[27] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.
[28] Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.
[29] Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.
[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.
[31] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.
[32] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?
[33] Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.
[34] Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[21]Ми воздаде Господ според мојата правда, ме награди според чистотата на рацете мои.
[22]Зашто јас ги пазев патиштата Господови и не бев нечестив пред мојот Бог,
[23]бидејќи сите заповеди Негови се пред мене, и од заповедите Негови не отстапував,
[24]бев непорочен пред Него и внимавав да не згрешам.
[25]И Господ ми воздаде според мојата правда, според чистотата моја пред Неговите очи.
[26]Со милостивиот Ти постапуваш милостиво, со искрениот маж, – искрено,
[27]со чистиот – чисто, а со лукавиот – според лукавството негово.
[28]Ти ги спасуваш угнетените и со погледот Свој ги уништуваш горделивите.
[29]Ти си Господи, светило мое; Господ ја просветлува мојата темнина.
[30]Со Тебе победувам војска; со мојот Бог прескокнувам ѕид.
[31]Бог! Непорочен е Неговиот пат, чисто е словото Негово; Тој е штит за сите што се надеваат на Него,
[32]зашто, Кој е Бог, освен Господ, и Кој е сила, што се надеваат на Него,
[33]Бог ме препаша со сила, ми подготвува чист пат.
[34]Ми ги прави нозете како на елен, и ме поставува на висини;

[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.

[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.

[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.

[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.

[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.

[35]ги учи рацете мои на борба, и ги напрегнува мускулите мои како бакарен лак.

[36]Ти ми го даде штитот на Твоето спасение, и Твојата милост ме возвеличува.

[37]Ти ги зголемуваш чекорите мои под мене, и моите нозе не потклекнуваат.

[38]Јас ги гонев непријателите мои и ги убивав, и не се враќав додека не ги докрајчив;

[39]ги удирам и ги соборувам, и тие не стануваат, а паѓаат под нозете мои.

[40]Ти ме препашуваш со сила за бој и ги кутнуваш пред мене оние што станале против мене;

[41]Ти го сврте кон мене грбот на моите непријатели, и јас ги уништив оние што ме мразеа.

[42]Тие викаат, но нема кој да ги спаси, – кон Господ, но Тој не ги слуша.

[43]Ги триев како прав земен, како улична кал ги размачкував и газев.

[44]Ти ме спаси од побуната на мојот народ; Ти ме зачува за да бидам глава над туѓинците; народ што не го познавав, ми слугува.

[45]Туѓинците ми ласкаа; штом ќе слушнеа за мене, ми се покоруваа.

[46]Туѓинците побледуваа и треперea во своите тврдини.

[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!
[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;
[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.
[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.
[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[47]Да живее Господ! Благословен да е мојот заштитник! Нека се возвиши Бог, прибежиште на моето спасение,
[48]Бог, Кој се одмазди за мене, Кој ги покори под мене народите
[49]и Кој ме спаси од непријателите мои! Над оние што станувaa против мене, Ти ме воздигна; Ти ме избави од насилникот.
[50]Затоа ќе Те превознесувам Тебе, Господи, меѓу народите и ќе го воспевам името Твое.
[51]Тебе, Кој славно го спасуваш Својот цар и му правиш милост на помазаникот Свој Давид и на потомството негово засекогаш.“

2 Самоилова 23

Последните Давидови пораки

[1]Еве ги последните Давидови зборови: „Слово на Јишаевиот син Давид, беседа на мажот, кој е високо поставен, на помазаникот на Бога Јаковов и на слаткопевецот Израелов:

[2]‚Духот Господов говори преку мене, и словото Негово е на јазикот мој.

[3]Рече Бог Израелов, карпата Израелова ми говори: Оној што господари со луѓето, нека биде праведен, да господари со страхопочит кон Бога.
[4]И како што изутрина на разденување, при изгрејсонце на безоблачно небо, од греењето по дожд израснува од земјата трева,

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

[10] ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

[11] Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

[5]така е и со мојот дом во Бога. Зашто Тој направи со мене завет вечен, цврст и неизменлив. Така излегува од Него сето мое спасение и сета моја желба.

[6]А нечестивите ќе бидат како исфрлено трње, кое не се фаќа со рака;

[7]но кој сака да се допре до него, се вооружува со железо или со дрво од копје, и на местото во оган го изгорува.‘“

Давидовите воини

[8]Еве ги имињата на јунаците Давидови: Тахкемониецот Јошев-Башевет, главен меѓу тројцата: тој го крена копјето свое против осумстотини души и ги порази наеднаш.

[9]По него беше Елеазар, син од братот на татко му, еден од тројцата јунаци што беа со Давид и кои со префрлувања ги предизвикуваа Филистејците, кога тие се беа собрале да војуваат.

[10]Израелците излегоа против нив, и тој застана и ги поразуваше Филистејците дотаму, додека му се измори раката и се прилепи до мечот. И во тој ден Господ даде голема победа, и народот тргна по него, само за да ги собира убиените.

[11]По него – Шама, син на Агеј од Харар. Кога Филистејците се собраа на едно место, каде што имаше нива засеана со леќа, народот избега од Филистејците,

[12] Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[13] Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

[14] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[15] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[16] Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

[17] E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

[18] Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em

[12]но тој застана среде нивата и ја заштити и ги порази Филистејците. И тогаш Господ даде голема победа.

[13]Тие тројца главни меѓу триесетте војводи тргнаа и на почетокот на жетвата влегоа кај Давид во Адуламската пештера, додека филистејските војници логоруваа во Рефаимската Долина.

[14]Тогаш Давид беше во укрепено место, а филистејската војска во Витлеем.

[15]Давид побара да пие и рече: „Кој ќе ми донесе да пијам вода од витлеемскиот кладенец што е покрај портите?“

[16]Тогаш тие тројцата јунаци се проврея низ филистејскиот логор, зафатија вода од витлеемскиот кладенец што е при портите, и зедоа, па му донесоа на Давид. Но тој не сакаше да ја пие, туку ја излеа во слава на Господ,

[17]и рече: „Да ме чува Господ да го направам тоа! Не е ли тоа крв на луѓето што одеа, со опасност по животот свој?“ И не сакаше да пие. Ете што извршија тие тројца јунаци!

[18]А Авеса, братот на Јоав, а син на Саруја беше началник меѓу тројцата; тој уби со копјето свое триста души и се прослави меѓу тие тројца.

[19]Меѓу тројцата тој беше многу истакнат и им стана началник, но на оние тројца не им беше рамен.

[20]Ванеја, син на храбриот маж Јодај, од Кавцеел, голем по делата, ги порази

obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

21 Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

22 Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

23 Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

24 Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

25 Sama, harodita; Elica, harodita;

26 Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

27 Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

28 Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

29 Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

30 Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

31 Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

32 Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

33 Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

двајцата синови на Ариил моавски; тој истиот слезе во еден ров и уби лав по снежно време;

21тој уби и еден Египќанец, виден човек; Египќанецот имаше во раката копје, а тој излезе против него со стап и го грабна копјето од раката на Египќанецот и го уби со неговото копје,

22ете, тоа го изврши Јехојадаевиот син Ванеја, и беше славен меѓу тројцата јунаци;

23тој беше повиден од триесетте, но на оние тројца не им беше рамен. И Давид го постави за најблизок извршител на заповедите свои.

24Еве ги имињата на јунаците при царот Давид: Асаил, братот на Јоав – во бројот на триесетте; Елханан, синот на Додо, од Витлеем,

25Шама од Харод, Елика од Харод,

26Хелец од Пелет, Ира, синот на Икеш од Текоа,

27Авиезер од Анатот, Мевунај од Хуша,

28Селмон од Ахох, Махарај од Нетофа,

29Хелев, син на Баана, од Нетофа, Итај, син на Ривај од синовите Венијаминови во Гива,

30Ванеја од Пиратон, Хидај од Нахале-Гааш.

31Ави-Алевон од Арава, Азмавет Бархумиецот,

32Елијахба од Шаалевон; од синовите на Јашен – Јонатан,

33Шама од Харар, Ахијам, син Шараров,

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo

1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[34]Елифелет, син Ахазбаев, син на еден човек од Маахат, Елијам, син на Ахитофела – Гилонецот.

[35]Хецрај од Кармил, Паарај од Арав,

[36]Јигал, Натанов син – од Цова, Ваниј од племето на Гад,

[37]Целек Амонецот, Нахарај Беероттеецот, оруженосец на Јоав, Саруев син,

[38]Ира Јитриецот, Гарев Јитриецот,

[39]Урија Хитиецот. Сè – триесет и седум.

2 Самоилова 24

Давид наредува да се изврши попис на израелскиот народ

[1]Гневот Господов пак се разгори против Израелците и го поттикна меѓу нив Давид да рече: „Оди, преброј го Израел и Јуда.“

[2]И царот му кажа на војводата Јоав, кој беше при него: „Обиколи ги сите племиња Израелови и Јудини од Дан до Вирсавија, и пребројте го народот за да знам, колку народ има.“

[3]Јоав му рече на царот: „Господ, Бог твој, да го умножи народот толку, колку што е, и уште стократно толку, и очите на господарот мој царот да го видат тоа; но зошто мојот цар – господар го бара тоа сега?“

[4]Но царскиот збор кон Јоав и воените началници надвладеа. И Јоав заедно со воените началници излезе од царот да го пребројува израелскиот народ.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

Davi escolhe o castigo

1 Crônicas 21.7-17

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[12] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[13] Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três

[5]Тие го минаа Јордан и се здржаа во Ароер, десно од градот; потоа поминаа низ племето на Гад, кај Јазер,

[6]и дојдоа во Галаад и во земјата Тахтим – Ходши; и стигнаа во Дан-Јаан и околината, а потоа во Сидон;

[7]дојдоа во утврдениот град Тир и во сите хивијски и ханански градови, излегоа на југ од Јудеја, во Вирсавија,

[8]ја обиколија целата земја и стигнаа во Ерусалим по девет месеци и дваесет дена.

[9]Јоав му го предаде на царот списокот за народното пребројување; и излезе дека Израелци имаше осумстотини илјади мажи, силни, способни за војна, а Јудејци – петстотини илјади.

Бог ја казнува грешката на Давид

[10]И откако Давид го преброи народот, срцето му затрепка. И му рече Давид на Господ: „Тешко згрешив што постапив така; и сега Ти се молам, Господи, прости му го гревот на Твојот слуга, зашто јас постапив многу неразумно.“

[11]Кога Давид стана на другиот ден изутрина, би слово Господово кон пророкот Гад, Давидов јасновидец:

[12]„Оди и кажи му на Давид: вака вели Господ: три казни ти предлагам; одбери си една од нив што ќе се исполни над тебе.“

[13]И дојде Гад при Давид, му соопшти и рече: „Одбери си, глад ли да биде во земјата твоја седум години, или три

meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

месеци да бегаш од непријателите свои, и тие да те гонат, или, пак, три дни да владее помор во твојата земја? Сега размисли и реши што да Му одговорам на Оној, Кој ме испрати.“

[14] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

[14]Давид му одговори на Гад: „Многу ми е тешко; но нека паднам во рацете на Господ, зашто големо е Неговото милосрдие; само да не паднам во човечки раце.“

[15] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

[15]И испрати Господ помор врз Израелците од утрината до определеното време и умреа од народот, од Дан до Вирсавија, седумдесет илјади души.

[16] Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

[16]И ангел Божји ја испружи раката своја над Ерусалим, за да го опустоши; но Господ се покаја за злото и му кажа на ангелот, кој го поразуваше народот: „Доста, сега спушти ја раката своја.“ А Божјиот ангел тогаш беше при гумното на Јевусиецот Орна.

[17] Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

[17]Кога Давид го виде ангелот, кој го поразуваше народот, Му рече на Господ, велејќи: „Ете, јас згрешив, јас пастирот постапив беззаконо; но овие овци што направиле? Затоа Твојата рака нека се сврти против мене и против татковиот ми дом.“

Davi erige um altar na eira de Araúna
1 Crônicas 21.18-27

Давид гради жртвеник на Господ

[18] Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

[18]И во тој ден дојде Гад при Давид и рече: „Оди изгради му жртвеник на Господ врз гумното на Јевусиецот Орна.“

[19] Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

[19]Тогаш Давид отиде според зборот на пророкот Гад, како што беше заповедал Господ.

[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

[20]Орна погледна и виде дека царот и слугите негови доаѓаат при него; излезе Орна и му се поклони на царот ничкум до земја.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[21]Орна праша: „Зошто дошол мојот цар господар при својот слуга?“ Давид му одговори „Да го купам од тебе гумното за да изградам жртвеник на Господ, та да престане поморот во народот.“

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[22]Орна му рече на Давид: „Господарот мој, царот, нека земе и принесе жртва што му е по волја. Ете, воловите за сепаленица, а колата и опремата за впрегнување на воловите – за дрва.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[23]Сето тоа, царе, Орна му го дава на царот.“ Орна му кажа уште на царот: „Господ, твојот Бог, нека биде милостив кон тебе!“

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[24]Но царот му рече на Орна: „Не, јас ќе ти платам, колку што чини, и нема да му принесам на Господ, мојот Бог, жртва, земена како дар.“ И Давид го купи гумното и воловите за педесет шекели сребро.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[25]Давид изгради таму жртвеник на Господ и принесе сепаленици и жртви за мир. И Господ се смилостиви над земјата и поморот кај Израелците престана.

O primeiro livro dos Reis

1 Reis 1

A velhice de Davi

[1] Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

[2] Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

[3] Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

[4] A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

[5] Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[6] Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

[7] Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

[8] Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

1 Царевите

1 Царевите 1

Адонија посакува да стане цар

[1]Кога царот Давид остаре и исполни години, иако го покриваа со многу покривки, не можеше да се стопли.

[2]Тогаш неговите слуги му рекоа: „Нека побараат за нашиот цар господар, млада девица за да престојува кај царот, да го гледа и да лежи до него, и ќе му биде топло на нашиот цар господар.“

[3]И бараа по сите израелски предели убава девица, и ја најдоа Авишага, Сунамитката, и ја доведоа кај царот.

[4]Девицата беше многу убава; таа го гледаше царот и му служеше; царот, меѓутоа, не ја позна.

[5]Адонија, синот Агитин, се возгордеа и рече: „Јас ќе бидам цар.“ Па си набави коњи и коњаници и педесет мажи да трчаат пред него.

[6]Но татко му негов не го обеспокојуваше никогаш со прашањето: „Зошто го правиш тоа?“ Тој беше многу убав, а му се роди по Авесалом.

[7]И тој се договори со Јоав, синот на Саруја, и со свештеникот Авијатар, и тие му помагаа на Адонија.

[8]Но свештеникот Садок и Ванеја, Јехојадаевиот син, пророкот Натан, Семеј, Реи и војниците од Давидовата гарда не ја држеа страната на Адонија.

Натан и Витсавеја, приврзаници на Соломон

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu

[9]И Адонија закла овци, волови и телиња кај каменот Зохелет што е покрај Ен-Рогел, и ги покани сите свои браќа, царски синови, и сите Јудејци што служеа кај царот.

[10]А пророкот Натан и Ванеја, гардистите и братот свој, Соломон не ги покани.

[11]Тогаш Натан ѝ рече на Витсавеја, Соломоновата мајка, велејќи: „Слушна ли дека Агитиниот син Адонија се прогласи за цар, а нашиот господар Давид не знае за тоа?

[12]Сега, ете, јас те советувам: спасувај го животот свој и животот на синот свој Соломон.

[13]Оди и влези кај царот Давид и кажи му: ‚Нели ѝ се колнеше, господаре мој, царе, на слугинката своја, велејќи – синот твој Соломон ќе биде цар по мене и тој ќе седне на престолот мој? – Зошто тогаш се прогласил за цар Адонија?'

[14]И ете, додека уште говориш таму со царот, ќе влезам јас со тебе и ќе ги потврдам твоите зборови."

[15]Витсавеја отиде кај царот во спалната; царот беше многу стар, и Сунамитката Ависага му служеше.

[16]Витсавеја се наведна и му се поклони на царот; царот праша: „Што бараш?"

[17]Таа му одговори: „Ти ѝ се заколна на слугинката своја во Господ, твојот Бог

Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[25] Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

велејќи: ‚син ти Соломон ќе царува по мене и тој ќе седне на мојот престол.‘

[18]А сега, ете, Адонија се прогласил за цар, а ти, господаре мој, царе, не знаеш за тоа.

[19]Тој заклал многу волови, телиња и овци и ги поканил сите царски синови, свештеникот Авијатар и воениот началник Јоав; а Соломон, твојот слуга, не го поканил.

[20]Но ти си цар, господаре мој, и кон тебе се свртени очите на сите Израелци за да им соопштиш, кој ќе седне на престолот на мојот господар цар по него.

[21]Инаку кога мојот господар, цар, ќе почине кај татковците свои, јас и мојот син Соломон ќе бидеме виновни.“

[22]Додека таа уште говореше со царот, дојде и пророкот Натан.

[23]Му соопштија на царот, велејќи: „Еве го пророкот Натан.“ И тој влезе кај царот и му се поклони со лицето до земја.

[24]И Натан рече: „Господаре мој, царе! Си рекол ли ти: ‚Адонија ќе царува по мене и тој ќе седне на мојот престол?‘

[25]Зашто тој сега слегол, заклал многу волови, телиња и овци, ги поканил сите цареви синови, воени началници и свештеникот Авијатар, и, ете, тие јадат и пијат кај него, и извикуваат: ‚Да живее царот Адонија!‘

[26] Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

[27] Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

[28] Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

[29] Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[30] farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

[31] Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

Salomão é constituído rei

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[26]А мене, твојот слуга, свештеникот Садок, Јехојадаевиот син Ванеја и твојот слуга Соломон не нè покани.

[27]Дали станало тоа по волјата на мојот цар господар? И зошто ти не му откри на својот слуга, кој ќе седне на престолот на мојот цар господар по него?“

Давид го потврдува Соломон за свој наследник

[28]Одговори цар Давид и рече: „Повикајте ми ја Витсавеја.“ Таа влезе и застана пред царот.

[29]Царот се колнеше и велеше: „Во името на живиот Господ, кој ја спасуваше душата моја од секоја неволја!

[30]Како што ти се колнев во Господ, Бог Израелов, велејќи дека син ти Соломон ќе царува по мене и тој ќе седне на престолот мој место мене, – така и ќе го направам тоа денес.“

[31]Тогаш Витсавеја се наведна со лицето до земја, му се поклони на царот и рече: „Да живее мојот господар, царот Давид, засекогаш!“

[32]И царот Давид рече: „Повикајте ми го свештеникот Садок, пророкот Натан и Јехојадаевиот син Ванеја.“ И тие влегоа кај царот.

[33]Тогаш царот им рече: „Земете ги со себе слугите на вашиот господар, качете го Соломон, мојот син, на маската моја и одведете го во Гион.

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[36] Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

[37] Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

[38] Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!

[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido

[34]И таму свештеникот Садок и пророкот Натан нека го помазат за цар над Израел, затрубете со труба и извикајте: ‚Да живее царот Соломон!‘

[35]Потоа придружете го назад, и тој ќе дојде и ќе седне на мојот престол; тој ќе царува место мене; нему сум му ветил да биде водач на Израел и на Јуда.“

[36]Ванеја, Јахојадаевиот син, му одговори на царот и рече: „Амин! – така нека каже Господ, Бог на мојот цар господар:

[37]како што Господ беше со мојот цар господар, така да биде Тој и со Соломон и да го возвеличи престолот негов повеќе од престолот на мојот господар, царот Давид!“

Соломон е свечено помазан за цар

(1 Лет 29,21-25)

[38]Тогаш свештеникот Садок, пророкот Натан, Јахојадаевиот син Ванеја, Керетијците и Пелетијците отидоа и го качија Соломон на маската од цар Давид и го поведоа кон Гион.

[39]И свештеникот Садок зеде рог со масло од скинијата и го помаза Соломон. И затрубија со труба, и сиот народ извика: „Да живее царот Соломон!“

[40]И сиот народ го придружуваше Соломон и народот свиреше со свирки и многу се радуваше, така што земјата трепереше од викањето негово.

Соломон го поштедува Адонија

[41]Кога слушна Адонија и сите поканети од него, престанаа да јадат; а Јоав,

das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?

[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

[43] Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.

[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

[45] Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

[46] Também Salomão já está assentado no trono do reino.

[47] Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

[48] Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

[49] Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com

откако слушна звук на труба, запраша: „Зошто одекнува градот со таков звук?“

[42]Додека уште говореше, дојде Јонатан, синот на свештеникот Авијатар. И Адонија му рече: „Влези, ти си чесен човек и носиш добра вест.“

[43]Јонатан одговори и му рече на Адонија: „Нашиот господар, царот Давид, го постави Соломон за цар;

[44]и царот ги испрати со него свештеникот Садок, пророкот Натан, Јахоја-даевиот син Ванеја, Керетијците и Пелетијците, и тие го качија на царската маска;

[45]и свештеникот Садок и пророкот Натан го помазаа во Гион за цар, и тргнаа оттаму со радост, и градот се раздвижи. Ете од што е звукот што го слушате.“

[46]И Соломон веќе седна на царскиот престол.

[47]А царските службеници доаѓаа да го поздрават нашиот господар, царот Давид, велејќи: „Твојот Бог нека го прослави името на Соломон повеќе од твоето име и нека го возвеличи неговиот престол повеќе од твојот престол!“ И царот се поклони од леглото свое

[48]и го рече ова: „Нека е благословен Господ, Бог Израелов, Кој денес даде наследник на мојот престол, и тоа го видоа моите очи!“

[49]Тогаш сите поканети кај Адонија се уплашија, станаа и се разотидоа секој по патот свој.

Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

Adonias pede indulto

50 Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

51 Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

52 Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

53 Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

50Адонија, пак, поради страв од Соломон, стана и отиде да се фати за роговите на жртвеникот.

51И му соопштија на Соломон, велејќи: „Адонија се плаши од царот Соломон, и, ете, тој се држи за роговите на жртвеникот и вели: ‚Нека ми се заколне сега царот Соломон дека нема да го убие со меч својот слуга.‘“

52И Соломон рече: „Ако тој биде чесен човек, ни едно влакно од него нема да падне на земјата; но, ако се најде во него лукавство, ќе умре.“

53Тогаш Соломон испрати да го симнат од жртвеникот. Тој дојде и му се поклони на цар Соломон. А Соломон му рече: „Оди во домот свој!“

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

1 Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

2 Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

3 Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

1 Царевите 2

Последните Давидови пораки

1Наближи времето да умре Давид, и тој му заповеда на синот свој Соломон, велејќи:

2„Еве, јас заминувам по патот на сите смртни, а ти биди храбар и човек,

3и чувај го заветот на Господ, твојот Бог, одејќи по Неговите патишта и да ги чуваш повелбите Негови и заповедите Негови, судовите Негови и законите Негови, како што е напишано во Мојсеевиот закон за да бидеш благоразумен во сè што и да правиш и насекаде, каде и да се свртиш,

[4] para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

[5] Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

[6] Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

[7] Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

[8] Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

[9] Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

[4]та Господ да го исполни зборот Свој што го беше кажал за мене, велејќи: ‚Ако твоите синови ги чуваат патиштата свои за да одат пред Мене во вистината од сè срце и од сета душа, нема да недостига човек од тебе на Израеловиот престол.‘

[5]Но ти знаеш што ми направи Саруевиот син Јоав, како постапи со двајцата војводи на израелската војска, со Нировиот син Авенир и со Јетеровиот син Амаса, како ги уби и во мирно време пролеа крв како во војна, и со борбена крв го искрвави појасот на крстот свој и обувките на нозете свои;

[6]а ти постапувај според својата мудрост, и не оставај го да умре спокојно од старост.

[7]А на синовите од галаадчанецот Верзелиј направи им милост, и нека бидат меѓу оние што се хранат на твојата трпеза, бидејќи ми излегоа во пресрет, кога бегав од братот твој Авесалом.

[8]Ете, со тебе е и Семеј, синот на Венијаминецот Гера од Бахурим; тој ме колнеше со тешки клетви, во денот кога одев во Маханаим; но тој ми излезе во пресрет кај Јордан, и јас Му се заколнав во Господ, велејќи: нема да те погубам со меч.

[9]Но ти не го оставај неказнет, бидејќи си мудар човек и знаеш што треба да направиш со него за да ја симнеш не-

[10] Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

[11] Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

[12] Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

Morte de Adonias

[13] Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei

говата седа глава окрвавена во пеколот.“

Давид умира. Соломон го наследува
(1 Лет 29,26-28)

[10]И потоа Давид почина кај татковците свои и беше погребан во Давидовиот град.

[11]А Давид царуваше над Израел четириесет години: во Хеврон царуваше седум години и во Ерусалим царуваше триесет и три години.

[12]Тогаш Соломон седна на престолот на татко си Давид, и царството негово се зацврсти многу.

Соломон се ослободува од Адонија

[13]А Адонија, Агитиниот син, дојде кај Витсавеја, Соломоновата мајка. Таа го праша: „Со мир ли си дојден?“ Тој одговори: „Со мир.“

[14]И тој рече: „Имам нешто да ти кажам.“ Таа му рече: „Кажувај.“

[15]Тогаш тој продолжи: „Ти знаеш дека царството ми се паѓаше мене, и сиот Израел ги свртуваше погледите кон мене, како кон иден цар; но царството отиде од мене и се падна на братот мој, бидејќи тоа беше од Господ.

[16]Сега те молам за едно: не ми откажувај.“ Таа му рече: „Говори.“

[17]И тој пак продолжи: „Те молам проговори му на царот Соломон, бидејќи тој нема да ти откаже, да ми ја даде за жена Сунамитката Ависага.“

[18]Витсавеја одговори: „Добро, јас ќе зборувам со царот за тебе.“

[19]И Витсавеја влезе кај царот Соломон да му говори за Адонија. Царот стана

se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

пред неа, ѝ се поклони и седна на престолот свој. Поставија престол и за царевата мајка, и таа седна десно од него;

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[20]и рече: „Имам една молба кон тебе, не ми откажувај.“ А царот ѝ одговори: „Барај, мајко, нема да ти откажам.“

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[21]Таа рече: „Дај му ја Сунамитката Авишага за жена на братот твој Адонија.“

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

[22]Тогаш царот Соломон одговори и ѝ рече на мајка си: „А зошто ја бараш Сунамитката Авишага за Адонија? Побарај го за него и царството, бидејќи тој ми е поголем брат, а откај него се и свештеникот Авијатар и Саруевиот син Јоав.“

[23] E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

[23]И царот Соломон се заколна во Господ, велејќи: „Нека Господ ми испрати голема казна и уште повеќе да ми додаде, ако Адонија не ги кажал тие зборови по цена на душата своја.

[24] Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

[24]А сега – се колнам во Господ, Кој ме зацврсти и постави на престолот од мојот татко Давид и Кој ми основа дом, како што беше говорел Тој, – сега Адонија треба да умре.“

[25] Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

[25]И царот Соломон го испрати Јахојадаевиот син Ванеја, кој го удри и тој умре.

Expulso o sacerdote Abiatar

Соломон го протерува Авијатар од Ерусалим

[26] E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do

[26]На свештеникот Авијатар царот му рече: „Оди си во Анатот на нивата своја; ти заслужуваш смрт, но сега нема да те погубам, бидејќи си го носел ков-

SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

27 Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

Morte de Joabe

28 Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

29 Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

30 Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

31 Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

32 Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o

чегот на Господ Бог пред татко ми Давид, и си трпел сѐ што трпел и татко ми.“

27И Соломон го отстрани Авијатар од Господовото свештенство, и се исполни словото на Господ што го беше кажал за домот на Илиј во Силом.

Соломон се ослободува од Јоав

28Дојде глас за тоа до Јоав, – бидејќи Јоав ја држеше страната на Адонија, а не ја држеше страната на Соломон, – и Јоав избега во Господовата скинија и се фати за роговите на жртвеникот.

29Му соопштија на цар Соломон дека Јоав избегал во Господовата скинија и дека е кај жртвеникот. Соломон го испрати Јахојадаевиот син Ванеја, велејќи: „Оди, убиј го.“

30Ванеја дојде во Господовата скинија и му рече на Јоав: „Вака кажа царот: излегувај.“ А тој одговори: „Не, јас сакам тука да умрам.“ Ванеја му го соопшти тоа на царот, велејќи: „Така рече Јоав и така ми одговори.“

31Царот му рече: „Направи како што рекол тој: убиј го и погреби го, и пролеаната невина крв од Јоава ќе ја измиеш од мене и од домот на татко ми;

32Господ нека ја сврти крвта негова врз неговата глава, поради тоа што уби двајца невини мажи подобри од него: тој го погуби со меч, без знаење на татко ми Давид, Нировиот син Авенир,

soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

[33] Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

[34] Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

[35] Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

Morte de Simei

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

воен началник израелски, и Јетеровиот син Амаса, воен началник јудејски;

[33]нека се сврти крвта нивна врз главата на Јоав и врз потомството негово засекогаш, а на Давид, и на потомството негово, и на домот негов, и на престолот негов нека биде мир од Господ засекогаш!“

[34]И отиде Јехојадаевиот син Ванеја, го удри Јоав и го уби; и тој беше погребан на неговиот имот во рамнината.

[35]Тогаш царот Соломон го постави Јехојадаевиот син Ванеја над војската место него. Свештеникот Садок, пак, царот го постави место Авијатар.

Соломон се ослободува од Семеј

[36]Царот испрати, та го повика Семеј и му рече: „Изгради си дом во Ерусалим и живеј тука и никаде не излегувај оттука;

[37]и знај дека во оној ден, во кој ќе излезеш и ќе го минеш потокот Кедрон, бездруго ќе умреш; крвта твоја ќе ти биде врз твојата глава.“

[38]А Семеј му рече на царот: „Добро, како што заповеда мојот цар господар, така ќе направи твојот слуга.“ И Семеј живееше во Ерусалим тие години.

[39]Но по три години се случи, двајца од Семеиевите слуги избегаа кај гатскиот цар Анхус, Мааховиот син. И му јавија на Семеј, велејќи: „Ете, твоите слуги се во Гет.“

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.
[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.
[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.
[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?
[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.
[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.
[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

[40]Семеј стана, го оседла магарето и тргна за Гет кај Анхус да ги бара слу-гите свои. Семеј се врати и ги доведе своите слуги од Гет.
[41]И го известија Соломон дека Семеј одел од Ерусалим во Гет и се вратил.
[42]Тогаш царот испрати да го повикаат Семеј и му рече: „Нели ти се заколнав во Господ и нели ти соопштив, велејќи: знај дека во оној ден, во кој ќе излезеш и ќе отидеш некаде, бездруго ќе умреш? И ти ми одговори: добро.
[43]Па зошто не ја запази заповедта што ти ја дадов пред Господ со клетва?“
[44]Уште му рече на Семеј царот: „Ти го знаеше и го знае срцето твое сето зло што си му го направил на татко ми Давид. Туку Господ нека ја сврти злобата твоја врз твојата глава!
[45]А цар Соломон да биде благословен и Давидовиот престол да стои цврсто пред Господ засекогаш!“
[46]И царот му заповеда на Јехојадаевиот син Ванеја, и тој отиде, та го удри Семеј, и тој умре.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

1 Царевите 3

Соломон се жени со фараонска ќерка

[1]Соломон се сроди со фараонот, египетскиот цар, и ја зеде фараоновата ќерка и ја воведе во Давидовиот град, додека да го изгради домот свој, домот Господов и ѕидовите околу Ерусалим.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[2]Народот уште принесуваше жртви по високите места, бидејќи до она време не беше изграден дом за името Господово.

[3]Соломон Го возљуби Господа, одејќи по наредбите на својот татко Давид, но и тој принесуваше жртви и кадеше по високите места.

Соломон Му се моли на Бога да му подари мудрост
(2 Лет 1,3-13)

[4]Затоа царот отиде во Гаваон за да принесе таму жртва, бидејќи таму беше главното високо место. Илјада сепаленици принесе Соломон врз тој жртвеник.

[5]Во Гаваон Господ му се јави на Соломон ноќе во сон и му рече: „Барај што сакаш да ти дадам.“

[6]Соломон одговори и рече: „Ти му направи голема милост на Твојот слуга, татко ми Давид; и поради тоа што тој одеше пред Тебе, по вистината и праведноста и со искрено срце кон Тебе, Ти му ја зачува таа голема милост и му подари син, кој седи на престолот негов, како што е тоа денес;

[7]и денес, Господи, Боже мој, Ти го постави за цар Твојот слуга место татко ми Давид, но јас сум сосема млад, не знам како да се однесувам.

[8]А Твојот слуга е среде Твојот народ што си го избрал, народ толку многуброен, па поради мноштвото негово не

може ни да се преброи, ни да се догледа.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[9]Подари му, пак, на Твојот слуга разумно срце за да му служи на Твојот народ и да разликува: што е добро и што е зло; зашто, кој може да управува со тој многуброен Твој народ?“

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[10]Мило Му беше на Господ што Соломон го побара тоа.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[11]Господ му рече: „Затоа што го побара тоа, и не побара за себеси долг живот, не побара богатство, не ги побара душите на твоите непријатели, туку си побара разум за да умееш да судиш, –

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

[12]Јас ќе направам според зборот твој: еве, ти давам мудро и разумно срце, така што подобен на тебе немало пред тебе, и по тебе нема да се издигне сличен на тебе;

[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

[13]и она што не го побара, Јас ти го давам, – и богатство, и слава, така што нема да има подобен на тебе меѓу царевите во сите твои денови;

[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

[14]и ако одиш по Мојот пат, пазејќи ги Моите наредби и Моите заповеди, како што одеше татко ти Давид, ќе ги продолжам и твоите дни.“

[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

[15]Соломон се разбуди, и, ете, тоа беше сон. И отиде во Ерусалим, та застана крај ковчегот на заветот Господов, принесе сепаленици и жртви за мир и богато ги нагости сите свои слуги.

Salomão julga a causa de duas mulheres

Една мудра Соломонова пресуда

[16] Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

[16]Тогаш дојдоа кај царот две жени блудници и се исправија пред него.

[17] Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

[18] No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

[19] De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

[20] Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

[21] Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[17]И едната жена рече: „О, господаре мој! Јас и оваа жена живееме во една куќа, и родив кај неа во таа куќа;

[18]а на третиот ден, откако родив, роди и таа жена; ние бевме заедно, и во куќата кај нас немаше ниту еден човек од надвор; само ние двете бевме во куќата.

[19]Преку ноќта умре синот на оваа жена, зашто беше легнала врз него;

[20]а таа преку ноќта станала, го зела мојот син од мене, додека јас, твојата слугинка, сум спиела, и го ставила до градите свои, а својот мртов син го ставила до моите гради.

[21]Утредента станав да го надојам синот свој, и ете, тој беше мртов; а кога на виделина се загледав во него, тоа не беше мојот син што го бев родила.“

[22]Другата жена рече: „Не, мојот син е живиот, а твојот син е умрениот.“ А таа ѝ велеше: „Не, твојот син е умрениот, а мојот е живиот.“ И се препираа така пред царот.

[23]Царот тогаш рече: „Оваа говори: мојот син е живиот, а твојот е умрениот; а онаа говори: Не, твојот син е умрениот, а мојот син е живиот.“

[24]Потоа царот рече: „Дајте ми меч!“ И му донесоа меч.

[25]И тогаш царот рече: „Пресечете го живото дете на две половини и дајте ја едната половина на едната, а другата половина на другата.“

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

[26]И му одговори на царот онаа жена, чиј беше живиот син, зашто целата нејзина утроба се беше растреперила од жал спрема нејзиниот син: „О, господаре мој! Дајте ѝ го тоа дете живо и не го убивајте.“ А онаа другата рече: „Нека не биде ни мое, ни твое, сечете го!“

[27]И царот проговори и рече: „Дајте ѝ го живото дете на првата, и не го убивајте: таа е неговата мајка.“

[28]И сиот Израел слушна за судот, како пресуди царот. И почнаа да се однесуваат кон царот со длабока почит, зашто видоа дека има мудрост Божја во него за да извршува суд.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

1 Царевите 4

Соломоновите великодостоинственици и управители

[1]Царот Соломон беше цар над сиот Израел.

[2]И еве кои заземаа кај него високи должности: Азарија, син на свештеникот Садок;

[3]Елихореф и Ахија, синови на Сусаким – писари; Јосафат, Ахилудов син – летописец;

[4]Ванеја, Јехојадаевиот син, – началник на војската, Садок и Авијатар – свештеници;

[5]Азарија, Натановиот син, – началник на управителите, и Завуд, син на Натан, – свештеник и советник на царот;

[6]Ахишар, – управник на царскиот дом, а Хадорам, – син Авдин – на даноците.

[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[7]Соломон имаше дванаесет управници над сиот Израел, кои му доставуваа храна на царот и на неговиот дом; секој беше должен да доставува храна за по еден месец во годината.

[8]Еве ги имињата нивни: Бен-Хув – на Ефремовата Гора;

[9]Бен-Декер – во Макац и во Шаалевим, во Ветсамис, во Елон, во Бет-Ханан;

[10]Бен-Хесед – во Арубот; нему исто така му припаѓаше Сохо и целата земја Хеферова;

[11]Бен-Аминадав – над целата област Дор; а Тафат, Соломоновата ќерка, беше негова жена;

[12]Баана, Ахилудовиот син, во Танах и Мегидо, и во целиот Бет-Шан кој е близу до Царетан под Јизреел, од Бет-Шан до Авел-Мехола, и дури зад Јокмеам;

[13]Бен-Гевер – во Рамот Галаадски; нему му припаѓаа селата на Јаир, Манасиев син, кои се во Галаад; нему му припаѓаше и областа Аргов, во Башан, шеесет големи градови со ѕидови и бакарни резиња;

[14]Ахинадав, Идов син, во Маханаим;

[15]Ахимаац, во земјата Нефталимова; тој си ја беше земал за жена Васемата, Соломонова ќерка;

[16]Баана, син на Хушај, во земјата Асирова и во Беалот;

[17]Јосафат, син на Паруах, во земјата Исахарова;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[23] dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

[24] Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

[25] Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

[26] Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

[18]Семеј, синот на Ила, во земјата Венијаминова;

[19]Гевер, Уриев син, во земјата галаадска, во земјата на аморејскиот цар Сихон, и на башанскиот цар Ог. Тој беше управник на таа земја.

Успех на Соломоновото владеење

[20]Јудејците и Израелците, бидејќи многубројни како песокот крај морето, јадеа, пиеја и се веселеа.

1 Царевите 5

[1]Соломон владееше со сите царства од реката Еуфрат до филистејската земја и до границата на Египет. Тие принесуваа дарови и му служеа на Соломон во сите дни на неговиот живот.

[2]Потребите од храна за Соломон и за неговиот персонал за еден ден беа: триесет кори пченично брашно и шеесет кори друго брашно,

[3]десет одбрани телиња и дваесет згоени волови и сто овци, а освен елени и срни, и диви кози и птици;

[4]зашто тој господареше над целата земја од оваа страна на Еуфрат, од Тифса до Газа, над сите цареви од оваа страна на реката, и имаше мир со сите околни земји.

[5]И живееја Јудејците и Израел спокојно, секој под лозата своја и под смоквата своја, од Дан до Вирсавија, преку сите Соломонови дни.

[6]Соломон имаше четириесет илјади коњи за коли и дванаесет илјади за коњицата.

[27] Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

[28] Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

[7]И управниците му доставуваа на цар Соломон сè што требаше за царската трпеза, секој во својот месец, и не дозволуваа да има недостиг од нешто.

[8]Исто така и јачмен, и слама за коњите и за маските доставуваше секој навремено во местото, каде што се наоѓаше царот.

A sabedoria de Salomão

[29] Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

[9]А Бог му даде на Соломон мудрост, многу голем разум и широчина на срцето како песокот на морскиот брег.

[30] Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

[10]И Соломоновата мудрост беше поголема од мудроста на сите синови на Исток, од сета мудрост на Египќаните.

[31] Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

[11]Тој беше помудар од сите луѓе, помудар и од Етан Езрахиецот и од Хеман, и од Калкол и од Дарда, синови на Махол, и името негово се славеше по сите околни народи.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[12]Тој изрече три илјади мудри изреки, а песните негови беа илјада и пет;

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[13]тој говореше и за дрвјата, од кедар што е во Ливан, до исопот што никнува по карпите; тој говореше и за животните, за птиците, за влекачите и за рибите.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

[14]И од сите народи доаѓаа да ја чујат Соломоновата мудрост, и сите земни цареви што беа слушнале за неговата мудрост.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão
2 Crônicas 2.1-16

Подготовка околу изградбата на храмот
(2 Лет 2,1-17)

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei

[15]Хирам, тирскиот цар, ги испрати слугите свои кај Соломон, откако слушна дека го помазале за цар на местото на татко му, зашто Хирам беше Давидов пријател во текот на целиот негов живот.

[16]А и Соломон испрати да му кажат на Хирам:

[17]„Ти знаеш дека татко ми Давид не можеше да изгради дом за името на Господ, својот Бог, поради војните со околните народи, додека Господ не ги покори под нозете негови;

[18]но сега Господ, мојот Бог, ми даде спокојство од сите страни: нема противник и нема веќе стапици.

[19]И, ете, јас имам намера да изградам дом за името на Господ, мојот Бог, како што му беше рекол Господ на татко ми Давид, велејќи: ‚Твојот син, кого што ќе го поставам на твојот престол место тебе, ќе изгради дом за Моето име.‘

[20]Затоа, заповедај да ми насечат кедрово дрво од Ливан; и ете, моите слуги ќе бидат заедно со твоите слуги, како ти што ќе определиш, зашто знаеш дека кај нас нема луѓе, кои умеат да сечат дрва така, како Сидонците.“

[21]Кога Хирам ги слушна зборовите од Соломон, многу се зарадува и рече: „Благословен нека е денес Господ, Кој му даде на Давид мудар син за да управува со тој многуброен народ!“

[22]И Хирам испрати кај Соломон да кажат: „Го сослушав тоа, за кое ти беше

toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

испратил порака до мене; ќе ја исполнам твојата желба за кедровото дрво и кипарисовото:

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[23]слугите мои ќе ги довлечкаат од Ливан до морето, и на сплавови ќе ги дотераат по море до местото што ќе ми го определиш; таму ќе ги растоварам, и ти ќе ги земеш; но и ти исполни ја желбата моја да доставуваш храна за мојот дом.“

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[24]И Хирам му даваше на Соломон кедрово дрво и кипарисово дрво, според желбата негова.

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[25]А Соломон му даваше на Хирам дваесет илјади кори пченица за исхрана на неговиот дом и дваесет кори цедено маслиново масло, – толку Соломон му даваше на Хирам секоја година.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

[26]Господ му даде на Соломон мудрост, како што му беше ветил. И меѓу Хирам и Соломон имаше мир, а склучија и сојуз меѓу себе.

Os preparativos para edificar o templo

2 Crônicas 2.17-18

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[27]Цар Соломон наложи принудна работа во сиот Израел, а бројот на мажите што работеа принудно изнесуваше триесет илјади.

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

[28]Тој ги испраќаше во Ливан, по десет илјади на месец, на смени; еден месец престојуваа во Ливан, а два месеци – по домовите свои. Хадорам, пак, беше нивни управник.

[15] Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

[16] afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

[17] Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

[18] Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

[29]Соломон имаше уште седумдесет илјади мажи што го пренесуваа товарот, и осумдесет илјади каменоделци во планините,

[30]освен трите илјади и триста настојници што Соломон ги беше поставил над работата, да го надгледуваат народот што ги извршуваше работите.

[31]И царот заповеда да донесуваат големи камења за основата на храмот, камења делкани.

[32]Ги делкаа, пак, Соломонови работници и Хирамови работници и Гевлијци, и подготвуваа дрвја и камења за градење на храмот три години.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo
2 Crônicas 3.1-9

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

[3] O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

1 Царевите 6

Изградба на храмот
(2 Лет 3,1-14)

[1]Во четиристотини и осумдесеттата година по излегувањето на Израеловите синови од египетската земја, во четвртата година на Соломоновото царување над Израел, во месец зиф, кој е втор месец, Соломон почна да Му гради храм на Господ.

[2]А храмот што цар Соломон Му го изгради на Господ, беше долг шеесет лакти, широк – дваесет и висок – триесет лакти;

[3]тремот пред храмот беше долг дваесет лакти, според ширината на храмот, и широк – десет лакти пред храмот.

[4]Во храмот тој направи прозорци, затворени со решетки.

[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

[8] A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

[9] Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

[10] Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[5]И направи доградба околу ѕидовите на храмот, околу светилиштето и Светињата над светињите; а направи и странични соби наоколу.

[6]Долниот кат на зградата беше широк пет лакти, средниот широк – шест лакти, а третиот – широк седум лакти; зашто околу храмот надвор беа направени растојанија за доградба да не допираат до ѕидовите на храмот.

[7]Кога се градеше храмот, за градење се употребуваа готови изделкани камења, така што за време на градењето на храмот не се слушаше, ни чекан, ни тесла, ниту некакво друго железно орудие.

[8]Вратата на средниот кат беше десно од храмот. По тркалезни скали се искачуваа на вториот кат а од вториот – на третиот.

[9]Така го изгради тој храмот, го изгради и го обложи со кедрови штици.

[10]И догради до целиот храм странични соби, високи пет лакти; тие беа прикрепени кон храмот со кедрови греди.

[11]Тогаш словото Господово дојде кон Соломон, и му беше речено:

[12]„Ете, ти градиш храм: ако одиш по Моите закони, ако постапуваш по Моите наредби и ако ги пазиш сите Мои заповеди, управувајќи се според нив, Јас ќе го исполнам врз тебе словото Свое што му го бев кажал на татко ти Давид;

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[13]И ќе живеам среде Израеловите синови и нема да го оставам Мојот народ Израел.“

Внатрешно уредување на храмот

[14]И така, Соломон го изгради храмот и го заврши.

[15]Ги обложи сидовите на храмот однатре со кедрови штици; од подот до таванот ги обложи однатре со дрво, а подот на храмот го покри со кипарисови штици.

[16]А во задната страна на храмот на дваесет лакти од крајот, издигна ѕид и ги обложи ѕидовите и подот со кедрови штици, и направи простор за Светињата над светињите.

[17]А храмот, само предниот дел на храмот, имаше четириесет лакти.

[18]По кедарот однатре имаше резби, слични на краставички и распукнати цветови; сè беше покриено со кедар; камен не се гледаше.

[19]А внатре во храмот тој ја направи Светињата над светињите за да го постави таму ковчегот на заветот Господов.

[20]Светињата над светињите беше долга дваесет лакти, широка дваесет лакти, и висока дваесет лакти; тој ја опкова со чисто злато; исто така го опкова и кедровиот жртвеник.

[21]Одвнатре, Соломон го опкова храмот со чисто злато, и протегна златни вериги пред Светињата над светињите и го опкова со злато.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

[22]Целиот храм тој го обложи со злато, целиот храм докрај, и целиот жртвеник што е пред Светињата над светињите, го опкова со злато.

Os dois querubins

2 Crônicas 3.10-13

[23] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

[23]А во Светињата над светињите направи два херувима од маслиново дрво, високи по десет лакти.

[24] Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

[24]Едното крило на херувимот беше долго пет лакти и другото крило на херувимот – пет лакти; десет лакти имаше од едниот крај на крилјата негови до другиот крај на крилјата негови.

[25] Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

[25]Десет лакти имаше и другиот херувим; еднаква мерка и еднаков облик имаа двата херувима.

[26] A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

[26]Височината на едниот херувим беше десет лакти, исто така и на другиот херувим.

[27] Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

[27]Тој ги постави херувимите среде Светињата над светињите. А крилјата на херувимите беа раширени, и крилото на едниот се допираше до едниот ѕид, а крилото на другиот херувим допираше до другиот ѕид; другите нивни крилја пак се среќаваа крило со крило среде просторијата.

[28] E cobriu de ouro os querubins.

[28]Тој ги обложи херувимите со злато.

Ornamentação das paredes e das portas

[29] Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

[29]И по сите ѕидови на храмот наоколу издлаби ликови на херувими, палми и расцутени цветови, однатре и однадвор.

[30] Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.
[31] Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.
[32] Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.
[33] Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,
[34] cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.
[35] E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.
[36] Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.
[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.
[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

[30]И подот на храмот го опкова со злато во внатрешниот и предниот дел.
[31]За влез во Светињата над светињите тој направи врата од маслиново дрво со петоаголни спојки.
[32]На двете половини на вратата од маслиновото дрво тој издлаби херувими, палми и расцутени цвеќиња и ги обложи со злато; ги покри со злато и херувимите и палмите.
[33]И пред влезот на храмот тој направи четириаголни столбови од маслиново дрво
[34]и две врати од кипарисово дрво; двете половинки на едната врата беа подвижни, и двете половинки на другата врата исто така беа подвижни.
[35]Издлаби по нив херувими, палми и расцутени цвеќиња и ја обложи резбата со злато.
[36]И внатрешниот двор го загради од три реда делкани камења и од еден ред кедрови греди.
[37]На четвртата година, во месецот зиф, тој ги беше положил основите на храмот Господов,
[38]а на единаесеттата година, во месецот бул, тоа е осмиот месец, – тој го заврши храмот со сите негови делови и според сите негови преднацрти. Соломон го градеше храмот седум години.

1 Царевите 7

Соломоновиот дворец

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

[3] A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

[4] Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

[5] Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

[6] Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

[7] Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

[8] A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

[9] Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para

[1]Потоа Соломон изгради свој дом, а го градеше тринаесет години, и наполно го заврши.

[2]Тој го изгради домот свој од леванонско дрво: долг сто лакти, широк педесет лакти, а висок триесет лакти, на четири реда кедрови столбови; и кедрови греди беа положени врз столбовите.

[3]Подот беше послан со кедар врз греди на четириесет и пет столба, по петнаесет во ред.

[4]Прозорски столбови имаше три реда; имаше и три реда прозорци, прозорец спроти прозорец.

[5]Сите врати и соби беа четириаголни, прозорец спроти прозорец во три реда.

[6]Тој направи и трем од столбови, педесет лакти долг, триесет лакти широк, и пред нив – трем, столбови, и праг пред нив.

[7]Уште направи и трем со престол, од кој тој судеше, трем за судилиште, и сите подови ги покри со кедар.

[8]Во домот, каде што живееше, имаше друг двор зад тремот, исто така изграден. И во домот на фараоновата ќерка, која Соломон ја беше зел, направи исто така трем.

[9]Сето тоа беше направено од скапи камења – делкани според размер, из-

o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

10 O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

11 por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

12 Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

13 Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

14 Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

As duas colunas do templo
2 Crônicas 3.15-17

15 Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

16 Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

17 Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das

режани со трион однатре и однадвор, – од основата до покривот, и однадвор до големиот двор.

10Во основата беа положени скапи камења, камења големи, камења од десет лакти;

11и одозгора скапи камења, делкани според размер, и кедар.

12Големиот двор беше ограден наоколу со три реда делкани камења и со еден ред кедрови греди; исто како и внатрешниот двор на храмот Господов и храмовиот трем.

Хирамовата задача
(2 Лет 2,12-13)

13Цар Соломон испрати да го доведат од Тир Хирам,

14син на една вдовица од Нефталимовото племе. Татко му тирјанин, беше бронзоливец; тој беше способен и искусен, а умееше да прави секакви предмети од бронза. И тој дојде кај цар Соломон и му правеше секакви работи:

Столбови од бронза
(2 Лет 3,15-17)

15тој изли два бронзени столба, секој висок по осумнаесет лакти, и врвот од дванаесет лакти го опфаќаше пречникот на едниот и на другиот столб;

16тој направи и два капитела, излеани од бронза за да ги стави врз столбовите; пет лакти висок едниот капител и пет лакти висок вториот капител;

17направи мрежи плетени и врвови како вериги за капителите што беа врз

colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

столбовите: седум за едниот капител и седум за другиот капител.

[18]Така ги направи тој столбовите и два реда калинки околу мрежата за да ги покрие капителите што се кај столбовите, истото го направи и за другиот капител.

[19]А во тремот капителите на столбовите беа направени слично на крин, четири лакти;

[20]и капителите врз двата столба одозгора беа токму над испупчениот дел што беше до мрежата; и врз другиот капител во редови наоколу имаше по двесте калинки.

[21]И ги постави столбовите на храмовиот трем; постави столб оддесно и му даде име Јахин; постави столб и одлево и го нарече Вооз.

[22]А над столбовите положи венци, направени слично на крин. Така заврши работата над столбовите.

Бронзениот базен налик на море

(2 Лет 4,2-5)

[23]Направи и излеано од бронза море – од едниот негов крај до другиот имаше десет лакти, – и сосема кружно, пет лакти високо; и венец од триесет лакти го опфаќаше наоколу.

[24]Под краиштата негови имаше од сите страни издадени работи како јаболка по десет на лакот; тие го опкружуваа морето од сите страни во два реда; издадените работи како јаболка беа излеани заедно со него.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[26] A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

Outros utensílios para o templo

2 Crônicas 4.6-22

[27] Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

[28] e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

[29] nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

[30] Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia

[25]Тоа стоеше на дванаесет вола: три гледаа кон север, три гледаа кон запад, три гледаа кон југ и три гледаа кон исток; морето стоеше врз нив, а задната страна им беше свртена навнатре.

[26]Тоа беше дебело една дланка, а краиштата негови, направени како краишта на чаша, прилегаа на расцветан крин. Тоа собираше две илјади мери.

Подножја од бронза

[27]Тој направи и десет бронзени подножја; секое подножје беше долго четири лакти, широко – четири лакти, високо – три лакти.

[28]Еве ја направата на подножјата: тие имаа рамки, а рамките беа меѓу аголните продолжетоци.

[29]Врз рамките што беа меѓу аголните продолжетоци, имаше обликувани лавови, волови и херувими; исто така и врз аголните продолжетоци; а над лавовите и воловите и под нив имаше висечки венци;

[30]секое подножје имаше по четири бронзени тркала и бронзени оски. На четирите агли имаше испупчувања како раменици, излеани испупчувања, оддолу под мијалникот, до секој венец.

[31]Отворот од внатрешниот венец до горе имаше еден лакот; отворот му беше кружен како подножјето на столбовите; лакот и половина, и кај отворот негов – резби; но страните беа четириаголни – не кружни.

entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

32 As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

33 As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

34 Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

35 No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

36 Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

37 Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

38 Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

39 Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

32Под страните имаше четири тркала и оски на тркалата во подножјата; секое тркало беше високо лакот и половина.

33Направата на тркалата беше исто таква, како тркалата на колите; оските нивни, оплатите нивни, спиците нивни и главичките нивни – сè беше излеано.

34Имаше четири испакнатини на четирите агли на секое подножје; од подножјата излегуваа испакнатините негови.

35И врз подножјата имаше испакнатини, половина лакот високи, а над подножјата дршките нивни и сидовите им беа од иста материја.

36Тој изваја и врз штичките на дршката нејзина и на сидовите нејзини херувими, лавови и палми, колку што дозволуваше местото, и наоколу – висечки венци.

37Така направи тој десет подножја; сите еднакво излеани, еднаква мерка, еднаков изглед.

38Направи и десет бронзени мијалници; секој мијалник собираше по четириесет мери и беше висок четири лакти; секој мијалник стоеше на едно од десетте подножја.

39Тој ги распореди подножјата – пет десно од храмот и пет лево од храмот,

а морето го постави десно од храмот, на источната страна кон југ.

Дополнителен список на металните изработки

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[40]Хирам ги направи мијалниците, лопатките и машите. И ја сврши Хирам целата работа што ја вршеше кај цар Соломон за храмот Господов, односно:

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

[41]два столба и два појаса на капителите што се врз столбовите, и две мрежи за покривање на двата појаса на капителите што се врз столбовите,

[42] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[42]и четиристотини калинки на двете мрежи; два реда калинки на секоја мрежа за покривање на двата појаса над капителите што се врз столбовите,

[43] os dez suportes e as dez pias sobre eles;

[43]и десет подножја и десет мијалници на подножјата;

[44] o mar com os doze bois por baixo;

[44]едно море и дванаесет вола под морето;

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

[45]и котли, и лопатки, и чаши. Сите работи што Хирам му ги направи на царот Соломон за храмот Господов, беа од измазнет бакар.

[46] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

[46]Царот ги излеа во глинена земја, во околината на Јордан, меѓу Сукот и Царетан.

[47] Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

[47]Соломон ги постави сите тие работи на местата нивни. Поради нивното извонредно множество, тежината на бронзата не можеше да се измери.

[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de

[48]Соломон ги направи и сите предмети што се во храмот Господов: златен

ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

As dádivas de Davi colocadas no templo

2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca

2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

[3] Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

жртвеник и златна трпеза, на која се ставаат лебовите на предложението:

[49]светилници – пет оддесно и пет одлево, пред Светињата над светињите, од чисто злато, цвеќиња, кандилца и штипки од злато;

[50]и чинии, и ножеви, и чаши, и подносници и кадилници од чисто злато; резиња за вратите на внатрешноста на Светињата над светињите и за вратите во храмот, исто така од злато.

[51]Така беше свршена сета работа што ја изврши цар Соломон за храмот Господов. И го принесе Соломон посветеното од татко му Давид: среброто, златото и предметите ги предаде во ризницата на храмот Господов.

1 Царевите 8

Пренесување на ковчегот на заветот во храмот

(2 Лет 5,2–6,2)

[1]Тогаш Соломон ги повика кај себе во Ерусалим израелските старешини и сите кнезови на племињата, родоначалниците на синовите Израелови за да го пренесат ковчегот на заветот Господов од Давидовиот град, од Сион – во храмот.

[2]И се собраа на празникот кај царот Соломон сите Израелци во месецот етаним, кој е седмиот месец.

[3]Дојдоа сите старешини израелски; и свештениците го кренаа ковчегот

[4] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

[5] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar,

[4]и го понесоа ковчегот Господов и скинијата на собранието и сите свештени предмети што беа во скинијата; а ги носеа свештениците и левитите.

[5]А цар Соломон и со него целиот израелски собор што се беше собрал кај него, одеа пред ковчегот, принесувајќи жртви од ситен и крупен добиток, кој не беше можно да се изброи и пресмета поради мноштвото негово.

[6]Свештениците го внесоа ковчегот на заветот Господов на местото негово, во внатрешноста на храмот, во Светињата над светињите, под крилјата на херувимите.

[7]Зашто херувимите ги ширеа крилјата над местото на ковчегот, и херувимите го покриваа одозгора ковчегот и лостовите негови.

[8]Лостовите се подаваа така што нивните краеви се гледаа во светилиштето, но не можеа да се видат однадвор; тие се таму и до денес.

[9]Во ковчегот немаше ништо, освен двете камени плочи, кои Мојсеј ги беше положил внатре на Хорив, кога Господ склучи завет со синовите Израелови, откако тие излегоа од египетската земја.

[10]Кога свештениците излегоа од светилиштето, облак го исполни домот Господов.

[11]И свештениците не можеа да стојат на службата поради облакот, бидејќи

por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

Salomão fala ao povo
2 Crônicas 6.1-11

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[17] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[18] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

светлината Господова го исполни храмот Господов.

[12]Тогаш Соломон рече: „Господ благоволи да живее во магла:

[13]Ти изградив храм Тебе за живеалиште, место, каде што ќе престојуваш засекогаш.“

Говорот на цар Соломон пред народот
(2 Лет 6,3-11)

[14]И царот се сврте со лицето свое, и го благослови целиот собор на Израелците, а целиот собор на Израелците стоеше.

[15]Тогаш рече: „Нека е благословен Господ, Бог Израелов, Кој со устата Своја му рече на татко ми Давид, и реченото денес го исполни со раката Своја! Тој беше рекол:

[16]‚Од оној ден, кога го изведов Мојот народ Израел од Египет, Јас не одбрав град меѓу племињата Израелови за да се изгради дом, каде што ќе остане засекогаш името Мое; го избрав Давид, тој да биде над Мојот народ Израел.‘

[17]Татко ми Давид намисли да изгради храм во името на Господ, Бог Израелов;

[18]но Господ му рече на татко ми Давид: ‚ти си намислил да изградиш храм на името Мое; добро е што ти е тоа на срцето;

[19]меѓутоа, ти нема да изградиш храм, туку твојот син, кој излегол од бедрата твои, – тој ќе изгради храм на името Мое.‘

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

Salomão ora a Deus

2 Crônicas 6.12-42

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

[20]И Господ го исполни словото Свое што беше го изрекол; јас се издигнав на местото на таткото мој Давид, и седнав на престолот Израелов, како што рече Господ, и изградив храм во чест на името Господово, Израеловиот Бог;

[21]и подготвив таму место за ковчегот, во кој е заветот на Господ што го беше склучил со нашите татковци, кога ги изведе од египетската земја.“

Соломоновата молитва

(2 Лет 6,12-40)

[22]Тогаш застана Соломон пред жртвеникот Господов, пред целиот собор на Израелците, ги крена рацете кон небото

[23]и рече: „Господи, Боже Израелов! Нема Бог како Тебе ниту на небото горе, ниту на земјата долу; Ти го пазиш заветот и милоста кон слугите Свои, кои одат пред Тебе од сè срце.

[24]Ти го исполни на Својот слуга Давид, мојот татко, она што му го беше ветил; она што го беше изрекол со устата Своја, денес го изврши со раката Своја.

[25]И сега, Господи, Боже Израелов, исполни го на Својот слуга Давид, мојот татко, она што му го беше говорел, велејќи: ‚Пред лицето мое никогаш нема да недостасува маж од тебе, кој ќе седи на Израеловиот престол; доволно е само синовите твои да се држат за патот свој, одејќи пред Мене така, како што ти одеше пред Мене.‘

26 Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

26И сега, Боже Израелов, нека биде верно словото Твое што си му го рекол на Својот слуга Давид, мојот татко!

27 Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

27Но зар Бог ќе сака да живее на земјата! Небото и небото на небесата не се доволни да Те соберат, а уште помалку овој храм што сум го изградил јас;

28 Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

28но погледни милостиво кон молитвата на Твојот слуга и кон молбата негова, Господи, Боже мој! Чуј го повикот и молитвата со која Твојот слуга Те моли денес.

29 Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

29Да бидат очите Твои отворени кон тој храм дење и ноќе, кон ова место, за кое си рекол: името Мое ќе биде таму; чуј ја молитвата, со која ќе се моли Твојот слуга на тоа место.

30 Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

30Сослушај ја молбата на Твојот слуга и на Твојот народ Израел, кога тие ќе се молат на ова место; чуј од местото на Твоето живеалиште, од небесата, сослушај и смилувај се.

31 Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

31Кога некој ќе згреши против ближниот свој, и ќе побара од него со заклетва за да се заколне, и заради заклетвата ќе дојдат пред Твојот жртвеник во овој храм,

32 ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

32тогаш сослушај ги од небото и дејствувај, донеси суд над Своите слуги, обвини го виновниот, стоварувајќи му ја врз главата негова постапката негова, и оправдај го правиот, давајќи му според неговата праведност.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[33]Кога Твојот народ Израел ќе биде поразен од непријателите, поради тоа што згрешил пред Тебе, и кога тие ќе се обратат кон Тебе и ќе го исповедаат името Твое и ќе Ти се молат и ќе довикуваат со молитви во овој храм, –

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[34]сослушај го тогаш од небото и прости му го гревот на Твојот народ Израел, и врати ги во земјата што си им ја дал на татковците нивни.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[35]Кога ќе се заклучи небото и ќе нема дожд, поради тоа што ќе згрешат пред Тебе, ќе го исповедаат името Твое и се свртат од гревот свој, бидејќи си ги смирил, –

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[36]сослушај ги тогаш од небото и прости им го гревот на Своите слуги и на Својот народ израелски, покажувајќи им го добриот пат, по кој да одат, и испрати дожд врз Твојата земја што си му ја дал на народот Свој во наследство.

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[37]Глад ли ќе настане по земјата, или помор, огнен ветар ли, гламја, скакулци, или гасеници, непријателот ли ќе го притисне во земјата негова, некаква неволја ли ќе се појави, или болест, –

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[38]при секоја молитва, при секоја молба што доаѓа од кој и да било човек од сиот Твој народ израелски, кога ќе почувствуваат болка во срцето свое и ќе ги подадат рацете кон овој храм,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um

[39]сослушај го од небото, од местото на Твоето живеалиште, и смилувај се;

segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

[40] para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[41] Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

[42] (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

[43] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[44] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

[45] ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

[46] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do

направи и воздај секому според патиштата негови, како што го гледаш срцето негово, бидејќи само Ти ги познаваш срцата на сите човечки синови:

[40]за да имаат страхопочит кон Тебе во сите дни, додека живеат на земјата што си им ја дал на татковците нивни.

[41]Ако и некој туѓинец, кој не е од Твојот народ Израел, дојде од далечна земја заради Твоето име, –

[42]зашто ќе чујат за Твоето големо име, за Твојата силна рака и за Твојата крената мишка и ќе дојдат да се помолат во овој храм,

[43]сослушај го од небото, од местото на Своето живеалиште, и направи сè, за што ќе Те повика туѓинецот, та сите земни народи да го знаат Твоето име за да имаат страхопочит кон Тебе, како Твојот народ Израел, да знаат дека овој храм што го изградив јас, е наречен на Твое име.

[44]Кога Твојот народ излезе во војна против својот непријател по патот, по кој ќе го испратиш, и ќе Му се помоли на Господ, свртувајќи се кон градот што Ти си го избрал и кон храмот што го изградив на Твоето име,

[45]тогаш сослушај ја од небото молитвата нивна и молбата нивна и направи го она што им е потребно ним.

[46]Кога ќе згрешат пред Тебе, – зашто нема човек кој не греши, – и Ти ќе им се разгневиш и ќе ги предадеш на непријателите, и тие ќе ги запленат, и

inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

ќе ги одведат како робови во непријателска земја, далечна или блиска;

[47] e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

[47]и кога во земјата, каде што ќе бидат во пленство, дојдат на себеси и се обратат кон Тебе и Ти се помолат во земјата на оние што ги плениле, велејќи: згрешивме, извршивме беззаконие, виновни сме;

[48] e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

[48]и кога ќе се обратат кон Тебе од сето срце свое и од сета душа своја во земјата на непријателите што ги плениле, и ти се помолат, свртувајќи се кон својата земја што си им ја дал на татковците нивни, кон градот што си го избрал и кон храмот што го изградиле на Твое име, –

[49] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

[49]тогаш сослушај ја од небото, од местото на Твоето живеалиште, молитвата и молбата нивна, и направи што им е ним потребно;

[50] perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

[50]и прости му на Твојот народ, за она што згрешил пред Тебе, и сите негови престапи што ги извршил пред Тебе и предизвикај сочувство кон нив кај оние што ги плениле, та да бидат милостиви кон нив;

[51] Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

[51]зашто тие се Твој народ и Твој дел што Ти го изведе од Египет, од железната печка.

[52] para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

[52]Ушите Твои и очите Твои нека бидат отворени за молбата на Твојот слуга и за молитвата на Твојот народ израелски за да ги чуеш секогаш, кога Те повикуваат,

[53] Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

[54] Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[53]зашто Ти си ги одбрал за Свој дел меѓу сите земни народи, како што си рекол преку Мојсеј, Твојот слуга, кога ги изведе татковците наши од Египет, Господи, Боже!“

Соломоновата благодарствена молитва

[54]Откако Соломон ја заврши кон Господ целата оваа молитва и молба, па како што беше коленичел, стана од пред жртвеникот Господов, со рацете подигнати кон небото.

[55]И, исправен, го благослови целиот собор на Израелците, велејќи со висок глас:

[56]„Нека е благословен Бог, Кој му даде спокојство на Својот народ Израел, како што беше говорел! Не остана неисполнет ниеден збор од сите Негови добри зборови што ги беше изрекол преку својот слуга Мојсеј;

[57]нека биде со нас Господ, Бог наш, како што беше со татковците наши; да не нè остава, и да не нè напушта,

[58]приклонувајќи ги срцата наши кон Себе за да одиме по сите патишта Негови и да ги чуваме заповедите Негови и законите Негови што им ги заповеда на татковците наши.

[59]И овие зборови, со кои се молев пред Господ денес, нека бидат блиски до Господ, нашиот Бог, дење и ноќе за да го врши Тој она што е нужно за Неговиот слуга и за Неговиот народ Израел секој ден,

[60]та да познаат сите народи дека Господ е Бог, и дека нема друг освен Него.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade
2 Crônicas 7.4-10

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[65] No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

[66] No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o

[61]Срцето ваше нека биде наполно предадено на Господ, нашиот Бог за да одите по наредбите Негови и да ги пазите заповедите Негови, како денес.“

Осветување на храмот
(2 Лет 7,4-10)

[62]Тогаш царот и сите Израелци со него, Му принесоа жртви на Господ.

[63]Соломон закла како жртва за помирување што Му ја принесе на Господ, дваесет и две илјади крупен добиток и сто дваесет илјади ситен добиток. Така царот и сите синови Израелови Му Го осветија храмот на Господ.

[64]Во истиот ден царот го освети средниот дел на дворот, кој е пред храмот Господов, принесувајќи сепаленици и приноси и принесувајќи го лојот од жртвите за помирение, бидејќи бронзениот жртвеник што е пред Господ, беше мал да ги собере сепалениците, приносите и лојот од жртвите за помирување.

[65]Така Соломон направи празник и сиот Израел со него – собор голем, кој се беше собрал од Емат до египетскиот поток, пред Господ, нашиот Бог; празнуваа и јадеа, и пиеја и се молеа пред Господ, нашиот Бог, во изградениот храм седум дена и уште седум дена, односно четиринаесет дена.

[66]Во осмиот ден Соломон го распушти народот. Сите го благословија царот и си отидоа по шаторите свои, радувајќи се и веселејќи се во срцето свое за сето добро што Господ му го направи на

SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão
2 Crônicas 7.11-22

1 Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

2 o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

3 e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

4 Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

5 então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

6 Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

Својот слуга Давид и на Својот народ Израел.

1 Царевите 9

Бог му се јавува на Соломон по втор пат
(2 Лет 7,11-22)

1Откако Соломон ја заврши градбата на Господовиот храм, на царскиот дом и сè што беше посакал да направи,

2Господ повторно му се јави на Соломон, како што му се беше јавил во Гаваон.

3И Господ му рече: „Јас ја чув твојата молитва и твојата молба, за која Ме молеше, го осветив тој храм што го изгради ти за да биде засекогаш името Мое таму довека, и очите Мои, и срцето Мое ќе бидат таму во сите дни.

4А ти, ако одиш пред Моето лице, како што одеше татко ти Давид, со чисто срце и со правина, исполнувајќи сè што сум ти заповедал, и ако ги пазиш Моите уредби и Моите закони,

5Јас ќе го поставам твојот царски трон над Израел засекогаш, како што му реков на татко ти Давид, велејќи: ‚Никогаш нема да недостасува од тебе маж, кој седи на престолот Израелов.‘

6Ако вие и синовите ваши отстапите од Мене и не ги пазите Моите заповеди и Моите уредби што сум ви ги дал, и ако тргнете и почнете да служите на други богови и да им се поклонувате,

[7] então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

[8] E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[9] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

As demais atividades de Salomão

2 Crônicas 8.1-18

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

[12] Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

[13] Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

[7]Јас ќе го истребам Израел од лицето на земјата што сум му ја дал, и храмот што сум го посветил на Моето име, ќе го отфрлам од лицето Свое, и Израел ќе стане за приказ и за подбивање кај сите народи.

[8]И за тој висок храм, секој што ќе мине покрај него, ќе се вџаши, ќе потсвирне и ќе рече: ‚зошто ли постапил Господ така со оваа земја и со овој храм?‘

[9]И ќе речат: ‚затоа што тие Го оставија Господ, својот Бог, Кој ги изведе татковците нивни од египетската земја, и се приврзаа кон други богови, им се поклонуваа и им служеа, – затоа Господ им го испрати ова зло!‘“

Соломоновите дела

(2 Лет 8,1-18)

[10]Откако изминаа дваесет години, во текот на кои Соломон изгради два дома, – домот Господов и царскиот дом, –

[11]за кои тирскиот цар Хирам му набавуваше на Соломон кедрово дрво и кипарисово дрво и злато според желбата негова, – цар Соломон му даде на Хирам дваесет градови во галилејската земја.

[12]И Хирам излезе од Тир да ги прегледа градовите што му ги даде Соломон, и тие не му се допаднаа.

[13]Затоа тој рече: „Какви се тие градови што ти, брате мој, ми ги даде?“ И ги нарече земја Кавул, како што се нарекуваат и денес.

[14] Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

[15] A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

[16] porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

[17] Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

[18] Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

[19] todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[20] Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

[21] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e

[14]А Хирам му беше испратил на царот сто и дваесет кикари злато.

[15]Оттука и распределбата за данокот што го наложи Соломон за да го изгради храмот Господов и својот дом, Мило и ѕидовите ерусалимски, Асор и Мегидо и Гезер.

[16]Фараонот, египетскиот цар, беше дошол и го презел Гезер, и со оган го беше изгорел, а Хананците што живееја во градот, ги беше убил, и го беше дал како мираз на ќерка си, Соломоновата жена.

[17]И тогаш Соломон го изгради Гезер и Долни Веторон,

[18]Ваалат, Тадмор во пустината,

[19]и сите градови житници што ги имаше Соломон, и градовите за колите, градовите за коњицата и сè она што Соломон сакаше да изгради во Ерусалим, на Ливан и по целата земја на своето владение.

[20]Сите луѓе, останати од Аморејците, Хитијците, Перизијците, Хананците, Евејците, Јевусијците и Гергесејците, кои не беа од Израеловите синови,

[21]децата нивни, останати по нив во земјата, кои Израеловите синови не можеа да ги истребат, – Соломон ги направи поданички работници, какви што се и денес.

[22]А синовите Израелови Соломон ги правеше работници; тие беа негови војници, служители, великодостојници,

seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

23 Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

24 Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

25 Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

26 Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

27 Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

28 Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão
2 Crônicas 9.1-12

1 Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

2 Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de

војсководци и заповедници на неговите коли и на неговите коњаници.

23Главните, пак, распоредници над Соломоновите работи, односно управниците на народот што ја извршуваа работата, беа петстотини и педесет.

24Фараоновата ќерка премина од Давидовиот град во својот дом што го изгради Соломон за неа. Потоа тој го изгради Мило.

25Соломон принесуваше трипати годишно сепаленици и жртви за мир на жртвеникот што Му го беше изградил на Господ, и кадеше врз него пред Господ. Така заврши градбата на домот.

26Цар Соломон направи исто така и кораби во Ецјон-Гевер, кој е кај Елат, на брегот на Црвеното Море, во земјата Едом.

27И Хирам испрати на тие кораби свои поданици – корабари што го знаат морето, заедно со Соломоновите поданици;

28тие отидоа во Офир и зедоа оттаму четиристотини и дваесет кикари злато и му го донесоа на цар Соломон.

1 Царевите 10

Царицата од Сава во посета кај Соломон
(2 Лет 9,1-12)

1Савската царица, откако слушна за славата Соломонова и за името на Господ, дојде да го испита со гатанки.

2Таа дојде во Ерусалим со многу големо богатство: камилите беа натоварени со

especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

3 Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

4 Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

5 e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

6 e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

7 Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

8 Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

9 Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

10 Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras

благопријатни мириси, со многу злато и скапоцени камења; таа дојде кај Соломон и говореше со него за сè што ѝ беше на срцето.

3Соломон ѝ ги објасни сите нејзини зборови, и немаше ништо непознато за царот што не ѝ го објасни.

4Савската царица ја виде сета мудрост на Соломон, и домот што тој го беше изградил,

5и јадењата на трпезата негова, и живеалиштата на слугите негови, и држењето на слугите негови, облеката нивна и пехарниците негови, и сепалениците негови што ги принесуваше во храмот Господов. И повеќе не можеше да се воздржи,

6па му рече на царот: „Вистина е она што го бев слушала во својата земја за твоите дела и за твојата мудрост;

7но не верував на зборови, додека не дојдов, и не видоа очите мои: и, ете, мене ни половината не ми беше речено; мудрост и богатство ти имаш повеќе отколку што сум слушала.

8Блажени се твоите луѓе, блажени се и тие твои слуги што стојат пред тебе секогаш и ја слушаат твојата мудрост!

9Благословен да е Господ, твојот Бог, Кој благоволи да те постави на Израеловиот престол! Господ, поради вечната Своја љубов кон Израел, те постави за цар за да вршиш суд и правда.“

10И таа му подари на царот сто и дваесет кикари злато и големо мно-

preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

As riquezas de Salomão
2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

жество благопријатни мириси и скапоцени камења; никогаш уште не беа донесувани толку многу благопријатни мириси, колку што савската царица му подари на царот Соломон.

[11]И Хирамовите кораби што носеа злато од Офир, донесоа од Офир големо множество алмугово дрво и скапоцени камења.

[12]И царот направи од тоа скапоцено алмугово дрво потпирки за храмот Господов и за царскиот дом, и харфи и псалтири за пејачите. Никогаш не беше донесувано толку алмугово дрво и не беше видено до тој ден.

[13]Тогаш царот Соломон ѝ даде на савската царица сѐ што таа пожела и што посака, посебно од она што цар Соломон ѝ го подари со рацете свои. И се врати таа во својата земја, таа и сите нејзини слуги.

Богатството на царот Соломон
(2 Лет 1,14-17; 9,13-28)

[14]Златото што му доаѓаше на Соломон секоја година, тежеше шестотини шеесет и шест кикари,

[15]освен она што се добиваше од разнесувачите на стока и од тргувањето на трговците и од сите арапски цареви и од обласните управници.

[16]Царот Соломон направи двесте големи штита од ковано злато, – по шестотини шекели злато се потрошени за секој штит;

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17]и триста помали штита од ковано злато, – од по три мини злато за секој штит; и царот ги постави во домот од леванонско дрво.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

[18]Царот направи и голем престол од слонова коска и го обложи со чисто злато;

[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19]пред престолот имаше шест скалила; одзади врвот на престолот беше кружен, и од двете страни на седиштето имаше потпирки, а до потпирките стоеја два лава;

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20]и уште дванаесет лава стоеја таму од двете страни на шесте скалила. Слично нешто немало ни во едно друго царство.

[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

[21]Сите садови за пиење кај цар Соломон беа златни, и сите садови во домот од леванонско дрво беа од чисто злато; ништо немаше од сребро, зашто во дните на Соломон среброто не се сметаше за нешто вредно;

[22] Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

[22]царот имаше на морето таршишки кораби заедно со Хирамовите кораби и во три години еднаш доаѓаа таршишките кораби и донесуваа злато и сребро, слонова коска, мајмуни и пауни.

[23] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[23]Цар Соломон ги надминуваше сите земни цареви по богатството и мудроста.

[24] Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24]И сите земни цареви сакаа да го видат Соломон за да ја послушаат мудроста негова, која Бог ја беше ставил во срцето негово.

[25] Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[29] Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

[1] Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

[2] mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para

[25]И тие му принесуваа, секој од себеси, дар: сребрени садови, облека, оружје и благопријатни мириси, коњи и маски секоја година.

[26]Соломон така насобра коњи и коњаници; тој имаше четириесет илјади коли и дванаесет илјади коњаници, кои ги распореди по градовите, каде што му беа колите и кај царот во Ерусалим.

[27]Царот направи во Ерусалим да има сребро колку и обичните камења, а кедрово дрво како дивите смокви што растеа по низините.

[28]Коњи, пак, донесуваа за царот Соломон од Египет и од Киве; царските трговци ги купуваа по определена цена.

[29]Купена и донесена до Египет една кола чинеше шестотини шекели сребро, а коњ, – сто и педесет. На ист начин тие со свои раце им го доставуваа сето тоа на хитиските и на арамејските цареви.

1 Царевите 11

Соломон отстапува од Господ

(2 Лет 11,18–12,1)

[1]Царот Соломон засака, освен фараоновата ќерка, и многу жени туѓинки – Моавки, Амонки, Едомки, Сидонки и Хитијки, –

[2]од оние народи, за кои Господ им беше рекол на Израеловите синови: не влегувајте кај нив, и тие да не влегуваат кај вас за да не го приклонат

seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

3 Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

4 Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

5 Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

6 Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

7 Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

8 Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

A ira de Deus contra Salomão

9 Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

10 E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

срцето ваше кон своите богови. Кон нив се прилепи Соломон со љубовта своја.

3Тој имаше седумстотини жени и триста наложници; и неговите жени го развратија срцето негово.

4Кога Соломон остаре, неговите жени го приклонија срцето негово кон други богови, и срцето негово не беше наполно предадено на неговиот Господ Бог, како срцето на татко му Давид.

5И Соломон почна да ѝ служи на Аштарта сидонската богинка, и на Милком, одвратен амонски бог.

6И Соломон го вршеше она што беше неугодно пред очите на Господ, и не го следеше наполно Господ како татко му Давид.

7Тогаш Соломон изгради многубожечко светилиште на Хамос, моавско паганско божество, на планината што е спроти Ерусалим, и на Молох, гнасен бог на Амониевите синови.

8Така направи тој за сите свои жени туѓинки, кои кадеа и принесуваа жртви на своите богови.

9И Господ се разгневи на Соломон поради тоа што го отстрани срцето свое од Господ, Бог Израелов, Кој на двапати му се беше јавувал

10и му беше заповедал да не оди по други богови; но тој не го исполни тоа што му го беше заповедал Господ Бог.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

Deus suscita adversários contra Salomão

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

[11]Тогаш Господ му рече на Соломон: „Затоа што тоа се врши кај тебе, и ти не го зачува Мојот завет и Моите наредби што ти ги бев заповедал, ќе го одземам царството од тебе и ќе го дадам на твојот слуга;

[12]но во твоите дни Јас нема да го направам ова поради татко ти Давид: од рацете на синот твој ќе го одземам;

[13]но нема целото царство да го одземам: едно племе ќе му дадам на синот твој заради Мојот слуга Давид и заради Ерусалим што сум го избрал.“

Соломоновите непријатели

[14]И Господ му подигна на Соломон противник – Едомецот Адад, кој беше од едомски царски род.

[15]Кога Давид беше во Едом и војсководецот Јоав дојде да ги погребе убиените, откако беше испотепал сè што е машко во Едом, –

[16]бидејќи Јоав и сите Израелци престојуваа таму шест месеци, додека не истребија сè живо во Едом, –

[17]тогаш Адад избега во Египет и со него неколкумина Едомци што беа служеле кај татко му; Адад тогаш беше дете.

[18]Кога тргнаа од Мидјан, тие дојдоа во Фаран и зедоа со себе луѓе од Фаран и стигнаа во Египет кај фараонот – египетскиот цар, и тој му даде дом, му одреди плата и му даде земја.

[19]Адад се здоби со голема милост кај фараонот, така што го ожени со

[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

[21] Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

[22] Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

[23] Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

[24] Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

[25] Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

[26] Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

сестрата на жена си, сестра на царицата Тахпенеса.

[20]Тахпенесината сестра му роди син Генуват. Тахпенеса го воспитуваше во фараоновиот дом; и Генуват живееше во фараоновиот дом заедно со фараоновите синови.

[21]Кога Адад слушна дека Давид починал кај татковците свои и дека војводата Јоав умрел, му рече на фараонот: „Пушти ме да појдам во земјата своја.“

[22]Фараонот му рече: „Зар си незадоволен од мене, па сакаш да одиш во земјата своја?“ Тој одговори: „Не, но пушти ме.“

[23]Господ крена против Соломон и друг противник – Резон, Елијадовиот син, кој беше избегал од својот господар Адраазар, цовскиот цар,

[24]и, откако собра околу себеси луѓе, стана старешина на чета, откако Давид го беше победил Адраазар; и тие отидоа во Дамаск, се настанија таму и господарea во Дамаск.

[25]Тој беше противник на Израел во текот на сите дни на Соломон. Освен злото, извршено од Адад, тој секогаш му правеше пакост на Израел и стана арамејски цар.

Бунтот на Јеровоам

(2 Лет 9,29-31)

[26]Против Соломон крена рака и неговиот слуга Јеровоам, синот на Нават, Ефратец од Цереда, чија мајка беше вдовица и се викаше Саруа.

[27] Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[27]Еве по кој повод тој крена рака против царот: Соломон го градеше Мило, ги поправаше урнатините во градот на татко си Давид.

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[28]Јеровоам беше силен човек. Соломон, откако забележа дека тоа момче го бива за работа, го постави за надзорник над задолжените работници од Јосифовиот дом.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[29]Во она време на Јеровоам му се случи да излезе од Ерусалим; по патот го сретна пророкот Ахија Силомец, облечен во нова облека. Тие беа само двајцата во полето.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[30]И Ахија ја зеде новата облека што беше на него, ја раскина на дванаесет делови,

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[31]и му рече на Јеровоам: „Земи си десет делови, зашто така вели Господ, Бог Израелов: ,Ете го истргнувам царството од раката на Соломон и десет племиња ти давам тебе,

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[32]и едно племе ќе му остане нему заради Мојот слуга Давид и заради градот Ерусалим што го избраа од сите Израелови племиња!

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

[33]Ова е поради тоа што тие Ме оставија и почнаа да ѝ се поклонуваат на Аштарта, сидонската богинка, и на Хамос, моавскиот бог, и на Милком, амонскиот бог, и не одеа по Моите патишта за да го вршат она што е угодно пред Моите очи, и да ги пазат Моите наредби и Моите заповеди, како татко му Давид.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

[35] Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

[36] E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

[37] Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

[38] Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

[39] Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

[40] Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

A morte de Salomão
2 Crônicas 9.29-31

[34]Јас не го одземам целото царство од раката негова, туку го оставам да владее до крајот на својот живот заради Мојот слуга Давид, кого го избрав и кој ги пазеше Моите заповеди и Моите наредби;

[35]но ќе го одземам царството од раката на синот негов и десет племиња од него ќе ти ги дадам тебе;

[36]а на синот негов ќе му дадам едно племе за да остане светилото на Мојот слуга Давид во сите дни пред лицето Мое во градот Ерусалим што го избрав за да остане засекогаш таму името Мое.

[37]Тебе те избирам, и ти ќе владееш со сè што ќе посака душата твоја, и ти ќе бидеш цар над Израел;

[38]и ако пазиш на сè што ќе ти заповедам, ако одиш по патиштата Мои и ако го вршиш она што е угодно пред очите Мои, пазејќи ги Моите наредби и Моите заповеди, како што правеше Мојот слуга Давид, Јас ќе бидам со тебе и ќе ти воздигнам крепок дом, како што му создадов на Давид, и ќе ти го дадам Израел;

[39]ќе го понизам Давидовиот род за тоа, но не засекогаш.‘“

[40]А Соломон сакаше да го убие Јеровоам, но Јеровоам стана, та избега во Египет кај Шишак, египетскиот цар, и живееше во Египет до смртта Соломонова.

[41] Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda

[41]Другите дела на Соломон и сè што вршеше тој, и мудроста негова, се опишани во Книгата на делата Соломонови.

[42]Времето, во кое Соломон царуваше во Ерусалим над целиот Израел, беше четириесет години.

[43]И Соломон почина кај татковците свои и беше погребан во градот на татко си Давид; а место него се зацари синот негов Ровоам.

1 Царевите 12

Собирот во Сихем
(2 Лет 10,1-15)

[1]Ровоам отиде во Сихем, бидејќи во Сихем беа дошле сите Израелци за да го зацарат.

[2]За тоа слушна Наватовиот син Јеровоам, кога се наоѓаше уште во Египет, каде што беше избегал од царот Соломон, и се врати од Египет;

[3]испратија по него и го повикаа. Тогаш Јеровоам и целото израелско собрание дојдоа и му говореа на царот Ровоам, велејќи:

[4]„Твојот татко ни наложи тежок товар, ти, пак, олесни ни го жестокото ропство од татко ти и тешкиот товар што тој ни го наложи, па тогаш ќе ти служиме.“

[5]Тој им одговори: „Одете си, по три дена дојдете пак кај мене.“ И народот се разотиде.

[6]Царот Ровоам се советуваше со старците, кои беа кај татко му Соломон, додека беше жив, и рече: „Како ќе ме

vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

посоветувате да му одговорам на овој народ?“

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[7]Тие му одговорија, и рекоа: „Ако ти денес им бидеш слуга на овие луѓе и им услужиш, ако ги задоволиш и им говориш добри зборови, тие ќе ти бидат слуги во сите дни.“

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[8]Но тој не го послуша советот што му го беа дале старците, и се советуваше со младите, кои беа пораснале заедно со него и кои беа кај него,

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[9]и им рече: „Што ќе ме посоветувате да им одговорам на оние луѓе што ми рекоа и кажаа: ‚олесни ни го јаремот што ни го наложи татко ти?‘“

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[10]Младите, пораснати заедно со него, му одговорија и рекоа: „Вака кажи им на тие луѓе што ти рекле: ‚твојот татко ни наложи тежок јарем, ти, пак, олесни ни,‘ кажи им: ‚малиот прст ми е подебел од бедрата на татко ми;

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[11]и така, ако татко ми ви ставил тежок јарем, јас уште повеќе ќе го натежнам вашиот јарем; татко ми ве казнуваше со камшици, јас, пак, ќе ве казнувам со камшици со железни боцки.‘“

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

[12]Јеровоам, и сите луѓе, дојдоа кај Ровоам на третиот ден, како што им беше заповедал царот, велејќи: „Дојдете кај мене на третиот ден.“

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[13]И царот грубо му одговори на народот и не го послуша советот што му го беа дале старците.

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o

[14]И говореше според советот на младите и рече: „Татко ми ви наложил

vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

тежок товар, јас, пак, ќе го зголемам вашиот товар; татко ми ве казнуваше со камшици, јас, пак, ќе ве казнувам со камшик со железни боцки.“

15 O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

15И царот не го послуша народот, зашто така беше судено од Господ за да се исполни зборот Негов што го беше изрекол Господ преку Ахија Силомецот на Наватовиот син Јеровоам.

Dez tribos seguem Jeroboão
2 Crônicas 10.16-19

Разделено царство
(2 Лет 10,16–11,4)

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

16И сите Израелци видоа дека царот не ги послуша. Тогаш луѓето му одговорија на царот и рекоа: „Каков дел имаме кај Давид? За нас нема дел кај синот на Јесеј; по шаторите свои, Израеле! Гледај си го својот дом, Давиде!“ И Израел се разотиде по шаторите свои.

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17Ровоам царуваше само над Израеловите синови што живееја во Јудините градови.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

18И царот Ровоам го испрати Хадорам, управникот над даноците; но сите Израелци го затрупаа со камења, и тој умре, а царот Ровоам брзо се качи во кола за да избега во Ерусалим.

19 Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

19И така Израел се одметна од Давидовиот дом и до денес.

20 Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

20Кога сите Израелци слушнаа дека Јеровоам се вратил, испратија и го повикаа во собранието и го зацарија над сите Израелци. Со Давидовиот дом не остана никој, освен племето Јудино.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos
2 Crônicas 11.1-4

21 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

22 Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:
23 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

24 Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

A idolatria de Jeroboão

25 Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

26 Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

27 Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

21Ровоам, откако пристигна во Ерусалим, собра од целиот Јудин дом и од племето Венијаминово сто и осумдесет илјади одбрани војници за да војуваат против Израеловиот дом и да му го возвратат царството на Соломоновиот син Ровоам.

22И дојде слово Божјо кон Шемаја, човек Божји, и беше речено:
23„Кажи му на Соломоновиот син Ровоам, царот јудејски, и на целиот Јудин и Венијаминов дом и на другиот народ:
24вака вели Господ: ‚Не одете и не почнувајте војна против вашите браќа, Израеловите синови; вратете се секој во домот свој, бидејќи тоа беше од Мене.‘“ И тие ги послушаа Господовите зборови и се вратија дома според словото Господово.

25Јеровоам го изгради Сихем на Ефремовата Гора и се насели во него; оттаму тргна и го изгради Пениел.

Престапот на Јеровоам

26И Јеровоам си говореше во срцето свое: „Царството може пак да премине кон Давидовиот дом,
27ако овој народ оди во Ерусалим да принесува жртви во домот Господов, тогаш срцето на тој народ ќе се сврти кон својот господар Ровоам, царот јудејски, ќе ме убијат и ќе се вратат кај Ровоам, царот јудејски.“

[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[28]И царот, откако се посоветува, направи две златни телиња, и му рече на народот: „Не ви треба да одите во Ерусалим; еве ги твоите богови, Израеле, кои те изведоа од египетската земја.“

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[29]И едниот го постави во Ветил, а другиот – во Дан.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

[30]Тоа предизвика грев, зашто народот почна да оди кај едниот од нив дури во Дан.

[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

[31]И изгради идолско светилиште и постави од народот свештеници, кои не беа од Левиевите синови.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[32]Јеровоам востанови празник во осмиот месец на петнаесеттиот ден, сличен на оној празник, каков што имаше во Јудеја, и принесуваше жртви на жртвеникот; тоа го направи и во Ветил за да им се принесуваат жртви на телињата што ги направи. И постави во Ветил свештеници во идолските светилишта што ги беше изградил,

Осуда на идолопоклонството во Ветил

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

[33]и принесе жртви на жртвеникот што беше го изградил во Ветил, во петнаесеттиот ден од осмиот месец, месец што произволно го определи; и установи празник за синовите Израелови и пристапи кон жртвеникот за да прекади.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e

1 Царевите 13

[1]И ете, според словото Господово, дојде еден Божји човек од Јудеја во Ветил во

Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[4] Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

[5] O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

[6] Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

[7] Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

она време, кога Јеровоам стоеше пред жртвеникот за да прекади.

[2]И произнесе кон жртвеникот слово Господово, велејќи: „Жртвенику, жртвенику! Вака вели Господ: ‚ете, во Давидовиот дом ќе се роди син по име Јошијаху; тој ќе ги принесе врз тебе во жртва идолските свештеници што кадат врз тебе, и ќе изгори врз тебе човечки коски.‘

[3]И во оној ден тој покажа знак, велејќи: ‚А, еве, знак дека Господ го рекол тоа: овој жртвеник ќе се урне, и пепелта што е на него, ќе се развее.‘“

[4]Кога царот Јеровоам го слушна словото на Божјиот човек, изговорено пред жртвеникот во Ветил, ја пружи раката од жртвеникот и рече: „Фатете го!“ Тогаш раката негова што ја беше пружил кон него, се здрви и не можеше да ја тргне кон себе.

[5]И жртвеникот се урна, и пепелта од жртвеникот се развеа, според знакот, даден од Божјиот човек преку словото Господово.

[6]И царот Јеровоам му рече на Божјиот човек: „Умилостиви го лицето на Господ, твојот Бог, и помоли се за мене, па да ми се поврати раката.“ Човекот Божји го умилостиви лицето Господово, и раката се поврати и стана како порано.

[7]Тогаш царот му рече на Божјиот човек: „Дојди со мене дома да се поткрепиш;

ќе ти дадам да јадеш, и ќе ти донесам подарок.“

[8] Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

[8]Но Божјиот човек му одговори на царот: „Да ми дадеш и половина од домот свој, нема да дојдам со тебе, нема да јадам леб и нема да пијам вода во тоа место,

[9] Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

[9]зашто така ми е заповедано преку словото Господово: ‚не јади таму леб, не пиј вода и не се враќај по патот, по кој си одел.‘“

[10] E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

[10]И тој тргна по друг пат и не се врати по оној пат, по кој беше дошол во Ветил.

A desobediência e o castigo do profeta

Непослушниот пророк

[11] Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

[11]Во Ветил живееше еден пророк – старец. Синовите негови дојдоа и му раскажаа сè што беше направил оној ден Божјиот човек во Ветил; тие му ги раскажаа на татко си и зборовите што тој му ги беше кажал на царот.

[12] Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[12]И татко им ги праша: „По кој пат си отиде?“ А синовите му покажаа, по кој пат тргна Божјиот човек што дошол од Јудеја.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[13]Тогаш тој им рече на синовите свои: „Оседлајте ми го магарето.“ Тие му го оседлаа магарето, и тој се качи на него.

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[14]И тргна по Божјиот човек, и го најде како седи под еден даб, и го праша: „Ти ли си Божјиот човек што дојде од Јудеја?“ Тој одговори: „Јас сум.“

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

[15]Тогаш му рече: „Дојди кај мене дома и касни леб.“

[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não

[16]Тој му одговори: „Не можам да се вратам со тебе и да дојдам кај тебе;

comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

нема да јадам леб и нема да пијам вода кај тебе во ова место,

[17]зашто преку словото Господово ми е речено: ‚не јади леб и не пиј вода таму, и не се враќај по патот, по кој си одел.‘“

[18]Тој му рече: „И јас сум таков пророк како тебе и ангелот ми говореше преку словото Господово и рече: ‚врати го во домот свој; нека касне леб и нека пие вода.‘“ Но тој го излага.

[19]И оној се врати со него, касна леб во куќата негова и се напи вода.

Пророкот е осуден

[20]Кога тие уште седеа на трпезата, дојде словото Господово кон пророкот што го беше вратил.

[21]И тој изговори кон Божјиот човек што беше дошол од Јудеја и рече: „Вака вели Господ: ‚затоа што не се покори на устата Господова и не ја запази заповедта што ти ја беше дал Господ, Бог твој,

[22]туку се врати, јадеше леб и пиеше вода на ова место, за кое Тој ти беше рекол – не јади леб и не пиј вода, телото твое нема да влезе во гробницата на татковците твои.‘“

[23]Откако тој јадеше леб и се напи вода, тој го оседла магарето за пророкот што го беше вратил.

[24]И тој си замина. На патот го сретна лав и го умртви. Телото му лежеше испружено на патот; магарето, пак, стоеше до него, а лавот стоеше до телото.

[25] Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

[26] Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

[27] Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

[28] Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

[29] Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

[30] Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

[31] Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

[32] Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as

[25]И ете, минувачите го видоа телото, испружено на патот, и лавот како стои до телото; и отидоа, та раскажаа во градот, во кој живееше пророкот – старец.

[26]Откако го слушна тоа пророкот што го беше вратил од патот, рече: „Тоа е оној човек Божји што не ја послуша устата Господова; Господ го предаде на лав што го нападнал и го усмртил, според словото Господово што му беше кажано.“

[27]И им рече на синовите свои: „Оседлајте ми го магарето.“ И го оседлаа.

[28]Тој отиде и го најде телото негово испружено на патот; а магарето и лавот стоеја до телото; лавот не беше го изел телото и не беше го раскинал магарето.

[29]Тогаш пророкот го крена телото на човекот Божји, го стави на магарето и го однесе назад. И пророкот – старец тргна кон својот град за да го оплаче и погребе.

[30]И го положи телото негово во својата гробница и плачеше за него: „Леле, брату мој!“

[31]Откако го погреба, тој им рече на своите синови: „Кога ќе умрам, погребете ме во гробницата, во која е погребан Божијот човек, до неговите коски положете ги моите коски,

[32]зашто ќе се исполни словото што по заповед на Господ тој го кажа за

casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

A persistência de Jeroboão no pecado

33 Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

34 Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

жртвеникот во Ветил и за сите идолски светилишта во самарјанските градови.“

33И по овој настан Јеровоам не се одврати од својот лош пат, туку продолжи да поставува идолски свештеници од народот; кого сакаше, него го посветуваше, и тој стануваше идолски свештеник.

34Тоа го водеше Јеровоамовиот дом во грев, кон пропаст и кон истребувањето негово од лицето на земјата.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

1 Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

2 Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

3 Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

4 A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

5 Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

1 Царевите 14

Владеењето на Јеровоам Први

1Во она време се разболе Јеровоамовиот син Авија.

2И Јеровоам ѝ рече на жена си: „Стани и преоблечи се за да не те познаат дека си Јеровоамова жена, па оди во Силом. Таму е пророкот Ахија што ми претскажа дека ќе бидам цар на овој народ.

3Земи со себе десет леба, питки и грне мед, па оди кај него; тој ќе ти каже што ќе стане со детето.“

4Јеровоамовата жена така направи: стана, отиде во Силом и влезе во куќата на Ахија. А Ахија веќе не можеше да гледа, зашто очите му беа станале неподвижни од старост.

5Тогаш Господ му рече на Ахија: „Ете, Јеровоамовата жена доаѓа да те праша за својот син, бидејќи е болен; кажи ѝ така и така; ќе ти дојде преправена како да е некоја друга.“

[6] Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

[6]Ахија штом го слушна шумот од нејзините чекори, кога влезе низ вратата, рече: „Влези, Јеровоамова жено; зошто требаше да се преправаш во друга жена? Јас сум пратен да ти кажам зло.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[7]Оди и кажи му на Јеровоам: вака вели Господ, Бог Израелов: ‚Јас те издигнав од средината на простиот народ и те поставив за водач на Мојот народ Израел,

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

[8]го одзедов царството од Давидовиот дом и ти го дадов тебе; но ти не си таков, каков што беше Мојот слуга Давид, кој ги пазеше заповедите Мои и кој Ме следеше од сè срце, вршејќи го само она што е угодно пред очите Мои;

[9] antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

[9]ти постапуваш полошо од сите што беа пред тебе, и отиде, та си направи други богови и идоли за да Ме дразниш, а Мене ме отфрли зад грбот свој,

[10] portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

[10]затоа Јас ќе испратам зло врз Јеровоамовиот дом и ќе го истребам кај Јеровоам сè што е машко, и оној што е роб и оној што е слободен во Израел, и ќе го исчистам Јеровоамовиот дом сосема, како што чистат ѓубре;

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[11]кој од Јеровоамовиот дом ќе умре во град, него кучињата ќе го изедат, а кој ќе умре во полето, него птиците небески ќе го исколваат‘; така вели Господ.

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[13] Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[12]Стани, па оди во домот свој; и штом ногата твоја ќе стапне во градот, детето ќе умре;

[13]сите Израелци ќе го оплачат и ќе го погребат, зашто само тоа од Јеровоамовиот дом ќе влезе во гроб, бидејќи само во него, од целиот Јеровоамов дом, се најде нешто добро пред Господ, Израеловиот Бог.

[14]И Господ ќе Си издигне над Израел цар, кој ќе го истреби Јеровоамовиот дом во оној ден; и што? – еве денес!

[15]И Господ ќе го порази Израел, и тој ќе биде како трска, која се лула во водата, и ќе ги исфрли Израелците од оваа убава земја што им ја даде на татковците нивни, и ќе ги расфрли зад Реката, поради тоа што си направија идоли и Го гневеа Господа;

[16]и ќе го напушти Господ Израел поради гревовите на Јеровоам што сам си ги направи, и со кои го наведе во грев Израел.“

[17]Јеровоамовата жена стана, тргна и дојде во Тирца; и штом стапи на куќниот праг, детето умре.

[18]И сите Израелци го погребаа и оплакаа, според словото на Господ, што Тој го изрече преку Својот слуга, пророкот Ахија.

[19]Другите дела на Јеровоам – како војувал и како царувал – се опишани во летописите на израелските цареви.

[20] Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Roboão, de Judá
2 Crônicas 12.1-16

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[27] Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos

[20]Времето, во кое царуваше Јеровоам, беше дваесет и две години; и почина кај татковците свои, а место него се зацари синот негов Надав.

Владеењето на Ровоам, цар на Јудеја
(2 Лет 12,1-16)

[21]Соломоновиот син Ровоам царуваше во Јудеја. Ровоам беше на четириесет и една година кога стана цар, и царуваше седумнаесет години во Ерусалим, во градот што Господ го избра од сите Израелови племиња за да остане засекогаш таму името Негово. Името на мајка му беше Ноема, Амонка.

[22]И Јуда го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ, и Јудините синови го разгневуваа повеќе, отколку татковците нивни со гревовите свои што беа ги правеле.

[23]Тие си беа издигнале идоли и идолски светилишта на секој висок рид и под секое сенчесто дрво.

[24]Во таа земја имаше и блудници што ги вршеа сите гнасотии на оние народи, кои Господ ги беше прогонил од лицето на Израеловите синови.

[25]На петтата година од Ровоамовото царување египетскиот цар Шишак се крена против Ерусалим,

[26]и ги ограби ризниците на домот Господов и ризниците на царскиот дом. Сè зеде; ги зеде и сите златни штитови што ги беше направил Соломон.

[27]И наместо нив царот Ровоам направи бронзени штитови и ги даде во рацете

dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[28] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[29] Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[30] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[31] Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá
2 Crônicas 13.1-22

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

[2] Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[3] Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

[4] Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém,

на старешините и телохранителите, кои го чуваа влезот во царскиот дом.

[28]Кога царот одеше во домот Господов, телохранителите ги носеа, а потоа ги враќаа во стражарницата.

[29]Другото за Ровоам и за сè што вршел, е опишано во летописите на јудејските цареви.

[30]Меѓу Ровоам и Јеровоам имаше војна за сето време додека беа живи.

[31]Ровоам почина кај татковците свои и беше погребан кај нив во Давидовиот град. Името на мајка му беше Ноема, Амонка. Наместо него стана цар синот негов Авијам.

1 Царевите 15

Авијам, цар на Јудеја
(2 Лет 13,1-3, 22-23)

[1]На осумнаесеттата година од царувањето на Наватовиот син Јеровоам, над Јудејците стана цар Авијам.

[2]Тој царуваше во Ерусалим три години; името на мајка му беше Мааха, Авесаломова ќерка.

[3]Тој одеше во сите гревови на таткото свој што тој ги вршеше пред него, и срцето негово не беше предадено на неговиот Господ Бог, како срцето на неговиот прадедо Давид.

[4]Но заради Давид, неговиот Господ Бог му беше дал светило во Ерусалим,

levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

воздигнувајќи го по него синот негов и го закрепи Ерусалим,

[5] Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

[5]зашто Давид го правеше она што беше право пред очите на Господ, и во сите дни на животот свој во ништо не отстапуваше од она што Тој му беше заповедал, освен постапката со Хитиецот Урија.

[6] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

[6]Меѓу Ровоам и Јеровоам имаше војна во сите дни на животот нивни.

[7] Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[7]Другите дела на Авијам, и сè што вршел, е опишано во летописите на јудејските цареви. И имаше војна меѓу Авијам и Јеровоам.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

[8]Авијам почина кај татковците свои и го погребаа во Давидовиот град. И наместо него стана цар синот негов Аса.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[9]Аса стана цар над Јудејците во дваесеттата година од царувањето на израелскиот цар Јеровоам,

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[10]и царуваше во Ерусалим четириесет и една година; името на баба му беше Мааха, Авесаломова ќерка.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[11]Аса го правеше она што беше угодно пред очите на Господ, како неговиот прадедо Давид.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[12]Тој ги изгони блудниците од земјата и ги отфрли сите идоли што ги беа направиле татковците негови,

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável

[13]и дури и на баба си Мааха ѝ ја одзеде власта, поради тоа што беше направила идол на Ашера; и го скрши Аса и

imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[16] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[17] Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[18] Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

[19] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[20] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom,

нејзиниот идол и го изгоре кај потокот Кедрон.

[14]Идолските светилишта, навистина, не беа урнати. Но срцето на Аса му беше предадено на Господ во сите негови денови.

Аса, цар на Јудеја

(2 Лет 14,1-2; 15,16-19; 16,1-6, 11-14)

[15]И тој ги внесе во домот на Господ предметите, посветени на неговиот татко, и предметите посветени од него: сребро, злато и садови.

[16]Меѓу Аса и израелскиот цар Баша имаше војна во текот на целиот нивен век.

[17]Израелскиот цар Баша излезе против Јудеја и почна да ја гради Рама, за да не може никој да излегува, ниту да оди кај јудејскиот цар Аса.

[18]Тогаш Аса го зеде сето сребро и злато што беше останало во ризницата на домот Господов и во ризницата на царскиот дом, и го даде во рацете на слугите свои; и царот Аса ги испрати кај Венадад, синот на Тавримон, син Хезионов, цар арамејски, кој живееше во Дамаск, велејќи:

[19]„Нека има сојуз меѓу мене и тебе, како што имаше меѓу мојот татко и твојот татко; ете, ти испраќам на дар сребро и злато; раскини го сојузот свој со израелскиот цар Баша, та да се оттргне од мене.“

[20]И Венадад го послуша царот Аса, и ги испрати своите војсководци против израелските градови и ги порази Ијон,

a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

[21] Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

[22] Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

[23] Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

[24] Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

[25] Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

[26] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

[27] Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

Дан, Авел-Бет-Мааха, областа околу Генисаретското Езеро и другиот дел од Нефталимовата земја.

[21]Кога го слушна тоа, Баша престана да ја гради Рама и се врати во Тирца.

[22]А царот Аса ги собра сите Јудејци без исключок, и тие ги изнесоа од Рама камењата и дрвјата, кои Баша ги употребуваше за градење. Со нив царот Аса ги изгради Гева Венијаминова и Мицпа.

[23]Нели сите други дела на Аса сите негови подвизи и сè што изврши, и градовите што ги изгради, се опишани во летописите на јудејските цареви? Но во староста тој се разболе од болест на нозете.

[24]Аса почина кај татковците свои и беше погребан кај нив во градот на својот предок Давид. А наместо него стана цар неговиот син Јосафат.

Надав, цар на Израел

[25]А Јеровоамовиот син Надав стана цар над Израел во втората година на јудејскиот цар Аса и царуваше над Израел две години.

[26]Тој го вршеше она што беше неугодно пред очите на Господ, одеше по патот на татко си и во гревовите негови, со кои го наведе во грев Израел.

[27]Против него се крена Баша, синот на Ахија, од Исахаровиот дом, и Баша го уби кај Гибетон филистејски, кога Надав и сите Израелци го опседнуваа Гибетон;

28 Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

29 Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

30 por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer, por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

31 Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

32 Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

33 No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

34 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

1 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

2 Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens

28Баша го уби Надав во третата година од царувањето на јудејскиот цар Аса, и стана цар место него.

29Кога стана цар, тој го порази целиот Јеровоамов дом и не остана ниедна душа кај Јеровоам, додека не го истреби, според словото на Господ што го беше изрекол преку својот слуга Ахија Силомецот,

30поради гревовите на Јеровоам, што тој сам ги направи и со кои го наведе во грев Израел, поради гревовите со кои тој Го разгневи Господ, Бог Израелов.

31Другите дела на Надав, сè што тој извршил, се опишани во летописите на израелските цареви.

32Меѓу Аса и израелскиот цар Баша имаше војна во текот на сите нивни денови.

Баша, цар на Израел

33Во третата година на јудејскиот цар Аса стана цар во Тирца над сите Израелци Ахиевиот син Баша и царуваше дваесет и четири години.

34Тој го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ, и одеше по патот на Јеровоам и во гревовите негови, со кои тој го наведе во грев Израел.

1 Царевите 16

1И дојде слово Господово кон Јуј, син на Ананија, за Баша во кое се вели:

2„Поради тоа што те издигнав од правот и те направив водач на Мојот

andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

народ Израел, а ти тргна по патот на Јеровоам и го наведе на грев Мојот народ Израел за да Ме разгневува со гревовите свои, –

3 eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

3ете, Јас ќе го отфрлам домот на Баша и домот на потомството негово и ќе направам со твојот дом така, како и со домот на Наватовиот син Јеровоам:

4 Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

4кој од Башовиот дом ќе умре во град, него кучињата ќе го изедат, а кој ќе умре во полето, него птици небески ќе го исколваат.“

5 Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

5Другите дела на Баша, и сè што извршил, и подвизите негови, опишани се во летописите на израелските цареви.

6 Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

6Баша почина кај татковците свои и беше погребан во Тирца. А место него стана цар неговиот син Ила.

7 Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

7Но преку Ананиевиот син Јуј беше веќе кажано словото Господово за Баша, за домот негов и за сето зло што го беше извршил пред очите на Господ, разгневувајќи Го со делата на рацете свои, постапувајќи како Јеровоамовиот дом, за што беше истребен.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

Ила, цар на Израел

8 No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

8Башовиот син Ила стана цар над Израел во Тирца во дваесет и шестата година од царувањето на јудејскиот цар Аса и цаpуваше две години.

9 Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-

9Против него стана Замвриј, неговиот слуга и старешина на половината негови бојни коли, кога се беше напил

se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

10 Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

11 Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

12 Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

13 por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

14 Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

15 No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

16 O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

17 Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

во Тирца, во домот на Арца, надзорник на дворецот во овој град.

10Замврij влезе, го удри и го уби Ила во дваесет и седмата година на јудејскиот цар Аса, и стана цар место него.

11Кога стана цар и седна на престолот негов, тој го истреби целиот дом на Баша, не оставајќи му од семејството ниту едно машко, ни роднините негови, ни пријателите негови.

12Замврij го истреби целиот Башов дом, според словото на Господ што го беше изрекол Тој за Баша преку пророкот Јуј,

13за сите гревови на Баша и за гревовите на неговиот син Ила што го вршеа тие самите и со кои го наведоа во грев Израел, дразнејќи Го Господ, Бог Израелов, со своите идоли.

14Другите дела на Ила, и сѐ што беше извршил, се опишани во летописите на израелските цареви.

Замврij, цар на Израел

15Замврij стана цар во дваесет и седмата година на јудејскиот цар Аса и царуваше седум дена во Тирца, кога народот го опседнуваше Гибетон филистејски.

16Кога народот што го опседнуваше, дозна дека Замврij направил заговор и го убил царот, истиот ден во логорот сите Израелци го поставија за цар над Израел воениот началник Амврij.

17Амврij и сите Израелци со него отстапија од Гибетон и ја опседнаа Тирца.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[18]Кога Замвриј виде дека градот е преземен, влезе во царскиот дом, го потпали над себе царскиот дом и загина,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[19]поради своите гревови, со кои беше згрешил, вршејќи го она што беше лошо пред очите на Господ, одејќи по патот на Јеровоам и во гревовите негови што тој ги изврши за да го наведе во грев Израел.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[20]Другите дела на Замвриј и заговорот негов што беше го направил, се опишани во летописите на израелските цареви.

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

[21]Тогаш израелскиот народ се раздели на два дела: едната половина од народот беше со Гинатовиот син Тивниј за да го направи цар него, а другата страна – со Амвриј.

[22] Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

[22]Надвладеа народот што беше со Амвриј, над народот, кој беше со Гинатовиот син Тивниј; Тивниј загина, а цар стана Амвриј.

Амвриј, цар на Израел

[23] No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

[23]Амвриј стана цар над Израел во триесет и првата година од владеењето на јудејскиот цар Аса над Јудеја и царуваше дванаесет години. Тој царуваше во Тирца шест години.

[24] De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

[24]Амвриј го купи од Шемер ридот Самарија, за два кикара сребро, изгради на ридот град и го нарече Самарија – според името на Шемер, сопственикот на тој рид.

[25] Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

[26] Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[27] Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[28] Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

[29] Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

[30] Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

[31] Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

[32] Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

[25]И Амврij правеше зло пред очите на Господ, и постапуваше полошо од сите свои претходници.

[26]Тој во сè одеше по патот на Наватовиот син Јеровоам и во гревовите негови, со кои тој ги наведе на грев Израелците за да Го разгневат Господ, Бог Израелов, со своите идоли.

[27]Другите дела на Амврij што ги направил, и јунаштвото што го покажал, се опишани во летописите на израелските цареви.

[28]Амврij почина кај татковците свои и беше погребан во Самарија, а место него стана цар синот негов Ахав.

Ахав, цар на Израел

[29]Амвриевиот син Ахав стана цар над Израел во триесет и осмата година од владеењето на царот Аса над Јудеја, и Амвриевиот син Ахав царуваше во Самарија над Израел дваесет и две години.

[30]И Амвриевиот син Ахав правеше зло пред очите на Господ повеќе од сите свои претходници.

[31]Не беше доволно тоа што тој западна во гревовите на Наватовиот син Јеровоам, туку си ја зеде за жена Језавела, ќерката на сидонскиот цар Етбаал, и почна да му служи на Ваал и да му се поклонува;

[32]и му подигна на Ваал жртвеник во Вааловото светилиште што го беше изградил во Самарија.

[33] Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

[34] Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

[1] Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

[2] Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

[5] Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

[33]Ахав подигна и Ашера, а направи и други злодела, со кои Го разгневи Господ, Бог Израелов, повеќе од сите претходни израелски цареви.

[34]Во негово време Хиел од Ветил го изгради Ерихон: врз првородениот син свој Авирон, тој ги стави основите негови и врз најмалиот син Сегув ги постави портите негови, според словото на Господ што Тој го беше изрекол преку Навиновиот син Исус.

1 Царевите 17

Пророкот Илија најавува суша

[1]И пророкот Илија, тишбеец од галаадските жители, му рече на Ахав: „Се колнам во живиот Господ, Бог Израелов, пред Кого стојам! Во овие години нема да има ниту роса, ниту дожд, освен според мојот збор.“

[2]И потоа словото Господово дојде до Илија и му рече:

[3]„Тргни се оттука, сврти се кон исток и сокриј се кај потокот Керит, кој е спроти Јордан;

[4]од тој поток ќе пиеш, а на гавраните сум им заповедал да те хранат таму.“

[5]И тој замина и постапи според словото Господово; отиде и остана кај потокот Керит, кој е спроти Јордан.

[6]И гавраните му носеа леб и месо наутро, леб и месо навечер; а пиеше од потокот.

Илија кај вдовицата во Сарепта

[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[7]По извесно време потокот пресуши, бидејќи немаше дожд по целата земја.

[8]Тогаш Господ му рече:

[9]„Стани, оди во Сарепта кај Сидон и остани таму. Јас ѝ заповедав таму на една жена вдовица да те храни.“

[10]И стана тој, па отиде во Сарепта. Кога дојде кај градските порти, ете, таму една вдовица жена собира дрва. Тој ѝ се обрати и ѝ рече: „Донеси ми малку вода во сад да пијам!“

[11]Таа отиде за да земе, а тој повика по неа и рече: „Донеси ми в раце и парче леб!“

[12]Таа му одговори: „Ти се колнам во живиот Господ, нема ништо печено, туку имам само грст брашно во ноќвите и малку масло во масларникот; и, ете, јас ќе соберам две – три дрвца, ќе отидам и ќе го приготвам тоа за себе и за синот свој; ќе го изедеме тоа и ќе умреме.“

[13]А Илија ѝ рече: „Не плаши се; оди и направи го она што го рече; но најнапред направи од тоа мала пресна питка за мене и донеси ми; а за себе и за синот свој ќе направиш после;

[14]зашто вака вели Господ, Бог Израелов: ‚брашното во ноќвите нема да сврши, и маслото во масларникот, нема да се намали до оној ден, во кој Господ ќе даде дожд на земјата.‘“

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.
[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.
[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?
[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

[21] E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.
[22] O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.
[23] Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.
[24] Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus

[15]Таа отиде и направи така, како што ѝ рече Илија и таа се хранеше, и тој и синот нејзин извесно време.
[16]Брашното во ноќвите не се свршуваше, и маслото во масларникот не се намалуваше, според словото на Господ што Тој го изрече преку Илија.

Илија го оживува синот на вдовицата

[17]Потоа се разболе синот на таа жена, на домаќинката, и болеста негова беше толку силна што не можеше да дише.
[18]Тогаш таа му рече на Илија: „Што имаш ти со мене, човеку Божји? Си дошол да ми ги наспомниш моите гревови и да го умреш синот мој.“
[19]А тој ѝ одговори: „Дај ми го синот твој.“ И го зеде од рацете нејзини, го однесе во горната соба, каде што живееше и го положи на леглото свое;
[20]па повика кон Господ и рече: „Господи, Боже мој! Зар Ти на вдовицата, кај која живеам, ќе ѝ направиш зло, погубувајќи ѝ го синот нејзин?“
[21]И откако се спружи трипати над момчето, извика кон Господ и рече: „Господи, Боже мој! Нека се врати душата на ова момче во него!“
[22]И Господ го слушна гласот на Илија, му ја врати душата на момчето во него, и тоа оживе.
[23]Илија го зеде момчето, го симна од горната соба во домот, ѝ го предаде на мајка му и рече: „Еве, син ти е жив!“
[24]Тогаш жената му рече на Илија: „Сега навистина дознав дека ти си Божји

e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

[1] Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

[2] Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

[3] Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

[4] porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

[5] Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

[6] Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

[7] Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

[8] Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

човек, и дека словото Господово во твојата уста е вистинско.“

1 Царевите 18

Илија задолжен да најави крај на сушата

[1]Откако измина многу време, пак му рече Господ на Илија во третата година: „Оди и јави му се на Ахав, и јас ќе дадам дожд на земјата.“

[2]Илија отиде да му се јави на Ахав. А во Самарија настапи голем глад.

[3]И Ахав го повика Авдија; управникот на дворецот. Авдија, пак, беше човек кој длабоко Го почитуваше Господа.

[4]Кога Језавела ги истребуваше пророците Господови, Авдија зеде сто пророци и ги криеше во пештери, по педесет луѓе, и ги хранеше со леб и вода.

[5]И Ахав му рече на Авдија: „Тргни по земјата, по сите водни извори и по сите потоци во земјата, можеби некаде ќе најдеме трева за да си ги прехраниме коњите и маските и да не се лишиме од добитокот.“

[6]И тие ја разделија меѓу себе земјата за да ја обиколат: Ахав тргна по еден пат, а Авдија по друг пат.

[7]Кога Авдија врвеше по патот, ете, во пресрет му доаѓа Илија. Тој го позна, падна ничкум и рече: „Ти ли си, господаре мој Илија?“

[8]Овој му одговори: „Јас сум; оди и кажи му на господарот свој: ‚Илија е тука.‘“

9 Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

10 Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

11 Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

12 Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

13 Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

14 E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

15 Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

16 Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

9Тој рече: „Што сум виновен, па го предаваш својот слуга во рацете на Ахав за да ме убие?“

10„Жив Господ, твојот Бог! Нема ниеден народ и царство, каде што не испраќал господарот мој да те бара; и кога му кажуваа дека те нема, тој земаше клетва од тоа царство и народ дека не можеле да те најдат;

11а ти сега велиш, оди и кажи му на господарот: Илија е тука.

12Кога јас ќе си отидам од тебе, Духот Господов ќе те однесе, не знам каде; и ако отидам да му јавам на Ахав, и тој не те најде, ќе ме убие; а слугата твој е богобојазлив од младини.

13Зарем не му е кажано на мојот господар што сторив јас, кога Језавела ги убиваше Господовите пророци, како криев сто Господови пророци, по педесет души во пештера, и ги хранев со леб и вода?

14А ти сега велиш: оди и кажи му на твојот господар: Илија е тука; тој ќе ме убие.“

15Тогаш Илија му рече: „Ти се колнам во живиот Господ Саваот, пред Кого стојам, денес ќе му се јавам!“

Илија на средба со Ахав

16Авдија отиде да го пресретне Ахав и му јави, и Ахав отиде да го пресретне Илија.

[17] Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

[18] Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse

[17]Штом Ахав го виде Илија, му рече: „Ти ли си оној што му носи неволји на Израел?“

[18]Илија му одговори: „Јас не му донесувам неволји на Израел, туку ти и татковиот дом твој, бидејќи ги презревте Господовите заповеди и врвите по Вааловците;

[19]сега испрати и собери го пред мене сиот Израел на горта Кармил, и четиристотините и педесет Ваалови пророци и четирите стотини пророци на божицата Ашера што се хранат од трпезата на Језавела.“

Илија и пророците на Ваал на горта Кармил

[20]И Ахав испрати до сите Израелови синови и ги собра сите пророци на горта Кармил.

[21]Тогаш Илија пристапи кон сиот народ и рече: „Уште ли ќе куцате на двете колена? Ако Господ е Бог, врвете по Него; ако пак е Ваал – одете по него.“ А народот не му одговори ни збор.

[22]И му рече Илија на народот: „Само јас останав пророк Господов, а Ваалови пророци има четиристотини и педесет.

[23]Нека ни дадат две телиња и нека си изберат едно теле, и да го расечат и стават врз дрва, но оган да не потпалуваат; јас, пак, ќе го приготвам другото теле и ќе го ставам врз дрва, и оган нема да потпалувам;

[24]тогаш повикајте го името на вашиот бог, јас, пак, ќе го повикам името на Господ, мојот Бог. Оној Бог, Кој ќе

é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

одговори преку оган, Тој е Бог.“ И сиот народ одговори и рече: „Добро, нека биде така!“

[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

[25]Потоа им рече Илија на Вааловите пророци: „Изберете си едно теле и пригответе го вие најнапред, бидејќи сте многу; и повикајте го името на вашиот бог, и оган не потпалувајте.“

[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

[26]И ете, го зедоа телето што им беше дадено, го приготвија и го повикуваа името на Ваал од утрината до пладне, велејќи: „Ваале, слушни нè!“ Но немаше ни глас, ни одговор. И тие скокаа пред жртвеникот што го беа направиле.

[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

[27]Попладнето Илија почна да им се потсмева и велеше: „Викајте посилно, зашто тој е бог; можеби се замислил, или е зафатен со нешто, или е на пат, а можеби и спие, – така ќе се разбуди!“

[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.

[28]И тие почнаа да викаат високо и според обичајот свој да се бодат со ножеви и копја, така што крв течеше од нив.

[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

[29]Мина пладне, а тие сè уште беснееја токму до вечерното принесување на жртва; но не се слушна никаков глас, ниту одговор, или одек.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[30]Тогаш Илија му рече на сиот народ: „Приближете се до мене.“ И сиот народ се приближи до него. Тој, пак, го подигна урнатиот жртвеник Господов.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera

[31]И зеде Илија дванаесет камења, токму колку што е бројот на племињата на синовите на Јаков, кому Господ му

a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

[37] Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

беше рекол вака: „Израел ќе биде твоето име.“

[32]И изгради од тие камења жртвеник во името на Господ, а околу жртвеникот направи окоп што собираше две сеи зрна за да се посеат,

[33]и постави дрва врз жртвеникот, го расече телето, го стави врз дрвата,

[34]и рече: „Наполнете четири ведра вода и поливајте ја жртвата сепаленица и дрвата!“ И направија така. Потоа рече: „Повторете!“ И тие повторија. Тогаш рече: „Направете го тоа по третпат.“ И тие го направија и по третпат.

[35]И водата се разлеа околу жртвеникот, а окопот се наполни со вода.

[36]Кога ја принесуваа вечерната жртва, пророкот Илија се приближи, и рече: „Господи, Боже Авраамов, Исаков и Израелов! Чуј ме, Господи, чуј ме денес во огнот! Нека познаат денес овие луѓе дека си Ти единствен Бог во Израел, и дека јас сум Твој слуга и дека извршив сè според Твоето слово.

[37]Чуј ме, Господи, чуј! Нека познае овој народ дека Ти, Господи, си Бог и Ти ќе го свртиш срцето нивно.“

[38]И оган Господов падна и ја изеде сепаленицата, и дрвата, и камењата и земјата, и ја голтна водата што беше во окопот.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

Elias ora para que chova

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[39]Кога го виде тоа, сиот народ падна ничкум и рече: „Господ е Бог, Господ е Бог!“

[40]Тогаш Илија им рече: „Фатете ги Вааловите пророци, та ниеден од нив да не се сокрие.“ Ги фатија, а Илија ги одведе кај потокот Кишон и таму ги закла.

Дождот повторно доаѓа

[41]Илија му рече на Ахав: „Оди, јади и пиј, зашто се слуша шум од дожд.“

[42]Ахав отиде да јаде и да пие, а Илија се искачи на врвот од Кармил, се наведна кон земјата, го стави лицето меѓу колениците свои

[43]и му рече на слугата свој: „Оди и погледни кон морето.“ Тој отиде, погледна и рече: „Ништо нема.“ Тој пак рече: „Направи го тоа седумпати.“

[44]На седмиот пат слугата рече: „Ете од морето се крева мало облаче, колку човечка дланка.“ Тој му рече: „Оди, кажи му на Ахав: ‚впрегни ја колата своја и тргнувај за да не те испревари дождот.‘“

[45]Во тоа време небото потемне од облаци и виор, и почна да паѓа силен дожд. Ахав тогаш седна во колата, и тргна за Јизреел.

[46]А раката Господова беше врз Илија. Тој го препаша крстот свој и трчаше пред Ахав дури до Јизреел.

1 Царевите 19

Илија очајува

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[1]И Ахав ѝ раскажа на Језавела сè што направи Илија, и како тој ги уби со меч сите пророци.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[2]А Језавела испрати известувач кај Илија да му каже: „Нека ми испратат боговите најтешка казна и нешто повеќе нека ми додадат, ако до утре во ова време не направам со твојата душа, она што беше направено со душата на секого од нив.“

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[3]Кога го виде тоа, Илија стана и замина за да го спаси животот свој, и дојде во Вирсавија, која е во Јудеја, и таму го остави слугата свој,

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

[4]а самиот тој отиде во пустината на еден ден пат и, откако дојде, седна под едно иглолисно дрво и посакуваше да умре, велејќи: „Доста е веќе, Господи, прибери ја душата моја, бидејќи јас не сум подобар од предците свои.“

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

[5]И легна, та заспа под дрвото. И ете, ангел го допре и му рече: „Стани, јади.“

[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

[6]Илија погледна, и, ете, до возглавницата негова стои печена питка и стомна вода. Тој касна, пивна и пак заспа.

[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.

[7]Ангелот Господов се врати повторно, се допре до него и рече: „Стани, јади, бидејќи те чека долг пат.“

[8] Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

[8]Тој стана, касна и пивна и, откако се поткрепи со таа храна, одеше четириесет дена и четириесет ноќи до Божјата гора Хорив.

Повторно ободрен од Господ

[9] Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[9]И влезе таму во една пештера и ноќеваше во неа. И, ете, би кон него слово Господово, и Господ му рече: „Зошто си овде Илија?“

[10] Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[10]Тој одговори: „Пламнав од ревност за Господ, Бог Саваот, зашто Израеловите синови го оставија Твојот завет, ги разурнаа Твоите жртвеници и со меч ги убија Твоите пророци; само јас останав, но и мојата душа сакаат да ја земат.“

[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

[11]Тогаш Бог му рече: „Излези и застани на гората пред лицето Господово; и, ете, Господ ќе мине, и голем и силен ветар кој ридови урива и соборува карпи пред Господ; но не е Господ во ветрот; по ветер – земјотрес, но не е Господ во земјотресот;

[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

[12]по земјотресот – оган, но не е Господ во огнот; по огнот – здив од тих ветар, и таму е Господ.“

[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[13]Кога го чу тоа, Илија си го сокри лицето со својот кожув, излезе и застана пред влезот во пештерата. И кон него се слушна глас, кој му рече: „Зошто си тука, Илија?“

[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[14]Тој одговори: „Пламнав од ревност за Господ, Бог Саваот, зашто Израеловите синови го оставија Твојот завет, ги разурнаа Твоите жртвеници и со меч ги убија Твоите пророци; само јас останав, но и мојата душа сакаат да ја земат.“

[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[15]А Господ му рече: „Врати се по патот свој преку пустината во Дамаск и, кога ќе стигнеш, помазај го Азаил за арамејски цар,

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois

[16]а Јуј, синот на Нимшиј, помазај го за цар над Израел; Елисеј, пак, синот на Шафат, од Авел-Мехола, помазај го за пророк наместо себе;

[17]зашто кој ќе избега од Азаиловиот меч, него ќе го убие Јуј, а кој ќе се избави од мечот на Јуј, него ќе го убие Елисеј.

[18]Но сепак оставив меѓу Израелците седум илјади мажи; сите тие не ги свиткувале колената пред Ваал, и устите нивни не го бакнувале.“

Илија го повикува Елисеј за свој наследник

[19]И тој тргна оттаму и го најде Шафатовиот син Елисеј, кога ораше; дванаесет рала волови имаше тој пред себе, а самиот тој ораше со дванаесеттото. Минувајќи крај него, Илија го фрли кожувот врз него.

[20]Тогаш Елисеј ги остави воловите и почна да трча по Илија и рече: „Дозволи ми да ги бакнам татко ми и мајка ми, и ќе тргнам по тебе.“ Тој му одговори: „Оди и врати се, зашто, што сум ти направил?“

[21]Тој се врати од него, зеде рало волови, ги закла и, откако го запали плугот на воловите, го испече месото нивно и им го раздели на луѓето, и тие јадеа. А самиот тој стана и тргна по Илија и почна да му служи.

1 Царевите 20

Опсадата на Самарија

[1]Арамејскиот цар Венадад, ја собра сета војска своја, и со него имаше триесет и

reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

двајца цареви, и коњи и коли, и отиде, па ја опседна Самарија и војуваше против неа.

[2] Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

[2]И испрати пратеници до израелскиот цар Ахав во градот,

[3] que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

[3]и му рече: „Вака вели Венадад: твоето сребро и твоето злато се мои, и твоите жени и најдобрите твои синови се мои.“

[4] Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

[4]Израелскиот цар одговори и рече: „Нека биде според зборот твој, господаре мој, царе; јас и сè што е мое е твое.“

[5] Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

[5]Известувачите повторно дојдоа и рекоа: „Вака вели Венадад: испратив да ти кажат, да ми го дадеш среброто свое и златото свое, жените свои и синовите свои.

[6] Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

[6]Затоа, утре, во ова време, ќе ги испратам кај тебе слугите свои да ја пребараат твојата куќа и куќите на твоите слуги, и да го земат в раце и да го изнесат сè што е скапо за очите твои.“

[7] Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

[7]Израелскиот цар ги повика сите старешини во земјата и рече: „Размислете и гледајте, па тој крои зло; кога испрати кај мене за жените и синовите мои, за среброто и златото мое, јас не му откажав.“

[8] Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

[8]И сите старешини и сиот народ му одговорија: „Не слушај и не се согласувај!“

[9] Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

[10] Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

[11] Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

[12] Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

[13] Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

[14] Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois;

[9]Потоа тој им одговори на Венададовите известувачи: „Кажете му на мојот господар, царот: сè, за кое ти испрати првиот пат по твојот слуга, готов сум да го направам, но ова не можам да го направам.“ Тогаш пратениците си отидоа и му однесоа одговор.

[10]И Венадад испрати и му порача: „Нека ми испратат боговите најтешка казна и уште толку да ми додадат, ако во Самарија има доволно по еден грст прашина за сите луѓе што одат по мене.“

[11]Израелскиот цар одговори и рече: „Кажете му да не се фали оној, кој се опашува како оној што се распашува.“

[12]Кога ги слушна тие зборови Венадад, кој пиеше во шаторите заедно со царевите, им рече на слугите свои: „Опседнувајте го градот!“ И го опседнаа градот.

Царот Ахав извојува победа

[13]И ете, еден пророк пристапи до израелскиот цар Ахав и рече: „Вака вели Господ: го гледаш ли ова цело големо множество? Еве, денес ќе го предадам во твои раце за да знаеш дека Јас сум Господ.“

[14]Ахав запраша: „Преку кого?“ Тој одговори: „Вака вели Господ: ‚преку слугите на градските водачи.‘“ А Ахав пак праша: „Кој ќе ја почне битката?“ Тој му одговори: „Ти.“

[15]Ахав ги преброи оние што служеа кај областните началници, кои беа на број двеста триесет и двајца; по нив го

depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

16 Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

17 Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

18 Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

19 Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

20 Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

21 Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

22 Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

23 Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

преброи сиот народ, сите израелски синови, и тие беа седум илјади.

16Тие тргнаа околу пладне. Додека Венадад пиеше и се опиваше во шаторите заедно со царевите, со триесет и двајцата цареви, кои му помагаа.

17Најнапред тргнаа обласните началници. И му соопштија на Венадад дека излегле луѓе од Самарија.

18Тој рече: „Ако се излезени за мир, фатете ги живи; ако, пак, се излезени да војуваат, пак фатете ги живи!“

19Оние што служеа кај обласните началници излегоа од градот, а по нив и војската.

20И секој го убиваше својот противник: Арамејците почнаа да бегаат, а Израелците ги гонеа. Венадад, арамејскиот цар, се спаси на коњ со други коњаници.

21Израелскиот цар излезе, ги заплени коњите и колите и им нанесе голем пораз на Арамејците.

22Тогаш пророкот пристапи до израелскиот цар и му рече: „Оди, поткрепи се, па знај и гледај што ќе правиш, зашто по една година арамејскиот цар пак ќе излезе против тебе.“

Повторна победа на Ахав

23И му кажаа на арамејскиот цар слугите негови: „Нивниот Бог е Бог на горите, затоа нè победија; но, ако се удриме со нив во рамнина, бездруго ќе ги надвиеме.

[24] Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

[25] e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

[26] Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

[27] Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

[28] Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[29] Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

[30] Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram.

[24]И така, еве што ќе направиш: отстрани ги царевите секој од местото негово и место нив постави градски водачи;

[25]и собери си толку војска, колку што изгина, и коњи, и коли, колку што имаше; ќе се удриме со нив во рамнина и тогаш бездруго ќе ги надвиеме.“ Тој го послуша гласот нивни и направи така.

[26]По една година Венадад собра Арамејци и тргна кон Афек за да се удри со Израел.

[27]Собрани беа и Израеловите синови и, откако си зедоа храна, тргнаа против нив. Израеловите синови се сместија пред нив како две мали стада кози, а Арамејците ја исполнија земјата.

[28]Тогаш Божјиот човек се приближи и му рече на израелскиот цар: „Така вели Господ: бидејќи Арамејците велат дека Господ е Бог на горите, а не Бог на долините, ќе го предадам во рацете твои целото тоа големо множество за да знаете дека Јас сум Господ.“

[29]И тие стоеја во логорите едни спроти други седум дена. На седмиот ден почна борбата, и Израеловите синови убија сто илјади пешаци Арамејци во еден ден.

[30]Другите избегаа во градот Афек; таму падна ѕидот врз другите дваесет и седум илјади луѓе.

Ахав го поштедува животот на царот на Арам

Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

Венадад, пак, влезе во градот и бегаше од една скривница во друга.

31 Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

31Тогаш неговите слуги му рекоа: „Сме слушале дека царевите од Израеловиот дом се милостиви цареви; дозволи ни да го препашеме со вреќиште крстот свој, да ставиме јажиња околу главите свои и да отидеме кај израелскиот цар; можеби тој ќе го запази животот твој.“

32 Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

32Тие го препашаа крстот свој со вреќиште, ставија околу главите свои јажиња и дојдоа кај израелскиот цар, па рекоа: „Твојот слуга Венадад вели: ‚Поштеди го животот мој.‘“ Оној праша: „Зар е тој жив? Тој ми е брат.“

33 Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

33Тие луѓе го примија тоа како добар знак и брзо го зедоа зборот од устата негова и рекоа: „Венадад е твојот брат.“ А тој им рече: „Одете и доведете го.“ Тогаш Венадад излезе пред него, а тој го качи до себе во колата.

34 Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

34И му рече Венадад: „Градовите што таткото мој ги презеде од твојот татко, ќе ги вратам, и ти можеш да имаш за себе пазаришта во Дамаск, како што имаше татко ми во Самарија.“ Ахав одговори: „Со тој завет ќе те пуштам.“ И, откако направи сојуз со него, го пушти.

Бог ја осудува слабоста на Ахав

35 Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

35Тогаш еден од пророковите синови според словото Господово му рече на еден од своите другари: „Удри ме!“ Но тој човек не се согласи да го удри.

36 Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te

36Тогаш му рече: „Поради тоа што не го послуша Господовиот глас, ќе те

apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

[37] Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

[38] Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

[39] Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

умртви лав, кога ќе си отидеш од мене.“ Тој си отиде од него, и лав го сретна и го умртви.

[37]Тој најде друг човек и рече: „Удри ме!“ Човекот го удираше толку силно што му направи рани од ударите.

[38]Тогаш пророкот тргна и застана пред царот на патот, а очите си ги покри со превез.

[39]Кога царот минуваше, тој извика кон царот и рече: „Твојот слуга одеше во борба, и ете, еден човек, се тргна настрана и ми доведе еден маж и рече: ‚Варди го овој човек; ако не го зачуваш, душата твоја ќе оди место неговата душа, или ќе треба да платиш кикар сребро.‘

[40]Кога слугата твој се зафати со ова и она, тој се изгуби.“ А израелскиот цар му рече: „Таква ти е пресудата; ти сам си ја решил.“

[41]Тој тогаш го симна превезот од очите свои, и царот го позна дека е од пророците.

[42]И му рече: „Вака вели Господ: затоа што го пушти од рацете свои човекот што го бев предал на проклетство, твојата душа ќе оди место неговата душа, и твојот народ – место неговиот народ.“

[43]Израелскиот цар си замина во домот свој возбуден и огорчен и стигна во Самарија.

1 Царевите 21

Царот Ахав допушта убиство за Навутеј

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

Jezabel ordena a morte de Nabote

[1]По тие настани еве што се случи: јизреелецот Навутеј имаше во Јизреел лозје до дворецот на самарјанскиот цар Ахав.

[2]Ахав му рече на Навутеј, велејќи: „Дај ми го лозјето свое; тоа ќе ми биде овоштарник, бидејќи е близу до мојот дом, а место него ќе ти дадам поубаво лозје од тоа, или, ако сакаш, ќе ти дадам сребро, колку што чини тоа.“

[3]Но Навутеј му одговори на Ахав: „Да не даде Господ да ти го дадам наследството од предците свои.“

[4]Ахав се врати во домот свој вознемирен и огорчен од зборовите што му ги беше кажал јизреелецот Навутеј, велејќи: „Нема да ти го дадам наследството од предците свои!“ Тој легна на својата постела, го покри лицето и не јадеше леб.

[5]Кај него влезе жена му Језавела и му рече: „Зошто си збркан со духот, па и леб не јадеш?“

[6]Тој ѝ одговори: „Кога му спомнав на јизреелецот Навутеј и му реков: ‚дај ми го лозјето за сребро, или, ако сакаш, да ти дадам друго лозје место него‘, – тој ми одговори – не ти го давам лозјето свое, наследство од предците мои.“

[7]Тогаш жена му Језавела му рече: „Нели ти си сега цар во Израел? Стани, јади леб и биди спокоен; јас ќе го земам лозјето од јизреелецот Навутеј.“

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por

[8]И таа напиша писма од името на Ахав, ги запечати со неговиот печат и ги испрати до старешините и големците што живееја со Навутеј, во градот негов.

[9]Во писмата таа пишуваше вака: „Објавете пост и поставете го Навутеј пред народот;

[10]и спроти него ставете двајца лоши луѓе што ќе сведочат против него и да кажат: ‚Ти хулеше на Бога и на царот.‘ И потоа изведете го и убијте го со камења, та да умре.“

[11]Тогаш мажите на неговиот град, старешините и големците што живееја во градот негов, направија како што им заповеда Језавела, така, како што беше напишано во писмата што го беше испратила до нив.

[12]Објавија пост и го поставија Навутеј пред народот;

[13]па излегоа двајца лоши луѓе, седнаа спроти него и сведочеа против него пред народот и велеа: „Навутеј хули на Бога и на царот.“ Па го изведоа надвор од градот, го убија со камења, и тој умре.

[14]Испратија да ѝ кажат на Језавела: „Навутеј е убиен со камења и умре.“

[15]Кога слушна дека Навутеј е убиен со камења и умрел, Језавела му рече на Ахав: „Стани и завладеј со лозјето на јизреелецот Навутеј, кој не сакаше да

dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

16 Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

17 Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

18 Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

19 Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

20 Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

21 Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

22 Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

ти го даде за сребро, бидејќи Навутеј го нема меѓу живите, тој умрел.“

16Кога слушна дека јизреелецот Навутеј бил убиен, Ахав стана и отиде во лозјето на јизреелецот Навутеј да го запоседне.

Бог ја осудува постапката на Ахав и Језавела

17Тогаш словото Господово беше упатено кон Илија тишбиецот:

18„Стани и пресретни го израелскиот цар Ахав, кој е во Самарија, – ете, сега е во лозјето на Навутеј, каде што дошол да го запоседне, –

19и кажи му: вака вели Господ: ‚ти си убил, и уште си грабнал наследство!‘ И кажи му: вака вели Господ: ‚на она место, каде што кучињата ја лижеа крвта на Навутеј, кучињата ќе ја лижат и твојата крв.‘“

20Ахав му рече на Илија: „Ти ме најде, мој непријателе!“ Тој рече: „Те најдов, бидејќи ти се продаде за да правиш злодела пред очите на Господ и да Го гневиш.

21Вака вели Господ: ете, ќе ти испратам казна, ќе го уништам твоето потомство, истребувајќи откај Ахав сè што е машко – и оној што е роб, и оној што е слободен во Израел;

22и ќе постапам со твојот дом така, како што постапив со домот на Наватовиот син Јеровоам и со домот на Ахиевиот син Баша, за наскрбувањето, со што ти ме раздразни и го наведе во грев Израел.“

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe

2 Crônicas 18.1-3

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[23]И за Језавела Господ рече: „Кучињата ќе ја изедат Језавела зад јизреелските сидови;

[24]и кој од Ахавовиот дом ќе умре во градот, него кучињата ќе го изедат, а кој ќе умре во полето, него птиците небески ќе го исколваат;

[25]уште немало таков како Ахав, кој се продаде за да прави злодела пред очите на Господ, бидејќи така го наговараше жена му Језавела;

[26]тој постапуваше многу гнасно, следејќи ги идолите, како што правеа Аморејците, кои Господ, ги изгони од пред лицето на Израеловите синови.“

Ахав искажува понизност за својата постапка

[27]Откако ги ислуша сите тие зборови, Ахав тажеше пред Господ, одеше плачејќи, ја раскина облеката своја, го покри телото свое со врекиште, постеше и спиеше во врекиште и одеше нажален.

[28]И дојде слово Господово кон Илија од Тишбе. И Господ рече:

[29]„Виде ли, се понижи Ахав пред Мене? Затоа што така се понижи пред Мене, Јас нема да му испратам зло во неговите дни, туку во дните на синот негов ќе пратам зло врз неговиот дом.“

1 Царевите 22

Ахав подготвува поход на градот Рамот

(2 Лет 18,1-3)

[1]Изминаа три години, без војна меѓу Арам и Израел.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

As profecias dos falsos profetas
2 Crônicas 18.4-11

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[2]На третата година јудејскиот цар Јосафат дојде кај израелскиот цар.

[3]Израелскиот цар им кажа на слугите свои: „Знаете ли дека Рамот во Галаад е наш? А ние толку долго молчиме и не го земаме од рацете на арамејскиот цар.“

[4]И му рече на Јосафат: „Ќе појдеш ли со мене во војна против Рамот во Галаад?“ Јосафат му одговори на израелскиот цар: „Како што одиш ти, така и јас; како твојот народ, така и мојот народ; како твоите коњи, така и моите.“

Лажни пророци претскажуваат успех
(2 Лет 18,4-11)

[5]Јосафат уште му рече на израелскиот цар: „Прашај денес што ќе каже Господ.“

[6]Израелскиот цар ги собра тогаш пророците – околу четиристотини души – и ги праша: „Да одам ли во војна против Рамот Галаадски, или не?“ Тие одговорија: „Оди, Господ ќе го предаде во рацете на царот.“

[7]Јосафат праша: „Нема ли тука уште некој пророк Господов, та преку него да Го прашаме Господ?“

[8]Израелскиот цар му одговори на Јосафат: „Има уште еден човек, преку кого можеме да Го прашаме Господа, но јас не го сакам него, зашто не пророкува за мене добро, туку само зло, – тој е Михеј, синот на Јимла.“ Јосафат рече: „Царе, не говори така.“

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías
2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[9]Израелскиот цар повика еден дворјанин и рече: „Оди поскоро по Јимлаевиот син Михеј!“

[10]Израелскиот цар и Јосафат, јудејскиот цар, седеа секој на своето седиште, облечени во царска облека, на плоштадот пред портите на Самарија, и сите пророци пророкуваа пред нив.

[11]Ќенаановиот син Седекија си направи железни рогови и рече: „Вака вели Господ: со овие ќе ги бодеш Арамејците, додека да ги истребиш.“

[12]И сите пророци го пророкуваа истото, велејќи: „Оди против Рамот Галаадски; ќе има успех; Господ ќе го предаде во рацете на царот.“

Пророкот Михеј претскажува пораз
(2 Лет 18,12-27)

[13]Гласникот, кој беше отишол да го повика Михеј, му рече: „Еве, зборовите на пророците едногласно му претскажуваат добро на царот; и твојот збор нека биде согласен со зборот на секој од нив; искажи и ти добро.“

[14]Михеј одговори: „Се колнам во Господ! Ќе го кажам она што ќе ми каже Господ.“

[15]Кога дојде кај царот, овој го праша: „Михеј, да одиме ли во војна против Рамот Галаадски, или не?“ А тој му одговори: „Оди, ќе има успех; Господ ќе го предаде во рацете на царот.“

[16]Тогаш царот му рече: „Пак ли да те заколнувам да не говориш ништо, освен вистината во името на Господ?“

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

[17]Тој одговори: „Ги гледам сите Израелци распрснати по горите како овци, кои немаат пастир, зашто Господ рече: ‚господар немаат; секој нека се врати со мир во домот свој.‘“

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[18]Израелскиот цар му рече на Јосафат: „Нели ти реков дека тој не пророкува добро за мене, туку само лошо?“

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[19]А Михеј одговори и рече: „Не така, ислушај го словото Господово; Го видов Господ како седи на Својот престол, и целата небесна војска стоеше покрај Него десно и лево;

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20]и Господ рече: ‚Кој ќе го наговори Ахав да оди и да падне во Рамот Галаадски?‘ И еден велеше вака, а друг инаку;

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21]еден дух, пак, истапи, застана пред лицето на Господ и рече: ‚јас ќе го наговорам!‘ А Господ го праша: ‚Како?‘;

[22] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22]Тој одговори: ‚ќе излезам и ќе станам дух што лаже во устата на сите негови пророци.‘ Господ рече: ‚ти ќе го наговориш и ќе го исполниш тоа‘; оди и направи така.

[23] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23]И, ете, Господ сега допушти лажлив дух во устата на сите тие твои пророци; но Господ искажа за тебе лошо.“

[24] Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

[24]А Ќенаановиот син Седекија се доближи, го удри Михеј по устата, и рече: „Како, зар излезе од мене Духот Господов за да говори во тебе?“

[25] Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[26] Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[27] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[28] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe

2 Crônicas 18.28-34

[29] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[30] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

[31] Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[32] Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

[33] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[25]Михеј одговори: „Ете, ти ќе го согледаш тоа во оној ден, кога ќе бегаш од една соба во друга за да се сокриеш.“

[26]Тогаш израелскиот цар рече: „Земете го Михеј и одведете го кај заповедникот на градот Амон и кај царскиот син Јоас.

[27]И кажете: вака вели царот: ‚Затворете го овој во темницата и хранете го со малку леб и вода, додека не се вратам со мир.‘“

[28]А Михеј рече: „Ако се вратиш со мир, тогаш Господ не зборувал преку мене.“ И рече: „Чујте, сите луѓе!“

Смртта на Ахав

(2 Лет 18,28-34)

[29]Потоа израелскиот цар и Јосафат, јудејскиот цар, тргнаа за Рамот во Галаад.

[30]Израелскиот цар му рече на Јосафат: „Јас ќе се преоблечам и ќе влезам во борба, а ти облечи си ги царските алишта.“ И израелскиот цар се преоблече и влезе во борба.

[31]А арамејскиот цар им заповеда на заповедниците над колите, на број беа триесет и двајца, велејќи: „Не бијте се ниту со мал, ниту со голем, туку само со израелскиот цар.“

[32]Заповедниците над колите кога го видоа Јосафат, помислија, бездруго, тоа е израелскиот цар, и се свртеа против него за да се удрат со него. Но Јосафат почна да вика.

[33]И заповедниците на бојните коли, кога видоа дека тој не е израелскиот цар, се иставија од него.

[34] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[34]А еден човек случајно го запна лакот и го рани израелскиот цар низ шевовите на оклопот. А царот му рече на својот колар: „Врти назад и извади ме од војската, бидејќи сум ранет.“

[35] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

[35]Но во тој ден борбата се засили, и царот стоеше во колата спроти Арамејците, а вечерта умре; крвта од раката се слеваше по колата.

[36] Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

[36]И кај зајдисонце беше објавено по целиот логор: секој да си оди во градот свој, секој – во земјата своја.

[37] Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

[37]Така умре царот и беше донесен во Самарија, и го погребаа царот во Самарија.

[38] Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

[38]Колата ја измија на самарјанскиот извор, каде што се миеја блудниците, и кучињата ја лижеа крвта негова, според словото на Господ, што Тој го изрече.

[39] Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[39]Другите дела на Ахав и сѐ што беше направил, и куќата од слонова коска што ја изгради, и сите градови што ги изгради, се опишани во летописите на израелските цареви.

[40] Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[40]Ахав почина кај татковците свои, а место него стана цар синот негов Охозија.

O reinado e a morte de Josafá
2 Crônicas 20.31-37

[41] E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

Јосафат, цар на Јудеја
(2 Лет 20,31–21,1)

[41]Јосафат, синот на Аса, стана цар над Јудеја во четвртата година од владеењето на израелскиот цар Ахав.

42 Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

43 Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

44 Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

45 Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

46 Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

47 Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

48 Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

49 Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

50 Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

42Јосафат беше на триесет и пет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим дваесет и пет години. Мајка му се викаше Азува, ќерка на Шилхиј.

43Во сè тој врвеше по патот на својот татко Аса, не се отклонуваше од него, правејќи го она што е правилно пред очите на Господ; но не ги отстрани жртвениците на идолите, а народот сè уште принесуваше жртви и кадеше на тие жртвеници.

44Јосафат склучи мир со израелскиот цар.

45Јосафат склучи мир со израелскиот цар.

46Другите дела на Јосафат и подвизите негови што ги изврши, и како војувал, се опишани во летописите на јудејските цареви.

47И сите блудници што беа останале од времето на татко му Аса, тој ги истреби од земјата.

48Во Едом тогаш немаше цар; имаше царски намесник.

49Царот Јосафат изгради кораби од таршишки тип на морето за да оди во Офир по злато; но тие не стигнаа до таму, бидејќи се разбија во Ецјон-Гевер.

50Тогаш Охозија, синот на Ахав, му рече на Јосафат: „Нека одат моите слуги со твоите слуги на корабите“, но Јосафат не сакаше.

[51] Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias, de Israel

[52] Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

[53] Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

[51]Јосафат почина кај своите татковци, и беше погребан кај своите предци во градот на неговиот татко Давид. Него го наследи неговиот син Јорам.

[52]Охозија, синот на Ахав, почна да владее над Израел во седумдесеттата година од царувањето на Јосафат над Јудеја. Тој царуваше две години над Израел.

[53]Но, тој правеше зло пред очите на Господ, и одеше по патот на својот татко и на својата мајка и по патот на Јеровоам, синот на Нават, кој го наведе Израел на грев.

[54]Тој му служеше на Ваал и му се поклонуваше, Го разгневуваше Господ, Бог на Израел, исто така, како што постапуваше и неговиот татко.

O segundo livro dos Reis

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

1 Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

2 E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

3 Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

4 Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

5 E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

6 Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

7 Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

2 Царевите

2 Царевите 1

Бог ги осудува постапките на Охозија

1По смртта на Ахав, Моав се побуни против Израел.

2А Охозија падна низ прозорецот на горната соба од својот дворец, во Самарија, и тешко се повреди. Па испрати гласници и им рече: „Одете, прашајте го Веелзевул, екронското божество: ќе оздравам ли од оваа повреда?“

3Тогаш ангел Господов му кажа на Илија тишбеецот: „Стани, пресретни ги пратениците на самарјанскиот цар и кажи им: ‚Зарем во Израел нема Бог, та сте тргнале да го прашате Веелзевул, екронското божество?‘

4Затоа вака вели Господ: ‚Од постелата на која си легнал, нема да станеш, туку ќе умреш.‘“ И отиде Илија.

5Се вратија гласниците кај Охозија. И тој ги праша: „Зошто се вративте?“

6Тие му одговорија: „Не пресретна еден човек и ни рече: ‚Одете, вратете се кај царот, кој ве испратил, и кажете му: вака вели Господ: зар во Израел нема Бог, та испраќаш да го прашаш Веелзевул, екронското божество? Затоа од постелата на која си легнал, нема да станеш, туку ќе умреш.‘“

7Тој ги праша: „Каков беше на изглед оној човек што ве пресретна и ви ги кажа тие зборови?“

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

[8]Тие му одговорија: „Тој човек целиот беше со влакна и беше опашан преку половината со кожен појас.“ Тој рече: „Тоа е Илија тишбеецот.“

Охозија упорно настојува да го затвори Илија

[9]Тогаш испрати царот кај него педесетник со неговите педесетмина војници. И тој се искачи кај него, кога Илија седеше на врвот од горката, и му рече: „Човеку Божји, царот нареди да слезеш.“

[10]Одговори Илија и му рече на педесетникот: „Ако сум јас човек Божји, нека падне оган од небото и нека те изгори тебе и твоите педесетмина војници.“ И падна оган од небото и го изгори него и неговите педесетмина.

[11]Царот испрати друг педесетник со неговите педесетмина војници. И тој му проговори и рече: „Човеку Божји, вака вели царот: ‚Слези поскоро!‘“

[12]Илија одговори и му рече: „Ако сум јас човек Божји, нека падне оган од небото и нека те изгори тебе и твоите педесетмина.“ И падна оган Божји од небото и го изгоре него и неговите педесетмина војници.

[13]Царот испрати по третпат педесетник со неговите педесетмина војници. Третиот педесетник стана, та дојде, и падна на колениции пред Илија, го молеше и му зборуваше: „Човеку Божји, да не биде презрена душата моја и душата на твоите слуги – овие педесетмина – пред твоите очи.

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

[15] Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

[16] E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

A morte de Acazias

[17] Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

[18] Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

[1] Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

[2] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e

[14]Ете, падна оган од небото и ги изгоре двајцата претходни педесетници со нивните педесетмина војници; но сега да не биде презрена душата моја пред твоите очи!“

[15]Тогаш му рече ангелот Господов на Илија: „Оди со него и не плаши се од него.“ И тој стана, та отиде со него кај царот.

[16]И му рече: „Вака вели Господ: ‚Поради тоа што испрати гласници да го прашаат Веелзевул, екронското божество, како да немаше во Израел Бог да Го прашаш за словото Негово, – ти нема да станеш од леглото, на кое си легнал, туку ќе умреш.‘“

[17]И тој умре според словото Господово што го изрече Илија. И стана цар Јорам, место него, во втората година на Јорам, синот на Јосафат, царот јудејски, бидејќи оној немаше син.

[18]Другото за Охозија, она што го извршил тој, е опишано во летописите на израелските цареви.

2 Царевите 2

Бог го вознесува Илија на небото. Елисеј го наследува неговото место

[1]Во она време, кога Господ сакаше да го вознесе Илија на небото во виор, Илија со Елисеј доаѓаше од Гилгал.

[2]И му рече Илија на Елисеј: „Остани тука, зашто Господ ме испраќа во Ветил.“ Но Елисеј рече: „Се колнам во живиот Господ и во животот на твојата

vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

[3] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te

душа! Нема да те оставам.“ И отидоа во Ветил.

[3]И излегоа кај Елисеј синовите пророчки што беа во Ветил, и му рекоа: „Знаеш ли дека денес Господ ќе го вознесе твојот господар над главата твоја!“ Тој одговори: „И јас знам, молчете.“

[4]И му рече Илија: „Елисеј, остани тука, зашто Господ ме испраќа во Ерихон.“ А тој рече: „Се колнам во живиот Господ и во твојата жива душа! Нема да те оставам.“ И дојдоа во Ерихон.

[5]Тогаш се приближија синовите пророчки што беа во Ерихон, и му рекоа: „Знаеш ли дека денес Господ го зема твојот господар и ќе го вознесе над главата твоја?“ Тој одговори: „И јас знам, молчете.“

[6]Пак му рече Илија на Елисеј: „Остани тука, зашто Господ ме испраќа накај Јордан.“ А тој рече: „Се колнам во живиот Господ и во твојата жива душа! Нема да те оставам.“ И тргнаа обајцата.

[7]Педесет души од синовите пророчки тргнаа и застанаа подалеку спроти нив, додека тие двајца стоеја покрај брегот на Јордан.

[8]Тогаш го зеде Илија својот кожув, го свитка и удри со него по водата, и таа се раздели на две страни, па така и двајцата минаа по суво.

[9]Кога минаа, Илија му рече на Елисеј: „Барај, што сакаш да ти направам, пред

faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

[16] E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha

да бидам вознесен пред тебе.“ Елисеј одговори: „Духот, кој е во тебе, да биде двојно во мене.“

[10]А тој рече: „Бараш нешто многу тешко; ако видиш, како ќе бидам вознесен пред тебе, така ќе ти биде; ако, пак, не видиш, нема да ти биде.“

[11]Додека тие одеа и си разговараа по патот, наеднаш се појави огнена кола и огнени коњи, и ги раздвоија еден од друг, и Илија се вознесе во виорот кон небото.

[12]А Елисеј гледаше и извика: „Татко мој, татко мој, коло Израелова и негова коњица!“ И веќе не го виде. Па ја фати облеката своја, и ја раскина на две парчиња.

[13]И го крена тој кожувот на Илија што беше паднал од него, па се врати и се запре крај брегот на Јордан;

[14]го зеде кожувот на Илија, што беше паднал од него, удри со него по водата, и рече: „Каде е Господ, Бог Илиев? Тој Самиот?“ И удри по водата, а таа се раздели на две страни, и Елисеј помина.

[15]И го видоа оддалеку синовите пророкови што беа во Ерихон и рекоа: „Илиевиот дух слезе врз Елисеј.“ Му излегоа во пресрет и му се поклонија до земја.

[16]И му рекоа: „Ете, во нас, твоите слуги, има педесет души силни мажи; нека одат тие да го побараат господарот твој; можеби, Духот Господов го однел

levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

17 Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

18 Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

19 Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

20 Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

21 Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

22 Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

Rapazinhos zombam de Eliseu

23 Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

24 Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

и го фрлил на некоја гора, или во некој дол.“ А тој рече: „Немојте да испраќате!“

17Но тие настојуваа пред него многу, та му здодеаја, па им рече: „Испратете!“ И испратија педесет души, кои бараа три дена, но не го најдоа,

18и се вратија кај него, додека тој беше во Ерихон; и тој им рече: „Нели ви говорев: не одете!“

Елисеј го очистува изворот на Ерихон

19Тогаш жителите на градот му кажаа на Елисеј: „Ете, како што гледаш, господаре, положбата на овој град е добра; но водата е лоша и земјата е бесплодна.“

20А тој рече: „Дајте ми нова чаша и турете во неа сол.“ И му дадоа.

21Тој отиде кај изворот на водата, ја фрли во неа солта и рече: „Вака вели Господ: ‚Јас ја оздравувам оваа вода; и во иднина нема да доаѓа од неа ни смрт, ни бесплодност.‘“

22И водата остана здрава до денес, според зборот што го кажа Елисеј.

Бог ги казнува децата што му се потсмеваат на Елисеј

23Оттаму тој отиде во Ветил. Кога одеше по патот, мали деца излегоа од градот, му се потсмеваа и му велеа: „Врви, ќелавко! Врви, ќелавко!“

24Тој се сврте, ги виде и ги проколна во името Господово. Тогаш излегоа од гората две мечки и раскинаа од нив четириесет и две деца.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[25]Оттука отиде на горатa Кармил, а оттаму се врати во Самарија.

2 Царевите 3

Јорам, цар на Израел

[1]Јорам, синот на Ахав, стана цар над Израел во Самарија во осумнаесеттата година од владеењето на јудејскиот цар Јосафат и царуваше дваесет години.

[2]Тој правеше зло пред очите на Господ, но не така, како татко му и мајка му, зашто ја собори статуата на Ваал што ја беше направил татко му;

[3]Сепак, тој се приврза кон гревовите на Јеровоам, Наватовиот син, кој го наведе Израел да прави гревови, и не отстапуваше од нив.

Во воен поход против моавската земја

[4]Моавскиот цар Меша имаше многу добиток и му испраќаше на израелскиот цар по сто илјади јагниња и по сто илјади неистрижени овни.

[5]Но, штом умре Ахав, моавскиот цар се одметна од израелскиот цар.

[6]Во она време царот Јорам излезе од Самарија и ги преброи сите Израелци,

[7]па отиде и испрати да му кажат на јудејскиот цар Јосафат: „Моавскиот цар се одметна од мене. Ќе дојдеш ли со мене во војна против Моав?“ Тој одговори: „Ќе дојдам; Јас сум со тебе. Мојот народ е и твој народ, а моите коњи се и твои коњи.“

[8]И рече: „По кој пат да одам?“ Тој рече: „По патот низ едомската пустина.“

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[9]И тргнаа израелскиот цар, јудејскиот цар и едомскиот цар, и одеа по заобиколен пат седум дена, и немаше вода за војската и за добитокот што одеше по нив.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[10]Тогаш рече израелскиот цар: „Ах! Господ ги изведе овие тројца цареви за да ги предаде во раката на Моав."

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

[11]Но Јосафат рече: „Нема ли тука пророк Господов, па преку него да Го прашаме Господ?" Одговори еден од слугите на израелскиот цар и рече: „Тука е Елисеј, Шафатовиот син, кој полеваше вода на Илиевите раце."

[12] Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

[12]И рече Јосафат: „Во него има слово Господово." И отидоа кај него израелскиот цар и Јосафат и едомскиот цар.

[13] Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[13]И му рече Елисеј на израелскиот цар: „Што имаш ти со мене! Оди кај пророците на татковците свои и кај пророците на својата мајка." И му кажа израелскиот цар: „Не, зашто Господ ги изведе овде овие тројца цареви за да ги предаде во раката на Моав."

[14] Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

[14]И рече Елисеј: „Се колнам во живиот Господ Саваот, пред Кого стојам! Ако не го почитував Јосафат, јудејскиот цар, не би те почитувал и не би те погледнал;

[15] Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

[15]туку повикајте ми свирач." И кога свирачот свиреше, тогаш раката Господова се допре до Елисеј,

[16] Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

[16]и тој рече: „Вака говори Господ: ‚Направете ја оваа долина јама до јама'

[17] Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

[18] Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

[19] Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[17]зашто вака вели Господ: ‚нема да видите ветар и нема да видите дожд, а оваа долина ќе се наполни со вода, од која ќе пиете вие и вашиот ситен и крупен добиток;‘

[18]но тоа е малку пред очите на Господ: Тој и Моав ќе го предаде во рацете ваши,

[19]и ќе ги поразите сите укрепени градови и сите главни градови, и ќе ги исечете сите добри дрвја, и ќе ги запрете сите извори, и сите добри ниви и ќе ги затрупате со камења.“

[20]Утредента, додека се принесуваше принос, одеднаш потече вода по патот од Едом, и земјата се наполни со вода.

[21]Кога слушнаа Моавците дека царевите доаѓаат да војуваат со нив, беа собрани сите што носат појас и постари, па застанаа на границата.

[22]Изутрината станаа рано, кога сонцето изгреа над водата; на Моавците таа вода оддалеку им се причини црвена како крв.

[23]И тие рекоа: „Тоа е крв; се степале царевите меѓу себе и се истребиле еден со друг. А сега на плен, Моаве!“

[24]И тие дојдоа до израелскиот логор. Станаа Израелците и удрија по Моавците, кои почнаа да бегаат од нив, но, тие и понатаму трчаа по нив за да ги дотепаат.

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.
[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

[2] Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

[25]И ги разрушија градовите, и во секоја добра нива секој фрли по еден камен, и ја наполнија, и сите водни извори ги затрупаа, и сите плодни дрвја ги исекоа. Само во Кир-Харешет ги оставија камењата на ѕидините. Но и него праќарите го опколија и го разрушија.

[26]Кога моавскиот цар виде дека ја губи битката, зеде со себе седумстотини мажи, наоружани со меч за да се пробијат кон едомскиот цар, но не можеа.
[27]И тој го зеде својот првороден син, кој требаше да царува по него, и го принесе како жртва сепаленица врз ѕидот. Тоа предизвика големо гадење кај Израелците, и тие се повлекоа од него и се вратија во земјата своја.

2 Царевите 4

[1]Една од жените на пророчките синови со плачење му говореше на Елисеј: „Твојот слуга, мажот мој, умре; а ти знаеш дека твојот слуга имаше страхопочит кон Господ; сега дојде заемодавачот да ги земе двете мои деца за робје.“
[2]Елисеј ѝ рече: „Што да направам за тебе? Кажи ми што имаш дома?“ Таа одговори: „Слугинката твоја ништо нема во домот свој, освен еден сад со масло.“

[3] Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

[4] Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

[5] Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

[6] Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

[7] Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Eliseu e a sunamita

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[3]А тој рече „Оди и побарај садови однадвор, од сите твои соседи, празни садови; собери доволно,“

Елисеј ѝ помага на една вдовица

[4]„Потоа оди и затвори ја вратата зад себе и зад синовите свои и налевај во сите тие садови; полните ставај ги настрана.“

[5]Таа си отиде од него и ја затвори вратата зад себе и зад синовите свои. Тие ѝ подаваа, а таа налеваше.

[6]Кога беа наполнети садовите, таа му рече на синот свој: „Дај ми уште еден сад.“ Тој ѝ рече: „Нема повеќе садови.“ И маслото престана да тече.

[7]Таа дојде и му раскажа на Божјиот човек. Тој ѝ рече: „Оди, продај го маслото и исплати ги долговите свои; а со тоа што ќе остане, ќе живееш со синовите свои.“

Елисеј во градот Сунем

[8]Еден ден Елисеј отиде во Сунем. Таму една богата жена го покани во домот свој да јаде леб, и тој, секогаш кога ќе минеше, навратуваше таму да јаде леб.

[9]Таа му рече на мажот свој: „Ете, јас знам дека Божјиот човек, кој постојано минува покрај нас, е свет;

[10]да му направиме мала горна соба над ѕидот и да му ставиме таму легло и маса, и стол и светилник, та кога доаѓа кај нас, да се повлекува таму.“

[11]Еден ден Елисеј отиде таму, се качи во горната соба своја и си легна таму,

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[12]па му кажа на слугата свој Гиезиј: „Повикај ја Сунамитката.“ Тој ја повика, и таа застана пред него.

[13]И му рече: „Кажи ѝ: ‚ете, ти толку се грижиш за нас; што да направиме за тебе? Има ли потреба да му проговориме за тебе на царот, или на воениот началник!‘“ Таа одговори: „Не, јас живеам меѓу народот свој.“

[14]Елисеј продолжи и рече: „Тогаш што да направиме за неа?“ И рече Гиезиј: „Ете, таа нема син, а мажот нејзин е стар.“

[15]И рече Елисеј: „Повикај ја.“ Тој ја повика, и таа застана на вратата.

[16]Елисеј ѝ рече: „По една година, во ова исто време, ти ќе држиш на раце син.“ Таа рече: „Не, господаре мој, човеку Божји, немој да ја лажеш слугинката своја.“

[17]И жената остана бремена и роди син на другата година, во она исто време, како што ѝ кажа Елисеј.

Елисеј го враќа во живот синот на домаќинката

[18]Детето порасна и еден ден отиде кај татко си, кај жетварите.

[19]И му кажа на татко си: „Главата, главата ме боли.“ А тој му рече на слугата свој: „Одведи го кај мајка му!“

[20]Го зеде и го одведе кај мајка му. И тоа седеше во скутот нејзин до пладне и умре.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

[28] Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

[29] Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

[21]Таа отиде и го положи во леглото на Божјиот човек, го затвори и излезе,

[22]па го повика мажот свој и рече: „Испрати ми еден од слугите и една од магариците; ќе одам кај Божјиот човек и ќе се вратам.“

[23]А тој ја праша: „Зошто ќе одиш кај него? Денес не е нов месец, не е ни сабота.“ Но таа рече: „Биди спокоен.“

[24]И ја оседла магарицата и му кажа на слугата свој: „Води и врви; не запирај додека не ти кажам.“

[25]И тргнаа и дојдоа кај Божјиот човек, на горана Кармил. А кога Божјиот човек ја виде оддалку, му кажа на слугата свој Гиезиј: „Еве ја онаа Сунамитка;

[26]трчај да ја пресретнеш и да ја прашаш: ‚здрава ли си, здрав ли е мажот нејзин, здраво ли е детето?‘“ – Таа одговори: „Здрави сме.“

[27]А кога дојде кај Божјиот човек на гората, се фати за нозете негови. И Гиезиј се доближи за да ја отстрани; но Божјиот човек рече: „Остави ја, душата ѝ е огорчена, а Господ ја сокри од мене и не ми јави.“

[28]И таа рече: „Барав ли јас од мојот господар син? Не зборував ли: немој да ме лажеш?“

[29]Тој тогаш му рече на Гиезиј: „Препаши се преку половината и земи го стапот мој во раката и врви; ако сретнеш некого, не го поздравувај; а ако некој те поздрави, не му одговарај; и стави го стапот врз лицето на детето!“

[30] Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

[31] Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

[32] Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

[33] Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

[34] Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

[35] Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

[36] Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

[37] Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

A morte que havia na panela é tirada

[38] Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e

[30]А мајката на детето рече: „Се колнам во живиот Господ и во животот на твојата душа! Нема да те оставам.“ Тогаш и тој стана и тргна по неа.

[31]Гиезиј отиде пред нив и го стави стапот врз лицето на детето. Но не се чу ни глас, ни одговор. И му излезе во пресрет, му соопшти и рече: „Детето не се разбудува.“

[32]И Елисеј влезе во куќата, и ете, умрено дете лежи на леглото негово.

[33]И влезе, ја затвори вратата зад себе и Му се помоли на Господ;

[34]потоа се качи, легна врз детето, ја стави устата своја врз неговата уста, очите свои врз неговите очи, и дланките свои врз неговите дланки, и се простре врз него, и телото на детето се загреа.

[35]Елисеј стана и почна да оди по собата натаму – наваму; потоа пак се качи и се простре врз него. И детето кивна седумпати и ги отвори очите свои.

[36]И тој го повика Гиезиј и му рече: „Повикај ја Сунамитката!“ И тој ја повика. Таа дојде кај него, и тој рече: „Земи си го синот свој!“

[37]Таа се доближи, падна пред нозете негови и се поклони до земја; потоа го зеде синот свој и излезе.

Чудо со отровното јадење

[38]А Елисеј се врати во Гилгал. Во таа земја имаше глад, и синовите пророчки седеа пред него. И тој му кажа на

faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

[39] Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

[40] Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

[41] Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

[42] Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

[43] Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

[44] Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

[1] Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele

слугата свој: „Стави го големиот котел и свари леќа за пророчките синови.“

[39]И излезе еден од нив во полето да собира треви. Најде еден корен од дива лоза, и набра од неа полн скут диви плодови, се врати и ги стави во котелот со леќа, зашто не ги познаваше.

[40]Им поставија да јадат. Но штом почнаа да ја јадат леќата, извикаа и велеа: „Смрт има во котелот, човеку Божји!“ И не можеа да јадат.

[41]А тој рече: „Дајте брашно!“ И го истури во котелот и му рече на Гиезиј: „Стави им на луѓето, нека јадат.“ И во котелот не остана ништо отровно.

Елисеј нахранува сто луѓе

[42]Дојде еден човек од Ваал-Шалиша и му донесе на Божјиот човек леб од првите плодови – дваесет јачмени лепчиња и млади зрна во класови. И рече Елисеј: „Дај им на луѓето да јадат.“

[43]И рече слугата негов: „Како да го поставам тоа пред сто луѓе?“ А тој рече: „Дај им на луѓето, нека јадат, зашто така вели Господ: ќе се наситат, и ќе остане.“

[44]Тој им даде, и тие се наситија, и остана уште, според словото Господово.

2 Царевите 5

Лепрозниот Нааман оздравува

[1]Нааман, војсководецот на арамејскиот цар, беше голем човек пред господарот свој и почитуван, зашто преку него

o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

Господ им беше дал победа над Арамејците; и тој човек кој беше одличен војник, беше лепрозен.

[2] Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

[2]Еднаш Арамејците излегоа во чети и запленија од израелската земја едно мало девојче, и тоа ѝ служеше на Наамановата жена.

[3] Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

[3]Таа ѝ рече на господарката своја: „О, да отидеше мојот господар кај пророкот, кој е во Самарија, тој ќе ја симнеше од него лепрата."

[4] Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

[4]Тогаш Нааман отиде и му го кажа тоа на господарот свој, велејќи: „Така и така вели девојчето што е од израелската земја."

[5] Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

[5]И арамејскиот цар му рече на Нааман: „Стани, оди, јас пак, ќе испратам писмо до израелскиот цар." Тој отиде, земајќи со себе десет кикари сребро, шест илјади шекели злато и десет промени облека;

[6] Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

[6]и му го однесе на израелскиот цар писмото, во кое се велеше: „Заедно со ова писмо, ете, го испраќам кај тебе Нааман, мојот слуга, да ја симнеш од него лепрата негова."

[7] Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

[7]Израелскиот цар, откако го прочита писмото, ја раскина облеката своја и рече: „Зар сум јас Бог да умртвувам и да оживувам, та испраќа кај мене да ја симнам од овој човек лепрата негова? Ете, знаете сега и гледајте дека тој бара повод за непријателство против мене."

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas

[8]Кога Божјиот човек Елисеј слушна дека израелскиот цар ја раскинал

vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

облеката своја, испрати да му речат на царот: „Зошто ја раскина облеката своја? Нека дојде кај мене и нека познае дека има пророк во Израел.“

9 Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

9И дојде Нааман со коњите свои и со колите свои и застана пред влезот на Елисеевиот дом.

10 Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

10Тогаш Елисеј го испрати кај него слугата свој да му каже: „Оди, искапи се седумпати во Јордан, и телото твое ќе се обнови, и ќе бидеш чист.“

11 Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

11Се разгневи Нааман и си тргна, велејќи: „Ете, јас мислев дека тој ќе излезе, ќе застане и ќе го повика името на Господ, својот Бог, ќе ја стави раката своја на местото и ќе ја симне лепрата;

12 Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

12зарем дамаските реки Авана и Парпар не се подобри од сите израелски води? Не можев ли да се искапам во нив и да се исчистам?“ Па се сврте и си отиде налутен.

13 Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

13Му се доближија слугите негови и му рекоа, велејќи: „Татко, да ти кажеше пророкот да направиш нешто потешко, немаше ли да го направиш. А камо ли сега, кога ти рече само: искапи се, и ќе бидеш чист!“

14 Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

14Тој отиде и се потопи во Јордан седумпати, според зборовите на Божјиот човек, и телото му се обнови како тело на мало дете и се исчисти.

15 Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em

15Тогаш се врати кај Божјиот човек, тој и сите придружници негови, дојде, застана пред него и рече: „Еве, познав

toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou

дека по целата земја нема Бог, освен во Израел; прими, пак сега дар од твојот слуга.“

[16]Елисеј одговори: „Се колнам во живиот Господ, пред чие лице стојам! Нема да го примам.“ Оној го принудуваше даземе, но тој не се согласи.

[17]И рече Нааман: „Штом е така, нека му дадат на твојот слуга земја, колку што можат да носат две маски, зашто во иднина слугата твој нема да принесува сепаленици и жртви на други богови, освен на Господ;

[18]само, еве што да му прости Господ на слугата твој: кога мојот господар оди во храмот на Римон за да се поклони таму и се потпре врз раката моја, и јас се поклонам во домот на Римон, тогаш Господ да му прости на слугата твој за поклонувањето мое во домот на Римон.“

[19]А тој му рече: „Оди си со мир!“ И тој отиде од него и прилично се оддалечи.

Престапот на Гиезиј

[20]Тогаш Гиезиј, слугата на Божјиот човек Елисеј рече: „Ете, мојот господар не сакаше да го земе од раката на тој Арамеец Нааман, она што го беше донел. Се колнам во Господ! Ќе потрчам по него и ќе земам нешто од него.“

[21]И потрча Гиезиј по Нааман. Нааман виде дека некој трча по него, слезе од

do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

колата да го пресретне и рече: „Дали си со мир?“

[22]Тој одговори: „Со мир сум; мојот господар ме испрати да кажам: ете, сега дојдоа кај мене од Ефремовата Гора две момчиња од пророчките синови; дај ми еден кикар сребро и две промени облека.“

[23]И Нааман рече: „Земи, ако сакаш, два кикара.“ И многу го молеше. Тогаш тој заврза два кикара сребро во две торби и две промени облека и им ги даде на двајцата слуги свои, та ги понесоа пред него.

[24]Кога тој дојде до брегот, ги зеде од рацете нивни и ги сокри во домот свој. И ги отпушти луѓето, и тие си отидоа.

[25]Кога дојде и се јави пред господарот свој, Елисеј го праша: „Од каде доаѓаш, Гиезиј?“ Тој одговори: „Никаде не одел слугата твој.“

[26]Тој му рече: „Зарем срцето мое не те придружуваше, кога оној човек се врати од колата своја да те пресретне? Време ли е да се земе сребро и да се зема облека, или маслинови дрвја и лозја, ситен или крупен добиток, слуги или слугинки?

[27]Затоа, Наамановата лепра нека се залепи на тебе и на потомството твое засекогаш.“ И тој излезе од него бел како снег од лепрата.

2 Царевите 6

Чудото со секирата

[1] Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.
[2] Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

[3] Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

[4] E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.
[5] Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.
[6] Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,
[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.
[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[1]Тогаш пророчките синови му кажаа на Елисеј: „Ете, просторот каде живееме кај тебе, е тесен за нас;
[2]да одиме до Јордан, да земеме оттаму секој по една греда и да си направиме таму живеалиште.“ Тој им рече: „Одете!“
[3]А еден од нив рече: „Направи ни милост, дојди и ти со слугите твои.“ Тој одговори: „Ќе дојдам.“
[4]И тргна со нив, дојдоа до Јордан и почнаа да сечат дрвја.
[5]И додека еден соборуваше греда, секирата му падна во водата. Тој извика и рече: „Ах, господаре! А таа беше земена на заем!“
[6]Божјиот човек запраша: „Каде падна таа?“ Тој му го покажа местото. Тогаш Елисеј исече парче дрво, па го фрли таму, и секирата исплива.
[7]Тогаш му рече: „Земи си ја.“ Тој ја пружи раката и ја зеде.

Елисеј заробува дел од непријателската војска

[8]Кога арамејскиот цар тргна во војна против Израелците, се посоветува со своите офицери, велејќи: „Во тоа и тоа место ќе го поставиме својот логор.“
[9]Но, Божјиот човек испрати да му кажат на израелскиот цар: „Внимавај да не минуваш преку она место, зашто таму Арамејците се кријат во заседа.“
[10]И израелскиот цар испрати луѓе до тоа место, за кое му зборуваше и го опоменуваше Божјиот човек. Така се заштити оттаму повеќе пати.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[11]И му се вознемири срцето на арамејскиот цар поради тоа, и тој ги повика своите офицери и им рече: „Кажете ми, кој од нашите одржува врска со израелскиот цар?“

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[12]И рече еден од слугите негови: „Никој, господаре мој, царе; туку пророкот Елисеј, кој е во Израел, му ги соопштува на израелскиот цар и оние зборови што ти ги говориш во својата спална соба.“

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[13]Тогаш тој рече: „Одете, дознајте, каде е тој, и јас ќе испратам да го фатат.“ И му соопштија и рекоа: „Ете, тој е во Дотан.“

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[14]И испрати таму коњи и коли и многу војска. Дојдоа ноќе и го опколија градот.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

[15]Кога изутрината прислужникот на Божјиот човек стана и излезе, војската со коњи и коли беше околу градот. Прислужникот му рече: „Тешко, господаре! Што да правиме?“

[16] Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

[16]Тој одговори: „Не плаши се, зашто оние што се со нас, се повеќе од оние што се со нив.“

[17] Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

[17]Елисеј се помоли и рече: „Господи, отвори му ги очите да види.“ И Господ му ги отвори очите на прислужникот, и тој ја виде целата гора полна со коњи и огнени коли околу Елисеј.

[18] E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

[18]Кога Арамејците отидоа кај него, Елисеј Му се помоли на Господ и рече: „Погоди ги со слепило.“ И Господ ги

погоди со слепило, според зборот на Елисеј.

[19] Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

[19]Елисеј тогаш им рече: „Не е тоа патот, не е тоа градот, одете по мене, јас ќе ве одведам кај оној што го барате.“ И ги одведе во Самарија.

[20] Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

[20]Кога дојдоа во Самарија, Елисеј рече: „Господи, отвори им ги очите да видат.“ И Господ им ги отвори очите, и видоа дека се среде Самарија.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[21]Израелскиот цар, кога ги виде, го праша Елисеј: „Да ги убијам ли, татко мој?“

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[22]Но тој одговори: „Не убивај ги. Зарем со сабјата своја и со лакот свој ги зароби, та да ги убиваш? Дај им леб и вода; нека јадат и пијат, и нека си одат кај господарот свој.“

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

[23]Тој им приготви голема гозба, и тие јадеа и пиеја. Потоа ги пушти, и тие си отидоа кај господарот свој. Оттогаш тие арамејски ограбувачки групи не одеа веќе во израелската земја.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

[25] Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

Глад во Самарија

[24]Потоа арамејскиот цар Венадад ја собра целата своја војска, тргна и ја опседна Самарија.

[25]И настапи голем глад во Самарија, кога ја опседнуваа, така што една магарешка глава се продаваше за осумдесет шекели сребро, и четврт каб гулабова кал – за пет шекели сребро.

[26]Еднаш израелскиот цар одеше по ѕидот, и една жена му зборуваше со

плачење: „Помогни ми, господаре мој, царе.“

[27] Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

[27]Тој одговори: „Ако Господ не ти помогне, од каде ќе ти помогнам јас? Од гумното ли, од точилото ли?“

[28] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

[28]Ја праша уште царот: „Што ти е?“ А таа одговори: „Оваа жена ми рече: ‚дај го твојот син да го изедеме денес, а мојот син ќе го изедеме утре.‘

[29] Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

[29]И го сваривме мојот син и го изедовме. На другиот ден јас ѝ реков: ‚дај го и ти синот свој, да го изедеме.‘ Но таа го сокри синот свој.“

[30] Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

[30]Царот, откако ги слушна зборовите на жената, ја раскина облеката своја; и, одејќи по ѕидот, народот виде дека тој носи на своето голо тело вреќиште.

Eliseu prediz a abundância de víveres

[31] Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

[31]И царот рече: „Да ми испрати Бог најтешка казна и уште повеќе нека додаде, ако остане денес главата на Елисеј, Шафатовиот син, на него.“

Елисеј навестува крај на гладот

[32] Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

[32]А Елисеј седеше во домот свој, и старците седеа кај него. И испрати царот еден од своите слуги. Пред да дојде гласникот кај него, Елисеј им рече на старците: „Гледате ли дека тој, син на убиец, испрати да ми ја земат главата? Гледајте, кога ќе дојде гласникот, затворете ја вратата и притиснете го со вратата. А ете го и топотот на нозете на господарот негов по него!“

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que

[33]Додека уште говореше со нив, ете гласникот пристигна кај него, и му рече

este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

на Елисеј: „Ете какво зло од Господ! Што да чекаме во иднина од Господ?“

2 Reis 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o

2 Царевите 7

[1]Тогаш Елисеј рече: „Чујте го словото Господово: Вака вели Господ: ‚утре во ова време една сеа чисто брашно ќе чини еден шекел, а две сеи јачмен – еден шекел, пред портите на Самарија.‘“

[2]А дворјанинот, врз чија рака се потпираше царот, му одговори на Божјиот човек и рече: „Ако Господ отвореше дури и прозорци на небото, и тогаш ќе можеше ли да се случи такво нешто?“ А тој рече: „Ете, со очите свои ќе го видиш тоа, но не ќе јадеш од него.“

Напуштање на арамејскиот логор

[3]При влезот на портите имаше четворица лепрозни, и тие си говореа еден на друг: „Зошто да седиме тука, очекувајќи ја смртта?

[4]Ако сакаме да одиме во град, во градот има само глад, и таму ќе умреме; ако, пак, седиме тука, пак ќе умреме. Подобро да одиме во логорот на Арамејците: ако нè остават живи, ќе живееме; ако нè убијат, ќе умреме.“

[5]И станаа во самрак за да одат во арамејскиот логор. И дојдоа до крајот на логорот, и ете, таму нема ниеден човек.

[6]Зашто Господ беше направил така што во арамејскиот логор се слушна топот

ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

[7] Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

[8] Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

[10] Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

[11] Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

[12] Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que

од коли, 'ржење на коњи, шум од голема војска. И Арамејците си беа рекле еден на друг: „Навистина, израелскиот цар ги најмил против нас хитиските и египетските цареви за да нè избркаат.“

[7]Затоа беа станале и избегале во темнината и ги оставиле шаторите свои, и коњите свои, и магарињата свои – целиот логор, како што си бил, и беа избегале за да се спасат.

[8]И лепрозните дојдоа до крајот на логорот, влегоа во еден шатор, јадеа и пиеја, и зедоа оттаму сребро, и злато, и облека, па отидоа, та ги сокрија. Влегоа и во друг шатор, и оттаму зедоа плен, па отидоа и го сокрија.

Крај на опсадата и на гладот

[9]И си рекоа еден на друг: „Не правиме добро. Овој ден е ден за радосна вест; ако се забавиме и чекаме да се раздени, ќе бидеме виновни. Затоа да одиме и да соопштиме во царскиот дом.“

[10]Дојдоа, ги повикаа царските вратари и им раскажаа, велејќи: „Бевме во арамејскиот логор, и ете, таму нема ни човек, ни глас човечки, туку само врзани коњи, и врзани магариња, а шаторите, оставени како што си се.“

[11]Вратарите извикаа и ја соопштија веста во самиот царски двор.

[12]Преку ноќта царот стана и им кажа на слугите свои: „Ќе ви кажам што спремаат со нас Арамејците. Тие знаат

estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

дека страдаме од глад, та излегле од логорот да се сокријат во нивите, мислејќи вака: кога ќе излезат од градот, живи ќе ги фатиме и ќе навлеземе во градот.“

13 Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

13Одговори еден од слугите негови и му рече: „Да земеме пет коњи од останатите во градот, зашто и онака и тие ќе погинат како сето мноштво Израелци што остана во градот. Да испратиме и да видиме.“

14 Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

14И зедоа два впрегнати коња. И царот испрати по арамејската војска, велејќи: „Одете и видете!“

15 Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

15И одеа по нив до Јордан; а тоа, целиот пат беше посеан со облеки и други предмети што Арамејците ги беа исфрлиле во брзото свое бегање. Се вратија пратениците и му јавија на царот.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

16 Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

16Тогаш народот излезе и го разграби логорот на Арамејците, и една сеа чисто брашно се продаваше за еден шекел сребро, а две сеи јачмен – за еден шекел сребро, според словото Господово.

17 Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

17И царот го остави кај портите оној дворјанин, врз чија рака се потпираше, и народот го притисна на портите, и тој умре, како што беше рекол Божјиот човек, кога царот беше кај него.

18 Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

18Кога Божјиот човек му беше зборувал на царот вака: „Две сеи јачмен – за шекел, и една сеа чисто брашно – за шекел ќе се продава утре во ова време пред портите на Самарија,“

[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.
[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.
[5] Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

[19]тогаш тој дворјанин му одговори на Божјиот човек и рече: „Ако Господ дури и прозорци отвореше на небото, и тогаш можеше ли да биде такво нешто?“ А тој му рече: „Со очите свои ќе го видиш тоа, но нема да јадеш од него.“
[20]Така и стана со него: го изгази народот пред портите, и тој умре.

2 Царевите 8

Враќање на жената од Сунем

[1]И ѝ рече Елисеј на жената, чиј син го беше оживеал: „Стани и оди, ти и твоето семејство и насели се таму, каде што можеш да поживееш, зашто Господ повика глад, и тој ќе трае во оваа земја седум години.“
[2]Стана таа жена, и постапи според зборот на Божјиот човек: отиде таа и нејзиното семејство, и живееше во филистејската земја седум години.
[3]Откако изминаа седум години, се врати таа жена од филистејската земја и дојде да го моли царот за куќата своја и нивата своја.
[4]Царот тогаш разговараше со Гиезиј, слугата на Божјиот човек, и му рече: „Раскажи ми ги сите големи дела што ги извршил Елисеј.“

[5]А во тоа време, кога тој му раскажуваше на царот дека Елисеј оживеал еден умрен, – жената, чиј син беше оживеан, го молеше царот за куќата своја, и нивата своја. Тогаш Гиезиј рече: „Господаре мој, царе, таа е истата жена и

6 Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

Eliseu e Hazael de Damasco

7 Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

8 Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

9 Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

10 Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

11 Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

12 Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel;

овој е истиот син нејзин, кого Елисеј го оживеа.“

6Царот ја праша жената, и таа му раскажа. И ѝ даде царот еден дворјанин и рече: „Да ѝ се врати сѐ што е нејзино и сите приходи од нивата, од оној ден, кога ја напуштила земјата, досега.“

Елисеј и Азаил

7И дојде Елисеј во Дамаск, кога арамејскиот цар Венадад беше болен. Му јавија на Венадад и рекоа: „Тука дојде Божјиот човек.“

8Тогаш царот му рече на Азаил: „Земи дар и оди, пречекај го Божјиот човек и прашај Го преку него Господа, велејќи: ‚ќе оздравам ли од оваа болест?‘“

9Азаил отиде да го пречека и зеде дар и сѐ што е најдобро во Дамаск, колку што можат да носат четириесет камили, па отиде и застана пред лицето негово и му рече: „Твојот покорен слуга Венадад, арамејскиот цар, ме испрати кај тебе да прашам: ‚ќе оздравам ли од оваа болест?‘“

10Елисеј му одговори: „Оди и кажи му: ќе оздравиш. Меѓутоа, Господ му јави дека тој ќе умре.“

11И Елисеј го задржа својот поглед, и упорно гледаше во него, додека оној не се збуни. И тогаш Божјиот човек заплака.

12И Азаил праша: „Зошто плаче господарот мој?“ А тој одговори: „Затоа што знам, какво зло ќе им направиш на

deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

Израеловите синови: тврдините нивни на оган ќе ги предадеш, момците нивни со меч ќе ги погубиш, доенчињата нивни ќе ги убиеш и нивните бремени жени ќе ги расечеш.“

13 Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

13И му рече Азаил: „Што е твојот слуга? Дали имам некаква власт та да можам да направам така страшни работи?“ Елисеј му одговори: „Господ ми го покажа во тебе царот на Арам.“

14 Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

14Тој си отиде од Елисеј и дојде кај господарот свој. И тој го праша: „Што ти зборуваше Елисеј?“ Тој одговори: „Ми кажа дека ќе оздравиш.“

15 No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

15На другиот ден, меѓутоа, Азаил ја зеде покривката, ја натопи во вода и ја стави врз лицето негово, и царот умре. И на негово место стана цар Азаил.

O reinado de Jeorão
2 Crônicas 21.1-20

16 No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

17 Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

18 Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

19 Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

Јорам, цар на Јудеја
(2 Лет 21,2-20)

16По јудејскиот цар Јосафат, стана цар Јорам, синот на Јосафат, во петтата година од царувањето на Ахавовиот син Јорам, царот израелски.

17Тој беше на триесет и две години, кога стана цар, и царуваше осум години во Ерусалим;

18и одеше по патот на израелските цареви, онака како што постапуваше Ахавовиот дом, бидејќи Ахавовата ќерка му беше жена. Таа правеше зло пред очите на Господ.

19Но, Господ не сакаше да го погуби Јуда, заради својот слуга Давид, зашто Тој беше ветил дека ќе му даде светило

– нему и на неговите синови за сите времиња.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[20]Во неговите дни Едом се измолкна од раката на Јуда и си постави цар.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[21]И Јорам отиде во Цаир, со сите негови бојни коли. Тој се крена во една ноќ и ги нападна Едомците што го опколуваа, и заповедниците на колите, но народот избега во шаторите свои.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[22]Сепак, се спаси Едом од раката на Јуда до ден денес. Во исто време дигна бунт и Ливна.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[23]Другото за Јорам и сѐ што извршил, е опишано во летописите на јудејските цареви.

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[24]И почина Јорам кај своите предци, и беше погребан кај своите предци во Давидовиот град. А место него стана цар неговиот син Охозија.

O reinado de Acazias

2 Crônicas 22.1-6

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[25]Охозија, синот на јудејскиот цар Јорам, стана цар во дванаесеттата година од владеењето на Ахавовиот син Јорам, израелскиот цар.

Охозија, цар на Јудеја

(2 Лет 22,1-6)

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

[26]Охозија беше на дваесет и две години, кога стана цар, и царуваше една година во Ерусалим. А мајка му се викаше Готолија, ќерка на израелскиот цар Амвриј.

[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[27]Тој одеше по патот на Ахавовиот дом и го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ, онака, како и

Ахавовиот дом, зашто беше во роднинство со Ахавовиот дом.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[28]Тој отиде со Ахавовиот син Јорам во војна против арамејскиот цар Азаил во Рамот Галаадски, и Арамејците го ранија Јорам.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

[29]И царот Јорам се врати да се лекува во Јизреел од раните што му ги нанесоа Арамејците во Рамот, кога војуваше против арамејскиот цар Азаил. И Охозија, синот на Јорам, јудејски цар, дојде да го посети Ахавовиот син Јорам во Јизреел, бидејќи беше болен.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer.

2 Царевите 9

Јуј помазан за цар на Израел

[1]Пророкот Елисеј повика еден од пророчките синови и му рече: „Препашај си ја половината, земи го в рака овој сад со масло, па оди во Рамот Галаадски.

[2]Кога ќе дојдеш таму, најди го таму Јуј, синот на Јосафат, син Нимшиев, пристапи и кажи му да излезе меѓу своите браќа и воведи го во внатрешната соба;

[3]тогаш земи го садот со масло, излиј го врз главата негова и кажи: вака вели Господ: ‚Те помазувам за цар над Израел.‘ Потоа отвори ја вратата, па бегај и не чекај.“

[4]Момчето, слуга на пророкот, отиде во Рамот Галаадски.

[5]И кога пристигна, ете, заповедниците на војските испоседнале, а тој рече: „Имам нешто да ти кажам,

Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

заповеднику.“ Јуј праша: „Кому од нас?“ Тој одговори: „Тебе, заповеднику.“

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[6]Јуј стана и влезе в куќи. И момчето го изли маслото врз главата негова и му рече: „Вака вели Господ, Бог Израелов: ‚Те помазувам за цар над народот Господов, над Израел,‘

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[7]и ти ќе го истребиш домот на Ахав, твојот господар за да се одмаздам за крвта на Моите слуги – пророците, и за крвта на сите слуги Господови, паднати од раката на Језавела;

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[8]и ќе изгине целиот дом на Ахав, и ќе погубам во домот на Ахав сè што е машко, и оние што се во ропство, и оние што се на слобода во Израел,

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[9]и ќе постапам кон домот на Ахав како што постапив со домот на Јеровоам, синот на Нават, и со домот на Баша, синот на Ахија.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[10]А Језавела кучиња ќе ја изедат на јизреелското поле, и никој нема да ја погребе.“ Па ја отвори вратата и избега.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[11]И отиде Јуј кај слугите на господарот свој, и тие му рекоа: „Со мир ли? Зошто дојде тој безумник кај тебе?“ И им кажа: „Вие го знаете тој човек и што зборуваше.“

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[12]И рекоа: „Не е вистина, кажи ни.“ А тој рече: „Тоа и тоа ми кажа, велејќи: вака вели Господ: ‚Те помазувам за цар над Израел.‘“

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

[16] Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

[17] Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

[18] Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

[19] Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei:

[13]Тогаш тие побрзаа и секој си ја зеде својата наметка, и му послаа пред него по скалите, затрубија со труба и рекоа: „Јуј стана цар.“

Јуј подготвува завера против царот Јорам

[14]И стана Јуј, синот на Нимшиевиот син Јосафат, против Јорам, а Јорам се наоѓаше со сите Израелци во Рамот Галаадски на стража против арамејскиот цар Азаил.

[15]Во тоа време царот Јорам се беше вратил да се лекува во Јизреел од раните што му ги нанесоа Арамејците, кога војуваше против царот Азаил. И Јуј им рече: „Ако сте согласни со мене, никој нека не излегува од градот за да оди да извести во Јизреел.“

[16]Јуј се качи на својата кола и тргна за Јизреел, каде што лежеше Јорам, и каде што беше дошол јудејскиот цар Охозија за да го посети Јорам.

[17]На кулата во Јизреел стоеше стражар, и го здогледа Јехуевото мноштво, кога доаѓаше, и рече: „Многу луѓе гледам.“ И Јорам му рече: „Земи коњаник, испрати им го во пресрет и нека праша: ‚Со мир ли доаѓате?‘“

[18]И излезе коњаникот на коњ за да ги пресретне и рече: „Вака вели царот: – со мир ли доаѓате?“ И одговори Јуј: „Што ти е тебе – дали со мир доаѓам? Тргнувај по мене.“ И стражарот јави и рече: „Стигна до нив, но не се враќа.“

[19]Испратија друг коњаник; тој отиде кај нив и рече: „Вака вели царот: – со мир

Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[23] Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

[24] Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

[25] Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

[26] Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois,

ли доаѓаш?“ И рече Јуј: „Што ти е тебе – со мир ли доаѓам? Тргнувај по мене.“

[20]Стражарот пак јави и рече: „Стигна до нив, но не се враќа. А возењето, се чини, како да е на Нимшиевиот син Јуј, зашто тој вози така лудо.“

[21]Јорам рече: „Впрегнувај.“ И ја впрегнаа колата негова. Излегоа израелскиот цар Јорам и јудејскиот цар Охозија, секој на својата кола. Излегоа да го пресретнат Јуј, и се сретнаа со него во нивата на јизреелецот Навутеј.

Израелскиот цар Јорам умира

[22]Кога Јорам го виде Јуј, рече: „Со мир ли, Јуј?“ Тој одговори: „Каков мир при блудството на мајка ти Језавела и при многуте нејзини магии?“

[23]Тогаш Јорам се сврте и избега, велејќи му на Охозија: „Предавство, Охозија!“

[24]А Јуј го оптегна со раката лакот и го удри Јорам меѓу плешките негови, и стрелата го прободе срцето негово, и тој падна во колата своја.

[25]Тогаш Јуј му рече на својот заповедник Бидкар: „Земи, та фрли го во нивата на јизреелецот Навутеј, зашто сети се кога ние со тебе одевме двајцата зад татко му Ахав, и како Господ изрече врз него вакво пророштво:

[26]‚Навистина Јас ја видов вчера крвта на Навутеј и крвта на синовите негови, велеше Господ, и ќе ти се одмаздам во таа нива.‘ И така, земи, та фрли го во нивата, според словото Господово.“

toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

[27] À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

[28] Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[29] No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

A morte de Jezabel

[30] Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

Охозија, царот на Јудеја умира

(2 Лет 22,7-9)

[27]Јудејскиот цар Охозија, кога го виде тоа, избега по патот кон куќата што беше во градината. И се спушти по него Јуј и рече: „Удрете го и него во колата.“ Тоа стана на ритчето Гур, близу до Јивлеам. И тој избега во Мегидо, и таму умре.

[28]Слугите негови го пренесоа во Ерусалим и го погребаа во гробницата негова, кај неговите предци, во Давидовиот град.

[29]Беше единаесеттата година од владеењето на Јорам, синот на Ахав, кога во Јудеја стана цар Охозија.

Смртта на Језавела

[30]Јуј пристигна во Јизреел. А Језавела, откако слушна за тоа, стави црвило на лицето свое, ја накити главата своја и гледаше низ прозорецот.

[31]Штом Јуј влезе во портите, таа праша: „Дали носиш мир за Замвриј, убиецу на својот господар?“

[32]Тој ги крена очите кон прозорецот и праша: „Кој е со мене, кој?“ И го свртеа погледот кон него двајца-тројца дворски слуги.

[33]Тогаш тој им рече: „Фрлете ја!“ Тие ја фрлија, и крвта ѝ се разлеа по ѕидот и по коњите, и ја изгазија.

[34]И кога дојде Јуј, јадеше, пиеше и рече: „Најдете ја онаа проклетница и погребете ја, бидејќи е царска ќерка.“

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

[35]Отидоа да ја погребат, но од неа не најдоа ништо, туку само черепот, нозете и шаките од рацете.

[36]Се вратија и му соопштија, а тој рече: „Такво беше словото на Господ што го изрече Тој преку слугата Свој Илија од Тишбе, велејќи: ‚Трупот на Језавела ќе го изедат кучиња на Јизреелското поле.

[37]Језавелиниот труп ќе биде на Јизреелското поле како ѓубре на нива, та никој не ќе може да каже: „ова е Језавела.“‘“

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

[2] Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

[3] escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

[4] Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

[5] Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os

2 Царевите 10

Колеж над потомците на Ахав

[1]Ахав имаше седумдесет синови во Самарија. Јуј напиша писма и ги испрати во Самарија до управителите на градот, старешините и воспитувачите на Ахавовите деца со аква содржина:

[2]„Кога ќе стигне до вас ова писмо, бидејќи се кај вас синовите на господарот ваш, а исто така кај вас се и колите и коњите, и утврдениот град и оружјето, –

[3]изберете го најдобриот и најдостојниот од синовите на господарот свој, поставете го на престолот на татко му и војувајте за домот на господарот свој.“

[4]Тие се уплашија многу и рекоа: „Ете, двајца цареви не издржаа пред него, а како ќе издржиме ние?“

[5]Тогаш управникот на царскиот дворец, воениот командант и на управителот

tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

на градот, старешините и воспитувачите испратија гласници да му кажат на Јуј: „Ние сме твои слуги и што ќе ни кажеш, ќе направиме; никого нема да поставиме за цар; прави што ти е волја.“

6 Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

6Тој повторно им напиша вакво писмо: „Ако сте мои и ако се покорувате на зборот мој, земете ги главите на синовите на вашиот господар и дојдете утре во ова време кај мене во Јизреел.“ А царските синови беа седумдесет на број, и ги воспитуваа највидните во градот.

7 Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

7Кога стигна до нив писмото, тие ги зедоа царските синови и ги заклаа – сите седумдесет, ги ставија главите нивни во кошници и му ги испратија во Јизреел.

8 Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

8Дојде гласникот, го извести и рече: „Ги донесовме главите на царските синови.“ И тој рече: „Поставете ги во два купа пред влезот на портите до утре.“

9 Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

9Изутрината тој излезе, застана и му рече на сиот народ: „Вие не сте виновни. Еве, јас востанав против господарот свој и го убив, но сите овие кој ги уби?

10 Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

10А сега знајте дека нема да пропадне на земјата ниедно слово Господово што Тој го изрекол за Ахавовиот дом; Господ го направи тоа што го изрече преку Својот слуга Илија.“

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

Jeú encontra a Jonadabe

[15] Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

[16] e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

[17] Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

[11]И Јуј ги уби сите други од семејството на Ахав во Јизреел, и сите големци негови, и блиски негови, и свештениците негови, така што од него не остана ниту еден.

Колеж над Ахавовите браќа

[12]Потоа стана, тргна и дојде во Сама-рија. По патот, кога се наоѓаше близу до Бет-Екед-Роим,

[13]Јуј ги сретна браќата на јудејскиот цар Охозија и ги праша: „Кои сте вие?“ Тие одговорија: „Ние сме браќата на Охозија, одиме да видиме, здрави ли се синовите на царот и синовите на царицата.“

[14]А тој рече: „Фатете ги живи.“ Ги фатија живи и ги заклаа сите четирие-сет и двајца, кај кладенецот на Бет-Екед, и од нив не остана ниту еден.

[15]Оттаму тргна и се сретна со Рихавовиот син Јонадав, кој му доаѓаше во пресрет; го поздрави и му рече: „Дали е твоето срце така искрено кон моето, како што е моето срце кон твоето?“ Јонадав одговори: „Да.“ Тогаш му рече: „Ако е така, дај ја раката своја.“ И тој ја подаде раката, и тој го качи на колата кај себе.

[16]И рече: „Тргнувај со мене и гледај ја мојата ревност кон Господ.“ И го наместија во колата.

[17]Кога дојде во Самарија, тој ги уби сите преживеани од родот на Ахав во Самарија, така што сосема го истреби,

според словото на Господ што му го беше кажал на Илија.

Jeú mata os adoradores de Baal

[18] Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

[19] Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

[20] Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

[21] Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele

Уништување на култот кон Ваал

[18]Тогаш Јуј го собра сиот народ и рече: „Ахав малку му служеше на Ваал; Јуј ќе му служи повеќе.

[19]Затоа, свикајте ги кај мене сите пророци на Ваал, сите негови служители и сите негови свештеници, – никој да не отсуствува, зашто ќе му принесам голема жртва на Ваал. А секој што нема да дојде, нема да остане жив.“ Јуј го правеше тоа со лукавство за да ги истреби Вааловите служители.

[20]Тогаш рече Јуј: „Свикајте празничен собор за Ваал.“ И прогласија собор.

[21]Тогаш Јуј испрати гласници по сиот Израел, и дојдоа сите Ваалови служители; не остана ниеден да не дојде; и влегоа во храмот на Ваал, и Вааловиот дом се исполни открај докрај.

[22]И му кажа на чуварот на одеждите: „Донеси одежди за сите Ваалови служители!“ И тој им донесе одежди.

[23]Јуј влезе со Рихавовиот син Јонадав во домот Ваалов и им кажа на Вааловите служители: „Испитајте и разгледајте, дали се наоѓа некој од служителите на Господ, зашто тука треба да бидат само Вааловите служители.“

[24]И тие пристапија да принесуваат жртви сепаленици и приноси. А Јуј постави надвор од домот осумдесет мажи и рече: „Ако некој од вас допушти да избега макар еден од овие мажи што ви

que o deixar escapar responderá pela vida dele.

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

ги предавам во ваши раце, со својата душа ќе плати за неговата душа.“

[25]Кога жртвите сепаленици беа принесени, Јуј им рече на телохранителите и на дворјаните: „Одете, убијте ги, та ниеден да не излезе!“ Телохранителите и дворјаните ги убија со сечилото на мечот и ги исфрлија, и навлегоа дури во самото светилиште на Вааловиот храм.

[26]Ги изнесоа идолите од Вааловото светилиште и ги изгореа;

[27]потоа го разбија Вааловиот жртвеник, го разрушија Вааловото светилиште и го претворија во јама за ѓубриште, до ден-денес.

Јуј, цар на Израел

[28]Така го истреби Јуј Ваал од израелската земја.

[29]Но од гревовите на Наватовиот син Јеровоам што го беше навел во грев Израел, од нив Јуј не отстапи – од златните телиња што беа во Ветил и во Дан.

[30]Тогаш Господ му рече на Јуј: „Поради тоа што доброволно го изврши она што беше праведно пред очите Мои – го исполни над Ахавовиот дом сè она што Ми беше на срце, твоите синови ќе седат до четвртото колено на Израеловиот престол.“

[31]Но Јуј не внимаваше со сето срце да оди според законот на Господ, Бог Израелов. Тој не отстапуваше од гревовите на Јеровоам, кој го беше навел во грев Израел.

A morte de Jeú

32 Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

33 desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

34 Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

35 Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

36 Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

32Во тие денови Господ почна да откинува делови од Израел и Азаил ги биеше по сите израелски предели:

33на исток од Јордан, целата земја Галаад, племето Гадово, Рувимово, Манасиево, од Ароер, кој е на брегот од потокот Арнон – целиот Галаад и Башан.

34Другото за Јуј и за сè што тој го изврши, и за јуначките подвизи негови, е опишано во летописите на израелските цареви.

35И почина Јуј кај своите предци, и го погребаа во Самарија. На негово место се зацари неговиот син Јоахаз.

36Јуј цаpуваше над Израел во Самарија дваесет и осум години.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá
2 Crônicas 22.10-12

1 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

2 Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

3 Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

Joás ungido rei de Judá
2 Crônicas 23.1-11

4 No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez

2 Царевите 11

Готолија ја превзема власта во Ерусалим
(2 Лет 22,10-12)

1Готолија, мајката на Охозија, кога виде дека синот нејзин умре, стана и го истреби сиот царски род.

2Но Јехошева, ќерката на царот Јорам, сестра на Охозија, го зеде Ахазиевиот син Јоас и го украде од убиваните царски синови, заедно со неговата доилка, и ги сокри од Готолија во спалната. Така тој не беше убиен.

3И го криеја со неа во Господовиот дом шест години, а во тоа време Готолија цаpуваше над земјата.

Јоас посветен за цар
(2 Лет 23,1-21)

4На седмата година Јодај испрати да ги повикаат началниците на царската

entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

[5] Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

[6] e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

гарда и телохранителите, ги доведе кај себеси во домот Господов, склучи со нив сојуз, ги заколна во домот Господов и им го покажа царскиот син.

[5]Тој им заповеда, велејќи: „Еве што ќе направите: едната третина од вас што доаѓа на служба во сабота, ќе стои на стража кај царскиот дом;

[6]другата третина – кај Сурските Порти; и третата третина – кај портите зад телохранителите, и ќе стоите на стража во домот за да не стане насилство.

[7]И два одреда од вас, од сите што си одат од служба во сабота, ќе стојат на стража кај домот Господов, околу царот;

[8]и опколете го царот од сите страни, секој со оружјето свое в рака; секој што ќе влезе во редовите, да биде убиен; и бидете кај царот, кога излегува и кога влегува.“

[9]Стотниците направија сè што заповеда свештеникот Јодај; секој ги зеде луѓето свои што доаѓаа на служба во сабота и кои се враќаа од служба во сабота, и дојдоа кај свештеникот Јодај.

[10]И свештеникот им ги раздаде на стотниците копјата и штитовите на царот Давид што се наоѓаа во домот на Господ.

[11]И застанаа телохранителите, секој со оружје в рака, од десната страна на домот до левата страна на домот кај жртвеникот и кај домот, околу царот.

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

[12]Тогаш Јодај го изведе царскиот син, му стави царски венец и украси, го зацарија, го помазаа, ракоплескаа и извикуваа: „Да живее царот!“

A morte de Atalia
2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[13]Кога Готолија го слушна гласот на растрчаниот народ, отиде кај народот во домот Господов.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14]А таму: ете, царот стои на повисоко место, според обичајот, и пред царот заповедниците и свирачите. Сиот народ на земјата се весели, и трубат со труби. Готолија ја раскина облеката своја и извика: „Предавство, предавство!“

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15]Свештеникот Јодај им заповеда на заповедниците над војската, и им рече: „Изведете ја надвор од редовите, а кој ќе тргне по неа, убијте го со меч!“ Свештеникот мислеше да не ја убијат во домот Господов.

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[16]Ѝ направија место и таа мина низ коњскиот влез за царскиот двор и таму беше убиена.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

[17]И Јодај направи завет меѓу Господ, меѓу царот и народот, тие да бидат народ Господов.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o

[18]Тогаш сиот народ отиде во домот на Ваал, ги срушија жртвениците негови, и идолите негови сосема ги уништија, а Вааловиот жрец Матан го убија пред

sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

2 Reis 12

O reinado de Joás
2 Crônicas 24.1-14

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua

жртвениците. И свештеникот постави стража над домот Господов.

[19]И ги зеде стотниците, и телохранителите, и брзоодците, и сиот народ од земјата, и го придружија царот од домот Господов, и отидоа по патот низ телохранителските порти во царскиот дом; и тој седна на царскиот престол.

[20]Сиот народ на земјата се веселеше, и градот се успокои. А Готолија ја убија со меч во царскиот дом.

2 Царевите 12

Јоас, цар на Јудеја
(2 Лет 24,1-3)

[1]Јоас беше на седум години, кога стана цар.

[2]Тој стана цар во седмата година од владеењето на Јуј и царуваше во Ерусалим четириесет години. Мајка му се викаше Цивија, од Вирсавија.

[3]А Јоас го правеше она што беше правилно пред очите на Господ во сите денови додека го поучуваше свештеникот Јодај;

[4]само идолските светилишта не беа урнати; народот уште принесуваше жртви и кадеше по тие светилишта.

[5]Јоас им кажа на свештениците: „Сите пари од посветените дарови што се донесуваат во домот Господов, парите кои некому му се наметнати со

avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

[6] Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

[7] Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

[8] Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

[9] Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

[10] Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

процена, и парите што некои по сопствена волја ги принесуваат во домот Господов;“

Јоас се завзема за обновување на храмот
(2 Лет 24,4-14)

[6]„Свештениците нека ги приберат, секој од својот познат, и со нив нека го поправат расипаното во храмот, насекаде, каде што ќе се најде оштетено.“

[7]Но бидејќи до дваесет и третата година на царот Јоас свештениците не ги поправаа расипаните работи во храмот, [8]царот Јоас го повика тогаш свештеникот Јодај и свештениците и им рече: „Зошто не ги поправате расипаните работи во храмот? Отсега нема веќе да прибирате пари од своите познати, туку ќе ги оставате за поправка на храмот.“

[9]И свештениците се согласија да не прибираат веќе кај себе пари од народот за поправки во храмот.

[10]Тогаш свештеникот Јодај зеде едно ковчеже, му направи одозгора отвор и го стави до жртвеникот десно, каде што влегуваа во домот Господов. И свештениците што стоеја на стража кај вратата, ги пуштаа таму сите пари што се внесуваа во домот Господов.

[11]И кога ќе видеа дека има многу пари во ковчежето, доаѓаше царскиот писар и првосвештеникот и ги врзуваа во торби и ги пребројуваа парите што се наоѓаа во домот Господов,

[11] O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

[13] Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

[14] Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

[15] Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

[16] Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

[17] Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

[12]а преброените пари ги предаваа во рацете на определените за надзорници на домот Господов, и тие им плаќаа на дрводелците што работеа во домот Господов,

[13]и на ѕидарите, и на каменоделците, и за купување дрва и делкани камења, за поправки во домот Господов, и за сè што се трошеше за одржување на храмот.

[14]Но за домот Господов не беа направени ни сребрени чинии, ни штипки, ни котлиња за росење, ни труби – никакви златни садови, и сребрени садови не беа направени од парите што се внесуваа во домот Господов,

[15]туку ги предаваа на надзорниците и тие го поправаа со нив домот Господов.

[16]И не бараа сметка од оние, на кои им ги доверуваа парите за плаќање на работниците, зашто тие постапуваа чесно.

[17]Парите од жртвите за вина и парите од жртвите за грев не се внесуваа во домот Господов: тоа беше за свештениците.

[18]Тогаш царот на Арам Азаил тргна во поход, отиде да војува против Гет, и го презеде; а потоа Азаил намисли да оди против Ерусалим.

Крај на Јоасовото владеење

(2 Лет 24,23-27)

[18] Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

[19] Но јудејскиот цар Јоас го зеде сето жртвувано што го беа жртвувале на храмот неговите предци, јудејските цареви Јосафат, Јорам и Охозија, и што самиот го беше жртвувал, и сето злато, најдено во ризниците на домот Господов и на царскиот дом, и му го испрати на арамејскиот цар Азаил; тој тогаш го напушти Ерусалим.

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Другото за Јоас и за сè што тој изврши, е опишано во летописите на јудејските цареви.

A conspiração contra o rei Joás

2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[21] И се побунија слугите негови, направија заговор и го убија Јоас во Бет-Мило, на патот за Сила.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[22] Го убија слугите негови: Јозавад, синот на Шимат, и Јехозавад, синот на Шомер, и тој умре, и го погребаа кај неговите предци во Давидовиот град. На негово место стана цар неговиот син Амасија.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

2 Царевите 13

Јоахаз, цар на Израел

[1] Во дваесет и третата година од владеењето на Јоас, синот на јудејскиот цар Охозија, стана цар над Израел во Самарија, Јехуевиот син Јоахаз, и царуваше седумнаесет години.

[2] Тој го правеше она што беше немило пред очите на Господ и одеше во гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел во грев Израел, и не отстапуваше од нив.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

[4] Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

[5] O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

[6] Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

[7] E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

[8] Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[9] Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Jeoás

[10] No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

[3]И се разгори гневот на Господ против Израел, и Тој го предаде во раката на арамејскиот цар Азаил и во раката на Азаиловиот син Венадад, за сето она време.

[4]Јоахаз се помоли пред лицето на Господ, и Господ го слушна, зашто ја виде неволјата на Израелците, како ги притеснуваше арамејскиот цар.

[5]И Господ им даде на Израелците спасител, и тие се оттргнаа од раката на Арамејците, и живееја синовите Израелови во шаторите свои, како порано.

[6]Меѓутоа не отстапуваа од гревовите на домот на Јеровоам, кој го беше навел во грев Израел; сè уште одеа по нив, а и столбот на Ашера стоеше во Самарија.

[7]На Јоахаз му остана војска само педесет коњаници, десет коли и десет илјади пешаци, зашто царот на Арам ги беше уништил и ги згази како прав што се тапка.

[8]Другото за Јоахаз и за сè што тој го изврши, и за неговите јуначки подвизи, е опишано во летописите на израелските цареви.

[9]И почина Јоахаз кај своите предци, и го погребаа во Самарија. На негово место се зацари неговиот син Јоас.

Јоас, цар на Израел

[10]Јоахазовиот син Јоас стана цар над Израел во Самарија во триесет и седмата година од владеењето на јудејскиот цар Јоас; царуваше шеснаесет години.

[11] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

[11]И тој го правеше она што не беше добро пред очите на Господ; не отстапуваше во ниеден од гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел на грев Израел, туку одеше по нив.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[12]Другото за Јоас и за сè она што тој го изврши, и за неговите јуначки подвизи, како војувал против јудејскиот цар Амасија, е опишано во летописите на израелските цареви.

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

[13]И почина Јоас кај своите предци, а на престолот негов седна Јеровоам. Јоас беше погребан во Самарија, кај израелските цареви.

A profecia final e morte de Eliseu

Елисеј претскажува победа над Арамејците

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

[14]Елисеј се разболе од болест, од која подоцна и умре. Дојде кај него израелскиот цар Јоас, плачеше над него, велејќи: „Татко мој, татко мој, бојна коло Израелова и негова коњицо!“

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[15]И му рече Елисеј: „Земи лак и стрели!“ И тој зеде лак и стрели.

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[16]Тогаш му рече: „Стави ја раката на лакот!“ И тој ја стави раката. Тогаш Елисеј ги стави рацете свои врз рацете на царот

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[17]и рече: „Отвори го прозорецот кон исток!“ И тој го отвори. А Елисеј рече: „Стрелај!“ И тој стрелаше. Потоа Елисеј рече: „Таа стрела за спасение е од Господ, таа е спасителната срела против Арам, и ти ќе ги поразиш и уништиш Арамејците во Афек.“

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

2 Reis 14

[18]И продолжи Елисеј и рече: „Земи стрели!“ И тој зеде. Пак му рече на израелскиот цар: „Удри во земјата!“ И тој удри трипати и запре.

[19]И му се разгневи Божјиот човек и рече: „Требаше да удриш петпати или шестпати, тогаш ќе ги разбиеше докрај Арамејците, а сега ќе ги поразиш Арамејците само трипати.“

[20]Елисеј умре и го погребаа. А на другата година моавските луѓе навлегоа во земјата.

[21]И ете, додека некои луѓе погребуваа еден човек, таму видоа разбојници, па го фрлија мртовецот во Елисеевиот гроб, и тој, како што падна, се допре до Елисеевите коски, оживеа и се исправи на нозете свои.

Победата над Арамејците

[22]Царот на Арам Азаил ги мачеше Израелците во сите денови на Јоахаз.

[23]Но Господ се смили над нив и ги помилува; се сврте кон нив поради заветот Свој со Авраам, Исак и Јаков и не сакаше да ги истреби, и не ги отфрли од лицето Свое до денес.

[24]Царот на Арам Азаил умре, и наместо него стана цар неговиот син Венадад.

[25]Јоахазовиот син Јоас ги поврати од рацете на Азаиловиот син Венадад градовите што тој ги беше презел со војна од рацете на татко му Јоахаз. Трипати го разби Јоас, и ги врати израелските градови.

2 Царевите 14

O reinado de Amazias, de Judá
2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas
2 Crônicas 25.5-13

[7] Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Crônicas 25.17-2

Амасија, цар на Јудеја
(2 Лет 25,1-4, 11-12, 17-28; 26,1-2)

[1]Во втората година од владеењето на Јоас, синот на израелскиот цар Јоахаз, стана цар Амасија, син на јудејскиот цар Јоас:

[2]тој беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше дваесет и девет години во Ерусалим. Мајка му се викаше Јоадана, од Ерусалим.

[3]И го правеше тој она што беше правилно пред очите на Господ, но не така, како неговиот предок Давид; тој во сè постапуваше како својот татко Јоас.

[4]Само идолските светилишта не беа урнати: народот уште принесуваше жртви и кадеше по тие светилишта.

[5]Кога се зацврсти царството во рацете негови, тој ги уби слугите свои што беа го убиле царот, неговиот татко.

[6]Но децата на убијците не ги уби, зашто е напишано во книгата на Мојсеевиот закон, каде Господ заповеда, велејќи: „Татковците да не бидат казнувани со смрт заради децата, и децата не треба да бидат казнувани со смрт заради татковците, туку секој треба да се казнува со смрт за својот престап.“

[7]Тој порази десет илјади Едомци во Солената Долина, и го зеде градот Сала со војна, и му даде име Јоктеел, кое си остана и до денес.

[8] Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[8]Тогаш Амасија испрати пратеници до Јоас, израелскиот цар, син на Јоахаз, Јехуевиот син, да кажат: „Излези да се видиме лице в лице!“

[9] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[9]Тогаш израелскиот цар Јоас испрати до Амасија, јудејскиот цар, да кажат: „Трнот левановски испратил кај кедарот левановски да кажат: ‚дај ја ќерката своја за жена на синот мој. Но минале диви левановски ѕверови и го изгазиле тој трн.‘

[10] Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[10]Ти ги порази Едомците, и срцето твое се возгордеа. Биди задоволен со својата слава и остани во домот свој. Што ти треба да предизвикуваш расправија за зло? Ќе паднеш ти и Јудеја со тебе.“

[11] Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

[11]Но Амасија не послуша. Тогаш Јоас, царот израелски, излезе, и се видоа лице в лице, тој и Амасија, царот јудејски, во Ветсамис што е во Јудеја.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[12]Јудејците беа разбиени од Израелците, и се разбегаа по шаторите свои.

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[13]Израелскиот цар Јоас го фати во Ветсамис јудејскиот цар Амасија, синот на Јоас, Ахазиевиот син, дојде во Ерусалим и урна четиристотини лакти од ерусалимскиот ѕид – од Ефремовата Порта до Аголната Порта.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

[14]И го зеде сето злато и сребро и сите садови, какви што се најдоа во домот Господов и во сокровиштата на царскиот дом, и заложниците, и се врати во Самарија.

A morte de Jeoás, rei de Israel

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias,

[15]Другите дела на Јоас што тој ги изврши, и за неговите јуначки подвизи, и

rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

A morte de Amazias, rei de Judá
2 Crônicas 25.25-28

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

како тој војуваше против јудејскиот цар Амасија, се опишани во летописите на израелските цареви.

[16]И почина Јоас кај своите предци, и беше погребан во Самарија, покрај израелските цареви. Место него стана цар неговиот син Јеровоам.

[17]Амасија, синот на Јоас, јудејскиот цар, живееше петнаесет години по смртта на Јоахазовиот син Јоас, израелскиот цар.

[18]Другите дела на Амасија се запишани во летописите на јудејските цареви.

[19]И направија заговор против него во Ерусалим, и тој избега во Лакиш. Испратија по него во Лакиш, и таму го убија.

[20]Го донесоа на коњи, и го погребаа во Ерусалим кај неговите предци, во Давидовиот град.

[21]Сиот народ јудејски го зеде Азарија, кој беше на шеснаесет години, и го поставија за цар место неговиот татко Амасија.

[22]Тој повторно го изгради Елат и му го врати на Јудеја, откако царот, татко му, почина кај своите предци.

Јеровоам, цар на Израел

[23]Израелскиот цар Јеровоам, синот на Јоас, стана цар во Самарија во петнаесеттата година од владеењето на јудејскиот цар Амасија, Јоасовиот син, и цареше четириесет и една година.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá

2 Crônicas 26.1-15

[24]И го правеше она што не беше добро пред очите на Господ: не отстапуваше од ниеден грев на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел во грев Израел.

[25]Тој ги установи границите на Израел од Емат до Мртвото Море, според словото на Господ, Бог Израелов што Тој го беше изрекол преку слугата Свој Јона, синот на Амитај, пророк од Гат-Хефер,

[26]зашто Господ ја виде неволјата на Израел, толку горчлива, зашто немаше ни робови, ни слободни што би му помогнале на Израел.

[27]И не сакаше Господ да го искорени името на Израелците под небото, па ги спаси преку раката на Јоасовиот син Јеровоам.

[28]Другото за Јеровоам и за сѐ што извршил, и за неговите јуначки подвизи, како војувал и како му ги вратил на Израел Дамаск и Хамат, што ѝ припаѓаа на Јудеја, е опишано во летописите на израелските цареви.

[29]И почина Јеровоам, кај своите предци, кај израелските цареви. А на негово место стана цар синот негов Захарија.

2 Царевите 15

Азарија, цар на Јудеја

(2 Лет 26,3-4, 21-23)

[1] No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

[2] Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra

2 Crônicas 26.16-23

[5] O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

[8] No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

[9] Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se

[1]Јудејскиот цар Азарија, синот на Амасија, стана цар во дваесет и седмата година од владеењето на израелскиот цар Јеровоам.

[2]Тој беше на шеснаесет години кога стана цар, и педесет и две години царуваше во Ерусалим. Мајка му се викаше Јехолија, од Ерусалим.

[3]Тој го правеше она што беше правилно во очите на Господ, токму како што постапуваше татко му Амасија.

[4]Само идолските светилишта не беа урнати: народот сè уште принесуваше жртви и кадеше по тие светилишта.

[5]Господ го порази царот, и тој беше болен од лепра до денот на својата смрт и живееше во посебен дом. А царевиот син Јотам беше управник над царскиот дворец и му судеше на народот во земјата.

[6]Другите дела на Азарија и сè што тој извршил, е опишано во летописите на јудејските цареви.

[7]И почина Азарија кај своите предци, и го погребаа кај неговите предци во Давидовиот град. На негово место се зацари неговиот син Јотам.

Захарија, цар на Израел

[8]Захарија, синот на Јеровоам, стана цар над Израел во Самарија во триесет и осмата година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше шест месеци.

[9]Тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ, како што правеа

apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

10 Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.
11 Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

12 Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

O reinado de Salum, de Israel

13 Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.
14 Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.
15 Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

16 Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

O reinado de Menaém, de Israel

17 Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi,

неговите предци: не отстапуваше од гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел во грев Израел.
10Селум, синот на Јавеш, се побуни против него, го удри пред народот и го уби, па стана цар место него.

11Другото за Захарија е опишано во летописите на израелските цареви.

12Такво беше словото на Господ што Тој му го беше кажал на Јуј, велејќи: „Синовите твои ќе седат на израелскиот престол до четвртото колено.“ Така и стана.

Селум, цар на Израел

13Јавешовиот син Селум стана цар во триесет и деветтата година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше во Самарија еден месец.
14Тогаш Менаим, синот на Гадиј, тргна од Тирца, и дојде во Самарија, го собори Јавешовиот син Селум во Самарија, го усмрти и стана цар место него.
15Другите работи на Селум и побуната негова што тој ја изведе, опишани се во летописите на израелските цареви.
16Менаим ја разори Тифса и сите што беа во неа и во нејзините предели, почнувајќи од Тирца, поради тоа што жителите на градот не му ги отворија портите. Та го разори, и сите бремени жени во него ги распори.

Менаим, цар на Израел

17Менаим, синот на Гадиј, стана цар над Израел во триесет и деветтата година од владеењето на јудејскиот цар

começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

Азарија и царуваше десет години во Самарија;

[18]тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ; не отстапуваше од гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го наведуваше во грев Израел, во текот на сите негови денови.

[19]Тогаш асирскиот цар Пул ја нападна земјата Израелова. И Менаим му даде на Пул илјада кикари сребро за да му помогне да го зацврсти царството во своја рака.

[20]Менаим го зеде тоа сребро од Израелците, од сите богати луѓе, по педесет шекели сребро од секој човек за да ги даде на асирскиот цар. Така се врати назад асирскиот цар, и не остана таму во земјата.

[21]Другите дела на Менаим и сè што тој беше извршил, опишани се во летописите на израелските цареви.

[22]И почина Менаим кај своите предци. На негово место се зацари неговиот син Факија.

Факија, цар на Израел

[23]Факија, синот на Менаим, стана цар над Израел во Самарија во педесеттата година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше две години.

[24]И тој го правеше, она што не беше угодно пред очите на Господ; не отстапуваше од гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел Израел во грев.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[26] Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Peca, de Israel

[27] No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

[28] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[29] Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Jotão, de Judá

2 Crônicas 27.1-9

[25]Против него се побуни Факиј, синот на Ремалија, негов дворјанин, и го нападна во Самарија, близу царскиот дом, со Аргов и Арје. Со себе имаше и педесет мажи од Галаад. Го уби и се зацари на негово место.

[26]Другите работи на Факија и сè што беше извршил, опишани се во летописите на израелските цареви.

Факиј, цар на Израел

[27]Ремалиевиот син Факиј стана цар над Израел во Самарија во педесет и втората година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше дваесет години;

[28]Тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ: не отстапуваше од гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел во грев Израел.

[29]Во дните на израелскиот цар Факиј дојде асирскиот цар Тиглат-Пилесер, го преземе Ијон, Авел-Бет-Мааха, Јаноах, Кедес, Асор, Галаад, Галилеја и целата Нефталимова земја, и ги пресели жителите нивни во Асирија.

[30]Осија, синот на Ила, се побуни против Ремалиевиот син Факиј, го удри и го уби, па стана цар место него во дваесеттата година од владеењето на Јотам, синот на Озија.

[31]Другите дела на Факиј и сè што тој беше направил, опишани се во летописите на израелските цареви.

Јотам, цар на Јудеја

(2 Лет 27,1-3, 7-9)

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.
[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?
[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.
[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá
2 Crônicas 28.1-4

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.
[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto

[32]Јотам, синот на јудејскиот цар Озија, стана цар во втората година на Рамалиевиот син Факиј, цар израелски.
[33]Тој беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим шеснаесет години. Мајка му се викаше Јеруша, ќерка на Садок.
[34]Само тој го правеше она што беше правилно пред очите на Господ: во сè постапуваше така, како што постапуваше неговиот татко Озија.
[35]Но идолските светилишта не беа срушени: народот сè уште принесуваше жртви и кадеше по тие светилишта. Тој ги изгради горните порти кај домот Господов.
[36]Другите дела на Јотам и сè што тој беше направил, опишани се во летописите на јудејските цареви.
[37]Во тие денови Господ почна да го испраќа во Јудеја арамејскиот цар Рецин и Рамалиевиот син Факиј.
[38]И почина Јотам кај своите предци, и беше погребан кај своите предци во градот на својот предок Давид. А на негово место се зацари неговиот син Ахаз.

2 Царевите 16

Ахаз, цар на Јудеја
(2 Лет 28,1-27)

[1]Ахаз, синот на јудејскиот цар Јотам, стана цар во седумнаесеттата година на Ремалиевиот син Факиј;
[2]Ахаз беше на дваесет години, кога стана цар; тој царуваше шеснаесет години во Ерусалим, и не го правеше

perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

3 Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

4 Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

Acaz pede socorro aos assírios

5 Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

6 Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

7 Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

8 Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

9 O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

она што беше правилно пред очите на Господ, својот Бог, како неговиот предок Давид,

3туку одеше по патот на израелските цареви, и дури синот свој преку оган го пренесе, следејќи ги одвратните дела на народите што Господ ги беше отстранил од пред лицето на Израеловите синови;

4принесуваше жртви и кадеше по идолските светилишта и по могилите и под секое сенчесто дрво.

5Тогаш царот на Арам Рецин и Ремалиевиот син Факиј, израелскиот цар, тргнаа против Ерусалим за да го освојат и го држеа Ахаз под опсада, но не можеа да победат.

6Во она време арамејскиот цар Рецин ѝ го врати на Арам Елат и ги истера Јудејците од Елат; и Едомците се населија во Елат, каде што живеат и до денес.

7Ахаз испрати гласници до асирскиот цар Тиглат-Пилесер да кажат: „Јас сум твој роб и твој син; дојди и заштити ме од раката на арамејскиот цар и од раката на израелскиот цар, кои се кренаа против мене.“

8Ахаз зеде сребро и злато, колку што се најде во домот Господов и во ризницата на царскиот дом, и му го испрати како дар на асирскиот цар.

9Асирскиот цар го послуша: и отиде асирскиот цар во Дамаск, го презеде и

ги пресели жителите негови во Кир, а Рецин го уби.

A idolatria de Acaz
2 Crônicas 28.22-25

[10] Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[10]Царот Ахаз отиде да го пречека асирскиот цар Тиглат-Пилесер во Дамаск и го виде жртвеникот што беше во Дамаск, и му го испрати царот Ахаз на свештеникот Урија ликот на жртвеникот и план на целиот жртвеник.

[11] Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

[11]А свештеникот Урија изгради жртвеник според планот што царот Ахаз му го испрати од Дамаск; тоа го направи свештеникот Урија, пред да дојде од Дамаск царот Ахаз.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[12]Кога дојде царот од Дамаск, го виде жртвеникот, се доближи тој до жртвеникот и принесе на него жртва.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

[13]Запали своја жртва сепаленица, принесе жртва приносница и жртва леаница и го пороси жртвеникот со крвта на неговата жртва за помирување.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[14]А бронзениот жртвеник што беше пред лицето Господово, го премести од предната страна на храмот, од местото меѓу новиот жртвеник и домот Господов, и го постави отстрана на тој жртвеник кон север.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos

[15]И му заповеда царот Ахаз на свештеникот Урија и рече: „На големиот жртвеник пали ги утринските сепаленици и вечерната жртва приносница, сепаленицата од царот и жртвата приносница од него, сепалениците од сите луѓе на земјата и жртвата приносница, и жртвата

holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

леаница од нив, и роси го жртвеникот со крвта на секоја сепаленица и со крвта на секоја жртва, а бронзениот жртвеник да остане, додека јас да размислам.“

16 Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

16Свештеникот Урија го изврши сето тоа, како што заповеда царот Ахаз.

17 O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

17И ги извади царот Ахаз краиштата на подножјата, ги симна од нив мијалниците, го симна и бронзеното море од бронзените волови што беа под него и го постави на под од камен.

18 Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

18И ја крена саботната стреа што беше вградена пред храмот и надворешниот царски влез во домот Господов, заради асирскиот цар.

A morte de Acaz

2 Crônicas 28.26-27

19 Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

19Другите дела на Ахаз што тој ги извршил, опишани се во летописите на јудејските цареви.

20 Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

20И почина Ахаз кај своите предци, и беше погребан кај своите предци во Давидовиот град. На негово место се зацари неговиот син Езекија.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

1 No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

2 Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

2 Царевите 17

Осија, цар на Израел; освојувањето на Самарија

1Осија, синот на Ила, стана цар во Самарија над Израел во дванаесеттата година од владеењето на јудејскиот цар Ахаз и царуваше девет години,

2а го вршеше она што не беше правилно пред очите на Господ, но не така, како израелските цареви што беа пред него.

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.
[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.
[5] Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

[6] No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[3]Против него се крена асирскиот цар Салманасар, и Осија му стана потчинет, та му даваше данок.
[4]Асирскиот цар забележа кај Осија заговор, зашто тој беше испратил пратеници кај египетскиот цар Со и не му даваше данок на асирскиот цар секоја година; тогаш асирскиот цар го зеде под стража и го затвори во темница.
[5]И се крена асирскиот цар против целата земја, се приближи до Самарија и ја држеше под опсада три години.
[6]Во деветтата година од владеењето на Осија, асирскиот цар ја презеде Самарија, ги пресели Израелците во Асирија и ги насели во Халах и покрај реката Хавор во Гозан, и во градовите мидиски.

Причини за рушење на израелското царство

[7]Но тоа дојде, затоа што Израеловите синови почнаа да грешат пред Господ, својот Бог, Кој ги изведе од египетската земја, од раката на египетскиот цар – фараонот, и почнаа да почитуваат други богови,
[8]и да постапуваат според обичаите на народите, кои Господ ги беше избркал пред лицето на Израеловите синови, и според обичаите на израелските цареви, како што тие постапуваа.
[9]А почнаа Израеловите синови да прават лоши работи пред Господ, својот Бог, си подигнаа идолски светилишта по сите свои населби, и тоа, почнувајќи од стражарската кула, па сè до утврдените градови.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros;

[10]И си поставија идоли и светилишта на секој повисок рид и под секое зелено дрво,

[11]и кадеа таму по сите идолски светилишта, како народите што ги беше избркал од нив Господ, и правеа лоши работи што Го разгневуваа Господа,

[12]и им служеа на идолите, за кои им беше говорел Господ: „Не правете го тоа!“

[13]Тогаш Господ преку сите Свои пророци, преку секој гледач го опоменуваше Израел и Јуда, велејќи: „Вратете се од лошите патишта и пазете ги заповедите Мои, наредбите Мои, целиот закон што сум им го наложил на татковците ваши, и што сум ви го предал преку слугите Мои, пророците.“

[14]Но тие не послушаа и останаа тврдоглави, какви што беа и нивните татковци, кои не веруваа во Господ, својот Бог;

[15]тие ги презреа наредбите Негови и заветот Негов што Тој го беше склучил со нивните татковци, и откровенијата Негови, со кои им беше посведочил, па тргнаа по патот на празноверието, – и самите станаа празноверни, како што и околните народи, за кои Господ им беше заповедал да не постапуваат како нив.

[16]Тие ги отфрлија сите заповеди на Господ, својот Бог, си направија излеани идоли на две телиња, си направија

fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

и столбови на Ашера, и се поклонуваа на сета небесна војска, му служеа и на Ваал,

[17]ги пренесуваа преку оган синовите свои и ќерките свои, се оддадоа на гатање и магии и правеа зло пред очите на Господ, и Го разгневуваа.

[18]Затоа Господ силно се разгневи на Израелците и ги отфрли од лицето Свое, така што остана само едно Јудино племе.

[19]Но и Јуда не внимаваше на заповедите на Господ, неговиот Бог, и постапуваше според обичаите на Израелците, како што постапуваа тие.

[20]И Господ се одврати од сите потомци на Израел, ги понизи и ги предаваше во рацете на ограбувачите и, најпосле, ги отфрли од лицето Свое.

[21]Израелците се беа отцепиле од Давидовиот дом и го беа зацариле Наватовиот син Јеровоам. Јеровоам ги оттргна од Господ и ги наведе на голем грев.

[22]И синовите Израелови одеа во сите гревови на Јеровоам, какви што тој ги правеше, и не отстапуваа од нив,

[23]додека Господ не го отфрли Израел од лицето Свое, како што беше говорел преку сите слуги Свои, пророците. И Израел беше преселен од земјата своја во Асирија, каде што е и до денес.

Потеклото на Самарјаните

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo. [26] Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

[27] Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

[28] Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

O culto misto dos samaritanos

[29] Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

[24]Асирскиот цар доведе луѓе од Вавилон, и од Кута, и од Ава, и од Хамат и од Сефарваим и ги насели во самарјанските градови, место Израеловите синови. И тие ја запоседнаа Самарија и почнаа да живеат во градовите нејзини.

[25]И бидејќи во почетокот, кога се населија таму, тие не Го почитуваа Господа, тогаш Господ им испраќаше лавови што ги давеа.

[26]Му јавија на асирскиот цар и рекоа: „Народите што си ги преселил и населил во самарјанските градови, не го знаат законот на Бога од таа земја, и затоа Тој им испраќа лавови, и ете, тие ги дават, зашто не го знаат законот на Бога од онаа земја.“

[27]И асирскиот цар заповеда и рече: „Испратете таму еден од свештениците што ги иселивте оттаму; нека оди и нека живее таму, и тој ќе ги просвети во законот на Бога на онаа земја.“

[28]И дојде еден од оние свештеници што беа преселени од Самарија, и живееше во Ветил, и ги учеше, како да Го почитуваат Господа.

[29]Но секој народ си направи и свои богови и ги постави во идолските светилишта по височините, кои си ги направија жителите од Самарија, секој народ во градовите свои, каде што живееше.

[30] Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

[34] Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

[35] Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

[36] mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

[37] Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis

[30]Вавилонците направија Сукот-Бенот, жителите на Кута-Нергал, жителите на Хамат-Ашима,

[31]Авијците на Нивхаз и Тартак, а Сефарваимците ги изгореа во оган синовите свои во чест на Адрамелех и Анамелех, богови на Сефарваим.

[32]Меѓутоа, Го почитуваа и Господа и поставија од средината своја свештеници по нивните светилишта, и тие вршеа служба во нив.

[33]Тие Го почитуваа Господа, но на боговите свои им служеа според обичајот на народите, од чија средина ги преселија.

[34]Тие постапуваат и до денес според обичаите свои: не се плашат од Господ и не постапуваат по одредбите, ни по обичаите, ни по законот и ни по заповедите што Господ им ги даде на синовите на Јаков, кому му го даде името Израел.

[35]Господ склучи со нив завет и им заповеда, велејќи: „Не почитувајте други богови и не им се поклонувајте, немојте да им служите и не принесувајте им жртви,

[36]а Господ, Кој ве изведе од египетската земја со голема сила и цврста рака, Него почитувајте Го, Нему поклонувајте Му се и Нему принесувајте Му жртви;

[37]одредбите и наредбите, законот и заповедите што Тој ги напиша за вас,

cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

трудете се да ги исполнувате преку сите дни, и не почитувајте други богови;

[38] Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

[38]не го заборавајте заветот што го склучив со вас, и не плашете се од други богови;

[39] Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

[39]почитувајте Го само Господа, вашиот Бог, и Тој ќе ве спаси од рацете на сите ваши непријатели."

[40] Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

[40]Но тие не послушаа, туку постапуваа според поранешните свои обичаи.

[41] Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

[41]А имаше народи што Го почитуваа Господа, но и на своите идоли им служеа. Па и децата нивни и внуците нивни до денес постапуваат така, како што постапуваа нивните предци.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá
2 Crônicas 29.1-2

[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

[4] Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de

2 Царевите 18

Езекија, цар на Јудеја
(2 Лет 29,1-2; 31,1)

[1]Во третата година од владеењето на израелскиот цар Осија, синот на Ила, стана цар Езекија, син на јудејскиот цар Ахаз.

[2]Тој беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше дваесет и девет години во Ерусалим; мајка му се викаше Ави, ќерка на Захарија.

[3]Тој го правеше она што беше правилно пред очите на Господ, онака како што правеше неговиот предок Давид.

[4]Тој ги урна идолските светилишта, ги исече столбовите Ашерини и ги скрши спомениците од камен и бронзената змија што Мојсеј ја беше направил;

Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do

зашто дури до оние дни Израеловите синови ѝ кадеа и ја нарекуваа Нехуштан.

[5]Во Господ, Бог Израелов, тој се надеваше; и како него немаше меѓу сите јудејски цареви – и по него, и пред него.

[6]Тој се приврза кон Господ, не отстапувајќи од Него и ги пазеше заповедите Негови, кои Господ му ги беше дал на Мојсеј.

[7]И Господ беше со него: насекаде, каде и да одеше, тој постапуваше благоразумно. И востана тој против асирскиот цар и престана да му служи.

[8]Тој ги порази Филистејците до Газа и нејзината околина: од стражарската кула до утврдувањето на градот.

Спомнување на освојувањето на Самарија

[9]Во четвртата година од владеењето на царот Езекија, односно во седмата година на Осија, синот на Ила, цар израелски, асирскиот цар Салманасар тргна против Самарија, ја опседна,

[10]и по три години ја презеде, – во шестата година на Езекија, односно во десеттата година од владеењето на израелскиот цар Осија, Самарија беше преземена.

[11]И асирскиот цар ги пресели Израелците во Асирија, и ги насели во Халах и покрај реката Хавор во Гозан, и во градовите на Мидија,

[12]зашто тие не го послушаа гласот на Господ, својот Бог, и го прекршија заветот Негов: сè што беше заповедал

SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

Senaqueribe invade Judá
2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

13 No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

14 Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

15 Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

16 Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

17 Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

Мојсеј, слугата Господов, тие ниту го слушаа, ниту го исполнуваа.

Сенахирим ја напаѓа Јудеја
(2 Лет 32,1; Ис 36,1)

13Во четиринаесеттата година од владеењето на царот Езекија асирскиот цар Сенахирим тргна против сите утврдени градови во Јудеја и ги презеде.

14Тогаш јудејскиот цар Езекија испрати до асирскиот цар во Лакиш да кажат: „Погрешив; оди си од мене; сè што ќе ми наложиш, ќе поднесам.“ И асирскиот цар му наложи на јудејскиот цар Езекија да плаќа триста кикари сребро и триесет кикари злато.

15И Езекија го даде сето сребро што се најде во домот Господов и во ризницата на царскиот дом.

16Тогаш Езекија го симна златото од вратата на домот Господов и од столбовите до вратата, кои тој, јудејскиот цар Езекија, ги беше позлатил, и му ги даде на асирскиот цар.

Расправии за помош на логорот на Сенахирим
(2 Лет 32,9-16; Ис 36,2-22)

17И асирскиот цар ги испрати главниот командант, шефот на штабот и царскиот аѓутант од Лакиш кај царот Езекија во Ерусалим со голема војска. И тие тргнаа и дојдоа до Ерусалим. А кога пристигнаа и запреа кај водоводот на горното езеро, кој се наоѓа на патот кон нивата на валавичарот,

[18] Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

[18]и кога го повикаа царот, пред нив излезе Хелкиевиот син Елијаким, управник на дворецот, и писарот Севна, и летописецот Јоах, Асафовиот син.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[19]И им рече аѓутантот на асирскиот цар: „Кажете му на Езекија: вака вели големиот цар, царот на Асирија: ‚Со каква верба вие се надевате?‘

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

[20]Ти зборуваш: ‚Имам ум и сила за војување.‘ Но тоа се само празни зборови. Во чие име се крена против мене?

[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[21]Ете, ти мислиш да се потпреш на Египет, на таа скршена трска, на која, ако некој се потпре на неа, ќе му влезе во раката и ќе му ја продупчи. Таков е фараонот, египетскиот цар, за сите што имаат доверба во него.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[22]Ако, пак, ми кажете: ‚на Господ, нашиот Бог, се надеваме,‘ не е ли тоа Оној, Чии светилишта и жртвеници Езекија ги урна, велејќи му на Јуда и на Ерусалим: само пред тој жртвеник поклонувајте се во Ерусалим?

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[23]И затоа, склучи сојуз со мојот господар, асирскиот цар; ќе ти дадам две илјади коњи; можеш ли да најдеш за нив коњаници?

[24] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

[24]Како ќе одбиеш ти еден водач од најмалите слуги на господарот мој? А се потпираш врз Египет заради коли и коњаници?

[25] Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o

[25]Притоа, зар јас без волјата Господова сум тргнал против ова место за да го

SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

26 Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

27 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

28 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

29 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

30 nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

31 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

32 Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de

сотрам? Господ ми рече: ‚оди против таа земја и сотри ја.‘“

26Тогаш Хелкиевиот син Елијаким, и Севна, и Јоах му одговорија на царскиот аѓутант: „Зборувај им на слугите свои на арамејски, зашто разбираме, а немој да ни зборуваш на јудејски да слуша народот што е на ѕидот.“

27А царскиот аѓутант им рече: „Зарем само до твојот господар и до тебе ме испрати господарот мој да ги кажам тие зборови? Не, а и на луѓето што седат на ѕидот за да го јадат изметот свој и да ја пијат мочта своја заедно со вас.“

28И стана царскиот аѓутант, извика со силен глас на јудејски и зборуваше, велејќи: „Чујте ги зборовите на големиот цар, царот на Асирија!

29Вака вели царот: Нека не ве мами Езекија, зашто тој не може да ве спаси од мојата рака;

30и нека не ви дава лажни надежи Езекија со Господ, велејќи: ‚Господ ќе нè спаси, и нема да биде предаден овој град во раката на асирскиот цар!‘

31Не го слушајте Езекија, зашто вака вели асирскиот цар: Склучете мир со мене и дојдете кај мене, и секој нека ги јаде плодовите на лозјето свое и на смоквата своја, и секој нека пие вода од својот кладенец,

32додека да дојдам и да ве одведам во исто таква земја, како вашата земја, во земја со леб и вино, во земја со плодови

oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

33 Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

34 Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

35 Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

36 Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

37 Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías

Isaías 37.1-7

1 Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

2 Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

и лозја, во земја со маслинови дрвја и мед за да живеете, а не да умрете. Затоа не слушајте го Езекија, кој ве мами и вели: – ,Господ ќе нè спаси.‘

33Дали некој од боговите на народите ја спасил својата земја од раката на асирскиот цар?

34Каде се боговите на Хамат и Арпад? Каде се боговите на Сефарваим, на Хена и на Ива? Ја спасија ли тие Самарија од раката моја?

35Кој од сите богови на тие земји ја избави земјата своја од мојата рака? Та зарем Господ ќе го спаси Ерусалим од раката моја?“

36Народот молчеше и не му одговараше ни збор, зашто царот беше заповедал: „Не му одговарајте!“

37И дојде Хелкиевиот син Елијаким, управник на дворецот, и Севна, писарот, и Асафовиот син Јоах, летописецот, дојдоа кај Езекија со раскината облека и му ги пренесоа зборовите на аѓутантот на асирскиот цар.

2 Царевите 19

Езекија го прашува за совет пророкот Исаија

(Ис 37,1-7)

1Кога го слушна тоа царот Езекија, ја раскина облеката своја, се покри со врекиште и отиде во домот Господов.

2И ги испрати Елијаким, управникот на дворецот, писарот Севна и постарите свештеници, покриени со врекишта, кај пророкот Исаија, синот на Амоц.

[3] os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria

Isaías 37.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[3]Тие му рекоа: „Вака вели Езекија: Ова е ден за жалост, за казна и за срам; зашто дојде часот да се родат децата, но нема сила за раѓање.

[4]Можеби Господ, твојот Бог, ќе ги чуе сите зборови на аѓутантот, кого господарот негов, асирскиот цар, го испрати да Го навредува живиот Бог и да Го укорува со зборови, какви што чу Господ, твојот Бог. Затоа помоли се за другите, кои сѐ уште се живи.“

[5]Откако пратениците на царот Езекија му ја пренесоа пораката на царот на Исаија,

[6]тој им рече: „Вака кажете му на вашиот господар: Така вели Господ: ‚Не плаши се од зборовите што ги слушна, и со кои Ме навредуваа слугите на асирскиот цар.‘

[7]Ете, Јас ќе испратам во него дух, и тој ќе чуе вест, и ќе се врати во земјата своја, и Јас ќе го поразам со меч во неговата земја.“

Сенахирим повторно се заканува

(2 Лет 32,17; Ис 37,8-13)

[8]Тогаш царскиот аѓутант слушна дека неговиот господар го напуштил Лакиш, па се врати и го најде како војува со Ливна.

[9]Потоа царот слушна и за етиопскиот цар Тирхака, за кого му рекоа: „Ете, тој излезе да се судри со тебе,“ и повторно испрати пратеници кај Езекија да му кажат:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

Isaías 37.14-20

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[10]„Вака кажете му на јудејскиот цар Езекија: ,нека не те лаже твојот Бог, на Кого се надеваш, мислејќи дека Ерусалим нема да биде предаден во раката на асирскиот цар.‘

[11]Зар не си чул што направија асирските цареви со сите земји, уништувајќи ги наполно, – та ти ли ќе се избавиш?

[12]Дали боговите ги спасија овие народи што ги сотреа моите предци? Го спасија ли Гозан, и Харан, и Рецеф и луѓето на Еден, кој е во Таласар?

[13]Каде е царот на Хамат, и царот на Арпад, и царот на градот Сефарваим, на Хена и на Ива?“

Молитвата на Езекија

(Ис 37,14-20)

[14]Тогаш Езекија го зеде писмото од рацете на пратениците, го прочита, отиде во домот Господов, и го објави Езекија пред лицето Господово;

[15]и се молеше Езекија пред лицето Господово и велеше: „Господи, Боже Израелов, Кој седиш на херувими! Ти си единствен Бог на сите земни царства. Ти ги создаде небото и земјата.

[16]Наклони го, Господи, увото Свое и чуј ме; отвори ги, Господи, очите Свои и погледни, и чуј ги зборовите на Сенахирим, кој испратил да Те навредуваат Тебе, живиот Бог!

[17]Навистина, о Господи, царевите асирски ги сотреа народите и земјите нивни,

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

[24] Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[18]и ги нафрлаа боговите нивни во оган, но тоа не беа богови, туку изработки на човечки раце, – дрво и камен, затоа и ги истребија.

[19]И сега, Господи, Боже наш, спаси нè од рацете негови, и сите земни царства ќе познаат дека Ти, Господи, си единствен Бог.“

Исаија го пренесува одговорот од Господ
(Ис 37,21-35)

[20]Тогаш Исаија, синот на Амоц, испрати да му кажат на Езекија: „Вака вели Господ, Бог Израелов: ,го чув ова за кое ти Ми се молеше против асирскиот цар Сенахирим.‘

[21]Еве го словото што Господ го изрече за него: Те презира, ти се потсмева девицата ќерка на Сион, зад твојот грб ќе ја заниша главата ќерката ерусалимска.

[22]Кого Го прекоруваше и навредуваше ти? И против Кого крена глас и толку високо ги крена очите? Против Светецот Израелов?

[23]Преку твоите пратеници ти Го навредуваше Господа и велеше: – ,со многу коли се качив на горските височини, по ридовите на Ливан, ги исеков високите кедри негови и прекрасните кипариси негови и стигнав до најоддалеченото негово пристаниште, до гасталакот на градината негова;

[24]ископав и пиев туѓа вода, и ги пресушив со стапалата на нозете свои сите египетски реки.‘

[25] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[25]Зар не си чул дека Јас одамна сум го направил тоа, во древни времиња сум го преднацртал, а сега го исполнив преку тоа што ти опустошуваш утврдени градови, претворајќи ги во купишта урнатини?

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[26]и жителите нивни изнемоштеа, треперат и се срамуваат. Тие станаа како полска трева и кревка билка, како трева по покривите, препламната пред да узрее.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[27]Кога седнуваш, кога излегуваш, или влегуваш, Јас сè знам; ја знам и дрскоста твоја против Мене.

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[28]Твојот гнев против Мене и твојата дрскост достигна до Моите уши, па затоа ќе ја ставам алката Своја во твоите ноздри и уздата Своја во твојата уста, и ќе те вратам назад по истиот пат, по кој си дошол.

[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

[29]И, еве ти знак: јадете го оваа година – самоникнатото, а во третата година сејте и жнејте, садете лозја и јадете ги нивните плодови.

[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[30]И спасението во Јудиниот дом, пак ќе пушти корен одоздола и ќе даде плод озгора,

[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

[31]зашто од Ерусалим ќе произлезе остатокот, и спасеното – од горатa Сион. Ревноста на Господарот на небесните сили ќе го направи тоа.

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade,

[32]Затоа вака говори Господ за асирскиот цар: тој нема да влезе во овој

nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

град, нема да фрли во него стрела, нема да пристапи со штит кон него и нема да ископа опкоп околу него.

[33]По истиот пат, по кој дошол, ќе се врати, и нема да влезе во тој град, вели Господ.

[34]Јас ќе го пазам тој град за да го запазам за Себе и за Мојот слуга Давид.“

Заминување на Асирците, смртта на Сенахирим

(2 Лет 32,21-22; Ис 37,36-38)

[35]И ова се случи во таа ноќ: ангел Господов отиде и во асирскиот логор уби сто осумдесет и пет илјади војници. Изутрината кога преживеаните станаа, тие ги видоа мртвите тела.

[36]Тогаш царот на Асирија Сенахирим тргна, се врати во Ниневија и таму остана.

[37]И додека се поклонуваше во храмот на својот бог Нисрох, неговите синови Адрамелех и Шарецер го убија со меч и избегаа во земјата Арарат. На негово место се зацари неговиот син Есар-Хадон.

2 Царевите 20

Езекиевата болест и оздравување

(2 Лет 32,24; Ис 38,1-8)

[1]Во тие денови се разболе Езекија до смрт. Тогаш дојде кај него пророкот Исаија, синот на Амоц, и му рече: „Вака вели Господ: ‚среди ги работите за домот свој, зашто ќе умреш, нема да оздравиш.‘“

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

[3] Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[2]Се сврте Езекија со лицето кон ѕидот и Му се помоли на Господ, велејќи:

[3]„О Господи, спомни си дека јас одев пред лицето Твое верно, со срце предадено на Тебе, и го правев она што беше правилно пред очите Твои.“ И заплака Езекија силно.

[4]Исаија уште не беше излегол од средниот двор, и дојде словото Господово кон него:

[5]„Врати се и кажи му на Езекија, владетелот на Мојот народ: вака вели Господ, Бог на твојот предок Давид – Ја чув молитвата твоја, ги видов солзите твои. Јас ќе те излекувам; на третиот ден ќе отидеш во домот Господов;

[6]и ќе додадам кон деновите твои петнаесет години, и ќе те спасам од рацете на асирскиот цар – тебе и твојот град, и ќе го заштитам тој град заради Себе и заради Мојот слуга Давид.“

[7]Тогаш рече Исаија: „Земете суви смокви.“ И зедоа, и ги наложија на чирот; и тој оздраве.

[8]Езекија му рече на Исаија: „Каков е знакот дека Господ ќе ме излекува и дека на третиот ден ќе одам во домот Господов?“

[9]Исаија одговори: „Еве ти знак од Господ дека Господ ќе го исполни словото што го кажал – сакаш ли напред да оди сенката десет степени или десет степени назад?“

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.
[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

A embaixada da Babilônia
Isaías 39.1-8

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.
[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[16] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:
[17] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que

[10]И рече Езекија: „Лесно е да се помести сенката десет степени напред; не, нека се врати сенката десет степени назад.“
[11]Повика пророкот Исаија кон Господ, и Тој ја врати сенката назад десет степени според Ахазовите степени, по кои се спушташе сонцето.

Езекија ги прима пратениците од Вавилон
(Ис 39,1-8)

[12]Во тоа време вавилонскиот цар Меродах-Баладан, син на Баладан од Вавилон, му испрати писмо и подароци на Езекија, зашто беше чул дека Езекија бил болен.

[13]Езекија, откако ги слушна пратениците, им ги покажа ризниците свои, среброто и златото, и ароматите, и скапоцените масла, и целиот свој склад со оружје и сè што се наоѓаше во ризниците негови; и не остана нешто што не им го покажа Езекија во домот свој и во целото свое владение.
[14]Пророкот Исаија дојде кај царот Езекија и го праша: „Што кажаа тие луѓе, и од каде дојдоа кај тебе?“ Езекија одговори: „Од далечна земја дојдоа тие, од Вавилон.“
[15]Исаија пак праша: „Што видоа тие во домот твој?“ Езекија одговори: „Видоа сè што е во мојот дом; не остана нешто што не им го покажав во ризниците свои.“
[16]Тогаш Исаија му рече на Езекија: „Чуј го словото Господово:
[17]‚Еве, ќе дојдат дни, и сè што е во твојот дом, и што го собрале твоите

entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

предци до денес, ќе биде однесено во Вавилон; ништо нема да остане‘ – вели Господ.

[18]Некои од твоите синови, кои ќе произлезат од тебе што ќе ги родиш, ќе бидат одведени и тие ќе бидат слуги во дворецот на вавилонскиот цар.“

[19]А Езекија му рече на Исаија: „Добро е словото Господово што ти го изрече.“ И продолжи: „Само нека има мир и правда во моите дни!“

[20]Останатите дела на Езекија, за сите негови јуначни подвизи, за тоа како направи езера и водовод и спроведе вода во градот, опишано е во летописите на јудејските цареви.

[21]И почина Езекија кај своите предци, а на негово место се зацари неговиот син Манасија.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-

2 Царевите 21

Манасија, цар на Јудеја
(2 Лет 33,1-10, 18-20)

[1]Манасија беше на дванаесет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим педесет и пет години; мајка му се викаше Хефци-Вах.

[2]Но тој правеше зло пред очите на Господ, подражавајќи ги лошите работи на оние народи, кои Господ ги беше изгонил од пред лицето на Израеловите синови.

[3]Тој одново ги подигна идолските светилишта што татко му Езекија ги беше уништил, му подигна жртвеници

ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

[6] E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[7] Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

[8] e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

[9] Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O juízo a respeito de Judá

на Ваал и направи идолско светилиште, како што направи израелскиот цар Ахав; и се поклонуваше на сета небесна војска и ѝ служеше;

[4]а изгради жртвеници и во домот Господов, за кого Господ беше рекол: „Во Ерусалим ќе го поставам името Свое.“

[5]Тој изгради и жртвеници за сета небеска војска во двата двора на домот Господов;

[6]го пренесе преку оган синот свој, гаташе и врачаше; си набави извикувачи на мртви и маѓесници и изврши многу неугодни работи пред очите на Господ за да Го разгневи.

[7]Направи и статуа на божицата Ашера и ја постави во домот, за кој Господ му беше говорел на Давид и на синот негов Соломон: во овој дом и во Ерусалим што Јас го избрав меѓу сите израелски племиња, го ставам името Свое засекогаш:

[8]и во иднина нема да ја оставам ногата на Израел да излезе од земјата што сум им ја дал на предците нивни, ако тие се потрудат да постапуваат според сè она што сум заповедал, и според целиот закон што им го даде Мојот слуга Мојсеј.

[9]Но тие не послушаа; и Манасија ги разврати дотаму што тие постапуваа полошо и од оние народи, кои Господ ги беше истребил пред лицето на Израеловите синови.

[10] Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

A morte de Manassés

2 Crônicas 33.18-20

[17] Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que

[10]И говореше Господ преку Своите слуги – пророците, и рече:

[11]„Поради тоа што јудејскиот цар Манасија ги изврши тие лоши дела, полоши од сè она што го вршеа Аморејците, кои беа пред него, и го наведе Јуда во грев со своите идоли,

[12]затоа Господ вели вака: Еве, врз Ерусалим и врз Јудеја ќе испратам такво зло, што кој ќе чуе за него, ќе му писнат и двете уши;

[13]и ќе го оптегнам над Ерусалим јажето мерник на Самарија и мерката на Ахавовиот дом, и ќе го избришам Ерусалим така, како што се брише сад, – го бришат и го затвораат;

[14]ќе го оставам остатокот од Моето наследство и ќе го предадам во рацете на непријателите нивни, и тие ќе бидат разграбени и пленети од сите свои непријатели,

[15]поради тоа што го правеа она што беше неугодно пред очите Мои и Ме разгневуваа од оној ден, во кој предците нивни излегоа од Египет, дури до денес.“

[16]А притоа Манасија пролеа премногу невина крв, та го наполни со неа Ерусалим докрај, освен својот грев со што го вовлече Јуда во грев да не прави угодни дела пред очите на Господ.

[17]Другото за Манасија и за сè што тој извршил, и за гревовите негови, со кои

cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18] Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom, de Judá

2 Crônicas 33.21-25

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

згрешил, е опишано во летописите на јудејските цареви.

[18]И почина Манасија кај своите предци, и беше погребан во градината на неговиот дворец, во градината нарекувана Оза. На негово место се зацари неговиот син Амон.

Амон, цар на Јудеја

(2 Лет 33,21-25)

[19]Амон беше на дваесет и две години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим две години; мајка му се викаше Мешулемет, ќерка на Харуц, од Јодба.

[20]И тој го правеше, она што не беше угодно пред очите на Господ, така, како што го правеше тоа татко му Манасија; [21]одеше токму по истиот пат, по кој одеше татко му; им служеше на идолите, на кои им служеше татко му, и им се поклонуваше.

[22]Тој Го остави Господ, Бог на неговите предци, и не одеше по патот Господов.

[23]Амоновите слуги се побунија против него и го убија царот во неговиот дом.

[24]Но народот на земјата ги уби сите заговорници против царот Амон; и народот на земјата го постави за цар на негово место синот негов Јошија.

[25]Другите дела на Амон што ги извршил тој, се опишани во летописите на јудејските цареви.

[26]И го погребаа во гробницата негова, во градината наречена Оза. На негово место се зацари син му Јошија.

2 Reis 22

O reinado de Josias
2 Crônicas 34.1-2

1 Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

2 Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo
2 Crônicas 34.8-13

3 No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

4 dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

5 que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

6 aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

7 Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

Hilquias acha o Livro da Lei
2 Crônicas 34.14-18

2 Царевите 22

Јошија, цар на Јудеја
(2 Лет 34,8-18)

1Јошија беше на осум години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим триесет и една година; мајка му се викаше Једида, ќерка на Адаја, од Боцкат.

2Тој го правеше она што беше правилно пред очите на Господ, во сè одеше по патот на неговиот предок Давид и не се отклонуваше ни десно, ни лево.

3Кога беше на осумнаесет години, царот Јошија го испрати писарот Сафан, син на Ацалија, Мешуламовиот син, во домот на Господ, велејќи:

4„Оди кај првосвештеникот Хелкија, нека го земе среброто донесено во домот на Господ што го собраа од чуварите на портите,

5и нека го дадат во рацете на распоредниците, поставени кај храмот Господов, а тие да го потрошат за работниците во домот Господов за поправка на штетите во домот:

6на дрводелците, на каменоресците, на ѕидарите и за купување дрва и делкани камења за поправка на храмот;

7но да не се бара од нив сметка за среброто, предадено во рацете нивни, бидејќи тие постапуваат чесно.“

[8] Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

[8]И му кажа првосвештеникот Хелкија на писарот Сафан: „Јас ја најдов во домот Господов книгата на законот.“ И Хелкија му ја подаде книгата на Сафан, и тој ја читаше.

[9] Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

[9]Дојде писарот Сафан кај царот и му донесе на царот одговор, велејќи: „Твоите слуги го зедоа среброто, најдено во домот, и го предадоа во рацете на распоредниците, поставени кај домот Господов.“

[10] Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

[10]Писарот Сафан му соопшти уште на царот и рече: „Една книга ми даде свештеникот Хелкија.“ И Сафан ја читаше пред царот.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Crônicas 34.19-28

Јошија ја прашува за совет пророчицата Хулда

(2 Лет 34,19-28)

[11] Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

[11]Кога царот ги чу зборовите од книгата на законот, ја раскина облеката своја.

[12] Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[12]Тогаш царот заповеда на свештеникот Хелкија, на Ахикам, Сафанов син, на Ахбор, син на Михаја, на писарот Сафан и на царскиот слуга Асаја, велејќи:

[13] Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

[13]„Одете, прашајте Го Господа за мене, за народот и за цела Јудеја во врска со зборовите на таа најдена книга, зашто голем е гневот Господов што се разгорел против нас, поради тоа што нашите татковци не ги послушаа зборовите на таа книга за да постапуваат според она што ни е заповедано во неа.“

[14] Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de

[14]И отиде свештеникот Хелкија со Ахикам, Ахбор, Сафан и Асаја кај пророчицата Хулда, жена на одеждочуварот Селум, син на Тиква, Хархасов

Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

15 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

16 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

17 Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

18 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

19 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

20 Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Crônicas 34.29-33

син – а таа живееше во Ерусалим, во вториот дел, – и зборуваа со неа.

15А таа им рече: „Вака вели Господ, Бог Израелов: ,кажете му на човекот што ве испрати кај Мене:

16вака вели Господ: ќе испратам зло во тоа место и врз жителите негови – како што е напишано во книгата што ја прочита јудејскиот цар.

17Поради тоа што Ме оставија и кадат на други богови за да Ме предизвикуваат со сите работи на рацете свои, се разгневи гневот Мој против тоа место, и нема да угасне.‘

18А на јудејскиот цар што ве испратил да Го прашате Господа, кажете му: – вака вели Господ, Бог Израелов, за зборовите што ги чу:

19,поради тоа што смекна срцето твое, и ти се смири пред Господ, откако го чу ова што Јас го изреков против тоа место и против жителите негови дека тие ќе бидат за ужас и проклетство, и ти ја раскина облеката своја и плачеше пред Мене, Јас те чув – вели Господ.

20Поради тоа, еве, Јас ќе те приберам кај татковците твои, и ќе бидеш ставен во гробницата своја во мир, и твоите очи нема да ги видат сите тие зла што ќе ги испратам во тоа место.‘“ И му донесоа на царот одговор.

2 Царевите 23

Јошија го обновува заветот со Бога
(2 Лет 34,29-32)

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto

2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

[5] Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

[1]Тогаш царот исprати, та се собраа кај него сите старешини на Јуда и на Ерусалим.

[2]И отиде царот во домот Господов, и со него сите Јудејци и сите ерусалимски жители, и свештениците, и пророците, и сиот народ, од мал до голем, и им ги прочита гласно сите зборови од книгата, што беше најдена во домот Господов.

[3]Потоа царот застана на високо место и пред лицето Господово се заветува дека ќе Го следи Господа и дека ќе ги чува заветите Негови, откровенијата Негови и наредбите Негови, од сè срце и душа и ќе ги исполнува зборовите на тој завет, напишани во таа книга, И сиот народ се заветува.

Обнова на верата во Јудеја

(2 Лет 34,3-5)

[4]Тогаш царот му заповеда на првосвештеникот Хелкија и на другите свештеници и на вратарите да ги изнесат од храмот Господов сите работи направени за Ваал и за Ашера и за сета небеска војска, и ги изгоре надвор од Ерусалим, во кидронската долина, и заповеда да ја пренесат пепелта нивна во Ветил.

[5]И ги отстрани многубожечките жреци што ги беа поставиле јудејските цареви да вршат кадење по идолските светилишта во јудејските градови и во околината на Ерусалим, и оние што му кадеа на Ваал, на сонцето, на месечи-

ната, на планетите и на сета небеска војска.

[6] Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

[6]И ја изнесе тогаш статуата на Ашера од домот Господов надвор од Ерусалим, кај потокот Кедрон, и ја изгоре таму, ја претвори во пепел и ја фрли пепелта нејзина во општонародните гробишта;

[7] Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

[7]и ги разурна блудничките домови што беа кај храмот Господов, каде што жени шиеја облека за Ашера;

[8] A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

[8]и ги изведе сите жреци од јудејските градови, ги оскверни идолските светилишта, по кои жреците вршеа кадења, од Гева до Вирсавија, и ги разурна светилиштата пред портите – оние кај влезот кон портите на Исус градоначалникот, и оние одлево кај градските порти.

[9] (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

[9]Жреците на идолските светилишта, меѓутоа, не принесуваа жртви врз жртвеникот Господов во Ерусалим, туку јадеа бесквасни лебови заедно со браќата свои.

[10] Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

[10]Тој го оскверни и Тофет што е во долината Бен-Хином, та никој да не го пренесува синот свој и ќерката своја преку оган во чест на Молох;

[11] Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

[11]и ги урна коњите што јудејските цареви ги ставаа во чест на сонцето пред влезот во домот Господов, близу до собите на дворјанинот Нетан-Мелех, во додатната зграда, а колесниците на сонцето ги изгоре со оган.

[12] Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

[13] O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

[14] Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

Profanado e derribado o altar de Betel

[15] Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

[16] Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os

[12]И жртвениците врз покривот на Ахазовата горна соба што ги направија јудејските цареви, и жртвениците, што Манасија ги беше направил во двата двора на домот Господов, царот ги собори и ги растури оттаму, и правот нивни го фрли во потокот Кедрон.

[13]И идолските светилишта пред Ерусалим, десно од Маслиновата Гора, кои Соломон, царот Израелов, ѝ ги беше изградил на Аштарта, идол сидонски, и на Хамос, гад моавски, и на Милком, идол амонски, царот ги оскверни;

[14]и ги искрши споменицитe од камен, и ги исече столбовите на Ашера, и го наполни местото нивно со човечки коски.

Обнова на верата во Израел

(2 Лет 34,6-7)

[15]Исто така и жртвеникот што беше во Ветил, и идолското светилиште, изградено од Наватовиот син Јеровоам, кој беше го навел Израел во грев – и жртвеникот и светилиштето ги разурна, и ги изгоре, ги претвори во прав, и столбот на Ашера го изгоре.

[16]Јошија погледна и ги виде гробиштата што беа таму на горатa, па испрати и ги зеде коските од гробовите, ги изгоре врз жртвеникот и го оскверни, според словото Господово што го навести човекот Божји, кој ги беше претскажал тие настани,

[17]и Јошија праша: „Каков е тој споменик што го гледам?“ Му одго-

homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

A piedade de Josias

ворија градските жители: „Тоа е гробот на Божјиот човек, кој дојде од Јудеја и го навести ова што ти го правиш сега над ветилскиот жртвеник.“

[18]Тогаш тој рече: „Оставете го на мира, никој да не ги обеспокојува коските негови.“ И ги зачува коските негови заедно со коските на пророкот што беше дошол од Самарија.

[19]И сите идолски светилишта во самарјанските градови, што израелските цареви ги беа изградиле, разгневувајќи Го Господа, Јошија ги разруши и направи со нив исто, како што направи во Ветил;

[20]ги закла сите жреци кај светилиштата што беа таму, кај жртвениците, и изгоре врз нив човечки коски, па се врати во Ерусалим.

Народот на Јудеја ја прославува Пасхата

(2 Лет 35,1, 18-19)

[21]Тогаш царот му заповеда на сиот народ и рече: „Празнувајте Му Пасха на Господ, вашиот Бог, како што е напишано во таа книга на заветот.“

[22]Зашто таква Пасха не беше празнувана од дните на судиите, кои му судеа на Израел, и во сите дни на израелските цареви, и на јудејските цареви;

[23]а таа Пасха на Господ беше празнувана во Ерусалим во осумнаесеттата година на царот Јошија.

Заклучоци за владеењето на Јошија

(2 Лет 35,20-27; 36,1)

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[24]Јошија исто така ги истреби и повикувачите на мртви, и маѓесниците, и вражалците, и идолите, и сите пагански богови што се сретнуваа во јудејската земја и во Ерусалим за да ги исполни зборовите на законот, напишан во книгата што свештеникот Хелкија ја најде во домот Господов.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[25]Сличен на него немало цар пред него, кој се свртел кон Господ со сето свое срце, и со сета своја душа, и со сите свои сили, според целиот закон Мојсеев; и по него не се издигна сличен на него.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

[26]Но Господ не ја одложи големата јарост на гневот Свој, со која гневот Негов Му се разгори против Јуда за сите навреди, со кои Манасија Го беше разгневил.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

[27]И Господ рече: „И Јуда ќе го отфрлам од лицето Свое, како што го отфрлив Израел, и ќе го отфрлам тој град Ерусалим што го избрав, и домот, за кој бев рекол: ‚Таму ќе биде името Мое.‘“

A morte de Josias

2 Crônicas 35.20-27

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[28]Другите работи за Јошија и за сè што беше извршил тој, е опишано во летописите на јудејските цареви.

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[29]Во неговите дни египетскиот цар, фараонот Нехо, тргна против асирскиот цар кон реката Еуфрат. Царот Јошија му излезе во пресрет, а оној, штом го виде, го уби во Мегидо.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para

[30]Слугите негови го кренаа мртов од Мегидо, го пренесоа во Ерусалим и го

Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

31 Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

32 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

33 Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

34 Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

35 Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

O reinado de Jeoaquim
2 Crônicas 36.5-8

36 Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

погребаа во гробницата негова, и народот на земјата го зеде Јошиевиот син Јоахаз, го помазаа и го прогласија за цар наместо неговиот татко.

Јоахаз, цар на Јудеја
(2 Лет 36,2-4)

31Јоахаз беше на дваесет и три години, кога стана цар, и царуваше три месеци во Ерусалим; мајка му се викаше Хамутал, ќерка на Еремија, од Ливна.

32Тој го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ, во сè онака, како што правеа татковците негови.

33Фараонот Нехо го задржа во Ривла, во земјата Хамат за да не царува во Ерусалим, и наложи данок на земјата сто кикари сребро и еден кикар злато.

34И фараонот Нехо го направи цар Јошиевиот син Елијаким, место татко му Јошија, и му го промени името на Јоаким, а Јоахаз го зеде и го одведе во Египет, каде што и умре.

35Јоаким му даваше на фараонот сребро и злато; тој ја оцени земјата за да го внесува среброто по заповед на фараонот; тој бараше од секого од народот на земјата, според оценката негова, сребро и злато за да му дава на фараонот Нехо.

Јоаким, цар на Јудеја
(2 Лет 36,5-8)

36Јоаким беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше единаесет години во Ерусалим; мајка му се викаше Зевуда, ќерка на Федаја, од Рума.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

[37]И тој го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ во сè онака, како што го правеа предците негови.

2 Reis 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

2 Царевите 24

[1]Во неговите дни се крена вавилонскиот цар Навуходоносор; и Јоаким му стана потчинет за три години, но подоцна се одметна од него.

[2]И Господ испрати против него мноштво Халдејци, и многу Арамејци, и многу Моавци, и многу од синовите Амониеви, – ги испрати против Јуда за да го погуби, според словото на Господ што го беше рекол преку Своите слуги – пророците.

[3]Тоа стана со Јуда по заповед на Господ за да го отфрли од лицето Свое за гревовите на Манасија, за сè она што тој го беше извршил;

[4]и за невината крв што ја пролеа, исполнувајќи го Ерусалим со невина крв, Господ не сакаше да прости.

[5]Другите работи за Јоаким и за сè она што тој го беше извршил, опишано е во летописите на јудејските цареви.

[6]И почина Јоаким кај предците свои, а наместо него стана цар неговиот син Јехониј.

[7]Египетскиот цар веќе не излегуваше од својата земја, зашто вавилонскиот цар беше презел сè, од египетскиот поток до реката Еуфрат што му припаѓаше на египетскиот цар.

O reinado de Joaquim
2 Crônicas 36.9

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

Јехониј, цар на Јудеја; прво прогонство
(2 Лет 36,9-10)

[8]Јехониј беше на осумнаесет години кога стана цар, и царуваше три месеци во Ерусалим; мајка му се викаше Нехушта, ќерка на Елнатан, од Ерусалим.

[9]И тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ, во сè онака, како што тоа го правеше татко му.

[10]Во она време слугите на вавилонскиот цар Навуходоносор настапија кон Ерусалим, и градот беше опколен.

[11]Вавилонскиот цар Навуходоносор дојде до градот што слугите негови го опседнаа.

[12]Тогаш јудејскиот цар Јехониј отиде кај вавилонскиот цар – тој, и мајка му, и слугите негови, кнезовите негови, и дворјаните негови, – и го зароби вавилонскиот цар во осмата година од царувањето свое,

[13]и изнесе сè од ризниците на домот Господов и од ризниците на царскиот дом; и ги здроби, како што беше рекол Господ, сите златни садови, што Соломон, царот Израелов, ги беше направил за храмот Господов;

[14]и го исели целиот Ерусалим, и сите кнезови, и сета храбра војска – беа преселени десет илјади, – и сите дрводелци и ковачи; никој не остана, освен сиромасите на таа земја.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

[16] Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

[17] O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias

2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

[18] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

A queda de Jerusalém

Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

2 Reis 25

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu

[15]Тој го пресели Јехониј во Вавилон; исто така и мајка му на царот, и жените на царот, и големците негови, и големците на земјата ги одведе од Ерусалим за да ги насели во Вавилон.

[16]И сета војска, на број седум илјади, и ковачи и бравари – илјада; сите јунаци, способни за војна, ги одведе вавилонскиот цар за да ги насели во Вавилон.

[17]И вавилонскиот цар го направи цар Матанија, стрикото на Јехониј, место него, и му го промени името во Седекија.

[18]Седекија беше на дваесет и една година, кога стана цар, и царуваше единаесет години во Ерусалим; мајка му се викаше Хамутал, ќерка на Еремија, од Ливна.

[19]И тој го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ, во сè онака како што го правеше тоа Јоаким.

[20]Гневот на Господ над Ерусалим и над Јудеја беше толку голем што Тој ги отфрли од лицето Свое. И Седекија се одметна од вавилонскиот цар.

2 Царевите 25

Навуходоносор го опсадува Ерусалим

(Ер 39,1-7; 52,3-11)

[1]Во деветтата година од царувањето свое, во десеттиот месец, на десеттиот ден од месецот, вавилонскиот цар Навуходоносор дојде со сета своја

exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[2] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[3] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[4] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

[5] porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[6] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

[7] Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

[8] No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

војска пред Ерусалим, го опседна и направи околу него опкоп.

[2]И градот стоеше во опсада до единаесеттата година од владеењето на царот Седекија.

[3]На деветтиот ден од четвртиот месец гладот се засили во градот, и народот немаше леб.

[4]Градот беше преземен, и сите воени лица избегаа ноќе по патот кон портите, меѓу двата ѕида што се до царската градина; а Халдејците стоеја околу градот, и царот отиде по патот кон рамнината.

[5]Халдејската војска се спушти по царот и го стигна во Ерихонските рамнини, и сета војска негова се разбега од него.

[6]Тогаш го фатија царот, го одведоа кај вавилонскиот цар во Ривла и извршија над него суд;

[7]синовите на Седекија ги заклаа пред очите негови, а на Седекија му ги избодеа очите, го оковаа во окови и го одведоа во Вавилон.

Освојување на Ерусалим. Второ прогонство

(2 Лет 36,17-21; Ер 39,8-10; 52,12-30)

[8]На петтиот месец, на седмиот ден од месецот, односно во деветнаесеттата година од владеењето на вавилонскиот цар Навуходоносор, дојде Невузардан, заповедник на телохранителите, слуга на вавилонскиот цар, во Ерусалим

[9] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[9]и го изгоре домот Господов и царскиот дом, и сите куќи во Ерусалим, и сите големи куќи ги изгоре со оган;

[10] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

[10]и ѕидовите околу Ерусалим беа урнати од халдејската војска што беше со заповедникот на телохранителите.

[11] O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[11]А другиот народ што беше останал во градот, и одметниците, кои му се предале на вавилонскиот цар, а и другиот народ ги исели Невузардан, заповедникот на телохранителите.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[12]Само малкумина од сиромасите на оваа земја заповедникот на телохранителите ги остави за работници во лозјата и за земјоделци.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

[13]И бронзените столбови во домот Господов, и подножјата, и бронзеното море во домот Господов Халдејците го испокршија и ја однесоа бронзата нивна во Вавилон;

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[14]и котлите, и лопатките, и штипките, и лажиците, и сите бакарни садови што се употребуваа во службата, ги кренаа;

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[15]и кадилниците, и садовите, – сè што имаше златно, и сè што имаше сребрено, го зеде заповедникот на телохранителите;

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[16]столбови два, море едно, и подножјата што Соломон ги беше направил во домот Господов, – бронзата во сите тие работи немаше мерка.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de

[17]Едниот столб беше висок осумнаесет лакти, главата му беше од бронза, а висината на главата – три лакти, и мрежата на наровите околу главата – сето тоа беше од бронза. Тоа исто го имаше и другиот столб со мрежата.

[18]Заповедникот на телохранителите го зеде првосвештеникот Сераја, заме-никот-првосвештеник Софонија и тројца свештеници-вратари.

[19]Од градот тој зеде еден дворски човек, кој беше заповедник на воените лица, и петте души што стоеја пред царското лице и се наоѓаа во градот, и главниот писар на војската што го запишуваше во војската народот на земјата, и шеесет души од народот на земјата, кои се наоѓаа во градот.

[20]Ги зеде Навузардан, началникот на телохранителите, и ги одведе кај вавилонскиот цар во Ривла.

[21]И вавилонскиот цар ги порази и ги погуби во Ривла, во земјата Хамат. И Јудејците беа иселени од земјата своја.

Годолија, управник на Јудината земја

(Ер 40,7–41,18)

[22]А над народот, оставен во јудејската земја, вавилонскиот цар Навуходо-носор го постави за управник Годолија, синот на Ахикам, Сафанов син.

[23]Кога сите војсководци, тие и луѓето нивни, слушнаа дека вавилонскиот цар го поставил за управник Годолија, дојдоа кај Годолија во Мицпа: Исмаил, синот на Нетанија, Јоханан, син на

Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

Кареах, Сераја, син на Танхусмет од Нетофа, и Јаазанјаху од Мааха, тие и луѓето нивни.

24 Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

24И им се заколна Годолија, ним и на луѓето нивни, и им рече: „Не плашете се што ќе бидете потчинети на Халдејците; населувајте се во земјата, служете му на вавилонскиот цар и ќе ви биде добро.“

25 Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

25Но во седмиот месец дојде Исмаил, синот на Нетанија, Елишамаев син, од царски род, со десет души, го порази Годолија, и тој умре, а и Јудејците, и Халдејците што беа во Мицпа.

26 Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

26Тогаш се крена сиот народ, од мало до големо, и војсководците, па отидоа во Египет, зашто се плашеа од Халдејците.

Libertado e honrado o rei Joaquim
Jeremias 52.31-34

Царот на Вавилон му благодари на Јехониј
(Ер 52,31-34)

27 No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

27Во триесет и седмата година од преселувањето на јудејскиот цар Јехониј, во дванаесеттиот месец, на дваесет и седмиот ден од месецот, вавилонскиот цар Евил-Меродах, во годината на зацарувањето свое, го изведе од затвор јудејскиот цар Јехониј,

28 Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

28говореше со него пријателски и го постави престолот негов погоре од престолот на царевите што беа пред него во Вавилон;

29 Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

29и му ја смени затворската облека негова; и секогаш Јехониј јадеше со него, во сите дни на животот свој.

[30] E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

[30]За постојана издршка, му се даваше на царот, секој ден, во сите дни на неговиот живот.

O primeiro livro das Crônicas

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão
Gênesis 5.1-32

1 Adão, Sete, Enos,

2 Cainã, Maalalel, Jarede,

3 Enoque, Metusalém, Lameque,

4 Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé
Gênesis 10.1-32

5 Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

6 Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

7 Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

8 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

9 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

10 Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

11 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

12 a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

13 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

14 aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

15 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

16 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

1 Летописи

1 Летописи 1

Список на прародителите од Адам до Авраам
(1 Мојс 5,1-32; 10,1-32; 11,10-26)

1 Адам, Сит, Енос,

2 Каинан, Махалалеил, Јаред,

3 Енох, Метушелах, Ламех,

4 Ное, Сим, Хам и Јафет.

5 Синови на Јафет: Гомер, Магог, Мадај, Јаван, (Елиса), Тувал, Мешех и Тирас.

6 Синови на Гомер: Ашкеназ, Рифат и Тогарма.

7 Синови на Јаван: Елиша, Тарсис, Китим и Роданим.

8 Синови на Хам: Куш, Мицраим, Пут и Ханан.

9 Синови на Куш: Сева, Хавила, Савта, Раама и Савтеха. Синови на Раама: Сева и Дедан.

10 Куш го роди и Нимрод; тој почна да станува силен на земјата.

11 Мицраим ги роди: Лудим, Анамим, Лехавим и Нафтухим.

12 Патрос, Каслухим (од кои произлегоа Филистејците) и Кафторим.

13 Ханан го роди Сидон, својот првенец, и Хет,

14 и Јевусијците, Аморејците, Герге-сејците,

15 Евејците, Аркијците, Синитите,

16 Арвадите, Семаријците и Хама-тијците.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[17]Синовите на Сим: Елам, Ашур, Арфаксад, Луд, Арам. (Арамови синови:) Уц, Хул, Гетер и Мешех.

[18]Арфаксад (го роди Каинан, а Каинан) го роди Сала, а Сала, пак, го роди Евер.

[19]На Евер му се родија двајца синови: едниот се викаше Фалек, зашто во неговите дни се раздели земјата; брат му се викаше Јоктан.

[20]Јоктан го роди Алмодад, Шелеф, Хацармавет, Јера,

[21]Хадорам, Узал, Дикла,

[22]Евал, Авимаел, Сева,

[23]Офир, Хавила и Јовав. Сите тие беа Јоктанови синови.

[24]А синови Симови, Арфаксад, Сала,

[25]Евер, Фалек, Рагав,

[26]Серух, Нахор, Тара,

[27]Аврам, односно Авраам.

Потомци на Исмаил

(1 Мојс 25,12-16)

[28]Синови Авраамови: Исак и Исмаил.

[29]Еве го нивниот родослов: Навајот, првенец на Исмаил, по него Кедар, Адбеел, Мивсам,

[30]Мишма, Дума, Маса, Адад, Тема,

[31]Јетур, Нафиш, и Кедема. Тоа се Јишмаеловите синови.

[32]Синовите на Кетура, Авраамова прилежница: таа го роди Зимран, Јокшан, Медан, Мидјан, Ишбак и Шуах. Синови на Јокшан: Сева и Дедан. (Синови Деданови: Рагуил, Навдеил, Асуриим, Астусиим и Асомин)

[33] Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

[33]Синови на Мидјан: Ефа, Ефер, Ханох, Авида и Елдаа. Сите тие се синови на Кетура.

Потомци на Исав
(1 Мојс 36,1-19)

[34] Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

[34]И го роди Авраам Исака. Синови на Исак: Исав и Израел.

Descendentes de Esaú
Gênesis 36.1-19

[35] Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

[35]Синови на Исав: Елифаз, Рагуил, Јеус, Јалам и Кореј.

[36] Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

[36]Синови на Елифаз: Теман, Омар, Зефи, Гатам, Кеназ, а Тимна, царевата наложница го роди Амалик.

[37] Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

[37]Синови на Рагуил: Нахат, Зерах, Шама и Миза.

Descendentes de Seir
Gênesis 36.20-30

Староседелците на Едом
(1 Мојс 36,20-30)

[38] Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

[38]Синови на Сеир: Лотан, Шовал, Зивеон, Ана, Дишон, Езер и Дишан.

[39] Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

[39]Синови на Лотан: Хори и Хомам, а сестра на Лотан: Тимна.

[40] Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

[40]Синови на Шовал: Алиан, Манахат, Евал, Шефи и Онам. Синови на Зивеон: Аја и Ана.

[41] O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

[41]Син на Ана: Дишон. Синови на Дишон: Хамран, Ешбан, Итран и Керан.

[42] Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

[42]Синови на Есер: Билхан, Зааван и Јаакан. Синови на Дишон: Уц и Аран.

Reis e príncipes de Edom
Gênesis 36.31-43

Едомските цареви
(1 Мојс 36,31-43)

[43] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[43]Еве ги и царевите што царуваа во земјата Едомова, пред да се зацари цар над синовите израилски: Бела, син Беоров, а градот негов се викаше Динхава.

[44] Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

[44]Умре Бела, а по него стана цар Јовав, синот на Зерах од Восор.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

[45]Умре Јовав, а по него царуваше Хушам, од земјата на Теманците.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.
[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.
[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.
[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.
[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.
[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,
[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,
[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,
[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó

Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,
[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

[46]Умре Хушам, и по него стана Адад, син Бедадов, кој ги порази Мидјаните во моавското поле. Неговиот град се викаше Авит.
[47]Умре Адад, а по него цар стана Самла, од Масрека.
[48]Умре Самла, и по него цар стана Саул, од Рехобот што е кај реката.
[49]Умре Саул, а по него цар стана Ваал-Ханан, син Ахборов.
[50]Умре Ваал-Ханан, и по него цар стана Адад, градот му се викаше Паи; името на жена му беше Мехетавела, ќерка на Матраед од Мезахав.
[51]Потоа умре и Адад. Началниците едомски беа: началник Тимна, началникот Алиа, началникот Јетет,
[52]началникот Охоливама, началникот Ила, началникот Пинон,
[53]началникот Кеназ, началникот Теман, началникот Мивзар,
[54]началникот Магдиел, началникот Ирам. Тоа беа началниците на Едом.

1 Летописи 2

Потомците на Јуда

[1]Еве ги синовите на Израел: Рувим, Симеон, Левиј, Јуда, Исахар, Завулон,
[2]Дан, Јосиф, Венијамин, Нефталим, Гад и Асир.
[3]Синови на Јуда: Ер, Онан и Шела, – тројцата му се родија од Шуевата ќерка, Хананејка. Ер, првенецот Јудин, беше лош во очите на Господ, и Тој го уби.

[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.

[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.

[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.

[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.

[8] O filho de Etã: Azarias.

[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.

[10] Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

[11] Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

[12] Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

[13] Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,

[14] a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

[15] a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

[16] As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

[17] Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

[18] Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

[4]Тамара, негова снаа, му ги роди Фарес и Зерах. Сите синови на Јуда беа пет.

[5]Синовите на Фарес се: Есром и Хамул.

[6]Синовите на Зерах: Замвриј, Етан, Еман, Калкол и Дара – сè на сè пет.

[7]Синови на Карми: Ахар, кој навлече неволја врз Израел, прекршувајќи ја заклетвата.

[8]Син на Етан: Азарија.

Семејната лоза на царот Давид

[9]Синови на Есром што му се родија: Јерахмеел, Арам и Келувај.

[10]Арам, пак, го роди Аминадав: Аминадав го роди Наасон, началник на Јудините синови;

[11]Наасон го роди Салмон, Салмон го роди Вооз;

[12]Вооз го роди Овид, Овид го роди Јесеј;

[13]Јесеј го роди својот прв син Елијав, вториот Аминадав, третиот Шима,

[14]четвртиот – Натанаил, петтиот – Радај,

[15]шестиот – Озем, седмиот – Давид.

[16]Нивни сестри беа: Саруја и Авигеја. Синови на Саруја: Авеса, Јоав и Асаил, – тројца.

[17]Авигеја го роди Амаса; а татко на Амаса беше Јетер, Јишмаелец.

[18]Халев, синот Есромов, со жените Азува и Јериота, и еве ги синовите негови: Јешер, Шовав и Ардон.

[19] Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

[20] Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

[21] Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

[22] Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

[23] Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

[24] Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

[25] Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

[26] Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

[27] Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

[28] Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

[29] A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

[30] Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

[19]Умре Азува, и Халев ја зеде за жена Ефрата, а таа му го роди Ор.

[20]Ор го роди Ури, а Ури го роди Веселеил.

[21]Потоа Есром влезе при ќерката на Махир, Галаадов татко, и ја зеде, кога тој беше на шеесет години, а таа му го роди Сегув.

[22]Сегув го роди Јаир; тој имаше дваесет и три града во Галаадската земја,

[23]бидејќи од Гесурците и Арамејците ги зеде селата Јаирови и Кенат со селата, – шеесет градови. Сите тие градови беа на синовите од Махир, Галаадовиот татко.

[24]Откако умре Есром во Халев-Ефрат, Есромовата жена Авија му го роди Ашхур, татко на Текоа.

Потомците на Јерахмеел

[25]Синови на Јерахмеел, Есромовиот првенец, беа: првенецот Арам, по него Буна, Орен, Озем и Ахија.

[26]Јерахмеел имаше и друга жена, по име Атара; таа беше мајка на Онам.

[27]Синовите на Арам, првенец Јерахмеелов, беа: Маац, Јамин и Екер.

[28]Синови на Онам беа: Шамај и Јада. Синови на Шамај: Надав и Авишур.

[29]Жената Авишурова се викаше Авихајла, таа му ги роди Ахван и Молид.

[30]Синови на Надав: Селед и Афаим. Селед умре бездетен.

[31]Афаимовиот син беше Иши, Ишиевиот син – Шешан, Шешановиот син – Ахлај.

[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

[32]Синови на Јада, Шамаевиот брат: Јетер и Јонатан; Јетер умре бездетен.

[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

[33]Синови на Јонатан: Пелет и Заза. Тоа се синовите Јерахмеелови.

[34] Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.

[34]Шешан немаше синови, туку само ќерки. Шешан имаше еден роб, Египќанец, по име Јарха.

[35] Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.

[35]Шешан му ја даде ќерката своја за жена на својот роб Јарха, а таа му го роди Атај.

[36] Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.

[36]Атај го роди Натана, Натан го роди Завад;

[37] Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.

[37]Завад го роди Ефлал, Ефлал го роди Овид;

[38] Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.

[38]Овид го роди Јуј, Јуј го роди Азарија;

[39] Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.

[39]Азарија го роди Хелец, а Хелец го роди Елеаса;

[40] Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.

[40]Елеаса го роди Сисмаја, Сисмај го роди Салум;

[41] Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.

[41]Селум го роди Јекамија, Јекамија го роди Елишама.

Други потомци на Халев

[42] O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.

[42]Синови на Халев, брат Јерахмеелов, беа: Меша, негов првенец, кој е татко на Зиф, а синовите на Меша: Хеврон.

[43] Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.

[43]Синови на Хеврон: Кореј и Тапуах, Рекем и Шема.

[44] Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

[44]Шема го роди Рахам, Јоркеамов татко, а Рекем го роди Шамај.

[45] O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.

[45]Шамаевиот син беше Маон, а Маон беше татко на Бет-Цур.

[46] Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.

[46]А Ефа, прилежницата на Халев, ги роди Харан, Моца и Газез.

[47] Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.
[48] De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;

[49] Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.

[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,
[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.

[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.

[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.

[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.

[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito,

[47]Синови на Јахдај: Регем, Јотам, Гешан, Фелет, Ефа и Сааф.
[48]Мааха, прилежницата Халевова, го роди Шевер и Тирхан;
[49]таа го роди и Шааф, таткото на Мадмана и Сева, таткото на Маквенин и татко на Гива. А ќерка Халевова беше Ахса.
[50]Еве ги синовите Халевови: синот Ор, првенец од Ефрата; Шовал, татко на Кирјат-Јарим;
[51]Салмон, Витлеемов татко; Хареф, Бет-Гадеров татко.
[52]Шовал, Кирјат-Јаримовиот татко, имаше син: Харое, од кого се половината жители на Менухот.
[53]Од родовите на Кирјат-Јарим: Итрити, Путити, Шуматити и Мишраити. Од нив потекнуваат племињата: Сорат-јани и Ештаолјани.
[54]Синови Салминови: Витлеемците и Нетофатците, Атровците од Јоавовиот дом, и половината од Манахатиевите Сараќани,
[55]племињата на писарите што живееја во Јабец беа: Тираќани, Шимеаќани, Сукаќани, тоа се Кенијците што дојдоа од Хамат, од таткото на Рихавовиот дом.

1 Летописи 3

Синовите на Давид

[1]Синовите на Давид, што му се родија во Хеврон, беа: првенецот Амнон, од

Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;

[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.

[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,

[7] Nogá, Nefegue, Jafia,

[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.

[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

Ахиноама, Јизреелка; вториот – Даниел, од Авигеја, Кармилка;

[2]третиот – Авесалом, син од Мааха, ќерка на Гесурскиот цар Талмај; четвртиот – Адонија, син на Хагита;

[3]петтиот – Сафатија, од Авитала; шестиот – Јитреам, од жена му Егла,

[4]шестина што му се родија во Хеврон; тој царуваше таму седум години и шест месеци; а триесет и три години царуваше во Ерусалим.

[5]Овие, пак, му се родија во Ерусалим: Шима, Шовав, Натан и Соломон – четворица од Шуевата ќерка, ќерката Амиелова;

[6]Јивхар, Елишуа, Елифелет.

[7]Ногах, Нефег, Јафија,

[8]Елишама, Елијада и Елифелет – деветмина.

[9]Тоа се сите синови Давидови, освен синовите од прилежниците. Сестра им беше Тамара.

Потомството на царот Соломон

[10]Соломонов син беше Ровоам, негов син – Авија, негов син – Аса, негов син Јосафат,

[11]негов син Јорам, негов син Охозија, негов син – Јоас,

[12]негов син Амасија, негов син – Азарија, негов син – Јотам,

[13]негов син Ахаз, негов син – Езекија, негов син Манасија,

[14]негов син – Амон, негов син – Јошија.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.
[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.

[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,

[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.

[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;

[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.

[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.

[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.
[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.
[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.
[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.

[15]Синови на Јошија: првенецот Јоханан, вториот – Јоаким, третиот – Седекија, четвртиот – Селум.
[16]Синови на Јоаким: Јехонија, син негов; Седекија, негов син.

Потомци на царот Јехонија

[17]Синови на Јехонија, заробеник во Вавилон: Салатиил, негов син;
[18]Малкирам, Федаја, Шенацар, Јекамија, Хошама и Невадија.
[19]Синовите на Федаја: Зоровавел и Семеј. А синови на Зоровавел: Мешулам, и Ананијаја, и сестрата нивна Шеломита
[20]и уште петмина: Хашува, Охел, Варахија, Хасадија и Јушав-Хесед.
[21]Синови на Ананија: Пелатија и Јишаија; негов син Рефаја, негов син Арнан, негов син Авдија, негов син Шеканија.
[22]Син на Шеканија: Шемаја, синови на Шемаја: Хатуш, Јигал, Баријах, Неарија и Шафат – шестмина.
[23]Синови на Неарија: Елиоенај, Хизкија и Азрикам – тројца.
[24]Синови на Елиоенај: Ходавија, Елијашив, Фелаија, Акув, Јоханан, Делаја и Анани – седуммина.

1 Летописи 4

Потомци на Јуда

[1]Синови на Јуда: Фарес, Есром, Карми, Ор и Шовал.
[2]Реаја, Шовалов син, го роди Јахат; Јахат ги роди Ахумај и Лахад; од нив се родовите на Цорат.

[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;
[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.
[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.
[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.
[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.
[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.
[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.
[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.
[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.
[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[3]А ова се синовите на Етам: Јизреел, Јишма, Јидбаш, и сестрата нивна, по име Хаселелпонија.
[4]Фенуел, татко на Гедор, и Езер, татко на Хушин. Тоа се синовите на Ор, првенец Ефратов, татко Витлеемов.
[5]Ашхур, таткото на Текоа, имаше две жени: Хела и Наара.
[6]Наара му ги роди Ахузам, Хефер, Темени и Ахаштари, тоа се синовите од Наара.
[7]Синови од Хела: Зерет, Цохар, и Етнан.
[8]Коз го роди: Анув и Хасовев и родовите на Ахархел, син на Харум.
[9]Јабец беше попрочуен од своите браќа. Мајка му го нарече Јабец, велејќи: го родив со болки.
[10]И повика Јабец кон Бог Израелов, велејќи: „О, да ме благословеше со Твојот благослов, да ги проширеше границите мои, да беше раката Твоја со мене и да ме пазеше од зло, та да не тагувам!“ И Бог му го даде она за што молеше.

Други семејства

[11]А Халев, братот на Шуха, го роди Махира; тој е татко на Ештон.
[12]Ештон го роди Бет-Раф, Пасеах и Техина, таткото на Ирнахаш; тоа се жителите на Река.
[13]Синови на Кеназ: Готониил и Сераја, синови на Готониил: Хатат и Меонотај.
[14]Меонотај го роди Офра, а Сераја го роди Јоав, таткото на Гехарашимците, наречени така зашто беа занаетчии.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

Descendentes de Simeão

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[15]Синови на Халев, Јефунеов син: Ир, Ила и Наам. Син на Ила: Кеназ.

[16]Синови на Јехалелел: Зиф, Зифа, Тирија и Асраел.

[17]Синови на Езра: Јетер, Меред, Ефер и Јалон; Јетер, пак, го роди Мирјам, Шамаја и Јишбах, таткото на Ештемоа.

[18]А жена му, Јудејката го роди Јаред, Гедоров татко, и Хевер, татко на Сохо, и Јекутиел, татко на Заноах. Тоа беа синови на фараоновата ќерка Битија, што ја беше зел Меред.

[19]Синовите на жената на Одија, сестра Нахамова, беа татковци на Кеила, Гермиецот и на Ештемоа од Маахат.

[20]Синови на Симон: Амнон, Рина, Бен-Ханан и Тилон. Синови на Иши: Зохет и синот на Зохет.

Потомци на Шела

[21]Синови на Шела, син Јудин: Ер, татко на Лека и Лаада, татко на Мареша, и челадта на тие, што обработуваа висон, од Бет-Ашбеа,

[22]и Јоким, и жителите на Хозев, и Јоас, и Сараф, кои имаа имоти во Моав, и Јашуви-Лахем; но тоа се дамнешни работи.

[23]Тие беа грнчари, живеејќи и во Нетаим и Гедера; живееја таму кај царот, за да му работат.

Потомци на Симон

[24]Синови Симонови: Немуел, Јамин, Јарив, Зерах и Саул.

[25]Негов син Селум; негов син Мивсам; негов син Мишма.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,
[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,
[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,
[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.
[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,
[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,
[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

[26]Синовите на Мишма: Хамуел, син негов; неговиот син Закур, неговиот син Шимеј.
[27]Шимеј имаше шеснаесет синови и шест ќерки, но браќата негови немаа многу синови, и сиот нивни род не беше толку многуброен, како родот на синовите Јудини.
[28]Тие живееја во Вирсавија, Молада и Хацар-Шуал,
[29]во Билха, во Ецем, во Толад,
[30]во Ветуил, во Хорма, во Циклаг,
[31]во Бет-Маркавот, во Хацар-Сусим, во Бет-Бириј и во Шаараим. Тоа се градовите нивни до царувањето на Давид,
[32]со селата нивни: Етам, Ен-Римон, Токен и Ашан, – пет градови,

[33]и сите нивни села, што беа околу тие градови до Ваал; тоа се нивните живеалишта и родословија.

[34]А Мешовав, Јамлек и Јоша, син на Амасија,

[35]Јоил и Јуј, син на Јошивија, син на Сераија, син Асиелов,
[36]Елиоенај, Јакова, Јехошаја, Асаја, Адиел, Јесимиел и Бенаија,
[37]и Зиза, син на Шифиј, син на Алон, син на Једаја, син на Шимри, син Шемаиев, –
[38]сите овие споменати беа началници над своите родови, и домот на татковците нивни се разграни многу.

[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.
[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.
[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.
[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.
[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

[39]Тие одеа до Гедор и до источната страна на долината, за да најдат пасишта за стадата свои;
[40]и најдоа густи и убави пасишта и широка земја, мирна и безопасна, зашто порано живееја малкумина од Хамовците.

[41]Па појдоа тие, запишани поименично, во дните на јудејскиот цар Езекија, па ги убија скитниците и заседнатите, што се наоѓаа таму, ги истребија засекогаш и се населија на местото нивно, зашто таму имаше пасишта за стадата нивни.

[42]А од нив, од Симоновите синови, петстотини души отидоа кон гората Сеир; началници им беа: Пелатија, Неарија, Рефаја и Узиил, синови на Иши,
[43]и ги убија избеганите остатоци од Амаликијците, и живеат таму и до денес.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

1 Летописи 5

Потомците на Рувим

[1]Синови на Рувим, првороден Израелов; тој беше првороден, но откако ја оскверни постелата на татко си, првенството им беше дадено на синовите на Јосиф, син Израелов, но под услов да не се пишат првородени.

[2]Бидејќи Јуда беше најсилен меѓу браќата свои, тоа и водачот излегуваше од него, но првенството беше пренесено на Јосиф, –

[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[3]синови на Рувим, првородениот Израелов, беа: Енох, Палу, Есром и Карми.

[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,

[4]Синови на Јоил: Шемаја, неговиот син Гог, неговиот син Семеј,

[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,

[5]негов син Миха, негов син Реаја, негов син Ваал,

[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

[6]негов син Беера, кого што асирскиот цар Тилгат-Пилнесер го одведе во плен. Тој беше началник на Рувимците.

[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

[7]А роднините негови, според родовите нивни, според нивниот родословен список, беа: Јеиел – главен, потоа Захарија

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[8]и Бела, син Азазов, син на Шема, син Јоилов; тој живееше во Ароер, до Нево и до Ваал-Меон;

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[9]потоа живееше тој кон исток сѐ до влезот во пустината, кој се протега до реката Еуфрат, зашто беа многубројни во земјата Галаадска.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

[10]Во дните на Саул, тие водеа војна со Хагријците, а тие се населија во шаторите нивни по целата источна страна на Галаад.

Descendentes de Gade

Потомци на Гад

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[11]Синовите Гадови живееја спроти нив во земјата Башанска, до Салеха:

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[12]во Башан главен беше Јоил, втор – Сафан, потоа Јанај и Шафат.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[13]Браќата нивни со челадта своја беа седум: Михаил, Мешулам, Сева, Јорај, Јакан, Зија и Евер, седум.

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.
[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.
[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.
[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.
[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.
[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[14]Еве ги синовите на Авихајл, син на Хури, син на Јароах, син Галаадов, син на Михаил, син Јешишаев, син Јахдоев, син Бузов.
[15]Ахи, син на Авдиел, син Гуниев, беше началник во домот на својот род.
[16]Тие се населија во Галаад, во Башан и по селата негови и во сите пасишта на Сарон, сè до крајните предели нивни.
[17]Тие сите беа впишани во родословијата во времето на јудејскиот цар Јотам и во времето на израелскиот цар Јеровоам.

Воините на источните племиња

[18]Меѓу потомците на Рувим и Гад и половината од племето Манасиево имаше воинствени луѓе, мажи, кои носеа штит и меч, кои стрелаа со лак и опитни на борба, – четириесет и четири илјади седумстотини и шеесет души, што одеа во војна.
[19]Тие војуваа со Хагријците, со Јетурејците, Нафишејците, Нодавејците.
[20]И помош им беше дадена против нив, и Хагријците беа предадени во рацете нивни со сè што имаа, зашто во времето на борбите тие Го повикуваа Господа и Тој ги услишуваше, зашто на Него се надеваа.
[21]И ги зедоа стадата нивни: педесет илјади камили, ситен добиток двесте и педесет илјади, магариња две илјади и сто илјади луѓе.
[22]Зашто ранети паднаа многу, бидејќи борбата беше од Бога. И живееја на нивното место сè до прогонството.

23 Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

24 Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

25 Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

26 Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

1 Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

2 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

3 Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

4 Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

Потомците на Манасија

23Потомците од племето Манасиево живееја во таа земја од Башан до Ваал-Ермон и Сенир и до горатa Ермон; и тие се намножија.

24Еве ги нивните началници: Ефер, Јиши, Елиил, Азриил, Еремија, Ходавија и Јахдиел, мажи силни, мажи прочуени, глави на родовите свои.

Преселба на источните племиња

25Но тие направија престап против Бога на татковците свои и почнаа да живеат блудно според боговите на народите во таа земја, кои Бог ги беше изгонил од пред лицето нивно,

26тогаш Бог Израелов го поттикна духот на асирскиот цар Пул и духот на асирскиот цар Тилгат-Пилнесер, и тие ги преселија Рувимците и Гадовците и половината од племето Манасиево и ги одведоа во Хелах, Хавор и Хара и на реката Гозан, каде што се и до ден денешен.

СЕМЕЈНИТЕ ЛОЗИ НА СВЕШТЕНИЦИТЕ

Други потомци од Левиј

27Синови на Левиј беа: Гершом, Каат и Мерари.

28Синови на Каат: Амрам, Јицхар, Хеврон и Узиил.

29Синови на Амрам: Арон, Мојсеј и Мирјам. Синови на Арон: Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар.

30Елеазар го роди Финес. Финес го роди Авишуа.

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[10] Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

[11] Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[12] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

[13] Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

[14] Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

[15] Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

[16] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[17] São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.

[31]Авишуа го роди Буки, Буки го роди Озиј,

[32]Озиј го роди Зараја, Зараја го роди Мериел.

[33]Мариел го роди Амарија, Амарија го роди Ахитув.

[34]Ахитув го роди Садок, Садок го роди Ахимаа.

[35]Ахимаа го роди Азарија, Азарија го роди Јоанан.

[36]Јоанан го роди Азарија, тој беше свештеник во домот во кој живееше Соломон во Ерусалим.

[37]И Азарија го роди Амарија, Амарија го роди Ахитув.

[38]Ахитув го роди Садок, а Садок го роди Селум.

[39]Селум го роди Хелкија, а Хелкија го роди Азарија.

[40]Азарија го роди Сераја, Сераја го роди Јоседек.

[41]А Јоседек отиде во пленство со Јуда и Ерусалим во рацете на Навуходоносор.

1 Летописи 6

[1]И така, синови Левиеви беа: Гершом, Каат и Мерари.

[2]Еве ги имињата на Гершомовите синови: Ливни и Семеј.

[3]Синови Каатови: Амрам, Јицхар, Хеврон и Узиил.

[4]Синови Мерариеви: Махли и Муши. Тоа се потомците Левиеви според родовите нивни.

[20] O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,

[21] de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.

[22] O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

[23] de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,

[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.

[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.

[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,

[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.

[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.

[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,

[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[5]Гершом имаше: Ливни, негов син; Јахат, син негов; Зима, негов син;

[6]Јоах, негов син; Идо, негов син; Зерах, негов син; Јеатрај, негов син.

[7]Синови Каатови: Аминадав, негов син; Кореј, негов син, Асир, негов син;

[8]Елкана, негов син; Евијасаф, негов син; Асир, негов син;

[9]Тахат, негов син; Уриил, негов син; Озија негов син; Саул, негов син.

[10]Синови на Елкана: Амасај и Ахимот.

[11]Елкана, негов син; Цофај, негов син; Нахат, негов син;

[12]Елијав, негов син; Јерохам, негов син; Елкана, негов син; Самоил, негов син.

[13]Синови Самоилови: првородениот Јоил, втор Авија.

[14]Синови Мерариеви: Махли, неговиот син Ливниј; неговиот син Семеј, син му Оза,

[15]Шима, негов син; Хагија, негов син; Асаја, негов син.

Пејачите во храмот

[16]Ете, нив ги постави Давид да пеат во Господовиот дом, откако го внесе во него ковчегот.

[17]Тие служеа како пејачи пред скинијата на собранието, додека Соломон го изгради домот Господов во Ерусалим. Тие настапуваа во службата своја според редот свој.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

[18]Еве ги оние што настапуваа со синовите свои: од синовите Каатови – Еман, пејач, син на Јоил, син на Самоил,

[19]син на Елкана, син на Јерохам, син на Елиил, син на Тоах,

[20]син на Цуф, син на Елкана, син на Маат, син на Амасај,

[21]Син на Елкана, син на Јоил, син на Азарија, син на Цефанија,

[22]син на Тахат, син на Асир, син на Евијасаф, син на Кореј,

[23]син на Јицхар, син на Кaат, син на Исара, син Левиин, син Израелов.

[24]И брат му Асаф, кој стоеше од десната страна негова, – Асаф, син на Варахија, син на Шима,

[25]син на Михаил, син на Баасеј, син на Малкија,

[26]син Етниев, син Зерахов, син Адаев,

[27]син Етанов, син Зимин, син Семеиев,

[28]син Јахатов, син Гершомов, син Левиев.

[29]А од синовите на Мерари, нивните браќа, на левата страна: Етан, син Кушиев, син Авдиев, син Малухов,

[30]син Хашавиев, син Амасиев, син Хелкиев,

[31]син Амасиев, синот Баниев, синот Шомеров,

[32]синот Махлиев, синот Мушиев, синот Мерариев, син Левиев.

48 Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

49 Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

50 Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

51 de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

52 de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

53 de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

54 São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

55 deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

56 Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

57 Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

33Браќата нивни, левитите, беа определени за секаква служба во Божјиот дом;

34Арон, пак, и синовите негови ги гореа приносите врз жртвеникот и врз кадилниот жртвеник извршуваа секое свештенодејствие во Најсветата Светиња и за исчистување на Израел во сè, како што беше заповедал Божјиот слуга Мојсеј.

Потомци од Арон

35Еве ги синовите Аронови: Елеазар, син негов; Финес, син негов; Авишуа, син негов;

36Буки, негов син; Озиј, негов син, Зерарија, негов син;

37Мерајот, негов син; Амарија, негов син; Ахитув, негов син;

38Садок, негов син; Ахимаац, негов син.

Живеалиштата на левитите

39Еве ги нивните живеалишта според селата нивни во нивните предели: на синовите Аронови од родот Каатов, според она што им се падна со ждрепка;

40го дадоа Хеврон, во земјата Јудина, и околината негова;

41а нивите на тој град и селата негови му ги дадоа на Халев, синот Јефунеов.

42НаАроновите синови им ги дадоа и прибежишните градови: Хеврон и Ливна со околиите нивни, Јатир и Ештемоа со околината негова,

[58] Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,

[59] Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

[60] da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

[61] Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.

[62] Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

[63] Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

[64] Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

[65] Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

[66] A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.

[43]Хилез и околината негова, Давир и околината негова,

[44]Ашан со околината негова и Ветсамис со околината негова;

[45]а од племето Венијаминово – Гева и околината негова, Алемет со околината негова, и Анатот со околината негова; сите нивни градови во родовите нивни беа тринаесет града.

[46]На другите синови Каатови од челадта на тоа племе им дадоа со ждрепка десет града од делот на половината од племето Манасиево.

[47]На синовите Гершомови, според родовите нивни, од племето Исахарово, од племето Асирово, од племето Нефталимово и од племето Манасиево во Башан им дадоа тринаесет градови.

[48]На синовите Мерариеви, според родовите нивни, од племето Рувимово, од племето Гадово, и од племето Завулоново им дадоа со ждрепка дванаесет градови.

[49]Така синовите Израелови им ги раздадоа на левитите градовите со околините нивни.

[50]Ги дадоа со ждрепка од племето на Јудините синови, од племето на Симеоновите синови и од племето на Венијаминовите синови оние градови, што се спомнати по име.

[51]На некои родови од Каатовите синови им беа дадени градовите од Ефремово племе.

[67] Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

[68] Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,

[69] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;

[70] e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.

[71] Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;

[72] e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;

[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;

[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.

[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;

[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da

[52]И им ги дадоа прибежишните градови: Сихем и неговите пасишта во Ефремовата ридеста земја, Гезер со неговите пасишта,

[53]Јокмеам и околината негова, Веторон со неговите пасишта,

[54]Ајалон со неговите пасишта и Гат-Римон со неговите пасишта;

[55]од половината на Манасиевото племе – Анер со неговите пасишта и Валаам со неговите пасишта, тоа за семејствата на другите синови Каатови.

[56]На синовите Гершомови од половината од племето Манасиево им го дадоа Голан во Башан со неговите пасишта и Аштарот со неговите пасишта;

[57]племето Исахарово – Кедес и неговите пасишта, Даверат и неговите пасишта,

[58]Рамот со неговите пасишта и Анем со неговите пасишта;

[59]од племето Асирово – Машал и околината негова, Авдон и околината негова,

[60]Хукок со неговите пасишта и Рехов со неговите пасишта;

[61]од племето Нефталимово – Кедес во Галилеја и неговите пасишта, Хамон со неговите пасишта и Кирјатаим со неговите пасишта.

[62]А на другите синови Мерариеви – од племето Завулоново, Римон со неговите пасишта и Тавор со неговите пасишта.

[63]Од онаа страна на Јордан, спроти Ерихон, на исток од Јордан, од племето

tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,

Рувимово го дадоа Бецер во пустината и нејзините пасишта, Јахца и неговите пасишта.

[79] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;

[64]Кедемот со неговите пасишта и Мефаат со неговите пасишта.

[80] e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[65]Од племето Гадово – Рамот во Галаад и неговите пасишта, Маханаим и неговите пасишта,

[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

[66]Есевон со неговите пасишта и Јазер со неговите пасишта.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.

[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

[3] O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

[4] Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

[5] Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

Descendentes de Benjamim

[6] Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

1 Летописи 7

Потомците на Исахар

[1]Синови Исахарови беа: Тола, Пуа, Јашув и Шиврон, четворица.

[2]Синови Толови: Озиј, Рефаја, Јериел, Јахмај, Јивсам и Самоил, началници на домовите во Толовите поколенија, мажи воинствени во своите родови; нивниот број во времето на Давид беше дваесет и две илјади и шестотини.

[3]Озиев син: Јизрахија; а Јизрахиеви синови: Михаил, Авдија, Јоил и Јишија – петмина. Сите тие беа началници.

[4]Тие имаа, според родовите свои и поколенијата свои, триесет и шест илјади војска подготвена за борба, зашто имаа многу жени и синови.

[5]А браќата нивни во сите поколенија Исахарови беа до осумдесет и седум илјади, мажи борбени, запишани во родословните списоци.

Потомци на Венијамин и Дан

[6]Венијамин имаше синови: Бела, Бехер и Једиаел – тројца.

[7] Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

Descendentes de Manassés

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[7]Синови на Бела: Ецбон, Озиј, Узиил, Јеремот и Ири – петмина, началници, мажи воинствени. Во родословните списоци запишани дваесет и две илјади триесет и четири.

[8]Синови Бехерови: Земира, Јоас, Елиезер, Елиоенај, Омриј, Јеремот, Авија, Анатот и Алемет; сите тие се синови Бехерови.

[9]Во родословните списоци од нив се запишани, по родовите и по старешинство, мажи борбени – дваесет илјади и двесте.

[10]Једиаелов син: Билхан; синови Билханови: Јеус, Венијамин, Аод, Кенаана, Зетан, Тарсис, Ахишахар.

[11]Сите тие синови Једиаелови беа началници на домови, мажи воинствени; кои одеа во војна, беа седумнаесет илјади и двесте.

[12]Шупим и Хупим беа синови Ирови; Хушим беше син Ахеров.

Потомци на Нефталим

[13]А синовите Нефталимови беа: Јахациел, Гуни, Јецер и Селум беа деца од Билха.

Потомци на Манасија

[14]Синови Манасиеви: Азриил, кого го роди прилежницата негова, Арамејка; таа го роди уште Махир, Галаадов татко.

[15]Махир ја зеде за жена сестрата на Хупим и Шупим, – сестрата нивна се викаше Мааха; вториот син на Манасија се викаше Салпаад. Салпаад имаше само ќерки.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[16]Мааха, жената Махирова, роди син и го нарече Переш, а брат му се викаше Шереш. Негови синови: Улам и Рекем.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

[17]Уламов син: Бедан. Тоа беа синови на Галаад, син на Махир, син Манасиев.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[18]Сестра му Молехета ги роди Ишход, Авиезер и Махла.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

[19]Шемидови синови беа: Ахјан, Сихем, Ликхи и Анијам.

Descendentes de Efraim

Потомци на Ефрем

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[20]Ефремови синови: Шутел; и Беред, негов син, Тахат, негов син, Елада, негов син, Тахат, негов син,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

[21]Завад, негов син, Шутел, негов син, Езер и Елад. Нив ги убија жителите гатски, родени во таа земја, затоа што беа отишле да ги заграбат стадата нивни.

[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

[22]И татко им Ефрем плачеше по нив многу денови, а браќата негови доаѓаа да го утешуваат.

[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[23]Потоа тој влезе при жена си; таа зачна и роди син, и тој го нарече со името Берија, затоа што зло го снајде домот негов.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[24]Тој имаше и ќерка Шеера. Таа го изгради Долни и Горни Веторон и Узен-Шеера.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[25]Негов син беше Рефах; негови синови Решеф и Телах; Тахан, негов син,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

[26]Ладан, негов син, Амихуд, негов син, Елишама, негов син,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

Descendentes de Aser

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.

[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.

[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas

[27]Нун, негов син, и Исус, негов син.

[28]Имотот нивни и живеалиштата нивни беа: Ветил и селата негови: кон исток Нааран, кон запад Гезер и селата нивни; Сихем и нему потчинетите градови сè до Газа со селата нејзини,

[29]Во рацете на синовите Манасиеви: Бет-Шан и селата негови, Танах со селата негови, Мегидо со селата негови, Дор и неговите села. Во нив живееја синовите на Јосиф, Израелов син.

Потомци на Асир

[30]Синови Асирови: Јимна, Јишва, Јишви, Берија и сестра им Зара.

[31]Синови Бериеви: Хевер и Мелхиил. Тој е татко Бирзаитов.

[32]Хевер ги роди Јафлет, Шомер, Хотам и сестра им Шуа.

[33]Синови Јафлетови: Пасах, Бимхал и Ашват. Тоа беа синови Јафлетови.

[34]Синови Шомерови: Ахи, Рохга, Хуба и Арам.

[35]Синови на Хелем, негов брат: Цофах, Јимна, Шелеш и Амал.

[36]Синови Цофахови: Суах, Харнефер, Шуал, Бери и Јимра,

[37]Бецер, Ход, Шама, Шилша, Јитран и Бера.

[38]Синови Јетерови: Јефуне, Писпа и Ара.

[39]Синови на Ула: Арах, Ханиил и Рицција.

[40]Сите тие беа потомци Асирови, началници на домовите, одбрани силни и храбри мажи, началници на

genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,

[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.

[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,

[4] Abisua, Naamã, Aoá,

[5] Gera, Sefufá e Hurão.

[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:

[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.

[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,

[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,

[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.

[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.

[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.

[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.

[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,

[15] Zebadias, Arade, Éder,

началниците. Запишани беа во нивните родословни списоци, за војна, на број дваесет и шест илјади души.

1 Летописи 8

Потомци Венијаминови

[1]Венијамин го роди Бела, својот првороден син, Ашбел – втор, Ахрав – трет,

[2]Ноха – четврти и Рафа – петти.

[3]Синови на Бела беа: Адар, Гера, Аод,

[4]Авишуа, Нааман, Ахоах,

[5]Гера, Шефуфан и Хурам.

[6]Еве ги синовите Аодови, кои беа началници на родовите, што живееја во Гева и беа преселени во Манахат:

[7]Нааман, Ахија и Гера, кој ги пресели; тој го роди Оза и Ахихуд,

[8]Шахараим роди деца во моавската земја, откако ги напушти жените свои Хушима и Баара.

[9]Тој ги роди од својата жена Ходеша: Јовав, Цивија, Меша, Малкам,

[10]Јеуц, Сахеја и Мирма; тоа се негови синови, глави на семејства.

[11]Од Хушима тој ги роди Авитув и Елпаал.

[12]Синови Елпаалови: Евер, Мишам, Шемер, – кој ги изгради Оно, Лод и нему потчинетите градови, –

[13]Берија и Шема, тие беа началници на ајалонските жители. Тие ги изгонија жителите на Гет.

[14]Ахио, Шашак, Јеремот,

[15]Зевадија, Арад, Едер,

[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.
[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,
[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.
[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,
[20] Elienai, Ziletai, Eliel,
[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.
[22] Ispã, Héber, Eliel,
[23] Abdom, Zicri, Hanã,
[24] Hananias, Elão, Antotias,
[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.
[26] Sanserai, Searias, Atalias,
[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.
[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.
[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,
[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,
[31] Gedor, Aiô e Zequer.
[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.
[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.

[16]Михаил, Јишпа, Јоха, беа Бериини синови.
[17]Зевадија, Мешулам, Хизки, Хевер,
[18]Јишмерај, Јизлија и Јовав, беа синови Елпаалови.
[19]Јаким, Зихриј, Завдиј,
[20]Елиенај, Цилтај и Елиил,
[21]Адаја, Берања и Шимрат беа синови Семеиеви
[22]Јишпан, Евер, Елиил,
[23]Авдон, Зихриј, Ханан,
[24]Ананијаја, Елам, Антотија,
[25]Јифдеа и Пениел беа синови Шашакови.
[26]Шамшерај, Шехарија, Готолија,
[27]Јаарешија, Елија и Зихриј беа синови Јерохамови.
[28]Тие беа началници, главни во родовите свои. Тие живееја во Ерусалим.
[29]Во Гаваон живееја: Јеиел, основачот на Гаваон – жена му се викаше Мааха, –
[30]и првородениот му син Авдон, а по него: Цур, Кис, Ваал, Надав,
[31]Гедор, Ахјо и Зекер.
[32]Миклот го роди Шима. И тие живееја до браќата свои во Ерусалим, заедно со нив.

Семејството на царот Саул

[33]Нир, го роди Кис; Кис го роди Саул; Саул го роди Јонатан, Мелхисуј, Авинадав и Ешбаал.
[34]Јонатанов син беше Мерив-Ваал; Мерив-Ваал го роди Миха.
[35]Синови на Миха: Питон, Мелех, Тареа и Ахаз.

[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.
[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.
[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

[36]Ахаз го роди Јехоада: Јехоада го роди Алемет, Азмавет и Замвриј; Замвриј го роди Моца;

[37]Моца го роди Бина; Рафа беше негов син; Елеаса, негов син; Ацел, негов син.

[38]Ацел имаше шестмина синови, и еве ги имињата нивни: Азрикам, Бохру, Исмаил, Шеарија, Авдија и Ханан; тие сите беа синови Ацелови.
[39]Синови на Ешек, негов брат: Улам негов првороден, втор – Јеус, трет – Елифелет.
[40]Синовите Уламови беа мажи воинствени, стрелци со лак, имаа многу синови и внуци: сто и педесет. Сите тие беа од синовите Венијамиснови.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

[3] Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

1 Летописи 9

Жителите на Ерусалим и Гаваон

[1]Така беа пребројани според родовите свои сите Израелци, и, ете, тие се запишани во книгите на израелските цареви. А Јудејците, заради беззаконијата свои, беа преселени во прогонство во Вавилон.

[2]Првите жители, што живееја во своите владенија, по израелските градови, беа Израелци, свештеници, левити и служители во храмот.

[3]Во Ерусалим живееја некои од Јудините синови и од синовите Венијаминови, како и од синовите Ефремови и Манасиеви:

[4] Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;
[5] dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;
[6] dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;
[7] dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;
[8] Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;
[9] e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,
[11] Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;
[12] Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel, filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,
[13] como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

[14] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

[4]Утај, син Амихудов, син на Амврij, син на Имриј, син на Ваниј, – од синовите на Фарес, Јудиниот син;
[5]од синовите Шилонови – Асаја, првороден, и синовите негови;
[6]од синовите на Зерах – Јеуел и браќата нивни, – шестотини и деведесет;
[7]од синовите Венијаминови – Салу, син на Мешулам, син на Ходавија, син Хасенуин;
[8]Ивнеја, син Јерохамов, Ила, син на Озиј, син Мокриев; Мешулам, син на Сафатија, син на Рагуил, син на Ивнија,
[9]и браќата нивни според родовите нивни: деветстотини педесет и шест, – сите тие мажи беа началници на родовите во поколенијата свои.

Свештениците во Ерусалим

[10]А од свештениците: Једаја, Јојарив, Јахин,
[11]Азарија, син на Хелкија, син на Мешулам, син на Садок, син на Мерајот, син Ахитувов, кој беше началник на Божјиот дом;
[12]Адаја, син на Јерохама, син на Пашхур, син Мелхиев; Масај, син Адиелов, син Јехзеров, син на Мешулам, син на Мешилемит, син Имеров,
[13]и браќата нивни, началници на родовите свои: илјада седумстотини и шеесет, – мажи истакнати во службата своја во Божјиот дом.

Левитите во Ерусалим

[14]А од левитите: Шемај, Хашувов син, син на Азрикам, син Хашавиев, – од синовите Мерариеви;

[15] Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

[16] Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

[17] Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

[18] Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

[19] Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

[20] Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

[21] Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[15]Бакбакар, Хереш, Галал и Матанија, син на Миха, син на Зихриј, син Асафов;

[16]Авдија, син Шемаев, син на Галал, син на Једутун, и Варахија, син на Аса, син на Елкана, кој живееше во Нетофатските села.

Чуварите на ерусалимскиот храм

[17]А вратари: Селум, Акув, Талмон, Ахиман и браќата нивни; Селум беше главен.

[18]Тие се и до денес вратари кај царската порта кон исток и ја одржуваат стражата на синовите Левиеви.

[19]Селум, син Кореов, син на Евијасаф, син на Кореј, и браќата негови од неговиот род, – Кореовци, по службата беа стражари кај праговите на скинијата, а татковците нивни го чуваа влезот во Господовиот дом.

[20]Финес, син Елеазаров, беше водач нивни, и Господ беше со него.

[21]Захарија, син Мешелемов, беше вратар кај вратата во скинијата на собранието.

[22]Сите тие, избрани за вратари кај праговите, беа двесте и дванаесет. Тие се запишани во списокот според нивните села. Нив ги поставија Давид и Самоил јасновидецот заради верноста нивна.

[23]Тие и синовите нивни чуваа стража кај вратата на домот Господов, кај домот на скинијата.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[29] Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

[30] Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

[31] Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

[32] Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

[24]Вратари имаше на четирите страни: на источната, западната, северната и јужната.

[25]А браќата нивни живееја во своите села и доаѓаа одвреме – навреме кај нив за седум дена.

[26]Зашто четворицата главни вратари, левити, исто така беа поставени над одаите и ризниците на Божјиот дом.

[27]Тие престојуваа и ноќе околу Божјиот дом, бидејќи ним им беше наложено да го чуваат, и тие беа должни секое утро да ги отвораат вратите.

Други левити

[28]Некои од нив беа поставени кај садовите за богослужба, кои ги примаа со број и даваа со број.

[29]На други од нив им беа доверени другите садови и сите посветени нешта: најчисто брашно, вино, масло, темјан и мирисите.

[30]А некои од синовите на свештениците подготвуваа миро од разни миризливи материи.

[31]А на левитот Матитија, првороден на Кореовецот Селум, му беше доверено она што се подготвува во тавче.

[32]На некои од браќата нивни, од синовите Каатови, им беше доверено да ги приготвуваат лебовите што се принесуваат секоја сабота.

[33] Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.
[34] Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

[35] Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

[36] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,
[37] Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.
[38] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.
[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.
[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[33]А пејачите, главните во левитските поколенија, во собите на храмот беа ослободени од работа, бидејќи беа должни да се занимаваат дење и ноќе со својата служба.
[34]Тоа се началниците на татковите домови на левитите, според нивните поколенија. Тие живееја во Ерусалим.

Претците и потомците на царот Саул

[35]Во Гаваон живееја: Јеиел, татко на Гаваонците, – жена му се викаше Мааха, –

[36]и прворcovениот син негов Авдон; по него: Цур, Кис, Ваал, Нир, Надав,
[37]Гедор, Ахјо, Захарија и Миклот.
[38]Миклот го роди Шимам. И тие живееја до браќата свои во Ерусалим, заедно со нив.
[39]Нир го роди Кис, Кис го роди Саул, Саул го роди Јонатан, Мелхисуј, Авинадав и Ешбаал.
[40]Јонатанов син беше Мерив-Ваал; Мерив-Ваал го роди Миха.
[41]Синови на Миха: Питон, Мелех, Тахреа и Ахаз.
[42]Ахаз го роди Јара; Јара го роди Алемет, Азмавет и Замвриј, Замвриј го роди Моца.

[43]Моца го роди Бина; Рефаја беше негов син; Елеаса, негов син, Ацел, негов син.

[44]Ацел имаше шестмина синови, и еве ги имињата нивни: Азрикам, Бохру, Исмаил, Шеарија, Авдија и Ханан. Тоа се синовите Ацелови.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul
1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam

1 Летописи 10

Сауловата смрт
(1 Сам 31,1-13)

[1]Филистејците војуваа против Израел, и Израелците бегаа од Филистејците и паѓаа поразени на горатa Гелвуја.

[2]Филистејците го гонеа Саул и синовите негови и ги убија Јонатан, Авинадав и Мелхисуј, синови Саулови.

[3]Битката против Саул се засили, и стрелците се нафрлија врз него, така што тој беше изнаранет од стрелците.

[4]Саул му рече на својот оружјеносец: „Извади го мечот свој и убиј ме со него, за да не дојдат тие необрезани и да се подбиваат со мене.“ Но оружјеносецот не се осмелуваше, зашто многу се беше уплашил. Тогаш Саул го зеде мечот свој и се фрли врз него.

[5]Оружјеносецот негов, кога виде дека Саул умре, и самиот се фрли врз мечот свој и умре.

[6]Загина Саул и тројцата синови негови, и целиот дом негов загина заедно со него.

[7]Кога Израелците, што беа во долината видоа дека сите бегаат и дека Саул и синовите негови се убиени, ги напуштија градовите свои и се разбегаа; а Филистејците дојдоа и се населија во нив.

[8]На другиот ден Филистејците дојдоа да ги соберат убиените и го најдоа Саул

Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

9 E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

10 Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

11 Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

12 então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

13 Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

14 e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei

2 Samuel 5.1-5

1 Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

2 Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te

и синовите негови, паднати на Гелвујската Гора.

9Го соблекоа Саул и му ја зедоа главата и оружјето, и испратија по земјата филистејска да разгласат за тоа пред своите идоли и пред народот.

10Оружјето негово го ставија во идолското светилиште пред своите богови, а главата негова ја наденаа во храмот на Дагон.

11И целиот Јавеш Галаадски чу сè, што беа извршиле Филистејците со Саул.

12Потоа станаа сите храбри мажи, го зедоа телото Саулово и телата на синовите негови и ги однесоа во Јавеш; тие ги закопаа коските нивни под дабот во Јавеш и постеа седум дена.

13Така умре Саул поради своето беззаконие, што го направи пред Господ, зашто не ги запази зборовите Господови и се допрашуваше до вражачите,

14а не Го побара Господа. Затоа Тој и го погуби и царството негово го предаде на Давид, Јесеевиот син.

1 Летописи 11

Давид едногласно избран и помазан за цар

(2 Сам 5,1-10)

1Се собраа сите Израелци кај Давид во Хеврон и рекоа: „Еве, ние сме коска твоја и плот твоја;

2и порано, кога Саул беше уште цар, ти го изведуваше и го воведуваше Израел: и Господ, твојот Бог, ти рече: ‚Ти ќе го

disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

пасеш Мојот народ Израел и ти ќе бидеш водач на Израел, Мојот народ.‘“

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

[3]Тогаш сите израелски началници дојдоа кај царот во Хеврон, и Давид склучи со нив завет во Хеврон пред лицето Господово, и тие го помазаа Давид за цар над Израел, според словото Господово преку Самоил.

Davi conquista a Sião
2 Samuel 5.6-10

[4] Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

[4]И тргна Давид и сиот Израел за Ерусалим, односно за Јевус. А таму беа Јевусијците, жители на таа земја.

[5] Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[5]Жителите на Јевус му рекоа на Давид: „Нема да влезеш тука.“ Но Давид ја презеде тврдината Сион: тоа е градот Давидов.

[6] Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

[6]И рече Давид: „Кој од сите вас најнапред ќе ги победи Јевусијците, ќе стане началник и војвода.“ Најнапред од сите излезе Јоав, Саруевиот син, и стана началник.

[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

[7]Давид живееше во таа тврдина, и затоа ја нарекуваа Давидов град.

[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

[8]Тој изгради ѕидови околу градот, почнувајќи од Мило па сè наоколу; Јоав, пак, ги обнови другите делови на градот.

[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

[9]Давид напредуваше и се воздигаше сè повеќе и повеќе, и Господ Саваот беше со него.

Os valentes de Davi
2 Samuel 23.8-39

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu

Давидовите јунаци
(2 Сам 23,8-39)

[10]Еве ги поглавните Давидови јунаци, кои се бореа храбро со него во

reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

царството негово, заедно со сиот Израел, за да го зацарат над Израел според словото Господово.

11 Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

11Еве го и бројот на јунаците што беа кај Давид: Јашовам, син Хахмониев, прв од триесеттемина: тој го извлече мечот свој против триста души и наеднаш ги порази.

12 Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

12По него Елеазар, синот на Ахохиецот Додо – еден од тројцата јунаци:

13 Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

13Тој беше со Давид во Пас-Дамим, каде што Филистејците се беа собрале за војна. Таму еден дел од полето беше посеано со јачмен, и народот избега од Филистејците;

14 Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

14но тие се запреа среде полето, ги забележаа и ги поразија Филистејците. И Господ им донесе голема победа и ги спаси Своите луѓе.

15 Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

15Тие, тројцата главни од триесеттемина водачи, се качија на карпата кај Давид во пештерата Адулам, а, пак, филистејскиот логор беше сместен во Рефаимската Долина.

16 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

16Давид во тоа време беше во утврдено место, а стражата филистејска беше во Витлеем.

17 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

17Давид ожедне и рече: „Кој ќе ми донесе да пијам вода од витлеемскиот извор, што е кај портите?“

18 Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a

18Тогаш тие тројца се провреа низ филистејскиот логор, зафатија вода од витлеемскиот извор, што е кај портите, та му донесоа на Давид. Но Давид не

quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

[19] E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

сакаше да пие, туку ја излеа во слава на Господ.

[19]И рече: „Да ме чува Господ, тоа да го направам! Зар ќе ја пијам крвта на оние мажи, што ги изложија душите свои! Зашто со опасност по животот свој тие ја донесоа водата.“ И не сакаше да ја пие. Тоа го извршија тие тројца јунаци.

[20]И Авеса, братот Јоавов, беше главен меѓу тројцата: тој уби со мечот свој триста души и се прослави меѓу тие тројца.

[21]Од тројцата тој беше највиден и беше водач, но оние тројца тој не ги достигна.

[22]Ванеја, синот на храбриот маж Јодај, голем по делата, родум од Кавцеел, ги уби двајцата синови на Ариил моавски; тој истиот слезе и уби лав во еден ров по снежно време;

[23]пак тој уби еден Египќанец, кој беше пет лакти висок: Египќанецот имаше во раката копје колку едно ткаечко кросно, а тој пристапи кон него со стап и, откако му го изби копјето од раката на Египќанецот, го уби со неговото копје.

[24]Тоа го изврши Јехојадаевиот син Ванеја, и беше славен меѓу тие тројца јунаци;

[25]тој беше повиден од триесеттемина, но на оние тројцата не им беше рамен, и Давид го постави за најблизок исполнител на своите заповеди.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;

[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;

[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;

[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;

[35] Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;

[36] Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;

[37] Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;

[38] Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;

[39] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;

[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;

[42] Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;

[43] Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;

[26]А главни од борците беа: Асаил, брат на Јоав; Елханан, син на Додо, од Витлеем;

[27]Шамот Хароранин, Хелец Пелонја-нин;

[28]Ира, син на Икеш Текоатски; Авиезер Анатотски;

[29]Сивхај Хушаќанецот; Илај Ахохиецот;

[30]Махарај Нетофатец; Хелед, син на Баана, Нетофатецот;

[31]Итај, син Риваев, од Гива Венија-минова; Ванеја Пиратонјанецот;

[32]Хурај од Гаашките потоци, Авиел од Бет-Арава;

[33]Азмавет Бахарумиец; Елјахба Шаалбониец.

[34]Синови на Гизонецот Хашем: Јонатан син на Шате, Харариецот;

[35]Ахијам, син Сахаров, Харариец: Елифал, син на Ур;

[36]Хефер Мехератиецот; Ахија Пе-лонјанинот;

[37]Хецро Кармилански; Наарај, син Езбаев;

[38]Јоил, брат Натанов; Мивхар, син Хагриев;

[39]Целек Амонец; Нахрај Бероќанинот, оружјеносец на Јоав, син Саруев;

[40]Ира Јитранецот; Гарев Јитранецот;

[41]Урија Хитиецот; Завад, син Ахлаев;

[42]Адина, син на Шица, началник на Рувимовците, и со него уште триесет;

[43]Ханан, син на Мааха; Јосафат Мит-ниецот;

[44] Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;
[45] Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;

[46] Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;

[47] Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

[1] São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.
[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:

[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

[4] Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

[5] Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;
[6] Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;
[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

[44]Озија Аштератиецот; Шама и Јеиел, синови на Хотам од Ароер;
[45]Једиаел, син на Шимриј, и Јоха, негов брат од Тиц;
[46]Елиил од Махавим, и Јеривај и Јошавија, синови Елнаамови, и Јитма Моавецот;
[47]Елиил, Овид и Јасиел од Мецоваја.

1 Летописи 12

Борците што му помагаа на Давид

[1]Еве ги оние кои исто така дојдоа кај Давид во Циклаг, кога тој уште се криеше од Кисовиот син Саул; тие беа од јунаците, што помагаа во борбата,

[2]вооружени со лак, фрлаа со десната и со левата рака камења и пуштаа стрели со лак, беа од браќата Саулови, од Венијаминовците;

[3]началник беше Ахиезер, по него Јоас, синови на Шемаја од Гива; Језиел и Пелет, синови Азмаветови; Бераха и Јуј од Анатот;
[4]Јишмаја од Гаваон, јунак од триесетмина и водач на триесетмината;
[5]Еремија, Јахазиел, Јоханан и Јозавад од Гедера;
[6]Елузај, Jеремот, Беалија, Шемарија, Цафатија од Харуфа;
[7]Елкана, Јишија, Азариил, Јоезер, и Јашовам, од Кореовците;
[8]и Јоила и Зевадија, синови на Јерохам од Гедор.

Давидови следбеници од племето на Гад

[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

[9] Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

[10] Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

[11] Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

[12] Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

[13] Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

[14] estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

[15] São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé!

[9]Кај Давид во тврдината, во пустината дојдоа мажи јунаци, од Гадовците, воинствени, вооружени со штит и копје; лицата нивни – лица лавовски, брзи како елени в гора.

[10]Главен беше Езер, втор Авдија, трет – Елијав,

[11]четврти Мишмана, петти – Еремија,

[12]шести – Атај, седми – Елиил,

[13]осми – Јоханан, деветти – Елзавад,

[14]десетти – Еремија, единаесетти – Махбанај.

[15]Тие, синовите Гадови, беа началници во војската: најмалиот над сто души, а најголемиот над илјада.

[16]Тие минаа преку Јордан во првиот месец, кога тој се излива од бреговите свои, и ги прогонија сите оние што живееја во долините кон исток и кон запад.

Давидови следбеници од племињата на Венијамин и Јуда

[17]Исто така и синовите Венијаминови и Јудини дојдоа во тврдината кај Давид.

[18]Давид излезе да ги пресретне и им рече: „Ако сте дошле со мир кај мене, за да ми помагате, тогаш јас и вие да имаме едно срце; но, ако доаѓате за да ме предадете со заговор на непријателите мои, кога нема во рацете мои неправда, Бог на татковците наши нека види и нека суди.“

[19]И духот го поттикна Амасај, началникот на триесеттемина, и тој рече: „Мир на тебе, Давиде, мир со тебе сине

Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

Јесеев! Мир на тебе, мир и на твоите помошници! Зашто твојот Бог ти помага.“ Тогаш Давид ги прими и ги постави на чело на војската.

19 Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

Давидови следбеници од племето на Манасија

20И од Манасиевото племе преминаа некои кон Давид, кога војуваше со Филистејците против Саул. Но Давид не им помогна на Филистејците, зашто војводите филистејски, откако се посоветуваа, го испратија, велејќи: „За наше зло тој ќе побегне кај својот господар Саул.“

20 Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

21Кога се враќаше Давид во Циклаг, прибегнаа кон него луѓето Манасиеви: Аднах, Јозавад, Михаил, Јозавад, Елијуј, Цилтај, илјадници кај Манасија.

21 Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

22Тие му помагаа на Давид против четите на Гедор, зашто сите беа мажи храбри и беа началници на војската.

22 Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

23Така секој ден придоаѓаа кај Давид на помош до толку, што неговата војска стана голема како војската Божја.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

23 Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

Војската на Давид

24Еве го бројот на вооружените за бој началници, што дојдоа кај Давид во Хеврон, за да му го предадат царството Саулово, според словото Господово.

24 dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

25Од Јудините синови, копјеносци и штитоносци, имаше подготвени за војна шест илјади и осумстотини;

25 dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

26од синовите Симеонови, мажи храбри, имаше во војската седум илјади и сто;

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

[30] dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

[31] da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

[32] dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

[33] de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

[34] de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

[35] dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

[27]од синовите Левиеви – четири илјади и шестотини;

[28]дојде и Јодај, началник од Ароновиот род, и со него три илјади и седумстотини;

[29]и младиот Садок, храбар јунак, и родот негов – дваесет и двајца началници;

[30]од синовите Венијаминови, браќата Саулови, дојдоа три илјади; но уште многумина од нив му беа верни на Сауловиот дом;

[31]од синовите Ефремови – дваесет илјади и осумстотини храбри јунаци, мажи прочуени во родовите свои;

[32]од половината од племето Манасиево – осумнаесет илјади, кои поименично беа повикани, за да одат да го зацарат Давид;

[33]од синовите Исахарови дојдоа мажи разумни, кои ги познаваа времињата и знаеја кога и што треба да изврши Израел; тие беа двесте началници, и сите браќа нивни беа под нивно заповедништво;

[34]од племето Завулоново имаше готови за борба, вооружени со секакви воени оружја, педесет илјади, во строј, еднодушни;

[35]од племето Нефталимово – илјада војводи и со нив триесет и седум илјади со штитови и копја;

[36]од племето Даново – дваесет и осум илјади и шестотини, спремни за војна;

[36] de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

[37] do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.
[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.
[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;
[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas

[37]од Асир – четириесет илјади војници, подготвени за борба;
[38]од онаа страна на Јордан, од племињата на Рувим и Гад и од другата половина од племето Манасиево, сто и дваесет илјади, со секакво воено оружје.
[39]Сите тие борци, наредени во строј, дојдоа со искрено срце во Хеврон, за да го зацарат Давид над целиот Израел. Па и сите други Израелци беа еднодушни да го зацарат Давид.
[40]И останаа таму кај Давид три дена, јадеа и пиеја, зашто браќата им беа подготвиле сè за нив;
[41]па и оние што беа поблиску до нив, дури до Исахаровото, Завулоновото и Нефталимовото племе, им донесуваа на магариња, камили, маски и волови сè за јадење: брашно, смокви, суво грозје, вино и масло, како и многу ситен и крупен добиток, бидејќи радоста беше голема за Израел.

1 Летописи 13

Давид го пренесува ковчегот на заветот
(2 Сам 6,1-11)

[1]Давид се советуваше со илјадниците, стотниците и со секој водач,
[2]и му кажа на целото собрание израелско: „Ако ви е угодно, и ако благоволи Господ, Бог наш, да испратиме до другите наши браќа насекаде по целата израелска земја, а исто така и до свештениците и

cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

Davi procura trazer a arca

2 Samuel 6.1-11

[5] Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

[6] Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

[7] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

[8] Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

[9] Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

левитите во градовите и селата нивни, за да се соберат кај нас,

[3]и да го пренесеме ковчегот на нашиот Бог кај нас, зашто во времето на Саул не се обраќавме кон него.“

[4]И целото собрание рече: „Така нека биде!“ зашто тоа му се виде праведно на целиот народ.

[5]Така Давид ги собра сите Израелци, од Шихор египетски до влезот во Хамат, за да го пренесат ковчегот Божји од Кирјат-Јарим.

[6]И отиде Давид и сиот Израел во Кирјат-Јарим, што е во Јудеја, за да го пренесат оттаму ковчегот на Бог, Господ, Кој седи на херувими, врз кого се повикува Неговото име.

[7]И го повезоа ковчегот на нова кола од домот Авинадавов, а Оза и Ахјо ја водеа колата.

[8]Давид, пак, и сите Израелци играа со сета сила пред Бога, во придружба на гусли, псалтири, тимпани и труби.

[9]Кога стигнаа до Кидоновото гумно, Оза посегна со раката да го придржи ковчегот, бидејќи воловите го беа нанстраниле.

[10]Но Господ се разгневи на Оза и го погуби поради тоа што посегна со рака кон ковчегот, и тој умре на самото место пред Божјото лице.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
2 Samuel 5.11-12

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[5] Ibar, Elisua, Elpelete,

[6] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

[11]Давид се нажали затоа што Господ го погуби Оза. И го нарече тоа место Фарес-Оза така се нарекува и до ден денешен.

[12]И во тој ден Давид се уплаши од Бога и рече: „Како ќе го внесам кај себе ковчегот Божји?“

[13]И не го донесе Давид ковчегот кај себе во Давидовиот град, туку го засолни во куќата на Гетчанецот Аведар.

[14]И остана ковчегот Божји кај Аведар, во куќата негова, три месеци, и Господ го благослови домот на Аведар и сè што имаше.

1 Летописи 14

Животот на Давид во Ерусалим
(2 Сам 5,11-16)

[1]Тирскиот цар Хирам испрати кај Давид пратеници, кедрови дрвја, и каменоделци, за да му изградат дом.

[2]Откако разбра Давид дека Господ го утврдил за цар над Израел, дека царството негово се воздигнува високо, заради народот негов Израел,

[3]тој си зеде уште жени во Ерусалим, и му се родија уште синови и ќерки.

[4]Еве ги имињата на оние што му се родија во Ерусалим: Шамуа, Шовав, Натан и Соломон,

[5]Јивхар, Елишуа, Елпелет,

[6]Ногах, Нефег, Јафија,

[7]Елишама, Беелјада, Елифелет.

Победа над Филистејците

2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.

[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[12] Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

[13] Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.

[14] De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;

[15] e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

[16] Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

(2 Сам 5,17-25)

[8]И слушнаа Филистејците дека Давид бил помазан за цар над целиот Израел, и сите тие се кренаа да го фатат Давид. А Давид, откако разбра, излезе против нив.

[9]Филистејците дојдоа и се распоредија во Рефаимската Долина.

[10]Давид Го праша Бога, велејќи: „Да одам ли против Филистејците, и ќе ги предадеш ли во рацете мои?“ Господ му одговори: „Оди, Јас ќе ги предадам во рацете твои.“

[11]Тие отидоа во Ваал-Перацим, и таму ги порази Давид. И рече Давид: „Бог продре меѓу моите непријатели преку раката моја како што продира вода.“ Затоа и го нарекоа тоа место Ваал-Перацим.

[12]И Филистејците ги оставија боговите свои таму, а Давид заповеда, да ги изгорат.

[13]И пак дојдоа Филистејците и се улогорија во долината.

[14]Давид пак Го праша Бога, и Бог му одговори: „Не оди им во пресрет, туку заобиколи ги и оди кон нив откај црниците;

[15]и кога ќе чуеш шум како од врвеж по црничини врвови, тогаш почни ја борбата, зашто Бог ќе излезе пред тебе за да ја порази филистејската војска.“

[16]Давид направи така, како што му заповеда Господ, и ја порази филистејската војска, од Гаваон до Гезер.

[17] Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

[17]И Давидовото име се прочу по сите земји, и Господ направи да се плашат од него сите народи.

1 Crônicas 15

1 Летописи 15

Os levitas designados para levarem a arca

Подготовки за пренесување на ковчегот на заветот

[1] Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

[1]Тогаш си изгради тој палата во Давидовиот град, подготви место за ковчегот Божји и направи скинија за него.

[2] Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

[2]И рече Давид: „Никој не смее да го носи ковчегот Божји, освен левитите, бидејќи нив ги избра Господ, за да го носат ковчегот Господов и да Му служат засекогаш.“

[3] Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

[3]И ги собра Давид сите Израелци во Ерусалим, за да го внесат ковчегот Господов на местото негово, што го беше поставил за него.

[4] Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

[4]Па ги свика Давид синовите Аронови и левитите:

[5] dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

[5]од синовите Каатови, началникот Уриил и браќата негови – сто и дваесет души;

[6] dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

[6]од синовите Мерариеви, началникот Асаја и браќата негови – двесте и дваесет души;

[7] dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

[7]од синовите Гершомови, началникот Јоил и браќата негови – сто и триесет души;

[8] dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

[8]од синовите Елицафанови, началникот Шемаја и браќата негови – двесте;

[9] dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

[9]од синовите Хевронови, началникот Елиил и браќата негови – осумдесет;

[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

[13] Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

[14] Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

[18] E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel,

[10]од синовите Узиилови, началникот Аминадав и браќата негови – сто и дванаесет.

[11]И ги повика Давид свештениците: Садок и Авијатар, и левитите: Уриил, Асаја, Јоил, Шемаја, Елиил и Аминадав,

[12]и им рече: „Вие, началници на левитските родови, осветете се, вие и браќата ваши, и однесете го ковчегот на Господ, Бог Израелов, на местото, што сум му го подготвил;

[13]и поради тоа што порано не го вршевте вие тоа, Господ, Бог наш, нè раздели, затоа што не Го баравме, како што требаше.“

[14]И се осветија свештениците и левитите, за да го носат ковчегот на Господ, Бог Израелов.

[15]И синовите левитски го понесоа ковчегот Божји, како што беше заповедал Мојсеј според словото Господово, на раменици, со лостови.

[16]Тогаш Давид им заповеда на левитските началници да ги постават браќата свои певци со свирки – харфи, лири и кимвали, да разгласат со висок радосен глас.

[17]Левитите го поставија Јоиловиот син Еман, и од браќата негови – Варахиевиот син Асаф, а од синовите Мерариеви, нивни браќа – Кушаиевиот син Етан;

[18]и со нив браќата нивни, од втор ред: Захарија, Јаазиел, Шемирамот, Јехиил,

Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

[19] Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

[20] Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca

Униј, Елијав, Ванеја, Маасејаху, Матитија, Елифлеху, Микнеја, Аведар и Јеиел – вратари.

[19]Еман, Асаф и Етан удираа силно на бакарни кимвали,

[20]а Захарија, Азиел, Шемирамот, Јехиил, Униј, Елијав, Маасејаху и Ванеја – на харфи, според Аламот.

[21]А Матитија, Елифлеху, Микнеја, Аведар, Јеиел и Азазија – на лири, според Шеминит.

[22]Кенанија, пак, началник левитски, беше учител по пеење, зашто беше вешт во пеењето.

[23]Варахија и Елкана беа вратари кај ковчегот.

[24]Шеванија, Јосафат, Натанаил, Амасај, Захарија, Ванеја и Елиезер, свештеници, трубеа со труби пред ковчегот Божји. Аведар и Јехија беа вратари кај ковчегот.

Пренесување на ковчегот на заветот во Ерусалим

(2 Сам 6,12-22)

[25]И така Давид и старешините израелски и илјадниците отидоа да го пренесат ковчегот на заветот Господов од домот на Аведар со веселба.

[26]И кога Бог им помогна на левитите, што го носеа ковчегот на заветот Господов, заклаа како жртва седум телиња и седум овни.

[27]Давид беше огрнат со наметка од тенко платно, а исто така и сите левити, и пејачите што го носеа ковчегот, како и Кенанија, кој раководеше

e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

28 Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

Mical despreza a Davi
2 Samuel 6.16,20-22

29 Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

1 Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

2 Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

3 E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

4 Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

со свирачите и со пејачите. Давид носеше и ленен ефод.

28И така сиот Израел го внесуваше ковчегот на заветот со извици, при звуци од рог, труби и кимвали, свирејќи на харфи и лири.

29Кога ковчегот на заветот Господов влегуваше во Давидовиот град, Михала, Сауловата ќерка, гледаше од прозорецот и, откако го виде царот Давид како игра и се весели, го презре во срцето свое.

1 Летописи 16

Давидов псалм за слава при пренесувањето на ковчегот

1Го донесоа ковчегот Божји и го поставија среде скинијата, што ја беше направил Давид за него и Му принесе на Бога жртви сепаленици, и помирителни жртви.

2Кога Давид заврши со сепалениците и принесувањето на помирителни жртви, го благослови народот во името Господово,

3и им раздаде на сите Израелци, и на мажи и на жени, по еден леб, по едно парче месо и по чаша вино.

4Тогаш постави тој на служба пред ковчегот Господов некои од левитите, за да славословат, да благодарат и да Го превознесуваат Господ, Бог Израелов:

[5] Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

[6] Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

Salmo de Davi em ações de graças
Salmos 96; 105; 106

[7] Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

[8] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[9] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[10] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[11] Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

[12] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

[13] vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[14] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[15] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[16] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[5]Асаф – за раководител, втор по него – Захарија, Јеиел, Шемирамот, Јехиил, Матитија, Елијав, Ванеја, Аведар и Јеиел со харфи и лири, и Асаф – да удира на кимвали,

[6]а Ванеја и Јахазиел, свештеници, – да трубат постојано пред ковчегот на заветот Божји.

Славопојни песни
(Пс 96,1-13; 105,1-15; 106,1, 47-48)

[7]Во тој ден Давид за првпат даде псалм за славословие на Господ преку Асаф и браќата негови:

[8]„Славете Го Господа, разгласувајте го името Негово; кажувајте ги делата Негови меѓу народите;

[9]пејте Му, свирете Му; раскажувајте за сите Негови чудеса;

[10]фалете се со Неговото свето име; нека се весели срцето на оние, кои Го бараа Господа;

[11]побарајте Го Господа и силата Негова, барајте го постојано лицето Негово,

[12]спомнувајте ги чудесата, што ги изврши, знаците Негови и судовите од устата Негова;

[13]вие, семе Израелово, слуги Негови, синови Јаковови, избраници Негови!

[14]Тој е Господ, Бог наш; Неговите судови се по целата земја.

[15]Помнете го вечно заветот Негов, словото, што го заповеда за илјада родови,

[16]она, што му го вети на Авраам и во кое му се колнеше на Исак.

[17] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,
[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.
[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;
[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.

[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,

[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.
[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.
[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

[17]Тој му ја постави на Јаков за закон и на Израел за вечен завет,
[18]велејќи: ,Тебе ќе ти ја дадам земјата хананска, како ваш наследен дел.‘
[19]Тие тогаш беа малубројни, мошне малку и во неа беа придојдени,
[20]и талкаа од народ до народ и од едно царство до друго племе;
[21]но не дозволи никому да ги навредува и ги разобличуваше заради нив царевите:
[22],не гибајте ги Моите помазаници и не правете им зло на Моите пророци.‘
[23]Пеј Му на Господ, цела земјо, навестувајте го од ден во ден спасението од Него.
[24]Разгласувајте ја меѓу незнабошците славата Негова, и меѓу сите луѓе чудесата Негови,

[25]зашто Господ е голем и достоен за слава, пострашен од сите богови.

[26]Зашто сите богови на народите се ништо, а Господ ги создаде небесата.
[27]Слава и величие пред лицето Негово, сила и радост во Неговото Свето место.
[28]Воздајте Му на Господ, племиња народни, воздајте Му на Господ слава и чест!
[29]Воздајте Му ја на Господ славата на името Негово. Принесете дар, дојдете пред лицето Негово, поклонете Му се на Господ во сјајот на светлината Негова.

[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

Outros dispositivos para o culto

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do

[30]Трепери пред Него, цела земјо, зашто Тој ја основа вселената, и таа нема да се разниша.

[31]Нека се веселат небесата, да ликува земјата, и нека се вели меѓу народите: ‚Господ царува!‘

[32]Нека се бранува морето и сè што го исполнува, да се радува полето и сè што е на него.

[33]Да ликуваат заедно сите дрвја во лаговите пред лицето на Господ, зашто Тој доаѓа да ја суди земјата.

[34]Славете Го Господа, зашто Тој е добар и милоста Му е вечна,

[35]и речете: ‚Спаси нè, Боже, Спасителе наш! Собери нè и избави нè од народите, за да го славиме Твоето свето име и да се фалиме со Твојата слава!‘

[36]Благословен Господ, Бог Израелов, отсекогаш и засекогаш!“ И сиот народ рече: „Амин, алилуја!“

Богослужби во Ерусалим и во Гавaон

[37]Давид ги остави таму, пред ковчегот на заветот Господов, Асаф и браќата негови за да служат пред ковчегот постојано, секој ден,

[38]Аведар и браќата негови, шеесет и осум души; Аведар, син Једутунов, и Хоса – за вратари;

[39]а свештеникот Садок и браќата негови, свештеници, ги остави пред Гос-

tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi

2 Samuel 7.1-17

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

подовиот дом, што беше на височината на Гаваон,

[40]за да принесуваат жртви на Господ врз жртвеникот за сепаленици постојано – наутро и навечер, и за сè што е пишано во законот на Господ, што Тој му го даде на Израел;

[41]и со нив Еман и Једутун и другите избраници, кои беа именувани посебно, за да Го слават Господа, зашто милоста Негова е вечна.

[42]Со нив Еман и Једутун да Го слават Бога, свирејќи со труби и кимвали и со разни свирки; а синовите Једутунови ги постави кај вратата.

[43]Потоа се разотиде сиот народ, секој во домот свој; си отиде и Давид, за да го благослови својот дом.

1 Летописи 17

Давид се носи со мислата да Му изгради храм на Господ

(2 Сам 7,1-17)

[1]Кога Давид живееше во својот дом, му рече на пророкот Натан „Еве, јас живеам во кедров дом, а ковчегот на заветот Господов е под шатор.“

[2]А Натан му одговори на Давид: „Прави сè што ти е на срце, зашто Господ е со тебе.“

[3]Но во истата ноќ му дојде словото Божјо на Натан:

[4]„Оди и кажи му на слугата Мој Давид: вака вели Господ: Ти нема да ми изградиш дом, каде што ќе живеам,

[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

[5]зашто Јас не сум живеел во дом од денот кога ги изведов синовите Израелови, и до денес, а одев од шатор во шатор и од живеалиште во живеалиште.

[6]Каде и да одев со сиот Израел, му реков ли, макар и збор, на некого од судиите израелски, на кои им бев заповедал да му бидат пастири на Мојот народ: ‚зошто не ми изградите кедров дом?‘

[7]И сега вака кажи му на Мојот слуга Давид: вака вели Господ Саваот: Те зедов од овчото стадо, за да те направам водач на Мојот народ Израел;

[8]бев со тебе секогаш, каде и да одеше, ги поразив сите твои непријатели пред лицето твое и го направив името твое како името на великаните по земјата;

[9]подготвив место за Мојот народ Израел, го зацврстив, и тој ќе живее спокојно на своето место, и нема повеќе да го вознемируваат, нечестивите нема повеќе да го притискаат, како порано,

[10]во она време кога Јас бев поставил судии над Мојот народ Израел, и Јас ги бев покорил сите твои непријатели, и те известив дека Господ ќе ти изгради дом.

[11]Кога ќе се исполнат твоите дни, и ти ќе се прибереш кај татковците свои, тогаш ќе го подигнам твоето семе по тебе, што ќе биде од синовите твои, и ќе го зацврстам царството негово.

[12] Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
2 Samuel 7.18-29

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti

[12]Тој ќе Ми изгради дом, и ќе го утврдам престолот негов засекогаш.

[13]Јас ќе му бидам Татко, и тој ќе Ми биде син, и милоста Своја нема да ја кренам од него, како што ја кренав од оној што беше пред тебе.

[14]Ќе го утврдам во Мојот дом и во Моето царство засекогаш, престолот негов ќе биде вечно цврст.“

[15]Сите тие зборови и целото видение Натан точно му ги раскажа на Давид.

Давидовата благодарствена молитва
(2 Сам 7,18-29)

[16]Тогаш царот Давид дојде, застана пред лицето Господово и рече: „Кој сум јас, Господи Боже, и што е мојот дом, та толку ме подигна?

[17]Но и тоа се покажа малку во Твоите очи, Боже; Ти навестуваш за домот на Твојот слуга далечна иднина и гледаш на мене како на голем човек, Господи Боже!

[18]Што уште може да каже пред Тебе Давид, за славата на Твојот слуга? Ти го знаеш Својот слуга!

[19]Господи, за Твојот слуга, според срцето Свое, Ти ги правиш сите тие големи дела, објавувајќи го сето ова величие.

[20]Господи, по сѐ она што сме го чуле со ушите свои, сличен на Тебе нема и нема Бог освен Тебе!

[21]И кој е сличен на Твојот народ Израел, единствен народ на земјата, кај кој доаѓал Бог, да го откупи за свој

mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi
2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

народ, за да се здобие со име на големи и страшни дела – преку прогонување на народите пред Твојот народ, кој го спаси од Египет, Ти.

[22]Ти го направи Твојот народ Израел Свој сопствен народ засекогаш и Ти, Господи, стана негов Бог.

[23]И така, сега, о Господи, утврди го засекогаш словото, што си му го кажал на Твојот слуга и за неговиот дом, и направи, според она како што си кажал.

[24]Нека се зацврсти и нека се возвеличи Твоето име засекогаш, за да велат: ‚Господ Саваот, Бог Израелов, е Бог на Израел‘ и домот на Твојот слуга Давид да биде цврст пред Твоето лице.

[25]Зашто Ти, Боже мој, му јави на Твојот слуга дека ќе му изградиш дом, та затоа и Твојот слуга се осмели да се моли пред Тебе.

[26]И сега, Господи, Ти си Бог, и Ти го вети за Твојот слуга тоа добро.

[27]Затоа, според Твојата благонаклоност, благослови го домот на Твојот слуга, за да биде вечен пред Твоето лице; зашто, ако Ти, Господи, го благословиш, ќе биде благословен засекогаш.“

1 Летописи 18

Успешни војни на Давид
(2 Сам 8,1-18)

[1]Потоа Давид ги порази Филистејците и ги покори, па го презеде Гет и неговите села од рацете на Филистејците.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia

[2]Тој ги порази и Моавците, и Моавците му станаа поданици на Давид и му даваа данок.

[3]Давид го порази и цовајскиот цар Адраазар во Хамат, кога тој одеше да ја утврди власта своја до реката Еуфрат.

[4]И зароби Давид од него илјада коли, седум илјади коњаници и дваесет илјади пешаци; и ги уништи Давид сите коли, оставајќи од нив само сто.

[5]Арамејците од Дамаск сакаа да му дојдат на помош на цовајскиот цар Адраазар, но Давид порази дваесет и две илјади Арамејци.

[6]Давид постави војска во Арам кај Дамаск, и Арамејците му станаа на Давид поданици и му плаќаа данок. Така му помагаше Господ на Давид секогаш, каде и да одеше.

[7]Давид ги заплени златните штитови, што ги носеа Адраазаровите слуги, и ги донесе во Ерусалим.

[8]А од Тивхат и Кун, Адраазарови градови, Давид однесе мошне многу бакар. Од него Соломон ги направи бакарното море и столбовите, и бакарните садови.

[9]Кога чу за тоа хаматскиот цар Тоу дека Давид ја поразил целата војска на цовајскиот цар Адраазар,

[10]го испрати синот свој Хадорам кај царот Давид, да го поздрави и да му честита, поради тоа што војувал со Адраазар и го поразил – зашто Тоу беше

guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

[12] Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

[13] E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi
2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.
[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.
[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.
[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros
2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.
[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque

во војна со Адраазар, – и по него испрати секакви садови златни, сребрени и бакарни.

[11]Царот Давид Му ги посвети на Господ, заедно со среброто и златото, што го беше одзел од сите народи: Едомците, Моавците, Амонците, Филистејците и Амаликијците.

[12]И Авеса, синот на Саруја во Солената Долина порази осумнаесет илјади Едомци;

[13]и постави во Едом војска, и сите Едомци му станаа поданици на Давид. Господ му помагаше на Давид секогаш, каде и да одеше.

[14]И царуваше Давид над сиот Израел и делеше суд и правда на сиот народ свој.
[15]Јоав, Саруевиот син, беше војвода над војската, а Јосафат, Ахилудовиот син – летописец,
[16]Садок, синот на Ахитув, и Авимелех, синот Авијатаров, беа свештеници, а Шавша – писар,

[17]Ванеја, синот на Јодај, беше над Керетијците и Пелетијците, додека синовите Давидови беа први до царот.

1 Летописи 19

Давид ги поразува Амонците и Арамејците
(2 Сам 10,1-19)

[1]Потоа умре Нахас, цар амонски, и место него стана цар синот негов.
[2]Тогаш Давид рече: „Ќе покажам милост кон Анон, Нахасовиот син,

seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

заради доброто, што ми го направи таткото негов.“ И Давид испрати пратеници за да му изразат сочувство за татко му. Давидовите слуги дојдоа во земјата на Амонците, кај Анон, за да го утешат.

3 Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

3Но амонските началници му рекоа на Анон: „Зар мислиш дека поради почит кон татко ти, Давид испрати кај тебе утешители? Зар слугите негови не дошле кај тебе за да разузнаат и да ја разгледаат земјата, та да ја завладеат?“

4 Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

4Тогаш Анон ги фати слугите Давидови и ги избричи и им ја потсече облеката до половина, до крстот, и ги испрати.

5 Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

5И тие си отидоа. Кога му соопштија на Давид за тие луѓе, тој испрати да ги пречекаат, бидејќи беа необично многу обезличени, за да им порачаат од царот: „Останете во Ерихон, додека да ви пораснат брадите, тогаш вратете се!“

6 Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

6Кога Амонците видоа дека му станале омразни на Давид, тогаш Анон и Амонците испратија илјада кикари сребро, за да најмат коли и коњаници од Арам Нахараим и од Арамејците од Мааха и од Цова.

7 Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

7И најмија триесет и две илјади коли, а царот на Мааха со народот негов, дојде и се улогори спроти Медева. Се собраа и Амонците од градовите свои и излегоа на војна.

8 O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

8Кога Давид чу за тоа, го испрати Јоав со сета војска – јунаци.

[9] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[9]Амонците излегоа и се наредија за борба пред градските порти, а царевите, што беа дошле, – одделно во полето.

[10]Јоав, откако виде дека му претстои борба однапред и одзади, ги одбра сите избрани војници во Израел и ги нареди спроти Арамејците.

[11]А другиот дел од народот му го довери на братот свој Авеса, за да се распореди спроти Амонците.

[12]И тогаш рече: „Ако Арамејците почнат да ме надвиваат, ќе ми помогнеш ти; ако, пак, Амонците почнат да те надвиваат тебе, јас ќе ти помогнам.

[13]Биди храбар, и да стоиме цврсто за нашиот народ и за градовите на нашиот Бог, а Господ нека направи, како што Му е угодно.“

[14]И влезе Јоав и луѓето, што беа со него, во борба со Арамејците, и тие избегаа од него.

[15]Амонците, пак, штом видоа дека Арамејците бегаат, избегаа и тие од братот негов Авеса, и навлегоа во градот. Тогаш Јоав се врати во Ерусалим.

[16]Арамејците, откако видоа дека се победени од Израелците, испратија пратеници и ги изведоа Арамејците, што беа од онаа страна на реката; ги предводеше Шофах, воен началник Адраазаров.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá
2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as

[17]Кога му соопштија за тоа на Давид, тој ги собра сите Израелци, го преминаа Јордан и, откако дојде кај нив, се распореди спроти нив. И влезе Давид во борба со Арамејците, и тие се судрија со него.

[18]И Арамејците избегаа од Израелците, и Давид им уништи седум илјади коли на Арамејците, и четириесет илјади пешаци, а воениот началник Шофах го уби.

[19]Кога видоа луѓето на Адраазар дека Израелците ги поразија, со Давид склучија мир и му се потчинија. И Арамејците не се осмелуваа повеќе да им помагаат на Амонците.

1 Летописи 20

Освојување на градот Рава
(2 Сам 12,26-31)

[1]По една година, во времето, кога царевите излегуваа во војна, Јоав ја изведе војската и почна да ја опустошува амонската земја, и отиде, па ја опседна Рава. А Давид беше останал во Ерусалим. Јоав ја освои Рава и ја разруши.

[2]И го зеде Давид венецот на царот ниве од главата негова; во него се најде талант злато на мерка, и скапоцени камења имаше на него; му го ставија на главата на Давид. И прилично голем плен изнесоа од градот.

[3]А луѓето, што беа во него, ги изведуваше и ги тераше да работат со триони, со железни чекани и секири.

cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
2 Samuel 21.15-22

4 Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

5 Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

6 Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

7 Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

8 Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo
2 Samuel 24.1-9

1 Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

2 Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

Така постапи Давид со амонските градови; па се врати Давид и сиот народ во Ерусалим.

Борба против филистејските џинови
(2 Сам 21,15-22)

4Потоа изби војна со Филистејците во Гезер. Тогаш Хушанецот Сивхај го уби Сипај, еден од Рефаимовите потомци. И тие беа покорени.

5И пак имаше војна со Филистејците. Тогаш Елханан, синот Јаиров, го уби Лахмиј, Голијатовиот брат, од Гет, на кого дршката на копјето беше колку ткаечко кросно.

6Имаше борба и во Гет. Таму имаше еден човек со голем раст, на кого прстите му беа по шест – вкупно дваесет и четири. И тој беше од Рефаимовите потомци.

7Тој го навредуваше Израел, но Јонатан, син на Давидовиот брат Шима, го уби.

8Тие се беа родиле од Рефаимовците во Гет, и паднаа од раката на Давид и од рацете на слугите негови.

1 Летописи 21

Давид прави попис на војската
(2 Сам 24,1-25)

1Се крена сатаната против Израел и го поттикна Давид да ги преброи Израелците.

2И Давид му рече на Јоав и на началниците народни: „Одете, пребројте ги Израелците од Вирсавија до Дан, и

соопштете ми за да го знам нивниот број.“

3 Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

3Јоав рече: „Да го намножи Господ народот Свој стопати повеќе, отколку што е! Сите тие, господаре мој, царе, нели се слуги на мојот господар? Зошто го бара тоа мојот господар? Зошто тоа да му стане причина за вина на Израел?“

4 Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

4Но царскиот збор надвладеа над Јоав. И отиде Јоав, та го обиколи сиот Израел, и дојде во Ерусалим.

5 Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

5И му даде Јоав на Давид список на преброениот народ. Сите Израелци беа еден милион и сто илјади мажи мечоносци, и Јудејци четиристотини и седумдесет илјади мечоносци.

6 Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

6А левитите и Венијаминовите племиња не ги преброи со нив, зашто царскиот збор му беше одвратен на Јоав.

Davi escolhe o castigo

2 Samuel 24.10-17

7 Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

7Тоа нешто Му беше мрско на Бога, и Тој го порази Израел.

8 Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

8И Давид Му рече на Бога: „Многу згрешив, што го направив тоа. Сега прости му ја вината на Твојот слуга, зашто постапив многу неразумно.“

9 Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

9И му рече Господ на Гад, јасновидецот Давидов:

10 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

10„Оди и кажи му на Давид: вака вели Господ: три казни ти предлагам; избери си една од нив, и Јас ќе ја испратам врз тебе.“

[11] Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

[11]Дојде Гад кај Давид и му рече: „Така вели Господ, избери си:

[12] ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

[12],или три години глад, или три месеци да бидеш прогонуван од твоите непријатели, и мечот на твоите непријатели да се допира до тебе; или три дена мечот Господов и помор по земјата и ангел Господов да убива по сите предели на Израел.‘ И така, види што да Му одговорам на Оној, Кој ме испрати со овие зборови.“

[13] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

[13]Давид му одговори на Гад: „Многу ми е тешко, но подобро да паднам во рацете на Господ, зашто милосрдието Негово е многу големо; само да не паднам во рацете човечки.“

[14] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

[14]И испрати Господ помор на Израел, и умреа седумдесет илјади души Израелци.

[15] Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

[15]Па го испрати Господ ангелот во Ерусалим, за да го истребува. И кога почна да го истребува, Господ виде и се нажали поради тоа зло, и му рече на ангелот истребител: „Доста! Сега спушти ја раката своја!“ А ангелот тогаш стоеше над гумното на Јевусиецот Орнан.

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[16]Давид ги крена очите и го виде ангелот Господов како стои меѓу небото и земјата со гол меч во раката негова, протегнат над Ерусалим; и падна Давид ничкум со началниците, покриени со вреќишта.

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

[17]И Му рече Давид на Господ: „Нели јас наредив да го пребројат народот? Јас згрешив, јас направив зло, а овие овци што направиле? Господи, Боже мој! Нека биде Твојата рака врз мене и врз мојот татков дом, а не врз Твојот народ, за да го погубиш.“

Davi erige um altar na eira de Ornã

2 Samuel 24.18-25

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[18]И ангелот Господов му рече на Гад, за да му каже на Давид: „Нека дојде Давид и нека постави жртвеник на Господ врз гумното на Јевусиецот Орнан.“

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[19]Давид отиде, според зборовите на Гад, кој му говореше од името Господово.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[20]Орнан се сврте, го виде ангелот, а четворицата синови негови се сокрија. Орнан тогаш вршеше пченица.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[21]Дојде Давид кај Орнан. Орнан, откако погледа и го виде Давид, излезе од гумното и му се поклони на Давид ничкум до земја.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[22]Давид му рече на Орнан: „Дај ми го местото на гумново, јас ќе Му изградам на него жртвеник на Господ; дај ми го за онолку колку што чини, за да се прекине истребувањето на народот.“

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[23]Орнан му одговори на Давид: „Земи го: нека мојот цар-господар прави што му е волја; еве, ги давам и воловите за сепаленици, и плуговите за дрва, и пченицата – за принос; сето тоа го давам како дар.“

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[24]Царот Давид му рече на Орнан: „Не, јас сакам да го купам тоа од тебе за онолку колку што чини, зашто нема да Му принесувам на Господ твој имот и нема да принесувам сепаленици од нешто, земено како подарок.“

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[25]И Давид му даде на Орнан за она место шестотини шекели злато.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[26]Па Му изгради Давид таму жртвеник на Господ и Му принесе сепаленици и помирителни жртви; и Го призва Господа, и Тој го послуша, испраќајќи оган од небото врз жртвеникот за сепаленици.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

[27]Тогаш Господ му рече на ангелот: „Врати го мечот свој во ножницата негова!“

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[28]Во тоа време Давид, откако виде дека Господ го послуша на гумното на Јевусиецот Орнан, таму принесе жртва.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

[29]А Господовата скинија, што беше ја направил Мојсеј во пустината, и жртвеникот за сепаленици во тоа време се најдоа на Гаваонското возвишение.

[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

[30]И Давид не можеше да оди таму, за да Го побара Бога, зашто беше уплашен од мечот на ангелот Господов.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na

1 Летописи 22

Давидовата подготовка за градење храм на Господ Бог

[1]И рече Давид: „Еве го домот на Господ Бог, еве го и жртвеникот за сепаленици на Израел.“

[2]Па заповеда Давид да ги соберат придојдените, што беа во земјата изра-

terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

3 Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

4 Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

5 Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

Ordens de Davi a Salomão

6 Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

7 Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

8 Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

9 Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

елска и одреди каменоделци да делкаат камења за изградба на дом Божји.

3Давид подготви уште многу железо за шајки по крилата на вратите и за куки, и многу бакар – без мерка,

4и кедрово дрво без број, зашто Сидонците и Тирците му доставија на Давид многу кедрово дрво.

5И рече Давид: „Синот мој Соломон е млад и слаб, а домот, што ќе се гради за Господ, треба да биде многу величествен, за слава и за приказ по сите земји; затоа јас ќе му приготвам сè што треба за него.“ И приготви Давид до смртта своја многу.

6И го повика синот свој Соломон и му заповеда да Му изгради дом на Господ, Бог Израелов.

7И му рече Давид на Соломон: „Сине, имав на срце да изградам дом на името на мојот Господ, Бог,

8но дојде кон мене словото Господово и ми се рече: ‚Ти си пролеал многу крв и си водел големи војни; ти не бива да градиш дом на името Мое, зашто си пролеал многу крв на земјата пред лицето Мое.

9Еве, ќе ти се роди син: тој ќе биде мирен човек; ќе му дадам спокојство од сите околни непријатели, затоа името негово ќе биде Соломон. Во неговите

дни ќе му дадам на Израел мир и спокојство.

[10] Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

[10]Тој ќе изгради дом на името Мое и ќе Ми биде син, а Јас нему – Татко, и така ќе го зацврсти престолот на царството негово над Израел довека.‘

[11] Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

[11]А сега, сине, Господ нека биде со тебе, та да имаш благослов и да Му изградиш дом на Господ, твојот Бог, според тоа како што Тој рече за тебе.

[12] Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

[12]Да ти даде Господ мудрост и разум и да те постави над Израел; и запази го законот на Господ, твојот Бог!

[13] Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

[13]Така ќе имаш успех, кога ќе земеш да ги извршуваш наредбите и законите, што Господ му ги заповеда на Мојсеј за Израел. Биди цврст и храбар, не плаши се и не паѓај со духот!

[14] Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

[14]И еве, јас со мака приготвив за домот Господов сто илјади кикари злато, илјада кикари сребро, а бакарот и железото мерка немаат, зашто се во големи количини; дрва и камења исто така подготвив, а ти придодај уште кон тоа.

[15] Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

[15]Имаш многу работници, и каменоделци, и резбари, и дрводелци, и вешти луѓе за секаква работа.

[16] de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

[16]Злато, сребро, бакар и железо – без број; продолжи и работи; Господ ќе биде со тебе.“

[17] Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

[18] Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

[19] Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

[17]И им заповеда Давид на сите началници израелски да му помагаат на синот негов Соломон:

[18]„Зар не е со вас Господ, Бог наш, Кој ви даде спокојство од секаде? Зашто Тој ги предаде во мои раце жителите на оваа земја, и земјата се покори пред Господ и пред Неговиот народ.

[19]И така, расположете го срцето свое и душата своја, за да Го побарате Господ, вашиот Бог. Станете и изградете Му светилиште на Господ Бог, за да го пренесете ковчегот на заветот Господов и свештените садови Божји во домот, што ќе се гради на името Господово!“

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

[1] Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

1 Летописи 23

Бројот на левитите и нивната служба

[1]Кога остаре и се засити од животот, Давид го постави за цар над Израел синот свој Соломон.

[2]И ги собра сите началници израелски, свештениците и левитите;

[3]а левитите од триесет години и нагоре беа преброени: бројот нивни, на сите до еден, беше триесет и осум илјади души.

[4]Од нив беа определени за работа во домот Господов дваесет и четири илјади, писари и судии – шест илјади,

[5]четири илјади вратари и четири илјади, оние што ќе Го слават Господа со свирки, направени од Давид за прославување на Господ.

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

[16] Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

[17] Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

[18] Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

[6]И ги раздели Давид на смени според Левиевите синови – Гирсон, Каат и Мерари.

[7]Од Гирсоновите беа: Ладан и Семеј.

[8]Синови Ладанови: прв Јехиил, Зетам и Јоил – тројца.

[9]Синови Семеиеви: Шеломит, Хазиел и Аран – тројца. Тие беа Ладанови родовски началници.

[10]А и уште синовите Семеиеви: Јахат, Зина, Јеус, Берија. Тоа беа синови Семеиеви – уште четворица.

[11]Јахат беше главен, Зина втор; Јеус и Берија имаа малку деца, затоа беа пригброени со татковиот дом.

[12]Синовите Каатови: Амрам, Ицхар, Хеврон и Узиил – четворица.

[13]Синовите Амрамови: Арон и Мојсеј. Арон беше определен да ги посветува најсветите работи довека, тој и синовите негови, за да кадат пред лицето на Господ, да Му служат и да го благословуваат Неговото име довека.

[14]А Мојсеј, човек Божји, и синовите негови беа придодадени кон Левиевото племе.

[15]Синови Мојсееви: Гершом и Елиезер.

[16]Синови Гершомови: прв беше Шевуел.

[17]Синови Елиезерови беа: прв Рихавија. Други синови Елиезер немаше; а Рихавија имаше многу синови.

[18]Синови Јицхарови: прв Шеломит.

[19] Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.
[20] Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.
[21] Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.
[22] Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.
[23] Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

[24] São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

[25] Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.
[26] Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.
[27] Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.
[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,
[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os

[19]Синови Хевронови: прв Јерија, втор Амарија, трет Јахазиел и четврти Јекамам.
[20]Синови Узиилови: прв Миха и втор Јишија.
[21]Синови Мерариеви: Махли и Муши. Синови Махлиеви: Елеазар и Кис.
[22]Елеазар умре и немаше синови, туку само ќерки; и се оженија со нив синови Кисови, нивни братучеди.
[23]Синови Мушиеви: Махли, Едер и Јеремот – тројца.
[24]Тоа беа синовите Левиеви според домовите на татковците нивни, глави на домовите, што беа преброени сите до еден по име, а кои ги вршеа службите во домот Господов, од дваесет години нагоре.
[25]Зашто Давид рече: „Господ, Бог Израелов, му даде мир на Својот народ и го насели во Ерусалим засекогаш,
[26]та левитите нема да имаат потреба да ја носат скинијата и секакви нејзини предмети за служење во неа.“
[27]Затоа, според последните Давидови заповеди, беа преброени левитите од дваесет години и нагоре,
[28]за да бидат покрај синовите Аронови, да служат во домот Господов, во дворот и во тремовите, да пазат на чистота во целото светилиште и да ја извршуваат секоја служба во Божјиот дом;
[29]да ги надгледуваат принесените лебови, пченичното брашно за лебен

coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

принос, пресните пити, сè печено и пржено и над сите мерки и тежини;

[30]секое утро да стојат за да благодарат и да Го славословат Господа, како и навечер,

[31]при сите сепаленици, принесувани на Господ во саботни дни, во ново-месечијата и во празниците според бројот, како што е заповедано за нив, – постојано пред лицето на Господ, –

[32]и да ја пазат скинијата на собранието, светилиштето и синовите Аронови, нивни браќа, на службите во домот Господов.

1 Летописи 24

Задолженијата на свештениците

[1]Еве ги и распределбите на синовите Аронови: Аронови синови беа: Надав, Авиху, Елеазар и Итамар.

[2]Надав и Авиху умреа пред таткото свој, а синови немаа, затоа свеште-ничката служба ја извршуваа Елеазар и Итамар.

[3]И Давид ги распореди: Садок – од синовите Елеазарови, и Ахимелех – од синовите Итамарови, според редот на службите нивни.

[4]И се најде дека меѓу синовите Елеазарови имаше повеќе началници, отколку меѓу синовите Итамарови. И тој ги распореди вака: од синовите Елеазарови – шеснаесет началници, а од синовите Итамарови – осум.

[5] Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

[6] Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

[7] Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

[8] a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

[9] a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

[10] a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

[11] a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

[12] a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

[13] a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

[14] a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

[15] a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

[16] a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;

[5]А ги распоредуваше со ждрепка, зашто началниците во светилиштето и началниците пред Бога беа од синовите Елеазарови и од синовите Итамарови;

[6]и ги запиша Шемаја, синот Натанаилов, писар од левитите, пред царот и началниците и пред свештениците Садок и Ахимелех, Авијатаровиот син, и пред началниците на свештеничките и левитските домови: кога се фрлаше ждрепка, зедоа еден од Елеазаровиот род, потоа зедоа еден од Итамаровиот род.

[7]Првата ждрепка падна на Јојарив, вториот за Једаја,

[8]третиот – за Харим, четвртиот – за Сеорим,

[9]петтиот – за Малкија, шестиот – за Мијамин,

[10]седмиот – за Хакоц, осмиот – за Авија,

[11]деветтиот – за Јешуа, десеттиот – за Шеханија,

[12]единаесеттиот – за Елијашив, дванаесеттиот – за Јаким,

[13]тринаесеттиот – за Хупа, четиринаесеттиот – за Јешевав,

[14]петнаесеттиот – за Билга, шеснаесеттиот – за Имер,

[15]седумнаесеттиот – за Хезир, осумнаесеттиот – за Хапицец,

[16]деветнаесеттиот – за Петахија, дваесеттиот – за Езекиел,

[17]дваесет и првиот – за Јахин, дваесет и вториот – за Гамул,

[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos

[18]дваесет и третиот – за Делаја, дваесет и четвртиот – за Маазјаху.

[19]Тоа беше нивниот ред за службата нивна за доаѓање во домот Господов, според наредбата за нив, утврдена од таткото нивни Арон, како што му беше заповедал Господ, Бог Израелов.

Распоред на левитите

[20]Кај другите Левиеви синови распоредот беше: од синовите Амрамови – Шуваел; од Шуваеловите синови – Јехдеја;

[21]од Рихавија синот Јешија беше прв;

[22]од Јицхар – Шеломот; од Шеломотовите синови – Јахат;

[23]од синовите Хевронови, прв беше Јерија, втор – Амарија, трет Јахазиел, четврти – Јекамам.

[24]Од Узииловите синови – Миха; од Миховите синови – Шамир.

[25]Брат на Миха беше Јесеја; од Јесеевите синови – Захарија.

[26]Од синовите Мерариеви – Махли и Муши; од синовите Јаазиини – Бено.

[27]Синови Мерариеви од Јаазија – Шохам, Закур и Иври.

[28]Од Махли – Елеазар: тој немаше синови.

[29]Од Кис и од синовите Кисови – Јерахмеел;

[30]синови Мушиеви – Махли, Едер и Јеремот. Тоа беа синовите левитски според поколенијата нивни.

[31]И тие фрлија ждрепка заедно со браќата свои, Аронови синови, пред лицето на царот Давид и Садок и Ахи-

de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

мелех и началниците на свештеничките и левитските редови: началникот на родот заедно со најмладиот брат свој.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

1 Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

2 dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

3 Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

4 Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

5 Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

1 Летописи 25

Дваесет и четири реда пејачи на свештенички песни

1Царот Давид и војводите ги избраа за служба синовите Асафови, Еманови и Једутунови, за да пеат пророчки песни на лири, харфи и кимвали; беа одредени за работа во службата своја:

2од синовите Асафови: Закур, Јосиф, Нетанија и Ашарела, синови Асафови, под раководство на Асаф, кој пееше пророчки песни според уредба на царот.

3Од Једутун – синовите Једутунови: Годолија, Церij, Јешаја, Семеј, Хашавија и Матитија, шестмина, под раководство на татко си Једутун, кој пееше пророчки песни со лира и Го славословеше Господа.

4Од Еман – синовите Еманови: Букија, Матанија, Узиил, Шевуел, Јеремот, Ананија, Ананиј, Елијата, Гидалтиј, Ромамтиј, Езер, Јошбекаша, Малотиј, Хотир и Махазиот.

5Сите тие беа синови на Еман, царскиот јасновидец, определени според зборовите Божји, да ја вознесуваат славата. Бог му беше дал на Еман четиринаесет синови и три ќерки.

6 Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

6Сите тие, под водство на татко си пееја во домот Господов на кимвали, харфи и лири за службата во домот Божји според упатството од царот, или од Асаф, Једутун и Еман.

7 O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

7Бројот нивни, заедно со браќата нивни, обучени да пеат пред Господ, на сите што ја знаеја таа вештина беше двесте осумдесет и осум.

8 Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

8А фрлија и ждрепка за смените на службата, малите заедно со големите, учителите заедно со учениците.

9 A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

9Првата ждрепка падна на Асаф за Јосиф; вториот – на Годолија со браќата негови и синовите негови; тие беа дванаесет;

10 A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

10третиот – на Закур со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

11 A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

11четвртиот – на Јицриј со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

12 A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

12петтиот – на Нетанија со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

13 A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

13шестиот – на Букија со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

14 A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

14седмиот – на Јешарела со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

15 A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

15осмиот – на Јешаја со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.

[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.

[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.

[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.

[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.

[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.

[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.

[16]деветтиот – на Матанија со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

[17]десеттиот – на Семеј со синовите негови и браќата негови; сите заедно дванаесет;

[18]единаесеттиот – на Азариил со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

[19]дванаесеттиот – на Хашавија со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

[20]тринаесеттиот – на Шуваел со синовите негови и браќата негови; сите заедно дванаесет;

[21]четиринаесеттиот – на Матитија со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

[22]петнаесеттиот – на Јеремот со синовите свои и браќата свои; тие беа дванаесет;

[23]шеснаесеттиот – на Ананија со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

[24]седумнаесеттиот – на Јошбекаша со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

[25]осумнаесеттиот – на Ананиј со синовите негови и браќата негови; вкупно дванаесет;

[26]деветнаесеттиот – на Малотиј со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.

[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.

[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.

[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.

[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

[27]дваесеттиот – Елијата со синовите негови и браќата негови; вкупно дванаесет;

[28]дваесет и првиот – на Хотир со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

[29]дваесет и вториот – на Гидалтиј со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

[30]дваесет и третиот – Махазиот со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

[31]дваесет и четвртиот – на Ромамти-Езер со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[2] Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

[3] Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

[4] Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.

[5] Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.

[6] Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.

1 Летописи 26

Чуварите на храмот

[1]Еве го распоредот на вратарите: од Кореовците: Мешелемија, Кореев син, од синовите Асафови.

[2]Синови на Мешелемија: првороден Захарија, втор – Једиаел, трет – Зевадија, четврти – Јатниел,

[3]петти – Елам, шести – Јоханан, седми – Елјехоенај.

[4]Синови Аведарови: првороден Шемаја, втор – Јозавад, трет – Јоах, четврти – Сахар, петти – Натанаил,

[5]шести – Амиел, седми – Исахар, осми – Пеулетај, зашто Бог го беше благословил.

[6]На синот негов Шемаја му се родија исто така синови, кои имаа власт во родот свој, бидејќи беа мажи силни.

[7] Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

[8] Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

[9] Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

[10] De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

[11] Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

[12] A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

[13] Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

[14] A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

[15] a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

[16] a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

[7]Синови Шемаеви: Отни, Рафаил, Овид и Елзавад, и неговите браќа, мажи храбри: Елијуј и Семахија.

[8]Сите тие беа од синовите на Аведар; тие и синовите нивни и браќата нивни беа мажи погодни и за служба способни: Аведар ги имаше шеесет и двајца.

[9]Мешелемија имаше синови и браќа, мажи способни – осумнаесет.

[10]Хоса, од синовите Мерариеви, ги имаше синовите: Шимри, старешина, иако не беше првороден, но татко му го беше поставил за старешина;

[11]втор – Хелкија, трет, – Тевалија, четврти – Захарија; сите синови и браќа на Хоса беа тринаесет.

[12]Тоа беше распоредот на вратарите според началниците на родовите, способни за служба заедно со браќата свои, за да служат во домот Господов.

[13]Тие фрлија ждрепка, како малиот, така и големиот, според домовите на своите татковци, за секоја врата.

[14]Ждрепката за источната му се падна на Шелемија; фрлија ждрепка и за синот негов Захарија, мудар советник, и ждрепката му се падна за северната.

[15]На Аведар – за јужната, а на синовите негови – кај складовите.

[16]На Шупим и на Хоса на запад при Шалехетската врата, каде што патот се

[17] ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.
[18] No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

[19] São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

Os guardas dos tesouros

[20] Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:
[21] os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;
[22] os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.
[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,
[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.
[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.
[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

издига угоре и каде што стои стража спроти стража.

[17]Кон исток имаше по шестмина левити, кон север – по четири, кон југ – по четири, а кај складовите – по двајца.

[18]Кон запад на патот кај тремот – по четири, а кај самиот трем – по двајца.
[19]Тоа беше распоредот на вратарите од синовите Кореови и синовите Мерариеви.

Други служби во храмот

[20]А браќата нивни левитите ја надгледуваа ризницата на домот Божји и ризницата на посветените работи.

[21]Меѓу синовите на Ладан, Гирсонов син, старешини на домовите од Ладан Гирсонски, беа синовите на Јехиил.

[22]И синовите Јехиилови: Зетам и братот му Јоил ја надгледуваа ризницата на Господовиот дом,
[23]заедно со потомците на Амрам, Јицхар, Хеврон и Узиил.
[24]Шевуел, син на Гершом, Мојсеев син, беше надзорник на ризниците.

[25]Брат му Елиезер имаше син Рихавија, а тој – син Јешаија, а тој – син Јорам, а тој – син Зихриј, а тој – син Шеломит.

[26]Шеломит и браќата негови ги надгледуваа сите ризници на светите работи, што ги беше посветил царот Давид и родоначалниците и илјадниците, стотниците, и војсководачите.

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,
[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

Os oficiais e os juízes

[29] Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

[30] dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

[31] dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.
[32] Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

[1] São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os

[27]Од воениот плен тие посветуваа за одржување на домот Господов.

[28]И сè, што беше посветил Самоил пророкот, и Саул, синот Кисов, и Авенир, синот Ниров, и Јоав, синот на Саруја, сето посветено беше под рацете на Шеломит, и браќата негови.

Задолженијата за останатите левити

[29]Од родот Јицхаров: Хонанија и синовите негови беа одредени за надворешна служба во Израел, за писари и судии.
[30]Од родот Хевронов: Хашавија и браќата негови, храбри мажи, илјада и седумстотини, имаа надзор над Израел, од оваа страна на Јордан, кон исток, за сите работи во службата Господова и во царската служба.
[31]Во родот Хевронов Јерија беше началник на Хевроновците, во нивните родови, во поколенијата нивни. Тие беа преброени во четириесеттата година од Давидовото царување, и меѓу нив се најдоа јунаци мажи во Јазер Галаадски.
[32]И браќата негови, мажи способни, две илјади и седумстотини, беа началници на домовите. Нив ги постави царот Давид над племето Рувимово и Гадово и половината од племето Манасиево за сите Божји и царски работи.

1 Летописи 27

Воено и цивилно уредување

[1]Еве ги синовите Израелови според нивниот број, началници на родовите,

capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

илјадници, стотници и чиновници, кои по одделенија му служеа на царот во сите работи, доаѓајќи и заминувајќи секој месец, во текот на сите месеци во годината. Во секое одделение тие беа по дваесет и четири илјади.

2 Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

2Над првото одделение, за првиот месец, началник беше Јашовам, син Завдиелов; во одделението негово имаше дваесет и четири илјади;

3 Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

3тој беше од потомците на Фарес и началник над сите воени началници во првиот месец.

4 Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

4Над одделенето за вториот месец беше Додај, Ахохиецот; во одделението негово беше и началникот Миклот; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

5 O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

5Третиот главен воен началник, за третиот месец, беше Ванеја, син на свештеникот Јодај; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади;

6 Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

6тој, Ванеја, беше еден од триесетте јунаци и нивни началник, и во неговото одделение се наоѓаше неговиот син Амизавад.

7 O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

7Четвртиот, за четвртиот месец, беше Асаил, Јоавов брат, и по него синот негов Зевадија; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

8 O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

8Петтиот, за петтиот месец, беше началникот Шамхут, син на Израх; и во

[9] O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[10] O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[11] O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[12] O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[13] O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[14] O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

[9]Шести, за шестиот месец, беше Ира, син на Икеш, Текоецот; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

[10]Седми за седмиот месец, беше пелонјанецот Хелец, од Ефремовите синови; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

[11]Осми, за осмиот месец, беше Сивхај, хушанчанецот од родот на Зерах; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

[12]Деветти, за деветтиот месец, беше Авиезер, од Анатот, од синовите Вениjаминови; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

[13]Десетти, за десеттиот месец, беше Махарај, Нетофатец, од родот на Зерах; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

[14]Единаесетти, за единаесеттиот месец, беше Ванеја, од Пиратон, од синовите Ефремови; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

[15]Дванаесетти, за дванаесеттиот месец, беше нетофатецот Хелдај, од потомците на Готониил; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

Кнезови во Израел

[16]А над Израеловите племиња началници беа: во Рувимовото – кнезот Елиезер, Зихриевиот син; во Симеоновото – Сафатија, Маахoвиот син;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[17]во Левиевото – Хашавија, син Кемуелов; воАроновото – Садок;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[18]во Јудиното – Елијуј, од Давидовите браќа; во Исахаровиот – Омриј, Михаилов син;

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[19]во Завулоновото – Јишмаја, Авдиев син; во Нефталимовото Јеремот, Азриилов син;

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[20]во Ефремовото – Осија, Азазиевиот син; во едната половина од Манасиевото племе – Јоил, Федаевиот син;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[21]во другата половина од Манасиевото племе во Галаад – Идо, Захариевиот син; во Венијаминовото – Јасиел, Авенировиот син;

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[22]во Дановото – Азариил, Јерохамовиот син. Тоа беа водачите на Израеловите племиња.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[23]Давид не ги преброи оние што беа од дваесет години и подолу, зашто Господ беше рекол дека ќе го размножи Израел како ѕвездите небески.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

[24]Саруевиот син Јоав го почна пребројувањето, но не го доврши, и гнев Божји дојде врз Израел поради тоа пребројување, и тоа не се впиша во летописите на царот Давид.

Os administradores das possessões de Davi

Службеници над царските ризници и имоти

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

[25]Над царските ризници беше Азмавет, Адиеловиот син, а над богатствата во полето, во градовите, во селата и во кулите – Јонатан, Озиевиот син;

[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

[26]а над оние што работеа по полињата и ја обработуваа земјата беше Езри, Келубовиот син;

[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.
[28] Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.
[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.
[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

[27]над лозјата – Семеј од Рама, а над визбите со вино во лозјата – Завдиј, Шефамиецот;
[28]над маслините и смоквите во полињата – Гедерецот Ваал-Ханан, а над складовите за масло – Јоас;
[29]над крупниот добиток, што пасеше во Сарон – Саронецот Шитрај, а над добитокот во долините – Шафат, синот на Адлај;
[30]над камилите – Јишмаелецот Овил; над магариците – Мерољанецот Јехдеја;
[31]над ситниот добиток – Хагриецот Јазиз. Сите тие беа началници над цар Давидовиот имот;

Давидови советници

[32]Јонатан, Давидовиот чичко, беше советник, човек умен и писмен; и Јехиил, Ахмониевиот син, беше со царските синови;
[33]Ахитофел беше царев советник; а Кушиј Аркиецот – царев пријател;
[34]а по Ахитофел дојдоа Јодај, Бенаевиот син, и Авијатар; Јоав, пак, беше началник на царската војска.

1 Летописи 28

Давид дава упатства за изградба на храм

[1]Давид ги собра во Ерусалим сите израелски кнезови, началници на племињата, началници на одделите, што му служеа на царот, илјадниците и стотниците и надзорниците над сите имоти и стада на царот, и на неговите синови, дворјаните, јунаците и сите храбри воини.

[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do

[2]И стана цар Давид на нозе, па рече: „Чујте ме, браќа мои и народе мој! Ми беше на срце да изградам дом за почивка на ковчегот на заветот Господов, за подножјето на нозете на нашиот Бог, и го подготвив потребното за градење.

[3]Но Бог ми рече: ‚Не гради дом на името Мое, зашто си човек војник и крв си пролевал.‘

[4]Меѓутоа, Господ, Бог Израелов, ме избра мене од целиот ми татков дом, за да бидам вечно цар над Израел; зашто Тој го избра Јуда за водач, а од домот на Јуда – домот на татко ми, а од синовите на таткото мој благоволи да ме постави мене за цар над сиот Израел;

[5]а од сите мои синови, – зашто Господ ми даде многу синови, – Тој го избра синот мој Соломон да седи врз престолот на Господовото царство над Израел,

[6]и ми рече: ‚Синот твој Соломон ќе го изгради Мојот дом и Моите дворови, зашто сум си го избрал за син, и ќе му бидам татко;

[7]и ќе го зацврстам царството негово засекогаш, ако тој постојано ги исполнува Моите заповеди и Моите наредби, како до денес.‘

[8]И сега пред очите на сиот Израел, собранието Господово, и во ушите на нашиот Бог велам: пазете ги и држете ги сите заповеди на Господ, вашиот Бог,

SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

за да владеете со оваа убава земја и да ја оставите по вас во наследство на децата свои засекогаш.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

[9]И ти, сине Соломоне, познај Го Бога на твојот татко, и служи Му од сè срце и со сета душа своја, зашто Господ ги испитува сите срца и ги знае сите мисли и намери. Ако Го бараш, ќе Го најдеш; ако Го оставиш, Тој ќе те отфрли засекогаш.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

[10]Внимавај! Штом Господ те избрал да Му изградиш дом за светилиште, биди храбар и работи.“

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[11]Тогаш Давид му даде на синот свој Соломон нацрт за тремот од храмот и за зградите негови, за ризниците негови, за горните соби негови и внатрешните соби негови и за Светињата над светињите,

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[12]и нацрт за сè, што беше смислил, за дворовите на домот Господов, за сите одделенија наоколу, за ризниците на Божјиот дом и за ризниците на посветените предмети,

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

[13]за свештеничките и левитските одделенија, за секаква работа при службата во домот Господов, за сите садови употребувани за служба во домот Господов,

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

[14]за златните предмети, со ознака на тежината, за секој сад, за сите сребрени предмети, со ознака на тежината на секој сад – потребен за служба.

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[15]И даде злато за светилниците и за златните им кандилца, означувајќи ја тежината на секој светилник и неговото кандилце, исто така и за сребрените светилници, означувајќи ја тежината на секој светилник и неговите кандилца, според намената во служењето на секој светилник;

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[16]даде злато за трпезите на приносните лебови, за секоја златна трпеза, и сребро за сребрените трпези,

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[17]за виљушки, котли и чаши од чисто злато, за златните чинии, со означување на тежината на секоја чинија, за сребрени чинии, со ознака на тежината на секоја чинија;

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[18]за кадилниот жртвеник од леано злато, со ознака на тежината, и за правење кола со златни херувими, со раширени крилја и надвиснати над ковчегот на заветот Господов.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[19]„Сето тоа е пишано од Господ“, велеше Давид, „Како што ми ги објасни сите работи на планот.“

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[20]И му кажа Давид на синот свој Соломон: „Биди цврст и храбар и зафати се за работа; не плаши се и не страхувај, зашто Господ, мојот Бог, е со тебе: Тој нема да отстапи од тебе и нема да те остави, додека не ја свршиш целата потребна работа за домот Господов.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus;

[21]Еве ги одделите на свештениците и левитите за секоја служба при Божјиот

também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

[3] E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

[4] três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

дом. За секоја работа имаш ревносни мажи, искусни за секоја работа, и началниците и сиот народ се подготвени за сите твои заповеди.“

1 Летописи 29

Прилози за изградба на храмот

[1]Тогаш царот Давид му кажа на целото собрание: „Синот мој, Соломон, кого Сам Бог го избра, е млад и нежен, а работата е голема, зашто таа зграда нема да биде за човек, туку за Господ Бог.

[2]Со сите сили приготвив за домот на мојот Бог злато за златните предмети, сребро за сребрените и бакар за бакарните, железо за железните и дрво за дрвените, ониксов камен и камења за украсување, камења убави и шарени, секакви скапи камења и многу мермер;

[3]и уште, од љубов кон домот на мојот Бог, што имам сопствено злато и сребро, и него го давам за домот на мојот Бог, покрај сето она, што сум го приготвил за светиот дом:

[4]три илјади кикари злато, офирско злато, и седум илјади кикари чисто сребро за обложување на ѕидовите на зградите,

[5]за сите златни предмети, за сите сребрени и за сите изработки од уметнички раце. Нема ли уште некој доброволно да даде прилог денес за Господ?“

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

Oração de Davi

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[6]Тогаш родоначалниците и началниците на израелските племиња, илјадниците и стотниците и надзорниците на царските работи почнаа да донесуваат доброволни прилози.

[7]И дадоа за уредување на Божјиот дом пет илјади кикари и десет илјади дарики злато, десет илјади кикари сребро, осумнаесет илјади кикари бакар и сто илјади кикари железо.

[8]И оние, што имаа скапоцени камења, ги даваа и нив во ризницата на домот Господов, во рацете на Гирсонецот Јехиил.

[9]И народот се радуваше на нивната сесрдност, зашто тие од сè срце жртвуваа за Господ, па и Давид многу се радуваше.

Благодарноста на Давид кон Господ Бог

[10]Тогаш го благослови Давид Господа пред целото собрание и рече: „Благословен си, Господи Боже Израелов, отсекогаш и засекогаш!

[11]Твое е, Господи, и величието, и силата, и славата, и победата, и блесокот; и сè, што е на небото и на земјата, Твое е; Твое е, Господи, царството, Ти стоиш над сè одозгора како Владетел.

[12]Од Тебе се и богатството и славата; Ти владееш над сè, во Твојата рака е и силата и цврстината, и во Твоја власт е да издигнеш и да зацврстиш сè.

[13]И сега, Боже наш, Те славиме и го фалиме Твоето величествено име.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos

[14]Зашто, кој сум јас, и кој е мојот народ, та можеме да жртвуваме толку? Но од Тебе е сè, и добиеното од Твојата рака Ти го дадовме;

[15]зашто ние сме туѓинци пред Тебе и придојдени, како и сите наши татковци; нашите дни се како сенка на земјата, и нема надеж.

[16]Господи, Боже наш! Сето ова богатство, што го приготвивме, за да Ти изградиме дом Тебе, на Твоето свето име, е од Твоја рака, и сè е Твое.

[17]Знам, Боже мој дека Ти го испитуваш срцето и ја сакаш искреноста; јас со чисто срце го жртвував сето ова, и сега гледам дека и Твојот народ, кој е собран тука, со радост жртвува за Тебе.

[18]Господи, Боже на Авраам, Исак и Израел, нашите предци, запази го тоа засекогаш, тоа расположение на срдечните мисли во Твојот народ, и насочи го неговото срце кон Тебе.

[19]А на синот мој Соломон дај му чесно срце, за да ги запазува Твоите заповеди, Твоите одредби и Твоите повелби, да го извршува сето тоа и да ја изгради зградата на Твојот дом, за која сум приготвил сè.“

[20]А на целото собрание Давид му рече: „Благословете Го Господа, нашиот Бог!“ И целото собрание Го благослови Господа, Бог на предците свои, па

inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

21 Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

22 Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

23 Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

24 Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

25 O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

A morte de Davi

26 Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

27 O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

28 Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

коленичеа и Му се поклонија на Господ и на царот.

21На другиот ден Му принесоа жртва на Господ; Му принесоа сепаленици на Господ: илјада телиња, илјада овни и илјада јагниња со преливите нивни, и многу жртви од сиот Израел.

22Па јадеа и пиеја пред Господ во тој ден со голема радост, и по вторпат го прогласија Соломон, синот Давидов, за цар и го помазаа пред Господ за врховен владетел, а Садок – за свештеник.

23И седна Соломон на престолот Господов како цар, место татко си Давид и напредуваше, и сиот Израел му се покоруваше.

24И сите началници и војводи, како и сите синови на царот Давид му се покоруваа на царот Соломон.

25И Господ го издигна Соломон пред очите на сиот Израел и му дарува царска слава, каква што немаше пред него ниеден цар израелски.

Резиме на владеењето на царот Давид

26Давид, синот Јесеев, царуваше над сиот Израел.

27Тој царуваше над Израел четириесет години: во Хеврон царуваше седум години, и во Ерусалим царуваше триесет и три години.

28Потоа умре тој во честита и длабока старост, наситен од живот, богатство и слава; место него стана цар неговиот син Соломон.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

[29]Делата на цар Давид, првите и последните, се опишани во записите на јасновидецот Самоил, во записите на пророкот Натан и во записите на јасновидецот Гад,

[30]како и целото негово царување, јунаштвото негово и настаните, што се случија со него, со Израел и со сите земни царства.

O segundo livro das Crônicas	2 Летописи

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão

1 Reis 3.3-4

1 Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

2 Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

3 e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

4 Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

5 Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

1 Reis 3.5-15

6 Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

7 Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

2 Летописи 1

Царот Соломон се моли за мудрост

(1 Цар 3,1-15)

1Соломон, синот Давидов, се зацврсти во царството свое, и Господ, неговиот Бог, беше со него и го издигна високо.

2И му заповеда Соломон на сиот Израел да се соберат: илјадниците, стотниците, судиите и сите началници во сиот Израел – старешините на домовите татковски.

3Па отидоа Соломон и целото собрание со него на ридот во Гаваон, бидејќи таму беше Божјата скинија на собранието, која Мојсеј, слугата Господов, ја беше подигнал во пустината.

4Давид го беше пренел Божјиот ковчег од Кирјат-Јарим на она место, што му го беше приготвил, откако направи за него скинија во Ерусалим.

5А бакарниот жртвеник, што го беше направил Веселеил, синот на Уриј, Оров син, си остана таму пред скинијата Господова; него го побараа Соломон и собранието.

6И таму пред лицето на Господ, врз бакарниот жртвеник, што беше пред скинијата на собранието, Соломон принесе илјада жртви-паленици.

7Во таа ноќ му се јави Господ на Соломон и му рече: „Барај, што сакаш да ти дадам.“

[8] Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.
[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.
[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?
[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,
[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

As riquezas de Salomão
1 Reis 10.26-29

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[8]Соломон Му одговори на Бога: „Ти му направи на татко ми Давид голема милост и ме постави за цар место него.
[9]Нека се исполни сега, Господи, словото Твое кон татко ми Давид, бидејќи ме направи цар над народ многуброен, како земниот прав,
[10]дај ми сега мудрост и разум, за да управувам со тој народ; зашто, кој може да управува со Твојот голем народ?“
[11]И му рече Бог на Соломон: „Затоа што го имаш тоа во срцето свое и не побара богатство, имот и слава, ниту душите на твоите непријатели, туку побара мудрост и разум, за да управуваш со Мојот народ, над кој те поставив за цар –
[12]мудрост и разум ти се дава, а богатство, имот и слава ќе ти дадам такви, какви што кај царевите пред тебе немало, ниту ќе има по тебе.“

Моќта и богатството на Соломон
(1 Цар 10,26-29)

[13]Тогаш Соломон се врати од ридот во Гаваон, од скинијата на собранието, во Ерусалим, и цилуваше над Израел.

[14]И собра Соломон коњаница; имаше илјада и четиристотини коли и дванаесет илјади коњаници, кои ги насели по градовите каде што му беа колите и кај себе во Ерусалим.

15 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

15И го направи царот во Ерусалим среброто и златото еднакво вредно со камењата, а кедрите според нивното множество ги направи еднакво вредни со смоквите во полињата.

16 Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

16Коњи му увезуваа на Соломон од Египет; царски трговци ги купуваа со пари;

17 Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

17една кола се купуваше и довезуваше од Египет за шестотини шекели сребро, а еден коњ – за сто и педесет. Така тие им ги продаваа на сите цареви хитиски и цареви арамејски.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão
1 Reis 5.1-12

Првите подготовки за градба на храмот
(1 Цар 5,1-18)

1 Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

18Соломон потоа науми да изгради дом на името Господово и царски дом за себеси.

2 Летописи 2

2 Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

1И собра Соломон седумдесет илјади носачи и осумдесет илјади каменоделци во горите и надгледници над нив – три илјади и шестотини.

3 Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

2Тогаш Соломон испрати гласници да му кажат на тирскиот цар Хирам: „Како што правеше со татко ми Давид и му испраќаше кедар, за да си изгради дом за живеење, така направи и со мене.

4 Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos

3Еве, јас градам дом на името Господово, мојот Бог, да го посветам Нему, за да се кади пред Него миризливо кадиво, да се поставуваат постојано приносни лебови и да се принесуваа

da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

5 A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

6 No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

7 Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

8 Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

9 para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

10 Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

таму сепаленици наутро и навечер, и во саботите, новомесечијата и празниците на Господ, нашиот Бог, што му е заповедано засекогаш на Израел.

4Домот, што го градам, ќе биде голем, зашто голем е нашиот Бог, погоре е од сите богови.

5Та кој може Нему да Му изгради дом, кога небото и небесата над небесата не можат да ја соберат Неговата слава? И кој сум јас, па да можам да Му изградам дом, освен за кадење пред лицето Негово?

6Па така, испрати ми сега човек, што знае да прави изработки од злато, од сребро, од бакар и од железо и од пурпурна, црвена и сина преѓа и кој знае да реже, за да работи заедно со уметниците, какви што има во Јудеја и во Ерусалим, а кои ги приготви татко ми Давид.

7И испрати ми кедрови дрва и кипарис и сандалово дрво од Ливан, зашто знам дека твоите слуги умеат да сечат левануонски дрвја. Ете, моите слуги ќе одат со твоите слуги,

8за да ми подготват многу дрва, зашто домот што го градам, ќе биде голем и величествен.

9А на дрводелците, твоите слуги, што ќе ги сечат дрвјата, ќе им дадам за храна: дваесет илјади мери пченица и дваесет илјади мери јачмен, дваесет илјади мери вино и дваесет илјади мери масло.“

[11] Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

[12] Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

[13] Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

[14] filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

[15] Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

[16] E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

Os preparativos para edificar o templo

1 Reis 5.13-18

[17] Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

[10]И Хирам, царот тирски, одговори со писмо, кое му го испрати на Соломон: „Затоа што го засака Својот народ, Господ те постави за цар над него.“

[11]И уште рече Хирам: „Благословен Господ, Бог Израелов, Кој го создал небото и земјата и му дал на Давид мудар син, учен и разумен, кој се готви да Му гради дом на Господ и дом царски за себеси.

[12]Па така, ти испраќам човек, надарен со знаења, слугата мој Хирам-Авиј,

[13]син на жена од Дановите ќерки, а од татко Тирец; тој знае да прави изработки од злато и од сребро, од бакар и од железо, од камен и од дрво, од пурпурна и сина преѓа, од висон и од багреница и да реже секаква резба и да прави сè што ќе му биде порачано, заедно со твоите уметници и со уметниците на мојот господар Давид, твојот татко.

[14]А пченицата и јачменот, маслото и виното, што ги ветуваш, испрати ги, господаре мој, на своите слуги.

[15]Ние, пак, ќе насечеме дрва од Ливан колку што треба, и ќе ги донесеме на скели по морето во Јафа, и ти ќе ги пренесеш горе во Ерусалим.“

Почеток на градење на храмот

(1 Цар 6,1-38)

[16]И ги собра Соломон сите придојдени, што беа тогаш во израелската земја, според пописот што го беше направил татко му Давид, – и излегоа сто педесет и три илјади и шестотини.

[18] Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

[17]Од нив Соломон определи седумдесет илјади за носачи, осумдесет илјади за каменоделци во горите и три илјади и шестотини за надгледници, за да настојуваат народот да работи.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo

1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

2 Летописи 3

Изведување на работите при изградбата на храмот; местото, размерите и материјалот за изградбата

[1]И почна Соломон да го гради домот Господов во Ерусалим, на горinfluence Морија, која му ја определи Господ на татко му Давид, на она место, што го беше подготвил Давид, врз гумното на Јевусиецот Орнан.

[2]А почна да го гради на вториот ден од вториот месец во четвртата година од своето царување.

[3]Основата, положена од Соломон при градењето на домот Божји, беше следна: должина шеесет лакти, по старата мерка, а широчина – дваесет лакти;

[4]а тремот пред домот беше долг колку ширината на домот – дваесет лакти, висок, пак, – сто и дваесет.

[5]А главниот дом го обложи со кипарисово дрво, го опкова со чисто злато и изработи на него палми и веришки.

[6]Го украси домот со скапоцени камења за да биде убав; а златото беше од Парваим.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

Os dois querubins
1 Reis 6.23-28

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[7]Го опкова со злато домот, гредите, праговите, ѕидовите негови, прозорците и вратите негови, а по ѕидовите изваја херувими;

[8]и ја направи дворaната на Светињата над светињите: должината нејзина според широчината на домот – дваесет лакти, и широчината нејзина – дваесет лакти; и ја покри со шестотини кикари чисто злато.

[9]Тежината на клиновите беше: секој клин педесет шекели злато. И горните одаи ги опкова со злато.

[10]А во Светињата над светињите направи два херувима од дрво што не гние, резбарска работа, и ги опкова со злато.

[11]Крилјата на херувимите им беа во должина дваесет лакти: едното крило, пет лакти, се допираше до ѕидот на домот, а другото крило, исто така пет лакти, се среќаваше со крилото на другиот херувим;

[12]исто така и едното крило на другиот херувим, пет лакти, се допираше до ѕидот на домот, а другото крило, пет лакти, се среќаваше со крилото на другиот херувим.

[13]Крилјата на херувимите беа раширени на дваесет лакти; и тие стоеја на нозете свои со лицето кон храмот.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

As duas colunas

1 Reis 7.15-22

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

[14]Направи завеса од сина, пурпурна и темно црвена ткаенина и од висон, а на неа извезе херувими.

Два столба

(1 Цар 7,15-22)

[15]Пред храмот направи два столба, високи по триесет и пет лакти, и капители одозгора – секој од по пет лакти.

[16]Направи и веришки, како во светилиштето, и ги положи врз столбовите; направи и сто нарови, кои ги постави на веришките.

[17]Ги постави столбовите пред храмот: едниот десно, другиот лево, и десниот го нарече Јахин, а левиот Вооз.

2 Crônicas 4

O mar de fundição

1 Reis 7.23-26

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas

2 Летописи 4

Правење садови и сè друго потребно за храмот

(1 Цар 7,23-51)

[1]А направи и бакарен жртвеник: дваесет лакти долг, дваесет лакти широк и десет лакти висок.

[2]И направи излеано море – од едниот крај негов до другиот десет лакти – целиот круг, висок пет лакти, а наоколу при врвот – триесет лакти;

[3]наоколу под него од сите страни имаше излеано фигури воловски; на десет лакти наоколу морето го опколуваа два реда волови, излеани заедно со него.

[4]Тоа стоеше врз дванаесет вола: три гледаа кон север, три гледаа кон запад, три гледаа кон југ и три гледаа кон исток, а морето врз нив одозгора:

partes posteriores convergiam para dentro.

5 A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

Outros utensílios para o templo
1 Reis 7.27-50

6 Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

7 Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

8 Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

9 Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

10 E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

11 Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

12 as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

задниниte пак им беа свртени навнатре.

5Дебелината му беше колку една дланка, а краиштата негови, направени како краишта на чаша; прилегаа на расцутен крин. Тоа собираше три илјади бата.

6Направи и десет мијалници и постави пет десно и пет лево, за да мијат во нив – го миеја во нив приготвеното за сепалениците; а морето – за свештениците, за да се мијат во него.

7Направи и десет златни светилници, какви што требаше да бидат, и ги постави во храмот – пет десно и пет лево.

8Направи и десет трпези и ги постави во храмот – пет десно и пет лево; направи и сто златни чаши.

9Направи уште и свештенички двор, и голем двор, и врати кон дворот, и вратите им ги опкова со бакар.

10Морето го постави на десната страна, кон југоисток.

11И направи Хирам котли, лопатки, чаши, кадилници и сите жртвени садови. И ја сврши Хирам работата, што ја правеше за царот Соломон во Божјиот дом:

12два столба и два појаса околу врвовите врз столбовите и две мрежи, за да ги покриваат двата појаса околу капителите, што беа врз столбовите,

[13] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

[14] Fez também os suportes e as pias sobre eles,

[15] o mar com os doze bois por baixo.

[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.

[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,

[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

2 Crônicas 5

[13]и четиристотини нарови на двете мрежи – два реда нарови за секоја мрежа, за да ги покриваат двата појаса околу врвовите врз столбовите.

[14]Направи и подножја, направи и мијалници над подножјата;

[15]едно море и дванаесет волови под него,

[16]и котли и лопатки, и виљушки; целиот тој прибор Хирам му го направи на царот Соломон за домот Господов од измазнет бакар.

[17]Царот ги излеа во глинена земја од околината на Јордан, меѓу Сукот и Цередата.

[18]Соломон ги направи сите тие предмети во големо множество, така што не се знаеше мерката на бакарот.

[19]Тогаш ги направи Соломон и сите други предмети за Божјиот дом: и златен жртвеник, и трпези за приносните лебови,

[20]и светилници, и кандилата нивни, за да ги палат според уредбите пред Светињата над светињите – од чисто злато;

[21]и цвеќенца, и кандилца, и машички од злато, од најчисто злато,

[22]и ножеви, и котлиња, и чаши, и кадилници од најчисто злато; и храмовите порти – внатрешните порти за Светињата над светињите, и храмовите порти за светилиштето – од злато.

2 Летописи 5

As dádivas de Davi colocadas no templo
1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

Salomão traz para o templo a arca
1 Reis 8.1-11

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

[6] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[7] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[8] (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

Пренесување на ковчегот во храмот

[1]И се заврши сета работа, што ја изврши Соломон за домот Господов. И го внесе Соломон посветеното од татко му Давид сребро и злато, и сите садови ги предаде во ризниците на Божјиот дом.

[2]Тогаш Соломон ги свика во Ерусалим сите старешини на племињата на Израел и сите началници на домовите на Израеловите синови, за да го пренесат ковчегот на заветот Господов од Давидовиот град, односно од Сион.

[3]И се собраа кај царот сите Израелци на празникот, во седмиот месец.

[4]И дојдоа сите старешини израелски. Левитите го кренаа ковчегот;

[5]го понесоа ковчегот и скинијата на собранието и сите свети садови, што беа во скинијата, – го понесоа свештеници и левити.

[6]А царот Соломон и сиот народ, што се беше собрал кај него пред ковчегот, принесуваа жртви – овци и волови, толку многу, што не беше можно да се избројат и пресметаат.

[7]И свештениците го внесоа ковчегот на заветот Господов на местото негово, во Светињата над светињите, под крилјата на херувимите.

[8]Херувимите беа со раширени крилја над местото на ковчегот и го покриваа ковчегот и лостовите негови одозгора.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[11] Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

[12] e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

[9]Лостовите се издигаа така, што дршките им се гледаа пред Светињата над светињите, но не и надвор; тие се таму и ден денес.

[10]Во ковчегот немаше ништо, освен двете камени плочи, што Мојсеј ги беше положил на Хорив, кога Господ направи завет со Израеловите синови, по излегувањето нивно од Египет.

Славата Господова

[11]Кога свештениците излегоа од светилиштето – зашто сите свештеници, што беа таму, се осветија, без разлика на нивните редови,

[12]тогаш сите пејачи – левити: Асаф, Еман, Једутун и синовите нивни и браќата нивни, облечени во свечени облеки, со кимвали, харфи и лири стоеја на источната страна од жртвеникот, и со нив заедно сто и дваесет свештеници, трубеа со труби.

[13]И додека трубеа и пееја сложно во еден глас, воспевајќи и славопоејќи Го Господа и кога го подигнаа звукот од труби, кимвали и други свирки, и сите Го фалеа Господа дека е добар дека милоста Негова е вечна, – тогаш домот Господов се исполни со облак,

[14]така што поради облакот свештениците не можеа да продолжат со служба, зашто славата Господова го исполни Божјиот дом.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo
1 Reis 8.12-21

1 Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

2 Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

3 Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

4 e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

5 Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

6 Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

7 Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

8 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu

2 Летописи 6

Говорот и молитвата на Соломон
(1 Цар 8,12-21)

1Тогаш Соломон рече: „Господ беше рекол дека ќе благоволи да престојува во темен облак,

2но јас, на Твоето свето име Му изградив дом на Твоето живеалиште, место за Твоето вечно престојување.“

3И го сврте царот лицето свое, та го благослови сето собрание на Израелците – сето собрание на Израелците стоеше,

4па рече: „Нека е благословен Господ, Бог Израелов, Кој го изврши сега со светата рака Своја она, како што го беше рекол со устата Своја на татко ми Давид, велејќи:

5,од оној ден, кога го изведов Мојот народ од египетската земја, Јас од ниедно Израелово племе не избрав град за да изградам дом, каде што ќе присуствува името Мое, ниту избрав маж што ќе биде водач на Мојот народ Израел.

6Туку го избрав Ерусалим, та името Мое таму да престојува, го избрав Давид, тој да биде над Мојот народ – Израел.‘

7Татко ми Давид имаше на срце да изгради дом за името на Господ, Бог Израелов,

8но Господ му кажа на татко ми Давид: ти имаш на срце да изградиш храм за

nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

Salomão ora a Deus

1 Reis 8.22-53

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[15] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

името Мое; добро е, што ти е тоа на срце.

[9]Меѓутоа, ти нема да изградиш храм, туку твојот син, што ќе произлезе од бедрата твои, – тој ќе изгради храм за името Мое.

[10]И Господ го исполни словото што го беше изрекол; јас стапив на местото на мојот татко Давид, седнав на престолот израелски, како што рече Господ, и изградив дом за името Господово, Израеловиот Бог.

[11]Го положив таму ковчегот, во кој е заветот на Господ, што го беше склучил со синовите Израелови.“

Молитвата на Соломон

(1 Цар 8,22-53)

[12]Па застана Соломон пред жртвеникот Господов, пред сето собрание на Израелците, ги крена рацете –

[13]зашто Соломон беше направил бакарно подножје, долго пет лакти, широко пет лакти и високо три лакти, и го беше поставил среде дворот; застана на него, падна на колена пред сето собрание на Израелците, ги крена рацете кон небото –

[14]и рече: „Господи, Боже Израелов! Нема Бог, сличен на Тебе, ниту на небото, ниту на земјата. Ти го пазиш заветот и милоста кон слугите Свои, кои одат пред Тебе со сето свое срце;

[15]Ти го исполни кон Својот слуга Давид, мојот татко, она, што го беше говорел; она, што беше го изрекол со

устата Своја, денес го исполни со раката Своја.

16 Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

16И сега, Господи, Боже Израелов, исполни му го на Својот слуга Давид, мојот татко, она, што му го рече, велејќи: нема да снема маж, што ќе седи пред лицето Мое на престолот израелски, само ако твоите синови внимаваат на патиштата свои, одејќи по Мојот закон така, како што одеше ти пред Мене.

17 Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

17А сега, Господи, Боже Израелов, нека се потврди словото Твое, што му го кажа на Својот слуга Давид!

18 Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

18Навистина, Бог ли ќе живее со луѓето на земјата? Ако небото и небесата Твои не Те собираат, дотолку помалку ќе Те собере овој храм, што сум го изградил.

19 Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

19Но погледни милостиво кон молитвата на Твојот слуга и кон молбата негова, Господи, Боже мој! Чуј го повикот и молитвата, со која Твојот слуга се моли пред Тебе.

20 Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

20Нека бидат очите Твои отворени кон овој храм дење и ноќе, кон местото, во кое си ветил дека го ставаш името Свое, за да ја слушаш молитвата, со која слугата Твој ќе се моли на ова место.

21 Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

21Чуј ги молбите на Твојот слуга и на Твојот народ Израел, со кои ќе се молат на ова место; чуј од местото на Твоето живеалиште, од небесата, чуј и смилувај се!

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[22]Кога некој ќе згреши против ближниот свој, и ќе побараат од него заклетва, за да се заколне, и таа заклетва биде извршена пред Твојот жртвеник во овој храм,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[23]тогаш чуј од небото и изврши суд над Своите слуги, подај му на виновникот, и товарејќи му ја постапката негова врз главата негова; а оправдај го правиот, давајќи му според правдата негова.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[24]Кога Твојот народ Израел ќе биде поразен од непријателот, затоа што згрешил пред Тебе и кога тој ќе се сврти кон Тебе, и ќе го исповеда името Твое со молба и молитва пред Тебе во овој храм,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[25]чуј тогаш од небото и прости му го гревот на Твојот народ Израел и врати го во земјата, што си му ја дал нему и на неговите предци.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[26]Кога ќе се заклучи небото и ќе снема дожд, затоа што згрешил пред Тебе, и ќе се помолат на ова место, ќе го исповедаат името Твое и ќе се одвратат од своите гревови, затоа што си ги понизил,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[27]чуј тогаш од небото и прости им го гревот на Своите слуги и на Својот народ Израел, покажувајќи им го добриот пат, по кој треба да одат; и испрати дожд врз Твојата земја, што си му ја дал на народот Свој во наследство.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem,

[28]Ако биде глад во земјата или помор, огнен ветар или гламја, скакулци или

gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

гасеници, или ако го притиснат непријателите негови во земјата, што ја владее, некое зло ако се случи или некаква болест,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[29]секоја молитва, секоја молба од кој и да било човек, или од сиот народ Твој Израел, кога секој ќе ја почувствува неволјата своја и тагата своја и ќе ги подаде рацете кон Твојот храм,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[30]чуј од небото, од местото на Твоето живеалиште, и прости и подај му на секого според сите патишта негови, како што го познаваш срцето негово, – зашто само Ти ги познаваш срцата на синовите човечки, –

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[31]за да имаат страхопочит кон Тебе и да одат по Твоите патишта во сите дни, додека живеат на земјата, што си им ја дал на нивните предци.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

[32]Дури и туѓинецот, што не е од Твојот народ Израел, кога ќе дојде од далечна земја поради Твоето големо име, Твојата моќна рака и Твојата силна мишка – дојде и се помоли во овој храм,

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[33]чуј од небото, од местото на Твоето живеалиште, и направи сè, за кое туѓинецот ќе Те повика, та сите земни народи да го спознаат Твоето име и да имаат страхопочит кон Тебе, како и Твојот народ Израел, и да знаат дека Твоето име се повикува над овој дом, што јас го изградив.

[34] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os

[34]Кога Твоите луѓе ќе излезат во војна против непријателите свои по патот, по

enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

35 ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

36 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

37 e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

38 na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

39 ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

кој ќе ги испратиш Ти, и Ти се помолат, свртувајќи се кон храмот, што го изградив на Твоето име,

35тогаш послушај ја од небото молитвата нивна и молбата нивна и направи им го она што е таму потребно.

36Кога ќе згрешат пред Тебе, – зашто нема човек што не греши, – и Ти ќе им се разгневиш и ќе ги предадеш на непријателите, и оние, што ги заробиле, ги одведат во далечна или блиска земја,

37кога во земјата, во која ќе бидат заробени, ќе дојдат на себеси, ќе се свртат и ќе Ти се помолат во земјата на своето ропство, велејќи: ‚згрешивме, направивме беззаконија и неправди‘,

38и се свртат кон Тебе со сето свое срце и со сета своја душа, во земјата на своето ропство, каде што ќе бидат одведени во плен, и се помолат, свртувајќи се кон земјата своја, што си им ја дал на нивните предци, и кон градот, што си го избрал, и кон храмот, што го изградив за Твоето име, –

39тогаш чуј од небото, од местото на Твоето живеалиште, чуј ја молитвата нивна и молбата нивна, и направи го она што им е потребно, и прости му на Твојот народ, за она што згрешил пред Тебе.

[40] Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

[41] Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

[42] Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

[1] Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

[2] Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

[3] Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade
1 Reis 8.62-66

[4] Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[40]Боже мој, очите Твои нека бидат отворени и ушите Твои внимателни кон молитвата на ова место!

[41]И сега, Господи Боже, застани во Твоето почивалиште, Ти и ковчегот на Твојата сила. Твоите свештеници, Господи Боже, нека се облечат во спасение, и Твоите верни чеда да се радуваат во добрините.

[42]Господи Боже, не одвраќај го лицето од помазаникот Свој, присети се на милостите ветени кон Својот слуга Давид!“

2 Летописи 7

Осветување на храмот
(1 Цар 8,62-66)

[1]Кога Соломон ја заврши молитвата, слезе оган од небото и ги голтна сепалениците и жртвите, и слава Господова го исполни домот.

[2]И свештениците не можеа да влезат во домот Господов, зашто славата Господова го исполни домот Господов.

[3]И сите синови израелски, кога видоа, како слезе оган и слава Господова врз домот, паднаа ничкум на земја, на плочникот, се поклонија и Го фалеа Господа, зашто е добар, зашто милоста негова е вечна.

[4]А царот и сиот народ почнаа да принесуваат жртви пред лицето на Господ.

[5] Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

[5]И принесе царот Соломон за жртва дваесет и две илјади волови и сто и дваесет илјади овци: така го осветија Божјиот дом царот и сиот народ.

[6] Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

[6]Свештениците стоеја на службата своја, а левитите со Давидовите песни во рацете, стоеја со свирки за песни на Господ, што ги беше направил царот Давид, зашто милоста Негова е вечна; и трубеа свештениците спроти нив, а сиот Израел стоеше.

[7] Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[7]Соломон го освети и внатрешниот дел на тремот, што е пред домот Господов: таму ги принесе сепалениците и лојот од помирителните жртви, зашто бакарниот жртвеник, направен од Соломон, не можеше да ги собере сепалениците, лебните приноси и лојот.

[8] Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

[8]И направи Соломон во тоа време седумдневен празник и празнуваше со него сиот Израел, – многу голем собор, што се беше стекол од Емат до египетскиот поток;

[9] Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

[9]а на осмиот ден направија свечен собир, зашто осветувањето на жртвеникот го правеа седум дена и празникот – седум дена.

[10] No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR

[10]И на дваесет и третиот ден од седмиот месец царот го распушти народот по шаторите нивни, сите радосни и весели во срцето поради

fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

A aliança do Senhor com Salomão
1 Reis 9.1-9

11 Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

12 De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

13 Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

14 se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

15 Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

16 Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

17 Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e

доброто, што Господ му го направи на Давид и Соломон и на својот народ Израел.

Бог повторно му се јавува на Соломон
(1 Цар 9,1-9)

11И го заврши Соломон домот Господов и домот царски, заврши успешно сè што беше наумил во срцето свое да го изврши во Господовиот дом и во својот дом.

12И Господ му се јави на Соломон ноќе и му кажа: „Ја чув твојата молитва и Си го одбрав тоа место за дом на жртвопринесувања.

13Ако го заклучам небото и да нема дожд, ако им заповедам на скакулците да ја испасат земјата, или да испратам помор врз Мојот народ,

14и Мојот народ, кој се именува со Моето име, се понизи, почне да се моли, да го бара лицето Мое и се одврати од своите лоши патишта, Јас ќе чујам од небото и ќе му ги простам гревовите негови и ќе ја излекувам земјата негова.

15И сега очите Мои ќе бидат отворени и ушите Мои внимателни кон молитвата во ова место.

16И сега Јас го избрав и го осветив овој дом, та името Мое да биде таму засекогаш; и очите Мои, и срцето Мое ќе бидат таму во сите дни.

17И, ако одиш пред лицето Мое, како што одеше татко ти Давид, и ако вршиш сè, што сум ти заповедал, и ако ги пазиш повелбите Мои и законите Мои,

guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

[18]Јас ќе го зацврстам престолот на царството твое, како што му бев ветил на татко ти Давид, велејќи: ,нема да снема маж, што ќе владее над Израел.'

[19]Но, ако отстапите и ако ги напуштите наредбите Мои и заповедите Мои, што сум ви ги дал, и тргнете да служите на други богови и да им се поклонувате,

[20]Јас ќе го истребам Израел од лицето на Мојата земја, што сум му ја дал, и овој храм, што сум го осветил на Мое име, ќе го отфрлам од лицето Свое и ќе го направам за приказ и за потсмев кај сите народи.

[21]А за овој храм, толку славен, секој, што ќе мине покрај него, ќе се вџаши и ќе рече: ,Зошто ли постапил Господ така со оваа земја и со овој храм?'

[22]И ќе речат: ,Затоа, што тие Го оставија Господ, Бог на нивните предци, Кој ги изведе од египетската земја, и се приврзаа за други богови, и, се поклонуваа и им служеа, – затоа Тој им го испрати сево ова зло.'"

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão
1 Reis 9.10-28

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

2 Летописи 8

Завршувањето на изградбата
(1 Цар 9,10-28)

[1]Откако, изминаа дваесет години, во кое време Соломон го градеше домот Господов и својот дом,

[2]Соломон ги изгради и градовите, што му ги беше дал Хирам, и ги всели во нив синовите израелски.

[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

[5] Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

[6] como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[7] Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

[8] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[9] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

[10] estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

[11] Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel,

[3]Потоа отиде Соломон против Хамат-Цова и го презеде.

[4]Го изгради Тадмор во пустината и сите градови за житници, какви што направи во Хамат.

[5]Ги изгради Горни Веторон и Долни Веторон, градови утврдени со ѕидишта, порти и резиња,

[6]и Ваалат и сите градови за складови, во кои Соломон имаше житници, сите градови за коли и градови за коњаница, и сè што сакаше да изгради Соломон во Ерусалим и во Ливан и по целата земја на своето царство.

[7]Сите луѓе, останати од Хитијците, Аморејците, Перизијците, Евејците и Јевусијците, што не беа од синовите Израелови –

[8]децата нивни, останати по нив на земјата, кои синовите Израелови не ги беа истребиле – Соломон ги потчини и принуди да плаќаат данок сè до ден-денес.

[9]А синовите Израелови Соломон што не ги направи слуги за свои работи, тие беа војници и главни над неговите воени началници и заповедници на колите и коњаницата негова.

[10]Главните настојници, што управуваа со народот кај царот Соломон, беа двесте и педесет.

[11]Соломон ја пренесе ќерката фараонова од Давидовиот град во домот, што го изгради за неа, зашто, велеше тој, жена не смее да живее кај мене во до-

porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

мот на израелскиот цар Давид, бидејќи домот е осветен: во него е влезен ковчегот Господов.

12 Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

12Тогаш Соломон почна да Му принесува сепаленици на Господ на жртвеникот Господов, што беше го изградил пред тремот,

13 e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

13за принесување сепаленици, според наредбите секој ден, како што беше заповедал Мојсеј, во саботите и во новомесечијата и во празниците трипати во годината: на празникот Бесквасници, на празникот Седмици и на празникот Сеници.

14 Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

14И ги установи, според распоредот на татко си Давид, смените и свештениците според службата нивна, на левитите според смените нивни, за да славословат и да служат при свештениците според потребите за секој ден, и на вратарите според смените нивни, кај секоја врата, бидејќи таква беше заповедта на Давид, Божјиот човек.

15 Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

15И не отстапуваа од царевите заповеди за свештениците и за левитите во ништо, ниту пак за ризницата.

16 Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

16Така беше подготвена целата работа на Соломон од денот, кога се основа домот Господов, до целосното завршување негово.

17 Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

17Тогаш отиде Соломон во Ецјон-Гевер и во Елат, што е на морскиот брег, во земјата едомска.

[18] Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[2] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[3] Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[4] e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[5] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[6] Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis

[18]И Хирам му испрати по свои слуги кораби и слуги, што го знаеја морето, и тие отидоа со слугите Соломонови во Офир, од каде што изнесоа четиристотини и педесет кикари злато, и му го донесоа на царот Соломон.

2 Летописи 9

Славата на Соломон и савската царица

(1 Цар 10,1-13)

[1]Савската царица, кога чу за славата Соломонова, дојде во Ерусалим да го испита Соломон со гатанки; дојде со многу големо богатство и камили, натоварени со благопријатни мириси, многу злато и скапоцени камења. Дојде кај Соломон и говореше со него сѐ што ѝ беше на срце.

[2]Соломон ѝ ги објасни сите нејзини зборови, и не се најде ништо непознато за Соломон, што не можеше да ѝ го објасни.

[3]Царицата од Сава, откако ја виде мудроста на Соломон и домот, што тој го беше изградил,

[4]и јадењата на трпезата негова, и живеалиштата на слугите негови, состојбата на прислужниците негови и облеката нивна, пехарниците и облеката нивна, и одот, со кој тој влегуваше во домот Господов, – остана без здив!

[5]Тогаш таа му рече на царот: „Вистина е она што го бев слушала за твоите дела и за твојата мудрост;

[6]но јас не верував на нивните зборови сѐ додека не дојдов и не видов со очите

que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

[7] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

[8] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

[9] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

[10] Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

[11] Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.14-29

свои. И еве, ни половината не ми е кажано за твојата голема мудрост: ти ја надминуваш приказната, што сум ја чула.

[7]Блажени се твоите луѓе, блажени се тие твои слуги, кои секогаш стојат пред тебе и ја слушаат мудроста твоја!

[8]Нека е благословен Господ, твојот Бог, Кој благоволи да те постави на Својот престол за цар пред Господ, твојот Бог. Поради љубовта на твојот Бог кон Израел, за да го зацврсти засекогаш, Тој те постави за цар над него, – да делиш суд и правда.“

[9]Потоа таа му подари на царот сто и дваесет кикари злато и големо множество благопријатни мириси и скапоцени камења: немаше нигде такви мириси, какви што савската царица му подари на Соломон.

[10]Но и слугите Хирамови и слугите Соломонови, кои го донесоа златото од Офир, донесоа и црвено дрво и скапоцени камења.

[11]Царот од тоа црвено дрво направи скали за домот Господов и за царскиот дом, и лири и харфи за пејачите. Такво нешто не беше видено пред тоа во земјата јудејска.

[12]А царот Соломон ѝ даде на царицата од Сава, сè што посака и побара, освен такви работи, какви што таа му беше донела. Потоа таа се врати во својата земја со слугите свои.

Богатството на Соломон

(1 Цар 10,14-25)

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

[21] Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em

[13]Златото, што му доаѓаше на Соломон во текот на една година, по мерка изнесуваше шестотини и шеесет кикари.

[14]Освен тоа, донесуваа уште и подaници и трговци, и сите цареви арапски и обласни началници му донесуваа злато и сребро на Соломон.

[15]И направи царот Соломон двесте големи штита од ковано злато – по шестотини шекели злато за секој штит, –

[16]и триста помали штита од ковано злато – по триста шекели злато за секој штит; и царот ги постави во домот од леванонско дрво.

[17]Царот направи и голем престол од слонова коска, и го обложи со чисто злато,

[18]и шест скалила до престолот и златно подножје, изградено заедно со престолот, и потпирки од двете страни на седиштето, и два лава, што стојат до потпирките.

[19]И уште дванаесет лава што стоеја таму од двете страни на шесте скалила. Таков престол немаше во ниедно царство.

[20]Сите садови од кои пиеше царот Соломон беа од злато, и сите садови во домот од леванонско дрво беа од чисто злато; од сребро немаше ништо, зашто среброто во Соломоновото време не се ценеше многу.

[21]Царските кораби одеа во Тарсис со слугите Хирамови и секои три години

três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

[22] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão

1 Reis 11.41-43

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o

корабите се враќаа од Тарсис, па донесуваа злато и сребро, слонова коска, мајмуни и пауни.

[22]Така царот Соломон ги надмина сите земни цареви по богатство и по мудрост.

[23]Сите земни цареви сакаа да го видат Соломон, за да ја слушнат мудроста негова, која Бог ја беше внел во срцето негово.

[24]И секој од нив донесуваше со себе дар: сребрени садови и златни садови, облека, оружја, благопријатни мириси, коњи и маски – секоја година.

[25]Соломон имаше четири илјади стаи за коњи и коли и дванаесет илјади коњаници; ги беше населил по градовите со бојни коли и кај себе – во Ерусалим.

[26]Владееше над сите цареви – од реката Еуфрат до филистејската земја и до египетските предели.

[27]Царот направи и златото и среброто во Ерусалим да бидат еднакво вредни со обичните камења, а кедрите, поради нивното множество, ги направи еднакво вредни со смоквите по полињата.

[28]Коњи Соломон увезуваше од Египет и од сите земји.

Осврт на Соломоновото царување

(1 Цар 11,41-43)

[29]Другите дела Соломонови, први и последни, опишани се во записите на пророкот Натан и пророштвото на Силомецот Ахија и во виденијата на

silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

[30] Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[31] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos
1 Reis 12.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e

јасновидецот Једо за Јеровоам, Наватовиот син.

[30]Соломон царуваше во Ерусалим над сиот Израел четириесет години.

[31]Почина Соломон кај своите предци, и го погребаа во градот на татко му Давид. А место него стана цар синот негов Ровоам.

2 Летописи 10

Бунт на северните племиња
(1 Цар 12,1-20)

[1]Ровоам отиде во Сихем, зашто во Сихем се беа собрале сите Израелци, за да го изберат за цар.

[2]Кога чу за тоа Јеровоам, синот Наватов, – кој се наоѓаше во Египет, каде што беше избегал од царот Соломон, – тој се врати од Египет.

[3]Испратија да го повикаат. Дојде Јеровоам и сиот Израел, и му говореа на Ровоам вака:

[4]„Твојот татко ни наложи тежок јарем; ти, пак, олесни ни го тешкото ропство од татко ти и тешкиот јарем, што ни го наложи тој, и ние ќе ти служиме.“

[5]Ровоам им одговори: „По три дена дојдете пак кај мене.“ И народот се разотиде.

[6]Се посоветува царот Ровоам со старешините, што стоеја пред татко му Соломон, додека беше жив, и им рече: „Што ќе ме посоветувате да му одговорам на овој народ?“

[7]Тие му одговорија: „Ако бидеш добар кон овој народ и му угодиш, ако му

lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o

говориш благи зборови, тој ќе ти служи во сите дни.“

[8]Но тој го отфрли советот, што му го дадоа старешините, па почна да се советува со младите, што беа израснале заедно со него и служеа кај него;

[9]па им рече: „Што ќе ми советувате да им одговорам на оние луѓе, што ми рекоа вака: ‚Олесни ни го јаремот, што ни го наложи татко ти?‘“

[10]Младите, што беа израснале со него, му одговорија и рекоа: „Вака кажи им на тие луѓе, што ти рекле: ‚твојот татко ни наложи тежок јарем, ти, пак олесни ни го,‘ – вака кажи им: ‚малиот прст ми е подебел од бедрата на татко ми.

[11]Татко ми ви наложи тежок јарем, јас, пак, ќе го зголемам вашиот јарем; татко ми ве казнуваше со камшици, јас, пак, ќе ве бијам со скорпии.‘“

[12]Дојде Јеровоам и сите луѓе кај Ровоам на третиот ден, како што им беше заповедал царот, велејќи: „Дојдете кај мене пак по три дена.“

[13]Тогаш царот им одговори грубо, бидејќи царот Ровоам го отфрли советот на старешините, и им говореше според советот на младите вака:

[14]„Татко ми ви наложи тежок јарем, јас пак ќе го зголемам; татко ми ве казнуваше со камшици, јас, пак, ќе ве бијам со скорпии.“

[15]И царот не го послуша народот, зашто така беше определено од Бога, за да го

SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

исполни Господ зборот Свој, што го беше изрекол преку Ахија Силомецот за Наватовиот син Јеровоам.

Dez tribos seguem Jeroboão

1 Reis 12.16-20

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

16Кога сиот Израел виде дека царот не го слуша, народот му одговори на царот, велејќи: „Каков дел имаме со Давид? За нас нема дел во синот Јесеев; по шаторите свои, Израелу! Сега знај го својот дом, Давиде!“ И се разотидоа сите Израелци по шаторите свои.

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17А Ровоам остана цар само на синовите Израелови, што живееја во Јудините градови.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

18Царот Ровоам го испрати Хадорам, кој беше над даноците, но Израелците го каменуваа, и тој умре. А царот Ровоам побрза да седне в кола, за да избега во Ерусалим.

19 Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

19Така се одметнаа Израелците од домот Давидов и до денес.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

1 Reis 12.21-24

1 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

2 Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

3 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

2 Летописи 11

Пророштвото на Шемаја

1Ровоам пристигна во Ерусалим и свика од Јудиниот и Венијаминовиот дом сто и осумдесет илјади одбрани војници, за да војуваат против Израел и да му го вратат царството на Ровоам.

2И дојде слово Господово до Шемаја, човекот Божји, со кое беше речено:

3„Кажи му на Соломоновиот син Ровоам, цар јудејски, и на сиот Израел во Јудиното и Венијаминовото племе:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

As cidades fortificadas de Roboão

[5] Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

[6] fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

[7] a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

[8] a Gate, a Maressa, a Zife,

[9] a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

[10] a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

[11] Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

[12] E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

[4]вака вели Господ: ,не одете и не почнувајте војна со браќата свои; вратете се секој во домот свој, зашто Јас го направив тоа.‘“ Тие ги послушаа зборовите Господови и се вратија од походот против Јеровоам.

Ровоам ги утврдува градовите

[5]Ровоам живееше во Ерусалим и ги загради градовите во Јудеја со ѕидови.

[6]Ги утврди Витлеем, Етам, Текоа,

[7]Бет-Цур, Сохо, Адулам,

[8]Гет, Мареша, Зиф,

[9]Адораим, Лакиш, Азека,

[10]Цора, Ајалон и Хеврон, што беа на Јудиното и на Венијаминовото племе.

[11]Ги зацврсти тие тврдини и постави во нив началници и складишта со жито, масло и вино.

[12]И на секој град му даде штитови и копја и ги зацврсти прилично добро. Под него останаа Јуда и Венијамин.

Свештениците и левитите доаѓаат во Јудеја

[13]Свештениците и левитите, колку што ги имаше по целата земја израелска, се собраа кај него од сите краишта,

[14]зашто левитите ги оставија селата свои и имотите свои и дојдоа во Јудеја и во Ерусалим, бидејќи Јеровоам и синовите негови ги отстранија од свештенството Господово

[15]и си поставија пагански свештеници во идолските светилишта на ридовите, за идолите и за телињата што тој ги направи.

[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

[22] Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

[23] Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

2 Crônicas 12

[16]А по нив и од сите племиња израелски, кои го управија срцето свое да Го бараат Господ, Бог Израелов, одеа во Ерусалим, за да Му принесат жртви на Господ, Бог на нивните предци.

[17]Тие го зацврстија царството Јудино и го поддржуваа Соломоновиот син Ровоам три години, зашто одеа по патот на Давид и Соломон во тие три години.

Семејството на Ровоам

[18]Ровоам си ја зеде за жена Махалата, ќерката на Јеримот, син Давидов, и на Авихаил, ќерка на Елијав, син на Јесеј;

[19]И таа му ги роди синовите: Јеус, Шемарија и Захам.

[20]По неа тој ја зеде Мааха, ќерка Авесаломова, и таа му ги роди Авија, Атај, Зиза и Шеломит.

[21]Ровоам ја сакаше Мааха, Авесаломовата ќерка, повеќе од сите свои жени и прилежници, зашто тој имаше осумнаесет жени и шеесет прилежници, и роди дваесет и осум синови и шеесет ќерки.

[22]Ровоам го постави Авија, синот на Мааха, за началник и кнез над браќата свои, зашто сакаше да го направи цар.

[23]Па мудро работејќи, тој ги распрати сите синови свои по сите земји на Јуда и Венијамин, по сите утврдени градови, им даде многу храна и за нив доведе многу жени.

2 Летописи 12

A invasão de Sisaque
1 Reis 14.25-28

1 Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

2 No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

3 com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

4 Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

5 Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

6 Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

7 Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

8 Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

Египетска инвазија против Јудеја
(1 Цар 14,25-28)

1Кога царството на Ровоам се зацврсти, и тој стана силен, го остави законот Господов, а заедно со него и сиот Израел.

2На петтата година од Ровоамовото царување, бидејќи Му беа неверни на Господ, Шишак, египетскиот цар, се крена против Ерусалим,

3со илјада и двесте коли и шеесет илјади коњаници; со него од Египет дојде безброен народ: Либијци, Сукимци и Етиопјани.

4И ги презеде утврдените градови во Јудеја и стигна до Ерусалим.

5Тогаш пророкот Шемаја дојде кај Ровоам и кај јудејските началници, што се беа собрале во Ерусалим, за да се спасат од Шишак, и им рече: „Вака вели Господ: ‚Вие Ме оставивте, затоа и Јас ве оставам во рацете на Шишак.‘“

6Израелските началници и царот понизно рекоа: „Праведен е Господ!“

7Кога виде Господ дека тие се понизија, дојде словото Господово до Шемаја и беше речено: „Нема да ги погубам, туку наскоро ќе ги избавам; Мојот гнев нема да се излее врз Ерусалим преку раката на Шишак;

8сепак, тие ќе му станат слуги, за да знаат што е тоа да Ми служат Мене и да им служат на земните царства.“

[9] Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[10] Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[11] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[12] Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

[13] Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve

[9]Египетскиот цар Шишак дојде во Ерусалим и ги одзеде ризниците на домот Господов и ризниците на царскиот дом; одзеде сѐ, ги одзеде и златните штитови, што ги беше направил Соломон.

[10]Но царот Ровоам направи место нив бакарни штитови и ги предаде во рацете на старешините над чуварите, што го чуваа влезот во царскиот дом.

[11]Кога одеше царот во Господовиот дом, доаѓаа чуварите и ги носеа, а потоа пак ги враќаа во живеалиштето на чуварите.

[12]И бидејќи тој се понизи, гневот Господов се одврати од него и не го уништи сосем, зашто и во Јудеја имаше нешто добро.

Осврт на Ровоамовото владеење

[13]Се зацврсти царот Ровоам во Ерусалим и царуваше. Кога се зацари, тој беше на четириесет и една година, а царуваше седумнаесет години во Ерусалим, во градот, кого Господ го избра меѓу сите племиња Израелови, за да го постави таму името Негово. Мајка му се викаше Ноема, а беше Амонка.

[14]Тој правеше зло, зашто не го беше насочил срцето свое за да Го бара Господа.

[15]А делата на Ровоам, од првите, до последните, се опишани во записите на пророкот Шемаја и јасновидецот Идо и во родословијата. Помеѓу Ровоам и Јеровоам постојано имаше војни.

guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

16 Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

16Ровоам почина кај своите предци и беше погребан во Давидовиот град. И на негово место се зацари неговиот син Авија.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias
1 Reis 15.1-8

1 No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

2 Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

3 Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

4 Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

5 Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

6 Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

2 Летописи 13

Авија го победува Јеровоама
(1 Цар 15,1-8)

1Во осумнаесеттата година од царувањето на Јеровоам над Јуда стана цар Авија;

2тој царуваше три години во Ерусалим; мајка му се викаше Михаја, ќерка Уриилова, од Гива. И Авија водеше војна со Јеровоам.

3Авија поведе во војна војска од храбри луѓе, четиристотини илјади одбрани мажи, а Јеровоам излезе против него во бој со осумстотини илјади мажи, исто така одбрани јунаци.

4И застана Авија на врвот од планината Цемараим, една од Ефремовите гори, и рече: „Чујте ме, Јеровоаме и сите Израелци!

5Не знаете ли дека Господ, Бог Израелов, му го даде на Давид царството над Израел засекогаш, нему и на синовите негови, според заветот вечен.“

6Но се крена Јеровоам, синот Наватов, слуга на Давидовиот син Соломон, и се побуни против господарот свој.

[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[9] Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

[10] Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

[11] Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

[12] Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes,

[7]И се собраа околу него луѓе долни, развратници и станаа против Ровоам, синот Соломонов; а Ровоам беше млад и со слабо срце, и не издржа против нив.

[8]А сега вие мислите дека можете да застанете против царството Господово, кое е во рацете на Давидовите синови, зашто вас ве има многу и затоа што имате златни телиња, што ви ги направи Јеровоам за богови.

[9]Нели вие ги изгонивте свештениците Господови, синовите Аронови, и левитите, и си поставивте свештеници, какви што има кај народите во другите земји? Секој, што доаѓа за свое посветување со теле и седум овни, тој станува кај вас свештеник на лажни богови.

[10]А кај нас – Господ е наш Бог; ние не сме Го оставиле; на Господ Му служат како свештеници синовите Аронови, и левитите се на својата служба.

[11]Тие Му жртвуваат на Господ сепаленици, секое утро и секоја вечер, и миризливо кадиво, ги поставуваат лебовите на трпеза од чисто злато и ги палат кандилцата на златниот светилник за да горат секоја вечер, зашто ние ја пазиме наредбата на Господ, нашиот Бог, а вие сте Го оставиле.

[12]И, ете, нам на чело ни е Бог и Неговите свештеници и громогласните тру-

tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

би, за да грмат против вас. Синови Израелови, не војувајте против Господ, Бог на вашите предци, зашто нема да успеете!

13 Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

13Во тоа време Јеровоам направи заседа зад нивниот тил, така што самиот тој беше пред Јудејците, а заседата – зад нив.

14 Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

14И кога се обрнаа Јудејците, – туку гледај борба и отспреди и одзади; и повикаа кон Господ, а свештениците затрубија со труби.

15 Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

15И почнаа да викаат Јудејците. И кога Јудејците повторно извикаа, Бог го порази Јеровоам и сите Израелци пред Авија и Јуда.

16 Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

16И синовите Израелови почнаа да бегаат пред Јудејците; и Бог ги предаде во рацете нивни.

17 De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

17Авија и народот негов страшно ги поразија; и паднаа од Израелците петстотини илјади одбрани јунаци.

18 Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

18Така синовите израелски беа понизени, а синовите Јудини станаа силни, зашто се надеваа на Господ, Бог на нивните предци.

19 Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

19Авија, пак, го гонеше Јеровоама и му ги одзеде градовите: Ветил и нему потчинетите села, Јешан со селата негови и Ефрон со потчинетите му села.

20 Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

20И Јеровоам веќе не се совзеде во дните на Авија. Господ го порази и тој умре.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

[21]Авија, пак, се засили; си зеде четиринаесет жени и роди дваесет и два сина и шеснаесет ќерки.

[22]Другите дела на Авија, делата негови и зборовите негови се опишани во записите на пророкот Идо.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa
1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

Побожноста и верноста на царот Аса

[23]И почина Авија кај своите предци и го погребаа во Давидовиот град. На негово место се зацари синот негов Аса. Во неговите дни земјата беше спокојна десет години.

2 Летописи 14

[1]Аса го правеше она што беше добро и угодно пред очите на неговиот Господ Бог;

[2]тој ги отстрани жртвениците на туѓите богови и идолските светилишта, ги скрши статуите и ги исече паганските столбови;

[3]им заповеда на Јудејците да Го бараат Господ, Бог на нивните предци, да го исполнуваат законот Негов и заповедите;

[4]ги отстрани од сите градови Јудини идолските светилишта и статуите на сонцето. И царството негово беше спокојно.

[5]И бидејќи беше спокојна земјата, тој изгради тврдини во Јудеја; тој не војуваше во тие години, зашто Господ му беше дал спокојство.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

Asa vence a Zerá, o etíope

[9] Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

[10] Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

[11] Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante

[6]И им рече Аса на Јудејците: „Да ги изградиме овие градови и да ги заградиме со ѕидиште и кули, со порти и клучеви; земјата е уште наша, зашто ние Го побаравме Господа, нашиот Бог; ние Го побаравме, и Тој ни даде спокојство од сите страни.“ И почнаа да градат, и успеваа.

[7]Воената сила на Аса беше: од Јудиното колено триста илјади вооружени со штитови и копја, од Венијаминовото колено двесте и осумдесет илјади јунаци, вооружени со штитови и стрелци со лак.

[8]И се крена против нив Зерах, Етиопјанин, со еден милион војска и триста коли, и стигна до Мареша.

[9]Му излезе Аса во пресрет, и се распоредија за борба во долината Сефата, кај Мареша.

[10]Повика Аса кон Господ, неговиот Бог, и рече: „Господи, нели е во Твоја сила да им помагаш на силни и слаби? Тогаш помогни ни нам, Господи, Боже наш, зашто ние на Тебе се надеваме и во Твое име излеговме против ова множество. Господи, Ти си наш Бог; да не биде човекот посилен од Тебе.“

[11]И Господ ги порази Етиопјаните пред Аса и пред Јуда, и Етиопјаните избегаа.

[12]Аса, пак, и народот со него ги гонеше до Герар; Етиопјаните паднаа толку, што ниеден не остана жив, зашто беа поразени пред Господ и пред Неговата војска. И собраа прилично голем плен.

do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

[13]Ги разрушија сите градови околу Герар, зашто ужас од Господ налета врз нив; и ги ограбија сите градови и изнесоа од нив многу голем плен.

[14]Ги разрушија и пастирските колиби, ограбија многу стада од ситен добиток и камили, и се вратија во Ерусалим.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

2 Летописи 15

Аса спроведува реформи

[1]Тогаш Духот Божји слезе врз Азарија, син Оведов.

[2]Тој излезе да го пресретне Аса и сите Јудејци и Венијаминовци, и им рече: „Послушајте ме, Аса и сите Јудејци и Венијаминовци: Господ е со вас, кога сте вие со Него; и ако Го барате, ќе Го најдете; ако, пак, Го оставите, и Тој ќе ве остави.

[3]Долго време Израел беше без вистински Бог, без свештеник да поучува, и без закон;

[4]но кога во притеснетоста своја се обрати кон Господ, Бог Израелов, Го побара и Го најде.

[5]Во тие времиња немаше мир ни за оние што излегуваа, ни за оние што влегуваа; зашто имаше голема збрка меѓу сите жители земни;

[6]народ се биеше со народ, и град со град, затоа што ги потресе Бог со секакви неволји.

[7] Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

[8] Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

[9] Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

[10] Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

[11] Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

[12] Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

[13] e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

[14] Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

[7]Но вие држете се цврсто, и рацете ваши да не ослабуваат, зашто ќе има награда за делата ваши.“

[8]Кога ги чу Аса тие зборови и пророштвата на Азарија, син на пророкот Одед, тој се охрабри и ги отстрани незнабожечките гнасотии од целата земја јудејска и Венијаминова, и од градовите на Ефремовата Гора што ги беше презел, го обнови и жртвеникот Господов што беше пред Господовиот трем.

[9]Тогаш ги собра сите Јудејци и Венијаминовци и преселени од Ефрем, Манасија и Симеон, кои живееја со нив; зашто многу Израелци преминаа кон него, откако видоа дека Господ, неговиот Бог, е со него.

[10]И се собраа во Ерусалим во третиот месец на петнаесеттата година од царувањето на Аса.

[11]Во тој ден Му принесоа жртва на Господ од пленот што го донесоа: од крупниот добиток седумстотини и од ситниот – седумдесет илјади.

[12]Дадоа завет дека ќе Го бараат Господ, Бог на своите предци, од сè срце и од сета душа;

[13]а секој, што нема да Го побара Господ, Бог Израелов, да умре – бил тој мал или голем, маж или жена.

[14]И се заколнаа во Господ громогласно со восклици и при звукот на трубите и роговите.

[15] Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria
1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a

[15]И сите Јудејци се радува на таа заклетва, зашто се колнеа од сè срце и со сета волја. Го бараа Господа, и Го најдоа. Тогаш Господ им даде спокој од сите страни.

[16]А мајка си Мааха царот ја лиши од почеста да биде царица мајка, затоа што ѝ направила гнасен идол на Ашера. Аса го сруши идолот нејзин, го исече на парчиња и го изгори во Кедронскиот дол.

[17]Иако идолските светилишта не беа отстранети во Израел, но срцето на Аса беше наполно предадено на Господ во сите дни негови.

[18]Тој го внесе посветеното од таткото свој во Божјиот дом; среброто, златото и садовите.

[19]И немаше војна до триесет и петтата година од царувањето на Аса.

2 Летописи 16

Гревовниот сојуз на Аса со Венадад
(1 Цар 15,17-22)

[1]Во триесет и шестата година од царувањето на Аса, израелскиот цар Баша се крена против Јудеја и почна да ја утврдува Рама, за да не му дозволи никому ниту да излегува од јудејскиот цар Аса, ниту да доаѓа кај него.

[2]Тогаш Аса изнесе сребро и злато од ризниците на домот Господов и на царскиот дом и ги испрати до арамејскиот

Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

Asa repreendido por Hanani

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

[8] Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

[9] Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é

цар Венадад, кој живееше во Дамаск, велејќи:

[3]„Нека има сојуз меѓу мене и тебе, како што беше меѓу татко ми и таткото твој; ти испраќам сребро и злато: оди и раскини го сојузот свој со израелскиот цар Баша, за да се повлече од мене.“

[4]Венадад го послуша Аса и испрати свои војводи, што ги имаше кај себеси, против израелските градови, и тие го опустошија Ијон, Дан и Авел-Маим и сите житници во Нефталимовите градови.

[5]Кога чу за тоа Баша, престана да ја утврдува Рама и ја прекина работата своја.

[6]А царот Аса ги собра сите Јудејци, и тие ги изнесоа од Рама камењата и дрвата, што ги употребуваше Баша за градење, и ги изгради со нив Гева и Мицпа.

Пророкот Ананиј

[7]Во тоа време дојде јасновидецот Ананиј кај јудејскиот цар Аса и му рече: „Бидејќи ти се потпре на арамејскиот цар, а не се потпре на Господ, твојот Бог, затоа се спаси од рацете твои војската на арамејскиот цар.

[8]Етиопјаните и Либијците не беа ли со поголема сила и со многу повеќе коли и коњаници? Но бидејќи ти се потпре на Господ, и Тој ги предаде во раката твоја,

[9]зашто очите Господови ја гледаат целата земја, за да им помагаат на оние, чие срце наполно Му е предадено

totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

[10] Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

[11] Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

A morte de Asa
1 Reis 15.23-24

[12] No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

[13] Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

[14] Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

[1] Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

Нему. Ти сега постапи неразумно; затоа отсега ќе имаш војни.“

[10]Тогаш Аса се налути на јасновидецот и го затвори во темница, бидејќи беше разјарен против него поради тоа. Во тоа време Аса угнетуваше и некои од народот.

Крај на владеењето на Аса
(1 Цар 15,23-24)

[11]Впрочем, делата на Аса, први и последни, се опишани во книгата на царевите јудејски и израелски.

[12]На триесет и деветтата година од царувањето свое Аса се разболе во нозете, и болеста негова се прошири до горните делови на телото; но тој ни во болеста своја не Го побара Господа, туку лекари.

[13]И почина Аса кај своите предци и умре во четириесет и првата година од царувањето свое.

[14]И го погребаа во гробницата, која сам си ја беше изградил во Давидовиот град; го положија на одарот, преполн со благопријатни мириси и со разни вештачки масти; и ги изгореа во голем оган во негова чест.

2 Летописи 17

Јосафатовото царување

[1]На негово место се зацари синот негов Јосафат, кој покажа сила против Израелците.

[2] ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

[3] O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

[4] Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

[5] O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

[6] Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

[7] No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

[8] e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[2]Тој распореди војски по сите утврдени градови на Јудеја и постави стражи по земјата јудејска и по градовите Ефремови, што ги беше завладеал татко му Аса.

[3]И Господ беше со Јосафат, зашто одеше по правите патишта на таткото свој Давид и не ги бараше Вааловците,

[4]туку Го бараше Бога на таткото свој и постапуваше по Неговите заповеди, а не по делата на Израелците.

[5]И Господ го зацврсти царството во рацете негови; сите Јудејци му носеа подароци на Јосафат; тој се здоби со големо богатство и слава.

[6]Срцето негово се храбреше на Господовите патишта; притоа тој ги отстрани оброчиштата и паганските светилишта во Јудеја.

[7]А на третата година од царувањето ги испрати началниците свои Бенхаил, Авдија, Захарија, Натанаил и Михеј да го поучуваат народот по Јудините градови,

[8]и со нив левитите: Шемаја, Нетанија, Зевадија, Асаил, Шемирамот, Јонатан, Адонија, Товијаху и Тов-Адонија, а со нив уште и свештениците Елишама и Јорам.

[9]Тие ги подучуваа Јудејците, носејќи ја со себе Книгата на Законот Господов; ги обиколуваа сите јудејски градови и го учеа народот.

Величието на Јосафат

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[10]И ги обзеде страв Господов сите земни царства околу Јудеја, и не војуваа со Јосафат.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[11]А од Филистејците му носеа на Јосафат дарови и сребро за данок; исто така и Арапите му донесуваа ситен добиток: седум илјади и седумстотини овни и седум илјади и седумстотини јарци.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

[12]Се издигаше Јосафат сè повеќе, и изгради во Јудеја домови, градови и тврдини.

[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

[13]Тој имаше големо богатство во јудејските градови, а во Ерусалим – храбри борци.

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

[14]Еве го нивниот список според домовите на нивните предци: од Јуда илјаданачалници: Адна водач, кој имаше триста илјади храбри војници;

[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

[15]по него Јоанан началник, кој имаше двесте и осумдесет илјади;

[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

[16]по него Амасија, Зихриев син, кој Му се беше посветил на Господ; тој имаше двесте илјади силни војници.

[17] De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

[17]Од Венијамин: храбриот војник Елијада, кој имаше двесте илјади вооружени со лак и штит;

[18] depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

[18]по него Јозавад, кој имаше сто и осумдесет илјади вооружени војници.

[19] Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

[19]Ете, тие му служеа на царот, покрај оние што ги беше распоредил царот во утврдените градови по цела Јудеја.

2 Crônicas 18

2 Летописи 18

Aliança entre Josafá e Acabe
1 Reis 22.1-4

[1] Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

[2] Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

[3] Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

[4] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

[5] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

[6] Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

[7] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

Михеј пророкува пропаст
(1 Цар 22,1-28)

[1]Јосафат имаше големо богатство и слава, па се сроди со Ахав.

[2]По неколку години отиде кај Ахав во Самарија; и закла Ахав многу добиток, ситен и крупен, за него и за луѓето со него и го убедуваше да се кренат против Рамот Галаадски.

[3]И му рече Ахав, царот израелски, на Јосафат, царот јудејски: „Ќе дојдеш ли со мене против Рамот Галаадски?“ Тој му одговори: „Како што ќе одиш ти, така и јас, како твојот народ, така и мојот народ; ќе дојдам со тебе во војна!“

[4]Уште му рече Јосафат на царот израелски: „Прашај уште денес што ќе рече Господ.“

[5]Израелскиот цар собра четиристотини души пророци и им рече: „Да одиме ли во војна против Рамот Галаадски, или да се откажеме?“ Тие одговорија: „Оди, и Господ ќе го предаде во раката на царот.“

[6]Јосафат праша: „Нема ли тука уште некој пророк Господов, да го прашаме и него?“

[7]Му одговори царот израелски на Јосафат: „Има уште еден човек, преку кого можеме да Го прашаме Господа, но јас него не го сакам, зашто тој не пророкува добро за мене, туку секогаш пророкува лошо; тој е Михеј, син на

Јимла.“ Јосафат му рече: „Не зборувај така, царе!“

[8] Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

[8]Царот израелски повика еден дворјанин и му рече: „Оди побрзо да го повикаш Михеј, синот на Јимла!“

[9] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[9]А царот израелски Ахав и Јосафат, царот јудејски, седеа секој на престолот свој, облечени во царска облека, седеа на плоштадот пред самарјанските порти, и сите пророкуваа пред нив.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[10]Седекија, синот Ќенаанов, си беше направил железни рогови и рече: „Вака вели Господо: ‚Со нив ќе ги бодеш Арамејците, додека не ги истребиш.‘“

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[11]И сите пророци го пророкуваа истото, велејќи: „Оди против Рамот Галаадски, ќе имаш успех, и Господ ќе го предаде во раката на царот.“

A profecia de Micaías

1 Reis 22.13-28

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[12]Испратениот, што отиде да го повика Михеј, му рече: „Ене, пророците едногласно му претскажуваат добро на царот; и твојот збор нека биде таков, како на секого од нив: изречи и ти добро.“

[13] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

[13]Михеј одговори и рече: „Се колнам во живиот Господ! Она што ќе ми каже Господ, тоа ќе го изречам.“

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

[14]Кога дојде кај царот, а царот му рече: „Михеј, да одиме ли во војна против Рамот Галаадски, или да се воздржиме?“ Тој одговори: „Одете, ќе имате успех; тие ќе бидат предадени во рацете ваши.“

[15] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[16] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

[17] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[18] Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

[19] Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23] Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

[15]Царот му рече: „Колку пати ќе те заколнувам да не ми говориш ништо, освен вистината во името Господово?“

[16]Тогаш Михеј рече: „Ги видов сите синови на Израел, распрснати по горите како овци без пастир – и Господ рече: ‚тие немаат водач, секој нека се врати со мир во домот свој!‘“

[17]Царот израелски му рече на Јосафат: „Нели ти реков дека тој не ми пророкува добро, туку само лошо?“

[18]Михеј пак рече: „Тогаш чујте го зборот Господов: Го видов Господа, седнат на Својот престол, а сета војска небеска стоеше десно и лево од Него.

[19]И рече Господ: ‚Кој ќе го измами Ахав, израелскиот цар, да оди и да загине во Рамот Галаадски?‘ И еден велеше вака, друг велеше инаку.

[20]Истапи еден дух, застана пред лицето на Господ и рече: ‚Јас ќе го измамам.‘ А Господ праша: ‚со што?‘

[21]Тој одговори: ‚Ќе излезам и ќе станам дух на лагата во устата на сите пророци негови.‘ И рече Тој: ‚Ти ќе го подмамиш и ќе успееш; оди и направи така.‘

[22]И сега, ете, Господ допушти да влезе духот на лагата во устата на тие твои пророци, но Господ рече не е добро за тебе.“

[23]Тогаш пристапи Седекија, син на Ќенаана, па го плесна Михеја и рече:

„По кој пат замина од мене Духот Господов, за да говори во тебе?“

24 Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

24А Михеј рече: „Ете, ќе го видиш тоа во оној ден, кога ќе бегаш од соба во соба, за да се сокриеш.“

25 Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

25Тогаш израелскиот цар рече: „Земете го Михеј и одведете го кај градоначалникот Амон и кај кнезот Јоас, царевиот син,

26 e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

26и речете, вака вели царот: ‚затворете го овој во темница и хранете го скудно со леб и вода, додека да се вратам со мир.‘“

27 Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

27А Михеј рече: „Ако се вратиш со мир, тогаш не говорел Господ преку мене.“ И пак рече: „Чујте го ова сите луѓе!“

A morte de Acabe

1 Reis 22.29-40

Смртта на Ахав

(1 Цар 22,29-35)

28 Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

28И тргнаа царот израелски и Јосафат, царот јудејски, кон Рамот Галаадски.

29 Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

29И царот израелски му рече на Јосафат: „Јас ќе се преоблечам и ќе влезам во борба, а ти облечи ги царските одежди.“ И се преоблече царот израелски, и влегоа во битка.

30 Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

30Тогаш царот арамејски од својата кола им заповеда на војводите: „Не удирајте ни на мал ни на голем, туку само на царот израелски!“

31 Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

31А кога заповедниците на колите го видоа Јосафат, си помислија: тоа е царот израелски, – и го опколија, за да се удрат со него. Но Јосафат извика, и Господ му помогна, и Бог ги одврати од него.

[32] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[33] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[34] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

[32]Штом заповедниците на колите видоа дека тоа не беше царот израелски, отстапија од него.

[33]Во тоа време еден човек го затегна случајно лакот свој и го рани израелскиот цар низ спојката меѓу појасот и оклопот негов. И тој му кажа на човекот: „Врати се назад и изведи ме од битката, зашто сум ранет.“

[34]Но борбата во тој ден се засили; и израелскиот цар седеше на колата спроти Арамејците до вечерта и умре по зајдисонце.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

[1] Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

[2] O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

[3] Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

Nomeação de juízes

[4] Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

2 Летописи 19

Пророкот го укорува Јосафат

[1]Кога Јосафат, царот јудејски, се враќаше со мир во домот свој во Ерусалим,

[2]излезе да го пресретне јасновидецот Јуј, син Ананиев, и му рече на царот Јосафат: „Требаше ли да му помагаш на безбожникот и да ги сакаш оние, што Го мразат Господа? Затоа гневот Господов падна врз тебе.

[3]Но добро се најде во тебе, зашто ти ги истреби идолите во земјата јудејска и го расположи срцето свое за да Го побараш Бога.“

Реформите на Јосафат

[4]Јосафат живееше во Ерусалим. И пак почна да го обиколува народот свој од Вирсавија до Ефремовата Гора, и ги поврати кон Господ, Бог на нивните предци.

[5] Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

[6] Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

[7] Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

[8] Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

[11] Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no

[5]И постави судии во земјата по сите утврдени градови на Јудеја, во секој град,

[6]па им рече на судиите: „Внимавајте што правите; вие вршите не суд човечки, туку суд Господов; во судската работа Бог е со вас.

[7]Затоа стравот Господов нека биде над вас: работете внимателно, зашто кај Господ, нашиот Бог, нема неправда, ни пристрасност, ниту поткупување.“

[8]Јосафат и во Ерусалим постави некои левити и свештеници и старешини на домовите во Израел – за суд Господов и за тужби. И се вратија во Ерусалим.

[9]Тогаш им заповеда, велејќи: „Така работете со страв Господов, со верност и со чисто срце:

[10]во секоја расправија, каква што ќе дојде кај вас од браќата ваши, што живеат по градовите свои, било за крв-нина, или за закон, заповед, уредба и обреди, објаснувајте им да не грешат пред Господ, та да не дојде гневот Негов врз вас и врз браќата ваши: така работете, и нема да згрешите.

[11]И ете, првосвештеникот Амарија е над вас за секоја Господова работа, а Зевадија, синот Јишмаелов, началник на Јудиниот дом – за секоја царска ра-бота, а и левитите ќе ви служат како писари. Бидете цврсти и работете, и Господ ќе биде со добриот.“

cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

1 Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

2 Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

3 Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

4 Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

5 Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

6 e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

7 Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

8 Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

2 Летописи 20

Победа на Јосафат над Моавците и Амонците

1Потоа Моавците и Амонците, а со нив и некои од земјата маонска, појдоа во војна против Јосафат.

2Дојдоа и му јавија на Јосафат, велејќи: „Против тебе доаѓа големо множество народ од преку море, од Едом, и веќе се во Хацецон-Тамара, односно во Ен-Геди.“

3Јосафат се уплаши и го сврте лицето свое и Го побара Господа и објави пост во цела Јудеја.

4Се собраа Јудејци да молат за помош од Господ; дојдоа да Го молат Господа од сите Јудини градови.

5И застана Јосафат во собранието на Јудејците и на ерусалимците во Домот Господов, пред новиот трем,

6и рече: „Господи, Боже на предците наши! Не си ли Ти Бог на небото? Ти владееш над сите царства на народите; и во Твојата рака е силата и цврстината, и никој не може да застане против Тебе!

7Нели Ти, Боже наш, ги истера жителите на оваа земја, пред лицето на Твојот народ Израел и му ја даде засекогаш на потомството на Авраам, Твојот пријател?

8Тие се населија во неа и Ти изградија во неа светилиште за Твоето име, велејќи:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

[13] Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

[14] Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

[15] e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

[9],ако дојде врз нас неволја: меч погубен, или помор, или глад, ќе застанеме пред овој дом и пред Твоето лице, зашто името Твое е во тој дом; и во маките свои ќе повикаме кон Тебе, и ти ќе нè чуеш и ќе нè избавиш.‘

[10]А гледај, Амонците и Моавците и жителите на горaта Сеир, чии земји не дозволи да ги нападнат Израелците, кога доаѓаа од египетската земја, па затоа тие ги одминаа и не ги сотреа,

[11]тие пак сега ни возвраќаат со лошо, доаѓајќи да нè истераат од Твојот посед, што си ни го дал да го наследиме.

[12]Боже наш! Суди им Ти. Зашто ние немаме сила против тоа големо множество, што нè нападнало, и не знаеме што да правиме; но очите ни се кон Тебе.“

[13]Сите Јудејци стоеја пред лицето Господово, и нивните мали деца, жените нивни и синовите нивни.

[14]Тогаш Духот Господов слезе среде собранието врз Јахазиел, синот на Захарија, син Бенаев, син Јеиелов, син Матаниев, левит од Асафовите синови.

[15]И рече: „Чујте сите Јудејци и жители ерусалимски, и ти, царе Јосафате! Вака ви вели Господ ваш: Не плашете се и не стравувајте од тоа големо множество, зашто војната не е ваша, туку Божја.

[16] Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

[17] Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

[18] Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

[19] Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

[20] Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os

[16]Излезете утре против нив: ете, тие ќе се искачуваат по ридот Циц, вие ќе ги најдете на крајот на долината, спрема пустината Јеруел.

[17]Овој пат нема вие да се борите: застанете, стојте и гледајте го спасението од Господ, што ви се испраќа. Јудо и Ерусалиме, не плашете се и не стравувајте! Излезете утре против нив, и Господ ќе биде со вас!“

[18]Јосафат се поклони со лицето до земја, и сите Јудејци и жители ерусалимски паднаа пред Господ, за да Му се поклонат.

[19]А левитите од синовите Каатови и од синовите Корееви почнаа да Го слават Господ, Бог Израелов, со многу висок глас.

[20]Утредента станаа рано и тргнаа кон Текојската пустина, и кога тргнаа, застана Јосафат и рече: „Чујте ме, Јудејци и жители ерусалимски! Верувајте Му на Господ, вашиот Бог, и бидете цврсти; верувајте им на пророците Негови и ќе имате успех.“

[21]Потоа се посоветува со народот и постави пејачи пред Господ, кои со свечени облеки, одејќи пред војската, ќе ја слават светоста Негова и ќе велат: „Фалете Го Господа, зашто милоста Негова е засекогаш!“

[22]И кога почнаа да воскликнуваат и да Му пеат славопои, Господ предизвика несогласност меѓу Амонците, Моавците

do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

23 Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

24 Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

25 Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

26 Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

27 Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

28 Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

29 Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

и жителите на горатa Сеир, што ја беа нападнале Јудеја, и тие беа разбиени:

23зашто Амонците и Моавците се кренаа против жителите на горатa Сеир, и ги биеја и ги истребуваа, а кога завршија со жителите на Сеир, почнаа да се истребуваат едни со други.

24И кога Јудејците дојдоа на ридот кај пустината и го видоа она множество, а таму – трупови, испружени по земјата, и никој не се беше спасил.

25Дојде Јосафат и народот негов да собираат плен и најдоа кај нив прилично многу и богатство, и облека и скапоцени работи, и собраа толку што не можеа да носат. Три дни собираа плен – толку многу голем беше тој!

26А на четвртиот ден се собраа во Долината на благословот, бидејќи таму Го благословија Господа. Затоа тоа место се вика Емек Бераха – Долина на благословот и до денес.

27Тогаш сите Јудејци и ерусалимците, на чело со Јосафат, тргнаа да се вратат во Ерусалим радосно, зашто Господ им даде победа над непријателите нивни.

28И дојдоа во Ерусалим со харфи, лири и труби пред домот Господов.

29И страв Божји навлезе кај сите царства земни, кога слушнаа дека Сам Господ војувал против непријателите на Израел.

[30] Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

O reinado e a morte de Josafá
1 Reis 22.41-51

[31] Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[32] Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão

[30]И царството Јосафатово се успокои; Господ му даде мир од сите страни.

Крај на владеењето на Јосафат
(1 Цар 22,41-50)

[31]Така царуваше Јосафат над Јудеја. Кога стана цар, беше на триесет и пет години, и царуваше во Ерусалим дваесет и пет години. Мајка му се викаше Азува, ќерка на Шилхи.

[32]Тој одеше по патот на својот татко Аса и не се отстрани од него, вршејќи го она што е угодно пред очите на Господ.

[33]Само идолските светилишта уште не беа разрушени, народот сè уште не го беше свртел срцето свое кон Бога на своите предци.

[34]Другите дела Јосафатови, први и последни, опишани се во записите на Јуј, синот Ананиев, кои се внесени во книгата на израелските цареви.

[35]Но потоа Јосафат, царот јудејски, се здружи со Охозија, цар израелски, кој постапуваше беззаконо;

[36]се поврза со него, за да градат кораби, што ќе ги испраќаат во Тарсис; а изградија и кораби во Ецјон-Гевер.

[37]Тогаш Елиезер, синот на Додавах од Мареша, пророкува за Јосафат и рече: „Бидејќи си се здружил со Охозија, Господ ќе го разруши твоето дело.“ И корабите се разбија и не можеа да отпловат за Тарсис.

2 Летописи 21

Безбожноста на јудејскиот цар Јорам

2 Reis 8.16-24

(2 Цар 8,17-24)

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[1]И почина Јосафат кај своите предци и беше погребан со своите предци во Давидовиот град. На негово место се зацари синот негов Јорам.

[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

[2]Неговите браќа, синови Јосафатови беа: Азарија, Јехиил, Захарија, Азарија, Михаил и Сафатија; сите тие беа синови на израелскиот цар Јосафат.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[3]Нивниот татко им даде големи подароци во сребро, злато и скапоцености, заедно со утврдените градови во Јудеја, а царството му го предаде на Јорам, бидејќи тој беше првороден.

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

[4]Јорам стапи на татковиот престол, се утврди и ги уби со меч сите свои браќа, а исто така и некои израелски началници;

[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[5]Јорам беше на триесет и две години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим осум години;

[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[6]тој одеше по патот на израелските цареви, како што постапуваше домот Ахавов, зашто Ахавовата ќерка му беше жена, – и го правеше, она што беше неугодно пред очите Господови.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[7]Но Господ пак не сакаше да го погуби домот Давидов поради заветот, што го беше воспоставил со Давид, и поради тоа што беше ветил да му даде светилник нему и на синовите негови за сите времиња.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[8]Во неговите дни Едомците се одметнаа од власта Јудина и си поставија цар.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[9]Затоа Јорам тргна со своите војводи, и со сите коли свои; и станувајќи ноќе, го порази Едом, кого го беа опколиле, и началниците на колите.

[10]Така Едомците им станаа постојани противници на Јудејците, до денес. Во исто време се одметна и Ливна од власта негова, зашто Го беше оставил Господ Бог на своите предци.

[11]Исто така и идолски светилишта направи по горите јудејски, ги воведе во блудство ерусалимските жители и ја заведе Јудеја.

[12]И му дојде писмо од пророкот Илија, во кое се велеше: „Вака говори Господ, Бог на твојот татко Давид: ‚затоа што не тргна по патиштата на татко си Јосафат и по патиштата на Аса, царот јудејски,

[13]туку појде по патот на израелските цареви и ги воведе во блудство Јудеја и ерусалимските жители, како што го воведуваше во блудство домот Ахавов, па уште и браќата свои, домот на татко си, кои беа подобри од тебе, ти ги уби.

[14]Затоа, еве, Господ ќе го порази со голем пораз твојот народ и синовите твои, и жените твои, и целиот имот твој,

[15]а, пак, тебе, со лута болест, со болест на цревата, така што цревата ќе ти излегуваат од утробата од ден на ден.‘“

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.
[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.
[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias
2 Reis 8.25-29

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[16]И го подигна Господ против Јорам духот на Филистејците и Арапите, соседи на Етиопјаните;
[17]и тие се кренаа против Јудеја, навлегоа во неа и го ограбија сиот имот, што беше во домот на царот, а исто така и синовите негови, и жените негови, та не му остана друг син, освен Охозија, најмалиот од синовите негови.

[18]По сето тоа Господ го удри со неизлечива цревна болест.

[19]Така одеше од ден на ден, а кон крајот на втората година му излегоа цревата од болеста негова и тој умре во страшни маки; и народот не запали за него благопријатни мириси како што правеше за предците негови;
[20]тој беше на триесет и две години, кога стана цар, царуваше во Ерусалим осум години, и почина неоплакан; го погребаа во Давидовиот град, но не во царските гробници.

2 Летописи 22

Владеењето на Охозија

[1]Жителите ерусалимски место него за цар го поставија Охозија, најмалиот негов син, бидејќи сите постари беа убиени од разбојници, што се беа приближиле до логорот со Арапите, – и така стана цар Охозија, синот на јудејскиот цар Јорам.

[2] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

[3] Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

[4] Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

[5] Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[6] Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

Jeú mata a Acazias

[7] Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

[8] Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os

[2]Охозија беше на дваесет и две години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим една година; мајка му се викаше Готолија, ќерка на Омриј.

[3]И тој исто така одеше по патиштата на Ахавовиот дом, зашто мајка му беше негова советничка во незаконските дела.

[4]Тој го правеше она што беше неугодно пред очите на Господ, како домот Ахавов, зашто по смртта на татко му тој дом му беше советник, за негова пропаст.

[5]И, следејќи го нивниот совет, Охозија отиде со израелскиот цар Јорам, син Ахавов, во војна против Азаил арамејскиот цар, во Рамот Галаадски. И Арамејците го ранија Јорам;

[6]тој се врати во Израел да се лекува од раните, што му ги нанесоа во Рама, кога војуваше со Азаил, арамејскиот цар. И Охозија, синот Јорамов, цар јудејски, дојде да го посети Јорама, синот Ахавов, во Израел, бидејќи тој беше болен.

[7]Тоа беше од Бога за пропаст на Охозија, затоа што тој дојде кај Јорам; зашто, откако дојде, излезе со Јорам против Јуј, синот Нимшиев, кого Господ го беше помазал за истребување на домот Ахавов.

[8]Кога Јуј извршуваше суд над домот Ахавов, ги најде началниците јудејски

filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

9 Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Atalia usurpa o trono
2 Reis 11.1-3

10 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

11 Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

12 Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

1 No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

и синовите на Ахазиевите браќа, кои му служеа на Охозија, и ги уби.

9Тогаш заповеда да го бараат Охозија; го фатија, кога се криеше во Самарија; го доведоа кај Јуј, го убија и го погребаа, зашто велеа: тој е син на Јосафат, кој Го бараше Господа со сето срце свое! И не остана во домот Ахазиев никој, кој би можел да царува.

Злобната царица Готолија
(2 Цар 11,1-3)

10А Готолија, Ахазиевата мајка, откако виде дека син ѝ умрел, стана и го погуби сиот царски род на Јудиниот дом.

11Но царската ќерка Јехошават го зеде Ахазиевиот син Јоас, го грабна меѓу царските синови, кога ги убиваа, и го скри со доилката во спалната соба. На тој начин Јехошават, ќерката на царот Јорам, жена на свештеникот Јодај, сестра на Охозија, го сокри Јоас од Готолија, и таа не го уби.

12И го криеја кај нив во домот Божји шест години; а над земјата царуваше Готолија.

2 Летописи 23

Бунт против Готолија
(2 Цар 11,4-16)

1Но во седмата година Јодај се охрабри и ги зеде во сојуз со себеси стоначалниците, Азарија, синот Јерохамов, Исмаил, синот Јоананов, Азарија, синот Овидов, Маасејаху, синот Адаев, и Елишафат, син Зихриев.

[2] Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

[2]Тие ја обиколија земјата Јудина, ги собраа левитите од сите страни на Јудеја и израелските старешини на татковските домови и дојдоа во Ерусалим.

[3] Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

[3]И целото собрание склучи сојуз со царот во домот Божји. И Јодај им рече: „Еве, царскиот син треба да биде цар, како што рече Господ за синовите Давидови.

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[4]Еве, што ќе направите: едната третина од вас, свештениците и левитите, што доаѓаа во сабота, нека бидат вратари кај праговите,

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[5]втората третина – кај царскиот дом, третата третина – кај портите на Јесод, а сиот народ нека биде во тремовите на домот Господов.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[6]И никој да не влегува во домот Господов, освен свештениците и оние од левитите, што служат. Тие можат да влезат, зашто се осветени; а сиот народ нека се придржува кон наредбите Господови.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[7]И левитите нека го опколат царот од сите страни, секој со оружје в рака, и кој ќе влезе во домот Господов, да биде убиен. И бидете со царот, каде и да влезе или излезе.“

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

[8]Левитите и сите Јудејци направија така како што заповеда свештеникот Јодај; и секој си ги зеде своите луѓе, што доаѓаа во сабота, заедно со оние, што си заминуваа во сабота, зашто свештеникот Јодај не ги распушти смените.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

A morte de Atalia
2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada
2 Reis 11.17-21

[9]Свештеникот Јодај им ги раздаде на стотниците копјата и малите и големите цар Давидови штитови, што беа во Божјиот дом;

[10]и го постави сиот народ, секој со оружје свое во рацете, од десната страна на храмот кај жртвеникот и кај домот околу царот.

[11]Тогаш го изведоа царскиот син, му ставија круна и го прогласија за цар; го помаза Јодај и синовите негови и извика: „Да живее царот!“

[12]Кога го чу Готолија гласот на раздвижениот народ, кој го фалеше царот, излезе кај народот во домот Господов

[13]и виде: ете царот стои на своето возвишено место кај влезот, а кај царот – началници и труби, и сиот народ на таа земја се весели, трубат со труби и со свирки, пејачи вешти во славословење. Тогаш Готолија ја раскина својата облека и почна да вика: „Предавство! Предавство!“

[14]Тогаш свештеникот Јодај ги повика стоначалниците кои началствуваа над војската, и им рече: „Изведете ја надвор од храмот, и кој ќе тргне по неа да биде убиен со меч. Зашто свештеникот рече: не ја убивајте во домот Господов.“

[15]И ѝ направија пат; а кога таа дојде до влезот на Коњската Врата на пат кон царскиот дом, ја убија таму.

Реформите на Јодај
(2 Цар 11,17-20)

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás
2 Reis 12.1-19

[16]Јодај воспостави завет со целиот народ и со царот, за да бидат народ Господов.

[17]И целиот народ отиде во храмот на Ваал, та го разруши, и жртвениците негови и идолите негови ги разрушија, а Матан, Вааловиот свештеник, го убија пред жртвениците.

[18]И Јодај ги постави службите на Господовиот дом во рацете на левитските свештеници и ги обнови дневните свештенички и левитски смени, како што ги беше распоредил Давид во домот Господов, да Му принесуваат сепаленица на Господ, како што е напишано во законот Мојсеев, со радост и пеење, според Давидовата уредба.

[19]И постави вратари кај вратата на домот Господов, за да не влегува никој нечист од што и да било.

[20]И ги зеде стоначалниците и велможите, началниците народни и целиот народ на земјата и сите го придружуваа царот од домот Господов; тие минаа низ горната врата во царскиот дом и го ставија царот да седне на царскиот престол.

[21]И се веселеше целиот народ на таа земја и градот се успокои, откако Готолија ја убија со меч.

2 Летописи 24

Верниот цар Јоас го обновува храмот
(2 Цар 12,1-16)

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto

[1]Јоас беше на седум години, кога стана цар и царуваше во Ерусалим четириесет години; мајка му се викаше Цивија, од Вирсавија.

[2]Јоас правеше она што беше угодно пред очите на Господ преку сите денови на свештеникот Јодај.

[3]Јодај му зеде две жени, и тој имаше од нив синови и ќерки.

[4]Потоа Јоас намисли да го обнови домот Господов,

[5]И ги собра свештениците и левитите и им рече: „Одете по градовите на Јудеја и секоја година собирајте од сите Израелци сребро за одржување на домот на нашиот Бог, и побрзајте во таа работа.“ Но левитите не побрзаа.

[6]И царот го повика Јодај, нивниот началник, и му рече: „Зошто не бараш од левитите да го донесуваат од Јудеја и Ерусалим данокот, установен за скинијата на собранието од Мојсеј, слуга Господов, и од израелското собрание?“

[7]Бидејќи нечестивата Готолија и синовите нејзини го беа разурнале домот Божји, и сè што беше посветено на домот Господов, го беа употребиле за Вааловци.

[8]Царот заповеда, та направија ковчег и го поставија кај влезот на домот Господов, однадвор,

[9]па разгласија по Јудеја и Ерусалим да Му Го принесуваат на Господ данокот,

que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

10 Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

11 Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

12 o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

13 Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

14 Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

наложен од Мојсеј, слугата Божји, на Израелците во пустината.

10Се зарадуваа сите началници и сиот народ, па принесуваа и пуштаа во ковчежето, додека не се наполни.

11И кога левитите, пак, го донесуваа ковчежето кај царските чиновици, и тие гледаа дека има многу сребро, доаѓаше царскиот писар и повереникот на првосвештеникот, го празнеа и пак го однесуваа и го ставаа на истото место негово. Така правеа секој ден, и собраа многу сребро.

12Царот и Јодај го предаваа на надгледниците по домот Господов, и тие најмуваа каменоресци и дрводелци за обновување на домот Господов, исто така и ковачи и казанџии, за да го поправат домот Господов.

13Распоредниците работеа, и со нивните раце се изврши поправката, и го дотераа домот Божји во поранешна состојба и го поправија.

14И кога завршија сѐ, му го однесоа на царот и на Јодај останатото сребро. И направија од него садови за домот Господов, садови за служба и за сепаленици, чаши и други садови, златни и сребрени. И принесуваа сепаленици во домот Господов постојано преку сите денови на Јодај.

Укинување на реформите на Јодај

[15] Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.
[16] Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

Zacarias morto pelo rei

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.
[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

[15]Јодај откако остаре и, откако се насити од животот, умре; тој беше на сто и триесет години кога умре.
[16]Го погребаа во Давидовиот град кај царевите, бидејќи тој правеше добро во Израел – и за Бога и за домот Негов.

[17]Но по смртта на Јодај дојдоа јудејските началници и му се поклонија на царот; оттогаш царот почна да ги слуша.
[18]И го оставија домот Господов, Бог на своите предци, и почнаа да им служат на посветените дрвја и на идолите; заради тој нивен престап се подигна гневот Господов и врз Јуда и Ерусалим.

[19]Тој им испрати пророци за да ги повратат кон Господ и им сведочеа, но тие не ги послушаа.

[20]И Духот Божји го исполни Захарија, синот на свештеникот Јодај, и тој застана на возвишението пред народот и им рече: „Вака вели Господ: зошто ги прекршувате Господовите заповеди? Успех нема да имате: како што вие Го оставивте Господа, така и Тој ќе ве остави.“
[21]Тогаш се побунија против него и го убија со камења, по заповед на царот Јоас, во дворот на Господовиот дом.
[22]Царот Јоас не се сети на доброто, што му го беше направил Јодај, таткото на Захарија, а го уби синот негов. И тој умирајќи, велеше: „Нека види Господ и нека се одмазди!“

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

A conspiração contra o rei Joás
2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias
2 Reis 14.1-6

Крај на владеењето на Јоас

[23]Откако измина годината, излезе против него арамејска војска и влегоа во Јудеја и Ерусалим и ги истребија од народот сите началници народни и сиот плен, земен од нив и му го испратија на царот во Дамаск.

[24]Иако сириската војска беше дошла во мал број, Господ им предаде во рацете нивни мошне многубројна сила, затоа што Го беа оставиле Господ, Бог на нивните предци. Тие му се одмаздија и на Јоас.

[25]Кога си отидоа од него, откако го оставија во тешка болест, слугите негови направија заговор против него, заради крвта на синот на свештеникот Јодај, го убија во леглото негово и тој умре. Го погребаа во Давидовиот град, но не го погребаа во царските гробници.

[26]А заговорници против него беа: Завад, син на Амонката Шимеата, и Јехозавад, син на Моавката Шимрита.

[27]За синовите негови, за многуте про-роштва против него и за обновувањето на Божјиот дом е напишано во Книгата на царевите. Наместо него стана цар синот негов Амасија.

2 Летописи 25

Зацарувањето на Амасија
(2 Цар 14,2-6)

[1] Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

[1]Амасија се зацари на дваесет и пет години и царуваше во Ерусалим дваесет и девет години; мајка му се викаше Јехоадан, од Ерусалим.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

[2]Тој го правеше она што беше угодно пред очите на Господ, но не со полно срце.

[3] Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[3]Кога се зацврсти на царството, тој ги уби слугите свои, што го беа убиле царот, таткото негов.

[4] Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

[4]Но децата нивни не ги погуби, бидејќи е напишано во Законот, во книгата Мојсеева, каде што Господ заповедал, велејќи: да не се убиваат татковците заради децата, и децата да не бидат убивани заради татковците, туку секој треба да умре заради својот престап.

Amazias vence os edomitas

2 Reis 14.7

Војна против Едом

(2 Цар 14,7)

[5] Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

[5]Амасија ги собра Јудејците, ги нареди според племињата нивни под власта на иљадници и стотници – сите Јудејци и Венијаминовци; ги преброи од дваесет години и нагоре, и ги најде триста иљади души одбрани, кои одат во војна и држат копје и штит.

[6] Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

[6]Тој најми од Израелците уште сто иљади храбри војници за сто кикари сребро.

[7] Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

[7]Но дојде кај него човек Божји и рече: „Царе, нека не оди со тебе израелска војска, зашто Господ не е со Израелците, не е со никого од Ефремовите синови,

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo,

[8]туку оди сам, врши работа, бори се храбро во војната. Инаку, ќе те фрли

porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

[10] Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

[11] Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

[12] Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

[13] Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

[14] Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

[15] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta

Бог пред непријателот, зашто во Бога има сила и да поткрепи и да собори.“

[9]Амасија му одговори на Божјиот човек: „А што да се прави со стоте кикари, што ѝ ги дадов на израелската војска?“ Божјиот човек рече: „Господ може да ти даде повеќе од тоа.“

[10]Амасија ги оддели, – војската, која беше дошла кај него од земјата Ефремова, – да си одат во своето место. И тие се разгневија силно против Јудеја и се вратија во своето место многу налутени.

[11]Амасија пак се охрабри и го поведе народот свој, та отиде во Солената Долина и уби десет илјади синови Сеирови;

[12]и заробија десет илјади живи синовите Јудини и ги одведоа на врвот од карпата, и ги турнаа оттаму и тие сите сосема се разбија.

[13]А војската, што ја врати Амасија, за да не оди со него во војна, се растури по јудејските градови од Самарија до Веторон, во кои уби три илјади души и собра многу плен.

[14]Кога си дојде Амасија по поразот на Едомците, ги пренесе боговите на Сеировите синови, ги постави кај себеси за богови и пред нив се поклонуваше и им кадеше.

[15]Поради тоа се разгори гневот Господов против Амасија, и Тој му испрати пророк, кој му рече: „Зошто

que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

[16] Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Reis 14.8-14

[17] Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

прибегнуваш кон боговите на тој народ, кои не го избавија својот народ од раката твоја?“

[16]Додека тој говореше, царот одговори: „Зар те поставив за царски советник? Престани, за да не те убијат!“ И пророкот престана, но го рече уште ова: „Знам дека Господ решил да те погуби, бидејќи ти го направи тоа и не го послуша мојот совет.“

Војна против Израел
(2 Цар 14,8-20)

[17]Се посоветува Амасија, царот јудејски, и испрати да му кажат на израелскиот цар Јоас, син на Јоахаз, Јехуов син: „Излези да се видиме лице в лице.“

[18]Тогаш израелскиот цар Јоас испрати до јудејскиот цар Амасија да му кажат: „Трнот леванонски испратил да му кажат на кедарот леванонски: дај ја својата ќерка на синот мој за жена. Но минале диви sверови леванонски и го изгазиле тој трн.

[19]Ти велиш: ете, ги избив Едомците, – и срцето твое се возгордеа и стана премногу суетно. Седи подобро во домот свој. Зошто да се зафаќаш со опасна работа? Ќе паднеш ти, и Јудеја со тебе.“

[20]Но Амасија не послуша, бидејќи тоа беше од Бога, – за да ги предаде во раката на Јоас, заради тоа што прибегна кон едомските богови.

[21]Излезе Јоас, царот израелски, и се видоа лице в лице, тој и Амасија, цар јудејски, во Ветсамис јудејски.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá
2 Reis 14.17-20

[25] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[26] Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

[27] Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

[28] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias
2 Reis 14.21-22; 15.1-4

[22]И беа разбиени Јудејците од Израелците, и се разбегаа секој во шаторот свој.

[23]И го улови Јоас, царот израелски, Амасија, царот јудејски, син на Јоас, син на Охозија, го доведе во Ерусалим и го собори ерусалимскиот ѕид во должина од четиристотини лакти – од Ефремовите Порти до Аголните Порти;

[24]го зеде сето злато и сребро и сите садови, што беа во домот Божји, чувани од Аведар, и ризницата на царскиот дом, и заложниците, и се врати во Самарија.

[25]Амасија, син Јоасов, цар јудејски, живееше по смртта на израелскиот цар Јоас, Јоахазов син, петнаесет години.

[26]Другите Амасиеви дела, од првото, па до последното, се опишани во Книгата на царевите јудејски и израелски.

[27]Потоа, откако Амасија отстапи од Господ, направија заговор против него во Ерусалим, и тој избега во Лакиш. Испратија по него во Лакиш, и го убија таму.

[28]И го донесоа на коњи, та го погребаа кај предците негови во Јудиниот град.

2 Летописи 26

Владеењето на Озија
(2 Цар 14,21-22; 15,1-7)

[1] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[2] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[3] Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[4] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[5] Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas

[1]Сиот народ го зеде Озија, кој имаше шеснаесет години, та го постави за цар на местото на таткото негов Амасија.

[2]Тој го изгради Елат и ѝ го врати на Јудеја, откако царот, таткото негов, почина кај своите предци.

[3]Озија имаше шеснаесет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим педесет и две години; мајка му се викаше Јехолија од Ерусалим.

[4]Тој го правеше она што беше угодно пред очите на Господ, токму онака, како што правеше и татко му Амасија;

[5]се определи за Бога во дните на Захарија, кој го учеше на страхопочит кон Бога; и во оние денови, додека се обраќаше кон Господ, Бог му помагаше.

[6]Тој излезе и се судри со Филистејците и ги разруши ѕидовите на Гет, и ѕидовите на Јавнија, и ѕидовите на Ашдот; ги изгради градовите во областа Ашдот и кај Филистејците.

[7]И Бог му помагаше против Филистејците и против Арапите, што живееја во Гур-Ваал, и против Меунците.

[8]И Амонците му плаќаа данок на Озија; и се прочу името негово сè до египетските предели, зашто беше многу силен.

[9]Озија изгради кули во Ерусалим над аголните порти, над портите кон долината и на аголот, и ги зацврсти.

[10]Изгради кули и во пустината, ископа и многу кладенци, бидејќи тој имаше многу добиток, како во низините, така

campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

и во рамнината, и земјоделци и градинари по планините и на Кармил, бидејќи го сакаше земјоделството.

11 Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

11Озија имаше војска, која излегуваше во војна по одреди, според она како што беа изброени во списокот, составен од раката на писарот Јеиел, и надзирателот Маасејаху, под водството на Хананјаху, голем царски великодостојник.

12 O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

12Сите глави на семејства, храбри војници, беа на број две илјади и шестотини,

13 Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

13и под команда на раката нивна имаше воена сила триста и седум илјади и петстотини души, кои влегуваа во битка со воинствена храброст, да му помагаат на царот против непријателот.

14 Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

14И подготви Озија за нив, за целата војска, штитови и копја, шлемови и оклопи, лакови и камења за праќки.

15 Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

15Направи во Ерусалим вешто измислени машини, да стојат на кулите и аглите, за да се фрлаат со нив стрели и големи камења. И се прочу името негово далеку, зашто се беше зацврстил чудно и беше станал многу силен.

Uzias é atacado de lepra
2 Reis 15.5-7

Казна за Озија

16 Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no

16Но кога стана силен, се возгордеа срцето негово за негово загинување, и тој стана престапник пред Господ, неговиот Бог, зашто влезе во храмот

templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

Господов за да запали темјан на кадилниот жртвеник.

[17]По него отиде свештеникот Азарија и со него осумдесет Господови свештеници, одлични луѓе;

[18]тие му се противставија на царот Озија и му рекоа: „Не е твоја работа, Озија, да Му кадиш на Господ; тоа е работа на свештениците, синови Аронови, посветени за кадење; излези од светилиштето, зашто направи престап, и тоа нема да ти биде за чест пред Господ Бог!“

[19]Се налути Озија, – а во раката негова имаше кадилница за кадење, и кога се налути на свештениците, се појави лепра на челото негово, пред лицето на свештениците во домот Господов, при кадилниот жртвеник.

[20]Го погледна првосвештеникот Азарија и сите свештеници; и ете, имаше лепра на челото негово. Го принудија да излезе оттаму, па и самиот тој брзаше да се оддалечи, зашто го порази Господ.

[21]И остана лепрозен царот Озија до денот на смртта своја, и живееше во посебна куќа и беше отстранет од домот Господов. А Јотам, неговиот син, управуваше над царскиот дом и му судеше на народот во земјата.

[22]Другите дела Озиеви, од првите и до последните, ги опишал пророкот Исаија, син Амоцов.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão
2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

[3] Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

[4] Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

[5] Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

[6] Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

[7] Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que

[23]И почина Озија кај своите предци, и го погребаа кај предците негови во полето кај царските гробници, зашто велеа, тој е лепрозен. А наместо него стана цар синот негов Јотам.

2 Летописи 27

Владеењето на Јотам во Јудеја
(2 Цар 15,32-38)

[1]Јотам беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и цареше во Ерусалим шеснаесет години; мајка му се викаше Јеруш а, Садокова ќерка.

[2]Тој го правеше она што Му беше угодно на Господ, токму онака како што правеше Озија, таткото негов, само што не влегуваше во Господовиот храм, а народот сè уште грешеше.

[3]Тој ја изгради и горната врата на домот Господов и изгради многу нешто на ѕидот Офел;

[4]изгради и градови во јудејската планина, а во горите изгради дворци и кули.

[5]Тој војуваше со царот на Амонците и го победи, и Амонците му дадоа во таа година сто кикари сребро и десет илјади мери пченица и десет илјади мери јачмен. Тоа му го даваа Амонците и во втората и третата година.

[6]Затоа Јотам беше толку силен, бидејќи ги управуваше патиштата свои пред Господ, својот Бог.

[7]Другите дела на Јотам и сите негови војни и однесување се опишани во

tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

8 Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

9 Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz
2 Reis 16.1-4

1 Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

2 Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

3 Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

4 Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

5 Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi

Книгата на царевите израелски и јудејски.

8Тој беше на дваесет и пет години кога стана цар, а царуваше шеснаесет години во Ерусалим.

9И почина Јотам кај своите предци, и го погребаа во Давидовиот град. И на негово место се зацари синот негов Ахаз.

2 Летописи 28

Владеењето на безбожниот цар Ахаз во Јудеја
(2 Цар 16,1-4)

1Ахаз беше на дваесет години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим шеснаесет години; и тој не го правеше угодното во очите Господови, како што правеше неговиот предок Давид;

2тој одеше по патот на израелските цареви, и дури направи излеани кипови на Вааловци;

3и тој кадеше во долината на Хиномовите синови, и ги протеруваше низ огин синовите свои, според гнасотиите на оние народи, кои Господ ги прогони пред лицето на израелските синови;

4принесуваше жртви и кадеше по оброчиштата и по ридовите и под секое разгрането дрво.

Војна со Арам и Израел
(2 Цар 16,5)

5Затоа Господ, неговиот Бог, го предаде во рацете на арамејскиот цар, и Арамејците го разбија и му зедоа многу заробеници, кои ги одведоа во Дамаск. Беше предаден и во рацете на

entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

6 Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

7 Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

8 Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

9 Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

10 Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

11 Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

12 Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias,

израелскиот цар, и тој му нанесе голем пораз.

6Факиј, син Рамалиев уби во еден ден сто и дваесет илјади Јудејци, храбри војници, затоа што Го беа оставиле Господ, Бог на нивните предци.

7А Зихриј, силен јунак од Ефремците, го уби Маасејаху, царевиот син, и Азрикам, началник на дворот, и Елкана, втор по царот.

8И зедоа синовите израелски од браќата свои, Јудејците, двесте илјади жени, синови и ќерки; ограбија и многу плен од нив, и го однесоа ограбеното во Самарија.

Пророкот Одед

9Таму имаше пророк Господов, по име Одед. Тој излезе пред војската, која одеше во Самарија, и им рече: „Ете, Господ, Бог на предците ваши, во гневот Свој против Јудејците, ги предаде во ваша рака, и вие ги избивте со таква јарост, која стигна до небесата.

10И сега мислите да ги направите синовите на Јуда и Ерусалим ваши робови и робинки. А зар немате и вие вина пред Господ, вашиот Бог?

11Затоа послушајте ме, и вратете ги заробениците, што сте ги заробиле од браќата свои, зашто пламенот на гневот Господов е на вас.“

12И некои од началниците на синовите Ефремови: Азарија, син Јоананов, Варахија, син Мешилемотов, Езекија,

filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

13 e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

14 Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

15 Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

Acaz pede socorro aos assírios
2 Reis 16.5-9

16 Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

17 Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

18 Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

син Салумов, и Амаса, син Хадлаев, застанаа спроти оние што доаѓаа од војна.

13И им рекоа: „Не доведувајте ги заробениците тука, зашто би згрешиле пред Господ. Зар мислите да придодадете уште кон гревовите наши и кон престапите наши? Нашата вина е голема, и пламенот на гневот Господов е врз Израел.“

14И вооружените ги оставија заробениците и пленот кај воените началници и пред целото собрание.

15И станаа споменатите по име мажи, ги зедоа заробениците, и сите што беа голи ги облекоа од ограбеното – ги облекоа и ги обуја, и ги нахранија, и ги напоија, и ги помазаа со масло, и ги качија на магариња сите слаби, и ги испратија во Ерихон, град на палмите, кај браќата нивни, и се вратија во Самарија.

Ахаз бара помош од Асирија
(2 Цар 16,7-9)

16Во тоа време царот Ахаз ги замоли асирските цареви да му помогнат,

17зашто Едомците уште напаѓаа и мнозина убија и заробија во Јудеја.

18А Филистејците се раширија по градовите во низината и во јужна Јудеја и го презедоа Ветсамис и Ајалон, Гедерот и Сохо со потчинетите му градови. Тимна со потчинетите ѝ градови

и Гимзо со потчинетите му градови, и се населија таму.

19 Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

19Така ја понижи Господ Јудеја поради Ахаз, царот јудејски, зашто тој ја разврати Јудеја и тешко грешеше пред Господ.

20 Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

20И дојде кај него асирскиот цар Тил-гат-Пилнесер, но му беше од штета, наместо да му помогне,

21 Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

21зашто Ахаз ги зеде ризниците од домот Господов, од царскиот дом и од началниците, и сè му даде на асирскиот цар, но и тоа не му помогна.

A idolatria de Acaz
2 Reis 16.10-16

Гревовите на Ахаз

22 No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

22И во таа притеснета положба тој продолжуваше да прави беззаконија пред Господ, таков беше царот Ахаз;

23 Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

23им принесуваше жртви на дамаските богови, мислејќи дека тие го поразија, па велеше: „Боговите на арамејските цареви им помагаат; ќе им принесам жртва, тие и мене ќе ми помогнат.“ Но тие му беа за пропаст и нему и на целиот Израел.

24 Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

24Ги собра Ахаз садовите на домот Божји и ги разби, ја затвори вратата на домот Господов и си изгради жртвеници по сите агли на Ерусалим,

25 Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

25по сите градови Јудини направи оброчишта, за да кади на туѓи богови, и Го дразнеше Господ, Бог на своите предци.

A morte de Acaz
2 Reis 16.19-20

[26] Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[27] Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

[26]Другите дела и сите негови постапки, од првите па до последните, се опишани во Книгата на царевите јудејски и израелски.

[27]И почина Ахаз кај своите предци, и го погребаа во градот, во Ерусалим, но не го внесоа во гробниците на израелските цареви. Наместо него стана цар синот негов Езекија.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo

2 Reis 18.1-3

[1] Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

[3] No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

[4] Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

2 Летописи 29

Владеењето на царот Езекија во Јудеја

(2 Цар 18,1-3)

[1]Езекија стана цар на дваесет и пет години, и царуваше во Ерусалим дваесет и девет години; мајка му се викаше Авија, Захариева ќерка.

[2]Тој го правеше она што беше угодно пред очите Господови, токму онака како и неговиот предок Давид.

Очистување на храмот

[3]Уште во првата година на царувањето свое, во првиот месец, тој ги отвори вратите на домот Господов и ги обнови;

[4]и им заповеда на свештениците и левитите да дојдат, ги собра на источниот плоштад

[5]и им рече: „Послушајте ме, левити! Сега осветете се, осветете го и домот на Господ, Бог на предците ваши; исфрлете ја нечистотијата од светилиштето.

[6]Зашто предците наши постапуваа неугодно пред очите на Господ, нашиот Бог, Го оставија, го одвратија лицето свое од Господовото живеалиште, Му свртеа грб,

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

Os levitas purificam o templo

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

[13] dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

[15] Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem

[7]ја затворија вратата на притворот, ги угаснаа светилниците, не палеа кадило и не принесуваа сепаленици во светилиштето на израелскиот Бог.

[8]И гневот Господов беше врз Јудеја и врз Ерусалим, и Тој ги предаде на презир, на опустошување и на потсмев, како што гледате со очите свои.

[9]Ете, предците наши паднаа под меч, а синовите наши, и ќерките наши, и жените наши затоа се во плен во туѓа земја досега.

[10]И сега имам на срце да склучам завет со Господ, Бог Израелов, та да го отстрани од нас пламенот на гневот Свој.

[11]Деца мои! Не бидете небрежни, зашто Господ ве избра за да стоите пред лицето Негово, да Му служите и да Му бидете служители и да кадите.“

[12]Тогаш станаа левитите: Маат, синот Амасаев, и Јоил, синот Азариев – од синовите Каатови; и од синовите Мерариеви: Кис, синот Авдиев, и Азарија, синот Јехалелелов; и од племето Гирсоново: Јоах, синот на Зима, и Еден, синот Јоахов;

[13]и од синовите Елицафанови: Шимри и Јеиел; и од синовите Асафови: Захарија и Матанија;

[14]и од синовите Емanови; Јехиил и Шимеј; и од синовите Једутунови: Шемаја и Узиил.

[15]Тие ги собраа браќата свои, се осветија и отидоа по заповед на царот да

do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

[16] Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.

[17] Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

[18] Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

[19] Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

Ezequias restabelece o culto de Deus

[20] Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

[21] Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de

го очистат домот Господов, според словото Господово.

[16]Свештениците влегуваа внатре во домот Господов, за да го очистат, и сето нечисто, она што го најдоа во храмот Господов, го изнесоа во дворот на домот Господов, а левитите го зедоа тоа да го изнесат надвор кон потокот Кедрон.

[17]И почнаа да осветуваат на првиот ден од првиот месец, и на осмиот ден на истиот месец влегоа во тремот Господов; го осветуваа домот Господов осум дена и на шеснаесеттиот ден од првиот месец завршија.

Повторно осветување на храмот

[18]Тогаш дојдоа во домот кај царот Езекија и рекоа: „Го исчистивме домот Господов и жртвеникот за сепаленици, и сите негови садови, и трпезата за принесените лебови, и сите нејзини садови;

[19]сите садови што беше ги зафрлил царот Ахаз во текот на царувањето свое, во своето беззаконие, ги приготвивме и осветивме; ете, тие се пред Господовиот жртвеник.“

[20]Утредента рано царот Езекија стана, ги собра градските началници и отиде во домот Господов.

[21]И дотера седум телиња, седум овни, седум јагниња и седум козли – да ги принесат како жртва за грев, за царството, за светилиштето и за Јудеја; и им заповеда на свештениците, синови

Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

22 Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

23 Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

24 Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

25 Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

26 Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

27 Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

28 Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas

Аронови, да принесат сепаленици врз Господовиот жртвеник.

22И ги заклаа телците, а свештениците зедоа крв и го поросија жртвеникот; ги заклаа овните и го поросија со крв жртвеникот; ги заклаа јагнињата и го поросија со крв жртвеникот.

23Ги дотераа и козлите, кои беа жртва за грев, пред царот и собранието, и тие ги положија врз нив рацете свои.

24Свештениците ги заклаа и го исчистија со нивната крв жртвеникот, за да се простат гревовите на целиот Израел, зашто царот беше заповедал да се принесе сепалинца и жртва за грев за целиот Израел.

25И постави левити во домот Господов со кимвали, харфи и лири, според наредбите на Давид и Гад, царскиот јасновидец, и на пророкот Натан, бидејќи таа заповед беше дадена од Господ преку пророците Негови.

26И застанаа левитите со Давидовите свирки и свештениците со труби.

27Тогаш Езекија заповеда да принесат сепаленица врз жртвеникот. И кога почнаа да ја принесуваат сепаленицата, почна пеење на Господ со звуци на трубите и свирките на Давид, царот израелски.

28И целото собрание се молеше, пејачите пееја и трубите трубеа, сè додека не се изврши сепаленицата.

soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

[29] Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

[30] Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

[31] Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

[32] O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[29]А кога заврши сепаленицата, царот и сите, што беа кај него, се наведнаа и се поклонија.

[30]Царот Езекија и началниците им рекоа на левитите да Го слават Господа со зборовите на Давид и јасновидецот Асаф; тие славеа со радост и се наведнуваа и се поклонуваа.

[31]Продолжи Езекија и рече: „Сега вие Му се посветивте на Господ: пристапувајте и принесувајте жртви и благодарствени приноси во домот Господов.“ И целото собрание почна да принесува жртви и благодарствени приноси, а секој кој имаше срдечна желба принесуваше и сепаленици.

[32]А бројот на сепалениците, што собранието ги донесе, изнесуваше: седумдесет волови, сто овни, двесте јагниња – сето тоа за сепаленица на Господ.

[33]Други свештени жртви имаше: шестотини глави крупен добиток и три илјади ситен добиток.

[34]Но свештениците беа малку и не можеа да ги одерат кожите од сите сепаленици, па им помагаа браќата нивни левитите, додека се сврши работата и додека се осветија другите свештеници, зашто левитите беа поусрдни во желбата да се посветат, отколку свештениците.

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

[36] Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

[35]А притоа имаше многу сепаленици со масни меса од жртвите за помирување и со преливи врз сепаленицата. Така беше обновено служењето во домот Господов.

[36]И се радуваше Езекија и целиот народ, поради тоа што Бог така го расположи народот, бидејќи тоа стана неочекувано.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

[1] Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

[2] Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

[3] (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

[4] Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

[5] e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

2 Летописи 30

Подготовки за празникот Пасха

[1]Езекија испрати гласници по целата земја израелска и Јудеја, а напиша и писма до Ефрем и племињата на Манасија, да дојдат во домот Господов во Ерусалим, за да прослават Пасха на Господ, Бог Израелов.

[2]А царот и началниците и целото собрание во Ерусалим решија да прослават Пасха на вториот месец,

[3]бидејќи не можеа да ја прослават кога ѝ беше времето, зашто уште немаше доволен број осветени свештеници, па и народот не се беше собрал во Ерусалим.

[4]Тоа му се допадна на царот и на целото собрание.

[5]И решија да разгласат по цел Израел, од Вирсавија до Дан, да отидат во Ерусалим да Му направат Пасха на Господ, Бог Израелов, зашто одамна не ја беа правеле, како што е наредено.

[6] Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

[7] Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

[8] Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

[9] Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

[10] Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

[11] Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

[6]И тргнаа гласници со писма од царот и од началниците негови по целата земја израелска и Јудеја, и по заповед на царот велеа: „Деца израелски! Обратете се кон Господ, Бог Авраамов, Исаков и Израелов, и Тој ќе се сврти кон оние, што се унесреќени меѓу вас од раката на асирските цареви.

[7]И не бидете како предците ваши и браќата ваши, кои постапуваа беззаконо пред Господ, Бог на вашите предци, и Тој ги предаде за истребување, како што гледате.

[8]Сега не бидете тврдоглави како вашите предци, покорете Му се на Господ и доаѓајте во светилиштето Негово, кое Тој го освети засекогаш; служете Му на Господ, нашиот Бог, и Тој ќе го отстрани од вас пламенот на Својот гнев.

[9]Кога ќе се обратите кон Господ, браќата ваши и децата ваши ќе најдат милост кај оние, што ги заробиле, и ќе се вратат во оваа земја; зашто Господ, Бог наш, е благ и милосрден и нема да го сврти лицето од вас, ако се обратите кон Него.“

[10]Гласниците одеа од град во град по земјата Ефремова и Манасиева, сè до Завулоновата, но им се смееја и се подбиваа со нив.

[11]Само некои од коленото Асирово, Манасиево и Завулоново се понизија и дојдоа во Ерусалим.

[12] Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

[12]А над Јудеја беше раката Божја, та им даде еднодушност, за да ја исполнат заповедта на царот и началниците, според словото Господово.

Празнување на Пасхата

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[13]И се собра во Ерусалим многу народ, за да го празнуваат празникот на Бесквасниците пред вториот месец: собранието беше многубројно.

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[14]Па станаа и ги растурија жртвениците, што беа во Ерусалим, и сè, врз кое кадеа на идолите, испокршија и го фрлија во потокот Кедрон,

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[15]го заклаа пасхалното јагне на четиринаесеттиот ден од вториот месец. Свештениците и левитите, посрамени, се осветија и принесоа сепаленица во домот Господов,

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[16]и застанаа по своите места, според уредбата своја, по законот на Мојсеј, Божјиот човек. Свештениците оросуваа со крв, земајќи ја од рацете на левитите.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[17]А бидејќи во собранието имаше мнозина кои не се беа осветиле, тогаш, наместо тие нечистите, го колеа пасхалното јагне левитите, за да го посветат на Господ.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[18]Мнозина од народот, повеќето од племето Ефремово и Манасиево, Исахарово и Завулоново, не се очистија; но и тие јадеа Пасха, непрописно.

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que

[19]Но Езекија се помоли за нив и рече: „Благиот Господ да му прости на секого, кој го расположил срцето свое да Го бара Господ Бог, Бог на своите предци, макар и без свештено очистување.“

[20]И Господ го послуша Езекија и му прости на народот.

[21]Така синовите Израелови, кои беа во Ерусалим, го извршија празникот на Бесквасниците седум дена со голема веселба; секој ден левитите и свештениците Го славеа Господа со свирки, нагласени за славословување на Господ.

[22]И говореше Езекија според срцето на сите левити, кои знаеја добро да Му служат на Господ. И ја јадеа празничната жртва седум дена, принесувајќи свечени жртви и славејќи Го Господ, Бог на своите предци.

Празнувањето продолжува

[23]И целото собрание реши да празнува уште седум дена, и ги поминаа тие седум дена во веселба,

[24]зашто Езекија, цар јудејски, дотера за собраните илјада телиња и десет илјади ситен добиток, кнезовите му подарија на собранието илјада телиња и десет илјади ситен добиток; тогаш веќе се осветија голем број свештеници.

[25]И се веселеа сите собрани од Јудеја, свештеници и левити, и целото собрание, надојдено од Израел, и дојденците што беа дошле од израелската земја и кои живееја во Јудеја.

vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[26]И стана голема веселба во Ерусалим, зашто од дните на Соломон, син Давидов, цар израелски, не се случи такво нешто во Ерусалим.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

[27]Тогаш станаа свештениците и левитите и го благословија народот; и нивниот глас беше чуен од Господ, и молитвата нивна се вознесе до небесата, во светото Негово живеалиште.

2 Crônicas 31

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da

2 Летописи 31

Езекија го обновува верскиот живот

[1]Откако заврши сето тоа, сите Израелци што се најдоа таму, отидоа по јудејските градови, та ги испокршија идолите, ги исекоа посветените дрвја, ги разрушија оброчиштата и жртвениците докрај по целата Јудеја и во земјата Венијаминова, Ефремова и Манасиева. Потоа се вратија сите синови Израелови, секој на својот имот, во градовите свои.

[2]И нареди Езекија свештенички и левитски смени, според распределбата нивна, секој кај својата работа, свештеничка и левитска, кај сепаленица и кај помирителни жртви, за служба, за фалење и славословие, кај вратата на домот Господов.

[3]И определи царот дел од имотот свој за сепаленици; за утрински и вечерни сепаленици, за сепаленици во саботите

tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou

според новомесечијата и празниците, како што е запишано во законот Господов.

[4]Му заповеда уште на народот во Ерусалим, да им дава одредена издршка на свештениците и левитите, за да бидат ревносни во законот Господов.

[5]Кога се разгласи таа заповед, синовите израелски издонесоа многу големи количества: жито, вино, масло, мед и секакви полски производи; донесоа уште десеток од сè во изобилство.

[6]Израелците и Јудејците што живееја по јудејските градови, исто така донесоа десеток од крупниот и ситниот добиток и десеток од жртвите, посветени на нивниот Господ Бог; и ги ставија на купови.

[7]Почнаа во третиот месец да натрупуваат купови, и завршија во седмиот месец.

[8]И дојдоа Езекија и кнезовите и видоа купишта, Го благословија Господа и народот Негов Израел.

[9]Тогаш ги праша Езекија свештениците и левитите за тие купишта.

[10]Му одговори Азарија, првосвештеник од домот Садоков, и рече: „Откако почнаа да носат приноси во домот Господов, јадевме до наситување и пак остана многу, зашто Господ го благослови народот Свој. Ова големо множество е остаток.“

ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[11]Тогаш Езекија заповеда да подготват соби во домот Господов. И тие подготвија.

[12]И ги внесоа таму приносите, десетоците и жртвите со голема точност. Настојник кај нив беше левитот Конанјаху, а братот негов Шимеј го држеше второто место.

[13]А Јехиил, Азазија, Нахат, Асаил, Јеримот, Јозавад, Елиил, Јисмахија, Маат и Ванеја беа надзорници под управа на Конанјаху и неговиот брат Семеј – по наредбата на царот Езекија и Азарија, началникот на Божјиот дом.

[14]Кореј, синот на Јимнин, левит, вратар на источната страна, беше кај доброволните приноси на Бога, за да го разделува принесеното на Господ и најважните осветени предмети.

[15]Под негова управа беа: Еден, Минијамин, Јешуа, Шемаја, Амарија и Шеханија во свештеничките градови, на кои им беше наложено да раздаваат делови на браќата свои подеднакво, како на големите, така и на малите, според нивните редови –

[16]освен на оние кои се внесени во родословието, – на сите машки од три години и нагоре, на сите, што одат во домот Господов за секојдневните работи, – за службата нивна, според должностите нивни и според редовите нивни.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

[17]Запишувањето на свештениците беше според нивните татковски домови, на левитите од дваесет години и нагоре, според должностите нивни според редовите нивни.

[18]Свештениците беа запишани во списокот со сите нивни малолетни деца, со жените нивни, синовите нивни и ќерките нивни, сето општество, бидејќи тие со целосна верност ѝ се посветија на свештената служба.

[19]А за синовите Аронови, свештеници во селата околу градовите нивни, во секој град беа поставени мажи определени да ги раздаваат деловите на секое машко кај свештениците и на сите, запишани во списокот кај левитите.

[20]Еве што направи Езекија по цела Јудеја; тој го правеше, она што е добро и право и вистинито пред Господ, својот Бог.

[21]И во сѐ она, што го преземаше за да му служи на Божјиот дом и да го запази законот и заповедите, мислејќи на својот Бог, тој се трудеше од сѐ срце, и имаше успех.

2 Летописи 32

Нападот на асирскиот цар Сенахирим и неговата пропаст

(2 Цар 18,13-37; 19,14-19, 35-37; Ис 36,1-22; 37,8-38)

[1]По таквите дела и таквата верност дојде Сенахирим, царот асирски, навлезе во Јудеја, ги опседна

утврдените градови со намера да ги освои.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[2]Кога виде Езекија дека Сенахирим дошол со цел да војува против Ерусалим,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[3]реши со началниците и со своите силни луѓе да ги затвори сите извори на вода надвор од градот; и тие му помогнаа.

[4] Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

[4]Се собра многу народ и ги затрупаа сите извори и потокот, кој течеше низ земјата, велејќи: зошто кога ќе дојде асирскиот цар, да најде многу вода?

[5] Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

[5]И се утврди Езекија, ги поправи сите срушени ѕидови и ги издигна до кулата, а надвор изгради друг ѕид, го утврди Мило во Давидовиот град и изработи многу оружје и штитови.

[6] Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

[6]Постави воени началници над народот и ги собра кај себе на плоштадот кај градските порти, па им говореше од срце, велејќи:

[7] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

[7]„Бидете тврди и храбри, не страхувајте и не плашете се од асирскиот цар и од сето множество, кое е со него, зашто со нас има повеќе, отколку со него;

[8] Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

[8]со него е рака човечка а со нас е Господ, Бог наш, за да ни помага и да се бори во битките наши.“ И народот се охрабри од зборовите на Езекија, царот јудејски.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

[9] Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

[10] Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[12] Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

[13] Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

[14] Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

[15] Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

[9]Потоа асирскиот цар Сенахирим испрати свои слуги во Ерусалим, – кога тој лично беше во Лакиш, и сета негова сила со него, – до јудејскиот цар Езекија и до сите Јудејци во Ерусалим, да кажат:

[10]„Вака вели Сенахирим, царот асирски: ‚на што се надевате и седите во Ерусалим опседнати?‘

[11]Зар Езекија не ве мами, за да ве предаде на смрт од глад и жед, кога ви вели: ‚Господ, Бог наш, ќе нѐ спаси од раката на асирскиот цар?‘

[12]Зар тој Езекија не ги премавна светилиштата Негови и жртвениците Негови и им рече на Јудејците и на Ерусалим: пред еден жртвеник поклонувајте се и врз него кадете!

[13]Зар не знаете, што направив јас и предците мои со сите земни народи? Можеа ли боговите на земните народи да ја спасат земјата своја од раката моја?

[14]Кој од сите богови на народите, што моите предци ги истребија, можеше да го спаси својот народ од раката моја? Ќе може ли и вашиот Бог да ве спаси вас од раката моја?

[15]А сега, нека не ве мами Езекија и да не ве заведува така; не верувајте му; ако ниту еден бог на ниту еден народ и царство не беше во состојба да го спаси народот свој од раката моја и од раката на предците мои, тогаш и вашиот Бог нема да ве спаси вас од раката моја.“

[16] Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

[17] Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

[18] Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

[19] Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

[20] Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

[21] Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

[22] Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

[16]И уште многу говореа слугите негови против Господ Бог и против Езекија, Неговиот слуга.

[17]Тој напиша писмо, во кое Го хулеше Господ, Бог Израелов, и говореше против Него вакви зборови: „Како што боговите на земните народи не ги спасија своите народи од раката моја, така и Езекиевиот Бог нема да го спаси Својот народ од раката моја.“

[18]И викаа со силен глас на јудејски јазик кон народот во Ерусалим, кој беше по ѕидовите, за да го заплашат и исплашат, та да го преземат градот.

[19]И говореа за Бога на Ерусалим, како за боговите на земните народи, – дело на човечки раце.

[20]Тогаш царот Езекија и пророкот Исаија, синот Амоцов, се помолија и кренаа глас кон небото.

[21]И Господ испрати ангел, кој ги погуби сите јунаци, главниот началник и началниците на војската на асирскиот цар, и тој се врати посрамен во земјата своја. И кога дојде во домот на својот бог, таму го убија со меч оние кои беа излезени од неговите бедра.

[22]Така го спаси Господ Езекија и ерусалимските жители од раката на асирскиот цар Сенахирим и од рацете на сите, и ги пазеше насекаде.

[23] Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

[24] Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

[25] Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

[26] Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

[27] Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

[28] também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e

[23]Тогаш мнозина почнаа да Му донесуваат дарови на Господ во Ерусалим и скапи работи на јудејскиот цар Езекија. И тој се издигна потоа во очите на сите народи.

Болеста на Езекија

(2 Цар 20,1-3, 12-19; Ис 38,1-3; 39,1-8)

[24]Во тие дни се разболе Езекија до смрт. И Му се помоли на Господ, и Тој послуша и му даде знак.

[25]Но Езекија не Му благодари за направените му добрини, зашто срцето негово се возгордеа. Затоа гневот Божји падна врз него, врз Јудеја и врз Ерусалим.

[26]Но штом Езекија се понизи поради горделивоста во срцето негово, – тој и ерусалимските жители, – гневот Господов не падна врз нив во Езекиевите денови.

[27]Езекија имаше многу големо богатство и слава; си направи ризници за сребро и злато и за скапоцени камења, како и за благопријатни мириси, штитови и секакви скапи садови;

[28]и одделни простории за земни производи: жито, вино и масло, и трла за секаков добиток и огради за стада.

[29]Си изгради и градови. А стада од ситен и крупен добиток имаше многу, зашто Бог му беше дал многу голем имот.

[30]Тој, пак, Езекија, го затвори горниот проток на Гионските води и го насочи

as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

A morte de Ezequias
2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés
2 Reis 21.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado,

удолу, западно од Давидовиот град. И во секоја своја работа Езекија беше успешен.

[31]Само кај пратениците на вавилонските цареви, што беа испратени до него да прашаат за едно чудо, што се случило на земјата, Господ го остави, за да го испита и да открие сè, што му беше во срцето.

Крај на владеењето на Езекија
(2 Цар 20,20-21)

[32]Другите дела на Езекија и неговите добри дела се опишани во видението на пророкот Исаија, синот Амоцов, и во Книгата за царевите јудејски и израелски.

[33]Почина Езекија кај своите предци, и го погребаа погоре од гробиштата на Давидовите потомци, а по неговата смрт сите Јудејци и жители ерусалимски му укажаа почест. И на негово место се зацари синот негов Манасија.

2 Летописи 33

Царот Манасија и неговото беззаконие
(2 Цар 21,1-9)

[1]Манасија беше на дванаесет години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим педесет и пет години.

[2]Тој го правеше она што не беше угодно пред очите Господови, поведувајќи се по гадотиите на народите, кои Господ ги беше прогонил од лицето на синовите Израелови.

[3]Изгради пак идолски светилишта, што ги беше урнал таткото негов Езекија,

levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

им издигна жртвеници на Вааловци, подигна млади шуми и се поклонуваше на целото небеско воинство и му служеше;

4 Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

4изгради жртвеници и во Господовиот дом, за кој Господ беше рекол: „Во Ерусалим вечно ќе престојува името Мое.“

5 Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

5Изгради и жртвеници на целото небеско воинство во двата трема на Господовиот дом.

6 queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

6Тој ги преведуваше преку оган синовите свои во долината на Хиномовиот син, гаташе, вражаше и маѓепсуваше; и повика извикувачи на мртви и волшебници: тој правеше многу лоши работи пред очите на Господ, за да Го разгневи.

7 Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

7Направи уште и извајан идол и го постави во Господовиот дом, за кој Бог му беше рекол на Давид и на синот негов Соломон: „Во тој дом и во Ерусалим, што го избрав меѓу сите племиња израелски, ќе го положам името Свое засекогаш;

8 e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

8и нема да оставам во иднина да излезе ногата израелска од таа земја, што ја утврдив за нивните предци, само ако тие се потрудат да го прават сè она, што сум им го заповедал во целиот закон и наредбите и заповедите, дадени преку раката Мојсеева.“

9 Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior

9Но Манасија ја доведе Јудеја и ерусалимските жители дотаму, што постапуваа полошо и од оние народи,

do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O cativeiro de Manassés e sua oração

10 Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

11 Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

12 Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

13 fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

14 Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

15 Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

16 Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

што Господ ги истреби од пред лицето на израелските синови.

Манасија се кае

10Господ му говореше на Манасија и на луѓето негови, но тие не послушаа.

11Затоа Господ ги испрати против нив военоначалниците на асирскиот цар, кои го оковаа Манасија во окови, го врзаа со вериги и го одведоа во Вавилон.

12И во таа тешка неволја тој почна да Го моли Господа, својот Бог, и длабоко се понизи пред Бога на своите предци.

13Му се помоли Нему, и Бог се приклони кон него, ја чу молбата негова и го врати во Ерусалим во царството негово. И разбра Манасија дека Господ е Бог.

14Потоа тој изгради надворешен ѕид на Давидовиот град, западно од Гион, по долот и до влезот на Рибните Порти, и околу Офел и го издигна високо. Потоа постави воени началници по сите утврдени градови во Јудеја,

15ги отстрани туѓите богови, идолот од Господовиот дом и сите идолски светилишта, што ги беше изградил во горату на Господовиот дом и во Ерусалим, ги исфрли надвор од градот.

16Го обнови жртвеникот Господов и принесе на него жртви, помирителни и благодарствени, и им порача на Јудејците да Му служат на Господ, Бог Израелов.

Крај на владеењето на Манасија

(2 Цар 21,17-18)

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

A morte de Manassés
2 Reis 21.17-18

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom
2 Reis 21.19-26

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[23] Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

[17]Но народот уште принесуваше жртви по идолските светилишта, но и на Господ, Својот Бог.

[18]Другите дела Манасиеви, молитвата негова кон својот Бог и зборовите на јасновидците, кои му говореа од името на Господ, Бог Израелов, се наоѓаат во Книгата за царевите израелски.

[19]И молитвата негова, и тоа, што Господ се приклони кон него, и сите негови гревови и беззаконија, и местата, по кои беше издигнал жртвеници и поставил ликови на Ашера и идоли, пред да се понизи, опишани се во записите на Хазај.

[20]И почина Манасија кај своите предци, и го погребаа во домот негов. А на негово место се зацари синот негов Амон.

Јудејскиот цар Амон
(2 Цар 21,19-26)

[21]Амон беше на дваесет и две години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим две години.

[22]И тој го правеше она што не беше угодно пред очите Господови така, како што го правеше тоа татко му Манасија: на сите идоли, што ги беше направил татко му Манасија, Амон им принесуваше жртва и им служеше.

[23]И не се понизи пред Господ, како што се понизи таткото негов Манасија; напротив, Амон ги наголеми гревовите свои.

[24] Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

[25] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias
2 Reis 22.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

A purificação do templo e do culto
2 Reis 23.4-20

[3] Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

[4] Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[24]Слугите негови се побунија против него и го убија во домот негов.

[25]Но народот во земјата ги изби сите оние, што беа во бунтот против царот Амон, и место него народот на таа земја го избра за цар синот негов Јошија.

2 Летописи 34

Обновата за владеењето на царот Јошија
(2 Цар 22,1-2)

[1]Јошија имаше осум години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим триесет и една година.

[2]Тој го правеше она што беше угодно пред очите Господови, одеше по патиштата на својот предок Давид и не скршнуваше ни лево ни десно.

Чистка на идолските светилишта

[3]На осмата година од царувањето свое, бидејќи уште беше момче, почна да Го бара Бога на својот предок Давид, а во дваесеттата година почна да ја чисти Јудеја и Ерусалим од идолските светилишта, од посветените дрвја и од изваjаните и излеаните идоли.

[4]Зашто пред лицето негово ги разрушија жртвениците на Вааловци и идолите, што се издигаа над нив; ги исече посветените дрвја, а извајаните и излеаните идоли ги скрши и разби во прав, растурајќи ги по гробовите на оние, што им беа принесувале жртви;

[5]коските на жреците ги изгоре врз нивните жртвеници, ја исчисти Јудеја и Ерусалим.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

O rei repara o templo
2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e

[6]Во градовите на Манасија, Ефрем и Симеон, дури до коленото Нефталимово, и во нивните опустошени околини,

[7]тој ги собори жртвениците и посветените дрвја, ги разби во прав ликовите и ги скрши сите идоли по целата израелска земја, и се врати во Ерусалим.

Пронајдена Книгата на Законот Господов
(2 Цар 22,3-20)

[8]На осумнаесеттата година од царувањето свое, откако беше исчистена земјата и Божјиот дом, тој го испрати Сафан, синот Ацалиев, Маасејаху, градоначалникот, и Јоах, син Јоахазов, писар, за да го обноват домот на Господ, нивниот Бог.

[9]Тие отидоа кај првосвештеникот Хелкија и го предадоа принесеното во Божјиот дом, што го беа собрале левитите, стражари кај прагот, од рацете на Манасија, Ефрем, од сите други Израелци, од синовите на Јуда и на Венијамин и од жителите ерусалимски.

[10]Го дадоа тоа во рацете на надгледниците, одредени во домот Господов, да го раздаваат на работниците, што ќе работат во Господовиот дом на поправката и обновувањето на домот.

[11]И тие им раздаваа на дрводелците и ѕидарите, за да купуваат делкани камења и дрвја за врски и за покривање

para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

на зградите кои јудејските цареви ги беа разрушиле.

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

[12]Тие луѓе чесно ја вршеа својата работа, а за надзорници над нив беа поставени Јахат и Авдија, левити од Мерариевите синови, и Захарија и Мешулам од Каатовите синови, и сите левити, што умееја да свират на музички направи.

[13] Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

[13]Тие беа одредени над носачите и ги надгледуваа сите работници кај секоја работа: а другите левити беа и писари, и надгледници, и вратари.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Reis 22.8-10

[14] Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[14]Кога го вадеа среброто, што беше принесено во Господовиот дом, свештеникот Хелкија ја најде Книгата на Законот Господов, даден преку Мојсеевата рака.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[15]Проговори Хелкија, па му рече на писарот Сафан: „Ја најдов Книгата на Законот во домот Господов.“ Хелкија му ја даде книгата на Сафан.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[16]А Сафан ја однесе книгата кај царот и притоа му ја донесе на царот оваа вест: „Твоите слуги вршат сè што им е таму наредено.“

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[17]Го истурија среброто, што се наоѓаше во домот Господов, и го предадоа во рацете на надгледниците и во рацете на работниците.

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

[18]Писарот Сафан му јави уште на царот и рече: „Оваа книга ми ја даде свештеникот Хелкија.“ И Сафан ја прочита пред царот.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[19]Кога ги чу царот зборовите на законот, ја раскина својата облека.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[20]И му заповеда царот на Хелкија и на Ахикам, син Сафанов, на Авдон, син Михеев, и на писарот Сафан и на царскиот слуга Асаја, велејќи:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[21]„Одете и прашајте Го Господ за мене, за другите во Израел и за Јуда заради зборовите на таа најдена книга, зашто голем е гневот Господов, кој пламна врз нас, затоа што татковците наши не ги запазија Господовите зборови, за да постапуваат според она што е напишано во таа книга.“

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[22]Тогаш Хелкија и оние, што беа испратени од царот, отидоа кај пророчицата Хулда, жена на Селум, син на Токхат, син на Асра ризничарот, – а таа живееше во новиот дел на Ерусалим, – и говореа со неа за тоа.

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[23]Таа им рече: „Вака вели Господ, Бог Израелов: кажете му на оној човек, што ве испратил кај мене.

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[24]Вака вели Господ: ‚ете, ќе испратам зло врз ова место и врз жителите негови – сите проклетства, напишани во книгата, што ја читаа пред лицето на јудејскиот цар,

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me

[25]поради тоа што Ме оставија и кадеа на други богови, за да Ме разгневат со

provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

26 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

27 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

28 Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Reis 23.1-3

29 Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

30 O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

31 O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus

сите дела на рацете свои. Затоа гневот Мој ќе се разгори над ова место и нема да згасне.‘

26А на царот јудејски, кој ве испрати да Го прашате Бога, кажете му: ‚вака вели Господ, Бог Израелов, за зборовите, што си ги чул:

27бидејќи срцето ти омекна, и ти се понизи пред Господ, откако чу што вели Тој за ова место и за жителите негови, и понизувајќи се пред Мене и ја раскина облеката своја и плачеше пред Мене, затоа и Јас те слушнав, вели Господ.

28Ете, Јас ќе те приберам кај предците твои, и ќе бидеш положен со мир во гробницата своја, и очите твои нема да го видат сето она зло, што ќе го испратам врз ова место и против жителите негови.‘“ И му го однесоа одговорот на царот.

Заветување на послушност кон Бога
(2 Цар 23,1-20)

29Тогаш царот заповеда да се соберат сите старешини од Јудеја и Ерусалим,

30па отиде царот во домот Господов, и со него сите Јудејци и жителите ерусалимски, и свештениците, и левитите, и сиот народ, од голем до мал; и им ги прочита тој гласно сите зборови од Книгата на заветот, најдена во домот Господов.

31Потоа царот се исправи на местото свое и склучи завет пред лицето на Господ – да Го следат Господа и да ги

testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

[32] Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

[33] Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa

2 Reis 23.21-23

[1] Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

[2] Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

[3] Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

запазат од сè срце и со сета душа заповедите Негови, откровенијата негови и законите Негови, та да ги извршат зборовите на заветот, напишани во таа книга.

[32]И царот им заповеда на сите, што беа во Ерусалим и во земјата Венијаминова, да го потврдат тоа; и почнаа жителите ерусалимски да постапуваат според заветот на Бога, Бог на нивните предци.

[33]И ги отстрани Јошија сите гадотии од сите земји на израелските синови, и им заповеда на сите во земјата израелска да Му служат на Господ, својот Бог. И во сите денови на животот негов тие не отстапуваа од Господ Бог на нивните предци.

2 Летописи 35

Подготвување за празникот Пасха и неговото свечено празнување

(2 Цар 23,21-23)

[1]Јошија ја прослави Пасхата Господова во Ерусалим, и го заклаа пасхалното јагне на четиринаесеттиот ден од првиот месец.

[2]И ги насели свештениците по местата нивни и ги поттикнуваше да му служат на домот Господов;

[3]и им рече на левитите, посветени на Господ и учители на сите Израелци: поставете го светиот ковчег во храмот, што го изгради Соломон, синот Давидов, цар израелски; нема потреба да го носите на раменици; служете Му сега

на Господ, нашиот Бог и на народот Негов Израел;

[4] Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

[4]застанете според родовите на своите предци и според родовите свои, како што е заповедано од Давид, царот израелски, и како што е заповедано од синот негов Соломон,

[5] Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

[5]стојте во светилиштето, според она како што се распоредени родовите на вашите браќа, синовите народни, според она како што се разделени левитските родови и редови;

[6] Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[6]заколете го пасхалното јагне, осветете се и подгответе го за браќата свои, постапувајќи согласно со Господовото слово преку Мојсеј.

[7] Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

[7]И им подари Јошија на синовите народни, на сите, што беа таму, од ситниот добиток јагниња и јариња, сè за пасхалната жртва, на број триесет илјади и три илјади вола. Тоа беше од царскиот имот.

[8] Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

[8]И началниците негови сесрдно даваа принос за народот, на свештениците и на левитите: Хелкија, Захарија и Јехиил, старешини во Божјиот дом, им дадоа на свештениците за жртва пасхална две илјади и шестотини јагниња и јариња и триста вола;

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[9]Конанјаху, Шемаја и Натанаил, негови браќа, Ашавија, Јехиил и Јозавад, левитски старешини, им подарија на левитите за пасхална жртва пет илјади овци и петстотини волови.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

[15] Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

[10]Така се подготви службата, и по царева заповед свештениците застанаа на своите места и левитите според смените свои;

[11]го заклаа пасхалното јагне, и свештениците росеа со крвта, што ја земаа од рацете на левитите, а левитите ги дереа кожите;

[12]и го распределија определеното за сепаленици, за да го дадат по редовите на татковските родови на синовите народни, за принос на Господ, како што е напишано во Мојсеевата книга. Истото тоа го направија и со воловите.

[13]И го испекоа на оган пасхалното јагне, според законот; а свештените жртви ги сварија во котли, грниња и тави, па го раздадоа брзо по сиот народ;

[14]потоа приготвија за себе и за свештениците, зашто свештениците, синовите Аронови, беа зафатени со принесувањето сепаленици и масни меса до ноќта; затоа левитите готвеа и за себе и за свештениците, синовите Аронови.

[15]А пејачите, синови Асафови, остануваа по местата свои, според наредбите на Давид и Асаф, Еман и Једутун, царевиот јасновидец, а вратарите кај секоја врата: немаше зашто да ја напуштаат службата своја, бидејќи браќата нивни, левитите, готвеа за нив.

[16] Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

[17] Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

[18] Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

[19] No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe

[16]Така беше распоредена целата служба во тој ден, за да направат Пасха и да принесат сепаленици на Господовиот жртвеник, по заповед на царот Јошија.

[17]Така ја празнуваа израелските синови, што беа таму Пасхата во тоа време и празникот Бесквасници во текот на седум дена.

[18]Таква Пасха не беше прославувана во Израел од деновите на пророкот Самоил; од израелските цареви ниеден не беше приготвил таква Пасха, каква што направи Јошија, свештениците, левитите и сите Јудејци, и Израелци, кои беа таму, и жителите ерусалимски.

[19]Таа Пасха беше прославена во осумнаесеттата година од царувањето на Јошија.

Крајот на Јошија

(2 Цар 23,28-30)

[20]По сето тоа, откако Јошија го уреди Божјиот дом, дојде Нехо, египетскиот цар, да се бори на реката Еуфрат кај Каркемиш. Јшија му излезе во пресрет.

[21]Нехо испрати кај него пратеници да кажат: „Што има меѓу мене и тебе, царе јудејски? Против тебе сега не сум тргнал, туку против домот со кој имам војна. Бог ми заповеда да брзам; немој да Му се противиш на Бога, Кој е со мене, за да не те погуби.“

[22]Но Јошија не го одврати лицето од него, туку се приготви да се бие со него; и не ги послуша зборовите на Нехо, што

falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz
2 Reis 23.31-34

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

бea од Бога, туку излезе во бој во долината Мегидо.

[23]И стрелците го устрелија царот Јошија, и царот им рече на слугите свои: „Одведете ме, зашто сум тешко ранет.“

[24]Слугите негови го симнаа од колата, го качија во друга негова кола и го одведоа во Ерусалим. И тој умре; и беше погребан во гробницата на своите предци. Цела Јудеја и Ерусалим го оплакаа Јошија.

[25]Јошија беше оплакан и од Еремија во плачевна песна; него го споменуваа сите пеачи и пејачки во тажачките песни свои, познати и до денес, кои ги предадоа во обичај во Израел; ете, тие се напишани во Книгата на тажачките песни.

[26]Другите дела на Јошија и добрините негови, согласни со заповеданото во законот Господов,

[27]и неговите дела, први и последни, се опишани во книгата за царевите израелски и јудејски.

2 Летописи 36

Јудејскиот цар Јоахаз
(2 Цар 23,30-35)

[1]Народот на таа земја го зеде Јоахаз, синот Јошиев, го помаза и го постави за цар на местото од таткото негов во Ерусалим.

[2]Јоахаз имаше дваесет и три години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим три месеца.

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[3]Египетскиот цар го собори од престолот во Ерусалим, го одведе во Египет и ѝ наложи на земјата глоба од сто кикари сребро и еден кикар злато.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[4]Египетскиот цар го постави братот негов Елијаким за цар над Јудеја и над Ерусалим, и му го смени името во Јоаким, а братот негов Јоахаз, Нехо го зеде и го одведе во Египет.

Јудејскиот цар Јоаким
(2 Цар 23,36–24,7)

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

[5]Јоаким имаше дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим единаесет години. Тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ, својот Бог.

O reinado de Jeoaquim
2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[6]Против него излезе Навуходоносор, царот вавилонски, и го окова во окови, за да го одведе во Вавилон.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[7]Дел од садовите на Господовиот дом пренесе Навуходоносор во Вавилон и ги постави во своето идолско светилиште во Вавилон.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[8]Другите дела на Јоаким и гадотиите, што ги изврши и какви што се најдоа кај него, се опишани во книгата за царевите израелски и јудејски. Место него стана цар синот негов Јехониј.

O reinado de Joaquim
2 Reis 24.8-9

Јудејскиот цар Јехониј
(2 Цар 24,8-17)

[9] Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

[9]Јехониј имаше осумнаесет години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим три месеца и десет дена. Тој го пра-

веше, она што беше лошо пред очите Господови.

[10] Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

[10]Откако измина годината, царот Навуходоносор испрати и заповеда да го доведат во Вавилон заедно со скапоцените садови на Господовиот дом, го постави за цар на Јудеја и Ерусалим братот негов Седекија.

O reinado de Zedequias
2 Reis 24.18-19

Јудејскиот цар Седекија
(2 Цар 24,18-20; Ер 52,1-3)

[11] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

[11]Седекија имаше дваесет и една година кога стана цар, и царуваше во Ерусалим единаесет години;

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[12]и тој го правеше она, што не беше угодно пред очите на Господ, својот Бог. Тој не се понизи ни пред пророкот Еремија, кој пророкуваше од Господовата уста.

Падот на Ерусалим
(2 Цар 25,1-25; Ер 52,3-11)

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[13]И се одметна од царот Навуходоносор, кој го заколнал во името Божјо, и се покажа тврдоглав и го ожесточи срцето свое дотаму, што не се обрати кон Господ, Бог Израелов.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[14]Па и сите началници над свештениците и над народот ги зголемија своите престапи, следејќи ги сите гадотии на незнабошците, и го осквернуваа домот на Господ, што Тој го беше осветил во Ерусалим.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[15]Господ, Бог на нивните предци, им испраќаше Свои гласници уште во рано утро, зашто Му беше жал за Својот народ и Своето живеалиште.

16 Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

16Но тие се подбиваа со испратените од Бога и не се грижеа за зборовите Негови, ги понижуваа пророците Негови, додека гневот на Господ не падна врз народот Негов, та немаше за него спасение.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

17 Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

17И Тој го испрати врз нив халдејскиот цар, и тој ги уби со меч младинците нивни во домот на нивната светиња; не го поштеди ни Седекија – ни девица, ни старец, ни немоќен. Сè предаде Бог во раката негова.

18 Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

18И сите садови на Божјиот дом, големи и мали, и ризниците на домот Господов, и ризниците на царот и началниците негови, – сè однесе во Вавилон.

19 Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

19Па го изгореа Божјиот дом, ги разурнаа ѕидовите на Ерусалим и сите негови дворци со оган ги изгореа; и сите негови скапоцености ги уништија.

20 Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

20А избавените од меч Навуходоносор ги пресели во Вавилон, и тие му беа робови нему, до зацарувањето на персискиот цар,

21 para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

21за да се исполни зборот Господов, кажан преку устата на Еремија: додека земјата не ги отпразнува своите саботи, ќе почива во пустош, сето тоа време, сè додека не се навршат седумдесет години.

O decreto de Ciro

Декрет на царот Кир за враќање на Јудејците

(Езд 1,1-4)

22 Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do

22А во првата година на персискиот цар Кир, за да се исполни зборот Господов,

SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

кажан преку устата на Еремија, Господ го подбуди духот на Кир, персискиот цар, и тој заповеда да прогласат по целото негово царство, усно и писмено, и да кажат:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

[23]„Вака рече Кир, царот персиски: ‚Господ, Бог небесни, ми ги даде сите земни царства и ми заповеда да Му изградам дом во Ерусалим, во Јудеја. Кој е меѓу вас од сиот Негов народ, Господ, неговиот Бог нека биде со него, и тој нека оди таму.‘“

O livro de Esdras

Ездра

Esdras 1

O decreto de Ciro

[1] No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[2] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

[3] Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

[4] Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

[5] Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro,

Ездра 1

Кир дава одобрение за возобновување на храмот

[1]Во првата година на персискиот цар Кир за да се исполни словото Господово искажано од устата на Еремија, го поттикна Господ духот на Кир, персискиот цар, и тој заповеда да прогласат по целото царство, усно и писмено:

[2]вака вели Кир, царот персиски: „Господ, Бог на небото, ми ги даде сите земни царства и ми заповеда да Му изградам дом во Ерусалим што е во Јудеја.

[3]Кој меѓу сите вас е од Неговиот народ, – Бог нека биде со него, и нека оди во Ерусалим, кој е во Јудеја, да гради дом на Господ, Бог Израелов, – Тој е Бог, Кој е во Ерусалим.

[4]А секој што останал во другите места, каде и да живее тој, нека му помогнат жителите од тие места со сребро, со злато, со друг имот, со добиток и со доброволни прилози за Божјиот дом што е во Ерусалим.“

[5]Тогаш кнезовите на племињата Јудини и Венијаминови, свештениците и левитите, секој, чиј дух го поттикна Господ, се подготвија да одат да го градат Господовиот дом што е во Ерусалим.

[6]И сите нивни соседи им помагаа со сребрени садови, со злато, со друг имот

bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

и со добиток и со скапи предмети, покрај доброволните приноси за храмот.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[7]А царот Кир ги извади садовите на Господовиот дом што Навуходоносор ги беше одзел од Ерусалим и ги беше поставил во домот на својот бог.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[8]Нив Кир, персискиот цар, ги изнесе со помош на ризничарот Митредат, а тој ги предаде под број на Сасавасар, управител на Јудеја.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[9]И еве го бројот нивни: златни чинии – триесет, сребрени чинии – илјада, ножеви – дваесет и девет,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[10]златни чаши – триесет, сребрени чаши, двојни – четиристотини и десет, други садови – илјада;

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

[11]вкупно садови, златни и сребрени, пет илјади и четиристотини. Сето тоа го зеде со себеси Сасавасар, кога иселениците тргнаа од Вавилон за Ерусалим.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[2] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai,

Ездра 2

Список на Јудејците кои се враќаат во Палестина

[1]Ова се луѓето од земјата кои беа преселени во прогонство, кога вавилонскиот цар Навуходоносор ги беше одвел во Вавилон. Тие се вратија во Ерусалим и Јудеја, секој во својот град,

[2]а дојдоа со Зоровавел, Јешуа, Неемија, Сераја, Реелаја, Мардохеј, Билшан,

Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:	Миспар, Бигвај, Рехум и Баана. Еве го бројот на луѓето од народот Израелов:
3 os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.	3потомци на Парош – две илјади сто седумдесет и двајца;
4 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.	4потомци на Сафатија – триста седумдесет и двајца;
5 Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.	5потомци на Арах – седумстотини седумдесет и пет;
6 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.	6потомци на Пахат-Моав, односно од потомците на Јешуа и на Јоав – две илјади осумстотини и дванаесет;
7 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.	7потомци на Елам – илјада двесте педесет и четири;
8 Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.	8потомци на Зату – деветстотини четириесет и пет;
9 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.	9потомци на Закај – седумстотини и шеесет;
10 Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.	10потомци на Ваниј – шестотини четириесет и двајца;
11 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.	11потомци на Бевај – шестотини дваесет и тројца;
12 Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.	12потомци на Азгад – илјада двесте дваесет и двајца;
13 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.	13потомци на Адоникам – шестотини шеесет и шест;
14 Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.	14потомци на Бигвај – две илјади педесет и шест;
15 Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.	15потомци на Адин – четиристотини педесет и четири;
16 Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.	16потомци на Атер – од домот на Езекија, – деведесет и осум;
17 Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.	17потомци на Бецај – триста дваесет и тројца;
18 Os filhos de Jora, cento e doze.	18потомци на Јора – сто и дванаесет;

19 Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.
20 Os filhos de Gibar, noventa e cinco.
21 Os filhos de Belém, cento e vinte e três.
22 Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.
23 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.
24 Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.
25 Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
26 Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.
27 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
28 Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.
29 Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.
30 Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.
31 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
32 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
33 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.
34 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
35 Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.
36 Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.
37 Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

19потомци на Хашум – двесте дваесет и тројца;
20потомци на Гибар – деведесет и пет;
21од Витлеем – сто дваесет и тројца;
22луѓе од Нетофа – педесет и шест;
23луѓе од Анатот – сто дваесет и осум;
24луѓе од Азмавет – четириесет и двајца;
25луѓе од Кирјат-Јарим, Кефира и Беерот – седумстотини четириесет и тројца;
26од Рама и Гева – шестотини дваесет и еден;
27жители од Михмас – сто дваесет и двајца;
28жители од Ветил и Гај – двесте дваесет и тројца;
29жители од Нево – педесет и двајца;
30жители од Магбиш – сто педесет и шест;
31потомци на другиот Елам – илјада двесте педесет и четири;
32потомци на Харим – триста и дваесет;
33жители од Лод, од Хадид и од Оно – седумстотини дваесет и пет;
34од Ерихон – триста четириесет и пет;
35од Сенаа – три илјади шестотини и триесет.
36Свештеници: потомци на Једаја од домот на Јешуа – деветстотини седумдесет и тројца;
37потомци на Имер – илјада педесет и двајца;

[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,

[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[38]потомци на Пашхур – илјада двесте четириесет и седум;

[39]потомци на Харим – илјада и седумнаесет;

[40]левити: потомци на Јешуа и на Кадмиел, од потомците на Ходавија – седумдесет и четири.

[41]Пејачи: од потомците на Асаф – сто дваесет и осум;

[42]Потомци на чуварите на вратите: потомци на Селум, потомци на Атер, потомци на Талмон, потомци на Акув, потомци на Хатита, потомци на Шовај – вкупно сто триесет и девет.

[43]Храмови прислужници: потомци на Циха, на Хасуфа, на Табаот,

[44]на Керос, на Сиаха, на Падон,

[45]на Левана, на Хагава, на Акув,

[46]потомци на Хагав, на Салмај, на Ханан,

[47]потомци на Гидел, на Гахар, на Реаја,

[48]на Рецин, на Некода, на Газам,

[49]на Оза, на Пасеах, на Бесај,

[50]на Асна, на Меуним, на Нефусим,

[51]на Бакбук, на Хакуфа, на Харур,

[52]на Бацлут, на Мехида, на Харша,

[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,
[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.
[55] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,
[56] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[57] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.
[58] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[59] Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[60] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.
[61] Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.
[62] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.
[63] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[53]на Баркос, на Сисера, на Темах,

[54]на Нецијах и на Хатифа.

[55]Потомците на Соломоновите слуги: потомци на Сотај, на Хасоферет, на Перуда,

[56]на Јаала, на Даркон, на Гидел,

[57]на Сафатија, на Хатил, на Похерет-Хацеваим и на Амиј.

[58]Вкупно храмови прислужници и потомци на Соломоновите слуги – триста деведесет и двајца.

[59]А ова се имињата на оние кои тргнаа од Тел-Мелах, Тел-Харша, Керув, Адан, Имер, иако тие не можеа да докажат, дали нивното поколение или семејство потекнува од Израел:

[60]потомци на Делаја, Товија и Некода – шестотини педесет и двајца.

[61]Уште и од потомците на свештениците: потомци на Хаваја, Какоц, Верзелиј, кој се ожени со една од ќерките на Галаадчанецот Верзелиј и почна да се именува со нивното име.

[62]Тие го бараа својот родословен запис, и не го најдоа, затоа беа исклучени од свештенството.

[63]И управителот им рече да не јадат од најсветото од жртвите, додека не се постави свештеник со урим и тумим.

[64] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[65] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

[66] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

[67] os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[68] Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

[69] Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

[70] Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

Esdras 3

É levantado o altar

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

[64]Сите заедно собрани сѐ на сѐ четириесет и две илјади и триста и шеесет луѓе,

[65]освен слугите нивни, кои беа седум илјади триста триесет и седум и нивните двесте пејачи и пејачки.

[66]Коњи имаа седумстотини триесет и шест, маски – двесте четириесет и пет,

[67]камили имаа четиристотини триесет и пет, магарињa – шест илјади седумстотини и дваесет.

[68]Некои од старешините на домовите, откако ќе дојдеа во домот Господов, во Ерусалим, со драго срце даруваа за домот Божји за да се обнови врз основите негови.

[69]Колку што им достигаше раката, тие дадоа во ризницата за работа шеесет и една илјада златни даријки, и пет илјади мини сребро и сто свештенички одежди.

[70]Така се населија пак и свештениците и левитите, и народот и пејачите, и чуварите на вратите и служителите во храмот, и целиот Израел во градовите свои.

Ездра 3

Јешуа и Зоровавел повторно го воспоставуваат богослужението

[1]Кога настапи седмиот месец, и синовите Израелови веќе беа по градовите, народот се собра заедно во Ерусалим.

[2] Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

[2]Тогаш Јешуа, синот на Јоседек, и неговите браќа по свештенство, и Зоровавел, синот на Салатиил, и браќата негови, започнаа да Му градат на Бог Израелов жртвеник за да принесуваат на него сепаленици, како што е запишано во законот на Мојсеј, човекот Божји.

[3] Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

[3]Го поставија жртвеникот врз основите негови, бидејќи се плашеа од соседните народи; и почнаа да принесуваат на него сепаленици на Господ, наутро и навечер.

[4] Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

[4]И го празнуваа празникот Сеници, како што беше заповедано, а принесуваа и секојдневни жртви сепаленици во определен број како што беше определено за секој ден.

[5] e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[5]Потоа редовно принесуваа сепаленици и во новомесечијата, и во сите празници, посветени на Господ, како и доброволни приноси на Господ од секој, кој сакаше.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[6]А од првиот ден на седмиот месец почнаа да Му принесуваат сепаленици на Господ. Но на Господовиот храм уште не му беа поставени темелите.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

[7]И почнаа да даваат пари на каменоделци и дрводелци, и јадење и пиење и масло на Сидонци и Тирци за да донесат кедрово дрво од Ливан по морето во Јафа, со дозвола од Кир, персискиот цар.

Lançados os alicerces do templo

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

[11] Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

[12] Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os

[8]На втората година по доаѓањето во домот Господов во Ерусалим, на вториот месец, Зоровавел, синот на Салатиил, и Јешуа, синот на Јоседек, и другите нивни браќа, свештениците и левитите, и сите што беа дошле од пленство во Ерусалим, започнаа со работа и поставија левити од дваесет години и нагоре за да ја надгледуваат работата околу домот Господов.

[9]И Јешуа, синовите негови и браќата негови, Кадмиел и синовите негови – потомци Јудини – станаа како еден човек и ги надгледуваа работниците кај домот Господов, а исто така и синовите на Хенадад, левитите, нивните синови и нивните браќа.

[10]Кога сидарите ги положија основите на храмот Господов, поставија свештеници, со одеждите нивни и со труби, и левити – синови Асафови – со кимвали, за да Го слават Господа по уставот на Давид, царот Израелов.

[11]И почнаа да Го фалат и слават Господа, пеејќи: „Зашто е благ, зашто милоста Негова кон Израел е довека.“ И сиот народ воскликнуваше громогласно, славејќи Го Господа поради тоа што беа поставени темелите на Господовиот дом.

[12]Меѓутоа, мнозина од свештениците и левитите и старешините на родовите, старци, кои го беа виделе поранешниот храм, додека се градеше новиот храм

alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

[13] De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

[1] Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

[2] chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

[3] Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

[4] Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

[5] alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

пред очите нивни, плачеа гласно, а мнозина и подвикуваа силно од радост.

[13]И народот не можеше да ги разликува радосните извици од плачот на народот, зашто народот викаше силно и гласот негов се слушаше на далеку.

Ездра 4

Противставување на непријателите на Јудејците

[1]Непријателите Јудини и Венијаминови слушнаа дека вратените од пленството градат храм на Господ, Бог Израелов;

[2]и дојдоа кај Зоровавел и кај поглаварите на родовите и им рекоа: „Да градиме и ние со вас, зашто и ние како вас Му се поклонуваме на вашиот Бог, и Нему Му принесуваме жртви од дните на Есар-Хадон, асирскиот цар, кој нè пресели овде.“

[3]Зоровавел, Јешуа и другите кнезови на родовите израелски им одговорија: „Не може да градите заедно со нас дом на нашиот Бог; ние сами ќе градиме дом на Господ, Бог Израелов, како што ни заповеда Кир, царот персиски.“

[4]Тогаш народот на онаа земја, почна да му ги ослабува рацете на јудејскиот народ и да му пречи во градењето;

[5]и поткупуваа советници против нив за да ја расипуваат намерата нивна во текот на сето време од владеењето на Кир, царот персиски, до царувањето на Дариј, цар персиски.

Јудејците обвинети кај царот Артаксеркс

[6] No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[6]А кога царуваше Ксеркс, на почетокот од неговото царување, напишаа обвинение против жителите на Јудеја и на Ерусалим.

[7]Исто така во дните на Артаксеркс пишуваа и Бишлам и Митредат, и Тавел и други нивни другари до Артаксеркс, царот персиски. Писмото беше напишано со арамејско писмо и на арамејски јазик.

[8]Рехум, царскиот помошник и Шимшај, секретарот, напишаа вакво писмо против Ерусалим до царот Артаксеркс:

[9]Од Рехум, царскиот помошник, Шимшај – писар и останатите нивни соработници; жителите од Дин, Афарсатах, Тарпел, Афарес, Ерех, Вавилон, Суза, Деха, Елам,

[10]и останатите народи што ги пресели големиот и славниот Оснапар и ги насели во градовите на Самарија и во другите градови на самарјанската област од онаа страна на Реката.

[11]Еве препис од писмото што му го испратија нему: „До царот Артаксеркс, твоите слуги, луѓето што живеат од онаа страна на Реката ти праќаат поздрав.

[12]Да знаеш, царе, дека Јудејците што излегоа од тебе и дојдоа кај нас во Ерусалим, тој бунтовен и лош град, прават ѕидови, чии темели веќе ги поправија.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[13]Но да знаеш, царе, дека ако тој град биде изграден и ѕидиштата негови обновени, тие нема да плаќаат ни данок, ни летнина, ни царина, и царската ризница ќе има загуба.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[14]А бидејќи јадеме леб од царскиот дворец, и не можеме да ја гледаме таа загуба за царот, затоа испраќаме известување до царот.

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

[15]Нека се побара во книгата на летописите на твоите предци, и ќе се најде во таа летописна книга и ќе се дознае дека овој град е град одметник и пакосен за царевите и областите и дека во него настанувале бунтови во старо време, поради што овој град бил опустошен.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[16]Затоа му соопштуваме на царот дека, ако овој град биде изграден и ѕидиштата негови поправени, нема да имаш власт од онаа страна на Реката.“

Одговор од царот Артаксеркс

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[17]Царот му испрати одговор: „До Рехум, царскиот помошник, и до Шимшај, писарот, и до другите нивни соработници што живеат во Самарија и во другите градови од онаа страна на Реката, поздрави.

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[18]Писмото што ми го испративте, ми беше јасно прочитано.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

[19]Затоа јас наредив да се побара, и пронајдоа дека овој град уште од старо време се бунтувал против царевите, и во него имало одметнувања и немири.

[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.
[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.
[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os

[20]Во Ерусалим имало силни цареви, кои владееле во целата задречна област и кои земале данок, летнина и царина.

[21]И така, дајте заповед, тие луѓе да престанат да работат, и тој град да не се гради, додека не заповедам јас.

[22]Бидете внимателни за да не ис-пуштите нешто од пред очите свои. Зошто да се дозволува да расте злото на штета на царевите?“
[23]Штом писмото на царот Артаксеркс беше прочитано пред Рехум и Шимшај, писарот, и другарите нивни, тие без одлагање отидоа во Ерусалим кај Јудејците и насилно им ја забранија работата.
[24]Тогаш сопреа работите околу Божјиот храм во Ерусалим, сè до втората година од царувањето на персискиот цар Дариј.

Ездра 5

Повторно започнување на работите околу обновувањето на храмот

[1]Но пророкот Агеј и пророкот Захарија, синот на Идо, им пророкуваа на Јудејците во Јудеја и во Ерусалим во името на Бог Израелов.

[2]Тогаш Зоровавел, синот на Салатиил, и Јешуа, синот на Јоседек, почнаа да го градат Божјиот дом во Ерусалим, и со нив Божјите пророци, кои ги поддржуваа.

referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[3]Во тоа време дојдоа кај нив Татенај, управител од оваа страна на Реката, и Ситар-Бознај, со своите соработници, и им рекоа вака: „Кој ви дозволи да го градите овој дом и да ги поправате овие сидишта?“

[4]Потоа ги прашаа: „Кои се имињата на луѓето што ја градат таа зграда?“

[5]Но окото на нивниот Бог беше врз старешините јудејски, и тие не им се заканија, додека работата не отиде до Дариј, и додека не дојде писмено решение за таа работа.

Јудејците обвинети пред царот Дариј

[6]Еве ја содржината на писмото што го испратија Татенај, управител на областа зад Реката, и Ситар-Бознај со своите соработници – Афарсехајци, од онаа страна на Реката, до царот Дариј.

[7]Во соопштението што го испратија до него, еве што беше напишано: „До царот Дариј – секаков мир!

[8]Да знаеш, царе, дека ние бевме во ерусалимската област во домот на великиот Бог; го градат со големи камења, а во сидиштата ставаат дрва; таа работа напредува брзо и успешно во рацете нивни.

[9]Тогаш ги прашавме нивните старешини и им рековме вака: ‚Кој ви дозволи да го градите овој дом и да ги поправате овие сидови?‘

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[10]Освен тоа, ги прашавме и за имињата нивни за да ти јавиме и да ти го напишеме името на главниот меѓу нив.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[11]Тие ни одговорија со овие зборови: ‚Ние сме слуги на Бога на небото и на земјата и градиме дом што беше изграден многу години пред тоа, – а великиот цар Израелов го градеше и го доврши.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[12]А кога татковците наши Го разгневија Бога небесен, Тој ги предаде во раката на Навуходоносор, царот вавилонски, Халдеец; тој го разруши овој дом и го пресели народот во Вавилон.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[13]Но во првата година од владеењето на Кир, царот на Вавилон, Кир дозволи да се изгради овој дом Божји;

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[14]уште и садовите на Божјиот дом, златни и сребрени, што Навуходоносор ги беше земал од ерусалимскиот храм, па ги беше однел во вавилонскиот храм, – цар Кир ги изнесе од вавилонскиот храм и ги даде со број на Сасавасар, управникот на ризницата,

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[15]и му рече: – земи ги тие садови, и однеси ги во ерусалимскиот храм, и Божјиот дом нека се гради на своето место.

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[16]Тогаш оној Сасавасар дојде и ги постави темелите на Божјиот дом во Ерусалим; оттогаш па досега се гради и уште не е завршен.‘

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

[17]И така, ако му е угодно на царот, нека побара во домот во царските архиви, таму во Вавилон, дали навистина цар Кир дозволил да се гради овој дом Божји во Ерусалим, и нека испратат одговор за волјата на царот околу тоа.“

Esdras 6

O decreto de Dario

[1] Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

[2] Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

[3] O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

[4] A despesa se fará da casa do rei.

[5] Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para

Ездра 6

Одговор од царот Дариј

[1]Тогаш царот Дариј издаде заповед, и бараа во Вавилон, во архивот, каде што ги чуваа важните документи.

[2]И во Ахмета, во дворецот, кој е во областа Мидија, беше пронајден еден свиток, и во него беше напишано вака: „Потсетник.

[3]Во првата година од владеењето на царот Кир, царот издаде указ за домот Господов во Ерусалим: Нека биде изграден дом на она место, каде што принесуваат жртви, и нека му се постават здрави темели; висината негова – шеесет лакти, ширината негова – шеесет лакти;

[4]три реда големи камења, еден ред дрва; а трошоците нека се плаќаат од царскиот дом.

[5]Уште и садовите на Божјиот дом, златни и сребрени што Навуходоносор ги изнесол од ерусалимскиот храм и ги однел во Вавилон, нека се вратат и однесат во ерусалимскиот храм и да бидат наместени во Божјиот дом, секој на свое место.

o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[6]Затоа, Татенај, кој управуваш со задречната област, и ти Ситар-Бознај и вие нивни соработници, испратени во областа зад Реката, бидете на разумна оддалеченост оттаму!

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[7]Не запирајте ја работата на Божјиот дом; јудејскиот кнез и јудејските старешини нека го градат оној Божји дом на местото негово.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[8]А јас издадов указ, според кој треба да им помагате на тие старешини јудејски во градбата на овој дом Божји, односно: од царскиот имот – од данокот на задречната област да им се дава на тие луѓе за да не се запира работата;

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[9]и колку што ќе бидат потребни – телиња, овни или јагниња за сепаленици на Бога небесен, исто така и пченица, сол, вино и масло, толку, колку што ќе определат свештениците ерусалимски, нека им се дава секој ден без прекин,

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[10]за да принесуваат благопријатни жртви на Бога небесен, и да се молат за животот на царот и синовите негови.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[11]Заповедам уште – кој ќе ја измени оваа наредба, да извадат греда од куќата негова, да го издигнат и приковаат на неа, а куќата негова поради тоа да се претвори во урнатини.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que

[12]И Бог, Чие име престојува таму, да го собори секој цар и народ што ќе

estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

протегне рака да го измени ова за штета на тој дом Божји во Ерусалим. Јас, Дариј, го издадов овој указ, нека биде точно спроведен!“

Completado o templo

13 Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

13Тогаш Татенај, управителот на задречната област, Ситар-Бознај и нивните соработници, постапуваа точно онака, како што заповеда царот Дариј.

Осветување на повторно изградениот храм

14 Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

14И јудејските старешини градеа и напредуваа според пророштвото на пророкот Агеј и Захарија, синот на Идо. Изградија и завршија според волјата на Бог Израелов и според волјата на Кир, Дариј и Артаксеркс, цареви персиски.

15 Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

15Завршен беше овој дом на третиот ден од месец адар, во шестата година од царувањето на царот Дариј.

A dedicação do templo

16 Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

16И синовите Израелови, свештениците, левитите и другите, што се беа вратиле од пленство, со радост го извршија осветувањето на тој Божји дом.

17 Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

17И принесоа при осветувањето на тој Божји дом: сто вола, двесте овни, четиристотини јагниња и дванаесет јарци како жртва за грев за целиот Израел, според бројот на племињата Израелови.

18 Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

18И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Еру-

салим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

A celebração da Páscoa

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

[21] Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

[22] Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

Јудејците го прославуваат празникот Пасха

[19]Потоа вратените од пленство прославија Пасха во четиринаесеттиот ден на првиот месец,

[20]зашто свештениците и левитите се беа очистиле, – тие сите до еден беа чисти; и заклаа пасхални јагниња за сите вратени од пленство, за своите браќа свештеници и за себеси.

[21]И јадеа синовите Израелови што се беа вратиле од пленство, и сите што се беа откажале од нечистотијата на народите на земјата за да Му се поклонат на Господ, Бог Израелов.

[22]А го празнуваа со радост и празникот Бесквасници седум дена, зашто Господ ги зарадува и го сврте кон нив срцето на асирскиот цар за да ги поткрепи рацете нивни при градењето на домот на Господ, Бог Израелов.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

[1] Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

[2] filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

[3] filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

Ездра 7

Свештеникот Ездра

[1]По тие настани, во текот на царувањето на Артаксеркс, царот персиски, Ездра – синот на Сераја, син на Азарија, син на Хелкија,

[2]син на Селум, син на Садок, син на Ахитув,

[3]син на Амарија, син на Азарија, син на Мерајот,

[4] filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,
[5] filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

[6] Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[4]син на Зерахија, син на Озиј, син на Буки,
[5]син на Авишуа, син на Финес, син на Елеазар, син на првосвештеникот Арон, –
[6]тој Ездра тргна на пат од Вавилон. Тој беше книжник и го знаеше законот Мојсеев, даден од Господ, Бог Израелов. Царот му даде сè по желбата негова, зашто раката на Господ, неговиот Бог, беше над него.
[7]Со него отидоа во Ерусалим и некои синови Израелови, и свештеници, и левити, и пејачи, и чувари на вратите, и слуги на храмот во седмата година на царот Артаксеркс.
[8]Тој дојде во Ерусалим во петтиот месец, во седмата година од владеењето на царот.
[9]На првиот ден од првиот месец тој го започна излегувањето од Вавилон, а во првиот ден од петтиот месец тој дојде во Ерусалим: благодатната рака на неговиот Бог беше над него.
[10]Зашто Ездра го беше укрепил срцето свое да го изучува и да го исполнува законот Господов, и да го учи Израел во законите и уредбите.

Задачите на Ездра доделени од Артаксеркс

[11]Еве ја содржината на писмото, што царот Артаксеркс му го даде на Ездра, свештеник и книжник, кој го учеше Израел на заповедите Господови и на законите Негови:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

[18] Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[12]„Артаксеркс, цар над царевите, до Ездра свештеникот, совршениот учител во законот на небесниот Бог денес.

[13]Издадов указ, во царството мое секој од народот Израелов и од неговите свештеници и левити што сака да оди во Ерусалим, нека појде со тебе.

[14]Бидејќи си испратен од царот и од седумте негови советници, да ги надгледуваш Јудеја и Ерусалим во законот на твојот Бог, кој е во раката твоја,

[15]и да го однесеш среброто и златото, кое царот и советниците негови го жртвуваа на Бог Израелов, Чие живеалиште е во Ерусалим,

[16]и сето сребро и злато што ќе го собереш по целата област Вавилонска, заедно со доброволните приноси од народот и свештениците што ќе жртвуваат за домот на својот Бог, Кој е во Ерусалим, –

[17]затоа веднаш купи за тие пари волови, овни, јагниња и житни приноси за нив, и преливи за нив, и принеси ги на жртвеникот во домот на вашиот Бог во Ерусалим.

[18]А она што ти и браќата твои ќе најдете дека е добро да направите од останатото сребро и злато, според волјата на Вашиот Бог направете.

[19]Садовите, пак, што ти беа дадени за служби во домот на твојот Бог, постави ги пред Бог Ерусалимски.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou

[20]И сè друго што е потребно за домот на твојот Бог, ова за што го сметаш дека е неопходно, давај од домот на царските ризници.

[21]А јас, царот Артаксеркс, давам заповед до сите ризничари, што се од онаа страна на Реката – сè што ќе посака од вас Ездра, свештеник и учител по законот на Бога небесен, без двоумење, давајте:

[22]сребро до сто кикари, жито до сто кора, вино до сто бата и пак до сто бата масло, а сол – без да се определува количеството.

[23]Сè, што е заповедано од Бога небесен треба да се врши грижливо за Неговиот дом, и гледајте, некој да не протегне рака врз домот на Бога небесен за да не падне гневот Негов врз царството, царот и синовите негови.

[24]Го кажавме да знаете дека на никого од свештениците и левитите, пејачите, чуварите на вратите, слугите на храмот и оние што служат при тој дом Божји нема да им се наложува данок, ни десеток, ни царина.

[25]А ти, Ездра, според мудроста на твојот Бог, која е во раката твоја, постави управители и судии за да го судат сиот народ од онаа страна на Реката, – сите што ги знаат законите на твојот Бог, а кои не знаат, научи ги.

[26]И кој не го исполнува законот на твојот Бог и законот царски, тој без одлагање да се осуди, било на смрт,

à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

било со прогонство, било со парична глоба, или со затвор во темница."

Ездра Му благодари на Бога

[27]Нека е благословен Господ, Бог на нашите предци, Кој влеа во срцето на царот таква мисла да го прослави домот Господов што е во Ерусалим,

[28]и Кој ја управи кон мене милоста на царот, на советниците негови и на сите силни кнезови царски! И јас се охрабрив, бидејќи раката на Господ, мојот Бог, беше над мене, и ги собрав кнезовите израелски, за да одат со мене.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.

Ездра 8

Ездрините придружници

[1]Еве ги старешините на домовите и родословијата на оние, кои со мене тргнаа на пат од Вавилон, во времето на царувањето на царот Артаксеркс:

[2]од потомците на Финес – Гершом; од потомците на Итамар – Даниел; од потомците на Давид – Хатуш;

[3]еден од синовите на Шеканија; од потомците на Парош – Захарија, со кого беа запишани сто и педесет мажи;

[4]Од потомците на Пахат-Моав – Елјехоенај, син на Зерахија, и со него двесте мажи.

[5]Од потомците на Зату – Шеканија, син на Јахазиел, и со него триста мажи.

[6]Од потомците на Адин – Евед, син на Јонатан, и со него педесет мажи.

[7]Од потомците на Елам – Исаија, синот на Готолија, и со него седумдесет мажи.

[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.

[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.

[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.

[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos

[8]Од потомците на Сафатија – Зевадија, синот на Михаил, и со него осумдесет мажи.

[9]Од потомците на Јоав – Авдија, синот на Јехиил, и со него двесте и осумдесет мажи;

[10]Од потомците на Бани – Шеломит, синот на Јосифија, и со него сто и шеесет мажи;

[11]Од потомците на Бевај – Захарија, синот на Бевај, и со него дваесет и осум мажи.

[12]Од потомците на Азгад – Јоханан, син на Хакатан, и со него сто и десет мажи.

[13]Од потомците на Адоникам, кои тргнаа подоцна, ова се нивните имиња: Елифелет, Јеиел, и Шемаја, и со нив шеесет мажи.

[14]Од потомците на Бигвај – Утај и Захур, и со нив седумдесет мажи.

Подготовки за враќање во Ерусалим

[15]Ги собрав кај реката, која тече низ Ахава, и таму престојувавме три дена, и, откако го прегледав народот и свештениците, открив дека нема ниеден од потомците на Левиј.

[16]Тогаш испратив да го повикаат Елиезер, Ариил, Шемаја, Елнатан, Јарив, Елнатан, Натан, Захарија и Мешулам – старешини, и Јојарив и Елнатан – познавачи на законот;

[17]и им дадов порака за Идо, началникот на местото Касифија, и ги поучив како да му зборуваат на Идо и на неговите соработници, храмови прислужници од

trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

Касифија за да ни доведат служители за домот на нашиот Бог.

18 Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

18И бидејќи благодатната рака на нашиот Бог беше над нас, тие ни доведоа еден разумен човек, од потомците на Махлиј, син Левиев, син Израелов, Шеревија со синовите негови и браќата негови – осумнаесет души;

19 e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

19и Хашавија и со него Исаија од потомците Мерариеви, неговите браќа и нивните синови – дваесет;

20 e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

20и од слугите на храмот што ги определија Давид и неговите началници за прислуга на левитите, двесте и дваесет прислужници; сите тие беа спомнати по име.

O jejum

21 Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

21Тогаш објавив таму пост при реката во Ахава за да се смириме пред лицето на нашиот Бог и да измолиме од Него успешен пат за себе, за децата свои и за целиот имот,

22 Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

22бидејќи ми беше срам да барам од царот војска и коњаници да нè чуваат од непријателите по патот, зашто ние, кога зборувавме со царот, рековме: „Раката на нашиот Бог е благодатна за сите, а силата Негова и Неговиот гнев стои над сите што Го оставаат!“

23 Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

23И така, ние постевме и Го молевме нашиот Бог за тоа, и Тој нè послуша.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

24 Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

24Тогаш одвоив дванаесетмина од главните свештеници: Шеревија и Хашавија, и со нив уште десетмина;

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;
[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.
[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.
[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.
[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

A chegada a Jerusalém

[31] Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.
[32] Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

[25]и им го предадов со мера среброто и златото и садовите, – сè што беше жртвувано за домот на нашиот Бог, она што го жртвуваа царот, советниците негови, кнезовите негови и Израелци, што беа таму.

[26]И им предадов во рацете нивни со мерка: сребро – шестотини и педесет кикари, и сребрени садови – за сто кикари, злато – сто кикари,
[27]златни чаши – дваесет, кои чинеа илјада даријки, и два сада од најдобар, блескав бакар, ценет како злато.
[28]И им реков: „Вие сте Му свети на Господ, и садовите се свети, и среброто и златото – доброволен прилог на Господ, Бог на вашите предци.
[29]Бидете будни и чувајте го тоа, додека да го предадете со мерка на началниците над свештениците, левитите и старешините Израелови во Ерусалим, во одаите на домот Господов.“
[30]Свештениците и левитите го примија измереното сребро, злато и садови за да ги однесат во Ерусалим, во домот на нашиот Бог.

Патувањето и пристигнувањето во Ерусалим

[31]Тогаш тргнавме од реката во Ахава на дванаесеттиот ден од првиот месец за да одиме во Ерусалим; и раката на нашиот Бог беше над нас и нè чуваше од непријателска рака и од оние што ни правеа заседи по патот.
[32]И стигнавме во Ерусалим, каде што престојувавме три дни.

[33] No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

[34] tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

[35] Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

[36] Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

[33]На четвртиот ден го предадовме со мера среброто, златото и садовите во домот на нашиот Бог во рацете на свештеникот Меремот, синот Уриев, на Елеазар, синот на Финес, со кои беа левитите Јозавад, синот на Јешуа, и Нoадија, синот на Бинуј.

[34]Сè беше изброено и измерено, а тежината на сè што беше измерено, беше забележана во истиот момент.

[35]Дојдените преселеници од пленство Му принесоа на Бог Израелов дванаесет телиња за сиот Израел, деведесет и шест овни и – седумдесет и седум јагниња како сепаленици и дванаесет јарци како жртва за грев: сето тоа за сепаленици на Господ.

[36]И ги предадоа царските заповеди на царските сатрапи и на задречните управители, и тие го почитуваа народот и домот Божји.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

[1] Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

[2] pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas

Ездра 9

[1]Откако се сврши тоа, началниците се приближија до мене и рекоа: „Народот Израелов и свештениците и левитите не се одвоија од народите на другите племиња поради нивните гнасотии, од Хананците, Хитијците, Перизијците, Јевусијците, Амонците, Моавците, Египќаните и Аморејците,

[2]зашто зедоа нивни ќерки за себе и за синовите свои, светото семе се смеша со народи од туѓи племиња, а притоа

terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

3 Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

4 Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

5 Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

6 e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

7 Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

8 Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

ракaта на кнезовите и војводите беше прва во тоа беззаконие.“

3Откако ги чув тие зборови, ја раскинав долната и горната своја облека, ги кубев косите на главата своја и на брадата своја и седев нажален.

4Тогаш се собраа кај мене сите што се уплашија од зборовите на Бог Израелов поради престапите на преселниците, и јас седев вџашен до принесувањето на вечерната жртва.

Ездра се моли за заштита на грешните

5А во време на вечерната жртва станав од моето понизно место со раскинатата долна и горна облека, паднав на колена и ги кренав рацете кон Господ, мојот Бог,

6и реков: „Боже мој, срам ми е и страв ми е да го покажам моето лице кон Тебе, Боже мој, зашто беззаконијата ни надвиснаа над нашите глави, и вината ни нарасна до небото.

7Од дните на нашите предци до денес ние сме во голема вина, и поради нашите беззаконија бевме предадени ние, царевите наши, свештениците наши, – во рацете на цареви од туѓи земји, на меч, во пленство, на грабеж и навреди, како што е и сега.

8И ете, по малку време, ни се дарува милост од Господ, нашиот Бог, Кој остави кај нас спасение и ни даде да се закрепиме во Неговото свето место; ни ги просвети очите нашиот Бог и ни даде да здивнеме малку од ропството свое.

[9] porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

[10] Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

[11] que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

[12] Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

[13] Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

[14] tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os

[9]Ние сме робови, но и во ропството нашиот Бог не нè остави. Тој ја приведе кон нас милоста на персиските цареви за да ни дадат нов живот, да го подигнеме домот на нашиот Бог, да го обновиме од урнатините негови, и да ни дадат сигурно засолниште во Јудеја и во Ерусалим.

[10]А сега што да кажеме, Боже наш, потоа? Зашто ние отстапивме од Твоите заповеди

[11]што ни ги даде преку Твоите слуги, пророците, велејќи: ,земјата, во која одите за да ја завладеете, е земја нечиста; таа е извалкана од нечистотиите на народите од туѓи племиња, со нивни гнасотии, со кои ја наполнија открај докрај со своите нечистотии.

[12]Затоа не ги давајте ќерките свои за синовите нивни, и ќерките нивни не ги земајте за синовите свои, и не барајте го мирот нивни, ниту благата нивни довека, за да се закрепите и храните со најдобрите плодови на таа земја и да ја предадете во наследство на синовите свои довека.‘

[13]И по сè што нè снајде поради лошите дела наши и поради големата вина наша и, – зашто Ти, Боже наш, нè поштеди не според беззаконието наше, туку ни даде такво избавување, –

[14]зарем пак ќе ги нарушуваме Твоите заповеди и ќе влегуваме во родство со

povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

15 Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

тие одвратни народи? Нема ли да се разгневиш на нас сè додека нè не погубиш, па да нема живи и да нема спасени?

15Господи, Боже Израелов! Ти си праведен, зашто ние бевме нажалени до денес; и еве, ние сме во беззаконијата свои пред Твоето лице, макар што по сето тоа не би требало да стоиме пред Твоето лице.“

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

1 Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

2 Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

3 Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

4 Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

Ездра 10

Јудејците ги испраќаат назад жените туѓинки

1Додека Ездра така се молеше и исповедаше, плачејќи и лежејќи пред Божјиот дом, се собра кај него многуброен народ од Израел, мажи, жени и деца, зашто и народот плачеше многу.

2Тогаш се јави Шеханија, синот на Јехиил од потомците на Елам, и му рече на Ездра: „Згрешивме пред нашиот Бог, зашто зедовме жени од народите на таа земја, но уште има надеж за Израел за таа работа;

3да се заветуваме сега пред нашиот Бог дека ќе ги отпуштиме сите жени од другите племиња и родените од нив деца, – и нека биде по законот на нашиот Бог, и според законот нека биде.

4Стани, зашто ова е твоја работа, и ние сме со тебе: биди храбар и работи!“

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

[10] Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

[11] Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu

[5]Тогаш стана Ездра и им порача на старешините над свештениците, левитите и над сиот Израел да положат заклетва дека ќе направат така. И тие се заколнаа.

[6]Стана Ездра од пред Божјиот дом и тргна кон собата на Јоханан, синот на Елијашив, и ноќеваше таму. Леб не јадеше и вода не пиеше, зашто беше наскрбен поради престапите на преселниците.

[7]И им соопштија по Јудеја и во Ерусалим на сите, што беа вратени од пленство да се соберат во Ерусалим,

[8]а на оној што не ќе дојде за три дни, ќе му се одземе имотот, по решение на началниците и старешините, целиот имот негов, а самиот тој ќе биде исклучен од заедницата на оние кои беа во пленство.

[9]И во тие три дни се собраа во Ерусалим сите жители на Јудеја и на земјата Венијаминова. Тоа беше во деветтиот месец на дваесеттиот ден од месецот. Седеше сиот народ на плоштадот пред Божјиот дом и трепереше, како поради таа работа, така и од дождот.

[10]Тогаш свештеникот Ездра стана и им рече: „Вие направивте престап, земајќи жени од други племиња и со тоа ја зголемивте вината на Израел;

[11]затоа, покајте се пред Господ, Бог на вашите предци, и исполнете ја волјата

agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

12 Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

13 Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

14 Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

15 No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

16 Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

17 e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

Негова, одвојте се од народите на таа земја и од жените од други племиња.“

12Целото собрание одговори и рече со силен глас: „Како што рече, така и ќе направиме.

13Но народот е многуброен, и времето е сега студено, та не може да се стои на улица. Па и таа работа не е ни за ден, ниту за два, зашто ние згрешивме многу во таа работа.

14Нека се изберат заменици на началниците за целото собрание, и сите во нашите градови што зеле жени од други племиња да доаѓаат тука во определено време заедно со старешините и судиите на секој град, додека не се одврати од нас пламнатиот гнев на нашиот Бог поради таа работа.“

15Само Јонатан, синот на Асаил и Јахзеја, синот на Тиква, се спротивставија, а Мешулам и левитот Шабетај ги поткрепуваа во тоа.

16Потоа вратените од пленство постапија така. За тоа беа определени: свештеникот Ездра, началниците од секое нивно поколение, и старешините на нивните домови сите по име. Тие се собраа на заседание во првиот ден на десеттиот месец за да ја испитаат таа работа;

17До првиот ден од првиот месец го завршија испитувањето за сите што беа зеле жени од други племиња.

Список на грешните Јудејци

[18] Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[18]Меѓу потомците на свештениците се најдоа и такви што беа зеле жени од други племиња, – од синовите на Јешуа, синот Јоседеков, и браќата негови: Маасеја, Елиезер, Јарив и Годолија;

[19]тие ја дадоа раката своја како ветување дека ќе ги напуштат жените свои, и дека, како виновни, ќе принесат жртва по еден овен за вината своја;

[20]од Имеровите потомци: Ананија и Зевадија;

[21]од Харимовите потомци: Маасеа, Елија, Шемаја, Јехиил и Озија;

[22]од Пашхуровите потомци: Елиоенај, Маасеја, Исмаил, Натанаил, Јозавад и Елеаса;

[23]од левитите: Јозавад, Семеј и Келаја, нарекуван и Келита, потоа Петахија, Јуда и Елиезер.

[24]Од пејачите: Елијашив. Од чуварите на вратите: Селум, Телем и Уриј.

[25]А од Израел – од потомците на Парош: Рамија, Изија, Малкија, Мијамин, Елеазар, Малкија и Ванеја.

[26]Од потомците на Елам: Матанија, Захарија, Јехиил, Авдиј, Јеремот и Елија.

[27]Од потомците на Зату: Елиоенај, Елијашив, Матанија, Јеремот, Завад и Азиза.

[28]Од потомците на Бевај: Јоанан, Ананија, Забај и Атлај.

[29]Од потомците на Ваниј: Мешулам, Малух, Адаја, Јашув, Шеал и Јеремот.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

[35] Benaia, Bedias, Queluí,

[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,

[37] Matanias, Matenai, Jaasai,

[38] Bani, Binui, Simei,

[39] Selemias, Natã, Adaías,

[40] Macnadbai, Sasai, Sarai,

[41] Azarel, Selemias, Semarias,

[42] Salum, Amarias e José.

[43] Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.

[44] Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

[30]Од потомците на Пахат-Моав: Адна, Келал, Ванеја, Мааceja, Матанија, Веселеил, Бинуј и Манасија.

[31]Од потомците на Харим: Елиезер, Јишија, Малкија, Шемаја, Симон.

[32]Венијамин, Малух, Шемарија.

[33]Од потомците на Хашум: Метенај, Матата, Завад, Елифелет, Јеремај, Манасија и Семеј.

[34]Од потомците на Ваниј: Маадај, Амрам и Уел,

[35]Ванеја, Бедеја, Келухиј,

[36]Ванија, Меремот, Елејашив,

[37]Матанија, Матенај, Јаасај.

[38]Ваниј, Бинуј и Семеј,

[39]Шелемија, Натан и Адаја,

[40]Махнадевај, Шашај и Шарај,

[41]Азариил, Шелемија, Шемарија,

[42]Селум, Амарија и Јосиф.

[43]Од потомците на Нево: Јеиел, Матитија, Завад, Зевина, Јадај, Јоил и Ванеја.

[44]Сите тие си беа зеле жени од други племиња, а некои од тие жени им беа родиле и деца.

O livro de Neemias	Неемија

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

[1] As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,

[2] veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.

[3] Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.

[4] Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.

[5] E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!

[6] Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos

Неемија 1

Неемија ги прима известувањата за Ерусалим

[1]Зборовите на Неемија, синот на Хахалија. Во месецот кислев, во дванаесеттата година, кога јас бев во престолниот град Суза,

[2]дојде Ананија, еден од моите браќа, – тој и неколку мажи од Јудеја. И јас ги прашав за спасените Јудејци што го избегнаа ропството, и за Ерусалим.

[3]А тие ми рекоа: „Оние што останаа незаробени, се наоѓаат таму, во земјата своја, и се во голема неволја и понижување; а ѕидовите на Ерусалим се урнати, и портите негови – со оган изгорени.“

Молитвата на Неемија за заштита на Ерусалим

[4]Кога ги чув тие зборови, седнав и заплакав и бев нажален неколку дена, постев и се молев пред Бога небесен,

[5]и реков: „Господи, Боже небесен, Боже величествен и страшен, Кој го пазиш заветот и милоста кон оние што Те сакаат и постапуваат според Твоите заповеди!

[6]Ушите Твои нека бидат внимателни и очите Твои отворени за да ја чујат молитвата на Твојот слуга, со која сега се молам дење и ноќе пред Тебе за синовите Израелови, слугите Твои, и се исповедувам за гревовите на синовите Израелови, со кои згрешивме пред Те-

cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

бе; згрешивме – јас и домот на мојот татко.

[7]Ние станавме престапници пред Тебе и не ги запазивме ни заповедите, ни наредбите, ни законите што ги беше дал на Мојсеј, Твојот слуга.

[8]Но присети се на зборот што му го беше дал на Мојсеј, Твојот слуга, велејќи: ‚Ако станете престапници, ќе ве растурам меѓу народите,

[9]а кога ќе се обратите кон Мене и ќе ги пазите Моите заповеди и ќе ги извршувате, тогаш, макар да сте изгонети и на крајот од небото, и оттаму ќе ве приберам и ќе ве одведам на местото што сум го одбрал за да го воведам таму името Свое.‘

[10]А тие се Твои слуги и Твој народ што Си го откупил со големата Своја сила и со моќната Своја рака.

[11]Ти се молам, Господи, нека биде увото Твое внимателно кон молитвата на Твојот слуга и кон молитвата на Твоите слуги, кои сакаат да го страхопочитуваат името Твое. Помогни му денес на Твојот слуга и воведи го во милоста пред очите на тој човек!“ Тогаш јас бев винар кај царот.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

Неемија 2

Неемија овластен да се врати во Ерусалим

[1]Во дваесеттата година од царувањето на Артаксеркс, во еден ден од месецот нисан, имаше пред мене вино. Јас го зедов виното и му го подадов на царот, и бев натажен пред него.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

[3] e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

[4] Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

[5] e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

[6] Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

[7] E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

[8] como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

[2]А царот ме праша: „Зошто ти е нажалено лицето, иако не си болен? Тоа може само да значи дека имаш тага на срцето.“ Јас многу се уплашив

[3]и му реков на царот: „Вечно да си жив, царе! Како да не ми биде тажно лицето кога градот, домот, каде што се гробовите на предците мои, е запустен и портите негови со оган се изгорени!“

[4]И царот ми рече: „Па што бараш?“ Јас се помолив на небесниот Бог

[5]и му одговорив на царот: „Ако му е угодно на царот, и ако твојот слуга нашол благоволение пред лицето твое, тогаш испрати ме во Јудеја, во градот, каде што се гробовите на предците мои за да го изѕидам.“

[6]И ми рече царот пред царицата, која седеше до него: „Колку време ќе трае патот твој, и кога ќе се вратиш?“ И царот се согласи да ме пушти, откако го определив времето.

[7]Тогаш му реков на царот: „Ако благоволи царот, нека ми се даде писмо до управителите на областа зад Реката за да ми дозволат да минувам, додека стигнам до Јудеја,

[8]и писмо до Асаф, чуварот на царските шуми, да ми даде дрва за вратите на тврдината што е кај Божјиот дом, и за градските ѕидишта, и за куќата, во која ќе живеам.“ И царот ми даде, бидејќи раката на Бога беше над мене.

[9] Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

[9]Кога стигнав кај управителите на областа зад Реката, им ги предадов царските писма. А царот беше испратил со мене воени началници со коњаници.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

[10]Кога го слушнаа тоа Санавалат, хорончанецот и Товија, амонски роб, им стана многу непријатно што дошол човек да се грижи за доброто на синовите Израелови.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

Неемија ја проверува состојбата на ѕидините

[11] Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

[11]Пристигнав во Ерусалим и останав таму три дни.

[12] Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

[12]Потоа станав ноќе со неколку мажи, што беа со мене, и никому не му кажав што ми ставил Бог на срце да направам за Ерусалим; а немаше никакво добиче со мене, освен она на кое јавав.

[13] De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

[13]Така минав ноќе преку Долинските Порти накај Изворот на Змејот и низ Гноишните Порти, ги разгледав разрушените ѕидишта на Ерусалим и изгорените негови порти со оган.

[14] Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

[14]И дојдов до Изворните Порти и до царскиот базен, но таму немаше место да мине добичето што беше под мене;

[15] Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

[15]и се вратив назад по долот ноќе и ги разгледав ѕидиштата и, откако минав пак низ Долинските Порти, се вратив.

[16] Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

[16]Но старешините не знаеја, каде одев и што правев: дотогаш не им бев открил ништо ни на Јудејците, ниту на свештениците, ниту на првенците, ниту на началниците, ниту на другите што беа задолжени околу таа работа.

[17] Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois, reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

[18] E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

[1] Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

[17]Затоа им реков: „Гледате во каква неволја се наоѓаме; Ерусалим опусте, и портите негови со оган се изгорени; да одиме и да ги изградиме ѕидовите на Ерусалим, та да не бидеме веќе за срам.“

[18]И им раскажав дека добрата рака на мојот Бог беше над мене, – и за зборовите на царот што ми ги кажа. Па им реков: „Да станеме и да градиме!“ Тогаш им се зацврстија рацете за општо добро дело.

[19]Кога го слушнаа тоа Санавалат хоронченецот и Товија, амонски роб, и Гешем Арабјанецот, ни се потсмевнуваа и рекоа со презир: „Што сакате да направите? Мислите ли да кренете бунт против царот?“

[20]Јас им одговорив и реков: „Небесниот Бог, Тој ќе ни помогне, и ние, слугите Негови, чисти ќе почнеме да ѕидаме, а за вас нема да има ни дел, ни право, ни спомен во Ерусалим.“

Неемија 3

Јудејците ги поправаат ѕидиштата на Ерусалим

[1]И стана Елијашив, првосвештеникот, и браќата негови – свештениците, и ги изградија Овчите Порти: ги ставија вратите нивни и ги осветија и продолжија да ѕидаат од Кулата на Стотината до Кулата на Хананел.

[2]До нив градеа ерихонците, а веднаш до нив ѕидаше Закур, син на Имриј.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

[5] Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

[6] Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[7] Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

[8] Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

[9] Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

[10] Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

[3]Рибната Порта ја изградија жителите на Сенаа: тие ја покрија и ги ставија крилата нејзини, клучалниците нејзини и резињата нејзини.

[4]До нив Меремот, син на Урија и внук на Хакоц, го поправаше ѕидот; до нив Мешулам, син на Варахија, син Мешезавелов; до нив поправаше Садок, синот на Баана.

[5]До нив поправаа текојци; но некои од нив, повидните, не го свиткаа грбот за да поработат за својот Господ.

[6]Старите порти ги поправаа Јојада, син на Пасеах, и Мешулам, син на Бесодија. Тие ги покрија и ги ставија вратите нивни, клучалките нивни и резињата нивни.

[7]До нив поправаше Мелатија, Гаваонец, и Јадон од Меронот, со жителите на Гаваон и на Мицпа, кои му беа потчинети на управителот на областа зад Реката.

[8]До него поправаше Узиил, син на Херхаја, златар, а до него поправаше Ананија, син Харакахимов. Тие го обновија Ерусалим до Широкиот Ѕид.

[9]До нив поправаше Рефаја, син Оров, началник на половината од ерусалимскиот округ.

[10]До нив, токму наспроти куќата своја, поправаше Једаја, син на Харумаф, а до него поправаше Хатуш, син на Хашавнеја.

[11] A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

[12] Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

[13] A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[11]Другиот дел го поправаше Малкија, син на Харим, и Хашув, син на Пахат-Моав; тие го поправаа ѕидот сè до Кулата на Печките.

[12]До нив поправаше Селум, син на Халохеш, началник на ерусалимскиот полуокруг, – тој и ќерките негови.

[13]Долинските Порти ги поправаше Анон, и жителите на Заноах: тие ги изградија и ги ставија вратите нивни, клучалките нивни и резињата нивни: тие уште поправаа и илјада лакти од ѕидот до Гноишните Порти.

[14]А Гноишните Порти ги поправаше Малкија, Рихавов син, началник на округот на Бет-Керем: тој ги изгради и ги стави вратите нивни, клучалките нивни и резињата нивни.

[15]Изворните Порти ги поправаше Шалун, син на Кол-Хозе, началник на округот Мицпа; тој ги изгради, ги покри и ги стави вратите нивни, клучалките нивни и резињата нивни; тој го поправаше и ѕидот кај базенот Сала, спроти царската градина, и кај скалите што слегуваа од Давидовиот град.

[16]По него поправаше Неемија, син на Азбук, началник на половина од округот на Бет-Цур, до Давидовите гробници и до ископаното езеро и до куќата на храбрите.

[17]По нив поправаа левитите, раководени од Рехум, син на Ванij; до него поправаше, за својот округ, Хашавија,

началник на половина од округот на Кеила.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[18]По нив поправаа браќата нивни: Бинуј, Хенададов син, началник на половина од кеилскиот округ.

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[19]А до него поправаше Езер, син на Јешуа, началник на Мицпа, на вториот дел, спроти излезот кон оружницата, на аголот.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

[20]По него ревносно поправаше Варух, син на Закај, на вториот дел, од аголот до куќната врата на Елијашив, прво-свештеникот.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[21]По него поправаше Меремот, син на Урија, син Хакоцов, на вториот дел, од куќната врата на Елијашив до крајот на Елијашивовата куќа.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[22]Понатаму работеа свештениците од околината.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[23]Понатаму работеа Венијамин и Хашув, спроти својата куќа; по нив поправаше Азарија, син на Маасеја, Ананиев син, до куќата своја.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[24]По него поправаше Бинуј, син на Хенадад, на вториот дел, од Азариевата куќа до аголот и свиокот.

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

[25]Палал, синот на Узај, работеше спроти аголот и кулата, што се издига од горниот царски дом при затворскиот двор. По него Федаја, Парошов син.

[26] e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

[26]А храмовите прислужници, што живееја во Офел, поправаа спроти Водните Порти кон исток и до издадената кула.

[27] Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

[27]По нив поправаа текојците, на другиот дел, на местото спроти големата издадена кула до Офелскиот ѕид.

[28] Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

[28]Од Коњските Порти понатаму поправаа свештениците, секој спроти својата куќа.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele, Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

[29]По нив поправаше Садок, синот на Имер, спроти својата куќа; понатаму работеше Шемаја, син на Шеханија, чувар на Источните Порти.

[30] Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

[30]По него поправаше Ананија, Шелемиев син, и Анон, шестиот син на Цалаф, на вториот дел. По нив поправаше Мешулам, Варахиев син, спроти собата своја.

[31] Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

[31]По него поправаше Малкија, Хацорфиев син, до куќата на храмовите прислужници и трговците, спроти Мифкадските Порти дури до стражарницата кај аголот на ѕидот.

[32] Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

[32]А меѓу стражарницата и Овчите Порти поправаа златари и трговци.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

Противниците сакаат да ги оневозможат работите

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

[33]Кога Санавалат слушна дека ги ѕидаме ѕидовите, се налути и додеваше многу и се подигруваше со Јудејците;

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos

[34]и зборуваше пред браќата свои и пред самарјанските воени луѓе, велејќи: „Што прават тие проклети Јудејци? Зар ќе им го дозволат тоа? Зар тие ќе принесат жртви? Зар ќе завршат

montões de pó as pedras que foram queimadas?

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

некогаш? Зар ќе ги оживеат камењата од купиштата прав, и притоа изгорени?“

[35]А до него Товија, Амонецот, рече: „Нека го ѕидаат; ќе мине лисицата и ќе ги срине камените ѕидови нивни.“

[36]Чуј, Боже наш, на каков презир сме, и сврти го тоа нивно подигрување врз главите нивни, предај ги на презир во земја на пленство.

[37]Не ги прикривај беззаконијата нивни, и гревот нивни да не биде избришан пред лицето Твое, бидејќи ги огорчија оние што ѕидаат.

[38]Ние сепак го градевме ѕидот, и целиот ѕид високо беше поврзан до половината негова. И на народот му беше при срце да работи.

Неемија 4

Неемија ги вооружува работниците

[1]Кога слушнаа Санавалат и Товија, и Арабјаните, и Амонците, и Ашдодците, дека ерусалимските ѕидови се возобновуваат и дека расипаното почна да се поправа, многу се разгневија.

[2]И се договорија да одат заедно да војуваат против Ерусалим и да го разрушат.

[3]А ние Му се молевме на нашиот Бог и поставивме спроти нив стража дење и ноќе за да се спасиме од нив.

[4]Но Јудејците рекоа: „Ослабна силата на носачите, а земја од урнатините има многу; не можеме да го градиме ѕидот.“

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

[15] E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

[16] Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

[17] os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

[5]А непријателите наши, пак, велеа: „Нема да успеат и нема да видат, кога наеднаш ќе влеземе меѓу нив, ќе ги убиеме, и ќе ја запреме работата.“

[6]Доаѓаа Јудејците што живееја до нив, и ни говореа на десетина пати од сите места дека ќе нè нападнат,

[7]тогаш по ниските места на градот, зад ѕидот, по сувите места, го построија народот по родови со мечевите нивни, со копјата нивни и со лаковите нивни.

[8]Па погледнав и станав, та им реков на првенците и војводите и на другиот народ: „Не плашете се од нив; спомнете си за Господ Кој е величествен и влева страхопочит и бијте се за браќата свои, за синовите свои, за ќерките свои, за жените свои и за куќите свои.“

[9]Кога слушнаа нашите непријатели дека ни е познато што кројат, тогаш Бог го растури нивниот заговор, и ние сите се вративме кај ѕидот, секој на својата работа.

[10]Од тој ден половина од моите слуги работеа на изградбата, а другата половина стоеше со копја, штитови, лакови и оклопи; а нивните водачи беа зад целиот дом Јудин.

[11]Оние што го градеа ѕидот и носеа товари, така го правеа тоа, што со едната рака ја извршуваа работата, а во другата рака држеа копје.

[18] Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

[12]Сите градители беа препашани со меч околу половината, и такаградеа, а до мене беше трубачот.

[19] Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

[13]И им реков на водачите и началниците и на другиот народ: „Работата е голема и нашироко распространета, а ние сме распрснати по ѕидот и оддалечени едни од други;

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[14]затоа, од каде ќе чуете звук на труба, накај тоа место собирајте се кон нас: нашиот Бог ќе се бори за нас.“

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[15]Така ја теравме работата; и половината ги држеа копјата откако зората ќе се појави, сè додека ѕвездите да излезат.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[16]Освен тоа, истовремено му бев порачал на народот сите да ноќеваат во Ерусалим, заедно со слугите свои за да бидат тие кај нас ноќе на стража, а дење на работа.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

[17]И ниту јас, ниту браќата мои, ниту стражарите што ме придружуваа, не ги соблекувавме облеките свои, и секој од нас имаше при рака меч и вода.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[3] Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas

Неемија 5

Неемија става крај на социјалните неправди

[1]Се крена голем врисок од луѓето и нивните жени, против Јудејците, браќата нивни.

[2]Имаше едни, кои велеа: „Ние, синовите наши и ќерките наши сме многу; и ние би сакале да си набавиме жито, да се храниме и да живееме.“

[3]Имаше и такви, кои велеа: „Ги заложуваме нивите свои, лозјата свои и

hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

[4] Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

[5] No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

[6] Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

[7] Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

[8] Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

[9] Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

куќите свои за да си набавиме жито при овој глад.“

[4]Имаше и такви, кои велеа: „Ние позајмуваме сребро за царскиот данок за нивите и лозјата свои;

[5]ние имаме исти тела, какви што се телата на браќата наши, и синовите ни се такви, какви што се нивните синови, а ете, ние сме должни да ги даваме синовите свои и ќерките свои за слуги, а, пак некои наши ќерки веќе се наоѓаат во ропство. Нема никакви средства за откуп во рацете наши; и нивите наши и лозјата наши се во рацете на големците.“

[6]Кога го слушнав нивното лелекање и тие зборови, многу се јадосав.

[7]Срцето мое се возбуди, и јас строго ги прекорив првенците и војводите, велејќи им: „Вие земате лихва од браќата свои.“ И свикав против нив голем собир,

[8]па им реков: „Ние, според силите свои, ги откупуваме браќата свои Јудејци, продадени на народите, а вие ги продавате браќата свои, и тие ни се продаваат нам?“ Тие молчеа и не знаеја што да одговорат.

[9]Тогаш реков: „Не е добро тоа што го правите. Нели треба да одите во страв пред нашиот Бог за да го одбегнете потсмевот на народите, нашите непријатели?

[10] Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

[11] Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

[12] Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

O bom exemplo de Neemias

[13] Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

[15] Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços

[10]И јас и браќата мои и оние што служат кај мене им даваме на заем и сребро и жито: да им го простиме тој долг.

[11]Вратете им ги уште денес нивните ниви, лозјата нивни и маслиновите градини нивни, и куќите нивни, и лихвата од среброто, житото, виното и маслото што сте го зеле од нив.“

[12]А тие одговорија: „Ќе го вратиме и нема ништо да бараме од нив; ќе направиме така, како што велиш.“ Тогаш ги повикав свештениците и им заповедав да се заколнат дека ќе направат така.

[13]Па ја истресов облеката своја и реков: „Така да го истресе Бог секој човек што нема да го одржи тој збор од домот негов, од имотот негов, и така да биде во него истресено и празно сè!“ И целото собрание рече: „Амин!“ и Го прославија Бога; и народот го одржа тој збор.

[14]Од тој ден, кога бев назначен за нивен управител во јудејската земја, од дваесеттата година до триесет и втората година од владеењето на царот Артаксеркс, во текот на дванаесет години, јас и браќата мои никогаш не ги собиравме даноците за управителот.

[15]А поранешните управители, што беа пред мене, го оптоваруваа народот и земаа од него жито и вино, освен четириесетте шекели сребро; дури и слугите нивни владееја над народот.

dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

16 Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

17 Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

18 O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

19 Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

1 Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

2 Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

3 Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra,

Но јас не правев така поради страв Божји.

16Притоа, јас ги поттикнував работите околу изградбата на овој ѕид; и ниви не купувавме, а сите мои слуги се собираа таму на работа.

17Кај мене на трпезата имаше по сто и педесет души Јудејци и началници, покрај оние што доаѓаа кај нас од околните народи.

18И, еве, што се приготвуваше за еден ден: еден бик, шест одбрани овци и птици се готвеа кај мене; и секои десет дена се набавуваа различни вина во изобилие. И покрај сето тоа, јас не земав управителски данок, зашто тешка работа лежеше врз тој народ.

19Боже мој, спомни ме мене за сето добро што го направив за овој народ!

Неемија 6

Непријателите повторно се противставуваат

1Кога слушнаа Санавалат, Товија и Гешем, Арабјанецот и другите наши непријатели дека јас го изѕидав ѕидот, и дека на него не остана ниту една пукнатина – до тоа време, меѓутоа, не бев поставил уште врати на портите, –

2тогаш Санавалат и Гешем испратија луѓе да ми кажат: „Дојди да се сретнеме во Кефирим, во долината Оно!“ Тие намислиле да ми направат зло.

3Но јас испратив пратеници да им кажат: „Зафатен сум со голема работа, не можам да слезам; работата ќе запре, ако ја оставам и слезам кај вас.“

enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no

[4]Четирипати тие ми испраќаа таква покана, а јас им враќав ист одговор.

[5]Тогаш Санавалат го испрати по мене, за петти пат, слугата свој со отворено писмо во раката своја.

[6]Во него беше напишано: „Глас се разнесува меѓу народите, и Гешем тврди дека, божем, ти и Јудејците сте намислиле да дигнете востание, поради што и го ѕидаш ѕидот и сакаш да им бидеш цар; така се зборува;

[7]си поставил и пророци да разгласуваат за тебе во Ерусалим и да говорат: ‚цар јудејски!‘ А таквите зборови ќе дојдат до царот. Затоа дојди, и ќе се посоветуваме заедно.“

[8]Но јас испратив да му кажат: „Ништо такво немало, за што зборуваш; сам си го измислил со својот ум.“

[9]А тие сите нè заплашуваа, велејќи: „Ќе им капнат рацете од таа работа, и таа нема да се заврши.“ Но јас уште повеќе си ги зацврстив рацете свои.

[10]Отидов во куќата на Шемаја, син на Делаја, син Мехетавелов, и тој се затвори и рече: „Да појдеме во Божјиот дом, внатре во храмот, и да ја заклучиме потоа вратата на храмот, зашто ќе дојдат да те убијат ноќе.“

[11]Но јас одговорив: „Зарем треба да бега човек како мене? Треба ли таков

templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

12 Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

13 Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

14 Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

Terminada a reconstrução do muro

15 Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

16 Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

17 Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

18 Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

19 Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe

човек каков што сум јас да влезе во храмот за да остане жив! Не одам.“

12Јас знаев дека не го беше испратил Бог, – иако ми говореше пророчки, – туку дека Товија и Санавалат го беа поткупиле.

13Тој беше поткупен за да ме исплаши, да постапам така и да згрешам, та да имаат за мене лошо мислење и да ме казнат за тоа со прекори.

14Помни ги, Боже мој, Товија и Санавалат според тие нивни дела, а исто така и пророчицата Ноадија и другите пророци што сакаа да ме уплашат?

15Ѕидот беше завршен во дваесет и петтиот ден од месецот елул, точно за педесет и два дена.

16Кога слушнаа за тоа сите наши непријатели, и го видоа тоа сите околни народи, многу се исплашија и сфатија дека таа работа е извршена од нашиот Бог.

17Освен тоа, во тие дни повидните Јудејци пишуваа писма и ги испраќаа до Товија, а Товиевите писма одеа до нив,

18зашто мнозина во Јудеја со заклетва склучија сојуз со него, зашто тој му беше зет на Шеханија, син Арахов, а синот негов Јонатан беше женет за ќерката на Мешулам, синот на Варахија.

19Тие говореа пред мене дури и за неговата добрина, а моите зборови му

levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

1 Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

2 eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

3 E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

4 A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

5 Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

6 São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia,

се пренесуваа нему. Товија испраќаше писма за да ме заплаши.

Неемија 7

Мерки за заштита на градот

1Кога ѕидот беше изграден, и ги поставија вратите, а и вратарите беа поставени на службата своја, и пејачите, и левитите,

2тогаш управувањето на Ерусалим му го доверив на мојот брат Ананија, заедно со началникот на тврдината, Ананија, бидејќи тој беше од многу други поверен и побогобојазлив,

3и им реков: нека не ги отвораат ерусалимските порти, додека не изгрее сонцето; и навечер, додека вратарите се наоѓаат тука, нека ги затвораат и заклучуваат портите. И определив стражари од жителите ерусалимски, секој на своја стража и секој спроти куќата негова.

Список на Јудејците вратени во Палестина

4Но градот беше широк и голем, а народ во него имаше малку, и куќите не беа изградени.

5А мојот Бог ме вдахнови да ги соберам првенците и началниците и народот за да бидат внесени во родословниците. Па го најдов родословниот список на оние што беа дошле први; во него беше напишано:

6ова се жителите на земјата, кои се вратија од пленство, каде што беа преселени од вавилонскиот цар Наву-

levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[7] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

[8] foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[9] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[10] Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

[11] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

[12] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[13] Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

[14] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

[15] Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

[16] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

[17] Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

[18] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

[19] Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

[20] Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.

ходоносор и се вратија во Ерусалим и Јудеја, секој во својот град –

[7]оние што тргнаа со Зоровавел, Јешуа, Неемија, Азарија и Раамија, Нахаманиј, Мардохеј, Билшан, Миспeрет, Бигвај, Нехум и Баана. Еве го бројот на народот Израелов:

[8]потомци на Парош – две илјади сто седумдесет и двајца.

[9]Потомци на Сафатија – триста седумдесет и двајца.

[10]Потомци на Арах – шестотини педесет и двајца.

[11]Потомци на Пахат-Моав, односно, потомци на Јешуа и Јоав – две илјади осумстотини и осумнаесет.

[12]Потомци на Елам – илјада двесте педесет и четири.

[13]Потомци на Зату – осумстотини четириесет и пет.

[14]Потомци на Закај – седумстотини и шеесет.

[15]Потомците на Бинуј – шестотини четириесет и осум.

[16]Потомци на Бевај – шестотини дваесет и осум.

[17]Потомци на Азгад – две илјади триста дваесет и двајца.

[18]Потомци на Адоникам – шестотини шеесет и седум.

[19]Потомци на Бигвај – две илјади шеесет и седум.

[20]Потомци на Адин – шестотини педесет и пет.

[21] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.
[22] Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.
[23] Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.
[24] Os filhos de Harife, cento e doze.
[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.
[26] Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.
[27] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.
[28] Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.
[29] Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
[30] Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.
[31] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
[32] Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.
[33] Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.
[34] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
[35] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
[36] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
[37] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.
[38] Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.

[21]Потомци на Атер, од Езекиевиот дом – деведесет и осум.
[22]Потомци на Хашум – триста дваесет и осум.
[23]Потомци на Бецај – триста дваесет и четири.
[24]Потомци на Хариф – сто и дванаесет.
[25]Жители од Гаваон – деведесет и пет.
[26]Жители од Витлеем и Нетофа – сто осумдесет и осум.
[27]Жители од Анатот – сто дваесет и осум.
[28]Жители од Бет-Азмавет – четириесет и двајца.
[29]Жители од Кирјат-Јарим, Кефира и Беерот – седумстотини четириесет и тројца.
[30]Жители од Рама и Гева – шестотини дваесет и еден.
[31]Жители од Микмас – сто дваесет и двајца.
[32]Жителите од Ветил и Гај – сто дваесет и тројца.
[33]Жители од другиот Нево – педесет и двајца.
[34]Потомци од другиот Елам – илјади двесте педесет и четворица.
[35]Потомци на Харим – триста и дваесет.
[36]Луѓе од Ерихон – триста четириесет и пет.
[37]Луѓе од Лод, Хадид и Оно – седумстотини дваесет и еден.
[38]Жители од Сенаа – три илјади деветстотини и триесет.

[39] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[40] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[41] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[42] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[43] Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.

[44] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

[45] Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

[46] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[47] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[48] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

[49] os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

[50] os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

[51] os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

[52] os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

[39]Свештеници: потомци на Једаја од домот на Јешуа – деветстотини седумдесет и тројца.

[40]Потомци на Имер – илјада педесет и двајца.

[41]Потомци на Пашхур – илјада двесте четириесет и седум.

[42]Потомци на Харим – илјада и седумнаесет.

[43]Левити: потомци на Јешуа, и Кадмиел, од родот на Ходева – седумдесет и четири.

[44]Пејачи, потомци на Асаф – сто четириесет и осум.

[45]Чувари на портите: потомци на Селум, потомци на Атер, потомци на Талмон, потомци на Акув, потомци на Хатита, потомци на Шовај – сто триесет и осум.

[46]Прислужници во храмот: потомци на Циха, потомци на Хасуфа, потомци на Табаот,

[47]потомци на Керос, потомци на Сиа, потомци на Падон,

[48]потомци на Левана, потомци на Хагава, потомци на Салмај,

[49]потомци на Ханан, потомци на Гидел, потомци на Гахар,

[50]потомци на Реаја, потомци на Рецин, потомци на Некода,

[51]потомци на Газам, потомци на Оза, потомци на Пасеах,

[52]потомци на Бесај, потомци на Меуним, потомци на Нефушесим,

[53] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
[54] os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
[55] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,
[56] os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.
[57] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,
[58] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.
[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.
[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:
[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.
[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.
[64] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam;

[53]потомци на Бакбук, потомци на Хакуфа, потомци на Хархур,
[54]потомци на Бацлит, потомци на Мехида, потомци на Харша,
[55]потомци на Баркос, потомци на Сисера, потомци на Темах,
[56]потомци на Нецијах, потомци на Хатифа.
[57]Потомци на слугите Соломонови: потомци на Сотај, потомци на Соферет, потомци на Перида,
[58]потомци на Јаала, потомци на Даркон, потомци на Гидел,
[59]потомци на Сафатија, потомци на Хатил, потомци на Похерет-Хацеваим, потомци на Амон.
[60]Сите прислужници на храмот и потомците од слугите Соломонови – беа на број триста деведесет и двајца.
[61]Еве ги и оние што дојдоа од Тел-Мелах, Тел-Харша, Керув-Адон и Имер, но не можеа да го кажат поколението свое и родот свој, дали се и тие од Израел:
[62]потомците на Делаја, потомците на Товија, потомците на Некода – шестотини четириесет и двајца.
[63]А од свештениците: потомците на Ховаја, потомците на Хакоц, потомците на Верзелиј, кој беше женет со една од ќерките на Верзелиј од Галаад и почна да се презива според нивното име.
[64]Тие го бараа родословниот список, но не се најде, та затоа беа исклучени од свештенството.

pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[65] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[65]А управителот им забрани да јадат од најсветото на жртвите, сè додека не се избере свештеник со урим и тумим.

[66] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[66]Целото општество заедно беше четириесет и две илјади и триста шеесет души,

[67] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

[67]освен слугите нивни, кои беа седум илјади триста триесет и седум; и со нив пејачи и пејачки уште двесте четириесет и пет. Коњи имаа седумстотини триесет и шест, маски имаа двесте четириесет и пет,

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[69] Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[68]камили – четиристотини триесет и пет, магариња – шест илјади седумстотини и дваесет.

Contribuições para o templo

[70] Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

[69]Некои од родовските началници дадоа прилози за изградба. Управителот даде во ризницата илјада златни даријки, педесет чаши, петстотини и триесет свештенички одежди.

[71] E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

[70]А некои од старешините дадоа во ризницата за да напредуваат работите, дваесет илјади златни даријки и две илјади и двесте мини сребро.

[72] O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[71]Други од народот дадоа дваесет илјади златни даријки и две илјади мини сребро и шеесет и седум свештенички одежди.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

[2] Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

[3] E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

[4] Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

[5] Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

[72]И така се населија во градовите свои свештениците и левитите, и вратарите и пејачите, и народот и слугите на храмот и сиот Израел.

Неемија 8

Јавно читање на законот

[1]Кога настапи седмиот месец, и синовите Израелови беа населени по градовите, се собра сиот народ едно-душно на плоштадот што се наоѓа пред Водните Порти, и му рекоа на кни-жникот Ездра да ја донесе книгата на Мојсеевиот закон, која Господ му ја беше дал на Израел.

[2]И свештеникот Ездра го донесе законот пред собранието од мажи, жени и сите што можеа да разбираат, во првиот ден на седмиот месец;

[3]и читаа од него на плоштадот што е пред Водните Порти, од осамнување до пладне, пред мажите, жените и сите што можеа да разберат; и сиот народ со внимание ја слушаше книгата на законот.

[4]Книжникот Ездра стоеше на повисоко место што се приготви за таа цел, а до него десно стоеја Матитија, Шема, Анаја, Урија, Хелкија и Маасеја, а лево од него – Федаја, Мисаил, Малкија, Хашум, Хашбадана, Захарија и Мешулам.

[5]Ја отвори Ездра книгата пред очите на сиот народ, зашто тој стоеше повисоко

од сиот народ. А кога ја отвори, сиот народ стана.

[6] Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

[6]Тогаш Ездра Го благослови Господа, Великиот Бог. И сиот народ одговараше: амин, амин, – кревајќи ги рацете нагоре, поклонувајќи се и паѓајќи ничкум доземи пред Господ.

[7] E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

[7]А левитите Јешуа, Ванij, Шеревија, Јамин, Акув, Шабетај, Ходија, Маасеја, Келита. Азарија, Јозавад, Ханан, Пелаја му го објаснуваа законот на народот, а народот стоеше на местата свои.

[8] Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

[8]И читаа разбирливо од книгите, од законот Божји, и даваа толкување, и народот го разбираше прочитаното.

[9] Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

[9]Тогаш Неемија, и книжникот Ездра, свештеник, и левитите, кои го поучуваа народот, му рекоа на сиот народ: „Овој ден е свет пред Господ, вашиот Бог; не тажете и не плачете,“ – зашто сиот народ плачеше, слушајќи ги зборовите на законот.

[10] Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

[10]И им рече: „Одете, јадете добри јадења и пијте добри пијалаци, и испратете им и на оние што немаат приготвено, зашто овој ден е свет пред нашиот Господ. Не тажете, зашто радоста пред Господ е поткрепа за вас.“

[11] Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

[11]И левитите го утешуваа сиот народ, велејќи: „Престанете, зашто овој ден е свет, не тажете.“

[12] Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se

[12]И појде сиот народ да јаде и да пие и да дели и на оние што немаа и да

grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

A Festa dos Tabernáculos

[13] No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

[14] Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

[15] que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

[16] Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

[17] Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

[18] Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias;

празнува со голема радост, зашто ги разбраа зборовите што им ги кажаа.

Прославување на празникот

[13]На другиот ден се собраа старешините на родовите од сиот народ, свештениците и левитите кај книжникот Ездра, за да им ги објасни зборовите на законот.

[14]И го најдоа напишаното во законот што Господ го беше дал преку Мојсеј дека на празникот во седмиот месец синовите Израелови треба да живеат во колиби.

[15]Затоа објавија и разгласија по сите свои градови и во Ерусалим, велејќи: „Одете во горета и донесете вејки од питома маслина, вејки од дива маслина, вејки миртови, вејки палмови и вејки од други широколисни дрвја за да направите колиби според запишаното.“

[16]Отиде народот и донесоа, та си направија колиби, секој на покривот свој и во дворовите свои, и во дворовите на Божјиот дом, и на плоштадот кај Водните Порти, и на плоштадот кај Ефремовите Порти.

[17]Целата заедница на оние, што се беа вратиле од пленство, направи колиби и живееја во колиби. Од дните на Исус, синот Навинов, та до тој ден не беа правеле така синовите Израелови. Радоста беше многу голема.

[18]И читаа од книгата на законот Божји секој ден, од првиот ден до последниот. И го празнуваа празникот седум дена, а

no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

[1] No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

[2] Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

[3] Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

[4] Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

[5] Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

[6] Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

на осмиот ден – се одржа собор според уредбата.

Неемија 9

Исповед на гревовите

[1]На дваесет и четвртиот ден од тој месец се собраа сите синови Израелови, постејќи, во врекишта и со пепел на главите свои.

[2]И се оддели Израеловото семе од сите туѓинци, станаа, па ги исповедаа гревовите свои и престапите на татковците свои.

[3]И стоеја на местата свои, и четврт ден читаа од книгата на законот Господов, својот Бог, а во другата четвртина се исповедаа и Му се поклонуваа на Господ, својот Бог.

[4]А тогаш левитите Јешуа, Ваниј, Кадмиел, Шеванија, Буниј, Шеревија, Ваниј и Кенаниј се искачија на повисоко место, наменето за левити, и силно повикаа кон Господ, својот Бог.

Свечена молитва

[5]Потоа левитите Јешуа, Кадмиел, Ваниј, Хашавнеја, Шеревија, Ходија, Шеванија и Петахија рекоа: „Станете, славете Го Господа, вашиот Бог, одвека довека, и нека се славослови преславното Твое име, кое е повисоко од секое славословие и похвала!“

[6]И рече Ездра: „Ти, Господи, Кој си еден, Ти го создаде небото, небесата на небесата и сета нивна војска, земјата и сè што е по неа,морињата и сè што е во

нив, и Ти го оживуваш сето тоа, и небесните воинства Ти се поклонуваат.

[7] Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

[7]Ти сам, Господи Боже, го избра Аврам, го изведе од Ур Халдејски и му даде име Авраам,

[8] Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

[8]и го најде срцето негово верно пред Тебе, и склучи со него завет за да му ја дадеш нему и на семето негово земјата на Хананците, Хитијците, Аморејците, Перизијците, Јевусијците и Гергесејците. И Ти го исполни зборот Свој, зашто си справедлив.

[9] Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

[9]Бидејќи Ти ја виде маката на предците наши во Египет и ја слушна нивната поплака кај Црвеното Море,

[10] Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

[10]и покажа знаци и чудеса над фараонот и над сите негови служители и над сиот народ од земјата негова, бидејќи Ти знаеше, зашто тие постапија горделиво со нив, и Ти си создаде име до денес.

[11] Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

[11]Ти го пресече пред нив морето, и тие минаа среде море како по суво, а оние што те гонеа, Ти ги фрли во длабочините како камен во силни води.

[12] Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[12]Во облачен столб Ти ги водеше дење и во огнен столб – ноќе, за да им го осветлуваш патот, по кој требаше да одат.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[13]И слезе Ти на гората Синај и говореше со нив од небото, им даде праведен суд, вистински закони, наредби и добри заповеди.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a

[14]И им ја покажа Твојата света сабота и преку Твојот слуга Мојсеј им даде заповеди, наредби и закон.

[15]И кога гладуваа, Ти им даваше леб од небото, а кога беа жедни, им извади вода од камен, и им рече да одат и да ја завладеат земјата, која Ти, откога ја крена раката, се заколна дека ќе им ја дадеш.

[16]Но тие, нашите татковци, беа упорни, се покажаа тврдоглави и не ги послушаа Твоите заповеди;

[17]не сакаа да се покоруваат и не се сетија на Твоите чудесни дела што ги беше направил со нив, станаа тврдо-глави и со својата упорност поставија над себеси водач за да се вратат во ропството свое. Но Ти си Бог, Кој сака да проштева, добар и милостив, долготрпелив и многумилостив, и Ти не ги остави.

[18]И макар што беа излеале теле и беа рекле: ‚ете го твојот бог што те изведе од Египет‘ – и макар што правеа големи сквернавења,

[19]Ти, поради големото Свое милосрдие, не ги остави во пустината; облачниот столб не се одлепуваше од нив дење, за да ги води по патот, и огнениот столб – ноќе за да им свети по патот, по кој требаше да одат.

[20]Ти им го даде Твојот благ Дух за да ги поучува, и не ја одземаше маната Своја

boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

21 Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

22 Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

23 Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

24 Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

25 Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

26 Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

од устата нивна, па и вода им даваше за гаснење на жедта нивна.

21Четириесет години ги хранеше во пустината; но ништо не им недостасуваше, облеката не им оветвуваше, нозете не им потекуваа.

22И Ти им даде царства и народи и им ги раздели, и тие ја завладеаја земјата на Сихон, царот на Есевон, и земјата на Ог, царот на Башан.

23И им ги умножи синовите нивни како небесните ѕвезди и ги воведе во земјата, за која им беше говорел на татковците нивни дека ќе дојдат да ја владеат.

24И синовите нивни влегоа и ја завладеаја земјата. И Ти им ги потчини жителите на таа земја – Хананците, и ги предаде во рацете нивни со царевите и народите на земјата за да постапуваат со нив според волјата своја.

25И тие ги заседоа утврдените градови и плодната земја, и завладеаја куќи, полни со секаков имот, направени извори во камен, лозја и маслинови градини и многу плодни дрвја за храна. Тие јадеа, се наситуваа, се дебелеа и се насладуваа од Твојата голема добрина;

26и тие станаа непокорни и се креваа против Тебе, го презреа Твојот закон, ги убиваа Твоите пророци, кои сведочеа да се обратат кон Тебе, и премногу хулеа.

[27] Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

[27]И Ти затоа ги предаде во рацете на непријателите нивни, кои ги угнетуваа. Но секогаш кога, во тешко време за нив, ќе повикаа кон Тебе, Ти ги слушаше од небесата и, по големото Свое милосрдие, им даваше спасители што ги спасуваа од рацете на непријателите нивни.

[28] Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

[28]А кога се успокојуваа, пак почнуваа да прават зло пред Твоето лице, и Ти ги предаваше во рацете на непријателите нивни, и тие владееја со нив. Но кога пак ќе повикаа кон Тебе, Ти ги слушаше од небесата и, според големото Свое милосрдие, многупати ги спасуваше.

[29] Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

[29]Ти им напомнуваше да се свртат кон Твојот закон, но тие беа тврдоглави и не ги слушаа Твоите заповеди, се отстрануваа од Твоите закони, преку кои би живеел човек, ако ги исполнуваше, го свиткаа грбот, се покажаа тврдокорни и не слушаа.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[30]Чекајќи да се обратат, Ти ги трпеше многу години и им напомнуваше со Твојот Дух преку пророците Свои, но тие не слушаа. Тогаш ги предаде во рацете на туѓи народи.

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[31]Но, по големото Свое милосрдие, Ти не ги истреби докрај и не ги оставаше, бидејќи Ти си Бог добар и милостив.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[32]И сега, Боже наш, Боже величествен, силен, страшен, Кој го пази заветот и милоста, нека не биде мало пред лицето Твое сето страдање што нè снајде нас, царевите наши, кнезовите наши, свештениците наши, татковците наши и сиот Твој народ од дните на асирските цареви до денес.

[33]Во сè што нè снајде, Ти си праведен, зашто Ти постапуваш според правдата, а ние сме виновни.

[34]Царевите наши, кнезовите наши, свештениците наши и татковците наши не го извршуваа Твојот закон и не им посветуваа внимание на Твоите заповеди и Твоите удари, со кои ги потсетуваше.

[35]И во своето царство, при Твојата голема добрина што им ја укажуваше, и во широката и плодородна земја што им ја оддели, тие не Ти служеа и не се одвратуваа од своите лоши дела.

[36]И, еве, сега сме робови; во таа земја што Ти им ја даде на татковците наши за да се хранат од плодовите нејзини и од благата нејзини, еве, сега ние ѝ робуваме.

[37]И своите плодови таа изобилно ги принесува за царевите, на кои нè потчини заради гревовите наши. И тие по своја волја владеат над телата наши, и над добитокот наш, и ние сме во голема мака.“

Неемија 10

Народот се обврзува да го чува законот

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

[1]Поради сето тоа даваме цврст завет за верност и потпишуваме, и на потписот е печатот на кнезовите наши, левитите наши и свештениците наши.

Neemias 10

[1] Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

[2] Seraías, Azarias, Jeremias,

[3] Pasur, Amarias, Malquias,

[4] Hatus, Sebanias, Maluque,

[5] Harim, Meremote, Obadias,

[6] Daniel, Ginetom, Baruque,

[7] Mesulão, Abias, Miamim,

[8] Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

[9] E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

[10] e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

[11] Mica, Reobe, Hasabias,

[12] Zacur, Serebias, Sebanias,

[13] Hodias, Bani e Beninu.

[14] Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,

[15] Buni, Azgade, Bebai,

[16] Adonias, Bigvai, Adim,

[17] Ater, Ezequias, Azur,

[18] Hodias, Hasum, Besai,

[19] Harife, Anatote, Nebai,

[20] Magpias, Mesulão, Hezir,

[21] Mesezabel, Zadoque, Jadua,

[22] Pelatias, Hanã, Anaías,

[23] Oseias, Hananias, Hassube,

[2]На запечатениот документ беа имињата на: Неемија, управителот, син на Хахалија, и Седекија,

[3]Сераја, Азарија, Еремија,

[4]Пашхур, Амарија, Малкија,

[5]Хатуш, Шеванија, Малух,

[6]Харим, Мерамот, Авдија,

[7]Даниел, Гинетон, Варух,

[8]Мешулам, Авија, Мијамин,

[9]Маазија, Билгај, Шемаја: тоа се имињата на свештениците.

[10]А ова се имињата на левитите: Јешуа, син на Азанија, Бинуј, од синовите на Хенадад и Кадмиел;

[11]и браќата нивни: Шеванија, Ходија, Келита, Пелаја, Ханан,

[12]Миха, Рехов, Хашавија,

[13]Закур, Шеревија, Шеванија,

[14]Ходија, Ваниј, Бенину.

[15]Народните старешини: Парош, Пахат-Моав, Елам, Зату, Ваниј,

[16]Буниј, Азгад, Бевај,

[17]Адонија, Бигвај, Адин,

[18]Атер, Езекија, Азур,

[19]Ходија, Хашум, Бецај,

[20]Хариф, Анатот, Невај,

[21]Магпијаш, Мешулам, Хезир,

[22]Мешезавел, Садок, Јадуа,

[23]Пелатија, Ханан, Анаја,

[24]Осија, Ананија, Хашув,

[24] Haloés, Pilha, Sobeque,

[25] Reum, Hasabna, Maaséias,

[26] Aías, Hanã, Anã,

[27] Maluque, Harim e Baaná.

[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,

[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada comprariam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[33] e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das

[25]Халохеш, Пилха, Шовек,

[26]Рехум, Хашавна, Маасеја,

[27]Ахија, Ханан, Анан,

[28]Малух, Харим, Баана.

[29]И другиот народ, свештеници, левити, вратари, пејачи, слуги на храмот и сите што беа минале од туѓите народи кон законот Божји, жените нивни, синовите нивни, ќерките нивни, сите што можеа да разберат,

[30]се присоединија кон браќата свои, кон најчесните од нив, и се обврзаа со заклетва и проклетство дека ќе постапуваат по Божјиот закон, даден преку раката на Божјиот слуга Мојсеј, и дека ќе ги пазат и извршуваат сите заповеди на Господ, нашиот Бог, и повелбите Негови, и наредбите Негови.

[31]И да не ги даваат ќерките свои на туѓи народи, и нивните ќерки да не ги земаат за синовите свои;

[32]и кога туѓите народи ќе донесат стока за продавање во сабота, да не купуваат од нив во сабота или во друг свет ден, и на седмата година да не се работи земјата и да се проштеваат секакви долгови.

[33]И си поставивме за закон да даваме од себе по една третина од шекел годишно за потребите на домот на нашиот Бог:

[34]за лебовите на предложението, за редовниот лебен принос и за секојдневната сепаленица, за саботите,

Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

за новомесечијата, за празниците, за свештените предмети и за жртвите за грев за очистување на Израел, и за сè што се врши во домот на нашиот Бог.

34 Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

35И фрливме ждрепка ние, свештениците, левитите и народот, за набавка на дрва, кога кое наше поколение, во определено време, секоја година, да ги дотерува во домот на нашиот Бог за да горат врз жртвеникот на Господ, како што е запишано во законот.

35 E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

36Се обврзавме уште да принесуваме секоја година во домот Господов првини од земјата своја и првини од плодот на секое дрво;

36 os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

37исто така – да ги приведуваме во домот на нашиот Бог, првородените од синовите свои и од добитокот свој, како што е пишано во законот, првородените од крупниот и од ситниот добиток свој.

37 As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

38И првини од меленото жито наше, и нашите приноси, и плодови од секое дрво, и вино, и масло ќе им испраќаме на свештениците во ќелиите кај домот на нашиот Бог, и десеток од земјата своја – на левитите. Тие, левитите, ќе собираат десеток во сите градови, каде што имаме земјоделство.

38 O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

39Со левитите, кога собираат левитски десеток, ќе има свештеник, потомок Аронов, та левитите да го однесат десетокот од својот десеток во домот на

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

нашиот Бог, во просториите определени за клетови.

[40]Зашто во тие простории како Израеловите синови, така и левитите се должни да носат сè што се принесува како дар: жито, вино и масло. Таму се и свештените садови, и свештениците што служат, и вратарите и пејачите. И ние нема да го оставиме домот на нашиот Бог.

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

[2] O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

[3] São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

[4] Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

Неемија 11

Список на Јудејците дојдени за населување во Ерусалим

[1]И се населија старешините народни во Ерусалим, а другите од народот фрлија ждрепка, за да излезе еден од десетмина да се насели во светиот град Ерусалим, а преостанатите девет – во другите градови.

[2]И народот ги благослови сите, кои доброволно се согласија да живеат во Ерусалим.

[3]Еве ги старешините на земјата што се населија во Ерусалим, а во градовите на Јудеја сите живееја на својот имот, по градовите свои: другите Израелци, свештениците, левитите и слугите на храмот, и потомците на Соломоновите слуги.

[4]Во Ерусалим се населија и некои од потомците на Јуда и од потомците на Венијамин; од Јудините потомци: Атаја, син на Озија, син Захариев, син Амариев, син Сафатиев, син Махалаеилов, од потомците на Фарес,

[5] e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

[6] Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

[7] São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

[8] Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

[9] Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

[11] Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

[12] filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

[13] e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[5]и Мааседа, син на Варух, син на Кол-Хозе, син на Хазаја, син на Адаја, син на Јојарив, син Захариев, потомци на Силомниј.

[6]Сите потомци на Фарес, што живееја во Ерусалим, беа четиристотини шеесет и осум, храбри луѓе.

[7]А, еве, ги потомците Венијаминови: Салу, син Мешуламов, син Јоедов, син Педаев, син Колаев, син Маасеев, син Итиелов, син Исаев,

[8]и по него Габај и Салај – деветстотини дваесет и осум.

[9]Јоил, синот Зихриев, беше началник над нив, а Јуда, синот на Хасенуа, беше втор над градот.

[10]Од свештениците: Једаја, син на Јојарив, Јахин,

[11]Сераја, син Хелкиев, син Мешуламов, син Садоков, син Мерајотов, син на Ахитув, началник на Божјиот дом,

[12]и нивните браќа, кои вршеа служба во Божјиот дом, – осумстотини дваесет и двајца; и Адаја, син Јерохамов, син Пелалиев, син Амасиев, син Захариев, син Пашхуров, син Мелхиев,

[13]и браќата негови, старешини на родовите – двесте четириесет и двајца; и Амашсај, син Азариилов, син Ахзаев, син Мешилемотов, син Имеров,

[14]и браќата негови, мажи воинствени – сто дваесет и осум. Началник им беше Завдиел, син Хагедолимов.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

[15]А од левитите: Шамаја, син на Хашув, син Азрикамов, син на Хашавија, син Буниев,

[16]и Шабетај, и Јозавад од левитските началници за надворешни работи на Божјиот дом,

[17]и Матанија, син на Миха, син Завдиев, син Асафов, водител при славословието, за време на молитвата, и Бакбукија, втор по него од браќата нееги, и Авда, син на Шамуа, син Галалов, син Једутунов.

[18]Сите левити од светиот град беа двесте осумдесет и четири.

[19]А вратари: Акув, Талмон и браќата нивни, стражари при портите – сто седумдесет и двајца.

[20]Другите Израелци, свештениците и левитите, живееја по сите градови на Јудеја, секој во својот дел.

[21]А храмовите прислужници живееја во Офел: нивни началници беа Циха и Гишпа.

[22]Началник на левитите во Ерусалим беше Озиј, син на Ваниј, син Хашавиев, син Матаниев, син Михаев од потомците Асафови, кои беа певци при службата во Божјиот дом;

[23]зашто од царот имаше за нив посебна заповед, и имаше правило определено за певците за секој ден.

[24]И Петахија, син Мешезавелов од потомците Зерахови, Јудин син, беше

застапник на царот за сите работи што се однесуваа на народот.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,

[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;

[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;

[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;

[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,

[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,

[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,

[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.

[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

Јудејското население надвор од Ерусалим

[25]Од оние, пак, што беа по селата, на нивите свои, некои од Јудините синови живееја во Кирјат-Арба и во неговата околина, во Дивон и во околината негова, во Јекавцеел и во селата негови,

[26]во Јешуа, во Молада и во Бет-Пелет,

[27]во Хацар-Шуал, во Вирсавија и во нивните околини,

[28]Во Циклаг, во Мехона и во нивните околини,

[29]во Ен-Римон, во Цора и во Јармут,

[30]во Заноах, Адулам и селата нивни, во Лакиш и полињата негови, во Азека и неговата околина; тие се беа сместиле од Вирсавија дури до Хиномовата Долина.

[31]Синовите Венијаминови живееја во Гева, во Михмаш до Ветил и во сите села негови,

[32]во Анатот, Нов, Ананија,

[33]Асор, Рама, Гитаим,

[34]Хадид, Цевоим, Невалат,

[35]Лод, Оно и во долината Харашим.

[36]Во деловите на Јуда и на Венијамин свои населби имаа и левитите.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

[1] São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,

[2] Amarias, Maluque, Hatus,

[3] Secanias, Reum, Meremote,

Неемија 12

Список на свештениците и левитите

[1]Еве ги свештениците и левитите, што дојдоа со Зоровавел, синот Салатиилов, и со Јешуа: Сераја, Еремија, Ездра.

[2]Амарија, Малух, Хатуш,

[3]Шеханија, Рехум, Меремот,

[4] Ido, Ginetoi, Abias,

[5] Miamim, Maadias, Bilga,

[6] Semaías, Joiaribe, Jedaías,

[7] Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.

[8] Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.

[9] Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.

[10] Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,

[11] Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.

[12] Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;

[13] de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;

[14] de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;

[15] de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;

[16] de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

[4]Идо, Гинетој, Авија,

[5]Мијамин, Маадија, Билга,

[6]Шемаја, Јојарив, Једаја,

[7]Салу, Амок, Хелкија, Једаја. Тоа се началниците на свештениците и браќата нивни во дните на Јешуа.

[8]А левитите: Јешуа, Бинуј, Матанија, главен при славословијата, тој и браќата негови, Кадмиел, Шеревија, Јуда,

[9]и Бакбукија и Униј, нивни браќа, кои заедно со нив служеа.

[10]Јешуа го роди Јоаким, Јоаким го роди Елијашив, Елијашив го роди Јојада,

[11]Јојада го роди Јонатан, Јонатан го роди Јадуа.

[12]Во дните на Јоаким старешини на свештенички семејства беа: од Сераиевиот дом – Мераја, од Еремиевиот дом – Ананија,

[13]од домот на Ездра – Мешулам, од Амариевиот дом – Јоханан,

[14]од Мелихуевиот дом – Јонатан, од Шеваниевиот дом – Јосиф,

[15]од Харимовиот дом – Адна, од Мерајотовиот дом – Хелкај,

[16]од Идовиот дом – Захарија, до Гинетоновиот дом – Мешулам,

[17]од Авиевиот дом – Зихриј, од Минјаминовиот дом и од Моадиевиот дом – Пилтај,

[18]од Билгаовиот дом – Шамуа, од Шемаевиот дом – Јонатан,

[19]од Јојаривовиот дом – Матенај, од Једаевиот дом – Озиј,

[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.

[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

[20]од Салаевиот дом – Калај, од Амоковиот дом – Евер,

[21]од Хелкиевиот дом – Хашавија, од Једаевиот дом – Натанаил.

[22]Што се однесува до левитите, старешините на нивните семејства беа запишани во списокот во дните на Елијашив, Јојада, Јоханан и Јадуа; и исто така и свештениците до царувањето на Дариј персиски.

[23]Синовите Левиеви, племенски старешини, се запишани во летописот до дните на Јоханан, Елијашивовиот син.

[24]Началници на левитите беа: Хашавија, Шеревија, и Јешуа, Кадмиеловиот син, и браќата нивни, при нив поставени за славословие при благодаренијата, според наредбата на Давид, Божји човек, смена по смена.

[25]Матанија, Бакбукија, Авдија, Мешулам, Талмон, и Акув беа вратари, кои чуваа стража при вратните прагови.

[26]Тоа беше во дните на Јоаким, синот на Јешуа, Јоседеков син, и во дните на Неемија и на свештеникот Ездра, книжник.

Неемија управува со осветувањето на ѕидините

[27]Кога требаше да се осветуваат ерусалимските ѕидови, ги повикаа левитите од сите места, и им заповедаа да дојдат во Ерусалим за да се изврши осветувањето и радосното празнување во славословија и песни, при звукот на кимвали, псалтири и гусли.

[28] Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

[28]Се собраа синовите на певците од Ерусалимскиот округ и од селата Нетофатски,

[29] como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

[29]и од Бет-Гилгал, и од околината на Гева и Азмавет, зашто певците си беа изградиле села во околината на Ерусалим.

[30] Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

[30]И се очистија свештениците и левитите, го очистија и народот и портите и ѕидовите.

[31] Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

[31]Тогаш ги изведов на ѕидот јудејските началници и поставив два големи хора певци, и едниот од нив одеше десно по ѕидот кон Гноишните Порти.

[32] Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

[32]По нив одеше Хошаја и половината јудејски началници:

[33] Azarias, Esdras, Mesulão,

[33]Азарија, Ездра, Мешулам,

[34] Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

[34]Јуда, Венијамин, Шемаја и Еремија;

[35] e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

[35]а од синовите свештенички со труби: Захарија, син на Јонатан, син на Шемаја, син на Матанија, син на Михаја, син на Закур, Асафов син,

[36] e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

[36]и браќата негови: Шамаја, Азариил, Милалај, Гилалај, Маај, Натанаил, Јуда и Ананија со свирките на Давид, Божјиот човек, и книжникот Ездра пред нив.

[37] À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

[37]До Изворните Порти, спроти нив, тие излегоа по степеништата на Давидовиот град, по скалите што водеа кон ѕидот над Давидовиот дом, до Водните Порти на исток.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

[44] Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

[38]Другиот хор врвеше наспроти нив, а по него јас и половината од народот, по ѕидот од Кулата кај печката до широкиот ѕид,

[39]и од Ефремовите Порти, покрај Старите Порти и Рибните Порти и Хананеловата Кула, и кулата Меа, кон Овчите Порти, и застанавме при Затворските Порти.

[40]Потоа и обата збора застанаа пред Божјиот дом, а и јас и половината началници со мене,

[41]и свештениците: Елијаким, Маасеја, Минјамин, Михаја, Елјоенај, Захарија и Ананија со трубите,

[42]Маасеја, Шемаја, Елеазар, Озиј, Јоханан, Малкија, Елам и Езер. А певците пееја високо; водач им беше Јизрахија.

[43]Во тој ден се принесоа големи жртви и се веселеа, зашто Бог им беше дал голема радост. Се радуваа и жените, и децата и веселбата ерусалимска се слушаше надалеку.

Деловите зачувани за свештениците и левитите

[44]Во истиот ден беа поставени луѓе над одделите за приноси од првините и десетоците, за да ги собираат од нивите околу градовите, делови определени со законот за свештениците и левитите, зашто на Јудејците им беше драго да ги гледаат свештениците и левитите кои служеа,

[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

[1] Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

[2] porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

[4] Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

[5] e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de

[45]и вршеа служба на својот Бог и работите околу очистувањето и беа певци и вратари, според наредбата на Давид и синот негов Соломон.

[46]Зашто уште одамна, во дните на Давид и Асаф, беа установени главни певци, како и песни за Бога, пофални и благодарствени.

[47]Сите Израелци во дните на Зоровавел и во дните на Неемија им даваа делови на певците и на вратарите како храна за секој ден, и им ги даваа осветените приноси на левитите, а левитите им даваа на Ароновите синови.

Неемија 13

Неемија спроведува разни реформи

[1]Тој ден читаа од Мојсеевата книга гласно пред народот и најдоа напишано вака: Амонец и Моавец не смеат да влегуваат во Божјото општество дури довека.

[2]Зашто тие не ги пресретнаа синовите на Израел со леб и вода, а го најмија против нив Валаам, за да ги проколне; но Бог наш ја претвори клетвата во благослов.

[3]Кога го слушнаа тој закон, тие го одделија од Израел сè она што беше од друго племе.

[4]А пред тоа свештеникот Елијашив, поставен над одделите при домот на нашиот Бог, близок роднина на Товија,

[5]одреди за него една голема соба, во која пред тоа ставаа лебен принос,

manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

[6] Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

[7] Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

[8] Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

[9] Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

Restaurada a manutenção dos levitas

[10] Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

[11] Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

[12] Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

темјан и садови, и десеток од житото, виното и маслото, определени со закон за левитите, певците и вратарите, и приносите за свештениците.

[6]Кога се случуваше сето тоа, јас не бев во Ерусалим, зашто во текот на триесет и втората година на вавилонскиот цар Артаксеркс бев кај царот и по извесно време пак се измолив од царот

[7]одново да се вратам во Ерусалим. Тогаш дознав за злото, што го беше направил Елијашив, определувајќи за Товија соба во дворот на Божјиот дом.

[8]Ми стана многу непријатно, и јас ја исфрлив сета покуќнина на Товија надвор од собата,

[9]и реков да ја исчистат собата и порачав пак да ги внесат таму садовите на Божјиот дом, лебниот принос и темјанот.

[10]Дознав уште дека на левитите не им биле давани деловите, и дека левитите и певците што ја вршеа службата своја, се разбегале секој на нивата своја.

[11]Јас ги искарав за тоа началниците и реков: „Зошто е запустен Божјиот дом?“ И јас ги собрав и ги поставив по местата нивни.

[12]И сите Јудејци почнаа одново да принесуваат десеток од житото, виното и маслото во одделите.

[13] Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

[14] Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

Restabelecimento da observância do sábado

[15] Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

[16] Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

[17] Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas

[13]И ги поставив како настојници Шелемија, и книжникот Садок, и Федаја од левитите, а при нив и Ханан, синот Закуров, син Матаниев, зашто се сметаа за верни. И на нив им беше наложено да раздаваат делови на браќата свои.

[14]Спомни ме, Боже мој, за тоа, и не бриши ги сесрдните работи мои што ги направив за домот на мојот Бог и за службата при него!

[15]Во тие дни видов во Јудеја дека во сабота гмечат грозје, возат снопја и товараат магариња со вино, грозје, смокви и секаков товар и го носат во саботен ден во Ерусалим. И јас ги искарав строго во истиот ден, кога ја продаваа таа храна.

[16]И Тирци живееја во Јудеја и довезуваа риба и секаква стока и ја продаваа во сабота на јудејските жители и во Ерусалим.

[17]Јас ги искарав првенците Јудејски и им реков: „Зошто вршите такво зло и го осквернувате саботниот ден?

[18]Така правеа татковците ваши, та затоа нашиот Бог го испрати врз нас и врз овој град сето тоа зло? А вие го згolемувате гневот Негов против Израел, осквернувајќи ја саботата.“

[19]Потоа, штом ќе зајдеше сонцето зад ерусалимските порти, спроти сабота, заповедав да ги затвораат вратите и порачував да не ги отвораат до утредента по сабота. А при портите поставив од

coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as

своите слуги, та никаков товар да не премине во саботен ден.

[20]Така трговците и продавачите на секаква стока ноќеваа еднаш и двапати надвор од Ерусалим.

[21]Но јас ги скарав строго и им реков: „Зошто ноќевате до ѕидот? Ако го сторите тоа уште еднаш, ќе ставам рака на вас.“ Оттогаш тие не доаѓаат во сабота.

[22]И им реков на левитите да се очистат и да дојдат да чуваат стража при портите за да се зачува светоста на саботниот ден. Спомни ме и за тоа, Боже мој, и поштеди ме по големата Своја милост!

[23]Во тие денови видов уште Јудејци што си беа зеле жени Ашдотки, Амонки и Моавки;

[24]и затоа синовите нивни зборуваа полуашдотски, или според јазикот на другите народи, а јудејски не знаеја да говорат.

[25]Јас ги искарав за тоа и ги проколнував, а некои мажи дури и ги тепав, косата им ја кубев и ги заколнував во Бога да не ги даваат ќерките свои за синовите нивни и да не ги земаат ќерките нивни за синовите свои и за себе.

[26]Нели поради тоа, им зборував, грешел и Соломон, царот израелски? Во многу народи немало таков цар како него. Тој беше љубимец на својот Бог, и Бог го постави за цар над сите Израелци; но,

mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

пак, жени туѓинки го натераа во грев и него.

[27]И треба ли да слушаме за вас дека вие го вршите сето тоа големо зло, бидејќи грешите пред нашиот Бог, земајќи жени туѓинки?

[28]Еден од синовите на Јојада, син на првосвештеникот Елијашив, беше зет на Санавалат хорончанецот, јас го изгонив од Ерусалим.

[29]Спомни им, Боже мој, дека тие го осквернија свештенството и заветот свештенички и левитски!

[30]Така го очистив народот од сè друго земно и ги установив службите на свештениците и на левитите, на секого во неговата работа,

[31]и довозот на дрва во определено време и првините. Спомни ме, Боже мој, за мое добро!

O livro de Ester

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

Естира

Естира 1

Гозбата кај царот Ксеркс

[1]Тоа беше за време на владеењето на Ксеркс, – оној Ксеркс кој царуваше над сто дваесет и седум области од Индија до Етиопија, –

[2]во тоа време, кога царот Ксеркс седеше на својот царски престол што е во престолнината Суза,

[3]во третата година на своето царување, тој приреди гозба за сите свои кнезови и слуги, за главните војводи на персиската и на мидиската војска и на своите обласни управници,

[4]покажувајќи ги во текот на цели сто и осумдесет дена големото богатство на царството свое и големиот сјај на своето величие.

[5]Откако завршија тие денови, царот приреди за народот свој, кој се наоѓаше во Суза, од најголем до најмал, седум-дневна гозба во тремот на градината на царскиот дворец.

[6]Бели памучни и виолетови волнени завеси, прицврстени со ленени и пурпурни врвци, за сребрени алки, висеа на мермерните столбови. Имаше златни и сребрени легла послани на подот, од зелен, бел, жолт и црвен мермер.

[7]Напивките се служеа во златни разнообразни чаши; а царско вино имаше во изобилие, според богатството на царот.

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido

[8]Пиењето беше слободно: без присилување, бидејќи царот им беше заповедал на сите свои управници на домот да постапуваат според волјата на секој.

[9]И царицата Астина исто така приреди гозба за жените во царскиот дом на царот Ксеркс.

Неволјата на царицата Астина

[10]На седмиот ден, кога срцето на царот се развесели од виното, тој им рече на Мехуман, Бизета, Харвона, Бигета, Авагета, Зетар и Каркас – седум евнуси, што служеа пред царот Ксеркс,

[11]да ја доведат царицата Астина пред царевото лице со царски венец за да им ја покаже нејзината убавина на народите и на кнезовите, зашто таа беше многу убава.

[12]Но царицата Астина не сакаше да дојде според царевата наредба, соопштена преку евнусите.

[13]Царот многу се разгневи, и јароста пламна во него. И им рече царот на мудреците, кои ги познаваа поранешните времиња, зашто царските дела се разгледуваа пред сите што знаеја закон и правда,

[14]а негови најблиски тогаш беа: Каршена, Ситар, Адмата, Тарсис, Мерес, Марсена, Мемухан – седум персиски и мидиски кнезови, кои седеа до царот на прво место:

[15]„Како да постапиме според законот со царицата Астина, поради тоа што не го

o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

исполни зборот на царот Ксеркс, соопштен преку дворјаните.“

[16]Тогаш рече Мемухан пред лицето на царот и на кнезовите: „Не само пред царот е виновна царицата Астина, туку и пред сите кнезови и началници царски;

[17]зашто постапките на царицата ќе ги дознаат сите жени и ќе почнат да ги запоставуваат мажите свои и да говорат: ‚царот Ксеркс заповедал да ја доведат пред него царицата Астина, но таа не отишла.‘

[18]Сега персиските и мидиските кнегињи, кои ќе чујат за постапката на царицата, ќе им го кажат тоа на сите царски кнезови; и ќе има горделивост, а и големи караници.

[19]Ако му е на царот угодно, нека издаде царска заповед што ќе се запише во персиските и мидиските закони и да не се менува: дека Астина нема да излегува веќе пред лицето на царот Ксеркс, а нејзиното царско достоинство царот да го предаде на друга, подобра од неа.

[20]Кога ќе чујат за таа царска заповед, која ќе се разнесе по целото негово царство, колку и да е големо, сите жени ќе ги почитуваат мажите свои, од најголем до најмал.“

[21]Тие зборови му се допаднаа на царот и на кнезовите: и царот постапи според зборовите на Мемухан;

[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

[22]па испрати до сите царски области писма, напишани за секоја област со писмото нејзино и на секој народ на јазикот негов: секој маж да биде господар на домот свој, и тоа да му се објави на секого на неговиот роден јазик.

Ester 2

Ester feita rainha

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem

Естира 2

Естира станува царица

[1]Откако стивна гневот на царот Ксеркс, тој се сети на Астина и на она што го направи таа и за решението за неа.

[2]И рекоа царските слуги, што му служеа: „Да се побараат за царот млади и убави девојки,

[3]а царот да определи во сите области на царството пратеници што ќе ги соберат сите млади и убави на изглед девојки во престолнината Суза, во женскиот дом под надзор на царскиот евнух Хегај, чувар на жените, и да им дадат сè што е потребно за дотерување.

[4]И која девојка ќе му се допадне на царот, таа да стане царица наместо Астина. Му се допаднаа на царот тие зборови, и тој постапи така.“

[5]Имаше во престолнината Суза еден Јудеец, по име Мардохеј, син на Јаир, син на Семеј, син на Кис, од Венијаминовото племе.

[6]Тој беше преселен од Ерусалим со плениците, протерани заедно со јудејскиот цар Јехонија, што го беше

Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

7 Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

8 Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

9 A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

10 Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

11 Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

12 Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias

преселил вавилонскиот цар Навуходоносор.

7Тој ја воспитуваше Хадаса – односно Естира – ќерка на чичко му, бидејќи таа немаше ни татко, ни мајка. Таа девојка имаше тенка става и убаво лице, а по смртта на татко ѝ, Мардохеј ја прибра кај себе како своја ќерка.

8Кога беше објавена заповедта на царот и указот негов, и откога беа собрани многу девојки во престолнината Суза под надзор на Хегај, тогаш беше земена и Естира во царскиот дом под надзор на Хегај, чуварот на жените.

9Таа девојка му се допадна и ја придоби неговата наклоност, и тој побрза да ѝ даде масла и сè што ѝ припаѓа, и да ѝ определи седум достојни девојки да бидат покрај неа, во царскиот дом, па ја премести неа и девојките нејзини во најубавото одделение на женскиот дом.

10Естира не го кажуваше ни народот свој, ни потеклото свое, бидејќи Мардохеј ѝ беше заповедал да не кажува.

11И секој ден Мардохеј доаѓаше во дворот на женскиот дом за да дознае за здравјето на Естира и што станува со неа.

12Кога доаѓаше времето на секоја девојка да влезе кај царот Ксеркс, откако дванаесет месеци по ред беше извршувано над неа сè, определено за жените, – зашто за толку време продолжуваа дните на дотерувањето нивно: шест месеци со смирново масло и шест

e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

[13] então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

[14] À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

[15] Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

[16] Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

[17] O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

[18] Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

месеци со благопријатни мириси и со други женски работи –

[13]дури тогаш девојката влегуваше кај царот. И што и да побараше таа, ќе ѝ дадеа и со тоа одеше од женскиот дом во домот на царот.

[14]Вечерта таа влегуваше и утредента се враќаше во друг женски дом под надзор на царскиот чувар на наложниците; и веќе не влегуваше кај царот, – освен ако царот ја побараше, и ќе ја повикаа по име.

[15]Кога дојде време за Естира, ќерка на Авихаил, чичко на Мардохеј, кој ја беше прибрал кај себе место ќерка, – да оди при царот, таа не побара ништо, освен она што ѝ го кажа царскиот дворјанин Хегај, чувар на жените. И Естира им се допадна на сите што ја видоа.

[16]И беше земена Естира кај царот Ксеркс, во неговиот царски дом, во десеттиот месец, односно во месецот тевет, во седмата година од царувањето негово.

[17]Царот ја засака Естира повеќе од сите жени, и таа ја доби неговата благонаклоност и љубов повеќе од сите девојки; тој ѝ стави на главата царски венец и ја постави за царица на местото на Астина.

[18]И царот им приреди голема гозба на сите свои кнезови и слуги кај него, – гоштевање поради Естира, и им даде олеснувања на областите и раздаде подароци со царска штедрост.

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

Mordecai descobre uma conspiração

[21] Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

[22] Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

[23] Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

[1] Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

[2] Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele.

[19]И кога вториот пат беа собрани девојките, и Мардохеј седеше кај царската врата,

[20]Естира сè уште не говореше за своето потекло и за народот свој, според она како што ѝ беше заповедал Мардохеј; и зборот на Мардохеј го исполнуваше и сега така, како и кога беше кај него на воспитување.

Мардохеј открива една завера

[21]Во тоа време, кога Мардохеј седеше пред царската порта, двајцата царски дворјани Бигетан и Тереш, кои го чуваа прагот, се озлобија поради тоа што беше претпочитан Мардохеј, па размислуваа како да стават рака врз царот Ксеркс.

[22]Кога дозна за тоа, Мардохеј ѝ соопшти на царицата Естира, а Естира му кажа на царот од името на Мардохеј.

[23]Работата беше испитана и се утврди дека е тоа вистина, и тие двајцата беа обесени на дрво. И тоа се запиша во книгата на царскиот летопис.

Естира 3

Судирот помеѓу Аман и Мардохеј

[1]Потоа царот Ксеркс го возвеличи Вугеецот Аман, син Амадатов, го воздигна и го постави престолот негов погоре од престолите на сите свои кнезови;

[2]и сите слуги на царот, кај царската порта се поклонуваа и паѓаа ничкум пред Аман, бидејќи така беше запо-

Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

[3] Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

[4] Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

Hamã pretende matar todos os judeus

[7] No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

[8] Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos

ведал царот. Но Мардохеј не му се поклонуваше и не паѓаше на колена.

[3]И му говореа на Мардохеј царските слуги кај царската порта: „Зошто ја кршиш царевата заповед?“

[4]Но иако му говореа така секој ден, тој сепак не ги слушаше. Тогаш му јавија на Аман, да видат ќе остане ли на зборот свој Мардохеј, бидејќи им беше рекол дека е Јудеец.

[5]Откако виде Аман дека Мардохеј не се поклонува и не паѓа ничкум пред него, се исполни со гнев.

[6]Но тој помисли дека не е добро да става рака само на Мардохеј; но бидејќи му рекоа, од кој народ е Мардохеј, Аман намисли да ги истреби сите Јудејци во целото Ксерксово царство, како народ на Мардохеј.

[7]Па свика совет во првиот месец, односно месецот нисан, во дванаесеттата година од владеењето на царот Ксеркс, и фрлаа ждрепка пред Аман од ден на ден и од месец на месец, и падна ждрепката на тринаесеттиот ден од дванаесеттиот месец, односно месецот адар кога требаше да го погубат Мардохеевиот народ.

Аман подготвува истребување на Јудејците

[8]И Аман му рече на царот Ксеркс: „Има еден народ, распрснат меѓу народите по сите краишта на твоето царство; законите нивни се разликуваат од

os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

[9] Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

[10] Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em

законите на сите народи, и царските закони тие не ги исполнуваат; па не треба царот така и да ги остави.

[9]Ако му е на царот угодно, нека заповеда да бидат истребени, и десет илјади кикари сребро ќе измерам за да бидат внесени во царската ризница.“

[10]Тогаш царот го извади од раката прстенот свој и му го даде на Вугеецот Аман, синот Амадатов за да стави печат на повелбата против Јудејците.

[11]И му рече царот на Аман: „Ти го предавам тебе тоа сребро и народот; прави со нив што сакаш.“

[12]И беа свикани царските писари во првиот месец, во тринаесеттиот негов ден, и беше напишано, како што заповеда Аман, до царските намесници на секоја област, до кнезовите на секој народ, – на секоја област со нејзиното писмо, и до секој народ на јазикот негов: сè беше напишано од името на царот Ксеркс и потврдено со печатот од царскиот прстен.

[13]И беа испратени писма преку брзоодци до сите царски области за да бидат убиени, погубени и истребени сите Јудејци, од најголем до најмал, деца и жени, во еден ден, во тринаесеттиот ден на дванаесеттиот месец, односно, месец адар, и имотот нивен да биде разграбен.

[14]Препис од писмото да се испрати до секоја област, како закон, што им се

cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

објавува на сите народи за да бидат спремни за оној ден.

[15]Брзоодците тргнаа брзо со царската заповед. Повелбата беше објавена и во престолнината Суза: а царот и Аман седеа и пиеја, а градот Суза беше вознемирен.

Естира 4

Мардохеј ја моли Естира за посредување

[1]Кога Мардохеј дозна за сè што се правеше, ја раскина облеката, стави врз себе вреќиште и пепел, излезе среде градот и викаше силно и со огорченост: „Се истребува народ во ништо необвинет.“

[2]И дојде до царската порта и запре, бидејќи не можеше да влезе со вреќиште и со пепел.

[3]Исто така и во секоја област и место, каде и да пристигнеше заповедта на царот и повелбата негова, настануваше голема тага кај Јудејците и пост и плачење и викање; вреќиштата и пепелта им служеа како постела на мнозина.

[4]Дојдоа слугинките и дворјаните на Естира и ѝ раскажаа сè; царицата силно се возбуди. Таа испрати облека да го преоблечат Мардохеј и да го симне од себе вреќиштето. Но тој не ги прими.

[5]Тогаш Естира го повика Хатах, еден од евнусите на царот, кого тој го беше определил да биде покрај неа, и го испрати кај Мардохеј да дознае: што значи тоа и зошто е?

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus

[6]Хатах отиде кај Мардохеј на градскиот плоштад што беше пред царската порта.

[7]Мардохеј му раскажа за сè што се беше случило со него, и за определеното количество сребро, што Аман го беше ветил да го одмери во царската ризница за да бидат истребени Јудејците;

[8]и му врачи препис од повелбата, објавена во Суза, за истребувањето нивно за да ѝ ја покаже на Естира, та таа да дознае за сè; притоа ѝ порача да оди кај царот и да му се моли за својот народ.

[9]Хатах дојде и ѝ ја предаде на Естира пораката на Мардохеј.

[10]И му рече Естира на Хатах, испраќајќи го, да му каже на Мардохеј:

[11]„Сите слуги кај царот и народите во царските области знаат дека секој, било тоа маж или жена, што ќе влезе кај царот од внатрешниот двор, а да не е повикан, го очекува една пресуда – смрт; само оној, кон кого царот ќе го пружи својот златен жезол, останува жив. А јас не сум повикана кај царот еве веќе триесет дена.“

[12]И му ги пренесоа на Мардохеј зборовите на Естира.

[13]Мардохеј во одговор ѝ рече на Естира: „Не мисли дека ти единствена од сите Јудејци ќе се спасиш во царскиот дом.

[14]Ако ти премолчиш во ова време, тогаш слободата и спасението на Ју-

socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

15 Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

16 Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

17 Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

дејците ќе дојде од друго место, а ти и домот на таткото твој ќе загинете. И кој знае, дали токму за вакво време не си достигнала царско достоинство?“

15А Естира му одговори на Мардохеј, велејќи:

16„Оди, собери ги сите Јудејци што се наоѓаат во Суза, и постете за мене, и не јадете, и не пијте три дена, ни дење ни ноќе, и јас со слугите свои исто така ќе постам и потоа ќе одам кај царот, иако е тоа и против законот, па ако загинам – нека загинам.“

17Тогаш отиде Мардохеј и направи, како што му порача Естира.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

1 Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

2 Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

3 Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

Естира 5

Естира пред царот

1На третиот ден Естира се облече по царски и дојде во внатрешниот двор на царскиот дом, пред домот на царот. А царот тогаш седеше на својот царски престол во царскиот дом, токму спроти влезот на домот.

2Кога царот виде дека царицата Естира стои во дворот, таа најде милост во очите негови и царот го подаде кон Естира златниот жезол што беше во раката негова. Естира се приближи и го допре крајот на жезолот.

3Тогаш царот ѝ рече: „Што ти е, царице Естира? Која е твојата молба? Дури и половината од царството ќе ти биде дадено.“

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

[9] Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

[10] Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

[11] Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como

[4]Тогаш Естира рече: „Денес имам празник. Ако му е на царот угодно, нека дојде царот со Аман на гозба што сум му ја приготвила.“

[5]А царот рече: „Одете поскоро по Аман за да се исполни желбата на Естира.“ И дојде царот со Аман на гозбата што ја беше приготвила Естира.

[6]И кога царот сакаше да пие вино, ја праша Естира: „Која ти е желбата? Таа ќе биде исполнета. И каква е твојата молба? Макар да бараш и половина царство, тоа ќе ти биде дадено.“

[7]Одговори Естира и рече: „Еве ја мојата желба и мојата молба:

[8]ако сум нашла милост во очите на царот и ако на царот му е мило да ја исполни желбата моја и да ја исполни молбата моја, тогаш нека дојде царот со Аман на гозба што ќе ја приготвам за нив и утре, па ќе постапам според царскиот збор.“

Аман подготвува бесилка за Мардохеј

[9]Тој ден Аман излезе весел и расположен. Но кога Аман го виде Мардохеј при царската порта, и тој не стана и не се помести од местото пред него, Аман се исполни со гнев против Мардохеј.

[10]Но Аман сепак се воздржа. А кога дојде во домот свој, испрати да ги повикаат неговите пријатели и неговата жена Зереша.

[11]Аман им раскажа за големото свое богатство, за многуте свои синови и за сè она, како царот го возвеличил и како

o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

[12] Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

[13] Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

[14] Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

го воздигнал над кнезовите и слугите царски.

[12]И рече Аман: „Па и царицата Естира никого не повика со царот на гозбата, што ја беше приготвила, освен мене; така и утре сум поканет кај неа со царот.

[13]Но сето тоа не ме задоволува додека го гледам Јудеецот Мардохеј како седи пред царската порта.“

[14]И му рече жената негова Зереша, и сите негови пријатели: „Нека приготват бесилка, висока педесет лакти, и утре кажи му на царот да го обеси Мардохеј на неа, и тогаш оди весело на гозбата со царот.“ Му се допаднаа на Аман тие зборови, и тој нареди бесилката да биде направена.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior

Естира 6

Аман принуден да го почитува Мардохеј

[1]Преку ноќта Господ не му даде сон на царот. Затоа му заповеда на слугата да ја донесе книгата за дневните белешки; и ги читаа пред царот;

[2]и се најде запишано таму дека Мардохеј беше соопштил за двајцата царски слуги Бигетан и Тереш, кои го чуваа прагот и правеа план да стават рака врз царот Ксеркс.

[3]Царот запраша: „Каква чест и какво одликување му е дадено на Мардохеј за тоа?“ Царските дворјани што му читаа, одговорија: „Ништо не му е направено.“

[4]Кога царот се распрашуваше за доброто дело на Мардохеј, дојде во дворот

da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

Аман, и праша царот: „Кој е во дворот?“ Аман, пак, тогаш беше дошол во надворешниот двор на царскиот дворец за да бара од царот за да го обесат Мардохеј на бесилката што ја беше приготвил за него.

5 Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

5Дворјаните му одговорија на царот: „Ете, Аман стои во дворот.“ Царот рече: „Нека влезе.“

6 Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

6И Аман влезе. Царот го праша: „Што да му направам на таков човек кого сакам да го одликувам со почести?“ Аман си помисли во срцето: кого друг би посакал царот да го одликува, освен мене?

7 E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

7И Аман одговори: „На таков човек, кого царот сака да го одликува со почести,

8 tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

8нека му донесат царска облека, со која царот се облекува, и да го доведат коњот, на кој царот јава, да му постават царски венец на главата негова,

9 entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

9и нека ги дадат облеката и коњот, во рацете на еден од првите царски кнезови, да го облечат човекот, кого царот сака да го одликува, да го изведат на коњ на градскиот плоштад и да огласат пред него: Вака му се прави на оној човек, кого царот сака да го одликува со почести!“

10 Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não

10Тогаш царот му рече на Аман: „Добро рече; веднаш земи ја облеката и коњот, како што рече, и направи му го тоа на Јудеецот Мардохеј, кој седи пред

omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

11 Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

12 Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

13 Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

14 Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

1 Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

2 No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

царската порта; ништо да не пропуштиш од тоа што го кажа.“

11Ги зеде Аман облеката и коњот, го облече Мардохеј, го изведе на коњ на градскиот плоштад и објави пред него: „Вака му се прави на човек, кого царот сака да го одликува со почести!“

12Мардохеј се врати кај царската порта. Аман, пак, тргна во домот свој, натажен и со наведната глава.

13И ѝ раскажа Аман на жената своја Зереша, и на сите пријатели свои за сè што се случи со него. Тогаш мудреците негови и жената негова Зереша му рекоа: „Ако Мардохеј, поради кого ти почна да паѓаш, е од јудејско племе, ти нема да го надвиеш, туку навистина ќе паднеш пред него, бидејќи со него е живиот Бог.“

14Тие уште разговараа со него, и царските евнуси дојдоа и го поканија Аман да оди на гозбата што ја беше приготвила Естира.

Естира 7

Неволја и смрт на Аман

1И дојде царот со Аман на гозбата кај царицата Естира.

2Царот ја запраша Естира исто така и во тој втор ден за време на гоштевањето: „Која е твојата желба, царице Естира? Таа ќе биде исполнета; и која е молбата твоја? Макар и за половина од царството, таа ќе биде исполнета.“

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

[5] Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

[6] Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

[7] O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

[8] Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à

[3]Царицата Естира одговори и рече: „Ако сум нашла милост во твоите очи, царе, и ако на царот му е угодно, нека ми бидат подарени мојот живот, по моја желба, и мојот народ, по моја молба!

[4]Зашто јас и мојот народ сме продадени да бидеме истребени, убиени и загинати. Да бевме продадени како робови и робинки, јас ќе молчев, макар непријателот и да не ја надомести штетата на царот.“

[5]Проговори царот Ксеркс и ја праша царицата Естира: „Кој е тој и каде е тој, кој се осмелил во своето срце да постапи така?“

[6]Естира му одговори: „Непријателот е овој злобен Аман!“ И Аман затрепери пред царот и царицата.

[7]И во гневот свој царот стана од гозбата и отиде во градината на дворецот; Аман, пак, остана да ја моли за животот свој царицата Естира, зашто виде дека од царот го чека зло.

[8]Кога царот се врати од градината кај дворецот во домот на гозбата, Аман се беше наведнал кон леглото, на кое седеше Естира. И царот рече: „Сака дури и да ја обесчести царицата во куќата моја!“ Излезе зборот од устата на царот, – му го покрија лицето на Аман.

[9]И рече Харвона, еден од царските слуги: „Еве ја бесилката што ја беше

casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

10 Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

приготвил Аман за Мардохеј, кој говореше добро за царот, стои во домот на Аман, висока е педесет лакти.“ И царот рече: „Обесете го на неа!“

10И го обесија Аман на бесилката што тој ја беше направил за Мардохеј. Тогаш гневот на царот стивна.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

1 Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

2 Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

3 Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

4 Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

5 e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

Естира 8

1Во тој ден царот Ксеркс ѝ го даде на царицата Естира домот на Аман, непријателот на Јудејците; а Мардохеј влезе пред лицето на царот, зашто Естира беше соопштила што ѝ е тој.

2И царот го извади прстенот свој што го беше одзел од Аман, и му го даде на Мардохеј; а Естира го постави Мардохеј за надзорник на Амановиот дом.

Царскиот указ во полза на Јудејците

3И Естира говореше уште пред царот, падна пред нозете негови, плачеше и го молеше да ја измени злобата на Вугеецот Аман и плановите негови што беше ги скроил против Јудејците.

4Царот го подаде кон Естира златниот жезол; Естира стана и застана пред лицето на царот,

5па му рече: „Ако му е на царот угодно, ако сум нашла милост пред неговото лице, а тоа дело биде справедливо пред лицето на царот, нека се напише да се вратат писмата според замислата на Вугеецот Аман, син Амадатов, кој беше напишал за погубувањето на Јудејците во сите царски области;

[6] Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

[7] Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

[8] Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

[9] Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

[10] Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

[6]зашто, како би можела да ја гледам неволјата што ќе го снајде мојот народ, и како би можела да го гледам загинувањето на моите сродници?“

[7]Тогаш царот Ксеркс им рече на царицата Естира и на Јудеецот Мардохеј: „Еве, јас ѝ го дадов на Естира домот на Аман, и самиот него го обесив на бесилка, поради тоа што беше кренал рака на Јудејците;

[8]напишете и вие за Јудејците, она што ви е угодно, од името на царот и потврдете го со печат од царскиот прстен, зашто писмо, напишано од името на царот и потврдено со печат од царски прстен, не може да се измени.“

[9]Веднаш беа повикани царските писари во третиот месец, односно, во месецот сиван, на дваесет и третиот ден, и беше напишано сè онака, како што заповеда Мардохеј, до Јудејците и до сатрапите, до обласните намесници, до управниците на областите од Индија до Етиопија – сто дваесет и седум области на секоја област со нејзиното писмо и до секој народ на неговиот јазик и до Јудејците со нивните писма и на нивни јазик.

[10]И беа напишани писма од името на царот Ксеркс, ги запечати со царскиот прстен и им ги испрати по брзоодци на коњи, на камили и на царски мулиња,

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[11]дека царот им дозволува на Јудејците што се наоѓаат во секој град да се соберат и да го заштитат својот живот, да ги истребат, убијат и погубат сите силни во народот и во областа, кои постапуваат непријателски спрема нив и нивните деца и жени, а имотот нивни да го разграбаат,

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[12]во еден ден по сите области на царот Ксеркс, во тринаесеттиот ден на дванаесеттиот месец, односно, во месе-цот адар.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[13]Препис од таа повелба да се испрати до секоја област, како закон, објавен за сите народи, та Јудејците да бидат готови за тој ден да им се одмаздат на непријателите свои.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[14]Брзоодците, јавнати на брзи царски коњи, тргнаа скоро и брзаа со царската заповед. Повелбата беше објавена и во престолнината Суза.

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[15]Тогаш Мардохеј излезе откај царот во царски сини и бели алишта, со голем златен венец и во ленена и пурпурна облека. Градот Суза се развесели и се зарадува.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[16]Кај Јудејците тогаш настана ден на светлина и радост, веселба и свеченост.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

[17]И во секоја област, во секој град и секое место, каде што ќе стигнеше заповедта на царот и неговата повелба, настануваше радост, веселба, гозба и празник за Јудејците. И мнозина луѓе

од народите во земјата станаа Јудејци, зашто ги беше обзел страв од Јудејците.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

[2] porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

[3] Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

[4] Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

[5] Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

Естира 9

Одмаздата на Јудејците

[1]Во дванаесеттиот месец, во месецот адар, на тринаесеттиот ден, кога дојде време да се исполни заповедта на царот и на неговата повелба, во тој ден, кога непријателите на Јудејците, се надеваа дека ќе ја земат власта над нив, Јудејците ја зедоа власта над своите непријатели;

[2]се собраа Јудејците во градовите свои по сите области на царот Ксеркс, да ставаат рака врз своите непријатели, и никој не можеше да истрае пред лицето нивно, затоа што стравот од нив ги беше опфатил сите народи.

[3]И сите кнезови по областите и сатрапите и обласните намесници и извршители на царските дела ги помагаа Јудејците, зашто ги беше опфатил страв од Мардохеј.

[4]Зашто Мардохеј беше силен во царскиот дом, и славата негова се пренесуваше по сите области, бидејќи тој човек, Мардохеј, се издигаше сè повеќе и повеќе.

[5]Јудејците ги погубуваа сите свои непријатели, убивајќи ги со меч, ги умртвуваа и ги истребуваа; и постапуваа со непријателите свои по своја волја.

[6] Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,
[7] como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,
[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,
[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,
[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em força os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.
[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

[6]Во престолнината Суза убија и истребија петстотини души;

[7]Паршандата, Далфон, Аспата,

[8]Пората, Адалија, Аридата,
[9]Пармашта, Арисај, Аридај и Вајизата
[10]– десетте синови на Амадатовиот син Аман, непријател на Јудејците, ги убија, но за грабеж рака не подадоа.
[11]Во истиот ден му го соопштија на царот бројот на убиените во престолнината Суза.
[12]Тогаш ѝ рече царот на царицата Естира: „Во престолнината Суза Јудејците убија и истребија петстотини души и десетмина Аманови синови; а што ли извршиле во другите царски области? Каква е твојата желба? И таа ќе биде удоволена. И каква е уште твојата молба? И таа ќе биде исполнета.“
[13]Естира му одговори: „Ако му е на царот угодно, нека им биде дозволено на Јудејците во Суза, да го вршат истото и утре, она што беше денес, и десетте Аманови синови да бидат обесени на бесилка.“

[14]Царот заповеда да се направи така. Затоа беше издадена повелба во Суза, и ги обесија десетте Аманови синови.

[15]Се собраа Јудејците што беа во Суза, исто така и на четиринаесеттиот ден од месецот адар и убија во Суза триста души, но за грабеж рака не пуштија.

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[16]И другите Јудејци, кои се наоѓаа во царските области, се собраа да го заштитуваат својот живот и својот мир од нивните непријатели, па убија од непријателите седумдесет и пет илјади, но за грабеж рака не пуштија.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[17]Тоа стана на тринаесеттиот ден од месец адар, и на четиринаесеттиот ден од тој месец тие се успокоија и направија ден за гозби и веселби.

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[18]А Јудејците што беа во Суза, се собраа на тринаесеттиот ден и на четиринаесеттиот ден, а на петнаесеттиот ден се успокоија и го направија ден за гозби и веселби.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

[19]Затоа Јудејците селани што живееја во неутврдени села, го поминуваат четиринаесеттиот ден на месец адар во веселби и гоштевки, како празник, и заемно си испраќаат подароци; а оние што живеат во утврдените градови, го поминуваат и петнаесеттиот ден на адар во добра веселба и им испраќаат подароци на блиските.

Востановување на празник за спомен

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[20]Мардохеј ги опиша тие настани и испрати писма до сите Јудејци во областите на царот Ксеркс, до блиските и далечните,

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[21]за да го востановат и секоја година да го празнуваат четиринаесеттиот ден од месецот адар и неговиот петнаесетти ден,

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se

[22]како дни, во кои Јудејците се смирија од своите непријатели, и како таков

lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

месец, во кој се претвори кај нив жалоста во радост и тагата – во празник, – за да ги направат дните за гоштевки и веселби, при што заемно да си испраќаат подароци и дарови на сиромасите.

23 Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

23Јудејците го примија тоа, кое веќе сами беа почнале да го прават и за кое им напиша Мардохеј,

24 porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

24дека Вугеецот Аман, Амадатов син, непријател на сите Јудејци, мислеше да ги погуби Јудејците и фрлаше ждрепка, за да ги истреби и погуби,

25 Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

25и како Естира отиде кај царот и како царот заповеда со ново писмо злосторничкиот план на Аман што беше намислил за Јудејците да се сврти против главата нивна, и да го обесат него и синовите негови.

26 Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

26Затоа и ги нарекоа тие дни Пурим, од зборот пур – ждрепка. Ете зашто, согласно со сите зборови од тоа писмо и со она што сами го видоа и пропатија,

27 determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

27Јудејците се обврзаа и прифатија за себе и за децата свои и за сите што се присоединуваа кон нив, неодменливо да ги празнуваат тие два дена, според заповеданото за нив и на времето нивно, секоја година;

28 e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por

28и да бидат тие дни за сеќавање и празнувани во сите родови, во секое

todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

[29] Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

[30] Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com

племе, во секоја област и во секој град; а тие дни Пурим да не се менуваат кај Јудејците, па споменот за нив да не исчезне кај децата нивни.

[29]Напиша и царицата Естира, ќерка Авихаилова, и Јудеецот Мардохеј, најупорно да го исполнуваат тоа ново писмо за Пурим;

[30]и испратија писмо со зборови за мир и правда до сите Јудејци во сто дваесет и седум области на царот Ксеркс,

[31]за да ги пазат постојано тие дни Пурим за времето нивно, како што ги установија за нив Јудеецот Мардохеј и царицата Естира и како што сами ги определија за себе и за децата свои, во дните на пост и плачење.

[32]Така заповедта на Естира ја потврди таа наредба за Пурим, а таа се запиша и во книгата.

Естира 10

Завршниот триумф на Мардохеј

[1]Потоа царот Ксеркс ѝ наметна данок на земјата и на морските острови.

[2]Сите дела на силата негова и моќта негова и подробниот приказ за големината на Мардохеј, со која царот ги возвеличи, се запишани во книгата за дневни белешки на мидиските и персиските цареви,

[3]како и тоа дека Јудеецот Мардохеј беше втор по царот Ксеркс, велик кај

os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

Јудејците и љубен од многу свои браќа, зашто му го мислеше доброто на својот народ и говореше за доброто на целото свое племе.

O livro de Jó	Јов

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

[1] Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

[2] Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

[3] Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

[4] Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

[5] Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

[6] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

[7] Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

Јов 1

Прво искушение на Јов

[1]Имаше еден човек во земјата Уц, по име Јов; тој човек беше непорочен, праведен, богобојазлив и го одбегнуваше злото.

[2]И му се родија седум синови и три ќерки.

[3]Имотот му беше: седум илјади ситен добиток, три илјади камили, петстотини чифта волови, петстотини магарици и голем број слуги; и тој човек беше најпрочуен меѓу сите луѓе на Исток.

[4]Синовите негови се собираа и приредуваа гозби секој во домот свој, на својот ден, а ги поканувааа и трите свои сестри да јадат и да пијат со нив.

[5]Кога завршуваа дните на гозбите, Јов ги повикуваше, та ги осветуваше. Станувајќи изутрина рано, принесуваше сепаленици за сите нив, зашто Јов си велеше: можеби синовите мои згрешиле и Го навределе Бога во срцето свое. Така постапуваше Јов во сите такви денови.

[6]Еден ден дојдоа синовите Божји да застанат пред Господ; со нив дојде и ѓаволот.

[7]И му рече Господ на ѓаволот: „Од каде дојде?“ А ѓаволот Му одговори на Господ и Му рече: „Одев по земјата и ја обиколив.“

[8] Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três

[8]И Господ му рече на ѓаволот: „Обрна ли внимание на мојот слуга Јов? Зашто на земјата нема друг како него: човек непорочен, праведен, богобојазлив и кој го одбегнува злото.“

[9]Му одговори ѓаволот на Господ и Му рече: „Зар попусто Јов е богобојазлив?

[10]Не го огради ли Ти него и куќата негова наоколу и сѐ што има тој? Ти ги благослови делата на рацете негови, а стадата негови се шират по земјата;

[11]но пружи ја раката Своја и допри се до сѐ што е негово, ќе Те благослови ли тогаш?“

[12]И му рече Господ на ѓаволот: „Еве, сѐ што е негово, е во твоја рака; само врз него не посегај!“ – И се оддалечи ѓаволот од Господ.

[13]Еден ден синовите и ќерките на Јов јадеа и пиеја вино во куќата на првородениот свој брат.

[14]И ете, дојде известувач кај Јов и му рече: „Воловите ораа и магариците пасеа покрај нив,

[15]кога Савејци ги нападнаа и ги отераа, а момоците со остар меч ги погубија; избегав само јас за да ти јавам.“

[16]Додека уште говореше, дојде друг и рече: „Оган Божји од небото падна, ги изгоре овците и момоците и ги голтна; и побегнав само јас, за да ти јавам.“

[17]Додека тој говореше, дојде трет, па рече: „Халдејци, наредени во три чети,

bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[18] Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

[19] eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[20] Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

[21] e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

[22] Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

[1] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

[2] Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[3] Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele,

нападнаа на камилите и ги отераа, а момоците со остар меч ги погубија; само јас избегав, за да ти јавам.“

[18]И додека тој уште говореше, се појави друг и рече: „Синовите и ќерките твои јадеа и пиеја вино во куќата на првородениот свој брат;

[19]ете, дувна силен ветар откај пустината и ги зафати четирите агли на куќата; куќата се урна врз децата и тие умреа; се спасив само јас, за да ти јавам.“

[20]Тогаш Јов стана, ја раскина својата горна облека, ја остризка главата своја и падна на земја, па се поклони

[21]и рече: „Гол излегов од утробата на мајка ми, гол и ќе се вратам. Господ даде, Господ зеде. Нека е благословено името Господово!“

[22]Во сето тоа Јов не згреши и ништо неразумно не изрече за Бога.

Јов 2

Второ искушение на Јов

[1]Еден ден дојдоа синовите Божји да застанат пред Господ; со нив дојде и ѓаволот да застане пред Господ.

[2]И му рече Господ на ѓаволот: „Од каде дојде?“ Му одговори ѓаволот на Господ и Му рече: „Одев по земјата и ја обиколив.“

[3]Тогаш му рече Господ на ѓаволот: „Обрна ли внимание на Мојот слуга Јов? Зашто на земјата нема друг како

homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

него: човек непорочен, праведен, богобојазлив и кој го одбегнува злото, и сè уште цврсто се држи во својата непорочност; а ти Ме поттикнуваше, да го погубам без вина.“

4 Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

4Му одговори ѓаволот на Господ и Му рече: „Кожа за кожа, а за животот свој човек ќе даде сè што има;

5 Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

5но ајде пружи рака и допри се до коските негови и плотта негова, – ќе Те благослови ли и тогаш?“

6 Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

6И му рече Господ на ѓаволот: „Ете, тој е во твоја рака; само душата не земај му ја.“

7 Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

7Си отиде ѓаволот од лицето Господово и го порази Јов со лута рана – од стапалките на нозете негови до самото теме негово.

8 Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

8И си зеде Јов тогаш цреп за да се чеша со него, и седеше на ѓубриштето.

9 Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

9И му рече неговата жена: „Ти сè уште си цврст во непорочноста своја. Проколни Го Бога и умри!“

10 Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

10Но тој ѝ рече: „Говориш како безумна. Зар доброто да го примаме од Бога, а злото да не го поднесуваме?“ – Во сето тоа Јов не згреши со устата своја.

11 Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

Доаѓање на тројцата пријатели на Јов

11Слушнаа тројцата пријатели Јовови за сите тие зла што го беа снашле, па тргнаа секој од своето место: Елифаз од Теман, Вилдад од Шуах и Софар од Ноема; се состанаа, за да одат да тагуваат заедно со него и да го утешуваат.

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

[2] Disse Jó:

[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[12]И кога ги кренаа очите оддалеку, тие не го познаа; па викнаа со силен глас, та заплакаа; секој ја раскина својата горна облека и се посипаа со земја врз главите свои.

[13]И седеа со него на земјата седум дена и седум ноќи: никој ни збор не му проговори, бидејќи гледаа дека страдањето му беше многу големо.

Јов 3

Разговорот на Јов со тројцата негови пријатели

Јов го оплакува денот на своето раѓање

[1]Потоа ја отвори Јов устата своја и го проколна денот на своето раѓање.

[2]Почна Јов и рече:

[3]„Нека е проклет денот, во кој се родив, и ноќта во која рекоа: – се зачна дете!

[4]Тој ден нека биде темнина; да не го побара Бог одозгора и да не изгрее над него светлина!

[5]Да го затемни темнина и смртна сенка, црн облак да го покрие, или страшно помрачување на сонцето!

[6]Таа ноќ, – темнина да ја опфати, да не се смета меѓу дните на годината, да не влезе во бројот на месеците!

[7]О, таа ноќ! Без луѓе да беше; веселба во неа да немаше!

[8]Нека ја проколнат оние, кои го колнат денот, оние кои знаат да го разбудат чудовиштето водено!

[9]Нека потемнат ѕвездите на мугрите нејзини; да ја чека светлината и таа да не дојде и да не ги види трепките на зората;

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

[12] Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

[10]зашто не ги затвори дверите на мајчината ми утроба и не ја сокри тагата од очите мои!

[11]Зошто не сум умрел кога сум се раѓал, и не сум издивнал – кога сум излегол од утробата?

[12]Зошто ме прифатија на колена? Што ми требаше да цицам гради?

[13]И сега ќе лежев и ќе почивав; ќе спиев и ќе ми беше спокојно

[14]заедно со цареви и земни советници, кои градеа урнатини за себе,

[15]или со кнезови, кои имаа злато и кои ги полнеа домовите свои со сребро;

[16]или, како недоносче закопано, немаше да ме има, како новороденчиња кои не виделе светлина.

[17]Во гробот насилниците не прават насилство, а изнемоштените наоѓаат починка.

[18]Таму затворениците заедно се насладуваат од спокојство и не ги слушаат викотниците на надзирателот.

[19]Мал и голем таму се рамни; робот е слободен од господарот свој.

[20]Зошто на страдалникот му е дадена светлина, и живот – на душевно огорчените,

[21]кои ја очекуваат смртта, а неа ја нема, кои ја бараат повеќе отколку закопано богатство,

[22]би се радувале до восхит, би биле среќни, зашто нашле гроб?

[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?
[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?
[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.
[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

[23]Еве јас сум човек кој не знае каде оди, човекот чиј пат е сокриен и кого Бог со мрак го опкружил?
[24]Воздишките мои се моја исхрана, офкањата мои течат како вода,
[25]зашто страшното, од кое се ужасував, тоа ме снајде; од што се плашев, тоа ме сполета.
[26]Нема за мене мир, нема спокојство, нема утеха; настапи зло.“

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:
[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?
[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.
[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.
[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.
[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?
[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?
[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

Јов 4

Блажен е човекот кого Бог го казнува

[1]Одговори Елифаз од Теман и рече:
[2]„Ако се обидеме да ти проговориме, нема ли да ти биде тешко? Но кој може да ги сопре своите зборови!
[3]Ете, ти мнозина си советувал и си поткрепувал изнемоштени раце,
[4]твоите зборови го исправале оној што паѓал, си поткрепувал раслабени колена.
[5]А сега злото дојде до тебе, и ти изнемоште; допре до тебе, и ти падна со духот.
[6]Твојата богобојазливост не треба ли да биде твоја надеж, и непорочноста на твоите патишта – твоја поткрепа?
[7]Спомни си, загинал ли некој невин, и каде праведните биле искоренувани?
[8]како што сум гледал: оние што ораат нечесност и сеат зло, тоа и го жнеат;

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[9]од здивот Божји загинуваат и од духот на гневот Негов исчезнуваат.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[10]Рикањето на лавот, гласот на тигарот и забите на лавчињата се кршат;

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[11]силниот лав загинува кога нема плен, лавчињата на лавицата се распрснуваат.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[12]И, ете, до мене скришно долета збор, и увото мое долови нешто од него.

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

[13]Среде размислувањата за ноќните виденија, кога сонот ги обзема луѓето,

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[14]мене ме зафати страв и трепет и ги растресе сите мои коски.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[15]И дух помина над мене; косата ми се крена.

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[16]Тој застана, – но јас не го видов лицето негово, – само облак беше пред очите мои; тивко веење, и чув глас:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

[17]‚Зар човекот може да биде поправеден од Бога? И може ли тој да биде почист од својот Создател?‘

[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

[18]Ете, Тој и на слугите Свои не им верува и во ангелите Свои наоѓа недостатоци:

[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[19]дотолку повеќе кај оние, кои живеат во земјени куќи, чии основи се од прав и кои пропаѓаат и од молец.

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[20]Меѓу утрото и вечерта тие се растураат; нема ни да забележиш како исчезнале наполно.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

[21]Јажето што ги крепеше е скинато. Тие умираат без да станат мудри.“

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.

[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.

[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.

[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;

[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;

[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,

[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.

[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.

Јов 5

[1]„Ајде викај! Има ли кој да ти одговори? На кого од светиите мислиш да му се обратиш?

[2]Вистина, гневот го убива глупавиот, раздразнетоста го погубува безумниот.

[3]Видов како глупавиот се закоренува, но веднаш проклетството на домот негов падна.

[4]Децата негови се далеку од спасение, нив ќе ги бијат кај портите; зашто ќе нема кој да ги заштити.

[5]Жетвата негова ќе ја изедат гладните, низ трњето ќе ја извлечат; алчните ќе го голтнат имотот негов.

[6]Не, жалоста не излегува од земјата, нити злото изникнува од почвата;

[7]човекот се раѓа, за да страда, како и искрите – за да летаат угоре.

[8]Но јас би се обрнал кон Бога и делото свое пред Бога би го поставил.

[9]Тој создава дела големи и неиспитливи, чудни и без број,

[10]й дава дожд на земјата и им испраќа вода на полињата;

[11]понизените ги издигнува на високо, и натажените ги утешува и ги спасува.

[12]Тој го урива она што лукавите го градат, рацете нивни не го довршуваат започнатото.

13 Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.	13Тој ги фаќа мудрите во стапицата на нивното лукавство, и замислата на итрите се осуетува;
14 Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.	14Среде бел ден запаѓаат во темнина; напладне одат со пипање, како ноќе.
15 Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.	15Тој го спасува сиромавиот од меч, а слабиот и од раката на силниот.
16 Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.	16И за слабиот има надеж, и неправдата ја затвора устата своја.
17 Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.	17Блажен е човекот кого Бог го опоменува. Затоа не отфрлувај ги поуките на Седржителот,
18 Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.	18зашто Тој нанесува рани и Самиот ги преврзува; Тој поразува, и со Свои раце лекува.
19 De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.	19Од шест беди ќе те избави и во седмата зло нема да те стигне.
20 Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.	20Во време на глад ќе те спаси од смрт, и во војна – од острината на мечот.
21 Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.	21Од камшикот на јазикот ќе се сокриеш, и нема да се уплашиш од опустошувањето кога ќе дојде.
22 Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.	22На опустошувањето и на гладот ќе им се потсмееш, од ѕверовите земни нема да се уплашиш;
23 Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.	23зашто си во сојуз со камењата полски, а полските ѕверови се во мир со тебе.
24 Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.	24Ќе дознаеш дека куќата ти е во безопасност, ќе си го гледаш живеалиштето и нема да згрешиш.

[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.
[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.
[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:
[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,
[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.
[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.
[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?
[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?
[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.
[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

[25]Ќе видиш дека семето ти е многубројно, а челадта твоја е како трева на земјата.
[26]Ќе легнеш во гроб кога ќе стигнеш до зрелост, како што се редат житните снопја.
[27]Ете, тоа сме го испитале: вистината е жива; затоа чуј го сето ова и запомни го добро.“

Јов 6

Одговор на Јов: тој им се жали на своите пријатели

[1]Одговори Јов и рече:
[2]„О, да беа точно измерени маките мои, и заедно со нив да го беа ставиле на терезија страдањето мое!
[3]Тие навистина би биле потешки од морскиот песок! Затоа зборовите ми се жестоки.
[4]Стрелите на Седржителот се во моето тело; духот мој нивниот отров го пие; ужасите Божји се управија против мене.
[5]Рика ли диво магаре при трева? Мука ли бик над крмата своја?
[6]Се јаде ли блуткавото без сол и има ли вкус белката од јајцето?
[7]До она до кое душата моја не сакаше да се допре, тоа ми е сега храна во болеста.
[8]О, да се беше збиднала желбата моја, и Бог да го исполнеше очекувањето мое!

[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!
[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.
[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?
[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?
[13] Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.
[14] Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.
[15] Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,
[16] turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,
[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.
[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.
[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.
[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.
[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[9]О, да сакаше Бог да ме сотре, да ме удреше со раката Своја и да ме уништеше!
[10]Тоа би ми била вистинска утеха, иако горам од мојата безмилосна болест, бидејќи не се откажав од зборовите на Светиот.
[11]Колку ми е силата, та да се надевам на себе самиот? И каков е крајот, та да го продолжувам животот мој?
[12]Тврда како камен ли е силата моја? И од бакар ли е телото мое?
[13]Има ли во мене помош за мене, има ли за мене некоја поткрепа?
[14]Кој одбива милост кон ближниот свој, ако тој не престанал да се бои од Севишниот Бог?
[15]Како поток ме напуштија браќата мои, како бујни потоци коритото свое.
[16]Како снег и мраз што се топат од топлина и не се познава што имало.
[17]Во сушно време тие намалуваат, а во време на жеги исчезнуваат од местата свои.
[18]Ја менуваат насоката на патиштата свои, навлегуваат во пустина и се губат;
[19]погледнуваат кон нив карваните темајски, им се надеваат патниците од Сева,
[20]но остануваат измамени во својата надеж: одат таму и црвенеат од срам.
[21]Такви сте и вие сега кон мене: видовте стравотија и се исплашивте.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?
[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?
[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.
[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?
[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?
[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?
[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.
[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.
[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

[22]Ви реков ли: дајте ми, или подајте ми нешто од вашиот вишок;
[23]избавете ме од раката душманска, откупете ме од раката на мачителите?
[24]Научете ме, и јас ќе замолчам; покажете ми во што сум згрешил.
[25]Колку се силни искрените зборови! Но што кажуваат вашите прекори?
[26]Мислите ли зборовите мои да ги изобличите? Во ветар ги фрлате зборовите ваши!
[27]Го напаѓате сиракот и му копате јама на пријателот свој.
[28]Но, ве молам, погледнете ме: зборувам ли лага пред вашето лице?
[29]Погледајте: има ли неправда? Погледајте – правдата е на моја страна.
[30]Има ли во јазикот мој неправда? Зар грлото мое не може да го разликува лошото?“

Jó 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?
[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,
[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

Јов 7

Одговор на Јов (продолжение): тој Му се жали на Бога

[1]„Нели е ограничен земниот живот за човекот? Дните негови нели се како дни на наемник?
[2]Како што робот копнее за сенка, и како што наемникот го чека крајот на работата своја,
[3]така и јас добив наследство месеци на небиднина; тажните ноќи ми се изброени.

[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

[4]Легнувајќи, си мислам: кога ли ќе станам? А ноќта е бескрајна и несоница ме измачува од вечерта до утрото.

[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

[5]Телото ми е покриено со црви и прашливи наслаги; кожата ми се распукнува и гнои;

[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

[6]деновите мои летаат побрзо од совалка и исчезнуваат без надеж.

[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

[7]Спомни Си дека животот мој е ветар, дека окото мое нема веќе добро да види.

[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[8]Нема да ме види окото на оној што ме видел; Твоите очи се на мене, а мене ме нема,

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[9]како кога облак се проретчува и исчезнува, така слезениот во гроб нема да излезе;

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[10]нема повеќе да се врати во куќата своја; ни местото негово нема веќе да го познае.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

[11]Затоа нема да ја воздржувам устата своја; ќе говорам иако сум тажен во духот свој, ќе се поплакувам во горчината на душата своја.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

[12]Зар сум море или морско чудовиште, та си поставил стража над мене?

[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,

[13]Кога ќе си помислам: ‚Моето легло ќе ме утеши; мојата постела ќе ја однесе тагата моја.‘

[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

[14]Ти ме плашиш со соништа и со привиденија ме ужаснуваш!

15 pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

16 Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.

17 Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,

18 e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?

19 Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?

20 Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?

21 Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

1 Então, respondeu Bildade, o suíta:

2 Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?

3 Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?

15Затоа душата моја сака повеќе да се прекине дишењето, подобро смрт; смртта ми е помила од моите маки.

16Ми омрзна животот! Нема вечно да живеам. Оддалечи се од мене, дните мои се само суета.

17Што е човекот, та толку си го издигнал? И такво внимание му обрнуваш?

18Зошто го посетуваш секое утро? Зошто го искушуваш секој миг?

19Кога ќе ме оставиш? Кога ќе си одиш од мене? Кога ќе ми дозволиш плунката своја да ја голтнам?

20Ако сум згрешил, што сум направил, о чувару над луѓето? Зошто ме избра за Своја мета, па да сум Ти на товар?

21Зар престапот мој не можеш да го однесеш? Зар не можеш да ми го простиш беззаконието мое? Зашто, ете, уште малку и во прав ќе легнам; утре ќе ме побараш, а нема да ме има.“

Јов 8

Говор на Вилдад: за гревовите се одговара – порано или подоцна

1Тогаш одговори Вилдад од Шуах и рече:

2„До кога ќе говориш така? И зборовите од устата твоја се бурен ветар!

3Зар Бог суди криво? Може ли Седржителот да ја изопачи правдата?

[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.	[4]Ако твоите синови пред Него згрешиле, затоа и ги предал на нивното беззаконие.
[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,	[5]Но ако Го побараш Бога и Му се помолиш на Седржителот,
[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.	[6]и ако си чист и праведен, тогаш Тој ќе бдее над тебе и ќе те врати во твојата праведност.
[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.	[7]И ако порано си имал малку, после ќе имаш повеќе.
[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;	[8]Запрашај ги поранешните поколенија и вникни во мудроста на нивните предци;
[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.	[9]ние сме вчерашни и ништо не знаеме, нашите дни се како сенка на земјата.
[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:	[10]Зар тие нема да те научат, зар тие нема од срцето свое да кажуваат зборови:
[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?	[11]никнува ли трска без влага? Расте ли шамак без вода?
[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.	[12]Додека е сè уште зелен и неокосен, тој се суши пред секоја трева.
[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.	[13]Такви се патиштата на сите, кои Го забораваат Бога; така пропаѓа надежта на безбожникот;
[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.	[14]надежта му е тенка нишка, вербата негова – мрежа пајакова.
[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.	[15]Ако се потпре на куќата своја, нема да издржи; ќе се фати ли за неа, нема да додржи.

16 Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;

17 as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.

18 Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.

19 Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.

20 Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

21 Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

22 Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

1 Então, Jó respondeu e disse:

2 Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

3 Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

4 Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

5 Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;

6 quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;

16Се зеленее тој, на сонцето вирее, неговите фиданки градината ја прекриваат,

17во грамада од камења се вплетуваат корењата негови, живот црпи од живиот камен.

18Но кога ќе го искорнат од местото негово, тоа ќе се откаже од него: не сум те видело!

19Ете ја радоста на неговиот пат! А од земјата никнуваат растенија други.

20Не, Бог не ги отфрла непорочните и не ја поддржува раката на беззакониците.

21Со смеа ќе ја наполни устата твоја, и усните твои – со радосни извици.

22Оние што те мразат, со срам ќе се покријат, живеалиштето на нечесните ќе исчезне.“

Јов 9

Одговор на Јов: Бог е премногу силен за мене

1На тоа одговори Јов и рече:

2„Навистина знам дека е тоа така; но како ќе се оправда човек пред Бога?

3Ако сака да влезе во спор со Него, нема да Му одговори ни на едно од илјада.

4Тој е мудар по срце и моќен по сила; кој станувал против Него и останувал во спокојство?

5Тој ги преместува планините, а тие тоа не го знаат: ги превртува во гневот Свој;

6ја поместува Земјата од местото нејзино, и столбовите ѝ треперат;

[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;

[7]ќе му каже на сонцето, – и тоа не изгрева, и ѕвездите небески, под клуч ги става.

[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

[8]Тој Сам ги распнува небесата и оди по морските бранови;

[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

[9]Тој ги создал Големата Мечка, Орион и Плејадите и ѕвездите на јужното небо;

[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

[10]врши големи дела, неиспитливи и чудесни, и безбројни се Неговите чуда.

[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

[11]Ете, Тој оди пред мене, и јас не можам да Го видам; Тој минува, а јас не Го забележувам.

[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

[12]Ако земе нешто, кој ќе Му забрани? Кој смее да Му рече: што правиш?

[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

[13]Бог нема да го сопре гневот Свој; пред Него ќе паднат поклониците на гордоста.

[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

[14]Како тогаш јас да Му одговорам, какви зборови против Него да изустам!?

[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

[15]Дури и да сум прав, нема да приговарам, туку Судијата мој за милост ќе Го молам.

[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[16]И кога на гласот мој би се одзвал, немаше да поверувам дека ги чул зборовите мои Оној,

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[17]Кој во виор ме поразува и без вина ги умножува раните мои;

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

[18]не ми дава да здивнам, а со горчила ме исполнува.

[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[19]Ако станува збор за сила, Тој е најсилниот; кој ќе се спротивстави на Неговиот суд?

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.
[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.
[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.

[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.

[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?
[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.
[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.
[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;
[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.
[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?
[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,
[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.

[20]Ако почнам да се оправдувам, самата уста ќе ме обвини; ако сум невин, Тој ќе ме прогласи за виновен.
[21]А дали сум невин, и јас самиот веќе не знам, животот свој го презирам.

[22]Сеедно е; затоа реков дека Тој го погубува и невиниот, и виновниот;

[23]кога несреќата доаѓа одненадеж и убива невини, со невиноста на чесните Тој се подбива.
[24]Земјата е препуштена во рацете на нечестивите. Тој им ги покрива очите на нејзините судии. Ако Тој не е, тогаш кој е?

[25]Деновите мои се побрзи од гласник, далеку бегаат, за нив добро нема;

[26]поминуваат како чамци од трска, како орел што се спушта врз плен.
[27]Ако речам: ‚Ќе ги заборавам тагите свои, ќе го отстранам својот мрачен изглед и ќе закрепнам,‘

[28]од сите мои маки ужас ме опфаќа, зашто знам дека нема да ме оправдаш.

[29]Ако сум, пак, виновен, зошто тогаш залудо се измачувам?
[30]Да се измиев со снежна вода и сосема да ги исчистев рацете свои,

[31]и тогаш Ти в тиња ќе ме турнеше, па ќе се згнасат од мене и алиштата мои.

[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.
[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.
[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;
[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

[32]Зашто Тој не е човек, како што сум јас, та да можам да Му одговорам и да отидам со Него на суд!
[33]Меѓу нас нема посредник што би ја ставил раката своја врз двајцата.
[34]Нека го тргне Тој од мене жезолот Свој, и стравот Негов да не ме заплашува,
[35]тогаш би зборувал без да се плашам од Него, но тоа не е така, зашто јас сум самиот со себе.“

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.
[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.
[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?
[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?
[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,
[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?
[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.
[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

Јов 10

Одговор на Јов (продолжение): Бог ме создаде за да ме уништи

[1]„Ѝ дотегна на душата моја животот мој; ќе се предадам на тагата своја; ќе говорам со горчината на душата своја.
[2]Ќе му речам на Господ: ‚Не обвинувај ме; кажи ми зошто се бориш со мене?
[3]Мило ли Ти е да ме измачуваш, да го презираш делото на рацете Свои, а намерите на нечесните да ги помагаш?
[4]Зар имаш телесни очи? Гледаш ли како што гледа човек?
[5]Зар Твоите дни се како дните на смртните, или Твоите години се како дните на човек?
[6]Зошто ја испитуваш вината моја и гревовите мои сакаш да ги откриеш,
[7]иако знаеш дека сум невин и дека нема кој да ме спаси од раката Твоја?
[8]Твоите раце ме создале и ме оформиле, и Ти сега од сите страни ме уништуваш?

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.

[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.

[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.

[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.

[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.

[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!

[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.

[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,

[9]Сети се дека како глина си ме замешал, та пак ли во прав ќе ме претвориш?

[10]Нели Ти ме излеа како млеко, и ме згусти како сирење?

[11]Со кожа и плот ме облече, со коски и жили ме стегна,

[12]живот и милост ми дарува, и Твојата грижа го чуваше духот мој?

[13]Но и тоа во срцето Свое го криеше, знам дека тоа е во Тебе,

[14]дека, ако згрешам, Ти ќе забележиш и нема да го оставиш гревот мој без казна.

[15]Ако сум виновен, тешко мене! Ако сум прав, не ќе смеам да кренам глава. Презаситен сум од срам, удавен во маката моја.

[16]Ако се исправам, како лав ме гониш, силата Своја на мене ја покажуваш.

[17]Обвинувања нови подигаш против мене; го засилуваш гневот Свој против мене; со нови сили се креваш против мене.

[18]И зошто ме изведе од утробата? Да бев умрел кога ничие око уште не ме беше видело;

[19]о, да бев пренесен од утробата во гроб, како да ме немало!

[20]Нели се малку деновите мои? Остави ме уште малку да се радувам,

[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;
[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

[21]пред да појдам на пат без враќање – во земјата на темнината и смртната сенка,
[22]во земјата, каде што темнината царува над безредието, каде што зората е слична на најцрната ноќ.‘“

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.
[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,
[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.
[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?
[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

Јов 11

Говор на Софар: Јов треба да Му се покори на Бога

[1]Потоа проговори Софар од Ноема и рече:
[2]„Зар на многу зборови не може да се даде одговор, и зар многузборливиот човек е прав?
[3]Твоето празнословие ќе ги натера ли луѓето да молчат, за да се потсмевнуваш ти, та да нема кој да те засрами?
[4]Ти рече: расудувањето ми е правилно, и јас сум чист во Твоите очи.
[5]О, да проговореше Бог, да ја отвореше устата Своја кон тебе
[6]и да ти ги откриеше тајните на мудроста дека тебе ти се паѓа двојно повеќе да понесеш! И така, знај дека Бог за тебе предаде на заборав некои од твоите беззаконија.
[7]Можеш ли во длабочините Божји да проникнеш? Можеш ли да го достигнеш совршенството на Седржителот?

[8]Тој е повисок од небесата, – што можеш да направиш? Подлабок е од пеколот, – што можеш да дознаеш?

[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,

[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.

[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.

[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.

[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.

[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

Jó 12

[9]Подолга од земјата е мерката Негова и поширока од морето.

[10]Ако се нафрли и затвори некого во окови и го изведе на суд, кој ќе Му забрани?

[11]Зашто Тој ги знае оние кои лажат и го гледа беззаконието; ќе го остави ли без да го разгледа?

[12]Но и суетниот човек се опаметува; дивото магаре на узда се покорува.

[13]Ако го насочиш срцето свое и ги подадеш рацете кон Него,

[14]ако порокот од раката своја го отфрлиш и не дозволиш беззаконие да престојува во твоите шатори,

[15]тогаш ќе го кренеш неизвалканото лице свое, ќе бидеш цврст и нема да се плашиш.

[16]Тогаш ќе ја заборавиш тагата: како за истечена вода ќе се сеќаваш на неа.

[17]Животот твој ќе стане како светол ден; како јасна зора темнината ќе светне.

[18]Во надежта своја ќе бидеш спокоен, ограден, ќе почиваш во мир.

[19]Ќе легнеш и не ќе има кој да те заплашува; мнозина ќе ти се умилкуваат.

[20]А очите на беззакониците ќе згаснат, прибежиштето нивно ќе пропадне, а надежта нивна ќе исчезне.“

Јов 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.

[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?

[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.

[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.

[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.

[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

Одговор на Јов: Бог – неумолив деспот

[1]Пак одговори Јов и рече:

[2]„Само вие ли сте луѓе, и со вас ли ќе исчезне мудроста!?

[3]И јас знам да мислам како вас; и во ништо не сум подолен од вас; и кој не го знае истото тоа?

[4]За потсмев станав јас на пријателот свој, јас што Го повикував Бога, и Кој ми одговараше, – за потсмев е – праведниот и непорочниот човек.

[5]Презир заслужува несреќниот – такви се мислите на среќните, еве што се спрема за оние, чии нозе се сопнуваат.

[6]Спокојни се шаторите на крадците и безопасни на оние што Го гневат Бога, ним Бог им дава сè.

[7]Но, прашај го добитокот, и ќе те научи; запрашај ја небеската птица, и ќе ти објасни.

[8]Разговарај со Земјата и таа ќе те поучи, прашај ги рибите морски и тие ќе ти кажат.

[9]Кое од сите созданија не знае дека раката на Господ го создаде тоа?

[10]Во Неговата рака е душата на сè што е живо и духот на секоја човечка плот.

[11]Нели увото ги разбира зборовите, и нели јазикот го распознава вкусот на храната?

[12]Кај старците има мудрост, а кај долговечните – разум.

[13]Но во Него има мудрост и сила, Негови се решението и разумот.

[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.
[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.
[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.
[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.
[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.
[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.
[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.
[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.
[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.
[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.
[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.
[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.
[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[14]Она што Тој ќе разурне, нема да се изгради: кого Тој ќе затвори, нема да се ослободи.
[15]Да ги запре водите, и сè ќе се исуши; да ги пушти, и земјата ќе ја разрушат.
[16]Во Него е силата и сета мудрост, пред Него е оној што е заблуден, и оној што воведува во заблуда.
[17]Тој ги приведува советниците во необмисленост и ги прави судиите безумни.
[18]Тој ги лишува царевите од власт и го врзува со јаже крстот нивни;
[19]на кнезовите им го одзема достоинството и силните ги кутнува;
[20]им го одзема јазикот на говорниците и ги лишува од разум старците;
[21]ги покрива со срам славните и ја ослабнува силата на моќните:
[22]ја открива темнината во длабините и ја вади на видело смртната сенка;
[23]ги издигнува народите и ги истребува; ги распрснува и ги собира;
[24]им го одзема умот на кнезовите земни и ги остава да лутаат во беспатна пустина:
[25]со пипање одат тие по темнина, без светило скитаат како пијани.“

Јов 13

Одговор на Јов (продолжение): тој сака слободен разговор со Бога

[1]„Ете, сето тоа окото мое го виде, увото мое го чу и го разбра.
[2]Колку што знаете вие, знам и јас; не сум подолу од вас.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.

[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

[3]Но јас кон Седржителот би сакал да говорам, би сакал со Бога да се соочам.

[4]Зашто вие сте ковачи на лаги; сите вие сте бесполезни лечители.

[5]Кога би знаеле да молчите, би било тоа ваша најголема мудрост.

[6]Ислушајте го мојот приговор и проникнете во жалбите на усните мои.

[7]Требаше ли да говорите заради Бога неправда и заради Него да говорите лага?

[8]Требаше ли да бидете пристрасни кон Него и за Бога така да се препирате?

[9]Добро ли ќе биде, Тој да ве испитува? Ќе Го измамите ли како што се измамува човек?

[10]Тој строго ќе ве казни, иако скришно лицемерите.

[11]Зар големината Негова не ве плаши, и страв од Него не ве обзема?

[12]Вашите забелешки прилегаат на пепел; вашата одбрана е глинена ограда.

[13]Молкнете пред мене, а јас ќе говорам што и да ме снајде.

[14]Зар јас самиот да си го раскинувам со забите телото свое? И душата своја да си ја ставам в рака?

[15]Тој нека ме убие, немам што повеќе да загубам; само сакам однесувањето мое пред лицето Негово да го оправдам.

[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.

[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.

[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:

[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.

[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.

[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?

[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?

[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.

[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,

[16]И тоа ми е веќе за спасение, бидејќи безбожник нема да се јави пред лицето Негово.

[17]Ислушајте ги внимателно зборовите мои и објасненијата мои со ушите ваши.

[18]Ете, започнав судска постапка; знам дека ќе бидам прав.

[19]Кој има сила да ме надвие? Потоа ќе молкнам и ќе го испуштам духот.

[20]Само две работи направи за мене, и тогаш јас нема да се кријам од Твоето лице;

[21]тргни ја од мене раката Своја, и Твојот ужас да не ме потресува.

[22]Тогаш прашувај ме, и јас ќе одговарам; или јас да прашувам, а Ти да одговараш.

[23]Колку се пороците и гревовите мои? Покажи ми го беззаконието мое и гревот мој.

[24]Зошто го криеш сега лицето Свое од мене и ме сметаш за Твој непријател?

[25]Зошто со страв го мачиш од ветрот скинатиот лист, зошто ја гониш сувата сламка?

[26]Зошто пишуваш против мене горчливи пресуди и ми ги сметаш гревовите на младоста моја,

[27]ги тураш во клада нозете мои и ги демнеш сите мои патишта, – ги испитуваш трагите на нозете мои?

[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

[28]А животот мој како изгниено дрво се распаѓа, како облека од молци изедена.“

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.

[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;

[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?

[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!

[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.

[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.

[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,

[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

Јов 14

Одговор на Јов (крај): тажното човеково постоење

[1]„Роден од жена, човекот е кратковечен и презаситен од неволји:

[2]како цвеќе никнува и бргу овенува; како сенка бега и не се запира.

[3]И врз него ли ги отвораш Ти очите Свои, и пред Себе на суд го водиш?

[4]Кој ќе се роди чист од нечист? Ниеден!

[5]Па кога дните му се определени, кога бројот на месеците од Тебе зависи, ако си му определил меѓа, преку која не може да мине,

[6]тогаш оддалечи се од него: нека си здивне додека како наемник не го заврши денот свој.

[7]За дрвото сепак има надеж, бидејќи тоа, макар и да биде пресечено, пак ќе оживее, фиданки од него непрестајно избиваат,

[8]макар и да е остарен коренот негов во земјата, и пенушката да му замрела во прав,

[9]но штом ќе осети вода, тоа дава младици и пушта фиданки, како да е одново посадено.

[10]А човекот умира и истлејува; си оди, и каде е тој?

[11]Истечуваат водите од езерото, и реката секнува и пресушува:

[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.

[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

Jó 15

[12]така и човекот ќе легне и нема да стане; до свршетокот на небото нема да стане и нема да се разбуди од својот сон.

[13]О, да беше ме сокрил и криел во пеколот, додека да мине гневот Твој, да беше ми одредил рок и после да си спомнеше за мене!

[14]Кога ќе умре човек, ќе живее ли пак? Во сите денови на одреденото време би чекал додека ми дојде смената.

[15]Ти би викнал, и јас би Ти дал одговор, и Ти би покажал благоволение кон созданието на Твоите раце;

[16]а сега ги броиш стапките мои и го демнеш секој мој грев;

[17]во свиток го запечати беззаконието мое, и секоја вина моја ја запиша.

[18]Но планината паѓајќи се урива, и карпата се поместува од местото свое;

[19]водата ги излижува камењата; сливот го одвлекува земниот прав: така ја уништуваш Ти и надежта на човекот.

[20]Го притискаш докрај, и тој заминува; го менуваш лицето негово и го испраќаш.

[21]На почит ли се децата негови – тој не знае; унижени ли се – тој не забележува;

[22]но плотта на него боледува, и душата во него страда.“

Јов 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

[12] Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

[13] para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

Говор на Елифаз: лошиот човек нема да се спаси

[1]Проговори Елифаз од Теман и рече:

[2]„Ќе одговара ли мудриот со празни знаења и ќе го полни ли стомакот свој со врел ветар?

[3]Ќе се оправдува ли со бесполезна реч, и со зборови што немаат никаква сила?

[4]Ти пак го заборави стравот од Бога; пред Неговото лице ти трепет немаш.

[5]Твоите зборови вината Твоја ја покажуваат, се служиш со јазикот на лукавите.

[6]Тебе те обвинува устата твоја, а не јас; јазикот твој говори против тебе.

[7]Зар ти си првиот роден од човек и пред ридовите ли си создаден?

[8]Зарем си ги слушал тајните Божји и за себе мудрост си придобил?

[9]Што знаеш ти што ние не го знаеме? Што разбираш ти, а што го нема и во нас?

[10]Меѓу нас има и седокос, и старец, кои според деновите го надминуваат татко ти.

[11]Зар се за тебе малку Божјите утехи? И Неговите благи зборови?

[12]Кон што те соблазнува срцето твое, кон што така гордо гледаш?

[13]Зошто го устремуваш против Бога духот свој и со устата своја изнесуваш такви зборови?

[14] Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?
[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,
[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,
[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram
[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):
[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.
[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.
[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.
[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.
[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,
[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;
[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,
[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[14]Што е човекот, та да биде чист и родениот од жена да биде праведен?
[15]Ете, Тој и на светите Свои не се доверува, и небесата се нечисти во Неговите очи:
[16]толку повеќе е нечист и грешен човекот, кој го пие беззаконието како вода.
[17]Јас ќе ти говорам, слушај ме; ќе ти раскажам она што сум го видел,
[18]што го слушале мудрите и не го сокриле слушнатото од татковците свои,
[19]на кои им била дадена оваа земја, и меѓу кои туѓинец никогаш не стапнал.
[20]Нечесниот се мачи себеси преку сите свои денови, годините му се одброени на потисникот;
[21]звук од ужас секогаш е во ушите негови; додека мирува, непријателот налетува на него.
[22]Не се надева да се спаси од темнината; пред себеси гледа меч.
[23]За парче леб скита постојано; знае дека е сосема близу денот на неговата смрт.
[24]Нужда и теснотија го застрашуваат; навалуваат на него; како цар, готов за бој,
[25]затоа што кревал рака против Бога и Му се противел на Седржителот,
[26]се спуштал против Него со гордост, зад дебелите свои штитови;
[27]затоа што го покрил лицето со маста своја и ги здебелил бедрата свои.

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[28]И тој се населува во разурнати градови, во куќи, каде што не се живее и кои набрзо ќе станат урнатини.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

[29]Тој нема да се збогати, и имотот негов нема да напредува; ниту поседот негов ќе се рашири по земјата.

[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

[30]Нема да избега од темнината; пламен ќе ги исуши ветките негови, во здивот на пламена уста ќе изчезне.

[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[31]Заблудениот нека не ѝ се доверува на суетата, затоа што суета ќе биде и платата негова.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[32]Тој предвреме ќе умре, и ветките негови никогаш нема да се раззеленат.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[33]Ќе го фрли тој како лоза неузреаното грозје свое, како маслинка ќе го истресе цветот свој.

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[34]Така ќе опустее домот на нечестивиот, и оган ќе ги голтне шаторите на поткупништвото.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

[35]Тој зачна зло и роди лага, во утробата своја подготвува измама.“

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão

Јов 16

Одговор на Јов: имам сведок на небото

[1]Одговори Јов и рече:

[2]„Сум се наслушал на такви работи; никакви утешители сте сите вие!

[3]Ќе имаат ли крај празните зборови? И што те поттикнало да ми говориш така?

[4]И јас можев да зборувам исто како вас, ако вашата душа беше на местото на мојата душа; би се противставувал со

de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

5 poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

6 Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

7 Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

8 Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

9 Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

10 Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

11 Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

12 Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

13 Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

14 Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

зборови против вас и би кимнувал со главата против вас;

5би ве поткрепувал со јазикот свој и со движењето на усните свои би ве утешувал.

6Ако говорам, скрбта моја не се сталожува; ако замолчам, зар ќе ме одмине?

7Но сега Ти ме изнемошти. Ти ми ја растури мојата челад.

8Ти ме покри со брчки, за сведоштво против мене; мојата истоштеност се крева против мене, в лице ме прекорува.

9Гневот Твој ме измачува и непријателствува против мене, ми чкрта со забите; непријателот ги впива очите во мене.

10Ја отвориле устата против мене; навредувајќи ме, ме удираат по образите; сите направиле заговор против мене.

11Бог ме предаде на беззаконикот и ме предаде во рацете на нечестивите.

12Си бев спокоен, но Тој ме потресе; ме фати за вратот, ме затресе и ме постави за цел на Себеси.

13Ме опколија стрелците Негови; Тој ги раскинува моите внатрешнини, без да ме штеди, ја пролева на земјата жолчката моја,

14пробива во мене рана до рана, трча против мене како бесен борец.

[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.
[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,
[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.
[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!
[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.
[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,
[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.
[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.
[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.
[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?
[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[15]Врећиште сошив на кожата моја и во прав ја турив главата своја.
[16]Лицето мое поцрвене од плачење, и на клепките имам смртна сенка,
[17]иако во рацете мои нема крадено, и молитвата моја секогаш била чиста.
[18]Земјо, не криј ја крвта моја; нека мојот повик насекаде се слушне.
[19]И сега, ете, на небото Сведок имам; Застапникот ми е во височините!
[20]Се потсмеваат со мене пријателите мои, а очите ми солзат пред Бога.
[21]О, да можеше човек да се натпреварува со Бога, како синот човечки со својот ближен!
[22]Зашто крајот на годините мои доаѓа; на пат без враќање треба да појдам.“

Јов 17

Одговор на Јов (продолжение): немам повеќе надеж

[1]„Дишењето ми ослабна; дните мои гаснат; гробишта има пред мене.
[2]Да не беше нивниот потсмев, тогаш и покрај нивните приговори окото мое ќе беше спокојно.
[3]Заштити ме, застапи се Сам за мене пред Себе! Инаку, кој ќе се заложи за мене?
[4]Зашто Ти го затвори срцето нивно за да не можат да разбираат, и затоа нема да им дозволиш да ликуваат.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[5]Кој им го дели на пријателите свои лебот свој, неговите деца чекаат попусто.

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[6]Предмет за исмејување Тој ме направи и секој може в лице да ми плукне.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[7]Окото мое од тага ми потемне, а рацете и нозете од слабост ми трепетат.

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[8]Ќе занемеат храбрите пред страдањето мое и невиниот ќе се дигне против безбожникот.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[9]Но праведникот ќе се држи цврсто за својот пат, и оној со чисти раце ќе ја удвои силата своја.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[10]Вратете се сите вие и одете си; нема да најдам мудар меѓу вас.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[11]Деновите мои изминаа; замислите мои – тежина на срцето мое – пропаднаа.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[12]А тие сакаат ноќта во ден да ја претворат и светлината брзо да дојде, кога мракот паѓа.

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[13]А мојата надеж е одењето в гроб и таму во темнина да ја постелам постелата своја;

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[14]на гробот ќе му речам: ти си ми татко, а на црвот – ти си ми мајка и сестра.

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[15]Каде е надежта моја? И кој може неа да ја види?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

[16]Ќе слезе таа во пеколот и заедно со мене во правот ќе почива.“

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

Јов 18

Говор на Вилдад: стапица за беззаконикот

[1]Проговори Вилдад од Шуах и рече:

[2]„Кога најпосле ќе им ставиш крај на таквите зборови? Размисли се, па потоа да зборуваме.

[3]Зошто нè сметаш за неразумни животни? Зар сме животни во твоите очи?

[4]О ти, кој во гневот свој ја раскинуваш душата своја! Зарем заради тебе да запусти земјата и карпата да се крене од своето место?

[5]Да, светлината кај беззаконикот ќе згасне, и пламенот од огнот негов нема да остане.

[6]Светлината ќе потемнее во шаторот негов, светилото негово ќе згасне над него.

[7]Стапките на силата негова ќе ослабат, сопствената мисла ќе го отфрли,

[8]зашто ќе падне во мрежа со нозете свои, и по јамки ќе оди.

[9]Јамката ќе ја фати ногата негова и врвцата ќе се затегне околу него.

[10]Скришно се поставени за него сопки на земјата, пречки има на патот по кој оди.

[11]Ужаси од секаде го демнат и тој се метка наваму – натаму.

[12]Од глад се истоштува силата негова, смртта е готова, близу е до него.

[13]Таа ќе ги испојаде деловите на кожата негова, ќе ги испојаде деловите негови првенецот на смртта.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.
[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.
[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.

[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.

[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:
[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?
[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.
[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

[14]Од безбедноста на шаторот негов сосила го извлекуваат и при царот на ужасите го водат.
[15]Ќе се населат во шаторот негов, зашто веќе не е на него: живеалиштето негово ќе биде посипано со сулфур.
[16]Одоздола ќе се исушат корените негови, одозгора ќе овенат ветките негови.
[17]Споменот за него ќе исчезне од земјата, на плоштадот ќе го нема името негово.
[18]Ќе го изгонат од светлина во темнина и ќе го истераат од лицето на земјата.
[19]Ни син негов, ни внук нема да има во народот негов: никој нема да остане во живеалиштата негови.
[20]На Запад и на Исток ќе се чуе за судбината негова, ужас и трепет меѓу луѓето ќе настане.
[21]Таква е судбината на беззаконикот, тоа го чека живеалиштето на оној, кој не знае за Бога.“

Јов 19

Одговор на Јов: вера во конечното спасение на праведникот

[1]На тоа одговори Јов и рече:
[2]„До кога ќе ја мачите душата моја? До кога ќе ме измачувате со зборови?
[3]Ете, веќе десетпати ме посрамувате, и нели ви е срам да ме измачувате?
[4]Ако и навистина сум згрешил, грешката моја останува за мене.

[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

[5]Ако, пак, сакате да се величате над мене и да ме прекорувате со мојот срам,

[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.

[6]знајте дека Бог ме собори и со мрежата Своја ме обвитка.

[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.

[7]Ете, јас викам: – ,Неправда!' – и никој не слуша; врескам, и правда нема.

[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

[8]Тој ми го загради патот, и не можам да минам; врз патеките мои спушти мрак.

[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.

[9]Ја соблече од мене славата моја и го симна венецот од мојата глава.

[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.

[10]Од сите страни ме сосипува, и јас умирам, и како дрво ја истргнува надежта моја.

[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[11]Го разгори гневот Свој против мене и ме вброи меѓу непријателите Свои.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[12]Војските Негови дојдоа заедно, се упатија кон мене и се сместија околу шаторот мој.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[13]Браќата мои Тој ги оддалечи од мене; и оние што ме познаваат, бегаат од мене.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

[14]Ме напуштија блиските мои и познатите ме заборавија.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[15]Дојденците во куќата моја и слугинките мои ме сметаат за туѓ; туѓинец станав во нивните очи.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[16]Го викам слугата свој, и тој не се одзива; со устата своја треба да го молам.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[17]Здивот мој ѝ е одвратен на жената моја, и милувањата мои на родените синови мои.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!

[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.

[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.

[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.

[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,

[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

[18]Дури и малите деца ме презираат; кога станувам, тие се подигруваат со мене.

[19]Од мене се гнасат најверните мои пријатели; и оние што ги сакав, – се свртеа против мене.

[20]Веќе немам ништо освен кожата врз коските мои; во несреќата изгубив сè.

[21]Смилувајте се, смилувајте се над мене, пријатели мои, – зашто раката Божја се допре до мене.

[22]Зошто ме гоните и вие како Бог, и со плотта моја не можете да се наситите!?

[23]О, да беа зборовите мои напишани! Да беа ставени на книга!

[24]Со железно длето и со олово, – да беа на вечни времиња врз камен издлабени!

[25]Но јас знам: Заштитникот мој е жив; Тој го има последниот збор на оваа земја.

[26]И кога ќе се распадне кожата моја, во телото мое ќе Го видам Бога.

[27]Јас сам ќе Го видам; моите очи, не очите на друг, ќе Го видат Него. Срцето ми се топи во градите мои!

[28]Вие требаше да кажете: – зошто го гониме! – Како да е коренот на злото најден во мене.

[29]Плашете се од мечот, зашто мечот се одмаздува за неправда; и знајте дека има правда.“

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.

[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,

[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?

[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,

[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

Јов 20

Говор на Софар: несреќите на безбожникот

[1]Проговори Софар од Ноема и рече:

[2]„Размислувањата мои ме поттикнуваат да одговарам, брзам да ги искажам.

[3]Срамен прекор чув за мене, но духот на мојот разум ќе одговори за мене.

[4]Зар не знаеш ти дека е тоа од памтивека, – откога е човекот поставен на земјата,

[5]дека веселбата на беззакониците е краткотрајна, и радоста на безбожниот е за миг?

[6]И до небесата да се издигне величието негово, и до облаците да се допира главата негова, –

[7]тој засекогаш ќе пропадне, како и гадотиите негови; оние што го виделе, ќе кажат: – каде е тој?

[8]Како сон ќе одлета, и нема да го најдат; како ноќно привидение ќе исчезне.

[9]Кое око го видело, повеќе нема да го види, и местото негово повеќе нема да го забележи.

[10]Синовите негови ќе им се умилкуваат на сиромасите, и рацете негови ќе го вратат она што го ограбил.

[11]Коските негови се полни со гревови на младините негови, со него ќе легнат тие во земјата.

[12]Ако злото е слатко во устата негова, и тој го крие под јазикот свој,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,
[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.
[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.
[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.
[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.

[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.

[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.

[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.

[13]го чува и не го фрла, туку го држи во устата своја;
[14]сепак таа храна во утробата негова, внатре во него, ќе се претвори во змиски отров.
[15]Ќе го изблуе доброто што го голтнал: Бог ќе го исфрли од стомакот негов.
[16]Змиски отров ќе шмука тој; јазикот на змијата ќе го умртви.
[17]Нема да види потоци и реки од мед и млеко.
[18]Спечаленото со труд ќе го врати, нема да го изеде; според имотот негов ќе стане и плаќањето негово; и тој нема да се зарадува.
[19]Зашто притеснуваше и прогонуваше сиромаси; заграбуваше куќи што не ги градел;

[20]не знаеше ситост во стомакот свој, и во жедта своја ништо не штедеше.

[21]Ништо не се откинуваше од лакомоста негова, затоа и радоста негова нема долго да потрае.
[22]При полно изобилство, тесно ќе му биде; рацете на сиромасите ќе се кренат врз него.
[23]Кога има со што да го наполни стомакот негов, Тој ќе ја испрати врз него јароста на Својот гнев и ќе истури како дожд врз него болести во телото негово.
[24]Ќе избега ли од железното оружје, – бакарен лак ќе го прободе.

[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.

[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.

[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.

[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

[25]Ќе ја извлече тој стрелата од грбот свој, низ жолчката му ќе помине со својот блескав врв.

[26]Сè што е мрачно се крие во него; го гори оган, од никого нераздуван; ќе изгори сè под шаторот негов.

[27]Небото ќе го открие неговото зло, а и земјата ќе се крене против него.

[28]Ќе исчезне богатството на куќата негова; сè ќе се растури во денот на гневот Божји.

[29]Тоа е делот од Бога за беззакониот човек и наследство, определено за него од Седржителот!“

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

Јов 21

Говор на Јов: безбожниците имаат среќа

[1]Одговори Јов и рече:

[2]„Ислушајте го внимателно зборот мој; тоа ќе ми биде утеха од вас.

[3]Потрпете ме, и јас ќе говорам; а потоа, откако ќе се искажам, потсмевајте се.

[4]Зар на човек се оплакувам јас? Па како да не биде трпението мое при крај?

[5]Погледајте ме и ужаснете се, и ставете прст на устата своја.

[6]Само кога ќе помислам, – истрпнувам, и трепет го обзема телото мое.

[7]Зошто беззакониците живеат, достигнуваат старост, и остануваат со моќ?

[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

[8]Децата нивни се со нив пред лицето нивно, и внуците им се пред очите нивни.

[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

[9]Куќите им се во мир и спокојство, и жезолот Божји не е врз нив.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

[10]Бикот нивни оплодува и не пропушта, кравата нивна зачнува и не пометнува.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

[11]Ги пуштаат малите свои како стадо, и децата нивни скокаат.

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[12]Подвикнуваат при тимпани и гусли и се веселат со свирки;

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[13]ги поминуваат деновите во добро и во еден миг слегнуваат во гроб.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[14]А притоа, Му велат на Бога: – ‚Отстрани се од нас, не сакаме да знаеме за Твоите патишта!

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[15]Што е Седржителот, та да Му служиме? И каква полза има да прибегнуваме кон Него?‘

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[16]Гледаш, доброто нивно не е во нивните раце. Да биде далеку од мене советот на безбожниците!

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[17]Често ли згаснува светилката на беззакониците и ги сполетува ли зло, и Тој во гневот Свој ги дарува ли со страдања?

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[18]Тие треба да бидат како сламка пред ветар и како плева, завеана од виор.

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[19]Ќе речеш: ‚Бог го чува злото негово за неговите деца. – Нека му воздаде Тој на него самиот, за да го знае тој тоа.‘

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[20]Нека очите негови го видат злото негово; и сам нека пие од гневот на Седржителот.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[21]Зашто, што му е грижа за домот негов по него, кога бројот на месеците негови ќе се сврши?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[22]Но Бога ли ќе Го учиме на мудрост, кога Тој им суди и на самите ангели?

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,

[23]Некој умира во најголемата сила своја, сосема спокоен и мирен;

[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.

[24]боковите негови се полни со маст, и сржта од коските негови сè уште е свежа.

[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.

[25]Друг, пак, умира со огорчена душа, без да вкуси добро.

[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.

[26]И еден до друг в земја лежат и црви нив ќе ги јадат.

[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.

[27]Ги знам вашите мисли и намери, какви зла против мене кроите.

[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?

[28]Вие велите: ‚каде е домот на кнезот, каде е шаторот на безбожниците?‘

[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,

[29]Зар не сте ги распрашувале патни-ците и нели сте запознаени со нивните забележувања,

[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?

[30]дека во денот на смртта безбожникот бива поштеден; во денот на гневот се одведува настрана?

[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?

[31]Кој ќе му го прекори пред лицето негово неговиот пат, и кој ќе му врати за она што го вршел тој?

[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.

[32]Го спроведуваат до гробиштата и во гробот свој останува тој.

[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.

[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[33]Лесни се за него земјените грутки; по него одат многу луѓе, а оние пред него број немаат.

[34]Како тогаш сакате да ме утешите со сувета? Во одговорите ваши има само лага.“

Јов 22

Говор на Елифаз: Јов е несомнено виновен

[1]Проговори тогаш Елифаз од Теман и рече:

[2]„Зар човек може да Му биде корисен на Бога? Мудриот сам за себеси е полезен.

[3]Се радува ли Седржителот затоа што си праведен? И ќе има ли полза за Него, затоа што ги чуваш непорочни патиштата свои?

[4]Зар Тој, плашејќи се од тебе, ќе влезе во борба со тебе, ќе појде ли да се суди со тебе?

[5]Навистина, твојата злоба е голема, и беззаконијата твои крај немаат.

[6]Навистина, ти земаше залог од браќата свои за ништо и на полуголи им ги соблекуваше алиштата нивни.

[7]На измачен од жед не му даваше вода да се напие, а на гладен леб му откажуваше;

[8]а на силен човек му даваше земја, и повидниот се населуваше на неа.

[9]Вдовиците ги испраќаше без ништо, и сираците ги оставаше со празни раце.

[10]Затоа околу тебе има стапици, и неочекуваниот ужас те збунува.

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[11]Темнина е околу тебе, во која ништо не гледаш и голема вода те покрива.

[12]Нели Бог е повисоко од небесата? Погледај ги горе ѕвездите, колку се високо тие!

[13]И ти велиш: ‚што знае Бог?‘ Може ли Тој да суди во мрак?

[14]Облаците се Негова завеса, така што не гледа, туку само оди по небесниот круг.

[15]Зар ти не одиш по патот на старите, по кој оделе беззакониците,

[16]а кои предвреме беа истребени, кога водата се беше разлеала под основите нивни?

[17]Тие му велеа на Бога: ‚отстрани се од нас! И што ќе им направи Седржителот?‘

[18]Тој ги полнеше со богатство куќите нивни. – Но далеку да е од мене советот на безбожниците!

[19]Ќе видат праведници и ќе се радуваат, а непорочните ќе им се потсмеваат:

[20]‚Непријателите наши пропаднаа, а имотот нивни оган го гори.‘

[21]Зближи се со Него – и ќе бидеш спокоен; преку тоа ќе ти дојде доброто.

[22]Прими го од устата Негова законот и стави ги зборовите Негови во срцето свое.

[23]Ако се обрнеш кон Седржителот, одново ќе се средиш; ќе го отстраниш беззаконието од шаторот свој;

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

[24]тогаш ќе го фрлиш драгоцениот метал во прав, и во поточните камења – офирското злато.

[25]Седржителот ќе биде твоето злато, ќе биде за тебе како блескаво сребро.

[26]И тогаш ќе се радуваш на Седржителот, ќе го кренеш лицето свое кон Бога.

[27]Ќе Му се помолиш, и Тој ќе те чуе, и ти ќе ги исполниш заветите свои.

[28]Ќе наумиш нешто, и тоа ќе се исполни, над твоите патишта ќе свети светлина.

[29]Кога некој ќе биде понизен, ќе речеш: ‚угоре!‘ и Тој ќе го спаси оној со наведнатото лице;

[30]ќе го спаси и виновниот; а ќе го спаси преку чистотата на твоите раце.“

Јов 23

Одговор на Јов: Бог го одбива разговорот со мене

[1]Одговори Јов и рече:

[2]„Дури и сега зборот мој е горчлив, страдањата мои се потешки од воздишките мои.

[3]О, да знаев како да Го најдам, да можев да се приближам до престолот Негов!

[4]Би го изложил пред Него моето дело и би ја наполнил устата своја со оправдание;

[5]ќе ги дознаев зборовите, со кои ќе ми одговори, ќе разберев што ќе ми каже.

[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.

[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,

[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

Jó 24

[6]Му треба ли голем напор за да се спори со мене? О, не! Туку само малку внимание ми треба.

[7]Тогаш праведникот би можел да се оправда пред Него, – и јас засекогаш би се ослободил од својот Судија.

[8]Но, ете, јас одам напред – а Него Го нема, назад се враќам – и не Го наоѓам;

[9]врши ли Тој нешто на левата страна, јас не Го гледам, се крие ли на десната – не Го забележувам.

[10]Но, Тој го знае патот мој, нека ме испита, – ќе излезам како злато чист.

[11]Ногата моја здраво се држи за патеките Негови; патиштата Негови ги пазев и не се отстранував.

[12]Од заповедите на устата Негова не отстапував; зборовите на устата Негова ги пазев повеќе отколку моите правила.

[13]Но Тој е силен; кој ќе Го отстрани? Тој го прави она што го сака душата Негова.

[14]Тој ќе го направи она што го наумил за мене, слично на тоа во Него има многу.

[15]Затоа јас треперам пред лицето Негово; кога мислам за тоа – се плашам од Него.

[16]Бог ме обесхрабри, Седржителот ме уплаши.

[17]Зошто не сум уништен пред оваа темнина? Зошто не го сокри мракот од лицето мое?“

Јов 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

Одговор на Јов (продолжение): Бог им попушта на беззакониците

[1]„Зошто не се сокриени од Седржителот времињата? И оние, кои Го знаат, не ги гледаат дните Негови?

[2]Безбожниците поместуваат меѓи, ограбуваат стада и си ги пасат,

[3]од сираците одземаат магаре, од вдовица вол – за залог;

[4]сиромаси истуркуваат од патот, сите понизени се принудени да се кријат од нив.

[5]Ете, како диви магариња во пустина, излегуваат тие по работата своја, стануваат рано за грабеж; пустината им дава леб за нив и за децата нивни;

[6]жнеат по туѓи ниви, и од лозјето на безбожникот крадат;

[7]голи ноќеваат без покривка, немаат облека за да се спасат од студ;

[8]наводенети од горски дождови и, немајќи прибежиште, се притискаат до карпа;

[9]раздвојуваат сираче од градите на мајката и земаат залог од сиромав;

[10]ги тераат да одат голи, без облека, и на празен стомак снопови да носат;

[11]маслиново масло на другите тие цедат, и во каци жедни грозје тие гмечат.

[12]Во градот луѓето офкаат и душата на убиените вика, а Бог тоа не го слуша.

[13]Тие ѝ се противат на светлината, не ги знаат патиштата нејзини и не одат по патеките нејзини.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

[14]На разденување станува убиецот, убива сиромав и несреќен, а ноќе е крадец.

[15]И окото на прељубникот чека да се стемни, велејќи: ‚ничие око нема да види‘ и го покрива лицето свое.

[16]Во темнината се провираат под куќите, а дење се кријат затворени; не знаат тие за светлина.

[17]За нив најцрната ноќ е како јасно утро, толку се зближени тие со стравотиите на темнината.

[18]Лесен е таквиот на водната површина, проклет е делот негов на земјата, и не го гледа патот кон лозјата.

[19]Како што сушата и горештината ја голтаат снежната вода, така пеколот ги голта грешниците.

[20]Нека го заборави утробата мајчина; нека биде храна за црвите; нека не остане помен за него; како дрво ќе се скрши беззаконикот;

[21]оној кој угнетува бездетна, и на вдовица не ѝ прави добро.

[22]Но Бог со сила ги истерува насилниците; се појавува и тие немаат надеж за животот свој.

[23]Бог им дава во што да се надеваат, но Неговите очи ги гледаат нивните патишта.

[24]Се креваат високо, – и, ете, веќе ги нема; паѓаат и умираат, како и сите, и како врвовите на класовите се кршат.

[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.

[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?

[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:

[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!

[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!

[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?

[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.

[25]Ако тоа не е така, – кој ќе ме изобличи за лагата и кој ќе ги претвори во ништо зборовите мои?“

Јов 25

Говор на Вилдад: што е човекот пред Бога

[1]Проговори пак Вилдад од Шуах и рече:

[2]„Власт и страв има во Него; Тој создава мир во Своите височини!

[3]Имаат ли број Неговите војски? И врз кого не изгрева светлината Негова?

[4]И како може човекот да биде прав пред Бога? Како да биде чист родениот од жена?

[5]Ете, дури и месечината, и таа не е светла, и ѕвездите се нечисти пред очите Негови.

[6]А камоли човекот, кој е црв, и синот човечки, кој е молец.“

Јов 26

Одговор на Јов: каква жалосна помош ми нудиш!

[1]Одговори на тоа Јов и рече:

[2]„Како му помогна ти на слабиот, како ја поткрепи раката на немоќниот!

[3]Каков совет му даде ти на неразумниот и како ја покажа својата мудрост!

[4]Кому му ги кажуваше тие зборови? Чиј дух излегуваше од тебе?

Универзалната моќ на Бога

[5]Подлабоко од водите, и под оние што живеат во нив, трепераат мртовците.

[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.
[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.
[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.
[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.

[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.

[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.

[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.

[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.

[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,
[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,

[6]Светот на мртвите е откриен пред Него, и нема покривка над него.
[7]Го послал Тој северот над празнината, ја закачил земјата на ништо.
[8]Тој ги заклучува водите во облаците Свои, и облакот под нив не се отвора.
[9]Го поставил престолот Свој и го распнал над него Својот облак.
[10]Ставил круг над водната површина на границата меѓу светлината и темнината.
[11]Столбовите небески се тресат и трепeрат од силата Негова.
[12]Со силата Своја го бранува морето и со разумот Свој го поразува беснеењето негово.
[13]Со Својот Дух го разбистри небото; раката Негова ја прободе лукавата змија.
[14]Ете, тоа се делови од патиштата Негови; а колку малку сме слушале за Него! И кој може да го разбере громот на Неговата моќ?“

Јов 27

Одговор на Јов (продолжение): виновниот ќе Го повикува ли Бога?

[1]Го продолжи Јов својот возвишен збор и рече:
[2]„Жив е Бог, Кој ме лиши од суд, и Седржителот, Кој ја огорчи душата моја,
[3]зашто, додека уште здивот мој е во мене и духот Божји во ноздрите мои,

[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.

[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.

[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.

[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.

[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?

[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?

[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?

[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.

[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?

[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:

[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.

[4]устата моја нема да проговори неправда и јазикот мој нема да искаже лага!

[5]Далеку е од мене мислата да ве признаам за справедливи; додека не умрам, нема да отстапам од својата непорочност.

[6]Цврсто ја држев правдата своја и нема да отстапам од неа; нема да ме прекори срцето мое во сите денови мои.

[7]Непријателот мој ќе биде како безбожник, и оној што станува против мене – како беззаконик.

[8]Зашто, каква надеж за лицемерниот, кога Бог ќе ја земе, кога ќе ја истргне душата негова?

[9]Ќе го чуе ли Бог викањето негово, кога ќе го снајде неволја?

[10]Ќе се утешува ли тој со Седржителот и ќе Го повикува ли Бога во секое време?

[11]Ќе ви кажам што има во раката Божја; нема да сокријам што има кај Седржителот.

[12]Ете, сите сами видовте; па зошто толку празни зборови кажувате?

Краткотраен успех

[13]Ете, тоа е делот од Бога за беззаконикот и наследство што насилниците го добиваат од Седржителот.

[14]Ако синовите негови се умножуваат, меч ги чека; потомците негови нема да се наситат со леб.

[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.

[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,

[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.

[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.

[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.

[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.

[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.

[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;

[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

[15]Оние што ќе останат по него, смртта ќе ги турне в гроб, а вдовиците нивни нема да плачат по нив.

[16]И да натрупа купишта сребро како прав и да приготви многу облека, како земјен нанос,

[17]тој ќе приготви, но ќе се облекува праведникот, а непорочниот ќе го добие среброто како свој дел.

[18]Си гради куќа како молец и како чувар си прави колиба;

[19]легнува да спие богат, и не станува таков; отвора очи, и не е повеќе тој.

[20]Ужаси како голема вода ќе го стигнат; ноќе ќе го грабне луња.

[21]Ќе го крене источниот ветар и виор ќе го понесе, и брзо ќе го однесе од местото негово.

[22]Бог ќе го допушти тоа врз него и нема да го пожали, колку и да се труди да избега од рацете Негови.

[23]Ќе заплескаат со рацете по него и ќе му потсвирнат од местото негово!“

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

Јов 28

Тајната на мудроста

[1]„И така, среброто си има свои наоѓалишта, и златото – место, каде што го пречистуваат.

[2]Железото се добива од земјата; од камен се претопува бакар.

[3]Човекот ги определува границите на темнината и до крајни длабочини бара камен во мракот и во смртната сенка.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[4]Ископуваат рудокопен извор во места недостапни за нога, нишајќи се, висат далеку од луѓето.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[5]Од земјата никнува жито, а под неа сè е испревртено, како оган.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[6]Во камењата нејзини има место за сафир, во нив има и златни зрнца.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[7]Патеката за таму граблива птица не ја знае, јастребовото око не ја видело;

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

[8]диви животни не ја газеле, и не одел по неа лав.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[9]На гранит ја става човек раката своја, од дното превртува планини;

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[10]во карпи прокопува канали, и окото негово забележува сè што е скапоцено;

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

[11]го запира текот на реките и сокриеното го вади на видело.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[12]Но каде се наоѓа мудроста, и каде е местото на разумот?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[13]Не ја знае човекот цената нејзина, ниту се наоѓа во земјата на живите.

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[14]Бездната вели: не е во мене таа; и морето вели: не е кај мене.

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[15]Таа не се дава за злато и не се добива за измерено сребро;

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

[16]таа не се оценува со офирско злато, ниту со скапоцен оникс, ниту со сафир;

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[17]не се споредува со неа злато и кристал; нема да ја размениш со садови од чисто злато.

18 ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

19 Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

20 Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

21 Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

22 O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

23 Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

24 Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

25 Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

26 quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

27 então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

28 E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

1 Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

2 Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

18А за корал и бисер нема што ни да се спомнува, зашто здобивање со мудрост чини повеќе од скапоцен камен.

19Со неа не се изедначува етиопскиот топаз; со чисто злато таа не се оценува.

20Од каде, всушност, излегува мудроста? Каде е местото на разумот?

21Сокриена е таа од очите на сè што е живо и притаена е од птиците небески.

22Пеколот и смртта велат: ‚со ушите свои го чувме зборувањето за неа‘.

23Бог го знае патот нејзин; Тој го познава местото нејзино.

24Зашто Тој гледа до крајот на земјата и гледа под целото небо.

25Кога Тој му даваше на ветерот мерка и ја наместуваше водата по мера,

26кога му даваше наредби на дождот и пат на громоносната молња,

27уште тогаш Тој ја виде и ја опиша, ја забележа и уште ја испита.

28А на човекот му рече: ‚Ете, стравот Господов е вистинска мудрост, а одбегнувањето од зло е разумот.‘“

Јов 29

Последен говор на Јов: ах, убавите некогашни денови!

1Го продолжи Јов својот возвишен збор и рече:

2„О, да бев како во поранешните месеци, како во оние денови, кога Бог ме чуваше,

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[3]кога светилото Негово светеше над главата моја, и под Неговата светлина одев среде темнина;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[4]како што бев во деновите на своите млади години, кога милоста Божја беше над шаторот мој,

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[5]кога Седржителот уште беше со мене, и децата мои околу мене,

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[6]кога нозете мои се бањаа во млеко, кога од карпата за мене маслиново масло течеше,

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

[7]кога излегував пред градските порти и го поставував седиштето мое на плоштадот, –

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

[8]младите пат ми правеа, а старците стануваа и стоеја;

[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

[9]кнезовите ги прекинуваа говорите свои и ставаа рака на устата своја;

[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

[10]гласот на првенците замолкнуваше, јазикот им се залепуваше за непцата нивни.

[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

[11]Уво што ќе ме чуеше, велеше: блазе си ти; око што ќе ме видеше, ме восфалуваше,

[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

[12]зашто јас го спасував страдалникот што викаше и беспомошниот сирак.

[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.

[13]Врз мене доаѓаше благословот на оној што пропаѓаше; на вдовичиното срце му донесував радост.

[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.

[14]Се облекував во правда, и судот ми беше како наметка и венец.

[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.

[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.

[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.

[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.

[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;

[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.

[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.

[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.

[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.

[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.

[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria

[15]Јас бев очи на слепиот и нозе на хромиот;

[16]за сиромасите бев татко и внимателно ја проучував поплаката, која не ја знаев.

[17]На беззаконикот му ги кршев забите, и од забите му го истргнував украденото.

[18]Па си велев: ‚Ќе свршам во гнездото свое, и дните мои ќе бидат многу – како песокот.'

[19]Коренот мој беше покрај вода, росата ноќеваше на гранките мои;

[20]славата моја се подмладуваше, и лакот мој станувaше појак во раката моја.

[21]Ме слушаа и чекаа; и не мрмореа на советот мој.

[22]По моите зборови веќе не расудуваа; зборот мој ги натопуваше нив.

[23]Ме очекуваа како дожд; ја отвораа устата како за задоцнет дожд.

[24]Се случуваше, ќе им се насмевнев, – тие не веруваа; и светлината на лицето мое не ја замрачуваа.

[25]Кога одев кај нив, седев на чело; и живеев како цар меѓу војници, како утешител на оние што плачат."

Јов 30

Последен говор на Јов (продолжение)

[1]„А сега ми се потсмевнуваат помладите од мене, оние, чии татковци

desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.

2 De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?

3 De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.

4 Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.

5 Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;

6 habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.

7 Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.

8 São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.

9 Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

10 Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

11 Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

12 À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

13 Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

14 Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

не би се согласил да ги ставам со кучињата на стадата свои.

2И за што ми е силата на нивните раце? Над нив помина веќе времето.

3Истоштени од сиромаштија и глад, тие бегаа во рамнина безводна, темна и запустена;

4собираа посолени лисја од грмушка и смрекови корења им беа храна.

5Ги гонеа луѓето и викаа по нив како по крадци.

6Живееја во поточни долови, земни дупки и пештери.

7Викаа меѓу грмушките, се вовираа под трњето.

8Луѓе отфрлени, луѓе безимени; со стап протерани од земјата.

9Ете, ним им станав јас сега потсмев и приказ за разговорот нивни.

10Тие се гадат од мене, ме одбегнуваат и не се воздржуваат дури и да плукаат на мене.

11Затоа што Бог ми го олабави лакот и ме кутна на земја, тие немаат никаква воздржаност во мое присуство.

12Оддесно се крева тој изрод, ме повалија и кон мене ги насочија патиштата свои погубни.

13А мојот пат го разрушија: сè направија за мојата погибел, без ничија помош.

14Доаѓаат кај мене како низ широк пролом; шумно се нафрлуваат врз мене.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[15]Ужаси ме сполетаа; како ветар се расеа моето величие, и доброто мое одмина како облак.

[16]Сега душата ми се топи во мене; мачни денови ме налегнаа.

[17]Ноќе ме вртат коските мои, жилите ми немаат мир.

[18]Со голема мака се соблекува од мене облеката моја; јаката на мојот хитон ме задавува.

[19]Тој ме фрли во калта; станав како прав и пепел.

[20]Викам кон Тебе, и Ти не ме слушаш, – стојам, а Ти само ме гледаш.

[21]Ти стана жесток спрема мене, со силна рака ме поразуваш.

[22]Ти ме крена и ме натера да се носам по ветар и ме сотираш.

[23]Знам дека Ти ќе ме дотераш до смрт, во домот каде што се собираат сите живи.

[24]Зарем не подава рака оној што се дави? Не бара ли помош човек во несреќа?

[25]Зар не сум плачел за оној што беше во зло, не тажеше ли душата моја за бедните?

[26]Додека го чекав доброто, дојде злото; дури чекав светлина, дојде темнина.

[27]Утробата моја врие без престан и не се смирува; мачни денови ми наидоа.

[28]Одам поцрнет, но не од сонце; станувам во собранието и викам.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.
[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.
[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

[29]Станав брат на чакалите и пријател на ноевите.
[30]Кожата ми поцрне на мене, а коските ми се исушија од горештина.
[31]И гуслата ми стана таговна, и свирката моја – глас плачевен.“

Jó 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?
[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?
[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?
[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?
[5] Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano
[6] (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);
[7] se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,
[8] então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.
[9] Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

Јов 31

Крај на Јововиот говор: тврди дека не е виновен ниту пред Бога, ниту пред луѓето

[1]„Завет направив со очите свои за да не погледнам на девица.
[2]Но каков дел би имал од Бога одозгора? И какво наследство ми испратил Седржителот од небесата?
[3]Нели е за нечесниот погибелта? Нели е за злочинецот злото?
[4]Не ги виде ли Тој патиштата мои и не ги брои ли сите мои чекори?
[5]Ако одев во суета, и ако ногата моја брзаше кон лукавство;
[6]нека ме измерат со мерката на правдата, и Бог ќе ја дознае мојата непорочност.
[7]Ако стапките мои се отстранувале од патот, ако срцето мое ги следело очите мои, и ако нешто нечисто се залепило за рацете мои,
[8]јас нека сејам, а друг да јаде, и потомците мои искоренети да бидат.
[9]Ако срцето мое се занесувало од жена и ако сум демнел крај вратата на ближниот свој;

[10] então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.
[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;
[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.
[13] Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,
[14] então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?
[15] Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?
[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;
[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou
[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);
[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;
[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;
[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[10]жената моја нека му меле на друг, и со друг нека ја дели постелата своја,
[11]зашто тоа е престап, тоа е беззаконие, кое подлежи на суд;
[12]тоа е оган што гори до истребување што би го уништил целиот мој имот.
[13]Ако не водев грижа за правата на слугата и на слугинката, кога имаа спор со мене,
[14]што ќе правев, ако се кренеше Бог? И ако ме испитуваше, што ќе можев да Му одговорам?
[15]Нели Тој, Кој ме создал мене во утробата, го создал и него и еднакво нè обликувал во утробата?
[16]Сум ја одбил ли молбата на оној што имал потреба, и сум ги просолзувал ли очите на вдовица?
[17]Сам ли го јадев залакот свој, и не јадеше ли и сиракот од него?
[18]Зашто од детството растел тој со мене како со татко, и секогаш сум му помагал на сиромашниот.
[19]Ако видев некој дека загинува без облека и сиромав без покрив, –
[20]бедрата негови нели ме благословуваа и тој нели беше стоплен со волната од овците мои?
[21]Ако сум кренал рака врз сирак, кога ќе видев дека имам потпора пред портите,

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[22]рамото мое нека се оддели од грбот и раката моја нека се откине од лактот,

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[23]зашто казната од Бога е страшна за мене: пред Неговото величие јас не би можел да опстанам.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[24]Сум го земал ли златото за моја потпора и сум велел ли на ризницата: ‚ти си моја надеж?‘

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[25]Сум се радувал ли дека богатството ми беше големо и дека раката моја спечалила многу?

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[26]Гледајќи го сонцето како свети и месечината како величествено оди,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[27]се занесував ли во длабочините на срцето свое и ја бакнував ли со уста раката своја?

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[28]Тоа ќе беше исто така престап за суд, зашто тогаш би се откажал од Бога Севишниот.

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[29]Се радував ли за неволјата на непријателот мој и се веселев ли кога го снаоѓаше зло?

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[30]Не ѝ дозволував на устата моја да греши со проколнување на душата негова.

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[31]Не велеа ли луѓето од мојот шатор: ‚О, кој не се наситувал од неговите месни гозби?‘

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[32]Туѓинец не ноќеваше на улица; вратата своја ја отворав на патникот.

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[33]Да ги криев грешките свои како многу луѓе и да ги таев во градите своите престапи,

34 porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

35 Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!

36 Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

37 mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

38 Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;

39 se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

40 por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

1 Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

2 Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

34ќе се плашев од големото мноштво, и од сонародниците свои ќе имав страв, па затоа ќе молчев и не ќе излегував надвор од вратата своја.

35О, да имаше кој да ме ислуша! Еве ја мојата желба: Седржителот да ми одговори, а заштитникот мој да состави запис за тоа;

36ќе го носев на рамениците мои и ќе се украсував со него како со венец;

37ќе му го соопштев бројот на чекорите свои, ќе се приближев до него како кнез.

38Ако нивите мои викаа против мене, ако браздите нивни се поплакуваа од мене,

39ако сум им ги јадел плодовите нивни бесплатно и сум ја измачувал душата на земјоделците,

40тогаш место жито нека расте трње и место јачмен – какол.“ Зборовите Јовови свршија.

Јов 32

Говор на Елијуј

Елијуј објаснува зошто го прекинува молчењето

1Кога тие тројца мажи престанаа да му одговараат на Јов, бидејќи се сметаше за невин,

2се разгори гневот на Елијуј, син Варахиилов, од Буз, од Рамовиот род; се разгоре гневот негов против Јов, поради тоа што тој се правеше поправеден од Бога;

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.

[3]а против тројцата негови пријатели се разгоре гневот негов затоа што тие не знаеја што да одговорат, а пак го обвинуваа Јов.

[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.

[4]Елијуј чекаше додека тие говореа со Јов, зашто по години беа постари од него.

[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

[5]А кога Елијуј виде дека нема одговор во устата на тројцата мажи, гневот негов се разгоре.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[6]И одговори Елијуј, син Варахиилов, од Буз, и рече: „Јас сум млад по години, а вие сте старци; затоа јас се плашев и не се осмелував да ви го кажам моето мислење.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[7]Јас си велев: нека говорат дните и многулетието нека поучува во мудрост.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[8]Но има дух во човекот, и духот на Седржителот го вразумува.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[9]Не само многулетните се мудри, ниту само старците знаат што е право.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[10]Затоа велам: ислушајте ме, ќе ви го кажам и јас моето мислење.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[11]Ете, чекав вие да се искажете, го слушав вашето расудување, додека вие говоревте.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[12]Внимателно ве следев, и никој од вас не го изобличи Јов и не одговори на зборовите негови.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[13]Немојте да речете: ,ние наидовме на мудрост: Бог ќе го убеди, а човекот не може.‘

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.
[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.
[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?
[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.
[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.
[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.
[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.
[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.
[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.
[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.
[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.
[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.

[14]Ако тој ги упатуваше зборовите свои кон мене, јас ќе му одговорев не со вашите зборови.
[15]Се исплашија, повеќе не говорат; не знаат што да кажат.
[16]Чекав, а тие пак не говореа, престанаа и повеќе не зборуваа.
[17]Јас ќе говорам за сè, ќе го кажам мислењето свое.
[18]Затоа што сум полн со зборови, и духот ме притиска однатре.
[19]Ете, утробата моја е како затворено вино: готова е да прсне како нови мевови.
[20]Ќе позборувам, за да ми се олесни; ќе си ја отворам устата и ќе одговорам.
[21]Нема да гледам кој е кој и на никого нема да му ласкам,
[22]зашто не умеам да ласкам: за миг Создателот мој би ме зел.“

Јов 33

Аргументот на Елијуј: Бог го опоменува човекот

[1]„И така, слушај ги Јове, зборовите мои и внимавај на сè што ќе ти кажам.
[2]Еве, ја отворам устата своја, јазикот ми говори под непцето мое.
[3]Зборовите мои се искрени од срцето мое, и устата моја ќе искаже чиста вистина.
[4]Духот Божји ме создал, и здивот на Седржителот ми дал живот.

[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.
[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.

[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:
[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.
[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.
[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?
[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.
[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,
[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,
[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

[5]Ако можеш, одговори ми и застани спроти мене.
[6]Еве ме мене, според твојата желба, место Бога. И јас сум направен од кал;
[7]поради тоа стравот пред мене не може да те збуни, и раката моја нема да биде тешка за тебе.
[8]Ти зборуваше пред мене, и јас го чув гласот на твоите зборови:
[9],Чист сум, без порок, невин сум; во мене нема неправда;
[10]А Тој најде обвинение против мене и ме смета за Свој противник;
[11]нозете ми ги стави во окови, ги надгледува сите мои патишта.‘
[12]Ете, во тоа ти не си прав, ти одговарам; човекот со Бога не може да се мери.

[13]Зошто ти е да се бориш против Него? Тој не дава сметка за Своите дела.

[14]Бог говори еднаш на еден начин а потоа на друг, но луѓето не внимаваат:

[15]на сон, во ноќно видение, кога сонот ги соборува луѓето, во време, кога спијат на своето легло,
[16]тогаш Тој му го отвора на човекот увото и го запечатува Своето кажување,
[17]за да го одвлече човекот од лошо дело, и да ја отстрани гордоста од него,
[18]за да ја запази душата негова од бездна, и животот негов од пораз со меч.

[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;

[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.

[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.

[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,

[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.

[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.

[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.

[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.

[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,

[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.

[19]Или, пак, го вразумува со болест на постелата негова, и со лута болка во сите коски негови;

[20]така што животот негов да се гади од лебот, душата негова – од омилената храна.

[21]Месото негово исчезнува; коските негови, кои пред тоа не се гледале, се подаваат.

[22]Душата негова се приближува кон гробот, а животот негов – до смртта.

[23]Ако има кај него ангел, еден од илјада, за да му го покажува правиот пат, –

[24]Бог би се смилувал над него и би рекол: ‚Ослободи го од гробот; Јас најдов откуп.‘

[25]Тогаш телото негово ќе се подмлади повеќе, отколку во млади години; и тој ќе се врати во дните на младите свои години.

[26]Ќе Му се моли на Бога, и Тој ќе биде милостив спрема него; со радост ќе го погледнува лицето негово и ќе му ја враќа праведноста негова.

[27]Тој ќе ги гледа луѓето и ќе вели: сум грешел и сум ја искривувал правдата, и не ми е вратено со зло;

[28]Тој ја ослободи душата моја од гроб; животот мој гледа светлина.

[29]Ете, сето тоа Бог му го прави два до трипати на човекот,

[30]за да ја изведе душата негова од безднатa и да го просвети со светлината на живите.

[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.

[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[1] Disse mais Eliú:

[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.

[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.

[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

[6] Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?

[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

[31]Внимавај, Јове, слушај ме, молчи, јас ќе зборувам.

[32]Ако имаш нешто да кажеш, одговарај; зборувај, зашто јас го посакувам твоето оправдување;

[33]ако, пак не, тогаш слушај ме: молчи и јас ќе те научам на мудрост.“

Јов 34

Елијуј го обвинува Јов

[1]Продолжи Елијуј и рече:

[2]„Ислушајте го, мудри, зборот мој, и приклонете го увото кон мене, разумни!

[3]Зашто увото ги разбира зборовите, како што непцето го разликува вкусот на храната.

[4]Да расудиме меѓу себеси што е право и да познаеме што е добро.

[5]Ете, Јов рече: ‚јас сум прав, но Бог ја отфрли мојата правда.

[6]Треба ли да лажам против својата правда? Раната ми е неизлечива – рана без вина.‘

[7]Има ли човек како Јов, кој ги пие подбивањата како вода,

[8]кој другарува со оние што вршат беззаконие и оди со безбожни луѓе?

[9]Зашто тој беше рекол: – нема полза за човек да Му угодува на Бога. –

[10]И така, чујте ме, луѓе разумни! Не може да има кај Бога зло или кај Седржителот неправда.

[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[11]Тој постапува со човекот според делата негови и му дава на секого според заслугите негови.

[12]Навистина, Бог не прави зло и Седржителот не суди криво.

[13]Кој, освен Него, размислува за земјата? И кој управува со вселената?

[14]Ако Тој го свртеше срцето Свое кон Себе и го земеше при Себе нејзиниот дух и нејзиното дишење;

[15]за миг ќе загинеше секоја плот и човекот ќе се вратеше во правот.

[16]И така, ако имаш разум, чуј го ова и внимавај на зборовите мои.

[17]Оној што ја мрази правдата, може ли да господари? И можеш ли ти да Го обвинуваш Сеправедниот?

[18]Може ли да му се каже на царот: ‚ти си никаквец‘, и на кнезовите: ‚вие сте беззаконици?‘

[19]Но Бог не гледа и на лицата на кнезовите и не цени богат пред сиромав, зашто сите тие се дело на раката Негова.

[20]Тие умираат ненадејно; среде ноќ народот ќе се побуни и тие ќе исчезнат; без рака да се подигне, моќниците паѓаат;

[21]зашто Неговите очи се над патиштата на човекот; Тој ги гледа сите чекори негови.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

[22]Нема темнина, ниту смртна сенка, каде што би можеле да се сокријат оние што вршат беззаконие.

[23]Затоа Тој не бара од човекот да оди на суд со Бога.

[24]Тој ги уништува силните без испитување и поставува други на нивните места,

[25]зашто Тој ги знае нивните дела; кога ќе настане ноќ – веќе ги нема.

[26]Ги поразува како беззаконици пред очите на другите,

[27]поради тоа што отстапиле од Него и не ги разбрале Неговите патишта,

[28]така што дојде до Него повикот од сиромасите, го слушна офкањето на угнетените.

[29]Ако Тој мирува, кој може да Го вознемири? Ако го сокрие лицето Свое, кој може да Го види? А тоа бива за сиот народ и за еден човек,

[30]за да не царува лицемерниот над народот и да нема стапица за народот.

[31]На Бога треба да Му се каже: ‚Претрпев, нема повеќе да грешам.

[32]А она што јас не знам, научи ме; ако сум направил беззаконие, нема повеќе да правам.‘

[33]Според твоето ли разбирање Тој треба да наградува? И бидејќи ти отфрлуваш, на тебе останува да избираш, а не на мене; зборувај сè што знаеш.

[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:
[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.
[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.
[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

[34]Умните луѓе ќе го кажат истото; мудрите ќе се согласат со мене,
[35]дека Јов умно не зборува и дека зборовите негови не се разумни.
[36]Би сакал јас Јов наполно да биде испитан, според одговорите негови, зашто одговара како лошите луѓе.
[37]Инаку, кон гревот свој додава уште и беззаконие, плеска со рацете меѓу нас и уште повеќе ќе говори против Бога.“

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

[1] Disse mais Eliú:
[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?
[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?
[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.
[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.
[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?
[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?
[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.

Јов 35

Според Елијуј, Јов не може ништо сериозно да каже

[1]Продолжи пак Елијуј и рече:
[2]„Мислиш ли ти дека е право тоа што го рече: ‚Праведен сум пред Господ?‘
[3]Ти рече: ‚Каква полза за мене и каква корист ќе имам, ако грешам?‘
[4]Јас ќе ти одговорам и на тебе и на твоите пријатели:
[5]Погледај кон небото и види; загледај се во облаците – тие се повисоки од тебе.
[6]Ако грешиш, што ќе Му направиш Нему? И ако твоите престапи се умножуваат, што Му причинуваш Нему?
[7]Ако си праведен, што Му даваш? Или што ќе добие од раката твоја?
[8]Твојата нечесност може да му направи лошо на човек како тебе; а твојата праведност може да му помогне на синот човечки.

[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.
[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,
[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?
[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.
[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.
[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.
[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,
[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

[9]Од многу насилници офкаат угнетените и од рацете на силните пиштат;
[10]но никој не вели: ‚Каде е Бог, мојот Создател, Кој дава песни ноќе,
[11]Кој нè прави поразумни од земниот добиток и помудри од птиците небески?‘
[12]Тогаш тие викаат, но Тој не им одговара, поради гордоста на лошите луѓе.
[13]Но Бог слуша, Седржителот го гледа тоа.
[14]Макар и да велиш дека не Го гледаш, но судот е пред Него, и – очекувај го.
[15]А сега, бидејќи гневот Негов не го посети, и Тој не го испита со сета строгост,
[16]затоа, Јов, лесномислено ја отвора устата своја и без размислување, неразумно говори.“

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:
[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.
[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.
[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

Јов 36

Елијуј говори за справедливоста Божја

[1]И пак продолжи Елијуј и рече:
[2]„Стрпи се малку, ќе ти покажам, зашто има уште нешто да кажам за Бога.
[3]Ќе го почнам зборот мој оддалеку и ќе ти покажам дека мојот Создател е справедлив,
[4]навистина зборовите мои не се лага: пред тебе е оној, кој исправно мисли.

[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

[5]Ете, Бог е моќен, но никого не презира; силен е со крепкото срце Свое;

[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

[6]не ги поддржува безбожниците, а угнетените ги оправдува;

[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

[7]не ги отстранува очите Свои од праведниците, но заедно со царевите ги става засекогаш на престол; и тие се воздигаат.

[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

[8]Ако, пак, се оковани во вериги и се држат во оковите на неволјата,

[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

[9]тогаш им ги напомнува делата нивни и беззаконијата нивни, бидејќи се умножиле.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

[10]Го отвора увото нивно за вразумување, им вели да се оттргнат од беззаконието.

[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

[11]Ако послушаат и почнат да Му служат, ќе ги поминат дните свои во добро и годините свои во радост;

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

[12]Ако, пак, не послушаат, гинат од стрела и умираат во безумие.

[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

[13]Но лицемерните имаат во срцето свое гнев и не се обрнуваат кон Него, кога ги врзува во окови;

[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.

[14]затоа душата нивна умира во млади години, и животот нивни згаснува со блудници.

[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.

[15]Тој го спасува страдалникот од маката негова и, кога е угнетен, му го отвора увото.

[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as

[16]И тебе би те извел Тој од теснината на широко, каде што нема угнетување; и трпезата твоја би била полна со мрс;

iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;

17 mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.

17Но ако ти си полн со безбожнички мисли, судот и осудувањето ќе те снајдат.

18 Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.

18Да не те порази Божјиот гнев со казна! Голем откуп нема да те избави.

19 Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?

19Нема да гледа на Твоето богатство, ниту на златото, ниту на какво и да било сокровиште твое.

20 Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

20Не воздивнувај за онаа ноќ кога народите се истребуваат на местото свое.

21 Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

21Чувај се, не подавај се на нечестието што си го претпочитал пред страдањето.

Врховната власт на Бога

22 Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

22Бог е најголем со силата Своја; кој е таков учител, како Него?

23 Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

23Кој ќе Му Го посочи патот Негов? Кој може да Му каже: постапуваш неправедно?

Eliú exalta a majestade de Deus

24 Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

24Не заборавај да ги величаш делата Негови, што луѓето ги гледаат.

25 Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

25Сите луѓе можат да ги видат; човек може да ги види и оддалеку.

26 Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

26Ете, Бог е голем, и ние не можеме да Го познаеме; бројот на годините Негови е неиспитан.

27 Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

27Тој ги води водните капки: тие собрани се лијат како дожд,

28 a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

28капат од облаците и се изливаат изобилно врз луѓето.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?
[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.
[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.
[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.
[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.
[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;
[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.
[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.
[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.
[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.
[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.

[29]И кој може да го разбере ширењето на облаците, трескотот во шаторот Негов?
[30]Ете, Тој ја распростира врз нив светлината своја и го покрива морското дно.
[31]Оттаму Тој ги суди народите, дава храна во изобилие.
[32]Тој крие во дланките Свои молња и ѝ заповеда кого да удри.
[33]Грмежето дава знак да се знае за неа; и добитокот чувствува што станува.“

Јов 37

[1]„И од тоа трепери срцето мое и се крева од местото свое.
[2]Чујте, чујте го гласот Негов и громот што излегува од устата Негова.
[3]Под целото небо се разнесува грмежот Негов, и светкавицата Негова – до краиштата на земјата.
[4]По Него гром се разгласува; грми Тој со гласот на Своето величие и не го запира, кога гласот Негов ќе се чуе.
[5]Чудно грми Бог со гласот Свој, врши големи дела, за нас недостижни.
[6]Зашто Тој му вели на снегот: – паѓај на земјата; и ситниот и крупниот дожд се во Негова власт.
[7]Тој става печат врз раката на секој човек, за да ги знаат сите луѓе Неговите дела.

[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.

[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.

[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?

[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[8]Тогаш ѕверот оди во прибежиштето и си останува на леглото свое.

[9]Од југ доаѓа бура, од север – студ.

[10]Од дувањето Божјо настанува лед: водената површина се собира.

[11]Со влага ги полни облаците; а од облаците зрачи светлината Негова,

[12]и тие се движат по целата земја според волјата Негова, за да го извршат она што им го заповедал Тој.

[13]Тој им заповеда да отидат или за казна, или за благослов, или за помилување.

[14]Вслушај се во ова, Јов; стој и гледај ги чудесните дела Божји.

[15]Знаеш ли како Бог ги распоредува и како ѝ заповеда на светлината да болска од Неговиот облак?

[16]Ја разбираш ли рамнотежата на облаците, чудното дело на Најсовршениот во секое знаење?

[17]Како се стоплува облеката твоја кога ја успокојува земјата од југ?

[18]Со Него ли го распна небото, кое стои така цврсто како излеано огледало?

[19]Научи нè што да Му кажеме. Во овој мрак не можеме ништо да распознаеме.

[20]Ќе му биде ли јавено што зборувам јас? Кажал ли некој дека Нему Му се соопштува што е зборувано?

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.

[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.

[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

[21]Сега не се гледа болскавата светлина во облаците, но ќе дувне ветер и ќе ги расчисти.

[22]Убавото време доаѓа од север, и околу Бога убавината е преголема.

[23]Седржител! Ние не Го достигнуваме. Голем е по сила, по судот и по полнотата на правосудието, но Тој никого не го угнетува.

[24]Поради тоа нека се плашат пред Него луѓето и нека треперат пред Него сите мудри по срце!“

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?

[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.

[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.

[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?

[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,

[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?

Јов 38

[1]Тогаш Господ му одговори на Јов од бурата и рече:

[2]„Кој е тој што го замрачува Провидението со зборови без смисла?

[3]Препашај ја сега половината своја како маж, Јас ќе те прашувам, а ти објаснувај Ми:

Бог, господар на природата

[4]Каде беше ти кога ги поставував основите на земјата? – кажи, ако знаеш.

[5]Кој ѝ ги определи мерките, знаеш ли? Кој го оптегнува јажето околу неа?

[6]Врз што се зацврстени основите нејзини? Кој ѝ го положи аголниот камен,

[7]кога ликуваа утринските звезди, и кога сите Божји синови извикуваа од радост?

[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?

[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,

[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?

[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,

[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;

[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

[8]Кој го затвори морето со врата, кога тоа се истргна, та излезе како од утроба;

[9]кога облаците ги направив негова облека и маглата – негова повивка;

[10]кога му ја дадов Мојата наредба и му наместив клучалки и врата;

[11]кога му реков: ‚Дотука ќе дојдеш и нема да преминуваш, и тука е границата на твоите горди бранови?‘

[12]Си му давал ли ти некогаш во животот свој заповед на утрото и си ѝ го посочувал ли на зората местото нејзино,

[13]за да ги опфати краиштата на земјата и да ги истресе од неа безбожниците,

[14]за да се измени земјата како глина под преса и да стане како разнобојна облека,

[15]да се одземе од беззакониците светлината нивна и да се скрши издигнатата рака нивна?

[16]Си слегувал ли во длабочината морска и си влегувал ли да ја испитуваш безднага?

[17]Се отворале ли пред тебе вратите на смртта; си ја видел ли ти вратата на смртната сенка?

[18]Си ја разгледал ли ширината на земјата? Кажи го, ако го знаеш сето тоа.

[19]Каде е патот кон живеалиштето на светлината и каде е местото на темнината,

[20]за да стигнеш до границите нејзини и да ги знаеш патеките до домот нејзин?

21 Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

22 Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

23 que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

24 Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?

25 Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;

26 para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;

27 para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

28 Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

29 De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?

30 As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.

31 Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?

32 Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?

21Ти го знаеш тоа, зошто тогаш беше веќе роден и бројот на дните твои е мошне голем!

22Си влегувал ли ти во местата на снегот и си ги видел ли сокровиштата на градот,

23што Јас ги чувам за смутно време, за денот на битка и војна?

24По кој пат се разлева светлината и се разнесува источниот ветар по земјата?

25Кој ги отвора потоците за изливање на водата и патот за громоносните светкавици,

26за да паѓа дожд врз земјата без луѓе, врз пустината, каде што нема човек;

27за да ја заситува пустината и степата и да ги разбудува зелените 'ркулци да никнуваат?

28Има ли дождот татко? Или кој ги раѓа капките на росата?

29Од чија утроба излегува мразот; и кој ја раѓа небеската слана?

30Водите како камен да се зацврстуваат, и површината на безднатa да замрзнува.

31Можеш ли да го врзеш јазолот на Плејадите, да ги разврзеш врските на Орион?

32Можеш ли да ја изведуваш Деница во времето нејзино и да ја водиш Големата Мечка со нејзините малечки?

[33] Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?

[34] Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?

[35] Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?

[36] Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

[37] Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,

[38] para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

[39] Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,

[40] quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

[41] Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

Jó 39

[1] Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

[2] Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

[33]Ги знаеш ли законите на небото, можеш ли да уредиш тоа да владее над земјата?

[34]Можеш ли да го кренеш гласот свој до облаците, за да те покрие обилно водата?

[35]Можеш ли да испраќаш молњи, и штом тргнат, да ти речат: ‚еве нè?‘

[36]Кој вложи мудрост во срцето, и кој му даде смисла на разумот?

[37]Кој може да ги преброи облаците со својата мудрост и да ги задржи садовите од небото,

[38]кога правот се претвора во кал и грутките се слепуваат?

Господар на животинскиот свет

[39]Ти ли ловиш плен за лавицата и гиероситуваш лавчињата,

[40]кога тие лежат во леглата или почиваат под сенка во заседа?

[41]Кој ѝ ја приготвува храната на враната кога пиленцата нејзини, скитајќи без храна, викаат кон Бога?“

Јов 39

[1]„Го знаеш ли времето, кога дивите кози раѓаат по карпите, и си гледал ли како раѓаат срните?

[2]Можеш ли да ги преброиш месеците на нивната бременост? И го знаеш ли времето кога раѓаат?

[3] Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

[3]Тие се превиткуваат, и раѓајќи ги малечките свои, се ослободуваат од болките свои.

[4] Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

[4]Породот нивни зајакнува, расте во полето, си оди и не се враќа при нив.

[5] Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

[5]Кој го пуштил на слобода дивото магаре и кој му ги разврзал врските негови,

[6] ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

[6]кому сум му ја одредил пустината за дом и соланите – за живеалиште.

[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

[7]Тој се потсмева на вревата во градот и не го слуша викањето на терачот,

[8] Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

[8]си бара храна по горите и се впушта на секое зелено растение.

[9] Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

[9]Ќе сака ли еднорог да ти служи и ќе ноќева ли во твоите јасли?

[10] Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

[10]Можеш ли да го врзеш со јаже еднорогот за браздата, и ќе ја браносува ли по тебе нивата?

[11] Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

[11]Ќе се потпреш ли на него, бидејќи силата му е голема и ќе му ја оставиш ли нему твојата работа?

[12] Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

[12]Ќе му поверуваш ли дека тој ќе ги врати семињата твои и ќе ги донесе на гумното твое?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[13]Со своите крилја нојот радосно мавта; какви нежни пердуви и какви перја тој има!

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[14]Тој ги остава јајцата свои на земјата и ги топли на песокот,

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[15]и заборава дека нога може да ги скрши или полска зверка да ги згази;

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,
[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;
[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.
[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?
[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.
[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.
[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.
[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.
[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.
[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.
[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?
[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?
[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.
[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.

[16]немилостив е спрема малечките свои, како да не се негови, и не се плаши дека трудот негов ќе биде залуден,
[17]зашто Бог не му дал мудрост и не го надарил со разум;
[18]а кога ќе се извиши високо, му се потсмева на коњот и на јавачот негов.
[19]Ти ли му даде сила на коњот и ти ли го украси вратот негов со грива?
[20]Можеш ли да го исплашиш како скакулец? Треперењето на ноздрите негови е ужас;
[21]ја рови со нога земјата и ѝ се восхитува на силата своја; оди спроти оружје;
[22]се смее на опасноста и не се плаши и не се отстранува од меч.
[23]Торба со стрели ѕвечка на грбот негов, болскаат копјето и топузот;
[24]од немир и јарост голта земја и не може да стои при трубен звук;
[25]штом ќе засвири трубата, тој вришти и оддалеку ја претчувствува битката, громкиот глас на војводите и викот.
[26]Поради твојата мудрост ли лета јастребот и ги насочува крилјата свои кон југ?
[27]На твојот збор ли се издига орелот и си вие гнездо на високо?
[28]Тој живее на карпа и ноќева на врв од стрмнината и на непристапни места;
[29]оттаму ја здогледува храната своја: очите негови гледаат далеку;

[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:

[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:

[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.

[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.

[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.

[30]и малечките негови пијат крв; каде што има труп, таму е и тој.“

Јов 40

Јов одговара

[1]Продолжи Господ и му рече на Јов:

[2]„Кој се бори со Седржителот, ќе сака ли да поучува? Кој Го напаѓа Бога, нека Му одговори.“

[3]Му одговори Јов на Господ и рече:

[4]„Еве, јас сум ништожен, што да Ти одговорам? Раката своја ја ставам на устата моја.

[5]Еднаш говорев, сега нема да одговарам; говорев дури двапати, но повеќе не.“

Се смета ли Јов за Бог?

[6]Му одговори Господ на Јов од луњата и му рече:

[7]„Препаши ја како маж половината своја: Јас ќе те прашувам, а ти објаснувај Ми.

[8]Мојот суд ли сакаш да го собориш? Да Ме обвиниш Мене, а себеси да се оправдаш?

[9]Таква ли е твојата рака, како на Бога? И можеш ли како Него да згрмиш со гласот свој?

[10]Тогаш украси се со величие и слава, облечи се во болскот и великолепие;

[11]излеј ја јароста на гневот свој, погледај сѐ што е гордо и смири го;

[12]погледај ги сите горделиви и понизи ги, сотри ги безбожниците на местата нивни;

[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.

[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.

[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.

[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.

[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.

[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.

[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.

[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.

[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.

[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.

[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

[13]закопај ги сите во земја и покриј ги лицата нивни со темнина.

[14]Тогаш и Јас ќе признаам дека твојата десница може да те спаси.

Нилскиот коњ

[15]Ете нилскиот коњ што сум го создал, како и тебе; тој јаде трева како вол;

[16]силата негова е во бедрата негови, а јачината негова – во мускулите на стомакот негов;

[17]ја размавтува опашката своја како кедар, а жилите на бедрата негови се испреплетени;

[18]нозете негови изгледаат како бронзени труби; коските негови – како железни прачки;

[19]тоа е врвот на Божјите патишта: само Оној Кој го создал, може да го приближи мечот Свој до него;

[20]горите му принесуваат храна; таму сите полски sверови играат;

[21]тој си легнува под сенчести дрвја, меѓу трски и во мочуриште;

[22]сенчестите дрвја го покриваат со сенката своја; врби крај потоците го опкружуваат;

[23]ете, тој ја задржува реката за да пие и не брза; си останува спокоен, дури и кога би посакал Јордан да потече кон устата негова.

[24]Ќе го фати ли некој пред очите негови и ќе му го продупчи ли носот негов со кука?

Jó 41

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?

[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?

[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?

[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?

[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?

[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?

[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?

[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

Крокодилот

[25]Можеш ли со јадица да извлечеш крокодил и со врвца да го врзеш за јазикот?

[26]Ќе вовреш ли алка во ноздрите негови? Ќе ја прободеш ли со шило челуста негова?

[27]Ќе ти се моли ли многу и ќе ти говори ли кротко?

[28]Ќе направи ли договор со тебе, ќе го земеш ли засекогаш како слуга свој?

[29]Ќе се забавуваш ли со него како со птичка, и ќе го врзеш ли заради девојчињата свои?

[30]Ќе го продаваат ли другарите како лов, ќе го делат ли меѓу хананските трговци?

[31]Можеш ли да му ја продупчиш кожата негова со копје и главата негова со рибарска вила?

[32]Стави ја на него раката своја и запомни ја борбата, зашто ќе ти биде последна!“

Јов 41

[1]Ете, надежта е суетна. Нема ли да паднеш само од еден негов поглед?

[2]Нема толку силен кој би се осмелил да го обеспокои; и кој може да опстане пред Моето лице?

[3]Кој Ми дал нешто порано, та Јас да му вратам? Под целото небо сè е Мое.

[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.

[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.

[4]Нема да премолчам за деловите негови, за силата негова и телесната структура.

[5]Кој може да ја симне горната облека негова, кој ќе се приближи до двојните челусти негови?

[6]Кој може да ја отвори вратата на лицето негово? Забите негови наоколу се ужас,

[7]јаките штитови негови – великолепие; тие се зацврстени како со тврд печат;

[8]еден до друг се допираат толку блиску, така што и воздух не минува меѓу нив;

[9]еден до друг стојат збиени, слепени се и не се разделуваат.

[10]Кога кива, испушта светлина; очите му се како зраци на зората:

[11]од устата негова излегуваат пламени јазици, излегуваат огнени искри;

[12]од ноздрите негови излегува иареа, како од зовриено грне или котел.

[13]Здивот негов е разгорен јаглен, а од устата негова излегува пламен.

[14]Во вратот негов е силата негова, и пред него ужас се шири.

[15]Месестите делови на телото му се сплотени силно меѓу себе, не мрдаат.

[16]Срцето му е цврсто како камен, кораво како долен воденички камен.

[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.

[26] Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.

[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.

[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.

[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.

[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.

[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.

[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.

[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.

[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:

[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.

[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas

[17]Кога се подига, јунаци треперат, сосема се губат од ужас.

[18]Кој меч ќе се допре до него, не издржува; не издржува ни копје, ни кратко копје, ни стрела.

[19]Железото за него е како слама, бакарот – како гнило дрво.

[20]Удар од стрела нема да го подгони; камењата од праќата во плева се претвораат за него.

[21]Боздоганот за него е како сламка; над пиштењето од копјето тој се смее.

[22]Под него има остри камења, и тој лежи врз остри камења во калта.

[23]Тој прави морската длабочина да врие како котел, морето го претвора во зовриена маст;

[24]зад себе остава светла трага; безднатa изгледа како бело руно.

[25]На земјата нема сличен на него: Тој е создаден бестрашен;

[26]со презир ги гледа и најголемите свои непријатели.

Јов 42

Јововото покајание

[1]Му одговори Јов на Господ и рече:

[2]„Знам дека Ти сè можеш и дека намерата Твоја не може да биде неизвршена.

[3]Кој е тој што го помрачува Провидението со зборови што не ги разбира? Ете, јас го говорев она што не го

maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

4 Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.

5 Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.

6 Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

7 Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

8 Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

9 Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

Deus restaura a prosperidade de Jó

10 Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

11 Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele,

разбирав, за чудни дела што не можев да ги знам.

4Послушај ме, викав јас, и ќе говорам, и што ќе Те прашам, објасни ми го.

5Бев слушал за Тебе со слухот на увото; сега, пак, очите мои Те гледаат;

6затоа јас се откажувам и се покајувам во прав и пепел.“

Бог го оправдува Јов

7И потоа, откако Господ му ги изговори на Јов овие зборови, му рече на Елифаз од Теман: „Се разгоре гневот Мој против тебе и против двајцата другари твои, затоа што не зборувавте за Мене вистина, како Мојот слуга Јов.

8Затоа, земете си со себе седум телиња и седум овни, па одете кај Мојот слуга Јов и принесете си за себе жртва; и Мојот слуга Јов ќе се помоли за вас, зашто само неговото лице ќе го примам, за да не ве отфрлам, поради тоа што не говоревте за Мене вистина, како слугата Мој Јов.“

9И отидоа Елифаз од Теман, Вилдад од Шуах и Софар од Ноема, и направија како што им заповеда Господ, а Господ го прими застапништвото Јовово.

10Му ја врати Господ на Јов загубата, кога тој се помоли за пријателите свои; и му даде Господ на Јов двојно повеќе од она што го имаше пред тоа.

11Тогаш дојдоа кај него сите негови браќа и сите негови сестри и сите негови поранешни познати, па јадеа со него леб во куќата негова и му изјавија

e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

сочувство, утешувајќи го за сето зло што Господ го беше допуштил врз него, и секој му даде по една кесита и по еден златен прстен.

[12] Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

[12]И ги благослови Бог последните денови на Јов повеќе од претходните: тој имаше четиринаесет илјади дребен добиток, шест илјади камили, илјада чифта волови и илјада магарици.

[13] Também teve outros sete filhos e três filhas.

[13]Имаше и седум синови и три ќерки.

[14] Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

[14]Првата ја именува Јемима, втората – Кеција, а третата – Керенхапух.

[15] Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

[15]По целата земја немаше такви убави жени, како ќерките на Јов; татко им и ним им даде наследство меѓу браќата нивни.

[16] Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

[16]По ова, Јов живееше сто и четириесет години и доживеа да види синови и внуци до четвртото колено.

[17] Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

[17]Умре Јов стар и сит од животот.

O livro dos Salmos	Псалми

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

[1] Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

[2] Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

[3] Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

[4] Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

[5] Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

[6] Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Псалми 1

ПРВА КНИГА

Блаженство за побожните. Зло за безбожниците

[1]Блажен е оној човек, што не оди на советот на безбожниците, не застанува на пат на грешници и не седи во друштво на развратници,

[2]туку му омилел законот Господов и за законот Негов дење и ноќе грижливо размислува;

[3]тој е како дрво посадено крај вода изворска, кое својот род го дава навреме, и чиј лист не венее; и во сè што прави, напредува.

[4]Но не се такви безбожниците; тие се како прав, што го разнесува ветрот.

[5]Затоа безбожниците нема да се одржат на судот, ниту грешниците – во соборот на праведните.

[6]Зашто Господ го знае патот на праведните; патот, пак, безбожнички ќе пропадне.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

[1] Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

[2] Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

Псалми 2

Пророкување за царството на Синот Божји и за победата над Неговите непријатели

[1]Зошто се бунат народите, и племињата смислуваат лоши работи?

[2]Се креваат царевите земски, и кнезовите се собираат заедно против Господ и Неговиот Помазаник.

[3] Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.
[4] Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.
[5] Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.
[6] Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.
[7] Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.
[8] Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.
[9] Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.
[10] Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.
[11] Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.
[12] Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade
Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho
2 Sm 15.13-17,22

[1] SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.
[2] São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

[3]„Да ги раскинеме веригите нивни и да го отфрлиме од себе јаремот нивни.“
[4]Оној, Кој живее на небесата, им се смее, Господ им се подбива.
[5]Тогаш во гневот Свој ќе им говори и со јароста Своја ќе ги вџаши, велејќи:
[6]„Јас си поставив Свој Цар на Сион, на Мојата света гора!“
[7]Ќе ја објавам одлуката Господова, Тој Ми рече: „Ти си Син Мој, Јас денес Те родив.“
[8]И побарај од Мене, и ќе Ти ги дадам народите во Твое наследство, и краиштата на земјата – во Твое владеење.
[9]Ти ќе ги пасеш со железен жезол; ќе ги разбиваш како грнчарски сад.
[10]И сега цареви, вразумете се; поучете се, судии земни!
[11]Служете Му на Господ со страв и со трепет.
[12]Почитувајте Го Синот, та да не се разгневи, и на патот свој да не погинете; зашто Неговиот гнев брзо ќе се разгори. Блажени се сите, кои кај Него прибегнуваат.

Псалми 3

Надеж во Бога против сите непријатели

[1]Господи, колку многу се намножија противниците мои! Мнозина се креваат против мене;
[2]мнозина велат за душата моја: нема помош за него во Бога!

[3] Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

[4] Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

[5] Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.

[6] Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.

[7] Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.

[8] Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

[1] Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

[2] Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

[3] Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

[4] Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

[5] Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.

[3]Но Ти, Господи, си штит мој, слава моја; Ти ја подигаш главата моја.

[4]Со гласот свој викам кон Господ, и Тој ме слуша од Својата света гора.

[5]Легнувам, спијам и станувам, зашто Господ ме чува.

[6]Не се плашам од многу илјади луѓе, што од сите страни навалиле на мене.

[7]Стани Господи! Спаси ме, Боже мој! Зашто Ти ги удираш по лице сите мои непријатели и им ги здробуваш забите на грешниците.

[8]Од Господ е спасението. Твојот благослов нека биде врз народот Твој.

Псалми 4

Давидовата вечерна молитва е полна со храброст против непријателите

[1]Кога викам, чуј ме, Боже, правдо моја! Кога бев притеснет, Ти ми даде простор. Смилувај ми се и слушни ја молитвата моја.

[2]Синови човечки, до кога ќе ја срамотите славата Моја? До кога ќе сакате суета и ќе барате лага?

[3]Знајте дека Господ го запазил Својот верен; Господ слуша кога викам кон Него.

[4]Не грешете, гневејќи се; размислете во срцата свои и на постелите свои, и замолкнете!

[5]Принесете жртва на правда и надевајте се на Господ.

[6] Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.

[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.

[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.

[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.

[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.

[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;

[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

[6]Мнозина велат: ќе видиме ли нешто добро? Осветли нè со светлината на лицето Свое, Господи!

[7]А мене Ти си ми го исполнил срцето со радост поголема отколку онаа кога ќе се роди во изобилие пченица и вино.

[8]Затоа мирно легнувам и спијам; зашто Ти, Господи, ми даваш спокојна починка.

Псалми 5

Давидовата утрена молитва за помош против безбожните непријатели

[1]Чуј ги, Господи, зборовите мои, разбери ги воздишките мои.

[2]Чуј го гласот на мојот повик, Царе мој и Боже Мој, зашто Тебе Ти се молам!

[3]Наутро го слушаш гласот мој, наутро застанувам пред Тебе и чекам.

[4]Зашто Ти си Бог, Кој не сака беззаконија; за лошиот нема место кај тебе:

[5]безбожниците нема да опстојат пред очите Твои; Ти ги мразиш сите што вршат неправда.

[6]Ти ги уништуваш сите лажливци; од крвопиец и лукав Господ се гнаси.

[7]А јас, пак, според Твојата голема милост, ќе влезам во Твојот храм и ќе паднам ничкум пред Твоето светилиште, со почит кон Тебе.

[8]Господи, води ме во Твојата правда, поради непријателите мои, патот Твој пред мене порамни го.

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.
[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.
[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.
[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.
[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.
[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?
[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.
[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?
[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

[9]Зашто во устата нивна нема вистина; во срцето им е измама; грлото им е отворен гроб; на јазикот, пак, ласкање.
[10]Казни ги, Боже, нека пропаднат од сопствените совети; поради многуте нечесни работи отфрли ги, бидејќи се кренаа против Тебе.
[11]Па нека се зарадуваат сите, кои прибегнуваат кај Тебе: вечно нека се радуваат. Закрили ги, нека се радуваат во Тебе оние, што го сакаат името Твое.
[12]Зашто Ти, Господи, го благословуваш праведниот и со милоста Своја го закрилуваш, како со штит.

Псалми 6

Покајничка молитва. Надеж во помошта од Господ

[1]Господи, не карај ме во јароста Своја и не казнувај ме во гневот Свој.
[2]Смилувај се на мене, Господи, бидејќи сум немоќен; исцели ме, Господи, зашто коските ми се тресат;
[3]и душата ми е потресена. А Ти, Господи до кога?
[4]Врати се, Господи, избави ја душата моја, спаси ме поради милоста Своја,
[5]бидејќи мртвите не Те спомнуваат Тебе; во пеколот кој ќе Те слави Тебе?
[6]Се уморив воздивнувајќи; секоја ноќ го навлажнувам леглото мое, со солзи свои ја натопувам постелата моја.

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.
[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;
[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.
[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;
[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.
[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,
[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,
[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.
[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

[7]Од скрб ми се помрачи окото мое, ми ослабе поради сите мои непријатели.
[8]Отстапете од мене сите вие, кои вршите неправда, зашто Господ го услиша гласот на мојот плач.
[9]Господ ја услиша молбата моја, Господ ја прими молитвата моја.
[10]Ќе се посрамат и уплашат сите мои непријатели; ќе се повлечат и веднаш ќе се засрамат.

Псалми 7

Плачна Давидова песна што Му ја пеел на Господ

[1]Господи, Боже мој, кај Тебе се засолнувам, спаси ме од сите што ме гонат, и избави ме;
[2]Зашто тие како лавови ќе ме зграбат, ќе ме влечат, а ќе нема кој да спасува.
[3]Господи, Боже мој, ако го направив тоа, ако има неправда во рацете мои;
[4]ако зло им вратив на пријателите мои, или без причина сум ги ограбил непријателите,
[5]нека ја гони непријателот душата моја, и нека ја стигне, и нека го згази животот мој на земјава, душата во прав нека ми ја претвори.
[6]Стани, Господи, во гневот Свој; крени се против жестината на непријателите мои; стани, Господи, Ти Си одредил суд.

[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.
[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.
[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.
[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;
[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.
[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.
[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.
[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.
[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Davi

[7]Нека се собере народен собир околу Тебе; и Ти издигни се над него високо.
[8]Господ им суди на народите. Суди ми, Господи, според правдата моја и според невиноста моја.
[9]Стави ѝ крај на злобата на нечестивите, а праведниот зацврсти го, Ти, кој ги испитуваш срцата и бубрезите, праведен Боже.
[10]Бог ми е штит, Тој ги спасува оние што се со чисти срца.
[11]Бог е праведен судија, и секојдневно предупредува.
[12]Ако не се покаете, Тој ќе го очисти Своето оружје, ќе го затегне Својот лак и ќе го насочи,
[13]и затега смртна стрела, а стрелите Свои ги вжарува.
[14]И, ете, кај безбожникот сè повеќе неправда, па се зачна злоба, а тоа роди беззаконие,
[15]па си копа и ископа јама, и падна во јамата, што ја направи,
[16]и злобата негова му падна на главата негова, а врз неа и насилството негово слезе.
[17]Го прославувам Господа поради правдата Негова и Му пеам на името на Господ, Севишниот.

Псалми 8

Божјата величина во создавањето; човековата ниското и висина

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

[3] Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

[4] que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

[5] Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

[6] Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

[7] ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

[8] as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

[9] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia “A morte para o filho”. Salmo de Davi

[1] Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

[1]Јахве, Господи наш, колку е величествено името Твое по целата земја! Си ја издигнал славата Своја над небесата.

[2]Од устата на новороденчињата и доенчињата си ја создал пофалата Своја заради непријателите Твои, за да го замолкнеш непријателот и одмаздникот.

[3]Кога ќе ги погледам небесата, дела на прстите Твои, па месечината и ѕвездите, што си ги поставил Ти:

[4]Што е тоа човек, та си спомнуваш за него, или син човечки, па се грижиш за него?

[5]Си го направил малку помал од ангелите, но со слава и чест си го овенчал,

[6]и си го поставил над делата од рацете Твои, и сè си потчинил под нозете негови;

[7]овците и воловите сите, и ѕверовите полски;

[8]птиците небески и рибите морски, сè што се движи по морските патишта.

[9]Јахве, Господи наш, колку е величествено името Твое по целата земја!

Псалми 9

Благодарствена песна поради спасување од непријателите

[1]Те прославувам Тебе, Господи, со сето срце свое, ги раскажувам сите чудеса Твои;

[2] Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.
[3] Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;
[4] porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.
[5] Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.
[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.
[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.
[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.
[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.
[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.
[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.
[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.
[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;
[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

[2]се радувам и се веселам во Тебе, го воспевам името Твое, Севишен!
[3]Кога се повлекоа непријателите мои, се сопнаа, и погинаа пред Тебе.
[4]Бидејќи Ти се заседе за мене и ме одбрани; седна на престолот Свој, досуди праведен суд.
[5]Им запрети на незнабошците, го погуби нечестивиот; името им го сотре за сите векови.
[6]Непријателот исчезна во вечни урнатини; градовите му ги разруши, и загина споменот за нив.
[7]Но Господ вечно седи на престолот; го подготвил престолот Свој за суд;
[8]Тој ќе му суди на светот според правда, на луѓето ќе им суди праведно.
[9]Господ им е тврдина на угнетените, крепост во време на неволја.
[10]Нека се надеваат на Тебе оние кои го знаат името Твое, бидејќи не ги оставаш оние што Те бараат.
[11]Пејте Му на Господ Кој живее на Сион, кажувајте ги на народите делата Негови;
[12]бидејќи Тој се одмаздува за крв; ја помни; не ги заборава пискотниците на угнетените.
[13]Смилувај се, Господи, на мене; погледај како страдам од непријателите мои, Ти, Кој ме избавуваш од портите на смртта.
[14]За да можам да ги искажам сите славослови за Тебе пред портите на

ќерката Сионска и да восклникнувам радосно за спасението Твое.

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

[15]Попаѓаа незнабошците во јама, што сами ја направија; во замка, која сами ја наместија, се фати ногата нивна.

[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[16]Господ се појави и пресуди; во делата на рацете свои грешникот се заплетува.

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[17]Ќе заминат во пеколот сите грешници, сите народи, кои Бога Го заборавaат.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[18]Зашто нема засекогаш да биде заборавен сиромавиот, и надежта на бедните нема никогаш да пропадне.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[19]Стани, Господи, за да не се засили човекот; народите нека примаат суд пред Тебе.

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

[20]Заплаши ги, Господи, за да разберат незнабошците дека се само луѓе.

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

Псалми 10

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[1]Зошто стоиш далеку Господи, зошто се сокриваш во време на неволји?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

[2]Во горделивоста нечестивиот ги мачи бедните бездушно, и тие паѓаат во замките негови.

[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

[3]Бидејќи грешникот се гордее со лакомството на душата своја, колне и Господа Го презира.

[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

[4]Во својата горделивост, грешникот вели: „Ќе нема истрага!“, а во себе мисли: „Бог не постои!“

[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os

[5]Патиштата негови се секогаш успешни, судовите Твои се многу високи,

teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

6 Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

7 A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

8 Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

9 Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

10 Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

11 Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

12 Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

13 Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

14 Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

15 Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

за да мисли на нив, а на непријателите свои им се потсмева.

6И во срцето свое си вели: нема да бидам соборен, во ниеден род зло нема да ме снајде!

7Устата му е полна со клетви, измами и навреди; под јазикот негов пакост и неправда.

8Седи во заседа покрај селата, на скришни места за да убива невини, очите негови демнат беспомошни.

9Исчекува скришум како лав во пештера, со намера да фати беден, и кога ќе фати, го одвлекува во својата мрежа.

10Се притајува, прилегнува и тогаш беспомошниот паѓа совладан.

11Па вели во срцето свое: Бог заборавил, го сокрил лицето Свое, никогаш нема да види.

12Стани, Господи, Боже мој, нека се крене раката Твоја, не ги заборавај угнетените.

13Зошто безбожникот Го презира Бога, зошто во срцето свое да вели – Бог не казнува?

14Но Ти гледаш, зашто ги забележуваш маките и навредите; во Свои раце ги одмеруваш; беспомошниот Тебе Ти се предава, Ти си му помошник на сиракот, бедниот Тебе ти се предава.

15Сотри ја мишката на грешникот и на лукавиот; казни му ја пакоста за да ја нема повеќе!

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

[16]Господ е вечен цар, во сите времиња; ќе ги снема незнабошците од земјата Негова.

[17]Господи, Ти ги слушаш желбите на кротките; закрепи ги срцата нивни, отвори го увото Свое!

[18]Дај правда за сиракот и за угнетениот, па да престане човекот на земјата да задава страв.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

Псалми 11

Жалење поради недостиг на Божја помош

[1]Кај Господ се засолнувам! Зошто ѝ велите на душата моја: „Одлетај во гората своја како птица

[2]зашто, грешниците го затегнаа лакот, ја притегнаа стрелата своја на тетивата, па од мрак да стрелаат на чистите по срце.

[3]Ако темелите се разурнати, што може праведниот да стори?“

[4]Господ е во Својот свет храм. Господ е на престолот небесен; очите Негови гледаат, веѓите Негови ги испитуваат синовите човечки.

[5]Господ го испитува и праведниот и безбожникот, а Неговата душа ги мрази оние што уживаат во насилство.

[6]На грешниците ќе пушти дожд од разгорен јаглен, оган и сулфур, а силен ветар ќе им биде дел во чашата нивна.

[7]Зашто Господ е праведен, ја сака правдата: лицето Негово ќе го гледаат праведниците.

Salmo 12

Псалми 12

Auxílio contra a falsidade
Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

1 Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

2 Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

3 Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

4 pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

5 Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

6 As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

7 Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

8 Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

Молитва за помош

1Помагај, Господи, зашто не остана побожен, ги снема верните меѓу синовите човечки!

2Лага му кажува секој на ближниот свој; од дволично срце устите зборуваат лага.

3Нека ги истреби Господ сите лажливи усти и секој јазик што се возвеличува;

4оние што зборуваат: „Јазикот е наша сила; устата ни е со нас; кој е господар над нас?“

5„Заради страдањата на сиромасите и лелекот на бедните ќе се кренам сега, вели Господ, ќе му донесам спас на оној што копнее по него.“

6Зборовите на Господ се зборови чисти, сребро во оган исчистено од земја, седумпати пречистено.

7Ти, Господи, ќе нè одбраниш и ќе нè запазиш од овој род довека.

8Нечестивите одат наоколу додека ниските работи се возвишуваат меѓу луѓето.

Salmo 13

Oração de fé
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

2 Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

Псалми 13

Безнадежна состојба и молитва за помош

1До кога, Господи, сосема ќе ме заборавaш, до кога ќе го одвраќаш лицето Свое од мене?

2До кога ќе носам бол во душата своја, и ќе жалам во срцето свое дење и ноќе? До кога непријателот мој ќе се издига над мене?

[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;
[4] para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.
[5] No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

[6] Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

[3]Погледај, слушни ме, Господи, Боже мој! Просветли ги очите мои, за да не заспијам во смрт;
[4]да не рече непријателот мој: „Го надвив.“ Гонителите мои ќе се зарадуваат, ако потклекнам.
[5]Јас, пак, се надевав на Твојата милост; срцето мое ќе се зарадува заради спасението од Тебе; ќе Му пеам на Господ, Кој ми направи добрини и ќе го воспевам името на Севишниот Господ.

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 53.1-6

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

[2] Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.
[4] Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

[5] Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

[6] Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

Псалми 14

Воздишки за помош од Господ

[1]Рече безумниот во срцето свое: „Нема Бог.“ Се развратија луѓето, вршат гнасни дела, нема кој да прави добро.
[2]Господ погледна од небесата со внимание кон синовите човечки, за да види, има ли некој разумен, кој Го бара Бога.
[3]Сите застранија, сите станаа лоши, нема кој да прави добро, нема ниту еден.
[4]Зар нема да се вразумат сите злосторници, кои така го јадат народот Мој, како што јадат леб, и кои не Го повикуваат Господа?
[5]Таму тие ќе се тресат од страв, каде што нема страв, зашто Господ е со родот на праведните.
[6]Вие ги осуетувате намерите на сиромашниот, но Господ е негово прибежиште.

[7] Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[7]Ах да дојде од Сион спасение на Израел! Кога Господ ќе ги обнови благословите над Својот народ, тогаш ќе се зарадува Јаков, и ќе се развесели Израел.

Salmo 15

O cidadão dos céus
Salmo de Davi

[1] Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?
[2] O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;
[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;
[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;
[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

Псалми 15

Кој е достоен да стои пред Бога

[1]Господи, кој може да престојува во Твоето живеалиште? Кој може да се всели на Твојата света гора?
[2]Оној, што оди непорочно, што врши правда и во срцето свое говори вистина.
[3]Кој не клевети со јазикот свој, не прави зло на ближниот свој и не го навредува ближниот свој;
[4]во неговите очи, злобникот е ништожен, а ги почитува оние што имаат страхопочит кон Господ; кој кога се колне на својот ближен, не порекнува;
[5]кој не дава пари на заем за лихва и не прима поткуп против невин. Кој така постапува, нема никогаш да се поколеба.

Salmo 16

O Santo de Deus
Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.
[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.
[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

Псалми 16

Добро наследство на светиите

[1]Закрили ме Боже, зашто кај Тебе се засолнувам.
[2]Му реков на Јахве: „Ти си Господ мој: без Тебе, нема блаженства за мене.“
[3]По светиите, кои се на земјата – вистинските благородници – со радост копнеам.

[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

[4]Оние што следат туѓи богови, ги намножуваат своите страдања; јас нема да ги принесувам нивните крвави преливи и со устата своја нема да ги спомнам нивните имиња.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[5]Господ е дел на моето наследство и од чашата моја. Ти си Оној Кој го држи в раце наследството мое.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[6]Меѓите ми паднаа на најубавото; зашто наследството ми е најубаво.

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[7]Ќе Го благословувам Господа, Кој ме вразумува; па дури и ноќе ме учи мојот внатрешен глас.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[8]Секогаш пред очи ми е Господ, зашто Тој е од мојата десна страна, за да не се поколебам.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[9]Заради тоа се радува срцето мое, и воскликнува јазикот мој; па дури и телото мое спокојно почива,

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[10]зашто Ти нема да ми ја оставиш душата моја во пеколот, ниту, пак, светецот Твој да види распаѓање.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

[11]Ти ми го покажа патот на животот; полнота од радост има пред Твоето присуство; вечно блаженство е во Твојата десница.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

Псалми 17

Праведникова молитва

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

[1]Слушни ја, Господи, правдата моја, чуј го мојот повик, прими ја молитвата моја што не излегува од лажлива уста.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[2]Од Твоето присуство нека излезе пресудата за мене; очите Твои нека ја гледаат правдината.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

[4] Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

[5] Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

[6] Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

[7] Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.

[8] Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,

[9] dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.

[10] Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;

[11] andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.

[12] Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.

[13] Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,

[3]Ако го искушаш срцето мое, ако ме посетиш ноќе; ако ме провериш: нема да најдеш злонамерност во мене. Не згреши устата моја,

[4]како што прават другите; поради зборовите на устата Твоја, јас го одбегнував патот на насилниците.

[5]Стапките мои беа непоколебливи на патиштата Твои, нозете мои не застранија.

[6]Кон Тебе викам, зашто Ти ќе ме чуеш, Боже; приклони го увото Свое кон мене, и чуј ги зборовите мои.

[7]Покажи ја чудесната милост Твоја, Ти, кој ги избавуваш оние што се засолнуваат од непријателите – покрај Твојата десница.

[8]Пази ме како зеница на окото; засолни ме под сенката на Твоите крилја,

[9]од лицето на нечестивите, кои ме напаѓаат, од непријателите на душата моја, што ме опкружуваат;

[10]тие срцето свое го затворија за милост, а со устата своја – горделиво зборуваат.

[11]Гонејќи ме, сега ме опколуваат; тие ги управија очите свои за да ме соборат на земја;

[12]тие се како лав, подготвен за лов и како лавче, кое стои во заседа.

[13]Стани, Господи, пресретни ги и собори ги; со Својот меч спаси ја душата моја од нечестивиот,

[14] com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.

[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio

2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

[14]а со раката Своја од луѓето, Господи, од луѓето чиј дел е само овој живот. Нека им се наполнат стомаците со твоите добра, нека се наситат нивните синови и нека им остават од вишокот на децата свои.

[15]А јас ќе го гледам лицето Твое во правда, ќе се наситам од ликот Твој, кога еднаш ќе се разбудам.

Псалми 18

Благодарност за чудесното спасение

[1]Те љубам, Господи, крепост моја!

[2]Господ е моја карпа, моја тврдина и мој избавител, Бог мој, засолниште мое, во кое се засолнувам; мој штит, сила на спасението мое и крепост моја.

[3]Ќе Го призовувам Господа, достоен за слава и ќе се спасам од непријателите свои.

[4]Јажињата на смртта ме испреплетоа, и погубни потоци ме вознемирија;

[5]пеколни мрежи ме заробија, смртни стапици ме стегнаа.

[6]Во мојот очај Го повикав Господа и кон мојот Бог извикав. И Тој од Својот свет храм го чу гласот мој, и мојот вик стигна до Неговото уво.

[7]Се затресе и се разниша земјата; затреперија и од темел се поместија горите, зашто Господ се разгневи;

[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[8]се крена дим од Неговите носници и од устата Негова пламна оган, кој проголтува сè; вжарени јаглења отскокаа од Него.

[9]Ги наведна Тој небесата и слезе, – а мрак падна под нозете Негови.

[10]И седна на херувим, па полета и се понесе на ветерни крилја.

[11]Од мракот направи Свој заклон, и сенка околу Себе – од густи облаци полни со вода.

[12]Од молскање бегаа од Него облаците, градот и огнените јаглења.

[13]И загрме Господ од небесата, и Севишниот го пушти Својот глас: град и разгорени јаглења.

[14]И ги пушти стрелите Свои и ги распрсна, ги распали молњите – и ги растури.

[15]Морските дна се појавија, и основите на вселената се разоткрија од страшната закана Твоја, Господи, од здивот на носниците Твои.

[16]Тој посегна од височините, и ме прифати, па ме извлече од многуте води.

[17]Ме избави од силните мои непријатели и од оние кои ме мразат, од оние што се посилни од мене.

[18]Тие се кренаа против мене во денот на мојата несреќа, но Господ беше потпора моја.

[19]Ме изведе Тој на пространо место и ме избави, зашто ме засака.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[20]Ме награди Господ според мојата правда, и според чистотата на моите раце ми врати,

[21]зашто ги запазив патиштата на Господ и не се оддалечив од мојот Бог;

[22]зашто сите заповеди Негови се пред мене, и наредбите Негови не ги отстранив од себе.

[23]Бев непорочен пред Него и се пазев од беззаконија.

[24]И ми даде Господ според мојата правда, и по чистотата на рацете мои пред очите Негови.

[25]Со светиите Ти постапуваш свето, со невин човек – си благ,

[26]со чистиот – чисто, а со лукавиот – според неговото лукавство,

[27]зашто Ти ги спасуваш угнетените, а горделивите ќе ги понизиш.

[28]Зашто Ти го осветлуваш моето светило, Господи; мојот Бог ја осветлува темнината моја.

[29]Со Тебе и чети совладувам, со мојот Бог и ѕид ќе прескокнам.

[30]Бог мој, непорочен е Неговиот пат, Господовите зборови со оган се пречистени; Тој е заштитник на сите, кои се засолнуваат кај Него.

[31]Зашто, кој е Бог, освен Господ, и кој е тврдина освен нашиот Бог?

[32]Бог е Оној Кој ме препашува со сила и патот ми го расчистува.

[33]Ми ги прави нозете како на елен и ме поставува на височини;

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.
[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.
[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.
[37] Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.
[38] Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.
[39] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.
[40] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.
[41] Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.
[42] Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.
[43] Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.
[44] Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.
[45] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

[34]ми ги обучува рацете за борба, и мускулите мои ги прави да затегнуваат бронзен лак.
[35]Ти ми даде заштита за моето спасение, Твојата десница ме прифати; Твојата поддршка ме издигна.
[36]Ми даваш сигурност за чекорите мои, и нозете мои не се подлизнуваат.
[37]Ги гонев непријателите мои и ги стигнав, и не се вратив, додека не ги победив;
[38]ги притиснав, и тие не можеа да станат, паднаа под нозете мои,
[39]зашто Ти ме препаша со сила за борба и ги собори пред мене оние, што станаа против мене;
[40]Ти ги натера во бегство непријателите мои, и ги истребив сите оние, што ме мразат;
[41]тие повикаа, но немаше кој да ги спаси: и кон Господ, – но Тој не ги чу.
[42]Ги иситнив како прав на ветар, ги згазив како кал по патиштата.
[43]Ти ме избави од народ бунтовен, ме постави за поглавар над народ, чии луѓе не ги познавав, и тие сега ми служат;
[44]тие и мојот шепот го слушаат, туѓинците ми се покоруваат;
[45]туѓинците бледнеат и треперат, излегуваjќи од своите тврдини.

[46] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

[47] o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[46]Да живее Господ, и нека е благословена Карпата моја! И нека се величи Бог на моето спасение.

[47]Бог, Кој одмаздува за мене, Кој ми ги покорува народите,

[48]Избавител од моите гневни непријатели! Ти ме возвиси над оние, што стануваат против мене, и ме избави од насилникот.

[49]Поради тоа Те славам пред народите, Господи, и го воспевам името Твое;

[50]Ти Кој му даваш величествени победи на царот Свој и му правиш милост на Твојот помазаник Давид и на потомството негово – довека.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.

[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.

[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

Псалми 19

Божјата слава во создавањето и законот Негов

[1]Небесата ја објавуваат Божјата слава, а за делата на рацете Негови известува сводот небесен.

[2]Ден на денот објавува, и ноќ на ноќта знаење открива.

[3]Нема јазик, ниту, пак говор, во кој не се слуша нивниот глас.

[4]Сепак, нивниот звук се разнесува по целата земја, а нивните зборови до краиштата на светот. На небото му постави шатор на сонцето, кое

[5]излегува како младоженец од брачното легло, се радува како силен јунак што ја прелетува патеката.

[6]Од крајот на небесата е излезот негов, и патувањето негово до другиот крај;

ништо не е сокриено од топлината негова.

[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

[7]Непорочен е законот Божји – душите ги укрепува; верно е откровението на Господ – ги учи неуките,

[8] Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

[8]и Господовите повелби се праведни – го веселат срцето; Господовата заповед зрачи светлина; ги просветлува очите.

[9] O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

[9]Страхопочитта кон Господ е чиста – пребива довека; судовите Господови се вистина – сите се праведни;

[10] São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

[10]поскапи се од злато и од скапоцени камења – послатки се од восочен мед.

[11] Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

[11]Слугата Твој ги пази; а кој ги пази, голема награда добива.

[12] Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

[12]Кој може да ги согледа своите грешки? И од оние тајни гревови очисти ме,

[13] Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

[13]и од горделивост запази го слугата Твој, за да не овладее со мене. Тогаш јас ќе бидам непорочен и ќе бидам очистен од големите престапи.

[14] As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

[14]Зборовите на устата моја и помислите на срцето мое нека бидат благоугодни пред Тебе, Господи, Карпо моја и избавителе мој!

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

Псалми 20

Молитва за победа. Увереност во Божјата помош

[1]Нека те слушне Господ во тежок ден, да те заштити името на Бог Јаковов.

[2] Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.
[3] Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.

[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.
[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.
[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!

[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.

[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.

[2]Да ти испрати помош од светилиштето и од Сион да те поткрепи.
[3]Нека си спомне за секоја твоја жртва; и сепалениците твои да бидат примени.
[4]Да ти го даде Господ и она што ти срце сака; и сите твои помисли да ги исполни.
[5]Ќе се зарадуваме на твоето спасение и во името на нашиот Бог ќе ги подигнеме нашите знамиња. Да ги исполни Господ сите твои молби.
[6]Сега знам дека Господ ќе му помогне на Својот помазаник, ќе го услиши од светите Свои небеса, со силата на Неговата победоносна десница.
[7]Едни – со коли, други – со коњи, а ние со името на Господ, нашиот Бог, се фалиме:
[8]тие ќе се препнат и ќе паднат, а ние ќе се кренеме и ќе стоиме прави.
[9]Господи, дај му победа на царот и слушни нè кога Ти се молиме!

Псалми 21

Благодарност за победите во минатото

[1]Господи, со Твојата сила се весели царот и за спасението од Тебе безмерно се радува!
[2]Ти му даде, она што срцето негово посака, и молбата на устата негова не ја отфрли,
[3]зашто Ти го пресретна со добри благослови, му стави на главата круна со скапоцени камења.

[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.

[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.

[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Corça da manhã”. Salmo de Davi

[4]Тој побара од Тебе живот, а Ти му даде долг живот во векови.

[5]Голема е славата негова поради помошта од Тебе; Ти го покри со чест и величие.

[6]Ти положи на него вечен благослов, развеселувајќи го со радоста на лицето Твое,

[7]зашто царот се надева на Господ и поради милоста на Севишниот нема да потклекне.

[8]Раката Твоја ќе ги најде сите Твои непријатели, десницата Твоја ќе ги најде сите што Те мразат.

[9]Кога ќе се појавиш, ќе ги направиш како огнена печка; гневот Господов ќе ги погуби, и оган ќе ги проголта.

[10]Ти ќе го уништиш плодот нивни од Земјата, и семето нивно – меѓу човечките синови.

[11]Ако смислат против Тебе зло и се договораат, – не ќе можат ништо да направат.

[12]Ти ќе ги натераш во бегство, а од Твоите лакови ќе пуштиш стрели во лицето нивно.

[13]Издигни се, Господи, со Твојата сила! Ние ќе ја воспеваме и ќе ја прославуваме Твојата моќ.

Псалми 22

Пророштво за страдањата и славата на Месијата

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[1]Боже мој, Боже мој, зошто ме остави? Зошто си далеку за да ми помогнеш, за да ги чуеш моите повици?

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[2]Боже мој! Те призивам дење – и Ти не слушаш, и ноќе – и нема мир за мене.

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[3]Сепак, Ти си свет, опкружен со пофалби од Израел.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[4]На Тебе се надеваа татковците наши; се надеваа и Ти ги избави;

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

[5]кон Тебе викаа, и се спасуваа; на Тебе се надеваа, и не се посрамија.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

[6]А јас сум црв, а не човек, потсмев за луѓето и презир во народот.

[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

[7]Сите, што ме гледаат, ми се подбиваат; нишајќи ги главите, велат:

[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

[8]„Тој се надеваше на Господ, нека го избави, нека го спаси, ако Му е угоден!“

[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

[9]Но Ти ме изведе од утробата, ме успокои на мајчините гради.

[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

[10]Кон Тебе сум приврзан уште од зачнувањето мое; од утробата на мајката моја Ти си мој Бог.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[11]Не оддалечувај се од мене, зашто неволјата е близу, а нема кој да ми помогне.

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[12]Многу јунци ме обиколија, дебели јунци ме опкружија,

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[13]ја отворија устата против мене како лав, кој го раскинува својот плен и рика.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[14]Јас се разлеав како вода; сите мои коски се разглобија, срцето мое стана како восок, се топи во моите гради.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[15]Силата моја се исуши како цреп, јазикот ми се залепи за непцата, во смртоносен прав ме фрли.

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[16]Глутница кучиња ме опколија, цела чета од злочинци се врти околу мене; ми ги прободоа рацете и нозете.

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[17]Можам да си ги пребројам сите коски мои, а тие гледаа и ме презираа;

[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

[18]ги разделија меѓу себе алиштата мои, за облеката моја фрлија ждрепка.

[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

[19]Но Ти, Господи, не оддалечувај се од мене! Сило моја, побрзај ми на помош!

[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

[20]Избави ја од меч душата моја, и од пците еднородната моја;

[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

[21]Запази ме од устите лавовски и од роговите биволски спаси ме.

[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

[22]Ќе го објавувам името Твое на браќата и сестрите свои, сред собранието ќе Те фалам.

[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

[23]Вие, што имате страхопочит кон Господ, восфалете Го! Целото семе Јаковово нека Го прославува; нека се бои од Него целото семе Израелово,

[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

[24]зашто Тој не ја презре маката на страдалникот, не го сокри лицето Свое од мене, а ме послуша кога Те повикав.

[25] De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

[25]За Тебе е похвалата моја во великото собрание; ќе ги исполнам ветувањата

свои пред оние што имаат страхопочит кон Него.

[26] Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

[26]Ќе јадат сиромасите и ќе се најадат, ќе Го фалат Господа оние што Го бараат; нека живеат срцата ваши довека!

[27] Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

[27]Ќе се сетат и ќе се обратат кон Господ сите земни краишта, и ќе се поклонат пред Тебе сите племиња на народите,

[28] Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

[28]зашто царството е Господово, и Тој е владетел над народите.

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[29]Нему ќе Му се поклонат сите заспани во земјата; пред него ќе паднат сите што слегуваат во земјата. А душата моја ќе живее за Него.

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[30]Потомството мое ќе Му служи, за Господ ќе им се проповеда на идните родови;

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

[31]за избавувањето од Него ќе им се соопштува на луѓето, што ќе се родат, зашто сето тоа Господ го изврши.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum,

Псалми 23

Господ е пастир наш. Господ е добриот пастир

[1]Господ е Пастир мој, ништо нема да ми недостасува,

[2]Тој ме одмара на зелени пасишта и ме води на тихи води,

[3]ја закрепнува душата моја, ме води по патот на правдата заради името Свое.

[4]Кога би тргнал и по долината на смртната сенка, нема да се исплашам

porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

од злото, зашто Ти си со мене; Твојот жезол и Твојата палка ме успокојуваат.

[5]Си приготвил пред мене трпеза пред очите на непријателите мои, си ја помазал главата моја со мирисливо масло; и чашата моја се прелева.

[6]Само добрина и милост ќе ме придружуваат преку сите денови на мојот живот, и јас ќе престојувам во домот Господов многу дни.

Псалми 24

Свечено влегување на Великот Цар во светилиштето

[1]Господова е земјата и сè што ја исполнува, вселената и оние што живеат во неа,

[2]зашто Тој ја основа врз морињата, и на реки ја утврди.

[3]Кој може да излезе на гората Господова и кој ќе застане на Неговото свето место?

[4]Оној, чии раце се невини и чие срце е чисто, кој не си ја продава душата своја на лажни работи и не се заколнува лажно.

[5]Тој ќе добие благослов од Господ и награда од Бога, Својот Спасител.

[6]Таков е родот на оние што Го бараат Него, кои Го бараат Бог Јаковов!

[7]Подигнете ги, порти, главите свои, бидете подигнати вие, вечни врати, за да влезе Царот на славата!

[8]Кој е тој Цар на славата? – Крепкиот и силниот Господ, силниот во војна Господ.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.
[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

Salmo 25

Oração por auxílio divino
De Davi

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.
[3] Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

[4] Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.
[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.
[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.
[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.
[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[9]Подигнете ги, порти, главите свои, бидете подготвени вие, вечни врати, за да влезе Царот на славата!
[10]Кој е Царот на славата? – Господ над војските – Тој е Цар на славата!

Псалми 25

Молитва за заштита

[1]Кон Тебе, Господи, ја издигнувам душата своја.
[2]Боже мој, во Тебе се надевам, да не се посрамам, да не ликуваат над мене непријателите мои,

[3]да не се посрамат оние што се надеваат на Тебе; да се посрамат оние, што со леснотија изневеруваат.

[4]Покажи ми ги, Господи, патиштата Твои и научи ме да врвам по патеките Твои.
[5]Упати ме кон Твојата вистина и научи ме, зашто Ти си Бог на моето спасение; на Тебе се надевам секој ден.
[6]Спомни си ги штедростите Твои, Господи, и милостите Твои, зашто се вечни.

[7]Гревовите на младоста моја и престапите мои не споменувај ги; по милоста Своја сети се на мене, заради Твојата доброта, Господи!

[8]Добар и праведен е Господ, грешниците ги изведува на пат,
[9]ги упатува понизните кон правда и ги учи понизните на Своите патишта.

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[10]Сите патишта Господови се милост и вистина за оние, кои го пазат заветот Негов и уредбите Негови.

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[11]Заради Твоето име, Господи, прости ми го гревот мој, зашто е голем.

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[12]Кои се тие што имаат страхопочит кон Господ? Ним Тој ќе им покаже кој пат да го изберат.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[13]Нивната душа ќе почива во добро, нивното семе ќе ја наследи земјата.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[14]Близок им е Господ на оние што имаат страхопочит кон Него; ним им го открива заветот Свој.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[15]Очите мои секогаш се кон Господ, зашто Тој ги вади од стапица нозете мои.

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[16]Погледни на мене и смилувај се на мене, зашто сум самотен и во мака.

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[17]Скрбите на срцето мое олесни ми ги; извади ме од мојата потиштеност.

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[18]Погледај ги страдањата и маките мои, па прости ми ги сите гревови мои.

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[19]Погледај ги моите непријатели, колку многу се намножија и колку многу ме мразат!

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[20]Запази ја душата моја и избави ме, за да не се посрамам, зашто во Тебе се надевам.

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[21]Непорочноста и правдата нека ме чуваат, зашто во Тебе се надевам, Господи.

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

[22]Избави го, Боже, Израел од сите неволји негови.

Salmo 26

Apelo do justo
Salmo de Davi

1 Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.

2 Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.

3 Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.

4 Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.

5 Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.

6 Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,

7 para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.

8 Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

9 Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,

10 em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.

11 Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.

12 O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

Псалми 26

Молитва за спасение во простота

1Оправдај ме, Господи, бидејќи одев непорочно и непоколебливо верував во Господ.

2Искушај ме, Господи, испитај ме; отвори ги утробата моја и моето срце.

3Твојата милост е пред очите мои, а јас одам во Твојата вистина,

4со луѓе суетни не седам и со престапници на законот Твој не се дружам;

5го намразив друштвото на злонамерните; со нечестивите нема да седнам;

6ги мијам рацете свои во невиноста и го обиколувам жртвеникот Твој, Господи,

7за да ја разгласувам пофалата Твоја и да ги раскажувам сите Твои чудесни дела.

8Господи, го возљубив домот, во кој престојуваш и местото каде што пребива славата Твоја.

9Не погубувај ја душата моја со грешници и животот мој со крвопијци,

10во чии раце има злочини, чија десница е полна со поткупи.

11Јас, пак, одам во својата непорочност, избави ме, Господи, и помилуј ме.

12Ногата моја стои на прав пат, во собранијата ќе Те благословувам, Господи.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus
Salmo de Davi

[1] O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

[2] Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

Псалми 27

Во Божјата близина страв нема

[1]Господ е моја светлина и мое спасение: од кого да се плашам? Господ е крепост на мојот живот, од кого ќе стравувам?

[2]Кога се приближија до мене злобни противници и непријатели за да го изедат телото мое, се сопнаа и паднаа.

[3]И полк да се крене против мене, нема да се исплаши срцето мое; дури и цела војска да се дигне против мене, и тогаш ќе бидам полн со доверба.

[4]Само за едно Го молам Господа, само тоа го сакам: да останам во домот Господов преку сите денови на животот мој, да ја гледам Господовата убавина и да се поучувам во Неговиот свет храм,

[5]зашто во злочест ден Тој би ме сокрил во Својата скинија, би ме сокрил под покривот на Своето живеалиште; би ме искачил на карпа.

[6]Тогаш главата моја ќе се издигне над непријателите што ме опкружуваат; и јас ќе принесам во скинијата Негова жртва поради радоста, па ќе пеам и ќе Го фалам Господа.

[7]Чуј го, Господи, гласот мој, бидејќи кон Тебе викам смилувај ми се и услиши ме.

[8]Срцето мое ми вели: „Барај го лицето Негово!“; и јас го барам лицето Твое, Господи.

[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.
[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.
[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.
[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.

[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.

[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

Salmo 28

Súplica e ações de graças
Salmo de Davi

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.
[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.
[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.
[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes

[9]Не сокривај го од мене лицето Свое; не одбивај го во гневот слугата Твој. Биди мој помошник; не отфрлувај ме и не оставај ме, Боже, Спасителе мој!
[10]Ако татко ми и мајка ми ме остават, Господ ќе ме прибере.
[11]Научи ме, Господи, на Твојот пат и води ме по рамна патека, поради непријателите мои;
[12]не предавај ме на своеволноста на непријателите, зашто останаа против мене лажни сведоци со насилство во нивните носници.
[13]Но јас верувам дека ќе ја видам Господовата добрина во земјата на живите.
[14]Надевај се во Господ, биди бодар; нека е цврсто срцето твое; надевај се во Господ!

Псалми 28

Молитва за спасение од грешници

[1]Кон Тебе, Господи, викам, карпо моја; не оглушувај се кон мене, та да не заприлегам при Твоето молчење на оној што слегува во гроб!
[2]Чуј го гласот на молитвите мои, кога викам кон Тебе, кога кревам раце кон Твојот свет храм.
[3]Не земај ме со нечестивци и злосторници, кои со ближните свои говорат за мир, а во срцето смислуваат зло.
[4]Возврати им, Господи, според нивните дела, според нивните лоши постапки;

conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

5 E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

6 Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

7 O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

8 O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

9 Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

според делата на нивните раце, возврати им го она што го заслужиле!

5Бидејќи тие немаат почит кон делата на Господ, ниту кон делата на рацете Негови; Тој ќе ги собори и нема да ги подигне.

6Благословен е Господ, зашто Тој го чу гласот на молитвите мои.

7Господ е крепост моја и штит мој; во Него има верба срцето мое и Тој ми помага; затоа се радува срцето мое и јас ќе Го прославувам со песна.

8Господ е крепост на Својот народ и спасоносно прибежиште за Својот помазаник.

9Спаси го народот Свој и благослови го наследството Твое; биди им Пастир и носи ги довека!

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

1 Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

2 Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.

3 Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.

4 A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.

5 A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.

6 Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.

Псалми 29

Славопој за Господарот на бурата

1Воздајте Му на Господ, синови Божји, воздајте Му на Господ слава и моќ,

2воздајте Му слава на Господ на името Негово, поклонете Му се на Господ во Неговото светилиште.

3Гласот Господов е над водите; Бог на славата грми, Господ над силните води.

4Гласот Господов е во силата, гласот Господов полн со величественост.

5Гласот Господов крши кедри; ги крши Господ кедрите левaнонски,

6и направи како теле да потскокнува Ливан, а Сирион – како младо биволче.

[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.

[7]Гласот Господов фрла огнен пламен.

[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.

[8]Гласот Господов ја потресува пустината; ќе ја затресе Господ пустината Кадис.

[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

[9]Гласот Господов ги породува бремените кошути и ги оголува горите; и во храмот Негов секој ја возвестува славата Негова.

[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

[10]Господ седи на престолот над водите, и ќе седи Господ како цар довека.

[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

[11]Господ ќе му даде сила на Својот народ, Господ со мир ќе го благослови народот Свој.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

Псалми 30

Благодарствена молитва за спасение од смртта

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.

[1]Ќе Те величам, Господи, зашто ме извлече и не допушти непријателите мои да се радуваат над мене.

[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.

[2]Господи, Боже мој, повикав кон Тебе, и Ти ме исцели.

[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.

[3]Господи, Ти ја изведе душата моја од светот на мртвите и ме спаси од слегување во гроб.

[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.

[4]Пејте Му на Господ, верници Негови, благодарете Му на Неговото свето име,

[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.

[5]зашто гневот Му трае само миг, а вечна е милоста Негова: плачот трае преку ноќта, но утрото носи голема радост.

[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.

[6]И јас си реков во изобилието мое: „Нема да се поколебам довека.“

[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.

[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.

[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?

[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.

[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,

[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.

[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.

[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.

[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.

[7]Господи, според милоста Твоја Ти ме утврди како гора; но штом го сокри лицето Свое, јас се исплашив.

[8]Тогаш кон Тебе, Господи, повикав и на мојот Бог, Му се помолив:

[9]„Каква полза од крвта моја, ако слезам во гроб? Ќе Те слави ли правот, ќе ја објави ли тој верноста Твоја?“

[10]Чуј ме, Господи и смилувај се, биди помошник мој.

[11]Ти ја претвори тагата моја во радост, го симна од мене врекиштето и ме препаша со веселба,

[12]за да Те слави душата моја и да не замолкне; Господи, Боже мој, вечно ќе те славам!

Псалми 31

Молитва за помош во немирни времиња

[1]Кај Тебе, Господи, се засолнувам, о да не се посрамам никогаш; според праведноста Своја спаси ме.

[2]Приклони го увото Твое кон мене, побрзај да ме избавиш. Биди ми Бог заштитник и прибежиште за да се спасам.

[3]Зашто Ти си карпа моја и крепост моја, заради името Твое поведи ме и управувај со мене.

[4]Изведи ме од оваа стапица, која потајно ми ја поставија, зашто Ти си мој заштитник.

[5] Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.

[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.

[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma

[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.

[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.

[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

[14] Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

[5]Во Твоите раце го предавам духот свој; Ти си ме откупил, Господи, Боже на вистината.

[6]Не ти се мили оние што почитуваат ништожни идоли, но јас имам верба во Господ.

[7]Ќе се радувам и ќе се веселам поради Твојата милост, зашто Ти погледна на маката моја и ја спаси од патила душата моја,

[8]и не ме предаде во рацете на непријателите мои; нозете мои ми ги постави на чистина.

[9]Смилувај се кон мене, Господи, зашто сум потиштен од скрб: ми се исушија од тага окото мое, душата моја и утробата моја.

[10]Го минувам во жал животот мој, и годините мои – со воздишки; изнеможе силата моја, и коските мои се свиткаа.

[11]Пред сите непријатели мои станав за прекор, дури и пред соседите мои, а и плашило за познатите мои; оние што ќе ме видат на улица, бегаат од мене.

[12]Заборавен како мртовец сум во срцата на луѓето; станав како скршен сад,

[13]бидејќи чув дека мнозина околу мене погубно шепотат, и кога ќе се соберат заедно, се договораат и душата моја да ми ја одземат.

[14]Јас, пак, имам верба во Тебе, Господи, и велам: Ти си мој Бог.

[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

[15]Дните мои се во Твоите раце; избави ме од рацете на непријателите мои и од гонителите мои.

[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

[16]Нека засветли лицето Твое над слугата Твој; спаси ме поради Твојата милост.

[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

[17]Господи, не допуштај да се посрамам, поради тоа што кон Тебе повикав; нечестивите нека се посрамат и нека замолкнат во светот на мртвите.

[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

[18]Да онемеат лажливите усти, што говорат лошо против праведниот со горделивост и презир.

[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[19]Колку е голема добрината Твоја, Господи, што си ја запазил за оние, кои имаат страхопочит кон Тебе, и што си ја приготвил за оние, кои имаат верба во Тебе пред очите на синовите човечки!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[20]Ќе ги сокриеш под покривот на лицето Свое од човечките завери, ќе ги заклониш од нападите на јазиците противнички.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

[21]Нека е благословен Господ, зашто ја пројави кон мене Својата чудесна милост кога бев обиколен како град под опсада!

[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[22]Во малодушноста своја си реков: отфрлен сум од очите Твои; но Ти го слушна гласот на молитвата моја, кога повикав кон Тебе.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[23]Љубете Го Господа сите светии Негови, зашто Господ ги чува верните Свои, а им отплатува на оние, кои гордо постапуваат.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão
De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e

[24]Бидете силни и нека крепне срцето ваше, сите вие што имате верба во Господ!

Псалми 32

Блаженство поради простени гревови

[1]Блажени се оние, чии престапи им се простени, и чии гревови се покриени!

[2]Блажен е оној човек, кого Господ не го смета за виновен, и во чиј дух нема измама!

[3]Додека молчев, се сушеја коските мои од секојдневното мое воздишување,

[4]бидејќи и дење и ноќе тежеше над мене раката Твоја, се сушев како на летен припек.

[5]Тогаш го признав гревот мој и не го сокрив беззаконието свое, па реков: „Ќе Му ги исповедам на Господ моите престапи,“ и Ти ми ја прости вината на гревот мој.

[6]Затоа секој побожен човек нека Ти се моли навреме, и тогаш притисокот од многуте води нема да го достигне.

[7]Ти си мое прибежиште, од маката со која сум опкружен Ти ќе ме избавиш; ќе ме опкружиш со спасоносни звуци.

[8]„Ќе те вразумам,“ – вели Бог – „Ќе ти го покажам патот, по кој да одиш; ќе бдеат очите Мои над тебе.“

[9]„Не бидете како коњ или како маска, кои немаат разум, чија дивина со узда

cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

10 Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

11 Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

1 Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

2 Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

3 Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

4 Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

5 Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

6 Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.

7 Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.

8 Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.

9 Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.

и оглавник се скротува за да ти се покорувaат.“

10Многу маки ќе го снајдат грешникот; но оној кој има верба во Господ, него милост ќе го опкружува.

11Веселете се во Господ и радувајте се, праведници: радувајте се сите кои сте со чисти срца.

Псалми 33

Пофвална песна за сесилниот Бог

1Радувајте се, праведници, во Господ: на праведниците им прилега да Го слават.

2Славете Го Господа со лира, пејте Му на харфа со десет жици,

3пејте Му нова песна; пејте Му умешно и со восклик,

4зашто словото на Господ е право, и сите дела Негови се извршени во верност.

5Тој сака праведност и суд праведен; со милоста Господова е исполнета Земјата.

6Преку словото на Господ беа создадени небесата, и преку Духот на устата Негова – сите сили нивни.

7Тој ги собира како во мев морските води; безднините ги става во сокровишта.

8Нека има страхопочит кон Господ целата Земја; нека трепераат пред Него сите жители на светот,

9зашто Тој рече и тие настанаа; Тој заповеда и се создадоа.

[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.

[10]Господ ги руши помислите на незнабошците, ги спречува намерите на народите.

[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.

[11]А замислата Господова вечно останува; мислите на срцето Негово од род во род.

[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.

[12]Блажен е оној народ, на кој Господ му е Бог, и луѓето, кои Тој ги избрал за наследство Свое.

[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;

[13]Од небесата гледа Господ, ги гледа сите синови човечки;

[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,

[14]од престолот, на кој седи, ги набљудува сите, кои живеат по Земјата:

[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

[15]Тој, Кој на сите ним им ги создал срцата, пази на сите дела нивни.

[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.

[16]Не го спасува царот голема војска; голема сила ни јунакот нема да го спаси.

[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.

[17]Несигурен е коњот за спасување, со големата сила своја не може да избави.

[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

[18]Но, ете, очите Господови се врз оние, кои имаат страхопочит кон Него и кои имаат верба во милоста Негова,

[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.

[19]дека Тој ќе ја спаси душата нивна од смрт и во време на глад ќе ги прехрани.

[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.

[20]Душата наша се надева во Господ: зашто Тој е наш помошник и наш заштитник,

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[21]зашто во Него ќе се весели срцето наше; зашто во светото име Негово веруваме.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

[22]Милоста Твоја нека биде над нас, Господи, онака како што Ти се надеваме.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi
1 Sm 21.13-15

1 Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

2 Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

3 Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

4 Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

5 Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

6 Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

7 O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

8 Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

9 Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

10 Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

11 Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

Псалми 34

Треба да се слави помошта Божја и човекот да се учи на страв Господов

1Ќе Го благословувам Господа во секое време; похвала за Него секогаш ќе има во мојата уста.

2Со Господ ќе се фали душата моја! Нека го чујат тоа понизните и нека се зарадуваат.

3Величајте Го Господа со мене, и заедно да го возвишуваме името Негово.

4Го побарав Господа, и Тој ме чу и од сите стравови мои ме избави.

5Кон Него погледнете и разведрете се и лицата ваши нема да се посрамат.

6Несреќниот вика и Господ го слуша и го спасува од сите негови неволји.

7Ангел Господов се улогорува околу оние, кои се бојат од Него, и ги спасува.

8Вкусете и ќе видите, колку е добар Господ! Блажен е оној човек, кој кај Него прибегнува!

9Имајте страхопочит кон Господ, сите праведници Негови, зашто ништо нема да им недостига на оние кои имаат страхопочит кон Него.

10Осиромашија и огладнеа богатите, а оние што Го побараа Господа, не ќе бидат лишени од секакви добра.

11Дојдете, чеда, послушајте ме: јас ќе ве научам да имате страхопочит кон Господ.

[12] Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

[13] Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

[14] Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[12]Сака ли човек да живее и да види добри денови,

[13]нека си го воздржува јазикот од зло и устата своја од лаги,

[14]нека се клони од зло и нека прави добро; да бара мир и да врви по него.

[15]Очите на Господ се насочени кон праведните, и ушите Негови – кон молитвите нивни.

[16]Но лицето на Господ е против оние што вршат зло; ќе го истреби од Земјата споменот за нив.

[17]Кога викаат праведните, Господ ги слуша и ги спасува од сите маки нивни.

[18]Блиску е Господ до оние со скршено срце, и смирените по дух ќе ги спаси.

[19]Бројни се маките на праведните, но од сите нив Господ ќе ги избави.

[20]Господ ги чува сите коски нивни; ниедна од нив нема да се скрши.

[21]Злото му носи смрт на грешникот; оние, што го мразат праведниот, ќе платат.

[22]Господ ќе ги спаси душите на слугите Свои, и никој од оние, кои прибегнуваат кон Него, нема да биде осуден.

Псалми 35

Молитва за спасение од пакосни непријатели

[1]Осуди ги, Господи, оние кои ме осудуваат, и собори ги оние што се борат против мене;

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

[2]земи оружје и штит и дојди ми на помош;

[3]извади го мечот и пресретни ги гонителите мои; кажи ѝ на душата моја: „Јас сум спасение Твое!“

[4]Нека бидат посрамени и исмеани оние што ја бараат душата моја: нека се повлечат и нека се посрамат, оние што ми мислат зло;

[5]нека бидат како прав пред ветрот, и ангел Господов да ги прогонува,

[6]патот нивни нека биде темен и лизгав, и ангел Господов да ги прогонува,

[7]бидејќи без причина поставија тајна мрежа за моја пропаст, без причина ѝ копаат гроб на душата моја.

[8]Нека дојде врз нив ненадејна замка и мрежата нивна, што ја поставија за мене, да ги улови самите нив; нека се сплеткаат во неа и нека загинат.

[9]А мојата душа ќе се радува во Господ, ќе се весели поради спасението од Него.

[10]Сите коски мои ќе речат: „Господи, кој е подобен на Тебе, Кој спасуваш слаб од силен, беден и сиромав од ограбувачите нивни?“

[11]Се кренаа против мене злобни сведоци: и за она што не го знам ме сослушуваат;

[12]ми враќаат зло за добро, и душата моја запаѓа во осаменост.

[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[13]А кога тие боледуваа, јас се облекував во вреќиште, ја истоштував душата моја со пост, и молитвата ми се враќаше во градите мои.

[14]Постапував така, како тој да беше ближен мој, мој брат; одев тажен со наведната глава како оној што тагува по сопствената мајка.

[15]А сега, кога јас паднав, тие се зарадуваа и се собраа против мене, ми задаваа рани, а да не знам зошто, ме кинеа и не престануваа;

[16]ме доведоа до искушение, ми се потсмеваа многу и со забите свои крцкаа против мене.

[17]О, Господи, до кога ќе го гледаш тоа? Оттргни ја душата моја од нивните навалувања, мојата осамена душа – од тие лавови.

[18]Тогаш ќе Ти благодарам Господи, на големото собрание, меѓу многуброен народ ќе Те восфалувам;

[19]не допуштај да се зарадуваат над мене оние, кои ми се непријатели без причина, кои ме мразат без вина и намигнуваат со очите.

[20]Зашто тие не мислат за мир, туку смислуваат измами против мирните во земјата.

[21]Ги отворија устите свои против мене, велејќи: „Аха! Аха! Очите наши видоа!“

[22]Ти виде Господи, немој да премолчиш; Господи, не отстапувај од мене!

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.

[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

[23]Стани, разбуди се да ме одбраниш, о Боже мој и Господи мој, води ја мојата парница!

[24]Пресуди ми според Твојата праведност, Господи, Боже мој, та да не ликуваат оние над мене;

[25]за да не речат во срцата свои: „Ни се исполни желбата!“ и да не кажат: „Го проголтавме.“

[26]Нека бидат посрамени и исмејани сите, кои се радуваат на мојата несреќа; да се облечат во срам и бесчестие, оние што се гордеат над мене.

[27]Нека се зарадуваат и нека се развеселат, оние што го сакаат моето праведно дело, и непрестајно нека велат: „Велик е Господ, Кој му се радува на доброто на Својот слуга!“

[28]И јазикот мој ќе зборува за праведноста Твоја и за Твојата пофалба секој ден.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.

[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.

[3] As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.

Псалми 36

Човековата расипаност и добрината Божја

[1]Гревот му зборува на грешникот; длабоко во неговото срце, нема страв Божји пред очите негови,

[2]зашто тој самиот на себеси си ласка, место да го увиди своето беззаконие и да го намрази;

[3]зборовите на устата негова се неправда и измама; тој не сака да се вразуми, и да врши добро;

[4] No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.

[4]на леглото свое смислува беззаконие, останува на лош пат, од зло не се гнаси.

[5] A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.

[5]Господи, Твојата милост е до небесата, Твојата вистина – до облаците!

[6] A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

[6]Твојата праведност е како моќните гори, а судовите Твои како голема бездна! И луѓе и добиток спасуваш Ти, Господи!

[7] Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

[7]О колку е скапоцена Твојата милост, Боже! Синовите човечки се засолнуваат под Твојата закрила;

[8] Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

[8]тие се ситат од изобилието на Твојот дом, и од потокот на Твојата красота ги напојуваш;

[9] Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

[9]зашто во Тебе е изворот на животот: во Твојата светлина ние гледаме светлина.

[10] Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.

[10]Продолжи ја милоста Своја кон оние кои Те познаваат, и спасението Свое кон оние со чисто срце.

[11] Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

[11]Нека не ме гази ногата горда, и раката на грешникот да не ме гони.

[12] Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

[12]Таму паднаа оние што вршат беззаконие; соборени се и не можат веќе да станат.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

[1] Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.

Псалми 37

Напредокот на безбожниците не треба да ги ожесточува праведниците

[1]Не жести се поради злобниците и не завидувај им на оние што вршат беззаконие,

[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

[2]зашто тие ќе се исушат како трева, и како зелје набргу ќе свенат.

[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.

[3]Верувај во Господ и прави добро, за да живееш на земјата и да уживаш во спокојство.

[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.

[4]Сета радост нека ти биде во Господ, и Тој ќе ти даде што ќе посака срцето твое.

[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.

[5]Довери Му го патот свој на Господ и во Него верувај и Тој ќе делува;

[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.

[6]и ќе ја изведе правдата твоја како светлина, и справедливоста твоја – како пладне.

[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.

[7]Биди кроток пред Господ и на Него надевај се. Не жести се на оној, кој успева на патот свој, на човек кој врши беззаконие.

[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

[8]Воздржи се од лутина и остави ја јароста, не жести се – самиот да не правиш зло,

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[9]зашто оние што вршат зло, ќе бидат истребени, а оние, кои се надеваат на Господ, ќе ја наследат земјата.

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.

[10]Уште малку, и грешникот ќе го нема; ќе го побараш местото негово и нема да го најдеш.

[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

[11]А кроткиte ќе ја наследат земјата и ќе се насладуваат во изобилен мир.

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

[12]Грешникот смислува зло против праведниот и чкрта со забите против него,

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[13]но Господ му се потсмева, зашто однапред гледа дека му се ближи крајот.

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.
[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.
[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.
[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;

[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

[14]Грешниците ги вадат мечевите, го оптегнуваат лакот свој за да го кутнат бедниот и сиромавиот, за да ги прободат оние што се со чисто срце.
[15]Но мечот нивни ќе се забие во нивното срце, и лаците нивни ќе се скршат.
[16]Малото богатство кај праведниот е многу подобро отколку големото богатство на грешниците.
[17]Зашто мишките на грешниците ќе спласнат, а на праведниците Господ им ги поткрепува.
[18]Господ ги знае патиштата на непорочните; и нивното наследство ќе биде вечно:
[19]во зло време нема да бидат посрамени и во деновите на глад ќе бидат сити;
[20]зашто грешниците ќе загинат, и непријателите Господови ќе ги снема како полска убавина, ќе исчезнат како дим.
[21]Грешникот зема на заем и не враќа, а праведниот е милостив и дава,
[22]зашто оние, кои Господа Го благословуваат, ќе ја наследат земјата, а оние што тој ги проколнува, ќе бидат истребени.
[23]Господ ги зацврстува стапките на човекот и мили Му се неговите патишта:
[24]па и ако се сопне, нема да падне, зашто Господ го држи за рака.

25 Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.

25Бев млад, и остарев, но не видов оставен праведен човек ниту децата негови леб да просат;

26 É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

26тој секој ден знае да се смилува и на заем да дава, и потомството негово ќе биде благословено.

27 Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.

27Клони се од зло и прави добро, па ќе живееш вечно;

28 Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.

28зашто Господ ја сака правдата и не ги остава верниците Свои; нив вечно ќе ги чува, а потомството на безбожниците ќе биде истребено.

29 Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.

29Праведните ќе ја наследат земјата и ќе живеат на неа вечно.

30 A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.

30Устата на праведниот кажува мудрост, а јазикот негов изговара правда.

31 No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

31Законот на неговиот Бог е во срцето негово; стапките негови нема да се сопнат.

32 O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.

32Грешникот го демне праведниот и бара да го убие;

33 Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

33но Господ нема да го предаде во негови раце и нема да го осуди, кога ќе биде суден.

34 Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

34Надевај се на Господ и остани на Неговите патишта; Тој ќе те воздигне за да ја наследиш земјата; и ќе го гледаш истребувањето на грешниците.

35 Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.

35Видов страшен безбожник, кој се превознесуваше и издигаше како кедар ливански.

36 Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

36Поминав и, ете, го нема; го побарав, и не го најдов.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.

[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.

[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.

[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.

[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[37]Види го непорочниот, гледај го праведниот: има напредок за мирниот;

[38]а безбожниците сите ќе бидат истребени, нивното наследство ќе се затре.

[39]Спасението, пак, на праведните доаѓа од Господ и Тој е нивни заштитник во тешко време;

[40]им помага Господ и ги избавува; ги избавува од грешниците и ги спасува, зашто кај Него прибегнуваат.

Псалми 38

Животот на праведникот и на безбожникот

[1]Господи, во јароста Своја не карај ме и во гневот Свој не казнувај ме,

[2]зашто стрелите Твои се забија во мене, и Твојата рака тежи врз мене,

[3]Нема ништо здраво на моето тело од Твојот гнев; во коските мои нема мир поради гревот мој;

[4]зашто беззаконијата мои ја надвишија главата моја, како тешко бреме ме притиснаа.

[5]Смрдат и гнојат раните мои поради безумието мое.

[6]Се згрбавив и се стопив сосема, цел ден натажен одам;

[7]слабината ми е воспалена, нема здраво место на телото мое.

[8]Исцрпен сум и дотолчен; рикав поради воздишките на срцето мое.

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.

[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.

[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.

[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.

[9]Господи, пред Тебе се сите мои копнежи, и мојата воздишка не е сокриена од Тебе.

[10]Срцето засилено ми бие, ме напушти силата моја, и светлината на очите мои, – и неа ја нема во мене.

[11]Моите пријатели и моите ближни се приближија и не се доближија; застанаа подалеку од мене,

[12]а оние што ја бараат душата моја, ми поставуваат примки, говорат за пропаст и секој ден кројат сплетки;

[13]а јас, пак, како глув не слушам и како нем сум, кој не ја отвора устата своја;

[14]станав како човек што не слуша и што во устата своја нема одговор,

[15]зашто на Тебе, Господи, се надевам; Ти ќе одговориш, Господи, Боже мој.

[16]Зашто се молам само да не се погордеат над мене; и кога ќе ми се поколебаат нозете мои, тие да не се кренат над мене.

[17]Готов сум да паднам, и болот мој секогаш е со мене.

[18]Беззаконието свое го признавам и ќе жалам поради гревот мој.

[19]А оние што ми се непријатели без причина се силни, и се намножија оние што неправедно ме мразат,

[20]ми враќаат зло за добро, ми станаа противници, зашто јас сум за добро.

[21]Не оставај ме, Господи, Боже мој, не оддалечувај се од мене;

[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

[22]побрзај да ми помогнеш, Господи, Спасителе мој!

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:

[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.

[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

Псалми 39

Молитва за утеха од Господ

[1]Си реков: ќе пазам на патиштата мои, за да не згрешам со јазикот свој; ќе ја зауздам устата моја додека е грешникот пред мене.

[2]Онемев и се смирив, и замолкнав, но јадот мој се зголеми.

[3]Пламна срцето мое во мене и додека размислувам оган се разгорува во мислите мои. Проговорив со јазикот свој:

[4]кажи ми го, Господи, мојот крај, и колкав е бројот на моите дни, за да знам колку е краткотраен мојот живот.

[5]Ете, Ти си ми дал дни колку една педа, и векот мој е како ништо пред Тебе. И навистина, сè е суета, секој човек што живее.

[6]Навистина, човек оди како сенка и залудно се измачува; собира богатство, а не знае кому ќе му го остави.

[7]И сега што да очекувам Господи? Надежта моја е во Тебе.

[8]Спаси ме од сите беззаконија; не допуштај да бидам поруга на безумниот.

[9]Занемев и не ја отворам устата, зашто Ти така направи.

[10]Отстрани ги од мене ударите Твои, изнемоштувам од Твојата силна рака.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

[11]Го казнуваш човекот за гревот, сè што му е најмило му го уништуваш како молец; навистина, човекот е само здив.

[12]Услиши ја, Господи, молитвата моја и почуј ја молбата моја; не биди безгласен кон моите солзи, зашто сум привремен гостин кај Тебе и придојден, како сите мои предци.

[13]Допушти ми да здивнам, пред да заминам и да ме нема веќе.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

[5] São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera

Псалми 40

Спасениот праведник Му благодари на Бога

[1]Трпеливо се надевав на Господ, и Тој се наклони над мене и ја чу молитвата моја,

[2]и ме изведе од длабината на јазот и од длабока тиња, па ги постави нозете мои на камен и ги зацврсти стапалата мои;

[3]а во устата моја вложи нова песна – пофала за нашиот Бог. Мнозина ќе видат, и страв ќе ги опфати и ќе се надеваат на Господ.

[4]Блажен е оној човек што верува во Господ и не се обраќа кон горделивите, кон оние што застрануваат по лажни богови.

[5]Многу чудесни дела си направил, Господи, Боже мој, многу мисли чудесни – кој може да се спореди со

anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

[6] Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

[7] Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

[8] agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

[9] Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

[10] Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

[11] Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

[12] Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

[13] Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

Тебе!? Почнав да ги објавувам и да зборувам за нив, но тие број немаат!

[6]Жртви и приноси Ти не бараш, но ушите ми ги отвори; сепаленица и жртва за грев Ти не побара.

[7]Тогаш реков; еве, идам; во свитокот на книгата за мене е напишано;

[8]со задоволство ќе ја исполнам волјата Твоја, Боже мој; Твојот закон е во срцето мое.

[9]Ја објавив Твојата правда во големото собрание; не ѝ бранев на устата моја; Ти го знаеш тоа, Господи.

[10]Твојата правда не ја сокрив во срцето мое, ја објавив верноста Твоја и спасението Твое; и не ги затаив Твојата милост и Твојата верност од собранието.

[11]Но, Господи, не отстранувај го милосрдието Твое од мене; Твојата милост и Твојата верност нека ме пазат постојано,

[12]зашто зла безбројни ме опкружија; ме притиснаа беззаконијата мои, и не можев дури ни да гледам, – тие се повеќе од влакната на главата моја; а и срцето мое ме остави.

[13]Благоволи, Господи, да ме избавиш; Господи, побрзај ми на помош!

[14]Нека се засрамат и нека поцрвенат сите, кои бараат да ја погубат душата моја! Нека бидат вратени назад и нека бидат предадени на потсмев оние, кои ми сакаат зло.

[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

[15]Нека се скаменат од срам оние, кои сакајќи да ми се наругаат велат: „Аха! Аха!“

[16]А нека се зарадуваат и нека се развеселат во Тебе сите, кои Те бараат, и оние што сакаат спасение од Тебе непрестајно нека зборуваат: велик е, велик – Господ!

[17]А јас сум сиромав и беден; но Господ се грижи за мене. Ти си помошник мој и заштитник мој, Боже мој, не задоцнувај.

Псалми 41

Жалење поради лоши непријатели и неверни пријатели

[1]Блажен е оној што се грижи за бедните! Во злочест ден Господ ќе го избави.

[2]Господ ќе го пази и ќе го одржи во живот и ќе му даде среќа на земјата; и нема да го предаде во рацете на непријателот негов.

[3]Господ ќе му помогне кога лежи болен в постела. Ти ја исцелуваш секоја болка при болеста негова.

[4]А за себе, јас повикав: „Господи, смилувај се на мене, излекувај ја душата моја, зашто згрешив пред Тебе!“

[5]Непријателите мои во злоба се распрашуваат за мене: „Кога ќе умре, и кога ќе загине името негово!?“

[6]И ако некој дојде да ме види, говори лага; неговото срце собира неправда во себе, и тој, штом ќе излезе надвор, раскажува.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.

[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.

[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.

[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.

[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

Livro II

Salmos 42 - 72

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

[7]Сите мои непријатели шепотат меѓу себе против мене, помислувајќи ми зло:

[8]„Смртна болест го фатила; кој еднаш легне, веќе нема да стане!“

[9]Дури и пријателот мој, во кого имав доверба, кој јадеше мој леб, ја крена ногата против мене.

[10]А Ти, Господи, смилувај ми се, исправи ме, та да им возвратам.

[11]По тоа ќе дознаам дека сум ти мил, кога непријателот мој нема да се погордее над мене;

[12]а мене, пак, ме прифати поради мојата незлобивост и зацврсти ме пред Себе вечно.

[13]Нека е благословен Господ, Бог Израелов, од века до век! Амин, амин!

Псалми 42

ВТОРА КНИГА

Копнеж за светилиште во туѓа земја

[1]Како што кошутата копнее по водни извори, така и душата моја, Боже, копнее по Тебе!

[2]Душата моја жедува за Бога, за живиот Бог: кога ќе дојдам и ќе го гледам лицето Божјо?

[3]Солзите мои беа леб за мене и дење и ноќе, кога секој ден ми зборуваа: каде е твојот Бог?

[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[4]Се сетив на тоа и ја излив душата своја: како чекорев со мноштвото, ги предводев до Божјиот дом – при гласно воскликнување и прославување, како на голем празник.

[5]Зошто тагуваш, душо моја, и зошто си вознемирена? Надевај се на Бога, бидејќи јас пак ќе Го славам мојот Помошник, мојот Бог.

[6]Тагува душата моја во мене, поради тоа ќе си спомнувам на Тебе од земјата Јорданска, од Ермон и од горатa Мицар.

[7]Бездна повикува бездна со гласот на Твоите водопади; сите Твои води и Твои бранови навалија на мене.

[8]Дење Господ ми ја покажува милоста Своја, а јас ноќе ќе Му пеам и ќе Му се молам на Бога на мојот живот.

[9]Ќе Му речам на Бога: Ти си моето засолниште. Зошто ме заборави? Зошто одам нажален додека непријателот ме притиска?

[10]Трошејќи ги коските мои, непријателите мои се подигруваат со мене, велејќи ми секој ден: каде е твојот Бог?

[11]Зошто тагуваш, душо моја, и зошто си вознемирена? Надевај се на Бога, бидејќи Него јас пак ќе Го прославувам, мојот Помошник, мојот Бог.

Псалми 43

Молитва за заштита

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.
[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.
[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[1]Пресуди ми, Боже, и расправи ја тужбата моја против безбожниот народ. Избави ме од неправеден и лукав човек.
[2]Бидејќи Ти си засолниште мое, Боже, зошто си ме отфрлил? И зошто одам така нажален додека непријателот ме мачи?
[3]Испрати ја Твојата светлина и Твојата вистина да ме водат и да ме доведат во Твојата света гора и во Твоето живеалиште.
[4]И ќе пристапам до Божјиот жртвеник, до Бога, мојата радост. На харфа ќе Те славам, Боже, Боже мој!
[5]Зошто тагуваш душо моја, и зошто си вознемирена! Надевај се на Бога, бидејќи пак ќе Го прославувам Него, мојот Помошник, мојот Бог.

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.
[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

Псалми 44

Молитва за помош

[1]Боже, со ушите наши чувме, а татковците наши ни раскажуваа за делото што си го направил во нивните дни, во деновите древни.

[2]Ти со Твојата рака си истребил народи, а нив си ги населил; си уништил народи, а нив си ги раширил;

[3]бидејќи тие не со меч ја придобија земјата, и нивните мишки не ги спасиле, туку Твојата десница и Твојата мишка и светлината на Твоето лице, зашто Ти беа по волја.

[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

[6] Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

[7] Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

[8] Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

[9] Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

[10] Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

[11] Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

[12] Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

[13] Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

[14] Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.

[15] A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,

[16] ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.

[4]Боже, само Ти си цар мој и Бог мој, Кој му извојува победа на Јаков.

[5]Со Тебе, ги потиснавме нашите непријатели, и со Твоето име ќе ги уништиме оние, што стануваат против нас;

[6]зашто јас нема да се надевам на мојот лак и мечот мој нема да ме спаси;

[7]туку Ти нè спаси од непријателите наши и ги посрами оние што нè мразат.

[8]Со Бога се фалевме секој ден и Твоето име вечно ќе го прославуваме.

[9]Но сега Ти нè отфрли и нè посрами, па не излегуваш, Боже, со нашите војски;

[10]нè сврти во бегство пред непријателите наши, и оние, што нè мразат, нè ограбуваа.

[11]Нè предаде како овци на клање и нè растури меѓу незнабошците.

[12]Евтино го продаде народот Свој, не бараше висока цена за нив;

[13]нè предаде за презир кај соседите наши, за потсмев и хулење на оние, кои живеат околу нас;

[14]нè направи за приказ меѓу незнабошците, и мнозина ја вртат главата.

[15]Секој ден срамот мој е пред мене, и црвенило го покрива лицето мое,

[16]од гласот на оној што се потсмева и од клеветникот, пред очите на непријателите и одмаздниците.

[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a

[17]Сето тоа нè снајде нас, но ние не Те заборавивме Тебе и не го нарушивме Заветот Твој.

[18]И не отстапи срцето наше, и стапките наши не се отклонија од Твојот пат,

[19]кога нè порази во местото, каде што живеат чакали и нè покри со смртна сенка.

[20]Ако го бевме заборавиле името на нашиот Бог и да ги бевме протегнале рацете наши кон туѓ бог,

[21]зар Бог тогаш немаше да дознае за тоа? Зашто Тој ги знае тајните на срцата.

[22]Заради Тебе нè убиваат секој ден, нè сметаат како овци определени за клање.

[23]Разбуди се, зошто спиеш, Господи!? Разбуди се, и не отфрлај нè засекогаш!

[24]Зошто го одвраќаш лицето Свое, ја заборавaш бедата наша и неволјата наша?

[25]Бидејќи душата наша се понизи до прав, а утробата ни се прилепи за земјата,

[26]стани, Господи, и помогни ни, избави нè поради љубовта Твоја.

Псалми 45

Во слава на Божјиот Помазаник и Неговата невеста

[1]Од срцето мое се изливаат благи зборови; Му ги посветувам на Царот

minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

2 Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

3 Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

4 E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

5 As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

6 O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

7 Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

8 Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

9 Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

10 Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

11 Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

стиховите мои; јазикот ми е како перо на брзописец.

2Ти си најпрекрасниот меѓу синовите човечки, благодат се излива од Твојата уста; затоа Бог Те благословил довека.

3Препаши го на бедрото мечот Свој, о силнику: во Својата красота и убавина!

4И така величествен, поитај победоносно заради вистината, кротоста и правдата, и Твојата десница ќе покаже чудесни дела.

5Изострени се Твоите стрели, народите ќе паднат пред Тебе, – тие ќе се забодат во срцата на царските непријатели.

6Твојот престол, Боже, е вечен: жезолот на правдата е жезол на Твоето царство.

7Ти ја љубиш праведноста и го мразиш беззаконието; затоа, Бог, Твојот Бог, Те помаза со миризливо масло на радоста повеќе од Твоите собраќа.

8Сите Твои облеки мирисаат на смирна, алој и касија; кога излегуваш од дворците од слонова коска, харфи те развеселуваат.

9Царски ќерки се во Твојата почесна придружба; царицата стои покрај Тебе оддесно, украсена со офирско злато.

10Чуј, ќерко, види, приклони го увото свое: заборави го твојот народ и домот на таткото твој!

11Зашто Царот ја посака твојата убавина, зашто Тој е твој Господар и приклони Му се тогаш ти.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[12]И ќерката тирска ќе Му се поклони со подароци и најбогатите меѓу народот ќе ја бараат твојата благонаклоност.

[13]Сета слава на царската ќерка е внатре: нејзината облека е везена со злато;

[14]во везена облека ќе ја доведуваат кај Царот; по неа одат девици, нејзини другарки.

[15]Ги доведуваат со веселба и радост, влегуваат во Царевиот дворец.

[16]Место твоите татковци, овде ќе бидат твоите синови; Ти ќе ги поставиш за кнезови по целата земја.

[17]Ќе го спомнуваат името Твое од род во род; затоа народите ќе Те слават од век до век.

Псалми 46

Бог е со нас. Тој е наше прибежиште и сила

[1]Бог ни е нам прибежиште и сила, докажан помошник, во неволја.

[2]Затоа нема да се уплашиме, па макар и земјата да се разниша, и горите да се срушат во срцето морско.

[3]И ако бучат и се креваат водите нивни, и да се тресат горите од жестината нивна.

[4]Речните потоци го веселат Божјиот град, Светото живеалиште на Севишниот.

[5]Бог е среде него; тој нема да се разниша: Бог ќе му помогне уште пред зори.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.

[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.

[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.

[6]Се збунија народите; се потресоа царствата; го пушти Својот глас, и земјата се топи.

[7]Господ Саваот е со нас, Јакововиот Бог е наше прибежиште.

[8]Дојдете и видете ги делата Божји – пустошењата што ги направи Тој на Земјата.

[9]Прекратувајќи ги војните до крајот на Земјата, ќе го скрши лакот и ќе го здроби копјето, и штитовите големи со оган ќе ги изгори.

[10]Застанете и разберете дека Јас сум Бог, возвишен над народите, возвишен над Земјата.

[11]Господ Саваот е со нас, Јакововиот Бог е наше прибежиште.

Псалми 47

Бог е Цар на целата земја

[1]Заплескајте со рацете, сите народи воскликнете кон Бога со радосен глас;

[2]зашто Севишниот Господ е страшен, Голем Цар е над целата земја.

[3]Тој ни покори под нозе луѓе и народи;

[4]Тој ни одбра наследство за нас, достоинственоста на Јаков, кого го возљуби.

[5]Се искачи Бог при восклици, Господ со трубен звук.

[6]Пејте Му на нашиот Бог, пејте; пејте Му на нашиот Цар, пејте,

[7]зашто Бог е Цар над целата Земја; пејте Му псалм!

[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

[9] Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

[8]Бог е Цар над народите, Бог седи на светиот Свој престол;

[9]незнабожечките кнезови се собираат како народ кон Авраамовиот Бог, зашто земните заштитници Му припаѓаат на Бога, Тој е возвишен над сите.

Псалми 48

Радоста на Сион поради Божјата помош во војна

[1]Голем е Господ и многу фален во градот на нашиот Бог, на Својата света гора.

[2]Прекрасна возвишеност, радост на целата земја е горага Сион; на северната страна нејзина е градот на големиот Цар.

[3]Бог, Кој е во Неговите тврдини, се покажа како сигурна одбрана.

[4]Зашто, ете, се собраа царевите земни и сите дојдоа заедно,

[5]па, откако видоа, се восхитија, се стаписаа и збунети побегнаа:

[6]страв ги опфати таму, па се мачеа како жена родилка;

[7]како силен ветар што ги разбива таршишките кораби.

[8]Како што чувме, така и видовме во градот на Господ Саваот, во градот на нашиот Бог: Бог го основа за довека.

[9]Ја спомнуваме, Боже, милоста Твоја среде храмот Твој.

[10] Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

[11] Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

[12] Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

[13] notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

[14] que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

[2] tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.

[3] Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.

[4] Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.

[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,

[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?

[10]Името Твое, Боже, како и Твојата слава досегаат до краиштата на земјата: Твојата десница е полна со победа.

[11]Нека се весели горaта Сион, и да се радуваат јудејските ќерки заради Твоите судови.

[12]Одете околу Сион и обиколете го, избројте ги кулите негови.

[13]Видете ги бедемите негови, разгледајте ги неговите дворци, за да му раскажете на идниот род,

[14]дека овој Бог е наш Бог во сите векови: Тој ќе ни биде пастир вечен.

Псалми 49

Привиден е напредокот на безбожниците и нивната безумна надеж во богатството

[1]Чујте го ова сите народи; внимавајте вие сите што живеете по светот,

[2]мали и големи, богати и сиромаси заедно.

[3]Устата моја ќе говори мудрост, и мислата на срцето мое – разбирливи нешта.

[4]Ќе го наклонам увото свое кон поучни изреки: со харфа ќе ја изложам гатанката моја.

[5]Зошто да се плашам во тешки денови, кога беззаконието на моите предавници ќе ме опколи?

[6]Вие, што имате верба во силите свои и се фалите со големото богатство свое, чујте:

[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate

[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),

[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;

[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.

[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.

[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.

[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.

[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.

[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

[7]Никој не може себеси да се искупи, ниту може човекот да Му плати откуп на Бога,

[8]ниту цена за откуп на душата своја, бидејќи таа е превисока,

[9]дури и да се мачи долго, да живее вечно и гроб да не види.

[10]Зашто и мудрите умираат, неразумните и безумните загинуваат заедно, а го оставаат богатството на други.

[11]Нивните гробови ќе им бидат вечни домови, живеалиштата од род во род, иако земјите нивни ги носат имињата нивни.

[12]И човек што живее неразумно, прилега на животните што загинуваат.

[13]Таква им е судбината на безумниците, крајот на оние што се задоволни со својот дел.

[14]Тие се како овци определени за во пеколот, смртта им е пастир, а в зори праведните ќе господарат над нив; силата нивна ќе се истроши, пеколот ќе им биде дом.

[15]Но Бог ќе ја спаси душата моја од раката на пеколот, милостиво ќе ме прими.

[16]Не плаши се кога човек се збогатува, кога богатството на домот негов расте;

[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,

[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.

[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

Salmo 50

A essência do culto a Deus
Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.

[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.

[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.

[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.

[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.

[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

[17]зашто, умирајќи, ништо нема да земе, ниту, пак, богатството негово ќе појде по него;

[18]макар што при животот негов се сметал за среќен – а тебе те фалат кога си угодуваш –

[19]и тој ќе им се придружи на своите предци, нема никогаш да види светлина.

[20]Човек, кој неразумно живее, сличен е на животните што загинуваат.

Псалми 50

Вистинско богослужење

[1]Бог над боговите, Господ, говори и ја повикува земјата од сончевиот изгрев до запад.

[2]Од Сион, кој е врв на убавината, заблескува Бог;

[3]доаѓа нашиот Бог, и нема да молчи; пред Него ќе има оган што проголтува, околу Него бура.

[4]Тој ќе ги повика небото горе и земјата, за да му суди на Својот народ:

[5]„Соберете ги кај Мене светиите Мои, кои Ми се заветуваа преку жртва!“

[6]И небесата ќе ја огласат Неговата праведност, зашто Бог е судија.

[7]„Чуј, народе Мој, и Јас ќе говорам, Израеле, ќе сведочам против тебе: Јас сум Бог, Твој Бог.

[8]Нема да те прекорувам поради твоите жртви; твоите сепаленици секогаш се пред Мене;

[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[9]нема потреба да примам телци од твојот дом, ниту козли од стадата твои,

[10]зашто Мои се сите горски ѕверови и добитокот по горите и говедата.

[11]Ги познавам сите птици небески, и убавината на полињата е пред Мене,

[12]ако огладнам, нема да ти кажам тебе, зашто Моја е вселената и сè што ја исполнува.

[13]Зар Јас јадам јунешко месо и пијам крв јарешка?

[14]Принеси Му на Бога благодарствена жртва и исполнувај ги своите завети пред Севишниот.

[15]И повикај Ме во тежок ден; Јас ќе те избавам, а ти ќе Ме прославиш.“

[16]А на грешникот Бог му вели: „Зошто напамет ги кажуваш Моите одредби и со уста го спомнуваш Мојот завет?“

[17]А самиот ја мразиш поуката Моја и зад грб ги фрлаш зборовите Мои?

[18]Кога ќе видиш крадец, се зближуваш со него и со прељубници се дружиш;

[19]устата твоја е полна со злоба, и јазикот твој измами плете;

[20]седиш и го клеветиш братот свој, синот на својата мајка го озборуваш.

[21]Ти го изврши тоа, а Јас молчев; ти си помисли дека Јас сум, каков што си ти. Ќе те изобличам и ќе ти ги изнесам пред лицето твое.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.

[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

[22]Разберете го ова вие, кои Го заборавате Бога, за да не ве раскине, па тогаш ќе нема избавител.

[23]Кој принесува жртва благодарствена, тој Ме прославува, и кој го следи Мојот пат, нему ќе му го соопштам Божјото спасение.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

Псалми 51

Покајничка молитва

[1]Помилуј ме, Боже, поради големата Твоја милост, и заради големата Твоја добрина избриши ги беззаконијата мои.

[2]Измиј ме темелно од моето беззаконие и очисти ме од мојот грев,

[3]зашто престапите мои ги знам и мојот грев е секогаш пред мене.

[4]Против Тебе, само против Тебе згрешив и пред Тебе зло изврших, така што Ти си праведен кога ќе пресудуваш и беспрекорен кога ќе судиш.

[5]Ете, грешен сум роден, грешник уште од кога ме зачна мајка ми.

[6]Ти ја сакаш вистината во срцето, и внатре во мене ме учиш на мудроста Твоја.

[7]Пороси ме со исоп, и ќе бидам чист; измиј ме и ќе бидам побел од снег.

[8]Дај ми да чујам радост и веселба, нека се зарадуваат коските што Ти ми ги здроби.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.

[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.

[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.

[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.

[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

[9]Одврати го лицето Свое од гревовите мои и избриши ги сите мои беззаконија.

[10]Создај чисто срце во мене, Боже, и нов и прав дух стави во мене.

[11]Не отфрлај ме од лицето Свое и Светиот Дух Твој не одземај Го од мене.

[12]Врати ми ја радоста на спасението од Тебе и благороден дух зацврсти во мене.

[13]Тогаш ќе ги научам престапниците да одат по Твоите патишта, и грешниците кон Тебе ќе се обраќаат.

[14]Ослободи ме од пролеаната крв, Боже, Боже на моето спасение, и јазикот мој ќе пее за Твоето избавување!

[15]Господи, отвори ја устата моја, и устата моја ќе ја објави пофалата Твоја;

[16]зашто, жртви не ти се мили, кога би ти принел сепаленици, Ти не би ги примил.

[17]Жртвата пред Бога е срушен дух; срце понизно и смирено Ти, Боже, не отфрлуваш.

[18]Господи, направи му добро на Сион, според благоволението Свое, обнови ги ѕидовите ерусалимски.

[19]Тогаш ќе Ти бидат угодни жртвите на правдата, вознесувањата и жртвите сепаленици; тогаш на Твојот олтар ќе принесуваат телци.

Псалми 52

Condenação do ímpio

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

1 Sm 22.9-10

1 Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

2 A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

3 Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

4 Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

5 Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

6 Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

7 Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

8 Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

9 Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

Праведникова утеха

1Зошто, се фалиш, силнику, со пакост? Беззаконија вршиш по цел ден!

2Јазикот твој погубни работи измислува; како наострен брич ти е – сплеткару!

3Ти повеќе го засака злото отколку доброто, лагата, отколку вистината,

4ти, лукав јазику, засака секакви погубни зборови!

5Поради тоа Бог, до крај ќе те уништи, ќе те истргне и ќе те искорне од живеалиштето твое, и коренот твој – од земјата на живите.

6Ќе видат праведните, ќе се уплашат и ќе му се потсмеваат, па ќе речат:

7„Ете човек, кој немаше прибежиште во Бога, туку имаше верба во големото богатство свое, и побара прибежиште во благосостојбата!“

8А јас, пак, сум во Божјиот дом како плодна маслина и се надевам на милоста Божја во сите векови.

9Вечно ќе Те славам за она што го направи, и ќе Го величам името Твое, пред светиите Твои, зашто тоа е добро.

Псалми 53

Безумствата на луѓето кои не веруваат во Бога

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.

[1]Рече безумникот во срцето свое: „Нема Бог!“ Станаа развратни луѓето и гнасни во беззаконијата; нема кој да прави добро.

[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[2]Бог погледна од небесата кон синовите човечки, за да види, има ли некој што е разумен, што Го бара Бога.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.

[3]Сите тргнаа по лош пат, сите се расипани; нема кој да прави добро, нема ниеден.

[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.

[4]Зар нема да се вразумат оние што вршат беззаконие, оние што го јадат народот Мој, како што го јадат лебот, но Бога не Го повикуваат?

[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.

[5]Ќе затреперат тие од страв, страв каков што досега немало, зашто Господ ќе им ги растури коските на оние што те опколуваат. И тие ќе се посрамат, зашто Бог ги отфрли.

[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[6]Ех, кога би можело да дојде спасението за Израел од Сион?! Кога Бог ќе ги врати заробените од народот Свој, тогаш ќе се зарадува Јаков и ќе се развесели Израел.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

Псалми 54

Молитва за спасение

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.

[1]Боже, со името Твое спаси ме и со силата Твоја избори се за мојата правда.

[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.

[2]Боже, услиши ја молитвата моја, чуј ги зборовите од устата моја;

3 Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.
4 Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

5 Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

6 Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.
7 Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

3зашто дрски луѓе се кренаа против мене, и насилници го бараат животот мој; тие не мислат на Бога.
4Ете, Бог ми помага; Господ е заштитник на животот мој.
5На непријателите мои Тој ќе им врати за злото; ќе ги истреби со вистината Своја.
6Со сесрдност Ти принесувам жртва, го прославувам името Твое, Господи, зашто е добро,
7зашто Ти ме избави од секоја неволја и окото мое презриво ги гледа непријателите мои.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos
Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

1 Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.
2 Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,

3 por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.

4 Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;
5 temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.

6 Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.

Псалми 55

Молитва за помош против лажни браќа

1Чуј ја Боже, молитвата моја и не криј се од моето молење;

2погледај ме и услиши ме. Нажален сум во тагата моја

3и збунет сум од гласот на непријателите, од притисокот на грешниците, зашто вршат врз мене беззаконие и со гнев разгоруваат непријателство против мене.
4Срцето мое затрепери во мене, и смртен страв ме спопадна;
5страв и трепет ме сполетаа, и стравотии ме обзедоа.
6И јас реков: „Кој ќе ми даде крилја гулабови, па да одлетам и да се успокојам;

[7] Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.

[8] Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.

[9] Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

[10] Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

[11] há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

[12] Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

[13] mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

[7]далеку би отишол и би се сместил во пустината;

[8]би побрзал да си најдам засолниште од бурата и виорот.

[9]Смути ги, Господи, и раздели ги нивните јазици, зашто видов насилство и расправии во градот.“

[10]Дење и ноќе обиколуваат покрај sидовите негови; и во него беззаконие, мака и неправда има;

[11]а не недостасува ни измама и лукавство по улиците негови.

[12]Да ме беше навредил непријателот мој, тоа би го поднел, и завидливецот мој да се беше покажал силен, јас ќе се сокриев;

[13]но тоа беше ти, човеку, кој си како јас, другар мој и пријател мој,

[14]со кого радосно се друже в и сме оделе заедно во Божјиот дом!

[15]Смртта нека дојде на нив; да слезат живи во пеколот, зашто пакост има среде нив, во живеалиштата нивни.

[16]Јас, пак, Бога ќе Го повикам, и Господ ќе ме слушне.

[17]Навечер и наутро, и напладне ќе молам и ќе викам, и Тој ќе го чуе гласот мој,

[18]ќе ја избави во мир душата моја од оние, кои ми се приближуваат, зашто многу ги има што се против мене,

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

[19]Бог ќе ме чуе и ќе ги понизи; Оној, Кој вечно царува, зашто во нив нема промена; тие не се плашат од Бога.

[20]Ги креваат рацете свои против оние, со кои живееја во мир, го нарушија Неговиот завет.

[21]Говорот им е мек како кајмак, а во срцето им е непријателство; зборовите им се како масло, но тие се стрели.

[22]Пренеси ја на Господ маката своја, и Тој ќе те поткрепи. Тој нема да дозволи праведниот човек да пострада.

[23]Ти, Боже, ќе ги фрлиш во погибелна јама; крвниците и измамниците нема да поживеат ни половина од деновите свои. Јас, пак, во Тебе се надевам!

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “A pomba nos terebintos distantes”. Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[2] Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

[3] Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

[4] Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

Псалми 56

Молитва за утеха

[1]Смилувај се Боже, на мене, луѓето ме газат, напаѓајќи секој ден, душманот ме притиска.

[2]Моите непријатели по цел ден ме газат, зашто мнозина се оние, кои ме напаѓаат.

[3]Кога страв ќе ме спопадне, во Тебе се надевам, Севишен.

[4]Божјото ветување го славам; на Бога се надевам. Нема да се плашам; што може да ми направи човек?

[5] Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

[6] Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

[7] Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

[8] Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

[9] No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

[10] Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,

[11] neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.

[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina

Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se

[5]Секој ден ги извртуваат зборовите мои; сите нивни мисли упатени против мене се зло.

[6]Се собираат и се кријат, ги набљудуваат чекорите мои, упорно работат против мојот живот.

[7]Плати им за нивниот злочин со гнев Боже, собори ги народите!

[8]Ти ги броеше моите маки, солзите мои ги собираше во мешина. Зар не е сè запишано во Твојата книга?

[9]Непријателите мои ќе се вратат назад, секогаш кога Те призовувам; по тоа знам дека Бог е за мене.

[10]Божјото ветување го славам; се фалам за зборот Господов,

[11]во Бога имам верба, не се плашам; што може да ми направи човекот?

[12]Ме обврзуваат, Боже, ветувањата што Ти ги дадов; благодарствени молитви ќе Ти упатам.

[13]Зашто Ти ја избави душата моја од смрт, а и нозете мои од сопнување, за да одам пред Бога во светлината на живите.

Псалми 57

Величање на милоста Божја

[1]Смилувај се, Боже, на мене. Смилувај се, зашто во Тебе се надева душата

refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

[2] Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

[3] Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

[4] Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[6] Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.

[7] Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.

[8] Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

[9] Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.

[10] Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.

[11] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi

моја, и во сенката на крилјата Твои ќе се засолнам додека не минат опасностите.

[2]Викам кон Бога Севишниот, кон Бога, Кој ми прави добро.

[3]Тој ќе прати од небото и ќе ме спаси; ќе ги посрами оние, кои ме газат. Ќе ја испрати Бог Својата милост и Својата верност.

[4]Лежам среде лавови кои растргаат синови човечки; та нивните заби се копја и стрели, а јазикот им е остар меч.

[5]Возвиши се на небесата, Боже, и по целата земја нека биде Твојата слава!

[6]Тие подготвија стапица за нозете мои; и ја приклештија душата моја: ископаа пред мене јама, но сами паднаа во неа.

[7]Подготвено е срцето мое, Боже, спремно е срцето мое, ќе пеам и ќе свирам.

[8]Разбуди се, душо моја, разбудете се харфо и лиро! Јас ќе ја разбудам и зората.

[9]Ќе Те славам, Господи, меѓу народите, ќе Те воспеам меѓу племињата,

[10]зашто Твојата милост се возвеличи до небесата, и Твојата верност се протега сè до облаците.

[11]Возвиши се, Боже, над небесата и по целата земја нека биде Твојата слава!

Псалми 58

Бог е судија на Земјата

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?

[1]Дали навистина кажувате правда? Судите ли праведно, вие, човечки синови?

[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.

[2]Во срцето свое кроите беззаконие, вашите раце плетат насилство на Земјата.

[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.

[3]Се отуѓија грешниците од мајчиното крило, се заблудеа од утробата мајчина, говорејќи лага.

[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,

[4]Јароста им е како змиски отров, како отровот на глувата аспида, која ги затнува ушите свои,

[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.

[5]и не го слуша гласот на бајачот, вражачот вешт во вражањето.

[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.

[6]Бог нека им ги скрши нивните заби во устите нивни; разби ги, Господи, челустите лавовски!

[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.

[7]Нека се разлијат како вода што истекува; како изгазена трева нека се исушат!

[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.

[8]Како полжав што се топи да се растопат, како пометнат плод, сонце да не видат никогаш!

[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.

[9]Пред котлите ваши да осетат топлина од запаленото трње, сирово или суво, виор нека ги однесе!

[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.

[10]Ќе се зарадува праведниот, кога ќе ја види одмаздата над безбожниците; ќе ги мие нозете свои во крвта на грешникот.

[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

[11]И ќе рече човекот: навистина има награда за праведниот! Навистина има Бог, Кој суди на Земјата!

Salmo 59

Псалми 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar
1 Sm 19.11

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

[6] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[7] Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

Молитва за помош против замки од пакосни непријатели

[1]Спаси ме од непријателите мои, Боже мој, заштити ме од оние што стануваат против мене!

[2]Избави ме од оние, што вршат беззаконија; спаси ме и од крвниците;

[3]зашто, ете, тие ја демнат душата моја; ме напаѓаат силните без престап мој и без грев мој, Господи.

[4]Без моја вина навалија на мене; стани, излези ми во пресрет и погледај.

[5]Ти, Господи, Боже на силите, Боже Израелов, разбуди се и казни ги сите овие народи и не поштедувај ниеден од оние што вршат беззаконие.

[6]Навечер тие се враќаат, вијат како кучиња и одат околу градот.

[7]И, ете, блујат со јазикот свој; во устата имаат меч, „Зашто, – си велат тие, – кој ќе чуе?“

[8]Но Ти, Господи, им се смееш; им се подбиваш на сите безбожни народи.

[9]Сило моја, Тебе те очекувам, зашто Ти си, Боже, мое прибежиште.

[10]Мојот Бог, ќе ме пресретне со љубов, Бог мој, Кој ми ги покорува моите непријатели.

[11]Не убивај ги, за да не заборави мојот народ; растури ги со силата Своја и победи ги, Господи, заштитниче наш.

[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.
[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.
[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.

[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.
[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

[12]За гревот на устата нивна; за зборот во устата нивна нека се фатат во гордоста своја, бидејќи само клетви и лаги кажуваат.

[13]Истреби ги во гнев, и нема веќе да ги има; за да увидат дека Бог управува над Јаков и до краиштата на земјата.

[14]Навраќаат секоја вечер, завиваат како кучиња, и одат околу градот;
[15]Тие скитаат барајќи храна, а кога нема да се заситат, ги поминуваат ноќите 'ржејќи.
[16]Јас, пак, со песна ќе ја славам Твојата сила и од рани зори ќе се зарадувам со Твојата милост, бидејќи Ти ми беше закрила и прибежиште во денот на мојата несреќа.

[17]Сило моја, Тебе Ти пеам, зашто Ти си закрила, Боже мој, милост моја.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra

Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios do testemunho". Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!

[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.

Псалми 60

Молитва за избавување

[1]Боже, Ти нè отфрли и нè растури, се разгневи, но сега обнови нè пак!

[2]Ја потресе земјата и ја расече; стегни ги пукнатините нејзини, зашто таа се ниша.

[3]Ти му покажа на Твојот народ жестокост и нè напои со заносно вино.

[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.

[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;

[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.

[4]На оние, што се бојат од Тебе, им даде знак за да се избават од убојниот лак.

[5]За да се избават Твоите возљубени, спаси нè со Твојата десница и услиши нè.

[6]Рече Бог во Своето светилиште: „Со веселба ќе го разделам Сихем и ќе ја премерам долината на Сукот заради поделба.

[7]Мој е Галаад, и Мој е Манасија, и Ефрем е шлем на главата Моја, и Јуда е жезол Мој.

[8]Моав Ми е леген за миење, врз Едом го фрлам чевелот Свој,

[9]Кој ќе ме воведе во укрепениот град? Кој ќе ме доведе до Едом?

[10]Зар не Ти, Боже, Кој нè отфрли? Ти веќе не излегуваш, Боже, со нашите војски.

[11]Помогни ни против непријателите, зашто од човекот нема спасение.“

[12]Со Бога храбро ќе се бориме, Тој ќе ги уништи нашите мачители.

Псалми 61

Молитва на потиштен цар

[1]Услиши го, Боже, моето молење, прими ја молитвата моја.

[2]Кон Тебе викам од крајот на земјата, зашто срцето ми папса. Подигни ме на висока карпа,

[3]зашто Ти си моето прибежиште, крепосен заклон од непријателот.

[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.

[4]Дај ми да се населам вечно во Твоето живеалиште да се засолнам под покривот на Твоите крилја.

[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.

[5]Зашто Ти, Боже, ги чу моите молитви и им даде наследство на оние, кои се бојат од Твоето име.

[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.

[6]Додај му уште денови кон деновите на царот и продолжи му ги годините од род во род,

[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.

[7]за да владее вечно пред Бога; милост и верност испрати му за да го чуваат.

[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

[8]И така, со песна ќе го воспевам Твоето име и ќе ги извршувам своите завети секој ден.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

Псалми 62

Ништожноста човекова

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.

[1]Само во Бога се успокојува душата моја, од Него е моето спасение.

[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.

[2]Зашто Тој е Бог мој, и мој Спасител. Тврдина моја: нема да се поколебам.

[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?

[3]До кога ќе притискате врз човекот? Го уривате сите вие како наклонет ѕид и накривена ограда!

[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.

[4]Намисливте да го уништите моето достоинство со лага; со устата своја благословувате, а со срцето свое колнете.

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[5]А ти, душо моја, само на Бога чекај, зашто само во Него е мојата надеж.

6 Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

7 De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

8 Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

9 Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

10 Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

11 Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

12 e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

1 Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

2 Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.

3 Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.

6Само Тој е моја Карпа и Спасител мој: тврдина моја и нема веќе да се колебам.

7Во Бога е моето спасение и мојата слава; Бог ми е силна карпа и прибежиште мое.

8Надевајте се во Него сите луѓе во секое време; отворете го срцето ваше пред Него: Бог е нашето прибежиште.

9Синовите човечки се само суета; синовите човечки се лага; кога би ги ставиле на мерило, тие сите заедно би биле полесни од здив!

10Не верувајте во насилство и не посакувајте грабеж; кога богатството расте, не приврзувајте го срцето кон него.

11Еднаш Бог рече, а двапати јас го чув тоа дека силата е во Бога,

12дека во Тебе, Господи, е силата Божја и дека во Тебе има милост, зашто Ти му плаќаш на секого според делата негови.

Псалми 63

Копнеж за заедништво со Бога

1Боже, Ти си мојот Бог, Тебе Те барам; за Тебе зажедне душата моја. За Тебе копнее телото мое како земја пуста, неплодна и безводна!

2И така со поглед Те барав во светилиштето Твое, за да ја видам Твојата сила и Твојата слава.

3Зашто милоста Твоја е подобра од животот, устата моја ќе Те фали.

[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.

[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.

[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.

[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

[4]Така ќе Те благословувам во животот мој, и во Твое име ќе ги кревам рацете мои.

[5]Како со маст и масло се наситува душата моја, и со радосен глас ќе те фали устата моја.

[6]Кога ќе се сетам за Тебе во постелата моја, во ноќните часови за Тебе размислувам,

[7]зашто Ти си ми помошник и под сенката на Твоите крилја Ти пеам.

[8]Кон Тебе се прилепува душата моја, Твојата десница ме поддржува.

[9]А оние кои сакаат да ме лишат од мојот живот, ќе слезат во длабочината на земјата.

[10]Ќе бидат предадени на силата на мечот; ќе станат плен на чакалите.

[11]А царот ќе се зарадува во Бога, и секој ќе се фали, кој во Него се колне, бидејќи ќе замолкне устата на лажливците.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.

[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,

[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,

Псалми 64

Молитва за Божјата помош против тајни непријатели и клеветници

[1]Чуј го, Боже, гласот мој, кога Ти се молам; зачувај ми го животот мој од непријателот што ме застрашува.

[2]Сокриј ме од тајните завери на грешниците, од плановите на злочинците.

[3]Тие ги наострија јазиците свои како меч, тие исфрлаат ранливи зборови, како стрели,

[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.

[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?

[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.

[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.

[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.

[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.

[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.

[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,

[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.

[4]за да стрелаат скришно на непорочниот; тие стрелаат ненадејно врз него, без страв.

[5]Тие цврсто се договорија за зло; се договорија како да ја прикријат замката, па си рекоа: кој ќе нè види?

[6]Сонуваат за злодела, скришни заговори кројат. Зашто, човековото срце и ум се длабока бездна.

[7]Но Бог ќе ги застрела, ќе ги рани ненадејно.

[8]Сопствениот јазик пропаст ќе им донесе; сите оние што ќе ги видат ќе се стаписаат.

[9]И секој човек ќе се уплаши. Ќе се раскажува за делата Божји и ќе размислуваат за она што Тој го изврши.

[10]А праведниот ќе се развесели во Господ и ќе прибегне кај Него; и ќе се веселат сите кои се праведни по срце.

Псалми 65

Прославување на Бога

[1]Тебе, Боже, Ти припаѓа пофалата на Сион, и Тебе ќе Ти се даваат завети.

[2]Ти услишуваш молитви, кај Тебе ќе дојде секоја плот.

[3]Кога грешни дела нè совладуваат, Ти ги простуваш нашите престапи.

[4]Блажен е оној, кого Ти си го избрал и примил да живее во Твоите дворови; дај да се наситиме со добрини од Твојот дом, од светоста на Твојот храм.

[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;

[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;

[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.

[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.

[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,

[10] regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.

[11] Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,

[12] destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.

[13] Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

[1] Aclamai a Deus, toda a terra.

[2] Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

[5]Преку чудесни дела ни одговараш и нè избавуваш, Боже, Спасителе наш, Ти си надеж на сите земни краишта и на оние што се далеку преку морето.

[6]Ти, Кој горите си ги поставил со силата Своја и со моќ си се препашал,

[7]Ти Кој ја замолкнуваш морската бучава, шумот што го прават брановите, и буните кај народите.

[8]И се плашат сите оние што живеат на крајот на светот, од чудесата Твои: Ти создаваш радост каде што утрото се раѓа и вечерта заоѓа.

[9]Ти ја посетуваш Земјата, ја напојуваш, ја збогатуваш: потокот Божји е полн со вода; си им приготвил храна на луѓето, бидејќи така си ја подготвил:

[10]ги напојуваш браздите нејзини, и ги порамнуваш грутките нејзини и со дождовни капки ја благословуваш да раѓа плодови;

[11]ја овенчуваш годината со Твојата добрина и колите Твои полни се со плодови.

[12]Се појавуваат пасишта по пустините и ритчињата се исполнуваат со радост;

[13]Ливадите се китат со стада, а долините се редат со плодови: сите восткликнуваат и пеат.

Псалми 66

Благодарствена песна на народот Божји за духовните дарови

[1]Воскликни Му на Бога, Земјо цела!

[2]Воспејте го името Негово, воздајте Му слава и похвала!

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

[3]Кажете Му на Бога: колку се страшни делата Твои! Поради големината на силата Твоја, ќе Ти се покоруваат непријателите Твои.

[4]Целата земја Ти се покорува и Ти пее, Ти пее на Твоето име!

[5]Дојдете и видете ги делата Божји, колку е страшен во чудата Свои за синовите човечки.

[6]Тој го претвори морето во суво; преку река минаа со нозе; таму се зарадувавме во Него.

[7]Со Својата моќ Тој владее вечно; Неговите очи гледаат на народите за да не се кренат бунтовниците.

[8]Благословувајте Го, народи, нашиот Бог и искажете Му пофалба гласно.

[9]Тој ѝ даде живот на душата наша и не дозволи да потклекнат нозете наши;

[10]Ти нè испита, Боже, нè очисти, како што среброто со оган се пречистува.

[11]Ти нè воведе при примка, ни стави товар на нашите плеќи.

[12]Допушти луѓето да ни се качат на глава. Минавме низ оган и вода, но нè изведе да здивнеме.

[13]Ќе влезам во Твојот дом со сепаленица, ќе Ти ги исполнам моите завети,

[14]што ги изговорија усните мои и ги искажа устата моја кога бев во неволја.

[15]Мрсни сепаленици ќе Ти принесам Тебе, со кадило од овни, ќе Ти принесам Тебе и волови и кози.

[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.

[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.

[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.

[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

[16]Дојдете и чујте вие сите кои се боите од Бога и ќе ви раскажам сè што направи Тој за душата моја.

[17]Повикав кон Него со устата моја и Го возвеличив со јазикот свој.

[18]Да мислев беззаконие во срцето мое, Господ немаше да ме услиши.

[19]Но ме услиши Господ, го чу гласот на молењето мое.

[20]Нека е благословен Бог, Кој не ја отфрли молитвата моја и не ме остави без милоста Своја!

Salmo 67

As nações rendem graças

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

[1] Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

[2] para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

[3] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[4] Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

[5] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[6] A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.

[7] Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Псалми 67

Благодарност кон Бога за благословот излиен врз сите народи

[1]Боже, биди милостив кон нас и благослови нè; осветли нè со лицето Свое,

[2]за да се спознае на Земјата патот Твој, и меѓу сите народи спасението од Тебе.

[3]Да Те прославуваат народите, Боже, сите народи да Те прославуваат.

[4]Племињата нека се развеселат и нека се радуваат, зашто праведно им судиш на народите, и ги водиш народите на Земјата.

[5]Народите нека Те прославуваат, Боже, сите народи нека Те слават!

[6]Земјата го даде својот плод; Бог, нашиот Бог нè благослови.

[7]Да нè благослови Бог и сите земни краишта нека Го почитуваат.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos
Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

1 Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

2 Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

3 Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

4 Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

5 Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

6 Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

7 Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

8 tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

9 Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

Псалми 68

Благодарност кон Бога за победата

1Нека се крене Бог, и да се распрснат непријателите Негови; нека се разбегаат пред лицето Негово оние што Го мразат.

2Како што димот исчезнува, така да исчезнат; како што восокот се топи од оган, така да загинат грешниците од лицето Божјо!

3А праведните да се развеселат, да се зарадуваат пред Бога и да Го прославуваат во радоста.

4Пејте Му на Бога, пејте Му на Неговото име; направете Му пат на Оној, Кој се движи по небото; името Му е Господ, и радувајте се пред Него.

5Татко на сираците и Заштитиник на вдовиците; Тој е Бог во Своето свето место.

6Бог им дава домови на напуштените, ги ослободува од окови затворениците, а непокорните остануваат да живеат во пеколна пустина.

7Боже, кога Ти излегуваше пред Твојот народ, кога чекореше по пустината,

8земјата се тресеше и небесата истураа дожд пред Бога, Бог на Синај – пред Бога, Бог Израелов.

9Изобилен дожд изли Ти, Боже, врз Твоето наследство, и кога тоа изнемоштуваше, Ти го поткрепуваше.

[10] Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.
[11] O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.
[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.
[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.
[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.
[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.
[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.
[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.
[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.
[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.
[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

[10]Стадата Твои живеат на неа; во Својата добрина, Боже, Ти се погрижи и за сиромасите.
[11]Господ дава наредба; голема е придружбата на известителите:
[12]цареви на армии бегаат ли бегаат, а жените по домовите пленот го делат.
[13]Додека вие почивавте меѓу стадата, крилјата на гулабицата заблескаа во сребро, а нејзините пердуви со злато.
[14]Кога Семоќниот ги разбиваше царевите, снег паѓаше на Селмун.
[15]Горо моќна, горо Башанска, горо со бројни врвови, горо Башанска!
[16]Зошто гледаш завидливо, горо со бројни врвови, кон гората што Бог ја посака за Свое пребивалиште, каде што Господ ќе престојува довека?
[17]Божјите коли се безброј – на илјада илјади; Господ на Синај, доаѓа во светилиштето.
[18]Ти се возвиси високо, плени плен, прими дарови од луѓето, дури и од противниците на Божјото пребивалиште таму.
[19]Нека е благословен Бог, Кој нè носи од ден во ден, Бог, нашето спасение.
[20]Нашиот Бог е Бог, Кој спасува; во власта на Господ е избавувањето од смртта.

[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

[23] para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

[24] Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

[25] Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

[26] Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

[27] Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

[28] Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

[29] oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[21]Но Бог ќе им ги скрши главите на непријателите Свои и влакнестото теме на оние што остануваат во своите гревови.

[22]Господ рече: од Башан ќе ги вратам, ќе ги извлечам од морските длабочини,

[23]за да ти се натопи ногата твоја и јазикот на твоите кучиња во крвта на непријателите.

[24]Го видов Твоето величествено доаѓање, Боже, доаѓањето на мојот Бог и Цар во светилиштето:

[25]напред одеа пејачите, а на крајот свирачите, а во средината – девојки со тимпани:

[26]„Во собранијата благословувајте Го Бога, Господа, вие, што сте од семето Израелово!“

[27]Таму беше Венијамин, најмладиот; кнезовите Judини – со своите чети, кнезовите Завулонови, кнезовите Нефталимови.

[28]Покажи ја Боже, силата Твоја, снагата Твоја, Боже, како што правеше со нас во минатото.

[29]Поради Твојот храм во Ерусалим, царевите ќе Ти принесуваат дарови.

[30]Скроти ги зверовите во мочуриштата, воловите со телињата на народите, згази ги под нозете оние кои се лакомат по почести, растури ги народите кои уживаат во војна.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[32] Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

[33] àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

[34] Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

[35] Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "Os lírios". De Davi

[1] Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

[2] Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

[3] Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

[4] São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

[5] Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

[31]Нека се донесе бронза од Египет, Етиопија брзо нека подаде раце кон Бога.

[32]Царства земни, пејте Му на Бога, славете Го Господа,

[33]Кој се вози на небо, на небесата исконски. И, ете, Тој го испраќа Својот глас, Својот силен глас.

[34]Подајте Му слава на Бога! Над Израел е Неговото велелепие, а силата Негова на облаците.

[35]Чудесен си Ти, Боже, во светоста Своја; Бог Израелов – Тој ќе му даде сила и крепост на Својот народ. Нека е благословен Бог!

Псалми 69

Слугата Господов е во голема неволја

[1]Спаси ме, Боже, зашто водите стигнаа до гушата моја!

[2]Потонав во длабока тиња, каде што нема дно; влегов во морска длабочина и бура ме потопи.

[3]Изнемоштев од викање; засипна грлото мое; попуштија очите мои, чекајќи Го мојот Бог.

[4]Оние, што ме мразат без причина, се намножија повеќе од косата на главата моја: непријателите мои, кои ме гонат неправедно, се засилија; она што не сум го зел, бараат да го вратам!

[5]Боже, Ти го знаеш моето безумие, и гревовите мои не се сокриени од Тебе.

[6] Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

[7] Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

[10] Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

[11] Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me trague a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[6]Да не се посрамат поради мене сите оние, што се надеваат на Тебе, Господи, Боже на силите. Да не се посрамат поради мене оние, кои Те бараат, Боже Израелов,

[7]зашто заради Тебе поднесувам исмејување, и срам го обзеде лицето мое.

[8]Туѓ станав за браќата свои, туѓинец за синовите на мајка ми моја.

[9]Бидејќи ревноста за Твојот дом ме изеде, и навредите на оние што Те хулат, паѓаат врз мене;

[10]и постам со душата своја, но и тоа ми го земаат за зло.

[11]Место облека облекувам вреќа; и со тоа им станав за приказ;

[12]против мене зборуваат оние што седат пред портите и пијаниците пеат за мене.

[13]Јас, пак, молитвата моја ја упатувам кон Тебе, Господи; во благопријатно време, Боже, со големата Своја милост услиши ме заради вистината на спасението од Тебе;

[14]изведи ме од калта за да не потонам; да се избавам од оние, кои ме мразат, а и од длабоките води;

[15]за да не ме потопи водниот вртеж, и длабината да не ме проголта, да не ја затвори над мене бездната својата уста.

[16]Услиши ме, Господи, зашто блага е Твојата милост; поради големата Твоја милосрдност погледај ме;

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.

[17]не одвраќај го лицето Свое од слугата Твој, зашто сум потиштен; услиши ме брзо;

[18]наклони се кон душата моја и искупи ја; поради моите непријатели, спаси ме.

[19]Зашто Ти го знаеш мојот подбив, мојот срам и моето засрамување: познати Ти се сите мои непријатели.

[20]Навредите ми го скршија срцето, Очаен сум, очекувајќи некој да ми се сожали, но го немаше, и да ме утеши некој; но не го најдов.

[21]И ми дадоа жолчка да јадам и кога зажеднев – со оцет ме напоија.

[22]Трпезата нивна нека им биде примка, гоштевањето – стапица;

[23]да им се помрачат очите, та да не гледаат, и бедрата нивни ослаби ги засекогаш;

[24]излиј го врз нив гневот Свој, и јароста на Твојот гнев нека ги обземе;

[25]домовите да им ги запустиш, и во шаторите нивни да не остане никој жив;

[26]зашто оној кого Ти го порази, тие го гонат, и со тоа ги умножија болките од раните мои.

[27]Притури вина врз вината нивна, за да не добијат прошка од Тебе.

[28]Нека бидат избришани од книгата на живите и да не бидат запишани меѓу праведните.

[29]Јас, пак, сум беден и страдам; нека дојде од Тебе, Боже, спасението за мене!

[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.

[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.

[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.

[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.

[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.

[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.

[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

[30]Ќе го славам името на мојот Бог со песна, ќе го возвеличувам во благодарност,

[31]и тоа ќе Му биде поугодно на Господ, отколку теле или јунец со рогови и со копита.

[32]Нека го видат тоа оние што страдаат и нека се зарадуваат. Нека ви живнат срцата вам, кои Го барате Бога,

[33]зашто Господ ги услишува сиромасите и не ги презира затворениците Свои.

[34]Нека Го слават небесата и земјата, морето и сè што живее во него;

[35]зашто Бог ќе го спаси Сион, ќе се изградат градови во Јудеја, и таму ќе ги наследат;

[36]и ќе се веселат таму оние што го сакаат името Негово.

Salmo 70

Petição por auxílio divino

Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

[1] Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[2] Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[3] Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[4] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

Псалми 70

Молитва за помош против непријатели

[1]Боже, дојди ми на помош; побрзај, Господи, да ми помогнеш.

[2]Нека поцрвенеат и нека се засрамат оние, што ја бараат душата моја! Нека се уплашат, нека се уплашат и засрамат оние, кои ми пожелуваат зло.

[3]Нека отстапат и нека се посрамат оние што ми викаат: „Аха! Аха!“

[4]Нека се зарадуваат и развеселат во Тебе сите, кои Те бараат, и кои Те сакаат Тебе, Боже, и кои сакаат спасение од Тебе, и нека велат: „Велик е Господ!“

[5] Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

[2] Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

[3] Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

[4] Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

[5] Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

[6] Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

[7] Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

[8] Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

[9] Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

[5]Јас, пак, сум беден и сиромав; помогни ми Боже, Ти си, Господи, помошник мој и избавител мој, не доцни!

Псалми 71

Молитва за милост Божја во староста

[1]Кај Тебе Господи, се засолнувам, не допуштај да бидам посрамен никогаш!

[2]Избави ме поради праведноста Своја и спаси ме; приклони го увото Свое кон мене и спаси ме.

[3]Биди ми карпа за мое прибежиште, изведи ме на место сигурно – зашто Ти си моја крепост и мое прибежиште.

[4]Боже мој, избави ме од рацете на грешникот, од рацете на престапникот и насилникот,

[5]зашто Ти си моја надеж, Господи, моја верба од младоста моја.

[6]За Тебе цврсто се држам од раѓањето мое; Ти си мој покровител од мајчината ми утроба; за Тебе вечно ќе пеам.

[7]За многумина бев како некое чудо, но Ти си мојот силен помошник.

[8]Полна ми е устата со пофалба, и со песна ја величам славата Твоја; и цел ден да пеам за Твоето велелепие.

[9]Не отфрлај ме на старост, кога ќе почне силата моја да исчезнува, не напуштај ме,

[10] Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,
[11] dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.
[12] Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.
[13] Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.
[14] Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

[15] A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

[16] Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

[17] Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.
[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[10]зашто непријателите мои зборуваат против мене; и оние, кои ја демнат душата моја, се договараат меѓу себе,
[11]велејќи: „Го остави Бог; гонете го и фатете го, зашто нема кој да го избави.“
[12]Боже мој, не оддалечувај се од мене; Боже мој, побрзај ми на помош!
[13]Да се посрамат и да исчезнат оние што ја клеветат душата моја; да поцрвенат и се засрамат оние, што ми сакаат зло.
[14]Јас, пак, секогаш ќе се надевам во Тебе и ќе Те славам сè повеќе.
[15]Устата моја ќе разгласува за Твоите праведни дела, и секој ден за делата на спасението од Тебе, зашто не им го знам бројот.
[16]Ќе влезам славејќи ги моќните дела на Господ Бог; ќе ја величам Твојата праведност – само Твојата.
[17]Боже, Ти ме поучуваше од младоста моја, и јас сè досега ги објавувам чудесата Твои.
[18]И во староста, кога ќе обелам, Боже, не напуштај ме, за да ја објавувам мишката Твоја, силата Твоја и правдата Твоја на сегашниот род и на идниот,
[19]силата Твоја и правдата Твоја, Боже, досега дури до вишното небо, преку која изврши големи дела, Боже. Кој е сличен на Тебе?

[20]Колку големи и тешки маки ми прати, но Ти пак ќе ме оживееш, и пак ќе ме изведеш од земните длабочини.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

[21]Ќе ми го зголемиш достоинството и пак ќе ме утешиш.

[22]И јас ќе ја славам на харфа Твојата верност, Боже мој; ќе Те воспевам на лира, Светецу Израелов!

[23]Ќе се радува устата моја, кога ќе Ти пеам, и душата моја, која си ја избавил.

[24]И јазикот мој секогаш ќе зборува за Твојата правда, кога ќе поцрвенеат и ќе се засрамат оние, кои ми пожелуваа зло.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

Псалми 72

Пофвала за големиот Цар и Неговото владеење

[1]Боже, дај му го на царот Својот праведен суд, а на царевиот син – Својата праведност,

[2]за да им суди со праведност на Твоите луѓе и на сиромасите Твои со праведен суд.

[3]Горите нека им донесат мир на луѓето, и ритчињата – праведност.

[4]Нека ги брани бедните меѓу луѓето, нека ги спаси синовите на сиромасите, а угнетувачот нека го понизи.

[5]Нека живее, додека постои сонцето и месечината – од род во род.

[6]Нека биде како дожд на ливада, како капки што наросуваат земја.

[7]Во Негово време нека се зацари правда, и нека има изобилен мир сè додека не ја снема месечината.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[8]И нека владее од море до море и од Реката до краиштата на Земјата.

[9]Пред Него нека паднат на колена жителите на пустината, и непријатели-те Негови нека ја лижат прашината;

[10]царевите на Тарсис и островјаните дарови нека му принесуваат; и царевите на Сава и Сева дарови нека му донесуваат.

[11]И нека Му се поклонуваат сите цареви; нека Му служат сите народи;

[12]зашто Тој избави беден кога вика и сиромав и беспомошен.

[13]Ќе го поштеди бедниот и сиромавиот и ќе го спаси животот на сиромасите;

[14]од угнетувања и насилства ќе ги избави душите нивни, бидејќи е скапо-цена нивната крв пред очите Негови.

[15]Нека поживее, па ќе Му даваат арабиско злато; и нека Му се молат непрестајно, секој ден нека Го благословуваат;

[16]Нека има на земјата жито во изобилство, до врвовите на горите; плодот Негов ќе се издига над Ливан, а во градовите луѓето нека се размножуваат како тревата по земјата,

[17]Неговото име нека биде вечно: нека Му трае славата сè додека постои Сон-цето; и во Него нека бидат благосло-вени сите земни племиња, а и сите на-роди нека Го сметаат за блажен.

[18]Нека е благословен Господ Бог, Бог Израелов, Кој единствен прави чудеса;

[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

[8] Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

[9] Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

[10] Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

[19]и нека е благословено Неговото славно име довека, и со славата Негова нека се исполни целата Земја! Амин и амин!

[20]Завршија молитвите на Давид, Јесеевиот син.

Псалми 73

ТРЕТА КНИГА

Вечна правда

[1]Колку е добар Бог кон Израел, кон оние што се со чисто срце!

[2]А нозете мои за малку не потклекнаа, за малку чекорите мои ќе станеа несигурни, –

[3]зашто им позавидев на беззакониците, гледајќи го напредокот на грешниците,

[4]зашто не страдаат, нивните тела се цврсти и јадри.

[5]Немаат маки како другите, човечки неволји не ги засегаат.

[6]Затоа горделивоста им е како веришка околу вратот, а насилството им е облека.

[7]Очите им се подуени од сало, а од срцата им се излеваат безумија.

[8]Се подбиваат и злобно зборуваат, се закануваат надмено со насилство.

[9]Ја креваат устата против небото, а јазикот нивен ја обиколува земјата.

[10]Затоа народот Мој по нив се залетува, и мана не им наоѓа.

[11] E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

[12] Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

[13] Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

[14] Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

[15] Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

[16] Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

[11]И вели: „Како ќе дознае Бог, и има ли знаење во Севишниот?“

[12]Ете, такви се грешниците, секогаш спокојни, богатство напластуваат.

[13]И си реков: зар залудо го чував чисто срцето свое и во невиност ги миев рацете свои?

[14]И се изложував на непријатности секој ден и на срам секое утро?

[15]Но ако речев: ќе расудувам и јас така, – тогаш ќе го изневерев родот на Твоите синови.

[16]И сакав тоа да го разберам, но тоа беше тешко за мене,

[17]сè додека не влегов во Божјото светилиште и не го разбрав нивниот крај.

[18]Навистина, си ги поставил на лизгаво место, на пропаст ги соборуваш!

[19]Како пропаднаа, како ненадејно исчезнаа и загинаа однесени од ужасот!

[20]Како што човек го презира сонот кога ќе се разбуди, така, Ти, Господи, ќе ги презреш нив, кога ќе се разбудат!

[21]Кога душата ми беше огорчена, кога се јадосував однатре,

[22]безумен бев и не разбирав, како добиче бев пред Тебе.

[23]Но јас сум секогаш со Тебе: Ти ми ја придржуваш десницата моја,

[24]ме водиш со советот Свој и ќе ме примиш во Твојата слава.

[25]Кого Го имам јас на небото освен Тебе? А кога сум со Тебе на земјата ништо друго не барам.

[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

[3] Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

[4] Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

[5] Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

[6] e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

[26]Може да изнемошти срцето мое и телото мое; но Бог е сила на срцето мое и наследството мое.

[27]Зашто, ете, оние, што се оддалечуваат од Тебе, пропаѓаат; Ти го истребуваш секого, кој отстапува од Тебе.

[28]А мене ми е добро да сум до Бога, на Господ ја полагам надежта моја, за да ги раскажувам сите дела Твои.

Псалми 74

Молба за помош

[1]Зошто, Боже, нѐ отфрли засекогаш? Зошто гневот Твој се разгоре на овците од Твоето пасиште?

[2]Сети се на Твојот народ, кого уште од порано го придоби, ги избави со жезолот како наследство Твое, и на гората Сионска, на која Ти се насели!

[3]Зачекори кон вечните урнатини, непријателот уништи сѐ во светилиштето Твое.

[4]Твоите непријатели викаа во Твоето Собрание, поставија свои знаци таму.

[5]Мафтаа и кршеа со секири кај горниот влез,

[6]со секира и дрвен чекан ги искршија дрвените резби;

[7]го запалија со оган Твоето светилиште, го осквернија местото, на кое името Твое престојува, до земја го разурнаа.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

[8]Рекоа во срцата свои: „Ајде докрај да ги истребиме!“ И ги изгореа сите Божји светилишта во земјата.

[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

[9]Знаците свои не ги гледаме, нема повеќе ни пророк, и никој од нас не знае, до кога?

[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

[10]До кога, Боже, ќе се гордее над нас непријателот? Вечно ли противникот ќе го презира името Твое?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[11]Зошто ја повлекуваш раката Своја и десницата Своја во пазувите Свои ја криеш?

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[12]Но Бог, Царот мој е уште од пред вековите, Тој приготвува спасение среде Земјата!

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[13]Боже, со силата Своја Ти го расече морето и ги сотре главите на водните страшила.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[14]Ти му ја здроби главата на Левијатанот и им ја даде како храна на пустинските животни.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[15]Ти ги отвори изворите и потоците, ти ги исуши реките непресушни.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[16]Твој е денот и Твоја е ноќта: Ти ги постави светилата и сонцето;

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[17]Ти ги создаде сите граници на Земјата, летото и пролетта Ти ги определи.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[18]Сети се сепак на ова; непријателот Го навреди Господа; луѓе безумни го презираат Твоето име.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[19]Не предавај ја на ѕверовите душата на Својата грлица; не заборавај ги засекогаш душите на сиромасите Твои.

[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.

[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

[20]Погледај на Својот завет, зашто сите мрачни домови по земјата се исполнија со беззаконици;

[21]Да не се врати посрамен потиснатиот; сиромавиот и бедниот нека го прославуваат Твоето име.

[22]Стани Боже, според правдата Своја пресуди; сети се како секој ден Те хули безбожникот.

[23]Не заборавај ја викотницата на Твоите непријатели, буната на оние што Те мразат, која постојано се крева против Тебе.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.

[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.

[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.

[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[8] Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele

Псалми 75

Благодарност кон Бога за судот над гордите

[1]Те фалиме Тебе, Боже, Те фалиме, името Твое е близу. Луѓето ги разгласуваат твоите чудесни дела!

[2]Кога ќе дојде време, ќе судам според правда.

[3]Кога се заниша Земјата и сите, што живеат на неа, Јас ги зацврстив столбовите нејзини.

[4]Им велам на дрските: не бидете дрски! И на грешниците: не дигајте рог,

[5]не кревајте го високо вашиот рог, не говорете дрско,

[6]зашто издигањето не доаѓа ни од исток, ни од запад, ниту, пак, од пустината;

[7]но Бог е судија: едни унижува, а други возвисува.

[8]Зашто чашата е во раката на Господ, со вино пенливо, промешано, Тој налева

dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

[9] Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.

[10] Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.

[2] Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

[3] Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

[4] Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

[5] Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

[6] Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

[7] Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?

[8] Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,

[9] ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

[10] Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

[11] Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

од неа и до талог ќе го испијат сите грешници на земјата!

[9]Јас, пак, вечно ќе се радувам, ќе Му пеам на Јакововиот Бог,

[10]ќе им ги скршам роговите на сите грешници, а рогот на праведните ќе се возвиси.

Псалми 76

Големо е името на Бога во Израел

[1]Познат е Бог во Јудеја; големо е Неговото име во Израел.

[2]Во Шалем е Неговото место, а Неговото живеалиште – на Сион.

[3]Таму Тој ја порази силата на стрелите, штитот и мечот и војната.

[4]Посветол си од светлината, повеличествен од древните гори!

[5]Се збркаа сите што беа со храбро срце; заспаа и им папсаа рацете.

[6]Од Твојата закана, Боже Јаковов, се скаменија и коњаниците и коњите.

[7]Ти си страшен, и кој ќе опстане пред Тебе, кога ќе се крене Твојот гнев!?

[8]Од небесата се чу глас дека ќе судиш; Земјата се уплаши и занеме,

[9]кога Бог стана да суди, за да ги спаси сите угнетени по Земјата,

[10]зашто и преку човековиот бес Ти ќе се прославиш, а и остатокот од нив ќе Те прославува.

[11]Заветувајте се на Господ, вашиот Бог, и исполнувајте ги заветите; сите, што

[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.
[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.
[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.
[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.
[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.
[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.
[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?
[8] Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?
[9] Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?
[10] Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimо.
[11] Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.

сте околу Него, принесувајте дарови, на Страшниот,
[12]Кој ги скротува духовите на кнезовите, од Кој се плашат и земните цареви.

Псалми 77

Утеха поради милоста на Бога која порано Му ја укажуваше на Својот народ

[1]Со гласот свој викам кон Бога, со гласот свој кон Бога, за да ме чуе.
[2]Во денот на тагата моја Го барам Бога ноќе, со издигнати раце кон Него неуморно; но душата моја не може да се утеши.
[3]Го спомнувам Бога и воздивнувам, размислувам и духот мој малаксува.
[4]Будни се очите мои, се вознемирив и не можам да говорам.
[5]Размислував за дамнешните дни, и се сетив за старите години.
[6]Размислував ноќе со срцето свое, а духот мој ме испитуваше;
[7]зар Господ засекогаш отфрла и не сака ли повеќе да биде благонаклонет,
[8]или засекогаш престанала Неговата милост, и Неговите ветувања се пресекле за сите родови?
[9]Зар Господ заборавил на штедроста Своја? Зар во гневот Свој ќе го затвори Своето милосрдие?
[10]Па си реков: „Ова е мојата болка: десницата на Севишниот се изменила.“
[11]Ќе си спомнам за делата на Господ; ќе се потсетам на дамнешните чудесни дела;

[12] Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.
[13] O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?
[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.
[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.
[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.
[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.

[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.
[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo

Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

[2] Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.

[12]ќе ги разгледувам сите Твои дела и ќе мислам на Твоите моќни дела.
[13]Боже, Твојот пат е свет. Кој бог е толку голем, како нашиот Бог!?

[14]Ти си Бог, Кој прави чудеса; Ти ја покажа силата Своја меѓу народите;

[15]Ти со мишката Своја го избави Твојот народ, синовите на Јаков и на Јосиф.
[16]Те видоа, Боже, водите, Те видоа водите и се разбрануваа, и безднините затреперea.

[17]Од облаците се излеа вода, загрмеа небесата зашто стрелите Твои пролетуваа.

[18]Татнежот на Твојот гром се разнесуваше низ виорот; светкавици ја осветлуваа вселената; Земјата трепереше и се тресеше.
[19]Твојот пат водеше низ морето, Твоите патеки преку моќните води, но Твоите траги не се познаваа.
[20]Ти ги водеше како стадо луѓето Твои преку раката на Мојсеј и Арон.

Псалми 78

Верноста Божја во водењето на неговиот непослушен народ

[1]Слушни ги народе мој поуките мои, нека чуе увото ваше што зборува устата моја.
[2]Ја отворам устата своја со парабола и ќе зборувам за непознатите работи од старо време,

[3] O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,
[4] não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.
[5] Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,
[6] a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;
[7] para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;
[8] e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.
[9] Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.
[10] Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;
[11] esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.
[12] Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.
[13] Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.

[3]работи што ги чувме и дознавме и што ни раскажуваа татковците наши,
[4]нема да ги криеме од нивните деца, на идниот род ќе му раскажуваме за славата на Господ и силата Негова, и чудесата Негови што Тој ги изврши.
[5]Тој подигна сведоштво во Јаков и положи закон во Израел, и им заповеда на татковците наши сето тоа да им го објават на децата свои,
[6]за да знае идниот род, децата, што ќе се родат, та и тие во свое време да им раскажуваат на своите деца,
[7]да ги полагаат надежите свои во Бога, да не ги заборавaат делата Божји, да ги чуваат Неговите заповеди
[8]и да не бидат како татковците нивни – род тврдоглав и бунтовен, непостојан по срце и не Му остана верен на Бога со духот свој.
[9]Синовите Ефремови, вооружени, стрелајќи со лакови, отстапија во денот на битката:
[10]тие не го запазија заветот на Бога и не сакаа да одат по Неговиот закон.
[11]Ги заборавија Неговите добрини и чудеса, што им ги беше покажал,
[12]чудесата што пред очите на нивните татковци ги направи во египетската земја, во полињата на Цоан;
[13]го раздвои морето и ги преведе преку него, и ги постави водите како насип;

[14] Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.
[15] No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.
[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.
[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.
[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.
[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?
[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?
[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;
[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.
[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;
[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.
[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.
[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.

[14]дење ги водеше со облак, а по цела ноќ – со огнена светлина;
[15]разби карпа во пустината и ги напои како од голема бездна.
[16]Од карпата изведе вода, и води потекоа како реки.
[17]Но тие продолжуваа и понатаму да грешат пред Него и да Го огорчуваат Севишниот во пустината:
[18]Го искушуваа Бога со срцето свое, барајќи храна за своето лакомство,
[19]па Го нападнаа Бога, велејќи „Може ли Бог да приготви трпеза во пустина?“
[20]Ете, Тој удри во карпа – и бликнаа води, потекоа потоци. Може ли Тој да му даде и леб, може ли да му приготви месо на Својот народ?
[21]Поради ова што го чу, Господ се разгневи и пламна во гнев, и оган се разгоре против Јаков и гнев се крена против Израел,
[22]затоа што не поверуваа во Бога и не се надеваа на спасението во Него.
[23]Тој им заповеда на облаците одозгора и се отворија вратите на небесата,
[24]па им истури дожд од мана да јадат, и им даде леб небесен.
[25]Леб ангелски јадеше човекот: Тој им испрати храна до наситување.
[26]Го раздвижи од небото јужниот ветар и со силата Своја го дотера југо-западниот ветар,

27 Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.

27па ги обложи со месо како со прав и со птици пернати како со песок морски:

28 Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.

28ги нафрла среде нивниот табор, околу нивните живеалишта,

29 Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

29и тие јадеа и се заситија: и тоа што го сакаа, им го даде.

30 Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

30Но уште не беше минала нивната желба, и храната уште им беше во устата нивна,

31 quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

31а гневот Божји дојде врз нив, ги уби нивните најсилни и израелските момчиња ги погуби.

32 Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.

32При сето тоа тие продолжуваа да грешат и не поверуваа во чудесата Негови.

33 Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.

33И така им минеа дните нивни попусто и годините нивни во ужас.

34 Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.

34Кога ги убиваше, тогаш Го бараа, се обраќаа и прибегнуваа кон Бога,

35 Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.

35и се сеќаваа дека Бог е нивен помошник и дека Севишниот Бог е нивен избавител.

36 Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.

36Но со устата своја Го мамеа, со јазикот свој лажеа пред Него;

37 Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.

37срцето нивно не Му беше наполно верно, и тие не беа цврсти во заветот Негов.

38 Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

38Но Тој, Милостивиот, им го простуваше гревот и не ги истребуваше, многупати ја отстрануваше јароста

Своја и не го разгоруваше сиот Свој гнев:

[39] Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

[39]Тој ќе си спомнеше дека се тие тело и здив што оди и не се враќа.

[40] Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

[40]Колкупати Го беа огорчувале во пустината и Го беа разгневувале во безводната земја!

[41] Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.

[41]И отстапуваа и одново Го искушуваа Бога и Го раздразнуваа Светецот Израелов;

[42] Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;

[42]не се сеќаваа на Неговата рака, ни на денот кога Тој ги избави од непријателот;

[43] de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;

[43]кога ги покажа во Египет Своите знаци и во полињата на Цоан – Своите чудеса;

[44] e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.

[44]и ги претвори реките нивни и потоците нивни во крв, за да не можат да пијат;

[45] Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.

[45]испрати на нив бубачки да ги боцкаат и жаби да ги уништат;

[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.

[46]житото нивно го предаде на гасеници и трудот нивен на скакулци;

[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.

[47]лозјата им ги исчука со град и смоквите нивни – со слана.

[48] Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.

[48]И добитокот нивен го уништи со град, а имотот нивен – со оган;

[49] Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.

[49]го испрати врз нив гневот на јароста Своја, јарост, и гнев, и маки – одред зли ангели;

[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.

[50]го отвори патот на Својот гнев, не ги поштеди од смрт ни душите нивни и добитокот нивен го предаде на помор;

[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.

[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.

[53] Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.

[54] Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.

[55] Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.

[56] Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.

[57] Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.

[58] Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

[59] Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

[60] Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.

[51]уништи сè што беше првородено во Египет, првините од нивниот труд во шаторите на Хам.

[52]Тогаш го поведе Својот народ како овци, и ги водеше како стадо преку пус-тината:

[53]ги водеше сигурно, и тие не се упла-шија; непријателите нивни ги покри морето –

[54]и Ги воведе во светата Своја гора, онаа, која десницата Негова ја беше придобила;

[55]и ги изгони од пред лицето нивно народите, а земјата им ја раздели со ждрепка во нивно наследство, и ги на-сели израелските колена во полињата нивни.

[56]Но тие Го искушуваа и Го огорчуваа Бога Севишниот и не ги пазеа наредбите Негови.

[57]Отстапија и се оттргнаа како тат-ковците нивни, се претворија во искривен лак.

[58]Го разгневуваа на ридовите свои и со своите идоли Го раздразнуваа.

[59]Бог го чу тоа, се разгневи многу, го отфрли Израел;

[60]ја отфрли скинијата во Силом, во која се всели Тој меѓу луѓето;

[61]и ја предаде во ропство нивната кре-пост и убавината нивна во рацете на непријателот;

62 Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.

63 O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.

64 Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.

65 Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;

66 fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.

67 Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.

68 Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.

69 E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.

70 Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;

71 tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.

72 E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

62па го предаде Својот народ на меч и се разгневи на Своето наследство.

63Момчињата нивни оган ги голташе, и за девојките нивни немаше свадбени песни;

64свештениците нивни паѓаа од меч, и вдовиците нивни не беа оплакувани.

65Тогаш се разбуди Господ како од сон, како јунак од вино совладан,

66и ги порази непријателите Свои од зад грб и ги предаде на вечен срам.

67И го отфрли Јосифовиот шатор и не го избра коленото Ефремово,

68туку го избра коленото Јудино, горите Сион, која ја возљуби.

69И изгради светилиште Свое како небото и како Земјата го утврди засекогаш,

70и го избра Давид, својот слуга, го зеде од овчите стада,

71и од овците што се јагнат го доведе за да го пасе народот Негов, Јаков и Израел, наследството Негово.

72И Тој ги пасеше со чисто срце и ги водеше со Својата мудра рака.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos

Salmo de Asafe

1 Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.

Псалми 79

Плач по разорениот Ерусалим

1Боже, незнабошците дојдоа во Твоето наследство, го осквернија светиот Твој храм, Ерусалим го претворија во урнатини.

[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.

[2]Мртвите тела на Твоите слуги им ги дадоа како храна на птиците небески, а телата на Твоите светии – на земните ѕверови;

[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

[3]ја пролија нивната крв како вода околу Ерусалим, и немаше кој да ги погребе.

[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[4]Станавме за потсмев на соседите наши, срам и подбив за оние што се околу нас;

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[5]До кога, Господи, ќе се разгневуваш постојано, до кога ќе гори љубомората Твоја како оган?

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

[6]Излеј го гневот Свој врз народите што не Те познаваат, и врз царствата, кои не го призиваат името Твое,

[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[7]зашто тие го испојадоа Јакова и местото негово го опустошија.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[8]Не спомнувај ги нашите поранешни беззаконија, туку побрзај да нè пресретнеш со Својата милосрдност, зашто многу сме понижени.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[9]Помогни ни, Боже, Спасителе наш, поради славата на името Твое, избави нè и очисти нè од гревовите наши заради името Твое!

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[10]Зошто незнабошците да велат: „Каде е нивниот Бог?“ Барем пред очите наши да ја видиме одмаздата над незнабошците за пролеаната крв на Твоите слуги.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[11]Да дојде пред Тебе офкањето на окованите; со силата на Твојата мишка зачувај ги синовите осудени на смрт.

12 Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.
13 Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Testemunho de Asafe. Salmo

1 Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

2 Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

3 Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.
4 Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?
5 Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.
6 Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

7 Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

8 Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

12Седумкратно врати ги во пазувите на нашите соседи хулењата, со кои Те хулеа Тебе, Господи.
13А ние, пак, народот Твој и овци од Твоето пасиште, вечно ќе Те славиме и од род во род ќе разгласуваме за Тебе похвала.

Псалми 80

Молитва за Господ да го одржи народот израелски

1Пастиру Израелов, послушај! Ти, Кој го водиш Јосиф како стадо, Кој седиш на херувимите, заблескај!

2Пред Ефрем, Венијамин и Манасија издигни ја силата Своја и дојди да нè спасиш.

3Боже, поврати нè; нека светне лицето Твое, и ние ќе се спасиме!
4Господи, Боже на силите, до кога ќе бидеш гневен на молитвата од слугите Твои?
5Ќе ги храниш ли со леб од солзи, и напојуваш со солзи изобилно?
6Нè направи показ за кавги меѓу нашите соседи, и нашите непријатели ни се смеат.
7Господи, Боже на силите, поврати нè! Нека светне лицето Твое, и ние ќе се спасиме!
8Ти ја пренесе од Египет лозата, ги изгони народите и ја посади;

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Asafe

[9]исчисти за неа место, и ги зацврсти корењата нејзини, и таа ја исполни земјата.

[10]Горите се покрија од сенката нејзина, и гранките ѝ се како кедрови моќни;

[11]таа пушти гранки до морето и ластари до реката.

[12]Зошто ја сруши нејзината ограда, па да ја берат сите, што минуваат по патот?

[13]Горскиот вепар ја подгризува, и полската зверка ја јаде.

[14]Боже на силите! Сврти се, погледај од небесата и види го и посети го ова лозје;

[15]и утврди го она што го посади десницата Твоја; погледај и на синот, што си го одгледал за Себе.

[16]Тоа е со оган обгорено и раскопано; од страв пред Твоето лице нека пропаднат!

[17]Твојата десница нека биде над човекот на Твојата десница, синот, кого си го одгледал за Себе.

[18]А ние нема да отстапиме од Тебе; оживеј нѐ, и ние ќе го призиваме Твоето име.

[19]Господи, Боже на силите, поврати нѐ; нека свети лицето Твое, и ние ќе се спасиме!

Псалми 81

Вистинско празнување

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.
[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.
[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.
[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.
[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.
[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.
[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.
[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!
[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.
[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.
[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.
[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.
[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[1]Радувајте се во Бога, нашата Сила, воскликнете кон Бога Јаковов;
[2]запејте песна, удрете во тимпан, на милозвучна лира со харфа;
[3]затрубете со труба во новомесечје, во определено време, во денот на вашиот празник,
[4]зашто тоа е закон за Израел, наредба од Бог Јаковов.
[5]Тој го установи тоа како сведоштво за Јосиф, кога тој излезе од египетската земја, каде што чу јазик што не го знаеше:
[6]„Јас го симнав товарот од рамениците негови, и му ги ослободив рацете негови од кошницата.
[7]Во маката своја ти Ме повика, и Јас те избавив; при гром те чув, кај водите на Мерива те испитав.
[8]Чуј, народе Мој, и Јас ќе ти посведочам, ако Ме послушаш, Израеле!
[9]Да немаш друг бог и да не му се поклонуваш на друг земен бог!
[10]Јас сум Господ, Бог твој, Кој те изведе од египетската земја; отвори ја устата своја, и Јас ќе ја наполнам.
[11]Но Мојот народ не го послуша гласот Мој, Израел не Ми се покори;
[12]затоа Јас ги оставив на нивните закоравени срца; нека одат по мислите свои.
[13]О, да беше Ме послушал Мојот народ и Израел да одеше по Моите патишта!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Salmo 83

[14]Веднаш ќе ги покорев нивните непријатели и ќе ја свртев раката Своја против оние што го оскрбуваа.

[15]Оние, што Го мразат Господа, би ползеле до Него, и нивниот крај би бил запечатен засекогаш;

[16]А Мојот народ ќе го хранев со најдобра пченица и ќе ги наситував со мед пештерски.“

Псалми 82

Господ им се заканува на неправедните судии

[1]Бог застана во собранието на „боговите“; меѓу „боговите“ изрече суд:

[2]До кога ќе судите неправедно и спрема нечестивите ќе покажувате пристрасност?

[3]Бидете праведни кон сирак и беден, праведен и сиромав;

[4]ослободувајте го сиромавиот и бедниот од рацете на нечестивите.

[5]Не знаат, не разбираат, во темнина одат; сите земни основи се разнишаа,

[6]Јас реков: „Вие сте богови, вие сте сите синови на Севишниот;

[7]но вие ќе умрете како и сите луѓе, и ќе паѓате како секој кнез.“

[8]Стани, Боже, суди ѝ на Земјата, зашто Твои се сите народи.

Псалми 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,

[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;

[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.

[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;

[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.

[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.

[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.

[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,

Молитва за помош против непријателите на Израел

[1]Не премолчувај, не оглушувај се и не мирувај, Боже!

[2]Зашто ете Твоите непријатели вреват, а оние што Те мразат, кренаа глава;

[3]против Твојот народ зло наумија и се советуваат против Твоите приврзаници;

[4]рекоа: „Да одиме и да го истребиме меѓу народите, па да не се спомнува повеќе името Израел!“

[5]Се договорија еднодушно, склучија против Тебе сојуз;

[6]шаторите на Едом и Јишмаелците, на Моав и Агарјаните;

[7]Гевал, Амон, Амалик и Филистејците со оние што живеат во Тир,

[8]бидејќи и Ашур се придружи кон нив, па станаа помош за синовите Лотови.

[9]Направи им го истото, како што им направи на Мидјаните, како и на Сисе-ра, како и на Јавин кај потокот Кишон,

[10]кои беа истребени во Ен-Дор и станаа ѓубриво за земјата.

[11]Постапи со нив, со нивните кнезови, како со Орев и Зев и со сите нивни кнезови, како со Зевеја и Салмана,

[12]бидејќи рекоа: „Да го присвоиме за себе светилиштето Божјо!“

[13]Боже мој, заповедај да станат како виор и како плева пред ветар;

[14]како оган што изгорува дубрави, и како пламен што запалува гори,

[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.

[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.

[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.

[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

[15]така и Ти подгони ги со Својот виор, застраши ги со Својот гнев!

[16]Исполни ги лицата нивни со бесчестие, па да го побараат името Твое, Господи!

[17]Да се засрамат и да се збунат засекогаш, да се посрамат и да загинат,

[18]и да познаат дека Ти си Тој, чие име е Господ и дека Ти си единствен Севишен над целата Земја.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!

[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!

[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,

[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

Псалми 84

Копнеж за светилиште

[1]Колку се мили Твоите живеалишта, Господи на силите!

[2]Копнее душата моја, сакајќи да е во Господовите дворови; срцето мое и телото мое со радост се стремат кон живиот Бог.

[3]И птичката си наоѓа живеалиште, и ластовичката гнездо, каде што ќе ги положи пилињата свои, при олтарите Твои, Господи на силите, царе мој и Боже мој!

[4]Блажени се оние, кои живеат во домот Твој; тие постојано Те фалат.

[5]Блажен е оној човек, кој заштита бара кај Тебе и во чие срце се патиштата Твои.

[6]Преминувајќи ја Сушната Долина, тие ја претвораат во извори, и дожд ја покрива со вирови;

[7]минуваат од сила во сила, додека не Го видат Бога, на Сион.

[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

[10] Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

[11] Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

[12] Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

[2] Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

[8]Господи, Боже на силите, услиши ја молитвата моја, послушај, Боже Јаковов!

[9]Боже, заштитнику наш, погледај и види го лицето на твојот помазаник!

[10]Зашто еден ден во Твоите дворови е подобар отколку – илјада дни надвор. Повеќе би сакал да стојам на прагот пред Божјиот дом, отколку да живеам во шаторите на нечестието.

[11]Бидејќи Господ Бог е сонце и штит, Тој дава благодат и слава; Господ не ги лишува од блага оние, што одат непорочно.

[12]Господи на силите, блажен е оној човек, кој се надева во Тебе!

Псалми 85

Молба Господ пак да го благослови народот спрема кого порано бил милостив

[1]Господи, Ти омиле земјата Твоја, го врати од пленство Јаков.

[2]Ти им ги прости беззаконијата на Твоите луѓе, ги покри сите нивни гревови,

[3]го смири сиот Свој гнев, ја ублажи јароста на гневот Свој.

[4]Поврати нè, Боже, спасение наше, и одврати ја Твојата јарост од нас.

[5]Зар вечно ќе се гневиш на нас, или ќе го протегаш гневот Свој од род во род?

[6]Нема ли, Боже, да се повратиш, и пак да нè оживееш, и луѓето Твои да се зарадуваат во Тебе?

[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.

[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.

[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.

[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

Salmo 86

Súplica e confiança
Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.

[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.

[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.

[7]Покажи ни ја, Господи, Твојата милост, и подари ни спасение.

[8]Ќе чујам што ќе ми рече Господ Бог, зашто Тој ќе зборува за мир на Својот народ и на Своите светии, и на оние што со срцето свое Му се обраќаат Нему.

[9]Да, спасението од Него е блиску до оние, кои се бојат од Него, за да ја насели славата своја во нашата земја.

[10]Милоста и вистината ќе се сретнат, праведноста и мирот ќе се целиваат.

[11]Верноста ќе изникне од земјата, а праведноста ќе се појави од небото;

[12]Зашто Господ ќе даде добро и нашата земја ќе го даде својот плод;

[13]праведноста ќе оди пред Него и на патот ќе ги става стапките свои.

Псалми 86

Молитва во голема неволја

[1]Приклони го, Господи, увото Свое и услиши ја молитвата моја, зашто сум беден и сиромав.

[2]Зачувај ја душата моја, зашто сум посветен на Тебе; спаси го слугата Твој, Боже мој, кој се надева во Тебе.

[3]Помилуј ме, Господи, зашто кон Тебе викам секој ден.

[4]Развесели ја душата на Твојот слуга, зашто кон Тебе, Господи, ја издигам душата своја;

[5]зашто Ти, Господи, си добар, кроток и многумилостив кон сите, кои Те повикуваат.

[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.

[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.

[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.

[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.

[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.

[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.

[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.

[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.

[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me

[6]Чуј ја, Господи, мојата молитва и послушај го гласот на молбата моја.

[7]Во денот на мојата мака повикав кон Тебе, и Ти ме чу.

[8]Меѓу боговите нема таков каков што си Ти, Господи, и нема дела како Твоите.

[9]Сите народи што си ги создал Ти, ќе дојдат и ќе се поклонат пред Тебе, Господи, и ќе го прославуваат името Твое,

[10]зашто Ти си велик и правиш чудеса, – Ти си Бог единствен!

[11]Упати ме, Господи, кон Твојот пат, и јас ќе одам во Твојата вистина; и дај ми непоколебливо срце, за да го почитувам името Твое.

[12]Ќе Те славам, Господи, Боже мој, од сè срце и вечно ќе го прославувам името Твое,

[13]зашто Твојата милост кон мене е голема: Ти ја спаси душата моја од адските длабини.

[14]Боже, законопрестапниците станаа против мене, и многуте насилници ја бараат душата моја: тие Те немаат Тебе пред себе.

[15]Но Ти, Боже, Кој си штедар и милостив, долготрпелив, многумилостив и верен,

[16]погледни на мене и помилуј ме; дај му ја Твојата сила на слугата Свој и спаси го синот на слугинката Твоја;

[17]покажи со мене чудо за добро, па да видат оние, што ме мразат, и да се за-

aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,
[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.
[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

[5] E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.
[6] O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.
[7] Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

[1] Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

[2] Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

[3] Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

срамат, зашто Ти, Господи, ми помогна и ме утеши.

Псалми 87

Се слави Сион затоа што обратил незнабошци

[1]Основите Негови се горите свети.
[2]Господ ги сака портите Сионски повеќе од сите населби на Јаков.
[3]Граде Божји, преславно се зборува за тебе.
[4]„Ќе ги спомнам меѓу оние кои ме знаат, Рахав и Вавилон; и Филистејците, и Тир, и луѓето од Етиопија, и тие се родија таму.“
[5]А за Сион ќе речат: тој и тој човек се роди во него, и Самиот Севишен го зацврсти.
[6]Кога ќе се пребројуваат народите, Господ ќе напише: овие се родија овде.

[7]Оние што пеат се радуваат; пеат и велат – сите наши извори се во Тебе.

Псалми 88

Молитва во тешко искушение и во смртна опасност

[1]Господи, Боже на моето спасение, дење Те повикувам и ноќе сум пред Тебе:
[2]за да дојде пред Тебе молитвата моја, приклони го увото Свое кон молбата моја, Господи,
[3]зашто душата моја е полна со јад и животот ми се приближи до адот.

[4] Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

[5] atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

[6] Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

[7] Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

[8] Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

[9] Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

[10] Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?

[11] Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?

[12] Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?

[13] Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.

[14] Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?

[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.

[4]Се изедначив со оние што слегуваат во гроб; станав како немоќен човек,

[5]како фрлени и ранети што лежат во гроб, за кои Ти веќе не се сеќаваш; тие се оттурнати од Твојата рака.

[6]Ме положи во подземен ров, во мрак и во смртна сенка.

[7]Ја истури врз мене Твојата јарост, и со сите Свои бранови ме поразуваш.

[8]Ти ги оддалечи од мене моите познати, ме направи одвратен за нив; затворен сум и не можам да излезам.

[9]Очите мои ослабеа од тага: цел ден викам кон Тебе, Господи, ги протегам рацете кон Тебе.

[10]Зар за мртовци ќе правиш чуда? Зар сенките ќе се кренат и ќе Те слават?

[11]Зар во гроб некој ќе кажува за Твојата милост и за Твојата вистина – во местото на распаѓањето?

[12]Зар во темнината ќе ги објавуваат Твоите чудеса, и во земјата на заборавот – Твојата правда?

[13]Но јас повикав кон Тебе, Господи, и наутро молитвата моја доаѓа пред Тебе.

[14]Зошто, Господи, ја оттурнуваш душата моја и го одвраќаш лицето Свое од мене?

[15]Јас сум несреќен и од раната младост се мачам; страдам во ужас и очаен сум.

[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.

[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.

[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

[16]Над мене се надви Твојата јарост, Твоите заплашувања наполно ме скршија.

[17]Секој ден ме опкружуваат како вода: од сите страни ме опседнуваат.

[18]Ти го оддалечи од мене ближниот и пријателот; мракот ми е единствен другар.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta
1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.

[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:

[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

Псалми 89

Утеха за Давидовиот дом во дадениот завет од Бога

[1]Милоста Твоја, Господи, вечно ќе ја воспевам, од род во род ќе ја разгласувам со устата своја Твојата вистина.

[2]Зашто рече: милоста е за вечност установена, а на небото Ти ја утврди Твојата верност.

[3]„Јас поставив завет со Моите избраници, му се заколнав на Мојот слуга Давид:

[4]за вечност ќе го одржувам твоето потомство, од род во род и ќе го утврдувам твојот престол.“

[5]И небото ќе ги прославува, Господи, Твоите чудесни дела и Твојата вистина во собранијата на светиите.

[6]Зашто, кој на облаците ќе се споредува со Господ и кој од синовите Божји ќе се изедначи со Господ?

[7]Во соборот на светиите Бога Го прославуваат; велик е и страшен за сите што се околу Него.

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[8]Господи, Боже на силите, кој е моќен како Тебе? Силен си Ти, Господи, и верноста Твоја Те опкружува.

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[9]Ти управуваш со силата на морето и силните бранови негови Ти ги скротуваш.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[10]Ти го скрши Рахав како труп, со Твојата крепка рака ги распрсна непријателите Свои.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[11]Твои се небесата и Твоја е Земјата; вселената и она што ја исполнува, Ти си ги основал.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[12]Север и југ Ти си ги создал; Тавор и Ермон за Твоето име се радуваат.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[13]Силна е Твојата мишка, цврста е раката Твоја, високо е издигната десницата Твоја!

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[14]Праведноста и правдата се основа на Твојот престол; милоста и верноста одат пред Твоето лице.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

[15]Блажени се луѓето што го познаваат трубниот глас. Тие одат во светлината на Твоето лице, Господи;

[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

[16]за Твоето име се радуваат цел ден и со Твојата праведност се возвишуваат,

[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

[17]зашто Ти си похвала на силите нивни и со Твоето благоволение се издига нашиот рог,

[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[18]бидејќи нашата заштита доаѓа од Господ и од светецот Израелов, нашиот Цар.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[19]Некогаш Ти си им зборувал на Твоите верни во видение и си рекол: „Јас му дадов помош на силниот, го издигнав избраникот меѓу Мојот народ.

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

[20]Го најдов Мојот слуга Давид; со своето свето масло го помазав.

[21]Раката Моја ќе остане со него, и мишката Моја ќе го закрепнува.

[22]Непријателот не ќе може ништо да му направи, и синот на беззаконието нема да го собори.

[23]Ќе ги уништам пред него непријателите негови и ќе ги победам оние што го мразат.

[24]И Мојата верност и Мојата милост се со него, и преку Моето име ќе се возвишува неговиот рог.

[25]И ќе ја положам над морето раката негова, и над реките – десницата негова.

[26]Тој ќе ме повикува: Ти си мој Отец, мој Бог и крепост на моето спасение.

[27]И Јас ќе го направам првороден син, повисоко од земните цареви,

[28]засекогаш ќе му ја зачувам Мојата милост и Мојот завет со него ќе биде верен.

[29]И ќе го продолжам засекогаш неговото потомство и неговиот престол, – колку деновите на небото.

[30]Ако синовите негови го остават Мојот закон и не одат по Моите заповеди;

[31]ако ги нарушат Моите наредби и не ги запазуваат Моите наредби,

[32]тогаш ќе го казнувам со жезолот нивното престапништво, и со рани – нивното беззаконие;

[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

[33]но милоста Своја нема да ја отстранам од него и верноста Своја нема да ја изневерам.

[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

[34]Нема да го повредам Мојот завет и нема да го изменам она, што излегло од устата Моја.

[35] Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

[35]Еднаш се заколнав во светоста Своја: нема да го лажам Давид!

[36] A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

[36]Неговото потомство вечно ќе пребива, неговиот престол ќе биде како сонце пред Мене,

[37] Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

[37]засекогаш ќе стои како месечината, верен сведок на небото.“

[38] Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

[38]Но Ти го отфрли и го презре, се разгневи на Твојот помазаник;

[39] Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

[39]го разруши заветот со Твојот слуга, ја оскверни круната негова во земниот прав;

[40] Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

[40]ги разруши сите негови огради, ги претвори во урнатини неговите крепости.

[41] Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

[41]Го ограбуваат сите што поминуваат по патот; тој стана за потсмев на своите соседи.

[42] Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

[42]Ти ја возвиши десницата на неговите противници, ги зарадува сите непријатели негови;

[43] Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

[43]Ти му откажа помош на мечот негов и во борбата не го поткрепи;

[44] Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

[44]ја одзеде од него чистотата и го урна на земја престолот негов;

[45] Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

[45]ги скрати деновите на младоста негова и го покри со срам.

[46] Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

[47] Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

[48] Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

[49] Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

[50] Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

[51] com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

[46]До кога, Господи? Ќе се криеш ли непрестајно? До кога ќе гори гневот Твој како оган?

[47]Спомни си, колкав е векот мој: за каква суета си ги создал сите синови човечки!

[48]Кој од луѓето ќе живее, а смрт да не види? Кој може да се спаси од силата на гробот?

[49]Каде се Твоите поранешни милости, Господи, за кои му се заколна на Давид во Твојата вистина?

[50]Сети се, Господи, на подбивите од слугите Твои што ги носам во пазувите свои од многуте народи;

[51]на подбивите од Твоите непријатели, Господи, со кои ги валкаат чекорите на Твојот помазаник.

[52]Нека е благословен Господ во сите векови! Амин, Амин!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

Псалми 90

ЧЕТВРТА КНИГА

Бог е вечен, грешните луѓе не се постојани

[1]Господи, Ти си ни прибежиште од род во род.

[2]Дури уште пред да се појават горите, и пред создавањето на Земјата и на вселената, отсекогаш и засекогаш Ти си Бог.

[3]Го враќаш човекот во прав, и велиш: „Обратете се синови човечки!“

[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[4]Зашто пред Твоите очи илјада години се како вчерашен ден, што поминал, и колку една стража преку ноќта.

[5]Ги однесуваш како сон, како трева што зеленее наутро:

[6]наутро ќе процути и ќе зазелени, а навечер паѓа и се исушува.

[7]Така и ние исчезнуваме од Твојот гнев, и од Твојата јарост сме растревожени.

[8]Ти си ги поставил пред Себе нашите беззаконија, нашите скришни гревови се во светлината на лицето Твое.

[9]Сите наши дни минуваат под Твојот гнев, годините ни свршуваат како здив.

[10]Дните на нашиот живот се седумдесет години, а ако сме крепки и до осумдесет години; и повеќе време од нив се во труд и мака, бидејќи брзо минуваат и ние одлетуваме.

[11]Кој ја знае силата на Твојот гнев, па во стравот пред Твојата јарост да се плаши?

[12]Научи нè така да ги броиме нашите дни, па да се здобиеме со мудро срце.

[13]Сврти се, Господи, до кога вака? Смилувај се на Твоите слуги!

[14]Исполни нè изутрина со Твојата милост, Господи, за да се зарадуваме и се развеселиме во сите наши дни,

[15]развесели нè за оние дни, кога нè понизуваше, за годините, во кои видовме зло.

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

[16]Нека се видат кај слугите Твои делата Твои, и Твојата славна сила – кај чедата Твои.

[17]И благоволението на нашиот Господ Бог нека биде со нас, и дај да ни успеат делата на рацете наши, дај им успех на делата на рацете наши.

Псалми 91

Бог е наш вечен заштитник

[1]Кој живее под закрилата на Севишниот, тој престојува во домот на небесниот Бог.

[2]И ќе Му рече на Господ: Ти си мој застапник, Ти си мое пребивалиште, Бог мој, и на Тебе ќе се надевам!

[3]Зашто Тој ќе те избави од стапицата на ловецот, и од чумата погубна.

[4]Со плеќите Свои ќе те осени и под крилјата Негови ќе бидеш во сигурност: Неговата верност е штит и одбрана.

[5]Нема да се уплашиш од ноќен страв, ни од стрела што лета дење,

[6]од чумата што пустоши во темнина, од зараза што опустошува напладне.

[7]Покрај тебе ќе паднат илјада, и десет илјади десно од тебе; но до тебе нема да се приближат;

[8]само ќе гледаш со очите свои и ќе ја гледаш казната на нечестивите.

[9]Зашто, Господ ти е засолниште, надеж моја, Севишниот го избра за свое прибежиште;

[10]зло нема да ти се случи, и неволја нема да се приближи до шаторот твој;

[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.
[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.
[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.
[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.
[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.
[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

[11]затоа што ќе им заповеда на ангелите Свои за тебе, да те чуваат на сите патишта твои.
[12]Ќе те понесат на раце, да не ја сопнеш од камен ногата своја;
[13]на отровница и на змија ќе нагазуваш, лав и змеј ќе згазуваш.
[14]„Бидејќи се надеваше во Мене, и ќе го избавам, и ќе го заштитам, зашто го позна името Мое.
[15]Ќе повика кон Мене, и ќе го чујам; со него ќе сум во неволја; ќе го избавам и ќе го прославам,
[16]ќе му дадам многу денови и ќе му го јавам спасението од Мене.“

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,
[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,
[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.
[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.
[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!
[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:
[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a

Псалми 92

Бог благословува праведник

[1]Добро е да се слави Господ и да Му се пее на името Твое, Севишен,
[2]да се возвестува наутро милоста Твоја, и секоја ноќ – Твојата верност,
[3]на десетострунена харфа и на лира.
[4]Зашто Ти ме развесели, Господи, со Твоите дела, на делата на Твоите раце им се радувам.
[5]Колку се големи делата Твои, Господи! Многу се длабоки Твоите помисли!
[6]Безумниот човек не ќе може да ги узнае, неразумниот нема да го разбере ова:
[7]дури грешниците и да никнуваат како трева, и кренат глава оние што вршат

iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;

[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.

[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.

[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

[1] Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

[2] Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.

[3] Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.

беззаконие, тоа е за да бидат истребени засекогаш,

[8]Ти си, Господи, Севишен секогаш!

[9]Зашто, еве, непријателите Твои, Господи, ќе пропаднат и ќе се растураат сите што вршат беззаконие;

[10]а мојот рог Ти го вознесуваш како рог на еднорогот, и ме помазуваш со чисто масло.

[11]Моите очи го видоа падот на непријателите мои, и ушите мои го слушнаа тресокот на побунетите против мене злосторници.

[12]Праведниот цути како палма, се издига како кедар леванонски.

[13]Тие се засадени во домот Господов, ќе цутат во дворовите на нашиот Бог;

[14]тие и во староста ќе бидат плодни, сочни и полни со свежина,

[15]за да возвестуваат дека е праведен Господ, мојата Карпа во Која нема неправедност.

Псалми 93

Бог е цар на вселената

[1]Господ се зацари; се облече во величественост, Господ се препаша со сила, Тој вселената ја зацврсти и нема да се разниша.

[2]Твојот престол е утврден од почетокот на времето; Ти постоиш отсекогаш.

[3]Ги издигнаа реките, Господи, ги издигнаа реките гласовите свои.

[4] Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.

[5] Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

[1] Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

[2] Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

[3] Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

[4] Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

[5] Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

[6] Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

[7] E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[4]Но од бучењето на многуте води, од големината на морските бранови, почудесен е Господ во височините Свои!

[5]Сведоштвата Твои се многу вистинити. На твојот дом, Господи, му припаѓа светост за вечни времиња.

Псалми 94

Бог е праведен судија

[1]Боже, Господи на одмаздата, Боже на одмаздата, покажи се!

[2]Стани, Судијо на Земјава, дај им отплата на горделивите!

[3]До кога нечестивите, Господи, до кога нечестивите ќе се фалат,

[4]ќе мрморат и говорат дрско, до кога ќе зборуваат така сите злосторници?

[5]Го газат Твојот народ, Господи, и го угнетуваат Твоето наследство;

[6]вдовица и туѓинец убиваат, и сирак усмртуваат.

[7]Па велат: Господ нема да види, Бог Јаковов нема да дознае!

[8]Вразумете се, вие што сте безумни! И дали вие, луѓе, некогаш ќе се опаметите?

[9]Оној, Кој го насадил увото, нема ли да чуе, и Оној што го поставил окото, нема ли да види?

[10]Оној, Кој ги вразумува народите, и Кој го учи човекот на знаење, зар нема да казни?

[11]Господ ги знае човечките мисли, знае дека се тие суетни.

12 Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,
13 para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.
14 Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.
15 Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.
16 Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?
17 Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.
18 Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.
19 Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.
20 Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?
21 Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.
22 Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.
23 Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

12Блажен е оној човек, кого го вразумуваш Ти, Господи, и го поучуваш на Твојот закон,
13за да му дадеш мир во лошите денови, додека за грешникот не се ископа гроб!
14Зашто Господ нема да го отфрли Својот народ и нема да го остави Своето наследство,
15зашто правдата не ќе се врати кај праведните и сите прави по срце ќе ја следат.
16Кој ќе се крене за мене против лукавите или кој ќе стои покрај мене против злосторниците?
17Да не ми беше помогнал Господ, душата моја брзо ќе се преселеше во светот на мртвите!
18Кога помислив: ногата ми се поколеба, – Твојата милост Господи, ми помогна!
19Кога се намножуваа тешкотиите во срцето мое, Твоите утехи ја развеселуваа душата моја.
20Па зар до Тебе ќе се приближи престолот безбожнички, оној што работи спротивно на законот Твој?
21Ја ловат душата на праведниот и осудуват невини на смрт.
22Но Господ е мое прибежиште и Бог мој – сигурна тврдина моја.
23Тој ќе им плати за нивното беззаконие, и за нечестивоста нивна ќе ги погуби, Господ Бог ќе ги погуби.

Псалми 95

Прославување на Создателот и Спасителот

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.

[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.

[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,

[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.

[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus

[1]Дојдете да Му пееме на Господ и да воскликнеме кон Карпата на нашето спасение!

[2]Да побрзаме пред лицето Негово со славословие, и со псалми да Му вос-кликнеме,

[3]зашто Бог е велик Господ и Цар голем над сите богови.

[4]Зашто во Неговите раце се сите земни длабочини, а горските височини се исто така Негови.

[5]Бидејќи Негово е морето, и Тој го создаде, а рацете Негови го создадоа и копното.

[6]Дојдете да Му се поклониме и да паднеме ничкум, да клекнеме пред лицето на Господ, нашиот Творец;

[7]зашто Тој е Бог наш, а ние сме народ од Неговото пасиште и овци од Него-вите раце. О, денес да бевте го послу-шале Неговиот глас!

[8]„Не ожесточувајте ги срцата ваши, како во Мерива, како во оној ден во Маса во пустината,

[9]каде што Ме искушуваа вашите татковци, Ме испитуваа иако ги видоа делата Мои.

[10]Четириесет години Ме јадеше тој народ и реков: тие се народ со заблудени срца, кои не ги почитуваат патиштата Мои,

[11]па затоа се заколнав во гневот Свој дека тие нема да влезат во Мојот мир.“

Псалми 96

Похвална песна Давидова

1 Crônicas 16.23-33

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

[1]Запејте Му на Господ песна нова, запеј Му на Господ, цела Земјо!

[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[2]Пејте Му на Господ, благословувајте го името Негово, благовестете го од ден на ден спасението од Него;

[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

[3]разгласувајте ја меѓу народите славата Негова, и на сите народи – чудесата Негови;

[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

[4]зашто велик е Господ и достоен за пофалба, страшен е Тој над сите богови.

[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[5]Бидејќи сите богови на незнабошците се идоли, а Господ ги создаде небесата.

[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[6]Слава и величие се пред лицето Негово, сила и великолепие – во светилиштето Негово.

[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[7]Воздајте Му на Господ, племиња народни, воздајте Му на Господ слава и чест;

[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

[8]воздајте Му на Господ слава на името Негово, принесете жртви и влезете во Неговите дворови;

[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

[9]поклонете Му се на Господ во светите дворови Негови. Да затрепери пред лицето Негово целата Земја!

[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.

[10]Кажете им на народите: Господ се зацари! Затоа цврста е вселената, нема да се разниша. Тој управува праведно со народите.

[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

[11]Нека се развесели небото и да се возрадува Земјата, нека се раздвижи морето и она што го исполнува;

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.

[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.

[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.

[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

[12]нека се радуваат полињата и сè што е на нив, да ликуваат сите дрвја по дубравите,

[13]пред лицето на Господ, зашто иде, зашто Тој иде да ѝ суди на Земјата. Тој ќе ѝ суди на вселената по правда, и на народите – според Својата вистина.

Псалми 97

Радоста на Сион

[1]Господ се зацари: нека се радува Земјата; нека се веселат многубројните острови.

[2]Облак и мрак е околу Него; праведност и правда се основа на Неговиот престол.

[3]Пред Него оган врви и ги гори непријателите Негови наоколу.

[4]Неговите молњи ја осветлуваат вселената; Земјата гледа и трепери.

[5]Горите се топат како восок од лицето на Господ, од лицето на Господ, по целата Земја.

[6]Небесата ја разгласуваат Неговата праведност, и сите народи ја гледаат Неговата слава.

[7]Нека се засрамат сите, кои се поклонуваат на ликови, кои се фалат со своите идоли. Поклонете Му се сите „богови.“

[8]Чу Сион и се зарадува, се веселат ќерките Јудини заради Твоите пресуди, Господи,

[9]зашто Ти си, Господи, Севишен на целата Земја, повисок си од сите богови.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

Salmo 98

A justiça do Senhor
Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;

[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.

[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.

[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,

[10]Господ ги сака оние што го мразат злото. Ја чува Господ душата на Своите светии; од раката на нечестивите ќе ги избави.

[11]Светлина засветли над праведниот, а за правите по срце – радост.

[12]Радувајте се, праведни, во Господ и славете го Неговото свето име.

Псалми 98

Победите на Господ по целиот свет

[1]Запејте Му на Господ нова песна, зашто создаде чудесни работи; Неговата десница Му помогна и Неговата света мишка.

[2]Господ ја објави Својата победа, пред очите на народите ја откри Својата правда.

[3]Се присети Тој за Својата милост и на верноста Своја кон домот Израелов; сите краишта земни го видоа спасението од нашиот Бог.

[4]Воскликни Му на Господ, цела Земјо; запеј, радуј се и пеј;

[5]пејте Му на Господ со лири, со лири и со глас псаломски;

[6]во труби и во рог затрубете пред Царот – пред Господ.

[7]Нека шуми морето и сè она што го исполнува: вселената и сите што живеат во неа;

[8]да заплескаат со раце реките и заедно со горите да се зарадуваат пред лицето на Господ!

[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

[9]Зашто Тој доаѓа да ѝ суди на Земјата. Тој ќе ѝ суди на вселената по правда и народите – правично.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

Псалми 99

Свето е царството Господово

[1]Господ се зацари: нека треперат народите! Тој седи на херувими: нека се затресе Земјата!

[2]Велик е Господ на Сион и возвишен е Тој над сите народи.

[3]Нека го слават името Твое велико: зашто тоа е свето!

[4]Ти си силен Цар, Кој сака праведен суд; Ти утврди правда; правда и праведност Ти изврши во Јаков.

[5]Превознесувајте Го Господа, нашиот Бог, поклонувајте Му се во подножјето на нозете Негови, зашто тоа е свето!

[6]Мојсеј и Арон беа меѓу свештениците Негови, а Самоил меѓу оние, кои го повикуваа името Негово. Тие Го повикуваа Господа и Тој ги слушаше.

[7]Во облаков столб Тој им говореше, зашто тие ги пазеа Неговите заповеди и наредби, што им ги даваше.

[8]Господи, Боже наш, Ти ги слушаше. Боже, Ти беше милостив спрема нив, но ги казнуваше сите нивни лоши постапки.

[9]Возвишувајте Го Господа, нашиот Бог, и поклонувајте се на Неговата света гора, зашто свет е Господ, нашиот Бог.

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

Псалми 100

Сите луѓе нека Го слават Господа

Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

Salmo 101

Modelo de bom rei

Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.

[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.

[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

[1]Воскликни Му на Господ, цела Земјо!

[2]Служете Му на Господ со радост; излегувајте пред Него со восклик!

[3]Знајте дека Господ е Бог, дека Тој нè создаде нас, а не ние самите; Негови сме – Негов народ и овци од Неговото пасиште.

[4]Влегувајте низ Неговите порти со славословие, во Неговите дворови со песна; славете Го, фалете го името Негово,

[5]зашто добар е Господ: Неговата милост е вечна и Неговата верност е од род во род.

Псалми 101

Молитва за непорочен пат

[1]Ќе пеам за верноста и за правдата – Тебе, Господи, ќе Ти свирам!

[2]Ќе размислувам за патот непорочен: кога ќе го достигнам? Среде мојот дом ќе одам со чисто срце.

[3]Нема да ставам пред очите мои ништо пакосно; ги мразам делата на отпадниците – тие нема да се прилепат за мене.

[4]Развратно срце нема да се прилепи до мене; за лукавиот не сакам да знам.

[5]Оној што тајно го клевети ближниот свој, ќе го погубам; оној што е со горделиви очи и ненаситно срце, не го поднесувам.

[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.
[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.
[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

[6]Очите ми се управени кон верните по земјата, за да седат со мене; кој оди по патот непорочен, тој ќе ми служи.
[7]Нема да остане во мојот дом оној, кој прави сплетки; кој говори лага, не можеше да остане пред очите мои.
[8]Секојдневно ќе ги истребувам сите нечестиви од земјата, за да ги истребам од Господовиот град сите злосторници.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.

[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.

[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.
[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.
[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.
[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.
[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.
[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.
[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,

Псалми 102

Молитва на страдалник

[1]Господи, услиши ја молитвата моја и повикот мој нека дојде до Тебе!
[2]Не одвраќај го лицето Свое од мене, во денот на мојата жалост приклони го увото Твое кон мене; во денот, кога Те повикувам, услиши ме бргу,

[3]зашто дните ми исчезнуваат како дим, а коските мои горат како оган;

[4]попарен сум како трева, срцето ми е исушено, така што заборавам и лебот свој да го јадам;
[5]од гласот на моите воздишки коските ми се залепија за телото мое.
[6]Заприлегав на пеликан во пустина; станав како був во урнатини;
[7]не спијам, седам како самотна птица на покрив.
[8]Секој ден ме навредуваат непријателите мои, и фалејќи се, ме проколнуваат.
[9]Јадам пепел како леб и пијалакот свој со солзи го мешам.

[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.
[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.
[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.
[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;
[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.
[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;
[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,
[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.
[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;
[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,
[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,
[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,
[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[10]Поради гневот и јароста од лицето Твое бев подигнат, а потоа соборен.
[11]Дните мои исчезнуваа како вечерна сенка и јас се сушам како сено.
[12]А Ти, Господи, вечно пребиваш; и името Твое е од род во род.
[13]Стани, смилувај му се на Сион, зашто време е да се смилуваш на него – зашто дојде времето;
[14]бидејќи на Твоите слуги им омилеа и камењата негови и за правот негов жалат.
[15]Незнабошците ќе се заплашат од името на Господ, а сите земни цареви – од Твојата слава.
[16]Зашто Господ ќе го изгради Сион и ќе се појави во славата Своја;
[17]ќе погледне милостиво на молитвите од беспомошните и нема да ги презре молбите нивни.
[18]Нека се запише ова за следниот род, та идното поколение да Го слави Господа,
[19]зашто се јави од светата Своја височина, Господ од небесата погледна на Земјата,
[20]за да ги чуе офкањата на окованите, да ги ослободи осудените на смрт,
[21]за да го разгласат името Господово на Сион и похвалата Негова во Ерусалим,
[22]кога ќе се соберат народите и царствата заедно да Му служат на Господ.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

Salmo 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

[3] Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

[4] quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

[5] quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

[23]Тој ми ја откажа заштитата Своја на патот мој, ги скрати дните мои.

[24]Боже мој! Не земај ме на половината од деновите мои! Твоите години се од род во род.

[25]Во почетокот Ти, Господи, ја основа Земјата, небесата се дело на Твоите раце;

[26]тие ќе пропаднат, а Ти ќе пребиваш; сите тие – како облека ќе оветвеат, и како наметка Ти ги менуваш и тие исчезнуваат.

[27]Но Ти си секогаш истиот, и Твоите години нема да завршат.

[28]Синовите на Твоите слуги ќе се веселат и потомството нивно ќе се зацврсти за навек.

Псалми 103

Благословувајте Го Господа

[1]Благословувај Го, душо моја, Господа, и целата моја внатрешност да го благословува Неговото свето име!

[2]Благословувај Го, душо моја, Господа и не заборавај ги сите Негови добрини, на Оној,

[3]Кој ги очистува сите твои беззаконија, Кој ги исцелува сите твои болести;

[4]Кој го избавува од пропаст твојот живот, Кој те овенчува со милост и со добрини.

[5]Кој го исполнува со добра животот твој, како на орел ти ја обновува твојата младост.

[6] O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

[7] Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

[8] O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

[9] Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[6]Господ им дава милост и правда на сите угнетени.

[7]Тој му ги покажа Своите патишта на Мојсеј, на Израеловите синови – делата Свои.

[8]Штедар и милостив е Господ, долготрпелив и многумилостив;

[9]Тој не се гневи до крај, ниту вечно се лути.

[10]Тој не постапува со нас според нашите беззаконија и не ни плаќа според нашите беззаконија;

[11]зашто, колку е големо растојанието од небото до Земјата, толку е голема милоста на Господ спрема оние што се бојат од Него;

[12]колку е далеку исток од запад, толку ги оддалечува Тој од нас нашите престапи;

[13]како таткото што ги милува синовите, така и Господ ги милува оние, кои се бојат од Него.

[14]Зашто Тој го знае нашиот состав, помни дека сме прав.

[15]Дните на човекот се како трева; како полски цвет, така прецутува тој;

[16]ќе дувне ли над него ветар, и веќе го нема, и местото негово веќе не го памети.

[17]А милоста на Господ е од век до век спрема оние, кои се бојат од Него, и правдата Негова е од чеда на чеда,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[18]кои го чуваат заветот Негов и ги помнат заповедите Негови.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[19]Господ го поставил Својот престол на небото, и царството Негово владее над сè.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[20]Благословувајте Го Господа – сите ангели Негови, вие крепки по сила, кои го извршувате Неговиот збор, слушајќи го гласот од зборот Негов;

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[21]благословувајте Го Господа – сите Негови војски, Негови служители, кои ја исполнувате волјата Негова;

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

[22]благословувајте Го Господа сите Негови дела, по сите места на Неговото владеење. Благословувај Го, душо моја, Господа!

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

Псалми 104

Славата Божја е во делата Негови

[1]Благословувај Го, душо моја, Господа! Господи, Боже мој, Ти си многу велик; во слава и величественост Си се облекол;

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[2]Ти, Кој се облекуваш со светлина како со облека, си го прострел небото како шатор;

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[3]на вода си ги поставил Твоите дворови, облаците си ги направил како Своја кола, на крилјата од ветрот патуваш.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[4]Ветровите ги правиш Свои гласници, а огнот и пламенот – Свои слуги.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

[5]Ти си ја поставил Земјата на цврсти основи: таа нема да се разниша никогаш.

[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

[6]Си ја покрил со бездна како со облека, води стојат над горите.

[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

[7]Од Твојата закана тие бегаат, од гласот на Твојот гром се разбегуваат;

[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[8]се издигаат до горите, се спуштаат во долините, на места што си им ги определил.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

[9]Си поставил граница преку која нема да преминат, ниту ќе се вратат да ја покријат Земјата.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[10]Си управил извори во долините: меѓу горите течат води,

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

[11]ги напојуваат сите полски sверови; дивите магариња ја гаснат жедта своја.

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

[12]Покрај нив живеат птици небесни, меѓу гранките пуштаат глас.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[13]Ти ги напојуваш горите од своите височини, од плодовите на Твоите дела се наситува Земјата.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[14]Ти правиш да расте трева за добитокот и растенија за потреба на луѓето, за да произведат храна од земјата

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[15]и вино што го весели срцето на човекот, и маслото од кое блеска лицето негово, и лебот што го закрепнува срцето на човекот.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[16]Се напојуваат дрвјата по полето, кедрите леванонски, што си ги посадил;

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[17]на нив птиците си прават гнезда, елките им се живеалишта на штрковите.

18 Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

19 Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

20 Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

21 Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;

22 em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.

23 Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

24 Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.

25 Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.

26 Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.

27 Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.

28 Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.

29 Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.

30 Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.

18Високите гори – на срните; камењата – прибежиште на зајаците.

19Тој ја создал месечината да ги определува времињата, сонцето знае кога ќе зајде.

20Спушташ темнина, и настанува ноќ: тогаш излегуваат сите горски sверови;

21лавовите рикаат за плен и бараат од Бога храна за себе.

22Изгрева сонцето, а тие се собираат и легнуваат во своите легла;

23човекот излегува по своја работа и работи до вечерта.

24Колку се многубројни делата Твои, Господи! Сè си направил премудро; Земјата е полна со Твои созданија.

25Ете го морето, големо и пространо; таму се движат безброј лазачи, мали и големи животни;

26таму пловат кораби, таму е левијатанот што си го создал да игра во него.

27Сите тие од Тебе чекаат да им дадеш храна навреме.

28Им даваш – примаат, ја отвораш раката Своја – се наситуваат со блага;

29го одвратиш ли лицето Свое – се збунуваат, им го одземеш ли духот нивен – умираат и во земјата своја се враќаат.

30Го праќаш ли духот Свој – се создаваат; Ти го обновуваш лицето на земјата.

[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!

[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.

[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.

[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.

[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[4] Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

[5] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

[6] vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[7] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[31]Нека пребива вечно славата на Господ; нека се весели Господ за делата Свои!

[32]Погледнува ли кон Земјата, и таа се тресе; се допре ли до горите, тие се димат.

[33]Ќе Му пеам на Господ преку целиот мој живот, ќе Му пеам на мојот Бог сè додека постојам.

[34]Нека Му биде мила беседата моја! Ќе се веселам во Господ.

[35]Нека ги снема грешниците од Земјата, и беззаконици да нема веќе! Благословувај Го, душо моја, Господа! Алилуја!

Псалми 105

Возвеличување на Бога поради Неговите добрини кон Израел

[1]Славете Го Господа; повикувајте го Неговото име; разгласувајте ги меѓу народите делата Негови.

[2]Славете Го и пејте Му; кажувајте ги сите Негови чудеса.

[3]Фалете се со Неговото свето име: нека се весели срцето на оние, кои Го бараат Господа.

[4]Барајте Го Господа и утврдувајте се, барајте го секогаш лицето Негово.

[5]Спомнувајте ги чудесата Негови, што ги направи, чудесата Негови и судовите од устата Негова,

[6]вие, семе Авраамово, слуги Негови, синови Јаковови, избраници Негови.

[7]Тој е Господ, Бог наш; Неговите судови се по целата земја.

[8] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;
[9] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;
[10] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,
[11] dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.
[12] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;
[13] andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.
[14] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,
[15] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.
[16] Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.
[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;
[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,
[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.
[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.
[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,
[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.
[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.

[8]Тој вечно го помни заветот Свој, зборот што го заповедал во илјада родови,
[9]што му го ветил на Авраам, и заклетвата Своја на Исак;
[10]и му го поставил тоа како закон на Јаков и како вечен завет на Израел,
[11]велејќи: „Тебе ќе ти ја дадам Хананската земја во ваше наследство.“
[12]Тогаш тие беа уште малку на број, многу малку, и беа придојдени во неа,
[13]па одеа од народ во народ, од едно царство кон друг народ;
[14]никому не му дозволуваше Тој да ги угнетува и цареви за нив караше:
[15]„Не допирајте се до Моите помазани, на Моите пророци не правете им зло!“
[16]И пушти глад во таа земја и секој лебен клас го сотре.
[17]Испрати пред нив човек: како роб беше продаден Јосиф.
[18]Ги стегнаа во окови нозете негови, железо околу вратот негов,
[19]додека се исполни зборот негов: зборот Господов го потврди.
[20]Царот прати по него, го одврзаа, кнезот над народите го ослободи.
[21]Го постави за домаќин над домот свој и управител над сиот имот свој,
[22]за да ги поучува кнезовите според својата волја и старешините негови да ги учи на мудрост.
[23]Тогаш дојде Израел во Египет, и Јаков се всели во Хамовата земја.

[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.

[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,

[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.

[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

[29] Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.

[30] Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.

[31] Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.

[32] Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.

[33] Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.

[34] Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,

[35] os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.

[36] Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.

[24]Го умножи Бог многу Својот народ и го направи посилен од непријателите негови.

[25]Се преврте срцето нивно и тие го замразија народот Негов, и почнаа да им пакостат на слугите Негови.

[26]Го испрати Мојсеј, слугата Свој, и Арон, кого го избра.

[27]Тие ги покажаа меѓу нив Неговите знаци и чудесата Негови во Хамовата земја.

[28]Испрати темнина и се смрачи, и тие не се спротивставија на зборот Негов.

[29]Ја претвори водата нивна во крв и ја уништи рибата нивна.

[30]Се исполни земјата нивна со жаби, дури и собите на царот нивен.

[31]Тој заповеда: и нападнаа рој муви и мушички по сите нивни предели.

[32]Наместо дожд, испрати врз нив град, оган што ја гореше земјата нивна,

[33]и ги уништи лозјата нивни и смоквите нивни, ги сотре сите дрвја во нивните предели.

[34]Рече и нападнаа скакулци и гасеници безброј;

[35]и ја изедоа сета трева по земјата нивна, ги испојадоа сите плодови на нивите нивни.

[36]И го погуби секое прворoccодено во земјата нивна, првините од сиот нивен труд.

[37] Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.

[38] Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.

[39] Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.

[40] Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.

[41] Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.

[42] Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.

[43] E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.

[44] Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,

[45] para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel

Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

[1] Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

[3] Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.

[37]Ги изведе Израелците со сребро и злато, и немаше болен во племињата нивни.

[38]Се зарадува Египет поради нивното излегување, бидејќи го беше обзел страв од нив.

[39]Тој им простре облак како покрив и оган, за да им свети ноќе.

[40]Бараа, и Тој им прати потполошки и со леб небесен ги наситуваше.

[41]Расцепи камен и потекоа води, потекоа како река по безводната земја,

[42]зашто се сети на Својот свет збор кон Авраам, Својот слуга.

[43]Па го изведе Својот народ со радост, Своите избрани – со веселба,

[44]и им даде незнабожечки земји, и така наследија плодови од други народи,

[45]за да ги чуваат наредбите Негови и да ги исполнуваат законите Негови. Алилуја!

Псалми 106

Благодарствена песна за милост Божја кога Израел згрешил

[1]Алилуја! Славете Го Господа, зашто е добар, зашто Неговата милост е вечна.

[2]Кој ќе ја искаже силата на Господ, кој ќе ја разгласи сета пофвала Негова?

[3]Блажени се оние што се држат до правдата и вршат праведност во секое време.

[4] Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,

[5] para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.

[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.

[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.

[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.

[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.

[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.

[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.

[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;

[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.

[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.

[4]Сети се на мене, Господи, во благоволението Свое кон Твојот народ; помогни ми кога ќе ги спасуваш нив,

[5]за да ги видам во добрини Твоите избраници, за да се развеселам со веселбата на Твојот народ, за да се пофалам заедно со Твоето наследство.

[6]Згрешивме ние и татковците наши, правевме беззаконија, постапувавме нечестиво.

[7]Нашите татковци во Египет не ги ценеа Твоите чудеса, не ги помнеа многуте милости Твои и се побунија кога се приближија до Црвеното Море.

[8]Но Тој ги спаси заради името Свое, за да им ја покаже силата Своја.

[9]Му се закани на Црвеното Море, и тоа се исуши; и ги преведе по бездните како по пустина;

[10]и ги спаси од рацете на оние што ги намразија и ги избави од рацете на непријателите.

[11]Водите ги покрија нивните непријатели; не остана ниеден од нив.

[12]И тие поверуваа на зборовите Негови и Му испеаја похвала.

[13]Но тие набргу ги заборавија делата Негови, не го дочекаа Неговото решение;

[14]се занесоа од похотливоста во пустината, па Го искушуваа Бога во безводната земја.

[15]Тој го исполни нивното барање, но прати и пораз за душите нивни.

[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.

[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.

[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.

[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

[23] Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

[24] Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

[25] antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

[26] Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

[27] e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

[28] Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

[29] Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

[30] Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

[16]Му позавидоа на Мојсеј во логорот и на Арон, светецот Господов.

[17]Се отвори земјата, го голтна Датан и ја покри дружината на Авирон.

[18]И пламна оган врз нив, и пламенот ги изгори нечестивите.

[19]Направија теле на Хорив и му се поклонија на идолот.

[20]Ја заменија својата слава со лик на теле, што јаде трева.

[21]Го заборавија Бога, својот Спасител, Кој изврши големи дела во Египет,

[22]чудеса во Хамовата земја, страшни дела при Црвеното Море.

[23]И рече дека ќе ги истреби, но Мојсеј, Неговиот избраник, се застапи за нив во пукнатината, за да ја одврати јароста Негова, та да не ги погуби.

[24]Тие ја презреа саканата земја, не Му верувaa на зборот Негов;

[25]и роптаа во шаторите свои, не го послушаа гласот Господов.

[26]Тој крена рака и им се заколна дека ќе ги погуби во пустината,

[27]ќе го расее нивното семе меѓу народите и дека ќе ги растури по земјите.

[28]Тие се придружија кон Ваал-Пеор и јадеа жртви, принесувани на мртви,

[29]Го дразнеа Бога со делата свои, и на нив падна погибел.

[30]Но стана Пинеас, се заседе и поморот престана.

31 Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

32 Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

33 pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.

34 Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.

35 Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;

36 deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;

37 pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios

38 e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.

39 Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.

40 Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança

41 e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.

42 Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.

43 Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.

44 Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;

31И тоа му се прими за праведност од род во род довека.

32И Го разгневија Бога кај водите на Мерива, и Мојсеј настрада заради нив,

33зашто тие го огорчија духот негов, и тој згреши со устата своја.

34Не ги истребија народите, за кои им беше рекол Господ,

35туку се смешаа со незнабошците и свикнаа на нивните дела;

36им служеа за нивните идоли, кои им станаа замка,

37и ги жртвуваа синовите свои и ќерките свои на злите духови;

38и проливаа невина крв, крвта на синовите свои и на ќерките свои, што им ги жртвуваа на хананските идоли, па земјата се извалка од таа крв;

39се оскверниja со делата свои, блудствуваа со постапките свои.

40Се разгоре гневот на Господ против Неговиот народ, и Му омрзна наследството Негово,

41па ги предаде во рацете на непријателите и завладеаја над нив оние што ги мразеа.

42Непријателите нивни ги угнетуваа, и тие се покоруваа под нивната рака.

43Многупати ги избавуваше, но тие беа бунтовни со своите намери, па беа понижени поради своите беззаконија.

44Па сепак, Тој погледна на нивната потиштеност, кога ги слушаше нивните молби,

[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.

[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.

[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

[45]си спомна на Својот завет со нив, се сожали поради големата милост Своја;

[46]па поттикна сожалување спрема нив кај оние што ги беа заробиле.

[47]Спаси нè, Господи, Боже наш, и собери нè од незнабошците за да го славиме Твоето свето име, да се фалиме со Твојата слава!

[48]Нека е благословен Господ, Бог Израелов, отсекогаш засекогаш! И сите луѓе нека велат: Амин! Амин! Алилуја.

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo

[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.

[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.

[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.

[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

Псалми 107

ПЕТТА КНИГА

Благодарствена песна на избавените кои Го призиваат Господа во мака

[1]Славете Го Господа, зашто е добар, зашто е вечна милоста Негова!

[2]Така да велат избавените од Господ, оние што ги откупи од непријателска рака.

[3]И ги собра од земјите, од исток и од запад, од север и од морето.

[4]Тие скитаа по безводната пустина и нигде пат ниту населен град не најдоа;

[5]трпеа глад и жед, душата им ослабна во нив,

[6]но во жалоста своја Го повикаа Господа, и Тој ги избави од нивните неволји

[7]и ги поведе по правиот пат, за да одат кон населен град.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.
[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,
[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,
[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.
[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.
[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.
[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.
[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.
[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.

[8]Нека Го слават Господа за милоста Негова и за чудесата Негови што им ги направи на синовите човечки:
[9]зашто Тој ја напојува жедната душа и душата гладна ја исполнува со блага.
[10]Тие седеа во темнина и смртна сенка, оковани со сиромаштија и железо;
[11]бидејќи не се покорија на зборовите Божји и се противеа на волјата на Севишниот.
[12]Тој го скрши нивното срце со мака, се сопнаа, и немаше кој да им помогне.
[13]Тогаш во тагата своја повикаа кон Господ, и Тој ги спаси од маките нивни;
[14]ги изведе од темнината и смртната сенка и ги раскина оковите нивни,
[15]Нека Го слават Господа за милоста Негова и за Неговите чудесни дела кон синовите човечки,
[16]зашто Тој ги здроби бронзените порти и ги скрши железните резиња.
[17]Неразумните страдаа поради своите грешни патишта и поради беззаконијата свои!
[18]Од секоја храна им се одвраќаше душата, и се приближија до вратата на смртта.
[19]Но во тагата своја повикаа кон Господ, и Тој ги спаси од неволјите нивни;
[20]го испрати Своето слово, ги излекува и ги спаси од пропаст.

[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!	[21]Нека Го прославуваат Господа за милоста Негова спрема синовите човечки!
[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!	[22]Нека Му принесуваат похвална жртва и нека ги разгласуваат делата Негови со радост.
[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,	[23]Оние што запловија по море на кораби, што имаа работа по големите води –
[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.	[24]тие ги гледаа делата на Господ и чудесата Негови во длабочините.
[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.	[25]Тој рече – и настана бурен ветер и високо ги издигна морските бранови;
[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.	[26]се издигаа до небесата, слегуваа до бездната; нивната присебност се губи во неволјата;
[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.	[27]тие се збунуваат, се нишаат како пијани, и сета нивна мудрост им исчезнува.
[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.	[28]Тогаш во скрбта своја повикаа кон Господ, и Тој ги изведе од маките нивни.
[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.	[29]И ѝ заповеда на бурата и таа се претвори во тивок ветрец и брановите молкнаа.
[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.	[30]Тие се развеселија, зашто стивнаа, а Тој ги упати кон нивното сакано пристаниште.
[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!	[31]Нека Го прославуваат Господа за милоста Негова и за Неговите чудесни дела спрема синовите човечки!
[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.	[32]Нека Го возвеличуваат со собранието народно и нека Го слават во советите на старешините!

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.

[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.

[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.

[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.

[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo

Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.

[33]Тој претвора реки во пустина, и водни извори – во сушна земја,

[34]земја плодородна – во солница, поради злобата на оние што живеат во неа.

[35]Тој претвори пустина во езеро, а сува земја – во земја со водни извори;

[36]таму насели гладни, а тие изградија град за живеење;

[37]засеаја ниви, насадија лози, и тие им даваат свои плодови.

[38]Тој ги благословуваше, и тие многу се размножуваа, и добитокот нивен Тој не им го намалуваше.

[39]Кога беа проредени и пострадаа од притисокот на злото и од неволјата,

[40]Тој изли презир над кнезовите и ги остави да скитаат по пустината, каде што нема патишта.

[41]Но бедниот го извлече од сиромаштија, го умножи родот негов како овчо стадо.

[42]Праведните го гледаат тоа и се радуваат, а секоја злоба си ја затвора устата своја.

[43]Кој е мудар и го пази ова, ќе ја разбере милоста Господова.

Псалми 108

Благодарност за Божјата добрина и верност

[1]Подготвено е срцето мое, Боже; ќе пеам и ќе воспевам. Разбуди се душо моја!

[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.
[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.
[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.
[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,
[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.
[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.
[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.
[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.
[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?
[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!
[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.
[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[2]Разбудете се, харфо и лиро! Ќе ја разбудам зората.
[3]Ќе Те славам, Господи, меѓу народите; ќе Те воспевам меѓу племињата,
[4]зашто повисока од небото е Твојата милост, и до облаците достига Твојата верност.
[5]Издигни се над небесата Боже, и славата Твоја нека биде по целата Земја,
[6]за да се избават Твоите возљубени; спаси ме со Твојата десница и услиши ме.
[7]Бог рече во своето светилиште: „Ќе се вознесам и ќе го разделам Сихем и ќе ја измерам долината Сукот;
[8]Мој е Галаад, Мој е Манасија, Ефрем е шлем на главата Моја, Јуда е Мој скиптар;
[9]Моав Ми е леген за миење, врз Едом ќе ја фрлам обувката Своја, над Филистејците ќе славам победа.“
[10]Кој ќе ме доведе до укрепениот град? Кој ќе ме доведе до Едом?
[11]Зар не си Ти, Боже, Кој нè отфрли и не излегуваш, Боже, со нашите војски?
[12]Дај ни помош против непријателите, зашто човечката заштита е суетна.
[13]Во Бога ќе имаме сила; Тој ќе ги прегази непријателите наши.

Псалми 109

Молитва од гонет за да се казнат неговите непријатели и Бог да се смилува на него

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!
[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.
[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.
[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.
[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.
[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.
[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.
[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.
[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.
[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.
[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.
[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.
[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.
[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.
[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.

[1]Боже, похвало моја, не премолчувај,
[2]зашто против мене се отворени грешни и лажливи усти; зборуваат со лажлив јазик против мене;
[3]отсекаде ме опкружуваат со злобни зборови, и без причина ме напаѓаат;
[4]место да ми возвратат со љубов, тие стануваат против мене, а јас се молам;
[5]ми враќаат зло за добро, омраза – за љубов:
[6]„Постави над него грешник, и ѓаволот да застане десно од него.
[7]Кога ќе му се суди, нека биде осуден, и молитвата негова да се прими за грев;
[8]дните негови да бидат кратки, а неговото достоинство друг да го земе;
[9]децата негови да останат сираци, а жената му – вдовица;
[10]децата негови да скитаат и да станат просјаци, изгонети надвор од своите домови.
[11]Заемодавецот да му земе сè што има, и туѓинци да го разграбаат трудот негов;
[12]нека нема кој да го заштити, да нема и кој да се смили над сираците негови;
[13]потомството негово да загине, и да се избрише името негово во следниот род;
[14]да биде спомнато пред Господ беззаконието на татковците негови, и гревот на мајка му да не се очисти;
[15]тие секогаш да бидат пред очите на Господ, и да се избрише споменот нивни на земјата.

16 Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

17 Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

18 Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.

19 Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.

20 Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.

21 Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.

22 Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.

23 Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.

24 De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.

25 Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.

26 Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.

27 Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.

28 Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.

16Зашто не помислил да покаже милост, туку ги гонеше бедните, сиромасите, и оние со скршено срце, за да ги уништи;

17засакал клетва – па таа нека го стигне: не посакал благослов, – тој нека се оддалечи од него;

18нека се облече во клетва како во облека; и таа нека влезе во него како вода, и како масло – во неговите коски;

19та да му биде како облека, во која се облекува, и како појас, со кој секогаш се опашува.“

20Таква нека биде отплатата од Господ на оние што ме мразат и на оние што лошо зборуваат против душата моја.

21А мене, Господи, Господи, заштити ме заради Твоето име, зашто е блага милоста Твоја; избави ме,

22зашто сум беден и сиромав, и срцето мое во мене е рането.

23Исчезнувам како сенка што се оддалечува; ме гонат како скакулец.

24Колената ми изнемоштија од пост, а телото мое ослабе.

25Им станав за потсмев; оние што ме гледаат, нишаат со главите свои.

26Помогни ми, Господи, Боже мој, спаси ме поради Твојата милост.

27Нека разберат дека е тоа Твојата рака и дека, Ти, Господи, си го направил тоа.

28Тие проколнуваат, а Ти, пак, благослови; и оние што стануваат

[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.

[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;

[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias
Salmo de Davi

[1] Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[2] O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

[3] Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

[4] O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[5] O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

[6] Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

против мене нека бидат посрамени, а Твојот слуга да се зарадува.

[29]Нека се облечат во презир противниците мои и како со облека да се покријат со својот срам,

[30]и јас со устата моја многу ќе Го славам Господа и меѓу мнозина ќе Го прославувам,

[31]зашто застана од мојата десна страна, за да ја спаси мојата душа од оние што ме гонат.

Псалми 110

Христос – вечен цар и првосвештеник

[1]Му рече Господ на мојот Господ: „Седи од Мојата десна страна, додека ги ставам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои.

[2]Жезолот на Твојата сила ќе Ти го прати Господ од Сион: владеј меѓу непријателите Свои.

[3]Подготвен е Твојот народ за денот кога ќе ги поведеш Своите војски на светите гори; како роса од утробата на зората, со Тебе се младите борци.

[4]Се заколна Господ и нема да се покае: Ти си вечен свештеник по чинот Мелхиседеков.“

[5]Господ, Кој е од Твојата десна страна, во денот на гневот Свој, Тој ќе ги порази царевите;

[6]ќе изврши суд над народите, ќе ја исполни земјата со трупови, ќе ги скрши главите на многумина на Земјата.

[7] De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

[1] Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.
[2] Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.
[3] Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.
[4] Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.
[5] Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

[6] Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

[7] As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.
[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.
[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[7]Од потокот на патот ќе пие, и затоа високо ќе ја крене главата.

Псалми 111

Благодарствена песна за духовните и телесните дарови Божји

[1]Алилуја! Ќе Те славам, Господи, од сè срце во советот на праведните и во собранието.
[2]Големи се делата на Господ, нека размислуват за нив сите што уживаат во нив.
[3]Неговото дело е слава и великолепие, а правдата Негова вечно ќе постои.
[4]Незаборавни ги направи чудесата Свои, милостив и штедар е Господ.
[5]Им дава храна на оние, кои се бојат од Него; вечно го помни заветот Свој.
[6]Силата на делата Свои му ја покажа на Својот народ, за да му ги даде незнабошците во наследство.
[7]Делата на рацете Негови се верност и правда; и верни се сите заповеди Негови,
[8]утврдени засекогаш, засновани врз верност и правдина.
[9]Тој му испрати избавување на Својот народ; засекогаш го установи Својот завет. Свето е и страшно името Негово.
[10]Почеток на мудроста е стравот од Господ; здрав разум имаат сите, кои според неа постапуваат. Пофалата Негова пребива вечно.

Псалми 112

Блажени се оние кои се бојат од Бога и кои се милостиви

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.

[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.

[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;

[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.

[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.

[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.

[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

[1]Алилуја! Блажен е оној човек, кој се бои од Господ и кому му се мили Неговите заповеди.

[2]Неговото потомство ќе биде силно на земјата; родот на праведните ќе биде благословен.

[3]Слава и богатство ќе има во неговиот дом; и правдата негова ќе преуспева вечно.

[4]На праведните во темнина им изгрева светлина; тие се благородни, милостиви и справедливи.

[5]Има добро за човек што е дарежлив и на заем дава; тој праведно ги извршува своите работи;

[6]и никогаш нема да се разниша; праведниот останува во вечен спомен.

[7]Од лоши гласови нема да се уплаши; срцето му е спремно, зашто се надева на Господ.

[8]Срцето му е цврсто: тој нема да се уплаши, кога – годе ќе погледне во непријателите свои.

[9]Тој разделува, дава на сиромаси; правдата негова останува вечно; неговиот рог ќе се возвиши во слава.

[10]Грешниот, кога ќе го види тоа, ќе се јадосува, ќе крцка со забите свои и ќе се топи. Желбата на грешникот пропаѓа.

Псалми 113

Бог е милостив спрема смирените

[1]Алилуја! Фалете го, слуги Господови, фалете го името на Господ.

2 Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.

3 Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.

4 Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.

5 Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,

6 que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?

7 Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,

8 para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.

9 Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

1 Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,

2 Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.

3 O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.

4 Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.

5 Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?

6 Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?

2Нека е благословено името Господово отсекогаш и засекогаш.

3Од исток до запад нека се прославува името на Господ.

4Возвишен е над сите народи Господ; Неговата слава е над небесата.

5Кој е како Господ, нашиот Бог, Кој живее во височините,

6и Кој од високо гледа на небото и на земјата;

7Кој од прав го издига сиромавиот и од калта го вади бедниот,

8за да го постави со кнезовите, со кнезовите на народот негов.

9Кој неплодната ја вселува в куќи како мајка, што се радува меѓу многуте деца. Алилуја!

Псалми 114

Чудесата Божји кога го изведуваше Својот народ од Египет

1Кога Израел излезе од Египет, домот Јаковов – од туѓ народ,

2Јудеја стана Божјо светилиште, Израел област Негова.

3Морето виде и избега; Јордан се врати назад.

4Горите се разиграа како овни, и ритчињата – како јагниња.

5Што ти стана тебе море, па бегаш, и тебе, Јордане, па назад се враќаш?

6Зошто се разигравте, гори, како овни, и вие, ритчиња, како јагниња?

7 Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,
8 o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

7Трепери Земјата пред лицето на Господ, пред лицето на Бог Јаковов,
8Кој камен претвора во водно езеро и карпа – во воден извор.

Salmo 115

Honras somente a Deus

1 Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.
2 Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?
3 No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.
4 Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.
5 Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;
6 têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.
7 Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.
8 Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.
9 Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.
10 A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.
11 Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.
12 De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

Псалми 115

Божјата слава

1Не нам, Господи, не нам, туку на Своето име дај му слава, заради Твојата милост, заради Твојата вистина,
2да не речат незнабошците: „Па каде е нивниот Бог?“
3Нашиот Бог е горе на небесата; врши сè, што сака.
4А идолите на незнабошците се сребро и злато, дело на човечки раце:
5уста имаат, а не зборуваат, очи имаат, но не гледаат;
6имаат уши, но не слушаат; имаат ноздри, но не мирисаат;
7раце имаат, но не пипаат; нозе имаат, но не одат; тие не пуштаат глас од грлото свое.
8Слични на нив се и оние што ги прават, такви се и оние што се надеваат на нив.
9Доме Израелов, надевај се во Господ; Тој е наш помошник и заштитник.
10Доме Аронов, надевај се во Господ; Тој е наш помошник и заштитник.
11Вие кои се боите од Господ, надевајте се во Господ; Тој е ваш помошник и заштитник.
12Господ се сеќава на нас и нè благословил, го благословил домот Израелов, го благословил домот Аронов,

[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.
[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.
[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.

[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.

[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.

[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.

[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.
[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.
[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.
[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.
[7] Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

[13]ги благословил оние, кои се бојат од Господ, мали и големи.
[14]Нека ви придаде Господ вам повеќе, вам и на вашите деца.
[15]Благословени да сте од Господ, Кој ги создаде небото и земјата.
[16]Небесата се Господови небеса, а земјата Тој им ја даде на синовите човечки.
[17]Не ќе Те слават мртвите, Господи, ниту оние што слегуваат во местото на молкот,
[18]туку ние живите ќе Го благословуваме Господа отсега и засекогаш.

Псалми 116

Благодарност и завет на Господ поради спасувањето од смртта

[1]Се радувам дека Господ ќе го услиши гласот на моето молење,
[2]зашто го приклони кон мене Своето уво, и затоа ќе Го повикувам преку сите мои дни.
[3]Смртни болки ме обзедоа, пеколни маки ме стигнаа; се најдов во неволја и мака.
[4]Тогаш го повикав името Господово: О, Господи, избави ја душата моја!
[5]Милостив е Господ и праведен, и милосрден е нашиот Бог.
[6]Господ ги пази слабите: бев во мака и Тој ми помогна.

[7]Врати се, душо моја, во својот мир, зашто Господ постапи добро со тебе,

8 Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.
9 Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

10 Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.
11 Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

12 Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

13 Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.
14 Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.
15 Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.
16 SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.
17 Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.
18 Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,
19 nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

1 Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.
2 Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

8бидејќи душата моја ја истргна од смрт, очите мои – од солзи, и нозете мои – од сопнување.
9Одам со благодарност пред лицето на Господ во земјата на живите.

Исполнување на заветот Господов

10Верував и кога говорев: во голема мака сум.
11Во мојата необмисленост си реков: секој човек е лажливец.
12Што да Му дадам на Господ за сите Негови добрини што ми ги направи мене?
13Ќе ја земам чашата на спасението и името на Господ ќе го повикам.
14Заветите ќе Му ги упатам на Господ пред целиот Негов народ.
15Скапа е во очите на Господ смртта на Неговите светии.
16О, Господи, јас сум слуга Твој, јас сум слуга Твој и син на Твојата слугинка. Ти ги скрши моите окови.
17Тебе ќе Ти принесам благодарствена жртва;
18ќе ги исполнам заветите мои на Господ пред сиот Негов народ.
19Во предворјето на домот Господов, среде тебе, Ерусалиме!

Псалми 117

Пофалба на Господ

1Фалете Го Господа, сите народи, прославувајте Го, сите луѓе,
2зашто се зацврсти Неговата голема милост на нас, и верноста Господова пребива вечно.

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

1 Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

2 Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

3 Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

4 Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

5 Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

6 O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

7 O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

8 Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

9 Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

10 Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

11 Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

12 Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

13 Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

Псалми 118

Праведните се радуваат на победата

1Славете Го Господа, зашто Тој е добар, зашто милоста Негова е вечна.

2Нека каже сега домот Израелов дека милоста Негова е вечна.

3Нека рече сега домот Аронов дека милоста Негова е вечна.

4Нека кажат сега сите, кои се бојат од Господ: дека милоста Негова е вечна.

5Кога бев на мака, Го повикав Господа и Тој ме услиши и на ширина ме изведе.

6Господ е мој помошник, нема да се плашам: што може да ми направи човек?

7Господ ми е помошник: и јас победоносно ќе гледам на непријателите мои.

8Подобро е да се надевам во Господ, отколку да се надевам во човек.

9Подобро е да се надеваш во Господ, отколку да се надеваш во кнезови.

10Сите народи ме опколија, но со името Господово јас ги разбив;

11ме опседнаа, ме обиколија, но со името Господово јас ги победив.

12Ме опкружија како пчели околу сотка, па се запалија како оган во трње: со името Господово јас им се противставив.

13Ме турнаа силно за да паднам, но Господ ми помогна.

[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.
[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.
[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.
[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.
[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.
[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.
[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.
[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.
[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;
[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.
[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.
[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!
[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.
[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.

[14]Господ е крепост моја и сила; Тој стана мое спасение.
[15]Глас на радост и на спасение се слуша во домовите на праведните; десницата на Господ дава сила!
[16]Десницата Господова ме возвишува, десницата Господова дава сила.
[17]Нема да умрам, но ќе живеам и ќе ги разгласувам делата Господови.
[18]Господ строго ме казни, но на смрт не ме предаде.
[19]Отворете ми ја вратата на правдата: ќе влезам во неа, ќе Го прославувам Господа.
[20]Ете, тоа е вратата Господова, праведните влегуваат низ неа;
[21]Ќе Те славам, зашто ме услиши и стана спасение мое.
[22]Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник.
[23]Тоа е од Господ, и прекрасно е во очите наши.
[24]Ова е денот што го создаде Господ за да се зарадуваме и да се развеселиме во него.
[25]О, Господи, спаси нè! О, Господи, побрзај!
[26]Нека е благословен оној, кој оди во името на Господ! Ве благословуваме од домот Господов.
[27]Бог е Господ и Тој нè осветлува; образувајте празнична придружба до роговите на жртвеникот.

[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.

[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[28]Бог мој си Ти и Тебе ќе Те славам; Бог мој си Ти и Тебе ќе Те превознесувам.

[29]Славете Го Господа, зашто Тој е добар, зашто милоста Му е вечна.

Salmo 119

Excelência da lei divina

[1] Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

[2] Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;

[3] não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

[4] Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

[5] Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

[6] Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

[7] Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

[8] Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

[9] De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

[10] De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

[11] Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

Псалми 119

Слава на законот Божји

[1]Блажени се непорочните во патот нивни, зашто одат според законот Господов.

[2]Блажени се оние кои ги пазат сведоштвата Негови и од сè срце Го бараат,

[3]оние кои не вршат беззаконие, туку одат по Неговите патишта.

[4]Ти заповеда грижливо да се пазат Твоите заповеди.

[5]О, да се управат моите патишта за да ги чувам Твоите заповеди!

[6]Тогаш нема да се засрамам, гледајќи ги сите Твои заповеди.

[7]Ќе Те славам Господи со чисто срце, кога ќе ги научам Твоите праведни судови.

[8]Ќе ги пазам Твоите заповеди; не оставај ме сосема.

[9]Како момчето ќе го запази во чистота патот свој? – Ако ги пази зборовите Твои!

[10]Со сето срце мое Те барам, не дозволувај да застранам од Твоите заповеди.

[11]Ги сокрив во срцето свое заповедите Твои, за да не грешам пред Тебе.

[12] Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.

[13] Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.

[14] Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

[15] Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.

[16] Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.

[17] Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.

[18] Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.

[19] Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.

[20] Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.

[21] Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.

[22] Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.

[23] Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.

[24] Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.

[25] A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.

[26] Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.

[12]Благословен си Ти, Господи! Научи ме на Твоите повелби.

[13]Со устата своја ги разгласив сите уредби од устата Твоја.

[14]По патот на Твоите сведоштва се насладувам како во секое богатство.

[15]Ќе размислам за Твоите заповеди и ќе ги управувам очите мои на патот Твој.

[16]Од повелбите Твои ќе се поучувам, нема да ги заборавам Твоите зборови.

[17]Покажи милост кон Твојот слуга, и ќе живеам и ќе ги пазам Твоите зборови.

[18]Отвори ги очите мои, и ќе ги разберам чудесата од Твојот закон.

[19]Придојден сум на земјава, не сокривај ги од мене Твоите заповеди.

[20]И копнее душата моја во секое време да ги сака Твоите уредби.

[21]Ти ги укоруваш горделивите; проклети да се оние, кои се отклонуваат од Твоите заповеди.

[22]Отстрани го од мене прекорот и презирот, зашто ги пазев Твоите прописи.

[23]Кнезовите седат и ме клеветат, а Твојот слуга размислува за Твоите повелби.

[24]Сведоштвата, пак, Твои се поука моја, а наредбите Твои – советници.

[25]Душата моја лежи во прав: оживи ме според зборот Твој.

[26]Патиштата мои Ти ги кажав, и Ти ме чу; научи ме на Твоите повелби.

[27] Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.

[27]Вразуми ме да го разберам патот на Твоите повелби и јас ќе размислувам за Твоите чудеса.

[28] A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

[28]Душата моја засолзи од тага, зацврсти ме со зборовите Твои.

[29] Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

[29]Отстрани го од мене патот на лагата и научи ме на законот Твој.

[30] Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.

[30]Го избрав патот на вистината, и не ги заборавив Твоите судови.

[31] Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.

[31]Се приврзав за сведоштвата Твои, Господи: не ме посрамувај.

[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

[32]Ќе брзам по патот на Твоите заповеди, кога ќе го прошириш моето разбирање.

[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

[33]Покажи ми го, Господи, патот на Твоите наредби и ќе се придржувам за нив до крај.

[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

[34]Поучи ме, и ќе се држам за законот Твој и ќе го пазам со сето срце свое.

[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.

[35]Упати ме на патеката на Твоите заповеди, зашто многу ја засакав.

[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.

[36]Приклони го срцето мое кон Твоите сведоштва, а не кон лакомства.

[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

[37]Сврти ги очите мои за да не гледам суета: оживи ме на Својот пат.

[38] Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.

[38]Во слугата Свој внеси збор Свој за да се бои од Тебе.

[39] Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.

[39]Отстрани го од мене прекорот, од кој се плашам, зашто Твоите уредби се прекрасни.

[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

[40]Ете, јас копнеам по Твоите правила: Оживеј ме според Својата праведност.

[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.

[42] E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.

[43] Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.

[44] Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.

[45] E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.

[46] Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.

[47] Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.

[48] Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.

[49] Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.

[50] O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.

[51] Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.

[52] Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.

[53] De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.

[54] Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.

[41]И нека милоста Твоја, Господи, пријде на мене, и спасението од Тебе според зборовите Твои, –

[42]и јас ќе им одговорам на оние што ме навредуваат, зашто верувам во зборовите Твои.

[43]Не одземај го сосема од устата моја словото на вистината, зашто јас се надевам на Твоите уредби.

[44]И ќе го чувам Твојот закон засекогаш и во векови.

[45]Ќе одам слободно, зашто ги барам Твоите заповеди.

[46]И ќе зборувам за сведоштвата Твои пред царевите, и нема да се посрамам;

[47]им се насладувам на Твоите заповеди, кои многу ги засакав;

[48]ќе ги протегнам рацете свои кон Твоите заповеди, кои ги возљубив, и ќе размислувам за Твоите наредби.

[49]Спомни си за словото Твое кон Твојот слуга, со кое си му дал надеж.

[50]Тоа ме утешува во неволјата моја, зашто Твоето слово ме оживува.

[51]Горделивите жестоко ме напаѓаат, но јас не се отстранив од Твоите закони.

[52]Кога си спомнувам за Твоите уредби од старина, Господи, се утешувам.

[53]Лутина ме обзема од нечестивите што го напуштаат Твојот закон.

[54]Повелбите Твои ми беа песна кога патував во некое место.

[55] Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.

[56] Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.

[57] O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.

[58] Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.

[59] Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.

[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.

[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.

[62] Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.

[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.

[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.

[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.

[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.

[67] Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.

[68] Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.

[69] Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.

[55]Ноќе го споменувам името Твое, Господи, и го пазам законот Твој.

[56]Тој стана мој, зашто ги пазам Твоите правила.

[57]Дел мој си Ти, Господи, – си реков – ќе го пазам законот Твој.

[58]Му се помолив на лицето Твое од сè срце: помилуј ме, според словото Твое.

[59]Размислувам за Твоите патишта и ги свртувам нозете мои кон Твоите уредби.

[60]Брзам и не се колебам да ги запазам Твоите заповеди.

[61]Замки од нечестиви ме опкружија, но јас не го заборавив Твојот закон.

[62]На полноќ станувам да Те величам поради Твоите праведни уредби.

[63]Јас сум меѓу оние што се бојат од Тебе и кои ги пазат Твоте правила.

[64]Со Твојата милост, Господи, Земјата е полна; научи ме на Твоите повелби.

[65]Добрини си му направил, Господи, на Твојот слуга според Твоето слово.

[66]Научи ме на добро и на разумно, зашто верувам во Твоите заповеди.

[67]Пред моето страдање бев застранил, а сега го пазам Твојот збор.

[68]Ти си добар, Господи, и поради добрината Твоја научи ме на Твоите повелби.

[69]Се зголеми неправдата од гордите врз мене, но јас од сè срце ги пазам Твоите правила.

[70] Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.

[71] Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.

[72] Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.

[73] As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.

[74] Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.

[75] Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.

[76] Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

[77] Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.

[78] Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[81] Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

[70]Срцето им е бездушно како сало, но јас уживам со Твојот закон.

[71]Добро ми е што бев понижен, за да се научам на Твоите повелби.

[72]Законот на Твојата уста за мене е подобар отколку илјадници златници и сребреници.

[73]Твоите раце ме создадоа и изградија: вразуми ме, и ќе се научам на Твоите заповеди.

[74]Оние, кои се бојат од Тебе, кога ќе ме видат ќе се зарадуваат, затоа што се надевав во Твоите зборови.

[75]Знам, Господи дека Твоите судови се праведни, и според справедливоста Твоја Ти ме казни.

[76]Па нека ми биде милоста Твоја утеха, според Твоето слово кон Твојот слуга.

[77]Нека пријде на мене Твојата штедрост, и јас ќе живеам, зашто законот Твој е утеха моја.

[78]Нека се посрамат горделивите, зашто неправедно и без вина ме обвинуваат; а јас ќе размислувам за Твоите правила.

[79]Нека ми се приклонат оние што се плашат од Тебе, за да ги научат Твоите уредби.

[80]Нека биде срцето мое непорочно во Твоите повелби, та да не се посрамам.

[81]Копнее душата моја за Твоето спасение; јас се надевам во Твоите зборови.

[82] Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

[83] Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

[84] Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

[85] Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

[86] São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

[87] Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

[88] Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.

[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.

[91] Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.

[92] Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.

[93] Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.

[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.

[82]Очите мои попуштија од желба за Твоето слово, велејќи: кога ќе ме утешиш?

[83]Зашто станав како мев во дим, но Твоите повелби не ги заборавив.

[84]Колку долго ќе чека Твојот слуга? Кога ќе извршиш суд над моите гонители?

[85]Горделивите ми ископаа јама; тие го кршат Твојот закон.

[86]Сите Твои заповеди се вистина. Неправедно ме гонат: помогни ми!

[87]За малку ќе ме убиеја на земјата, но јас не ги оставив Твоите заповеди.

[88]Според Твојата милост зачувај ми го животот, и јас ќе ги пазам сведоштвата од Твојата уста.

[89]Ти постоиш вечно, Господи; Твоето слово засекогаш е утврдено на небото;

[90]Твојата верност е од род во род. Ти си ја поставил Земјата, и таа стои.

[91]Според Твоја волја постојат денес; сè што постои, Тебе ти служи.

[92]Да не беше Твојот закон утеха за мене, јас ќе загинев во неволјата своја.

[93]Никогаш нема да ги заборавам Твоите правила, зашто преку нив ме оживуваш.

[94]Твој сум јас, спаси ме, зашто ги барав Твоите правила.

[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.

[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!

[98] Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

[99] Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

[100] Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.

[101] De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.

[102] Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

[103] Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

[104] Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.

[105] Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.

[106] Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.

[107] Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.

[108] Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.

[95]Нечестивите демнат за да ме убијат, но јас пазам на уредбите Твои.

[96]Го видов крајот на секое совршенство, но Твоите заповеди се безгранични.

[97]Колку го засакав, Господи, Твојот закон; секој ден се поучувам од него.

[98]Со Твојата заповед ме направи помудар од непријателите мои, зашто таа е секогаш со мене.

[99]Станав поразумен од сите учители мои, зашто сведоштвата Твои се моја поука.

[100]Поумен станав од старите, зашто ги пазам Твоите заповеди.

[101]Ги задржувам нозете свои од секаков лош пат, за да го пазам словото Твое.

[102]Од твоите уредби нема да се откажам, зашто Ти ме поучи.

[103]Колку се слатки за грлото мое зборовите Твои, послатки се од мед во устата моја.

[104]Преку твоите заповеди станав разумен; затоа го замразив секој лажен пат.

[105]Твоето слово е светилник на нозете мои и светлина за патеката моја.

[106]Се заколнав и реков дека ќе ги пазам Твоите праведни судови, и ќе ги исполнувам.

[107]Многу сум нажален, оживи ме, Господи, поради Твоето слово.

[108]Прими ги моите благодарници, Господи, и научи ме на Твоите уредби.

[109] Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.
[110] Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.
[111] Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.

[112] Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.

[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.
[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.
[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.
[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.
[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.
[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.
[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.
[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[109]Животот ми е постојано во опасност, но Твојот закон не го заборавив.
[110]Нечестивите ми поставија замка, но јас не се отстранив од Твоите заповеди.
[111]Твоите уредби ми се вечно наследство, тие се голема радост за срцето мое.
[112]Го натерав срцето свое да ги извршува повелбите Твои, секогаш и до крај.
[113]Оние со дволично срце ги замразив, но Твојот закон го сакам.
[114]Ти си ми заштита и штит: во Твоето слово се надевам.
[115]Иставете се од мене злосторници, за да ги запазам заповедите на мојот Бог.
[116]Поддржи ме според Твоето слово, и јас ќе живеам; не посрамувај ме во надежта моја;
[117]помогни ми, и ќе се спасам: и Твоите повелби постојано ќе ги пазам.
[118]Ти ги презираш оние, кои отстапуваат од Твоите повелби, зашто нивните мисли се неправедни.
[119]Сите грешници земни ги сметаш за 'рѓа, затоа засекогаш ги засакав Твоите уредби.
[120]Од страв пред Тебе трепери телото мое, и од Твоите судови се плашам.
[121]Го правев она што е право и праведно; не предавај ме на моите угнетувачи.
[122]Заложи се за доброто на Својот слуга, та да не ме сотрат горделивите.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.

[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.

[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[123]Очите ми копнеат, очекувајќи го спасението од Тебе, и словото на Твојата правда.

[124]Постапи со Твојот слуга според милоста Своја и научи ме на Твоите повелби.

[125]Слуга Твој сум јас: вразуми ме и ќе ги познаам уредбите Твои.

[126]Време е, Господи, да се дејствува: Твојот закон го осквернија.

[127]Затоа ги засакав заповедите Твои и од топаз и од злато повеќе.

[128]Затоа се управував според сите Твои заповеди и лажниот пат го замразив.

[129]Прекрасни се Твоите сведоштва: затоа душата моја ги запазува.

[130]Објавувањето на Твоите зборови просветува и скромните ги вразумува.

[131]Со отворена уста копнеам, зашто жеден сум за Твоите заповеди.

[132]Погледај кон мене и помилуј ме, како што постапуваш со оние, кои го сакаат Твоето име.

[133]Управувај ги стапките мои според Твоето слово и не допуштај со мене да овладее никакво беззаконие.

[134]Избави ме од човечко насилство за да ги пазам Твоите заповеди,

[135]озари го Твојот слуга со светлината на лицето Твое, и научи ме на Твоите заповеди.

[136]Од очите мои потоци солзи течат, зашто не го пазат Твојот закон.

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.

[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.

[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.

[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.

[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.

[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.

[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

[137]Праведен си Ти, Господи, и праведни се Твоите пресуди.

[138]Твоите сведоштва, што си ги дал, се засновани на правда и целосна вистина.

[139]Ревноста моја ме јаде, зашто непријателите мои ги заборавија Твоите слова.

[140]Твоето слово е темелно испитано, и Твојот слуга го сака.

[141]Мал сум и презрен, но Твоите правила не ги заборавив.

[142]Твојата праведност е вечна праведност, и Твојот закон е вистина.

[143]Скрб и мака ме обзедоа; Твоите заповеди се моето уживање.

[144]Твоите уредби се праведни довека; вразуми ме, и ќе живеам.

[145]Те повикувам со сето срце мое, услиши ме, Господи, – и ќе ги пазам повелбите Твои.

[146]Тебе Те повикувам: спаси ме, за да ги пазам Твоите уредби.

[147]Ја испреварувам зората и викам; на Твоето слово се надевам.

[148]Очите мои се отвораат пред утринската стража, за да се поучам на Твоите слова.

[149]Чуј го мојот глас, според милоста Своја, Господи; според Твојата правда, зачувај ме во живот.

[150]Се приближија оние што ме прогонуваат со зла намера; од законот Твој тие се оддалечија.

151 Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

152 Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

153 Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

154 Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

155 A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

156 Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

157 São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.

158 Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.

159 Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.

160 As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

161 Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.

162 Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.

163 Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.

164 Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.

151Но Ти си близок, Господи, и сите Твои заповеди се вистина.

152Одамна знам за Твоите уредби, зашто си ги утврдил засекогаш.

153Погледај на мојата потиштеност и избави ме, зашто не го заборавив Твојот закон.

154Пресуди според мојата правда и искупи ме; заради словото Твое оживеј ме.

155Далеку е спасението од нечестивите, зашто тие не ги бараат Твоите повелби.

156Голема е Твојата милост, Господи, според Твојата правда оживи ме.

157Многумина ме гонеа и мачеа, но од Твоите уредби јас не отстапив.

158Ги гледам неверниците и се гнасам, зашто словата Твои не ги пазат.

159Погледни како ги сакам заповедите Твои, запази ми го животот, Господи, поради Твојата милост.

160Вистината е основа на Твоите слова; и секоја Твоја праведна одредба трае вечно.

161Кнезовите ме гонат без вина, но срцето мое се плаши само од Твоите зборови.

162Се радувам на Твоето слово, како оној кој нашол големо благо.

163Ја замразив неправдата и се гнасам од неа; а Твојот закон го сакам.

164Седумпати на ден Те прославувам за Твоите праведни одредби.

[165] Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.

[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.

[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.

[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.

[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.

[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.

[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.

[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.

[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.

[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

Salmo 120

Contra as más línguas

Cântico de romagem

[165]Голем е мирот кај оние, кои го сакаат Твојот закон, и за нив нема соблазна.

[166]Го чекам спасението од Тебе, Господи, и Твоите заповеди ги извршувам.

[167]Душата моја ги пази Твоите уредби, и јас многу ги засакав.

[168]Ги пазам Твоите заповеди и Твоите сведоштва, зашто сите мои патишта се пред Тебе, Господи.

[169]Нека допре до Тебе молбата моја, Господи; вразуми ме според Твоите зборови.

[170]Нека барањето мое дојде пред Тебе; избави ме според Твоето слово.

[171]Од устата моја нека се произнесе похвала, кога ќе ме научиш на Твоите повелби.

[172]Јазикот мој нека ги разгласи Твоите зборови, зашто сите Твои заповеди се праведни.

[173]Нека ми биде Твојата рака на спасение, зашто Твоите заповеди ги избрав.

[174]Копнеам, Господи, за спасение од Тебе и Твојот закон е мојата наслада.

[175]Нека живее душата моја и нека Те слави; и Твоите уредби нека ми помогнат.

[176]Се заблудив како загубена овца: побарај го Твојот слуга, зашто не ги заборавив Твоите заповеди.

Псалми 120

Молитва против озборување

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.
[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.
[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?
[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.
[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.
[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.
[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

[1]Кон Господа повикав во потиштеноста своја, и Тој ме услиши.
[2]Господи, избави ја душата моја од лажлива уста и од измамнички јазик.
[3]Што ќе ти се даде и уште што ќе ти се направи, лажлив јазику?
[4]Изострени стрели на силник, разгорени со пустински јаглен!
[5]Тешко мене, што морам да живеам во Мешех, да престојувам во шаторите кидарски.
[6]Долго живееше душата моја со оние што го мразат мирот.
[7]Јас сум за мир, но штом проговорам – тие се за војна.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens
Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?
[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.
[3] Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.
[4] É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.
[5] O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.
[6] De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.
[7] O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.
[8] O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

Псалми 121

Господ е верен чувар

[1]Ги кренав очите кон горите; од каде помош ќе ми пристигне?
[2]Мојата помош е од Господ, Кој ги создаде небото и Земјата.
[3]Тој нема да дозволи да се помести ногата твоја; нема да задреме Оној, Кој те пази;
[4]не дреме и не спие Оној, Кој го пази Израел.
[5]Господ е Твој чувар; Господ е твоја закрила од кај твојата десна рака.
[6]Сонцето дење нема да те гори, ниту месечината ноќе ќе ти штети.
[7]Господ ќе те запази од секакво зло и ќе ја чува душата твоја.
[8]Господ ќе го пази излегувањето твое и влегувањето твое отсега и довека.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém
Cântico de romagem. De Davi

[1] Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

[2] Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!

[3] Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,

[4] para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.

[5] Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.

[6] Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.

[7] Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.

[8] Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!

[9] Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino
Cântico de romagem

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.

Псалми 122

Во слава на Ерусалим

[1]Се зарадував кога ми рекоа: „Да одиме во домот Господов!“

[2]Ете, нозете наши стојат во твоите дворови, Ерусалиме, –

[3]Ерусалим, кој е изграден како град, излиен во една целина,

[4]Таму се искачуваат племињата, Господовите племиња, сведоштвото Израелско, за да се слави името Господово.

[5]Зашто таму се поставија престолите судиски, престолите на домот Давидов.

[6]Молете се за мир за Ерусалим и нека им биде добро на оние, кои те сакаат!

[7]Нека има мир околу ѕидовите твои и спокојство во кулите твои.

[8]Поради браќата мои и блиските мои ќе речам: „Мир во тебе!“

[9]Заради домот на Господ, нашиот Бог, ти пожелувам добро.

Псалми 123

Надежта во Бога спасува

[1]Ги кревам очите мои кон Тебе, Кој царуваш на небесата.

[2]Ете, како што се очите на слугите свртени кон рацете на господарите нивни, како очите на слугинката – кон раката на господарката нејзина, така и нашите очи гледаат кон Господ, нашиот Бог, сè додека не се смилува.

[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.
[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador
Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;
[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,
[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;
[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;
[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.
[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.
[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.
[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Salmo 125

Fé inabalável
Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.

[3]Смилувај се на нас, Господи, смилувај се, зашто многу сме понижени со презир;
[4]зашто се преполни душата наша од надменоста на дрските и од презирот на горделивите.

Псалми 124

Бог е спасител на Својот народ

[1]Да не беше Господ со нас, – нека каже Израел, –
[2]да не беше Господ со нас, кога луѓето се кренаа против нас, –
[3]живи ќе нè проголтаа, кога пламна нивната јарост против нас;
[4]вода ќе нè потопеше, поток ќе го однесеше животот наш;
[5]бурна вода ќе ја однесеше нашата душа.
[6]Нека е благословен Господ, Кој не нè предаде во плен на нивните заби.
[7]Душата наша се избави како птица од примка на ловци: примката се скина, а ние се избавивме.
[8]Помошта наша е во името на Господ, Кој ги создаде небото и Земјата.

Псалми 125

Господ го заштитува Својот народ

[1]Кои се надеваат во Господ, тие се како гората Сион: нема да се поколеба, ќе живее вечно.

[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.

[2]Околу Ерусалим има гори, а Господ е околу Својот народ отсега и засекогаш.

[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.

[3]Зашто Господ нема да го остави жезлото на грешниците врз земјата на праведните, за да не ги посегаат праведниците рацете свои кон беззаконие.

[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.

[4]Господи, направи им добро на добрите и на оние со чисто срце.

[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

[5]А оние што свртуваат кон крив пат, нив Господ ќе ги одведе со оние што вршат беззаконие. Мир на Израел!

Salmo 126

Consolo para os que choram

Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

Псалми 126

Благодарност на Бога поради избавување

[1]Кога Господ ги врати сионските заробеници, ние бевме како во сон;

[2]тогаш устата ни се исполни со радост, и јазикот наш – со весела песна; тогаш меѓу незнабошците се говореше: „Големи дела изврши Господ над нив!“

[3]Големи дела изврши Господ на нас: ние се развеселивме.

[4]Врати ги, Господи заробените наши, како потоците во Негев.

[5]Оние што сеат со солзи, нека жнеат со голема радост.

[6]Одеа и плачеа оние што носеа свое семе; но со радост ќе се вратат, носејќи ги своите снопја.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus

Cântico de romagem. De Salomão

Псалми 127

Сите усилби се попусти без Бога

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

[1]Ако Господ не ја изэида куќата, залудо ќе се трудат градителите нејзини; ако Господ не го запази градот, залудо ќе бдее стражата.

[2]Залудно вие станувате рано, доцна легнувате и го јадете лебот уморни; на оние кои Тој ги сака ним им дава сон.

[3]Ете, наследството Господово се синовите, дар од Него е породот.

[4]Она што се стрелите во раката на силниот, тоа се младите синови.

[5]Блажен е оној човек, кому му е исполнет тегарчикот со нив! Тие нема да се засрамат, кога ќе се препираат со непријателите нивни пред портите.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar

Cântico de romagem

[1] Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

[2] Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.

[3] Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.

[4] Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!

[5] O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,

[6] vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Псалми 128

Благослов и блаженство за праведните

[1]Блажени се оние, кои се бојат од Господ, кои одат по Неговите патишта!

[2]Ќе јадеш од плодовите на рацете свои: блазе тебе и добро ќе живееш.

[3]Жената во домот твој ќе биде како лоза плодовита, синовите твои – како новонасадени маслини околу трпезата твоја.

[4]Ете, така ќе биде благословен оној човек кој се бои од Господ.

[5]Господ ќе ги благослови од Сион; и ти ќе ги гледаш добрата ерусалимски во сите дни на твојот живот;

[6]и ќе ги видиш синовите на синовите твои. Мир нека е на Израел!

Salmo 129

Псалми 129

Recordação de libertações

Cântico de romagem

[1] Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

[2] desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.

[3] Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.

[4] Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.

[5] Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!

[6] Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,

[7] com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!

[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor

Cântico de romagem

[1] Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

[2] Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.

[3] Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?

[4] Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.

[5] Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.

Молитва за помош против непријателите на Сион

[1]Честопати тие ме напаѓаа уште од младоста моја – нека каже Израел.

[2]Честопати тие ме напаѓаа од младоста моја, но не ме совладаа.

[3]На плешките мои орачи ораа, долги бразди повлекуваа.

[4]Но Господ праведен ги расече јажињата на нечестивите.

[5]Нека се засрамат и нека се свртат назад сите, кои го мразат Сион!

[6]Нека бидат како тревата на покрив, која се исушува пред да израсне,

[7]со која жетварот нема да ја исполни раката своја, ни прегратката своја оној што ја врзува во снопови!

[8]А минувачите да не викаат: „Благослов Господов на вас; ве благословуваме во името на Господ!“

Псалми 130

Молитва за простување на гревови

[1]Од длабочините викам кон Тебе, Господи.

[2]Господи, чуј го гласот мој. Ушите Твои нека го чујат гласот на молењето мое, –

[3]Господи, ако гледаш на беззаконијата, – тогаш кој ќе се одржи, Господи?

[4]Но во Тебе има простување, за да Те почитуваат.

[5]Заради името Твое, Господи, чекав долго на Тебе, чекаше душата моја на Твојот збор;

[6] A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,

[7] espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.

[8] É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

[1] SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.

[2] Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

[3] Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

Salmo 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

[1] Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

[2] de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

[3] Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

[4] não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

[6]душата моја Го чека Господа: Од утрената стража па до ноќната, од утрената стража нека се надева Израел на Господ.

[7]Зашто милоста е во Господ и голем е откупот во Него.

[8]И Тој ќе го избави Израел од сите негови беззаконија.

Псалми 131

Смерност на срцето

[1]Господи, срцето мое не се вознесува, ниту очите мои се креваат високо; не копнеам по големи работи ниту по она што е над моите сили.

[2]Но јас скротив и јас успокоив душата моја како дете кон мајката своја; душата во мене е како кај доенче.

[3]Нека се надева Израел на Господ отсега и довека.

Псалми 132

Молитва за Давидовиот дом

[1]Сети се, Господи, на Давид и на сета негова ревност,

[2]како што се заколна пред Господ, и Му вети на Јакововиот Бог:

[3]„Нема да влезам под шаторот на домот свој, и нема да легнам на леглото мое;

[4]нема да им дадам сон на очите мои, ни дремка на веѓите мои, ниту одмор на слепоочниците мои,

[5] até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

[6] Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

[7] Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

[8] Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

[9] Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

[10] Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

[11] O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

[12] Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

[13] Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:

[14] Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.

[15] Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.

[5]додека не најдам место за Господ, дом за Јакововиот Бог.“

[6]Ете, ние чувме дека е во Ефрата, го најдовме во Јаарските полиња;

[7]да влеземе во неговиот дом, да се поклониме пред местата каде што стојат нозете негови.

[8]Стани, Господи, дојди во местото каде што е Твојата почивка, Ти и светиот ковчег Твој.

[9]Твоите свештеници нека се облечат во праведност; Твоите светии нека се зарадуваат.

[10]Поради Давид, Твојот слуга, не одвраќај го лицето Свое од Твојот помазаник.

[11]Му се заколна Господ на Давид со верност, и од неа нема да се откаже: „Од плодот на твојата утроба ќе поставам на престолот твој.

[12]Ако твоите синови го пазат Мојот завет и Моите сведоштва, на кои ќе ги научам, тогаш и синовите нивни ќе седат вечно на твојот престол.“

[13]Зашто Господ го избра Сион, Му омиле да живее во него.

[14]„Тоа е моето одмориште засекогаш: тука ќе се населам, бидејќи многу го засакав.

[15]Ќе го благословувам и преблагословувам трудот негов, сиромасите негови со леб ќе ги наситувам;

[16] Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.

[17] Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.

[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

[16]свештениците негови ќе ги облечам во спасение, и светиите негови радосно ќе воскликнуваат.

[17]Таму ќе кренам рог за Давид, му подготвив светилник на Мојот помазаник.

[18]Непријателите негови ќе ги облечам во срам, а на него ќе блешти круна.“

Salmo 133

A excelência da união fraternal

Cântico de romagem. De Davi

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.

[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Псалми 133

Благословена е братската љубов

[1]Колку е убаво и колку е мило кога браќата живеат еднодушно!

[2]Тоа е како скапоцено миро врз главата што се лее по брадата, брадата Аронова, што се лее по полите од одеждата негова;

[3]како роса Ермонска, која паѓа на горите Сионски, зашто Господ дал благослов и живот вечен.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino

Cântico de romagem

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;

[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.

[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

Псалми 134

Благодарност при ноќно бдеење во домот Господов

[1]Благословувајте Го сега Господа, сите слуги Господови, што стоите ноќе во домот Господов.

[2]Кренете ги рацете ваши ноќе кон светилиштето и благословувајте Го Господа!

[3]Нека те благослови Господ од Сион, Создателот на небото и Земјата.

Salmo 135

Louvores a Deus

Псалми 135

Похвална песна на Господ

1 Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,
2 vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.
3 Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.
4 Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.
5 Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.
6 Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.
7 Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.
8 Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;
9 quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;
10 quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:
11 a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;
12 cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.
13 O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

1Алилуја! Фалете го името Господово, фалете го, слуги Господови,
2вие кои стоите во домот Господов, во дворовите од домот на нашиот Бог.
3Фалете Го Господа, зашто Господ е добар; пејте Му на името Негово, зашто тоа е мило;
4зашто Господ го избра Јаков за Себе, Израел за Свој сопствен посед.
5Бидејќи знам дека Господ е велик и дека нашиот Господ е над сите богови:
6Господ прави сè што ќе посака, на небото и на Земјата, во морињата и во сите бездни;
7доведувајќи облаци од краиштата на земјата, молњи при дожд создаде, Тој, Кој ги изведува ветровите од скровиштата нивни,
8Оној, Кој ги порази првородените во Египет од човек до добиток,
9покажа знаци и чудеса среде тебе, Египте, на фараонот и врз сите слуги негови,
10порази многу народи и истреби силни цареви:
11Сихон, царот аморејски, и Ог, царот башански, и сите цареви хanански;
12и му ја даде нивната земја во наследство на Својот народ Израел.
13Господи, името Твое е вечно; Господи, споменот за Тебе е од род во род.

[14] Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.

[15] Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.
[16] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;
[17] têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.
[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.

[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;

[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.
[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[14]Зашто Господ ќе го штити Својот народ и ќе биде милостив над слугите Свои.
[15]Идолите на незнабошците се сребро и злато, дело на раце човечки;
[16]имаат уста, но не говорат; имаат очи, но не гледаат;
[17]имаат уши, но не слушаат ниту, пак, во устата нивна има здив.
[18]Слични на нив ќе бидат и оние, кои ги прават, и секој кој на нив се надева.
[19]Доме Израелов, благословувај Го Господа! Доме Аронов, благословувај Го Господа!
[20]Доме Левиев, благословувај Го Господа! И вие, кои се боите од Господ, благословувајте Го Господа!
[21]Нека е благословен Господ од Сион, Кој живее во Ерусалим!

Псалми 136

Благодарност на Бога за Неговата непрестајна милост

[1]Славете Го Господа, зашто е добар, зашто е вечна милоста Негова.

[2]Славете Го Бог на боговите, зашто е вечна милоста Негова.

[3]Славете Го Господа над господарите, зашто е вечна милоста Негова,

[4]Единиот Кој прави големи чудеса, зашто е вечна милоста Негова;

[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[5]Кој премудро го создаде небото, зашто е вечна милоста Негова;

[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[6]Кој ја утврди Земјата врз водите, зашто е вечна милоста Негова;

[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[7]Единиот Кој ги создаде големите светила, зашто е вечна милоста Негова;

[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[8]сонцето – да управува со денот, зашто е вечна милоста Негова;

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9]месечината и ѕвездите – да управуваат со ноќта, зашто е вечна милоста Негова.

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10]Кој го порази Египет и првородените негови, зашто е вечна милоста Негова;

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11]Кој го изведе Израел од средината нивна, зашто е вечна милоста Негова;

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[12]со цврста рака и подигната мишка, зашто е вечна милоста Негова;

[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[13]Кој го раздвои Црвеното Море, зашто е вечна милоста Негова;

[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[14]и го преведе Израел среде него, зашто е вечна милоста Негова;

[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[15]а фараонот и војската негова ги фрли во Црвеното Море, зашто е вечна милоста Негова.

[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[16]Кој го преведе Својот народ преку пустината, зашто е вечна милоста Негова;

[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.
[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,
[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.

[17]Кој порази големи цареви, зашто е вечна милоста Негова;
[18]и ги погуби силните цареви, зашто е вечна милоста Негова;
[19]Сихон, царот аморејски, зашто е вечна милоста Негова;
[20]и Ог, царот башански, зашто е вечна милоста Негова;
[21]и му ја даде земјата во наследство, зашто е вечна милоста Негова;
[22]во наследство на Својот слуга, Израел, зашто е вечна милоста Негова;
[23]Кој се сеќава на нас во нашето понижување, зашто е вечна милоста Негова;

[24]и нè избавува од непријателите наши, зашто е вечна милоста Негова;

[25]и Кој дава храна на секоја плот, зашто е вечна милоста Негова.

[26]Славете Го небесниот Бог, зашто е вечна милоста Негова.

Псалми 137

Тагување на заробените во Вавилон

[1]Крај реките вавилонски – таму седевме и плачевме, кога ќе се сетевме на Сион;

[2]на врбите, среде Вавилон, ги закачивме нашите харфи.

[3]Зашто таму, оние што нè заробија и кои нè одведоа, побараа од нас радосна песна, велејќи ни: „Пејте ни од песните сионски!“

[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?

[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.

[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade

Salmo de Davi

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

[4]Како да запееме Господова песна на туѓа земја?

[5]Ако те заборавам тебе, Ерусалиме, – нека ме заборави мојата десница,

[6]нека се залепи јазикот мој за непцето мое, ако не те помнам, ако не го поставам Ерусалим над секоја моја радост.

[7]Сети се, Господи, на синовите Едомови, во денот на Ерусалим, кога тие говореа: „Разрушете, разрушете го до темелите негови!“

[8]Ќерко вавилонска, опустошителко, блажен е оној, што ќе ти врати за делото што ни го направи!

[9]Блажен е оној што ќе ги заграби и ќе ги разбие од камен децата твои.

Псалми 138

Благодарност поради помош Божја

[1]Ќе Те славам Тебе, Господи, со сето срце свое и ќе Ти пеам пред ангелите Твои, зашто ги слушна сите зборови на устата моја.

[2]Се поклонувам пред светиот Твој храм и го славам името Твое за милоста Твоја и за верноста Твоја, зашто го возвеличи името Свое свето над сè.

[3]Во оној ден кога ќе Те повикам, услиши ме брзо, внеси бодрост во душата моја.

[4]Ќе Те прославуваат, Господи, сите земни цареви, штом ќе ги чујат зборовите од Твојата уста,

[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

[5]и ќе воспеваат за патиштата Господови, зашто е голема славата Господова.

[6]Зашто возвишен е Господ: и понизниот го гледа, а горделивиот оддалеку го познава.

[7]Кога ќе се најдам во неволји – Ти живот ми даваш, ја пружаш раката и Твојата десница ме спасува.

[8]Господ ќе направи што е добро за мене! Твојата милост, Господи, е вечна; делата на рацете Свои не оставај ги!

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.

[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.

[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.

[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?

[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;

Псалми 139

Бог сè знае и сè гледа

[1]Господи, Ти си ме испитал и ме знаеш

[2]Ти знаеш кога седнувам и кога станувам; Ти оддалеку ги разбираш мислите мои.

[3]Одам или лежам, Ти сè гледаш, сите патишта мои си ги предвидел.

[4]Уште зборови не ми дошле до јазикот мој, Ти, Господи, веќе ги знаеш:

[5]Ти ме опкружуваш, зад мене си, пред мене си; раката Твоја е положена над мене.

[6]Се восхитувам на Твоето знаење, – тоа е превисоко, не можам да му пријдам!

[7]Каде да одам од Твојот дух, и од лицето Твое каде да побегнам?

[8]Ако се искачам на небото – Ти си таму; ако слезам во Подземјето, Ти си и тука.

[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,
[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.
[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,
[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;
[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.
[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.
[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!
[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.
[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[9]Ако ги земам крилјата на зората и се преселам на крајот од морето, –
[10]и таму ќе ме води Твојата рака, Твојата десница ќе ме држи.
[11]Ако речам: можеби темнина ќе ме покрие, но и ноќта е како светлина околу мене;
[12]и темнината нема да биде темнина за Тебе; и ноќта за Тебе е светла како ден и темнината како светлина.
[13]Зашто Ти си ја создал мојата внатрешност и ме оформи во мајчината ми утроба.

[14]Те прославувам затоа што сум чудесно создаден. Прекрасни се Твоите дела; душата моја тоа добро го знае.

[15]Ниедна моја коска не се сокри од Тебе, додека настанував во тајност, исткаен во длабините на земјата.

[16]Твоите очи го видоа зародишот мој и во Книгата Твоја сè е запишано за мене дури и деновите мои се забележани кога уште не постоеше ниеден.

[17]Колку ми се недостапни Твоите мисли, Боже, колку се многубројни!
[18]Да ги пребројам – но тие се побројни и од песокот; се будам и сè уште сум со Тебе.
[19]Кога би сакал да ги убиеш, Боже, грешниците; иставете се од мене, крвопијци!

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.
[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?
[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.
[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;
[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

[20]Подмолни се во помислите свои, суетно се креваат Твоите непријатели.
[21]Зар не ги замразив оние, Господи, кои Тебе Те мразат, и зар не се гнасам од непријателите Твои?
[22]Со полна омраза ги замразив; ги сметам за непријатели.
[23]Испитај ме, Боже, и познај го срцето мое; испитај ме и запознај ги патеките мои;
[24]и види дали сум на пат на беззаконија, и упати ме на вечен пат.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,
[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.
[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.
[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.
[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.
[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.
[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.

Псалми 140

Молитва на верна душа

[1]Спаси ме, Господи, од злобен човек и избави ме од насилници;
[2]тие смислија зло во срцето свое, секој ден зачнуваат војни;
[3]ги изостриja јазиците свои како змија; под устите им е аспидин отров.
[4]Запази, ме, Господи, од рацете на нечестив човек. Избави ме од луѓе насилници, кои смислија да ми подметнат нога.
[5]Горделивите тајно поставија стапица, и распнаа примки од јажиња за мене; на патот ми поставија примка.
[6]Јас Му реков на Господ: Ти си Бог мој: слушни го, Господи, гласот на моето молење.
[7]Господи, Господи, сило на моето спасение! Ти, Кој во денот на битката ја засолни главата моја,

[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[8]не давај, Господи, да му се исполни желбата на нечестивиот; не давај да постигнат, што намислија за да не се возгордеат.

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[9]Главата своја да не ја подигнат оние што ме опколија; нека падне врз нив злобата на нивната сопствена уста.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[10]Нека паднат врз нив жарени јаглења; да бидат фрлени во јама, па да не станат.

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.

[11]Клеветникот нема да се одржи на земјава; злото ќе го одвлече неправедниот човек во погибел.

[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.

[12]Знам дека Господ ќе покаже правда за угнетените и милост за сиромасите.

[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

[13]Да, праведниците ќе го исповедаат името Твое, и непорочните ќе се населат пред лицето Твое.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.

[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.

[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.

[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

Псалми 141

Молитва Бог да нè пази

[1]Господи, кон Тебе повикав: слушни ме, чуј го гласот на молењето мое, кога повикувам кон Тебе!

[2]Нека се исправи пред Тебе молитвата моја како темјан, а воздигањето на рацете мои – како жртва вечерна.

[3]Постави, Господи, стража пред устата моја и врата на усните мои;

[4]не давај да застрани срцето мое кон зло, да врши грешни дела заедно со луѓето, кои вршат беззаконија; јас нема да се гоштевам од нивните наслади!

[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

[5]Праведниот нека ме казнува, светиот нека ме изобличува, но не давај миро на грешник да ја помаже главата моја; зашто и молитвата моја се противи на нивната злоба.

[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,

[6]Кога ќе бидат предадени на оние што ќе ги казнат, тогаш ќе сфатат дека моите зборови беа пријатни.

[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.

[7]Како кога грутка земја ќе падне се растура, така ќе се растурат коските нивни во пеколот.

[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.

[8]Но кон Тебе, Господи, Господи, се управени очите мои; во Тебе се надевам, не оставај ме без одбрана!

[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.

[9]Запази ме од стапиците што ми ги поставија, и од примките на оние што вршат беззаконија.

[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

[10]Грешниците нека паднат во своите мрежи, додека јас да поминам.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

Псалми 142

Молитва Давидова кога бил во пештера

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

[1]Со гласот свој викам кон Господ, со гласот свој Му се молам на Господ.

[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

[2]Ќе го излијам пред Него молењето мое: маката моја пред Него ќе ја кажам.

[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

[3]Ако изнемошти духот мој, Ти ја знаеш мојата патека, на патот, по кој одев, тие скришно примки ми поставија.

[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de

[4]Се обсирав надесно и гледав, а таму никој кој ме познава: нема каде да

refúgio, ninguém que por mim se interesse.

5 A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

6 Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

7 Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

1 Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

2 Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

3 Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

4 Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

5 Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

6 A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

избегам; никој не се грижи за душата моја.

5Повикав кон тебе, Господи, и реков: „Ти си мојата надеж и мој дел во земјата на живите.

6Прими ја молитвата моја, зашто многу сум понижен; избави ме од моите гонители, зашто тие се посилни од мене.

7Изведи ја од темнина душата моја, за да го прославувам името Твое. Околу мене ќе се соберат праведните, зашто Ти ќе постапиш добро со мене.“

Псалми 143

Смирена молитва на страдалник

1Господи, слушни ја молитвата моја, чуј го молењето мое поради Твојата верност; услиши ме според Твојата праведност

2и не стапувај во суд со Твојот слуга, зашто пред Тебе нема да се оправда ниту еден од живите.

3Непријателот ја прогонува душата моја, го скршил животот мој дури до земјата, ме остави во темнина како оние кои се одамна умрени;

4опадна духот мој во мене, се скамени во мене срцето мое.

5Се сеќавам на дамнешните дни и размислувам за сите Твои дела, расудувам за делата на Твоите раце.

6Ги протегнав кон Тебе рацете мои, душата моја е жедна за Тебе како сува земја.

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

[7]Услиши ме, поскоро, Господи: духот мој премале; не одвраќај го лицето Свое од мене, за да не заприлегам на оние, што слегуваат во гроб.

[8]Соопшти ми ја рано милоста Твоја, зашто во Тебе се надевам, Господи. Покажи ми го, Господи, патот по кој да одам, зашто кон Тебе ја издигам душата своја.

[9]Избави ме, Господи, од моите непријатели, зашто кај Тебе прибегнав.

[10]Научи ме да ја исполнувам волјата Твоја, зашто Ти си мојот Бог. Твојот благ дух нека ме води по прав пат.

[11]Заради Твоето име, Господи, зачувај ми го животот; поради Твојата праведност – избави ја од неволја душата моја.

[12]Според милоста Твоја истреби ги непријателите мои и погуби ги сите, кои ја измачуваат душата моја, зашто јас сум слуга Твој.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?

Псалми 144

Молитва за помош во борба и победа

[1]Нека е благословен Господ, Карпата моја, Кој ги учи рацете мои за борба и прстите мои за војна.

[2]Тој е милост моја и прибежиште мое, мој застапник и избавител мој – и јас на Него се надевам. Тој ми го потчинува мојот народ мене.

[3]Господи, што е човекот, па внимаваш на него, или син човечки – та да се сеќаваш на него?

[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,

[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.

[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;

[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[4]Човекот е како здив; дните негови одминуваат како сенка.

[5]Господи, приклони ги небесата Свои и слези; допри се до горите, и тие ќе се здимат;

[6]болсни со молњи и растерај ги, пушти ги стрелите Свои и распрсни ги;

[7]подај ја раката Твоја од височини, изведи ме и избави ме од многуте води, од рацете на туѓински синови,

[8]чии усти кажуваат лага и чија десница е десница на неправдата.

[9]Боже, нова песна ќе Ти испеам, ќе Ти свирам на харфа со десет жици.

[10]Ти им даруваш спасение на царевите, Ти го избави Твојот слуга Давид од остар меч.

[11]Избави ме и отми ме од рацете на туѓинските синови, чии усти лага говореа и чија десница е десница на неправдата.

[12]Дај синовите наши да се како нови насади во младоста своја, нашите ќерки – накитени и украсени како столбови во храмот.

[13]Да ни бидат полни житниците наши, во изобилите со секаква храна; да се плодат овците наши по пасиштата свои.

[14]И воловите да ни се угоени, да нема паѓање на оградите, ни ропство, ниту офкање по улиците наши.

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

[15]Блажен е оној народ, кој го има тоа! Блажен е оној народ, на кого Господ му е Бог!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus
Louvores de Davi

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

Псалми 145

Прославување на небесниот Цар

[1]Ќе Те превознесувам, Боже мој, царе мој, и ќе го благословувам името Твое сега, секогаш и во сите векови.

[2]Секој ден ќе Те благословувам и ќе го фалам името Твое сега, секогаш и во сите векови.

[3]Велик е Господ и достоен за голема пофалба и величието Негово нема крај.

[4]Од род во род ќе се фалат делата Твои и за силата Твоја ќе се прикажува.

[5]За велелепната слава на Твојата светост ќе зборуваат и за Твоите чудеса ќе известуваат.

[6]Ќе говорат и за силата на Твоите страшни дела, и ќе прикажуваат и за Твоето величие.

[7]Ќе ја воспеваат славата на Твојата изобилна добрина, и ќе се радуваат на Твојата праведност.

[8]Штедар и милостив е Господ, долготрпелив и многумилостив.

[9]Добар е Господ спрема сите, и Неговите милости се во сите Негови дела.

[10]Нека Те прославуваат, Господи, сите Твои дела, и нека Те благословуваат светиите Твои,

[11] Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

[12] para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

[13] O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

[14] O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

[15] Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

[16] Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

[17] Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

[18] Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

[11]и нека ја проповедаат славата на Твоето царство, а да прикажуваат и за силата Твоја.

[12]За да им се кажува на синовите човечки, за Твојата сила и за велелепната слава на Твоето царство.

[13]Твоето царство е царство на сите векови, а владеењето Твое над сите поколенија; верен е Господ во сите Свои зборови и свет во сите Свои дела.

[14]Господ ги придржува сите што паѓаат и ги подига свитканите.

[15]Очите на сите се управени кон Тебе, и Ти им ја даваш нивната храна навреме;

[16]Ти ја отвораш раката Твоја и исполнуваш сè што е живо со сите негови потреби.

[17]Праведен е Господ во сите Свои патишта и свет во сите Свои дела.

[18]Близу е Господ до сите, кои Го повикуваат, до сите, кои вистински Го призиваат.

[19]Тој им ја исполнува желбата на оние, кои се бојат од Него, ги услишува молитвите нивни, и ги спасува.

[20]Господ ги пази сите кои Го сакаат, а сите грешници ќе ги истреби.

[21]Устата моја ќе Му искаже пофала на Господ; секое тело ќе го благословува името свето, сега, секогаш и во сите векови.

Псалми 146

Божјата милост е вечна

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.

[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[1]Фали Го, душо моја, Господа!

[2]Ќе Го фалам Господа додека сум жив; ќе Му пеам на мојот Бог додека постојам.

[3]Не надевајте се во кнезовите и во синовите човечки, во нив нема спасение.

[4]Излегува духот негов и тој се враќа во земјата: во тој ден исчезнуваат сите негови планови.

[5]Блажен е оној, кому му е помошник Јакововиот Бог и чија надеж е во Господ, неговиот Бог,

[6]Кој ги создаде небото и Земјата, морето и сè што е во нив, Кој вечно ја пази вистината,

[7]Кој извршува правда за угнетените, им дава леб на гладните; Господ крши окови на затворени.

[8]Господ им ги отвора очите на слепите, Господ ги исправа подгрбавените, Господ ги сака праведните.

[9]Господ ги пази придојдените, ги поддржува сираците и вдовиците, а патот на нечестивите го разурнува.

[10]Господ ќе царува вечно; твојот Бог, Сионе, е од род в род.

Псалми 147

Прославување на духовните и телесните дарови Божји

[1]Фалете Го Господа, зашто е добро да Му се пее на нашиот Бог, зашто на Добриот Му прилега пофалба.

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;

[2]Господ го гради Ерусалим и ќе ги собере расеаните синови на Израел.

[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.

[3]Тој ги исцелува скршените по срце и ги преврзува раните нивни.

[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.

[4]Го определува бројот на ѕвездите и на сите им дава име.

[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.

[5]Велик е Господ наш и голема е силата Негова, а разумот Негов – неизмерлив е.

[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.

[6]Господ ги подига понижените, а грешниците ги понижува до земја.

[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,

[7]Пејте Му секогаш славословија на Господ: на лира пејте Му на нашиот Бог,

[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva

[8]Кој го покрива небото со облаци, подготвува дожд за земјата, прави да расте трева по горите и растенијата за полза на човекот,

[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.

[9]на добитокот му ја дава храната негова и на малите врани кога гракаат.

[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.

[10]На коњската сила не гледа Тој, ниту Му е мила брзината на човечките нозе.

[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.

[11]Господ ги почитува оние, кои се бојат од Него и кои се надеваат во Неговата милост.

[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.

[12]Слави Го, Ерусалиме, Господа; пофали Го, Сионе, твојот Бог.

[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;

[13]Тој ги зацврсти резињата на вратите твои, ги благословува твоите синови во Тебе;

[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.

[14]го утврдува мирот во Твоите предели, со јадра пченица те заситува;

[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;

[15]го испраќа на земјата Своето слово; Неговиот збор брзо оди;

[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.

[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?

[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.

[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.

[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

[16]дава снег како волна; сипува мраз како пепел;

[17]фрла град Свој како залаци; пред Неговиот мраз кој може да устои?

[18]Ќе го испрати Својот збор, и сè се растопува; ќе дувне со ветрот Свој, и води потекуваат.

[19]Тој му го објави словото Свое на Јаков, Своите повелби и Своите уредби – на Израел.

[20]За никој друг народ Тој не го направил тоа, и Своите судови ним не им ги јавил.

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.

[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[3] Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

[4] Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

[5] Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

[6] E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

[7] Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

[8] fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

[9] montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

Псалми 148

Сион нека Го фали Господа

[1]Алилуја! Фалете Го Господа на небесата, фалете Го, на височините.

[2]Фалете Го, сите ангели Негови, фалете Го, сите војски Негови.

[3]Фалете Го, сонце и месечино, фалете Го сите ѕвезди и светила.

[4]Фалете Го, небеса на небесата и води над небесата.

[5]Нека го фалат името на Господ, зашто Тој заповеда – и се создадоа;

[6]ги постави засекогаш и за вечни времиња; даде наредби кои нема да се нарушат.

[7]Фалете Го Господа од Земјата, вие, сите чудовишта и бездни;

[8]огнот и градот, снегот и мразот, и ти, бурен ветру, кој го исполнуваш словото Негово;

[9]гори и сите возвишенија, плодородни дрвја и сите кедри,

[10] feras e gados, répteis e voláteis;

[11] Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;
[12] rapazes e donzelas, velhos e crianças.
[13] Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

[14] Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

[1] Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.

[2] Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.

[3] Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.
[4] Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.
[5] Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.
[6] Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,
[7] para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;

[8] para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;

[10]зверови и сиот добиток, влекачи и птици крилати,
[11]цареви земни и сите народи, кнезови и сите земни судии,
[12]момчиња и девојки, старци и деца –
[13]сите нека го фалат името на Господ; зашто е само Неговото име возвишено; Него Го фалат на небото и на Земјата.
[14]Тој ќе ја подигне силата на Својот народ; Тој ги прославува сите Свои светии, синовите Израелови, на народот, кој Му е близок.

Псалми 149

Сион нека Го фали Господа

[1]Алилуја! Запејте Му на Господ нова песна; пофвала за Него да се чуе во храмот на светиите.
[2]Нека се весели Израел на Својот Создател; а синовите на Сион нека се радуваат на својот Цар.
[3]Нека го фалат името Негово во оро, со тимпани и со лири нека Го слават,
[4]зашто Господ го сака Својот народ и ќе ги возвиши кроткитe, спасувајќи ги.
[5]Ќе се развеселат светиите во слава, ќе се зарадуваат врз леглата свои.
[6]Славословија за Бога ќе има во устите нивни и двоостер меч – во рацете нивни,
[7]за да извршат одмазда над народите, за казна над племињата,
[8]да ги врзат во верига царевите нивни и нивните властелини – со железни окови на рацете;

[9] para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

Salmo 150

Doxologia final

[1] Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.

[2] Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.

[3] Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.

[4] Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.

[5] Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.

[6] Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

[9]да го извршат над нив напишаниот суд. Тоа ќе биде славата за сите Негови светии.

Псалми 150

Сѐ што дише нека Го фали Господа

[1]Алилуја! Фалете Го Бога во Неговата светиња, фалете Го во цврстината на силата Негова;

[2]Фалете Го поради Неговите силни дела, фалете Го поради многуте величија Негови.

[3]Фалете Го со трубен звук, фалете Го со харфа и цитра;

[4]Фалете Го со тимпани и во оро, фалете го на струни и со свирка;

[5]фалете Го со милозвучни цимбали, фалете Го со кимвали громогласни!

[6]Сѐ што дише – нека Го фали Господа! Алилуја.

Provérbios de Salomão	Изреки

Provérbios 1

Uso dos provérbios

[1] Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

[2] Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

[3] para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

[4] para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

[5] Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

[6] para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

[7] O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

[8] Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

[9] Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

[10] Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

[11] Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

Изреки 1

[1]Изреки на Соломон, син Давидов, цар израелски,

Цел на книгата

[2]за да се познае мудроста и поуката, за да се разберат изреките на разумот;

[3]за да се усвојат правилата на благоразумието, правосудието, судот и правината;

[4]да им се даде на простите разумност, на младите – знаење и расудување.

[5]Ако мудриот слуша, ќе ги умножи знаењата свои, и разумниот ќе најде мудри совети,

[6]за да разбира мудра изрека и длабок збор, зборовите на мудреците и нивните гатанки.

[7]Почеток на мудроста е стравот Господов; само глупавите ги презираат мудроста и поуката.

Предупредување кон лошите деца

[8]Слушај ја, синко, поуката на својот татко и не отфрлај го заветот на мајка си,

[9]зашто тоа е красен венец за главата твоја и украс за вратот твој.

[10]Синко, ако те мамат грешници, не попуштај;

[11]ако кажат: „Дојди со нас, да направиме заседа за убиство, да го пречекаме непорочниот без вина,

[12] traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

[13] acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;

[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.

[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;

[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.

[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.

[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.

[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;

[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:

[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?

[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.

[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;

[12]жив да го голтнеме, како што голта пеколот, и цел како оној што слегува во гроб;

[13]да си натрупаме секаков скапоцен имот, да ги наполниме куќите наши со плен;

[14]ти ќе фрлаш ждрепка заедно со нас, една торба ќе има за сите нас."

[15]Синко, не оди на пат со нив, задржи си ја ногата од патеките нивни,

[16]зашто нозете нивни трчаат кон злото и брзаат крв да пролеваат;

[17]зашто напразно е да се распнува мрежа пред очите на сите птици.

[18]Но тие прават заседа против крвта своја, демнат против душите свои.

[19]Такви се патиштата на секој, кој е алчен на туѓ имот: тоа му го одзема животот на оној, што го заграбил.

За мудроста

[20]Мудроста говори високо на улицата, го крева гласот свој по плоштадите,

[21]проповеда во главните места за собирање, при влезовите на градските порти смело говори:

[22]„До кога, незнајници, ќе го сакате незнаењето? До кога бујните ќе се наслादуваат со бујноста? До кога глупавите ќе го мразат знаењето?

[23]Обрнете се кон моите изобличувања; еве, јас ќе го излеам духот свој врз вас, ќе ви ги кажам зборовите свои.

[24]Јас викав, а вие не послушавте; ја протегав својата рака, но никој не ја забележа;

[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;
[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,
[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.
[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.
[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;
[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.
[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.
[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.
[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

[25]вие ги отфрливте моите совети, не внимававте кога ве изобличував.
[26]Затоа ќе се насмеам на вашата погибел; ќе се зарадувам кога ќе ве снајде ужас,
[27]кога ќе ве нападне ужас како бура, и зло како виор ќе мине над вас, кога ќе ве снајде неволја и мака.
[28]Тогаш ќе ме викаат, но јас нема да чујам; ќе ме бараат и нема да ме најдат.
[29]Затоа што го намразија знаењето и не го примија стравот Господов;
[30]затоа што не го примија мојот совет и ги презреа моите разобличувања.
[31]Поради тоа тие ќе јадат од плодовите на своите патишта и ќе се наситуваат од своите замисли.
[32]Зашто неразумните ќе ги убие нивната упорност, а глупавите ќе ги погуби нивната негрижа;
[33]но кој мене ме слуша, ќе живее безопасно и спокојно, не плашејќи се од злото.“

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,
[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,
[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,

Изреки 2

Мудроста нѐ пази од зло

[1]Синко, ако ги примиш зборовите на Моите заповеди, и ги зачуваш во себеси,
[2]ако увото твое внимателно ја слуша мудроста, ако срцето твое се приклони кон размислување;
[3]ако ги повикаш знаењето и разумот;

[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,
[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.
[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.
[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,
[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.
[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.
[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.
[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;
[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;
[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;
[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,
[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;
[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,
[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;

[4]ако ги бараш како сребро и ги истражуваш како ризница, –
[5]ќе го разбереш стравот Господов и ќе го најдеш знаењето за Бога.
[6]Зашто Господ дава мудрост; од устата Негова доаѓаат знаењето и разумот;
[7]Тој го зачувува за праведните спасението; Тој е штит за оние кои живеат непорочно;
[8]Тој ги чува патиштата на правдата и ја брани патеката на оние, кои Го почитуваат.
[9]Тогаш ќе ги разбереш правдата и правосудието, правината и секој добар пат.
[10]Кога мудрост ќе влезе во срцето твое, и знаењето ќе ѝ биде пријатно на душата твоја,
[11]тогаш расудувањето ќе те брани, разумот ќе те чува,
[12]за да те спаси од лош пат, од човек, кој говори лага,
[13]од оние, што ги напуштиле патиштата на правдата, за да одат по патот на темнината;
[14]од оние, што се радуваат, вршејќи зло, кои се восхитуваат на расипаност,
[15]чии патишта се криви, и кои талкаат далеку од правиот пат;
[16]за да те спаси од туѓа жена, која ги засладува зборовите свои,
[17]која го остава пријателот на младоста своја, и која го заборава заветот на својот Бог.

[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;
[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.
[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.

[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.

[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;
[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.
[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração
[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.
[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.

[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.

[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;

[18]Домот нејзин води кон смрт, и патеките нејзини – кон пеколот;

[19]никој од влезените кај неа не се враќа и не стапнува врз патот на животот.

[20]Затоа оди по патот на добрите и придржувај се кон патеките на праведните,
[21]зашто праведните ќе живеат на земјата, и непорочните ќе опстанат на неа;
[22]а беззакониците ќе бидат истребени од земјата, и верoломните – искоренети од неа.

Изреки 3

Мудрост и послушност кон Бога

[1]Синко, не заборавај ја поуката моја и срцето твое да ги чува заповедите мои;

[2]зашто тие ќе ти придадат долги дни, години на живот и мир.
[3]Милоста и вистината да не бидат скудни во тебе: обеси ги на вратот свој, напиши ги врз плочите на срцето свое,
[4]па ќе најдеш милост и благоволение пред очите на Бога и на луѓето.

[5]Надевај се на Господ од сè срце и не се потпирај врз твојот разум.

[6]По сите свои патишта размислувај за Него, и Тој ќе ти ги покаже твоите патеки.
[7]Не сметај се за мудрец; имај страв од Господ и бегај од злото:

[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.

[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;

[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

[8]тоа ќе биде здравје за твоето тело и лек за твоите коски.

[9]Давај Му принос на Господ од имотот твој и од првините на плодовите од твоите придобивки,

[10]и твоите житници ќе се исполнат до врвот, а твоите преси ќе се прелеваат од вино.

[11]Не занемарувај ја, синко, казната од Господ, и да не ти е тешко од Неговото укорување;

[12]зашто кого Господ го сака, него и го кара, како и таткото синот свој што го љуби.

Мудрост и среќа

[13]Блажен е човекот, кој се здобил со мудрост, и човек, што спечалил разум;

[14]подобро е да ја добиеме неа, отколку ризници со сребро и злато;

[15]таа е поскапа и од скапоцените камења; и сè што ти е мило, не може да се спореди со неа.

[16]Во десницата нејзина е долговечноста, а во левицата ѝ е богатството и честа;

[17]патиштата нејзини се пријатни патишта, и сите патеки нејзини се спокојни.

[18]Таа е дрво на животот за оние, што ја придобиваат, и блажени се, оние кои ја запазуваат.

[19]Господ со мудрост ја основа земјата, со разум ги утврди небесата;

[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.

[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.

[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.

[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.

[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.

[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;

[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.

[20]преку Неговата мудрост се отвораат безданите, и облаците пуштаат роса.

Господ го чува мудриот

[21]Синко, не испуштај ги од превид овие работи; запази ја мудроста и разумот;

[22]тие ќе бидат живот за душата твоја и украс на вратот твој;

[23]тогаш ќе одиш безопасно по патот свој, и ногата твоја нема да се сопне.

[24]Кога ќе легнеш да спиеш, нема да се плашиш, и кога ќе заспиеш, сонот ќе ти биде пријатен.

[25]Нема да се исплашиш од ненадеен страв, ниту од напад, кој доаѓа од безбожниците,

[26]бидејќи Господ ќе биде на сите твои патишта и ќе ја запази ногата твоја од препнување.

[27]Не откажувај да му направиш добро на оној, кој има потреба, кога раката твоја има сила да му помогне.

[28]Не вели му на пријателот свој: „Оди си и дојди пак; утре ќе ти дадам“ кога си во состојба да му помогнеш.

[29]Не кroj зло против ближниот свој, кога тој со доверба живее кај тебе.

[30]Не карај се со човек без причина, кога не ти направил никакво зло.

[31]Не завидувај му на човек кој постапува насилно, и не избирај ни еден од патиштата негови,

[32]зашто на Господ Му е одвратен безбожникот, а близок е со праведникот.

[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.
[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.
[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;
[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.
[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,
[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;
[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.
[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.
[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.
[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;
[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

[33]Проклетството Господово е врз домот на безбожниот, а живеалиштето на праведниот Бог го благословува.
[34]Над оние што се подигруваат, Тој им се потсмева, а на смирените им дава благодат.
[35]Мудрите ќе наследат слава, а безумните – срам.

Изреки 4

Стекнување и чување на мудроста

[1]Слушајте ја, деца, татковата поука и внимавајте, та да се научите на разум,
[2]зашто добар дар ви дарувам; не оставајте ја мојата заповед.
[3]Зашто и јас бев сакан син на татко ми, и како единец омилен на мајка ми;
[4]и татко ми ме поучуваше и ми велеше: зборовите мои задржи ги во срцето твое; пази ги моите заповеди и не заборавај ги!
[5]Здобивај се со мудрост, придобивај разум; не заборавај го тоа и не отстранувај се од зборовите на устата моја.
[6]Не оставај ја, – и таа ќе те чува, сакај ја, – и таа ќе се грижи за тебе.
[7]Најважна е мудроста: придобивај мудрост и за сиот свој имот придобивај разумност.
[8]Високо цени ја, и таа ќе те воздигне; таа ќе те прослави, ако ја прегрнеш,
[9]ќе положи на главата твоја прекрасен венец, со великолепна круна ќе те дари.

Против безбожничко однесување

[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.

[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;

[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.

[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.

[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.

[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.

[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.

[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.

[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.

[10]Слушај, синко, и прими ги зборовите мои, – и ќе ти се умножат годините на животот.

[11]Ти го покажувам патот на мудроста, те водам по прави патеки.

[12]Ако одиш, нозете твои нема да се сопнат, и ако потрчаш, нема да се изморош.

[13]Држи се здраво за поуката, не оставај ја; пази ја, бидејќи таа е твојот живот.

[14]Не оди на пат безбожнички и не оди по патот на лоши луѓе;

[15]остави го, не оди по него, отстрани се од него и заобиколи го;

[16]зашто тие не заспиваат, ако не направат зло; и сон не ги фаќа, ако не доведат некого до пад;

[17]зашто тие јадат леб од беззаконие и пијат вино од грабеж.

[18]Патеката на праведните е како болскава светлина, која свети сè повеќе и повеќе, дури не настане ден.

[19]А патот на беззакониците е како темнина; тие не знаат, од што ќе се сопнат.

Цврсто однесување

[20]Синко, внимавај на зборовите мои и приближи го увото кон поуките мои;

[21]да не отстапуваат тие од твоите очи; чувај ги внатре во срцето свое:

[22]зашто тие се живот за оној што ги нашол, и здравје за целото тело негово.

[23]Од сè, што е за пазење, најмногу чувај го срцето свое, зашто од него се изворите на животот.

[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.

[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.

[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.

[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

[24]Отфрли ја од себе лажливоста на устата, и лукавството на јазикот од себе оддалечи го.

[25]Очите твои нека гледаат право, и клепките твои да бидат управени право пред тебе.

[26]Провери ја патеката со нозете свои, и сите патишта твои нека бидат цврсти.

[27]Не скршнувај ни десно, ни лево; оддалечи ја ногата твоја од злото.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

Изреки 5

Предупредување до неверната жена

[1]Синко, внимавај на мудроста моја и приближи го увото кон зборовите мои,

[2]за да ја запазиш добрата мисла, и устата твоја да го зацврсти знаењето;

[3]зашто мед тече од устата на неверна жена, и нејзината уста е помазна од маслиново масло;

[4]но последиците од неа се горчливи како пелин, остри како меч со две сечива;

[5]нозете нејзини слегуваат кон смртта, стапките нејзини водат до пеколот.

[6]Таа не оди по патот на животот, патиштата нејзини се непостојани, таа е неразумна.

[7]Затоа сега, синко, послушај ме и не отстапувај од зборовите мои.

[8]Држи го подалеку од неа патот свој и не приближувај се до вратата на куќата нејзина,

[9]за да не си го дадеш животот свој на друг и годините свои на мачител;

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?

[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.

[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,

[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.

[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?

[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.

[10]за да не се наситуваат туѓинците од твојата сила, и работата твоја да не биде за туѓа куќа,

[11]за да офкаш отпосле, кога плотта твоја и телото твое ќе бидат истоштени, –

[12]зашто потоа ќе речеш: „Зошто ја мразев поуката, и срцето мое го презираше разобличувањето,

[13]зошто не го послушав гласот на моите учители, и не го приклонував увото кон оние што ме поучуваа?

[14]За малку ќе паднев во секакво зло среде собранието и општеството!“

Љуби ја жената на својата младост

[15]Пиј од водата на твојот извор и од онаа, што извира од твојот кладенец.

[16]Нека не се разлеваат твоите извори по улицата, водните потоци – по плош-тадите;

[17]нека ти припаѓаат тие само тебе, а не и на туѓинци.

[18]Благословен да биде изворот твој; и утешувај се со жената на својата младост.

[19]Нека ти е мила како кошута и како срна драга; нејзините гради нека те допираат во секое време, со љубовта нејзина насладувај се постојано;

[20]и зошто ти е, синко, да се забавуваш со надворешна и да ги прегрнуваш градите на туѓа?

[21]Зашто патиштата на човекот се пред очите на Господ, и Тој ги гледа сите патеки негови.

[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.
[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,
[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.
[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;
[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;
[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.
[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,
[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.
[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[22]Беззаконикот го фаќаат неговите сопствени беззаконија, и врските на гревот негов го држат:
[23]тој умира без да биде поучен, и поради големото свое безумие загинува.

Изреки 6

Не давај гаранција за туѓи долгови

[1]Синко, ако си зел одговорност за твојот ближен и си ја дал раката своја за друг,
[2]ти си се врзал со зборовите на устата своја, фатен си со зборовите на својата уста.
[3]Затоа направи, синко еве што, за да се избавиш, бидејќи си паднал во рацете на својот ближен: оди, падни пред нозете на блискиот свој и моли го;
[4]не давај им сон на очите твои и дремка на клепките свои,
[5]спасувај се како срна од стапица и како птица од птичар.

Не биди мрзлив

[6]Оди кај мравката, мрзливче, види ја нејзината работа и биди мудар.
[7]Таа нема ниту началник, ни настојник, ниту заповедник;
[8]но ја приготвува храната лете, ја собира во време на жетва храната своја.
[9]До кога, мрзливче ќе спиеш? Кога од сонот ќе станеш?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[10]Малку ќе поспиеш, малку ќе подремеш, малку со скрстени раце ќе полежиш:

[11]и ќе дојде сиромаштијата твоја како патник, и немаштијата твоја како разбојник.

Лукавиот човек

[12]Човек лукав, човек нечестив оди со лажлива уста,

[13]намигнува со очите, говори со нозете, дава знаци со прстите,

[14]во срцето негово има подмолност: тој смислува зло во секое време, сее раздори.

[15]Затоа ненадејно ќе дојде неговата пропаст, наеднаш ќе биде сотрен – и не ќе има лек за него.

Она што Господ го презира

[16]Еве шест работи, кои Господ ги мрази – дури седум, што Му се одвратни на душата Негова:

[17]очи горделиви, јазик лажлив и раце, што пролеваат невина крв,

[18]срце што крои лоши планови, нозе, кои брзо трчаат кон зло,

[19]лажен сведок, кој измислува лаги, и оној, што сее раздор меѓу браќа.

Предупредување до жена – прељубница

[20]Синко, чувај ја заповедта на својот татко и не отфрлај ја поуката на мајка си;

[21]врзи ги засекогаш за срцето свое, врзи ги околу вратот свој.

[22]Кога тргнуваш, тие ќе те раководат; кога легнеш да спиеш, ќе те чуваат, а кога ќе се разбудиш, ќе разговараат со тебе;

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;
[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.
[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.
[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.
[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?
[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?
[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.
[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?
[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.
[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.
[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.
[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

[23]зашто заповедта е светило, добриот совет – светлина, а поуката – пат кон животот,
[24]за да те чуваат од расипана жена, од ласкав јазик на туѓа.
[25]Не посакувај ја убавината нејзина во срцето свое, и да не те вовлече со трепките свои,
[26]зашто блудната жена се задоволува со корка леб, а жена прељубодејка го уловува скапоцениот живот.
[27]Може ли некој да носи оган во гради, а да не се запали облеката негова?
[28]Може ли некој да оди по вжарени јаглења, а да не ги изгори нозете свои?
[29]Истото тоа станува и со оној, кој влегува кај жената на ближниот свој; оној што ќе се допре до неа, нема да остане без вина.
[30]Не му проштеваат ни на крадецот, ако краде за да си ја насити душата, кога е гладен;
[31]ако го фатат, тој плаќа седумпати повеќе, го дава целиот свој имот.
[32]Кој, пак, врши прељуба со прељубница, тој нема ум; си ја погубува душата своја, оној што го прави тоа;
[33]биење и срам ќе најде тој, и бесчестието негово нема да се избрише,
[34]зашто љубомората ја разгорува јароста на мажот, и во денот на одмаздата своја – тој не ќе знае за милост,

[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.

[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:

[35]нема да прими никаков откуп и нема да се задоволи ни со многу подароци.

Изреки 7

Жена – прељубница заведува млад човек

[1]Синко, пази ги зборовите мои, и сокриј ги во тебе заповедите мои.

[2]Пази ги заповедите мои, и ќе живееш; пази го и учењето мое, како зеницата на очите свои.

[3]Врзи ги на прстите свои, напиши ги на плочите од срцето свое.

[4]Кажи ѝ на мудроста: „Ти си ми сестра!“ – и наречи го разумот твој роднина,

[5]за да те пазат од туѓа жена, која зборува пријатно.

[6]Ете, еднаш гледав од прозорецот на куќата моја, низ мојата решетка,

[7]и видов меѓу неискусните, забележав меѓу младите едно неразумно момче,

[8]кое минуваше преку плоштадот близу до нејзиниот агол и кое одеше по патот кон нејзината куќа,

[9]на квечерина кога се стемнуваше, во ноќната темнина и во мракот.

[10]И ете, во пресрет му доаѓа жена, наконтена како блудница, со подмолно срце,

[11]зборлива и нескротлива, нозете нејзини не се запираат в куќи:

[12]де на улицата, де по плоштадите и на секој агол поставува стапици.

[13]Таа го зграпчи, го бакна и со бесрамно лице му зборуваше:

[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.
[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.
[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;
[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.
[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.
[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.
[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.

[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.

[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,

[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.

[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;
[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;
[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.

[14]„Жртва за мир имам денес: денес ги исполнив заветите свои;
[15]затоа и излегов да те пресретнам, за да те побарам, и те најдов;
[16]со покривки го украсив леглото свое, со разнобојни платна египетски;
[17]леглото свое го попрскав со смирна, алој и дарчин;
[18]дојди, ќе се насладуваме со љубовта дури до зори, дојди да се радуваме во милување,
[19]зашто маж ми не е дома: тој замина на долг пат;

[20]една ќеса сребро зеде со себе; ќе си дојде дома кон полната месечина.“

[21]Со многу ласкави зборови таа го привлече, со меката уста своја го овладеа.

[22]Тој веднаш тргна по неа, како што вол оди на колење и како елен – на истрел,

[23]додека стрела не му го пробие црниот дроб, како птичка што се фрла во стапица, а не знае дека е таа за нејзина погибел.

[24]И затоа, синко, послушај ме и внимавај на зборовите од устата моја.
[25]Да не скршнува срцето твое по нејзиниот пат, да не талка по патеките нејзини,
[26]зашто таа многумина смртно ранила, и многумина јунаци таа убила.

[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?

[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;

[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:

[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.

[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.

[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.

[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

[27]Нејзиниот дом е пат кон пеколот, кој води во внатрешните живеалишта на смртта.

Изреки 8

Зовот на мудроста

[1]Нели мудроста вика? И нели разумот го издига гласот свој?

[2]Мудроста застанува на високи места, крај патот, на раскрсници;

[3]таа вика пред портите при влезот во градот, кај влезот од вратата силно извикува:

[4]„Кон вас, луѓе, викам, и кон синовите човечки е мојот глас!

[5]Научете се, неразумни, на благоразумие, и безумни, – на разум.

[6]Слушајте, бидејќи ќе говорам важни работи, и устата моја ќе изрече правда;

[7]зашто јазикот мој ќе ја изговори вистината; лажливата уста одвратна е за мене.

[8]Сите зборови на устата моја се справедливи; во нив нема ни подмолност, ни лукавство;

[9]сите тие се јасни за разумниот и справедливи за оние, што се здобиле со знаење.

[10]Примете го учењето мое, а не сребро; подобро знаење, отколку најдобро злато;

[11]зашто мудроста е подобра од бисер, и ништо, од она што е скапоцено, не може да се спореди со неа.

Мудроста се претставува

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[12]Јас, мудроста, живеам со разумот и барам расудувачко знаење.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[13]Стравот Господов го мрази злото; ја мрази гордоста и високомерноста, лошиот пат и подмолната уста.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[14]Мои се советот и правдата; јас сум разум, во мене е силата.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[15]Преку мене цареви царуваат, и заповедници правда озаконуваат;

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[16]преку мене началници управуваат и големци и сите судии земни.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[17]Ги сакам оние што мене ме сакаат, и кои ме бараат, ќе ме најдат;

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[18]во мене се богатството и славата, богатата ризница и правдата;

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[19]плодовите мои се подобри од злато, и од најчисто злато, и користа од мене е повеќе отколку од најчисто сребро.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[20]Јас одам по патот на правдата, по патеките на правосудството,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

[21]за да им доставувам вистинско добро на оние, што ме сакаат, нивните ризници ги полнам.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[22]Господ ме создаде за почеток на Својот пат, пред сите Свои творби,

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[23]ме создаде уште од вечноста, во почетокот, пред да ја создаде Земјата.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[24]Јас сум се родила, кога уште немало бездни, кога уште не постоеле извори, изобилни со вода.

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.
[26] Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.
[27] Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;
[28] quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;
[29] quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;
[30] então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;
[31] regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.
[32] Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.
[33] Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.
[34] Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.
[35] Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.

[25]Јас сум се родила пред да бидат втемелени горите, пред ридовите,
[26]кога Господ уште не беше ја создал Земјата, ни полињата, ниту првите прашинки на вселената.
[27]Кога Тој го оформуваше небото, јас бев со Него, кога го поставуваше хоризонтот над бездната,
[28]кога ги утврдуваше облаците во висините, кога ги зацврстуваше изворите на бездната,
[29]кога ги поставуваше границите на морето, за да не ги преминуваат водите неговите брегови, кога ги полнеше основите на Земјата, –
[30]јас бев кај Него кога создаваше, и се радував секој ден, веселејќи се пред лицето Негово за сето време,
[31]веселејќи се на Неговиот земен круг. А потоа радоста моја беше со синовите човечки.

Блажени се оние што ја слушаат мудроста

[32]И така, синко, сега послушај ме: блажени се, оние што ги пазат моите патишта!
[33]Послушај ја поуката, бидете мудри и не отстапувајте од неа.
[34]Блажен е оној човек, кој ме слуша, станувајќи бодар секој ден кај портите мои и стоејќи на стража при вратата моја!
[35]Зашто, кој ме нашол мене, нашол живот; и ќе добие благодат од Господ;

[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[36]а кој греши против мене, нанесува штета на душата своја: сите што ме мразат мене, ја сакаат смртта.“

Изреки 9

Опомената на мудроста

[1]Мудроста си изгради дом, ги утврди седумте столбови негови,

[2]ги закла своите жртви, го расточи во чаша виното свое и ја приготви трпезата своја;

[3]ги испрати слугите свои да огласат од градските височини:

[4]„Кој е неразумен, да наврати тука!“ И на малоумните таа им рече:

[5]„Дојдете, јадете го лебот мој и пијте го виното, што сум го приготвила;

[6]оставете ја неразумноста, и ќе живеете; одете по патот на разумот.“

Мудриот и безумниот

[7]Кој поучува бесрамник, ќе си спечали укор, и кој го разобличува нечестивецот – срам.

[8]Не изобличувај го бесрамникот, за да не те намрази; поучувај го мудриот, и тој ќе те засака.

[9]Дај му совет на мудриот, и тој ќе биде уште помудар; научи го праведниот, и тој ќе го збогати своето знаење.

[10]Почеток на мудроста е верноста кон Господ, а почитувањето на Светиот е разум;

[11]зашто преку мене ќе ти се умножат дните, и ќе ти се додадат години на животот.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:

[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:

[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.

[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

[12]Ако си мудар, мудар си за себеси; и ако си лош, самиот ќе страдаш.

За глупоста

[13]Жена без расудување е зборлива, безумна и ништо не разбира,

[14]седнува пред куќната врата на стол, по високите места на градот,

[15]за да им вели на минувачите, што си одат право по патот:

[16]„Кој е глупав, нека наврати тука“, а на малоумните им вели:

[17]„Крадената вода е слатка, и сокриениот леб е – пријатен.“

[18]И тој не знае дека таму се мртовците, и дека поканетите од неа се на дното од пеколот.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

Изреки 10

За праведен живот

[1]Мудар син го радува татко си, а безумниот син е тага на мајка си.

[2]Неправедно стекнато богатство не донесува полза, а правдата од смрт спасува.

[3]Господ не допушта да гладува душата на праведникот, но богатството на безбожниците го одзема.

[4]Мрзливата рака донесува сиромаштија, а раката на работливиот збогатува.

[5]Кој собира преку летото, е разумен син, а кој спие за време на жетва, е неразумен син.

[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.

[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.

[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.

[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.

[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.

[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.

[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.

[6]Благослов почива врз главата на праведниот, а насилство им ја затвора устата на беззаконииците.

[7]Споменот за праведниот ќе биде благословен, а името на нечестивите ќе биде проколнато.

[8]Мудриот по срце прима заповеди, а неразумниот, кој брбори, ќе се сопне.

[9]Кој оди во непорочност, оди без страв; а кој ги искривува патиштата свои, ќе биде казнет.

[10]Кој намигнува со очите, беда донесува, а кој глупаво зборува – пропаѓа.

[11]Устата на праведникот е извор на животот, а насилството им ја затвора устата на беззакониците.

[12]Омразата предизвикува раздори, а љубовта ги покрива сите гревови.

[13]Во устата на разумниот има мудрост, а за грбот на глупавиот – стап.

[14]Мудрите го чуваат знаењето, а устата на глупавиот е близу до смртта.

[15]Имотот на богатиот е негов утврден град, а пропаст за бедните е нивната сиромаштија.

[16]Трудот на праведникот води кон живот, успехот на нечестивиот – кон грев.

[17]Кој ја пази поуката, тој е на патот кон животот; а кој го отфрла разобличувањето – сè губи.

[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.

[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.

[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

[18]Кој крие омраза, има лажлива уста; а кој шири клевети, е глупав.

[19]При многу зборување не се избегнува гревот, а разумен ќе бидеш ако ја воздржуваш устата своја.

[20]Јазикот на праведниот е одбрано сребро, а срцето на нечестивите – нема вредност.

[21]Устата на праведниот поучува множина, а глупавите умираат од недостиг на разум.

[22]Благословот Господов – збогатува, и не донесува со себеси тага.

[23]Глупавиот со веселба го прави она што е престапно, а на разумниот човек мудроста му е својствена.

[24]Од она од што се плаши нечестивиот, тоа ќе го снајде, а желбата на праведниците ќе се исполни.

[25]Како што виорот минува, така и нечестивиот ќе исчезне; а праведникот е врз вечни основи.

[26]Она што е оцетот за забите и димот за очите, тоа е мрзливиот за оние што го праќаат.

[27]Стравот Господов додава денови, а годините на нечестивите ќе се скратат.

[28]Очекувањето на праведниците е радост, а надежта на нечестивите ќе загине.

[29]Патот Господов е крепост за непорочниот, а пропаст за оние, што вршат беззаконие.

[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

[30]Праведниот нема да се поколеба никогаш, а лошите нема долго да живеат на земјата.

[31]Од устата на праведникот тече мудрост, а развратниот јазик ќе биде пресечен.

[32]Устата на праведникот го познава благопријатното, устата на нечестивите – развратното.

Provérbios 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.

[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

Изреки 11

[1]Неисправните мерила се одвратни пред Господ, а точните мерки Нему Му се угодни.

[2]Ќе дојде ли гордоста, ќе дојде и срамот, но мудроста е со смирените.

[3]Непорочноста на простодушните ќе ги раководи, а лукавството на подмолните ќе ги погуби.

[4]Богатството нема да помогне во денот на гневот, а правдата ќе спаси од смрт.

[5]Правдата на непорочниот го израмнува неговиот пат, а нечестивиот ќе падне поради својата нечесност.

[6]Правдата на простодушните ќе ги спаси, а беззакониците ќе бидат уловени од своето беззаконие.

[7]Со смртта на нечестивиот човек, исчезнува надежта негова, и очекувањето на беззакониците загинува.

[8]Праведникот се спасува од неволја, а место него во неа паѓа нечестивиот.

[9]Лицемерниот го погубува со уста ближниот свој, а праведниците се спасуваат со знаење.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[10]Кога праведниците живеат во благосостојба, градот се радува, а кога загинуваат безбожниците, настанува веселба.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.

[11]Со благословот на праведните градот се издига, а преку устата на нечестивите се разрушува.

[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

[12]Малоумниот искажува презир кон ближниот свој, но разумниот човек молчи.

[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

[13]Кој оди да озборува, издава тајна, но верниот човек ја чува тајната.

[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.

[14]Каде што нема водство, народот пропаѓа, а при многу советници живее во благосостојба.

[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.

[15]Кој се застапува за друг, зло си донесува, а кој го мрази давањето гаранција, тој е во безопасност.

[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

[16]Добрата жена спечалува слава, а работливиот човек се здобива со богатство.

[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

[17]Милосрдниот човек си прави добро на душата своја, а жестокиот по срце го руши телото свое.

[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.

[18]Безбожникот врши измамлива работа, а на оној што сее правда, наградата му е вистинска.

[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

[19]Праведноста води кон живот, а кој се стреми кон зло, се стреми кон смртта своја.

[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

[20]Подмолните по срце се одвратни пред Господ, а непорочните во својот пат Нему Му се благоугодни.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

Provérbios 12

[21]Можеш со сигурност да речеш дека порочниот нема да остане неказнет, а семето на праведните ќе се спаси.

[22]Она што е златна алка на носот кај свињата, тоа е жена убава, но без разум.

[23]Праведните сакаат само добро, а нечестивите ги очекува гнев.

[24]Еден раздава штедро, и уште му се додава; а друг преку мера е скржав, и пак е сиромав.

[25]Добротворната душа ќе биде наситена, и кој напојува други, и тој самиот ќе биде напоен.

[26]Кој задржува храна за себе, него народот го проколнува; а кој ја продава – врз главата негова стои благослов.

[27]Кој се стреми кон добро, тој бара благоволение; а кој бара зло, него и го снаоѓа.

[28]Оној што се надева на богатството свое, ќе пропадне; а праведниците како зелено дрво ќе напредуваат.

[29]Кој ја запустува куќата своја, ќе наследи ветар, а неразумниот му е слуга на мудриот.

[30]Плодот на праведникот е дрво на животот, а мудриот придобива човечки души.

[31]Ако на праведникот му се плаќа на земјата, дотолку повеќе на нечестивиот и на грешниот.

Изреки 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[1]Кој ја сака поуката, го сака знаењето; а кој го мрази изобличувањето – неразумен е.

[2]Добриот добива благодат од Господ, а на подмолниот Тој ќе му суди.

[3]Човек нема да се зацврсти со беззаконие; а коренот на праведните е неподвижен.

[4]Добродетелна жена е венец за мажот свој, а онаа, што го срамоти, е како гнилеж во коските негови.

[5]Мислите на праведните се правда, а плановите на безбожниците – подмолност.

[6]Зборовите на нечестивите се заседа за пролевање крв, а устата на праведните ги спасува.

[7]Каде и да се свртат нечестивите – исчезнуваат, а домот на праведните останува.

[8]Човекот го фалат според разумот негов, а развратниот по срце ќе биде презрен.

[9]Подобро да си мал, но да работиш за себеси, отколку да се правиш големец, а да немаш леб.

[10]Праведникот се грижи и за животот на добитокот свој, а срцето на безбожникот е жестоко.

[11]Кој ја обработува земјата своја, ќе се наситува со леб; а кој оди по стапките на безработниците, неразумен е.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.

[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.

[12]Желбата на грешникот е стапица од зло; но коренот на праведниците дава плод.

[13]Нечесниот се фаќа во мрежа преку гревовите на устата своја; но праведниот ќе се спаси од неа.

[14]Од плодот на устата своја човекот се наситува со добро, и на човек му се дава според делата на неговите раце.

[15]Патот на неразумниот му се чини прав во неговите очи; но кој слуша совет, тој е мудар.

[16]Глупавиот веднаш ќе го покаже гневот свој, а благоразумниот ја смирува лутината своја.

[17]Кој го кажува она што го знае, тој говори правда, а лажниот сведок говори измама.

[18]Празнословецот ранува како меч, а јазикот на мудрите лекува.

[19]Праведната уста вечно живее, а лажливиот јазик – само еден миг.

[20]Во срцето на оние што мислат зло, има подмолност, а кај миротворците – радост.

[21]Праведниот нема да го достаса никакво зло, а безбожниците ќе бидат преполни со зло.

[22]Лажливата уста е одвратност пред Господ, а кој говори вистина, благоугоден Му е Нему.

[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.

[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.

[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.

[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.

[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.

[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.

[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.

[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.

[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.

[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.

[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.

[23]Расудлив човек го прикрива знаењето свое, а срцето на глупавите го разгласува своето безумие.

[24]Раката на работливите ќе господари, а мрзливоста води во ропство.

[25]Тагата во срцето го притиска човекот, а добриот збор го развеселува.

[26]Праведниот му го покажува патот на ближниот свој, а патот на нечестивите ги води во заблуда.

[27]Мрзливиот својот лов не го пече; а трудољубивоста е големо богатство.

[28]По патот на правдата има живот, и во нејзината патека нема смрт.

Изреки 13

[1]Мудриот син ја слуша татковата поука, а непослушниот не го слуша прекорот.

[2]Од плодот на устата своја човекот ќе вкуси добро, а душата на беззаконикот е полна со насилство.

[3]Кој ја чува устата своја, тој ја чува душата своја; а кој широко ја отвора устата своја, тешко нему.

[4]Душата на мрзливиот посакува, но напразно; а душата на работливиот ќе се насити.

[5]Праведниот го мрази лажливиот збор, а безбожниот се однесува бесрамно и одвратно.

[6]Правдата го чува непорочниот, а безбожноста го погубува грешникот.

[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

[7]Некој се покажува богат, а нема ништо; друг се прикажува за сиромав, а има големо богатство.

[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

[8]Понекогаш богатиот со пари го откупува својот живот, додека сиромавиот не треба од тоа да се плаши.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

[9]Светлината на праведниците свети силно, а светилото на нечесните згаснува.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[10]Од гордоста произлегува кавга, а мудроста е во оние што примаат совет.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[11]Богатството, спечалено со беззаконие, се намалува, а кој собира со труд, го зголемува.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[12]Надежта, долго неостварена, го изнемоштува срцето, а исполнетата желба е како дрво на животот.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[13]Кој не води грижа за словото, тој си штети, а кој се бои од заповедта, нему ќе му се даде награда.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[14]Поуката на мудриот е извор на животот; таа го избавува од мрежите на смртта.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[15]Добриот разум донесува пријатност, а патот на беззакониците, води во пропаст.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[16]Секој благоразумен работи со знаење, а глупавиот се истакнува со глупости.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[17]Лош гласник носи беда, а верен гласник е спасение.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.

[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.

[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.

[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.

[18]Немаштија и срам за оној, што го отфрла учењето; а оној, кој ја пази поуката, ќе се прослави.

[19]Исполнетата желба е пријатна за душата, но на глупавите им е тешко да го одбегнуваат злото.

[20]Кој се состанува со мудри, мудар ќе биде; а кој другарува со безумни, глупав ќе биде.

[21]Грешниците злото ги гони, а на праведниците им се враќа добро.

[22]Добриот остава наследство и на внуци, а богатството на грешникот се чува за праведните.

[23]Праведните имаат богатство многу години, неправедните бргу го загубуваат.

[24]Кој ја жали прачката, го мрази синот свој; а кој го сака, го казнува од детските години.

[25]Праведникот јаде до наситување, а стомакот на беззакониците трпи од недостиг.

Изреки 14

[1]Мудрата жена си ја гради куќата, а глупавата ја урива со своите раце.

[2]Кој оди по прав пат, се плаши од Господ; на кого патиштата му се криви, тој Го презира (Господа).

[3]Во устата на безбожникот е камшикот на гордоста; а мудрите ги чува нивната уста.

[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.

[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.

[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

[4]Каде што нема волови, амбарите се празни; а од силата на воловите има изобилно жито.

[5]Верен сведок не лаже, а лажливиот сведок шири многу лаги.

[6]Развратникот бара мудрост, и не ја наоѓа; а разумниот до знаењето лесно доаѓа.

[7]Бегај од безумен човек, кај него нема да најдеш разумна уста.

[8]Мудар човек внимава на своето однесување, неразумноста на глупавите ги води во заблуда.

[9]За глупавите гревот е шега, а со праведните е милоста Божја.

[10]Секој сам ги доживува своите таги и своите радости и никој друг не може со него да ги сподели.

[11]Куќата на беззакониците ќе се сотре, а живеалиштето на праведните ќе преуспее.

[12]Има патишта, кои на човек му изгледаат прави, но крајот нивни води во смрт.

[13]И при смеа понекогаш срцето боли, а по радоста настапува тага.

[14]Човек со развратно срце ќе ги добие плодовите на своето однесување, а добриот – ќе живее во задоволство.

[15]Неразумниот верува на секој збор, а благоразумниот е внимателен на своите чекори.

[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.

[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.

[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.

[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.

[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.

[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.

[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.

[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.

[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.

[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.

[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[16]Мудриот има страв и бега од злото, а неразумниот не се чува, бидејќи се чувствува безбеден.

[17]Избувливиот човек прави глупости, а пакосниот е омразен.

[18]Безумните глупост добиваат за награда, а благоразумните се украсуваат со знаење.

[19]Лошите ќе се поклонат пред добрите, а безбожните – пред вратите на праведникот.

[20]Сиромавиот го мразат дури и неговите блиски, а богатиот има многу пријатели.

[21]Греши оној што го презира својот ближен, а блажен е оној што е милосрден кон сиромасите.

[22]Нели се заблудуваат оние, што кројат зло? Но милост и верност има кај оние што мислат добро.

[23]Од секој труд има добивка, а празните зборови водат кон скудност.

[24]Венец на мудрите е богатството нивно, а животот на безумните е глупост.

[25]Верен сведок души спасува, а лажливиот лаги измислува.

[26]Во стравот пред Господ има голема надеж, и на чедата Свои Тој им е прибежиште.

[27]Стравот Господов е извор на животот, извор што оддалечува од мрежите на смртта.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

[28]Во многуброен народ е величието на царот, а кога нема народ – пропаст е за господарот.

[29]Кај трпеливиот човек разум има многу, а лутиот полн е со глупости.

[30]Кроткото срце е живот за телото, а зависта е гнилеж за коските.

[31]Кој притеснува сиромав, го навредува неговиот Создател, а кој Го почитува Создателот, му прави добро на оној што е во нужда.

[32]За своето зло безбожниот ќе пропадне, а праведниот и при смртта ќе има надеж.

[33]Мудроста почива во срцето на разумниот, а во срцето на безумниот ја нема.

[34]Правдата народ подига, а беззаконието срамоти народи.

[35]На царот мил му е разумниот слуга, а се разгневува против оној, кој го посрамува.

Provérbios 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

Изреки 15

[1]Кроткиот одговор гневот го ублажува, а навредлив збор јарост предизвикува.

[2]На мудрите јазикот добри знаења искажува, а на безумните устата глупости блуе.

[3]Очите Господови се на секое место: тие ги гледаат и лошите и добрите.

[4]Кроток јазик е дрво на животот, а злиот – рана на душата.

[5] O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

[5]Безумниот се подбива со татковата поука; а кој слуша прекор, разумен е.

[6] Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

[6]Во куќата на праведникот – големо богатство, а печалбата на нечестивиот – пропаѓа.

[7] A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

[7]Устите на мудрите знаење сеат, но срцето на безумните не постапува така.

[8] O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

[8]Жртвата на безбожните е одвратност пред Господ, а молитвата на праведните Му е пријатна.

[9] O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

[9]Патот на нечестивиот е одвратност пред Господ, а кој ја бара правдата, Тој го сака него.

[10] Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

[10]Остра казна го чека оној што го остава правиот пат, а кој го мрази изобличувањето – ќе загине.

[11] O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

[11]Пеколот и пропаста се откриени пред Господ, а како ли нема да бидат – срцата на синовите човечки?

[12] O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

[12]Развратникот не ги сака оние, што го прекоруваат, тој не разговара со мудрите.

[13] O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

[13]Весело срце го прави лицето весело, а при тажно срце – и лицето е натажено.

[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

[14]На разумен срцето бара знаење, а устите на безумните со глупост се хранат.

[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

[15]На несреќниот сите дни му се тажни; а животот на среќниот е постојано празнување.

[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.
[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.
[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.
[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.
[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.
[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.
[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.
[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!
[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.
[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.
[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.
[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

[16]Подобро малку, но со страв Господов, отколку големо богатство, и со него немир.
[17]Подобро јадење од зеленчук, и со него љубов, отколку угоени телиња, и со нив омраза.
[18]Избувлив човек расправии крева, а трпеливиот караници смирува.
[19]Патот на мрзливиот е послан со трње, а патот на праведниот е чист.
[20]Мудриот син го радува татко си, а безумниот нема почит кон мајка си.
[21]На неразумниот безумни му се патеките, а разумен човек оди по правиот пат.
[22]Без советување намерите се осуетуваат, а при многу советници тие успеваат.
[23]Пријатно е да се знае добро да се одговори. Колку добар е зборот изговорен во вистинскиот момент!
[24]Мудриот размислува за патот на животот, за да се отстрани од патот што води во пеколот и да се спаси.
[25]Господ ќе го сотре домот на горделивите, а меѓата на вдовицата ќе ја зајакне.
[26]Помислите на лошите се одвратни пред Господ, а зборовите на непорочните Му се угодни.
[27]Лакомиот ќе го растури својот дом, а оној, кој мрази поткуп, ќе живее.

[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.

[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.

[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

Provérbios 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.

[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.

[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.

[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.

[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.

[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.

[28]Срцето на праведниот мисли што зборува, а устата на нечесните исфрла зло.

[29]Господ е далеку од безбожните, но ја слуша молитвата на праведните.

[30]Светол поглед срце радува, добра вест коски храни.

[31]Кој го слуша учењето на животот, меѓу мудри ќе живее.

[32]Кој ја отфрла поуката, ја мрази душата своја; а кој слуша изобличување, тој придобива разум.

[33]Стравот Господов учи на мудрост, а пред славата оди смиреноста.

Изреки 16

Господ во секојдневниот живот

[1]Човекот размислува во срцето свое, но одговорот на јазикот е од Господ.

[2]Сите дела на човекот му изгледаат дека се исправни, но Господ ги испитува душите.

[3]Предај ги делата свои на Господ, и твоите намери ќе се исполнат.

[4]Господ направил сè со определена цел, а и безбожниците – за судниот ден.

[5]Секој горделив по срце е одвратност пред Господ: биди сигурен дека тој нема да остане неказнет.

[6]Со милосрдност и правда грев се исчистува, и со страв Господов зло се отстранува.

[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.
[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.
[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.
[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.
[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.
[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[7]Кога на Бога Му се пријатни патиштата на човекот, Тој и со непријателите негови го смирува.
[8]Подобро мала печалба со правда, отколку голема добивка со неправда.

[9]Човекот сам го обмислува патот свој, но Господ управува со него.

За царевите

[10]Во устата на царот има вдахновено слово; неговата уста не смее да греши на суд.

[11]Точните мерила и тасовите се од Господ; од него се и сите точни мери.

[12]Незаконското дело е одвратно за царевите, зашто со правда престолот се зајакнува.
[13]Справедлива уста на царот му е пријатна, и тој го сака оној, што ја кажува вистината.
[14]Царевиот гнев е гласник на смртта; но мудар човек ќе го смилостиви царот.
[15]Во светлиот поглед на царот има живот, и неговото благоволение е облак со задоцнет дожд.

Општествениот живот и моралот

[16]Да се здобиеш со мудрост е многу подобро, отколку со злато, и да се здобиеш со разум е повеќе за претпочитување отколку одбрано сребро.
[17]Патот на праведните е отстранување од злото: кој ги пази своите патишта – душата своја ќе ја запази.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.
[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.
[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.
[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.
[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.
[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.
[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.
[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.
[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.
[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.
[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.
[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.
[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[18]Пред погибел гордоста врви, и пред паѓање – надменоста.
[19]Подобро е да се смируваш во духот со кротки, отколку да делиш грабеж со горделиви.
[20]Кој ја води разумно работата своја, добро ќе најде, и кој се надева на Господ, блажен е.
[21]Мудрите по срце, разумни ќе ги наречат, и слаткиот збор го зголемува знаењето.
[22]Разумот за оние, што го имаат, е извор на животот, а ученоста на безумниот е глупост.
[23]Срцето на мудриот го прави јазикот негов мудар, и го умножува знаењето во устата негова.
[24]Пријатни зборови се восочен мед: за душата слатки, а за коските лековити.
[25]Има патишта, кои на човекот му изгледаат прави, но крајот им е пат кон смртта.
[26]Кој се труди, се труди за себе, зашто кон тоа устата го упатува.
[27]Лукав човек зло замислува, во устата своја – оган разгорува.
[28]Подмолен човек сее раздор, и клеветник пријатели разделува.
[29]Злонамерен човек го мами својот ближен и го води кон лош пат;
[30]замижува со очите, за да измисли подмолност: прекасувајќи си ги усните, извршува зло.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.
[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.
[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

[31]Староста е венец на славата, таа води по патот на правдата.
[32]Долготрпеливиот е подобар од храбриот, и кој владее со себе, подобар е и од освојувач на градови.
[33]Ждрепка се фрла во скут, но сѐ што решава таа, од Господ е.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.
[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.
[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.
[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.
[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.
[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.
[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!
[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.
[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.

Изреки 17

[1]Подобро сув залак и со него мир, отколку куќа полна со заклан добиток, но во раздор.
[2]Разумен слуга господари над развратен и со браќата ќе го подели наследството.
[3]Среброто и златото со оган се испитуваат, а срцата Господ самиот ги испитува.
[4]Лош човек се вслушува во беззакона уста; а лажливец – во злонамерен јазик.
[5]Кој се подбива со сиромав, Создателот негов го навредува; кој се радува на зло, нема да остане неказнет.
[6]Синовите на синовите се венец на старите, а слава за децата се родителите нивни.
[7]На безумниот умен збор не му прилега, уште повеќе на големец – лажлива уста.
[8]Дарот е скапоцен камен во очите на оној што го дава: каде и да се сврти, ќе успее.
[9]Кој ги покрива престапите, бара љубов, а кој одново напомнува за нив, оддалечува дури и пријател.

[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.

[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.

[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.

[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[10]Врз разумниот посилно дејствува прекор, отколку врз глупавиот сто удари со стап.

[11]Лошиот човек бара само зло, затоа жесток ангел ќе биде испратен против него.

[12]Подобро човек да сретне мечка, чии мечиња се грабнати, отколку безумен во неговото безумство.

[13]Кој враќа зло за добро, злото нема да ја напушти куќата негова.

[14]Почеток на караницата е како кога водна брана се отвора: отстапи од караницата пред да се разгори.

[15]Кој оправдува грешен и кој обвинува праведен – и обајцата се одвратност пред Господ.

[16]Што ќе му се пари во рацете на безумен за да купи мудрост, кога во него нема разум?!

[17]Пријателот сака во секое време и како брат ќе се јави во време на неволја.

[18]Неразумен човек подава рака и станува гарант за ближниот свој.

[19]Кој сака караници, го сака гревот, и кој високо ја издига вратата своја, бара да падне.

[20]Подмолно срце нема да најде добро, и лукав јазик ќе западне во беда.

[21]Кому се родил глупак, тешко нему. За таткото на безумен нема радост.

[22]Веселото срце е благотворно како лек, а паднатиот дух коски суши.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.
[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.
[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.
[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.
[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

[23]Не се прави патиштата на нечесните што земаат поткуп; тие го искривуваат патот на правосудието.
[24]Мудроста е пред лицето на разумниот, а очите на безумниот се на крајот од земјата.
[25]Глупав син е мака за таткото и огорчување за мајката.
[26]Не е добро да казнуваш праведен, ниту да тепаш началник.
[27]Разумниот е воздржан во зборовите свои, а одмерениот е трпелив и спокоен.
[28]И безумниот кога молчи, за мудар го сметаат, и кој ја затвора устата своја – за разумен го сметаат.

Provérbios 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.
[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

[5] Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

[6] Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

Изреки 18

[1]Тврдоглавиот се управува според своите желби и станува против сè што е умно.

[2]Безумниот не сака знаење, туку само да ги изложи своите мисли.

[3]Со доаѓањето на нечесниот, доаѓа и презирот, а со недостојниот – доаѓа и срамот.
[4]Зборовите на човечката уста се длабоки води; извор на мудроста – брзотечен поток.
[5]Не е добро да бидеш лицемерен кон безбожниот, за да го собориш праведниот во судот.
[6]Устата на безумниот води кон кавга, а зборовите негови предизвикуваат тепачка.

[7] A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

[8] As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

[9] Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

[10] Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

[11] Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

[12] Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

[13] Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

[14] O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

[15] O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

[16] O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

[17] O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

[18] Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

[7]Јазикот на безумниот е погибел за него, а усните негови се стапица за душата негова.

[8]Зборовите на клеветникот се како слатки, и тие влегуваат внатре во утробата.

[9]Немарниот во работата своја е брат на расипникот.

[10]Името на Господ е цврста кула: ако во неа побегне праведник, безбеден е.

[11]Имотот на богат човек е како тврдина и во мислите му е како висока ограда.

[12]Пред паѓање срцето на човекот се возгордејува, а смиреноста оди пред славата.

[13]Кој дава одговор пред да ислуша, безумен е; тоа е срам за него.

[14]Духот на човекот го поткрепува во немоќ, а скршен дух – кој може да поткрепи?

[15]Срцето на разумниот се здобива со знаење, и увото на мудрите бара поука.

[16]Подарокот што го дава човекот, му отвора пат и до големците го доведува.

[17]Првиот по тужбата си е прав, но доаѓа противникот негов и го порекнува.

[18]Ждрепката прекинува расправии и решава спор меѓу силните.

[19]Навреден брат е понепристапен од утврден град, а караниците понепопустливи од затварало на кула.

[20]Од плодот на устата на човекот се полни стомакот негов; од плодовите на устата своја тој се наситува.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.
[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.
[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.
[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

[21]Смртта и животот му се потчинети на јазикот, и оние што го владеат, ќе вкусат од плодовите негови.
[22]Кој нашол жена, нашол среќа и добил благодат од Господ.
[23]Сиромавиот говори со молба, а богатиот одговара остро.
[24]Кој сака да има пријатели, и сам треба да биде дружељубив; зашто има пријатели поприврзани од брат.

Provérbios 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.
[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.
[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.
[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.
[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.
[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.
[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.
[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

Изреки 19

[1]Подобро сиромав, кој оди во својата непорочност, отколку богат со лажлива уста, притоа и глупав.
[2]Не ѝ е добро на душата без знаење; а кој брза со нозете, се сопнува.
[3]Глупавоста на човекот му го искривува патот негов, а срцето негово негодува против Господ.
[4]Богатството собира многу пријатели, а сиромавиот го напушта и пријателот негов.
[5]Лажниот сведок нема да остане неказнет, и кој говори лага, нема да се спаси.
[6]Мнозина им се умилкуваат на големците, и секој му е пријател на човекот, кој дава подароци.
[7]Сиромавиот го мразат сите негови браќа, а уште повеќе се оддалечуваат од него пријателите: трчка по нив, за да проговори – но нив ги нема.
[8]Кој се здобива со разум, ја сака душата своја; кој ја пази мудроста, наоѓа среќа.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[9]Лажниот сведок нема да остане неказнет, а кој говори лага, ќе загине.

[10]На глупавиот не му прилега раскош, уште помалку на слуга – да господари над кнезови.

[11]Благоразумноста го прави човекот бавен на гнев, и за него е чест да биде попустлив кон грешките.

[12]Гневот на царот е како лавовско рикање, а милоста негова – како роса по трева.

[13]Глупав син е пропаст за татко си, и жена кавгаџика е како незапирлива капка од стреа.

[14]Куќата и имотот се наследуваат од родителите, а разумна жена е дар од Господ.

[15]Мрзливоста тера во сон, а немарна душа трпи глад.

[16]Кој пази заповед, ја запазува душата своја, а кој не се грижи за своите патишта, ќе загине.

[17]Кој прави добро на сиромав, заем Му дава на Господ, и Тој ќе му плати за неговата добрина.

[18]Казни го синот свој, додека има надеж, и не се возбудувај од викањето негово.

[19]Гневниот нека трпи казна, зашто ако го пожалиш, ќе треба да го казниш уште повеќе.

[20]Слушај совет и примај поука, за да станеш потоа мудар.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.
[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.
[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.
[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.
[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.
[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

[21]Во срцето на човекот има многу мисли, но се извршува само определената од Господ.
[22]Радост за човекот е неговата милостина; подобро да бидеш сиромав отколку лажливец.
[23]Стравот Господов води кон живот, и кој го има, секогаш ќе биде задоволен, и зло нема да го снајде.
[24]Мрзливиот ја пружа раката кон храната, но не сака да ја подигне до устата своја.
[25]Ако го казниш оној што се потсмева, и простиот ќе стане разумен; и ако му укажеш на разумниот, тој ќе ја разбере поуката.
[26]Кој го упропастува татко си и ја набркува мајка си, тој е бесрамен и нечесен син.
[27]Немој, синко, да слушаш совети што те отстрануваат од зборовите на разумни.
[28]Лукавиот сведок се потсмева со судот, и устата на беззакониците голта неправда.

[29]Готови се судовите за горделивите, и ударите за телото на безумните.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.
[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.

Изреки 20

[1]Виното е потсмевка, ракијата – бунтовник; и секој, кој им е потчинет, не е разумен.
[2]Заплашувањето од царот е како лавовско рикање: кој го дразни, греши против себеси.

[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.

[3] Чест е за човекот да се воздржи од кавга; а секој неразумен се вплеткува во неа.

[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

[4] Мрзливиот наесен не ора, а кога доаѓа жетва, тој бара и ништо нема.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.

[5] Помислите во срцето на човекот се длабоки води, но разумен човек ги исцрпува.

[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[6] Мнозина го фалат човекот за милосрдноста негова, но кој наоѓа вистински човек?

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[7] Праведникот оди по својата непорочност: блажени се децата негови по него.

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

[8] Кога цар праведен седи на престол, нему не му се противи никакво зло.

[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?

[9] Кој може да каже: „Го очистив срцето свое, чист сум од гревот свој?“

[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[10] Нееднакви терезии, нееднаква мерка, – и едното и другото се одвратност пред Господ.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[11] Дури и дете може да се познае по работите негови: чисто ли ќе биде и правилно ли ќе биде поведението негово?

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.

[12] Уво што слуша, и око што гледа, – и едното и другото Господ го создал.

[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.

[13] Не љуби да спиеш, за да не осиромашиш; држи ги отворени очите свои, и ќе јадеш леб до наситување.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[14] „Лошо е, лошо е,“ вели купувачот, а кога ќе одмине, тогаш се фали.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[15] Има злато и многу скапоцени камења, но разумната уста е поскапоцена од сè.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[16]Земи ја облеката негова, бидејќи се заложил за туѓ човек; и за туѓинка земи залог од него.

[17]Леб, спечален со неправда, му се засладува на човек; но подоцна – устата негова со песок се наполнува.

[18]Намерите добиваат цврстина преку советување: дури по советувањето води војна.

[19]Кој оди да оговара, открива тајна, и кој широко ја отвора устата своја, со него не се здружувај.

[20]Кој зборува лошо за татко си и за мајка си, зениците на очите негови ќе згаснат среде длабока темнина.

[21]Наследство, што се добива уште во почетокот, набрзина, нема да биде благословено отпосле.

[22]Не вели: „Ќе му се одмаздам на непријателот“, туку остави на Господ, Тој ќе ти помогне.

[23]Двојни мерки се одвратност пред Господ; и неточни мерки не се добри пред Господ.

[24]Стапките на човекот се насочуваат од Господ; тогаш, како човекот може да го дознае патот свој?

[25]Стапица е за човекот набрзина да вети жртва, а по жртвата да се кае.

[26]Мудар цар ги распознава нечесните и го свртува врз нив тркалото.

[27]Господов светилник е човечкиот дух, кој ги испитува сите длабочини на срцето.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

[28]Милоста и вистината го запазуваат царот, и со милост тој го одржува престолот свој.

[29]Слава за младите е нивната сила, а украс за старците – е нивната бела коса.

[30]Раните од борбата се лек против злото, како и ударите, што стигнуваат до внатрешноста на утробата.

Provérbios 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.

[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.

[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.

[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.

[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.

[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

Изреки 21

[1]Срцето на царот е во раката Господова, како водните потоци: Тој го насочува, каде што ќе посака.

[2]Сите патишта на човекот се прави пред очите негови; но Господ ги мери срцата.

[3]Да ја пазиш правдата и правосудието, Му е поугодно на Господ, отколку жртвите.

[4]Горделивите очи, надуеното срце, сјајот на грешник – сето тоа е грев.

[5]Мислите на трудољубивите се стремат кон изобилие, а секој што пребрзува, трпи немаштија.

[6]Богатство добиено со лажлив јазик е суета, која брзо одминува кај оние што ја бараат смртта.

[7]Насилството на безбожниците ќе се струполи врз нив, зашто се откажале да го прават она што е добро.

[8]Крив е патот на развратниот човек; а на чесниот постапките му се прави.

[9]Подобро е да живееш во агол под покривот, отколку во голема куќа со жена кавгаџика.

[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.

[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[10]Душата на безбожниот сака зло: во неговите очи нема да најде милост ни пријателот негов.

[11]Кога го казнуваат арогантниот, простиот станува мудар; и кога мудриот го вразумуваат, тој се здобива со знаење.

[12]Се праведниот го набљудува домот на нечесните: тој ја забрзува нивната несреќа.

[13]Кој ги покрива ушите свои пред пискотот на сиромавиот, тој и самиот ќе пишти, – и нема да го чујат.

[14]Таен подарок го стивнува гневот, а дар под рака – и жестоката јарост.

[15]Да го пази правосудието е радост за праведникот и страв за оние, што вршат зло.

[16]Човек кој скршнал од патот на разумот, ќе се насели во собранието на мртвите.

[17]Кој сака веселби, ќе осиромаши, а кој сака вино и мрс, нема да се збогати.

[18]Грешниот ќе биде откуп за праведниот, и лукавиот – за простодушниот.

[19]Подобро да живееш во пуста земја, отколку со жена лута и кавгаџика.

[20]Скапоцени добра и масло има во куќата на мудриот, а безумниот човек ги растура.

[21]Кој ја пази правдата и милоста, ќе најде живот, правда и слава.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.

[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.

[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

[22]Мудриот влегува во градот на силните и ја соборува силата, на која тие се надевале.

[23]Кој ја чува устата своја и јазикот свој, ја чува душата своја од зло.

[24]На дрскиот силник – името му е потсмевач – дејствува со прекумерна дрскост.

[25]Гладот мрзливиот го убива, зашто рацете негови откажуваат да работат;

[26]тој секој ден гладува, а праведниот дава и не му е жал.

[27]Жртвата на безбожниците е одвратност пред Господ, зашто ја принесуваат со лукавство.

[28]Лажниот сведок ќе загине, а човек, кој говори она што знае, ќе говори секогаш.

[29]Безбожниот човек има дрско лице, а праведниот право оди по патот свој.

[30]Нема мудрост, нема разум, нема совет – против Господ.

[31]Коњот го подготвуваат за денот на битката, но победата е од Господ.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.

[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.

[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

Изреки 22

[1]Подобро е добро име, отколку големо богатство, и подобро е благонаклоност, отколку сребро и злато.

[2]Богатиот и сиромавиот се среќаваат еден со друг; и едниот и другиот ги создал Господ.

[3]Умниот го гледа злото и го избегнува; а безумните одат невнимателно и тоа скапо го плаќаат.

[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[4]Плодови на смиреноста се: стравот Господов, богатството, славата и животот.

[5]По патот на подмолниот – трње и стапици: кој ја пази душата своја, ќе бега од нив.

[6]Поучи го момчето во почетокот на патот негов: тој нема да скршне од него и кога ќе остари.

[7]Богатиот господари над сиромавиот, и должникот станува роб на заемодавецот.

[8]Кој сее неправда, ќе пожнее зло, и прачката на гневот негов ќе исчезне.

[9]Милосрдниот ќе биде благословен, зашто им дава на бедните од лебот свој.

[10]Истерај го исмејувачот, и раздорот ќе исчезне, ќе престанат кавгата и навредите.

[11]Оној што љуби чисто срце, и чии зборови се пријатни, и на царот станува пријател.

[12]Очите на Господ го чуваат знаењето, а зборовите на престапникот Тој ги разобличува.

[13]Мрзливиот вели: „Лав има надвор! Насред улица ќе загинам!“

[14]Устите на блудниците се длабока бездна: на кого Господ ќе се разгневи, тој ќе падне во неа.

[15]Безумието на детето му е приврзано за срцето, но прачката ќе го отстрани далеку од него.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

Preceitos e admoestações dos sábios

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

[16]Кој ограбува сиромав, за да го умножи богатството свое, и кој му дава на богатиот, – ќе осиромаши.

Разни опомени

[17]Наклони го увото и слушај ги зборовите на мудрите, и сврти го срцето кон моите зборови,

[18]зашто ќе се радуваш, ако ги пазиш во срцето свое, и ако ти бидат исто така во устата твоја.

[19]За да биде твојата надеж во Господ, јас ти го покажувам патот.

[20]Јас ти напишав триесетина совети и поуки,

[21]за да те поучам на зборовите вистински и добри, та да ги предаваш на оние што те испраќаат.

[22]Не ограбувај сиромав, зашто тој е сиромав, и не притеснувај страдалник кај портите, –

[23]зашто Господ ќе се застапи за нив, и ќе ја истргне душата на грабачите нивни.

[24]Не се дружи со гневлив и не оди со човек жесток,

[25]за да не се навикнеш на нивните патишта и да не навлечеш стапица на душата своја.

[26]Не биди од оние, што даваат рака и се заложуваат за туѓи долгови:

[27]ако нема со што да платиш, зошто да ти ја земат постелата под тебе?

[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

Provérbios 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;
[2] mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.
[3] Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

[4] Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

[5] Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.
[6] Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.
[7] Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

[8] Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

[9] Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.
[10] Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

[28]Не преместувај стари меѓи, кои твоите татковци ги поставиле.
[29]Си видел ли вешт и искусен човек во својата работа? Тој ќе служи на цареви, нема да остане меѓу простите.

Изреки 23

За вкусни јадења; мудри совети кон синот свој

[1]Кога ќе седнеш да јадеш со властодржец, гледај добро што има пред тебе,
[2]и постави ограда на грлото свое, ако си лаком.
[3]Не се мами од вкусните гозби негови: тие се примамлива храна.
[4]Ако си сиромав, не настојувај да трупаш богатство; бегај од таквите мисли.

[5]Ќе ги устремиш очите кон него, и еве веќе го нема: тоа ќе си направи крилја и како орел ќе летне кон небото.

[6]Не јади леб кај завидлив човек и не се занесувај од вкусните негови гозби;
[7]зашто какви му се мислите во душата негова, таков е и тој: „Јади и пиј“, ти вели, но срцето негово не е со тебе.
[8]Залакот, што си го изел, ќе го изблуеш, и убавите зборови свои напразно ќе ги потрошиш.
[9]Во ушите на безумниот не зборувај, зашто тој ќе ги презре разумните твои зборови.
[10]Не преместувај стара меѓа и во нива на сираци не влегувај;

[11] porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

[12] Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

[13] Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

[14] Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

[15] Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

[16] exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

[11]зашто нивниот Заштитник е силен; Тој ќе се замеша во делото нивно против тебе.

[12]Насочи го срцето свое кон учење и ушите свои – кон умни зборови.

[13]Не оставај го детето без казна: ако го казниш со прачка, тоа нема да умре;

[14]ќе го казниш со прачка, и ќе ја спасиш душата негова од пеколот.

Совети на еден татко кон својот син

[15]Синко, ако твоето срце биде мудро, и моето срце ќе се радува;

[16]ќе се радува целото мое битие, кога твојата уста говори право.

[17]Срцето твое нека не им завидува на грешниците, туку биди во сите дни свои во стравот Господов;

[18]зашто има иднина, а твојата надеж не е загубена.

[19]Слушај, синко, и биди мудар и насочувај го срцето свое по прав пат.

[20]Не биди меѓу оние, што се опиваат со вино, меѓу оние, што се презаситуваат со месо, –

[21]зашто пијаницата, и оној што се прејадува, ќе осиромашат, а сонливоста ќе ги облече во партали.

[22]Слушај го својот татко: тој те родил; не ја занемарувај мајка си, кога таа ќе остарее.

[23]Купувај вистина и не продавај мудрост, учење и разум.

[24]Таткото на праведниот се весели, и оној што родил мудар, се радува поради него.

25 Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

26 Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

27 Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

28 Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

29 Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

30 Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

31 Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

32 Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

33 Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

34 Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

35 e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

Provérbios 24

1 Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

25Нека ти се радуваат татко ти и мајка ти, нека се радува онаа која те родила.

26Синко, дај ми го мене срцето твое и очите твои да ги гледаат патиштата мои, –

27зашто блудницата е длабока пропаст, а туѓа жена – тесен бунар;

28таа како разбојник ги пречекува и ги умножува беззакониците меѓу луѓето.

За пијаницата

29На некого – ах, на некого – ох, на некого – кавга, на некого жал, на некого рани без причина, на некого зацрвенети очи?

30На оние, што заседнуваат околу вино, кои одат да бараат вино со ароми.

31Не гледај го виното како се црвенее, како тоа искри во чашата, како убаво се лее;

32отпосле тоа ќе касне како змија и ќе жилне како отровница;

33очите твои ќе гледаат привиденија, и срцето твое ќе почне да говори неразумно;

34и ти ќе бидеш како заспан среде море и како задреман на врвот од јарбол,

35па ќе речеш: „Ме тепаа и не ме болеше; ме туркаа и не чувствував. Кога ќе се разбудам, пак ќе го барам истото.“

Изреки 24

Мудрецот и безбожникот

1Не завидувај им на лошите луѓе, и не посакувај да бидеш со нив,

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.

[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.

[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.

[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.

[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.

[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.

[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?

[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.

[2]зашто срцето нивно насилство намислува, и устите нивни за лошо зборуваат.

[3]Со мудрост куќа се изградува и со разум се зацврстува,

[4]а со умешност нејзините простории се исполнуваат со секакви скапоцености и добра.

[5]Мудриот човек е силен, а разумниот – ја зацврстува силата своја.

[6]Затоа со обмислување се води војна, а успех ќе има со многу советувања.

[7]Мудроста е недостижна за глупавиот, затоа тој не отвора уста на собирите.

[8]Кој мисли да направи зло, ќе го наречат зломисленик.

[9]Безумието има само една мисла: гревот, а исмејувачот е одвратен за луѓето.

[10]Ако во злочест ден си се покажал слаб, скудна ти е силата.

[11]Спасувај ги оние што ги водат на смрт, и поштеди ги оние, кои уплашени одат кон губилиштето.

[12]Ако кажеш: „Ете, ние не го знаевме тоа“, а Оној, Кој ги испитува срцата, зар не знае? Оној, Кој бдее над душата твоја, го знае тоа и ќе му даде на човекот според делата негови.

[13]Јади, синко, мед, затоа што е пријатен, и јади восочен мед, кој е сладок за грлото твое:

[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

[14]такво е за душата твоја и познавањето на мудроста. Ако си ја нашол, имаш иднина, а твојата надеж нема да те остави.

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[15]Не помислувај зло, безбожниче, против живеалиштето на праведниот, не опустошувај го местото на спокојството негово,

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[16]зашто седумпати ќе падне праведникот – и пак ќе стане; а падне ли нечесен, тој изнемогнува во злото.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[17]Немој да се радуваш, кога непријателот твој ќе падне, и срцето твое да не се весели, кога тој ќе се сопне.

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[18]Инаку, Господ ќе види, и тоа пред очите Негови нема да биде угодно, и Тој ќе го оттргне од него гневот Свој.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[19]Не лути им се на зломислениците и не завидувај им на безбожниците,

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[20]зашто лошиот нема иднина; и светилото на безбожните ќе згасне.

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[21]Имај страв, синко, од Господ и од царот; не востанувај ни против едниот ни против другиот,

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

[22]зашто неочекувано ќе дојде казната од нив, – а кој е тој што ќе ја предосети пропаста од нив двајцата?

Mais alguns provérbios dos sábios

Други совети на мудрите

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.

[23]Кажано е од мудрите: не е добро во судот да има пристрасност.

[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.

[24]Кој му вели на виновниот: „Прав си“, него народите ќе го проколнуваат, него племињата ќе го мразат;

[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.

[25]а кои разобличуваат, ќе бидат сакани, и врз нив ќе дојде благословот.

[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.

[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.

[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.

[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.

[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;

[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.

[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.

[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.

[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.

[26]Во устата бакнува оној, кој изговара зборови чесни.

[27]Уреди ги работите надвор од куќата, сврши ги на нивата своја, а потоа гради го домот свој.

[28]Не сведочи лажно против ближниот свој: зошто да лажеш со устата своја?

[29]Не вели: „Како ми направи тој мене, така и јас ќе му направам нему: ќе му се одмаздам за навредата што ми ја нанесе.“

За мрзливиот човек

[30]Минував покрај нивата на мрзлив човек и покрај лозје на неразумен човек:

[31]и ете, сè беше обраснато со трње, нивата беше покриена со коприва, а камената ограда негова беше урната.

[32]И погледнав, го устремив срцето свое, погледнав и поука извлеков:

[33]„Малку ќе поспиеш, малку ќе задремеш, малку со скрстени раце ќе полежиш“ –

[34]и сиромаштијата ќе ти дојде како брзоодец, и немаштијата твоја – како вооружен човек.

Изреки 25

[1]И ова се мудри изреки Соломонови, што ги собраа луѓето на јудејскиот цар Езекија.

Разни изреки

[2]Слава за Бога е да ја обвива секоја работа со тајна, а слава за царевите е да ги истражуваат работите.

[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.
[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;
[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.
[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;
[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,
[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?
[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;
[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.
[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.
[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.
[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.

[3]Како небото во височините и земјата во длабочините, така и срцето на царевите е неиспитливо.
[4]Оддели ја смесата од среброто, и истата ќе биде работа на златарот;
[5]оддалечи го неправедниот од царот, и престолот негов ќе се зацврсти со правда.
[6]Не се кревај на големо пред лицето на царот и не седнувај на местото на големците;
[7]зашто подобро е кога ќе ти кажат: „Дојди тука погоре“, отколку кога ќе те понизат пред очите на кнезот.
[8]Не брзај да покренуваш тужба, зашто, што ќе правиш на крајот, кога твојот противник ќе те посрами?
[9]Суди се со противникот, но туѓи тајни не откривај,
[10]за да не те прекори оној, што ќе го чуе тоа, и тогаш нечесноста твоја нема да избега од тебе.
[11]Умесно кажаниот збор е како златно јаболко во сребрена кошничка.
[12]Мудриот разобличувач за внимателно уво е како златна обетка и украс од чисто злато.
[13]Како ладен снег во време на жетва, така е верен оној пратеник, што се испраќа: тој му донесува утеха за душата на својот господар.

[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.

[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.

[14]Како облаците и ветровите без дожд, таков е човекот, кој се фали со лажливи подароци.

[15]Со долготрпеливост се придобива и судија, а мек јазик коски крши.

[16]Ако најдеш мед, јади колку што ти треба за да не се прејадеш и да не го повратиш.

[17]Не оди често во куќата на пријателот свој, за да не му додеваш и да не те намрази.

[18]Она што е чеканот, мечот и острата стрела, таков е човекот, кој сведочи лажно против ближниот свој.

[19]Она што е скршен заб и крива нога, таква е надежта на безнадежниот во злочест ден.

[20]Тоа што е оној, кој соблекува облека во студен ден, она што е оцет на рана, таков е оној, кој песни пее на натажено срце.

[21]Ако непријателот твој е гладен, нахрани го со леб; и ако е жеден, напој го со вода;

[22]зашто, правејќи го тоа, ти натрупуваш жар врз главата негова, и Господ ќе ти воздаде.

[23]Северниот ветер дожд донесува, а таен јазик – незадоволни лица.

[24]Подобро да живееш во агол на покривот, отколку со жена кавгаџика во широка куќа.

[25]Она што е студената вода за измачената од жед душа, тоа е добрата вест од далечна земја.

[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.
[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.
[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

[26]Она што е нечист извор и матен кладенец, тоа е праведниот кој попушта пред безбожниот.
[27]Како што не е добро да се јаде многу мед, така и да се лакомиш за слава.
[28]Она што е разрушен град, без ѕидови, таков е човекот, кој не владее со духот свој.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.
[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.
[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.
[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.
[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.
[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.
[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.
[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

Изреки 26

За безумните

[1]Како снег во летно време и дожд во време на жетва, така и честа не му прилега на безумниот.
[2]Како врапче што ќе фркне, како ластовица што ќе одлета, – така и незаслужена клетва нема да се збидне.
[3]Камшик – за коњ, узда – за магаре, а стап – за безумните.
[4]Не му одговарај на безумниот според глупоста негова, за да не станеш и ти сличен на него;
[5]но одговори му на безумниот против глупоста негова, за да не помисли дека е мудар.
[6]Кој усно порачува на безумен, тој ги потсекува нозете свои, трпи непријатност.
[7]Како што криват нозете на куциот, така и расказот куца во устата на безумните.
[8]Тоа што е оној што клава во праќа скапоцен камен, таков е и оној, кој му прави чест на безумен.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,

[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.

[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.

[9]Она што е трнлива гранка во раката на пијаница, тоа е и зборот во устата на безумните.

[10]Силниот сè врши по своја волја: и глупавиот го дарува, и секој минувач го наградува.

[11]Како што кучето се враќа на изблуеното, така и безумниот ја повторува својата глупост.

[12]Ако си видел човек, кој се смета за мудар, тогаш повеќе надевај се на безумен, отколку на него.

За мрзливите

[13]Кога го испраќаат мрзливиот на пат, тој вели: „Ѕвер е на патот, лав има на плоштадот!“

[14]Вратата се врти на куките свои, а мрзливиот – на леглото свое.

[15]Мрзливиот ја пружа раката своја кон храната, но тешко му е да ја принесе до устата своја.

[16]Мрзливиот самиот се смета за помудар од седуммина, кои смислено одговараат.

Други изреки

[17]Кој, минувајќи, се замешува во туѓа караница, фаќа куче за уши.

[18]Како што разгневениот фрла оган, стрели и смрт,

[19]таков е и човекот, кој подмолно го оштетува пријателот свој и потоа вели: „Јас само се пошегував.“

[20]Кога нема веќе дрва, огнот згаснува, и кога нема клеветник, раздорот стивнува.

[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.

[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.

[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.

[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;

[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.

[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.

[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

Provérbios 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.

[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.

[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.

[21]Јагленот е за жар, а дрвата – за оган, кавгаџијата, пак – кавга да разгорува.

[22]Зборовите на оговарачот се како слатки и влегуваат внатре во утробата.

[23]Она што е глинен сад, глеѓосан со сребро, такви се пламените усти и злобното срце.

[24]Со устата своја непријателот се преправа, а во срцето подмолност крие;

[25]кога говори дури и со нежен глас, не верувај му, зашто во срцето негово има седум одвратности.

[26]Ако омразата негова се прикрива насамо, злобата негова ќе се открие во собранието народно.

[27]Кој копа јама, ќе падне во неа, и кој тркала камен угоре, врз него ќе се врати.

[28]Лажливиот јазик ги мрази оние, што ги повредил, и устата ласкава подготвува пропаст.

Изреки 27

[1]Не фали се со утрешниот ден, зашто не знаеш, што ќе роди тој ден.

[2]Нека те фали друг, а не устата твоја, – туѓ, а не јазикот твој.

[3]Тежок е каменот, тежок е и песокот; но гневот на глупавиот е потежок и од едното – и од другото.

[4]Лут е гневот, нескротлива е јароста; но кој ќе издржи против зависта?

[5]Подобро отворено разобличување, отколку сокриена љубов.

[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[6]Искрени се прекорите од оној, кој сака, а лажливи се бакнежите од оној, кој мрази.

[7]Сита душа го гази и восочниот мед, а на гладна душа и горчливото ѝ е слатко.

[8]Она што е птицата, што го напуштила гнездото свое, тоа е човекот, кој го напуштил местото свое.

[9]Маслото и темјанот го радуваат срцето; така е сладок пријателот со неговиот срдечен совет.

[10]Не напуштај го пријателот свој, ниту пријателот на таткото твој, и не му оди на братот во куќата негова во денот на неволјата твоја; подобро сосед во близина, отколку брат надалеку.

[11]Биди мудар, синко, и радувај го срцето мое, – и јас ќе имам што да му кажам на оној, што ме клевети.

[12]Умниот го гледа злото и го одбегнува; а неискусните одат невнимателно и биваат казнувани.

[13]Земи му ја облеката, зашто се заложил за туѓинец; и за туѓинката земи од него залог.

[14]Кој со силен глас го поздравува пријателот свој од рано утро, поздравот негов ќе се прифати како клетва.

[15]Непрестајно капење од стреа во дождлив ден и жена кавгаџика се едно исто:

[16]кој сака да ја задржи, тој сака да задржи ветар и со својата рака масло да фати.

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,

[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,

[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

[17]Железо железо остри, и човек на човека гневот го изострува;

[18]Кој ја чува смокватa своја, ќе ги јаде плодовите нејзини, и кој го чува господарот свој, ќе биде почитуван.

[19]Како што е во водата лице спроти лице, така е и срцето на човека спроти човек.

[20]Пеколот и бездната не можат да се наситат: така се ненаситни и очите човечки.

[21]Она што е топилницата за среброто и печката за златото, тоа се за човекот устите, што го фалат.

[22]Безумниот да го толчиш со железо во дибек заедно со зрната, – безумието нема да се оддели од него.

[23]Добро надгледувај го добитокот свој, води грижа за стадата свои;

[24]како што богатството не е вечно, така и власта не трае довека.

[25]Тревата никнува, и зеленило се јавува, па се собираат билки горски,

[26]тогаш овците треба да ти бидат тебе за облека, и козите – за купување ниви;

[27]ќе имаш доволно козјо млеко за тебе и за твоите домашни за храна и на твоите слугинки за исхрана.

Изреки 28

[1]Безбожниот бега, кога никој не го гони; а праведниот е смел како лав.

[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes, mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

[2]Кога земјата ќе отстапи од законот, тогаш во неа има многу началници; а при разумен и вешт маж управата е долговечна.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[3]Човек сиромав кој врши зло над слабите е исто како излеан дожд, кој нанесува штета.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[4]Отстапниците од законот ги фалат нечесните, а оние што го почитуваат законот, негодуваат против нив.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[5]Лошите луѓе не ја разбираат праведливоста, а оние, што Го бараат Господа, разбираат сè.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[6]Подобро сиромав, кој оди во својата непорочност, отколку оној што ги искривува своите патишта, макар и да е богат.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[7]Кој го пази законот, е разумен син, а кој се дружи со расипници, го срами татко си.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[8]Кој го умножува имотот свој преку камата и лихварство, тој го собира за добротворецот на сиромасите.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[9]Кој го отстранува увото свое да не го слуша законот, на таквиот и молитвата му е одвратна.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[10]Кој ги упатува праведните кон патот на злото, сам ќе падне во јамата своја, а непорочните ќе наследат добро.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[11]Богатиот човек самиот се смета за мудрец, но умен сиромав ќе го разобличи.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[12]Кога праведници победуваат, голема е славата, но кога безбожниците се издигаат, луѓе гинат.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.
[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.
[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.
[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.
[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.
[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.
[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.
[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.
[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.
[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.
[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

[13]Кој ги крие престапите свои, нема да напредува; а кој се кае и ги остава, ќе биде помилуван.
[14]Блажен е оној човек, кој секогаш се бои; а кој го ожесточува срцето свое, ќе падне во неволја.
[15]Лав што рика и мечка гладна, тоа е безбожниот властодржец над беден народ.
[16]Неразумен управител врши многу угнетувања, а кој го мрази користољубието, ќе има долги дни.
[17]Човекот, виновен за пролевање на човечка крв, бега до гроб, за да не го фати некој.
[18]Кој оди непорочно, ќе биде неповреден; а кој оди по криви патишта, ќе падне на еден од нив.
[19]Кој си ја обработува земјата, ќе се наситува со леб, а кој е мрзлив и не работи, ќе се насити со сиромаштија.
[20]Верен човек ќе биде многу благословуван, а кој брза да се збогати, не останува без казна.
[21]Не е добро да се биде лицемерен: таков човек и за парче леб ќе изврши неправда.
[22]Завидлив човек брза кон богатството и не мисли дека сиромаштијата ќе го стигне.
[23]Кој разобличува човек, отпосле ќе најде поголема благонаклоност, отколку оној што му ласка со јазикот.

[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.
[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.
[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.
[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.
[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

[24]Кој го краде татко си и мајка си и вели: „Тоа не е грев“, тој им е соучесник на грабителите.
[25]Горделивиот предизвикува караници, а кој се надева на Господ, ќе преуспее.
[26]Кој се надева на себеси, безумен е; а кој постапува мудро, ќе биде спасен.
[27]Кој дава на сиромав, нема да осиромаши; а кој ги крие очите од него, ќе биде проколнуван.
[28]Кога безбожните се издигаат, луѓето се кријат, а кога паѓаат, праведниците се умножуваат.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.
[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.
[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.
[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.
[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.
[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.
[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.

Изреки 29

[1]Човек, кој, иако разобличуван, останува тврдоглав, неочекувано ќе биде скршен, и ќе нема за него лек.
[2]Кога праведниците се умножуваат, народот се весели, а кога безбожниот господари, народот офка.
[3]Човек, кој ја сака мудроста, го радува татко си; а кој се дружи со блудници, имотот го растура.
[4]Царот со правда ја зајакнува земјата своја, а кој љуби подароци, ја расипува.
[5]Човек кој му ласка на пријателот, поставува стапица за нозете негови.
[6]Гревот на лошиот човек е стапица за него, а праведникот ќе се весели и ќе се радува.
[7]Праведниот грижливо вникнува во маката на бедните, а безбожниот не се интересира за тоа.

[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.

[8]Развратните луѓе го бунтуваат градот, а мудрите го смируваат гневот.

[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

[9]Умен човек, кога се суди со безумен човек, се лути ли, или се смее, – нема мир.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[10]Крвожедните луѓе го мразат непорочниот, а праведните се грижат за неговиот живот.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[11]Глупавиот го излива сиот свој гнев, а мудриот се воздржува.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[12]Ако управителот слуша лажни зборови, тогаш и сите негови службеници стануваат нечесни.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[13]Сиромавиот и лихварот се среќаваат еден со друг; но Господ им дава и на двајцата светлина во очите.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[14]Ако царот им суди на сиромасите по правда, престолот негов ќе се зајакне засекогаш.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[15]Стапот и прекорот даваат мудрост; но момче, оставено без грижа, ја посрамува својата мајка.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[16]Кога се умножуваат безбожните, се умножува беззаконието; но праведните ќе го видат нивното паѓање.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[17]Казнувај го синот свој, и тој ќе ти даде мир и ќе ѝ донесе радост на душата твоја.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.

[18]Без откровение одозгора народот е нескротлив, а кој го пази законот, блажен е.

[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[19]Слугата со зборови нема да се научи, зашто и да ги разбира, не ги слуша.

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.

[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.

[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.

[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.

[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto

[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,

[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa?

[20]Ако си видел човек брз и недомислен во зборовите свои, повеќе надевај се на безумен, отколку на него.

[21]Ако ласкаво држиш слуга од детството, подоцна ќе посака да ти стане син.

[22]Гневлив човек подига бунтови, а избувливиот многу греши.

[23]Гордоста на човека го понизува, а смирениот по дух ќе се здобие со чест.

[24]Кој дели со крадец, ја мрази душата своја; тој слуша клетви, но не ги соопштува.

[25]Оние што се плашат и срамуваат од луѓето, ќе се сопнат; а кој се надева на Господ, ќе биде спасен.

[26]Мнозина го бараат благонаклонoто лице на управителот, но судбината на човекот е од Господ.

[27]Неправеден човек е одвратен за праведниците, а одвратност за безбожниот е оној што оди по прав пат.

Изреки 30

Зборовите на Агур

[1]Зборовите на Агур, син Јакеов; негово пророштво, кажано на Итиел, на Итиел и Укал.

[2]Навистина, јас сум понеук од кого и да било меѓу луѓето, и во мене нема разум човечки,

[3]и не се научив на мудрост, и не успеав да Го запознаам Сесветиот.

[4]Кој се искачил на небото и слегол оттаму? Кој собрал ветар во пазувата своја? Кој врзал вода на наметката

Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

5 Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.

6 Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

7 Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

8 afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

9 para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

10 Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

11 Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

12 Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

13 Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

14 Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

своја? Кој ги поставил сите краишта на земјата? Како му е името? И кое е името на синот негов? Знаеш ли?

5Секој збор од Бога е чист; Тој му е штит на оној, што се надева на Него.

6Не додавај кон зборовите Негови, за да не те разобличи, и да не излезеш лажливец.

7За две работи те молам; не ми откажувај пред да умрам:

8суетата и лагата оддалечи ги од мене, сиромаштија и богатство не ми давај, – храни ме со насушниот леб,

9та, откако ќе се пренаситам, да не се откажам од Тебе и да кажам: „Кој е Господ“ или, откако ќе осиромашам, да не почнам да крадам и да го употребувам името на мојот Бог напразно.

10Не клевети го слугата пред господарот негов, за да не те проколне, и ти да останеш виновен.

11Има изроди, кои го колнат својот татко и не ја благословуваат својата мајка.

12Лошото чедо се смета за чисто, а не е измиено од нечистотиите свои.

13Лошото чедо високо ги држи очите свои, и толку се кренати клепките негови!

14Има изроди чии заби се како мечеви, а вилиците нивни се како ножеви, за да ги изедуваат сиромасите по земјата и немоќните меѓу луѓето.

Цифрени изреки

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!
[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!
[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.
[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:
[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.
[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.
[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:
[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;
[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.
[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:
[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;
[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;

[15]Ненаситноста има две ќерки: „Дај, дај!“ Има три работи ненаситни и четири што не велат: „Доволно е.“
[16]Тоа се: пеколот и утробата неплодна, земјата што не се наситува со вода, и огнот, кој не вели: „Доста!“
[17]Око, што му се потсмева на татко си и не сака да се покорува на мајка си, ќе биде исколвано од долински гаврани и од орлови пилци изедено!
[18]Три работи се недостижни за мене, и четири што не ги разбирам:
[19]патиштата на орелот по небото, ползењето на змијата по карпите, патеките на бродот среде море и патот на маж кон девица.
[20]Таков е патот и на жена прељубница: се најала и ја избришала устата своја, па вели: „ништо лошо не сум направила.“
[21]Од три работи се тресе земјата, и четири кои не може да ги поднесе:
[22]слуга, кога ќе стане цар; безумен, кога до наситување ќе се најаде со храна,
[23]развратна жена, кога ќе се омажи, и слугинка, кога го зазема местото на господарката своја.
[24]Има четири мали животни на земјата, но тие се помудри и од мудреците:
[25]мравките – во кои нема сила, но лете сепак си ја приготвуваат храната;
[26]јазовците – иако слаби животни, но ги прават куќите свои во камен;

[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;
[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.
[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:

[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.
[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.

[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.
[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?

[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.

[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.
[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

[27]скакулците, кои немаат цар, но излегуваат во војна сите во редови;
[28]пајакот, кој со раце се лови, но се наоѓа и во царските палати.
[29]Еве три, кои убаво чекорат, и четири, кои свечено настапуваат:
[30]лавот, најсилен меѓу ѕверовите, кој нема да се врати и да се исплаши од никого;
[31]грациозна газела или козел, и цар на чело на својата војска.
[32]Ако гордоста те тера на безумни дела и си намислил зло, стави ја раката на устата своја.
[33]Зашто, како што кога се бие млеко, се добива масло, и кога ќе се удри носот, потечува крв, така и кога се предизвикува гнев, произлегува кавга.

Изреки 31

Мајчина поука кон еден цар

[1]Зборовите на царот Лемуел, со кои го поучила неговата мајка.

[2]Ах, сине мој! Ах, сине на утробата моја! Ах, сине на заветите мои!

[3]Не давај им ја на жени силата своја, ниту судбината своја на оние од нив, кои цареви погубуваат.
[4]Не е за царевите, Лемуеле, не е за царевите вино да пијат, ниту за кнезовите – жесток пијалак,
[5]за да не го заборават, откако ќе се опијат, законот и да ја искривуваат правдината на угнетените.

[6] Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

[7] para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

[8] Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

[9] Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

[10] Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

[11] O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

[12] Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

[13] Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.

[14] É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.

[15] É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

[16] Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.

[17] Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

[18] Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.

[19] Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.

[6]Дајте му алкохол на оној што оди во погибел; вино нека пијат оние со мака во душата своја;

[7]нека пивне тој за да ја заборави сиромаштијата своја и да не ги чувствуваат веќе болките свои.

[8]Отворај ја устата своја за обеспправениот, и за заштита на сираци.

[9]Отворај ја устата своја и праведно суди, и заштитувај ги и сиромавиот и немоќниот.

За добродетелната жена

[10]Кој ќе најде жена добродетелна? Таа е поскапа и од најскапоцените камења.

[11]Срцето на мажот нејзин е убедено во неа, тој нема да остане без добивка;

[12]таа ќе му прави добро на мажот свој, во сите дни од животот негов.

[13]Набавува волна и лен, и весело работи со рацете свои.

[14]Таа е како трговски кораб, – оддалеку си донесува храна.

[15]Таа станува уште преку ноќта и дава храна во куќата своја и им определува работа на слугинките свои.

[16]Ќе помисли ли за нива, ја купува; од плодот на рацете свои си насадува лозје.

[17]Ја препашува со сила половината своја и ги зајакнува рацете свои.

[18]Таа гледа колку ѝ напредува работата, и светилката нејзина не се гасне ноќе.

[19]Ги протега рацете кон фурката, и прстите нејзини се фаќаат за вретеното.

[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.

[20]Дланката своја му ја отвора на сиромав, и раката своја на оној, кој има нужда, му ја подава.

[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.

[21]Не се плаши од студ за челадта своја, зашто сета челад нејзина е облечена во двојни алишта.

[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.

[22]Таа си ткае покривачи: од висон и пурпур е нејзината облека.

[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.

[23]Мажот нејзин е познат кај портите, кога седи со старешините на земјата.

[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.

[24]Таа работи покривки и ги продава, и со појаси ги снабдува Хананците.

[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.

[25]Здравје и убавина е нејзината облека, и весело гледа на иднината.

[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.

[26]Со мудрост ја отвора устата своја, и кротка поука има на јазикот нејзин.

[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.

[27]Го надгледува домаќинството свое и не јаде леб во леност.

[28] Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:

[28]Стануваат децата и ја благословуваат, – мажот, и тој ја фали:

[29] Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.

[29]„Многу жени добродетелни имало, многу од нив стекнале богатство и сила, но ти ги надмина сите.“

[30] Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.

[30]Миловидноста е примамлива и убавината – суетна; но жена, која се плаши од Господ, е достојна за пофалба.

[31] Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

[31]Дајте ѝ од плодовите на нејзините раце, и нека се прославува кај градските порти поради делата свои!

Livro do Eclesiastes ou o Pregador

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

1 Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

2 Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

3 Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

4 Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

5 Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

6 O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

7 Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

8 Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

9 O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

10 Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

Проповедник

Проповедник 1

Животот е бесмислен

1Зборови на проповедникот, син Давидов, цар израелски.

2Суета над суетите, вели проповедникот, суета над суетите – сè е суета!

3Каква е ползата за човекот од сите негови трудови, со кои се труди под сонцето?

4Род еден си заминува, и род друг доаѓа, а земјата останува засекогаш.

5Сонцето изгрева и заоѓа, и пак брза кон местото свое, од каде што изгрева.

6Ветрот вее кон југ и се врти кон север, се врти, се врти во својот пат и пак ги почнува своите вртења во круг.

7Сите реки течат во морето, но морето не се преполнува: тие одново се враќаат кон она место, од каде што потекуваат, за да течат одново.

8Секоја работа бара труд: човекот не може сè да искаже; окото не се наситува од гледање, ниту увото може да се наслуша.

9Она што било, пак ќе биде, и она што се правело, пак ќе се прави – нема ништо ново под сонцето.

10И ако за нешто се рече: „Види, ете, тоа е ново“; но тоа веќе било во текот на вековите, што биле пред нас.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

[12] Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

[13] Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

[14] Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

[15] Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

[16] Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

[17] Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

[18] Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

[11]Нема спомен за минатото; па и за тоа, што ќе биде подоцна нема да остане спомен кај оние што ќе дојдат.

Искуството на проповедникот

[12]Јас, проповедник, бев цар над Израел во Ерусалим;

[13]и го управив срцето свое да истражува и да испитува преку мудроста сè, што станува под небото; таа тешка задача им ја даде Бог на синовите човечки, за да се занимаваат со неа.

[14]Ги видов сите работи, што се вршат на земјата, и ете – сè е суета и мака за духот.

[15]Кривото не може да се исправи, и она, што го нема не може да се брои.

[16]Си велев во срцето свое: „Еве, јас се воздигнав и се здобив со мудрост повеќе од сите, што беа пред мене над Ерусалим, и срцето мое виде многу мудрост и знаење.“

[17]И го насочив срцето свое да ја познае мудроста, да ги познае безумието и глупоста; но разбрав дека и тоа е мачно за духот;

[18]зашто при големата мудрост голема е и тагата, и кој умножува знаење, умножува и мака.

Проповедник 2

[1] Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.
[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.
[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.
[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.
[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.
[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.
[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.
[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com

[1]Си реков во срцето свое: „Ајде ќе те испитам во веселба: уживај во наслади!“ Но ете, и тоа беше суета!
[2]За смеата реков – глупост е, а за веселбата: каква полза од неа?
[3]Си помислив во срцето свое да го насладам телото свое со вино и, додека срцето мое се води по мудроста, да се придржувам и за глупоста сè додека да видам, што е подобро за синовите човечки, што би требало да прават тие под небото во текот на малкуте денови од својот живот.
[4]Презедов големи работи: си изградив куќи, си насадив лозја,
[5]си уредив градини и овоштарници и посадив таму секакви овошни дрвја;
[6]си направив водостои за поливање на овошните дрвја;
[7]придобив слуги и слугинки, имав и слуги родени во домот мој; имав и крупен и ситен добиток, повеќе од сите, што беа пред мене во Ерусалим;
[8]насобрав сребро и злато и скапоцености од цареви и области; си доведов пејачи и пејачки и тоа, што ги насладува синовите човечки – многу жени.

[9]И така станав јас поголем и побогат од сите, што беа пред мене во Ерусалим; а и мудроста моја остана со мене.

[10]Што и да посакаа очите мои, не им откажував, не му забранував на срцето свое никаква веселба, бидејќи срцето

todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

[12] Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

[13] Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

[14] Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

[15] Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

[16] Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

[17] Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol;

мое се радуваше со сите мои трудови; и тоа ми беше награда за сите мои трудови.

[11]И се обѕрнав, та погледнав на сите мои дела, што ги беа извршиле моите раце, и на трудот, со кој се бев трудел, извршувајќи ги: и ете – сѐ беше суета и мака за духот, и немаше од нив полза на земјата!

[12]Потоа се свртев да ги погледам мудроста, безумството и глупоста: што може да направи човекот што ќе ме наследи, посебно од она, што е веќе направено?

[13]И видов дека предимството на мудроста пред глупоста е токму такво, какво што е предимството на светлината пред темнината:

[14]на мудриот очите му се во главата негова, а глупавиот оди во темнина; но дознав дека крајот на сите им е еднаков.

[15]Тогаш си реков во срцето свое: „И мене ќе ме стигне истото, како и глупавиот; зошто толку многу сакав да станам мудар?“ Па си реков во срцето свое дека и тоа е суета.

[16]Зашто нема да го помнат мудриот вечно, како и глупавиот; по време сѐ ќе се заборави, и, мудриот умира, како и безумниот.

[17]Тогаш го намразив животот, бидејќи ми станаа одвратни работите, што се

sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

вршат под сонцето; зашто сè е суета и измачување на духот.

A vaidade do trabalho

[18] Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

[18]И го намразив сето она, за кое се бев трудел под сонцето, затоа што треба да го оставам на човек, што ќе дојде по мене.

[19] E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[19]И кој знае: мудар ли ќе биде тој или глупав? А тој ќе располага со сиот мој труд, со кој сум се трудел и со кој сум се покажал мудар на земјата. Но и тоа е суета!

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[20]Намислив да му внушам на срцето свое да се откаже од сиот труд, со кој се бев трудел на земјата,

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[21]зашто еден човек се труди мудро, со знаење и со успех, и сето тоа треба да му го предаде на човек, што не се трудел за тоа, – како да е негов дел. Па и тоа е суета и зло големо!

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[22]Зашто, што му останува на човекот од сиот негов труд и од грижата на срцето негово, што се труди на земјата?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[23]Бидејќи сите денови му се мачни, а трудовите негови – неспокојство; дури и ноќе срцето негово не знае за мир. Ете, и тоа е суета!

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[24]И не е ли добро за човекот да јаде, да пие и да ја насладува душата своја од својот труд. Но јас видов дека и тоа е од Божјата рака;

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[25]зашто, кој може да јаде, и кој може да се насладува без Бога?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para

[26]Тој му дава мудрост, и разум и радост на човекот, кој е добар пред лицето Негово; а на грешникот му дава грижи,

que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

– да собира и трупа, за да го предаде потоа на оној, кој е добар пред лицето Божјо! Па, ете, и тоа е суета и мака за духот!

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

Проповедник 3

Сè има свое време

[1]Сè има свое време, и секоја работа под небото има свое време;

[2]време кога ќе се родиш, и време кога ќе умреш; време кога садиш, и време кога го корнеш насаденото;

[3]време кога се убива, и време кога се лекува; време кога се урива, и време кога се гради;

[4]време кога се плаче, и време кога се смее; време кога се тагува, и време кога се игра;

[5]време кога се расфрлуваат камења, и време кога се собираат камења; време кога се прегрнуваш, и време кога се одбегнуваат прегратки;

[6]време кога се бара загубеното, и време кога се губи; време кога се чува, и време кога се растура;

[7]време кога се раскинува, и време кога се сошива; време кога се молчи, и време кога се зборува;

[8]време кога се сака, и време кога се мрази; време за војна и време за мир.

[9]Каква полза има оној што работи од она, над што се труди?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

[10]Ги видов работите, што Бог им ги даде на синовите човечки, за да се мачат околу нив.

[11]Сето тоа Тој го направил да биде прекрасно во свое време. Ни дал и чувство за времето и просторот, но пак не може човекот да ги разбере докрај делата Божји што Тој ги врши од почетокот до крајот.

[12]Разбрав дека за нив нема ништо подобро, освен да се веселат и да прават добро во текот на животот свој.

[13]Кога секој човек јаде и пие, и го гледа доброто во секој свој труд, тоа е дар Божји.

[14]Разбрав дека сè што прави Господ останува засекогаш; кон тоа нема што да се додава, од тоа нема што да се одзема; а Бог прави така, за да се има страв пред лицето Негово.

[15]Она што било, тоа е и сега, и она што ќе биде, тоа веќе било, – зашто Бог го враќа она што изминало.

Сè завршува со смртта

[16]И уште видов под сонцето: наместо закон – беззаконие; наместо правда – неправда.

[17]И си реков во срцето свое: „Праведниот и безбожниот Бог ќе ги суди, бидејќи таму има време за секоја работа и суд за секое дело.“

[18]Си реков во срцето свое и за синовите човечки – дека Бог ќе ги испита, и ќе им покаже дека тие сами по себе се животни,

[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

[2] Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

[3] porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

[4] Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do

[19]зашто сè што се случува со синовите човечки, се случува и со животните; крајот им е ист: како умираат едните, така умираат и другите, и едно е дишењето кај сите, и човекот нема предимство пред добитокот, зашто – сè е суета!

[20]Сè оди на едно место: сè произлегува од земјата, и сè ќе се врати во земјата.

[21]Кој знае: дали духот на синовите човечки се качува горе, а духот на животните слегува долу, во земјата?

[22]И така, јас видов дека нема ништо подобро за човекот, освен да се насладува со делата свои, бидејќи тоа е негов дел; зашто, кој ќе го доведе после да го погледа она, што ќе биде по него?

Проповедник 4

Неправди и аномалии во општествениот живот

[1]Се свртев и ги видов сите неправди, што стануваат под сонцето; и ете, солзите на онеправданите, и утешител немаат; силата е во рацете на угнетувачите, а закрилник нема.

[2]Па си реков: блазе им на умрените, што умреле одамна, отколку на живите, што живеат досега;

[3]а поблажен е и од едните и од другите оној, што уште не постои, кој не ги видел лошите работи, што се вршат на земјата.

[4]А видов исто дека секој труд и секој успех во работите предизвикува меѓу

homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

5 O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

6 Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

7 Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

8 isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

9 Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

10 Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

11 Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

12 Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

13 Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

14 ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

луѓето заемна завист. Но и тоа е суета и мака за духот.

5Глупавиот седи со скрстени раце и го гризе своето сопствено тело.

6Подобро една шепа во мир, отколку две со труд и мака во духот.

7Се свртев и видов друга суета на земјата:

8човек осамен, нема близок: нема ни син, ни брат, а пак на сите работи негови крај нема, и очите негови не можат да се наситат со богатство. „За кого, пак, – вели тој – се трудам и ја лишувам од добра душата своја?“ – Ете, и тоа е суета и лоша работа.

9Подобро им е на двајца, отколку на еден, бидејќи имаат добра награда за трудот свој.

10Зашто, ако падне едниот, другиот ќе го крене другарот свој. Но тешко на еден, ако падне, ќе нема друг, кој да го крене.

11Исто, кога лежат двајца, топло им е; а еден – како ќе се згрее?

12И, ако некој го надвие едниот, тоа двајца ќе го нavacaат; и јажето, трипати усукано, нема лесно да се скине.

13Подобар е младинец сиромав и умен, отколку цар – неразумен и стар, кој веќе не умее да прима совети;

14зашто младиот може да излезе од темница и да стане цар, иако се родил сиромав во царството.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[15]Ги видов сите живи, што одат под сонцето, со вториот младич што ќе застане на негово место.

[16]Број немаше сиот оној народ, што беше пред него, иако подоцнежните нема да му се радуваат. И тоа е сујета и гонење ветер.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que

Не брзај да изговараш зборови пред Господ

[17]Чувај ја ногата своја, кога одиш во Божјиот дом, и биди готов повеќе да слушаш, отколку да гледаш како безумните принесуваат жртви, зашто тие не знаат дека вршат зло.

Проповедник 5

[1]Не брзај со јазикот свој, и срцето твое да не брза да изговара зборови пред Господ; зашто Бог е на небото, а ти на земјата; затоа зборовите твои да не бидат многу.

[2]Зашто, како што соништата доаѓаат при многу грижи, така и гласот на глупавиот се познава од многуте зборови.

[3]Кога даваш завет на Бога, не двоуми се да го извршиш, зашто Тој не ги сака безумните: она што си го ветил, изврши го.

[4]Подобро е да не ветуваш, отколку да ветиш и да не го извршиш.

[5]Не ѝ дозволувај на устата своја да го тера во грев телото твое и не зборувај пред ангелот Божји: „Тоа е грешка!“

razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

7 Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

A vaidade das riquezas

8 Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

9 O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

10 Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

11 Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

12 Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

13 Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

14 E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

Зошто ти е да правиш така, и Бог да се разгневи на зборот твој и да го сотре делото на рацете твои?

6Зашто, како во многуте соништа, така и во многуте зборови има суета; но ти имај страв од Бога.

Злоупотребите на власта

7Ако видиш некаде на сиромав да се врши неправда и да му се одзема судот и правдата, не чуди се на тоа: зашто над високиот гледа повисок, а над нив – уште повисок;

8но од сè покорисна е земјата; и царот на нивата ѝ служи.

Од богатството нема полза

9Кој го љуби среброто, со сребро нема да се насити, и кој сака богатство, тој нема да има полза од тоа. И тоа е суета!

10Се зголемува ли имотот – се зголемуваат и корисниците негови; и каква корист за сопственикот негов: зар само да гледа со очите свои?

11Сладок е сонот за оној, кој се труди, – па јадел тој малку или многу; но прејадувањето не му дава на богатиот да заспие.

12Има едно тешко зло, што сум го видел на земјата: богатство, што се чува за зло на оној, кој го поседува.

13А тоа богатство може да се изгуби во несреќно време: му се роди син и не остане ништо во рацете негови.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

[14]Како што излегол гол од мајчината утроба, така и си заминува, каков што дошол; ништо нема да земе од трудот свој, што би можел в рака да понесе.

[15]И тоа е големо зло: каков што дошол, таков си заминува. Каква е, тогаш, ползата за него, кога се трудел залудо?

[16]А целиот живот бил мрачен од многу грижи, маки и страдања.

[17]Еве уште што најдов за добро и пријатно: да се јаде и да се пие и да се наслаДува од доброто на сите свои трудови, со кои некој се труди на земјата преку сите дни од животот свој, што му ги дал Бог; зашто тоа е негов дел.

[18]И, ако на некој човек Бог му дал богатство, и имот и му дал да се пол-зува од нив, да го зема својот дел и да се насладува од трудовите свои, – тоа е Божји дар.

[19]Нема долго време да ги помни тој дните на животот свој; затоа Бог и го наградува со радоста на срцето негово.

Eclesiastes 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

Проповедник 6

[1]Има едно зло, што го видов на земјата, и тоа често е меѓу луѓето:

[2]Бог му дава на човекот богатство, имот и слава, и за душата негова нема скудности во ништо, што и да посака; но Бог не му дава нему да се ползува од тоа, туку се ползува од него друг човек: тоа е суета и тешко зло!

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

[3]Ако некој изнароди сто синови, проживее многу години и уште му се умножат дните на животот негов, а душата негова не се насладила на добро, та за него ќе нема дури ни погреб, подобро му е, велам, на недоносче отколку нему,

[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

[4]зашто залудо дошло и отишло во темнина, и името му е покриено со мрак.

[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

[5]Тоа дури и не го видело и не го познало сонцето: но поспокојно е од оној.

[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

[6]А оној, макар да проживеал и две илјади години, без наслада од добрата, нема ли да појде сѐ на исто место?

[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

[7]Сиот труд на човекот е за устата негова, но душата негова не може да се насити.

[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

[8]А каква предност има умниот пред безумниот, каква – сиромавиот, кој умее да се однесува пред луѓето?

[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[9]Подобро е да гледаш со очи, отколку да посакуваш со душата. И тоа е суета и мака за духот.

Совети за мудрост

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

[10]Она што постои, тоа е веќе наречено со име, и се знае дека е тоа – човекот, и дека тој не може да се препира со оној, што е посилен од него.

[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

[11]Има многу такви работи, што ја зголемуваат суетата: тогаш што е подобро за човекот?

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra?

[12]Зашто, кој знае што е добро за човекот во животот, во текот на сите дни на неговиот суетен живот, што тој ги поминува како сенка? И кој ќе му каже

Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

на човекот, што ќе стане по него на земјата?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

1 Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

2 Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

3 Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

4 O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

5 Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

6 Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

7 Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

8 Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

9 Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

Проповедник 7

1Подобар е добар глас, отколку скапоцено масло, и смртниот ден – од родениот ден.

2Подобро е да одиш во куќа каде што плачат по умрен, отколку да отидеш во куќа, каде што има веселби и гозби, зашто таков е крајот на секој човек, и живиот ќе го приложи тоа кон срцето свое.

3Тагата е подобра од смеата; зашто, кога е лицето нажалено, срцето станува подобро.

4На умните срцето им е во куќата, каде што плачат, а на безумните во куќа, каде што се веселат.

5Подобро е да слушаш прекор од мудар, отколку да слушаш пофалби од глупав;

6зашто смеата на безумните е како прскање на трње под котел. И тоа е суета!

7Угнетувањето на другите го прави мудриот безумен, а подароците го расипуваат срцето.

8Крајот на една работа е подобар од нејзиниот почеток; трпеливиот е подобар од горделивиот.

9Не станувај со духот свој брз на гнев, зашто гневот се крие во срцето на безумните.

[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

[10]Не вели: „Зошто поранешните дни биле подобри од сегашните?“, бидејќи не е мудро да прашуваш за тоа.

[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

[11]Добра е мудроста, како и наследството, особено за оние, што го гледаат сонцето,

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

[12]зашто под нејзината сенка е исто, како под сенката на сребро; но предимството на знаењето е во тоа, што мудроста му дава живот на оној, што ја има.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[13]Погледај ги Божјите дела: кој може да го исправи она, што Бог го направил криво?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

[14]Во добро време ползувај се со доброто, а во зли дни размислувај: едното и другото го направил Бог, за да не може човекот да каже ништо против Него.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[15]Се нагледав на сè во моите суетни дни: праведниот загинува со својата праведност; безбожниот и натаму живее и покрај безбожноста своја.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[16]Немој да бидеш премногу строг и немој да се покажуваш за многу умен, зошто да се уништуваш?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[17]Не предавај се на грев и не станувај безумен; зошто да умреш предвреме?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[18]Добро е, ако се држиш за едното, но и друго да не испушташ од раката своја; зашто, кој има страв од Бога, ќе се избави од сето тоа.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[19]Мудроста го прави мудриот посилен од десет кнезови што се во градот.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?

[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

[20]Нема праведник на земјата, кој прави добро и никако да не греши;

[21]затоа не обрнувај внимание на секој збор, што се кажува, за да не го чуеш и слугата свој, кога те навредува;

[22]зашто срцето твое знае за многу случаи, кога и ти самиот си навредувал други.

[23]Сето тоа го испитав со мудрост; јас реков: „Ќе бидам мудар“, но мудроста е далеку од мене.

[24]Далеку е тоа што се случило и многу длабоко: кој ќе го пронајде?

[25]Се свртев со срцето свое, за да ги дознаам, изучам и истражам мудроста и разумот, и да го познаам безумието на безбожниот, и незнаењето, и лукавството,

[26]и разбрав дека погорчливо од смртта е жената, зашто таа е мрежа, срцето нејзино – стапица, рацете нејзини – окови; добриот пред Бога ќе се спаси од неа, а грешникот ќе биде уловен од неа.

[27]„Ете, тоа открив јас – рече Проповедникот – испитувајќи едно по друго.“

[28]Што уште бараше душата моја, и не го најде? – Маж најдов еден на илјада, но жена меѓу сите нив не најдов.

[29]Само, ете, тоа го открив дека Бог го создаде човекот едноставен и добар, но тој самиот си создава проблеми.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

[2] Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

[3] Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

[4] Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

[5] Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

[6] Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

[7] Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

[8] Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

[9] Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo

Проповедник 8

[1]Кој е како мудриот, и кој го разбира значењето на работите? Мудроста на човек му го просветлува лицето негово, и строгоста на лицето негово се изменува.

Мудро е да се биде послушен спрема царот

[2]Јас (велам): пази го царскиот збор, и тоа – поради клетвата пред Бога.

[3]Не брзај да бегаш од лицето негово и не биди тврдоглав во лошите работи; зашто, тој што ќе посака, сè може да направи.

[4]Каде што е зборот на царот, таму е и власта; и кој ќе му каже: „Што правиш?“

[5]Кој пази заповед, тој не доживува никакво зло: срцето на мудриот знае и време и наредба;

[6]зашто за секоја работа има свое време и свој суд; а за човекот е голема несреќа,

[7]што не знае, што ќе биде и како ќе биде тоа; а кој ќе му каже?

[8]Ниеден човек нема власт над духот, за да го задржи духот, и нема власт над смртниот ден – нема избавување од таа работа; ниту безбожникот ќе го спасат неговите лоши дела.

Размислувања за човековото однесување

[9]Сето тоа го видов, и го свртувам срцето свое кон секоја работа, што се

em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

As desigualdades na vida

10 Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

11 Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

12 Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

13 Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

14 Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

15 Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

16 Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois

врши на земјата. Понекогаш човекот господари над човек на своја штета.

10Видов тогаш како погребуваат безбожни; од нив беше преполн храмот. Во Ерусалим го беа заборавиле нивното безбожно однесување. И тоа е суета!

11Бидејќи не се врши суд над лошите работи, затоа не се плаши срцето на синовите човечки да прави зло.

12Иако некој грешник врши стопати зло, судот му се одолжува; но јас знам дека ќе им биде добро само на оние, што имаат страв од Бога, кои со почит стојат пред лицето Негово;

13а за безбожниот нема да има добро, и како сенка, само кратко време, ќе преуспее оној, кој не се плаши пред Бога.

14Има и таква суета на земјата: праведните ги постигнува она, што би ги заслужиле делата на безбожниците, а со безбожните станува она, што би го заслужиле делата на праведните. А јас си реков: и тоа е суета!

15И ја пофалив јас веселбата; зашто нема подобро за човекот на земјата од тоа да јаде, да пие и да се весели; тоа го придружува човекот во трудовите негови преку дните на животот негов, што му го дал Бог на земјата.

16Кога го насочив срцето свое кон тоа, да постигнам мудрост и да ги

nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

[1] Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

[2] Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

[3] Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

[4] Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

разгледам работите, што се вршат на земјата, и поради кои на човекот не му доаѓа сон ни дење ни ноќе, –

[17]тогаш ги видов сите дела Божји и разбрав дека човекот не може да ги сфати работите, што се вршат на земјата. Колку и да се труди човекот да ги проучува, пак нема да го постигне тоа. Дури и мудрец тоа не може да го открие, иако мисли дека знае.

Проповедник 9

[1]И сево ова го ставив во срцето свое, за да испитам дека праведните и мудрите нивни дела се во рацете Божји, и дека човекот не знае ни за љубов, ни за омраза во сето тоа, што е пред него.

[2]За секој и за сите е едно: една судбина за праведен и неправеден, за добар и лош, за чист и нечист, како за оној кој принесува жртви, така и за оној кој не принесува; како за добар, така и за грешник; како за оној што се колне, така и за оној што се плаши од клетва.

[3]Токму тоа е најлошо од сè што се случува на земјата, дека еден е крајот за сите, па затоа срцето на синовите човечки е полно со зло, и безумие има во срцето нивно додека се живи; а потоа тие умираат.

[4]Кој е меѓу живите, има уште надеж, бидејќи и куче живо е подобро, отколку мртов лав.

[5] Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

[5]Живите знаат дека ќе умрат, а мртвите ништо не знаат, и веќе за нив нема награда, зашто и споменот за нив е предаден на заборавот,

[6] Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

[6]и љубовта нивна, и омразата нивна и љубомората нивна веќе исчезнале, и ќе немаат дел довека во ништо, што се случува на земјата.

[7] Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

[7]И така, оди, јади го радосно лебот свој и пиј го со радосно срце виното свое, кога Бог има наклоност кон твоите дела.

[8] Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

[8]Во секое време облеката да ти биде празнична, и секогаш да има миризливи мазила на лицето твое.

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

[9]Во сите дни на својот суетен живот насладувај се од животот заедно со жената, што ја сакаш, и која ти ја дал Бог на земјата за сите твои суетни дни; зашто, тоа е твој дел во животот и во твоите трудови, со кои се трудиш на земјата.

[10] Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

[10]Сè, што може да врши раката твоја, според силите твои, врши; зашто во гробот, каде што ќе појдеш, нема ни работа, ни размислување, ни знаење, ни мудрост.

Trabalhos sem recompensa

[11] Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

Мудроста не е секогаш ефикасна

[11]И пак видов на земјата дека на брзите не им се дава победа, ниту на храбрите – битката, ниту на мудрите – леб, ниту на разумните – богатство, ниту на искусните – благонаклоност, но времето и приликите им се случуваат на сите нив.

[12] Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

[12]Зашто човек не знае кога ќе го снајде несреќа. Како што рибите налетуваат во погубна мрежа, и како што птиците се заплеткуваат во примки, така и синовите човечки се уловуваат во тешко време, кога тоа неочекувано ќе дојде за нив.

Exemplo que ilustra esta verdade

[13] Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

[13]Еве уште каква мудрост видов на земјата, и таа ми се причини голема:

[14] Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.

[14]мал град и во него малку луѓе; дојде против него голем цар, го опколи и почна околу него да издига големи опсадни направи;

[15] Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.

[15]но во него се најде човек сиромав, но умен, и тој со својата мудрост го спаси тој град; и при сето тоа никој не се сети за тој сиромав.

[16] Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.

[16]И јас си реков: мудроста е подобра од силата, и при сето тоа што мудроста на сиромавиот се пренебрегнува, и зборовите негови не се слушаат.

[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.

[17]Зборовите на мудрите, искажани спокојно, се ислушуваат подобро, отколку викањето на кнез меѓу глупаци.

[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

[18]Мудроста е подобра од воено оружје; но еден грешник расипува многу добри работи.

Eclesiastes 10

Проповедник 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.

[1]Мртвите муви го расипуваат и го усмрдуваат благопријатното масло на мироварец: истото го прави една мала глупост на уважуван човек за неговата мудрост и чест.

[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.

[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.

[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:

[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

[2]Срцето на мудриот се наклонува кон десно, а срцето на глупавиот – кон лево.

[3]По каков и да било пат да оди глупавиот, кај него секогаш недостига разум, и пред секого тој ќе се покажува дека е неразумен.

[4]Ако гневот на оној што владее избувне врз тебе, не напуштај го местото свое, зашто кроткоста спречува големи грешки.

[5]Има зло што сум го видел на земјата, како грешка што доаѓа од владетелот;

[6]неразумниот се поставува на голема височина, а богатите седат ниско.

[7]Сум видел слуги на коњи, а кнезови да одат пешки како слуги.

[8]Кој копа јама, сам ќе падне во неа, и кој соборува ограда, змија ќе го касне.

[9]Кој крева камења, може да се шине, и кој цепи дрва, може да се изложи на опасност од нив.

[10]Ако отапи секирата, и ако сечилото нејзино не биде наострено, ќе треба повеќе сила; мудроста знае тоа да го поправи.

[11]Ако змијата касне пред да биде убиена, тогаш каква е ползата за оној што ќе ја убие.

Не треба премногу да се зборува

[12]Зборовите од уста на мудрец се благодат, а устата на безумниот самиот него го погубува:

[13]првите зборови од устата му се глупост, а крајот на речта на устата негова – лошо безумие.

[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore

[14]Глупавиот зборува многу, а човекот и не знае што ќе биде; та и кој ќе му каже, што ќе биде по него?

[15]Трудот на глупавиот го изморува, зашто не го знае дури ни патот за во градот.

[16]Тешко тебе, земјо, кога царот твој е дете, и кога кнезовите твои уште од рано се гоштеваат!

[17]Блазе тебе, земјо, кога царот ти е од род благороден, и кнезовите твои јадат навреме, за поткрепа, а не за преситување!

[18]Од мрзливост ќе нависне таванот, и кога ќе се скрстат рацете, покривот ќе прокапе.

[19]Гоштевања се приредуваат заради наслада и виното го весели животот; а сè прави среброто.

[20]Дури и во мислите свои не навредувај го царот, и во спалната своја не го навредувај богатиот; зашто небесната птица може да го пренесе твојот збор, и сè што има крилја ќе го соопшти твојот збор.

Проповедник 11

Умешноста да се ризикува

[1]Пуштај го лебот свој по водите, зашто по многу дни пак ќе го најдеш.

[2]Давај дел на седум души, и дури на осум, зашто не знаеш, какво зло ќе настане на земјата.

[3]Кога ќе се наполнат облаците, излеваат дожд на земјата; и ако едно

para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

Eclesiastes 12

A velhice

дрво падне кон југ или кон север, тоа си останува таму, каде што и паднало.

[4]Кој го набљудува ветрот, нема да сее, и кој гледа во облаците, нема да жнее.

[5]Како што не ги знаеш патиштата на ветрот, ниту како настануваат коските во утробата на бремена жена, така не можеш да ги знаеш ни делата на Бога, Кој создава сè.

[6]Изутрина сеј го семето твое и навечер нека не мируваат рацете твои, зашто не знаеш, едното, или другото повеќе ќе успее, или и едното и другото ќе бидат еднакво добри.

[7]Слатка е светлината дневна за гледање, и пријатно е да се биде жив.

[8]Ако човек проживее и многу години, нека се весели во текот на сите нив и нека си спомнува за темните дни, какви што ќе ги има многу: но сè што ќе биде, ќе биде суета!

Бидете срећни пред да биде премногу касно

[9]Весели се во младоста своја, момче, и срцето твое да вкусува радост во дните на твојата младост; и оди каде што срцето те влече и каде што очите ти гледаат; само знај дека за сето тоа Бог ќе те изведе на суд.

[10]Гони ја скрбта од срцето свое и отстранувај го злото од телото свое, зашто детството и младоста се суета!

Проповедник 12

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[1]И спомнувај си за твојот Творец во дните на младоста своја, додека не дошле тешки денови, додека не настанале години, за кои ќе речеш: „Не ми се мили“;

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

[2]додека сонцето и светлината на месечината и на ѕвездите не потемнеле, и не дошле нови облаци по дождот;

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[3]додека не настапил оној ден, кога куќните стражари ќе затреперат, и силните мажи ќе се подгрбават, кога воденичките ќе престанат да мелат, бидејќи останале малку; кога ќе се помрачат оние, што гледаат низ прозорец;

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

[4]кога портата ќе почне да се затвора; кога ќе замолкне шумот на рачните мелници, и кога човек ќе почне да ста-нува на птичји глас, и ќерките – пејачки ќе сопрат да пеат;

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

[5]кога височините за нив ќе бидат страшни, и по патот ќе има ужаси; кога ќе процути бадемот, и скакулецот ќе стане тежок, и желбата ќе помине; за-што човекот заминува во вечниот дом свој, и тажачките се готови да го опкру-жуваат по улица;

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[6]додека не се скине конецот сребрен, и не се скрши златната чаша, и не се растури ведрото при изворот, и не пад-не тркалото на бунарот.

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[7]И ќе се врати правот во земјата, како што си бил; а духот ќе се врати кај Бога, Кој го дал.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

[8]Суета над суетите, вели проповедникот, сè е суета!

Заклучок

[9]Проповедникот не само што беше мудар, туку и го учеше народот на мудрост. Тој сè испитуваше, изучуваше и остави многу мудри изреки.

[10]Проповедникот се трудеше да најде убави мисли и точно ги запиша зборовите на вистината.

[11]Зборовите на мудреците се како остени; како забиени клинци се нивните зборови, дадени од единствениот Пастир.

[12]А освен сето тоа, синко, пази се и од ова: да пишуваш многу книги – тоа нема крај, а да читаш многу – и тоа е заморно за телото.

[13]А суштината на сè е: имај страв од Бога и пази ги Неговите заповеди, зашто тоа му е сета должност на човекот;

[14]зашто Бог ќе ја изведе на суд секоја работа, и што е тајно, било да е добро или лошо.

Cântico dos Cânticos de Salomão	Песна над песните

Cântico 1

1 Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

2 Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

3 Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

4 Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

5 Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

6 Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

7 Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

Песна над песните 1

Разговор меѓу вљубените

1Најубавата песна меѓу сите песни, напишана од Соломон.

2Возљубената: Да, сакам да ме целиваш со бакнежи на устата своја! Зашто твоите милувања се подобри од виното.

3Од пријатниот мирис на твоите масла името ти е како разлеано миро; затоа те сакаат момите.

4Поведи ме, да побрзаме; царот ме воведува во одаите свои, – ќе се восхитуваме и ќе се радуваме со тебе, ќе ги фалиме твоите милувања повеќе од вино. Навистина, заслужено те сакаат!

5Ќерки ерусалимски, црна сум, но сепак сум убава како шаторите бедуински, како завесите на Соломон.

6Не гледајте ме што сум црномурна, зашто сонцето ме подгорело: мајчините синови ми се налутија, ме поставија да ги чувам лозјата – но своето сопствено лозје не го зачував.

7Кажи ми ти, кого го сака душата моја: каде го пасеш стадото, каде пладнуваш? Зошто да бидам како скитница крај стадата на твоите другари?

[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

Esposa

[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

Esposo

[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

Esposa

[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

Cântico 2

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

Esposo

[8]Хорот: Ако не го знаеш тоа, о, најубава меѓу жените, тогаш оди си по овците свои и паси ги јарињата покрај пастирските шатори.

[9]Возљубениот: Ти си ми, драга моја, како кобилка во фараонова двоколка.

[10]Прекрасни се твоите образи меѓу обетките, вратот твој – под ѓерданите;

[11]Ќе ти направам златни обетки со сребрени пулејки.

[12]Возљубената: Додека царот беше крај трпезата, парфемот од мојот нард го испушташе својот пријатен мирис.

[13]Смирнова китка е мојот возљубен, што стои меѓу градите мои.

[14]Мојот возљубен е за мене како кипарисов грозд во лозјата на Ен-Геди.

[15]Возљубениот: О, убава си, мила моја, убава си! Имаш очи гулабови.

[16]Возљубената: О, убав си, мил мој, прекрасен си! Зеленилото е постела наша.

[17]Возљубениот: Покривите на куќите ни се кедри, штиците наши – кипариси.

Песна над песните 2

[1]Возљубената: Јас сум цвет во рамнината шаронска, крин цвеќе во долина!

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

[2]Возљубениот: Она што е кринот меѓу трњето, тоа е мојата возљубена меѓу момите.

Esposa

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

[3]Возљубената: Она што е јаболкницата меѓу шумските дрвја, тоа е мојот возљубен меѓу момците. Во сенката нејзина сакам да седам; плодовите нејзини се слатки за грлото мое.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[4]Тој ме воведе во куќата за гозба, и знамето негово над мене беше љубов.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[5]Поткрепете ме со слатки од грозје, освежете ме со јаболка, зашто сум болна од љубов.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[6]Левата рака негова ми е под главата, а со десната ме прегрнува.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

[7]Возљубениот: Ве заколнувам ќерки ерусалимски, во срните и во полските кошути: немојте да ја разбудувате и да ја вознемирувате возљубената, додека сама не посака.

Segundo cântico

Тој доаѓа

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[8]Возљубената: Гласот на мојот возљубен! Еве го: доаѓа, скока преку горите, прескокнува преку ридовите.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[9]Мојот возљубен прилега на срна, на млад елен. Ете, стои зад ѕидот наш, погледнува низ прозорецот, ѕирка низ решетката.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[10]Мојот возљубен се огласи и ми рече: „Стани, мила моја, убавице моја, дојди!

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[11]Еве, зимата веќе мина, дождот го снема, престана веќе,

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.

[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?

[12]цвеќиња се појавија по земјата; настана време за песни, и гласот на гугутката се слуша во земјата наша;

[13]смоквите ги отворија пупките свои, и расцутените лози пријатно мирисаат. Стани, мила моја, убавице моја, и дојди!

[14]Гулабице моја во карпест пролом, под камено засолниште, покажи ми го лицето свое, дај ми да го чујам гласот твој, зашто гласот ти е пријатен, и лицето ти е прекрасно.

[15]Фатете ни ги лисиците, лисичињата, зашто тие ги пустошат лозјата, а лозјата ни цутат.“

[16]Мојот возљубен е мој, јас, пак, сум – негова; тој го пасе стадото меѓу кринови.

[17]Во ладовините на вечерта кога сенките ги снемува, врати се, мил мој, и биди како срна или како млад елен, по планините разделени.

Песна над песните 3

Таа сонува дека оди во потрага по него

[1]Ноќва во леглото мое го барав оној, кого го сака душата моја, го барав и не го најдов.

[2]Затоа ќе станам, ќе тргнам по градот, по улиците и плоштадите, и ќе го барам оној, кого душата моја го сака. Го барав, но не го најдов.

[3]Ме сретнаа стражарите, што го обиколуваат градот: „Дали го видовте – ги

прашав – оној, кого душата моја го сака?“

[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

[4]Но, штом ги одминав, го најдов оној, што го сака душата моја, се фатив за него цврсто и не го пуштив, додека не го одведов во куќата на мојата мајка и во одајата на родителката своја.

[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

[5]Возљубениот: Ве заколнувам, ќерки ерусалимски, во срните и во полските кошути: немојте да ја вознемирувате возљубената, додека сама не посака.

Terceiro cântico

Coro

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

[6]Хорот: Која е таа, што се издига од пустината како столб од дим, што мириса на смирна и темјан, и на секакви пријатни мириси?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

[7]Еве ја носилката на Соломон: околу неа шеесет души јунаци, од јунаците Израелови.

[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

[8]Сите држат по еден меч и се вешти во борба; секој има меч на бедрото свое поради опасностите ноќни.

[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

[9]Носилка си направил царот Соломон од леванонски дрвја;

[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

[10]столбовите ги направил од сребро, оградите нејзини се од злато, седиштето – порфир; внатрешноста со љубов ја украсиле ќерките ерусалимски.

[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

[11]Излезете, ќерки сионски, и погледајте го царот Соломон со венецот, со кој го украсила мајка му во денот на свадбата негова, во радосниот ден за срцето негово.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.

[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

Песна над песните 4

[1]Возљубениот: О, убава си, љубов моја, убава си! Очите твои се гулаби под твојот превез; косата ти е како стадо кози, кога слегуваат од горcovata Галаад;

[2]забите твои – како стадо истрижени овци, кога излегуваат од капење, од кои секоја има по две јагниња, и без јагне нема ниедна;

[3]усните твои се како алова панделка, а устата твоја е прекрасна; твоите образи под превезот твој се како половинки од калинка;

[4]вратот ти е – како Давидовата кула, изградена за оружје: на неа висат илјадници штитови – сè штитови на јунаци;

[5]двете твои гради се како близначиња од млада срна, кои пасат меѓу кринови.

[6]Во ладовината на вечерта кога ќе одминат сенките, ќе одам на смирновата гора и на темјановиот рид.

[7]Цела си убава, мила моја, нема ни дамка на тебе!

[8]Слези со мене, невесто моја, симни се од планините на Ливан и дојди со мене; симни се од врвовите на Амана, Сенир и Ермон. Побегни од тие лавовски легала, од леопардовите гори!

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.
[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus ungüentos do que toda sorte de especiarias!
[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;
[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.
[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!
Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

Cântico 5

Esposo

[9]Ти го освои срцето мое, сестричке, невесто, го плени срцето мое со еден поглед на очите свои и само со една од веришките на вратот свој.
[10]О, колку е слатка љубовта твоја, сестричке, невесто! Послатка е љубовта твоја од вино, и пријатниот мирис од твоите масла е попријатен од сите ароми.
[11]Од устата твоја капе восочен мед, невесто, мед и млеко под јазикот твој, и мирисот на облеката твоја е како мирис левасонски!
[12]Затворена градина е мојата сестричка, невеста, извор затворен, кладенец запечатен;

[13]твојот насад е градина од дрвја со вкусни плодови, кипар и нард,

[14]нард и шафран, трска и цимет со секакви миризливи дрвја, смирна и алој со најубави ароми,

[15]ти си градински извор, кладенец од жива вода, поток што тече од Ливан.

[16]Возљубената: Подигни се, ветре, од север, повеј и ти, ветре, од југ и повеј над градината моја, за да прострујат аромите нејзини! Нека дојде мојот возљубен во градината своја и нека касне од слатките плодови нејзини.

Песна над песните 5

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

[1]Возљубениот: Дојдов во градината своја, сестричке, невесто, ја обрав смирната моја и мирисите мои, ги јадев медените питки со мојот мед, го пиев виното со моето млеко. Јадете, пријатели, пијте и наситете се, мили мои!

Quarto cântico

Таа му ја отвора својата врата, но веќе е доцна

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

[2]Возљубената: Спијам, но срцето мое е будно; ете го гласот на мојот возљубен, кој чука: Отвори ми сестро, мила моја, гулабице моја, совршена моја, зашто главата моја е целата со роса покриена, и косата моја – со ноќна влага.

Esposa

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

[3]Го соблеков хитонот свој, пак ли да го облекувам? Сум ги измила нозете свои, како да ги валкам?

[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

[4]Мојот возљубен ја протегна раката низ отворот, и срцето мое затрепери од него.

[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

[5]Станав да му отворам на мојот возљубен; од рацете ми капеше смирна, од прстите мои пријатен мирис на смирна врз дршката од клучалката.

[6] Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

[6]Му отворив на мојот возљубен, а мојот возљубен си беше отишол. Душата ми премре, додека тој говореше; го барав, но не го најдов; го викав, но не ми се јавуваше.

[7] Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

[7]Ме сретнаа стражарите, што го обиколуваа градот, ме натепаа, ме изранија; ми го симнаа превезот оние, што ги чуваа ѕидиштата.

[8] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

Coro

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

Esposa

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.

[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.

[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

Cântico 6

Coro

[8]Ве заколнувам, ќерки ерусалимски! Ако го сретнете мојот возљубен, кажете му дека изнемоштувам од љубов.

[9]Хорот: Со што е твојот возљубен по-добар од другите возљубени, о, најубава меѓу жените? Во што твојот возљубен е подобар од другите, па така нè заколнуваш?

[10]Возљубената: Мојот возљубен е бел и румен, поубав од десет илјади други;

[11]главата негова – чисто злато; кадрите негови – брановидни, црни како гавран;

[12]очите негови – како гулаби крај водни потоци, што се капат во млеко, што стојат задоволни;

[13]образите негови – ароматен цветник, леи со миризливи билки; усните негови – кринови од кои капе чиста смирна;

[14]рацете негови – златни валци, опсипани со топази; стомакот негов – како сад од слонова коска, обложен со сафири;

[15]нозете негови – мермерни столбови, поставени врз златни подлоги; изглед има како Ливан, величествен е како кедар;

[16]устата негова е сладост, целиот е прекрасен. Ете, кој е мојот возљубен, и ете, кој е пријателот мој, ќерки ерусалимски.

Песна над песните 6

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[1]Хорот: Каде отиде твојот возљубен, о, најубава меѓу жените? Каде отиде твојот возљубен? Ние ќе го побараме со тебе.

[2]Возљубената: Мојот возљубен отиде во градината своја, во ароматните цветници, за да пасе во градината и да бере кринови.

[3]Јас му припаѓам на мојот возљубен, а мојот возљубен мене; тој пасе меѓу криновите.

Ликот на љубената

[4]Возљубениот: Убава си, мила моја, како Тирца, привлечна како Ерусалим, страшна како војска со знамиња.

[5]Тргни ги очите од мене, зашто ме збунуваат. Косата ти е како стадо кози, кога слегуваат од Галаад;

[6]забите ти се како стадо овци, кога излегуваат од капење, од кои секоја е со по две јагниња, и јалова меѓу нив нема,

[7]твоите образи под превезот твој се како две половинки од калинка.

[8]Има шеесет царици, осумдесет наложници и безброј девојки,

[9]но единствена е таа, гулабицата моја, совршената моја; единствена е таа на мајка си, избрана кај родителката своја. Ја видоа девојките, и ја возвеличија, ја видоа царицата и наложниците, и ја пофалија.

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[10]Хорот: „Која е таа, што болска како зора, убава како месечина, светла како сонце, страшна како војска со знамиња?“

[11]Слегов во ореовата градина да погледнам зелена долина, да видам дали се развила лозата, дали процутеле калинките.

[12]Веќе не се препознавам самата себеси; по тебе памет губам, јас, девојката од благороден сој.

Песна над песните 7

[1]Хорот: Сврти се, сврти се Суламитко, сврти се, сврти се, да те погледаме! Возљубениот: Зошто сакате да ја гледате Суламитката, како на оро манаимско?

[2]Хорот: О, колку се убави нозете твои во сандали, ќерко знаменита! Облите колкови твои се како прстени, направени од рацете на вешт уметник,

[3]папокот ти е како чаша тркалезна, никогаш без арома; утробата твоја – купа пченица, опкружена со кринови;

[4]двете твои гради – како две јаренца, како близначиња на срна.

[5]Вратот твој – како столб од слонова коска; очите твои – хешбонски езерца кај Бат-Рабимските порти; носот твој – леванонска кула, свртена кон Дамаск;

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,

Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.

[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te

[6]главата твоја на тебе – како Кармил; а косата на главата твоја – како пурпур; и царот се заплетка во нејзините плетенки.

[7]Возљубениот: О, колку си убава, о, колку си заносна, возљубена моја, со твојата убавина!

[8]Таа твоја снага прилега на палма, а твоите гради – на гроздови.

[9]Си помислив: да се качев на палма, би се фатил за ветките нејзини; и твоите гради би биле место гроздови, и мирисот од твоите ноздри – како мирис на јаболко;

[10]устата твоја е како најдобро вино. Возљубената: Тоа тече право кон возљубениот мој, и тече нечујно преку усните кои спијат.

[11]Јас припаѓам на возљубениот мој, и тој копнее по мене.

Среќата да бидеш љубен

[12]Дојди, мил мој, да излеземе во полето, да ноќеваме во селските колиби;

[13]утре рано ќе појдеме во лозјата, да видиме дали потерала лозата, дали се отвориле пупките, процутеле ли калинките; таму ќе те опсипам со милувања.

[14]Мандрагорите веќе шират пријатен мирис, и до вратата наша има секакви најубави плодови, нови и стари; кои ги зачував за тебе, мил мој!

Песна над песните 8

[1]О, да ми беше брат мој, да беше хранет од градите на мајка ми! Тогаш, кога ќе

encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

2 Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

3 A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

4 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

5 Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

6 Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

7 As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

Coro

8 Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

те сретнев на улица, ќе сакав да те бакнам, и немаше да ме осудуваат.

2Ќе те поведев и доведев во куќата на мајка ми. Ти ќе ме учеше, а јас, пак, ќе те поев со ароматно вино, со сок од моите калинки.

3Левата рака негова е под главата моја, а со десната ме прегрнува.

4Возљубениот: Ве заколнувам, ќерки ерусалимски, немојте да ја разбудувате и немојте да ја вознемирувате возљубената, сè додека сама не посака!

5Хорот: Која е таа, што доаѓа од пустината, потпирајќи се на својот возљубен?

Силата на љубовта

Возљубената: Те разбудив јас под јаболкницата: таму те родила мајка ти, таму те добила твојата родителка.

6Положи ме како печат на срцето свое, како прстен на раката своја, зашто љубовта е силна како смрт; љубомората – лута како пекол; стрелите нејзини се стрели огнени; огнен жар на нејзиниот пламен.

7Големата вода не може да ја угасне љубовта, и реки нема да ја потопат. Ако некој го дадеше сето богатство на својот дом за љубов, тој би бил отфрлен со презир.

8Хорот: Имаме сестра, која е уште мала: уште нема гради; што ќе правиме со

сестрата наша, ако дојдат по неа сватови?

[9] Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

[9]Да беше карпа, ќе изградевме врз неа и дворци од сребро; да беше врата, ќе ја обложевме со кедрови штици.

Esposa

[10] Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

[10]Возљубената: Јас сум тврдина, а градите мои се кули; затоа во очите негови јас станав како онаа што нашла мир.

Coro

[11] Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

[11]Хорот: Соломон имаше лозје во Баал-Хамон; тој им го предаде тоа лозје на чувари; секој беше должен да даде за плодовите негови по илјада парчиња сребро.

Esposa

[12] A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

[12]Возљубената: А моето лозје си е кај мене. Илјадата нека се за тебе, Соломоне, а двесте – за чуварите на плодовите негови.

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

[13]Возљубениот: Жителко на градините, другарите го слушаат гласот твој. Дај и јас да го послушам.

Esposa

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[14]Возљубената: Побрзај мил мој, и биди како срна и како еленче по гори мирисни!

Isaías	Исаија

Isaías 1

A nação pecaminosa

1 Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

2 Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

3 O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

4 Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

5 Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

6 Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

7 A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

Исаија 1

1Видение на Исаија, синот на Амоц, кое го виде за Јудеја и Ерусалим, во деновите на јудејските цареви Озија, Јотам, Ахаз и Езекија.

Одметнат народ

2Чујте небеса и слушај земјо, зашто Господ вели: „Јас воспитав и подигнав синови, а тие се побунија против Мене.

3Волот го познава стопанот свој, и магарето – јаслите на господарот свој, а Израел не Ме познава, Мојот народ не разбира.“

4Ах, народе грешен, народ претрупан со беззаконија, племе на злодејци и синови погубни! Го оставивте Господа, Го презревте Светецот Израелов, – грб Му свртевте.

5Каде уште да ве бијат вас, кои сè уште се противставувате? Целата глава ви е во рани, и целото срце ви е изнемоштено.

6Од главата до петите нема во тој народ здраво место, модрици, гнојни рани, нечистени, непреврзани и неомекнати со масло.

Опустошена земја

7Земјата ви е опустошена, градовите ви се изгорени со оган; нивите ваши пред ваши очи туѓинци ги јадат; и пустош е, како што запустуваат туѓинци.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

[8]Остана ќерката Сионова како колиба во лозје, како колиба во градина, како опсаден град.

[9]Да не беше ни оставил Господ Саваот мал остаток, ќе бевме како Содом, ќе заприлегавме на Гомора.

Не жртви, туку правда

[10]Чујте го словото Господово, кнезови содомски, вслушајте се во законот на нашиот Бог, народе гоморски!

[11]„Зошто ми се многуте ваши жртви? – вели Господ. Презаситен сум од сепаленици на овни и од маснотија на згоен добиток; крв од телињата, од јагниња и јариња не сакам.

[12]Кога доаѓате да се јавите пред лицето Мое, кој го бара тоа од вашата рака, кога ќе згазнете на Моите дворови?

[13]Не принесувајте веќе празни жртви; кадењето е одвратно за Мене; новомесечија, саботи и празнични собранија со беззаконија – не можам да трпам!

[14]Душата Моја ги мрази вашите новомесечија и вашите празници: тие се товар за Мене, тешко Ми е да ги носам.

[15]И кога протегате раце, Јас ги кријам од вас очите Свои, а кога ги умножувате молбите свои, Јас не слушам: рацете ваши се полни со крв.

[16] Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

[17] Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

[18] Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

[19] Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

[20] Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

[21] Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

[22] A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

[23] Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

[24] Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah! Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

[16]Измијте се, исчистете се; иставете ги од очите Мои лошите дела свои; престанете да правите зло;

[17]научете се да правите добро, барајте правда, спасувајте угнетен, заштитувајте сирак, застапувајте се за вдовица.“

Повик од Господ

[18]Тогаш дојдете и ќе се пресуди, вели Господ. Гревовите ваши да се и алово црвени – како снег ќе ги побелам; да бидат црвени и како пурпур – како волна ќе станат бели.

[19]Ако Го барате и послушате, ќе ги јадете добрата земни;

[20]ако, пак, не сакате и се противставувате, меч ќе ве истреби! Тоа го рече устата Господова.

Осуда на Ерусалим

[21]Како справедливиот верен град Сион стана блудница? Во него царуваше правда, а сега престојуваат убијци.

[22]Среброто ти стана како згура, виното ти е со вода помешано;

[23]твоите кнезови се престапници на законот и соучесници на крадци; сите тие сакаат подароци и лакомат за награда; не заштитуваат сирак, и поплака на вдовица не стигнува до нив.

[24]Затоа вели Господ, Господ Саваот, Јунакот Израелов: „О, ќе ја истурам јароста на противниците Свои и ќе им се одмаздам на непријателите Свои!

[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual
Miqueias 4.1-5

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

[25]И ќе ја свртам против тебе раката Своја и како со пепелница ќе ја исчистам од тебе згурата и ќе го одделам од тебе сето олово.

[26]И пак ќе поставам судии, како порано, и советници како отпрвин; тогаш ќе говорат за тебе: град на правда, верна престолнина!

Господ ќе го избави Ерусалим

[27]Сион ќе се спаси преку праведен суд, и обратените негови – преку правда.

[28]За сите отстапници и грешници – погибел, а оние, што Го оставиле Господа, ќе бидат истребени.

[29]Вие ќе бидете посрамени заради дабовите што ги обожавате, ќе црвенеете од срам заради градините што сте си ги избрале;

[30]зашто вие ќе бидете како даб, чиј лист свенал и како градина, во која нема вода.

[31]И силниот ќе биде отпадок, а делото негово – искра; ќе горат заедно, – и никој нема да ги угасне.“

Исаија 2

Траен мир

[1]Слово, откриено во видението на Амоцовиот син Исаија, за Јудеја и Ерусалим.

[2]И ете, во последните дни горната на домот Господов ќе биде поставена на врвот од планините и ќе се возвиси над ридовите, ќе појдат кон неа сите народи.

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[4] Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[5] Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

Abatido o orgulho dos homens

[6] Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

[7] A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

[8] Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

[9] Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

[10] Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

[3]Ќе тргнат многу народи и ќе речат: „Дојдете, да се искачиме на горbudata Господова, во домот на Бог Јаковов; Тој ќе нè научи на Своите патишта и ќе одиме по патеките Негови; зашто од Сион ќе излезе законот, и од Ерусалим – словото Господово.“

[4]И ќе им суди Тој на народите и ќе изобличи многу племиња; ќе ги прековаат мечевите свои во плугови, а копјата свои – во српови: народ против народ нема да крене меч и нема повеќе да се учат на војна.

[5]О, доме Јаковов! Дојдете, да одиме во Господовата светлина.

Грешни обичаи

[6]Но Ти го отфрли Својот народ, домот Јаковов, зашто тие примија многу од источните зла и маѓесници си имаат како Филистејците, и се братимат со синови на туѓинци.

[7]Се исполни земјата негова со злато и сребро, богатствата крај немаат; се исполни земјата негова со коњи, колите негови број немаат.

[8]Се исполни земјата негова со идоли: тие се поклонуваат на изработка од своите раце, на она што нивните прсти го направиле.

[9]Човекот е свиткан, мажот е понижен – не простувај им!

Господ ќе суди

[10]Влези во пештерата и сокриј се во земјата од страв пред Господ и од славата на Неговото величие.

[11] Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[12] Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.

[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[11]Ничкум ќе паднат гордите погледи човечки, и она, што е високо кај луѓето, ќе се понизи; а само Господ ќе стои високо во тој ден.

[12]Зашто иде денот на Господ Саваот против сè што е гордо и надуено и против сè што е превознесено, – и тоа ќе биде понизено, –

[13]против сите кедри леванонски, високи и величествени, и против сите дабови башански,

[14]против сите високи гори и против сите ритчиња што се издигаат,

[15]против секоја висока кула и против секоја цврста ѕидина,

[16]против сите таршишки кораби и против сите нивни украси.

[17]И ќе падне човечкото величие, она што е високо кај луѓето ќе се понизи; само Господ ќе стои високо во тој ден,

[18]а идолите сосема ќе исчезнат.

[19]И ќе влезат луѓето во карпести пештери и во земни јами од страв пред Господ и од славата на Неговото величие, кога ќе се крене Тој да ја потресе земјата.

[20]Во тој ден човекот ќе ги фрли своите сребрени и своите златни идоли, што ги направил за да им се поклонува,

[21]за да влезе во камени процепи и во планински долови од страв пред Господ и од славата на Неговото величие, кога ќе се крене Тој да ја потресе земјата.

[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu

[22]Престанете да се надевате на човек, чие дишење е во ноздрите негови, зашто – што знае тој?

Исаија 3

Суд над Ерусалим и Јуда

[1]Ете, Господ Бог Саваот ќе го одземе од Ерусалим и од Јуда жезолот и помошта, секоја поткрепа во леб и вода,

[2]храбар водач и војник, судија и пророк, јасновидец и старец,

[3]војсководец и големец, советник, мудар уметник и вешт говорник.

[4]Ќе им дадам момчиња за началници, и деца ќе владеат над нив.

[5]А во народот еден ќе угнетува друг, и секој – својот ближен; момче бесрамно ќе се прави голем пред старец и простак – пред големец.

[6]Тогаш човек ќе се фати за братот свој, во челадта на татко си свој и ќе рече: „Ти имаш наметка, биди ни водач, и овие урнатини нека бидат под твоја рака.“

[7]А тој со клетва ќе рече: „Не можам да ги излекувам раните на народот; и во мојата куќа нема ни леб, ни облека: не правете ме водач на народот.“

[8]Така пропадна Ерусалим, и падна Јуда, зашто јазикот нивни и делата нивни се против Господ, навредливи пред очите на Неговата слава.

[9]Изразот на лицето нивно сведочи против нив, а за гревот свој тие кажу-

pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

ваат отворено, како содомците, не кријат: тешко на душата нивна! Сами на себеси навлекуваат зло.

Лоши водачи

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[10]Кажете му на праведникот: „Блазе му, зашто тој ќе ги јаде плодовите на делата свои;

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[11]а на беззаконикот – тешко нему, зашто врз него ќе паднат делата на рацете негови!

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[12]Угнетувачи на Мојот народ се децата, и жени владеат над него. Народе Мој, твоите водачи те доведуваат до заблуда и го раскопуваат патот по кој одиш.“

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[13]Се крена Господ на суд – и стои, за да го суди народот.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[14]Господ влегува во суд со старешините на Својот народ и со неговите кнезови: вие го опустошивте лозјето; ограбеното од сиромасите е во вашите куќи.

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[15]„Зошто го угнетувате народот Мој и ги газите сиромасите?“ вели Господ Бог Саваот.

Julgamento das filhas de Sião

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

За ерусалимските жени

[16]Потоа рече Господ: „Поради тоа што ќерките сионски се гордеат и одат со исправени вратови, што освојуваат со погледите, и ситно одат и со веришки на нозете тропкаат,

[17]Господ ќе го оголи темето на ќерките сионски, и ќе го открие срамот нивни.“

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;
[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;
[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;
[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;
[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;
[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.
[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.
[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.
[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra,

[18]Во оној ден Господ ќе ги одземе убавите веришки на нозете, секакви шнолички и полумесечинки,
[19]обетки, ѓерданчиња и ладила,
[20]превези, гривни и појаси, стакленца со мириси и уметнички украси,
[21]прстење и алки за нос,
[22]горна облека и долна, шамичиња,
[23]светли тенки наметки, кошули, забратки и покривала.
[24]И наместо пријатен мирис ќе има смрад и место појас – јаже, место кадрени коси – ќелави глави, наместо широка наметка – тесно вреќиште, место убавина – лузна.
[25]Мажите твои ќе паднат од меч, а јунаците твои – во битка,
[26]и портите на престолнината ќе воздивнуваат и ќе плачат, а таа ќе седи напуштена на земјата.

Исаија 4

Месијански ветувања

[1]Во оној ден, седум жени ќе се фатат за еден маж и ќе речат: „Свој леб ќе јадеме и своја облека ќе носиме, доста е само да се нарекуваме со твоето име – симни го од нас срамот наш!“

[2]Во оној ден фиданката Господова ќе се јави во убавина и чест, а плодот на

orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.

[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

земјата – во величие и слава, за спасените синови израелски.

[3]Тогаш преостанатите на Сион и преживеаните во Ерусалим – сите, запишани како да живеат во Ерусалим, ќе се нарекуваат свети,

[4]кога Господ ќе ја измие нечистотијата на ќерките сионски и ќе ја исчисти крвта на Ерусалим од средината негова со дух, кој суди и со дух, кој пали.

[5]И ќе направи Господ над секое место на горната Сион и над собранијата, облак и дим дење, а блесок од пламнат оган – ноќе; зашто слава ќе покрива сè.

[6]И ќе има шатор за сенка дење од припек и засолниште и заклон од лошо време.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

Исаија 5

За неродното грозје Господово

[1]Ќе Му ја запеам на мојот Возљубен Неговата песна за лозјето Негово. Мојот Возљубен имаше лозје на врвот од плодороден рид;

[2]Тој го огради и го исчисти од камења, насади во него избор од лозови прачки, изгради кула во средината негова, направи големи каци; очекуваше да роди добро грозје, а тоа роди диво грозје.

[3]Па сега, жители ерусалимски и мажи Јудејци, пресудете меѓу Мене и Моето лозје.

[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

[7] Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

Ais contra os perversos

[8] Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

[9] A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

[10] E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

[11] Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

[4]Што уште требаше да направам за Моето лозје и не го направив? Зошто, кога очекував принос од добро грозје, тоа даде диво грозје?

[5]Сега ќе ви кажам што ќе направам со лозјето Свое: ќе ја иставам оградата, и тоа ќе биде опустошено; ќе му ги разрушам сидиштата, и ќе биде газено:

[6]ќе го оставам да запусти: нема ни да го кројат, ни да го копаат – ќе обрасне во трње и боцки, ќе им заповедам на облаците да не истураат дожд врз него.

[7]Лозјето на Господ Саваот е домот Израелов, а луѓето на Јуда – Негова љубена градина. И чека Тој правосудие, но ете – крвопролевање; чека правда, а ете – пискот.

Исаија ги осудува социјалните неправди

[8]Тешко ви вам, кои прилепувате куќа кон куќа, кои присоединувате нива кон нива, така што за другите да не останува место, како да сте само вие населени на земјата!

[9]Во ушите мои – Господ Саваот рече: – тие многубројни домови ќе бидат пусти, тие големи и убави куќи ќе бидат без жители;

[10]десет ари лозје ќе дадат едно буре, а еден гомер посеано семе, одвај ќе донесе една ефа.

[11]Тешко им на оние, кои од рано утро бараат жесток пијалак и до доцна вечер се згорештуваат со вино;

[12] Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

[12]на нивните гоштавки има и харфа и лира, и тимпани, и свирка и вино; а кон делата на Господ тие и не погледнуваат, ниту помислуваат за делата на Неговите раце.

[13] Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

[13]Затоа Мојот народ ненадејно ќе отиде во ропство; неговите големци ќе гладуваат, богаташите негови ќе се ма-чат од жед.

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

[14]Затоа пеколот се раширил и без мерка ја отворил устата своја: таму ќе слезе нивната слава и нивното богатство, вревата нивна и сè што ги весели.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[15]Смртникот ќе се свитка, човекот ќе се понижи и гордите луѓе очи ќе наведнат;

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[16]а Господ Саваот ќе се возвеличи во суд, светиот Бог ќе ја соопшти светоста Своја во правда.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[17]И овците ќе си пасат како на пасишта, и туѓинци ќе се хранат со оставените плодни пасишта на богатите.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[18]Тешко им на оние, кои влечат по себе беззаконие со јажиња на суетност и грев – како со колски ремења;

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[19]кои велат: „Нека побрза Тој и нека го забрза делото Свое, за да видиме; нека се приближи и нека се исполни решението на Светецот Израелов, за да дознаеме!“

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[20]Тешко им на оние, кои злото го нарекуваат добро, а доброто – зло; тем-нината ја сметаат за светлина,

светлината – за темнина, горчливото – за слатко, а слаткото – за горчливо!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[21]Тешко им на оние, кои се мудри во своите очи и разумни пред самите себеси!

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[22]Тешко им на оние, кои се храбри вино да пијат и силни да приготвуваат жесток пијалак,

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[23]кои за подароци го оправдуваат виновниот, а ги лишуваат праведните од законитото!

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[24]Затоа, како што огнот ја јаде сламата, и пламенот го голта сеното, така ќе загине коренот нивни, цветот нивни ќе се разнесе како прав; зашто тие го отфрлија законот на Господ Саваот и го презреа словото на Светецот Израелов.

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

[25]Затоа гневот на Господ ќе се разгори против Неговиот народ, ќе ја протегне раката Своја против него и ќе го порази, така што планините ќе затреперат и труповите нивни ќе бидат како ѓубре по улиците. А при сето тоа гневот Негов нема да се одврати и раката Негова уште ќе биде протегната.

Туѓинци ќе нападнат

[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

[26]И ќе крене знаме за далечни народи и ќе им даде знак на оние што живеат на крајот од земјата, и ете, тие лесно и брзо ќе дојдат;

[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

[27]кај нив нема да има ни умрен, ни премален; ниеден нема да задреме и нема да заспие; нема да се отпаше појасот од половината негова и нема да се одврзе ремен од чевлите негови;

[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.
[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

[30] Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.
[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.
[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.
[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.
[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[28]стрелите им се изострени, сите лакови – им се затегнати; копитата на коњите нивни се како кремења, а бојните коли нивни – како виор;
[29]рикањето нивно е како рикањето на лавица; тие рикаат како лавчиња; ќе го зграпчат пленот и ќе го однесат и никој нема да им го одземе.
[30]Во оној ден ќе зарика против него како бучава на разбеснето море; ќе погледне Тој на земјата, и ете, темнина и жалост, а светлината потемнела во облаците.

Исаија 6

Видение за славата Господова

[1]Во годината кога умре цар Озија, јас Го видов Господа, седнат на престолот висок и издигнат, а полите на облеката Негова го исполнија целиот храм.
[2]Околу Него стоеја серафими; секој од нив имаше по шест крилја: со две секој го криеше лицето свое, со две други ги криеше нозете свои, а со две леташе.

[3]И викаа еден кон друг и велеа: „Свет, свет, свет е Господ Саваот! Целата земја е полна со Неговата слава!“

[4]И се разниша горништето на вратите од гласот на оние што викаа, а домот се исполни со дим.

[5]И реков: „Тешко мене, зашто сум човек со нечиста уста и живеам среде народ исто така со нечиста уста, – а очите мои Го видоа Царот, Господ Саваот!“

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[6]Тогаш долета до мене еден од серафимите со разгорен јаглен во раката што го беше зел со клешти од жртвеникот,

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[7]се допре до устата моја и ми рече: „Ете, тоа се допре до устата твоја – и твоето беззаконие се оттргна од тебе, гревот твој се очисти.“

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[8]И го чув гласот на Господ, Кој рече: „Кого да испратам и кој ќе отиде за нас?“ А јас реков: „Еве ме мене, испрати ме мене!“

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[9]Тогаш Тој рече: „Оди и кажи му на тој народ: ‚со ушите ќе чуете и нема да разберете, и со очи ќе гледате – и нема да видите.‘

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

[10]Зашто срцето на тој народ е закоравено, и со ушите тешко слушаат и ги затвориле очите свои за да не гледаат со очи, со уши да чујат и со срце да разберат, та да се обратат да ги излекувам.“

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[11]И реков: „До кога, Господи?“ Тој рече: „Додека запустат градовите и останат без жители, и куќите без луѓе, земјата сосема не се запусти,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[12]додека Господ не ги протера луѓето и голема пустош во таа земја да има.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

[13]И ако остане уште десеттиот дел во неа, и таа пак ќе биде разорена; но како од брест и даб, кога се и отсечени, останува коренот нивни, така светото семе ќе биде нејзин корен.“

Isaías 7

Исаија 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

[5] Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

[6] Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

[7] Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

[8] Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

Исаија му дава надеж на царот Ахаз

[1]Во дните на Ахаз – синот на Јотам, син Озиев, цар јудејски, – Рецин, царот арамејски, и Факиј, синот Ремалиев, цар израелски, отидоа против Ерусалим да го завладеат, но не можеа да го преземат.

[2]Тогаш му беше соопштено на домот Давидов и речено: „Арамејци се сместија во земјата Ефремова. И му затрепери срцето на Ахаз и срцето на народот негов, како што од ветар се нишаат дрвјата.“

[3]И му рече Господ на Исаија: „Излези ти и син ти Шеар-Јашув да го пречекаш Ахаз на крајот од горното езеро по патот кај нивата на валавичарот,

[4]и кажи му: Охрабри се и биди спокоен; не плаши се, и да не се плаши срцето твое пред двата краја на тие гламји што чадат, од пламениот гнев на Рецин, на Арамејците и на синот Ремалиев.

[5]Арам, Ефрем и синот Ремалиев кројат против тебе зло, велејќи:

[6]‚да одиме против Јудеја и да ја исплашиме, да ја завладееме и да го поставиме за цар Тавеловиот син.‘

[7]Но Господ Бог вели вака: Тоа нема да стане и нема да се изврши,

[8]зашто главата на Арам е Дамаск, а главата на Дамаск – Рецин; по шеесет и пет години Ефрем ќе престане да биде народ;

[9] Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

[9]глава на Ефрем е Самарија, а глава на Самарија – синот Ремалиев. Ако не верувате, нема да се одржите.“

A promessa a respeito de Emanuel

Пророштво за Имануел

[10] E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

[10]И продолжи Господ да му говори на Ахаз и му рече:

[11] Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

[11]„Барај за себе знак од Господ, твојот Бог: барај или во длабочините или во височините.“

[12] Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

[12]Но Ахаз рече: „Нема да барам и нема да Го искушувам Господа.“

[13] Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

[13]Тогаш Исаија рече: „Слушајте, пак, доме Давидов! Зар ви е малку тоа што им дотежнувате на луѓето, па сакате да Му дотежнувате и на мојот Бог?“

[14] Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

[14]Затоа Самиот Господ ќе ви даде доказ: ете, Девица ќе зачне и ќе роди Син, и ќе Му го дадат името Имануел.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[15]Тој ќе се храни со млеко и мед, додека да се научи да го отфрла лошото и да го избира доброто.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

[16]Зашто, пред детето да се научи да го отфрла лошото и да го избира доброто, оваа земја, од која ти се плашиш, ќе биде оставена од двајцата цареви.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[17]Но Господ ќе испрати врз тебе и врз народот твој и врз домот на татко ти, такви денови, какви што не доаѓале, откако Ефрем се оддели од Јуда – ќе го испрати асирскиот цар.

Закана со инвазија

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há

[18]И ете, во тој ден Господ ќе им даде знак на мувите, што се кај устието на

no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

Isaías 8

A invasão dos assírios

египетската река, и на пчелите, што се во асирската земја, –

[19]и ќе долетаат и ќе заседнат сите тие по запустените долини и по камените пештери и по сите трништа и по сите дрвја.

[20]Во тој ден Господ ќе ги избричи со брич, земен од оваа страна на Реката – преку асирскиот цар, главата и влакната на нозете, ќе ја симне дури и брадата.

[21]И во тој ден, кој храни крава и две овци,

[22]поради изобилството на млеко, што тие ќе го дадат, ќе јаде масло; со масло и мед ќе се хранат сите, кои останале во таа земја.

[23]Во тој ден на секое место, каде што растеле илјада лози за илјада сребреници, ќе има глог и трнеште.

[24]Таму ќе се оди со лакови и стрели, бидејќи целата земја ќе е во глогови и трњаци.

[25]И на ниедна од горите, што биле расчистувани со мотика, нема да одиш, поради страв од глог и од трње; таму ќе истеруваат говеда и ситен добиток ќе гази.

Исаија 8

Утеха на верните во лошите времиња. Опомена да се верува во живиот Бог

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.
[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.
[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.
[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,
[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

[8] Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

O Senhor é a nossa esperança

[9] Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e

[1]И ми рече Господ: „Земи си голема плоча и напиши на неа со човечко писмо: Махер-Шалал-Хаш-Баз.“
[2]И си зедов верни сведоци: свештеникот Урија и Захарија, синот Јеверикиев,

[3]и легнав со пророчицата, и таа зачна и роди син. И ми рече Господ: дај му име: Махер-Шалал-Хаш-Баз;

[4]зашто, пред да се научи детето да изговара: тате, мамо, – богатството на Дамаск и пленот самарјански ќе бидат однесени од асирскиот цар.
[5]И продолжуваше да ми зборува Господ и рече:
[6]„Штом овој народ ги занемарува водите на Силоам, кои течат тивко, а се восхитува на Рецин, и на синот Ремалиев,

[7]Господ ќе ги испрати врз него бурните и големи води на Реката – асирскиот цар со сета негова слава;

[8]и ќе навлезе во Јудеја, ќе ја поплави и високо ќе се крене – ќе стигне до вратот; и раширените крила нејзини ќе бидат по целата ширина на Твојата земја, Имануеле!“

[9]Здружувајте се, народи, но ќе бидете уништени, и внимавајте, вие сите што сте далечни земји! Вооружувајте се, но

sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

[10] Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

[11] Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o

ќе бидете победени; вооружувајте се, но ќе бидете уништени!

[10]Кројте заговори, но тие ќе се рушат, говорете збор, но тој нема да се исполни, зашто со нас е Бог!

[11]Зашто вака ми велеше Господ, држејќи ја врз мене цврстата рака и опоменувајќи ме да не одам по патот на тој народ, велејќи:

[12]„Не нарекувајте го заговор сето она што тој народ го нарекува заговор; и не плашете се од она, од кое тој се плаши, не стравувајте.

[13]Господ Саваот – само Него сметајте Го за свет, и Тој да биде ваш страв и ваш трепет!

[14]Тој ќе биде осветување и камен за сопнување и карпа за соблазна на двата дома Израелови, стапица и мрежа за жителите ерусалимски.

[15]И мнозина од нив ќе се сопнат и ќе паднат, ќе се разбијат, ќе се заплеткаат во стапицата и ќе бидат уловени.“

Исаија и верните следбеници

[16]„Врзи го свидетелството и запечати го откровението пред своите ученици.“

[17]И така, јас се надевам на Господ, Кој го сокрил лицето Свое од домот Јаковов, на Него се надевам.

[18]Ете, јас и децата што ми ги даде Господ, сме како белези и докази во Израел од Господ Саваот, Кој живее на гората Сион.

[19]И кога ќе ви речат: „Обратете се кон оние, што извикуваат мртовци, и кон маѓесници, кон бајачи и оние што

povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

говорат од стомак, тогаш одговарајте: не треба ли народот да се обрнува кон својот Бог? Се прашуваат ли мртви за живи?“

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[20]Допрашајте се до законот и откровението! Ако некои речат дека не е така, тогаш за нив нема светлина.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[21]Ќе скитаат тие по земјата, жестоко угнетувани и гладни; и во време на гладот ќе се лутат, ќе го навредуваат својот цар и својот Бог.

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

[22]И ќе се загледаат угоре, и ќе погледаат кон земјата; и ете – скрб и мрак, густа темнина; и ќе бидат фрлени во темнината.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

[23]Но нема секогаш да има мрак таму, каде што сега тој е згустен. Поранешното време ја понизи земјата Завулонова и земјата Нефталимова; но подоцнежното – ќе го возвеличи крајморскиот пат, од онаа страна на Јордан, незнабожечка Галилеја.

Исаија 9

Крај на војните

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[1]Народот, кој оди во темнина, ќе види голема светлина; врз оние што живеат во земјата на смртната сенка, ќе болсне светлина.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

[2]Ти ќе го умножиш народот, ќе ја зголемиш радоста негова. Тој ќе се весели пред Тебе, како што се веселат за

време на жетва, како што се радуваат при делење на плен.

[4] Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

[3]Зашто јаремот, кој му тежеше, и жезолот што го поразуваше, и стапот на неговиот угнетувач – Ти ќе ги скршиш, како во денот на Мидјан.

[5] porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

[4]Зашто секоја војничка обувка во време на војна и облека, извалкана од крв, ќе бидат предадени на изгорување, за храна на огнот.

За Месијата

[6] Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

[5]Зашто дете ни се роди – Син ни се даде; власта е на рамењата Негови, и ќе Го наречат: Чудесен Советник, Бог силен, Отец вечен, Кнез на мирот.

[7] para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[6]Неговата власт и мирот бескраен ќе растат врз престолот на Давид и во царството негово, за да го утврди Тој и да го зацврсти преку суд и правда отсега па довека. Тоа ќе го направи ревноста на Господ Саваот.

Profecia contra o reino de Israel

Казна за Израел

[8] O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

[7]Господ му испраќа слово на Јаков, тоа слегува врз Израел,

[9] Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

[8]за да знае сиот народ, Ефрем и жителите на Самарија, кои со гордост и надуено срце велат:

[10] Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

[9]„Тулите паднаа, – ќе градиме со делкани камења; смоквите се исечени, – ќе ги замениме со кедри.“

[11] Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

[10]Ќе се крене Господ против него и непријателите на Рецин, ќе ги вооружи непријателите негови;

[12] Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[11]Арамејците откај исток, Филистејците откај запад; ќе го голтнат Израел со полна уста. При сето тоа гневот Негов нема да се одврати и раката Негова ќе остане протегната.

[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

[12]Но народот не се обраќа кон Оној, Кој го бие и не прибегнува кон Господ Саваот.

[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

[13]Господ ќе му ја пресече на Израел главата и опашката, палмата и трската во еден ден:

[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[14]старецот и големецот – тоа е главата; а пророкот – лажниот учител, е опашот.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[15]Водачите на овој народ ќе го доведат во заблуда, а водените од нив ќе загинат.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[16]Затоа Господ нема да ги поштеди момчињата негови, и нема да се смили над сираците негови и вдовиците негови; зашто сите тие се лицемери и злодејци, и устата на сите зборува нечесно. При сето тоа гневот Негов нема да се одврати и раката Негова ќе остане протегната.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[17]Зашто беззаконието како оган се разгорело, голтнува глог и трн и гори во горските гасталаци, се креваат столбови од дим.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[18]Гневот на Господ Саваот ќе ја изгори земјата, народот ќе стане како храна за огнот, човек нема да го пожали братот свој.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Profecia contra a Assíria

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[19]Ќе лапаат надесно – и ќе си останат гладни; ќе јадат налево – и нема да се наситат; секој ќе го јаде месото од својата мишка:

[20]Манасија – Ефрем, и Ефрем – Манасија, обајцата заедно – Јуда. При сето тоа нема да се одврати гневот Негов, и раката Негова ќе остане протегната.

Исаија 10

[1]Тешко им на оние што создаваат неправедни закони и пишуваат остри решенија,

[2]за да ги отстранат сиромасите од правосудието и да ги ограбат правата на слабите меѓу Мојот народ, за да ги направат вдовиците свој плен и да ги грабаат сирацитe.

[3]А што ќе правите вие во денот на посетата, кога смртта ќе дојде оддалеку? Кон кого ќе прибегнете за помош? Каде ќе го оставите богатството свое?

[4]Без Мене тие ќе се превиваат меѓу окованите и ќе паднат меѓу убиените. При сето тоа нема да се одврати гневот Негов, раката Негова ќе остане протегната.

Божјите намери и Асирскиот цар

[5]О, Асиријо, жезол на Мојот гнев и бич на Моето негодување!

[6]Ќе го испратам против нечесен народ и против народот на Мојот гнев, ќе му дадам повелба грабеж да граби и плен да плени и да ги гази како улична кал.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

[7]Но тој нема така да расуди, срцето негово нема да помисли вака; нему на срце ќе му биде – да разурне и да истреби многу народи.

[8]Зашто тој ќе рече: „Нели се сите цареви мои кнезови?

[9]Кално не ли е она што и Каркемиш? Хамат не ли е она што и Арпад? Самарија не ли е она што е Дамаск?

[10]Бидејќи раката моја завладеа со идолските царства, во кои беа идолите повеќе отколку во Ерусалим и Самарија, –

[11]нема ли истото тоа да го направам со Ерусалим и со неговите кипови, како што направив со Самарија и со нејзините идоли?

[12]А кога Господ ќе го изврши сето Свое дело на горката Сион и во Ерусалим, тогаш ќе го казнам плодот на горделивото срце на царот асирски и дрскоста на високо кренатите му очи.“

[13]Зашто рече: „Со силата на Своите раце и со мудроста на Својот разум го направив тоа, зашто сум умен: ги разместив границите на народите, и нивните богатства ги ограбив,

[14]раката Моја го ограби богатството на народите како гнезда: како што ги земаат оставените во нив јајца, така ја заграбив јас целата земја, и никој со крило не мрдна, ни уста не отвори, ниту писна.“

[15] Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

[16] Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

[17] Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

[18] Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

[19] O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

[20] Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

[21] Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

[15]Се крева ли на големо секирата пред оној што сече со неа? Се гордее ли трионот пред оној што го движи? Како стап да се крева против оној што го дига! Како божем прачка се крева против оној, кој не е дрво!

[16]Затоа Господ Бог Саваот ќе испрати немоќ на неговите здрави луѓе, меѓу првенците на Неговата чест – бесчестие, а врз Неговата слава оган на зло ќе се разгори.

[17]Светлината на Израел ќе биде оган, а неговиот Светец – пламен, кој ќе ги изгори и ќе ги изеде трњето негови и боцките негови во еден ден;

[18]ќе ја истреби славната шума негова и градината негова, од душа до тело, и тој ќе биде како немоќен, кој умира.

[19]И другите дрвја од шумата негова ќе бидат толку малубројни, што дури и дете ќе може да им направи попис.

Мал број ќе се врати

[20]И ете, во тој ден Израеловиот остаток и спасените од домот на Јаков нема веќе да се потпираат на оној, кој ги порази, но простосрдечно ќе положат надеж во Господ, Светецот Израелов.

[21]Остатокот ќе се врати, остатокот на Јаков, ќе се врати кон Силниот Бог.

[22]Зашто, иако твојот народ, Израеле, е колку морскиот песок, само остатокот негов ќе се обрати; решението за истребување е преисполнето со правда;

[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

[23]зашто решеното истребување ќе го изврши Господ Бог Саваот, по целата земја.

[24]Поради тоа, вака вели Господ Бог Саваот: „Народе Мој, што живееш на Сион, не плаши се од Ашур кога тој ќе те удира со палка и ќе го крене стапот против тебе, како Египет.

[25]Уште малку, сосема малку, – и Мојот гнев ќе мине, јароста Моја ќе се сврти да ги истреби.“

[26]И ќе крене Господ Саваот бич врз него, како кога го порази Мидјан кај карпата Орев, или како кога го протегна стапот врз морето, ќе го крене како врз Египет.

[27]Во тој ден ќе биде симнат од твоите рамења товарот негов, и јаремот негов – од твојот врат; јаремот ќе се скрши од дебелина.

[28]Тој доаѓа во Ајат, го минува Мигрон, товари во Михмас.

[29]Тие минуваат клисури; во Гева ноќеваат; Рама се тресе; Гива Саулова се разбега.

[30]Викај со глас ќерко Галимова; нека те чуе Лаис, Одговори ѝ, Анатоте!

[31]Мадмена се разбега, жителите на Гевим брзаат да побегнат.

[32]Уште еден ден ќе престојува тој во Нов; со раката своја ја заплашува горатa Сион, ерусалимскиот рид.

[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.
[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

[5] A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

[6] O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

[33]Ете, Господ Бог Саваот со страшна сила ќе ги откине гранките на дрвјата, врвовите ќе им ги пресече, високите – на земја ќе ги собори.
[34]И горскиот честар Тој ќе го исече со секира, – а Ливан ќе падне од Семоќниот.

Исаија 11

За Месијата и за Неговото царство на мирот

[1]И ќе потера фиданка од Јесеевата пењушка, и стебло ќе израсне од нејзиниот корен;

[2]ќе почива врз Него Дух Господов, дух на мудрост и разум, дух на совет и крепост, дух на знаење и богобојазливост;

[3]ќе се исполни со страв Господов, ќе суди, не според тоа како што очите Негови гледаат; и ќе ги решава делата, не според тоа како што ушите Негови слушаат.

[4]Тој ќе им суди на сиромасите по правда, и делата на страдалниците во земјата ќе ги решава според вистината; со зборот од устата Своја ќе ја порази земјата, со дишењето на устата Своја ќе го убие нечесниот.

[5]Појас на половината Негова ќе биде правдата, а појас на бедрата Негови – вистината.

[6]Тогаш волк ќе живее со јагне, леопардот ќе лежи заедно со јаре; теле, лавче и вол ќе бидат заедно, и мало дете ќе ги води.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

A nova glória de Israel

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[7]Крава ќе пасе со мечка, нивните млади ќе лежат заедно; лавот ќе јаде слама како волот.

[8]Новороденче ќе игра над змиина дупка, дете ќе протега рака кон змиино гнездо.

[9]Нема да прават зло и штета по целата Моја света гора, зашто земјата ќе биде полна со познавање на Господ, како што водите го полнат морето.

Божјиот народ ќе се врати дома

[10]Во оној ден кон Јесеевиот корен, кој ќе стане како знаме на народите, ќе се обратат незнабошците, живеалиштето негово ќе му биде слава.

[11]Тогаш Господ пак ќе ја крене раката Своја, за да Си го врати остатокот од народот Свој, – она што остана во Асирија, и во Египет, и во Патрос, и во Куш, и во Елам, и во Сенаар, и во Хамат, и островите морски.

[12]И ќе крене знаме кон незнабошците и ќе ги собере прогонетите Израелци; расеаните Јудејци ќе ги повика од четирите земни краишта.

[13]Ќе се прекрати зависта Ефремова; кои непријателствуваат против Јуда, ќе бидат истребени, Ефрем нема да му завидува на Јуда, а Јуда нема да го притеснува Ефрем.

[14]И ќе полетаат врз плеќите на Филистејците кон запад, ќе ги ограбат сите народи на Исток; ќе стават рака врз Едом и Моав, и синовите Амонови ќе им бидат поданици.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

[16] Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

[1] Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

[2] Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

[3] Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

[4] Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

[5] Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

[6] Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

[15]Ќе го исуши Господ заливот на Египетското Море, ќе ја протегне раката Своја врз Реката преку силниот Свој ветар и ќе ја разбие на седум ракави, така што со обувки да можат да ги минуваат.

[16]Тогаш за остатокот од Неговиот народ, кој ќе остане во Асирија, ќе има широк пат, како што беше тоа за Израелците кога излегуваа од египетската земја.

Исаија 12

Благодарствена песна на спасените

[1]Во оној ден ќе речеш: „Ќе Те славам, Господи! Ти ми беше гневен, но го одврати гневот Свој и ме утеши.“

[2]Ете, Бог е моето спасение; на Него се надевам; и не се плашам; зашто Господ е мојата сила, Господ е мојата песна; Тој ми е спасение.

[3]Тогаш со радост ќе црпите вода од изворите на спасението,

[4]во тој ден ќе речете: „Славете Го Господа, повикувајте Го името Негово; разгласувајте ги меѓу народите делата Негови; напомнувајте дека името Негово е големо;

[5]пејте Му на Господ, зашто Тој направил нешто големо – нека го знаат тоа по целата земја.

[6]Весели се и радувај се, жителко Сионова, зашто, голем е меѓу тебе Светецот на Израел.“

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

[2] Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

[3] Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

[4] Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

[5] Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

[6] Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

[7] Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

[8] Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

[9] Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a

Исаија 13

Вавилон ќе биде казнет

[1]Пророштво за Вавилон, што го изрече Исаија, синот на Амоц.

[2]„Кренете знаме на гола планина, издигнете глас, мавнете им со рака да навлезат низ кнезовските порти.

[3]Јас им дадов повелба на Моите избраници и ги повикав да го исполнат гневот Мој Моите јунаци, кои се радуваат на величието Мое.

[4]Голем шум има по планините, како божем од многуброен народ, бунтовен шум на царства и народи, собрани заедно, Господ Саваот ја прегледува готовата војска за војна.

[5]Идат од далечна страна, од крајот на небото, Господ и орудијата на Неговиот гнев, за да ја сотрат целата земја.

[6]Липајте, зашто денот Господов е близу, – иде како разурнувачка сила од Семоќниот.

[7]Затоа рацете на сите ќе папсаат, срцето на секој човек ќе се стопи.

[8]Тие ќе се исплашат, грчеви и болки ќе ги опфатат; ќе се мачат како родилка, зашеметени ќе гледаат едни во други, лицата ќе им пламнат.

Ќе нема милост

[9]Ете, денот Господов доаѓа лут, со гнев и пламната јарост, за да ја претвори

terra em assolação e dela destruir os pecadores.

[10] Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

[11] Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

[12] Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

земјата во пустина и да ги истреби од неа грешниците нејзини.

[10]Ѕвездите небески и светилата нема да даваат од себеси светлина; сонцето ќе се замрачува при изгревањето свое; и месечината нема да свети со светлината своја.

[11]Јас ќе го казнам светот за злото, и нечесните – за нивните беззаконија; ќе го премавнам високоумството на гордите и ќе ја понизам надуеноста на угнетувачите;

[12]ќе направам така, што луѓето да бидат поретки од чисто злато, а мажите – поретки од офирско злато.

[13]Затоа ќе го затресам небото, земјата ќе се помести од местото свое поради јароста на Господ Саваот, во денот на пламнатиот гнев Негов.

[14]Тогаш секој како подгонета срна и како напуштена овца ќе се врати кон народот свој, секој ќе избега во земјата своја.

[15]Кого ќе го стасаат, ќе биде прободен; и кого ќе го фатат, ќе загине од меч.

[16]Новороденчињата нивни ќе бидат смачкани пред очите нивни; куќите нивни ќе бидат разграбени, и жените нивни обесчестени.

[17]Ете, Јас ќе ги кренам против нив Мидијците, кои не го ценат среброто и не лакомат за злато.

[18]Нивни лакови ќе ги поразат младите и нема да сожалат ни плод во утроба;

очите нивни нема да се смилуваат над децата.

Господ ќе го уништи Вавилон

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

[19]И Вавилон, украсот на царствата, гордоста на Халдејците, ќе биде соборен од Бога, како Содом и Гомора,

[20]нема да се насели никогаш, во него нема да има жители од род во род; нема Арапин да го распне шаторот свој, овчари таму со стадата свои нема да пладнуваат.

[21]Но во него ќе живеат sверови; бувови ќе се населат во нивните домови, и јарци ќе потскокнуваат и ќе играат.

[22]Чакали ќе вијат во дворците нивни и хиени во домовите за веселба. А ќе дојде неговото време, близу е, деновите негови нема да задоцнат.“

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

Исаија 14

Божјиот народ ќе се врати

[1]Блиску е времето негово, нема да задоцнат дните негови; зашто Господ ќе го помилува Јаков и пак ќе го засака Израел; ќе ги насели во земјата нивна, ќе се присоединат кон нив туѓинци и ќе се прилепат кон домот Јаковов.

[2]Ќе ги земат народите и ќе ги одведат на местото нивно; домот Израелов ќе ги присвои на земјата Господова како робови и робинки, ќе ги земе во плен своите пленители и ќе владее над своите угнетувачи.

Смрт на Вавилонскиот цар

3 No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

4 então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

5 Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

6 que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

7 Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

8 Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

9 O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

10 Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

11 Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

3Во оној ден, кога Господ те оттргна од скрбта твоја, од стравот и од тешкото ропство, под кое беше заробен,

4ти ќе запееш победничка песна против вавилонскиот цар и ќе речеш: како исчезна мачителот и престана тиранијата!

5Господ го скрши жезолот на нечесните, скиптарот на владетелите,

6кој јаросно ги поразуваше народите со бескрајни удари, гневно владееше над племињата свои со незадржливо прогонување.

7Целата земја здивна, почива, восклекнува од радост;

8и кипарисите се радуваат за тебе и кедрите леванонски, велејќи: откако падна ти, никој не доаѓа да нè сече.

9Подземјето одоздола се раздвижи заради тебе, за да те пречека при твоето влегување; со тебе се разбудија сите водачи на земјата, изместувајќи ги сите цареви незнабожечки од престолите нивни.

10Сите тие ќе ти говорат: и ти стана бессилен како нас! И ти стана сличен на нас.

11Гордоста ти е симната во пеколот, со сиот твој шум; под тебе има гнилеж за постилка, а црви се твојата покривка.

[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!

[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;

[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

[12]Како падна ти од небото, Денице, сине на зората! Се разби од земјата ти, кој ги угнетуваше народите.

[13]А во срцето свое си велеше: „Ќе се искачам на небото, ќе го издигнам престолот свој погоре од Божјите ѕвезди и ќе седнам на горaта во соборот на боговите, на крајот од северот;

[14]ќе се искачам до височините на облаците, ќе бидам рамен на Севишниот.“

[15]Но ти си соборен во пеколот, во дното на јамата.

[16]Оние што ќе те видат, ќе се загледаат во тебе, ќе си речат за тебе: тоа ли е човекот, кој земјата ја разнишуваше и царства потресуваше,

[17]вселената во пустина ја претвори и ги разрушуваше градовите нејзини, робовите не ги пушташе по домовите нивни?

[18]Сите царства на народите, сите почиваат со чест, секој во својата гробница;

[19]а ти си фрлен надвор од гробот како отпадок, покриен со убиени, погубени со меч, што ги спуштаат во камени гробници, – како изгазен труп,

[20]нема да се соединиш со нив во гробот; зашто ти ја разори земјата своја, го уби народот свој: племето на злодејците никогаш нема да се спомне.

[21]Гответе клање за синовите негови поради беззаконието на таткото нивни, за да не востанат и да не завладеат со

земјата и да не ја наполнат вселената со непријатели.

[22] Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

[22]„И ќе станам против нив, – вели Господ Саваот, – и ќе го истребам името на Вавилон и целиот остаток – и син, и внук, вели Господ.

[23] Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

[23]Ќе им го дадам во посед на ежовите и мочуриштата, ќе го изметам со истребувачка метла, вели Господ Саваот.“

Profecia contra os assírios

Асирија ќе биде казнета

[24] Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

[24]Со клетва вели Господ Саваот: „Како што намислив, така и ќе биде; како што решив, така и ќе стане,

[25] Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

[25]за да го погубам Ашур во Мојата земја и да го изгонам од Моите гори; ќе падне од нив јаремот негов, и товарот ќе се симне од рамењата нивни.“

[26] Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

[26]Такво е решението, определено за целата земја, и еве ја раката, протегната врз сите народи;

[27] Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

[27]зашто Господ Саваот решил, и кој може да го измени тоа? Раката Негова е протегната, – и кој ќе ја врати?

Profecia contra os filisteus

Филистејците ќе бидат казнети

[28] No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

[28]Во годината, кога умре царот Ахаз, имаше вакво пророчко слово:

[29] Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

[29]„Немој да се радуваш, земјо филистејска, дека е скршен жезолот, кој те поразуваше, зашто од змискиот корен ќе излезе отровница и плодот нејзин ќе биде змеј што лета.

[30] Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se

[30]Тогаш најбедните ќе бидат нахранети, немоќните ќе си почиваат во безо-

deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

пасност; а твојот корен со глад ќе го уморам, и тоа ќе го убие твојот остаток.

[31] Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

[31]Плачете, порти, викај граде, на глас! Ќе се раздробиш ти, цела земјо филистејска; зашто од север иде дим, нема изморен во нивните војски.

[32] Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

[32]А што ќе соопштат известувачите народни? – Тоа дека Господ го утврдил Сион, и дека во него ќе најдат засолниште сиромасите од народот Негов.“

Isaías 15

Profecia contra Moabe

[1] Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

[2] Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

[3] Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

[4] Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

[5] O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela

Исаија 15

Пророкување за пропаста на Моав

[1]Пророштво за Моав. Така! Ноќе ќе биде разорен Ар-Моав и уништен; така! Ноќе ќе биде разорен Кир-Моав и уништен!

[2]Тој се искачува во храмот дивонски за да плаче на височина; Моав липа над Нево и Медева; сите тие се со истрижени глави, сите со избричени бради.

[3]По улиците негови се препашуваат со врекишта; по покривите негови и плоштадите сите плачат, во солзи тонат.

[4]Пишти Есевон и Елале; гласот нивни се слуша дури до Јахца; по нив и војниците на Моав плачат, душата му се бранува во него.

Плач по Моав

[5]Плаче моето срце за Моав; бегаат од него кон Сигор, до Еглат-Шелишија; се искачуваат со плачење на Лухит; по

subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

хоронаимскиот пат креваат страшен вик;

[6]зашто водите на Нимрим пресекнаа, ливадите се исушија, тревата изгоре, зеленило не остана;

[7]затоа тие ги пренесуваат од онаа страна на Арабиската река остатоците од имотот и она, што го собрале.

[8]Зашто писокот се разнесува по сите предели на Моав, плачот негов стигнува дури до Еглаим, плачот негов стигнува до Беер-Елим;

[9]бидејќи водите на Дивон се наполнија со крв, и Јас ќе испратам врз Дивон уште нешто – лавови врз избеганите од Моав и против преживеаните во земјата.

Isaías 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento

Исаија 16

Моавците бегаат во Јудеја

[1]Испраќајте јагниња за владетелот на земјата, испраќајте од Сала во пустината кон планината на ќерката Сионова;

[2]зашто ќерките на Моав при Арнонските бродови ќе бидат слични на птица скитница, исфрлена од гнездото.

[3]„Дај совет, донеси решение; засенчи нè со сенката своја среде пладне како ноќе, прикриј ги истераните, не предавај ги скитниците.

[4]Нека поживеат кај тебе моите истерани Моавци; биди им закрила од грабачи: зашто угнетувачот нема да го

tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

пуштам; грабежот ќе престане, угнетувачите ќе исчезнат од земјата.

[5]И престолот ќе се утврди со милост, и на него ќе седне со верност, во Давидовиот шатор, судија, кој бара правда и се стреми кон правосудие.“

Горделивоста на Моав е скршена

[6]„Сме слушале за гордоста на Моав, прекумерна гордост, за неговата надуеност и високомерност и за неговото беснеење: празна е фалбата негова.“

[7]Затоа Моав ќе заплаче; сите ќе плачат за Моав, по колачињата од суво грозје од Кир-Харешет, ќе плачат дотолчени.

[8]Зашто, Есевонските полиња се исушија, како и лозјата во Сивма; големците на народите ги истребија најдобрите лозја, кои достигнаа до Јазер, се простираа по пустината; ластарите се ширеа, преминуваа од онаа страна на морето.

[9]Поради тоа јас ќе плачам за лозјата сивмански со плачот на Јазер, ќе ги облевам со солзите свои, Есевоне, и Елале; зашто по твојот гроздобер и по твојата жетва нема повеќе шумна радост.

[10]Исчезнаа од плодоносната земја радоста и веселбата, по лозјата не пеат ниту се радуваат; лозарот не гмечи грозје во садови: Јас ги прекратив веселбите.

[11]Затоа мојата внатрешност стенка по Моав како харфа, а срцето мое за Кир-Херес.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

[12]Но и да се јави Моав и до умор да оди по идолските светилишта, и да дојде при светилиштето свое, да се моли, пак ништо нема да му помогне.

[13]Тоа е словото, што Господ одамна го беше искажал за Моав.

[14]А сега вака вели Господ: „По три години, сметајќи наемнички години, величието на Моав ќе биде понизено со сето големо множество негово, а остатокот ќе биде многу мал и незначаен.“

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

Исаија 17

Дамаск ќе биде казнет

[1]Пророштво за Дамаск. Ете, Дамаск се исклучува од бројот на градовите и ќе биде куп од урнатини.

[2]Градовите Ароерски ќе бидат напуштени, – ќе останат за стадата, што ќе си почиваат таму и нема да има кој да ги плаши.

[3]Нема да има повеќе Ефремова тврдина, ни дамаско царство и остатокот од Арам; со нив ќе стане исто, што стана со славата на синовите Израелови, вели Господ Саваот.

Грев и страдање

[4]Во оној ден ќе се намали славата на Јаков, и полното тело негово ќе ослабне.

[5]Ќе биде како по собраното жито од жетварот, кога раката негова ќе ги ожнее класовите и кога ќе ги соберат класовите во Рефаимската Долина.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

[6]И ќе останат во него, како што станува при тресење маслинки, две – три зрна да останат на самиот врв или четири – пет на плодните гранки, вели Господ, Бог Израелов.

[7]Во оној ден ќе го сврти човек погледот свој кон својот Создател, очите негови ќе бидат управени кон Светецот Израелов;

[8]и нема да сврти очи кон жртвениците, дело на рацете свои; нема да го погледне она што го направиле прстите негови, идолите на Ашера и идолите на сонцето.

[9]Во оној ден утврдените негови градови ќе бидат како урнатини во гори и по планински врвови, оставени пред синовите Израелови и сè ќе биде пусто.

[10]Зашто ти Го заборави Бога на твоето спасение, не се сеќаваше на Карпата на твоето засолниште; затоа ти си уредил градини за веселби и си насадил прачки во туѓи лозја.

[11]Во денот, кога садеше, ти се грижеше насаденото да расте, и посеаното од тебе да цути; но во денот кога ќе собираш, ќе нема куп жетва, туку голема жалост.

Бог го брани Својот народ

[12]О, шум од многу народи! Шумат тие како што шуми морето. Викање на племиња! Викаат тие како што бучат бујните води.

[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.
[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

[13]Викаат народите како што бучат бујните води; но Тој ги заплаши, – и тие избегаа далеку; беа разгонети како плева по планините од ветар и како прав од виор.
[14]Вечерта – еве ужас, но пред утрото веќе ги нема. Таков е делот на нашите грабачи, ждрепката за нашите разрушители.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;
[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.
[3] Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.
[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.
[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

Исаија 18

Етиопија ќе биде казнета

[1]Тешко ѝ на земјата, која мафта со крилја од онаа страна на етиопските реки,
[2]која испраќа гласници по море и рогозени чунови по водите! Одете, брзи гласници, при народ јак и бодар, при народ страшен од почетокот до денес, при народ здрав и кој сѐ победува, чија земја реки ја пресечуваат.
[3]Сите вие, што ја населувате вселената и живеете на земјата, гледајте кога ќе се крене знаме на планините, кога ќе затруби трубата!
[4]Зашто, така ми рече Господ: Јас гледам спокојно од Своето живеалиште, како светла жега – по дожд, како облак роса – при жетвен припек.
[5]Зашто пред гроздобер, кога грозјето ќе процути, и гроздот ќе почне да узрева, Тој ќе ги исече со ноже прачките и ќе ги отстрани, и ќе ги искастри фиданките.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

[1] Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

[2] Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

[3] O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

[4] Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[6]Ќе остават сè на грабливите планински птици и на полските ѕверови: и птици ќе летаат таму, а полските ѕверови таму ќе зимуваат.

[7]Во она време ќе биде принесен дар на Господ Саваот од народ јак и бодар, од народ страшен од почетокот до денес, од народ здрав што гази друг народ, чија земја реки ја пресечуваат, – кај местото, каде што е името на Господ Саваот врз гората Сион.

Исаија 19

Пророкување за пропаста на Египет

[1]Пророштво за Египет. Ете, Господ ќе седне на лесен облак и ќе дојде во Египет. И пред лицето Негово ќе затреперат идолите египетски, а срцето на Египет ќе се стопи во Него.

[2]Ќе вооружам Египќани против Египќани, – и ќе се бијат брат против брат и пријател против пријател, град со град, царство со царство.

[3]Духот на Египет ќе изнемошти во него, ќе ги разруши намерите негови, – и ќе прибегнат тие кон идоли и маѓесници, кон оние што повикуваат мртовци и кон бајачи.

[4]Ќе ги предадам Египќаните во рацете на жесток владетел, свиреп цар ќе владее над нив, – вели Господ Бог Саваот.

Маки за крајбрежјето на Нил

[5] Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

[6] Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

[7] A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

[8] Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

[9] Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

[10] Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra,

[5]И водите во морето ќе исчезнат, реката ќе секне и ќе пресуши;

[6]реките ќе намалат, каналите египетски ќе станат малуводни и ќе се исушат; рогозината и трската ќе овенат.

[7]Нивите крај реката, по бреговите на реката, и сè што е посеано крај реката – ќе се исуши, ќе биде развеано и ќе исчезне.

[8]И ќе заплачат рибари, ќе викаат сите што фрлаат јадици во реката, што поставуваат мрежа во водата, сите ќе бидат очајни;

[9]ќе се вознемират оние, што обработуваат лен и што ткаат бели платна;

[10]мрежите ќе бидат скинати, и сите што држат рибници за жива риба – ќе паднат со духот.

Беспомошни египетски водачи

[11]Да! Се избезумија кнезовите цоански; советот на мудрите фараонови советници стана безумен. Како ќе му кажете на фараонот: „Јас сум син на мудреците, син на древните цареви?“

[12]Каде се тие? Каде се твоите мудреци? Нека ти кажат тие сега; нека дознаат што определил Господ Саваот за Египет?

[13]Се избезумија кнезовите цоански; се измамија кнезовите на Мемфис, го заведоа Египет водачите на неговите племиња.

[14]Господ спроведе во нив зашеметен дух, – го доведоа Египет во заблуда во

como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

сите негови дела, како пијан кога повраќа.

[15]И нема да има во Египет такво дело, кое би можеле да го извршат главата и опашката, палмата и трската.

[16]Во оној ден Египќаните ќе бидат како жени; ќе затреперат и ќе се уплашат од движењето на раката на Господ Саваот, што Тој ќе ја крене против нив.

[17]Земјата Јудина ќе стане ужас за Египет, кој се сеќава на неа, тој ќе затрепери од решението на Господ Саваот, што го определил Тој за него.

Господ ќе ги благослови Египет, Асирија и Израел

[18]Во оној ден пет града во египетската земја ќе говорат на ханански јазик, и ќе се колнат во Господ Саваот; едниот ќе се нарече град на сонцето.

[19]Во оној ден ќе има жртвеник на Господ среде египетската земја и споменик на Господ – во нејзините предели.

[20]Тој ќе биде знак и сведоштво за Господ Саваот во египетската земја, зашто тие ќе викаат кон Господ од угнетувачите, и Тој ќе им донесе спасител и застапник, и ќе ги спаси.

[21]И Господ сам ќе се јави во Египет; во тој ден Египќаните ќе Го познаат Господа и ќе принесат жртви и дарови, ќе Му дадат ветувања на Господ и ќе ги исполнат.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[22]И ќе го порази Господ Египет – ќе го порази и ќе го исцели: тие ќе се обратат кон Господ – и Тој ќе ги чуе и ќе ги исцели.

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[23]Во тој ден ќе има широк пат од Египет до Асирија; и Ашур ќе доаѓа во Египет и Египќани во Асирија; и Египќани заедно со Асирците ќе Му служат на Господ.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[24]Во оној ден Израел ќе биде трет со Египет и со Асирија; благослов ќе има на земјата,

[25] porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

[25]која Господ Саваот ќе ја благослови, велејќи: „Благословен да е Мојот народ – Египќаните, делото на рацете Мои – Асирците, и наследството Мое – Израел.“

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

[1] No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

[2] nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

[3] Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

[4] assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços

Исаија 20

За победата на Асирија над Египет и Етиопија

[1]Во годината, кога врховниот војсководец дојде во Ашдод, бидејќи беше пратен од асирскиот цар Саргон и војуваше против Ашдод и го презеде, –

[2]во исто тоа време Господ Му кажа на Исаија, синот на Амоц, вака: „Оди и симни го врекиштето од бедрата свои и собуј ги обувките од нозете свои.“ Така и направи: одеше гол и бос.

[3]Тогаш рече Господ: „Како што слугата Мој Исаија оди гол и бос три години, како знак и означување за Египет и Етиопија, –

[4]така асирскиот цар ќе поведе заробеници од Етиопија, млади и

como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

стари, голи и боси и со разголени бедра, за срам на Египет.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

[5]Тогаш ќе се вџашат и засрамат поради Етиопија, нивната надеж, и поради Египет, со кој се фалеа.

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

[6]И во тој ден жителите ќе речат за онаа земја: ‚Ете какви биле оние, на кои се надевавме и при кои прибегнавме за помош, за да се спасиме од асирскиот цар! А ние, како да се спасиме?'"

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

Исаија 21

Пророкување за пропаста на Вавилон, Едом и Арабија

[1]Пророштво за крајморската пустина. – Како што бурите навалуваат од Негев, така доаѓа тоа од пустината, од страшната земја.

[2]Страшна глетка ми беше покажана: грабач граби, пустошник опустошува; оди Еламе, опсадувај Мидијо: на сите воздишки ќе им ставам крај.

[3]Од тоа бедрата ми трепераат; маки ме обзедоа, како маки на родилка. Заглушен сум од тоа што слушам; вознемирен сум од ова што го гледам.

[4]Срцето ми трепери: морници ме обземаат; радосната моја ноќ стана ужас за мене.

[5]Готват трпеза, постилаат покривки, јадат, пијат. „Станувајте, кнезови, намачкајте ги штитовите!"

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[6]Зашто вака ми рече Господ: „Оди, постави стражар; нека го јавува тој она што го гледа.“

[7]И виде тој дека доаѓаат по двајца јавачи на коњи, јавачи на магариња, јавачи на камили; и претпазливо тој слушаше со големо внимание, –

[8]и почна да вика тој како лав: господаре мој, стоев на стража цел ден и на местото свое останував по цели ноќи:

[9]и ете, доаѓаат луѓе, јавачи на коњи по двајца. Потоа извика и рече: падна, падна Вавилон, и сите идоли на боговите негови лежат скршени на земјата.

[10]О, овршено жито на гумното мое! Она што го чув од Господ Саваот, Израеловиот Бог, тоа и ви го соопштив.

До кога?

[11]Пророштво за Едом. – Ми викаат од Сеир: „Стражару, кое време е во ноќта? Пазачу, кое време е ноќва?“

[12]Чуварот рече: „Наближува утрото, но и ноќта. Ако упорно прашувате – прашувајте; вратете се и дојдете.

[13]Пророштво за Арабија. – Во горната арабиска ноќевајте, каравани дедански.

[14]Жители на темајската земја, носете вода да ги пречекате жедните; со леб пречекајте ги бегалците;

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.
[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.
[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

[15]зашто тие бегаат од мечот, од гол меч, од затегнат лак и од жестокоста на војната.“
[16]Зашто вака ми рече Господ: „Уште една година, еднаква на наемничката година, – и сета слава на Кедар ќе исчезне,
[17]кај храбрите синови на Кедар ќе останат мал број стрелци,“ така вели Господ, Бог Израелов.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?
[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.
[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.
[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.
[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.
[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

Исаија 22

Ерусалим опколен

[1]Пророштво за долината на видението. – Што ви е, та сите сте се искачиле на покрив?
[2]Шуми граде, кој се бренуваш, граде, што ликуваш! Твоите убиени не се убиени од меч, ниту умреле во борба;
[3]сите твои водачи бегаа заедно, но беа заробени без да затегнат лак; сите што се најдени кај тебе заробени се заедно, колку и да бегаа далеку.
[4]Затоа велам: оставете ме, горко ќе плачам; не трудете се да ме утешувате, поради погибелта на мојот народ.
[5]Зашто е ден на вознемиреност, угнетување и збрка во долината на видението од Господ Бог Саваот. Се соборуваат ѕидови, викањето стигнува до планината.
[6]И Елам зеде оружје: луѓе со коли, и јавачи, и Кир штитот свој го спрема.

[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[7]И ете, најдобрите твои долини се полни со бојни коли, јавачите се наредија спроти портите,

[8]па ја уриваат заштитата на Јудеја; и ти во тој ден погледна кон избраните домови во градот.

[9]Видовте дека има многу пукнатини во сидиштата на Давидовиот град, па собравте вода во долниот рибник;

[10]ги преброивте и ги рушевте куќите ерусалимски, за да се зацврстат сидините градски;

[11]направивте меѓу двата ѕида собиралиште за вода од старото езеро. А на Оној, Кој го направи тоа, не погледнавте, и не Го гледавте Оној, Кој одамна го одреди тоа.

Време за плачење

[12]Господ Бог Саваот ве викаше на тој ден да плачете и да тагувате, да се истрижете и да се облечете во вреќиште.

[13]Но, ете, веселба и радост! Убиваат волови и колат овни; јадат месо, пијат вино и велат: „Да јадеме и да пиеме, зашто утре ќе умреме!“

[14]И ми откри во ушите Господ Саваот: „Нема да ви биде простен тој грев додека не умрете,“ рече Господ Бог Саваот.

Казна за себичните владетели

[15]Вака рече Господ Бог Саваот: „Тргни, оди кај оној дворјанин, при Севна, началникот на дворецот, и кажи му:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[16]какво право имаш и кого имаш тука, па си правиш тука гробница? Тој си прави за себе гробница на височината, си прави живеалиште во карпата.

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[17]Ете, Господ ќе те фрли далеку, како што фрла силен човек и ќе те свитка како клопче,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

[18]откако ќе те свитка како топка и ќе те фрли во широка земја; таму ќе умреш ти, таму твоите прекрасни коли ќе бидат за подбивање во домот на твојот господар.“

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[19]„Ќе те турнат од твоето место и ќе те симнат од твоето достоинство.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[20]И во тој ден ќе го повикам мојот слуга Елијаким, Хелкиевиот син,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[21]ќе го облечам со твојата облека и со твојот појас ќе го препашам, та и власта твоја ќе ја предадам во рацете негови; и тој ќе биде татко на жителите ерусалимски и за домот Јудин.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[22]И клучот на Давидовиот дом ќе го ставам на рамењата негови; тој ќе отвори, и никој нема да затвори; тој ќе затвори и никој нема да отвори.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[23]И ќе го зацврстувам како клин на цврсто место, тој ќе биде како славно седиште за домот на својот татко.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[24]И на него ќе виси целата слава на татковиот му дом, на децата и внуците, на целата покуќнина од чаша до ќупови.“

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

[25]Во тој ден, вели Господ Саваот, ќе се заниша зацврстениот на цврсто место клин, ќе биде изваден и ќе падне, ќе се испокрши сè што виси на него, зашто Господ го вели тоа.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos

Исаија 23

Градот Тир ќе биде казнет

[1]Пророштво за Тир. – Плачете бродови на Тарсис, зашто тој е разрушен: нема куќи и нема кој да влегува во куќите. Тоа им беше соопштено на враќање од земјата Китим.

[2]Молкнете жители на крајбрежјето, што го полнеа сидонските трговци, пловејќи по море.

[3]По големи води се пренесуваат во него житата на Шихор, жетвата на големата река; тој беше пазариште на народите.

[4]Засрами се, Сидоне: зашто, еве што вели морето, морската тврдина: не сум се мачела со родилни маки и не сум рађала, не сум одгледувала момци, ниту израснувала моми.

[5]Кога ќе стигне веста до Египќаните, тие ќе затреперат штом ќе чујат за Тир.

[6]Преселувајте се во Тарсис, плачете, жители на приморјето!

[7]Тоа ли е вашиот град кој ликува, чиј почеток е од древните дни? Нозете негови го носеа, да се скита далеку во туѓина.

[8]Кој го одреди тоа за Тир, што раздаваше венци, чии купувачи беа

mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

9 O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

10 Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

11 O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

12 E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

13 Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.

14 Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

15 Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

16 Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

17 Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário

кнезови, а трговците негови – најпрочуени во земјата?

9Господ Саваот го одреди тоа, за да посрами секоја горда слава, за да ги понизи сите најпрочуени во земјата.

10Оди по земјата своја, таршишка ќерко, како реката: нема повеќе пречки.

Тир ќе биде заборавен

11Тој протегна рака врз морето, затресе царства; Господ додаде повелба за Ханан – да ги разруши тврдините негови,

12и рече: „Нема повеќе да ликуваш, посрамена девице, ќерко сидонска, оди во Китим, но и таму нема да имаш мир.“

13Ете ја земјата на Халдејците. Тој народ постојано го немаше; Ашур му стави почеток од пустински жители. Тие ги издигаа кулите свои, ги соборуваа дворците негови, го претворија во урнатини.

14Плачете, кораби таршишки, зашто вашата тврдина е разрушена.

15И во тој ден ќе го заборават Тир за седумдесет години, колку што се деновите на еден цар. А по седумдесет години ќе се пее за Тир, како што се пее за блудница:

16„Земи харфа, тргни по градот, блуднице заборавена! Свири убаво, пеј многу песни за да се сеќаваат на тебе.“

17И ете, по седумдесет години Господ ќе го посети Тир; и тој пак ќе ја добива

da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

печалбата своја и ќе блудствува со сите земни царства по целата вселена.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

[18]Но трговијата негова и печалбата му ќе бидат посветувани на Господ; нема да бидат затворени и натрупани во складови, зашто печалбата од трговијата негова ќе преминува на оние што живеат пред лицето на Господ, за да јадат до наситување и да имаат трајни облеки.

Isaías 24

Исаија 24

Божјиот суд на земјата

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[1]Ете, Господ ја опустошува земјата и ја прави неплодна; ја изобличува и ги распрснува оние што живеат на неа.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[2]Со свештеникот ќе стане исто што и со народот, – со слугата, – исто што и со господарот негов; со слугинката, исто што – и со господарката нејзина; со купувачот, исто што и со продавачот; со оној, кој ќе земе на заем, исто што, и со оној кој дава на заем; со оној, кој дава со интерес – исто што и со оној кој зема под интерес.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[3]Земјата ќе опустоши до крај и целата ќе биде ограбена, зашто Господ го изрече тоа слово.

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[4]Тагува, нажалена е земјата; опаднала, тажна е вселената; небото пропаѓа заедно со Земјата.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[5]И земјата е осквернета под жителите свои, зашто тие ги прекршија законите, го изменија уставот, го нарушија вечниот завет.

6 Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

7 Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

8 Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

9 Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

10 Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

11 Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

12 Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

13 Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

14 Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

15 Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

16 Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

6Затоа проклетство ја јаде земјата, а жителите нејзини трпат казна; затоа се намалени жителите земни, малку луѓе останаа.

7Плаче гроздовиот сок; боледува лозата; воздивнуваат сите што се веселеа од срце.

8Престана веселбата со тимпани; молкна вревата на оние што се веселеа; стивнаа звуците на харфите;

9не пијат повеќе вино со песни; горчлив е жестокиот пијалак за оние што го пијат,

10разорен е запустениот град; сите куќи се затворени, не може да се влезе.

11Плачат за вино по улиците; исчезна секаква радост; изгонета е секаква веселба од земјата.

12Во градот остана само пустош, портите се искршени.

13А среде земјата, меѓу народите, ќе биде истото, што станува кога маслинки тресат или паберки по гроздобер.

Слава на праведниот Бог

14Тие ќе го кренат гласот свој, ќе ликуваат во величието на Господ, силно ќе воскликнуваат од морето.

15И така, славете Го Господа на исток, по островите морски – славете Го името на Господ, Бог Израелов.

16Од крајот на земјата слушаме песна: „Слава на Праведниот!“ Но јас реков:

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

17 Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

18 E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

19 A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

20 A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

21 Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

22 Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

23 A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

1 Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens

„Тешко мене, тешко мене! Злодејци зло вршат, на зол начин дејствуваат злодејците.

Нема спас!

17Ужас, јама и стапица за тебе, жителе на земјата!“

18Тогаш, оној што ќе избега од викот на ужасот, ќе падне во јама; и кој ќе излезе од јамата, ќе падне во стапица; зашто прозорците од небесната височина ќе се отворат, и основите на земјата ќе се разнишаат.

19Земјата се разрушува, земјата се распаѓа, земјата е силно разнишана;

20земјата се ниша како пијана и се лула како лулка, и беззаконието ѝ тежи врз неа; таа ќе падне – и повеќе нема да стане.

21И во тој ден Господ ќе ја казни небесната војска во висините, и земните царства на земјата.

22И ќе бидат собрани наедно како затвореници во затвор, и ќе бидат заклучени во темница и по многу денови ќе бидат казнети.

23Тогаш месечината ќе поцрвени, и сонцето ќе се засрами, кога Господ Саваот ќе се зацари на горfolата Сион и во Ерусалим, и пред неговите старешини ќе покаже слава.

Исаија 25

Благодарствена молитва

1Господи, Ти си Бог мој; ќе Те возвеличам, ќе го славам името Твое,

feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,

[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

[7] Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

[8] Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

зашто си извршил премудри дела, определени во старо време, вистинити и сигурни.

[2]Ти го претвори градот во грамада од камења, цврстата тврдина – во урнатини; нема повеќе во градот дворци на туѓинци; никогаш нема да биде обновен.

[3]Затоа ќе Те прославуваат силните народи; градовите на страшните племиња ќе се плашат од Тебе;

[4]зашто Ти беше прибежиште на сиромавиот, прибежиште на немоќниот во тешко време за него, заштита од бура, сенка од припек; зашто гневното дишење на насилниците прилегаше на зимска виулица.

[5]Ти го скроти викањето на непријателите, како припек – во безводно место; како припек со сенка од облак; веселбата на угнетувачите е задушена.

Господ нè избави

[6]И Господ Саваот ќе стави врз таа планина за сите народи трпеза со добри јадења, трпеза со чисти вина, со богати и сочни јадења и најчисти вина;

[7]врз таа планина ќе ја уништи покривката, што ги покрива сите народи, покривка, која лежи врз сите племиња.

[8]Смртта ќе биде проголтана засекогаш, ќе ги избрише Господ Бог солзите од сите лица, и ќе го симне срамот од Својот народ во целата земја, зашто така вели Господ.

[9] Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

[10] Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

[11] no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

[9]И ќе речат во тој ден: „Еве, Тој е нашиот Бог! На Него се надевавме, и Тој нè спаси! Тој е Господ; Него Го чекавме; да се радуваме и веселиме за спасението од Него!

[10]Зашто раката на Господ ќе почива врз таа планина, и Моав ќе биде прегазен на местото свое, како што се гази слама на буниште.“

[11]И макар што ги размавна среде него рацете свои, како што ги размавнува оној што плива, но Бог ќе ја понизи гордоста негова заедно со мафтањето на рацете негови.

[12]И ќе ја собори, ќе ја разруши тврдината со твоите високи ѕидишта, ќе ја кутне на земја, во прав.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

Исаија 26

Песна во слава на Бога и надеж во Господ

[1]Во тој ден ќе биде испеана во земјата Јудина оваа песна: „Градот ни е јак, место ѕидини и опкопи Бог ни даде спасение.

[2]Отворете ги портите; нека влезе праведниот народ, кој ја пази вистината.

[3]Цврстиот по дух Ти го пазиш во совршен мир, зашто на Тебе се надева.

[4]Надевајте се на Господ засекогаш, зашто Господ Бог е вечната тврдина;

[5]Тој ги собори оние, што живееја на високо; градот, што стоеше високо го

собори, го кутна на земја, го фрли во прав.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[6]Нога го гази, нозете на сиромавиот, стапките на бедните.“

Доверба во Господ

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[7]Патот на праведниот е прав; Ти ја израмнуваш неговата патека.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[8]На патот на Твоите судови, Господи, ние на Тебе се надеваме; душата наша се стреми кон Твоето име и кон спо-менот за Тебе.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[9]Со душата своја се стремиме кон Тебе ноќе, и со духот свој ќе Те бараме искрено од рани зори; зашто, кога Твоите пресуди се извршуваат на земјата, тогаш жителите на светот се учат на правда.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[10]Ако нечесен биде помилуван, тој нема да се научи на правда, ќе злодејствува во земјата на праведните и нема да погледне на величието Господово.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[11]Господи! Раката Твоја беше високо кренатa, но тие не ја видоа; ќе видат и ќе се посрамат оние, што го мразат Твојот народ; оган ќе ги голтне Твоите непријатели.

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[12]Господи! Ти ни даруваш мир, зашто и сите наши дела Ти ги уредуваш за нас.

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[13]Господи, Боже наш! Други господари, освен Тебе, владееле над нас; но само преку Тебе ние го славиме Твоето име.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[14]Мртвите нема да оживеат; нивните сенки нема да станат, зашто Ти ги каз-ни и истреби, го уништи секој спомен за нив.

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente

[15]Ти го намножи народот, Господи, го намножи народот. Се прослави Себе Си, ги рашири сите земни граници.

Господ оживува мртви!

[16]Господи, кога беа во беда, тие Те бараа; изливаа тивки молитви, кога ги стигнуваше Твојата казна.

[17]Како трудна жена, кога ќе раѓа, се мачи, вика од болки, така бевме ние пред Тебе, Господи.

[18]Бевме трудни, се мачевме, но родивме само ветар; спасение не ѝ донесовме на земјата, и други жители во вселената не се појавија.

[19]Твоите мртовци ќе оживеат, мртвите тела ќе воскреснат! Разбудете се и ликувајте вие, соборените во прав; зашто Твојата роса е роса на светлина, и земјата ќе ги даде мртовците.

[20]Ајде народе Мој, влези во покоите свои и затвори ги зад себе вратите свои, сокри се за миг, додека да мине гневот;

И земјата и морето ќе бидат казнети

[21]зашто, ете, Господ излегува од Своето живеалиште да ги казни жителите земни за нивното беззаконие, и земјата ќе ја открие голтнатата од неа крв и повеќе нема да ги крие своите убиени.

Исаија 27

[1]Во тој ден Господ ќе го порази со Својот тежок, со Својот голем и јак меч левијатанот – змејот што лета,

sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e

левијатанот – лукавата змија и ќе го убие морското чудовиште.

Заштита и простување

[2]Во тој ден запејте за Него – за саканото лозје!

[3]Јас, Господ, сум негов чувар, во секој миг го напојувам; ноќе и дење го вардам, за да не влезе некој во него.

[4]Гнев нема во Мене. Но ако Ми покаже трње и боцки, ќе кренам против него војна, ќе го изгорам сосема,

[5]освен, ако пребегне кон заштитата Моја и склучи мир со Мене. Тогаш нека склучи мир со Мене.

[6]Во идните дни Јаков ќе се вкорени; Израел ќе пушти гранки и ќе расцути; и вселената ќе се исполни со плодови.

[7]Така ли го поразуваше Тој, како што ги поразуваше оние, кои него го поразуваа? Така ли ги убиваше, како што се убивани оние, кои него го убиваа?

[8]Со мерка го казнуваше Ти, кога го отфрлаше; го разнесуваше со силниот Свој здив, како во ден на источен ветар.

[9]И преку тоа ќе се избрише беззаконието на Јаков; а плод од тоа ќе биде: ќе се симне гревот од него, кога сите камења од жртвениците ќе ги претвори во грутка вар, нема повеќе да стрчат идолите на Ашера и идолите на сонцето.

Господ ќе го обедини Својот народ

[10]Зашто утврдениот град запусте, живеалиштата се напуштени и

abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

зафрлени како пустина. Таму пасат телиња, таму лежат и ќе ги подјадуваат гранчињата негови.

[11]Кога гранките ќе му се исушат, ќе ги искршат; ќе дојдат жени и ќе ги изгорат. Бидејќи тој народ е неразумен, Творецот негов нема да го сожали, Создателот нема да го помилува.

[12]Но во тој ден Господ ќе растресе сè од големата река до потокот египетски, а вие, синовите Израелови, ќе бидете собрани еден по еден;

[13]во тој ден ќе затруби голема труба, и ќе дојдат оние што се загубиле во асирската земја и прогонетите во египетската земја и ќе Му се поклонат на Господ на светата гора во Ерусалим.

Исаија 28

Суд над Самарија

[1]Тешко на Самарија, градот со кој се гордеат пијаниците Ефремови! Тешко му на свенатото цвеќе – негов гиздав украс – цвеќе среде наѓубрената долина на замаените од вино!

[2]Ете, јакиот и силниот во Господ како пороен дожд со град, како погубна луња, како разлеана поплава од бурни води, со рака ќе ги обори сите на земја.

[3]Со нозе ќе биде изгазен градот Самарија, со кој се гордеат Ефремовци.

[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

[5] Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

[6] será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

[7] Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

[8] Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

[9] A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

[10] Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

[11] Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

[4]И со свенатото цвеќе – неговиот гиздав украс – цвеќе среде нaѓубрената долина, ќе се случи истото, како што станува со смоквата, рано узреана: штом некој ќе ја види, веднаш ја кине со рака и ја изедува.

[5]Во тој ден Господ Саваот ќе биде убав венец и славна круна за остатокот од Својот народ.

[6]Дух на правосудие за оној што седи во судот и снага за оние, кои го отфрлуваат непријателот од портите.

Водачите ќе бидат казнети

[7]Но и тие се нишаат од виното и го збркуваат патот свој од жесток пијалак: свештеник и пророк се препнуваат од силни пијалаци; победени се од вино, избезумени од жесток пијалак, во гледањето се збркуваат, во судењето се сопнуваат.

[8]Зашто сите трпези се полни со одвратни блујавици, нема чисто место.

[9]А велат: „Кого сака тој да учи на знаење, и кого да вразумува со проповед? Дали деца, кои се одвикнати од градно млеко, одделени од мајчините гради?

[10]Зашто сѐ е заповед врз заповед, заповед врз заповед, правило врз правило, правило врз правило, тука малку и таму малку.“

[11]Зашто со неразбирлив говор и на туѓ јазик ќе му се зборува на тој народ.

[12] ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

[13] Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

[14] Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

[15] Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

[17] Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

[18] A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

[12]Им говореа: „Еве одмор, дајте му одмор на изморениот, и ете му одмор.“ Но тие не сакаа да слушаат.

[13]И стана во нив според словото Господово: заповед врз заповед, заповед врз заповед, правило врз правило, правило врз правило, тука малку, таму малку, – така што тие одејќи да паднат на грб и да се разбијат, да паднат во стапица и да бидат уловени.

Лажната сигурност е погубна

[14]И така, слушајте го словото Господово, хулители, управници на овој народ, кој е во Ерусалим.

[15]Бидејќи говорите: „Сме склучиле сојуз со смртта и со пеколот сме направиле договор: кога ќе минува камшикот, кој казнува сè, тој нема да дојде до нас, зашто лагата ја направивме наше засолниште и со измама ќе се прикриеме“, –

[16]затоа вака вели Господ Бог: „Ете, Јас полагам во основата на Сион камен, камен испитан, аголен, скапоцен, темелен: кој верува во него, нема да се посрами.

[17]Ќе ја поставам правдата за мерило и справедливоста за терезија; врнежи од град ќе го уништат засолништето на лагата, и води ќе го потопат местото на заклонот.

[18]И сојузот ваш со смртта ќе биде уништен, договорот ваш со пеколот нема да остане. Кога ќе мине камшикот, кој казнува сè, вие ќе бидете згазени.

[19] Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

[19]Секојпат кога ќе мине тој, ќе ве фати; а тој ќе оди секое утро, дење и ноќе и само слухот за него ќе предизвикува ужас.“

[20] Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

[20]Многу кратка ќе биде постелката, за човек да се протега; многу тесна и покривката, за да се завитка со неа.

[21] Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

[21]Зашто Господ ќе се крене, како на горат Перасим; ќе се разгневи, како во долината Гаваон, за да го изврши делото Свое, необично дело, и да ја заврши работата Своја, Својата таинствена работа.

[22] Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

[22]И така, не потсмевајте се, за да не станат оковите ваши поцврсти; зашто јас чув од Господ Бог Саваот дека е одредено истребување за целата земја.

Deus é grande em sabedoria

Мудроста доаѓа од Господ

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[23]Приклонете го увото и послушајте го гласот мој; бидете внимателни, ислушајте ја речта моја.

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[24]Земјоделецот секогаш ли ора, за да посее, секогаш ли ора бразди и ја израмнува земјата своја?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[25]Не, откако ќе ја израмни површината, тој сее граор, распрскува ким или фрла пченица, на редови и јачмен во определеното место, а најпосле 'рж по сртовите.

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[26]И на таков ред го учи неговиот Бог; Тој го упатува.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o

[27]Зашто не се врши граор со чукање, ниту тркалата што вршат го газат

cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

28 Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

29 Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

кимот; туку со стап го чукаат граорот, а со стап го чукаат и кимот.

28Житото го вршат, но не го дробат; пуштаат преку него вршечки колца со коњи, но не го смачкуваат.

29И тоа станува од Господ Саваот: чудни се неговите судови, голема е Неговата мудрост!

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

1 Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

2 então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

3 Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

4 Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

5 Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

6 Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande

Исаија 29

Ерусалим ќе страда

1Тешко му на Ариил, на градот Ариил, каде што живееше Давид! Притурете година врз година; нека колат жртви.

2Но Јас ќе го притеснам Ариил; и ќе има плач и тагување; тој ќе остане кај Мене како Ариил.

3Ќе се сместам на логорување околу тебе и ќе те стеснам со набљудувачка стража, ќе подигнам против тебе тврдини.

4И ќе бидеш понизен, ќе говориш како од под земја, и зборот твој ќе биде глув како говор од под прав, и гласот твој ќе биде како глас на мртовец, и зборот твој ќе се шепоти од под правот.

5Твоите непријатели ќе бидат бројни, а угнетувачи на број како развеана плева. И тоа ќе стане ненадејно, во еден миг:

6Господ Саваот ќе те посети со гром и потрес, со силен глас, со бура и виор, со пламен од оган што голта сè.

estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

[10] Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

[11] Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

[12] e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

[13] O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para

[7]И како сон, како ноќно видение во сон ќе биде: мноштво од сите народи, што војуваат против Ариил, од сите, излезени против него и тврдините негови, и од оние што го притесниле.

[8]И како што гладен сонува дека божем јаде, но се разбудува, гладен; и како што жеден сонува дека божем пие, но се разбудува, премален и жеден: истото ќе стане и со множеството од сите народи, што војуваат против горатa Сион.

Самоизмамливи пророци

[9]Чудете се и скаменете се, ослепете и бидете слепи, опијанете се, но не од вино – тетеравете се, но не од жесток пијалак;

[10]зашто Господ испрати врз вас дух на успивање и ги затвори вашите очи, о пророци, и ги сокри вашите глави, о јасновидци!

[11]И секое пророштво за вас е како зборови во запечатена книга, што му ја даваат на оној, кој знае да чита книга, и велат: „Прочитај ја“, а тој одговара: „Не можам, зашто е запечатена.“

[12]И му ја даваат книгата на оној, кој не знае да чита, и велат: „Прочитај ја“; и тој одговара: „Не знам да читам.“

[13]И рече Господ: „Бидејќи овој народ се приближува кон Мене со устата своја, и со јазикот свој Ме почитува, а срцето негово му останува далеку од Мене, и

comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

[14] continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

[15] Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

[16] Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

A redenção de Israel

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

почитувањето нивно пред Мене е само научено човечко правило;

[14]затоа, ете, Јас ќе постапам пак необично со овој народ, чудно и чудесно, така што мудроста на мудреците негови ќе загине, и разум во разумните нема да има.“

[15]Тешко на оние што мислат да се сокријат во длабочината, за да ги скријат своите намери од Господ, кои ги вршат делата свои во мрак и велат: „Кој ќе нè види, и кој ќе нè дознае?“

[16]Каква неразумност! Можеме ли да го сметаме грнчарот за глина? Ќе каже ли делото за оној што го направил: тој не ме направи? И ќе каже ли направеното за мајсторот свој: тој не разбира?

Надеж за иднината

[17]Уште малку, сосема малку, и Ливан нема ли да се претвори во градина, а градината нема ли да се претвори во гора?

[18]И во тој ден глувите ќе ги чујат зборовите од книгата, и очите на слепите ќе прогледаат од темнината и мракот.

[19]И оние што страдаат, сè повеќе и повеќе ќе се радуваат во Господ, а сиромасите и бедните луѓе ќе воскликнуваат во Светецот Израелов;

[20]зашто нема повеќе да има силник, хулител ќе исчезне; а ќе бидат истребени и сите што смислуваат зло,

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

[21]кои го збркуваат човекот со зборови и му распнуваат мрежи пред портата на Судијата и го отфрлаат правиот.

[22]Затоа така вели Господ за Јакововиот дом, Оној, Кој го откупи Авраама: тогаш Јаков нема да биде во срам и лицето негово веќе нема да побледува.

[23]Зашто кога ќе ги види околу себе децата свои, дело на Моите раце, тој свето ќе го почитува името Мое и свето ќе го почитува Светецот Јаковов, со трепет ќе стои пред Бог Израелов.

[24]Тогаш оние што се со духот заблудени ќе ја познаат мудроста, и непокорните ќе се вразумат.

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

Исаија 30

Не очекувајте помош од Египет

[1]Тешко им на непокорните синови, вели Господ, кои се советуваат, но без Мене, и склучуваат сојузи, но не според Мојот дух, за да додаваат грев врз грев:

[2]а да не ја прашаат устата Моја, одат во Египет, за да се поткрепуваат со силата на фараонот и да се сокријат под сенката на Египет.

[3]Но силата фараонова ќе биде срам за вас, а засолништето под сенката на Египет – бесчестие;

[4]зашто кнезовите негови веќе се во Цоан, а гласниците негови стигнале до Ханес.

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[5]Сите тие ќе бидат посрамени заради народот, кој е бескорисен за нив; од него нема да има ни помош, ни корист, туку – срам и подбив.

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[6]Пророштво за животните од Негев: натоварени животни одат кон југ, по земјата на маката и бедата, од каде што излегуваат лавови и лавици, змии и змејови што летаат; тие ги носат на грбот на магарињата своите богатства и врз грбовите на камилите – своите ризници кон народ, кој нема да им донесе полза.

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[7]Зашто помошта од Египет ќе биде залудна и без корист; затоа Јас ги нареков: „Неподвижната Рахав“.

Непослушниот Израел

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[8]Сега оди, напиши им го тоа на штичка, и запиши го во книга, за да остане за во иднина, засекогаш и довека.

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[9]Зашто тоа е народ непокорен, деца лажливи, деца, кои не сакаат да го слушаат законот Господов,

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[10]кои им говорат на јасновидците: „Престанете да предвидувате“, и на пророците: „Не ни пророкувајте правда, говорете ни ласкаво, претскажувајте го она што ни е пријатно;

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[11]слезете, тргнете се од патеката; отстранете го од очите наши Светецот Израелов.“

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[12]Затоа вака вели Светецот Израелов: бидејќи вие го отфрливте тоа слово, а се надевате на измама и неправда, и се потпирате на нив,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

[13]затоа ова беззаконие ќе биде за вас како пукнатина надвисната за да падне, чие уривање ќе стане ненадејно, во еден миг.

[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[14]И уривањето ќе биде како кршење на глинен сад, разбиен немилосрдно, така што во кршот не ќе се најде ни парченце, со кое би се земал оган од огниште, или би се зафатила вода од вир.

Имајте доверба во Господ

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

[15]Зашто вака вели Господ Бог, Светецот Израелов: „Ако останевте на местото и мирувавте, ќе се спасевте; во кротката надеж е вашата сила, но вие не сакавте

[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

[16]и велевте: ‚не, ние ќе избегаме на коњи‘, – затоа и ќе бегате; ‚ние со брзи коњи ќе избегаме‘ – затоа и оние што ве гонат, ќе бидат брзи.

[17] Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

[17]Од стравот на еден илјада ќе бегате, од стравот на петмина ќе бегате, така што вашиот остаток ќе биде како колец на врв од планина и како знаме на рид.“

Promessas consoladoras para Sião

Господ ќе се смилува

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

[18]И затоа Господ чека да ве помилува и желно гледа за да се смили над вас; зашто Господ е Бог на правдата – блажени се сите што се надеваат на Него!

[19] Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

[19]Народе што живееш во Сион, во Ерусалим; ти нема уште долго да плачеш; Бог ќе те помилува, по гласот на твојот плач, и штом ќе го чуе, ќе ти одговори.

[20] Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

[26] A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

O julgamento da Assíria

[20]И ќе ви даде Господ леб, кога сте во мака и вода по потреба; твојот Учител нема повеќе да се крие, очите твои ќе Го гледаат твојот Учител;

[21]ако свртите надесно, ако свртите налево, ушите ваши ќе го слушаат слово, кое говори зад вас – ете го патот, врвете по него!

[22]Тогаш ќе ги сметаш за одвратност излиените од твое сребро идоли и опковани од твое злато кипови; ти ќе ги фрлиш како нечистотија; ќе им речеш – иставете се оттука.

[23]И Тој ќе даде дожд врз твоето семе, со кое ќе ги засееш нивите, и лебот, што го раѓа земјата, ќе биде изобилен и вкусен; стадата твои во тој ден ќе пасат по широки пасишта.

[24]Воловите и магарињата, што ги обработуваат нивните, ќе јадат посолена крма, исчистена со лопата и веалка.

[25]По секоја висока гора и по секој издигнат рид ќе потечат бразди, потоци вода, во денот на големиот пораз, кога ќе паднат кулите.

[26]И светлината на месечината ќе биде како светлина на сонцето, а светлината на сонцето ќе биде седумпати посветла, колку светлина на седум дена, во тој ден, кога Господ ќе ја преврзе раната на Својот народ и ќе ги излекува неговите рани.

Асирија ќе биде казнета

[27] Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

[28] A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

[29] Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

[30] O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

[31] Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

Isaías 31

[27]Ете, името на Господ иде оддалеку; гневот Негов гори, пламенот Негов е силен; устата Негова е полна со негодување, а јазикот Негов е како оган, што голта;

[28]дишењето Негово е како надојдена река, која се крева дури до вратот, за да ги просее народите до истоштување; и во челустите на народите да им стави узда која ќе ги заведува.

[29]А кај вас ќе има песни, како во празнични ноќи, и веселба во срцето, како кај оној што оди со свирка на горача Господова, кон карпата Израелова.

[30]И ќе загрми Господ со Својот величествен глас и ќе им го покаже замавот на Својата рака со силен гнев и со пламен огнен, кој сè проголтува, во бура, во силен дожд и во град.

[31]Зашто од гласот на Господ ќе стрепне Ашур, удрен со палка.

[32]И секој со казнената палка со која Господ ќе го удри, ќе биде со тимпани и харфи, и Тој ќе оди во опустошувачка војна против него.

[33]Зашто Тофет веќе одамна е подготвен; тој е подготвен и за царот – длабок и широк; во кладата негова има многу оган и дрва; здивот на Господ, како поток од сулфур, ќе го запали.

Исаија 31

O Egito é homem e não deus

[1] Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

[2] Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

[3] Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

[5] Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos ampará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

[6] Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

Слаба помош од Египќаните. Божја помош во борбата против Асирците

[1]Тешко им на оние што одат во Египет за помош: кои се надеваат на коњи и се потпираат на бојни коли, зашто биле многу, и на коњаници, зашто биле многу силни, а на Светецот Израелов не погледнуваат и кон Господ не прибегнуваат!

[2]Но и Тој е мудар: ќе испрати неволја, и нема да ги порекне зборовите Свои; ќе се крене против домот на нечесните и против помошниците на оние што вршат беззаконие.

[3]Египќаните се луѓе, а не Бог; и коњите нивни им се тело, а не дух. Ќе ја протегне раката Своја Господ, и ќе се сопне заштитникот, ќе падне заштитуваниот и сите заедно ќе загинат.

[4]Зашто вака им рече Господ: „Како лав, како лавче, кое рика над пленот свој, макар и многу овчари да му викаат, од викањето нивно нема ни да трепне и пред нивното множество нема да отстапи, – така Господ Саваот ќе слезе да војува за горате Сион и за нејзиниот рид.

[5]Како птиците – пиленцата, така Господ Саваот ќе го покрие Ерусалим, ќе го заштити и ќе го избави, ќе го сожали и ќе го спаси.“

Вратете се кај Господ

[6]Обратете се кон Оној, од Кого толку сте отстапиле, синови Израелови!

[7] Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

[8] Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

[9] De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

[1] Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

[2] Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

[3] Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia

[7]Во тој ден секој човек ќе ги отфрли своите сребрени и златни идоли, што рацете ваши ги направија вам за грев.

[8]И Ашур ќе падне не од човечки меч, нема човечки меч да го премавне, тој ќе избега од мечот, но младината негова ќе плаќа данок.

[9]И од страв тој ќе избега од тврдината своја; кнезовите негови исплашени ќе го напуштат своето знаме, вели Господ, чиј оган е на Сион, а огништето – во Ерусалим.

Исаија 32

Правдата ќе царува

[1]Ете, царот ќе царува по правда, а кнезовите ќе управуваат по закон;

[2]секој од нив ќе биде како заштита од ветар и засолниште за лошо време, како водни извори во степи, како сенка од висока карпа во пустина.

[3]И очите на оние што гледаат нема да им бидат затворани; ушите на оние што слушаат, ќе внимаваат.

[4]И срцето на лесномислените ќе умее да расудува; оние што говорат на нос, ќе говорат јасно.

[5]Безумникот нема повеќе да го нарекуваат благороден, а за подмолниот нема да велат дека е честит.

[6]Зашто безумникот говори глупости и срцето негово мисли на беззаконие, за да дејствува лицемерно и да искажува хула против Господ, да ја лишува од

da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

7 Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

8 Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

9 Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

10 Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

11 Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

12 Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

13 Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.

14 O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;

леб душата на гладниот и да го одзема пиењето од жедниот.

7Кај подмолниот и средствата се погибелни: тој прави стапици, за да го погуби сиромавиот со лажливи зборови, макар што сиромавиот и да е прав.

8А чесниот мисли на чесното и цврсто стои во сè што е чесно.

Казна за ерусалимските жени

9Жени безгрижни, застанете, чујте го гласот Мој; ќерки немирни, приклонете го увото кон зборовите Мои.

10Уште една година и неколку дена, и ќе се ужаснете вие, безгрижни! Гроздобер нема да има и време за жетва нема да настане.

11Стреснете се вие, безгрижни! Ужаснете се вие, невнимателни! Соблечете се, оголете се и крстот препашете го со таговна облека.

12Тагувајте по прекрасните полиња, за родната лоза.

13Во земјата на народот Мој ќе растат трње и боцки; така ќе биде и во сите домови во градот што ликува;

14зашто дворците ќе запустат, шумниот град ќе биде напуштен; Офел и кулата ќе станат пештери – прибежиште на диви магариња и на стада што пасат.

Излевање на Божјиот Дух

[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;

[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,

[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.

[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.

[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.

[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.

[15]Додека не се излие врз нас Духот одозгора, и пустината не стане градина, и градината не почнат да ја сметаат за шума,

[16]тогаш ќе се воведе правда во таа пустина, и праведност ќе заживее во плодоносното поле.

[17]Дело на правдата ќе биде мирот, и плод на праведноста – трајно спокојство и сигурност.

[18]Тогаш народот Мој ќе живее во мирни живеалишта и во безопасни села и во пребивалишта на блажените.

[19]И град ќе паѓа врз горатa; градот ќе слезе во долината.

[20]Блажени сте вие: ќе сеете при сите води и ќе испраќате таму и вол и магаре.

Исаија 33

Безбедноста на Ерусалим

[1]Тешко тебе, пустошнику, кој не си бил опустошуван; грабачу, што не си ограбуван! Кога ќе го завршиш опустошувањето, ќе бидеш опустошен и ти; кога ќе прекратиш со грабежите, и тебе ќе те ограбат.

[2]Господи, помилуј нè, на Тебе се надеваме! Биди наша поткрепа од рани зори и наше спасение во неволја!

[3]Од страшниот глас Твој ќе избегаат народите; кога ќе се кренеш, ќе се распрснат племињата,

[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.

[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.

[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

[4]ќе го истребат пленот ваш, како што гасеница истребува; ќе се нафрлат врз неа, како што скакулци се нафрлуваат.

[5]Возвишен е Господ, Кој живее во височините; Тој ќе го исполни Сион со праведност и правда.

[6]Ќе настанат твоите безопасни времиња, изобилно спасение, мудрост и знаење; стравот од Господ ќе биде твоето богатство.

Господ во акција

[7]Ете, нивните јунаци викаат по улиците; пратениците за мир горко плачат.

[8]Патиштата запустеа; патници веќе нема; договорот е прекршен, заклетвата е погазена, обзир нема кон никого.

[9]Земјата тагува, се суши; Ливан е посрамен, овенат; Сарон заприлега на пустина, а Башан и Кармил се оголени од лисјата свои.

[10]Сега ќе станам, вели Господ, сега ќе се издигнам, сега ќе се возвисам.

[11]Сено сте зачнале, слама ќе родите; дишењето ви е оган, кој ќе ве голтне.

[12]И народите ќе бидат како вар што врие, како пресечени трња ќе бидат изгорени во оган.

[13]Слушајте, вие, далечни, што ќе направам; и вие, блиски, познајте ја Мојата моќ.

Казни и награди

[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas;

[14]Се уплашија грешниците на Сион; морници ги обзедоа нечесните: „Кој од нас може да живее при оган што голта? Кој од нас може да живее при вечен пламен?“

[15]Оној, што оди во правда и говори вистина; кој презира печалба преку угнетување, ги воздржува рацете свои од поткуп, ги затина ушите за да не слуша за крвопролевање, и ги затвора очите да не го гледа злото,

[16]тој ќе живее на висините: засолниште му се непристапните карпи; ќе му се даде леб; водата негова нема да пресуши.

Господ е нашиот Цар

[17]Очите твои ќе го видат Царот во Неговата убавина, ќе гледаат непрегледна земја;

[18]само срцето твое ќе си спомни за ужасите: „Каде е оној, што пребројуваше? Каде е оној, што го одмеруваше данокот? Каде е оној, што ги надгледуваше кулите?“

[19]Нема повеќе да видиш народ свиреп, народ со неразбирлив збор, со јазик туѓ, несфатлив.

[20]Погледни го Сион, градот на вашите празнични собранија; очите твои ќе го видат Ерусалим, мирно живеалиште и непоколеблива скинија; столбовите нејзини никогаш нема да се помрднат, и ниедно од јажињата нема да се скине.

[21]Таму кај нас Великиот Господ ќе биде место реки, место широки канали; таму

barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

нема да влезе ниедна лаѓа со весла, ниту ќе премине голем кораб.

Господ е наш Судија

[22]Зашто Господ е наш судија, Господ е наш законодавец, Господ е наш цар: Тој ќе нè спаси.

[23]Ослабнаа јажињата твои, не можат да ги додржат јарболите и да ги затегнат платната. Тогаш ќе има голем дележ на пленот, дури и сакатите ќе тргнат по грабеж.

[24]И ниеден од жителите нема да каже: „Болен сум“; а на народот што живее таму, ќе му бидат простени гревовите.

Исаија 34

Божји суд над народите

[1]Пристапете, народи; слушајте и внимавајте, племиња! Нека слуша земјата и сè што ја исполнува, вселената и сè што се раѓа во неа!

[2]Зашто гневот на Господ е врз сите народи, а јароста Негова врз целата нивна војска. Тој ќе ги уништи, ќе ги предаде на погибел.

[3]И нивните убиени ќе бидат расфрлани, и од труповите нивни ќе се крене смрдеа; по планините ќе потече нивна крв.

[4]И ќе излезе сета небесна војска, и небото ќе се свитка како книжен свиток; сета војска нивна ќе падне, како што паѓа лист од лоза, како свенат лист од смоква.

Казна за Едом

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[5]Зашто мечот Мој се опи на небото: ете, за суд слегува тој над Едом, за да биде казнет народот што го проколнав.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

[6]Мечот Господов ќе се насити со крв, ќе се намрси од маснотија, од јагнешка и козја крв, од маснотиите на овнешките бубрези: зашто Господ има жртва во Восор, и голем колеж во земјата едомска.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[7]И биволи ќе паднат со нив и телиња заедно со волови, земјата ќе се опие од крвта нивна, а правот нивни ќе се намрси од маснотија.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

[8]Зашто настапи денот за одмазда Господова, годината на отплата за Сион.

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

[9]И реките негови ќе се претворат во катран, а правот негов – во сулфур; и земјата негова ќе биде запален катран;

[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

[10]нема да гасне ни дење, ни ноќе; и димот нејзин вечно ќе излегува, од род во род ќе остане запустена; никогаш нема да мине никој по неа.

[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[11]И ќе ја завладеат пеликани и ежови, буфови и гаврани ќе се населат во неа; и ќе протегнат по неа јаже за разорување и мера за уништување.

Крајот на Едом

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[12]Никој нема да остане таму од нејзините старешини, за да прогласуваат цареви; сите кнезови нејзини ќе бидат уништени.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será

[13]Дворците нејзини ќе обраснат со трње, а тврдините нејзини – со коприва

uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.

[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

[3] Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

[4] Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A

и пиреј; таа ќе им биде живеалиште на чакалите, свртилиште на ноевите.

[14]Ѕверови пустински ќе се срекаваат со диви мачки, козли ќе се повикуваат еден со друг; таму Лилит ќе се одмара и ќе наоѓа спокојство.

[15]Таму ќе свие гнездо буфот, ќе несе јајца, ќе веде малечки и ќе ги собира под сенката своја; таму и јастреби ќе се собираат еден со друг.

[16]Барајте во книгата Господова и прочитајте; ниедно од тие нема да одмине, едно со друго нема да се замени. Зашто самата Негова уста заповеда, самиот дух Негов ќе ги собере.

[17]Зашто Тој Самиот им фрли ждрепка, Неговата рака ќе им ја раздели земјата со мерка; засекогаш тие ќе ја владеат, од род во род ќе живеат во неа.

Исаија 35

Ќе се види Божјата слава

[1]Ќе се развесели пустината и сувата земја, и ненаселената земја ќе се зарадува и ќе расцути како крин;

[2]прекрасно ќе цути и ќе се радува, ќе ликува и ќе се весели; славата на Ливан ќе му се даде, великолепието – на Кармил и Сарон; тие ќе ја видат славата на Господ, величината на нашиот Бог.

Бог ќе измени сè

[3]Закрепнете ослабени раце и зајакнете колена што треперите;

[4]кажете им на плашливите со дух: бидете цврсти, не плашете се: ете,

vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

5 Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

6 os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

7 A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

8 E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

9 Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

10 Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá

2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

1 No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

вашиот Бог иде со одмазда, со отплата Божја: Тој ќе дојде и ќе ве спаси.

5Тогаш ќе им се отворат очите на слепите, ушите на глувите ќе се одзатнат;

6тогаш куциот ќе скока како елен, и јазикот на немиот ќе пее; зашто води ќе бликнат во пустината, и потоци – во степите.

7И горливиот песок ќе се претвори во езеро, а жедната земја – во водни извори; живеалиштето на чакалите, каде што тие се одмараат – ќе стане место за трска и рогозина.

Божјиот Свет Пат

8И таму ќе има друм, и патот по него ќе се нарече Свет Пат; нечистиот нема да оди по него; тој ќе биде само за светите; оние што одат по тој пат, дури и неискусните – нема да се загубат.

9Лав нема да има таму, и лута зверка нема да се качува по него; тие нема да се најдат таму, само откупените ќе одат таму.

10Ќе се вратат избавените од Господ, ќе дојдат на Сион со радосни извици; и вечна радост ќе биде над нивната глава; тие ќе најдат радост и веселба, а жалоста и воздишката ќе си заминат.

Исаија 36

Асирците го опколуваат Ерусалим

(2 Цар 18,13-37)

1Во четиринаесеттата година на царот Езекија, асирскиот цар Сенахирим, стана против сите утврдени градови на Јудеја и ги презеде.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[2]Тогаш асирскиот цар го прати Рапсак со голема војска од Лакиш во Ерусалим кај царот Езекија; и тој се запре кај водоводот на горниот водостој по патот за нивата на валавичарот.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

[3]И излезе кај него Елијаким, Хелкиевиот син, началник на дворецот, и писарот Севна, и летописецот Јоах, Асафовиот син.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[4]И им рече Рапсак: „Кажете му на Езекија: вака вели големиот цар, царот асирски: каква е таа надеж, на која се надеваш?

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

[5]Јас мислам дека се тоа само празни зборови, а за војна се потребни совет и сила: и така, на кого се надеваш ти, па си се одметнал од мене?

[6] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[6]Ете, ти многу се потпираш на Египет, на таа скршена трска, која, ако некој се потпре на неа, ќе му влезе во раката и ќе ја прободе. Таков е фараонот, царот египетски, за сите, кои се надеваат на него.

[7] Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

[7]Ако ли ми кажеш: се надеваме на Господ, нашиот Бог, – тогаш на оној ли, Чии светилишта и жртвеници ги отстрани Езекија и му кажа на Јуда и на Ерусалим: ,само пред овој жртвеник поклонувајте се?‘

[8] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[8]И така, влези во сојуз со мојот господар, царот асирски; – ќе ти дадам две илјади коњи; можеш ли да испратиш јавачи за нив?

[9] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?
[10] Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.
[11] Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.
[12] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?
[13] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.
[14] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.
[15] Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.
[16] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria

[9]Па како мислиш да се одбраниш дури и од еден од најмладите слуги на мојот господар, надевајќи се на Египет, да ти даде бојни коли и коњи?
[10]Та зар јас без волјата на Господ тргнав против оваа земја, за да ја разорам? Господ ми рече: оди против таа земја и разори ја.“
[11]Тогаш Елијаким, Севна и Јоах му рекоа на Рапсак: „Говори им на слугите твои на арамејски, зашто ние разбираме, а не ни зборувај по јудејски, за да чуе народот, кој е на ѕидините.“
[12]И Рапсак рече: „Зар само кај твојот господар и кај тебе ме испрати господарот мој да ги кажам овие зборови? Зар не и кај луѓето, што седат по ѕидините, осудени да го јадат со вас изметот свој и да ја пијат мочта своја?“
[13]Тогаш стана Рапсак и извика со висок глас по јудејски и рече: „Чујте ги зборовите на големиот цар, асирскиот цар!
[14]Вака вели царот: нека не ве мами Езекија, зашто тој не може да ве спаси;
[15]И нека не ви дава надеж Езекија во Господ, велејќи: ‚Господ ќе нѐ спаси; овој град нема да биде предаден во рацете на царот асирски.‘
[16]Не го слушајте Езекија, зашто вака говори царот асирски: примирете се со мене и предајте ми се, и секој нека го јаде плодот од лозјето свое и од

figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

[17] até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

[18] Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías

2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

смоквата своја и секој нека пие вода од својот кладенец,

[17]додека не дојдам и ве одведам во исто таква земја, каква што е и вашата земја, во земја на леб и вино, во земја на плодови и лозја.

[18]И така, да не ве мами Езекија, велејќи: ‚Господ ќе нè спаси.‘ Боговите на другите народи ја спасија ли, секој својата земја од раката на асирскиот цар?

[19]Каде се боговите на Хамат и Арпад? Каде се боговите на Сефарваим? Ја спасија ли тие Самарија од мојата рака?

[20]Кој од сите богови на тие земји ја спаси земјата своја од мојата рака? Та зар Господ ќе го спаси Ерусалим од мојата рака?“

[21]Но тие молчеа и не му одговорија ни збор, зашто од царот беше дадена повелба: не одговарајте му.

[22]Тогаш отиде Елијаким, синот Хелкиев, началник на дворецот, и Севна писарот, и Јоах, син Асафов, летописец при Езекија, со раскината облека, и му ги соопштија зборовите на Рапсак.

Исаија 37

Езекија бара совет од Исаија

(2 Цар 19,1-13)

[1]Штом го чу тоа царот Езекија, ја раскина својата облека и се покри со врекиште, па отиде во домот Господов;

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

[2]ги повика началникот на дворецот Елијаким, и писарот Севна, и старешините на свештениците, покриени со врећишта кај пророкот Исаија, син Амоцов.

[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[3]И тие му рекоа: „Вака вели Езекија: овој ден е ден на жалост, казна и срам, зашто новороденчињата дојдоа до отворот на мајчината утроба, но сила нема за раѓање.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

[4]Можеби, Господ, твојот Бог, ќе ги чуе зборовите на Рапсак, кого асирскиот цар, негов господар, го прати да Го навредува живиот Бог и да се подбива со зборовите, кои ги чу Господ, твојот Бог; затоа принеси молитва за оние, што се уште живи.“

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

[5]И отидоа слугите на царот Езекија кај Исаија.

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

[6]И им рече Исаија: „Вака кажете му на вашиот господар: вака вели Господ: не плаши се од зборовите што ги чу, со кои Ме навредуваат слугите на асирскиот цар.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7]Ете, Јас ќе испратам во него дух, и тој ќе чуе вест и ќе се врати во земјата своја, и Јас ќе го погубам со меч во неговата земја.“

A carta do rei da Assíria
2 Reis 19.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8]Тогаш Рапсак се врати и најде дека асирскиот цар војува против Ливна; зашто беше чул дека господарот негов се повлекол од Лакиш.

[9] O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear

[9]И тој чу за Тирхака, царот етиопски; нему му беа рекле: ете, тој излезе да

contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

10 Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

11 Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

12 Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

13 Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

2 Reis 19.14-19

14 Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

15 e orou ao SENHOR, dizendo:

16 Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

17 Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

војува со тебе. Кога го чу тоа, тој испрати гласници кај Езекија, велејќи:

10„Вака кажете му на Езекија, царот јудејски: нека не те мами твојот Бог, на Кого се надеваш, велејќи: Ерусалим нема да биде предаден во рацете на царот асирски.

11Ете, ти си чул што направија асирските цареви со сите земји, ставајќи врз нив клетва; та ти ли ќе се избавиш?

12Боговите на народите, кои татковците мои ги разорија, ги спасија ли, го спасија ли Гозан и Харан, Рецеф и синовите на Еден, што се во Таласар?

13Каде е царот хаматски, и царот арпадски, и царот на Лаир, Сефарваим, Хена и Ива?“

Молитвата на Езекија

(2 Цар 19,14-19)

14И го зеде Езекија писмото од рацете на пратениците и го прочита, па отиде Езекија во домот Господов и го отвори пред лицето Господово;

15потоа се помоли Езекија пред лицето на Господ и рече:

16„Господи Саваоте, Боже Израелов, Кој седиш на херувими! Ти единствен си Бог на сите земни царства: Ти си ги создал небото и земјата.

17Приклони го, Господи, увото Свое и чуј; отвори ги, Господи, очите Свои и погледај, чуј ги зборовите на Сенахирим, кој испрати да хулат на Тебе, живиот Бог.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias
2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

[18]Навистина, Господи, асирските цареви ги опустошија сите краишта и земјите нивни.

[19]Тие ги изнафрлаа во оган боговите нивни; но тоа не беа богови, туку изработки од човечки раце, дрво и камен, затоа и ги уништија.

[20]И сега, Господи, Боже наш, спаси нè од раката негова: тогаш ќе дознаат сите земни царства дека Ти, Господи, си единствен Бог.“

Божјиот одговор за Езекија
(2 Цар 19,20-34)

[21]И испрати Исаија, синот на Амоц, до Езекија да кажат: вака вели Господ, Бог Израелов: „За она што ти Ми се молеше против Сенахирим, царот асирски, рацете

[22]еве го словото што Господ го изрече за него: ќе те презре, ќе ти се потсмее девицата, ќерката Сионова, ќе ја заниша главата по тебе ќерката ерусалимска.

[23]Кого ти прекоруваше и навредуваше? Против кого го подигна гласот и ги крена толку високо очите свои? Против Светецот Израелов.

[24]Преку слугите свои ти Го прекоруваше Господа, велејќи: ‚Со множеството мои коли се искачив на врвот од планините, врз ребрата на Ливан, ги исеков високите негови кедри, убавите негови кипариси, и стигнав до самиот врв негов, и до горичката негова;

[25] Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[26] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[27] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[28] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[29] Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[30] Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

[31] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[25]и ископав и пиев вода; и со стапките на нозете свои ги исушив сите реки египетски.‘

[26]Зар не си чул дека Јас одамна го направив тоа, во стари дни го преднацртав, а сега го исполнив со тоа, што ти ги опустошуваш силните градови, претворајќи ги во купишта урнатини?

[27]Жителите нивни изнемоштеа; треперат и остануваат во срам; станале како трева по полето и нежно тревно растение, како тревки по покривите, свенати уште пред да пораснат.

[28]Ќе седнеш ли, ќе излезеш ли, или ќе влезеш – Јас знам сè, ја знам и дрскоста твоја против Мене.

[29]За твојата дрскост против Мене и за тоа дека твојата надуеност дојде до ушите Мои, ќе ја ставам алката Своја во ноздрите твои и уздата Своја – во устата твоја; ќе те вратам назад по истиот пат, по кој си дошол.

[30]И еве ти знак, Езекија: јадете го оваа година израснатото од паднатото зрно, а во другата година – самоизраснатото; на третата, пак, година, сејте и жнејте, садете лозја и јадете ги плодовите нивни.

[31]Зашто преживеаните во домот Јудин, тие што ќе останат, пак ќе пуштат корен долу и ќе дадат плод горе,

[32] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[33] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o

[32]зашто од Ерусалим ќе произлезе остатокот, и од градот Сион – спасението. Тоа ќе го изврши ревноста на Господ Саваот.“

[33]Поради тоа, вака вели Господ за асирскиот цар: „Нема да влезе тој во овој град, ниту ќе фрли таму стрела, и нема да се доближи до него со штит, ниту ќе ископа опкоп околу него;

[34]по кој пат дошол, по истиот и ќе се врати, но во тој град нема да влезе, вели Господ.

[35]Јас ќе го бранам овој град, за да го спасам поради Себе и поради Мојот слуга Давид.“

Смртта на царот Сенахирим

(2 Цар 19,35-37)

[36]Тогаш излезе ангел Господов и погуби во асирскиот логор сто осумдесет и пет илјади души. Утредента станаа, и, ете, насекаде имаше само мртви тела.

[37]И отстапи Сенахирим, царот асирски, та си отиде, се врати и живееше во Ниневија.

[38]И кога се поклонуваше во домот на својот бог Нисрох, синовите негови Адрамелех и Шарецер го убија со меч, а самите избегаа во Араратската земја. И место него стана цар синот негов Асар-Хадон.

Исаија 38

Болеста и оздравувањето на царот Езекија

(2 Цар 20,1-11; 2 Лет 32,24-26)

[1]Во тие денови Езекија се разболе смртно. И дојде кај него пророкот

profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

Исаија, синот Амоцов, и му рече: „Вака вели Господ: направи тестамент за домот свој, зашто ќе умреш, нема да оздравиш.“

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

[2]Тогаш Езекија се сврте со лицето кон ѕидот и се помоли на Господ велејќи:

[3] E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[3]„О, Господи! Сети се дека јас одев пред Твоето лице верно и со предано срце кон Тебе и вршев она што беше угодно пред Твоите очи.“ И силно заплака Езекија.

[4] Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

[4]И дојде словото Господово кон Исаија и му беше речено:

[5] Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

[5]„Оди, кажи му на Езекија: вака вели Господ, Бог на твојот предок Давид: ја чув твојата молитва, ги видов твоите солзи, и ете, додавам кон твоите дни уште петнаесет години,

[6] Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

[6]ќе те спасам тебе и овој град од раката на царот асирски. Да, ќе го зачувам тој град.

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

[7]И еве ти знак од Господ дека Господ ќе го исполни словото што го изрече.

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

[8]Еве, ќе ја вратам десет стапки назад сончевата сенка, која мина по стапките Ахазови.“ И се врати сонцето десет стапки по стапките, по кои тоа слегуваше.

Cântico de Ezequias

Благодарноста на Езекија

[9] Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

[9]Молитвата на јудејскиот цар Езекија, кога беше болен и оздраве од болеста:

[10] Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

[10]„Си реков во себеси: кога ги преполовив дните свои, треба да влезам во портите на Подземјето; јас

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

[16] SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

сум лишен од остатокот на годините свои.

[11]Јас реков: нема да Го видам Господ Бог во земјата на живите; нема да видам повеќе човек меѓу оние што живеат во светот;

[12]моето живеалиште се симна од местото и се оддалечи од мене како овчарски шатор; како ткаач треба да го пресечам животот свој; Тој ме отсече од основа; дење и ноќе чекав дека Ти ќе пратиш смрт.

[13]Чекав до утрото; како лав Тој ги кршеше сите мои коски; ден и ноќ чекав дека ќе ми испрати смрт.

[14]Како жерав, како ластовичка цивкав, како гулаб тагував; очите мои гледаа кон небото: Господи, притеснет сум, спаси ме.

[15]Што да кажам? Тој ми рече, и Тој направи. Мирно ќе ги поминам сите години на животот свој, помнејќи ја тагата на душата своја.

[16]Господи, така живеат луѓето, и во сето тоа за Тебе ќе живее мојот дух; Ти ќе ме излекуваш, ќе ми даруваш живот.

[17]Ете, за добро ми беше силната тага, Ти ја спаси душата моја од погибелниот ров, ги фрли зад грбот Свој сите мои гревови.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

[18]Зошто Подземјето Тебе не Те слави, смртта Тебе не те восфалува, слезените во гроб не се надеваат на Твојата вистина.

[19]Живите, само живите ќе Те прослават, како јас сега; таткото ќе им ја соопшти на децата Твојата верност.

[20]Господ ќе ме спаси; и ние во сите дни на нашиот живот со звуците на моите жици ќе пееме песни во домот Господов.“

[21]Тогаш рече Исаија: „Нека донесат суви смокви, нека ги изгмечат и нека ги стават врз чирот; и царот ќе оздрави.“

[22]А Езекија рече: „Кој е знакот дека ќе отидам во домот Господов?“

Isaías 39

A embaixada da Babilônia

2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles

Исаија 39

Казната на Езекија

(2 Цар 20,12-19)

[1]Во тоа време вавилонскиот цар Меродах-Баладан, син Баладанов, испрати до Езекија писмо и дарови, зашто беше чул дека тој бил болен и оздравел.

[2]Им се зарадува Езекија на гласниците и им ја покажа својата ризница, среброто и златото, пријатните мириси и скапоцените масла, целата своја оружница и сè што се наоѓаше во неговата ризница, – не остана ништо, што не им го покажа Езекија во домот свој и по целото свое царство.

[3]Тогаш дојде пророкот Исаија кај царот Езекија и му рече: „Што рекоа овие

homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

луѓе? Од каде дојдоа при тебе?“ Езекија одговори: „Од далечна земја дојдоа тие кај мене, од Вавилон.“

4 Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

4И праша Исаија: „Што видоа тие во твојот дом?“ Езекија одговори: „Видоа сè што има во мојот дом; ништо не остана во мојата ризница, што не им покажав.“

5 Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

6 Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

5И му рече Исаија на Езекија: „Ислушај го словото на Господ Саваот:

6ете, ќе дојдат дни, и сè што има во домот твој и што собрале татковците твои до денес, сè ќе биде однесено во Вавилон; ништо нема да остане, вели Господ.

7 Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

7Ќе земат и од твоите синови, што ќе произлезат од тебе, што ќе ги родиш, и тие ќе бидат евнуси во дворецот на вавилонскиот цар.“

8 Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

8А Езекија му рече на Исаија: „Добро е словото Господово, што ти го изрече; а во себе помисли: барем ќе има мир и сигурност во текот на моите дни.“

Isaías 40

O Senhor vem

1 Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

2 Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

3 Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

Исаија 40

Охрабрување за народот

1Утешувајте го, утешувајте го Мојот народ, вели вашиот Бог;

2говорете му нежно на Ерусалим, и известете го дека времето на неговата казна се исполни дека за неправдата му е платено зашто од раката Господова доби двојно за сите свои гревови.

3Гласот на оној што вика во пустината говори: „Пригответе Му пат на Господ,

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

A majestade do Senhor

исправете ги во пустината патеките за нашиот Бог;

[4]секој дол да се исполни, секоја планина и рид да се снизат; кривините да се исправат, и нерамните патишта да бидат израмнети;

[5]и ќе се јави славата Господова, и сите луѓе ќе го видат спасението од Бога; зашто устата Господова го изрече тоа.“

[6]Гласот говореше: „Разгласувај!“ и прашав: „Што да разгласувам?“ – „Секој човек е трева, сета убавина негова е како полско цвеќе.

[7]Тревата се исушува, цвеќето овенува, штом ќе дувне врз него здивот на Господ: така е и народот како трева.

[8]Тревата се суши, цвеќето свенува, а словото на нашиот Бог останува вечно.“

Бог е овде

[9]Искачи се на високата гора Сион, ти кој јавуваш добри вести за Сион, извиши го силно гласот свој, благоизвестителе Ерусалиме, подигни го, не плаши се. Кажи им на градовите Јудини: еве Го вашиот Бог!

[10]Ете, Господ Бог иде со сила и раката Негова е со власт. Ете, наградата Му е со Него, а отплатата Му е пред лицето Негово.

[11]Како пастир ќе го пасе Тој стадото Свое: јагнињата ќе ги земе Тој во рацете и ќе ги носи на градите Свои, и грижливо ќе ги води доилките.

Кој е како Бог?

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?

[12]Кој ги измерил водите со раката своја и со педа го измерил небото, и со мерка го измерил правот земен, кој ги измерил на терезија планините и ридовите?

[13]Кој го упатил Духот на Господ, и Му бил Нему советник и Го учел?

[14]Со кого се советувал Тој, и кој Го вразумувал и Го поучувал во патот на правдата, и Го учел на знаење и Му го покажувал патот на мудроста?

[15]Ете, народите се како капка од ведро, и претставуваат прашинка на терезија. Ете, островите Тој ги подига како прашинки.

[16]Ни Ливан не стигнува за жртвен оган, ни животните по него – за сепаленица.

[17]Сите народи пред Него се како ништо, – за Него се помалку од ништо, и помалку се од суетата.

[18]И така, со кого ќе Го споредите Бога, и каква подобност ќе Му најдете?

[19]Уметникот го излева идолот, а златарот го покрива со злато и му додава сребрени веришки.

[20]А кој е сиромав и нема што да му принесе, тој избира дрво, кое не гние, па бара искусен уметник за да направи идол, што ќе стои неподвижен.

Господ владее

[21]Зар не знаете? Зар не сте слушале? Зар не ви е зборувано во почетокот? Зар не сте го разбрале тоа од основањето на земјата?

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;

[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas

[22]Тој е Оној, Кој седи над кругот на земјата, а оние, што живеат на неа, се како скакулци пред Него; Тој ги распослал небесата како тенко платно и ги распнал како шатор за живеење.

[23]Тој ги претвора кнезовите во ништо, судиите земни ги прави да бидат ништожни.

[24]Одвај посадени, одвај посеани, одвај се закоренил во земјата стракот нивни, штом Тој ќе дувне врз нив, тие се исушуваат; виорот ги однесува како плева.

[25]„Со кого ќе Ме изедначите и со кого ќе Ме споредите?“ – вели Светецот.

[26]Кренете ги очите свои кон висините небесни и погледнете, кој ги создал? Кој го пресметал бројот на војската нивна? Тој сите нив ги нарекува по име: поради големата моќ и големата сила во Него ништо не недостига.

Господ дава сила

[27]А како говориш ти, Јакове, и велиш, Израеле: „Патот ми е сокриен од Господ, делото мое е заборавено пред мојот Бог?“

[28]Зар не знаеш? Зар не си слушал дека вечниот Бог, Кој ги создал краиштата на земјата, не се изморува и не изнемоштува; Неговиот разум е неиспитлив.

[29]Тој му дава сила на умрениот и му дарува јачина на изнемоштениот.

[30]Се уморуваат и момчињата и ослабуваат, и млади луѓе паѓаат,

[31]а оние кои се надеваат на Господ, ќе ја обноват силата своја: ќе кренат

como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

крилја како орли, ќе трчаат и нема да им биде тешко, ќе одат и нема да се уморат.

Исаија 41

Господ владее со историјата

[1]Молкнете пред Мене, острови, и народите нека ги обноват силите свои; нека се приближат и нека речат: да излеземе заедно на суд.

[2]Кој Го издига од исток Праведникот, кој Го повикува да оди пред Него? Кој Му ги предаде народите и Му ги покори царевите? Тој ги претвори во прав со Неговиот меч, со Неговиот лак – во плева, развеана од ветар.

[3]Тој ги гонеше, Тој газеше сигурно по патот, одвај допирајќи го со нозете Свои.

[4]Кој го направи и изврши тоа? Оној, Кој во почетокот ги повика родовите; Јас, Господ, Јас сум првиот, и со последните – Јас сум истиот.

[5]Островите видоа и се ужасија, краиштата земни затреперија. Тие се зближија и се собраа;

[6]секој му помага на другарот свој и му вели на братот свој: „Држи се!“

Беспомошни идоли

[7]Леарот го бодри златарот, тој што сплескува со чекан го храбри оној што кове со ковална, велејќи за спојката: „Добра е“; и ја зацврстува со клинци, за да биде цврста.

Божјиот избран слуга

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

[8]„А ти, ти Израеле, слуго Мој, Јакове, кого Јас те избрав, семе на Мојот пријател Авраам,

[9]ти, кого го зедов од краиштата на земјата и го повикав од краиштата нејзини, и ти реков: Ти си Мој слуга, Јас те избрав и нема да те отфрлам.

[10]Не плаши се, зашто Јас сум со тебе; не вознемирувај се, зашто Јас сум Бог твој; Јас ќе те закрепам и ќе ти помогнам, ќе те поддржам со Мојата победоносна десница.“

[11]Ете, посрамени и понижени ќе останат сите, што се наежени против тебе, – ќе бидат како ништо и ќе загинат оние што се препираат со тебе.

[12]Ќе ги бараш – и нема да ги најдеш, нив, кои непријателствуваат против тебе; оние кои се борат против тебе ќе бидат како ништо, наполно ништо;

[13]зашто Јас сум Господ, Бог твој; те држам за твојата десна рака, ти велам: „Не плаши се, Јас ти помагам.“

[14]„Не плаши се, црву Јакове, малуброен Израеле, – Јас ти помагам, вели Господ, Јас твојот Искупител, Светецот Израелов.“

[15]Ете, Јас ќе те направам остар дикел, нов, назабен; ти ќе ги кршиш и ќе ги ситниш планините, и ридовите ќе ги направиш како прав.

[16]Ти ќе ги вееш, ветрот ќе ги разнесе, и виорот ќе ги развее; а ти ќе се зарадуваш во Господ, ќе се фалиш со Светецот Израелов.

Помошник на сиромасите

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

[17]Сиромаси и неимотни бараат вода, и нема, јазикот им се исушува од жед: Јас, Господ ќе ги чујам, Јас, Бог Израелов, нема да ги оставам.

[18]Ќе отворам реки на врвот од горите и извори среде долини; пустината ќе ја направам езеро и сувата земја – водни извори;

[19]ќе насадам во пустина кедар, ситим, мирта и маслинки, ќе насадам во степите кипарис, јавор и бука заедно,

[20]сите да видат и познаат, и да разгледаат и разберат дека раката Господова го направи тоа, дека Светецот Израелов го создаде тоа.

Идолите се бескорисни

[21]Претставете го спорот свој, вели Господ; дајте ги доказите свои, вели Царот Јаковов.

[22]Нека дојдат и нека ни кажат што ќе биде; нека објават нешто, пред да стане, и ние ќе проникнеме со умот свој и ќе дознаеме, што ќе биде потоа, или нека ни претскажат за иднината.

[23]Кажете што ќе биде во иднина, и ние ќе познаеме дека сте богови, или направете нешто добро или лошо, за да се зачудиме и стаписаме.

[24]Но вие сте ништо, и делото ваше е ништожно; одвратен е оној што ќе ве избере.

[25]Јас го подигнав од север, и тој ќе дојде; од изгрев сонце ќе го повикува името Мое и ќе ги гази кнезовите како кал, и ќе ги гази, како грнчар глината.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

[27] Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

[28] Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

[29] Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

[26]Кој објави за тоа од почетокот, за да знаеме, и многу порано, за да можеме да кажеме: „Вистина ли е!?“ Но никој не кажал, никој не објавил, никој не ги чул вашите зборови.

[27]Јас прв реков на Сион: „Ете го, и му дадов на Ерусалим благовесник.“

[28]И така, Јас гледав, и немаше никого, меѓу нив не се најде советник, за да можам да ги прашам, и тие да одговорат.

[29]Ете, сите тие се ништо, ништожни се и делата нивни: ветар и ништожност се нивните идоли.

Isaías 42

O Servo do Senhor

[1] Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

Исаија 42

Слугата Божји во Својата благост е светлина за идолопоклониците и водач на заслепениот народ

[1]Еве го Мојот Слуга, Кого Го поддржувам, Мојот Избраник, љубимецот на душата Моја. Ќе Го положам Духот Свој врз Него, и Тој ќе им донесе правда на народите;

[2]нема да викне, ниту да го подигне гласот Свој, нема да дозволи да го чујат на улиците;

[3]скршената трска нема да ја здроби, и чадливата ламба нема да ја угасне; ќе суди според вистината;

[4]нема да ослабне, ниту ќе изнемошти, додека на земјата не воспостави правда, народите ќе се надеваат на Неговиот закон.

[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

[12] dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

[5]Така вели Господ Бог, Кој ги создал небесата и нивното пространство, Кој ја раширил земјата со нејзините производи, Кој му дава здив на народот што е на неа, и дух на оние што одат по неа.

[6]Јас, Господ, Те повикав во правда, цврсто ќе Те држам за рака и ќе Те пазам, ќе те поставам за завет на народот, светлина за незнабошците,

[7]за да им ги отвориш очите на слепите, да ги изведеш врзаните од затвор и оние што седат во темнина – од темнината.

[8]Јас сум Јахве, тоа е Моето име, и нема да ја дадам славата Своја на друг, ниту честа Своја на идоли.

[9]Ете, претскажаното порано се збидна, и ново ќе ви објавам; пред да стане тоа, Јас ќе ви го објавам.

Славете Го Господа

[10]Пејте Му на Господ нова песна, пофала за Него од земните краишта, вие што пловите по море, и сè што го полни, островите и оние што живеат на нив.

[11]Нека издигне глас пустината и нејзините градови, населбите, каде што живеат Кедарци; нека ликуваат оние што живеат во Сала, нека воскликнуваат од врвовите планински.

[12]Нека Му оддадат слава на Господ, пофалата Негова нека ја разгласат по островите.

[13] O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

[15] Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

[16] Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

[17] Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

[18] Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[13]Господ ќе излезе како јунак, ревноста ќе ја побуди како војник; ќе извика и ќе подигне војнички вик; ќе се покаже силен против непријателите Свои.

Господ ќе му помогне на Својот народ

[14]Долго молчев Јас, трпев и се воздржував; сега ќе викам како родилка, ќе се забревтам и ќе голтам сè.

[15]Ќе опустошувам планини и ридови, и сета нивна трева ќе ја исушам; реките ќе ги направам острови, езерата ќе ги исушам.

[16]Ќе ги поведам слепите по пат, што тие не го знаат, ќе ги водам по нејзини патеки, темнината ќе ја претворам во светлина пред нив, а кривите патеки – прави: ете, што ќе направам Јас за нив, и нема да ги оставам.

[17]Тогаш ќе отстапам и со голем срам ќе се покријат оние, што се надеваат на идоли, кои им велат на идолите: вие сте наши богови.

Непослушен народ

[18]Слушајте, глуви, и гледајте, слепи, за да видите.

[19]Кој е толку слеп како што е Мојот слуга, и глув, како што е Мојот пратеник? Кој е толку слеп како што е возљубениот, кој е така глув, како што е слугата Господов?

[20]Ти си видел многу, но не си забележувал; ушите ти биле отворени, но не си слушал.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.
[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.
[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?
[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?
[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.
[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[21]На Господ Му било угодно заради правдата Своја да го возвеличи и прослави законот Свој.
[22]Но тоа е народ поробен и разграбен; сите тие се врзани во подземја и скриени во темници; станале плен, и нема спасител, ограбени се, и никој не вели: врати го!
[23]Кој од вас пројавил слух за тоа, кој внимава и слуша за иднината?
[24]Кој го предаде Јаков на разурнување и Израел – на грабачи? Не е ли тоа Господ, против Кого згрешивме, по Чии патишта не сакавме да одиме и Чиј закон не го слушавме?
[25]А Тој ја излеа врз нив јароста на Својот гнев и стравотиите на војната: Ти ги опкружи со пламен од сите страни, но тие не забележуваа; ги изгоре, но тие ни тоа не го сфатија сериозно.

Исаија 43

Бог го избавува Својот народ

[1]А сега вака вели Господ, Кој те создаде, Јакове, и Кој те образувал, Израеле: не плаши се, зашто Јас те откупив, по име те повикав; ти си Мој.
[2]Преку води ли ќе минуваш – Јас сум со тебе; преку реки ли – тие нема да те потопат; ако тргнеш преку оган, нема да се изгориш, и пламенот нема да те обгори.
[3]Зашто Јас сум Господ, Бог твој, Светецот Израелов, твојот Спасител; откуп за тебе го дадов Египет; Етиопија и Сева ги дадов за тебе.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[4]Бидејќи си скап во очите Мои, многу си ценет; Јас те возљубив, затоа ќе дадам други луѓе за тебе, и народи за твојата душа.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[5]Не плаши се, зашто Јас сум со тебе; од исток ќе го доведам твоето племе и од запад ќе го соберам.

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[6]На север ќе му кажам: дај; и на југ: не задржувај; доведи ги синовите Мои оддалеку и ќерките Мои – од краиштата земни,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[7]секого, кој се нарекува со Моето име, кого сум го создал за Мое прославување, што сум ги создал и направил.

Само Господ е Бог

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[8]Изведи го слепиот народ, иако има очи, и глувиот, иако има уши.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[9]Нека се соберат сите народи заедно, нека се соединат племињата. Кој од нив го претскажал тоа? Нека соопштат што било во почетокот; нека доведат сведоци за да се оправдаат, за да може да се чуе и да се каже: „Вистина е!“

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[10]А Мои сведоци, вели Господ, сте вие и Мојот слуга, што го избрав, за да знаете и да Ми верувате, да разберете дека сум тоа Јас: пред Мене немаше Бог, и по Мене нема да има.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[11]Јас, Јас сум Господ, и нема Спасител освен Мене.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[12]Јас предреков и спасив, однапред претскажав кога туѓ бог немаше меѓу вас, вие сте Мои сведоци дека Јас сум Бог – вели Господ;

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

[15] Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

[16] Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

[17] o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

[18] Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

[19] Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[13]од почетокот на дните Јас сум ист, никој не избавува од раката Моја; Јас ќе направам, и кој ќе го измени тоа?

Господ го подготвува патот

[14]Така вели Господ, вашиот Искупител, Светецот Израелов; заради вас испратив во Вавилон и ги исфрлив сите резиња на затворите и Халдејците, кои се гордееја со кораби.

[15]Јас сум Господ, вашиот Светец, Создателот на Израел, вашиот Цар.

[16]Така вели Господ, кој отвори во морето пат, по разбранувани води – патека.

[17]Кој изведе бојни коли и коњи, војска и сила; сите паднаа заедно за да не станат; угаснаа, како фитил согореа.

Заборавете го минатото

[18]Но вие не се сеќавате за поранешното и за некогашното не помислувате.

[19]Ете, Јас правам нешто ново; еве сега ќе се јави; зар и тоа не сакате да го знаете? Ќе направам пат низ степи, реки – преку пустина.

[20]Полските ѕверови ќе Ме прослават, чакали и ноеви, зашто ќе им дадам вода во пустината, реки – во суви степи, за да го појам Мојот избран народ.

[21]Народ што го создадов за Себе, за да ја разгласува славата Моја.

[22]А ти, Јакове, не Ме повикуваше: ти, Израеле, не се трудеше за Мене.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.

[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.

[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

[23]Не си Ми ги принесувал своите јагниња за сепаленица, ниту си Ме почитувал со жртвите свои. Не сум те принудувал да Ми служиш со приноси и не сум ти дотежнувал, барајќи од тебе да Ми кадиш.

[24]Не си Ми купувал со сребро кадило, ниту си Мераситувал со мрсно месо од жртвите свои; но со твоите гревови си Ме оптоварувал; со твоите беззаконија си Ми дотежнувал.

[25]А Јас, Јас Сам ги бришам твоите престапи заради Самиот Себе и гревовите твои нема да ги спомнам.

[26]Потсети Ме, заедно ќе се судиме; говори, за да се оправдаш.

[27]Твојот прататко згреши, а твоите застапници отстапија од Мене.

[28]Затоа настојниците на светилиштето ги лишив од свештенство, Јаков го предадов на проклетство и Израел на подбив.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.

[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.

[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;

Исаија 44

Милоста на Господ и спасението на Израел

[1]А сега слушај, Јакове, слуго Мој, и ти, Израеле, кого Јас го избрав.

[2]Вака вели Господ, Кој те создаде и те обликува, Кој ти помага од мајчината утроба: не плаши се, слуго Мој Јакове, и љубимецу Мој, кого Јас го избрав;

[3]зашто ќе излеам вода врз жедната земја, и потоци врз исушеното; ќе го излеам духот Свој врз твоето поколение и благословот Свој – врз твоите потомци.

[4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.
[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.
[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.

[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!

[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.
[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?
[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-

[4]Ќе растат како трева крај извори, како врби крај водни потоци.
[5]Еден ќе рече: „Јас сум Господов“, друг ќе се нарече со името на Јаков; а трет ќе напише на раката своја: „Јас сум Господов“, ќе се нарече со името Израелово.
[6]Вака вели Господ, Царот на Израел и неговиот Избавител, Господ Саваот: Јас сум првиот, Јас сум и последниот; освен Мене нема Бог;
[7]зашто кој е како Мене? Нека раскаже тој, да разгласи и по ред да Ми претстави сè од она време, кога го ус- троив древниот народ, нека го разгласат она што настапува и она што ќе биде.

[8]Не бојте се и не плашете се: нели одамна ти соопштив и претскажав? И вие сте Мои сведоци. Има ли Бог освен Мене? Не, друга Карпа нема, Јас те познавам.

Немоќни идоли

[9]Оние, што прават идоли, сите се ништожни, нивните скапоцености не донесуваат никаква корист; тие сами се сведоци за тоа. Тие не гледаат, ниту разбираат, и затоа ќе им бидат за срам.

[10]Кој прави бог и излева идол, што не донесува никаква корист?

[11]Сите учесници во тоа ќе бидат по- срамени, зашто и самите мајстори сепак се луѓе; сите тие нека се соберат

se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

[15] Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

[16] Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

[17] Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

[18] Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

и нека застанат; тие ќе се уплашат и сите ќе бидат посрамени.

[12]Ковачот го прави од железо, со чекан го мазни и се труди над него со силната рака своја до толку, што прегладнува и премалува, не пие вода и изнемоштува.

[13]Дрводелецот, откако ќе одбере дрво, влече по него линија, со остар алат го оцртува, потоа изработува лик на убав човек, за да го постави дома.

[14]Сече кедри, зема бор и даб, кои ги одбира меѓу шумските дрвја, сади јасен, кој дождот го прави да расте.

[15]И тоа му служи на човекот за оган, а дел од него употребува да се топли, да запали оган и да пече леб. А од него прави и бог и му се поклонува, прави идол и паѓа ничкум пред него.

[16]Дел од дрвото изгорува во оган, со друг дел вари месо за јадење, си пече печено и јаде до наситување, а исто така се грее и вели: „Добро е, се згреав; почувствував топлина.“

[17]А од остатоците прави бог, свој идол, му се поклонува, паѓа ничкум пред него и му се моли и вели: „Спаси ме, зашто ти си мој бог.“

[18]Не знаат, ниту разбираат: заслепени им се очите, за да не гледаат, и срцата нивни – за да не разбираат.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

A promessa de livramento

[21] Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

[22] Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

[23] Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

[24] Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

[25] que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos;

[19]И не го зема тоа при срце, ниту има до толку знаење и разум да каже: „Половината негова ја изгорев на оган и на јагленот негов испеков леб, сварив месо и јадев; а од остатокот зар ќе направам одвратност, зар ќе се поклонувам на парче дрво?“

[20]Тој те храни со пепел; измаменото срце го довело во заблуда, и не може да ја ослободи душата своја и да рече: „Нели е измама тоа што е во десната рака моја?“

Господ не те заборава

[21]Помни го тоа, Јакове и Израеле, зашто ти си Мој слуга; Јас те создадов; Мој слуга си ти, Израеле, нема да те заборавам!

[22]Ќе ги растерам како магла твоите беззаконија, и твоите гревови – како облак; сврти се кон Мене, зашто Јас те откупив.

[23]Веселете се, небеса, зашто Господ го направи тоа. Ликувајте, длабочини земни; шумете од радост, гори и шуми и сите дрвја во нив; зашто Господ го откупи Јакова и ќе се прослави во Израел.

Господ е Створителот

[24]Вака вели Господ, твојот Откупител, Кој те обликува во мајчината утроба: „Јас сум Господ, Кој сè создадов, Сам ги спрострев небесата и Сам ја послав земјата.

[25]Јас ги правам ништожни доказите на лажните пророци и на видело го изнесувам безумието на маѓесниците;

que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

[26] que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

[27] que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

[28] que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

пред Мене отстапуваат мудреците, знаењето нивно го обрнувам во лудост.

[26]Го потврдувам зборот на Својот слуга и го извршувам изреченото од Моите пратеници, му велам на Ерусалим: ‚Ти ќе бидеш населен‘ и на градовите Јудини: ‚Вие ќе бидете изградени.‘ Урнатините негови Јас ќе ги возобновам.“

[27]Јас ѝ велам на бездната: „Исуши се!“ И реките твои Јас ќе ги исушам.

[28]Кој вели за Кир: „Тој е Мој пастир, и тој ќе ја исполни секоја волја Моја“, и ќе му рече на Ерусалим: „Ти ќе бидеш одново изграден!“ и на храмот: „Ти ќе бидеш обновен!“

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

[1] Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

[2] Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

Исаија 45

Кир е орудие на Сесилниот за спасение на Израел

[1]Вака му вели Господ на Својот помазаник Кир: „Те држам за десната рака, за да ти покорам народи, и ќе ги симнам појасите од бедрата на царевите, за да ти се отворат вратите, и портите да не бидат затворени.

[2]Пред тебе ќе одам, планини ќе рамнам, бакарни врати ќе разбивам и железни резиња ќе кршам;

[3]тебе ќе ти ги предадам чуваните во темно богатства и сокриените добра, за да познаеш дека Јас сум Господ, Кој тебе те нарекува по име, Бог Израелов.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

[5] Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

[6] Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

[7] Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

[8] Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

[9] Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

[10] Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

[11] Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

[12] Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a

[4]Заради Јаков, Мојот слуга и Израел, Мојот избраник, Јас те нареков по име, те именував, иако ти не Ме познаваше.

[5]Јас сум Господ и нема друг; нема Бог освен Мене; Јас те наоружив, иако не Ме познаваше,

[6]за да дознаат од исток до запад дека нема друг освен Мене: Јас сум Господ, и нема друг.

[7]Јас ја создавам светлината и ја правам темнината, создавам среќа и доведувам несреќа. Јас, Господ го вршам сето тоа.

[8]Росете, небеса, одозгора, и облаците нека изливаат правда; нека се распука земјата и нека никне спасение, заедно да изникне и правдата. Јас, Господ, го правам тоа.

Божјата моќ е сила

[9]Тешко му на оној, кој се расправа со Создателот свој, а претставува само црепче меѓу глинени садови! Ќе му каже ли глината на грнчарот: ‚што правиш‘ и твоето дело ќе каже ли за тебе: ‚тој нема раце?‘

[10]Тешко му на оној, кој му вели на татко си: ‚зошто си ме создал на светов?‘, а на мајка си: ‚зошто си ме родила?‘“

[11]Вака вели Господ, Светецот Израелов и неговиот Творец: „Зар вие ќе Ме испрашувате за синовите Мои и ќе сакате ли да Ми се мешате во делото на рацете Мои?

[12]Јас ја создадов земјата и го создадов на неа човекот; Јас – Моите раце ги

todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

[13] Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

[15] Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

[16] Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

[17] Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão;

простреа небесата; и на сета нивна војска Јас им заповедам.

[13]Јас го подигнав царот Кир во правда и ќе ги израмнам сите патишта негови. Тој ќе го изгради Мојот град и ќе ги отпушти заробените Мои не за откуп, ниту за дарови, вели Господ Саваот.

Само Господ спасува

[14]Вака вели Господ: печалбите на Египќаните и трговијата на Етиопјаните и Савејците, луѓе силни, кај тебе ќе преминат и твои ќе бидат, во вериги ќе дојдат, ќе паднат пред тебе ничкум и ќе те молат, велејќи: само ти имаш Бог, и нема друг, нема друг Бог освен Него.“

[15]Вистина, Ти си Бог сокриен, Бог Израелов, Спасител.

[16]Сите тие ќе бидат посрамени и засрамени; заедно со нив ќе отидат со срам и сите оние што прават идоли.

[17]А Израел ќе биде спасен со вечно спасение од Господ; вие нема да бидете посрамени и осрамотени во векови.

Сите се поканети

[18]Зашто вака вели Господ, Кој го создаде небото, Тој, Бог, Кој ѝ даде облик на земјата и Кој ја создаде; Тој ја зацврсти, не ја создаде пуста, Тој ја создаде за живеење. Тој вели: Јас сум Господ, и нема друг.

[19]Не говорев тајно Јас, не во темно место на земјата; не му реков на Јакововото племе: „Барајте Ме во пустошот.“

eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

Јас сум Господ, Кој изрекува правда, Кој ја открива вистината.

[20]Соберете се и дојдете, приближете се сите, преживеани од народите. Неразбрани се оние, што го носат својот дрвен идол и се молат на бог, кој не спасува.

[21]Објавете и кажете, откако ќе се посоветувате меѓу себе: кој го кажа тоа од стари времиња? Кој однапред го кажал тоа? Нели Јас, Господ? Нема друг Бог освен Мене, – Бог праведен и Кој спасува, нема освен Мене.

[22]Кон Мене обратете се, и ќе бидете спасени, сите краишта земни, зашто Јас сум Бог и нема друг!

[23]Се колнам во Себе Самиот: од устата Моја излегува правда, збор неизменлив, дека пред Мене ќе се преклони секое колено, во Мене ќе се колне секој јазик.

[24]Само во Господ, ќе велат за Мене, има правда и сила; при Него ќе дојдат и посрамени сите, што непријателствувале против Него.

[25]Преку Господ ќе биде оправдано и прославено целото племе Израелово.

Исаија 46

Беспомошни се вавилонските богови

[1]Падна Вил, се собори Нево; идолите им се врз добитокот и товарните животни; вашиот товар стана бреме за уморените животни.

[2] Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

[2]Се навалија, паднаа одеднаш; не можеа да ги спасат оние, што ги носеа, и сами паднаа во ропство.

[3] Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

[3]Послушај Ме, доме Јаковов и сиот остаток од домот Израелов, кого го носам од утробата, кого го држам од раѓањето;

[4] Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

[4]и до вашата старост Јас ќе бидам истиот, до вашите бели коси ќе ве носам; Јас ве создадов и ќе ве носам, ќе ве поддржам и ќе ве пазам.

[5] A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

[5]Со кого ќе Ме изедначите, и ќе Ме споредите? Кого ќе го земете за пример да прилега на Мене?

[6] Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

[6]Истураат злато од торбичката и премеруваат сребро на терезии, па најмуваат златар, за да направи од него бог, му се поклонуваат и ничкум паѓаат пред него;

[7] Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

[7]го креваат на рамо, го носат и го ставаат на местото негово; тој стои, од местото свое не се помрднува; му викаат, – тој не одговара, од неволја не спасува.

[8] Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

[8]Спомнете си го тоа и бидете луѓе; земете го тоа при срце, отстапници.

Само Господ е Бог

[9] Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

[9]Спомнете си за она што било порано, од крајот на векот; земете го тоа при срце, зашто Јас сум Бог и нема друг Бог и нема подобен на Мене.

[10] que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

[10]Јас го навестувам во почетокот она што ќе биде на крајот, од старо време она што уште не станало, па велам: „Мојата одлука ќе се изврши, и сè што Ми е угодно – ќе го направам.“

[11] que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

[12] Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

[11]Јас го повикав орелот од исток, од далечна страна, исполнителот на Мојата волја. Јас реков – и ќе го извршам тоа; замислив – и ќе го направам.

[12]Послушајте Ме, жестокосрдни, вие, кои сте далеку од правдата:

[13]Ја приближив Мојата правда – таа не е далеку, спасението од Мене нема да се забави; и ќе му дадам на Сион спасение, на Израел – Својата слава.

Isaías 47

A queda de Babilônia

[1] Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de

Исаија 47

Паѓањето на Вавилон

[1]Слези и седни во прав, о, девице, ќерко вавилонска; седни на земја: престол нема, ќерко халдејска, и во иднина нема да те нарекуваат нежна и милолика.

[2]Земи млин и мели брашно; симни го превезот, засукај ракави, разголи ги нозете, гази преку река:

[3]твојата голотија ќе се открие, и ќе се види твојата срамотија. Ќе се одмаздам и никој нема од тоа да Ме одврати.

[4]Нашиот Избавител – името Му е Јахве Саваот – Светецот Израелов.

[5]Седи молкум и прибери се во темнината, ќерко халдејска, зашто во иднина нема да те нарекуваат господарка на царствата.

[6]Јас се разгневив на Својот народ, и го предадов наследството Свое, што го оскверни ти, во твои раце; а ти не им

misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora,

покажа милост, на старците им го стави најтешкото твое иго.

[7]И си велеше: „Вечно ќе бидам господарка“, и на ум не го ставаше ова, не помислуваше што ќе стане потоа.

[8]Но сега ислушај го ова, ти, развратнице, која живееш безгрижно, која седиш и велиш во срцето: „Јас сум, и нема друга како мене: нема да останам вдовица, ниту ќе осиромашам.“

[9]Но ненадејно, во еден ден, ќе те снајде и едното и другото – загубата на децата и вдовството; во полна мера ќе те снајдат тие, при сето множество на твоите баења и големата сила на твоите магии.

[10]Зашто ти се надеваше на своето лукавство и велеше: „Никој не ме гледа.“ Твојата мудрост и твоето знаење – тие те заведоа од патот, а ти си велеше во срцето свое: „Јас – и никој друг!“

[11]Ќе дојде на тебе зло: нема да знаеш, од каде доаѓа тоа; ќе те снајде беда, која не ќе можеш да ја отфрлиш; и ненадејно ќе те стигне погибел, за која и не мислиш.

[12]Стој си, пак, со твоите магии и со многуте баења, со кои си се занимавала од млади години: можеби – ќе си помогнеш, можеби – страв ќе предизвикаш.

[13]Ти си уморна од многу совети; нека излезат оние, што го набљудуваат

os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

[14] Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

[1] Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

[2] (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

[3] As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

[4] Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

[5] Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez

небото, звездобројачите и претскажувачите по новомесечијата, нека те спасат од она, што треба да ти се случи.

[14]Ете, тие се како слама: оган ќе ги изгори; не ја спасија душата своја од пламенот; не остана јаглен да се погрее некој, ниту оган, за да се поседи крај него.

[15]Такви ќе бидат оние, со кои соработуваше, со кои си тргувала од млади години. Секој талка по својот пат; никој не ќе може да те спаси.

Исаија 48

Господ го укорува Својот непослушен народ

[1]Слушај го ова, доме Јаковов, вие, кои се нарекувате со името на Израел и кои сте произлегле од Јуда, кои се колнете во името Господово, Го спомнувате Бог Израелов, иако не по вистина и не по правда.

[2]Зашто тие се нарекуваат по светиот град и се потпираат на Бог Израелов; Јахве Саваот е името Негово.

[3]Поранешното Јас однапред го претскажав, и она што од устата Моја излегуваше и Јас го навестував и брзо го вршев, – и сè се извршуваше.

[4]Јас знаев дека ти си тврдокорен дека во твојот врат има железни жили, и челото ти е бакарно;

[5]затоа и однапред ти навестував, пред да се случи тоа, и ти навестував, за да не речеш: „Мојот идол го направи тоа,

estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O

мојот идол и мојот излеан лик заповеда тоа да стане.“

[6]Ти си го чул и видел сето тоа! И зар нема да го признаеш тоа? А сега те известувам за нешто ново и сокриено, што ти не си го знаел.

[7]Тоа се изврши сега, а не одамна и не пред еден ден, и ти не си слушал за него, за да кажеш: „Ете, јас го знаев тоа.“

[8]Ти не си слушал, ниту си знаел за тоа, и увото твое порано не беше отворено; зашто Јас знаев дека ти ќе постапиш вероломно; од самата мајчина утроба си наречен отстапник.

Предупредување за Израел

[9]Заради името Свое го одлагав Својот гнев и заради славата Своја се воздржував да не те истребам.

[10]Ете, те пречистив, но не како сребро, те испитав во печката на страдањата.

[11]Заради Себе, заради Самиот Себе го вршам тоа, – зашто, каква навреда би била за името Мое! Славата Своја нема да ја дадам на друг.

[12]Чуј Ме, Јакове и Израеле, повикан од Мене: Јас сум истиот, Јас сум првиот и Јас сум последниот.

[13]Мојата рака ја основа земјата, Мојата десница го распростре небото; ќе ги повикам, – и тие ќе се постројат.

Господ им се обраќа на народите

[14]Соберете се сите и слушајте: кој од нив го претскажал ова? Господ го воз-

SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

15 Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

16 Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

17 Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

18 Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

19 Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

20 Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

21 Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

22 Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

љуби, и тој ќе ја исполни волјата Негова над Вавилон и ќе ја покаже силата Негова над Халдејците.

15Јас, Јас реков, и го повикав; Јас го доведов, патот негов ќе биде успешен.

16Пристапете кон Мене, слушајте го ова: Јас и во почетокот не говорев тајно; и кога се извршуваше тоа, Јас бев таму; и сега Ме испрати Господ Бог и Неговиот дух.

Слушајте Го Господа

17Вака вели Господ, твојот Искупител, Светецот Израелов: Јас сум Господ, Бог твој, Кој те учи на добро, Кој те води по оној пат, по кој треба да одиш.

18О, да беше ги слушал Моите заповеди! Тогаш твојот мир ќе беше како река, и твојата правда – како морски бранови.

19И твоето потомство би било како песок, а породот од утробата твоја, – како зрнцата негови: името твое не би се истребило, нити избришало пред Мене.

20Излегувајте од Вавилон, бегајте од Халдејците, со радосен глас разгласувајте и проповедајте го тоа, ширете ја таа вест до крајот на земјата; кажувајте: „Господ го откупи Својот слуга Јаков.“

21Не ожеднуваа тие во пустините, преку кои Тој ги води: Тој им извади вода од камен; пресече карпа – и бликнаа води.

22Нема мир за лошите, вели Господ.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;
[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,
[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.
[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.
[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se

Исаија 49

Божјиот слуга е виделина за идолопоклониците и спасение за Израелците

[1]Слушајте Ме, острови, и внимавајте, народи далечни: Господ Ме повика уште од утробата, од мајчината Ми утроба го спомна името Мое;
[2]ја направи устата Моја како остар меч: под сенката на раката Своја Ме криеше и Ме направи изострена стрела; во Својата торба за стрели Ме чуваше;
[3]Тој Ми рече: „Ти си Мој слуга, Израеле, – во Тебе ќе се прославам.“
[4]Јас, пак, реков: „Напразно сум се трудел, за ништо и попусто сум ја истрошувал силата Своја.“ Но правото Мое е во Господ, и наградата Моја е во Мојот Бог.
[5]А сега вели Господ, Кој уште од утробата Ме направи слуга Свој, да го вратам кон Него Јакова, за да се собере при Него Израел; а кога ќе се собереме, ќе се прославам во Господ и Мојот Бог ќе биде Моја сила.
[6]И Тој рече: „Малку е тоа што Ти ќе Ми бидеш слуга, за да се подигне племето Јаковово и да се поврати остатокот Израелов, туку Јас ќе Те направам светило за народите, за да се рашири спасението од Господ до краиштата на земјата.“

Господ ќе го избави Својот народ

[7]Така вели Господ, Искупителот на Израел, Светецот негов, на презрениот од сите, на прекоруваниот од народот, на слугата на силните: царевите ќе Те

levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

видат, кнезовите ќе станат и ќе се поклонат заради Господ, Кој е верен, заради Светецот Израелов, Кој Те избрал.

Prometida a restauração de Israel

8 Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

8Вака вели Господ: „Во благопријатно време Те чув и во денот на спасението Ти помогнав; и Јас ќе Те пазам и ќе Те направам завет на народот, за да ја подигнеш земјата, да им ги вратиш на наследниците опустошените наследства.

9 para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

9Да им кажеш на затворените: излезете, и на оние, што се во темнина: покажете се. Крај патиштата ќе пасат тие, по сите ридови ќе бидат нивните пасишта.

10 Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

10Нема да трпат глад и жед, нема да ги удри припек и сонце; зашто Оној, Кој ги милува, ќе ги води и ќе ги доведе при извори водни.

11 Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

11И сите Мои гори ќе ги направам друмови, Моите патишта ќе бидат издигнати.

12 Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

12Ете, едни ќе дојдат оддалеку; и ете – едни од север и од морето, а други – од земјата Синим.“

Божјата милост

13 Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

13Радувајте се, небеса, и весели се, земјо; воскликнувајте од радост гори, зашто Господ го утеши Својот народ и ги помилува Своите страдалници.

14 Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

14А Сион велеше: „Ме остави Господ, мојот Бог ме заборави!“

15 Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se

15Може ли жена да го заборави породот свој, а да не се смилува на чедото од

compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

утробата своја? А и кога би го заборавила, Јас тебе нема да те заборавам.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[16]Ете, на Своите дланки сум те врежал; твоите ѕидишта секогаш се пред Мене.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[17]Твоите ѕидари ќе побрзаат кон тебе, а твоите разурнувачи и пустошници ќе си отидат од тебе.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[18]Крени ги очите и погледај наоколу, – тие сите се собираат, доаѓаат кон тебе. Жив сум Јас! вели Господ, – со сите нив ќе се облечеш како со накит и ќе се промениш со нив како невеста.

Светла иднина за Ерусалим

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[19]Зашто твоите урнатини, твоите пустини и твојата разорена земја сега ќе бидат многу тесни за жителите, кога оние, што те голтаа, ќе си отидат од тебе.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[20]Децата што ги имаш, бидејќи си ги изгубила поранешните, ќе ти говорат гласно: „Тесно е местото за мене; отстапи ми, за да можам да живеам.“

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[21]И ти ќе речеш во срцето свое: кој ми ги роди? Јас бев бездетна и бесплодна, одведена во плен и отфрлена; но, кој ги одгледа? – Ете, јас си бев сама; а тие каде беа?

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[22]Вака вели Господ Бог: „Ете, ќе ја кренам раката Своја кон народите, ќе им дадам знак на племињата, – и ќе ги донесат синовите твои на раце и ќерките твои – на раменици.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o

[23]И царевите ќе бидат твои хранители, и нивните царици ќе бидат твои

rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

доилки; со лицето до земјата ќе ти се поклонуваат и ќе го лижат правот од нозете твои, и ќе дознаеш дека сум Јас Господ, дека оние, што се надеваат на Мене, нема да се посрамат.

Господ е на наша страна

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[24]Може ли да се одземе плен од силен, и можат ли да се одземат заробени од победникот?“

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

[25]Да, така вели Господ: и секој заробен од јунак ќе биде одземен и грабежот од тиранинот ќе биде вратен; зашто Јас се борам со твоите противници и ќе ги спасам твоите синови;

[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[26]ќе ги нахранам твоите угнетувачи со нивното сопствено месо, ќе бидат напоени со својата крв како со ново вино; и секое тело ќе дознае дека Јас сум Господ, твој Спасител и твој Искупител, Силниот Бог Јаковов.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e

Исаија 50

Божјата моќ да казнува

[1]Вака вели Господ: „Каде ѝ е писмото за развод на вашата мајка, со која ја отпуштив? Или на кого од моите заемодавачи ве продадов? Ете, вие сте продадени заради гревовите свои, и заради вашите престапи мајка ви е отпуштена.

[2]Зошто кога дојдов, немаше никого? И кога повикав, никој не се одзва? Зар раката Моја се скратила, та не може да избавува или во Мене нема сила да спасувам? Ете, со заканувањето Свое море пресушувам, претворам реки во

torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

[3] Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

[5] O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

[6] Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

[7] Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

[8] Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

[9] Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

[10] Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre

пустина; рибите во нив гнијат поради недостиг на вода и умираат од жед.

[3]Јас ги облекувам небесата во мрак и вреќиште им правам за покривка.“

Страдања за Божјиот слуга

[4]Господ Бог ми даде вешт јазик, за да можам со зборови да го поткрепувам изнемоштениот: секое утро Тој го разбудува увото мое, за да слушам како оние што се учат.

[5]Господ Бог ми го отвори увото, и јас не се противставив, не отстапив назад.

[6]Грбот свој го подметнав на оние што ме биеја, и образите свои – на оние што ме удираа; лицето свое не го скрив од подбив и плукање.

[7]И Господ Бог ми помага: затоа не се срамувам, затоа го држам лицето свое како кремен, и знам дека нема да останам посрамен.

[8]Близу е Оној, Кој ме оправдува: кој сака да се натпреварува со мене? Да застанеме заедно. Кој сака да се суди со мене? Нека пристапи кон мене.

[9]Ете, Господ Бог ми помага: Кој ќе ме осуди? Ете, сите тие како облека ќе изветвеат; молец ќе ги изгризе.

[10]Кој од вас се плаши од Господ, нека го слуша гласот на Неговиот слуга! Кој оди во мрак, без светлина, да се надева на името Господово и да се потпира врз својот Бог.

[11]Ете, сите вие што палите оган, кои сте вооружени со запалени стрели – одите

as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra

во пламенот на вашиот оган и на стрелите, што сте ги вжештиле! Тоа ќе ви биде од мојата рака: во маки ќе умрете.

Исаија 51

Господ ќе утеши

[1]Послушајте Ме вие, што копнеете за правда, вие кои Го барате Господа! Погледајте ја карпата, од која сте исечени, и длабочината на јамата, од која сте извлечени.

[2]Погледајте го Авраам, вашиот татко, и Сара, која ве родила; зашто Јас го повикав него кога беше сам, го благословив и го умножив.

[3]Така, Господ ќе го утеши Сион, ќе ги утеши сите негови урнатини и ќе ги направи пустините негови како рај и степите негови – како градина Господова; радост и веселба ќе има во него, славопои и пеење на песни.

Божјата победа е трајна

[4]Послушајте Ме, народе Мој и племе Мое, приклонете го увото кон Мене! Зашто од Мене ќе излезе закон и Мојата правда ќе ја поставам за светлина на народите.

[5]Мојата правда брзо ќе стигне; Моето спасение изгрева и Мојата рака ќе ги суди народите; островите ќе се надеваат на Мене и ќе се надеваат на силата Моја.

[6]Кренете ги очите кон небото и погледајте на земјата долу: зашто небото ќе исчезне како дим, и земјата ќе из-

envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

[7] Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

[8] Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

[9] Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

[10] Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

[11] Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

[12] Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

[13] Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente

ветви како облека, а жителите нејзини исто така ќе изумрат; а Моето спасение е вечно, правдата Моја нема да престане.

[7]Послушајте Ме, вие, кои ја познавате правдата, народе, Кој во срцето свое го имаш Мојот закон! Не плашете се од прекорување на луѓето, ниту стравувајте од нивните навреди.

[8]Зашто молец ќе ги изеде како облека и црв ќе ги изеде како волна; а Мојата правда ќе трае засекогаш, и Моето спасение – од род во род.

Молитва за помош

[9]Крени се, крени, облечи се во сила, рако Господова! Дигни се, како во древните дни, во дамнешните родови! Зар не го уништи ти Рахав, зар не го порази змејот?

[10]Не го исуши ли морето, водите и големата бездна, не ги претвори ли морските длабочини во пат, за да поминат искупените?

[11]Ќе се вратат избавените од Господ, и ќе дојдат на Сион со пеење, и вечна радост ќе има над главата нивна; тие ќе најдат радост и веселба; скрбта и воздишките ќе исчезнат.

Господ дава надеж

[12]Јас, Јас Самиот сум ваш Утешител. Кој си ти, та се плашиш од човек, кој умира, и од човечки син, кој е како трева?

[13]Го забораваш Господа, својот Творец, кој го прострел небото и ја основал земјата; и непрестајно, секој ден се пла-

todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

14 O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

15 Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

16 Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

17 Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

18 De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

19 Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

20 Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

21 Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

шиш од јароста на угнетувачот, како да е готов тој да истреби. Но каде е сега јароста на угнетувачот?

14Скоро ќе биде ослободен заробениот, и нема да умре во јамата, ниту ќе му недостига леб.

15Јас сум Господ твој, Кој го бранува морето, та брановите негови бучат – Јахве Саваот е името Негово.

16И Јас ги ставив Моите слова во устата твоја, и со сенката на раката Своја те покрив кога го простирав небото и ја утврдував земјата и му реков на Сион: „Ти си Мој народ.“

Ерусалим е предупреден

17Разбуди се, разбуди се, стани, Ерусалиме, ти, кој од раката на Господ ја испи чашата на јароста Негова, до дното си ја испил и исушил чашата што опива.

18Меѓу сите синови, од него родени, нема кој да го води, и меѓу сите синови, од него одгледани, нема кој за рака да го придржи.

19Тебе те снајдоа две неволји, кој ќе те пожали? – Опустошување и истребување, глад и меч: кој ќе те утеши?

20Синовите твои изнемоштеа, лежат по аглите на сите улици, како срна во стапица, исполнети со гнев Господов, со заплашување од твојот Бог.

21И така, ислушај го ова ти, кој си страдалник и пијан, но не од вино.

[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

[22]Вака вели Господ твој, Господ и Бог твој, Кој го брани Својот народ: „Ете, ја земам од раката твоја чашата што опива, од чашата на Мојата јарост ти веќе нема да пиеш.

[23]Ќе ја дадам во раката на твоите мачители, кои ти велеа: ‚Падни ничкум, за да минам по тебе‘; и ти го подметнуваше грбот свој како земја и како улица за минувачите.“

Isaías 52

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

Исаија 52

Благовесниците на мирот му објавуваат спасение на Сион

[1]Дигни се, дигни, облечи се во силата своја, Сионе! Облечи се во облеката на величието свое, Ерусалиме, свети граде! Зашто отсега нема повеќе да влегува во тебе необрезан и нечист.

[2]Истреси го од себе правот; стани, заробен Ерусалиме! Симни ги веригите од вратот свој, заробена ќерко Сионова!

Страдањата ќе прекинат

[3]Зашто вака вели Господ: „За ништо бевте продадени, и без пари ќе бидете откупени.“

[4]И уште вака вели Господ Бог: „Народот Мој одеше порано во Египет за да поживее таму, а Ашур го притеснуваше без причина.

[5]А сега што имам тука“ – вели Господ: „Народот Мој е земен без причина, владетелите нивни беснеат, вели Господ, и постојано, секој ден, името Мое се навредува.

[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro

[6]Затоа Мојот народ ќе го познае името Мое; затоа ќе разбере во оној ден дека Јас сум истиот, Кој вели: ‚еве Ме!‘“

Надеж за Ерусалим

[7]Колку се прекрасни врз горите нозете на благовесникот, кој навестува мир, благовестува радост, проповеда спасение, кој му говори на Сион: „Твојот Бог царува!“

[8]Ете го гласот на твоите стражи! Тие кренаа глас, и сите заедно ликуваат, зашто со очите свои гледаат дека Господ се враќа во Сион.

[9]Веселете се, пејте заедно, урнатини ерусалимски, зашто Господ го утеши народот Свој – го откупи Ерусалим.

[10]Ја засука Господ Својата света десница пред очите на сите народи, – и сите краишта земни ќе го видат спасението од нашиот Бог.

Заповед за напуштање на Вавилон

[11]Одете си, одете си, излезете оттаму; не допирајте се до нечисто; излезете од средината негова, очистете се, вие што носите садови Господови!

[12]Зашто нема да излезете набрзина и нема да бегате; зашто пред вас ќе тргне Господ, и Бог Израелов ќе биде зад вас.

Страдалниот Слуга

[13]Ете, Мојот Слуга ќе успее, ќе се воздигне, ќе се возвиси и возвеличи.

[14]Како што мнозина беа вџашени, гледајќи во Него – толку ликот Негов беше обезличен повеќе, отколку на се-

qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),
15 assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

Isaías 53

1 Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

2 Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

3 Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.
4 Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.
5 Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.
6 Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

кој човек, и видот Негов – повеќе, отколку на синовите човечки,
15така ќе восхити многу народи, цареви ќе ја затвораат пред Него устата своја, зашто ќе го видат она, за кое не им било говорено, и ќе го дознаат она што не го слушнале.

Исаија 53

Страдањето и славата на Божјиот Слуга

1Кој поверува на тоа, што го чул од нас и кому му се откри силата Господова?
2Зашто изникна Тој пред него како младо дрвце и како стебленце од сува земја; нема во Него ни убавина, ниту величие; ние Го видовме, и во Него немаше изглед, што ќе нѐ привлекува кон Него.
3Тој беше презрен и отфрлен меѓу луѓето, човек на болки и свикнат на страдања, и ние го одвраќавме од Него лицето свое; Тој беше презиран, и ние за ништо не Го сметавме.
4Но Тој ги зеде врз Себе нашите болки и ги понесе нашите слабости; а ние мислевме дека Тој беше поразуван, казнуван и понизуван од Бога.
5А Тој беше изнаранет за нашите гревови и мачен заради нашите беззаконија; казната за нашиот мир падна врз Него, а преку Неговите рани ние се излекувавме.
6Сите ние бевме заблудени како овци, секој си одеше по својот пат, – и Господ ги натовари врз Него гревовите на сите нас.

[7] Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

[8] Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

[9] Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

Isaías 54

[7]Тој беше измачуван, но страдаше доброволно и устата Своја не ја отвораше; како јагне Тој беше одведен на колење, и како што е овцата пред стрижачите свои безгласна, така и Тој не ја отвори устата Своја.

[8]Тој беше лишен од праведен суд. Кој може да зборува за Неговите наследници? Зашто беше отсечен од земјата на живите; заради беззаконијата на Мојот народ беше осуден на смрт.

[9]Му определија гроб со злодејци, но Тој беше погребан кај богатиот, иако Тој не беше направил грев и во устата Негова немаше лага.

[10]Но волјата Господова беше да Го казни, и Го предаде на мачење; а кога ќе го принесе Својот живот како милостивна жртва, Тој ќе види долговечно потомство, и волјата Господова ќе напредува преку Неговата рака.

[11]Ќе се зарадува поради трудот на душата Своја и ќе види светлина. Праведниот Слуга Мој ќе ги оправда мнозина и гревовите нивни врз Себе ќе ги понесе.

[12]Затоа Јас ќе Му дадам големо наследство, со силните плен ќе дели, зашто Себеси на смрт се предаде, и меѓу злодејците беше вброен и ги понесе врз Себе гревовите на мнозина и за престапниците стана посредник.

Исаија 54

O futuro glorioso de Sião

1 Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

2 Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

3 Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

4 Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

5 Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

6 Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

7 Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

8 num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

Бог му ветува заштита на Својот народ

1Развесели се, ти неплодна, што не раѓаш; воскликни и извикај ти, која не си почувствувала родилни маки; зашто напуштената има многу повеќе деца од онаа, која има маж, вели Господ.

2Рашири го местото на шаторот свој; покривите твои на живеалиштето твое прошири ги; продолжи ги јажињата свои и зацврсти ги колците свои;

3зашто ти ќе се рашириш десно и лево, и потомството твое ќе завладее народи и ќе ги насели опустошените градови.

4Не плаши се, зашто нема да бидеш посрамена; не возбудувај се, зашто нема да бидеш исмеана: ќе го заборавиш посрамувањето на младоста своја и нема повеќе да си спомниш за срамот на вдовството твое.

5Зашто твојот Творец е твојот сопруг; Јахве Саваот е името Негово, твој искупител е Светецот Израелов: Тој ќе се нарече Бог на целата земја.

6Зашто Господ те вика како жена, напуштена и жална со духот, како жена од младини, која била отфрлена, вели твојот Бог.

7За малку време те оставив, но со голема милост ќе те приберам.

8Во пламенот на гневот го сокрив од тебе лицето Свое за кратко време, но со вечна милост ќе те помилувам, вели твојот Искупител Господ.

Ветување за траен мир

[9] Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

[10] Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

[11] Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

[12] Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra

[9]Зашто тоа за Мене е како потопот за време на Ное: како што се заколнав дека потоп нема повеќе да дојде на земјата, така се заколнав дека нема да ти се лутам, ниту да те прекорувам.

[10]Планини ќе се поместат, и ридови ќе се разнишаат, но Мојата милост нема да отстапи од тебе и заветот на Мојот мир нема да се разниша, вели Господ, Кој те милува.

Новиот Ерусалим

[11]О, неволна, тркалана од виорот, неутешна! Ете, Јас ќе ги положам твоите камења врз смарагд и ќе ги направам твоите основи од сафири;

[12]и ќе ги направам твоите прозорци од рубини и твоите порти – од бисер, а целата ограда твоја – од скапоцени камења.

[13]И сите твои синови ќе бидат научени од Господ, и голема среќа ќе има меѓу синовите твои.

[14]Ти ќе се утврдиш со правда, ќе бидеш далеку од насилствата, бидејќи ќе нема од што да се плашиш, далеку ќе биде од тебе и ужасот, зашто тој нема да се приближи до тебе.

[15]Ете, ќе се вооружат против тебе, но тоа не е од Мене; кој и да се вооружи против тебе, ќе падне.

[16]Ете, Јас создадов ковач, кој го раздувува јагленот во огнот и ќе произведува орудија за својата цел, – а Јас сум создал и губител, кој истребува.

[17]Ниедно оружје, направено против тебе, нема да има успех; и секој јазик,

ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

1 Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

2 Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

3 Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

4 Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

5 Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

6 Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

7 Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se

кој би се подигнал против тебе на суд, – ти ќе го обвиниш. Тоа е наследство на слугите Господови, нивна победа од Мене, вели Господ.

Исаија 55

Божјата покана

1Вие, што жедувате, дојдете сите при водите; дури и вие, кои немате пари, дојдете, купувајте и јадете; дојдете, купувајте вино и млеко без пари и без плаќање.

2Зошто да трошите пари за она, што не е леб, и заработката своја – за она, што не наситува? Послушајте Ме внимателно и јадете што е добро, и душата ваша нека се слади со сочни јадења.

3Приклонете го увото и дојдете при Мене; послушајте, и душата ваша ќе биде жива, – ќе склопам со вас вечен завет, неизменливи милости, ветени на Давид.

4Ете, Него го дадов сведок за народите, водач и заповедник на народите.

5Ете, ти ќе повикаш народ, што не си го познавал, и народите, кои не те познавале, ќе побрзаат кон тебе, заради Господа, твојот Бог, заради Светецот Израелов, зашто Тој те прослави.

Моќта на Божјите зборови

6Барајте го Господа, додека можете да Го најдете; викајте Го додека е близу.

7Нечесниот нека го остави патот свој, и беззаконикот – помислите свои и нека

ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

[8] Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

[9] porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

[10] Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação

се обрати кон Господ, нашиот Бог, – и Тој ќе го помилува, зашто е многу милостив.

[8]Моите мисли не се ваши мисли, ниту вашите патишта се Мои патишта, вели Господ.

[9]Но, како што е небото повисоко од земјата, така се и Моите патишта повисоки од вашите патишта, и мислите Мои повисоко од вашите мисли.

[10]Како што дождот и снегот паѓаат од небото и таму не се враќаат, туку ја напојуваат земјата и ја прават способна да раѓа и да се зеленее, за да му дава семе на оној, што сее и леб за да јаде,

[11]така и Моето слово, што излегува од устата Моја, не се враќа кон Мене празно, туку го исполнува она, што Ми е угодно, и го прави она за што сум го испратил Јас.

Божјиот народ ќе слави

[12]И така, вие ќе излезете во веселба и ќе бидете испратени со мир; горите и ридовите ќе пеат песна пред вас, и сите дрвја во полето ќе ракоплескаат.

[13]Место трн ќе израсне кипарис; место коприва ќе израсне мирта; и тоа ќе биде за слава на Господ, за вечен знак, неразрушив.

Исаија 56

Сите народи ќе бидат дел од Божјиот народ

[1]Вака вели Господ: пазете го правосудството и вршете правда; зашто

está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

близу е спасението од Мене и откровението на Мојата правда.

2 Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

2Блажен е човекот, кој го прави тоа и синот човечки, кој здраво се придржува за тоа, кој пази на саботата за да не ја оскверни и ја чува раката своја – за да не врши никакво зло.

3 Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

3Синот на туѓинецот, кој се присоединил кон Господ, да не вели: „Господ сосема ме оддели од Својот народ“, и евнухот да не рече: „Ете, јас сум суво дрво.“

4 Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

4Зашто вака вели Господ за евнусите: „Оние што ги пазат Моите саботи и го избираат она, што Ми е Мене угодно, оние што цврсто се придржуваат за заветот Мој, –

5 darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

5ним ќе им дадам во домот Свој и во сидините Свои место и име подобро отколку на синовите и ќерките: ќе им дадам вечно име, кое нема да биде истребено.“

6 Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

6И синовите на туѓинците, што се присоединиле кон Господ, за да Му служат и да го сакаат името на Господ, да бидат слуги Негови, – сите кои ја пазат саботата да не ја осквернат и цврсто се придржуваат за заветот Мој,

7 também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

7Јас ќе ги одведам на Мојата света гора и ќе ги зарадувам во Мојот дом за молитва: сепалениците нивни и жртвите нивни ќе бидат благопријатни врз Мојот жртвеник, зашто Мојот дом ќе се нарече молитвен дом за сите народи.

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

Ai dos guias cegos de Israel!

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[8]Господ Бог, Кој ги собира распрснатите Израелци, вели: покрај веќе собраните Израелци, ќе собирам и други.

Казна за водачите

[9]Дојдете да јадете вие, сите зверови полски, сите зверови шумски!

[10]Стражите нивни сите се слепи и неразумни: сите тие се неми пци, кои не можат да лаат, но лежејќи, бладаат и сакаат да спијат.

[11]Тоа се пци со ненаситна душа, кои не знаат ситост; и тоа се пастири неразумни: сите, од првиот до последниот, го гледаат својот пат, својата заработка:

[12]„Дојдете – велат – ќе донесеме вино, ќе се напиеме жесток пијалак; и утре ќе биде истото она што и денес, дури и повеќе отколку денес.“

Исаија 57

Мир на праведниците и во смртта; немир на грешниците

[1]Праведниот умира и никој не се загрижува; и благочестиви луѓе се земаат и никој не помислува дека праведникот од зло се оттргнува.

[2]Тој оди во мир; оние што одат по правиот пат, ќе почиваат на леглата свои.

Осуда на идолопоклонството

[3]Но приближете се вие тука, синови на врачеви, семе на прељубодеец и блудница!

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é,

[4]Со кого се подбивате? Против кого отворате уста и го покажувате јазикот? Не сте ли деца на гревот, семе на лагата,

[5]кои сте запалени од похотта кон идоли под секое гранчесто дрво, кои колете деца покрај потоци, меѓу пукнатини на карпи?

[6]Во мазните камења на потоците е твојот дел; тие, тие се твоја ждрепка, ним им правиш ти прелив и им принесуваш жртва: можам ли Јас да бидам од тоа задоволен?

[7]На висока и голема планина го поставуваш леглото свое, и таму се качуваш да принесуваш жртва.

[8]Зад вратата и зад довратниците ги ставаш твоите спомени; зашто, кога ќе се одвратиш од Мене, ти се разголуваш и се качуваш; го прошируваш леглото свое и се договараш со оние од нив, со кои сакаш да лежиш и го погледнуваш местото.

[9]Ти си одела и кај царот со миризливо масло и си ги умножувала твоите мириси, и далеку си ги испраќала своите гласници и си ги струполила до пеколот.

[10]Од долгото скитање ти си папсана, но не рече: „Надежта е изгубена!“ Сè уште си наоѓаш нова сила и затоа не почувствува слабост.

[11]А од кого се уплаши и застраши, па стана неверна и престана да Ме помниш и пазиш во срцето свое? Не е

acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

ли затоа што Јас молчев, што молчев долго, та ти престана да се плашиш од Мене?

[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[12]Ќе ја објавам твојата правда и твоите дела, и тие нема да бидат во твоја полза.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

[13]Кога ќе повикаш, ќе те спасат ли идолите што си ги собрала? – Сето тоа ветрот ќе го однесе, ќе го развее; а кој се надева на Мене, ќе ја наследи земјата и ќе ја владее Мојата света гора.

Mensagem de paz para os arrependidos

Помош за беспомошните

[14] Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

[14]Ќе се рече: „Срамнете, рамнете, израмнете го патот, отстранете ги пречките од патот на Мојот народ.“

[15] Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

[15]Зашто вака вели Високиот и Возвишениот, вечно Живиот, Чие име е Светец: „Јас живеам на небесната височина и во светилиштето, но Јас сум и со оние што имаат скршено срце и понизен дух, за да го оживувам духот на понижените и да ги оживувам срцата на поразените.

[16] Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

[16]Зашто нема вечно да се заканувам, ниту докрај да се гневам; инаку ќе падне пред Мене секој дух и секоја душа што сум ги создал.

[17] Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

[17]Заради нивното грешно лукавство, Јас се разгневив и ги биев, се криев и се лутав; но тие продолжуваа да си се враќаат на своите патишта.

[18] Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

[18]Ги видов патиштата нивни, но ќе ги излекувам, ќе ги водам и ќе ги утешувам, нив и оние што ги жалат.

[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.
[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.
[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.
[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,
[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza?

[19]Јас ќе го исполнам словото: мир, мир на далечен и на ближен“ – вели Господ, „И ќе го излекувам.“
[20]А нечесните се како разбранeто море, кое не може да се смири, и чии води исфрлаат тиња и кал.
[21]Нема мир за грешниците, вели Господ Бог.

Исаија 58

Казна за лажна светост

[1]Викај со сиот глас, не воздржувај се; крени го гласот како труба, укажи му на народот Мој на беззаконието негово, и на домот Јаковов – гревовите негови.

[2]Тие секој ден Ме бараат и сакаат да ги знаат Моите патишта, како народ, кој божем постапува праведно и не ги остава законите на својот Бог, сакаат да се приближат до Бога:

[3]„Зошто ние постиме, велат, а Ти не гледаш; ги измачуваме душите свои, а Ти не сакаш да знаеш?“ – Ете, кога постите, вие ја исполнувате својата волја и други угнетувате.

[4]Ете, вие постите за караници и расправии и за да ги биете со рака сиромасите; со таков пост со каков што постите денес, гласот ваш нема да биде чуен во висините.

[5]Таков ли е постот, што Јас го определив: човек да ја изнемоштува душата своја во денот кога ја наведнува главата како трска и под себе постила

Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

6 Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

7 Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

8 Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

9 então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

10 se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

11 O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

12 Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de

врекиште и пепел? Тоа ли ќе го наречеш пост и ден угоден на Господ?

6Ете го постот, што го избрав: раскини ги оковите на неправдата, одврзи ги врските на јаремот, и угнетените пушти ги на слобода и скрши го секој јарем;

7раздели го лебот свој со гладните, и бездомните сиромаси закрили ги во домот свој; ако видиш гол, – облечи го, и од крвните сродници не криј се.

8Тогаш твојата светлина ќе светне како зора, и твоето здравје наскоро ќе процути, твојата правда ќе тргне пред тебе и славата Господова ќе те придружува.

9Тогаш ти ќе повикаш – и Господ ќе те чуе, ќе извикаш – и Тој ќе рече: „Еве Ме.“ Кога ќе го отстраниш од себе јаремот, кога ќе престанеш да креваш прст и да говориш лошо,

10кога ќе ја поделиш со гладниот храната своја и ќе ја нахраниш душата на страдалникот, – тогаш твојата светлина ќе изгрее во темнината, и мракот твој ќе биде како пладне;

11и Господ секогаш ќе ти биде водач, а и во време на суша ќе ја наситува душата твоја и ќе ги крепи коските твои; ти ќе бидеш како градина напоена со вода и како извор, чии води никогаш не пресушуваат.

12Тогаш твоите потомци ќе градат врз стари урнатини: ти ќе ги поставиш

muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

основите на многу поколенија, и ќе те викаат обновител на урнатини, градител на патишта за населби.

[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

[13]Ако заради саботата ја воздржиш ногата своја да ги исполнува желбите на твоето срце во светиот Мој ден, и ако ја нарекуваш саботата радост, свет ден Господов, ако ја празнуваш и ако ја почитуваш со тоа да не се занимаваш со обичните работи, да им угодуваш на своите грешни желби и да празнословуваш, –

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

[14]тогаш ќе имаш радост во Господ, а Јас ќе те искачам на височини земни и ќе ти дадам да вкусиш од наследството на Јаков, твојот татко: устата на Господ го изрече тоа.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

[4] Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam

Исаија 59

Осуда на социјалните неправди

[1]Ете, раката на Господ не се скусила, та да не може да спасува, и увото Негово не отврднало, та да не може да слуша.

[2]Но беззаконијата ваши ве разделија од вашиот Бог, и гревовите ваши прават да го сокрива лицето Свое од вас, за да не слуша.

[3]Зашто рацете ваши се осквернети со крв, а прстите ваши – со беззаконие; устата ваша говори лага, јазикот ваш искажува неправда.

[4]Никој не го крева гласот за правда, и никој не се застапува за вистина: се надеваат на суетното и говорат лага, зачнуваат зло и раѓаат беззаконие;

falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

[5] Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

[6] As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

[7] Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

[8] Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

[9] Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

[10] Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

[11] Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

[12] Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos

[5]несат змиски јајца и ткаат пајажина; кој ќе ги изеде јајцата нивни – умира, ако, пак, ги скрши – отровна змија ќе исползи – од нив.

[6]Пајажините нивни не ги бива за облека, нема да се покријат со изработката своја; делата нивни се дела неправедни, а насилството е во рацете нивни.

[7]Нозете нивни трчаат кон зло, брзаат да пролеваат невина крв; мислите нивни – се мисли нечесни; по патеките нивни – опустошување и погибел.

[8]Тие не го знаат патот на мирот и на патеките нивни нема правда; патиштата им се искривени, и никој, кој оди по нив, не знае за мир.

Народот ги исповеда своите гревови

[9]Затоа е и далеку од нас справедливоста, правдата не стигнува до нас: чекаме видело, а тоа темнина, – светлина, а одиме во мрак.

[10]Го пипкаме ѕидот како слепи, одиме со пипкање како без очи; на пладне се сопнуваме како во мрак, меѓу живите сме како мртви.

[11]Сите рикаме како мечки и стенкаме како гулаби, чекаме суд, а него го нема, – спасение, но тоа е далеку од нас.

[12]Зашто престапите наши пред Тебе се многубројни, гревовите наши сведочат

pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

13 como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

14 Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

15 Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

16 Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

17 Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

18 Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

19 Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente

против нас; со нас се престапите наши, беззаконијата наши ги знаеме.

13Ние изневеривме и се одрековме од Господ и отстапивме од нашиот Бог; говоревме клевета и насилство, зачнувавме и раѓавме од срцата наши лажливи зборови.

14И справедливоста отстапи назад, а правдата застана далеку; зашто вистината се сопна на плоштадот, чесноста не можеше да влезе.

Господ ќе го избави Својот народ

15И исчезна вистината, а кој се оддалечува од злото, се изложува на ограбување. И Господ го виде тоа; и на очите не Му беше мило што нема правда.

16И виде дека немаше човек, се чудеше дека немаше застапник; тогаш Неговата рака Му помогна и правдата Негова Го поддржа.

17И ја облече врз Себе правдата како оклоп, а на главата Своја го стави шлемот на спасението; и се облече во кошула на одмазда како во облека, се покри со ревност како со наметка.

18Според делата, според делата ќе им даде Тој на противниците Свои – со јарост, на непријателите Свои – со одмазда, на островите ќе им го даде заслуженото.

19И ќе се уплашат на запад од името на Господ, на исток – од славата Негова.

impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

Ако непријателот надојде како река, – духот на Господ ќе го истера.

[20]И ќе дојде Искупителот за Сион и за синовите Јаковови, кои се одвратиле од нечесноста, вели Господ.

[21]И еве го заветот Мој со нив, вели Господ: Духот Мој, Кој е врз тебе, и зборовите Мои, што ги вложив во устата твоја, нема да излезат од устата твоја, од устата на потомството твое и од устата на потомците на твоето потомство, вели Господ, отсега и довека.

Исаија 60

Нов ден за Ерусалим

[1]Дигни се, заблескај Ерусалиме, зашто дојде твојата светлина, и славата Господова изгреа над тебе.

[2]Зашто, ете, темнина ќе ја покрие земјата, и мрак – народите; а над тебе ќе засветли Господ, и славата Негова ќе се јави над тебе.

[3]И народите ќе дојдат кон твоето видело, царевите – кон светлината што изгрева над тебе.

[4]Крени ги очите и погледај наоколу: сите тие се собираат, идат кај тебе; твоите синови ќе дојдат оддалеку, и твоите ќерки на раце ќе се носат.

[5]Тогаш ќе видиш и ќе се зарадуваш, и срцето твое ќе затрепери и ќе се рашири, зашто богатството на морето ќе потече кон тебе, имотот на народите ќе дојде кај тебе.

[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

[6]Множество камили ќе те покријат, едногрби камили од Мидјан и од Ефа; сите тие ќе дојдат од Сева, ќе донесат злато и темјан и ќе ја објавуваат славата Господова.

[7] Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

[7]Сите кедарски стада ќе бидат собрани кај тебе; овните невајотски ќе ти послужат: ќе излезат на жртвеникот Мој како благоугодна жртва, а Јас ќе го прославам домот на Мојата слава.

[8] Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

[8]Кои се тие што летаат како облаци, и како гулаби – кон гулабарниците свои?

[9] Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

[9]Да, Мене Ме чекаат островите и пред нив – таршишките кораби, за да ги пренесат синовите твои оддалеку и со нив – сребро нивно и злато нивно, во името на Господ, твојот Бог, и на Светецот Израелов, зашто Тој те прослави.

Ерусалим ќе биде обновен

[10] Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

[10]Тогаш синовите на туѓинци ќе ги градат ѕидовите твои, и нивните цареви – ќе ти служат; зашто во гневот Свој те казнував, но во благоволението Свое бев милостив кон тебе.

[11] As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

[11]Твоите порти секогаш ќе бидат отворени, нема да се затвораат ни дење, ни ноќе, за да се принесува кај тебе имотот на народите и да се доведуваат нивните цареви.

[12] Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

[12]Зашто народот и царствата, кои нема да сакаат да ти служат, ќе загинат, и таквите народи сосема ќе бидат истребени.

[13] A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para

[13]Славата на Ливан ќе дојде кај тебе со кипарис, бор и кедар заедно, за да го

adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

украси местото на Моето светилиште, – а Јас ќе го прославам подножјето на нозете Свои.

14 Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

14И ќе дојдат кај тебе со покорност синовите на оние, што те измачуваа, ќе ти се поклонуваат пред нозете твои сите што те презираа; ќе те наречат град на Господ, Сион на Светецот Израелов.

15 De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

15Затоа што беше изоставен и намразен, така што никој не минуваше преку тебе, – Јас ќе те направам вечна слава, и радост од род во род.

16 Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

16Ти ќе се наситуваш од млекото на народите, и ќе смукаш од царски гради, и ќе познаеш дека Јас, Господ, сум твој Спасител и твој Искупител, Силниот Јаковов.

17 Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

17Место бакар ќе ти испраќам злато, место железо – сребро, и место дрво – бакар, а место камења – железо; и ќе го поставам мирот за твој управител и правдата – за твој надзорник.

18 Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

18Нема повеќе да се слуша за насилство во земјата твоја, ниту опустошување и разурнување – во пределите твои; и ѕидовите свои ќе ги нарекуваш спасение и портите свои – слава.

19 Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

19Нема повеќе сонцето да ти биде видело на денот, ниту сјајот на месечината ќе ти свети; Господ ќе ти биде вечна светлина, и твојот Бог – твоја слава.

20 Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a

20Нема да заоѓа веќе твоето сонце, ниту твојата месечина ќе потемнува, зашто

tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

[21] Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

Господ ќе ти биде вечна светлина; ќе се свршат дните на твоето тагување.

[21]И сиот народ твој ќе биде праведен, засекогаш ќе ја наследи земјата, – фиданка од она што сум го посадил, дела на рацете Мои, за Мое прославување.

[22]Од мал народ ќе се намножат илјади, од најслабиот – силен народ. Јас, Господ, ќе побрзам да го завршам тоа навреме.

Isaías 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

Исаија 61

Благовест за идниот Месија

[1]Духот на Господ Бог е врз Мене, зашто Господ Ме помаза за да им благовествувам на бедните, Ме испрати да лекувам скрушени по срце, да им проповедам на заробените и на затворениците – отворање на темницата,

[2]да ја проповедам благопријатната Господова година и денот за одмазда на нашиот Бог; да ги утешам сите оние што тагуваат,

[3]да им соопштам на оние што тагуваат на Сион дека ним место пепел ќе им се даде украс, место плачење – мирисно масло на радост, место опаднат дух – славна облека; и ќе ги наречат дабови на правда, градина на Господ за Негова слава;

[4]и ќе ги изградат древните урнатини, ќе обноват стари урнатини и ќе подноват разурнати градови, запустени од дамнешни родови.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará

[5]Тогаш ќе дојдат туѓинци, и ќе ги пасат стадата ваши; синовите на туѓинците ќе бидат ваши земјоделци и ваши лозари.

[6]А вие ќе се нарекувате свештеници на Господ, – служители на нашиот Бог ќе ве нарекуваат; ќе се користите со имотот на народите и ќе се прославувате со нивните богатства.

[7]Заради тоа што бевте двојно посрамени, подбивот и срамот им беа наследство, затоа во земјата ќе добијат двојно; вечна веселба ќе има кај нив.

Господ ја сака правдата

[8]Зашто Јас, Господ, ја сакам правдата, го мразам грабежот со насилството, и ќе им дадам награда според вистината и ќе направам со нив вечен завет;

[9]и семето нивно ќе биде познато меѓу народите, и потомството нивно – меѓу племињата; сите, што ќе ги видат, ќе познаат дека се тие семе благословено од Господ.

Радост во Господ

[10]Многу ќе се радувам во Господ, душата моја ќе се развесели во мојот Бог: зашто Тој ме облече во спасителна облека, ми облече облека на правда, како на младоженец ми стави венец и како невеста со накит ме украси.

[11]Зашто – како што земјата ги произведува растенијата свои, и како што во градината расте сè што ќе се посее –

brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

1 Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

2 As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

3 Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

4 Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

5 Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

6 Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

7 nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

така Господ Бог ќе направи да никне правда и слава пред сите народи.

Исаија 62

Ерусалим ќе биде избавен

1Нема да замолчам заради Сион, ниту ќе се успокојам заради Ерусалим, додека правдата негова не изгрее како светлина, и спасението негово – како запалена светилка.

2И народите ќе ја видат твојата правда, и сите цареви – твојата слава; и ќе ги наречат со ново име, кое устата Господова ќе го определи.

3И ќе бидеш венец на слава во раката Господова и царска круна – врз дланката на твојот Бог.

4Нема веќе да те нарекуваат „оставен“, ниту земјата твоја повеќе ќе ја именуваат „пустина“, туку ќе те нарекуваат „Мое благоволение кон него“, а земјата твоја – „омажена“, зашто Господ благоволил кон тебе, и земјата твоја ќе биде мажена.

5Како што момче се жени со мома, така и синовите твои ќе се соединат со тебе; и како што младоженецот се радува на невестата, така ќе ти се радува тебе твојот Бог.

6На ѕидовите твои Ерусалиме, поставив стража, која нема да молкне ни дење, ни ноќе. О, вие што Го спомнувате Господа, не замолкнувајте!

7Не замолчувајте пред Него, додека Тој не го обнови Ерусалим и додека не ја издигне славата негова на земјата.

[8] Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

[9] Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

[10] Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

[11] Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei

[8]Господ се заколна во десницата Своја и во силната рака Своја: нема повеќе да го дава твоето жито за храна на непријателите твои; и синови на туѓинци нема да го пијат виното твое, за кое си се трудел;

[9]но собирачите негови ќе го јадат и ќе Го слават Господа, и берачите на грозјето ќе го пијат виното негово во дворовите на Моето светилиште.

[10]Минувајте, минувајте низ портите, приготвувајте пат за народот! Рамнете, рамнете го патот, собирајте ги камењата, кренете знаме за народите!

[11]Ете, Господ објавува до крајот на земјата: кажете ѝ на ќерката Сионова: твојот Спасител иде; наградата Негова е со Него, а отплатата Негова – пред Него.

[12]И ќе ги наречат свет народ, откупен од Господ, а тебе ќе те наречат „баран“, „Незаборавен град.“

Исаија 63

Господ е Победник над народите

[1]Кој е Оној, Кој иде од Едом, во црвена облека од Восор, Кој е толку величествен во облеката Своја, Кој пристапува во полната сила Своја? – „Јас сум, Кој изрекувам правда и сум силен да спасувам.“

[2]Зошто Твојата облека е црвена, и твоите облеки – како на оној, што газел во каца?

[3]„Јас газев во каца Сам, и никој од народите не беше со Мене; Јас ги газев

as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

во гневот Свој и ги газев во јароста Своја; крвта нивна Ми ја прскаше облеката Моја; ја извалкав целата облека Моја;

[4]зашто денот за одмазда е во срцето Мое, и годината на искупените од Мене настапи.

[5]Јас гледав – и немаше помошник; се чудев, зошто немаше кој да Ме поткрепи; но Мојата рака Ми помогна, и Мојот гнев – тој Ме поткрепи:

[6]и во гневот Свој ги згазив народите, ги уништив во јароста Своја и ја излеав на земјата крвта нивна.“

Добрината на Господ

[7]Ќе се сеќавам на милоста и славата Господова, за сѐ што Господ ни дарува, за големата Негова благост кон домот Израелов што Тој ја укажа по милосрдноста Своја и по многуте добрини Свои.

[8]Тој рече: „Навистина, тие се Мој народ, деца што нема да изневерат,“ – и Тој ќе биде нивни Спасител.

[9]Во секоја нивна жалост Тој не ги оставаше и Ангелот на Неговото присуство ги спасуваше; со Својата љубов и добросрдечност Тој ги искупи, ги зеде и ги носеше во текот на сите древни дни.

[10]Но, тие се одметнаа и Го огорчија Неговиот Свет Дух; затоа Тој им стана непријател, така што Сам војуваше против нив.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

[11]Тогаш народот Негов си спомна за древните дни, деновите на Мојсеј: каде е Оној што ги изведе од морето со пастирот на Своите овци? Каде е Оној што Го вложи во неговото срце Својот Свет Дух?

[12]Кој го водеше Мојсеј за десната рака со Својата величествена сила и ги раздели пред нив водите, за да си создаде вечно име?

[13]Кој ги водеше преку бездни, како коњ по степи и тие не се сопинаа?

[14]Како што стадо слегува во долина, – така Духот на Господ ги води кон покој. Така и Ти го водеше Својот народ, за да си создадеш славно име.

Молитва за помош

[15]Ѕирни од небесата и погледни од Твоето живеалиште на светињата Твоја и на славата Твоја: каде се ревноста и силата Твоја? Големата Твоја милосрдност и милоста Твоја кон мене престанаа.

[16]Само Ти си Отец наш; зашто Авраам не нè познава, ниту Израел нè признава за свои; Ти, Господи, си наш Отец, отсекогаш Твоето име е: „Искупител наш.“

[17]Зошто Господи, си допуштил да се отстраниме од Твоите патишта, да се ожесточи срцето наше, за да не се плашиме од Тебе? Сврти се заради Твоите слуги, заради племињата на Твоето наследство.

18 Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

19 Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

Isaías 64

1 Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

2 como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

3 Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

4 Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

5 Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

6 Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a

18Кратко време владееше над него народот на Твојата светиња: непријателите наши го изгазија твоето светилиште.

19Ние станавме такви, како над кои никогаш да не си владеел, и над кои името Твое да не се спомнувало. О, да беше ги раскинал Ти небесата и да беше слегол! Горите би се стопиле од лицето Твое!

Исаија 64

1Како оган што растопува восок, како од оган што вода зоврива, така ќе го познаат името Твое непријателите и од Твоето лице ќе затреперат народите.

2Кога вршеше страшни дела, од нас неочекувани, и слегуваше, – гори се топеа од Твоето лице.

3Зашто од века не се чуло, до уво не допрело, и никое око не беше видело друг бог, освен Тебе, Кој направил толку многу за оние, кои на Него се надеваат.

4Ти милостиво го пресретнуваше секого, кој се радуваше и кој вршеше правда, кој Те спомнуваше на Твоите патишта. Но, ете, Ти се разгневи, зашто ние одамна грешевме; па како тогаш ќе бидеме спасени?

5Сите ние станавме како нечист човек, и секоја наша правда – како извалкана облека; сите попаѓавме како лист; а

folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

[7] Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

[8] Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

[9] Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

[10] As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

[11] O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

[12] Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

[2] Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

беззаконијата наши како ветар нè однесуваат.

[6]Нема никој кој би го повикувал Твоето име, кој би установил да се држат здраво за Тебе: затоа Ти го сокри лицето Твое од нас и нè остави да гинеме од беззаконијата наши.

[7]Но сега, Господи, Ти си наш Татко; ние сме глина, а Ти – наш грнчар, сите сме дело на Твоите раце.

[8]Немој да се гневиш безмерно, Господи, и немој вечно да го помниш беззаконието. Но, погледај: сите сме Твој народ.

[9]Градовите на Твојата светиња станаа пустелија; пустина стана Сион; Ерусалим е опустошен.

[10]Домот на нашата светиња и на нашата слава, каде што татковците наши Те прославуваа, од оган изгоре, а сите наши добра така пропаднаа.

[11]По сево ова, ќе се воздржуваш ли уште, Господи, ќе молчиш ли и ќе нè казнуваш ли без мерка?

Исаија 65

Господ ќе ги казни виновниците

[1]Јас им се открив на оние, кои не прашуваа за Мене, кои не Ме бараа: „Еве Ме, еве Ме!“ – му велев на народ, кој не го повикуваше името Мое.

[2]Секогаш ги протегав рацете Свои кон непокорниот народ, кој одеше по лош пат, – по своите помисли, –

[3] povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

[3]кон народ, кој постојано Ме навредува в лице, принесува жртви во градините и пали темјан на црепчиња,

[4] que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

[4]седи во гробови и ноќева во пештери; јаде свинско месо, а во садовите негови има гнасно вариво;

[5] povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

[5]кои велат: „Застани, не доближувај се до мене, зашто сум свет за Тебе.“ Тие се дим на ноздрите Мои – оган што гори секој ден.

[6] Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

[6]Ете, што е напишано пред лицето Мое: нема да премолчам, туку ќе отплатам, ќе отплатам во пазувата нивна,

[7] das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

[7]за нивните беззаконија, вели Господ, и заедно со беззаконијата на татковците нивни, кои кадеа темјан по планините, и по ридовите Ме навредуваа, – ќе им одмерам полна плата во пазувите нивни и за нивните поранешни дела.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

[8] Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

[8]Вака вели Господ: „Како што во гроздот има сок, и велат не го повредувај, зашто во него има благослов; исто ќе направам и за Моите слуги, и нема сите да ги погубам.

[9] Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

[9]И ќе произведам од Јаков потомство, а од Јуда – наследник на Моите гори; и тоа ќе го наследат Моите избрани, таму ќе живеат слугите Мои.

[10] Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

[10]И Сарон ќе биде пасиште за овци, а долината Ахор – пладниште за говедата на Мојот народ, кој Ме побара.

[11] Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

[11]А вас, кои Го оставивте Господа, ја заборавивте Мојата света гора, готвите трпеза за Гад и отворате полна чаша за Мене, –

[12] também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

[12]вас ве определив за меч, сите ќе се наведнете за колење, зашто викав – и не одговаравте, говорев – не слушавте, но вршевте зло пред очите Мои и го избиравте она, што не беше по волјата Моја.“

[13] Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

[13]Затоа вака вели Господ Бог: „Ете, слугите Мои ќе јадат, а вие ќе гладувате; слугите Мои ќе пијат, а вие ќе се измачувате од жед;

[14] os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

[14]слугите Мои ќе се веселат, а вие ќе бидете во срам; слугите Мои ќе пеат од срдечна радост, а вие ќе пиштите од срдечна жалост и ќе плачете од маката во вашиот дух.

[15] Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

[15]И ќе им го оставите името свое на Моите избрани за проклетство; тебе ќе те убие Господ Бог, а слугите Свои ќе ги нарече со друго име,

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

[16]оној, што се благословува на земјата, нека се благословува со вистинскиот Бог; и кој се колне на земјата, нека се колне со вистинскиот Бог, – зашто поранешните жалости ќе бидат заборавени и сокриени од Моите очи.“

Novos céus e nova terra

Божјите нови творби

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[17]„Зашто, ете, Јас создавам ново небо и нова земја, а поранешните нема повеќе да се спомнуваат, ниту на ум ќе доаѓаат.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

[18]А вие ќе се веселите и ќе се радувате довека за она што Јас го создавам: зашто, ете, Јас ќе го создадам Ерусалим за веселба, а народот негов – за радост.

[19]Ќе се радувам за Ерусалим и ќе се веселам за Мојот народ; и нема повеќе да се чуе во него глас од плачење и глас од пискот.

[20]Таму веќе нема да има новороденче кое живее кратко, ни старец, што нема да ги исполни деновите свои; тој што ќе умре на сто години ќе се смета за момче, а оној што ќе живее помалку од сто години ќе се смета за проколнат.

[21]Ќе градат куќи и ќе живеат во нив, ќе садат лозја и ќе ги јадат плодовите нивни.

[22]Нема да градат, за да живее друг, нема да садат, за да јаде друг; зашто дните на народот Мој ќе бидат како дните на дрво, и моите избрани долго ќе се користат со делото на рацете свои.

[23]Нема да се трудат напразно и да раѓаат деца за скрб; зашто ќе бидат семе благословено од Господ, и потомците нивни со нив.

[24]И пред тие да повикаат, Јас ќе одговорам; тие уште ќе говорат, а Јас веќе ќе ги чујам.

[25]Волк и јагне ќе пасат заедно, а лавот ќе јаде слама како вол, а на змијата правот ќе ѝ биде храна: тие нема да причинуваат зло и штета по целата Моја света гора“, вели Господ.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

Исаија 66

Вистинска побожност

[1]Вака вели Господ: небото е Мој престол, а земјата – подножје на нозете Мои; каде тогаш ќе изградите дом за Мене, каде е местото на Мојот спокој?

[2]Зашто, сето тоа го создаде Мојата рака, и сето тоа е Мое, вели Господ. А еве на кого ќе погледнам: на понизниот и скршениот по дух и на оној што трепери пред Моето слово.

[3]А кој коле вол, е исто, како оној што убива човек; кој принесува јагне за жртва, е исто, како оној што задушува куче; кој принесува дар, е исто, како оној што принесува свинска крв; кој кади темјан, е исто, како оној што се моли на идол. Тие го избрале тоа на своите патишта, и душата нивна наоѓа задоволство во одвратностите нивни, –

[4]така и Јас ќе ја употребам нивната измама и ќе го испратам врз нив она, што е за нив ужасно; зашто викав – и немаше кој да одговори, говорев – и тие не слушаа, а вршеа зло пред очите Мои и го избираа она што Ми беше неугодно.

Господ ќе му помогне на Ерусалим

[5]Чујте го словото на Господ вие, што треперите пред словото Негово: вашите браќа, кои ве мразат и кои ве гонат заради Моето име, велат: „Нека се јави Господ во Својата слава, па да ја видиме радоста ваша.“ Но тие ќе бидат посрамени.

[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.
[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,
[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.
[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.
[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[6]Ете, шум од градот, глас од храмот, глас од Господ, Кој дава отплата на непријателите Свои:
[7]Уште не беше почувствувала родилни маки, и роди; пред да настапат болките нејзини, роди син.
[8]Кој слушнал такво нешто? Кој видел слично на тоа? Никне ли од земјата во еден ден? Се раѓа ли народ наеднаш, како Сион: штотуку почна да се мачи од родилни болки, – ги роди синовите свои?
[9]Зар Јас кога ќе ја отворам утробата на мајката – таа нема да роди – вели Господ. Или Јас Кој давам да се роди, ќе ја заклучам ли утробата? – вели твојот Бог.
[10]Развеселете се со Ерусалим и радувајте се за него сите што го сакате! Радувајте се со него радосно сите што тагувавте по него,
[11]за да се храните и наситувате од градите на утехите негови, да се опивате и наслaдувате од изобилната слава негова.
[12]Зашто вака вели Господ: „Ете, ќе навртам кон него мир како река, и богатство на народите – како поток, кој се разлива, за ваша наслада; на раце ќе ве носат и на колена ќе ве милуваат.
[13]Како што некого го утешува мајка, така ќе ве утешам и Јас; ќе бидете утешени во Ерусалим.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando

[14]И ќе го видите тоа, и ќе се зарадува срцето ваше, и коските ваши ќе цутат како свежо растение, и раката на Господ ќе се јави врз слугите Негови, а на непријателите свои Тој ќе се разгневи.

[15]Зашто, ете, ќе дојде Господ во оган, и колите Негови – како виор, за да го излее гневот свој со јароста и заканата Своја – со пламнат оган.

[16]Зашто Господ ќе суди со оган и со мечот Свој над секоја плот, и многумина ќе бидат убиени од Господ.

[17]Оние, што се посветуваат и очистуваат во градините еден по друг, кои јадат свинско месо и гадотии и глувци, – сите ќе загинат вели Господ.

Закана, но и ветување

[18]Зашто Јас ги знам делата нивни и мислите нивни; ете, ќе дојдам да ги соберам сите народи и јазици, и тие ќе дојдат и ќе ја видат славата Моја.

[19]И ќе ставам на нив белег, и од преживеаните меѓу нив ќе испратам кон народите: во Тарсис, во Пул и Луд, мајстори за оптегнување лак, во Тувал и во Јаван, и во далечните острови, кои не чуле за името Мое и не ја виделе славата Моја; и тие ќе им ја објават на народите славата Моја,

[20]и ќе ги претстават сите ваши браќа од сите народи како дар на Господ на коњи и коли, на носилки, на маски и на брзи камили, – на Мојата света гора, во Ерусалим, вели Господ, – исто како што

os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

синовите Израелови принесуваат дар во домот Господов во чист сад.

21 Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

21И од нив ќе земам свештеници и левити, вели Господ.

22 Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

22Зашто, како што новото небо и новата земја, кои Јас ќе ги создадам, ќе бидат секогаш пред лицето Мое, вели Господ, така ќе постои и потомството ваше и името ваше.

23 E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

23Тогаш од месец на месец, и од сабота во сабота ќе доаѓа секоја плот пред лицето Мое на поклонение, вели Господ.

24 Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

24И ќе излегуваат и ќе ги видат труповите на луѓето што отстапиле од Мене; зашто црвот нивни нема да умре, ниту огнот нивни ќе угасне и ќе бидат одвратност за секоја плот.“

Jeremias	Еремија

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse:

Еремија 1

Еремија повикан за пророк

[1]Зборови на Еремија, – син на Хелкија, еден од свештениците кој живееше во Анатот, во земјата Венијаминова, –

[2]кому му беше упатено слово Господово во времето на Јошија, син на јудејскиот цар Амон, во тринаесеттата година од царувањето негово,

[3]а и во деновите на Јоаким, синот на јудејскиот цар Јошија, до крајот на единаесеттата година од царувањето на Седекија, син на јудејскиот цар Јошија, до поробувањето на Ерусалим во петтиот месец.

Нашите ограничени способности не се пречка за Бога

[4]И ми беше упатено слово Господово:

[5]„Пред да те обликувам во утробата, Јас те познавав, и пред да излезеш од утробата, те посветив: те поставив за пророк на народите.“

[6]Јас, пак, одговорив: „О, Господи Боже, не умеам да говорам, зашто сум уште млад.“

[7]Но Господ ми рече: „Не вели: – млад сум; – зашто до сите до кои ќе те испра-там ќе одиш и сè што ќе ти заповедам ќе кажеш.

[8]Не плаши се од нив; зашто Јас сум со тебе, за да те избавам“, рече Господ.

[9]И ја протегна Господ раката и се допре до устата моја; и ми рече Господ: „Ете,

Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

10 Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

A visão da vara de amendoeira

11 Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

12 Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

A visão da panela ao fogo

13 Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

14 Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

15 Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

16 Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

Јас ги ставив Моите зборови во устата твоја.

10Гледај, Јас те поставив денес над народи и царства, за да искоренуваш и разурнуваш, да погубуваш и да разрушуваш, да ѕидаш и да насадуваш.“

11И пак беше упатено слово Господово до мене: „Што гледаш, Еремија?“ Одговорив: „Гледам гранка од бадемово дрво.“

12Господ ми рече: „Добро гледаш, зашто Јас бдеам над Моето слово, за да се изврши.“

13И по вторпат беше упатено слово Господово кон мене: „Што гледаш?“ Одговорив: „Гледам котел што врие, а отворот му е кон север.“

14И ми рече Господ: „Од север ќе букне злото врз сите луѓе што живеат на земјата.

15Зашто, ете, Јас ќе ги свикам сите племиња на северните царства – вели Господ – и тие ќе дојдат, и секој ќе го постави престолот свој при влезот на ерусалимските порти, околу сите ѕидишта негови и во сите јудејски градови.

16И ќе го изречам судот Свој врз нив за сите нивни беззаконија, затоа што Ме оставија и кадеа темјан на други богови и им се поклонуваа на идоли, дела од нивните раце.

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.
[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.
[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

[17]А ти препаши ги бедрата свои и стани, та кажи им сѐ што ќе ти заповедам; не треси се пред нив, за да не те стресам Јас пред очите нивни.
[18]И ете, Јас те поставив денес како утврден град, како железен столб и како бронзен ѕид против сите цареви Јудини и кнезовите на целата таа земја, против свештениците негови и против народот на таа земја.
[19]Тие ќе војуваат против тебе, но нема да те победат; зашто Јас сум со тебе, за да те избавувам“ – вели Господ.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.
[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.
[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.
[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,
[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do

Еремија 2

Израел е казнет поради неверството

[1]И пак беше упатено словото Господово до мене:
[2]„Оди и извикај во ушите на Ерусалим – вака вели Господ: ‚се сеќавам на посветеноста во младоста твоја, на твојата љубов, кога како невеста тргна по Мене во пустината, во незасеана земја.‘
[3]Израел му беше светиња на Господ, првина од плодовите Негови: сите, што јадеа од нив, биваа осудувани, ги стигнуваше зло,“ вели Господ.
[4]Чујте го словото Господово, доме Јаковов и сите родови на домот Израелов!
[5]Вака вели Господ: „Каква неправда најдоа во Мене татковците ваши, та се оддалечија од Мене, ја прифатија суетата и станаа суетни?
[6]И не рекоа: ‚каде е Господ, Кој нè изведе од египетската земја, нè водеше

Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte, por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

7 Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

8 Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

Perfídia sem exemplo

9 Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

10 Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

11 Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

12 Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

13 Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

по пустината, по земја пуста и ненаселена, по земја сува, по земја на смртна сенка, по која никој не одел и во која никој не живеел?‘

7А кога ве воведов во земја плодородна, за да се храните од плодовите нејзини и од добрата нејзини, вие влеговте и ја осквернивте земјата Моја, и сопственоста Моја ја направивте гадотија.

8Свештениците не рекоа: ,каде е Господ?‘ И учителите на законот не Ме познаа, и пастирите се одметнаа од Мене, и пророците пророкуваа во името на Ваал и одеа по оние, кои не помагаат.

Господ го обвинува Својот народ

9Затоа Јас уште ќе се судам со вас, вели Господ, и со синовите на вашите синови ќе се судам.

10Затоа отидете на бреговите на Китим и разгледајте, и испратете во Кедар и испитајте сесрдно и видете: станувало ли таму нешто слично на тоа?

11Ги променил ли некој народ боговите свои, иако тие не се богови? А Мојот народ ја менуваше Славата своја за она што не помага.

12Чудете се на тоа, небеса, стресете се и грозете се, вели Господ.

13Зашто две зла изврши Мојот народ: Мене, изворот на жива вода, Ме оставија и си ископаа извори издупчени, кои не можат да држат вода.

[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?
[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.
[16] Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.
[17] Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?
[18] Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?
[19] A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Israel adorou a Baal

[20] Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.
[21] Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?
[22] Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

[14]Зар Израел е слуга? Или е слуга домородец? Зошто така стана плен?
[15]Зарикаа против него млади лавови, нададоа рик и ја направија земјата негова пустелија; градовите негови му се изгорени, никој не живее во нив.
[16]И синовите на Мемфис и Тафнис те познаа и ти го избричија темето.
[17]Не си го направи ли тоа сам, оставајќи Го твојот Господ Бог во она време, кога Тој те водеше по патот?
[18]И сега, што бараш во Египет да пиеш вода од Нил? И зошто да одиш во Асирија за да пиеш вода од реките нејзини?
[19]Ќе те казни отстапувањето твое, и злобата твоја ќе те обвини: и така познај и размисли, колку е лошо и горчливо што Ме остави, вели твојот Господ Бог, што кај тебе нема страхопочит, вели Господ, Бог Саваот.
[20]Зашто одамна го скрши јаремот свој, ги раскина твоите вериги, па велеше: – Нема Тебе да Ти служам; но ќе појдам на секој висок рид и под секое лиснато дрво ќе им служам на идоли.
[21]Јас те посадив како благородна лоза – најчисто семе; а како Ми се претвори во див ластар од туѓа лоза?

Вината на Израел

[22]Затоа, макар и да се измиеш со сапун и да употребуваш многу пепелница, – твоите беззаконија ќе се покажат пред Мене, вели Господ Бог.

[23] Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;
[24] jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.
[25] Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.
[26] Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,
[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.
[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.
[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.
[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[23]Како можеш да кажеш: ‚Јас не се осквернив, и не одев по Ваал?‘ Загледај се во патиштата твои во долината, и увиди што правеше ти, бујна камило, која трча наваму натаму?
[24]Кој може да скроти дива магарица навикната на пустина, која со страст во душата дише забрзано? Сите, што ја бараат, нема да се уморат: во месецот нејзин ќе ја најдат.
[25]Не дозволувај им на нозете свои да се боси, и на грлото твое – да се мачи од жед. Но ти рече: ‚Ништо од тоа, зашто ги сакам туѓинците и по нив ќе одам.‘
[26]Како што крадец, кога ќе го фатат, се посрамува, – така ќе се посрами Израеловиот дом: царевите нивни, кнезовите нивни, свештениците нивни и пророците нивни, –
[27]кои на дрвото му велат: ‚ти си мој татко‘, и на каменот: ‚ти ме роди‘; зашто тие Ми свртеа грб, а не лице; а во време на неволји велат: ‚стани и спаси нè!‘
[28]Каде се, пак, твоите богови, што сам си ги направил? Нека станат тие, ако можат – да те спасат во време на твојата неволја; зашто, колку градови имаш, о, Јудо, толку и богови имаш!

Бунтот на Израел против Господ

[29]Зошто се жалите кај Мене? Сите вие се одметнавте од Мене,“ вели Господ.
[30]Напразно ги удирав децата ваши: тие не се вразумија; вашиот меч како истребувачки лав ги јадеше пророците ваши.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois, diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido,

[31]О роде, чујте го словото Господово: „Јас ли бев пустина за Израел, Јас ли бев земја неплодна? А зошто Мојот народ вели: ‚Слобода сакаме, нема повеќе да доаѓаме кај Тебе!?‘

[32]Го заборава ли девојката украсот свој, и невестата – накитот свој? А Мојот народ Ме заборави – има веќе безброј дни.

[33]Како лукаво ги насочуваш ти патиштата свои, за да придобиеш љубовници, та дури и непристојните жени ги научи на тоа!

[34]По твоите поли има крв од бедните, невини луѓе; иако не ги фати да проваливаат! И покрај тоа,

[35]велиш: ‚невина сум, гневот Негов ќе се одврати од мене.‘ – Ете, Јас ќе се судам со тебе, затоа што велиш: ‚не згрешив‘.

[36]Зошто толку многу скиташ, менувајќи го патот свој? Ќе бидеш посрамена и од Египет, како што беше посрамена од Асирија;

[37]и од него ќе излезеш со рацете на глава, зашто Господ ги отфрли оние на кои ти се надеваш и со нив нема да имаш успех.“

Еремија 3

Грев и срам

[1]Ако мажот си ја остави жената, и таа си замине и стане жена на друг маж,

porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

може ли пак да се врати кај него? Нема ли со тоа да се оскверни таа земја? А ти со мнозина милосници блудствуваше, – и при сето тоа ќе се враќаш кај Мене? – вели Господ.

2 Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

2– Крени ги очите кон идолските светилишта и гледај каде ли не блудствувале со тебе? Како Арапин во пустина седеше ти по патиштата заради нив, и ја осквернуваше земјата со твојот блуд и со твојата грешност.

3 Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

3Заради тоа беа запрени дождовите и немаше пролетен дожд; но ти имаше чело на блудница, – не сакаше да се засрамиш.

4 Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

4Не викаш ли сега кон Мене: „Оче, Ти беше пријател на младоста моја.“

5 Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

5Зар Тој вечно ќе се лути, ќе пламти ли вечно гневот Негов? Ете, што зборуваш ти, а вршиш зло и продолжуваш така!

Божјиот повик до Израел

6 Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

6Господ ми рече во дните на царот Јошија: виде ли ти, што врши отстапницата, ќерката Израелова? Таа оди на секоја висока гора и под секое лиснато дрво, и таму блудствува.

7 E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

7И откако таа го вршеше сето тоа, Јас мислев дека таа ќе се врати кај Мене, но таа не се врати; и го виде тоа нејзината вероломна сестра Јудеја.

8 Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

8И видов дека, кога заради сите прељубни дејствија на отстапницата, ќерката Израелова, Јас ја напуштив и ѝ дадов разводно писмо, вероломната ѝ

сестра Јудеја не се исплаши, туку отиде и сама блудствуваше.

[9] Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

[9]И со јавното блудно дејствување таа ја оскверни земјата, и прељуба вршеше и со камен и со дрво.

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[10]Но при сето тоа нејзината вероломна сестра Јудеја не се обрати кон Мене од сè срце, туку само привидно – рече Господ.

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[11]И ми рече Господ: отстапницата, ќерката Израелова, излезе поправа, отколку вероломната Јудеја.

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[12]Оди и разгласи ги тие зборови кон север и кажи: – врати се, отстапнице, ќерко Израелова – вели Господ. Јас нема да го излијам врз вас Мојот гнев; зашто Јас сум милостив, – вели Господ – нема вечно да негодувам.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

[13]Признај ја само вината своја: зашто отстапи од Твојот Господ Бог и се одвлечка со туѓинци под секое лиснато дрво, а Мојот глас не го слушаше, вели Господ.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[14]Вратете се деца – отстапници, вели Господ, зашто Јас сум ваш Господар и ќе земам од вас по еден од град и по двајца од племе и ќе ве одведам на Сион.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[15]И ќе ви дадам според срцето Мое пастири, кои ќе ве пасат со знаење и благоразумност.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se

[16]И кога ќе се размножите и ќе станете многуплодни на земјата, тогаш, вели Господ, нема повеќе да велите: Ков-

exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

чегот на заветот Господов, ни на ум нема да им дојде, и нема да се сетат за него, ниту ќе доаѓаат кај него, ниту пак повторно ќе го градат.

[17]Во тоа време Ерусалим ќе го наречат престол на Господ, и сите народи заради името Господово ќе се соберат во Ерусалим и нема повеќе да постапуваат според тврдоглавоста на своето зло срце.

[18]Во тие дни Јудиниот дом ќе дојде при Израеловиот дом, и ќе дојдат заедно од северната земја во земјата што Јас им ја дадов во наследство на предците ваши.

[19]И реков Јас: „Како да те поставам меѓу синовите и да ти ја дадам многу саканата земја, најпрекрасното наследство на многуте народи?“ И мислев: „Ти ќе Ме нарекуваш твој Отец и нема да отстапиш од Мене.“

[20]Но, навистина, како што жена вероломна го изневерува сопругот свој, така вероломно постапивте со Мене вие, доме Израелов, вели Господ.

Народот се кае за своите гревови

[21]Нека се чуе глас по идолските светилишта, жален плач на Израеловите синови, затоа што тие скршнаа од својот пат, Го заборавија Господа, нивниот Бог.

[22]Вратете се, синови одметници: Јас ќе го излекувам вашето непокорство. – Еве, ние идеме кај Тебе, зашто Ти си Господ, Бог наш.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.
[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.
[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

Jeremias 4

[1] Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;
[2] se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.
[3] Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.
[4] Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

Vem do Norte o mal

[23]Навистина, напразно се надевавме на ридовите и на многуте гори; навистина, во нашиот Господ Бог е Израеловото спасение!
[24]Уште од млади години таа гадотија ги уништуваше трудовите на нашите предци, овците и воловите нивни, синовите и ќерките нивни.
[25]Ние лежиме во својот срам, а нашиот срам нѐ покрива, зашто грешевме пред нашиот Господ Бог, – ние и татковците наши, уште од младите години наши дури до овој ден. – И не го слушавме гласот на Господ, нашиот Бог.

Еремија 4

Услови за враќање на Израел

[1]Ако сакаш да се обратиш, Израеле, вели Господ, обрати се кон Мене; и ако ги отклониш гадотиите од пред Моето лице, и престанеш да скиташ,
[2]и ако се заколнеш: вистински верно и праведно: жив е Господ, тогаш народите ќе бидат благословени и со Него ќе се фалат.

[3]Зашто вака им вели Господ на луѓето од Јудеја и од Ерусалим: изорајте си нови ниви и не сејте меѓу трње.

[4]Обрезете се заради Господ и симнете го крајчето од срцето свое, луѓе Јудини и ерусалимски жители, за да не се јави Мојот гнев како оган и да не пламне неизгасливо поради вашите злодела.

Најава за неволја

[5] Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

[6] Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade;

[5]Објавете во Јудеја, и разгласете во Ерусалим, говорете и трубете со труба по земјата; викајте силно и велете: соберете се, и да влеземе во утврдените градови.

[6]Кренете го знамето кон Сион – бегајте, не запирајте се, зашто Јас ќе донесам од север зло и голема погибел.

[7]Излегува лав од својот честар, тргнува истребителот на народите: тој излегува од местото свое, за да ја направи земјата твоја пустина, градовите твои ќе бидат сосипани, ќе останат без жители.

[8]Затоа опашете се со врeќиште, плачете и ридајте: јароста на Господовиот гнев не се одврати од нас!

[9]И во тој ден, вели Господ, ќе замре срцето на царот и срцето на кнезовите, ќе се ужаснат свештениците и ќе се вчудоневидат пророците.

[10]И реков: „О, Господи Боже, зар Ти само го лажеше овој народ и Ерусалим кога велеше: ‚мир ќе има кај вас‘; а, меч допре до гушата?“

Неволјата доаѓа

[11]Во тоа време ќе му биде речено на тој народ и на Ерусалим: топол ветар дува од пустинските височини врз патот на ќерката на Мојот народ, не за да вее, ниту да очистува.

[12]И оттаму ќе дојде ветар посилен од овој, и Јас ќе искажам суд над нив.

[13]Ете, се крева тој како облак, и колите му се како виор, коњите му се побрзи

os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

[15] Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

[16] Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

од орли; тешко ним! Зашто ќе бидат сосипани!

[14]Измиј го злото од срцето свое, Ерусалиме, за да се спасиш: до кога ќе бораваат во тебе злосторнички мисли?

[15]Зашто веќе се разнесува глас од Дан, и погибелна вест – од Ефремовата Гора:

[16]јавете им на народите, известете го Ерусалим дека идат од далечна земја опсадувачи и со викања ги заземаат градовите на Јудеја.

[17]„Како чувари на нивите го оградуваат од сите страни, зашто тој се крена против Мене, вели Господ.

[18]Тоа ти го направија твоите патишта и делата твои; од твојата нечесност ти е толку горчливо, што допира до срцето твое.“

Видение за казната

[19]„Утробо моја! Утробо моја! Нажален сум до дното на срцето свое, се бранува во мене срцето мое, не можам да молчам; зашто ти слушаш, душо моја, звук од труба, боен повик.

[20]Зло по зло, целата земја се опустошува, ненадејно беа соборени шаторите мои, за миг – колибите мои.

[21]До кога ќе гледаме знаме, и ќе слушаме трубен звук?

[22]Тоа произлегува оттаму, што водачите на Мојот глупав народ не Ме познаваат: тие се безумни синови, и нема

23 Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

24 Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

25 Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

26 Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

27 Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

28 Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

29 Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

30 Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

31 Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da

во нив расудување: вешти се за зло, но не умеат да вршат добро.

23Ја гледам земјата – и ете, таа е разорена и пуста, – небесата, и нема на нив светлина.

24Ги гледам горите – и ете, тие треперат, и сите ридови се нишаат.

25Гледам – и ете, нема човек и сите небески птици одлетале.

26Гледам – и ете, плодното поле е пустина, и сите негови градови се сосипани од лицето Господово, од јароста на гневот Негов.

Пропаст на Ерусалим

27Зашто вака рече Господ: – целата земја ќе биде опустошена, но целосно истребување нема да извршам.

28Ќе заплаче земјата поради тоа, и небесата ќе се затемнат, зашто Јас реков, Јас решив, и нема да се покаам, ниту ќе отстапам од тоа.

29Од викот на коњаници и на стрелци ќе се разбегаат сите градови: тие ќе отидат во густи шуми и ќе се искачат на карпи; сите градови ќе бидат напуштени, и во нив никој нема да живее.

30А ти, опустошена, што ќе правиш? Макар и да се облекуваш во пурпур, и да се украсуваш со златни накити, да си ги украсуваш со боја очите свои – залудно ќе се украсуваш: те презираат љубовниците твои – душата ти ја бараат.

31Зашто Јас слушам глас како од жена при породување, стенкање како на

primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

[2] Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

[3] Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

[4] Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

[5] Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

[6] Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões

прворотка, глас на ќерката Сионска; таа стенка, протегајќи ги рацете: о, тешко мене, душата моја примира пред убијците!“

Еремија 5

Има ли чесни и верни луѓе?

[1]Поминете по ерусалимските улици, погледајте, испитајте и побарајте по плоштадите негови, ќе најдете ли човек кој пази правда, кој ја бара вистината? – за да му простам на Ерусалим.

[2]Макар и да велат: жив Господ! Но тие лажно се колнат.

[3]О, Господи, Твоите очи нели се свртени кон вистината? Ти ги удираш, а тие не чувствуваат болка; Ти ги истребуваш, а тие не сакаат да се вразумат; ги направиле лицата свои поцврсти од камен – не сакаат да се обратат.

[4]Па си реков: – тоа се, можеби, сиромаси; тие се глупави, зашто не го знаат патот Господов, законот на својот Бог.

[5]Ќе одам кај големците и ним ќе им зборувам, зашто тие го знаат патот Господов, законот на својот Бог. Но и тие сите го скршија јаремот, ги раскинаа веригите.

[6]Поради тоа лав од шумата ќе ги погуби, пустински волк ќе ги истреби, леопард ќе ги демне крај градовите нивни: кој ќе излезе од нив ќе биде раскинат; зашто се намножија

se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

[7] Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR;

престапите нивни, се засилија отстапувањата нивни.

Казна од непријателите

[7]Како да ти го простам тоа? Твоите синови Ме оставија и се колнат во оние, што не се богови. Јас ги наситував, а тие вршеа прељуба и навалуваа во куќите на блудниците.

[8]Тие се како угоени коњи: секој од нив 'ржи по жената на ближниот свој.

[9]Зар да не казнам поради тоа – вели Господ; а душата Моја нема ли да одмазди на таков народ, како овој?

[10]Качувајте се на ѕидиштата негови и урнувајте ги, но не до крај; уништете ги нивните лозници, зашто тие не се Господови;

[11]зашто домот Израелов и домот Јудин постапија спрема Мене многу вероломно, вели Господ;

[12]тие излагаа против Господ и рекоа: „Не, зло нема да нè снајде, и ние нема да видиме ни меч, ни глад.“

[13]И пророците се ветар, и слово Господово нема во нив, врз нив самите нека се збидне тоа.

[14]Поради тоа вака вели Господ, Бог Саваот: затоа што говорите такви зборови, ете, Јас ќе ги направам Моите зборови во устата твоја оган, а овој народ – дрва, и овој оган ќе ги проголта.

[15]Ете, ќе доведам против вас, доме Израелов, народ оддалеку, вели

nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

16 A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

17 Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

18 Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

19 Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

20 Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

21 Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

22 Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

23 Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

Господ, народ силен, народ одамнешен, народ, чиј јазик не го знаеш, и нема да разбираш што ќе ти зборува.

16Торбата за стрели му е како отворен гроб; сите тие се одбрани јунаци.

17И ќе ја изедат жетвата твоја и лебот твој, ќе ги изедат синовите твои и ќерките твои, ќе ги изедат овците твои и воловите твои, ќе го изедат лозјето твое и смоквите твои; ќе ги разрушат со меч утврдените градови твои, на кои ти се надеваш.

Израел Го остави Господа

18Но и во тие дни, вели Господ, нема да ве истребам сосема.

19И кога ќе ве прашуваат: „Зошто нашиот Господ Бог ни го прави сево ова?“ Вие ќе им одговорите: „Бидејќи Ме оставивте и им служите на туѓи богови во своја земја, затоа ќе служите на туѓинци во туѓа земја.“

20Објавете го тоа во домот Јаковов, разгласете во Јудеја, велејќи:

21чуј го ова, народе безумен и неразумен, кој имаш очи, а не гледаш, имаш уши, а не слушаш:

22од Мене ли не се плашите, вели Господ, пред Мене ли не треперите? Јас ставив песок како граница на морето, за вечна меѓа, која нема да премине; и макар што брановите негови ќе надојдат, но не ќе можат да се прелијат; макар што се упорни, но не ќе можат да го префрлат.

23А овој народ има упорно и непокорно срце; тие отстапија и заминаа.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e

[24]И не рекоа во срцето свое: да се уплашиме од нашиот Господ Бог, Кој ни дава навреме дожд, ран и доцен, ги пази за нас седмиците, одредени за жетва.

[25]Вашите беззаконија го отфрлија тоа, и вашите гревови го отстранија од вас тоа добро.

[26]Зашто меѓу Мојот народ има злочинци: демнат како сокриени ловци на птици, се влечат по земјата, ставајќи стапици за да ловат луѓе.

[27]Како кафез, со птици, домовите нивни се полни со грабежи: а преку тоа тие се издигнаа и се збогатија;

[28]се здебелија, злото надмина секоја мерка, не ја бранат правдата, ни правата на сирацитe за среќа, не се грижат за правата на сиромасите.

[29]Зар нема да казнам заради тоа – вели Господ; и нема ли да се одмазди душата Моја на таков народ, како овој?

[30]Стравотии и грозотии се случуваат во таа земја:

[31]пророците пророкуваат лага, свештениците господарат преку нив – и Мојот народ го сака тоа. Но што ќе правите на крајот?

Еремија 6

Предупредување кон Ерусалим

[1]Бегајте, деца Венијаминови од Ерусалим, трубете со труба во Текоа и

levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

2 A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

3 Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

4 Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

5 Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

6 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

7 Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

8 Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

9 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

јавете преку оган во Бет-Керем, зашто откај север доаѓа зло и голема погибел.

2Јас ја разубавив ќерката Сионова, прекрасна и разнежена.

3Ќе дојдат против неа пастири со стадата свои, ќе распнат шатори околу неа; секој ќе го пасе својот дел.

4Гответе војна против неа; станувајте да нападнеме на пладне. Тешко нам! Денот веќе одминува, се спуштаат вечерни сенки.

5Станувајте да напаѓаме и ноќе, и да ги срушиме нејзините дворци!

6Зашто вака вели Господ Саваот: сечете дрвја и кревајте насипи против Ерусалим: тој град треба да се казни; во него се врши секакво насилство.

7Како што од извор блика вода, така и од него блика зло: во него се слуша насилство и пустошење, пред Моето лице секогаш има навреди и рани.

8Вразуми се, Ерусалиме, за да не се отстрани од тебе душата Моја и да не те направам пустина, земја ненаселена.

9Вака вели Господ Саваот: обери ги до крај остатоците на Израел, како грозје; кини со раката своја, како берач на грозје, кога полни кошници.

Јароста на Еремија и на Господ

[10] A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

[10]Кому да му говорам и кого да го предупредувам, за да чујат? Ете, нивното уво е необрезано, и тие не можат да слушаат; ете, словото Господово кај нив е за потсмев; тоа им е мило.

[11] Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

[11]Поради тоа јас сум преполнет со Господова јарост, не можам повеќе да се воздржувам: ќе ја излеам врз децата по улиците и врз собрани младинци; сите ќе бидат погодени: маж и жена, старци и возрасни.

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[12]И куќите нивни ќе ги присвојат други, исто така и нивите и жените; зашто ќе ја протегнам раката Своја против жителите на таа земја, вели Господ.

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[13]Зашто од мал до голем, секој од нив се предал на лакомост, и пророк и свештеник – сите мамат.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[14]Му ги лекуваат раните на Мојот народ лесномислено, велејќи: „Мир! мир!“ а мир нема.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[15]Се срамуваат ли тие, кога вршат гадотии? Не, никако не се срамуваат и не црвенеат. Затоа ќе паднат меѓу паднатите, и во времето на Мојата посета ќе бидат соборени, вели Господ.

Јудејците се непослушни кон Бога

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[16]Вака вели Господ: – застанете на вашите патишта, разгледајте и распрашајте се за дамнешните патишта, каде е добриот пат, врвете по него, и ќе најдете спокојство на душите свои. Но тие рекоа: нема да врвиме по тој пат!

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

[17]И поставив чувари над вас, и реков: „Слушајте го звукот на трубата!“ Но тие рекоа: „Нема да слушаме!“

[18]И така, чујте народи, и знај, собрание, што ќе стане со нив.

[19]Чуј, земјо: ете, ќе испратам против овој народ погибел, плод на помислите нивни; зашто тие не ги слушаа Моите зборови и Мојот закон го отфрлија.

[20]Зошто Ми е темјан, што иде од Сева, и миризлива трска – од далечна земја? Вашите сепаленици не Ми се угодни, и вашите жртви не Ми се пријатни.

[21]Затоа вака вели Господ: ете, поставувам пред овој народ пречки, и ќе се сопнат од нив таткото и децата заедно, соседот и неговиот пријател, и ќе загинат.

Армија од Север

[22]Вака вели Господ: – ете, иде народ од северна земја, и голем народ се крева од земните краишта;

[23]во рацете држат лак и копје; жестоки се и немилостиви, гласот нивен им бучи како море, и летаат на коњи наредени како еден човек, за да удрат против тебе, ќерко Сионова.

[24]Чувме вест за нив, и рацете ни премалеа, скрб нè обзеде, маки – како жена која се пораѓа.

[25]Не излегувајте на нива и на пат не одете, зашто непријателски меч и ужас е од сите страни.

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.

[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:

[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras

[26]Ќерко на Мојот народ, препаши се со вреќиште и посипи се со пепел; тагувај како за син единец – горко плачи; зашто ненадејно ќе дојде врз нас погубник.

Божјата проверка

[27]Те поставив за проверувач среде Мојот народ, за столб, за да знаеш да ги испитуваш нивните патишта.

[28]Сите тие се упорни одметници, живеат со клевета; тоа се бронза и железо – сите се расипани.

[29]Меовите забревтано дуваат; оловото се стопи од огнот; леарот топи напразно, зашто згурата не се отстрани;

[30]ќе ги наречат отпадно сребро, зашто Господ ги отфрли.

Еремија 7

Говор на Еремија во храмот

[1]Слово, што му дојде на Еремија од Господ:

[2]„Застани кај вратата на домот Господов и објави го таму ова слово и кажи: чујте го словото Господово, сите Јудејци, што влегувате низ таа врата да Му се поклонувате на Господ.

[3]Така вели Господ Саваот, Бог Израелов: ‚исправете ги вашите патишта и вашите дела, и Јас ќе ве оставам да живеете на тоа место.‘

[4]Не надевајте се на лажливи зборови: ‚ова е храмот Господов, храмот Господов, храмот Господов.‘

[5]Но ако ги исправите наполно вашите патишта и вашите дела, ако верно

praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

извршувате правда меѓу човекот и ближниот негов,

[6]ако не угнетувате туѓинец, сирак и вдовица, не пролевате невина крв на тоа место и не тргнете по други богови за ваше зло,

[7]Јас ќе живеам со вас на ова место, во оваа земја, што им ја дадов на предците ваши од века до века.

[8]Ете, вие се надевате на лажливи зборови, кои нема да ви донесат полза.

[9]Вие крадете и убивате, вршите прељуба и се колнете криво, му кадите на Ваал и одите по други богови, кои не ги познавате,

[10]и потоа доаѓате и се исправате пред лицето Мое во овој дом, над кој е повикано името Мое, и велите: ‚спасени сме‘, за да ги вршите сите тие гадотии и понатаму.

[11]Не се претвори ли овој дом во вашите очи во разбојничко гнездо, над кој е повикано името Мое? Ете, Јас го видов тоа, вели Господ.

[12]Но одете сега на Моето место во Силом, каде што порано бев одредил да почива Моето име, и видете што направив со него поради беззаконијата на Мојот народ Израел.

[13]И, бидејќи ги вршите сите тие работи, вели Господ, и не слушавте, и ве викав, а вие не одговаравте, –

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

[14]затоа Јас сега ќе постапам исто со овој дом, над кој е призвано Моето име, на кое вие се надевате, и со местото што ви го дадов вам и на предците ваши, како што постапив со Силом.

[15]И ќе ве отфрлам од лицето Свое, како што ги отфрлив сите ваши браќа, целото семе Ефремово.

Казна за служење на туѓи богови

[16]А ти, не моли се за овој народ и не упатувај за него молитви и молби, и не посредувај пред Мене, зашто нема да те чујам.

[17]Не гледаш ли што прават тие во градовите на Јудеја и по улиците ерусалимски?

[18]Децата собираат дрва, а татковците палат оган, и жените месат тесто, за да прават banички за кралицата на небото и да вршат преливи за други богови, за да Ме огорчуваат.

[19]Но Мене ли Ме огорчуваат тие – вели Господ; не себеси ли – за нивни срам?

[20]Затоа вака вели Господ Бог: ете, се излива Мојот гнев и Мојата јарост врз ова место, врз луѓето и врз добитокот, врз полските дрвја и врз земните плодови, ќе се разгори и нема да угасне.

Принесувањето жртви е залудно

[21]Вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: – вашите сепаленици принесувајте ги заедно со вашите жртви и јадете го месото;

[22] Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[24] Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

[25] Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

[26] Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

[27] Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

[28] Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

Judá rejeitado por Deus

[29] Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR

[22]зашто Јас не им говорев на предците ваши и не им давав заповеди за сепаленици и жртви во тој ден, кога ги изведов од египетската земја;

[23]туку ова им го заповедав: ‚слушајте го Мојот глас, и Јас ќе бидам ваш Бог, а вие ќе бидете Мој народ, и одете по оној пат, по кој ќе ви заповедам, за да ви биде добро.‘

[24]Но тие не послушаа и не го наклонија увото, и живееја по желбите и по упорството на своето лошо срце, и ми свртеа грб, а не лице.

[25]Од оној ден, кога предците ваши излегоа од египетската земја, до денес, ги испраќав кај вас слугите Свои – пророците, ги испраќав секој ден од рано утро и постојано,

[26]но тие не Ме послушаа и не го наклонија увото, туку станаа тврдоглави, постапуваа полошо од татковците свои.

Крвна Долина

[27]И кога ќе им ги кажуваш сите овие зборови, тие нема да те послушаат; и кога ќе ги викаш, тие нема да ти се одѕиваат.

[28]Тогаш речи им: ‚еве народ, кој не го слуша гласот на Господ, својот Бог, и не прима поука! Нема кај нив вистина, таа е одземена од устата нивна.‘

[29]Истрижи ја косата своја и фрли ја и почни да плачеш по горите, зашто Господ го отфрли и го остави родот што го предизвика гневот Негов.

rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[30]Зашто синовите на Јуда вршат зло пред Моите очи, вели Господ; ги поставија своите гадотии во домот над кој е повикувано името Мое, за да го осквернат;

[31]и изградија идолско светилиште на Товет во долината на Хиномовите синови, за да ги изгоруваат во оган синовите свои и ќерките свои, што не сум го заповедал и кое ни на ум не Ми доаѓало.

[32]Затоа, идат дни, вели Господ, кога тоа место нема повеќе да се нарекува Товет и долина на синовите Хиномови, туку Крвна Долина, и во Товет ќе се погребуваат поради немање на место.

[33]И труповите на овој народ ќе бидат храна на птиците небески и на ѕверовите земни, и ќе нема кој да ги брка.

[34]Во градовите на Јудеја и по улиците ерусалимски ќе го прекратам гласот на радост и гласот на веселба, гласот на младоженец и гласот на невеста; зашто таа земја ќе стане пустелија.“

Еремија 8

[1]Во тоа време, вели Господ, ќе ги исфрлам од гробовите коските на царевите на Јуда, и коските на кнезовите негови, и коските на свештениците, и коските на пророците, и коските на жителите ерусалимски.

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

O castigo é inevitável

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram

[2]И ќе ги расфрлат пред сонцето и месечината и пред сета небесна војска, кои тие ги сакаа, на кои им служеа и по кои одеа, кои ги бараа и на кои им се поклонуваа; нема да се соберат и нема да се погребат; тие ќе бидат ѓубриво на земјата.

[3]И ќе претпочитаат смрт пред животот сите оние, што ќе останат од тоа лошо племе по сите страни, каде што Јас ќе ги изгонам, вели Господ Саваот.

Народот на погрешен пат

[4]И кажи им уште; вака вели Господ: зар паднатите не стануваат, и оние што скршнале од патот не се враќаат?

[5]Зошто се свртел овој народ ерусалимски? Тие се држат цврсто за измамата и не сакаат да се обратат.

[6]Јас набљудував и слушав: тие не говорат право, никој не се кае за злото свое, никој не вели: „што направив“; секој тргнал по својот пат како коњ што се впушта во бој.

[7]И штркот под небото ги знае своите определени времиња; гугутката, ластовицата и жеравот го пазат времето кога мораат да се вратат, а Мојот народ не знае за уредбата Господова.

[8]Како зборувате: „Ние сме мудри и законот Господов е во нас?“ А, ете, лажливото перо на книжниците и него го претвораат во лага.

[9]Се посрамија мудрите, се стаписаа и се заплеткаа во мрежа: ете, тие го

a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[11] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[12] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[13] Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

[14] Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

[15] Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[16] Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

отфрлија словото Господово; каде е тогаш нивната мудрост?

[10]Поради тоа жените нивни ќе им ги дадам на други, нивите нивни – на туѓинци, зашто сите тие, од мал до голем, се предадоа на користољубие; од пророк до свештеник – сите се измамници!

[11]Зашто, лекувајќи ја лесномислено раната на ќерката на Мојот народ, велат: „Мир, мир“, а мир нема.

[12]Срам ли им е, кога вршат гадотии? Не, воопшто не им е срам и не црвенеат. Затоа ќе паднат меѓу паднатите; кога ќе ги посетам, тие ќе бидат соборени, вели Господ.

[13]Наполно ќе ги оберам, вели Господ; нема да остане ни еден грозд на лоза, ни смоква на смоквата, ќе паднат лисјата, и она што сум им го дал, ќе се одземе од нив.

Казните врз народот

[14]„Зошто стоиме? Собирајте се да одиме во утврдените градови и таму да загинеме; зашто Господ, нашиот Бог, определил да загинеме и ни дава да пиеме отровна вода, затоа што згрешивме пред Господ.“

[15]Очекуваме мир, но нема ништо добро, – време за оздравување, а ете ужаси.

[16]Од Дан се слуша фучење на коњите негови, од 'ржењето на пастувите негови трепери целата земја; ќе дојдат и ќе ја опустошат земјата и сè што има на неа, градот и оние што живеат во него.

[17] Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

[17]Зашто, ете, Јас ќе испратам против вас змии отровници, против кои бајачка нема, и тие ќе ве каснуваат, вели Господ.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

Еремија тагува по својот народ

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

[18]Сакам да се утешам во тагата своја, но срцето ми е малаксано.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[19]Ете, слушам од далечна земја пискот од ќерката на Мојот народ: „Зар нема Господ на Сион? Зар Царот негов не е таму? – Зошто ме разгневија со своите резани ликови, со туѓи идоли?“

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[20]Мина жетвата, сврши летото, а ние не се избавивме.

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

[21]Поради уништувањето на ќерката на Мојот народ и јас сум уништен, одам нажален, ужас ме обзема.

[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

[22]Зар нема балсам во Галаад? Зар таму нема лекар? И зошто нема лек за ќерката на Мојот народ?

Jeremias 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[23]О, да ми беше главата извор, а очите кладенец на солзи, па да плачам ден и ноќ за убиените на ќерката на мојот народ.

Еремија 9

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

[1]О, кога некој би ми дал во пустината пребивалиште! Би го оставил мојот народ и би избегал од нив: зашто сите тие се прељубодејци, банда на престапници.

Господ му одговара на Еремија

[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

[5] Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

[6] Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

[7] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

[8] Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

[9] Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

[10] Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

[2]Како лак го запнуваат јазикот свој за лаги, со неправда се засилуваат на земјата; зашто минуваат од едно зло на друго и Мене не Ме познаваат, вели Господ.

[3]Пазете се секој од пријателот свој, и не доверувајте се никому од браќата свои; зашто секој брат му става сопка на другиот, и секој пријател разнесува клевета.

[4]Секој го лаже пријателот свој, и вистина не говорат: го научија јазикот свој да говори лага, се трудат да прават зло.

[5]Насилство врз насилство, измама врз измама! Не сакаат да Ме познаат, вели Господ.

[6]Затоа вака вели Господ Саваот: ете, ќе ги растопам и ќе ги испитам; зашто, како инаку да постапам со ќерката на Мојот народ?

[7]Јазикот нивни – стрела смртоносна, говори подмолно; со устата кон ближниот зборуваат пријателски, а во срцето свое му кројат примки.

[8]Зар нема да ги казнам, вели Господ? Нема ли да се одмазди душата Моја на таков народ, како овој?

Еремија го оплакува својот народ

[9]На горите ќе кренам плач и пискот, и по пасиштата во степите – ридание, зашто тие се изгорени, така што преку нив никој не минува, ниту се слуша блеење на стада: и птиците небески и

добитокот – сè се распрснало и избегало.

[11] Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[10]И ќе го претворам Ерусалим во купишта камења, живеалиште на змии, и градовите на Јудеја ќе ги направам пустина без жители.

Зошто запусте земјата?

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[11]Има ли таков мудрец, што ќе го разбере ова? На кого му говорела устата Господова, па да објасни, зошто загина земјата и изгоре како пустина, така што никој не минува низ неа?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[12]И рече Господ – поради тоа што го оставија Мојот закон, што го бев определил за нив, не го слушаа гласот Мој и не постапија според него,

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[13]туку одеа според тврдокорноста на срцето свое и по Вааловци, како што ги научија татковците нивни.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[14]Заради тоа вака вели Господ Саваот, Израеловиот Бог: еве, ќе ги нахранам тие луѓе со пелин, ќе ги напојам со затруена вода.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[15]И ќе ги растурам меѓу народи, што не ги познаваа ни тие ни татковците нивни и ќе испратам по нив меч, сè додека не ги истреби.

Тажачки

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[16]Така вели Господ Саваот: побарајте и повикајте да дојдат тажачки; испратете да дојдат вешти жени за таа работа.

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se

[17]Нека побрзаат и да заплачат заради нас, та од очите наши да се лејат солзи и од клепките наши вода да тече.

desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que

[18]Затоа што глас од плач се слуша откај Сион: „Како нѐ ограбија, лошо сме посрамени; принудени сме да ја оставиме земјата, зашто нашите куќи ни ги разурнаа.“

[19]Па така, слушајте го, жени, словото од Господ и да внимава увото ваше на словото од устата Негова; и учете ги ќерките свои на плач, и една со друга – на тажни песни:

[20]„Смртта влегува преку прозорците наши, се впушта во куќите наши, за да ги истреби децата од улиците и младината од плоштадите.“

[21]Кажи им, вака вели Господ: ќе бидат фрлени труповите на луѓето како ѓубре во поле и како снопја зад жетвари, и не ќе има кој да ги собере.

Што сака Господ?

[22]Така вели Господ: мудриот да не се фали со мудроста своја, силниот да не се фали со силата своја, богатиот да не се фали со богатството свое.

[23]А кој се фали, нека се фали со тоа дека Ме разбира Мене и дека знае дека Јас сум Господ, Кој покажува милост, суд и правда на земјата; зашто само овие работи Ми се угодни, вели Господ.

[24]Ете идат денови, вели Господ, кога ќе ги казнам сите кои се само надворешно обрезани:

[25]Египет и Јудеја, Едом и синовите Амонови, Моав и сите кои се стрижат

cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

1 Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

2 Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

3 Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

4 com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

5 Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

6 Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

7 Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

од страна, што живеат во пустината; зашто сите тие народи се необрезани, а и сиот дом Израелов има срце необрезано.

Еремија 10

Господ зборува за идолите

1Слушајте го словото, кое Господ ви го кажува, доме Израелов!

2Вака вели Господ: не одете по патот на незнабошците и не плашете се од небесните знаци, од кои се плашат незнабошците.

3Бидејќи обичаите на тие народи се суетни: отсекуваат дрво во горета, го изделкуваат човечки раце,

4го украсуваат со сребро и злато, го прицврстуваат со клинови и со чекан за да не се ниша.

5Нивните богови се како плашила во градина и не говорат; нив ги носат, зашто не можат да одат. Не плашете се од нив, зашто тие не можат да направат зло, но и добро не можат да направат.

Еремија Го возвеличува Господа

6Нема сличен на Тебе, Господи! Ти си велик и името Твое е велико и моќно!

7Кој не ќе се плаши од Тебе, Царе над народите, зашто само Тебе Ти припаѓа тоа; бидејќи меѓу сите мудреци кај народите и во сите царства нема сличен на Тебе.

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.
[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.
[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.
[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.
[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua

[8]Сите тие до еден се неразумни и глупави; суетно е од дрво да учиш!

[9]Сребро ковано во листови се носи од Тарсис, злато од Уфаз, тие се дело на мајстор и на леар; облеклото нивно е од порфир и кадифе; сето тоа е дело на вешти луѓе.

[10]А Господ е вистински Бог. Тој е жив Бог и вечен Цар. Од Неговиот гнев трепери земјата, и народите не можат да го издржат Неговиот гнев.

[11]Така речете им: боговите, кои не се створители на небото и на земјата, ќе исчезнат од земјата и од под небесата.

[12]Тој ја создаде земјата со силата Своја, ја утврди вселената со мудроста Своја и со разумот Свој ги распростре небесата.

[13]Од гласот Негов шумат водите небески, и Тој ги крева облаците од краиштата земни, создава молскавици среде дожд и изведува ветар од Неговото пребивалиште.

[14]Човекот е безумен во своето знаење, ќе се засрами секој леар со идолот свој, бидејќи она што го излеал е лага, и во него нема дух.

[15]Тие се ништожни, дела на заблуда; во времето на посетата нивна тие ќе пропаднат.

[16]Делот на Јаков не е како нивниот; бидејќи неговиот Бог е создател на сè,

herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

[17] Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

[18] Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

[19] Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

[20] A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

[21] Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

[22] Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

[23] Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

[24] Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

[25] Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os

а Израел е народ на неговото наследство; името Му е Господ Саваот.

Јудејците ќе бидат прогонети

[17]Прибери си го имотот свој од земјата, кој седи во опсада.

[18]Зашто вака вели Господ: еве, овој пат ќе ги исфрлам жителите од оваа земја и ќе ги одведам во тесно место, за да ги фатат.

[19]Тешко мене во маката моја; лута е раната моја, но јас си велам – „Навистина тоа е мојата казна и морам да ја поднесувам;

[20]шаторот ми е опустошен и сите мои врвци се скинати; децата мои ме оставија и ги нема: нема веќе кој да го распне шаторот мој и да ги постави завесите мои;

[21]бидејќи пастирите станаа безумни и не Го бараат Господа, па затоа и немаат напредок, така што целото стадо им се распрсна.“

[22]Ете, се слуша глас и голема врева од северната страна за да ги направи градовите на Јудеја пустина, живеалиште на чакали.

Молитвата на Еремија

[23]Знам, Господи дека патот на човекот не зависи од него, дека не е во власта на оној кој оди да ги исправа стапките свои.

[24]Казни ме Господи, но со мерка, не во гневот Свој, за да не ме сотреш.

[25]Излеј ја јароста Своја врз народите кои не Те познаваат, и врз племињата,

povos que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

[5] para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

[6] Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

[7] Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo

што не го призовуваат името Твое; зашто тие го изедоа Јаков, го проголтаа и го истребија и живеалиштето му го опустошија.

Еремија 11

Јудејците го прекршија Божјиот завет

[1]Слово Господово до Еремија:

[2]Чујте ги зборовите на овој завет и кажете им на луѓето од Јудеја и на ерусалимските жители;

[3]и речи им: вака вели Господ, Бог Израелов – проклет да е оној човек кој нема да ги послуша зборовите на овој завет,

[4]што им ги заповедав Јас на предците ваши, кога ги изведов од египетската земја, од железната печка, велејќи: чујте го гласот Мој и правете што ќе ви заповедам – па ќе бидете Мој народ, и Јас ќе бидам ваш Бог,

[5]за да се исполни клетвата, со која им се заколнав на предците ваши – да им дадам земја, каде што тече мед и млеко, како што е сега. Па одговорив и реков: така нека биде, Господи!

[6]И ми рече Господ: објави ги сите овие зборови по градовите на Јуда и по ерусалимските улици, и речи: слушајте ги зборовите на овој завет и исполнувајте ги.

[7]Зашто Јас постојано им напомнував на предците ваши од оној ден, кога ги изведов од египетската земја, па сè до

cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

[8] Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

[9] Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

[10] Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

[12] Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

[13] Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

[14] Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração;

денес; и им зборував од рано утро, велејќи: слушајте го гласот Мој.

[8]Но тие не слушаа и не внимаваа, туку одеа секој според тврдокорноста на своето лошо срце; затоа испратив врз нив сè што е речено во овој завет, кој им го заповедав да го исполнуваат, но тие не го исполнуваа.

[9]И ми рече Господ: има бунт меѓу луѓето на Јуда и жителите на Ерусалим;

[10]тие се вратија кон беззаконијата на своите прадедовци, кои се откажаа да ги слушаат зборовите Мои, па тргнаа по туѓи богови, за да им служат. Домот на Јуда и домот на Израел го нарушија Мојот завет, што го бев склучил со татковците нивни.

[11]Затоа вака вели Господ: еве, ќе испратам врз нив зло, од кое не ќе можат да се избават, и кога ќе повикаат кон Мене, нема да ги чујам.

[12]Тогаш градовите на Јуда и жителите на Ерусалим ќе појдат и ќе повикаат кон боговите, на кои им кадат; но тие нема да им помогнат во времето на неволјата.

[13]Зашто, колку градови имаш, Јудо, толку имаш и богови, и колку улици има во Ерусалим, толку жртвеници подигнавте на она што е срамно, жртвеници за кадење на Ваал.

[14]Но ти немој да молиш за тој народ и не упатувај за нив молитви и молби;

porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

[15] Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

[16] O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

[17] Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

Conspiração contra Jeremias

[18] O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

[19] Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

[20] Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o

бидејќи нема да ги чујам, кога во неволјата своја ќе повикаат кон Мене.

[15]Што бара Мојата сакана во домот Мој, кога извршува многу срамни работи? Зар жртвуваното месо ќе ти помогне? Зар со тоа ќе се фалиш?

[16]Зелена маслина те нарече Господ, која се украсува со убави плодови. А сега, при шумот на големиот смут, Тој запали оган околу неа и гранките нејзини изгореа.

[17]Господ Саваот, Кој те посади, пресуди за тебе зло поради злото на домот Израелов и на домот Јудин, што го направија со тоа што Ме разгневија со кадењето свое на Ваал.

Заговор против Еремија

[18]Господ ми откри, и јас знам; ти ми ги покажа нивните зли дела.

[19]Јас, пак, како кротко јагне, водено на клање, и не знаев дека тие смислуваат заговор против мене, велејќи: „Да го уништиме дрвото сосе плодот, и да го истргнеме од земјата на живите, така што ни името негово веќе да не се споменува.“

[20]Но Ти, Господи Саваоте, праведен Судијо, Кој ги испитуваш срцата и утробите, допушти да ја видам Твојата одмазда врз нив, бидејќи Тебе ти го доверив своето дело!

[21]Затоа така вели Господ, за луѓето од Анатот, кои сакаат да ја одземат душата твоја и кои велат: не пророкувај

nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

[22] Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

[23] E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

[1] Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não

во името на Господ, за да не умреш од рацете наши;

[22]поради тоа вака вели Господ Саваот: еве, Јас ќе ги посетам; младите нивни ќе умрат од меч; синовите и ќерките нивни ќе умрат од глад.

[23]И нема ништо да остане од нив, зашто ќе испратам зло врз анатотците во годината, кога ќе ги посетам.

Еремија 12

Поплаките на Еремија

[1]Праведен си Ти, Господи, зар би се спорел со Тебе; но ќе проговорам за судовите Твои. Зошто патот на безбожниците е успешен и зошто подлите живеат во мир?

[2]Ти ги посади, и тие се вкоренија и израснаа, па и плод даваат; во устата нивна Ти си близок, но далеку си од срцето нивно.

[3]А мене, Господи, Ти ме познаваш, Ти ме гледаш и го испитуваш срцето мое – тоа е со Тебе. Одвои ги како овци за клање и приготви ги за денот, кога ќе бидат убиени.

[4]До кога ќе тагува земјата, и ќе се суши тревата по сите полиња? Добитокот и птиците гинат поради беззаконијата на жителите нејзини; зашто велат: Тој нема да види што ќе правиме ние.

Господ одговара

[5]Кога трчаше со пешаците и тие те изморија, како можеш тогаш да се натпреваруваш со коњи? И ако не беше

te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

Deus castiga os devastadores do país

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum.

спокоен во мирна земја, што ли ќе правиш, кога ќе надојде Јордан?

[6]Зашто и браќата твои, и домот на таткото твој, те оговараат и зад твојот грб те оцрнуваат! Не верувај им и кога зборуваат добро за Тебе!

Гневот на Господ

[7]Јас го оставив Мојот дом, го напуштив наследството Свое; најмилото на душата Моја го предадов во рацете на непријателите негови.

[8]Моето наследство стана за Мене како лав во гора: крена глас против Мене – затоа го замразив.

[9]Наследството Мое стана како птица шарена, врз која од сите страни се нафрлуваат други грабливи птици. Одете, собирајте се сите полски зверови, одете да го изедете.

[10]Многу пастири го растурија Моето лозје, го изгазија со нозе делот Мој: Мојот драг дел го направија гола пустелија, –

[11]го направија пустина, и тој запусте, плаче пред Мене; целата земја ја опустошија, но никој не го зема тоа при срце.

[12]По сите гори во пустината дојдоа пустошници, зашто мечот Господов уништи сè, од едниот крај на земјата до другиот: нема мир за ниедно суштество.

[13]Тие сееја пченица, а жнееја трње; се мачеа и никаква полза не добиваа; за-

Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

[17] Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

срамете се за трудот свој поради пламениот гнев на Господ.

Господ ќе се смилува и над другите народи

[14]Така вели Господ за сите мои лоши соседи, кои го напаѓаа наследството што му го дадов на Мојот народ Израел: еве, Јас ќе ги откорнам од земјата и домот Јудин ќе го истргнам од неговата средина.

[15]Но, откако ќе ги истргнам, пак ќе ги вратам и ќе ги помилувам, и секого ќе го доведам во неговиот дел и секого – во земјата негова.

[16]Па, ако ги научат патиштата на Мојот народ, за да се колнат во Мое име, велејќи: „Жив Господ“, како што тие го научија народот Мој да се колне во Ваал, ќе се населат меѓу Мојот народ.

[17]Ако, пак, не послушаат, ќе ги искоренам и наполно ќе истребам таков народ, вели Господ.

Jeremias 13

O cinto de linho

[1] Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

[2] Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

[3] Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[4] Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

Еремија 13

Порака преку ленен појас

[1]Вака ми рече Господ: „Оди и купи си ленен појас и опаши се со него, но не клавај го во вода.“

[2]Јас си купив појас, како што рече Господ, и го препашав крстот свој.

[3]И беше упатено слово Господово до мене по вторпат, и ми беше речено –

[4]„Земи го појасот, што го купи, и кој ти е на крстот твој, па стани и оди до потокот Перат и сокриј го таму во некоја камена пукнатина.“

[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se

[5]Јас отидов и го сокрив кај Перат, како што ми заповеда Господ.

[6]А штом изминаа повеќе дни, Господ ми рече – „Стани, оди кај Перат и земи го оттаму појасот, за кој ти бев заповедал да го сокриеш таму.“

[7]И јас отидов до Перат, ископав и го зедов појасот од местото, каде што го бев сокрил, а тоа – појасот беше изгнил и станал веќе неупотреблив.

[8]И беше упатено слово Господово до мене:

[9]„Вака вели Господ: ќе ја скршам гордоста на Јуда, и големата гордост на Ерусалим.

[10]Тој лош народ, кој не сака да ги слуша зборовите Мои, живее според тврдокорното срце свое и оди по други богови, за да им служи и да им се поклонува, па ќе биде како овој појас, кој не чини за ништо.

[11]Зашто, како што појасот се прилепува до крстот на човекот, така и Јас го прилепив до Себе сиот Израел и сиот Јудин дом, вели Господ, за да бидат Мој народ и Моја слава, пофалба и украс, но тие не послушаа.“

Мевови со вино

[12]Затоа, кажи им го овој збор: „Вака вели Господ, Бог Израелов – секој мев за вино се полни со вино. Тие ќе ти речат: зар ние не знаеме дека секој мев за вино се полни со вино?

[13]А ти кажи им: еве што вели Господ – Јас ќе ги наситам со вино до опивање сите жители на таа земја, и царевите,

assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

14 Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

Apelo e ameaças finais

15 Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

16 Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

17 Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

18 Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

19 As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

20 Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

21 Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser

кои седат на Давидовиот престол, и свештениците, и пророците и сите ерусалимски жители,

14и ќе ги судрам еден со друг, татковците со синовите заедно, вели Господ; нема да ги поштедам, нема да ги помилувам, нема да зажалам што ќе ги истребам.“

Јудејците ќе бидат одведени

15Слушајте и внимавајте; немојте да бидете горди, зашто Господ зборува.

16Подајте Му слава на Господ, вашиот Бог, додека Тој сѐ уште не испратил темнина и додека сѐ уште нозете ваши не се сопнуваат по темни гори; тогаш ќе очекувате светлина, а Тој ќе ја претвори во смртна сенка и ќе ја направи темнина.

17Ако, пак, не го послушате тоа, душата моја скришно ќе плаче поради вашата гордост, ќе плаче горко, и очите мои солзи ќе леат; бидејќи стадото Господово ќе биде во плен одведено.

18Кажи им на царот и на царицата: „Понизете се, седнете пониско, зашто ќе паднат од главите ваши венците на вашата слава.“

19Јужните градови се затворени и нема кој да ги отвори; цел Јуда во ропство се одведува заедно со сиот плен.

20Кренете ги очите и погледајте ги оние што идат од север: каде е стадото, што ти беше дадено, убавото стадо твое?

21Што ќе речеш, ќерко Сионова, кога ќе те посети Тој? Ти сама ги научи да

amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

22 Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

23 Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

24 Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

25 Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

26 Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

27 Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

господарат над тебе: нема ли да те стегнат болки како жена кога раѓа?

22Ако речеш во срцето свое: „Зошто ме снајде ова?“ – па, поради многуте твои беззаконија, скутовите ти се разголија и насилство над тебе извршија.

23Може ли Етиопјанец да ја смени кожата своја и леопардот – дамките свои? Па така и вие, можете ли да правите добро, кога сте свикнати да вршите зло?

24Затоа ќе ги развеам како прав, ќе ги разнесам со пустински ветар.

25Ете ја твојата ждрепка, делот што сум ти го одмерил, вели Господ, бидејќи ти Ме заборави и се потпираше на лагата.

26Затоа, Јас самиот ќе те разголам, за да се види срамотијата твоја.

27Го видов твоето прељубодејство и твоите бесни похоти и гнасотии по височинките и по полињата; тешко тебе, Ерусалиме; зар нема да се очистиш? И до кога тоа ќе биде така?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

2 Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

Еремија 14

Објавување суша и глад

1Слово Господово што беше упатено до Еремија за суша.

2Плаче Јуда, портите му се урнати, лежат на земјата поцрнети, и пискот се крена во Ерусалим.

[3] Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

[8] Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

[9] Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

[10] Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

[3]Големците ги праќаат слугите свои по вода; тие одат кај изворите и не наоѓаат вода; се враќаат со празни садови; посрамени и смутени, ги покриваат главите свои.

[4]Бидејќи земјата напукнала од суша и земјоделците се смутени и ги покриваат главите свои.

[5]Дури и кошутата, кога ќе роди во полето, ги остава младите свои, зашто нема трева.

[6]И дивите магариња стојат по високите места и голтаат воздух како чакали; очите им се потемнети, зашто нема трева.

Божјиот народ се моли

[7]Иако нашите беззаконија сведочат против нас, но Ти, Господи, постапи со нас заради името Твое; големо е нашето отстапништво, згрешивме пред Тебе.

[8]Надеж Израелова, Спасителе негов во зло време! Зошто си како туѓинец во оваа земја, како патник што дошол да преноќева?

[9]Зошто си како уморен човек, како јунак што нема сила да спасува? А и покрај сето тоа, Господи, Ти си меѓу нас и името Твое се призива од нас. Не оставај нè!

Божјиот одговор

[10]Така зборува Господ кон овој народ. Бидејќи сакаат да скитаат, не ги запираа нозете свои, Господ не благоволи кон нив, се сети сега за

беззаконијата нивни и ги казнува гревовите нивни.

[11] Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

[12] Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

[13] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

[14] Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

[16] O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

[17] Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem,

Лажливи пророци

[11]И ми рече Господ: „Немој да се молиш за доброто на овој народ.

[12]Ако постат, нема да го чујам пискотот нивни; и, ако принесат и сепаленица и дар, нема да ги примам; но со меч, со глад, и со помор ќе ги истребам.“

[13]Тогаш реков: „Господи Боже, еве пророците им кажуваат: меч нема да видите, и глад нема да има кај вас, а ќе ви дадам траен мир на ова место.“

[14]И ми рече Господ: „Пророците пророкуваат лага во Мое име, Јас не сум ги пратил и не сум им дал заповеди, ниту сум им зборувал; тие ви проповедаат лажни виденија и баења, суета и измислици од своето срце.“

[15]Затоа вака вели Господ за пророците: „Тие пророкуваат во Мое име, но Јас не сум ги испраќал; тие зборуваат: ‚Мч и глад нема да има во таа земја‘ – со меч и глад ќе бидат истребени тие пророци.

[16]И народот, кому му пророкуваат, од глад и меч ќе биде кутнат по улиците ерусалимски, и не ќе има кој да ги погребе – нив и жените нивни, синовите нивни и ќерките нивни; и Јас ќе ја излеам врз нив нивната лоштотија.“

[17]Па кажи им ги овие зборови: нека се лијат солзи од очите мои дење и ноќе и нека не престануваат, зашто со голем

filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

[18] Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

пораз, со тежок удар е поразена девојката, ќерката на мојот народ.

[18]Излегувам по полето, а таму – убиени со меч; влегувам во градот, и ете многумина умираат од глад: дури и пророк и свештеник скитаат по земјата и ништо не знаат.

Молитва за Еремија

[19]Зар наполно го отфрли Јуда? Зар душата Твоја го замрази Сион? Зошто така нѐ поразуваш, за да не можеме да се излечиме? Чекаме мир – а нема ништо добро; чекаме време за спасување – а еве, ужаси.

[20]Ја признаваме, Господи, нечесноста своја, беззаконијата на нашите татковци, дека згрешивме пред Тебе.

[21]Не отфрлај нѐ нас заради името Твое; не понижувај го престолот на Својата слава: сети се, не разрушувај го Твојот завет со нас.

[22]Има ли меѓу незнабожечките суетни богови такви, што можат да дадат дожд, или, пак, може ли небото само од себе да лие голем дожд? Зар не си Ти тоа, Господи Боже наш? На Тебе се надеваме, зашто Ти го создаваш сето тоа.

Еремија 15

Погубување на Јудејците

[1]И ми рече Господ: да беа застанале пред лицето Мое дури Мојсеј и Самоил, душата Моја пак немаше да се приклони кон тој народ; избркај ги од пред лицето Мое, нека си одат.

[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

[2]Ако, пак, те прашаат: „Каде да одиме?“ – кажи им: вака вели Господ – кој е за смрт, нека оди во смрт: и кој е за меч – под меч; кој е, пак, за глад – на глад; и кој е за ропство – во ропство.

[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

[3]И ќе испратам врз нив четири вида смрт, вели Господ: меч за да ги убива, кучиња, за да ги раскинуваат, небески птици, и полски ѕверови, за да ги изедуваат и истребуваат.

[4] Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

[4]И ќе направам да се ужасуваат од нив сите земни царства заради она што го изврши Манасија, синот на Јудејскиот цар Езекија, во Ерусалим.

[5] Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

[5]Зашто, кој ќе те пожали, Ерусалиме, кој ќе ти изјави сочувство, и кој ќе наврати до тебе, за да те праша добро ли ти е?

[6] Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

[6]Ти Ме остави, вели Господ, отстапи; затоа, ќе ја протегнам Својата рака врз тебе и ќе те погубам; се уморив, простувајќи ти.

[7] Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

[7]Јас ќе ги одвеам со вејачка пред портите на земјата, ќе ги лишам од деца, ќе го сотрам Мојот народ; но тие нема да се вратат од своите патишта.

[8] As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

[8]Ќе има кај нив вдовици многу повеќе од морскиот песок; ќе испратам врз нив, врз мајката на младите, уништувач попладне, ненадејно ќе ги опфати страв и ужас.

[9] Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol

[9]Ќе изнемогне онаа што лежи, која родила седум, ќе го предава духот;

quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

O Senhor conforta ao seu profeta

10 Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

11 Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

12 Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

13 Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

14 Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

15 Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

16 Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria

уште во текот на денот ќе зајде сонцето нејзино; таа е смутена и посрамена. И останатите ќе ги предадам на меч пред очите на нивните непријатели, вели Господ.

Жалбите на Еремија

10Тешко мене, мајко моја, зошто ме роди човек, кој се расправа и се кара со целата земја! Никому не сум давал со лихва и мене никој не ми давал, а сите ме проколнуваат.

11Господ рече: крајот ќе ти биде добар, и Јас ќе го присилам непријателот твој да постапува со тебе добро во времето на бедата и за време на жалоста.

Непријателот нема да биде поразен

12Може ли железо да се скрши, северно железо и бакар?

13Твојот имот и твоите богатства ќе ги предадам на разграбување, без цена, заради сите твои гревови, во сите твои предели.

14И ќе те одведам со непријателите твои во земја, што не ја познаваш; зашто оган се разгоре од Мојот гнев, ќе гори над вас.

Поплаките на Еремија

15О Господи! Ти сè знаеш; сети се за мене и посети ме, и одмазди се за мене на моите гонители; според Својата тр-пеливост, не погубувај ме; Ти знаеш дека заради Тебе поднесувам потсмев.

16Ги најдов зборовите Твои и ги проголтав; Твоето слово ми беше за радост и веселба на срцето мое; зашто

para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

[21] Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

[3] Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste

името Твое е призивано врз мене, Господи Боже Саваот.

[17]Не, во друштво со подбивачи не сум се веселел: со Твојата тешка рака врз мене седев сам, бидејќи Ти ме разнесе со јарост.

[18]Зошто е толку долготрајна болката моја, и раната моја е толку неизлечива, и никако да се залечи? Зар Ти ќе бидеш за мене како лажлив извор, како неверна вода?

Божјиот одговор

[19]Затоа, вака рече Господ: ако се обратиш, ќе те поставам пак на нозе и ќе стоиш пред лицето Мое; и, ако го одвоиш скапоценото од безвредното, ќе бидеш како Моја уста. Тие сами ќе се свртуваат кон тебе, а не ти да се обра-ќаш кон нив.

[20]И за тој народ ќе те направам силен бронзен ѕид; тие ќе војуваат против те-бе, но нема да те победат, бидејќи Јас сум со тебе, за да те спасувам и да те избавувам, вели Господ.

[21]И ќе те спасам од рацете на злодеј-ците и ќе те избавам од рацете на на-силниците.

Еремија 16

Животот и пораката на Еремија

[1]И беше упатено слово Господово до мене:

[2]Немој да се жениш, ниту да имаш синови и ќерки на ова место.

[3]Зашто вака вели Господ за синовите и ќерките, што ќе се родат во ова место,

lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

и за мајките нивни, што ќе ги родат и за татковците нивни, што ќе ги добијат во оваа земја:

4 Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

4од тешка смрт ќе умрат тие и нема да бидат оплакани, ниту погребани; ќе бидат како ѓубре земно; со меч и со глад ќе бидат истребени, и труповите нивни ќе им бидат храна на птиците небески и на ѕверовите земни.

5 Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

5Зашто така вели Господ: не влегувај во дом на оној, кој тагува и не оди да плачеш и да жалиш со него; зашто Јас го одзедов од тој народ Својот мир, милоста и сожалувањето, вели Господ.

6 Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

6И ќе умрат и големите и малите во таа земја; и нема да бидат погребани, ниту ќе бидат оплакувани, ниту некој ќе си прави посекотини заради нив, а и нема да се стрижат за нив.

7 Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

7За оној што е во жалост нема да се прекршува леб за да биде утешен поради умрениот; и нема да му подадат чаша поради смртта на неговиот татко и неговата мајка.

8 Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

8Не влегувај исто така и во куќа за веселба, да седиш таму со нив, за да јадеш и да пиеш;

9 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

9зашто така вели Господ Саваот, Бог Израелов: еве, Јас ќе го прекратам гласот на радоста и гласот на веселбата, гласот на младоженецот и гласот на невестата во тоа место пред вашите очи и во ваше време.

10 Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que

10Кога ќе им ги кажеш на луѓето сите овие зборови, и тие ќе ти речат: „Зошто

nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

11 Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

12 Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

13 Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

14 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

15 mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

16 Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

Господ ја искажа врз нас сета оваа беда, и каква е нашата неправда и кој е нашиот грев, со што згрешивме пред нашиот Господ Бог?“ –

11Тогаш речи им: поради тоа што вашите татковци Ме оставија, вели Господ, и тргнаа по други богови, ним им служеа и им се поклонуваа, а Мене Ме оставија, и законот Мој не го пазеа.

12А вие постапувавте уште полошо од татковците ваши и секој од вас живее според своето закоравено зло срце, за да не Ме слушате.

13Поради тоа ќе ве исфрлам од оваа земја во земја, која не ја познавате ни вие ниту татковците ваши, и таму ќе им служите на други богови дење и ноќе; зашто Јас нема да покажам милост кон вас.

14Затоа, ете, идат дни, вели Господ, кога нема веќе да се вели: „Жив е Господ, Кој ги изведе синовите Израелови од египетската земја“,

15туку – „Жив е Господ, Кој ги изведе Израеловите синови од северната земја и од сите земји, во кои ги беше прогонил.“ Зашто ќе ги вратам во земјата нивна, што им ја дадов на татковците нивни.

16Ете, Јас ќе пратам многу рибари, вели Господ, и ќе ги ловат; а потоа ќе пратам многу ловци, и тие ќе ги гонат од сите планини и од секој рид и од камени процепи.

[17] Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.
[18] Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

[19] Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

[20] Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?
[21] Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

[17]Зашто очите Мои се врз сите нивни патишта; тие не се сокриени од лицето Мое, и нивната неправда не е сокриена од очите Мои,

[18]и двојно ќе им платам за нивната неправда и за нивниот грев, зашто ја осквернија земјата Моја, со труповите на стрвината своја и со гнасотија го исполнија наследството Мое.

Силата е од Господ

[19]Господи, сило моја, крепост моја и прибежиште мое во време на неволја! Кај Тебе ќе дојдат народите од земните краишта и ќе речат: само лага наследија нашите татковци, суета и она, од кое нема никаква полза.
[20]Може ли човек да си направи богови? Тоа не се никакви богови!
[21]Затоа, еве, Јас сега ќе ги научам, ќе им ја покажам Својата рака и силата Своја, па ќе познаат дека името Мое е Јахве.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

[1] O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como

Еремија 17

Господ ќе ја казни Јудеја

[1]Гревот на Јуда е напишан со железно длето, со врв од дијамант е врежан врз плочите на срцето нивно и врз роговите на нивните жртвеници,
[2]та синовите нивни да се сеќаваат на нивните жртвеници и на нивните светилишта покрај зелените дрвја, на високи ридови.
[3]Мојата гора во полето, имотот твој, и сите твои драгоцености ќе ги предадам

também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

на разграбување, и твоите идолски светилишта – за твоите гревови во сите твои предели.

4 Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

4И самиот ти ќе се лишиш од наследството свое, што ти го бев дал, и ќе те пратам во ропство кај твоите непријатели, во земја што ти не ја познаваш, зашто вие го разгоревте огнот на Мојот гнев, кој ќе гори вечно.

Надежта нека ви е во Господ

5 Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

5Така вели Господ: проклет да е човекот кој се надева на човек и кој телото го смета за своја крепост и чие срце се одвраќа од Господ.

6 Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

6Тој ќе биде како троскот во пустина и нема да види кога ќе дојде доброто, па ќе се насели во топли пустински места, во земја солена и непогодна за живеење.

7 Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

7Благословен е човекот кој се надева на Господ, и кому надежта Му е Господ.

8 Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

8Затоа што тој ќе биде како дрво посадено крај води, што ги пушта корењата свои покрај потокот; тоа не стравува кога настанува припек; лисјата му се зелени, и во време на суша не се плаши и не престанува да дава плод.

9 Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

9Лукаво е човечкото срце повеќе од сè и е наполно расипано; кој ќе го разбере?

10 Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

10Јас, Господ, проникнувам во срцето и ја испитувам внатрешноста, за да му дадам на секого според патот негов и според плодовите на делата негови.

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

[12] Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

[13] Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

[14] Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

[15] Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

[16] Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

[17] Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

[18] Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

A santificação do sábado

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[11]Како еребица што лежи врз јајца што не ги снесла, таков е оној, кој со неправда спечалува богатство; тој ќе го остави во половината од животот свој и на крајот ќе се открие дека е глупав.

Молитвата на Еремија

[12]Престолот на славата, возвишен уште од почетокот, тоа е нашето свето место!

[13]Ти си, Господи, надеж Израелова; сите оние, кои Те оставаат ќе се засрамат. „Кој отстапува од Мене нека биде запишан за под земја, зашто Го оставија Господа, изворот на жива вода.“

[14]Исцели ме Господи, и исцелен ќе бидам; спаси ме, и спасен ќе бидам, зашто Ти си моја фалба.

[15]Еве, тие ми велат: „Каде е словото Господово? Нека дојде!“

[16]Јас не одбегнував да станам пастир кај Тебе и не го посакував кобниот ден, Ти го знаеш тоа; што излезе од устата моја, откриено е пред лицето Твое.

[17]Не биди страшен за мене, Ти си надеж моја во ден на неволја.

[18]Нека се засрамат гонителите мои, но јас нема да се посрамам; нека затреперат, а јас нема да затреперам; испрати врз нив злочест ден и уништи ги со двојно уништување.

Саботна почивка

[19]Така ми вели Господ: оди и застани пред портите на синовите народни, низ кои влегуваат царевите јудејски и низ кои излегуваат, и пред сите ерусалимски порти,

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo

[20]па речи им: цареви јудејски, цела Јудејо и сите ерусалимски жители, вие, кои влегувате низ овие порти, чујте го словото Господово.

[21]Вака вели Господ: пазете ги душите свои и не носете товар во саботен ден и не внесувајте го низ портите ерусалимски,

[22]и не изнесувајте товар од куќите свои во саботен ден и не вршете никаква работа. Саботниот ден сметајте го за свет ден така, како што сум им заповедал на предците ваши,

[23]кои, пак, не послушаа и не внимаваа, туку станаа тврдоглави, за да не слушаат и да не примаат поука.

[24]И, ако ме послушате, вели Господ, да не носите товар во саботен ден низ портите на овој град и саботата да ја сметате за света, во тој ден не вршејќи никаква работа,

[25]тогаш низ портите на овој град ќе влегуваат цареви и кнезови, кои ќе седат на Давидовиот престол, кои ќе се возат во коли и ќе јаваат на коњи, тие и кнезовите нивни, Јудејци и ерусалимски жители, тогаш овој град ќе биде вечно населен.

[26]Па ќе доаѓаат од градовите јудејски, од ерусалимската околина и од земјата Венијаминова, од рамнините, од планините и од југ, и ќе принесуваат сепаленици и жртви, лебен принос,

igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

Jeremias 18

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

темјан и благодарствени жртви во домот на Господ.

[27]Ако, пак, не Ме послушате, да го сметате саботниот ден како свет и да не носите товар, кога влегувате низ ерусалимските порти во саботен ден, тогаш ќе запалам оган пред портите негови, и тој ќе ги проголта куќите ерусалимски и нема да угасне.

Еремија 18

Еремија кај грнчарот

[1]Слово Господово што дојде до Еремија:

[2]стани и слези во домот на грнчарот, и таму ќе ти ги кажам зборовите Мои.

[3]Слегов во домот на грнчарот, а тој ја вршеше својата работа на тркалото.

[4]Садот, пак, што го правеше грнчарот од глина, се растури во рацете негови. Но тој одново направи од него друг сад, како што му падна на ум да направи.

[5]И дојде слово Господово до мене:

[6]доме Израелов, не можам ли да постапам со вас како овој грнчар? – рече Господ. Ете, како што е глината во рацете на грнчарот, тоа сте и вие во рацете Мои, доме Израелов.

[7]Понекогаш велам Јас за некој народ и царство дека ќе го искоренам, ќе го згазам и погубам;

[8]но, ако тој народ, врз кого сум го изрекол тоа се поврати од лошите свои дела, Јас го одлагам злото, што сум намислил да го направам.

[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,
[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.
[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.
[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.
[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!
[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?
[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;
[16] para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

[9]А понекогаш велам за некој народ и некое царство дека ќе ги подигнам и ќе ги зацврстам;
[10]но, ако тој народ врши зло пред очите Мои и не го послуша гласот Мој, ќе го повлечам доброто, со кое сум намислил да го дарувам.

[11]Па така, кажи им на луѓето Јудини и на жителите ерусалимски: вака вели Господ – еве, Јас ви подготвувам зло и смислувам нешто против вас; затоа повратете се секој од својот лош пат и исправете ги патиштата свои и постапките свои.

[12]Но тие велат: „Не надевај се; ние ќе си живееме како што сакаме и секој од нас ќе постапува според своето закоравено зло срце.“
[13]Затоа вака вели Господ: распрашајте се меѓу народите, дали чул некој нешто слично? Многу гнасни дела изврши Израеловата девојка.
[14]Ги напушта ли леванонскиот снег планинските карпи, и секнуваат ли по други места течните студени води?

[15]А Мојот народ Ме остави; кади на суети, се сопнува на своите патишта, ги остава старите патишта, за да оди по патеки, по непрооден пат,

[16]за да ја направи земјата своја ужас, вечен срам, така што секој што ќе минува преку неа да се чуди и да мавта со главата.

[17] Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

O profeta ora contra seus inimigos

[18] Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face;

[17]Како источен ветар ќе ги распрснам пред непријателот; со грбот, а не со лицето Свое ќе се свртам кон нив во денот на нивната неволја.

Заговор против Еремија

[18]А тие рекоа: „Дојдете да направиме заговор против Еремија; зашто нема да исчезне законот на свештеникот и советот на мудриот и зборот на пророкот, дојдете да го убиеме за да не ги слушаме веќе неговите зборови.“

Еремија се моли за своите непријатели

[19]Послушај ме, Господи, и чуј што говорат моите противници.

[20]Треба ли да се враќа зло за добро? А тие ми копаат јама за душата моја. Сети се дека стоев пред лицето Твое, за да зборувам добро за нив, за да го одвратам од нив гневот Твој.

[21]И така, предај ги синовите нивни на глад и направи да загинат од меч; жените нивни да немаат деца и да станат вдовици, мажите нивни да умираат, а младинците нивни да бидат убивани во бој.

[22]Нека се слуша пискот од куќите нивни, кога ненадејно ќе им испратиш чета насилници; зашто тие ископаа јама, за да ме фатат, и тајно поставија замка за нозете мои.

[23]Но Ти, Господи, им ги знаеш сите нивни сплетки против мене, за да ме убијат; не проштевај ги неправдите нивни, и не бриши го гревот нивни, пред лицето Свое; нека попаѓаат пред

mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

Тебе; пресметај се со нив додека си гневен.

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à

Еремија 19

Порака преку глинена стомна

[1]Вака рече Господ: оди, купи глинена стомна откај грнчарот; поведи ги со себе најстарите од народот и свештеничките старешини.

[2]Па излези во долината на синовите Хиномови, која се наоѓа пред Источната Порта, и објави ги таму зборовите, што ќе ти ги кажам,

[3]и кажи: цареви јудејски и жители ерусалимски, чујте го словото Господово! Вака вели Господ Саваот, Бог Израелов – еве, Јас ќе испратам врз ова место зло, и кој ќе чуе за тоа, ќе му пиштат ушите,

[4]зашто Ме оставија и туѓо го направија ова место, па кадат во него на туѓи богови, кои не ги познавале ни тие, ниту татковците нивни, а ни јудејските цареви; го исполнија ова место со невина крв,

[5]и му подигнаа светилиште на Ваал, за да ги горат синовите свои со оган како сепаленица за Ваал, што Јас не сум ја заповедал, не сум зборувал и што на ум не Ми доаѓало.

[6]Затоа, еве, идат дни, вели Господ, кога ова место нема веќе да се нарекува Товет, односно долина на синовите Хиномови, туку Крвна Долина.

[7]И ќе ги осуетам намерите на Јуда и на Ерусалим во ова место и ќе дозволам да

espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

паднат од меч пред очите на непријателите нивни и од раката на оние, што ја бараат душата нивна, и труповите нивни ќе им ги дадам како храна на птиците небески и на ѕверовите земни.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[8]И ќе го направам овој град за ужас и поруга; и секој, што ќе минува низ него, ќе се чуди и ќе си потсвирнува, гледајќи ги многуте рани негови.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

[9]И ќе ги нахранам со телата на синовите нивни и со телата на ќерките нивни; и секој ќе го јаде телото на својот ближен кога ќе се наоѓа под опсада и во тесно, кога ќе ги притискаат непријателите нивни и оние, што ја бараат душата нивна.

[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

[10]Па скрши ја стомната пред очите на луѓето, кои ќе дојдат со тебе,

[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

[11]и кажи им: вака вели Господ Саваот – така ќе го разбијам тој народ и тој град, како што е скршен овој грнчарски сад, кој веќе не може да стане цел, и ќе ги погребуваат во Товет, поради немање место за погребување.

[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

[12]Така ќе постапам со тоа место, вели Господ, и со неговите жители; и тој град ќе го направам сличен на Товет.

[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

[13]А куќите на Ерусалим и куќите на царевите јудејски – ќе бидат нечисти како местото Товет: зашто врз покривите на сите куќи кадеа на целата војска небесна и извршуваа преливи на туѓи богови.

Еремија зборува во дворот на храмот

[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:

[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

[1] Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

[2] Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

[3] Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

[4] Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

[14]Тогаш дојде Еремија од Товет, каде што го беше испратил Господ да пророкува, и застана во дворот на домот Господов и му рече на сиот народ:

[15]вака вели Господ Саваот, Бог Израелов – еве, ќе испратам врз овој град и врз сите нивни градови секакво зло, што го изреков против него, бидејќи тие се тврдоглави и не ги слушаат зборовите Мои.

Еремија 20

Пашхур го затвора Еремија

[1]Кога Пашхур, синот Имеров, свештеник и надзорник во домот Господов, чу дека Еремија ги изговорил тие пророчки зборови,

[2]го фати пророкот Еремија и нареди да го бијат и да го врзат за столбот на срамот, што беше до горните порти Венијаминови кај домот Господов.

[3]Но утредента Пашхур го ослободи Еремија, а Еремија му рече: „Господ те нарече не Пашхур, туку ‚Ужас отсекаде‘!

[4]Зашто вака рече Господ: еве, ќе те направам ужас за тебе самиот и за сите твои пријатели, и ќе паднат во бој од непријателите свои и очите твои ќе го видат тоа. И сите Јудејци ќе ги предадам во рацете на вавилонскиот цар, кој ќе ги одведе во Вавилон и ќе ги убие со меч.

[5] Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

[5]И ќе го продадам сето богатство на тој град, сиот имот негов и сите негови драгоцености; и сите ризници на царевите јудејски ќе ги дадам на неговите непријатели, што ќе ги разграбаат, ќе ги земат и ќе ги однесат во Вавилон.

[6] E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

[6]И ти Пашхуре, и сите што живеат во твојата куќа, ќе отидете во ропство; ќе отидеш во Вавилон, таму ќе умреш и таму ќе бидеш погребан, та и сите твои пријатели, на кои лажно им пророкуваше.“

O lamento do profeta

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

[8] Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

[9] Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

[10] Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

Еремија Му се жали на Господ

[7]Господи, ти ме надви, и јас сум надвиен; Ти си посилен од мене и ме победи, а јас секој ден станувам за потсмев, секој се шегува со мене.

[8]Затоа, штом ќе почнам да зборувам, зборувам за насилство, зборувам за разорување, бидејќи словото Господово стана за мене поруга и секојдневен потсмев.

[9]Па си реков: нема веќе да спомнувам за Него, ниту ќе зборувам во Негово име; но во срцето како да имам распален оган, затворен во коските мои, и се измачував да го задржам – но не можев.

[10]Бидејќи слушав клевети од мнозина, ужаси насекаде! Пријавете го, и ние ќе го обвиниме. Сите, што живееја со мене во мир, сега ме демнат, нема ли некаде да погрешам: „Можеби, велат, тој ќе се улови, и ние ќе го победиме и ќе му се одмаздиме.“

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

[11]Но со мене е Господ како страшен јунак; затоа моите гонители ќе се сопнат и нема да ме победат; многу, многу ќе се засрамат, зашто ќе бидат поразени; срамот ќе биде вечен, нема никогаш да биде заборавен.

[12] Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

[12]Господи на силите, Ти го испитуваш праведникот и ја гледаш утробата и срцето негово. Дозволи да ја видам одмаздата Твоја над нив, зашто Тебе Ти го доверив делото свое.

[13] Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

[13]Пејте Му на Господ, фалете Го Господа, зашто Тој ја спасува душата на бедниот од рацете на злодејците.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

[14] Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

[14]Проклет да е денот во кој се родив; денот, во кој ме роди мојата мајка, нека не е благословен!

[15] Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

[15]Проклет да е човекот кој ја пренесе веста до татко ми и му рече: „Ти се роди син“ и со тоа многу го зарадува.

[16] Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

[16]И со тој човек да стане она што стана со градовите кои Господ ги разруши и не ги пожали; нека слуша тој пискот наутро и напладне – плач,

[17] Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

[17]затоа што не ме уби уште во утробата, така што мајка ми да станеше мој гроб и утробата нејзина да останеше вечно бремена.

[18] Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

[18]Зошто излегов од утробата, за да гледам маки и таги и дните свои да ги минам во срам?

Jeremias 21

Еремија 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

[2] Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

[3] Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

[4] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

[5] Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

[6] Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

[7] Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

Господ против Ерусалим

[1]Слово, кое дојде од Господ до Еремија, кога царот Седекија го испрати до него Пашхур, синот Мелхиев, и свештеникот Софонија, син на Маасеја, за да му кажат:

[2]„Прашај Го Господа за нас, зашто вавилонскиот цар Навуходоносор војува против нас; можеби Господ ќе направи со нас некое од Своите чуда, за да си отиде тој од нас!“

[3]И им рече Еремија: ова кажете му го на Седекија –

[4]вака вели Господ, Бог Израелов – еве, Јас ќе ги свртам назад воените оружја, што се во вашите раце, со кои се биете со вавилонскиот цар и против Халдејците, кои ве опседнуваат наоколу, надвор од ѕидовите и ќе ги соберам во средината на градот;

[5]и Сам ќе војувам против вас со протегната рака и со силна десница, со гнев и со јарост и со голема лутина.

[6]И ќе поразам сè, што живее во тој град – и луѓето и добитокот; од голем помор ќе изумрат тие.

[7]А потоа, вели Господ, јудејскиот цар Седекија, слугите негови, народот и сите преживеани од помор во тој град, од меч и од глад, ќе ги предадам во рацете на Навуходоносор, царот вавилонски, во рацете на нивните непријатели и во рацете на оние, кои ја бараат душата нивна, и тој ќе ги сотре со остар меч и нема да ги поштеди,

[8] A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.
[9] O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

[10] Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

[11] À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

[13] Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?
[14] Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

Jeremias 22

нема да ги пожали и нема да се смилостиви над нив.
[8]Па кажи му на тој народ – вака вели Господ: еве, Јас поставувам пред вас пат кон живот и пат кон смрт,
[9]оној, што ќе остане во тој град, ќе умре од меч, глад и помор, а кој ќе излезе и ќе им се предаде на Халдејците, што го опсадуваат, ќе остане жив – животот ќе му биде како воен плен;
[10]зашто Јас го свртев лицето Свое против тој град, вели Господ, за зло, а не за добро; тој ќе биде предаден во рацете на вавилонскиот цар, и тој ќе го изгори со оган.

Предупредување од Господ до царот на Јудеја

[11]Зборувај и кон домот на јудејскиот цар: чујте го словото Господово –
[12]доме Давидов, така вели Господ: делете правда рано изутрина и избавете го угнетуваниот од рацете на угнетувачот, за да не избувне оган од јароста Моја и да се разгори поради вашите лоши дела, што никој не ќе може да го угасне.
[13]Еве, Јас сум против тебе, ти што седиш, како на карпа во долината, вели Господ, против вас сум – вие кои велите: „Кој ќе излезе против нас и кој може да влезе во нашите живеалишта?“
[14]Но, Јас ќе ве казнам според плодовите на делата ваши, вели Господ, и ќе запалам оган во вашата гора, која ќе проголта сè што постои околу неа.

Еремија 22

Profecia contra a casa real de Judá

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por

Господ ќе го казни царот на Јудеја

[1]Вака вели Господ: слези во домот на царот Јудин, и искажи го таму ова слово,

[2]па кажи: чуј го словото Господово, царе јудејски, ти, кој седиш на Давидовиот престол, ти и твоите слуги и луѓето твои, кои влегуваат низ овие порти.

[3]Вака вели Господ: извршувајте суд и правда и спасувајте го угнетуваниот од рацете на угнетувачот и не притеснувајте го придојдениот, како ни сиракот ни вдовицата, и не проливајте невина крв на ова место.

[4]Зашто, ако го исполнувате ова слово, низ портите на овој дом ќе влегуваат цареви, кои ќе седат наместо Давид на престолот негов, кои ќе се возат во коли и ќе јаваат на коњи, тие и слугите нивни и луѓето нивни.

[5]Ако, пак, не ги послушате овие зборови, жив сум Јас, вели Господ, дека овој дом ќе запусти.

[6]Зашто, така вели Господ за домот на јудејскиот цар: ти си за Мене Галаад и леванонски врв; но Јас ќе направам од тебе пустина, и градовите твои ќе станат ненаселени;

[7]и ќе повикам против тебе истребители, секој со своето оружје – и тие ќе ги исечат твоите најубави кедри и ќе ги фрлат во оган.

[8]И многу народи ќе минуваат низ овој град и ќе се прашуваат еден со друг:

que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem.

„Зошто Господ така постапи со овој голем град?“

[9]И ќе си одговорат – „Зашто тие го оставија заветот на Господ, нивниот Бог, и се поклонија на други богови и ним им служеа.“

За смртта на царот Јоахаз

[10]Не плачете за умрениот и не жалете за него; туку горко плачете за оној, што оди во ропство, зашто тој веќе нема да се врати и нема да го види својот роден крај.

[11]Зашто вака вели Господ за Селум, синот на јудејскиот цар Јошија, кој цареваше по татко си Јошија, и кој излезе од тоа место: тој веќе нема да се врати во него,

[12]Но ќе умре таму, каде што го одведоа како роб, и нема веќе да ја види оваа земја.

За царот Јоаким

[13]Тешко му на оној, кој гради своја куќа со неправда, и свои соби – со беззаконие, кој го присилува ближниот свој да му работи без награда и не му дава плата,

[14]кој вели – ќе си направам голема куќа и широки соби, и кој отвора прозорци, ги обложува со кедар и ги бојадисува со црвена боја.

[15]Мислиш ли дека си цар, затоа што си се оградил со кедар? Татко ти јадеше и пиеше, но вршеше суд и правда, па затоа му беше добро.

[16]Тој го бранеше правото на бедниот и на сиромавиот, и затоа му беше добро.

Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

Contra Jeconias, rei de Judá

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei

Зар не значи тоа дека некој Ме познава? – вели Господ.

[17]Но твоите очи и твоето срце се свртени само кон корист за себеси и кон пролевање невина крв, за да угнетуваш и присилуваш.

[18]Затоа, вака вели Господ за Јоаким, синот на јудејскиот цар Јошија: нема да го оплакуваат – „О брате!“ и „О сестро!“, нема да го оплакуваат: „О господаре!“ и „О негово величие!“

[19]Како магаре тој ќе биде погребан; ќе го изнесат и ќе го фрлат далеку од ерусалимските порти.

Царот Јоаким и Ерусалим

[20]Качи се на Ливан и извикај, подигни го гласот свој на Башан и викни од Аварим, зашто погубени се сите твои пријатели.

[21]Јас ти зборував, кога ти беше добро, но ти рече: нема да послушам. Такво беше твоето поведение уште од младоста, ти не го слушаше гласот Мој.

[22]Сите твои пастири ветар ќе ги одвее, а пријателите твои во ропство ќе отидат и тогаш ти ќе бидеш посрамен и понижен за сите твои злодела.

[23]Ти, кој живееше на Ливан и си свил гнездо во кедрите, колку ли ќе офкаш, кога ќе те постигнат болки, како кај породилка!

[24]Се колнам во Својот живот, вели Господ: да ми беше јудејскиот цар Ко-

de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

нија, синот на Јоаким, прстен на десната рака Моја, и оттаму ќе те откинам,

25 Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

25и ќе те предадам во рацете на оние, кои ја бараат душата твоја, и во рацете на оние, од кои се плашиш, во рацете на вавилонскиот цар Навуходоносор и во рацете на Халдејците.

26 Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

26Па ќе те исфрлам тебе и твојата мајка, која те родила, во туѓа земја, каде што не сте се родиле, и таму ќе умрете.

27 Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

27А во земјата, каде што душата нивна ќе копнее да се врати, таму нема да се вратат.

28 Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

28„Зар тој човек, Конија, е презрено суштество, отфрлен и несакан сад, та тој и племето негово беа фрлени во земја што не ја познавале?“

29 Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

29О, земјо, земјо, земјо, чуј го словото Господово!

30 Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

30Така вели Господ: запишете го овој човек како лишен од деца, како човек со злочести дни, зашто никој од племето негово веќе нема да седи на престолот Давидов и нема да владее во Јудеја.

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

1 Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

2 Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes

Еремија 23

Против лажните духовни пастири

1Тешко им на пастирите, што ги погубуваат и растураат овците на Моето стадо, вели Господ.

2Затоа вака вели Господ, Бог Израелов, кон пастирите, кои го пасат народот Мој: вие ги растуривте овците Мои, ги

as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

упропаститвте и не се грижите за нив; еве, Јас ќе ве казнам за вашите злосторства, вели Господ.

3 Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

3И ќе го соберам остатокот од Моето стадо, од сите земји каде што ги бев изгонил, и ќе ги вратам во трлата нивни, па ќе се плодат и ќе се размножуваат.

4 Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

4И ќе поставам над нив пастири, што ќе ги пасат, и тие нема веќе да се плашат, ниту ќе треперат и нема да се губат, вели Господ.

Profecia sobre o Renovo de Davi

Jeremias 33.14-16

5 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

5Еве, доаѓа времето, вели Господ, и ќе му издигнам на Давид фиданка, и ќе се зацари Цар, Кој ќе постапува мудро и ќе суди праведно на земјата.

6 Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

6Во дните Негови Јуда ќе се спаси, и Израел ќе живее безопасно; и еве, – Неговото име со кое ќе Го именуваат е „Господ – Нашата правда!“

7 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

7Затоа, еве, идат дните, вели Господ, кога веќе нема да се зборува: „Жив Господ, Кој ги изведе синовите Израелови од земјата египетска“,

8 mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

8туку „Да е жив Господ, Кој го изведе и Кој го доведе племето на домот Израелов од северната земја и од сите земји, каде што ги беше изгонил“, и тие ќе живеат во земјата своја.

Contra os falsos profetas

9 Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo

9Поради пророците срцето ми се кине во мене, сите коски ми се тресат, јас сум како пијан, како човек што го фа-

vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

[11] Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

[12] Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

[13] Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

[14] Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

тило виното, заради Господа и заради Неговите свети зборови,

[10]зашто земјата се наполни со прељубници, и земјата плаче поради проклетството; се исушиле пасиштата по пустините, зашто стремежот им е зло, а силата нивна – неправда;

[11]бидејќи и пророкот и свештеникот се безбожни: дури и во домот Мој го забележав бесчестието нивно, вели Господ.

Казна за неверните духовни пастири

[12]Затоа патот нивни ќе биде лизгаво место во темнината – ќе ги туркаат и тие ќе паѓаат таму; зашто Јас ќе испратам врз нив беда во годината, кога ќе ги казнам, вели Господ.

[13]А кај пророците во Самарија видов безумие, тие пророкуваат во името на Ваал и го воведуваат во заблуда народот Мој, Израел.

[14]А кај пророците во Ерусалим гледам нешто уште пострашно: тие прељубодејствуваат и одат во лага, ги поткрепуваат рацете на злодејците, та никој од нив да не се откаже од бесчестието свое; сите тие се пред Мене како Содом, а жителите негови – како Гомора.

[15]Затоа вака вели Господ Саваот за пророците: еве, ќе ги нахранам со пелин и ќе ги напојам со затруена вода, поради тоа што од ерусалимските пророци се разнесе безбожие по целата земја.

Господ предупредува

[16] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

[17] Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

[18] Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

[19] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[20] Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o

[16]Така вели Господ Саваот: немојте да ги слушате зборовите на пророците, кои ви пророкуваат – тие ве лажат, кажуваат измислени работи од срцето свое, а не она што доаѓа од устата Господова.

[17]Постојано им зборуваат на оние, кои не Ме почитуваат: „Господ рече, мир ќе имате.“ И на секого кој се управува според тврдокорноста на срцето свое, велат: „Зло нема да ве снајде.“

[18]Зашто, кој е тој што присуствувал на советот на Господ, па видел и го чул словото Негово? Кој го разбрал Неговото слово и кој го чул тоа?

[19]Еве, иде бурата Господова со јарост, бура страшна, и ќе се свие врз главата на безбожниците.

[20]Гневот Господов нема да се одврати сè додека Тој не ги изврши и додека не ги исполни замислите на Своето срце; во последните дни тоа наполно ќе го разберете.

[21]Јас не ги праќам тие пророци, а самите се беа растрчале; Јас не им зборував, а тие пророкуваа.

[22]Да беа стоеле во советот Мој, тие ќе му ги објавеа зборовите Мои на Мојот народ и ќе го отклонеа од неговиот лош пат и од неговите лоши дела.

[23]Зар Јас сум Бог само одблизу, вели Господ, а не Бог и оддалеку?

[24]Може ли човек да се сокрие на место тајно, каде што Јас не би го видел? –

SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

[28] O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

[29] Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e

вели Господ. Зар не ги исполнувам Јас небото и земјата – вели Господ.

[25]Јас слушав што зборуваат пророците, кои во името Мое пророкуваат лага. Тие велат: „Ми се сони, ми се сони.“

[26]До кога ќе трае тоа во срцето на пророците, кои пророкуваат лага, кои пророкуваат измама од срцата свои?

[27]Тие мислат дека преку своите соништа, што си ги раскажуваат еден на друг, ќе го доведат Мојот народ дотаму, да го заборави името Мое, како што го заборавија татковците нивни името Мое заради Ваал!

[28]Пророкот што видел сон, нека го раскаже како сон, а во кого е словото Мое, нека го каже верно словото Мое. Што заедничко има плевата со пченицата? – вели Господ.

[29]Зар не е Моето слово како оган, вели Господ, и не е ли како чекан што крши карпа?

[30]Затоа, еве, Јас сум против пророците, вели Господ, кои ги крадат зборовите Мои еден од друг.

[31]Еве, Јас сум против пророците, вели Господ, кои го креваат својот јазик и велат: „Тој рече.“

[32]Еве, Јас сум против пророците на лажни соништа, вели Господ кои ги кажуваат и преку своите измами и итрини го заблудуваат Мојот народ, кога Јас не сум ги пратил, ниту сум им

também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

[34] Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

[39] por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

заповедал; затоа тие не донесуваат никаква полза за тој народ, вели Господ.

[33]Ако те праша тој народ, или пророк, или свештеник: какво е бремето од Господ? а ти кажи му – „Вие сте бреме. Јас ќе ве напуштам,“ вели Господ.

[34]Ако пророкот, или свештеникот, или народот каже: „Тоа е бреме од Господ“, Јас ќе го казнам тој човек и домот негов.

[35]Туку вака да кажувате еден на друг и брат брату: „Што одговори Господ?“ или – „Што вели Господ?“

[36]А тој збор: „Бреме од Господ“, не употребувајте го во иднина, зашто на таков човек бреме ќе му биде неговиот збор, бидејќи вие ги изопачувате зборовите на живиот Бог, Господ Саваот, нашиот Бог.

[37]Вака прашувај пророк: „Што ти одговори Господ?“ или – „Што рече Господ?“

[38]Ако пак сè уште велите: „Бреме од Господ“, тоа така вели Господ, поради тој збор што го кажувате – „Бреме од Господ“, кога пак, Јас ве пратив да не велите „Бреме од Господ“,

[39]еве затоа ќе ве заборавам наполно, ќе ве оставам и ќе го отфрлам од лицето Свое овој град, кој ви го дадов вам и на татковците ваши.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[40]И врз вас ќе испратам вечна поруга и вечен срам, кој нема да се заборави.

Еремија 24

Видение за две кошници со смокви

[1]Господ ми покажа две кошници со смокви, поставени пред храмот Господов, откако вавилонскиот цар Навуходоносор го изведе од Ерусалим заробениот јудејски цар Јехонија, синот Јоакимов, и јудејските кнезови со дрводелците и ковачите и ги одведе во Вавилон;

[2]едната кошница беше полна со многу добри смокви, какви што се раните смокви, а втората кошница – со смокви, многу лоши, кои поради лошиот вкус не можеа да се јадат.

[3]И ме праша Господ: што гледаш, Еремија? – Јас одговорив; убавите смокви се многу добри, а лошите – многу лоши, така што не можат да се јадат, зашто не се вкусни воопшто.

[4]И дојде слово Господово до мене:

[5]вака вели Господ, Бог Израелов – како овие добри смокви Јас ќе ги препознаам добрите изгнаници јудејски, што ги истерав од ова место во земјата Халдејска.

[6]И ќе ги свртам кон нив очите Мои за нивно добро и ќе ги вратам во оваа земја, и ќе ги подигнам, нема да ги сосипам, и ќе ги посадам, а не да ги искоренам;

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.
[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

[9] Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[10] Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

[1] Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,
[2] a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:
[3] Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada,

[7]и ќе им дадам срце, за да знаат дека Јас сум Господ, и тие ќе бидат Мој народ. Јас пак ќе им бидам нивни Бог, зашто тие ќе се обратат кон Мене од сè срце.
[8]А за лошите смокви, кои не можат да се јадат поради нивниот вкус, така вели Господ: такви ќе ги направам јудејскиот цар Седекија и кнезовите негови, и другите ерусалимци, што ќе останат во оваа земја и што ќе живеат во египетската земја;
[9]и ќе ги предадам на зло и тешко страдање во сите земни царства, за по-руга и за приказ, за потсмев и за проклетство по сите места, каде што ќе ги растурам.
[10]Па ќе испратам врз нив меч, глад и помор, додека не ги истребам од земјата што им ја дадов ним и на татковците нивни.

Еремија 25

Седумдесет години прогонство

[1]Слово што дојде до Еремија за сиот јудејски народ, во четвртата година на јудејскиот цар Јоаким, синот Јошиев. Тоа беше првата година на вавилонскиот цар Навуходоносор,
[2]кое пророкот Еремија го изрече пред сиот јудејски народ и пред сите ерусалимски жители, велејќи:

[3]од тринаесеттата година на јудејскиот цар Јошија, синот Амонов, па до денес, ете веќе дваесет и три години, доаѓа до

eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

4 Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

5 quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

6 Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

7 Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

8 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

9 eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

10 Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

мене слово Господово, и јас од рано утро ви зборував, но вие не послушавте.

4Господ ги праќаше кај вас сите Свои слуги – пророците, од рано утро ги испраќаше, и вие не послушавте и не го наклонивте увото свое за да слушате.

5Тие ви велеа: „Отклонете се секој од својот лош пат и од своите лоши дела и живејте во земјата, која Господ ви ја даде вам и на вашите татковци од векот довека;

6и не одете по други богови, за да им служите и да им се поклонувате, и не разгневувајте Ме со делата на рацете свои, па нема да ви направам зло.“

7Но вие не Ме послушавте, вели Господ, и Ме разгневувавте со делата на рацете свои, за свое зло.

8Затоа, така вели Господ Саваот: поради тоа што не ги послушавте зборовите Мои,

9еве, Јас ќе пратам и ќе ги земам сите северни племиња, вели Господ, и ќе испратам до вавилонскиот цар Навуходоносор, Мојот слуга, и ќе ги доведам против оваа земја и против жителите нејзини и против сите соседни народи; и наполно ќе ги истребам и ќе ги направам за ужас, за потсмев и за вечна пустош.

10И ќе ги прекратам во нив гласот на радоста и гласот на веселбата, гласот на младоженецот и гласот на

невестата, звукот од воденичниот камен и светлината од светилото.

11 Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

11И целата таа земја ќе стане пустина и ужас; и тие народи ќе му служат на вавилонскиот цар седумдесет години.

12 Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

12А кога ќе се исполнат седумдесетте години, ќе го казнам вавилонскиот цар и оној народ, вели Господ, за нивното беззаконие, и земјата Халдејска ќе ја направам вечна пустина.

13 Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

13И ќе ги исполнам над таа земја сите Мои зборови, што ги реков против неа, сè што е напишано во оваа книга, што Еремија пророчки го кажа против тие народи.

14 Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

14Зашто и нив ќе ги поробат многу-бројните народи и големи цареви. И Јас ќе им платам според нивните постапки и според делата на рацете нивни.

O cálice da ira de Deus contra as nações

Божјиот гнев

15 Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

15Зашто така ми рече Господ, Бог Израелов: земи ја од раката Моја оваа чаша со вино од јарост и напој ги од неа сите народи, кај кои ќе те пратам.

16 Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

16И тие ќе пијат, и нека се смутат и избезумат, кога ќе го видат мечот, што ќе го пратам против нив.

17 Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

17Ја зедов чашата од раката Господова и ги напоив од неа сите народи, кај кои Господ ме прати:

18 a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

18Ерусалим и градовите јудејски, и царевите негови, и кнезовите негови, за да ги опустошам и направам ужас, пот-

смев и проклетство, како што се гледа сега;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[19]фараонот, египетскиот цар, слугите негови, кнезовите негови и сиот народ негов;

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[20]сиот измешан народ, и сите цареви на земјата Уц, и сите цареви на земјата филистејска, Ашкелон и Газа, Екрон и другите делови на Ашдод,

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[21]Едом, Моав и Амоновите синови,

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[22]сите цареви на Тир и сите цареви на Сидон, царевите над островите, што се наоѓаат отаде морето,

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[23]Дедан, Тема, Буз и сите што ги бричат главите свои,

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[24]сите цареви на Арабија и сите цареви на народите од разни племиња, кои живеат во пустината,

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[25]сите цареви на Замвриј и сите цареви на Елам, сите цареви на Мидија,

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[26]сите цареви на север, блиски и далечни, и сите земни царства што постојат на земјата, а царот на Шешах ќе пие по нив.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[27]Па кажи им: вака вели Господ Саваот, Бог Израелов – пијте и опијте се, повраќајте и паднете, и не станувајте, кога ќе го видите мечот, што ќе го испратам против вас.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[28]Ако се откажат, пак, да пијат од чашата од раката твоја, тогаш кажи им: вака вели Господ Саваот – морате да пиете.

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e

[29]Зашто, еве, на овој град, над кој се призива името Мое, почнувам да му

ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

30 Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

31 Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

32 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

33 Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

34 Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

нанесувам зло; па зар вие ќе останете неказнети? Не, нема да останете неказнети; бидејќи Јас повикувам меч против сите, што живеат на земјата, вели Господ Саваот.

30Затоа пророкувај им ги сите овие зборови и кажи им: Господ ќе загрми од височините и од Своето свето живеалиште; ќе издигне глас, ќе загрми страшно против својот насад; како оние што гмечат грозје, ќе извика против сите, што живеат по земјата.

31Писок ќе одекнува по сите краишта земни, бидејќи Господ им суди на сите народи: Тој ќе му суди на секое тело, а нечесните ќе ги предаде на меч, вели Господ.

Навестување на зло

32Така вели Господ Саваот – ете, злото ќе мине од народ кон народ, и голем виор ќе се подигне од краиштата земни.

33А во оној ден ќе има погубени од Господ од едниот крај на земјата до другиот; тие нема да бидат оплакани, ниту прибрани, ниту погребани, туку ќе бидат како ѓубре по земјата.

Казна за Јудејските водачи

34Плачете пастири, и офкајте, посипете се со пепел, водачи на стадото; зашто дојдоа деновите ваши, да бидете заклани и расфрлани, па ќе паднете како скапоцен сад.

[35] Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

[35]И не ќе има прибежиште за пастирите и спас за водачите на стадото.

[36]Ќе се слуша пискот од пастирите и плач од водачите на стадото, бидејќи Господ ќе ги опустоши пасиштата нивни.

[37]Јароста на гневот Господов ќе ги истреби мирните трла.

[38]Како лав го остави живеалиштето Свое; а земјата им стана пустина од јароста на пустошникот и од Неговиот огнен гнев.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de

Еремија 26

Еремиина беседа за покајание

[1]Во почетокот од царувањето на јудејскиот цар Јоаким, син Јошиев, дојде ова слово од Господ.

[2]Вака вели Господ: застани во дворот на домот Господов и кажи им ги на сите градови во Јудеја, кои доаѓаат да се поклонат во домот Господов, сите оние зборови што ќе ти заповедам да им ги кажеш; ниеден збор да не пропуштиш.

[3]Можеби тие ќе те послушаат и ќе се отклони секој од својот лош пат, па тогаш Јас ќе го повлечам злото, што сум намислил да им го направам за нивните лоши работи.

[4]И речи им – вака вели Господ: ако не Ме послушате, и не одите по Мојот закон, што ви го дадов,

[5]и не ги примате зборовите на Моите слуги, пророците, кои ги праќам кај

madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

[10] Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

[11] Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

[12] Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

вас, а ги праќам од рано утро, и кои вие не ги слушате –

[6]тогаш со овој дом ќе направам исто што со Силом, и овој град ќе го предадам на проклетство на сите земни народи.

Еремија пред Суд

[7]Свештениците и пророците и сиот народ го слушаа Еремија, кога ги зборуваше овие зборови во домот Господов.

[8]А кога Еремија кажа сè, што му беше заповедал Господ да му каже на сиот народ, свештениците и пророците и сиот народ го фатија и рекоа: „Заслужуваш смрт,

[9]бидејќи пророкуваш во името на Господ и велиш – овој дом ќе стане како Силом и овој град ќе запусти и ќе остане без жители!“ И сиот народ се собра околу Еремија во домот Господов.

[10]Кога го чуја тоа кнезовите јудејски, дојдоа од царскиот дом, во домот Господов и седнаа пред влезот на новите порти на домот Господов.

[11]Тогаш свештениците и пророците вака им рекоа на кнезовите и на сиот народ: „Овој човек заслужува смрт, затоа што пророкува против овој град; а тоа го чувте со ушите свои!“

[12]И им рече Еремија на сите кнезови и на сиот народ: „Господ ме прати да пророкувам против овој дом и против овој град со сите зборови, што ги чувте;

[13] Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.
[14] Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.
[15] Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

[16] Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

[17] Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:
[18] Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.
[19] Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

[13]па така, исправете ги патиштата и делата ваши и послушајте го гласот на Господ, вашиот Бог, и Господ ќе го повлече злото, што го изрече против вас.
[14]А што се однесува до мене, еве, јас сум во ваши раце; правете со мене, што сметате дека е добро и право;
[15]само знајте добро дека ако ме убиете, ќе земете невина крв врз себе и врз овој град и врз жителите негови, зашто навистина, Господ ме прати кај вас да ви ги кажам на ушите ваши сите овие зборови.“
[16]Тогаш кнезовите и сиот народ им рекоа на свештениците и на пророците – овој човек не потпаѓа под смртна пресуда, затоа што тој ни зборува во името на Господ, нашиот Бог.

[17]И некои од старешините месни станаа и му зборуваа на целото собрание:

[18]„Михеј од Морешет пророкуваше во деновите на јудејскиот цар Езекија и му зборуваше на сиот јудејски народ: вака вели Господ Саваот – Сион ќе биде разоран како нива, и Ерусалим ќе стане куп урнатини, и горатa на овој дом како шумовит рид.

[19]Па зар го уби заради тоа јудејскиот цар Езекија и цела Јудеја? Па зар не се уплаши тој од Господ и зар не Го замо-ли Господа, и Господ го повлече злото, што беше го изрекол против нив; а

treba ли ние сега да навлечеме такво големо зло врз душите свои?

A execução do profeta Urias

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

Пророкот Урија

[20]Пророкуваше во името на Господ и некој Урија, синот на Шемаја, од Кирјат-Јарим, и тој пророкуваше против овој град и против оваа земја со истите зборови, како сега Еремија.

[21]Кога ги чуја тие зборови царот Јоаким и сите негови големодостојници, и сите кнезови, побараа да го убијат. А кога го разбра тоа, Урија се уплаши и побегна, па отиде во Египет.

[22]Но царот Јоаким испрати по него луѓе и во Египет: Елнатан, синот Ахборов, и некои други со него.

[23]И го изведоа Урија од Египет, па го доведоа при царот Јоаким, и тој го уби со меч, а трупот негов го фрли кај гробиштата на обичните луѓе.“

[24]Но раката на Ахикам, синот Сафанов, беше покрај Еремија и не го даде во рацете на народот, за да биде убиен.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei

Еремија 27

Еремија ги повикува царевите да се покорат под јаремот на Вавилон

[1]Во почетокот од царувањето на јудејскиот цар Јоаким, син Јошиев, дојде слово Господово до Еремија.

[2]Вака ми рече Господ: направи си јажиња и јарем, па стави ги околу вратот.

[3]И прати исто такви до царот на Едом, до моавскиот цар, до царот на синовите

de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

4 Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

5 Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

6 Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

7 Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

8 Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

9 Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

Амонови, до тирскиот цар и до царот на Сидон, по пратеници, што дошле во Ерусалим кај јудејскиот цар Седекија,

4и порачај им да им кажат на господарите свои – вака вели Господ Саваот, Бог Израилев – кажете им го ова на вашите господари:

5ја создадов земјата, човекот и животните, што се по земјината топка, со големата Своја сила и со Својата крената рака, па му ја давам на оној, кому сакам.

6А, еве, сега, сите тие земји ги предавам во раката на вавилонскиот цар Навуходоносор, Мојот слуга, дури и зверовите полски му ги предавам, за да му служат.

7И сите народи ќе му служат нему и на синот негов, и на внукот негов, сè додека дојде времето на земјата негова и неговото време, и ќе му служат многу народи и големи цареви.

8А, ако некој народ и некое царство не ќе сака да му служи на вавилонскиот цар Навуходоносор и нема да го свитка вратот под јаремот на вавилонскиот цар, тој народ Јас ќе го казнам со меч, со глад и со помор, вели Господ, додека не го истребам преку раката негова.

9А вие не слушајте ги вашите пророци и вашите бајачи, вашите јасновидци, вашите маѓепсници и вашите вражачи, кои ви велат: „Нема да му робувате на вавилонскиот цар.“

[10] Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

[10]Затоа што тие ви пророкуваат лага, за да ве оддалечат од земјата ваша, па Јас да ве изгонам и вие да загинете.

[11] Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

[11]А оној народ, што ќе го наведне вратот свој под јаремот на вавилонскиот цар и ќе му служи, ќе го оставам во неговата земја, вели Господ, и тој ќе си ја обработува и ќе живее во неа.

[12] Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

[12]И на јудејскиот цар Седекија Јас му ги кажав истите зборови, велејќи: наведнете го вратот под јаремот на вавилонскиот цар и служете му нему и на народот негов, па ќе бидете живи.

[13] Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

[13]Зошто да умреш ти и народот твој од меч, од глад и од помор, како што вели Господ за овој народ, што не сака да му служи на вавилонскиот цар?

[14] Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[14]И немојте да ги слушате зборовите на пророците, кои ви велат: „Нема да му робувате на вавилонскиот цар“, зашто тие ви пророкуваат лага.

[15] Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

[15]Јас не сум ги пратил, вели Господ; и тие лажно пророкуваат во Мое име, за да ве изгонам и да загинете, вие и пророците ваши, кои ви пророкуваат.

[16] Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[16]Им зборував и на свештениците и на сиот овој народ – вака вели Господ: не слушајте ги зборовите на вашите пророци кои ви пророкуваат и велат: „Еве, наскоро ќе бидат вратени од Вавилон садовите на домот Господов“, бидејќи тие ви пророкуваат лага.

[17] Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

[18] Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na

[17]Не слушајте ги, туку служете му на вавилонскиот цар и живејте; зошто да го доведете овој град до запустување?

[18]Ако се, пак, тие пророци, и ако во нив има слово Господово, нека се молат пред Господ Саваот, па садовите што останале во домот Господов, во домот на јудејскиот цар и во Ерусалим, да не се однесат во Вавилон.

[19]Зашто вака вели Господ Саваот: за столбовите и за морето, и за подножјата како и за другите работи, што останаа во овој град,

[20]а кои вавилонскиот цар Навуходоносор не ги зеде, кога го одведе во ропство јудејскиот цар Јехонија, синот Јоакимов, царот јудејски од Ерусалим и сите старешини во Вавилон,

[21]зашто вака вели Господ Саваот, Бог Израилев, за садовите што останаа во домот Господов, во домот на јудејскиот цар и во Ерусалим:

[22]тие ќе бидат однесени во Вавилон и таму ќе останат, сè додека ве посетам, вели Господ, и ве изведам и ве вратам во ова место.

Еремија 28

Лажниот пророк Ананија

[1]Во истата година, во почетокот на царувањето на јудејскиот цар Седекија, во четвртата година, во петтиот месец, Ананија, синот Азуров, пророк од Гаваон, зборуваше во домот Господов

Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

2 Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

3 Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

4 Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

5 Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

6 Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

7 Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

8 Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

9 O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

пред свештениците и сиот народ, велејќи:

2– вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: ќе го скршам јаремот на вавилонскиот цар;

3по две години ќе ги вратам во ова место сите садови од домот Господов, кои вавилонскиот цар Навуходоносор ги зеде одовде и ги однесе во Вавилон;

4и јудејскиот цар Јехонија, синот Јоакимов, и сите заробени Јудејци, што отидоа во Вавилон, ќе ги вратам на ова место, вели Господ; бидејќи ќе го скршам јаремот на вавилонскиот цар.

5И му рече пророкот Еремија на пророкот Ананија пред сите свештеници и пред сиот народ, кој стоеше во домот Господов,

6па кажа пророкот Еремија: нека биде така, нека го изврши тоа Господ, нека ги исполни Господ зборовите твои што ги изрече за враќањето од Вавилон на садовите од домот Господов на ова место и за сите заробени!

7Само, чуј го зборот што ќе ти го кажам, чуј го ти, а нека го чуе и сиот народ;

8пророците, што беа пред мене и пред тебе, им претскажуваа на многу земји и на големи царства – војна, беда и помор.

9Ако некој пророк претскажал мир, само тогаш бил признаван за пророк навистина испратен од Господ, кога ќе се исполнел зборот на тој пророк.

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[15] Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

[16] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

[17] Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

Jeremias 29

[10]Тогаш пророкот Ананија го зеде јаремот од вратот на пророкот Еремија и го скрши.

[11]И рече Ананија пред сиот народ: „Вака вели Господ – ете, така ќе го строшам јаремот на вавилонскиот цар Навуходоносор по две години, откако ќе го извадам од вратот на сите народи. Тогаш си отиде Еремија по својот пат.

[12]И беше упатено слово Господово до Еремија, откако пророкот Ананија го скрши јаремот од вратот на пророкот Еремија:

[13]оди и кажи му на Ананија – вака вели Господ: ти го скрши дрвениот јарем, но место него направи железен.

[14]Зашто така вели Господ Саваот, Бог Израелов: железен јарем ќе им ставам на вратот на сите овие народи за да му работат на вавилонскиот цар Навуходоносор, и тие ќе му служат; дури и ѕверовите полски нему му ги предадов.“

[15]Па му рече пророкот Еремија на пророкот Ананија: слушај, Ананија, Господ не те пратил, а ти лажна надеж му даваш на овој народ.

[16]Затоа, вака вели Господ: еве, Јас ќе те исфрлам од лицето на земјата; уште во текот на оваа година ќе умреш, бидејќи зборуваш против Господ.

[17]И умре пророкот Ананија во таа година во седмиот месец.

Еремија 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

[1] São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

[2] depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

[3] A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

[5] Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[6] Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

[7] Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

[8] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos,

Писмото од Еремија до заробените Јудејци во Вавилон

[1]Еве ги зборовите од писмото, кое пророкот Еремија го испрати од Ерусалим до другите старешини меѓу преселените, до свештениците, до пророците и до сиот народ, кој Навуходоносор беше го одвел од Ерусалим во Вавилон,

[2]откако беа излегле од Ерусалим царот Јехонија, царицата, дворјаните, кнезовите на Јудеја и на Ерусалим, дрводелците и ковачите,

[3]преку Елеаса, синот Сафанов, и преку Гемарија, синот на Хелкија, кои јудејскиот цар Седекија ги испрати во Вавилон до вавилонскиот цар Навуходоносор,

[4]– вака вели Господ Саваот, Бог Израелов, до сите заробени, кои Јас ги преселив од Ерусалим во Вавилон –

[5]правете куќи и живејте во нив, садете градини и јадете ги плодовите нивни;

[6]женете се и раѓајте синови и ќерки; и на синовите земајте им жени и ќерки и мажете ги, за да раѓаат синови и ќерки, па размножувајте се таму, а не да се намалувате.

[7]Грижете се за доброто на градот, во кој ве преселив, и молете Му се на Бога за него; зашто ако му е нему добро, и вие ќе имате мир.

[8]Зашто, така вели Господ Саваот, Бог Израелов: нека не ве мамат вашите пророци, кои се меѓу вас и вашите баја-

nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

[9] porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins,

чи; и не верувајте им на соништата што ги сонувате.

[9]Лажно ви пророкуваат во Мое име; Јас не сум ги пратил, вели Господ.

[10]Бидејќи така вели Господ – кога во Вавилон ќе исполните седумдесет години, тогаш ќе ве посетам и ќе го исполнам Мојот добар збор за вас, за да ве вратам на ова место.

[11]Зашто само Јас ги знам замислите, што сум ги смислил за вас, вели Господ, замислите за добро, а не за зло, за да ви дадам иднина и надеж.

[12]Па ќе повикате по Мене, ќе дојдете и ќе Ме замолите, и Јас ќе ве чујам;

[13]ќе Ме побарате, и ќе Ме најдете, ако Ме побарате од сè срце.

[14]Ќе Ме најдете, вели Господ, и ќе ве вратам од ропство и ќе ве соберам откај сите народи и од сите места, каде што ве изгонив, вели Господ, и ќе ве вратам онаму, од каде што ве преселив.

[15]Вие велите: „Господ ни издигна пророци и во Вавилон.“

[16]Така вели Господ за царот, кој седи на Давидовиот престол, и за сиот народ, што живее во тој град; за браќата ваши, што не се одведени со вас во ропство.

[17]Вака вели Господ Саваот за нив – еве, ќе испратам врз нив, меч, глад и помор и ќе ги направам како лошите смокви,

que, de ruins que são, não se podem comer.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

што не можат да се јадат поради неугодниот вкус;

[18]и ќе ги гонам со меч, глад и помор и ќе ги предадам на зло кај сите земни царства, за проклетство и ужас, за потсмев и навреда меѓу сите народи, каде што ќе ги расејам,

[19]поради тоа што не ги слушаа зборовите Мои, вели Господ, што ги праќав до нив преку слугите Мои, пророците, ги праќав од рано утро, но не послушавте, вели Господ.

[20]А вие, сите изгнаници, што ве пратив од Ерусалим во Вавилон, чујте го словото Господово:

[21]вака вели Господ Саваот, Бог Израелов, за Ахав, синот на Колаја, и за Седекија, синот на Маасеја, кои ви пророкуваат лага во Мое име: еве, Јас ќе ги предадам во рацете на вавилонскиот цар Навуходоносор, и тој ќе ги убие пред очите ваши.

[22]И сите прогонети Јудејци, кои се во Вавилон, ќе се научат од нив да колнат: „Да ти направи Господ, како што им направи на Седекија и на Ахав, кои вавилонскиот цар ги изгоре со оган,“

[23]поради тоа што вршеа гнасни работи во Израел: прељубодејствуваа со жените на ближните свои и во Мое име кажуваа лага, што не сум им заповедал; Јас го знам тоа и Сам сум сведок, вели Господ.

Порака за Шемаја

[24] A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:
[25] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:
[26] O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por profeta, para o lançares na prisão e no tronco.
[27] Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

[28] Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:
[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,
[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem

[24]И на Шемаја од Нехелам речи му:

[25]вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: поради тоа што во свое име праќаше писма до сиот народ во Ерусалим и до свештеникот Софонија, син на Маасеја, и до сите свештеници, велејќи:
[26]Господ те поставил за свештеник наместо свештеникот Јодај, за да бидеш меѓу надзорниците во домот Господов, та секој што беснее и пророкува, да го затвориш и да го ставиш на клада.
[27]Зошто не му забраниш на Еремија од Анатот да пророкува кај вас?
[28]Заради тоа и до нас во Вавилон испрати да кажат: „Ропството ќе трае долго – правете куќи и живејте во нив, обработувајте ги градините и јадете ги плодовите нивни.“
[29]Кога свештеникот Софонија го прочита тоа писмо на глас пред пророкот Еремија,
[30]тогаш дојде слово Господово до Еремија:
[31]Испрати, па кажи им на сите изгнаници – вака вели Господ за Шемаја од Нехелам – бидејќи Шемаја пророкува кај вас, а Јас не сум го пратил, и ви кажува лажна надеж,
[32]затоа, вака вели Господ: еве, ќе го посетам Шемаја од Нехелам и племето негово; ќе нема од него човек да живее меѓу овој народ и нема да го види доб-

que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

1 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

2 Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

3 Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

4 São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

5 Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

6 Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

7 Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

8 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

рото, што ќе му го направам на Мојот народ, вели Господ – зашто тој зборува за бунт против Господ.

Еремија 30

Господ ќе ги избави Израел и Јуда

1Слово Господово што дојде до Еремија –

2вака вели Господ, Бог Израелов: запиши ги во книга сите зборови, што ти ги кажав.

3Зашто, еве, идат дни, вели Господ, кога ќе го вратам од ропство Мојот народ, Израел и Јуда, вели Господ; и повторно ќе ги доведам во земјата, што им ја дадов на предците нивни, и тие ќе ја владеат.

4А еве ги зборовите, што ги изрече Господ за Израел и за Јуда.

5Вака вели Господ: глас од смут и ужас слушаме ние, а не мир.

6Прашајте и размислете: раѓа ли маж? А зошто гледам при секој човек рацете да му се на бедрата како при жена, кога раѓа, и лицата на сите да им се бледи?

7О, тешко, голем е оној ден, нема сличен на него; тоа е мачно време за Јаков, но тој ќе биде избавен од него.

8И во оној ден, вели Господ Саваот, ќе го здробам јаремот негов, што му е околу вратот, и твоите окови ќе ги раскинам; па повеќе нема да служи на туѓинци,

[9] que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

[10] Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

[11] Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.
[13] Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.
[14] Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.
[15] Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

[16] Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão

[9]туку ќе Му служите на својот Господ Бог и на царот свој Давид, кого што ќе им го издигнам.
[10]И ти, слуго мој Јакове, не бој се, вели Господ, и не плаши се, Израелу, зашто еве, Јас ќе те избавам тебе од земјата далечна и племето твое – од земјата на ропството; па ќе се врати Јаков и ќе живее спокојно и мирно и нема никој да го заплашува,
[11]зашто Јас сум со тебе, вели Господ, за да те избавувам: Јас наполно ќе ги истребам сите народи, меѓу кои те прогонив, но тебе нема да те истребам; ќе те казнам по мерка, и неказнет нема да те оставам.

Господ ќе ги излечи Израел и Јудеја

[12]Зашто така вели Господ: твојата рана не е излечива, болката ти е жестока;
[13]никој не се грижи за твоето дело, за да ти ја излекува раната; за тебе лек нема;
[14]сите пријатели твои те заборавија, не те бараат, бидејќи Јас те удрив со непријателски удари, со жестока казна за многуте твои беззаконија, бидејќи гревовите твои се намножија.
[15]Зошто викаш поради раните свои, од лутината на твојата болест? За многуте твои беззаконија ти го направив тоа, зашто гревовите твои се намножија.
[16]Но сите, што те голтаат, ќе бидат проголтани; и сите твои непријатели – ќе појдат во ропство, и твоите пустошници ќе бидат опустошени, и сите твои грабачи ќе ги предадам на грабеж.

despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

17 Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

17Ќе ги обложам и ќе ги излекувам твоите рани, вели Господ. Тебе те нарекуваа отфрлен, велејќи: „Еве го Сион, за кого никој не прашува.“

Спас за Израел и Јудеја

18 Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

18Така вели Господ: еве, ќе ги вратам заробените од шаторите на Јаков и ќе се смилувам на нивните живеалишта, и градот пак ќе биде изграден на својот рид, а и храмот ќе биде обновен, како што си беше.

19 Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

19И ќе се крене од нив благодарност и глас на весели луѓе; и Јас ќе ги размножам, и нема да се намалуваат, па ќе ги прославам, и нема да бидат понизени.

20 Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

20И синовите негови ќе бидат како порано, и собранието негово ќе стои пред Мене, а ќе ги казнам сите негови угнетувачи.

21 O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

21И ќе излезе од него водач, и владетел негов ќе произлезе од него; и Јас ќе го привлечам, па ќе дојде кај Мене; зашто кој е тој што сам од себе пристапува до Мене? – вели Господ.

22 Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

22И вие ќе бидете Мој народ, а Јас ќе ви бидам Бог.

23 Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

23Еве, виорот на јароста од Господ доаѓа, виор страшен; ќе падне врз главите на безбожниците.

24 Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

24Пламениот гнев на Господ нема да стивне, сè додека не ја изврши и не ја исполни замислата на срцето Свое. Во последните дни ќе го разберете тоа.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

1 Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

2 Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

3 De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

4 Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

5 Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

6 Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

7 Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

8 Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

Еремија 31

Израел ќе Му се врати на Бога

1Во тоа време, вели Господ, Јас ќе им бидам Бог на сите племиња израелски, а тие ќе бидат Мој народ.

2Така вели Господ: народот, што се спасил од меч, најде милост во пустината; одам да го успокојам Израел.

Господ ќе го обнови Израел

3Оддалеку ми се јави Господ и ми рече: со вечна љубов те засакав и затоа останав милостив кон тебе.

4Јас пак ќе те кренам, и ти ќе бидеш обновена, девојко Израелова, па ќе ги земеш тимпаните свои и ќе излезеш на собор со оние што играат;

5пак ќе садиш лозници по самарјанските височини; лозарите, што ќе ги садат, сами и ќе се користат од нив.

6Зашто ќе дојде ден, кога стражата на Планината Ефремова ќе извика: „Станувајте да се искачиме на Сион при нашиот Господ Бог.“

Израел ќе се врати на својата земја

7Бидејќи така вели Господ: пејте со радост за Јаков и воскликнувајте пред главата на народите; разгласувајте, славете и кажувајте: го избави Господ твојот народ, остатокот од Израел!

8Еве, Јас ќе ги доведам од северната земја и ќе ги соберам од земните краишта, и слеп и хром, и бремена и родилка, заедно со нив – големо множество ќе се врати овде.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

[9]Тие отидоа со солзи, Јас, пак, ќе ги вратам со утеха; ќе ги поведам покрај потоци со води, по рамен пат, по кој нема да се сопнуваат; бидејќи Јас сум Отец на Израел, и Ефрем е Мојот првороден.

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

[10]Чујте го, народи, словото Господово и разгласете го по островите далечни и кажете: Оној што го расеа Израел, Тој и ќе го собере и ќе го пази како што го прави тоа пастирот со своето стадо;

[11] Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

[11]зашто Господ ќе го откупи Јаков и ќе го избави од рацете на оној, кој беше посилен од него.

[12] Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

[12]И тие ќе дојдат и ќе се радуваат на сионските височини, и ќе се стрчаат кон добрата Господови, кон пченицата, виното и маслото, кон јагнињата и воловите; и душата нивна ќе им биде како градина напоена со вода, и веќе нема да се измачуваат.

[13] Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

[13]Тогаш девојката ќе се радува на оро, а и младите и старите заедно; и тагата нивна ќе се претвори во радост, ќе ги утешам и ќе ги зарадувам по нивната болка.

[14] Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

[14]И ќе ја нахранам душата на свештениците со мрснотија, и Мојот народ ќе се насити со Моите добра, вели Господ.

Надеж од Господ

[15] Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

[15]Така вели Господ: глас се слуша во Рама, пискот и горко плачење: Рахила плаче за децата свои и не сака да се утеши за нив, зашто ги нема.

[16] Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

[16]Така вели Господ: задржете го гласот свој од плачење и очите свои – од солзи, зашто за трудот твој има награда, вели Господ, и тие ќе се вратат од непријателската земја.

[17] Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

[17]И надеж има за твојата иднина, вели Господ, и твоите синови ќе се вратат во пределите свои.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

[18]Го слушам Ефрем како плаче: „Ти ме казни, и јас сум казнет како нескротен јунец; обрати ме – и ќе се обратам, зашто Ти си мој Господ Бог.

[19] Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

[19]Зашто бев заблуден, но се покајав; откако се обратив, се удирав по бедрата; станав посрамен, станав смутен, зашто го носев срамот од младоста своја.“

[20] Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

[20]Зар Ефрем не е Мојот драг син, не е ли тој дете сакано? Зашто, штом ќе почнам да зборувам за него, секогаш се сеќавам со љубов за него; срцето Мое се радува за него; ќе се смилувам над него, вели Господ.

[21] Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

[21]Постави си знаци по патиштата, постави си купишта камења, запомни го патот, по кој си врвела; враќај се, девојко Израелова, враќај се во тие твои градови.

[22] Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

[22]Уште ли ќе скиташ, ќерко отстапничке? Зашто Господ ќе направи нешто ново на земјата: жената ќе го заобиколи мажот.

Господ ќе ги врати Јудејците дома

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na

[23]Така вели Господ Саваот, Бог Израелов: во иднината, кога ќе ги вратам

terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

[24] Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

[25] Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

[26] Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

[27] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

[28] Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não

робовите нивни, тие по земјата на Јуда и во неговите градови ќе го кажуваат овој збор: „Господ нека те благослови, живеалиште на правдата, света горо!“

[24]И ќе се насели во неа Јуда и сите негови градови заедно, земјоделците и оние што пасат стада.

[25]Бидејќи Јас ќе ја напојам изморената душа и ќе ја наситам секоја малаксана душа.

[26]Потоа се разбудив и погледнав, и сонот ми беше пријатен.

[27]Ете, идат дни, вели Господ, кога ќе посеам во домот Израелов и во домот на Јуда семе човечко и семе од добиток.

[28]И како што бдеев над нив, кога ги искоренував и ги уништував, кога ги разрушував, погубував и повредував, така ќе бдеам над нив, кога ќе ги издигнувам и насадувам, вели Господ.

[29]И тогаш, нема да велат веќе: „Татковците јадеа кисело грозје, а забите на децата нивни им фаќаат скомина.“

[30]Но, секој умира поради своето сопствено беззаконие; кој ќе јаде кисело грозје, нему забите ќе му фаќаат скомина.

Нов завет со Израел и Јудеја

[31]Еве настапуваат дни, вели Господ, и ќе склучам со домот Израелов и со домот на Јуда нов завет.

[32]Не онаков завет, каков што склучив со предците нивни во денот, кога ги фатив за раце, за да ги изведам од египетската земја; тој Мој завет тие го нарушија,

obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[35] Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[36] Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

[37] Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

[38] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

иако останав во сојуз со нив, вели Господ.

[33]Но еве го заветот, што ќе го склучам со домот Израелов по оние дни, вели Господ: ќе го вложам Мојот закон внатре во нив, и ќе го напишам во срцата нивни, па Јас ќе им бидам Бог, а тие ќе бидат Мој народ.

[34]И нема повеќе да учат еден друг, брат брата и да зборуваат: „Познајте Го Господа“, зашто сите тие, од мал до голем, сами ќе Ме знаат, вели Господ, бидејќи ќе им ги простам беззаконијата нивни, и за гревовите нивни нема веќе да се сеќавам.

[35]Така вели Господ, Кој го даде сонцето да свети дење, и им даде наредба на месечината и на ѕвездите да светат ноќе, кој Го бранува морето, кога брановите негови бучат; Господ Саваот е името Негово.

[36]Ако тие наредби престанат да ги применуваат пред Мене, вели Господ, тогаш и племето Израелово ќе престане да биде народ пред Мене засекогаш.

[37]Така вели Господ: ако може да се измери небото угоре и основите на земјата да се испитаат удолу, тогаш и Јас ќе го отфрлам сето племе израелско, за сè она што го правеа, вели Господ.

Ерусалим ќе биде обновен

[38]Еве, доаѓаат дни, вели Господ, кога градот ќе биде обновен за слава на Господ, од кулата на Хананел до Аголната Порта,

[39] O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

[40] Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e,

[39]и мерката на земјата од ридот ќе отиде уште погоре, токму до ридот Гарев и ќе свие кон Гоа.

[40]И целата долина на труповите и на пепелта, и целото поле до потокот Кедрон, до аголот на Коњската Порта спрема исток, ќе биде светиња Господова; нема да се искоренува и нема да се разрушува довека.

Еремија 32

Еремија купува нива

[1]Слово Господово што дојде до Еремија во десеттата година на јудејскиот цар Седекија; таа година беше осумнаесеттата година на Навуходоносор.

[2]Тогаш војската на вавилонскиот цар го опсадуваше Ерусалим, а пророкот Еремија беше затворен во стражарницата, што се наоѓаше во дворецот на јудејскиот цар.

[3]Јудејскиот цар Седекија го затвори таму, откако рече: „Зошто пророкуваш и велиш – така вели Господ: еве, Јас ќе го предадам овој град во рацете на вавилонскиот цар, и тој ќе го преземе;

[4]и Седекија, јудејскиот цар, нема да избега од рацете на Халдејците, туку бездруго ќе биде предаден во рацете на вавилонскиот цар, и ќе зборува со него уста во уста, и очите негови ќе ги видат неговите очи;

[5]и тој ќе го одведе Седекија во Вавилон, каде што и ќе остане, додека не го

ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

6 Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

7 Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

8 Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

9 Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

10 Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

11 Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

12 dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

посетам, вели Господ. Ако се борите против Халдејците, нема да победите?“

6И рече Еремија: такво беше словото Господово до мене.

7Еве, Анамеил синот на твојот чичко Селум, доаѓа кај тебе да ти каже: купи ја нивата моја, што се наоѓа во Анатот, зашто, според родбинското право, тебе ти се паѓа да ја купиш.

8И Анамеил, синот на мојот чичко, дојде кај мене, според словото Господово, во стражарницата и ми рече – купи ја мојата нива во Анатот, во земјата на Венијамин, зашто правото на наследство е твое и куповното право е твое: купи ја. Тогаш разбрав дека тоа беше слово Господово.

9И ја купив од Анамеил, синот на мојот чичко, нивата во Анатот, и му ја платив цената: седум шекели и десет парчиња сребро.

10И направив договор, му удрив печат, повикав потоа сведоци и среброто го измерив на вага.

11Па ја зедов потврдата за купопродажба, запечатена според законот, и наредбата, и отворената копија

12и му ја дадов потврдата за купување на Варух, синот на Нерија, син на Махсеја, пред очите на Анамеил, синот на мојот чичко, и пред очите на сведоците, кои го потпишаа тој купопродажен договор пред очите на сите Јудејци, што седеа во стражарницата;

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[13]и му заповедав на Варух во нивно присуство;

[14]вака вели Господ Саваот, Бог Израелов – земи ја оваа книга, договоров за купопродажба, кој е запечатен и оваа отворена книга, и стави ги во глинен сад, за да останат таму долго време.

[15]Зашто, така вели Господ Саваот, Бог Израелов: во оваа земја пак ќе се купуваат куќи, ниви и лозја.

Еремија Му се обраќа на Господ

[16]И откако му ја предадов на Нириевиот син Варух купопродажната потврда, јас Му се помолив на Господ:

[17]„О, Господи Боже, Ти го создаде небото и земјата со силата Твоја голема и со крената рака; за Тебе не постои ништо невозможно;

[18]Ти покажуваш милост на илјадници и за гревовите на татковците нивни им отплаќаш на децата нивни по нив: Боже Велики, Силни, на Кого името Му е Господ Саваот.

[19]Голем по мудрост и силен според делата, Чии очи се отворени врз сите патишта на синовите човечки, за да отплатува секому според патиштата негови и според плодовите на делата негови,

[20]Кој изврши чудеса и покажа знаци во земјата египетска, а извршуваш и до денес во Израел и меѓу сите луѓе, и си создаде име, како во оној ден,

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

A resposta de Deus

[26] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[27] Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

[28] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

[29] Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos

[21]па го изведе Твојот народ Израел од земјата египетска со знаци и чудеса, со силна рака и крената десница и со голем страв.

[22]И им ја даде оваа земја, која со клетва им ја беше ветил на предците нивни дека ќе им ја дадеш, земја, каде што тече мед и млеко.

[23]Тие влегоа и ја присвоија, но не го слушаа гласот Твој и не одеа по законот Твој, не вршеа што им беше заповедал Ти да прават, па поради тоа Ти го испрати врз нив сево ова зло.

[24]Еве, насипите дојдоа до градот, за да го преземат; и од меч, глад и помор градот ќе се предаде во рацете на Халдејците, кои се борат против него; сè што рече Ти, се исполнува, и, еве, Ти го гледаш тоа.

[25]Ти, Господи Боже, ми рече: купи си нива за пари и повикај сведоци, иако градот се предава во рацете на Халдејците.“

Божја објава за нивата

[26]И дојде слово Господово до Еремија:

[27]Еве, Јас сум Господ, Бог на секое тело; има ли нешто, што не е можно за Мене?

[28]Затоа, вака вели Господ: еве, Јас го предавам овој град во рацете на Халдејците и во рацете на вавилонскиот цар Навуходоносор, и тој ќе го преземе,

[29]и ќе влезат Халдејците, што го опсадуваат овој град, ќе го запалат градот со оган и ќе го изгорат него и

terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

30 Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

31 Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

32 por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

33 Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

34 Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

35 Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

куќите, под чии стреи се вознесувало кадење на Ваал и се извршувал прелив на туѓи богови, за да Ме разгневуваат.

30Зашто синовите Израелови и синовите Јудини уште од младоста своја само зло вршеа пред очите Мои; синовите Израелови Ме разгневуваа со делата на рацете свои, вели Господ.

31И како само заради Мојот гнев и заради Мојата јарост да постоеше овој град од денот на неговото основање па сè до денес, за да го отфрлам од лицето Свое,

32за сето зло на синовите Израелови и на синовите Јудини, кои, за да Ме разгневуваат, го правеа тие – царевите нивни, кнезовите нивни, свештениците нивни, пророците нивни, луѓето на Јуда и жителите на Ерусалим.

33Па Ми го свртеа грбот, наместо лицето и, кога ги учев, ги учев од рано утро, но тие не сакаа да примаат поука,

34и во домот, во кој се призива името Мое, ги поставија своите гнасни работи и го осквернија.

35Во долината на Хиномовите синови изградија паганско светилиште на Ваал, за да ги преведуваат низ оган синовите свои и ќерките свои во чест на Молох, што не сум им заповедал, и на ум не ми идело дека тие ќе ги вршат

тие гнасни работи, воведувајќи го Јуда во грев.

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[36]Но сега, вака вели Господ, Бог Израелов, за овој град, за кој вие велите: „Со меч, глад и помор се предава во рацете на вавилонскиот цар“,

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[37]еве, Јас ќе ги соберам од сите страни, во кои бев ги расеал во гневот Свој, во јароста Своја и во големото негодување, па ќе ги вратам на ова место и ќе им дозволам да живеат безопасно.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[38]Тие ќе бидат Мој народ, и Јас ќе им бидам Бог.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[39]И ќе им дадам едно срце и еден пат, за да се плашат од Мене во текот на сиот свој живот, за нивно добро и за доброто на децата нивни по нив.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

[40]Па ќе склучам со нив вечен завет, според кој нема да се одвратам од нив и ќе им правам добрини, и ќе вложам во срцата нивни страв од Мене, за да не се одметнуваат од Мене.

[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

[41]И ќе се радувам за нив, правејќи им добро, и ќе ги засадам цврсто на оваа земја – од сè срце и од сета душа.

[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

[42]Зашто вака вели Господ: како што го испратив ова големо зло врз оној народ, така ќе испратам врз нив секакво добро што го изреков за нив.

[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens

[43]И тие ќе купуваат ниви во оваа земја, за која велат: „Тоа е пустина, без луѓе,

nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

44 Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

1 Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:
2 Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

3 Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

4 Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:
5 Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

без добиток; таа е предадена во рацете на Халдејците;“

44ќе купуваат ниви за пари, ќе потпишуваат купопродажни договори, ќе ги запечатуваат и ќе повикуваат сведоци – во земјата на Венијамин, во ерусалимската околина и во градовите на Јуда, во планинските градови, во градовите на полето и во јужните градови; бидејќи ќе ги вратам заробените нивни, вели Господ.

Еремија 33

Земјата ќе му биде вратена на народот

1И вторпат дојде слово Господово до Еремија, кога тој беше затворен во стражарницата –
2вака вели Господ, Кој ја создаде земјата, Господ, Кој ја уреди и зацврсти, – Кому името Му е Јахве:
3повикај кон Мене, и Јас ќе ти одговорам, ќе ти покажам нешто големо и недостапно, нешто, што не го знаеш.

4Зашто, така вели Господ, Бог Израелов, за куќите на овој град и за куќите на јудејските цареви, што ќе се урнат за насипи и за борби.

5Оние, што дојдоа да се борат против Халдејците, за да ги исполнат домовите со трупови на луѓе, кои Јас во Својот гнев и во јароста Своја ќе ги погубам и поради чие беззаконие Јас го сокрив лицето од тој град.

[6] eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem

[6]Еве, Јас ќе ги излекувам, ќе ги исцелам и ќе им откријам изобилие и вистински мир,

[7]ќе ги вратам заробените на Јуда и заробените на Израел и ќе ги зацврстам како порано,

[8]ќе ги исчистам од секое нивно беззаконие, со кое згрешија пред Мене, и ќе им ги простам сите нивни гревови, со кои се огрешија пред Мене и отстапија од Мене.

[9]И Ерусалим ќе биде за Мене радосно име, похвала и чест, пред сите земни народи, што ќе чујат за сите добра, какви што ќе им давам и ќе се уплашат и ќе затреперат од сите добра и од секаков благослов, што ќе им го дадам.

[10]Така вели Господ: на ова место за кое вие велите – „Тоа е пусто, без луѓе и без добиток“, во јудејските градови и во ерусалимските улици, кои се пусти, без луѓе, без жители, без добиток,

[11]пак ќе се слуша глас од радост и глас од веселба, глас на младоженец и глас на невеста, глас на оние што велат: „Славете Го Господ Саваот, зашто е благ Господ, зашто милоста Негова е вечна“, и глас на оние што принесуваат благодарствена жртва во домот Господов; бидејќи Јас ќе ги вратам заробените од оваа земја во нивната поранешна состојба, вели Господ.

[12]Така вели Господ Саваот: во ова место, кое е пусто – без луѓе, без доби-

homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi
Jeremias 23.5-6

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo

ток, и во сите негови градови пак ќе има живеалишта на пастири, што ќе ги доведуваат стадата свои на одмор.

[13]Во планинските градови, во градовите по полето и во јужните градови, во земјата на Венијамин, во ерусалимските предградија и во градовите Јудини пак ќе врват стада под раката на оној што ќе ги пребројува, вели Господ.

Добри објави од Господ

[14]Еве настапуваат дни, вели Господ, кога ќе го исполнам ова добро слово, што го изреков за домот Израелов и за домот на Јуда.

[15]Во тие дни и во тоа време ќе благословам на Давид да му израсте фиданка на правдата, и Тој ќе изврши суд и правда на земјата.

[16]Во тие дни Јуда ќе биде спасен, и Ерусалим ќе живее безопасно и ќе Му стават име: „Господ е наша правда!“

[17]Зашто, така вели Господ: нема да снема маж при Давид, што не ќе седи на престолот во домот Израелов,

[18]и кај левитските принесувачи на жртви нема да снема пред лицето Мое човек, кој преку сите дни нема да вознесува сепаленица, да изгорува приноси и да принесува жртви.

[19]И дојде слово Господово до Еремија –

[20]вака вели Господ: ако можете да го разрушите заветот Мој со денот и заветот Мој со ноќта, така што денот и

que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da

ноќта да не се сменуваат во определеното време,

[21]тогаш ќе можете да го разрушите и заветот Мој со Мојот слуга Давид, така што да нема кај него син, што ќе царува на неговиот престол, а исто така и со левитите – свештеници, служители Мои.

[22]Како што е небесната војска безбројна, и песокот морски неизброив, така ќе се размножи племето на Мојот слуга Давид и на левитите кои Ми служат.

[23]И дојде слово Господово до Еремија:

[24]зар не гледаш дека овој народ вели – „Двете племиња, кои Господ ги избра, Тој ги отфрли“, и со тоа тие го презираат Мојот народ како веќе да не е народ Мој пред очите нивни?

[25]Така вели Господ: да не бев го утврдил заветот Мој со денот и ноќта и наредбите на небото и на земјата,

[26]тогаш и племето на Јаков и на Мојот слуга Давид, ќе го отфрлев, за да не земаат веќе од неговото племе владетели, за племето на Авраам, и Исак, и Јаков, бидејќи ќе ги вратам нивните заробени и ќе ги помилувам.

Еремија 34

Еремија го предупредува царот Седекија

[1]Слово што дојде до Еремија од Господ, кога вавилонскиот цар Навуходоносор, сета војска негова, сите земни царства,

terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

3 Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

4 Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

5 Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

6 Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

7 quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

што беа под негова власт, и сите народи се бореа против Ерусалим и против сите негови градови –

2Така вели Господ Бог Израелов: оди, кажи му на јудејскиот цар Седекија и речи му – вака вели Господ: еве, Јас ќе го предадам овој град во рацете на вавилонскиот цар, и тој ќе го изгори со оган;

3и ти нема да избегаш од рацете негови, туку ќе бидеш фатен и предаден во рацете негови и очите твои ќе ги видат очите на вавилонскиот цар, и устата негова ќе ѝ зборува на твојата уста, па ќе појдеш во Вавилон.

4Ислушај го словото Господово, царе јудејски, Седекија. Вака вели Господ за тебе – ти нема да умреш од меч;

5ќе умреш во мир, како и предците твои, царевите поранешни, кои беа пред тебе и за кои при погребението гореа благопријатни мириси, така ќе горат и за тебе и ќе те исплачат – „О, господаре!“ зашто Јас го реков овој збор, вели Господ.

6Пророкот Еремија му ги кажа сите овие зборови на јудејскиор цар Седекија во Ерусалим;

7а војската на царот вавилонски удираше на Ерусалим и против сите јудејски градови, кои уште се држеа, против Лакиш и Азека; бидејќи од јудеј-

скиte градови само тие останаа поцврсти.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

8 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

9 que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

10 Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

11 Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

12 Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

13 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

14 Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

15 Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando

Народот го крши договорот

8Слово Господово што дојде до Еремија, откако царот Седекија склучи договор со сиот народ, што беше во Ерусалим, за да прогласат слобода,

9па секој да го пушти својот роб на слобода и робинката, Евреин и Еврејка, така што никој од нив да не го држи во ропство Јудеецот, братот свој.

10И послушаа сите кнезови и сиот народ, што беа пристапиле кон заветот, така што секој да го отпушти на слобода својот роб и секој – робинката своја, па во иднина да не ги држат како робови; послушаа и ги отпуштија.

11Но потоа, откако размислија, почнаа да ги враќаат робовите и робинките, што беа ги пуштиле на слобода, и ги принудија пак да бидат робови и робинки.

12И дојде слово Господово до Еремија:

13така вели Господ, Бог Израелов: Јас склучив завет со вашите предци, кога ги изведов од египетската земја и од домот на ропството, па реков –

14На крајот од седмата година отпуштај го братот свој Евреин, кој ти се продал; нека ти работи шест години, а потоа отпушти го откај тебе на слобода. Но предците ваши не го приклонија увото свое и не Ме послушаа.

15Вие сега се повративте и постапивте справедливо пред очите Мои, што му

liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

објавивте секој од вас на ближниот свој слобода, и склучивте пред Мене завет во домот, над кој се призовува името Мое;

16 mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

16но отпосле се предомисливте и го обесчестивте името Мое, па ги зедовте назад секој својот роб и секој својата робинка, кои бевте ги пуштиле на слобода, кому каде му беше угодно, и ги принудивте сега пак да ви бидат робови и робинки.

17 Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

17Затоа, вака вели Господ: вие не Ме послушавте да објавите слобода на братот свој и на ближниот свој; затоа, еве, Јас, вели Господ, ви објавувам слобода за да бидете предадени на меч, помор и глад и ќе ве предадам на поруга пред сите цареви земни;

18 Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

18и ќе ги предадам оние, што го престапија заветот Мој и не ги исполнија зборовите на заветот, што го склучија пред лицето Мое, откако пресекоа теле на две половини и минаа меѓу расечените делови,

19 os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

19јудејските кнезови и ерусалимските кнезови, дворјаните и свештениците и сиот народ на земјата, кој мина меѓу расечените делови на телето,

20 entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

20ќе ги предадам во рацете на непријателите нивни и во рацете на оние, кои ја бараат душата нивна, а труповите нивни ќе бидат храна за птиците небески и за ѕверовите земни.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

[21]И Седекија, царот јудејски, и кнезовите негови ќе ги предадам во рацете на непријателите нивни и во рацете на оние, кои ја сакаат душата нивна, и во рацете на војската на вавилонскиот цар, која отстапи од вас.

[22]Еве, Јас ќе заповедам, вели Господ, и ќе ги вратам кон овој град и тие ќе го нападнат, ќе го преземат и ќе го изгорат со оган, и градовите на Јудеја ќе ги направам пустина без луѓе.

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe,

Еремија 35

Лекција од Рихавовци

[1]Слово од Господ, упатено до Еремија во дните на јудејскиот цар Јоаким, син Јошиев:

[2]оди во домот на Рихавовци, позборувај со нив и доведи ги во домот Господов, во една од собите и дај им да пијат вино.

[3]Јас го поведов Јаазанија, синот на Еремија, син Хавациниев, и братот негов, сите синови негови и сиот дом на Рихавовци,

[4]па ги доведов во домот Господов, во собата на синовите на Ханан, син Игдалиев, човек Божји, која се наоѓа до собата на кнезовите, а над собата на Маасејаху, син Селумов, стражар при влезот.

[5]И поставив пред синовите од домот на Рихавовци полни грнци со вино и чаши, па им реков: „Пијте вино!“

[6]Но тие рекоа: „Ние вино не пиеме, бидејќи нашиот татко Јонадав, син на

nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

7 não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

8 Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

9 nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

10 Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

11 Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

12 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

13 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

Рихав, ни заповедал, велејќи – ‚вино не пијте ни вие, ниту децата ваши довека;

7и куќи не правете, и семиња немојте да сеете, лоза не садете; такви работи да нема кај вас, туку преку сите денови на животот свој живејте во шатори, за да поживеете долго на оваа земја, каде што сте туѓинци.‘

8И ние го послушавме гласот на нашиот татко Јонадав, син Рихавов, во сè, што ни заповеда – да не пиеме вино во текот на сите наши дни, ние и жените наши, синовите наши и ќерките наши,

9и да не правиме куќи за наше живеење; и, ете, ние немаме ни лозја, ниниви, ниту градини,

10туку живееме во шатори и во сè се покоруваме и го вршиме сето она, што ни заповеда нашиот татко Јонадав.

11А кога вавилонскиот цар Навуходоносор дојде во оваа земја, ние си рековме: да си одиме, да појдеме во Ерусалим пред халдејската војска и пред арамејската војска, и, еве, ние живееме во Ерусалим.“

12И дојде слово Господово до Еремија:

13вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: оди, кажи им на луѓето Јудини и на жителите ерусалимски – зар нема да извлечете поука од ова за себе, па да ги послушате зборовите Мои, вели Господ.

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

[15] Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

[16] Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

[17] por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

[18] À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

[14]Се исполнуваат зборовите на Јонадав, синот Рихавов, кој им заповеда на синовите свои да не пијат вино, и тие до ден денес не пијат, бидејќи му се покоруваат на заветот што му го дале на својот татко; Јас, пак, постојано ви зборував од рано утро, а вие не Ме послушавте.

[15]Ги испраќав Јас кај вас сите Мои слуги – пророците ги праќав од рано утро, и велев – повратете се секој од својот лош пат и исправете го поведението свое и не одете по други богови, за да им служите, па ќе живеете во оваа земја, која ви ја дадов вам и на татковците ваши; но вие не го приклонивте увото и не Ме послушавте.

[16]Бидејќи синовите на Јонадав, синот Рихавов, ја исполнуваат заповедта на својот татко, што беше им ја дал, а овој народ Мој Мене не Ме слуша,

[17]затоа, вака вели Господ, Бог Саваот, Бог Израелов – еве, Јас ќе го испратам врз Јудеја и врз сите жители ерусалимски сето ова зло, што го изреков врз нив, зашто Јас им зборував, а тие не слушаа, им викав, а тие не одговараа.

Ветување за Рихавовци

[18]А на семејството Рихавовци, Еремија им рече – вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: бидејќи го послушавте заветот на вашиот татко Јонадав и ги пазите сите негови заповеди и во сè постапувате, како што ви заповедал,

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

[19]затоа, вака вели Господ Саваот, Бог Израелов – никогаш нема да недостига од Јонадав, синот Рихавов, човек кој ќе стои пред лицето Мое во сите дни.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

Еремија 36

Пророштвата на Еремија се палат

[1]Во четвртата година на јудејскиот цар Јоаким, синот Јошиев, дојде ова слово Господово до Еремија:

[2]„Земи си книга и напиши ги во неа сите зборови, што ти ги кажав за Израел, за Јуда и за сите народи од оној ден, откако почнав да ти кажувам, од дните на Јошија па до денес;

[3]можеби домот Јудин ќе чуе за сите несреќи што мислам да му ги направам, па тие да се повратат секој од својот лош пат, и Јас да им ја простам неправдата нивна и гревовите нивни.“

[4]И го повика Еремија Варух, синот Нириев, и ги напиша Варух во книга како свиток од устата на Еремија сите Господови зборови, што му ги беше кажал Тој.

[5]Тогаш Еремија му заповеда на Варух и му рече: „Јас сум затворен и не можам да појдам во домот Господов;

[6]затоа оди и прочитај ги ти од свитокот запишаните зборови Господови од мојата уста гласно пред народот во домот Господов, во денот на постот, прочитај ги гласно и пред сите Јудејци, што се дојдени од градовите свои;

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[7]можеби, тие ќе упатат смирена молба пред лицето Господово и ќе се повратат секој од својот лош пат; зашто голем е гневот и негодувањето, кое Господ го изрече против овој народ.“

[8]Варух, синот на Нерија, направи сè, како што му заповеда пророкот Еремија – и ги прочита од свитокот во домот Господов, запишаните зборови Господови.

[9]Во петтата година на јудејскиот цар Јоаким, синот Јошиев, во деветтиот месец, објавија пред лицето Господово пост за сиот народ ерусалимски и за сиот народ, што беше дошол од јудејските градови во Ерусалим.

[10]И Варух ги прочита гласно пред сиот народ запишаните во свитокот Еремиеви зборови во домот Господов, во собата на писарот Гемарија, син Сафанов, во горниот двор при влезот на новите порти од домот Господов.

[11]Михеј, синот на Гемарија, Сафанов син, ги чу сите Господови зборови, запишани во свитокот,

[12]и слезе во домот на царот, во собата на царевиот писар, а тоа, таму седеа сите кнезови: Елишама, писарот царев, Делаја, синот Шемаев, Елнатан, синот Ахборов, Гемарија, синот Сафанов, Седекија, синот Хананиев, и сите кнезови.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do

[13]И им ги кажа Михеј сите зборови, што ги чу, кога Варух го читаше свитокот гласно пред народот.

[14]Тогаш сите кнезови го пратија кај Варух Јехуди, синот на Нетанија, син Шелемиев, син Кушиев, да му каже: „Земи го в рака свитокот, што го читаше гласно пред народот, па дојди!“ И го зеде Варух, синот Нириев, свитокот в рака и отиде кај нив.

[15]Тие му рекоа: „Седни и прочитај ни го гласно!“ И Варух им го прочита гласно.

[16]Кога ги ислушаа сите зборови, со ужас се погледаа помеѓу себе и му рекоа на Варух: „Ние ќе му ги кажеме на царот сите овие зборови.“

[17]И го прашаа Варух: „А кажи ни ти како ги напиша сите овие зборови од устата негова?“

[18]И им одговори Варух: „Тој ми ги изговори со устата своја сите овие зборови, јас, пак, ги запишав со мастило во овој книжен свиток.“

[19]Тогаш кнезовите му рекоа на Варух: „Оди и сокриј се, ти и Еремија, па никој да не знае, каде сте.“

[20]И отидоа кај царот во дворецот, а свитокот го оставија во собата на Елишама, писарот царев; па му ги раскажаа гласно пред царот сите тие зборови.

[21]Царот го испрати Јехуди да го донесе свитокот, и тој го зеде од собата на Елишама, писарот царев; и го прочита

rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

Baruque reescreve o rolo

[27] Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

[28] Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

Јехуди гласно пред царот и гласно пред сите кнезови, што стоеја околу царот.

[22]Во тоа време, во деветтиот месец, царот престојуваше во зимскиот дворец и пред него имаше оган со разгорен јаглен.

[23]Штом Јехуди ќе прочиташе два – три параграфа, царот ги сечеше со писарското ноже и еден по еден ги фрлаше во оганот, сè додека не беше уништен целиот свиток во огнот, што гореше.

[24]Не се уплашија и не ги раскинаа облеките свои ни царот, ниту слугите негови, кои ги чуја сите зборови.

[25]Иако Елнатан, Делаја и Гемарија го молеа царот да не го гори свитокот, тој не ги послуша.

[26]И царот му заповеда на царевиот син Јерахмеел, и на Сераја, синот Азриилов, и на Шелемија, синот Авдеелов, да ги фатат писарот Варух и пророкот Еремија, но Господ ги сокри.

Втор пророчки запис од Еремија

[27]И дојде слово Господово до Еремија, откако царот го изгоре свитокот и зборовите, што беше ги запишал Варух од устата на Еремија, и му беше речено:

[28]„Земи си пак друг свиток и напиши ги во него сите поранешни зборови, што беа во првиот свиток, кои јудејскиот цар Јоаким ги изгоре;

[29] E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

[30] Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

[32] Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[29]а на јудејскиот цар Јоаким кажи му – вака вели Господ: ти го изгоре свитокот, зашто рече – бидејќи напиша во него: Бездруго ќе дојде вавилонскиот цар и ќе ја разори оваа земја и ќе ги истреби во неа луѓето и добитокот,

[30]поради тоа, вели Господ за јудејскиот цар Јоаким: ќе нема од него човек што ќе седи на Давидовиот престол, и трупот негов ќе биде фрлен на дневниот припек и на ноќниот студ.

[31]Па ќе го казнам него, и племето негово, и слугите негови за неправдите нивни, и ќе го испратам врз нив и врз ерусалимските жители, и врз луѓето на Јуда, сето она зло, што го искажав врз нив, а тие не послушаа.“

[32]И зеде Еремија друг свиток и му го даде на писарот Варух, синот Нириев, и тој ги напиша во него од устата на Еремија сите зборови од оној свиток, што го изгоре во оган јудејскиот цар Јоаким; а додаде кон нив и уште многу други зборови слични на нив.

Еремија 37

Царот Седекија бара од Еремија да се моли

[1]Наместо Конија, синот Јоакимов, царуваше Седекија, синот Јошиев, кого вавилонскиот цар Навуходоносор го постави за цар во јудејската земја.

[2]Ни тој, ни слугите негови, ниту, пак, народот од земјата не ги послушаа зборовите на Господ, кои Тој им ги кажа преку пророкот Еремија.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

[6] Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

[7] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

[8] Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

[9] Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

[10] Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

[3]Царот Седекија ги испрати Јехухал, синот Шелемиев, и свештеникот Софонија, син Маасеев, кај пророкот Еремија да кажат: „Помоли се за нас на нашиот Господ Бог.“

[4]Еремија тогаш сè уште слободно влегуваше и излегуваше пред народот, бидејќи уште не беа го затвориле во темница.

[5]Во меѓувреме фараоновата војска излезе од Египет, и Халдејците кои го опседнуваа Ерусалим, штом разбраа за тоа, отидоа од Ерусалим.

[6]И дојде слово Господово до пророкот Еремија:

[7]вака вели Господ, Бог Израелов – кажете му на јудејскиот цар, кој ве испрати до мене да ме прашате: еве, војската на фараонот, што ви дојде на помош, ќе се врати во земјата своја, во Египет;

[8]а Халдејците пак ќе дојдат и ќе се борат против овој град, ќе го преземат и ќе го изгорат со оган.

[9]Така вели Господ – не лажете се, велејќи си во себе: „Бездруго ќе си отидат Халдејците од нас“, зашто нема да си отидат;

[10]дури и да бевте ја разбиле сета војска на Халдејците, кои војуваат против вас, и да останеа кај вас само ранетите, тогаш и тие би станале, секој од шаторот свој и би го изгореле овој град со оган.

Еремија го затвораат

[11] Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

[12] saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

[13] Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

[14] Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da

[11]И во тоа време, кога халдејската војска се оддалечи од Ерусалим, поради фараоновата војска,

[12]Еремија тргна од Ерусалим, па дојде во земјата на Венијамин, сокривајќи се од народот.

[13]А кога беше пред портата Венијаминова, тамошниот управител на стражата, по име Ирија, син Шелемиев, син Хананиев, го задржа пророкот Еремија и рече: „Ти сакаш да побегнеш кај Халдејците, зар не?“

[14]Еремија одговори – „Лага е тоа; не сакам да бегам кај Халдејците.“ Но Ирија не го послуша, го фати Еремија и го одведе кај кнезовите.

[15]Кнезовите се разгневија на Еремија, го тепаа и го затворија во темница, во куќата на писарот Јонатан, бидејќи ја беа направиле затвор.

[16]Еремија влезе во темницата и во визбата и таму остана долго време.

[17]Царот Седекија испрати по него и го доведоа. И го праша царот во својот дом тајно, велејќи: „Нема ли слово од Господ?“ Еремија одговори: „Има“, и додаде: „Ќе бидеш предаден во рацете на вавилонскиот цар.“

[18]Тогаш Еремија му рече на царот Седекија: „Што згрешив пред тебе, пред слугите твои и пред овој народ, па ме фрливте во темница?

[19]И каде се вашите пророци, кои ви пророкуваа, кажувајќи: ‚Вавилонскиот

Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos

цар нема да дојде против вас и против оваа земја?‘

[20]А сега, чуј, господаре мој, царе, слушни ја молбава моја пред лицето твое; не враќај ме во куќата на писарот Јонатан, за да не умрам таму.“

[21]Тогаш царот Седекија заповеда да го затворат Еремија во стражарницата, и таму му даваа по едно парче леб на ден од улицата на лебарите, сè додека не се заврши сиот леб во градот. И така остана Еремија во стражарницата.

Еремија 38

Еремија го фрлаат во јама

[1]Сафатија, синот Матанов, Годолија, синот Пашхуров, Јухал, синот Шелемиев, и Пашхур, синот Мелхиев ги чуја зборовите, што ги кажа Еремија пред народот, откако рече:

[2]„Вака вели Господ – оној, што ќе остане во овој град, ќе умре од меч, од глад и од помор; а оној, што ќе појде кај Халдејците, ќе остане жив, и животот ќе му биде како воен плен и тој ќе остане жив.

[3]Така вели Господ – овој град бездруго ќе биде предаден во рацете на војската од вавилонскиот цар, и тој ќе го преземе.“

[4]Тогаш кнезовите му рекоа на царот: „Овој човек нека биде предаден на смрт, зашто влијае да ослабат рацете на војниците, што ќе останат во овој град,

de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

рацете на сиот народ, откако им ги кажа тие зборови; бидејќи овој човек не му пожелува добро на овој народ, туку зло.“

5 Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

5И рече царот Седекија: „Ете, тој е во ваши раце, бидејќи царот не може ништо да направи против вас.“

6 Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

6Тогаш го фатија Еремија и го фрлија во јамата на Малкија, синот царев, кој беше во стражарницата, и го спуштија Еремија со јаже; во јамата немаше вода, туку само тиња, и Еремија падна во тињата.

7 Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

7И чу Авдемелех Етиопјанецот, еден од дворјаните што се наоѓаше во царскиот дом, дека Еремија го фрлија во јамата, а царот тогаш седеше пред портите Венијаминови.

8 saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

8Па излезе Авдемелех од царскиот дом и му рече на царот:

9 Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

9„Господаре мој, царе, лошо ти направија оние луѓе што така постапија со пророкот Еремија, кого го фрлија во јамата; тој ќе умре таму од глад, зашто во градот веќе нема леб.“

10 Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

10Царот му заповеда на Авдемелех Етиопјанецот и рече: „Земи со себе одовде триесетина луѓе и извлечи го пророкот Еремија од јамата, додека уште не умрел!“

11 Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

11Авдемелех зеде со себе луѓе и влезе во царскиот дом, во подземјето, и зеде оттаму износени алишта, стари крпи, па ги спушти со јаже во јамата кај Еремија.

[12] Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

[13] Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

Zedequias consulta o profeta

[14] Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

[15] Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

[16] Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

[17] Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

[12]И му рече Авдемелех Етиопјанецот на Еремија: „Стави ги тие ветви алишта и крпите под мишките на рацете свои, под јажето.“ И Еремија направи така.

[13]Па го повлекоа Еремија со јажето и го извлекоа од јамата. И остана Еремија во стражарницата.

Царот Седекија се допрашува кај Еремија

[14]Тогаш царот Седекија прати, па го повика при себе Еремија, кај третиот влез во домот Господов; и му рече на Еремија: „Ќе те прашам нешто, но не сокривај ништо од мене.“

[15]И му рече Еремија на Седекија: „Ако ти откријам, нема ли да ме предадеш на смрт, а ако те посоветувам, ти нема да ме послушаш.“

[16]И му се заколна тајно царот Седекија на Еремија, велејќи: „Жив Господ, Кој ни ја создаде душата, нема да те предадам на смрт и нема да те предадам во рацете на оние луѓе, што ја бараат душата твоја.“

[17]Тогаш Еремија му рече на Седекија: „Вака вели Господ, Бог Саваот, Бог Израелов – ако отидеш кај кнезовите на вавилонскиот цар, душата ќе ти остане жива, и овој град нема да биде изгорен со оган, и ти ќе бидеш жив, а и домот твој;

[18]ако, пак, не појдеш кај кнезовите на вавилонскиот цар, овој град ќе биде предаден во рацете на Халдејците, и тие со оган ќе го изгорат, а ти нема да побегнеш од рацете нивни.“

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não

[19]И му рече царот Седекија на Еремија: „Се плашам од Јудејците, кои појдоа кај Халдејците, за да не ме предадат Халдејците во рацете нивни, па тие да се исмеат со мене.“

[20]И му рече Еремија: „Нема да те предадат; послушај го гласот Господов за ова, што ти го кажувам, па ќе ти биде добро, и жива ќе остане душата твоја.

[21]Ако, пак, не сакаш да појдеш, еве го словото, што ми го откри Господ:

[22]ете, сите жени, што ќе останат во домот на јудејскиот цар, ќе бидат одведени кај кнезовите на вавилонскиот цар, и ќе речат: ,тебе те излажаа и те победија твоите пријатели; нозете твои потонаа во тиња, а тие побегнаа од тебе,

[23]и сите твои жени и децата твои ќе ги одведат кај Халдејците, и ти не ќе можеш да избегаш од рацете нивни; ти ќе бидеш грабнат од раката на вавилонскиот цар и ќе направиш овој град да биде изгорен со оган.‘“

[24]И му рече Седекија на Еремија: „Никој да не ги знае овие зборови, и тогаш ти нема да умреш;

[25]ако, пак, чујат кнезовите дека сум зборувал со тебе, и дојдат кај тебе и ти речат – кажи ни, што му зборуваше на царот, не криј од нас, и ние нема да те убиеме, а и она, што ти рече царот,

[26]тогаш кажи им: јас му ја изнесов пред лицето на царот мојата молба, за да не

me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

[28] Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

ме враќа во домот на Јонатан, па да не умрам таму.“

[27]И дојдоа сите кнезови кај Еремија и го прашаа, а тој им одговори точно онака, како што му беше заповедал царот да каже, и тие молчешкум го оставија, бидејќи не го дознаа она што му беше речено на царот.

[28]И остана Еремија во стражарницата до денот, во кој Ерусалим беше преземен. И Ерусалим го презедоа.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

[1] Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

[2] era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

[3] Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

[4] Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

Еремија 39

Ерусалим е освоен од Вавилонците

[1]Во деветтата година на Седекија, царот јудејски, во десеттиот месец, дојде Навуходоносор, царот вавилонски со сета војска своја до Ерусалим и го опседна.

[2]А во единаесеттата година на Седекија, во четвртиот месец, во деветтиот ден од месецот градот беше преземен.

[3]И влегоа во него кнезовите на вавилонскиот цар – Нергал-Шарецер, Самгар-Неву, Сарсехим, началник на дворјаните, Нергал-Шарецер, заповедник, и сите други кнезови на вавилонскиот цар и се сместија до средните порти.

[4]Кога Седекија, царот јудејски, и сите воени началници, ги видоа, побегнаа, и во текот на ноќта излегоа од градот преку царската градина, низ портите меѓу двата ѕида и тргнаа по патот кон рамнината.

[5] Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

[5]Но халдејската војска се спушти по нив; го достигнаа Седекија во Ерихонската рамнина; го фатија и го одведоа кај вавилонскиот цар Навуходоносор во Ривла, во земјата Хамат, и го судеше.

[6] O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

[6]И вавилонскиот цар во Ривла ги закла синовите на Седекија пред неговите очи; вавилонскиот цар ги закла и сите велможи јудејски;

[7] Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[7]а на Седекија му ги извади очите и го окова во окови, за да го одведе во Вавилон.

[8] Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

[8]Домот на царот и домовите на народот Халдејците ги изгореа со оган и ѕидовите ерусалимски ги срушија.

[9] O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

[9]А остатокот од народот, што остана во градот, како и одметниците, кои му се придружија, и другиот народ, Навузардан, началникот на телохранителите, ги пресели во Вавилон.

[10] Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

[10]Бедните од народот, пак, кои немаа ништо, Навузардан, началникот на телохранителите, ги остави во јудејската земја и им даде уште тогаш лозја и ниви.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

[11] Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

[11]А за Еремија, Навуходоносор, царот вавилонски, му даде таква заповед на Навузардан, началникот на телохранителите –

[12] Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

[12]„Земи го, грижи се за него, и не прави му ништо лошо, туку постапувај со него онака, како што ќе ти каже тој.“

[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris,

[13]И прати Навузардан, началникот на телохранителите, и Невушазбан, начал-

Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

[15] Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

[16] Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

[17] A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

[18] Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

ник на дворјаните, и Нергал-Шарецер, врховниот заповедник, и сите кнезови на вавилонскиот цар,

[14]испратија и го зедоа Еремија од стражарницата и му го доверија на Годолија, синот на Ахикам, синот Сафанов; го изведоа и тој остана да живее меѓу народот.

Господ му ветува заштита на Авдемелех

[15]Кога Еремија сè уште беше затворен во дворскиот затвор, дојде слово Господово до него:

[16]оди, речи му на Авдемелех Етиопјанецот – вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: еве, Јас ќе ги исполнам зборовите за овој град на зло, но не на добро, и тие ќе се извршат во оној ден пред очите твои;

[17]но тебе ќе те избавам во оној ден, вели Господ, и нема да бидеш предаден во рацете на луѓето, од кои се плашиш.

[18]Јас ќе те избавам и ти нема да паднеш од меч, и ќе ти остане животот како плен, бидејќи на Мене се надеваше, вели Господ.

Еремија 40

Ослободување на Еремија

[1]И дојде слово Господово до Еремија, откако Навузардан, началникот на телохранителите, го отпушти од Рама, каде што го беше зел окован во вериги од другите заробени ерусалимци и Јудејци, преселувани во Вавилон.

[2] Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;
[3] o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

[4] Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

[5] Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

[6] Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

[7] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os

[2]Началникот на телохранителите го зеде Еремија и му рече: „Твојот Господ Бог го изрече ова зло врз ова место
[3]и го испрати Господ, и направи, како што рече – бидејќи вие згрешивте пред Господ и не го послушавте гласот Негов, и ете заради тоа и ве постигна ова.
[4]Па така, еве, јас денес те ослободувам од веригите, што ти се на рацете твои; ако ти е угодно да дојдеш со мене во Вавилон, дојди и јас ќе се грижам за тебе; ако, пак, не ти е угодно да дојдеш со мене во Вавилон, остани овде. Еве, оваа земја е пред тебе; каде што ти е угодно и каде што ти е мило да одиш, појди таму.“
[5]Додека тој уште не беше тргнал, Навузардан рече: „Оди кај Годолија, синот на Ахикам, синот Сафанов, кого вавилонскиот цар го постави за началник над јудејските градови, и остани со него меѓу народот; или, оди, каде што ти е мило да одиш.“ И началникот на телохранителите му даде храна и дар, па го отпушти.
[6]И дојде Еремија кај Годолија, синот Ахикамов, во Мицпа и живееше со него меѓу народот, што беше останал во земјата.

Собирање на жетвата

[7]Кога сите воени началници, што беа во рамнината и луѓето нивни, чуја дека вавилонскиот цар го поставил Годолија, синот Ахикамов, за началник над земјата и му ги доверил луѓето,

mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

[8] vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[9] Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[10] Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

[11] Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

[12] então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

Ismael conspira contra Gedalias

жените и децата и бедните во земјата, што не беа преселени во Вавилон,

[8]тогаш дојдоа во Мицпа кај Годолија Исмаил, синот на Нетанија, Јоханан и Јонатан, синовите на Кареах, Сераја, синот Танхуметов, синовите на Ефе од Нетофа и Језанјаху, синот на Мааха, тие и дружината нивна.

[9]Годолија, синот на Ахикам, син Сафанов, им се заколна ним и на луѓето, велејќи: „Не плашете се да им служите на Халдејците, останете си во земјата и служете му на вавилонскиот цар, па ќе ви биде добро;

[10]јас пак ќе останам во Мицпа за да се застапувам пред Халдејците, што ќе доаѓаат кај нас; а вие собирајте вино, летни плодови и масло, собирајте го во вашите садови и живејте во градовите свои, што ги заседовте.“

[11]Исто така и сите Јудејци, кои се наоѓаа во земјата Моав, меѓу синовите на Амон, во Едом и по сите краишта, чуја дека вивилонскиот цар оставил дел од Јудејците и го поставил над нив Годолија, синот на Ахикам, син Сафанов,

[12]па се вратија сите тие Јудејци од сите места, каде што беа прогонети, и дојдоа во јудејската земја кај Годолија во Мицпа, и собраа многу вино и летни плодови.

Убиството на Годолија

13 Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,
14 e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

15 Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

16 Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

13Меѓутоа, Јоханан, синот на Кареах, и сите воени началници, што се наоѓаа во полето, дојдоа кај Годолија во Мицпа,
14и му рекоа: „Знаеш ли ти дека Ваалис, царот на синовите Амонови, го испрати Исмаил, синот Нетаниев, да те убие?“ Но Годолија, синот Ахикамов, не им поверува.
15Тогаш Јоханан, синот на Кареах, му рече тајно на Годолија во Мицпа: „Дозволи ми да појдам и да го убијам Исмаил, синот Нетаниев, и никој нема да разбере; зошто да дозволиш да те убие и да се растурат сите Јудејци собрани при тебе, и да загине остатокот од Јуда?“
16Но Годолија, синот Ахикамов, му рече на Јоханан, синот на Кареах: „Не прави го тоа, зашто она, што ми го кажуваш за Исмаил, не е вистина.“

Jeremias 41

1 Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.
2 Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Еремија 41

1Во седмиот месец, Исмаил, синот на Нетанија, син Елишамаев, од царски род и великодостојник при царот, и десет души со него дојдоа во Мицпа кај Годолија, синот Ахикамов, и таму, во Мицпа, јадеа заедно леб.
2И стана Исмаил, синот Нетаниев и десетте души со него, па го убија со меч Годолија, синот на Ахикам, син Сафанов, и го убија оној, кого вавилонскиот цар го беше поставил за управник на земјата.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

[3]Исмаил ги уби и сите Јудејци, кои беа со Годолија во Мицпа, и Халдејците и војниците што се наоѓаа таму.

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

[4]На вториот ден, по убивањето на Годолија, додека уште никој не знаеше за тоа,

[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

[5]дојдоа од Сихем, Силом и Самарија, осумдесет души со избричени бради и раскинати облеки и со посекотини по телото, со дарови и темјан во рацете, за да ги принесат во домот Господов.

[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

[6]Исмаил, синот Нетаниев, излезе од Мицпа да ги пресретне, одејќи и плачејќи, и кога ги сретна, им рече: „Одете кај Годолија, синот Ахикамов.“

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[7]И кога влегоа во градот, Исмаил, синот Нетаниев, заедно со оние што беа со него, ги уби и нив и ги фрли во јама.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[8]Но се најдоа меѓу нив десет души, кои му рекоа на Исмаил: „Не убивај нè, бидејќи во полето имаме сокриени клетови со пченица и јачмен, масло и мед.“ И тој се воздржа, па не ги уби со нивните други браќа.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[9]А ровот, каде што ги фрли Исмаил труповите на луѓето, што ги уби поради Годолија, беше истиот, што го беше направил царот Аса, од страв пред Баша, царот израелски; него го наполни Нетаниевиот син Исмаил со убиените.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas

[10]Тогаш го зароби Исмаил сиот народ во Мицпа, царските ќерки и сиот друг

do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

народ што беше останал во Мицпа, кого Навузардан, началникот на телохранителите, беше го доверил на Годолија, синот Ахикамов, па во зората тргна Исмаил, Нетаниевиот син кон земјата на синовите Амонови.

Joanã livra os cativos

11 Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

11Но, Јоханан, синот на Кареах, и сите воени началници со него, чуја за сите злодела што ги беше извршил Исмаил, синот Нетаниев,

12 tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

12па ги поведоа сите луѓе и отидоа да се бијат со Исмаил, синот Нетаниев, и го стигнаа кај големите води, во Гаваон.

13 Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

13И кога сиот народ, што беше со Исмаил, го виде Јоханан, синот на Кареах, и сите воени началници со него, тој се зарадува.

14 Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.

14Тогаш сиот народ, што беше го заробил Исмаил од Мицпа, се откажа и се приклучи, па отиде при Јоханан, синот на Кареах.

15 Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

15А Исмаил, синот Нетаниев, побегна од Јоханан со осум души и отиде при синовите Амонови.

Јоханан решава да го води народот во Египет

16 Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;

16Тогаш Јоханан, синот на Кареах, и сите воени началници со него, го поведоа од Мицпа сиот народ, што го ослободи тој од Исмаил, синот Нетаниев, откако го беше убил Годолија, синот Ахикамов, луѓе, војници, жени, деца и дворјани, што беше ги извел од Гаваон:

[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,
[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,
[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;
[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.
[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.
[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.
[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te

[17]отидоа, па се задржаа во населбата Кимхам, близу до Витлеем, за да избегаат во Египет,
[18]бидејќи се плашеа од Халдејците, зашто Исмаил, синот Нетаниев го уби синот Ахикамов, Годолија, кого вавилонскиот цар беше го поставил за управник на земјата.

Еремија 42

Народот бара од Еремија да се моли за нив

[1]Потоа дојдоа сите војводи и Јоханан, синот на Кареах, и Азарија, синот на Хошаја, и сиот народ, од мало до големо.
[2]И му рекоа на пророкот Еремија: „Еве ја молбата наша пред тебе, помоли Му се на твојот Господ Бог за сиот овој остаток, зашто од многумина останавме малку, како што нè гледаат твоите очи,
[3]па твојот Господ Бог да ни го покаже патот, по кој треба да врвиме, и што треба да правиме.“
[4]И им рече пророкот Еремија: „Ве чув, ќе Му се помолам на вашиот Господ Бог, по молбата ваша, и сè, што ќе ви одговори Господ, ќе ви го кажам, ни збор нема да сокријам од вас.“
[5]Тие му рекоа на Еремија: „Господ нека ни биде вистински и верен сведок за тоа дека ние ќе направиме сè што твојот Господ ќе заповеда за нас;
[6]добро ли, лошо ли ќе биде тоа, ќе го послушаме гласот на нашиот Господ

enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

Бог, кај Кого те праќаме, за да ни биде добро, ако бидеме послушни на гласот од Господ, нашиот Бог.“

[7] Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

[7]По десет дни дојде слово Господово до Еремија.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[8]Тој го повика кај себе Јоханан, синот на Кареах, сите со него војводи и сиот народ – од мало до големо,

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

[9]па им рече: вака вели Господ, Бог Израелов, до Кого ме испративте да Му ја пренесам вашата молба:

[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

[10]„Ако останете во оваа земја, Јас ќе ве зацврстам и нема да ве разорам, ќе ве посадам и нема да ве искоренам, зашто жалам за несреќата, што ви ја направив.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[11]Не плашете се од вавилонскиот цар, од кого се плашите, не бојте се од него, вели Господ, бидејќи и Јас сум со вас, за да ве спасувам и да ве избавувам од неговата рака.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[12]И ќе покажам милост кон вас, и тој ќе се смили над вас и ќе ве врати во вашата земја.

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[13]Ако, пак, речете: ‚не сакаме да живееме во оваа земја‘ и не го послушате гласот на Господ, вашиот Бог, велејќи:

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

[14]‚не, туку ќе отидеме во земјата египетска, каде што нема да видиме војна и нема да чуеме трубен глас, и нема да гладуваме, таму ќе живееме‘,

[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o

[15]тогаш чујте го сега словото Господово, вие, остатокот од Јуда: вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: ако го

firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

свртите лицето свое, за да отидете во Египет, и отидете таму, за да се населите,

[16]тогаш мечот, од кој се плашевте, ќе ве стигне таму, во земјата египетска, и гладот, од кој се боевте, секогаш ќе ве следи во Египет, и таму ќе умрете.

[17]И сите, што ќе го свртат лицето свое да отидат во Египет и таму да живеат, ќе умрат од меч, од глад и од помор, и ниеден од нив нема да остане и нема да побегне од несреќата што ќе ја пратам врз нив.

[18]Зашто, така вели Господ Саваот, Бог Израелов: како што се излеа гневот Мој и јароста Моја врз жителите ерусалимски, така ќе се излее јароста Моја врз вас, кога ќе влезете во Египет, и ќе станете за проклетство и за ужас, за поруга и за укор, и нема повеќе да го видите ова место.

Еремија предупредува

[19]Господ ви зборува вам, остатоци Јудини: не одете во Египет; знајте дека ви сведочам јас.

[20]Зашто вие згрешивте против самите себеси – вие ме пративте пред Господ, нашиот Бог, и ми рековте: Помоли се за нас на Господ, нашиот Бог, а сè што ќе каже Господ, нашиот Бог, кажи ни, и ние ќе извршиме.

[21]И еве, кога ви го кажав денес тоа, вие не го послушавте гласот на Господ, нашиот Бог, и сето она, со кое ме прати Тој до вас.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

[22]Па така, знајте дека ќе умрете од меч, од глад и од помор во она место каде што сакате да појдете за да живеете таму.“

Еремија 43

Јудејците и покрај опомената Божја одат во Египет

[1]Кога Еремија му ги изговори на сиот народ овие зборови на нивниот Господ Бог, сите тие зборови со кои нивниот Господ го прати до нив,

[2]тогаш Азарија, синот на Хошаја, и Јоханан, синот на Киреах, и сите дрски луѓе му рекоа на Еремија: „Тоа, што го зборуваш не е вистина; Господ, нашиот Бог, не те прати да кажеш: ‚не одете во Египет, за да живеете таму‘

[3]туку Варух, синот Нириев, те наговори против нас, за да нè предадеш во рацете на Халдејците, па да нè убијат, или да нè одведат како робови во Вавилон.“

[4]И Јоханан, синот на Кареах, сите војводи и сиот народ не го послушаа гласот на Господ, за да останат во земјата јудејска.

[5]Тогаш Јоханан, синот на Кареах, и сите војводи го поведоа сиот остаток од Јудејците, кои се беа вратиле откај сите народи, каде што беа прогонети, за да живеат во земјата јудејска;

[6]мажи, жени, деца, царевите ќерки и сите оние, кои Навузардан, началник на телохранителите, ги остави со Годо-лија, синот на Ахикам, син Сафанов, и

como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

[12] Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

[13] Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

пророкот Еремија, и Варух, синот Нириев;

[7]па отидоа во земјата египетска, бидејќи не го послушаа гласот на Господ, и стигнаа до Тафнис.

[8]И дојде слово Господово до Еремија во Тафнис:

[9]земи во рацете големи камења и сокриј ги во измесена глина пред влезот на фараоновиот дом во Тафнис, пред очите на Јудејците,

[10]и кажи им – вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: еве, ќе пратам и ќе го доведам Навуходоносор, царот вавилонски, слугата Свој, и ќе го поставам престолот негов врз овие камења што ги сокрив, и тој ќе го распне над нив својот величолепен шатор

[11]и ќе дојде, па ќе ја порази египетската земја: и кој е за смрт, ќе биде предаден на смрт; и кој е за ропство, ќе отиде во ропство, а кој е за под меч – под меч.

[12]Па ќе запалам оган во светилиштата на боговите египетски; и тој ќе ги изгори, а нив ќе ги зароби, и ќе се нагрне со египетската земја, како пастир што се наметнува со облеката своја, па ќе си отиде оттаму со мир.

[13]И ќе ги собори статуите на Ветсамис, што се наоѓаат во египетската земја, и светилиштата на египетските богови ќе ги изгори со оган.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

[1] Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

[3] por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

[4] Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

[5] Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de

Еремија 44

Господ ќе ги уништи Јудејците

[1]Дојде слово Господово до Еремија за сите Јудејци, кои живеат во египетската земја, населени во Мигдол, Тафнис, Мемфис и во земјата Патрос за да каже:

[2]вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: „Вие ја видовте сета несреќа, што ја испратив врз Ерусалим и врз сите градови јудејски; ете, тие се сега запустени и никој не живее во нив,

[3]поради нивната злоба, што згрешија, откако Ме разгневуваа, одејќи да кадат и да служат на други богови, што не ги познаваа ни тие, ни вие, ниту татковците ваши.

[4]И ги праќав кај вас сите слуги Мои – пророците, ги праќав од рано утро, за да ви кажат: ‚Не правете го тоа гнасно дело, што Ми е одвратно.‘

[5]Но тие не го приклонија увото и не слушаа, за да се одвратат од своето зло, да не кадат на други богови.

[6]И Мојата јарост и Мојот гнев се излеа и се разгори врз градовите на Јудеја и по ерусалимските улици; тие станаа урнатини и пустелија, како што гледате сега.

[7]А сега, вака вели Господ, Бог Саваот, Бог Израелов: зошто го вршите тоа големо зло на душите свои, истребувајќи ги помеѓу себе мажите и жените, возрасните, децата и

Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

[12] Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

[13] Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

младинците во Јудеја, за да не оставите остаток, па,

[8]бидејќи Ме разгневувате со делата на рацете свои, со кадењето пред други богови во земјата египетска, каде што дојдовте да живеете, та да се погубите самите себе и да станете за проклетство и укор кај сите народи по земјата?

[9]Зар го заборавивте нечестието на вашите татковци и нечестието на јудејските цареви, вашето сопствено нечестие и нечестието на вашите жени, што го вршеа во земјата јудејска и по ерусалимските улици?

[10]Но, тие не се смирија ни до денес, не се плашат и не одат по Мојот закон и по Моите наредби, што ви ги дадов вам и на татковците ваши.

[11]Затоа, вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: еве, ќе го свртам против вас лицето Свое за погибел и за да ја истребам цела Јудеја,

[12]и ќе го земам остатокот Јудин што реши да замине во земјата египетска и да живее таму, и ќе бидат истребени сите; ќе паднат во земјата египетска и со меч и со глад ќе бидат истребени; мало и големо ќе умрат од меч и од глад, и ќе бидат изложени на проклетство и ужас, за поруга и укор.

[13]Ќе ги казнам оние што живеат во земјата египетска, како што го казнив Ерусалим, со меч, со глад и со помор,

[14] de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

Jeremias é contraditado

[15] Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

[16] Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

[17] antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

[18] Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

[19] Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam

[14]и никој нема да избега и нема да се спаси од остатокот на Јудејците, кои дојдоа во земјата египетска, за да живеат таму и потоа да се вратат во земјата јудејска, каде што од сè срце сакаа да се вратат, за да живеат таму; никој нема да се врати освен оние што ќе побегнат оттаму.“

Народот Го отфрла Господа

[15]И сите мажи, кои знаеја дека жените нивни им кадат на други богови, и сите жени, што стоеја таму во големо множество, и сиот народ кој живееше во земјата египетска, во Патрос, му одговорија на Еремија и му рекоа:

[16]„Зборот, што ни го кажа во името Господово, ние не го слушаме;

[17]туку ќе правиме сè што е излезено од устите наши: ќе ѝ кадиме на Небесната кралица и ќе ѝ правиме преливи, како што го правевме тоа, ние и предците наши, царевите наши и кнезовите наши, по градовите на Јудеја и по улиците ерусалимски, бидејќи тогаш бевме сите во добра состојба и беди не видовме;

[18]и, откако прекративме да ѝ кадиме на Небесната кралица и да ѝ правиме преливи, трпиме секакви скудности и загинуваме од меч и од глад.

[19]И кога ѝ кадиме на Небесната кралица и ѝ принесуваме преливи, зар без знаење на нашите мажи ѝ правиме

e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

лепчиња со нејзиниот лик или принесуваме преливи?“

Jeremias prediz castigo

[20] Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

[20]Тогаш Еремија му рече на сиот народ, на мажите и жените, и на сиот народ што така му одговараше:

[21] Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

[21]„Зар Господ не си спомна за кадењето, што го извршувавте во јудејските градови, по улиците ерусалимски, вие и предците ваши, царевите ваши, кнезовите ваши и народот од земјата, и зар не влезе тоа во срцето Негово?

[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

[22]Господ не можеше веќе да ги поднесува вашите лоши дела и одвратности, што ги правевте; затоа и земјата ваша стана пустина, ужас и проклетство, без жители, како што гледате сега.

[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

[23]Затоа што кадевте и Му грешевте на Господ, не го слушавте гласот на Господ и не одевте според законот Негов, по наредбите Негови и по заповедите Негови, па затоа и ве постигна ова зло, како што гледате сега.“

[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

[24]Тогаш Еремија му рече на сиот народ и на сите жени: „Чујте го словото Господово, вие, сите Јудејци, што сте во земјата египетска;

[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha

[25]вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: сè што зборувавте со устата, тоа и со раце го правевте вие и жените ваши; вие велите: ‚да ги исполнуваме нашите завети, што ги ветивме, да ѝ кадиме на Небесната кралица и да ѝ принесуваме преливи.‘ Навистина, вашите завети ги

dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

одржавте и ги извршивте точно вашите ветувања.

26 Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

26Затоа сега чујте го словото Господово, вие, сите Јудејци, што живеете во земјата египетска: еве, Јас се заколнав во Своето велико име, вели Господ, дека во сета египетска земја нема повеќе да се изговара името Мое од устата на кој и да било Јудеец, за да рече: ‚жив да е Господ Бог!‘

27 Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

27Еве, Јас ќе бдеам над вас за казна, а не за добро, и сите Јудејци во земјата египетска ќе загинат од меч и од глад, сè додека не бидат наполно истребени.

28 Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

28Само малкумина што ќе се избават од мечот ќе се вратат од земјата египетска во јудејската земја, а сите други Јудејци, што отидоа во земјата египетска, за да поживеат таму, ќе дознаат чии зборови ќе се исполнат: моите или нивните.

29 Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

29И, еве ви знак, вели Господ, дека ќе ве посетам на тоа место, за да знаете дека ќе се исполнат зборовите Мои за вас, за ваша казна.

30 Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

30Така вели Господ: еве, Јас ќе го предадам египетскиот цар, фараонот Хофра, во рацете на непријателите негови и во рацете на оние, што ја бараат душата негова, онака како што го предадов јудејскиот цар Седекија во рацете на вавилонскиот цар Навуходо-

носор, непријателот негов, кој ја бараше душата негова.“

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

1 Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

3 Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

4 Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

5 E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

Еремија 45

Пророкот го уверува Варух дека Бог ќе му го поштеди животот

1Слово што пророкот Еремија му го кажа на Варух, синот Нириев, кога тој ги запиша во книга овие зборови од устата на Еремија, во четвртата година на јудејскиот цар Јоаким, син Јошиев –

2„Вака вели Господ, Бог Израелов, за тебе, Варух:

3ти велиш – ‚тешко мене! зашто Господ ми придодаде кон болката моја; изнемоштен сум од воздишки и спокој немам.‘

4Кажи му вака: така вели Господ – еве, што сум направил, ќе разрушам, и, што сум посадил ќе искорнам – целава оваа земја.

5А ти за себе сакаш нешто големо – не барај; бидејќи еве, Јас ќе испратам неволја врз секое суштество, вели Господ, а тебе ќе ти го подарам животот како да ти е плен, насекаде каде и да појдеш.“

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

2 A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor,

Еремија 46

Пророкување за пропаста на Египќаните

1Слово Господово, упатено до пророкот Еремија за незнабожечките народи:

2за Египет, за војската на фараонот Нехо, цар египетски, што беше при реката Еуфрат во Каркемиш и што ја победи Навуходоносор, царот вавилон-

rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

3 Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

4 Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

5 Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

6 Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

7 Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

8 O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

9 Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

10 Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

ски во четвртата година на Јоаким, синот Јошиев, цар јудејски:

3„Пригответе ги штитовите и копјата и стапете во бој;

4оседлајте ги коњите и качете се на нив, коњаници, и поставете ги шлемовите; наострете ги копјата, облечете се во оклопи.

5А зошто, гледам, тие се уплашија и отстапуваат? Јунаците нивни се разбиени и бегаат, не обѕрнувајќи се назад, страв од секаде, вели Господ.

6Нема да побегне брзоногиот и нема да се избави силниот; на север, покрај реката Еуфрат, ќе се сопнат и ќе паднат.

7Кој е тој што се подига како Нил, чии води се брануваат како брзица?

8Египет се подига како река и водите му се разбрануваат како брзаци, па вели: ќе се кренам и ќе ја покријам земјата, ќе го уништам градот и жителите негови.

9Седнувајќи на коњите и впрегнувајќи ги колите, излегувајте, и гинете, јунаци, Етиопјани и Либијци, вооружени со штитови, и Лудимци, што ги држите и затегнувате лаковите;

10зашто овој ден е за Господ, Бог Саваот, ден за одмазда, за да им се одмазди на непријателите Свои; и меч ќе изедува, ќе се насити и ќе се опие од крвта нивна; бидејќи тоа ќе се изврши за Господ Бог Саваот, како жртвен

принос во северната земја, кај реката Еуфрат.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[11]Оди во Галаад и земи балсам, девојко, ќерко египетска; залудо ќе трупаш лекови – лек за тебе нема!

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

[12]Чуја народите за твојот срам, и пискотот твој ја исполни земјата; бидејќи јунак со јунак се судрува, па обајцата паѓаат.“

Предупредување до Египет

[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

[13]Слово, кое Господ му го кажа на пророкот Еремија за доаѓањето на Навуходоносор, царот вавилонски, за да ја порази земјата египетска:

[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

[14]„Соопштете во Египет, и кажете во Мигдол, јавете во Мемфис и во Тафнис, кажете: ‚кажи ѝ да се приготви зашто мечот ќе ги изеде околните населби.‘

[15] Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

[15]Зошто е јунакот твој соборен? Не се одржа, зашто Господ го собори;

[16] O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

[16]Тој направи така, што многумина се судруваа и паѓаа дури еден врз друг, велејќи: ‚станувај да си појдеме кај нашиот народ во својата родна земја, далеку од насилничкиот меч.‘

[17] Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

[17]А фараонот – египетскиот цар, наречете го фалбаџија, кој својата прилика ја пропушти.

[18] Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os

[18]Се колнам во Својот живот, вели Царот, чие име е Господ Саваот: ќе дој-

montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

[19] Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

[20] Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

[21] Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

[22] Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

[23] Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

[24] A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

[25] Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será

де тоа како Тавор меѓу горите и како Кармил покрај Морето.

[19]Подготви се за преселување, ќерко, жителко египетска, зашто Мемфис ќе биде опустошен, разорен, па не ќе остане ниту еден жител.

[20]Египет е убава јуница: но погибелта иде, доаѓа од север.

[21]И наемниците негови кај него не изгледаат како згоени телци, па и самите тргнаа да бегаат, побегнаа сите, не можеа да издржат, бидејќи врз нив дојде нивниот погибелен ден, време за да ги казнам.

[22]Гласот нивни писка како глас на змија, тие доаѓаат со војска, ќе дојдат врз него со секири како дрвари,

[23]ќе ја исечат шумата негова, вели Господ, бидејќи се безбројни; повеќе се отколку скакулците, па број немаат.

[24]Засрами се, ќерко египетска, ти, која си предадена во рацете на северниот народ.

[25]Господ Саваот, Бог Израелов, вели: еве, Јас ќе го казнам Амон од Мемфис, фараонот и Египет, боговите негови и царевите негови, фараонот и оние што се надеваат во него.

[26]И ќе ги предадам во рацете на оние што ја бараат душата нивна и во рацете на Навуходоносор, царот вавилонски, и во рацете на слугите негови, но потоа

habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

Египет ќе биде населен, како и во поранешните дни, вели Господ.

Господ ќе ги врати Израелците дома

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[27]А ти, Јакове, слуго Мој, не бој се и не плаши се, Израеле: зашто еве, Јас ќе те избавам од далечната земја и семето твое – од земјата на ропството негово; и ќе се врати Јаков и ќе живее спокојно и мирно, и никој нема да го заплашува.

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

[28]Не бој се, Јакове, слуго Мој, вели Господ, зашто Јас сум со тебе. Јас ќе ги истребам сите народи, меѓу кои те изгонив, но тебе нема да те истребам; само ќе те казнам по мерка; неказнет нема да те оставам.“

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque

Еремија 47

Пророкување за пропаста на Филистеја, на Тир и на Сидон

[1]Слово Господово што дојде до пророкот Еремија за Филистејците, пред фараонот да ја порази Газа.

[2]Така вели Господ – еве, се креваат од север води, што ќе се претворат во буен поток и ќе ја потопат земјата и сè што ја исполнува, градот и жителите во него: тогаш ќе повикаат луѓето и ќе заплачат сите жители на земјата.

[3]Од тропотот на копитата од силните коњи и од татнежот на неговите коли, од чкртањето на тркалата нивни, татковците не ќе можат да управат поглед кон децата свои, бидејќи рацете нивни ќе им отпаднат

[4]од оној ден што ќе дојде да ги сотре сите Филистејци, да ги оттргне од Тир и Сидон сите други помошници,

o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

бидејќи Господ ќе ги разори Филистејците, остатокот од островот Кафтор.

[5]Ќе оќелавее Газа, ќе пропадне Ашкелон и остатокот од нивната долина.

[6]До кога ќе сечеш, о мечу Господов, кога ќе престанеш? Врати се во ножницата своја, престани и одмори се.

[7]Но, како да се одмориш, кога Господ заповеда против Ашкелон и против морскиот брег; кон кои Тој го насочи.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

Еремија 48

Пророкување против Моав

[1]За Моав вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: тешко на Нево, бидејќи ќе биде опустошен; Кирјатаим ќе се осрамоти, и ќе се предаде; тврдината ќе се посрами и ќе се разурне.

[2]Ќе ја снема повеќе славата на Моав; во Есевон ќе преземаат зло против него: да отидеме за да го сотреме меѓу народите. И ти, Мадмене, ќе опустееш; меч ќе те гони.

[3]Се слушна пискот од Хоронаим, пустошење и сотирање големо!

[4]Моав е сотрен; пискот кренаа децата негови.

[5]На искачување кон Лухит се слуша непрестаен плач; слегувајќи од Хоронаим, се слуша ужасен викот поради пропаста.

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

[12] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

[13] Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

[6]Бегајте, спасувајте си ги животите свои и бидете како оголено дрво во пустина.

[7]Бидејќи ти се надеваше на делата свои и на ризниците свои, затоа ќе бидеш фатен, и Хамос ќе појде во ропство заедно со свештениците и со кнезовите свои.

[8]И ќе дојде пустошник врз секој град, и ниеден град нема да се одржи; ќе изумре долината и ќе запусти рамнината, како што вели Господ.

[9]Ставете му надгробна плоча на Моав, зашто сигурно ќе падне! Градовите негови ќе станат пустина, зашто ќе нема во нив кој да живее.

[10]Нека е проклет секој, кој немарно го извршува делото на Господ, и нека е проклет кој го задржува мечот Негов од крв!

[11]Од младоста своја Моав беше спокоен, и се гордееше со својата слава, и не се преточуваше од сад во сад и во ропство не беше отишол; затоа во него си остануваше вкусот негов, и мирисот негов не се менуваше.

[12]Но, еве, идат дни, вели Господ, кога ќе пратам врз него преливачи, што ќе го преливаат и ќе ги испразнат садовите негови и ќе ги скршат стомните негови.

[13]Па ќе биде посрамен Моав заради Хамос, како што беше посрамен домот Израелов поради Ветил, надежта негова.

[14] Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?
[15] Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.
[16] Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.
[17] Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

[18] Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

[19] Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

[20] Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.
[21] Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,
[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.
[25] Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.

[14]Зошто вие велите: ние сме луѓе храбри и силни сме во бој?
[15]Моав е сотрен, и градовите негови горат, и одбраните момчиња негови појдоа на клање, вели Царот – Господ Саваот е името Негово.
[16]Блиска е погибелта на Моав, и брза неговото зло.
[17]Сожалете го сите негови соседи, и сите што го знаете името негово, речете: како се здроби моќниот жезол и славниот скиптар!
[18]Слези од височината на величието твое и седни во жедната земја, ќерко, жителко на Дивон, бидејќи пустошникот на Моав ќе дојде кај тебе и ќе ги разруши тврдините твои.
[19]Застани на патот и погледај ти, која живееш во Ароер, прашај го оној, што бега, и онаа, што гледа да се избави: што станува?
[20]Засрамен е Моав, зашто е сотрен; плачете и викајте, соопштете во Арнон дека Моав е опустошен.
[21]И суд дојде врз рамнината, врз Холон, врз Јахца и врз Мефаат,
[22]врз Дивон, врз Нево и врз Бет-Дивлатаим,
[23]врз Кирјатаим, врз Бет-Гамул и врз Бет-Меон,
[24]врз Кериот, врз Восор и врз сите градови на земјата моавска, далечни и блиски.
[25]Одбиен е рогот на Моав и раката негова е скршена, вели Господ.

[26] Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

[27] Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?

[28] Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.

[29] Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.

[30] Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.

[31] Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.

[32] Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

[33] Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

[26]Опијте го, зашто тој се крена против Господ; нека се валка Моав во блуеницата своја, и сам ќе стане за потсмев.

[27]Зар не стана кај тебе Израел за потсмев? Зар тој беше фатен меѓу крадците, па ти, кога зборуваше за него, само ја мавташе главата?

[28]Жители моавски, оставете ги градовите и живејте по карпите и бидете како гулаби, кои вијат гнезда кај влезот на пештера.

[29]Чувме за гордоста на Моав, гордост прекумерна, за неговата самоувереност и неговата надуеност, за неговото фалење и за горделивото негово срце.

[30]Ја знам Јас дрскоста негова, вели Господ, празна е неговата фалба, лажни се неговите дела!

[31]Затоа, ќе плачам за Моав и ќе пиштам за целиот Моав; ќе воздивнувам за оние во Кир-Херес.

[32]Ќе плачам за тебе, лозо сивмајска, како што плачев за Јазер; твоите лозинки се протегаа преку морето, стигаа до езерото јазерско; сотирачот ги нападна твоите летни производи и зрелото грозје.

[33]Радоста и веселбата се одзеде од Кармил и од земјата моавска. Јас ќе направам виното во бурињата да заврши; никој веќе нема да гази во каци со песни; боен повик ќе има, а не радосен вик.

[34] Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

[35] Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

[36] Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

[37] Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

[38] Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

[39] Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

[40] Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

[41] São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[34]Од пискотот на Есевон до Елале и до Јахца тие ќе креваат глас, од Сигор до Хоронаим и до Еглат-Шелишија, бидејќи и водите на Нимрим ќе пресушат.

[35]Ќе ги сотрам во Моав, вели Господ, оние што принесуваат жртви по незнабожечките светилишта и кои им кадат на боговите.

[36]Затоа срцето Мое ќе пишти за Моав како свирка, за жителите во Кир-Херес, срцето ќе им биде како свирка, бидејќи сите добра од нивните богатства пропаднаа;

[37]на секого главата ќе му биде гола и на секого брадата поткастрена, кај сите на рацете ќе има зарези, а околу бедрата вреќиште.

[38]По сите покриви на Моав и по неговите улици ќе има само плач, бидејќи Јас го уништив Моав, како непотребен сад, вели Господ.

[39]Како е сотрен тој, ќе речат, плачејќи; како Моав се покри со срам, кога го сврти тилот, и ќе биде Моав за потсмев и ужас, за сите, што го опкружуваат,

[40]зашто вака вели Господ: ете, како орел ќе слета тој и ќе ги рашири крилјата над Моав.

[41]Градовите ќе бидат победени и тврдините освоени, а срцето на храбрите Моавци ќе биде во оној ден како срце на жена, што се измачува при породување.

[42] Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.
[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel

[42]И ќе биде истребен Моав меѓу народите, бидејќи се крена против Господ.
[43]Страв, јама и стапица околу тебе – жителу моавски, вели Господ.
[44]Кој ќе избега од ужасот, ќе падне во јама; а кој ќе излезе од јамата, ќе падне во стапица; бидејќи ќе ја испратам врз него, врз Моав годината на нивната казна, вели Господ.
[45]Под сенката на Есевон премалените бегалци. Но оган излезе од Есевон, и пламен среде Сихон, па ќе го изгори крајот на Моав и темето на немирните синови.
[46]Тешко тебе, Моаве! Пропадна народот од Хамос, бидејќи синовите твои ти ги одведоа во ропство, и ќерките твои – во плен.
[47]Но во последните дни ќе ги вратам моавските заробеници, вели Господ. Дотука е судот за Моав.

Еремија 49

Пророкување за пропаста на Амон

[1]За синовите Амонови вака вели Господ – зар Израел нема синови, зар нема наследник? Зошто Милком ја наследи земјата на Гад и зошто народот негов се насели во неговите градови?
[2]Затоа, еве идат дни, вели Господ, кога ќе се чуе боен повик во Рава од синовите Амонови, и таа ќе стане куп урнатини, и градовите нејзини изгорени и Израел ќе ги победи оние, кои го победија него, вели Господ.

herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

[3] Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

[4] Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

[5] Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

[6] Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

Profecia a respeito dos edomitas

[7] A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

[8] Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

[9] Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

[3]Плачи, Есевоне, зашто е опустошен Гај; викајте, ќерки на Рава; опашете околу себе вреќиште, плачете и трчајте околу плотовите; бидејќи Милком ќе отиде во ропство, заедно со свештениците и кнезовите негови.

[4]Зошто се фалиш со долините? Твојата долина пропадна, ќерко одметничке, која се надеваш на богатството свое, велејќи: кој ќе излезе против мене?

[5]Еве, Јас ќе испратам врз тебе ужас од сите страни твои наоколу, вели Господ, Бог Саваот; разбегајте се кој каде може и никој нема да ги собере разбеганите.

[6]Но потоа Јас ќе ги повратам заробените – синовите Амонови, вели Господ.

Пророкување против Едом

[7]За Едом, вака вели Господ Саваот: зар нема веќе мудрост во Теман, зар исчезна благоразумието кај разумните, зар ја снема нивната мудрост?

[8]Бегајте, губете се, кријте се по пештерите, жители дедански, зашто Јас ќе ја испратам врз него погибелта Исавова, кога ќе го казнам.

[9]Ако би ти дошле берачите на лозјата кај тебе, сигурно би оставиле пабирки. И крадци да дојдат во текот на ноќта, би украле онолку колку што им е потребно.

[10] Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

[10]Јас, пак, Исав ќе го оголам, ќе ги откријам неговите скришни места и не ќе може да се сокрие. Ќе биде истребено племето негово, и браќата негови, и соседите негови; и ќе го снема.

[11] Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

[11]Остави ги сирацките свои, Јас ќе го запазам животот нивни, и вдовиците твои нека се надеваат на Мене.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

[12]Зашто, така вели Господ: ете, и оние, на кои не им беше судено да ја пијат чашата, ќе ја пијат, па ти ли ќе останеш неказнет? Не, нема да останеш неказнет, туку ќе ја пиеш чашата.

[13] Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

[13]Зашто се колнам во името Свое, вели Господ, дека Восор ќе стане ужас, за потсмев, пустина и проклетство, и сите негови градови ќе се претворат во вечна пустина.

Os pecados e o castigo de Edom

[14] Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

[14]Чув глас од Господ, и пратеник е испратен кај народите да им каже: соберете се и појдете против него, дигнете се на војна.

[15] Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

[15]Бидејќи, еве, ќе те направам мал меѓу народите, презрен меѓу луѓето.

[16] O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[16]Стравот што го сееше и гордоста на твоето срце те измамија, тебе, кој живееш во камени пештери и ги држиш врвовите на планините. Но, макар и како орел да направиш гнездо високо, и оттаму ќе те симнам, вели Господ.

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[17]И ќе стане Едом пустош; секој, што ќе помине покрај него, ќе се зачуди и ќе потсвирне, гледајќи ги раните негови.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

Profecia a respeito de Damasco

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

[24] Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

[18]Како што беа разорени Содом и Гомора и нивните соседни градови, вели Господ, така и таму нема да живее ниту еден човек, и син човечки нема да престојува во него.

[19]И, ете, како лав ќе излезе од висините јордански кон утврдените живеалишта; но Јас ќе го принудам брзо да отстапи, а ќе поставам таму Свој избраник. Зашто, кој е подобен на Мене и кој ќе побара одговорност од Мене и кој пастир ќе Ми се спротивстави?

[20]Па така, чујте го решението на Господ, што го постави Тој за Едом, и замислите Негови, што ги има за жителите темански: навистина, и најмалите од стадото, ќе ги развлечат и ќе ги опустошат живеалиштата нивни.

[21]Од шумот на нивниот пад ќе се затресе земјата, и екот на нивното викање ќе се чуе дури до Црвеното Море.

[22]Ете, како орел ќе се крене тој, ќе слета и ќе ги рашири крилјата над Восор; и срцето на храбрите Едомци во оној ден ќе биде како срце на жена, кога се породува.

Порака за Дамаск

[23]Што се однесува, пак, до Дамаск: Хамат и Арпад се осрамотија, зашто, штом ја чуја жалната вест, опаднаа со духот; и како разбрането море, тие не можат да се успокојат.

[24]Се уплаши Дамаск и се сврте да бега; страв го обзеде; болки и маки го опфатија како жена, која се породува.

[25] Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

[26] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

[27] Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

Profecia a respeito da Arábia

[28] A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

[29] Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

[30] Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

[31] Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

[32] Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

[25]Како не се зачува градот на славата, градот на Мојата радост?

[26]И така, ќе паѓаат младите негови по улиците и сите војници ќе загинат во оној ден, вели Господ Саваот.

[27]Па ќе запалам оган по ѕидовите на Дамаск, и ќе ги уништам дворците на Бен-Адад.

Пророштво против арапските племиња

[28]За Кедар и за царствата хацорски, што ги победи Навуходоносор, царот вавилонски, вака вели Господ: станувајте, тргнете против Кедар и сосипете ги синовите на Исток!

[29]Шаторите нивни и овците нивни ќе ги земат за себеси, и покривките нивни и сета нивна покуќнина, и камилите нивни ќе ги земат и ќе им викаат страшно од сите страни.

[30]Бегајте, мавнете се што поскоро, сокријте се длабоко, жители на Асор, вели Господ, зашто Навуходоносор, царот вавилонски се готви против вас и смисли заговор против вас.

[31]Станувајте, тргнете против мирниот народ, кој безгрижно живее, вели Господ; кај него нема ни врати, ни резиња, живеат сами.

[32]Камилите нивни ќе станат плен и многуте стада нивни ќе бидат разграбени; и ќе ги растурам по сите ветрови, нив, кои си ги бричат главите, и од сите страни ќе испратам врз нив погибел, вели Господ.

[33] Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

Profecia a respeito dos elamitas

[34] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

[35] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

[36] Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

[37] Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

[38] Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

[39] Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

[33]И ќе стане Асор живеалиште на чакали, пустина вечна; човек нема да живее таму и син човечки нема да се задржува во него.

Пророштво против Елам

[34]Слово Господово, што беше кажано од пророкот Еремија против Елам на почетокот од царувањето на Седекија, царот јудејски.

[35]Вака вели Господ Саваот: еве, ќе го скршам лакот на Елам, неговата главна сила;

[36]и ќе испратам против Елам четири ветра од четирите краишта на небото, и ќе ги растурам Еламците по сите тие ветрови, и не ќе има народ, кај кого нема да појдат прогонетите Еламци;

[37]и ќе ги поразам Еламците со страв пред нивните непријатели и пред оние, што ја бараат душата нивна; и ќе испратам врз нив несреќа, гневот Мој, вели Господ, и по нив ќе испратам меч, додека не ги истребам;

[38]и ќе го поставам престолот Свој во Елам, и ќе го истребам таму царот и кнезовите, вели Господ.

[39]Но во последните денови заробените Еламци ќе ги вратам, вели Господ.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não

Еремија 50

Пророкување за пропаста на Вавилон

[1]Слово што Господ го кажа преку пророкот Еремија за Вавилон и за земјата халдејска:

[2]„Соопштете и разгласете меѓу народите, подигнете знаме, објавете, не

encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

3 Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

4 Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

5 Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

6 O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

7 Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

8 Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

кријте, зборувајте: Вавилон падна, Вил е посрамен, Меродах е скршен, боговите негови се посрамени, идолите негови се скршени.

3Зашто од север се подигна врз него народ, кој ќе ја направи земјата негова пустина и никој нема да живее таму, и човек, и добиток, сè ќе се крене и ќе се разотидат.

Израелците и Јудејците ќе се вратат во својата земја

4Во оние денови и во она време, вели Господ, ќе дојдат синовите Израелови, тие и синовите Јудини, заедно, ќе одат, ќе плачат и ќе Го побараат својот Господ Бог;

5ќе прашаат за патот кон Сион и, свртени со лицето кон него, ќе велат: одете и присоединете се кон Господ со вечен завет, кој нема да се заборави.

6Народот Мој беше како загубено стадо; пастирите негови го оттргнаа од патот, па скитаа по планините; од гора на рид и го заборавија леглото свое.

7Сите, што ги наоѓаа, ги изедуваа, и непријателите им велеа: не сме виновни, зашто тие згрешиле пред Господ, пред живеалиштето на правдата, и пред Господ, надежта на татковците нивни.

8Бегајте од Вавилон, заминете од земјата халдејска и бидете како кози пред стадо од овци.

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[13] Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[14] Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

[9]Зашто, еве, Јас ќе подигнам и ќе доведам врз Вавилон големо мноштво од народи од северната земја, и ќе застанат против него, и тој ќе биде преземен: стрелите нивни, како на искусни јунаци, напразно нема да се враќаат.

[10]И Халдеја ќе стане нивни плен; и оние, што ќе ја опустошат, ќе се наситат, вели Господ.

Вавилон ќе биде понижен

[11]Зашто вие, грабачи на Моето наследство, се веселевте, прославувавте, потскокнувавте од радост, како јуници на трева, и 'ржевте како којни коњи.

[12]За голем срам ќе стане мајката ваша, ќе црвенее онаа што ве родила; ете, иднината на тие народи ќе биде пустина, земја сува и пустелија.

[13]Од гневот Господов таа ќе стане ненаселена и целата ќе запусти; и секој, што ќе мине низ Вавилон, ќе се вчудовиди и ќе си потсвирне, гледајќи ги сите рани негови.

[14]Наредете се во боен ред околу Вавилон, вие сите, кои затегнувате лак, стрелајте во него, не жалете ги стрелите, бидејќи тој згреши против Господ.

[15]Нека одекнува восклик одсекаде: тој се предава! Паднаа тврдините негови, испопаѓаа ѕидовите негови, зашто тоа е Господовата отплата; одмаздувајте му се; како што постапуваше тој, така постапувајте и вие со него.

[16] Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[17] Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

[19] Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

[20] Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

[21] Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

[22] Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

[23] Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[16]Истребете во Вавилон и сеач, и жетвар; од страв пред опасниот меч секој нека се врати во својот народ и секој нека бега во земјата своја.

[17]Израел е распрснато стадо; го гонеа лавови; најнапред го гризеше асирскиот цар, а потоа Навуходоносор, царот вавилонски, и коските му ги здроби.

[18]Затоа, така вели Господ Саваот, Бог Израелов: еве, Јас ќе го казнам вавилонскиот цар и земјата негова, како што го казнив асирскиот цар;

[19]и ќе го вратам Израел на неговото пасиште, и ќе си пасе по Кармил и по Башан, и душата негова ќе се наситува на Горната Ефремова и во Галаад.

[20]Во оние дни и во она време, вели Господ, Јас ќе побарам грев во Израел и нема да го има, и гревовите на Јуда и нема да се најдат; бидејќи ќе им простам на оние, што ќе останат живи.

Господ против Вавилон

[21]Појди против неа, против бунтовната земја и казни ги нејзините жители: пустоши и истребувај сè по нив, вели Господ, и направи сè што ти заповедав.

[22]Шум голем од борба ќе се крене по земјата и големо разурнување.

[23]Како се скрши и како се разби чеканот по целата земја, како ли Вавилон стана ужас меѓу народите!

[24] Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

[25] O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[27] Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

[28] Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[24]Јас поставив стапици за тебе, и те фатив, Вавилоне, иако ти не го предвиде тоа; се најде и беше фатен, зашто стана против Господ.

[25]Господ ја отвори ризницата Своја и оттаму го зеде оружјето на гневот Свој, зашто тоа е дело на Господ Седржителот во земјата халдејска.

[26]Појдете против неа од сите краишта, отворајте ги житниците нејзини, газете ја како снопје, наполно истребете ја, та ништо да не остане од неа;

[27]убивајте ги сите волови нејзини, нека одат на клање; тешко ним, бидејќи дојде денот нивни, времето на нивната казна.

[28]Се слуша глас од оние што бегаат и од оние што се спасуваат од вавилонската земја, за да му го соопштат на Сион одмаздувањето Господово, на нашиот Бог, одмаздувањето за Неговото живеалиште.

[29]Повикајте ги против Вавилон сите стрелци, кои запнуваат лак, сместете се околу него, за да не се избави никој од него, платете му според делата негови; како што постапуваше тој, така постапувајте и вие со него, бидејќи тој се крена против Господ, против Светецот Израелов.

Горделивиот Вавилон ќе падне

[30]Затоа младите негови ќе паднат по улиците негови, и сите војници негови ќе бидат истребени во оној ден, вели Господ.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

[33] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

[34] mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

[35] A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

[36] A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

[37] A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

[38] A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

[31]Еве, Јас сум против тебе, ти што си се возгордеал, вели Господ, Бог Саваот; зашто дојде денот твој, времето на твојата казна.

[32]И ќе се сопне таа гордост и ќе падне, и никој нема да ја крене; па ќе запалам оган во градовите нејзини, и тој ќе уништи сè околу неа.

[33]Така вели Господ Саваот: угнетени се синовите Израелови, како и синовите Јудини, и сите што ги заробија, ги држат цврсто и не сакаат да ги пуштат.

[34]Но Искупителот нивни е силен, Господ Саваот е името Негово; Тој ќе го разгледа делото нивно, за да ја смири земјата и да ги дотера во страв вавилонските жители.

[35]Меч против Халдејците, вели Господ, против жителите на Вавилон, и против кнезовите, негови, и против мудреците негови;

[36]меч против маѓесниците негови, и тие ќе избезумат; меч против војниците негови, и тие ќе се уплашат;

[37]меч против коњите негови, против колите негови и против сите разни племенски народи меѓу него, и тие ќе бидат како жени; меч против ризниците негови, и нив ќе ги разграбаат;

[38]суша за водите негови, и тие ќе секнат; бидејќи тоа е земја на идоли и тие се залудени по своите идолски страшилишта.

[39] Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

[40] como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

[41] Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

[42] Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

[43] O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[39]И таму ќе се населат пустински sверови со чакали, и ќе живеат на неа ноеви, а таа нема да биде населена довека и населувана од род во род.

[40]Како што ги сосипа Бог Содом и Гомора, и нивните соседни градови, вели Господ, така и тука нема да живее ниту еден човек, и човечки син нема да се запира таму.

Инвазија против Вавилон

[41]Ете, од север иде народ, народ голем и многу цареви се креваат од краиштата земни;

[42]во рацете свои држат лак и копје; тие се жестоки и немилосрдни; шумот нивни бучи како море; јаваат на коњи, наредени се како еден човек, за да се удрат со тебе, ќерко вавилонска!

[43]Чу за нив вест царот вавилонски, и рацете му малаксаа; страв го обзеде, мака – како на жена, кога се породува.

[44]Ете, излегува тој, како лав од шумите јордански кон вечно зелените пасишта; но Јас ќе го принудам да излезе бргу од него; и на Својот избраник ќе му го доверам, зашто кој е подобен на Мене и кој ќе побара одговорност од Мене, и кој пастир ќе устои против Мене?

[45]Па така, чујте го решението на Господ, што го определи Тој против Вавилон, и Неговата замисла, што ја има за халдејската земја; Тој ќе ги одведе и најмалите јагниња, ќе го опустоши нивното стадо.

[46] Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

[46]На веста за падот на Вавилон ќе се затресе земјата, и пискот ќе се чуе меѓу народите.“

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

[1] Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

Еремија 51

Вавилон ќе биде разурнат

[1]Така вели Господ: еве, Јас ќе подигнам уривачки ветар против Вавилон и против Моите противници, што живеат во него;

[2]и ќе испратам против Вавилон веачи, што ќе го развеат, и ќе ја опустошат земјата негова, бидејќи во кобниот ден за него ќе нападнат врз него од сите страни;

[3]стрелец нека оптегне лак на стрелец, и против оној, што се гордее со својот оклоп; не штедете ги младите негови, сотрете ја целата војска негова.

[4]Удрените нека паднат на халдејската земја и стреланите – по патиштата нејзини.

[5]Зашто, не е оставен Израел сам, ниту Јуда, од својот Бог, Господ Саваот, иако им е земјата полна со гревови пред Светецот Израелов.

[6]Бегајте од Вавилон и секој нека ја спасува душата своја, за да не загине од беззаконијата негови, зашто тоа е време на одмазда за Господ: Тој му отплатува како што заслужил.

[7]Вавилон беше во раката Господова како златна чаша, што ја опиваше целата земја; народите пиеја од неа вино, и обезумуваа.

[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

[12] Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

[13] Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

[14] Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

[8]Ненадејно падна Вавилон и се скрши; плачете за него, земете балсам за раните негови, можеби тој и ќе оздрави.

[9]Го лекувавме Вавилон, но не оздраве; оставете го, и да си одиме секој во земјата своја, бидејќи пресудата за него стигна до небесата и се дигна до облаците.

[10]Господ ја изведе на видело нашата правда; да појдеме и да го соопштиме во Сион делото на нашиот Господ Бог.

Господ сака да се разурне Вавилон

[11]Острете ги стрелите, ставете ги во торбите за нив; Господ го поттикна духот на царевите од Мидија; бидејќи Тој науми нешто против Вавилон, за да го уништи, зашто тоа е одмазда од Господ, одмазда за Неговиот храм.

[12]Дигнете знамиња на вавилонските сидови, засилете го надзорот, поставете стражи, пригответе заседи, зашто, како што замислил Господ, така и ќе го направи она што го изрече против жителите вавилонски.

[13]О, ти, што живееш покрај големите води, кој изобилуваш со ризници, дојде крајот твој, и на твојата лакомост!

[14]Господ Саваот се заколна Сам во Себе: вистина велам дека ќе те исполнам со луѓе како со скакулци, и ќе подигнам воен повик против тебе.

Славопој

[15] Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[16] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[17] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[18] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[19] Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[15]Тој ја создаде земјата со силата Своја, и ја утврди вселената со мудроста Своја и со разумот Свој ги распростре небесата.

[16]Кога гласот ќе Му заечи, шумат водите небесни, и Тој ги подига облаците од краиштата земни, пушта светкавици со дожд и изведува ветер од клетовите Свои.

[17]Безумен е човекот во своето знаење, секој леар ќе се засрами со идолите свои, зашто идолот е лага, и нема дух во него.

[18]Тие се ништожни, дела на заблуда; во времето на нивната казна тие ќе пропаднат.

[19]Не е таков Господ, делот на Јаков, зашто Бог е Создателот на сè, и Израел е народ на Неговото наследство, името Негово е Господ Саваот.

Божји чекан

[20]Ти беше Мој чекан, бојно оружје; со тебе народите ги победував и со тебе царства сосипував;

[21]со тебе поразував коњ и неговиот јавач, и со тебе поразував кола и нејзиниот возач;

[22]со тебе сотирав маж и жена, со тебе убивав стар и млад, со тебе уништував и момче и мома;

[23]со тебе уништував пастир и неговото стадо, со тебе го убивав земјоделецот и неговиот добиток за работа, со тебе

поразував и обласни началници и градски управители.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[24]И ќе му отплатам на Вавилон и на сите жители халдејски за сето она зло, што му го направија на Сион пред очите ваши, вели Господ.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[25]Еве, Јас сум против тебе погубна горо, вели Господ, што ја разорува целата земја; и ќе ја протегнам против тебе раката Своја, ќе те симнам од карпите и ќе те направам обгорена планина.

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[26]И од тебе нема да земат камен за агол, ниту камен за темели, туку ќе бидеш вечна пустелија, вели Господ.

Народи ќе го нападнат Вавилон

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[27]Подигнете знаме на земјата, трубете со труба меѓу народите, вооружете ги против него народите, повикајте ги против него царствата на Арарат, на Мини и на Ашкеназ, изберете водач против него, збоднете ги коњите како страшни скакулци.

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[28]Вооружете ги народите против него, царевите на Мидија, нејзините обласни началници и сите нејзини градски управители и целата земја, што ѝ е потчинета.

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[29]Земјата се тресе и потреперува, зашто над Вавилон се извршуваат замислите на Господ, за да ја направи земјата вавилонска пустина без жители.

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como

[30]Вавилонските борци престанаа да се борат, седат во своите тврдини; се исцрпи силата нивна, станаа како

mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

[31] Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

[32] que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

[33] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

[34] Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

[35] A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

жени, живеалиштата нивни се изгорени, резињата нивни се скршени;

[31]гласник брза по гласник, известувач спроти известувач, за да му кажат на вавилонскиот цар дека му е градот од сите страни освоен;

[32]и дека бродовите му се земени, а оградите изгорени со оган, и дека војниците од страв се поразени.

[33]Зашто, вака вели Господ Саваот, Бог Израелов: ќерката вавилонска е како на гумно, кога се врши на него; уште малку и ќе дојде време за нејзината жетва.

Вавилон ќе плати!

[34]Ме јадеше и ме гризеше Навуходоносор, царот вавилонски; ме направи празен сад; ме проголта како змеј; ја наполни својата утроба со сладостите мои, и ме фрли.

[35]Неправдата над мене и над телото мое нека биде врз Вавилон, ќе рече жителката Сионова, и крвта моја – врз жителите халдејски, ќе рече Ерусалим.

Господ ќе му се одмазди на Вавилон

[36]Затоа вака вели Господ: еве, Јас ќе се застапам за твоето дело и ќе отплатам за тебе, па ќе го пресушам морето негово и ќе ги исушам каналите негови.

[37]И Вавилон ќе стане купиште на урнатини, живеалиште на чакали, за ужас и за потсмев, без жители.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,
[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.
[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.
[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!
[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.
[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.
[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.
[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.
[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.
[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será

[38]Како лавови ќе завиваат сите тие и како мали лавчиња ќе 'ржат.
[39]А кога ќе се загреат, ќе им дадам гозба и ќе ги опијам, за да се развеселат, за да заспијат со вечен сон и да не се разбудат, вели Господ.
[40]Ќе ги потерам како јагниња на клање, како овни и козли.
[41]Како се презеде Шешах, и беше победена славата на целата земја! Како стана Вавилон за ужас меѓу народите!
[42]Морето го проголта Вавилон; тој е сега покриен од брановите.
[43]Градовите негови станаа пустина, сува земја, пустелија, земја каде што не живее ниту еден човек и каде што не поминува син човечки.
[44]И ќе го казнам Вил во Вавилон и ќе истргнам од устата негова сè што проголтал, и народите нема веќе да брзаат кон него, дури и ѕидовите вавилонски ќе паднат.

Надеж од Господ

[45]Излези од него, народе Мој, и секој нека ја спасува душата своја од јаросниот гнев Господов.
[46]Нека не ослабува срцето ваше и не плашете се од гласот, што ќе се чуе по земјата; гласот ќе дојде во една година и потоа во друга година, и на земјата ќе се појави насилство, властодржец ќе стане против властодржец.
[47]Затоа, еве, идат денови, кога ќе ги казнам идолите на Вавилон и целата

envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

48 Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

49 Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

50 Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

51 Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

52 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

53 Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

54 De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

55 porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

негова земја ќе се засрами и сите негови поразени ќе паднат во него.

48И ќе ликуваат над Вавилон небото и земјата и сѐ друго што е во нив; зашто од север ќе му дојдат сотирачите, вели Господ.

49Како што Вавилон направи да паднат на земја поразените Израелци, така во Вавилон ќе бидат соборени поразените по целата земја.

50Вие, кои се спасивте од меч, бегајте и не запирајте се, сетете се во далечната земја за Господ, и на срцето ваше нека ви дојде Ерусалим.

51Ни беше срам, кога ги чувме поругите; бесчестие ги покриваше лицата наши, кога туѓинци влегоа во светилиштето на домот Господов.

52Затоа, еве, идат дни, вели Господ, кога ќе ги казнам идолите негови, и по целата негова земја ќе офкаат ранетите.

53Кога би се дигнал Вавилон и до небесата и кога високо би си ја зацврстил тврдината своја, од Мене ќе му дојдат пустошниците, вели Господ.

Вавилон ќе биде разурнат

54Екот и пискот ќе одекнуваат од Вавилон, и рушење големо – од земјата халдејска;

55зашто Господ ќе го опустоши Вавилон, и ќе стави крај на неговиот горделив глас. Ќе зашумат брановите како на големи води, ќе заечи неговиот шумен глас.

[56] porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

[57] Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[58] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

[59] Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

[60] Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

[61] Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

[62] E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem

[56]Зашто ќе дојде врз него, врз Вавилон, пустошникот и ќе бидат фатени војниците негови, ќе бидат скршени лаковите негови; бидејќи Господ, Бог на одмаздата, ќе се одмазди.

[57]И ќе се опијат кнезовите негови и мудреците негови, неговите обласни началници и неговите градски управители, и војниците негови, па ќе заспијат со вечен сон и нема да се разбудат, вели Царот, Господ Саваот е името Негово.

[58]Така вели Господ Саваот: дебелите зидови вавилонски ќе бидат разрушени до темели, и неговите високи порти ќе бидат изгорени со оган; па така, залудно се трудеа народите и племињата, зашто ќе завршат в оган!

Порака за Сераја

[59]Слово што пророк Еремија му го заповеда на Сераја, синот на Нерија, Махсеев син, кога тој појде за Вавилон со Седекија, царот јудејски, во четвртата година од неговото царување; Сераја беше главен коморник.

[60]Еремија ги запиша во една книга сите зла, што требаше да го снајдат Вавилон, сите тие зборови, што беа напишани против Вавилон.

[61]И му рече Еремија на Сераја: кога ќе влезеш во Вавилон, тогаш погледај и прочитај ги сите овие зборови,

[62]и кажи: Господи, Ти рече за ова место дека ќе го уништиш така, што да не остане во него ни човек, ни добиток, туку ќе стане вечна пустина.

animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

[63] Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

[63]И кога ќе завршиш со читањето на оваа книга, врзи за неа камен, па фрли ја среде Еуфрат,

[64]и кажи: нека потоне Вавилон и да не се опорави од оваа несреќа, која Јас ќе ја испратам врз него, и тие наполно ќе папсаат. Дотука се зборовите на Еремија.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

Еремија 52

Пропаста на Ерусалим

[1]Седекија беше на дваесет и една година, кога почна да царува, и царуваше во Ерусалим единаесет години; името на неговата мајка беше Хамутал, ќерка на Еремија од Ливна.

[2]И тој вршеше зло пред очите на Господ, сето она што го правеше и Јоаким;

[3]поради тоа гневот Господов се нафрли врз Ерусалим и врз Јуда, додека ги отфрли од лицето Свое. А Седекија се одметна од вавилонскиот цар.

[4]И во деветтата година од царувањето негово, во десеттиот месец, во десеттиот ден од месецот, дојде Навуходоносор, вавилонскиот цар, тој и сета негова војска против Ерусалим, го опседна и подигна околу него насипи.

5 A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

6 Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

7 então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

8 Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

9 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

10 Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

11 Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

12 No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

5И остана градот опсаден до единаесеттата година на царот Седекија.

6Во четвртиот месец, во деветтиот ден од месецот, се засили гладот во градот, и народот во земјата немаше леб.

7Непријателот продре во градот и сите војници избегаа од градот ноќе низ портите, што се наоѓаа меѓу двата ѕида до царската градина, па отидоа по патот кон долината на Јордан; а Халдејците беа околу градот.

8Но халдејската војска изврши потера по царот, и го стигна Седекија во ерихонските рамнини, и сета војска негова се разбега од него.

9И го фатија царот и го доведоа пред вавилонскиот цар во Ривла, во земјата Хамат, каде што му беше судено.

10И така ги закла вавилонскиот цар синовите на Седекија пред очите негови, ги закла и сите кнезови јудејски во Ривла;

11а на Седекија му ги извади очите и заповеда да го оковат во окови; па го одведе вавилонскиот цар во Вавилон и го стави во затвор до денот на неговата смрт.

12Во петтиот месец, во десеттиот ден од месецот, тоа беше деветнаесеттата година на вавилонскиот цар Навуходоносор, дојде во Ерусалим Навузардан, началникот на телохранителите, кој му служеше на царот вавилонски,

[13] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[14] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

[15] Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[16] Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[17] Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

[18] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[19] Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa

[13]и го запали домот Господов, царскиот дом и сите куќи во Ерусалим, и сите големи куќи со оган ги изгори.

[14]И сета војска халдејска, која беше со началникот на телохранителите, ги урна сите ѕидови околу Ерусалим.

[15]Навузардан, началникот на телохранителите, ги исели бедните и другиот народ, што беше останал во градот, и одметниците, што му се предадоа на вавилонскиот цар, и воопшто сиот прост народ.

[16]Само неколкумина од бедните во земјата, Навузардан, началникот на телохранителите, ги остави како лозари и земјоделци.

[17]Халдејците ги испокршија и бронзените столбови, што беа во домот Господов, и подножјата, и бронзеното море, кое беше во домот Господов, па го однесоа сиот бронзен прибор во Вавилон.

[18]И ги зедоа котлите, лопатките, ножевите, чашите, лажиците и сите бронзени садови што се употребуваа при богослужбата;

[19]началникот на телохранителите ги зеде и умивалниците, и машичките, и чашите, и котлињата, и кандилцата, и секачите, сè што беше од злато и што беше од сребро;

[20]исто така, и двата столба, едно море, дванаесет бронзени волови кои служеа како подножја, што царот Соломон ги

do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[21] Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

направи во домот Господов; бронзата на сите тие предмети не можеше да се процени.

[21]Секој од тие столбови беше висок по осумнаесет лакти, а врв од дванаесет лакти ги опкружуваше, одвнатре беше шуплив, а страните му беа дебели четири прсти.

[22]И имаше над него бронзена глава, а главата беше висока пет лакти; и мрежичката и наровите наоколу беа сите од бронза; исто така и другиот столб беше со нарови.

[23]Наровите од сите страни беа деведесет и шест; а сите нарови околу мрежичката – сто.

[24]Началникот на телохранителите го зеде исто така Сераја, првосвештеникот, и Софонија, вториот свештеник, и трите чувари на прагот.

[25]А од градот зеде еден дворјанин, кој беше началник над војниците, и седум мажи, кои му служеа на царот, кои се наоѓаа во градот, и главниот писар во војската, кој го запишуваше народот од земјата за војска, како и шеесет мажи, од народот во земјата, кои се најдоа во градот.

[26]И ги зеде Навузардан, началникот на телохранителите, и ги одведе кај вавилонскиот цар во Ривла.

[27]И ги уби вавилонскиот цар и ги погуби во Ривла, во земјата Хамат; и така Јуда беше иселен од својата земја.

Поробување на Јудејците

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim

2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

[32] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

[33] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

[34] E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

[28]Еве го народот, кој Навуходоносор го исели: во седмата година – три илјади дваесет и тројца Јудејци.

[29]Во осумнаесеттата година на Навуходоносор од Ерусалим беа иселени осумстотини триесет и две души.

[30]Во дваесет и третата година на Навуходоносор, Навузардан, началникот на телохранителите, исели седумстотини четириесет и пет души Јудејци; сè на сè – четири илјади и шестотини души.

Ослободување на царот Јоаким

[31]Во триесет и седмата година по прогонството на јудејскиот цар Јоаким, во дванаесеттиот месец, во дваесет и петтиот ден од месецот, Евил-Меродах, цар вавилонски, во првата година од своето царување, го помилува јудејскиот цар Јоаким и го изведе од затвор.

[32]И откако пријателски си поразговараа, го постави престолот негов повисоко од престолите на другите цареви, што беа кај него во Вавилон;

[33]и му ги смени затворските облеки, па тој секогаш со него јадеше во сите дни од животот свој.

[34]И трошоците негови, разните потреби, му се даваа од царот секој ден до денот на неговата смрт, во текот на сите денови од неговиот живот.

Lamentações de Jeremias	Плачот

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

1 Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

2 Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

3 Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

4 Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

5 Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

6 Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e

Плачот 1

Ерусалим тагува и моли за помош

1Како остана пуст градот, некогаш полн со народ! Стана како вдовица; некогаш голем меѓу народите; кнезот над областите сега плаќа данок.

2Горко плаче ноќе, а солзите му паѓаат по образите. Од сите оние што го сакаа, сега нема никој да го утеши; сите негови пријатели го изневерија и му станаа непријатели.

3Поради беда и ропство Јуда се пресели; се насели меѓу незнабошци, и не најде спокој; сите што го гонеа, го притеснија.

4Патиштата на Сион тагуваат, зашто нема кој да оди на празник; сите негови порти запустеа; свештениците воздивнуваат, момите негови се нажалени, а и самиот е во тага!

5Непријателите негови станаа господари; на противниците негови им е добро, бидејќи Господ испрати врз него страдања поради неговите бројни беззаконија; децата негови отидоа во ропство пред непријателот.

6И отиде од ќерката Сионова сета нејзина слава; кнезовите нејзини се

caminham exaustos na frente do perseguidor.

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre

како елени, што не наоѓаат пасиште; обессилени, тие бегаат пред терачот.

[7]Се присетува Ерусалим во деновите на својата беда и на своите страдања за сите свои убавини, што ги имаше во поранешните дни, а сега, пак, народот падна од непријателска рака, и нема кој да му помогне; непријателите гледаат на него и се смеат на неговата пропаст.

[8]Тешко згреши Ерусалим, па затоа и стана одвратен; сите што го почитуваа, сега го гледаат со презир, зашто ја видоа голотијата негова; и тој самиот воздивнува и го крие своето лице.

[9]Нечистотија имаше по полите негови, но тој не помислуваше за својата иднина, па поради тоа многу се понизи и падна, и нема сега кој да го утеши. „Погледај, Господи, на мојата мака, зашто непријателот се возгордеа!“

[10]Непријателот посегна по сè што му беше најдраго; и тој гледа како незнабошците влегуваат во неговото светилиште, оние, за кои си заповедал да не влегуваат во Твојот храм.

[11]Сиот негов народ воздивнува, барајќи леб, ги дава своите скапоцени работи за храна – душата да ја поткрепи. „Погледај, Господи, и види колку сум презрен!“

[12]Нека не ве снајде ова сите вас, кои врвите по патот. Погледајте и видете – има ли болка каква што е мојата болка, која ме постигна, каква што Господ ја

mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

испрати врз мене во денот на Својот пламенен гнев?

[13] Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

[13]Тој испрати оган одозгора во коските мои, и огнот ги опфати; распосла мрежа за нозете мои, ме кутна ничкум, ме остави да тагувам секој ден.

[14] O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

[14]Јаремот на беззаконијата мои го стегна со раката Своја; околу вратот ми ги обеси; силата ми ја одзеде; Господ ме предаде во раце, од кои не можам да се заштитам.

[15] O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

[15]Сите јунаци од мојата средина Господ ги собори; свика против мене мнозина за да ги истреби младинците мои, како во каца ја изгази Господ девојката, ќерката Јудина.

[16] Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

[16]Заради тоа јас плачам: окото мое, окото мое солзи лие, зашто далеку е од мене утешителот, кој би ја оживеал душата моја; синовите мои пропаднаа, бидејќи непријателот ги надвладеа.

[17] Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

[17]Сион ги протега рацете, но за него нема утешител. Господ заповеда непријатели да го опколат Јакова; Ерусалим стана нечистотија меѓу нив.

[18] Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

[18]Праведен е Господ, зашто не му се покорував на словото Негово. Чујте, сите народи, и погледнете ја мојата болка; момите мои и момчињата мои отидоа во ропство.

[19] Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

[19]Ги повикувам пријателите свои, но тие ме измамија; свештениците мои и старешините мои умираат во градот, барајќи храна за да ја поткрепат душата своја.

[20]Погледај, Господи, во каква мака сум, утробата моја трепери, срцето ми се превртува, бидејќи жестоко се противев на Тебе; однадвор меч ми ги покоси децата, а дома – смрт.

[21]Слушаат како офкам, а утешител немам; за мојата неволја чуја сите мои непријатели и се зарадуваа, бидејќи Ти го направи тоа; о, да беше му заповедал на претскажаниот ден да дојде, па и тие да станат како мене!

[22]Нека се појави пред Тебе сета злоба нивна; и постапи со нив како што постапи со мене за сите мои гревови, зашто тешки се офкањата мои, и срцето мое е натажено.

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

Плачот 2

Тага поради пропаста на Јуда и на Ерусалим

[1]Како ја помрачи Господ во гневот Свој ќерката Сионова! Од небесата ја симна славата Израелова и не се потсети за подножјето на нозете Свои во денот на Својот гнев.

[2]Господ ги сотре сите живеалишта на Јаков, не ги пoштеди; ги разруши во јароста Своја сите тврдини на ќерката Јудина, ги кутна на земја, ги отфрли

царството негово и кнезовите негови, како нечисти.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

[3]Во жестокиот гнев Свој ги скрши сите рогови Израелови, ја повлече десницата Своја од непријателот и се разгори против Јаков како огнен пламен, кој проголтува сѐ наоколу;

[4] Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

[4]го затегна лакот Свој како непријател, ја управи десницата Своја како непријател и уби сѐ што е мило за очите; врз скинијата на ќерката Сионова ја излеа како оган јароста Своја.

[5] Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

[5]Господ стана како непријател, го истреби Израел, ги разори сите домови негови, ги разруши тврдините негови и умножи при ќерката Јудина тага и плач.

[6] Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

[6]И ја сруши скинијата Своја како градина; го разори местото Свое во собранието, Господ направи на Сион да се заборават празниците и саботите; и во Своето гневно негодување отфрли и цар и свештеник.

[7] Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

[7]Го отфрли Господ жртвеникот Свој, го одврати срцето Свое од светилиштето Свое, ги предаде на непријателите ѕидовите на дворците нивни; во домот Господов тие се развикаа како во празничен ден.

[8] Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

[8]Господ реши да ги разруши ѕидовите на ќерката Сионова, оптегна јаже, не ја одврати раката Своја од разрушувањето; ги сосипа

[9] As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

[11] Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

[12] Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

[13] Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

[14] Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte;

надворешните тврдини, и ѕидовите беа заедно со нив разрушени.

[9]Портите нејзини во земја потонаа; Тој ги искрши и ги уништи резињата нивни; царот нејзин и кнезовите нејзини се меѓу незнабошците; Законот веќе не се чита, и пророците нејзини веќе не се удостојуваат со виденија од Господ.

[10]Старешините на ќерката Сионова седат на гола земја и молчат, си ги посипуваат со пепел главите свои, се прешануваат со вреќиште; ги наведнале главите кон земјата девојките ерусалимски.

[11]Ми отекоа од солзи очите мои, утробата ми се превртува, срцето ми се кине, зашто гине ќерката на мојот народ, кога децата и доенчињата умираат од глад по плоштадите на Ерусалим.

[12]Умирајќи како ранети по градските улици, тие им велат на мајките свои: „Каде има жито и вино?“ и ги испуштаат душите свои во мајчините прегратки.

[13]Што да ти кажам и со што да те споредам, ќерко ерусалимска? Што да ти направам, за да те утешам, девојко, ќерко Сионова? Зашто раната твоја е како море голема; кој може да те исцели?

[14]Пророците твои ти кажуваат работи неостварливи и лажни, не го откриваа твоето беззаконие, за да те одвратат од

mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

твоето ропство, и искажуваа лажни откровенија, кои те доведоа до прогонство.

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[15]Раце плескаат за тебе сите што минуваат по пат, си потсвирнуваат и си ги нишаат главите за ќерката ерусалимска, па велат: „Ова е градот, што го нарекуваа совршенство на убавината, радост на целата земја?“

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

[16]Ги отвориле устите на тебе сите непријатели твои, си потсвирнуваат и си крцкаат со забите свои, велејќи: „Го проголтавме, та само овој ден и го чекавме ние, го дочекавме и го видовме!“

[17] Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

[17]Господ го изврши она, што беше определил, го исполни зборот Свој, изречен во поранешните времиња, безмилосно го разори и го предаде на непријателот, кој ликува над тебе, го крена високо рогот на твоите непријатели.

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[18]Срцето нивно повикува кон Господ. Карпо на ќерката Сионова! Леј солзи дење и ноќе, не давај си мир, не затворај ги зениците на очите свои!

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[19]Станувај, викај ноќе при почетокот на секоја стража; излевај го како вода срцето свое пред лицето на Господ; протегај ги кон Него рацете свои за душата на децата свои, кои умираат од глад по аглите на сите улици.

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu

[20]„Погледај, Господи, и види: кому си му направил вака – жените да го јадат плодот свој – децата, од нив отхранети?

carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

21 Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

22 Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

Во светилиштето Господово да биваат убивани свештеник и пророк?

21Децата и старците лежат мртви по улиците; момите и момците мои паднаа од меч; Ти ги убиваше во денот на Твојот гнев, колеше безмилосно.“

22Како на празник ги повика сите мои ужаси, и во денот на гневот Господов никој не се спаси, никој не побегна; оние, што бев ги отхранила и одгледала, непријателот ми ги истреби.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

1 Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.

2 Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.

3 Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.

4 Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.

5 Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.

6 Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.

7 Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.

8 Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.

9 Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

10 Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.

Плачот 3

Еремиин плач и утеха

1Јас сум човек, кој видов мака од палката на Неговиот гнев;

2Тој ме поведе и воведе во темнина, а не во светлина.

3Тој се сврте само против мене и цел ден ме биеше со раката Своја;

4го исцеди телото мое и кожата моја, ги здроби коскитe мои;

5ме загради и ме опколи со горчила и маки;

6ме постави во темно место, како одамна умрените;

7ме огради со ѕид, да не можам да излезам, ми направи тешки вериги;

8и, кога викав и пискав, ја одбиваше молитвата моја;

9со камења ги прегради патиштата мои, ги попречи патеките мои.

10Тој стана за мене како мечка во заседа, како лав на скришно место;

[11] Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.
[12] Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.
[13] Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.
[14] Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.
[15] Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.
[16] Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.
[17] Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.
[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.
[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.
[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.
[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;
[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.
[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.
[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.
[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.

[11]ме истера по беспаќа и ме раскина, ме уништи;
[12]го затегна лакот Свој и ме постави како цел за стрела;
[13]ги простреле бубрезите мои со стрели од торбата Своја.
[14]Станав потсмев за сиот народ мој, негова секојдневна шега.
[15]Ме презасити со горчила, со пелин ме напои;
[16]со камен ми ги скрши забите мои, со пепел ме покри.
[17]Избега мирот од душата моја; заборавив за добри работи
[18]и реков: дотраја животот мој и надежта моја од Господ.
[19]Помисли на моето страдање и на мојата мака, за пелинот и за жолчката.
[20]Душата моја постојано се сеќава на тоа и премалува во мене.
[21]Еве што му одговорив на срцето мое и поради тоа имам надеж:
[22]по милоста на Господ не загинавме наполно, бидејќи милосрдието Негово не е пресекнато;
[23]тоа се обновува секое утро; верноста Негова е голема!
[24]Господ е дел мој, ми вели душата, па така на Него ќе се надевам.
[25]Добар е Господ кон оние, кои се надеваат на Него, кон душата, која Го бара.
[26]Добро му е на оној, кој трпеливо го очекува спасението од Господ.

[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.

[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;

[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.

[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.

[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;

[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;

[33] porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

[34] Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,

[35] perverter o direito do homem perante o Altíssimo,

[36] subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

[37] Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?

[38] Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?

[39] Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

[40] Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.

[41] Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:

[27]Добро е за човекот да го носи јаремот свој во младоста своја.

[28]Сам ќе седи и ќе молчи, бидејќи Господ му го ставил бремето врз него.

[29]Нека ја допре устата своја до земјата, можеби уште има надеж.

[30]Го подава образот свој на оној, кој бие, да трпи навреди до презаситување,

[31]бидејќи Господ не отфрла за навек.

[32]Пратил ли неволја, Тој и ќе се смилува според Својата голема милост.

[33]Зашто Тој не по волјата на Своето срце ги казнува и ги ожалостува синовите човечки.

[34]Но, кога ги газат со нозете сите затвореници на земјата,

[35]кога неправедно осудуваат човек пред лицето на Севишниот,

[36]кога му се нанесува неправда на човекот во неговиот спор: зар Господ не гледа?

[37]Кој вели – „Бива и она што Господ не заповедал да биде?“

[38]Зар не доаѓаат и злото и доброто од устата на Господ?

[39]На што се жалат живите луѓе? Секој за гревовите свои?

[40]Да ги испитаме и да ги истражиме патиштата свои и да се вратиме кај Господ.

[41]Нека го подигнеме срцето свое и рацете свои кон Бога, Кој е на небесата.

[42] Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.
[43] Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.
[44] De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.
[45] Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.
[46] Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.
[47] Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.
[48] Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.
[49] Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,
[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.
[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.
[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.
[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.
[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!
[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.
[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.

[42]Ние згрешивме и се противевме, Ти не нè поштеди.
[43]Ти се облече со гнев и нè прогони, нè умртвуваше, и не нè жалеше;
[44]Ти се сокри во облак, за да не продре молитвата наша;
[45]смет и гнасотија нè направи меѓу народите.
[46]Широко ги отворија устите против нас сите наши непријатели.
[47]Ужас и јама, пустош и разорение – тоа е делот наш.
[48]Потоци солзи лее окото мое за погибелта на ќерката од мојот народ.
[49]Окото ми се прелива и не престанува, бидејќи нема одмор
[50]сè додека Господ не погледне милостиво и види од небесата.
[51]Окото мое е причина да страда душата моја заради сите ќерки на мојот град.
[52]Постојано се силат непријателите мои да ме уловат како птичка, без никаква причина.
[53]Го фрлија во јама животот мој и ме засипаа со камења.
[54]Водата се подигна над главата моја; па си реков – „Загинав.“
[55]Го повикав името Твое, Господи, од длабоката јама.
[56]Ти го чу гласот мој; не затнувај го увото Свое за мојата воздишка и за мојот плач!

[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.

[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.

[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.

[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.

[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;

[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.

[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

[64] Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.

[65] Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.

[66] Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

[1] Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

[2] Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

[57]Ти се приближуваше, кога ќе повикав кон Тебе, и велеше – не плаши се!

[58]Ти го заштитуваше, Господи, делото на мојата душа; го избавуваше мојот живот.

[59]Ти гледаш како ме угнетуваат, Господи; пресуди го делото мое.

[60]Ти ја гледаш сета одмазда нивна, сите намери нивни против мене.

[61]Ти ги слушаш, Господи, навредите нивни, сите намери нивни против мене,

[62]зборовите на оние, што стануваат против мене, и лукавствата нивни против мене секој ден.

[63]Погледај, седнат ли, станат ли, јас сум подбивна песна за нив.

[64]Казни ги, Господи, според делата на рацете нивни;

[65]прати им закоравеност на срцето нивно и проклетсвото Твое врз нив;

[66]гони ги, Господи, со гнев и истреби ги од поднебјето!

Плачот 4

Беда и срам за Јуда, по падот на Ерусалим

[1]Како потемне златото, како се измени најчистото злато! Камењата од светилиштето се расфрлени по сите крстопати.

[2]Синовите на Сион, некогаш ценети како најчисто злато, а сега ги ценат како земјани садови, дела на грнчарски раце!

[3] Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

[3]Дури и зверовите подаваат града и ги хранат рожбите свои, а ќерката на мојот народ стана жестока како ној во пустина;

[4] A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

[4]јазикот на доенчето се прилепува до непцето поради жед; децата бараат леб, но никој не им подава.

[5] Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

[5]Оние, што јадеа слатки, гинат по улиците; одгледаните во пурпур, се валкаат во смет.

[6] Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

[6]Казната за бесчестието на ќерката на мојот народ ја надминува казната на Содом; тој беше срамнет за миг, и раце човечки не се допреа до него.

[7] Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

[7]Кнезовите ѝ беа почисти од снег, побели од млеко; тие беа телесно поубави од корал, изгледот им беше како сафир;

[8] Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

[8]а сега лицето им е потемно од сè што е црно; не ги познаваат ни улиците; кожата им се прилепила за коските, па станала сува како дрво.

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[9]Убиените со меч минаа подобро од оние, што глад ги убива, зашто тие бавно умираат поради недостиг од полски плодови.

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

[10]Дури и жалостивите жени ги вареа со рацете децата свои, за да им бидат храна, кога гинеше ќерката на мојот народ.

[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

[11]Господ го излеваше Својот гнев, ја излеа јароста од гневот Свој, и на Сион запали оган, кој ги проголта основите негови.

[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[12]Царевите земни и сите жители по вселената не веруваа дека противникот и непријателот влегол во портите ерусалимски.

[13]Сето тоа е поради гревовите на лажните пророци, поради беззаконијата на свештениците негови, кои меѓу него пролеваа крв на праведници;

[14]скитаа по улиците како слепи, се осквернуваа со крв, така што не беше можно човек да се допре до одеждите нивни.

[15]„Отстранете се, нечисти!“ им викаа: „Отстранете се, отстранете се, не допирајте се!“ и тие се отстранувaa посрамени; талкаа од народ до народ, но никој не ги прифаќаше.

[16]Лицето на Господ ги расеа; Тој нема веќе милостиво да ги погледне, бидејќи не го почитуваа лицето на свештениците, кон старците милост немаат.

[17]Очите ни се веќе истрошени, очекувајќи залудо помош; од нашата стражарска кула чекавме народ, кој не можеше да нè спаси.

[18]А тие демнеа на стапките наши, за да не можеме да одиме по улиците наши; нашиот крај наближува, деновите наши се исполнија; крајот ни дојде.

[19]Оние, што нè гонеа, беа побрзи од орлите небески; по горите нè гонеа, ни поставуваа заседи по пустините.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.
[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.
[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

[20]Духот на нашиот живот, помазаникот Господов, уловен е во нивните јами; оној, за кого велевме: „Под сенката Негова ќе живееме меѓу народите.“
[21]Радувај се и весели се, ќерко Едомова, жителко на земјата Уц! И до тебе ќе дојде чашата: ќе се опиеш и ќе се разголиш.
[22]Ќерко Сионова, казната за твоето беззаконие се сврши; Тој нема повеќе да те гони; но беззаконието твое, ќерко Едомова, Тој ќе го казни и ќе ти ги разоткрие гревовите твои.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.
[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;
[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.
[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.
[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.
[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.
[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.
[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

Плачот 5

Молитва на угнетениот народ

[1]Спомни си, Господи, што нè снајде; милостиво погледај и види го срамот наш!
[2]Наследството наше мина на туѓинци, куќите наши – на луѓе од други племиња;
[3]останавме сираци, без татко; мајките наши се како вдовици.
[4]Водата своја ја плаќаме за сребро, дрвата наши ги купуваме со пари.
[5]На вратот имаме јарем, и нè гонат; исцрпени сме и не ни даваат да здивнеме.
[6]Протегаме рака кон Египќаните и кон Асирците, за да се нахраниме со леб.
[7]Татковците наши грешеа: нив ги нема веќе, а ние трпиме казна за нивното беззаконие.
[8]Робовите ни се господари, а нема кој да нè избави од рацете нивни.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.

[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.

[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.

[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

[9]Храната си ја набавуваме со страв – пред мечот во пустината.

[10]Од лут глад, кожата ни поцрнела како печка.

[11]Жените ни ги бесчестат на Сион, девојките – во градовите јудејски.

[12]Кнезовите ги изобесија со свои раце, лицата на старците не ги почитуваа.

[13]Момците носеа воденички камења, а децата паѓаа под товари дрва.

[14]Старците веќе не седат пред портите; момците не пеат.

[15]Се сврши радоста на срцето наше; нашите ора се претворија во тага.

[16]Падна венецот од нашата глава; тешко нам, што згрешивме!

[17]Поради тоа и боледува срцето наше; поради тоа и потемнеа очите наши.

[18]Бидејќи запусте горо Сион, лисици одат по неа.

[19]Ти, Господи, остануваш вечно; престолот Твој е од род во род.

[20]Зошто наполно нè забораваш, нè оставаш долго време?

[21]Врати нè кон Себе, Господи, и ние ќе се вратиме; обнови ги деновите наши како во старо време.

[22]Зар наполно си нè отфрлил, зар без мерка си се разгневил на нас?

Ezequiel	Езекиел

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

[1] Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

[2] No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

[3] veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

[4] Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

[5] Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

[6] Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

[7] As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

[8] Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

Езекиел 1

Прво видение на Езекиел. Божјиот престол

[1]Во триесеттата година, четвртиот месец, петтиот ден од месецот, кога бев меѓу изгнаниците кај реката Кевар, се отворија небесата – и јас видов Божји виденија.

[2]Во петтиот ден од месецот, а тоа е петтата година, откако беше заробен царот Јоаким,

[3]дојде слово Господово до свештеникот Езекиел, синот Бузиев, во земјата халдејска при реката Кевар; и беше таму раката Господова врз него.

[4]И видов: ете, бурен ветар доаѓаше од север и голем облак во него, а околу оган сјаеше; среде него светлина од злато и сребро;

[5]во средината негова, пак, видов призраци на четири животни – по обликот свој слични на човек;

[6]секое од нив имаше по четири лица, и секое од нив – по четири крилја;

[7]а нозете нивни – прави нозе, со перја, а стапалата нивни како телешки копита, и болскаа како измазнета бронза.

[8]А под крилјата нивни имаа човечки раце – на сите четири страни.

[9] Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

[9]Четирите животни имаа свои лица и крилја, крилјата нивни се допираа едно до друго, а кога одеа, тие не се свртуваа, туку врвеа секое во насока на лицето свое.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[10]Обликот на лицето нивно им беше како лице човечко и лице лавовско од десната страна кај сите четири; а, пак, од левата страна – лице телешко кај сите четири, и лице орловско кај сите четири животни.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[11]И лицата нивни и крилјата нивни одозгора им беа разделени, но при секое двете крилја се допираа едно до друго, а двете им ги покриваа телата нивни.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[12]И одеа тие, секое во насока на лицето свое; на каде што духот сакаше да оди, натаму и одеа тие; и кога одеа, не се свртуваа.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[13]Тие животни личеа на разгорени јаглени, на ламбади; огнот се движеше меѓу животните, и огнена светлина и светкавица излегуваше од огнот.

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

[14]Животните се движеа брзо натаму и наваму, како болскава молскавица.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[15]И кога ги гледав животните, ете, на земјата до тие животни имаше по едно тркало кон четирите лица нивни.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[16]Тркалата им беа слични на топаз, и сите четири си личеа едно на друго; и по изгледот и по обликот тие беа како тркало во тркало.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[17]А кога одеа, се движеа во своите четири насоки; кога се движеа не се свртуваа.

[18]А наплатите на тркалата нивни беа високи и страшни; наплатите кај сите четири наоколу беа полни со очи.

[19]И кога одеа животните, се движеа и тркалата до нив; и кога животните се подигаа од земјата, се подигаа и тркалата.

[20]Каде што духот сакаше да оди, натаму одеа и тие; накаде што духот ќе тргнеше, и тркалата се подигнуваа подеднакво со нив, бидејќи духот на животните беше во тркалата.

[21]Кога одеа животните, одеа и тркалата; и кога стоеја животните, стоеја и тркалата; и кога тие се подигаа од земјата, се подигаа еднакво и тркалата, зашто духот на животните беше во тркалата.

[22]Над главите од животните имаше нешто слично на свод небески, како прозирен кристал издигнат одозгора над нивните крилја.

[23]А под сводот се наоѓаа раширени крилјата нивни, свртени едно спроти друго, додека другите две им ги покриваа телата нивни.

[24]А кога летаа, слушав шум од крилјата нивни, нешто како шум од многу води, како глас од Сесилниот Бог, силен шум; а кога одеа – како шум од воен логор,

кога, пак, застанувааа, ги спуштаа крилјата свои.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

[25]И од сводот над главите нивни се слушаше шум; и кога запираа, ги спуштаа крилјата свои.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[26]Над сводот над главите, пак, имаше нешто слично на престол, како да беше од каменот сафир; а на престолот – одозгора нешто слично на човек.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[27]И видов потоа нешто усвитено како бронза, а внатре во него наоколу оган – од бедрата угоре; а од бедрата удолу – видов слично на оган, а околу него имаше светлина.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

[28]Како што изгледа виножитото во облаци, во дождовен ден, таква беше таа светлина наоколу.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações

Езекиел 2

Бог го повикува Езекиел за пророк

[1]Такво беше видението на сјајот од подобието на славата Господова. Кога го видов тоа, паднав ничкум и го чув гласот на Оној, Кој ми зборуваше, и Тој ми рече: „Сине човечки, стани на нозе, и Јас ќе говорам со тебе.“

[2]И влезе во мене Дух, ме зеде и ме подигна и ме исправи на нозете мои, и Го чув Оној, Кој ми говореше.

[3]Тогаш Тој ми рече: „Сине човечки, Јас те праќам кај Израеловите синови, при

rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

непокорни луѓе, кои се побунија против Мене; тие и татковците нивни Ме изневерувaа Мене дури до денешниов ден.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

[4]Тие се синови со тврдокорно лице и со жестоко срце; кај нив те праќам и ти ќе им кажеш – вака вели Господ Бог.

[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[5]Дали ќе те послушаат или нема да те послушаат, бидејќи тие се дом отстапнички – но нека знаат дека меѓу нив имало пророк.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

[6]А ти, сине човечки, не плаши се од нив и не плаши се од нивните зборови, зашто ќе се разбеснат и ќе те навредуваат од сите страни; меѓу нив ќе живееш – како меѓу трње и скорпии; не плаши се од лицата нивни, зашто тие се дом отстапнички;

[7] Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

[7]и кажувај им ги зборовите Мои – па слушале тие или не, бидејќи се тие не-покорни.

Visão do rolo de um livro

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[8]А ти, сине човечки, чуј што ќе ти кажам: не биди како тој отстапнички дом; отвори ја устата и изеди го она што ќе ти го дадам.“

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

[9]И видов, ете, протегната рака кон мене, и во неа – книжен свиток.

[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

[10]И Тој го разви пред мене, а свитокот беше напишан одвнатре и однадвор, и на него беше напишано: плач, жалост и офкање.

Ezequiel 3

Езекиел 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.
[2] Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.
[3] E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

[4] Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.
[5] Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;
[6] nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.
[7] Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim; pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.
[8] Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.
[9] Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.
[10] Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

[1]И ми рече: „Сине човечки, изеди го тоа што е пред тебе, изеди го овој свиток, па оди и зборувај му на Израел.“
[2]Тогаш ја отворив устата и Тој ми го даде свитокот за да го изедам.
[3]Потоа ми рече: „Сине човечки: устата твоја ќе го изеде овој свиток и утробата твоја ќе се насити со овој свиток, што ти го давам Јас.“ И јас го изедов, а во устата почувствував сладост како мед.
[4]И пак ми рече: „Сине човечки, стани и појди во домот Израелов и кажи им ги Моиве зборови,
[5]зашто те праќам не кај народ непознат и со неразбирлив јазик, туку во домот Израелов,
[6]не кај народ со неразбран збор и непоимлив јазик, чии зборови не можеш да ги разбереш; но дури и кај нив да бев те пратил, и тие ќе те разберея;
[7]а домот Израелов не ќе сака да те слуша, тие не сакаат Мене да ме слушаат, бидејќи сиот дом Израелов е тврдоглав и со жестоко срце.
[8]И, ете, Јас го направив и твоето лице тврдо како нивните лица, и твоето чело ќе го стврднам против нив.
[9]Челото твое го направив како дијамант, кој е потврд од каменот; не бој се од нив и не плаши се од нивното лице, зашто тие се дом отстапнички.“
[10]И ми рече: „Сине човечки, сите зборови Мои што ти ги кажувам, прими ги во срцето свое и слушај ги со ушите свои;

[11] Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

[12] Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

[13] Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

[14] Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

[15] Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

O atalaia de Israel

[16] Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

[18] Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[11]стани, па оди кај изгонетите, кај синовите на твојот народ, зборувај им и кажи им – вака вели Господ Бог – па послушале тие, или не.“

[12]И Духот ме подигна; а зад себе чув голем грмотевичен глас: – „Благословена е славата на Господ од местото Негово!“

[13]А слушнав и шум од крилјата на оние животни, што се допираа едно до друго, како и шум од тркалата нивни, како и звук од силен гром.

[14]Тогаш Духот ме подигна и ме понесе. И појдов огорчен, со нажален дух; но крепката рака Господова беше над мене.

[15]И дојдов при робовите во Тел-Авив, кај оние кои живееја покрај реката Кевар, и се задржав таму и поминав кај нив седум дена, чудејќи се.

Езекиел поставен за духовен стражар

[16]А кога заминаа седумте дена, дојде до мене слово Господово:

[17]„Сине човечки, Јас те поставив за стражар над домот Израелов, и ти ќе го слушаш словото од устата Моја, и ќе ги опоменуваш во Мое име.

[18]Кога ќе му речам на беззаконикот: ‚Бездруго ќе умреш!‘, а ти не го опоменеш и не зборуваш, за да го одвратиш беззаконикот од неговиот грешен пат, за да биде жив, – тогаш тој беззаконик ќе умре во беззаконието свое, но крвта негова Јас ќе ја барам од рацете твои.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[19]А, ако го опоменеш беззаконикот и тој не се откаже од беззаконието свое и од грешниот свој пат, беззаконикот ќе умре во беззаконието свое, а ти ќе си ја спасиш душата своја.

[20]И, ако праведник отстапи од правдата своја и постапи грешнички, кога Јас ќе му ставам сопка, и умре, ако не си го предупредил, тој ќе умре поради гревот свој, и нема да му се примаат праведните дела, што ги направил; но крвта негова ќе ја барам од твоите раце.

[21]Ако го опоменеш праведникот, за да не греши, и тој не греши, тогаш и тој ќе биде жив, затоа што си го предупредил и ти ќе си ја спасиш душата своја.“

Езекиел ќе онеми

[22]И беше таму врз мене пак раката Господова, и Тој ми рече: „Стани и излези во полето; Јас ќе зборувам таму со тебе.“

[23]Станав, и излегов во полето, и ете, таму беше славата Господова, како славата, што ја видов при реката Кевар; и паднав ничкум.

[24]И влезе во мене Духот и ме исправи на нозе, и Тој говореше со мене и ми рече: „Оди и затвори се во домот твој.

[25]Сине човечки, ете, ќе ти стават вериги, и ќе те врзат во нив, и не ќе можеш да излегуваш меѓу нив.

[26]А јас ќе ти го залепам јазикот твој за непцето, и ти ќе онемееш, и не ќе можеш да ги укоруваш, зашто тие се дом отстапнички.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

[27]А кога Јас ќе зборувам со тебе, тогаш ќе ти ја отворам устата твоја и ти ќе им зборуваш: вака вели Господ Бог! Кој сака да слуша, нека слуша; а кој не сака да слуша – нека не слуша; зашто тие се дом отстапнички.“

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

[6] Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

Езекиел 4

Претскажување опсада на Ерусалим

[1]„А ти, сине човечки, земи една тула и стави ја пред себе и нацртај го на неа Ерусалим;

[2]и постави опсада околу него, направи тврдина кон него, направи и насипи околу него, постави логор против него и нареди наоколу спроти него машини за уривање ѕидови.

[3]Потоа земи железна плоча и постави ја како железен ѕид меѓу себе и градот, па сврти го лицето свое спроти градот и тој ќе биде опседнат, опседнувај го ти. И тоа ќе биде знак за домот Израелов.

[4]Ти, пак, легни на својата лева страна и стави го врз неа беззаконието на домот Израелов; според бројот на деновите, – сто и педесет – во кои ќе лежиш врз неа, толку ќе го носиш беззаконието нивно.

[5]А Јас ти ги определив годините на беззаконието нивно според бројот на деновите; триста и деведесет денови ќе го носиш беззаконието на домот Израелов.

[6]И кога ќе ги исполниш, повторно легни, но сега на својата десна страна и четириесет денови носи го

беззаконието на домот Јудин, ден за година, ден за година ти определив.

[7] Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

[7]Па сврти го лицето свое и мишката на својата десна страна кон опсадениот Ерусалим, и пророкувај против него.

[8] Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

[8]Ете, Јас поставив врз тебе окови, и ти не ќе можеш да се свртиш од едната страна на другата, додека не ги исполниш деновите на твојата опсада.

[9] Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

[9]Земи си пченица и јачмен, боб и леќа, просо и 'рж, и сипи ги во еден сад и направи си од нив лебови, според бројот на деновите, кога ќе лежиш на страната своја, триста и деведесет денови ќе ги јадеш.

[10] A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

[10]И јадењата, со кои ќе се храниш, јади ги со мерка, по дваесет шекели на ден; одвреме навреме јади го тоа.

[11] Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

[11]И вода пиј со мерка, по шестина од ин; одвреме навреме пиј.

[12] O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

[12]А ќе ги јадеш јачмените погачи и печи ги пред нивните очи на човечко ѓубре.“

[13] Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

[13]И рече Господ: „Израеловите синови така ќе јадат нечист леб меѓу оние народи, кај кои ќе ги прогонам.“

[14] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

[14]Тогаш реков: „О, Господи Боже, душата моја никогаш не се осквернила и од младоста моја па сè досега никогаш не сум јал мрша и раскинато од sверка; и никакво нечисто месо не влегло во устата моја.“

[15] Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

[16] Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

[17] porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

[15]И ми рече Тој: „Ти дозволувам место човечко ѓубре, земи говедско ѓубре, и на него печи го лебот свој.“

[16]И пак ми рече: „Сине човечки, еве во Ерусалим Јас ќе ги скусам резервите на леб, и ќе јадат леб со мерка и во жалост, и вода ќе пијат со мерка и во тага,

[17]зашто кај нив ќе снема леб и вода, и тие со ужас ќе се гледаат еден со друг и ќе умираат во беззаконието свое.“

Ezequiel 5

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

Езекиел 5

Осуда Божја над Ерусалим

[1]„А ти, сине човечки, земи си остар нож, како берберски брич, па мини го преку главата своја и брадата, и земи мерила, и раздели ја косата на делови.

[2]Едната третина изгори ја на оган среде градот, кога ќе се завршат деновите на опсадата; втората третина земи ја и исечи ја со нож по околината на градот; а третата третина развеј ја на ветар; Јас, пак, ќе го извлечам мечот по нив.

[3]И земи од тоа, па врзи го тоа во полите од својата облека.

[4]Но од тоа земи пак малку и фрли го во оган, и изгори го во огнот. Оттаму ќе излезе оган врз целиот дом Израелов.

[5]Така вели Господ Бог: тоа е Ерусалим. Јас го поставив среде народи, и го опкружив со земји.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

[12] Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor

[6]А тој стана против наредбите Мои понечесно од незнабошците, и против Моите повелби – полошо отколку земјите околу него; зашто тие ги отфрлија наредбите Мои и не постапуваат според повелбите Мои.“

[7]Затоа вака вели Господ Бог: „Бидејќи вие ги намноживте гревовите свои повеќе од незнабошците, кои се околу вас, по Моите уредби не одите и наредбите Мои не ги извршувате, и не одите дури ни според уредбите на незнабошците, кои се околу вас.“

[8]Затоа, вака вели Господ Бог: „Ете, и Јас сум против тебе, јас Самиот, и ќе извршам среде тебе суд пред очите на незнабошците.

[9]Па поради сите твои одвратности, ќе ти направам тебе, како што никогаш не сум направил, а нема и во иднина да направам.

[10]Затоа таковците ќе ги јадат синовите свои среде тебе, а и синовите ќе ги јадат татковците свои; и ќе извршам над тебе суд, и сиот твој остаток ќе го развеам по сите ветрови.

[11]Затоа, жив сум Јас, вели Господ Бог: бидејќи ти го оскверни Моето светилиште со сите твои одвратности и со сите твои гадотии, Јас ќе те смалам, и Моето око нема веќе да те пожали, и Јас нема да се смилувам над тебе.

[12]Една третина од тебе, од помор ќе изумре и од глад ќе загине среде тебе; втората третина од меч ќе падне во

de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

[13] Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

[14] Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

[15] Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

[16] Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

[17] Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

твојата околина; а третината ќе ја развеам од сите ветрови, и ќе го извлечам мечот по нив.

[13]Така ќе се исполни Мојот гнев, и ќе ја истурам Својата јарост над нив, и ќе се задоволам; и кога ќе се излее јароста Моја врз нив, тогаш ќе разберат дека Јас, Господ, сум им зборувал во ревноста Своја.

[14]Ќе те претворам во пустина и за поруга меѓу народите, кои се околу тебе, пред очите на секој минувач.

[15]Ќе бидеш за потсмев и за поруга, за срам и ужас кај народите што се околу тебе, кога ќе го извршам над тебе судот во гнев и јарост, и преку јаросни порази – Јас Господ го говорев тоа,

[16]и кога ќе пратам врз нив лути стрели на глад, што ќе истребува, кога ќе ги пратам за ваша погибел и за засилување на гладот кај вас, и ќе ја уништам лебната поткрепа кај вас.

[17]А ќе пратам врз тебе глад и лути ѕверови, кои ќе те лишат од децата; и помор и крв ќе мине преку тебе, ќе испратам меч врз тебе; Јас, Господ го кажав ова.“

Езекиел 6

Господ го осудува идолопоклонството

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, сврти го лицето свое кон горите Израелови и пророкувај против нив,

[3] Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

[3]и кажи – планини израелски, чујте го словото на Господ Бог. Вака им вели Господ Бог на горите и на ридовите, на долините и на долиштата: ,Еве, Јас ќе испратам меч врз вас, и ќе ги кутнам вашите идолски светилишта;

[4] Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

[4]и жртвениците ќе ви бидат опустошени, и столбовите во чест на сонцето ќе бидат искршени, и вашите убиени ќе ги фрлам пред вашите идоли;

[5] Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

[5]ќе ги поставам труповите на синовите Израелови пред нивните идоли, и ќе ги расфрлам коските ваши околу вашите жртвеници.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[6]Насекаде, каде што живеете, градовите ќе ви бидат опустошени и идолските светилишта разурнати, за да бидат опустошени и уништени вашите жртвеници, за да бидат разбиени и уништени вашите идоли и искршени вашите сончеви столбови, и да ги снема делата од вашите раце.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[7]Меѓу вас ќе има убиени, и ќе разберете дека Јас сум Господ.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[8]Но Јас ќе го запазам остатокот, така што меѓу народите ќе останат од вас што избегнале меч, кога ќе бидете расеани по земјите.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por

[9]И преживеаните ваши ќе се сетат за Мене меѓу народите каде што ќе бидат одведени во ропство, кога ќе им го скршам блудното срце, кое се одметна од Мене, и очите нивни, што

causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[13] Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

[14] Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

блудствуваа меѓу идолите; тогаш тие ќе почувствуваат одвратност спрема себеси за злото што го вршеле во сите градови свои;

[10]и ќе разберат дека Јас сум Господ; и дека не залудо зборував дека врз нив ќе испратам таква беда.‘“

[11]Вака вели Господ Бог: „Плесни со рацете свои, тропни со ногата своја – тешко за сите поради одвратните злодела на домот Израелов; ќе паднат тие од меч, глад и помор.

[12]Кој е далеку, ќе умре од помор, а кој е близу – ќе падне од меч; а оној што ќе остане и избегне, од глад ќе умре; така ќе заврши гневот Мој врз нив.

[13]Ќе разберат дека Јас сум Господ, кога поразените ќе лежат меѓу своите идоли околу жртвениците нивни, на секој висок рид, на секој планински врв, под секое зелено дрво и под секој разгранет даб, таму каде што им принесуваа благопријатни кадења на своите идоли.

[14]И ќе ја протегнам врз нив раката Своја и ќе ја направам земјата пустина и степа од пустината на југ до градот Дивла на север, насекаде, каде што живеат, и ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

[1] Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

[2] Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel:

Езекиел 7

Страшна осуда Божја над Израел

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Ти, сине човечки, кажи – така вели Господ Бог – свршеток на земјата

Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

[3] Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

[4] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da

израелска; дојде свршетокот на сите четири краишта земни.

[3]Ете, дојде свршетокот за тебе; и ќе го пратам врз тебе гневот Свој, и ќе ти судам според патиштата твои, и ќе ги натоварам врз тебе сите гадотии.

[4]И окото Мое нема да те зажали и нема да се смилувам, но ќе ти платам според твоите патишта, гадотиите твои во тебе ќе останат и ќе разберете дека Јас сум Господ.

[5]Така вели Господ Бог: несреќа врз несреќа ќе те снајде!

[6]Свршетокот дојде, дојде свршетокот, се крена против тебе: ете дојде!

[7]Дојде напаста до тебе, жителу на овој крај, иде време, се приближува денот на смутот, а не на весели повици по планините.

[8]Ете, наскоро ќе ја излеам врз тебе јароста Своја и ќе го истурам гневот Свој врз тебе, ќе ти судам според твоите патишта и ќе ги натоварам врз тебе сите твои гадотии.

[9]И окото Мое нема да те пожали, и нема да се смилува. Според твоите патишта ќе ти платам, и твоите гадотии ќе останат во тебе; и ќе разберете дека Јас сум Господ, Кој казнува.

[10]Ете го денот, еве дојде, настапи напаста, процути стапот, гордоста пупи.

[11]Силата станува против жезолот на беззаконието: ништо нема да остане од нив, – ни од богатството нивно, ниту од

sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

12 Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

13 Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

14 Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

15 Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

16 Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

17 Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

18 Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

19 A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o

шумата нивна, ниту, пак, од раскошот нивни.

12Дојде времето, настапува денот: купувачу, не радувај се, продавачу не плачи, зашто гневот е врз нив сите.

13Зашто, кој продал, нема да се врати кај продаденото, макар да останал жив; бидејќи пророчкото видение за целото нивно множество нема да се измени, и никој со беззаконието свое нема да го зацврсти животот свој.

14Трубат со трубата и сè се готви, но никој не оди во војна; зашто Мојот гнев е врз сето нивно множество.

Казна за гревовите на Израел

15Надвор од куќата – меч, а во куќата – помор и глад. Кој се наоѓа во полето, од меч ќе умре, а кој е во градот, него гладот и поморот ќе го проголта.

16А преживеаните од тоа ќе избегаат и ќе бидат во планините како гулаби од долина; сите тие ќе стенкаат, секој заради своето беззаконие.

17На сите рацете ќе им опаднат, и на сите колената ќе им затреперат.

18Тогаш ќе се опашат во врeќишта и трепет ќе ги опфати; и лицето на сите ќе ги покрие срам и на главите – нивни ќе има ќелавост.

19Среброто ќе си го исфрлаат по улици и златото нема да го почитуваат. Среброто нивно и златото нивно нема да биде во сила да ги спаси во денот на Господовата јарост. Тие нема да ги

estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

наситат со нив душите свои, и нема да ги наполнат утробите свои, бидејќи тоа беше причина за нивниот грев.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[20]И со убавиот накит свој тие се гордееја и правеа уметнички творби за гадотиите свои со идоли; затоа ќе го направам нечисто за нив.

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[21]И ќе го дадам како плен во рацете на туѓинци и на грешници земни, за да го разграбаат, и тие ќе го осквернат.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[22]И ќе го одвратам од нив лицето Свое и ќе го осквернат Моето светилиште; и ќе влезат таму грабители и ќе го осквернат.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

[23]Приготвив вериги, зашто таа земја е полна со крвави злодејства, и градот е полн со насилие.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[24]Јас ќе доведам најлоши народи и тие ќе ги завладеат домовите нивни. И ќе ставам крај на гордоста кај силните, и ќе бидат осквернети и светињите нивни.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[25]Иде погибелта; ќе бараат мир и нема да го најдат.

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[26]Беда ќе следува по беда и една лоша вест по друга; и ќе бараат од пророкот видение и нема да има поуки кај свештениците и совет кај старците.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

[27]Царот ќе тажи, и кнезот ќе го обземе ужас, и рацете на народот во земјата ќе трепераат. Ќе постапам со нив според нивните патишта, според нивниот суд ќе ги судам; и ќе разберат дека Јас сум Господ.“

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

[4] Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

[5] Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

[6] Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

Езекиел 8

Второ видение на Езекиел. Идолопоклонството во Ерусалим

[1]Во шестата година, во шестиот месец, на петтиот ден од месецот, седев дома, и старешините јудејски седеа пред Мене, и се спушти таму врз мене раката од Господ Бог.

[2]И погледнав; а тоа подобие на маж слично на оган, и од крстот надолу оган, а од крстот негов угоре – некаква светлина слична на светлина од пламен.

[3]И како да ја протегна раката своја и ме фати за косата на главата моја, и духот ме подигна меѓу земјата и небото и ме поведе во Божји виденија во Ерусалим, при влезот на внатрешната врата, свртена кон север каде што беше поставен идолот на љубомората, кој побудува љубомора.

[4]И, ете, таму беше славата на Бог Израелов, слична на онаа каква што видов во полето.

[5]И ми рече: „Сине човечки, подигни ги очите свои кон север!“ Ги подигнав очите свои кон север, а од северната страна кај вратата на жртвеникот, пред влезот нејзин беше идолот на љубомората.

[6]И ми рече Тој: „Сине човечки, гледаш ли што прават; ги гледаш ли големите гадотии, што се вршат тука во домот Израелов, за да се оддалечат од Моето

светилиште? Но сврти се, и ќе видиш уште поголеми одвратности.“

[7] Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

[7]И ме доведе кај влезот во дворот, па погледав, а таму дупка во ѕидот.

[8] Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

[8]И ми рече: „Сине човечки, копни во ѕидот.“ Јас копнав во ѕидот и ете таму видов некаква врата.

[9] Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

[9]И пак ми рече: „Влези и види одвратни гадотии што се вршат таму.“

[10] Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

[10]Влегов и гледам, а тоа секакви слики на животни што се влечат, и нечисти животни, и секакви идоли, во домот Израелов, насликани по ѕидовите наоколу.

[11] Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

[11]И седумдесетмина мажи од старешините на домот Израелов стојат пред нив, а Јаазанјаху, синот Сафанов, помеѓу нив; и кај секого од нив во раката – кадилница, и густ облак од кадиво се издигаше угоре.

[12] Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

[12]И ми рече: „Гледаш ли, сине човечки, што прават во темнина старешините на домот Израелов, секој во својата изнашарена соба, зашто велат: ‚Не нè гледа Господ, Господ ја остави оваа земја.‘“

[13] Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

[13]И пак ми рече: „Сврти се и ќе видиш уште поголеми гадотии, што ги прават тие.“

[14] Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

[14]И ме доведе до влезот на вратата од домот Господов, кој е кон север, и ете, таму седат жени, што го оплакуваа Тамуз,

[15] Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.
[16] Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

[17] Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

[18] Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

[1] Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.
[2] Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

[15]и ми рече: „Гледаш ли, сине човечки, сврти се и ќе видиш уште поголеми гадотии.“
[16]Па ме воведе во внатрешниот двор на домот Господов, а таму пред вратата на храмот Господов, меѓу тремот и жртвеникот, до дваесет и пет мажи стојат со грбот кон храмот Господов, а со лицето кон исток и се поклонуваат на сонцето кон исток.
[17]И ми рече: „Гледаш ли, сине човечки. Малку ли е тоа за домот Јудин, да вршат такви гадотии, какви што се вршат овде? Но тие и земјата ја наполнија со бесчестие, и двојно Ме разгневуваат, и, ете, тие принесуваат гранки под носевите свои.
[18]Затоа и Јас ќе почнам да дејствувам со јароста; окото Мое нема да зажали и нема да се смилува; па макар тие да викаат со силен глас на ушите Мои – нема да ги чујам.“

Езекиел 9

Казна за Ерусалим

[1]Извика на ушите Мои со силен глас и рече: „Нека се приближат оние, што сакаат да го казнат градот, секој со своето убиствено оружје во рацете.“
[2]И ете, шестмина луѓе влегуваат од горната врата свртени кон север и кај секого во раката убиствено сечиво, а меѓу нив еден облечен во ленена облека, а на појасот негов сафир и дојдоа, па застанаа до бронзениот жртвеник.

[3] A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

[4] e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

[5] Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

[6] matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

[3]И славата на Бог Израелов се спушти од херувимите, на кои беше, врз прагот на домот. Го повика Бог човекот, облечен во ленена облека и кој имаше на бедрата појас.

[4]И му рече Господ: „Мини по средината на градот, по средината на Ерусалим, и стави им знак на челата на луѓето, оние што жалат, кои воздивнуваат за гадотиите, што се вршат во него.“

[5]А на другите чув да им каже: „Одете по него во градот и убивајте; вашето око да не жали, и не штедете:

[6]старец, момче и девојка, дете и жена, бијте ги до смрт, но не гибајте ни еден од луѓето кои имаат знак, а почнете од моето светилиште.“ И тие почнаа од старешините што стоеја пред домот.

[7]И им рече: „Осквернете го домот, наполнете ги дворовите со убиени и излезете.“ Тие излегоа и почнаа да убиваат по градот.

[8]А кога убиваа, јас останав и паднав ничкум, извикав и реков: „О, Господи, зар ќе го истребиш сиот остаток на Израел, изливајќи го гневот Свој врз Ерусалим!?“

[9]И ми рече Тој: „Бесчестието на домот Израелов и Јудин е многу големо; и оваа земја е полна со крв, градот е исполнет со неправда; зашто тие велат: ‚Господ ја остави оваа земја, Господ не гледа.‘

[10] Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

[11] Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

[1] Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

[2] E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

[3] Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

[4] Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

[5] O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo

[10]Затоа и окото мое нема да ги пожали и нема да се смилува; делата нивни ќе ги свртам врз нивните глави.

[11]И ете, човекот облечен во ленена облека и со мастилница на појасот, одговори и рече: ‚Извршив како што ми заповеда.‘“

Езекиел 10

Славата Божја го напушта храмот

[1]И видов, ете на сводот, што е над главите на херувимите, нешто како камен сафир, како нешто што прилега на престол, се гледаше над нив.

[2]И му зборуваше Тој на човекот, облечен во ленена облека, па рече: „Влези меѓу тркалата под херувимите, земи полна рака разгорени јаглени од местото меѓу херувимите и расфрли ги врз градот.“ И човекот влезе пред очите мои.

[3]Херувимите, пак, стоеја од десната страна на домот, кога влезе оној човек, и облак го исполни внатрешниот двор.

[4]И славата Господова се подигна од херувимот на прагот од домот и домот се исполни со облак и дворот се исполни со светлина од славата Господова.

[5]И шумот од крилјата на херувимите се слушаше дури до надворешниот двор, како да е тоа глас од Бога Сесилниот, кога Тој зборува.

[6]И кога Тој му даде заповед на човекот, облечен во ленена облека, му рече:

dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

„Земи оган од местото меѓу тркалата, меѓу херувимите“, и кога тој влезе и застана меѓу тркалата –

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[7]тогаш среде херувимите застана еден херувим, ја протегна раката своја кон огнот, што беше меѓу херувимите, и зеде, па му даде една рака на облечениот во бела ленена облека. Тој зеде и излезе.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

[8]А под крилјата на херувимите се гледаа подобија слични на човечки раце.

A visão das quatro rodas

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[9]И видов: ете четири тркала до херувимите, по едно тркало до секој херувим, а тркалата имаа изглед како да се од каменот топаз.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[10]И сите четири по својот вид беа еднакви, како едно тркало да се наоѓаше во друго тркало.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

[11]Кога одеа, одеа на сите четири страни; кога одеа не се свртуваа, но одеа кон она место, каде што им беше свртена главата; кога одеа не се свртуваа.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[12]И телото нивно и грбот нивни и рацете нивни, и крилјата нивни, и тркалата нивни наоколу беа исполнети со очи – сите имаа по четири тркала.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[13]Тркалата се викаа, како што чув, галгал.

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

[14]И секое животно имаше по четири лица: првото лице – лице херувимско, второто лице – лице човечко, третото лице – лице лавовско и четвртото – лице орловско.

15 Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

16 Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

17 Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

A glória de Deus abandona o templo

18 Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

19 Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

20 São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.

21 Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

22 A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

Ezequiel 11

15Херувимите се подигнаа. Тогаш видов дека тие беа истите животни што ги видов при реката Кевар.

16Кога одеа херувимите, се вртеа до нив и тркалата; кога се подигаа крилјата нивни, за да се подигнат од земјата, тркалата не се одделуваа, туку беа со нив.

17А кога стоеја, стоеја и тие; кога ќе се подигнеа, се подигаа и тие, зашто во нив беше духот на животните.

18И славата Господова се подигна од прагот на домот, па застана над херувимите.

19И херувимите ги подигнаа крилјата свои и се подигнаа пред очите мои од земјата. Кога тргнаа, и тркалата беа до нив; па застанаа при влезот на источ-ната врата од домот Господов, и славата на Бог Израелов беше над нив одозгора.

20Тоа беа истите животни, што ги видов во подножјето на Израеловиот Бог кај реката Кевар. И јас разбрав дека тоа се херувими.

21Секој имаше по четири лица, и секој – по четири крилја, а под нозете слично на човечки раце.

22Лицата им личеа како на оние лица, што ги видов при реката Кевар – од ист вид, тие истите. Секој одеше право во онаа насока, што беше пред лицето негово.

Езекиел 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

Осуда над Ерусалим

[1]Ме дигна духот и ме доведе пред источната врата на домот Господов, која гледаше кон исток. А таму – пред влезот на вратата дваесет и пет човека, и меѓу нив го видов Јаазанија, синот Азуров, и Пелатјаху, синот Бенајахуов, кнезовите народни.

[2]И Тој ми рече: „Сине човечки, еве ги луѓето што на ум имаат да вршат беззаконија и кои даваат лош совет во овој град,

[3]велејќи: ‚Уште е далеку; да си градиме домови; овој град е котел, а ние – месо.‘

[4]Затоа изречи против нив пророштво, пророкувај, сине човечки!“

[5]И слезе врз мене Духот Господов и ми рече: „Кажи – така вели Господ – она што го зборувате вие, доме Израелов, и она што ви иде на ум, тоа Јас го знам.

[6]Многумина убивте во тој град, и улиците негови се исполнија со трупови.“

[7]Затоа, вака вели Господ Бог: „Убиените ваши, што ги оставивте среде него, се месо, а тој – котел; но вас Јас ќе ве изведам од него.

[8]Вие се плашите од меч, а Јас ќе испратам врз вас меч, вели Господ Бог.

[9]И ќе ве изведам од него, ќе ве предадам во рацете на туѓинци, и ќе извршам суд над вас.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.
[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,
[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.
[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.
[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.
[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[10]Од меч ќе паднете; во пределите на Израел ќе ви судам, ќе познаете дека Јас сум Господ.
[11]Тој нема да биде за вас котел, и вие нема да бидете во него месо; во пределите израелски ќе ви судам.
[12]И ќе познаете дека Јас сум Господ; затоа што не ги извршувавте Моите наредби, туку одевте по законите на народите околу вас.“
[13]И ете, кога пророкував, Пелатјаху, синот на Ванеја, умре. И паднав ничкум, викав со силен глас и реков: „О, Господи Боже, зар сакаш докрај да го истребиш остатокот на Израел?“
[14]И дојде слово Господово до мене:
[15]„Сине човечки, на браќата твои, на твоите браќа, на твоите еднокрвни и на сиот израелски дом, оние што живеат во Ерусалим, им велат: ‚живејте далеку од Господ, оваа земја дадена ни е нам да ја владееме.‘“
[16]Затоа кажи им: вака вели Господ Бог – „Макар и да ги оддалечив меѓу народите и макар што ги распрснав по земјата, Јас за нив пак ќе бидам како светилиште во оние земји, каде што отидоа.“
[17]Потоа кажи им, вака вели Господ Бог: „Јас ќе ве соберам откај народите и ќе ве вратам од земјите, во кои сте се

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

растуриле; и ќе ви ја дадам земјата израелска.

[18]И ќе дојдат таму, ќе ги исфрлат од неа сите гадотии и сите нечистотии.

[19]И ќе им дадам едно срце, ќе вложам во нив нов дух, ќе го земам од телото нивно каменото срце и ќе им дадам меснато срце,

[20]за да одат по Моите заповеди, да ги пазат Моите наредби и да ги извршуваат; и ќе бидат Мој народ, и Јас ќе бидам пак нивни Бог.

[21]А чие срце, се поведе по гадотиите нивни и нечистотиите нивни, нивните постапки ќе ги свртам врз нивните глави“, вели Господ Бог.

Божјата слава го напушта Ерусалим

[22]Тогаш херувимите ги подигнаа крилјата свои, и тркалата беа до нив; и славата на Израеловиот Бог беше над нив одозгора.

[23]И се крена славата Господова среде градот и застана над планината, што се наоѓа источно од градот.

[24]И духот ме подигна и ме пренесе во видение, преку Духот Божји, во Халдеја, кај изгнаниците. И видението, што го имав, избега од мене.

[25]И јас им ги пренесов на изгнаниците сите зборови Господови, што ми ги откри Тој.

Езекиел 12

Пророкот како бегалец

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

3 Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

4 À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

5 Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

6 À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

7 Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

8 Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

1И дојде слово Господово до мене:

2„Сине човечки, ти живееш среде отстапнички дом: тие имаат очи да гледаат, а не гледаат, имаат и уши да слушаат, но не слушаат; затоа што се тие дом отстапнички.

3А ти, сине човечки, приготви си сè што е потребно за преселување и сред бел ден пресели се пред очите нивни, пресели се од твоето место во друго место, пред очите нивни; можеби, тие ќе разберат, макар што се дом отстапнички.

4И работите твои изнеси ги како работи потребни за преселување, дење пред очите нивни, и сам излези вечерта пред очите нивни, како тие што излегуваат за преселување.

5Пред очите нивни пробиј си отвор во ѕидот и изнесувај низ него.

6Пред очите нивни земи го товарот свој на рамо, па во приквечерина изнеси го, подзатскриј го лицето свое, за да не ја видиш земјата; затоа што Јас те поставив за знак на домот Израелов.“

7И извршив како што ми беше заповедано; работите нужни за преселување ги изнесов дење, а вечерта прокопав со раката отвор во ѕидот и во темнината го изнесов товарот, и го кренав на рамо пред очите нивни.

8Утредента рано дојде слово Господово до мене:

[9] Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

[10] Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

[11] Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

[12] O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

[13] Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

[14] A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

[15] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

[16] Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

[9]„Сине човечки, не му кажа ли ти на домот израелски, домот отстапнички – што правиш?“

[10]Кажи им – вака вели Господ Бог: „Тоа е предвесник за началникот на Ерусалим и за целиот дом израелски, кој е таму.“

[11]Кажи: „Јас сум знакот за вас; она што го правам јас, тоа ќе биде и со нив, при преселувањето, во ропство ќе отидат тие.

[12]А началникот, што е меѓу нив, во темнина, носејќи на рамо, ќе излезе. Ѕидот ќе го пробијат за да го изнесат низ него; тој ќе го сокрие лицето свое, така што со очите свои нема да ја гледа оваа земја.

[13]А Јас, ќе ја спрострам врз него Мојата мрежа, и тој ќе биде фатен во мојата примка, и ќе го одведам во Вавилон, во земјата халдејска, но тој нема да ја види, и таму ќе умре.

[14]А сите што се околу него, неговите помошници, и сета војска ќе ја развеам по сите ветрови, и ќе го извадам мечот по нив.

[15]И ќе познаат тие дека Јас сум Господ, Оној Кој ги распрсна меѓу народите и ги развеа по земјите.

[16]Но еден мал број од нив Јас ќе го запазам од меч, глад и помор, за да им ги раскажуваат на народите, меѓу кои ќе отидат, сите гадотии; и ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Пророкот трепери

[17] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa

[17]И дојде слово Господово до мене:

[18]„Сине човечки, јади го лебот со трепет, и водата пиј ја со треперење и со мака.

[19]И кажи му на народот од оваа земја: вака вели Господ Бог за жителите на Ерусалим, за земјата израелска; тие ќе го јадат лебот со загриженост и водата ќе ја пијат со трепет, зашто поради неправдата на сите што живеат во неа, земјата ќе биде лишена од секакво изобилие.

[20]И ќе бидат разорени населените градови, и земјата ќе стане пуста, и ќе познаете дека Јас сум Господ.“

Непријатна порака

[21]И дојде слово Господово до мене:

[22]„Сине човечки, каква е таа поговорка кај вас во земјата израелска: ‚Деновите минуваат, а пророчките виденија не се извршуваат!‘“

[23]Затоа кажи им – вака вели Господ Бог: „Ќе ја уништам таа поговорка, и нема веќе тие да ја употребуваат таа поговорка во Израел; но, кажи им – блиски се деновите и извршувањето на секое пророчко видение.

[24]Зашто нема веќе да остане попусто ниедно пророчко видение, и ниедно предвестување нема да биде лажно во домот на Израел.

[25]Зашто Јас, Господ, го зборувам ова: и зборот, кој Јас го кажувам ќе се исполни, и нема да биде одложен; во

rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

[26] Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:
[27] Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.
[28] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

ваши денови, доме отстапнички, реков збор, и ќе го исполнам“, вели Господ Бог.

[26]И дојде слово Господово до мене:

[27]„Сине човечки, ете, домот израелски вели: пророчкото видение, што го виде тој, ќе се изврши по многу денови и тој пророкуваше за далечни времиња.“
[28]Затоа кажи им: вака вели Господ Бог: „Ниеден Мој збор нема да биде одложен, но зборот, што ќе го кажам Јас, ќе се изврши,“ вели Господ Бог.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!
[4] Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.
[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.
[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

Езекиел 13

Пророкување против лажни пророци

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, изречи пророштво против пророците на Израел, кои пророкуваат, и кажи им на оние, што пророкуваат од свое срце: чујте го словото Господово.
[3]Вака вели Господ Бог: тешко им на безумните пророци, што се водат од својот дух, а ништо не виделе.
[4]Твоите пророци, Израеле, се како лисици во урнатини.

[5]Вие не влеговте во ровови и не го оградивте домот израелски за да биде цврст при битката во денот Господов.

[6]Тие гледаат суета и претскажуваат лага, велејќи: ,Господ вели‘, а Господ не ги испратил; и даваат надеж дека словото ќе се исполни.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?
[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,
[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.
[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no

[7]Зар не видовте суетно видение и не кажувате ли лажно предвестие, велејќи: ‚Господ вели‘, а Јас, пак, не сум рекол?
[8]Затоа вака вели Господ Бог: бидејќи кажувате суета и гледате во виденијата лага, Јас сум против вас, – вели Господ Бог.
[9]И ќе биде раката Моја против тие пророци, кои гледаат суета и претскажуваат лага; во советот на Мојот народ тие нема да бидат, во списокот на домот израелски нема да бидат запишани и во земјата израелска нема да влезат. Па ќе познаете дека Јас сум Господ Бог.
[10]Затоа што го воведуваат Мојот народ во заблуда, велејќи: – мир, а мир нема; и кога некој гради ѕид, тие само сакаат со кал да го премачкаат!
[11]Кажи им на тие што ѕидот го мачкаат со кал дека тој ќе падне, ќе заврне силен дожд и град како камен, и силен ветар ќе те распарчи.
[12]И, ете, ѕидот ќе падне; нема ли тогаш да ви кажат: ‚Каде е мачканицата, со која го мачкавте ѕидот?‘
[13]Затоа вака вели Господ Бог: Ќе пуштам разорен ветар во гневот Свој и ќе падне пороен дожд во јароста Моја, и град како камења во јадот Мој ќе биде за истребување.
[14]Ќе го урнам ѕидот, што го мачкавте со кал, и ќе го кутнам на земја; ќе се открие темелот негов, па ќе падне, а

meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

вие заедно со него ќе загинете, и ќе познаете дека Јас сум Господ.

[15]И ќе ја излеам јароста Своја врз ѕидот и врз оние што го мачкаа со кал, и ќе ви речам: – го нема ѕидот и ги нема оние, што го мачкаа –

[16]пророците израелски, кои му пророкуваа на Ерусалим и го известуваа за мирни виденија, кога мир немаше, – вели Господ Бог.“

Пророштво против лажни пророчици

[17]А ти, сине човечки, сврти го лицето свое кон ќерките на овој народ, кои пророкуваат од своето срце, и кажи пророштво против нив,

[18]па речи – вака вели Господ Бог: „Тешко им на оние што си пришиваат магиски амајлии под мишките и прават превези на главата во секоја големина, само да ловат души. Зар ловејќи ги душите на Мојот народ, вие ќе си ги спасувате вашите души?

[19]И Ме обесчестувате пред Мојот народ за рака јачмен и за парчиња леб, умртвувајќи ги душите што не треба да умрат, а оставајќи ги да живеат оние души што не треба да живеат, лажејќи го народот што слуша лага.“

[20]Затоа вака вели Господ Бог: „Еве, Јас сум против вашите магиски амајлии, со кои ги ловите душите како птички, ќе ги искинам од под мишките ваши и ќе ги пуштам на слобода душите, што ги ловите како птички.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[21]Ќе ги парчосам вашите покривала и ќе го избавам Својот народ од рацете ваши; тие нема да бидат веќе плен во рацете ваши, па ќе познаете дека Јас сум Господ.

[22]Поради тоа што со лага го жалостите срцето на праведникот, кого Јас не сакам да го жалостам, и ги поддржувате рацете на грешникот, за да не се одврати од својот порочен пат, па не го зачува својот живот,

[23]затоа нема да имате веќе суетни виденија и во иднина нема веќе да баете, Јас ќе го избавам мојот народ од рацете ваши, и ќе познаете дека Јас сум Господ.“

Езекиел 14

Божјиот Суд над идолопоклонството

[1]И дојдоа кај мене неколкумина израелски старешини, па седнаа пред мене.

[2]И дојде слово Господово до мене:

[3]„Сине човечки, овие луѓе дозволија своите идоли да си ги стават во срцата свои, се соблазнија со своето бесчестие: можам ли да им одговорам?

[4]Затоа зборувај со нив и кажи им – вака вели Господ Бог: Ако некој од домот израелски дозволи во срцето свое да има идоли и така со тоа да го соблазнува своето бесчестие, па дојде кај пророк, – па зар Јас, Господ, можам ли,

при толку многу идоли, да му дадам одговор?

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[5]Домот израелски нека разбере во срцето свое дека сите со своите идоли станаа туѓи за Мене.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[6]Затоа кажи му на домот израелски – вака вели Господ Бог: Обратете се и откажете се од вашите идоли и од сите ваши гадотии одвратете го лицето свое.

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

[7]Зашто, ако некој од домот израелски и од придојдените кои живеат во Израел, се откаже од Мене и допушти во срцето свое да има идоли и со тоа пред лицето свое бесчести, па дојде при пророк за да ме праша преку него, – па зар Јас, Господ, треба ли да му дадам одговор од Себе?

[8] Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[8]Јас ќе го свртам лицето Свое против тој човек и ќе го поразам како знак и приказ и ќе го истребам од мојот народ, и ќе познаете дека Јас сум Господ.

[9] Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

[9]Ако, пак, пророкот дозволи да се измами и каже збор така како Јас, Господ, да сум го научил тој пророк, тогаш Јас ќе ја протегнам раката Своја против него и ќе го истребам од народот мој, од Израел.

[10] Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

[10]И тие обајцата ќе ја понесат вината за беззаконието: каква ќе биде вината на оној што прашува, таква ќе биде вината и на лажниот пророк,

[11] para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o

[11]та во иднина домот израелски да не се отклонува од Мене и да не се осквернува веќе себеси со секакви свои

SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

A justiça dos castigos de Deus

12 Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

13 Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

14 ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

15 Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

16 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

17 Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

18 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

беззаконија, туку да биде Мој народ и Јас да бидам нивни Бог“, – вели Господ Бог.

Ное, Даниел и Јов

12И дојде слово Господово до мене:

13„Сине човечки, кога некоја земја ќе згрешеше пред Мене, вероломно отстапувајќи од Мене, и Јас ја протегав врз неа раката Своја, ја уништував во неа лебната потпора, праќав врз неа глад и почнував по неа да ги погубувам луѓето и добитокот,

14па, ако се најдеа во неа тројца мажи: Ное, Даниел и Јов, тие со својата праведност ќе можеа да ги спасат само своите души, вели Господ Бог.

15Или, ако пратев врз таа земја лути сверови што би ја опустошиле, и таа поради сверовите стане пуста и непроодна,

16тоа тројцата тие мажи во неа да се – жив сум Јас, вели Господ Бог, не би ги спасиле ни синовите ни ќерките, а само тие би се спасиле, земјата пак би останала пуста.

17Или, ако пратев врз таа земја меч и муречев: ‚мечу, мини преку земјата!‘, и тој почнеше да истребува по неа луѓе и добиток,

18тоа само тие тројца мажи среде неа – жив сум Јас, вели Господ Бог, не би ги спасиле ни синовите ни ќерките, а би се спасиле само тие.

[19] Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

[20] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

[21] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o

[19]Или, да бев пратил врз таа земја помор и да бев ја излеал врз неа јароста Своја во крвопролевање, за да истребувам во неа луѓе и добиток,

[20]тоа Ное, Даниел и Јов среде неа – жив сум Јас, вели Господ Бог, не би ги спасиле ни синовите ни ќерките; со својата праведност тие би ги спасиле само своите души.“

[21]Зашто така вели Господ Бог: „Ако и четирите мои тешки казни – мечот и гладот, лутите зверови и поморот – би ги пратил врз Ерусалим за да истребуваат во него луѓе и добиток,

[22]и тогаш ќе остане во него само остатокот на синовите и ќерките, што нема да бидат изведени оттаму; ете, тие ќе дојдат кај вас и вие ќе го видите поведението нивно и делата нивни, па ќе се утешите за сето зло, што го пратив врз Ерусалим, за сè што пратив врз него.

[23]Тие ќе ве утешат, кога ќе го видите нивното поведение и делата нивни; и ќе познаете дека не залудо Јас го извршив сето тоа, што го извршив во него“, вели Господ Бог.

Езекиел 15

Некорисно лозово дрво

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, какво предимство има дрвото од лоза пред секое друго дрво, и

sarmento que está entre as árvores do bosque?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

прачките од лозата пред гранките од дрвјата во гората?

[3]Зар се зема од него парче за некаква изработка? Земаат ли од него барем некаков клин, за да закачат на него некоја работа?

[4]Ете, го фрлаат во оган за да изгори; двата краја огнот му ги подгорува, па му ја изгорува и средината; може ли да стане од него нешто за некаква изработка?

[5]И кога би било цело, не станува збор за некаква изработка; а уште помалку, кога огнот ќе го подгори и го обгори, па ќе биде ли тоа за некаква изработка?

[6]Затоа, вака вели Господ Бог: – како што дрвото од лоза меѓу горските дрвја го предадов на оган за да изгори, така нему ќе му ги предадам и ерусалимските жители.

[7]И ќе го свртам лицето Свое против нив, од еден оган ќе излезат и друг оган ќе ги проголта, па ќе познаете дека Јас сум Господ, кога ќе го свртам лицето Свое против нив.

[8]И ќе ја направам таа земја пустина, затоа што постапија неверно", вели Господ Бог.

Езекиел 16

Неверниот Ерусалим

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, кажи му ги на Ерусалим неговите гадотии.

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

[5] Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

[6] Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

[7] Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

[3]И речи – вака ѝ вели Господ Бог на ќерката ерусалимска: – твојот корен и твојата татковина се во хананската земја; таткото твој е Амореец, а мајка ти е Хитијка;

[4]при твоето раѓање – во денот кога се роди – папокот ти го пресекоа, со вода не те измија заради очистување, со сол не те посолија и во пелени не те повија.

[5]Ничие око не се смили на тебе, та од милост кон тебе да ти направат нешто од тоа; но те фрлија во полето од презир кон твојот живот во денот на твоето раѓање.

[6]Минував јас покрај тебе и те видов оставена како преташ во крвта твоја, па ти реков: ‚Живеј!‘ Додека беше во крв, ти реков ‚Живеј!‘

[7]Се размножи како растенијата во полето; порасна, стана голема и се здоби со голема убавина: твоите гради се надигаа, а и косата ти порасна; но беше гола и непокриена.

[8]Минував покрај тебе и те видов, и ете, твоите години беа години за љубење; ги прострев полите од облеката Своја врз тебе и ја покрив голотијата твоја; па ти се заколнав и стапив во сојуз со тебе, вели Господ Бог – и ти стана Моја.

[9]Те измив со вода, и ја измив од тебе крвта и те помазав со масло.

[10]Ти облеков везена облека и ти обув сандали од мека кожа, те опашав со висон и те покрив со свилен превез.

[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

[12] Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava,

[11]Те искитив со накити и ти ставив гривни на рацете, а околу вратот – ѓердан.

[12]Ти ставив и прстен на носот, обетки на ушите, а на главата твоја – прекрасен венец.

[13]И така, ти беше украсена со злато и сребро, а облеката ти беше висон, свила и везена ткаенина; се хранеше со леб од најдобро пченично брашно, со мед и масло, и беше многу убава, за царица достојна.

[14]И се разнесе славата твоја меѓу народите поради твојата убавина, зашто таа претставуваше полно совршенство со Мојот накит, со кој те искитив – вели Господ Бог.

[15]Но ти се занесе од убавината своја, и користејќи се со славата своја, почна да блудствуваш, и живееше блудно со секој минувач, подавајќи му се.

[16]Па зеде од облеката своја и си направи шарени идолчиња, па блудствуваше на нив; вакво нешто ниту било, ниту ќе биде!

[17]И ги зеде своите накити од моето злато и од моето сребро, што ти ги дадов Јас и си направи од нив машки ликови и блудствуваше со нив.

[18]Па ги зеде своите везени облеки, ги облече идолите во нив, и стави пред нив Мое масло, Мој темјан,

[19]и Мој леб, што ти го давав; пченичното брашно, маслото и медот, со кои те хранев, ти ги ставаше пред нив

também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e,

со благопријатен мирис; така беше тоа – вели Господ Бог.

[20]И ги зеде синовите свои и ќерките свои, што Ми ги роди, па ги принесуваше преку оган како жртва, за да бидат проголтани. Малку ли беше што блудствуваше?

[21]Но ти и синовите Мои ги колеше и ги даваше, принесувајќи ги преку оган.

[22]И при сите твои гадотии и твоите блудства, ти не се сети за деновите на својата младост, кога беше гола и непокриена и фрлена запретана во крвта своја.

Невернички живот

[23]И по сите тие злосторства – ‚тешко, тешко тебе‘, вели Господ Бог.

[24]Ти изгради куќи за блуд, на својата улица ги направи.

[25]Во почетокот на секоја улица направи куќи за блуд, ја срамотеше твојата убавина, му се нудеше на секој минувач, го преумножи твоето блудствување.

[26]Блудствуваше со египетските синови – со своите страсни соседи, го умножуваше блудството и ме разгневуваше.

[27]И ете, Јас ја протегнав раката Своја против тебе и ти ја намалив храната, па те препуштив на гневот на ќерките филистејски, кои те мразеа и се засрамија од твоето лошо поведение.

[28]Ти блудствуваше со синовите на Ашур; не се насити што блудствуваше со нив, но со тоа не се задоволи;

prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

[29] antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

[30] Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

[33] A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

[34] Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

[35] Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

[36] Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

[29]ти ги умножи блудствата свои во земјата хананска до Халдеја, но и со тоа не се задоволи.

[30]Колку ли треба да е истоштено срцето твое – вели Господ Бог – кога сето тоа го вршеше како необуздана блудница!?

[31]Кога градеше куќи за блуд во почетокот на секоја улица и си правеше шарени возвишенија на секој крстопат, ти не гледаше како блудница, зашто ги отфрлуваше подароците,

[32]но беше како неверна жена, која место својот маж, прибира туѓи мажи.

[33]На секоја блудница ѝ даваат подароци, а ти самата даваше подароци на сите свои миленици и ги поткупуваше, за да доаѓаат кај тебе од сите страни и да блудствуваат со тебе.

[34]При твоето блудствување станувaше обратно од она што станува кај жените; за да доаѓаат кај тебе, ти даваше подароци, тебе не ти даваа подароци; и затоа ти постапуваше полошо од другите.

Божји Суд над Ерусалим

[35]Па поради тоа чуј го, блуднице, словото Господово.

[36]Вака вели Господ Бог: заради тоа што ги излеваше страстите свои и при блудствувањето твое беше разоткривана голотијата твоја пред очите на твоите миленици и пред сите твои одвратни идоли, и заради крвта на твоите синови, што им ги даваше ти –

[37] eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

[37]затоа, еве, Јас ќе ги соберам сите твои милениции, со кои се насладуваше и кои ти ги љубеше, како и оние што ги мразеше, и ќе ги соберам одред сите против тебе и ќе ја разоткријам пред нив голотијата твоја, и ќе го видат сиот срам твој.

[38] Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

[38]Јас ќе ти судам, како што им се суди на прељубнички и на оние, кои пролеваат крв – и ќе те предадам на крвава јарост и ревност;

[39] Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

[39]ќе те предадам во рацете нивни и тие ќе ги разрушат блудилиштата твои и ќе ги расфрлаат, ќе ги соблечат облеките твои од тебе, ќе ги земат накитите твои и ќе те остават гола и непокриена.

[40] Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

[40]Ќе свикаат против тебе толпа луѓе, ќе те убијат со камења и ќе те расечат со мечевите свои.

[41] Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

[41]Со оган ќе ги изгорат твоите куќи и ќе извршат над тебе суд пред очите на многу жени; и ќе стават крај на твоето блудство, и повеќе нема да даваш подароци.

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

[42]Ќе го излеам над тебе Својот гнев, и ќе отстапи од тебе Мојата љубомора, ќе се успокојам и нема повеќе да се гневам.

[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[43]Затоа што не се сети на деновите од младоста своја и што со сето тоа Ме дразнеше; еве, и Јас ќе го свртам делото твое врз главата твоја, вели Господ Бог, за да не се предаваш повеќе на разврат по сите твои гадотии.

Каква мајка, таква ќерка

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.
[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.
[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.
[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.
[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.
[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[44]Еве, секој што кажува пословици, може да каже за тебе: ‚каква е мајката, таква е и ќерката‘.
[45]Ти си ќерка како мајката твоја, која го оставила мажот свој и децата свои, и ти си сестра како сестрите нејзини, што ги оставиле мажите свои. Вашата мајка е Хитијка, а таткото ваш беше Амореец.
[46]Твојата поголема сестра е Самарија, која со ќерките свои живееше лево од тебе, и помалата сестра твоја, што живееше десно од тебе е Содом со ќерките свои.
[47]Но ти и по нивните патишта не одеше и по нивните гадотии не постапуваше. Тоа беше малку: ти постапуваше поразвратно од нив во сите твои патишта.
[48]Жив сум Јас, вели Господ Бог: дури ни Содом, сестрата твоја и ќерките нејзини не го вршеа она што го правеше ти и твоите ќерки.
[49]Ете во каква состојба е беззаконието на сестра ти Содом и на ќерките нејзини: во гордост, во презаситеност, во празнина, и раката нејзина не помагаше сироти и бедни.
[50]И се возгордеаја тие, па вршеа гадотии пред лицето Мое, и, откако го видов тоа, Јас ги отфрлив.
[51]Самарија ни половина од гревовите твои не направи; ти ги надмина со твоите гадотии, и преку твоите нечистотии, што ги изврши, сестрите твои се покажаа поисправни од тебе.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

[53] Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

[54] para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

[55] Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

[56] Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

[57] antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

[58] As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

[52]Носи го поради тоа срамот свој и ти, што ги осудуваше сестрите свои; според гревовите, со кои се покажа полоша од нив, тие се поисправни од тебе. Зацрвени се тогаш од срамот и ти, и носи си го срамот што така ги оправда сестрите свои.

Содом и Самарија ќе бидат обновени

[53]Но јас ќе ги вратам нивните заробеници, заробениците на Содом и на ќерките нејзини, заробениците на Самарија и на ќерките нејзини, како и твоите во плен одведени меѓу нив,

[54]за да го носиш срамот свој и да се срамуваш од сето ова што го правеше, станувајќи утеха за нив.

[55]И сестрите твои, Содом и ќерките нејзини, ќе се вратат во поранешната состојба; исто така Самарија и ќерките нејзини ќе се вратат во поранешната состојба; а и ти и твоите ќерки ќе се вратите во поранешната состојба.

[56]За сестра ти Содом и помен немаше во устата своја во деновите на твојата гордост,

[57]додека уште не беше откриено твоето бесчестие, како во времето, кога беше посрамена од сириските ќерки и од сите, што ја опкружуваа, од филистејските ќерки кои одреда гледаа на тебе со презир.

[58]Поради твојот разврат и поради твоите гадотии ти трпиш,“ – вели Господ.

Вечен завет

[59] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

[60] Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

[61] Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

[62] Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

[59]Зашто така вели Господ: „Јас ќе постапам со тебе, како што постапи ти, кога ја презре клетвата, нарушувајќи го сојузот.

[60]Но Јас ќе се сетам на Мојот сојуз со тебе во деновите на твојата младост и ќе востановам со тебе вечен сојуз.

[61]А и ти ќе се сетиш за твоите патишта, и ќе ти биде срам, кога ќе почнеш да ги примаш сестрите свои, поголемите од тебе, како и помалите од тебе, и кога почнав да ти ги давам за ќерки, но не по твојот завет.

[62]Јас ќе го востановам Мојот сојуз со тебе, и ти ќе разбереш дека Јас сум Господ,

[63]за да помниш и да се срамуваш, и во иднина да не можеш од срам да ја отвориш устата, кога ќе ти простам сè што правеше ти“ – вели Господ Бог.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

Езекиел 17

Загатка за орелот и лозницата

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, предложи загатка и кажи споредба за домот Израелов.

[3]Кажи, вака вели Господ Бог: Голем орел со големи крилја, со долги перја, буфлест, шарен долета на Ливан и застана на врвот од еден кедар,

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[4]ја открши најгорната гранка со гранчињата, ја донесе во хананската земја и ја стави до градот на трговците;

[5]зеде од семето од онаа земја, го посеа во погодна земја и го постави до големата вода, како што се садат врбите.

[6]И тоа израсна и стана лоза, широка, ниска во височина, чии прачки се наведнуваа кон неа и корењата нејзини беа под неа, па стана лоза, и пушти фиданки и прачки.

[7]Имаше и еден друг орел со големи крилја и буфлест; и ете таа лоза се провлече кон него со корењата свои и ги рашири прачките кон него за да ја полива од браздите на расадникот свој.

[8]Таа беше посадена на добра земја, покрај голема вода, така што можеше да пушти ластари и да дава плод, да стане величествена лоза.

[9]Кажи – така вели Господ Бог: ќе успее ли таа? нема ли да ѝ ги искорнат корењата нејзини, нема ли да ѝ ги искинат плодовите нејзини, така што таа да се исуши? Сите млади ластари, што израснале од неа ќе се исушат. И без голема сила и без многу луѓе ќе ја искорнат со корењата нејзини.

[10]И ете, макар што е посадена, па ќе успее ли? Нема ли да се исуши, штом ќе дувне источниот ветар? – ќе се исуши таа во браздата, таму каде што израснала.“

Објаснување на загатката

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

[13] tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

[14] para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

[15] Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará, escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

[16] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

[17] Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

[18] Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

[11]И дојде слово Господово до мене:

[12]„Кажи му на отстапничкиот дом: зар не знаете што значи тоа? – кажи: ете, дојде вавилонскиот цар во Ерусалим, го фати царот негов и кнезовите негови и ги одведе кај себе во Вавилон.

[13]Фати и друг од царски род, склучи со него сојуз и го обврза со клетва, земајќи ги кај себе силните во таа земја,

[14]за да биде покорно царството да не може да се крева, за да се пази сојузот и да биде цврст.

[15]Но тој се одметна од него, прати свои пратеници во Египет за да му дадат коњи и многу луѓе. Ќе успее ли тој? Ќе има ли благослов тој, што го врши тоа? Тој го нарушил сојузот и ќе успее ли?

[16]Жив сум Јас, вели Господ Бог. – Во пребивалиштето на царот, кој го пос-тави за цар и кому му е дадена клетва, тој го презре и го наруши сојузот свој со него. Затоа тој ќе умре кај него во Вавилон.

[17]Со голема сила и со многубројниот народ фараонот нема да му помогне во таа војна, кога оној ќе направи опкопи и изгради кули за погуба на многу души.

[18]Тој ја презре клетвата, за да го наруши сојузот, и ете ја подаде раката своја и го направи сето тоа; тој нема да успее.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.
[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.
[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[19]Затоа, вака вели Господ Бог: Жив сум Јас, Мојата клетва, која тој ја презре, и Мојот сојуз, што тој го наруши, Јас ќе го свртам врз главата негова.
[20]Ќе ја фрлам врз него мрежата Моја и ќе биде фатен во моите примки; ќе го одведам во Вавилон и таму ќе се судам со него за предавството негово против Мене.
[21]А сите бегалци негови со сета војска ќе паднат од меч, додека другите ќе бидат распрснати по сите ветрови; и ќе познаете дека јас, Господ, сум го рекол ова.“

Бог ветува надеж

[22]Така вели Господ Бог: „Ќе земам од врвот на високиот кедар – и ќе посадам; од неговите најголеми гранки ќе откинам нежно гранче и ќе го посадам на висока и величествена планина.
[23]На високата Израелска гора ќе го посадам – и тоа ќе пушти гранки, ќе даде плод и ќе стане величествен кедар, и ќе се собираат под него секаков вид птици, секаков вид пернати и ќе се одмараат во сенката на неговите гранки.
[24]И ќе разберат сите полски дрвја дека Јас, Господ, високото дрво го снизувам, ниското го издигам, зеленото го исушувам, а сувото дрво го разленувам – Јас Господ го реков тоа – и ќе го направам.“

Езекиел 18

Секој е одговорен за своите сопствени гревови

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

[9] andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Зошто употребувате во израелската земја поговорка, велејќи: ‚татковците јадеа кисело грозје, а на децата забите им фаќаат оскомина?‘

[3]Жив сум Јас, вели Господ Бог: – во иднина нема да ја кажуваат таа поговорка во Израел.

[4]Зашто, ете, сите души се Мои; како душата на таткото, така и душата на синот се Мои: која душа греши, таа ќе умре.

[5]Ако некој е праведен и одржува закон и правда,

[6]по планините не јаде жртвено и кон идолите на домот Израелов не свртува очи, жената на својот ближен не ја осквернува и до жената своја, кога се чисти од својата нечистотија не се приближува;

[7]никого не присилува, на должникот му го враќа залогот и грабеж не врши, од својот леб му дава на гладниот и голиот го облекува во облека,

[8]под лихва не дава и лихва не зема, ја воздржува раката своја од неправда и извршува праведен суд меѓу човек и човек;

[9]постапува според Моите заповеди и искрено пази на Моите наредби – тогаш тој е праведник, тој секако ќе биде жив, вели Господ Бог.

[10] Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

[11] e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

[12] oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

[13] emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

[14] Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

[15] não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

[16] não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

[17] desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

[18] Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

[10]Но, ако му се роди син разбојник, кој пролива крв и врши нешто што и да е слично на тоа,

[11]кое тој сам никако не го вршел и по планини јаде жртвено, и жената на ближниот ја осквернува,

[12]беден и сиромав угнетува, одзема насила, залог не враќа и кон идолите ги врти очите, тој врши гадотија;

[13]дава под лихва и зема лихва, – па зар ќе биде тој жив? Не, тој нема да биде жив. Кој ги врши сите тие гадни работи, тој бездруго ќе умре, крвта негова ќе биде врз него.

[14]Но, ако некому му се роди син, кој, гледајќи ги сите тие гревови на својот татко, какви што ги вршел, па гледа – и не врши слични работи:

[15]по планини жртвено не јаде, кон идолите на домот Израелов не свртува очи, жената на својот ближен не ја осквернува

[16]и човек не присилува, залог не зема и насила не одзема, од лебот свој му дава на гладен и гол со облека облекува,

[17]врз беден рака не крева, награди и лихва не зема, ги исполнува Моите повелби, тој нема да умре заради гревовите на татко си: тој ќе биде жив.

[18]А татко му, бидејќи немилосрдно угнетувал, братот го ограбувал, и вршел лоши работи кај народот свој, ете – тој ќе умре поради своето беззаконие.

[19] Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

[19]Вие велите: ‚зошто, пак, синот не ја сноси вината на татко си?‘ Затоа, што синот постапува законски и праведно, пази на сите Мои наредби и ги извршува: тој ќе биде жив.

[20] A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

[20]Душата, која згрешила, ќе умре; синот нема да го понесе гревот на татко си, и таткото нема да го понесе гревот на синот свој, правдата на праведниот кај него си останува и беззаконието на грешникот кај него си останува.

[21] Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

[21]И грешникот, ако се одврати од сите свои гревови, какви што правел, ако ги пази сите Мои уредби и постапува законски и праведно, ќе биде жив, нема да умре.

[22] De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

[22]Сите негови престапи, што ги правел, нема да му се спомнуваат; во правдата своја, што ќе ја врши, тој ќе биде жив.

[23] Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

[23]Зар Јас сакам смрт за грешникот? вели Господ Бог. Напротив, Јас сакам – тој да се откаже од патиштата свои и да биде жив.

[24] Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

[24]И праведникот, ако отстапи од својата правда и постапува неправедно, ако ги врши сите оние гадотии, што ги врши грешникот, ќе биде ли жив? Сите негови добри дела, што ги правел, нема да бидат спомнати: поради беззаконието што го вршел и поради гревовите свои, со кои грешел, тој ќе умре.

[25] No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa

[25]Но вие велите: ‚не е исправен патот Господов‘. Послушајте, доме Израелов,

de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

[26] Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

[27] Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.

[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?

[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

зар Мојот пат не е исправен? Зар вашите патишта не се неисправни?

[26]Ако праведникот отстапува од правдата своја и врши беззаконија и затоа умира, тој умира поради гревот што го направил.

[27]И грешникот, ако се откаже од беззаконието свое што го вршел, па одржува закон и правда – ќе ја врати душата своја кон живот.

[28]Зашто тој видел и се откажал од сите свои престапи, какви што направил: ќе биде жив, нема да умре.

[29]А домот Израелов вели: ‚не е прав патот Господов!‘ Не се ли прави доме Израелов, Моите патишта? Па зар се прави вашите патишта?

[30]Затоа Јас ќе ви судам вам, доме Израелов, секого според делата негови, вели Господ Бог; покајте се и оттргнете се од вашите престапи, та вашето нечестие да не ви биде вам сопка.

[31]Отфрлете ги од себе сите свои гревови, со кои сте згрешиле, и направете си ново срце и нов дух; и зошто да умирате, доме Израелов?

[32]Зашто Јас не сакам никој да умре, вели Господ Бог; но поправете се – и живејте!“

Езекиел 19

Израел ги жали кнезовите свои

[1]„А ти заплачи по кнезовите Израелови.

[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.

[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura

[2]И кажи: – каква лавица е твојата мајка? Се расположила меѓу лавовите, меѓу младите лавови, одгледува свои мали.

[3]И отхранила едно од своите млади, па тоа станало млад лав и се научило плен да лови, луѓе да јаде.“

[4]И чуја народите за него: бил фатен во неговата јама и во вериги однесен во земјата египетска.

[5]И откако почека и виде дека надежта нејзина ѝ пропадна, таа зеде друго свое лавче и го направи млад лав.

[6]И тоа, кога стана млад лав, почна да оди меѓу лавовите и се научи плен да лови, и луѓе да јаде,

[7]ги осквернуваше вдовиците нивни и градовите нивни ги опустошуваше; па запусте земјата и сите нејзини населби од неговото рикање.

[8]Тогаш се подигнаа против него народите од околните области и ја поставија мрежата своја; тој беше фатен во нивната јама.

[9]И го ставија во кафез, во вериги, па го одведоа во тврдината, за да не се слуша глас од него по планините израелски.

[10]Твојата мајка беше како лоза, посадена покрај вода; плодовита и разгранета беше таа од многу вода.

[11]И имаше кај неа прачки здрави за скиптар на владетел и високо се издигна со својот раст и меѓу густите

entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

[12] Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

[13] Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

[14] Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

[1] No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

[2] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[4] Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

[5] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de

прачки, па се истакнуваше во височината своја, со многуте свои ластари.

[12]Но, во гневот таа беше откорната, фрлена на земја и источниот ветар го исуши плодот нејзин; откинати и исушени се нејзините силни прачки, оган ги проголта.

[13]А таа сега е пресадена во пустината, во земја сува и жедна.

[14]И излезе оган од сплетот на гранките нејзини, ги проголта плодовите нејзини и не останаа на неа здравите прачки за скиптар на владетел. Тоа е жална песна и ќе има плачење.

Езекиел 20

Израеловата непослушност

[1]Во седмата година, петтиот месец, десеттиот ден од месецот, дојдоа некои израелски старешини да Го прашаат Господа и седнаа пред мене.

[2]И дојде слово Господово до мене:

[3]„Сине човечки, зборувај со старешините израелски и кажи им – вака вели Господ Бог: сте дошле да Ме прашате? Жив сум Јас – нема да ви дадам одговор, вели Господ Бог.

[4]Сакаш ли да се судиш со нив, сакаш ли да се судиш, сине човечки? Кажи им ги гадотиите на нивните татковци;

[5]и кажи им – вака вели Господ Бог: во оној ден кога го избрав Израел и кога ја подигнав раката Своја, се заколнав во

Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

6 Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

7 Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

8 Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

9 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

10 Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

11 Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

12 Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para

племето на домот од Јакова, и им се открив во земјата египетска, и кога ја подигнав раката им реков: ‚Јас сум Господ, вашиот Бог‘.

6Во оној ден, кога ја подигнав раката Своја, Јас им се заколнав дека ќе ги изведам од земјата египетска во земја, која Јас ја избрав за нив, и во која тече мед и млеко, најубава меѓу сите земји.

7И кажи им: Отфрлете ги сите гадотии од вашите очи и не осквернувајте се со египетските идоли – Јас сум Господ, вашиот Бог.

8Но тие се побунија против Мене и не сакаа да Ме слушаат; никој не се откажа од гадотиите на очите свои и не ги остави египетските идоли. А Јас реков: ќе го излијам врз нив гневот Свој, ќе ја исцрпам врз нив јароста Своја среде египетската земја.

9Но Јас постапив така заради името Мое, па тоа да не се хули пред народите, меѓу кои тие се наоѓаат и пред чии очи Јас им се открив, за да ги изведам од египетската земја.

10И Јас ги изведов од земјата египетска и ги доведов во пустината,

11им ги дадов Моите заповеди и им ги објавив Моите наредби, преку кои човекот, откако ќе ги изврши, ќе биде жив;

12им ги дадов исто така и Моите саботи, за да бидат знак меѓу Мене и нив, па да

que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

[14] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[15] Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[16] Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

[17] Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

[18] Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

[19] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

знаат дека Јас сум Господ што ги осветува.

[13]Но домот Израелов се побуни против Мене во пустината: не постапија според Моите заповеди и ги отфрлија Моите наредби, преку кои човекот, ако ги исполнува, би можел да биде жив, и Моите саботи ги нарушија – и Јас реков – ќе ја излијам врз нив Својата јарост во пустината, за да ги истребам.

[14]Но Јас постапив заради Моето име, та да не се хули тоа пред народите, пред чии очи ги изведов.

[15]Дури и кога ја подигнав раката против нив во пустината, се заколнав дека нема да ги воведам во земјата, која бев им ја определил – во која тече мед и млеко, најубава меѓу сите земји,

[16]заради тоа што ги отфрлија Моите наредби, не постапија по Моите заповеди и ги нарушуваа Моите саботи; зашто нивното срце копнееше повеќе кон идолите нивни.

[17]Но Моето око се смили и не ги погуби; и Јас не ги истребив во пустината.

[18]Им зборував на синовите нивни во пустината: Не одете по правилата на татковците ваши, не пазете ги уредбите нивни и не осквернувајте се со идолите нивни.

[19]Јас сум Господ, вашиот Бог: постапувајте според Моите заповеди,

пазете ги уредбите Мои и исполнувајте ги.

[20] santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[20]Празнувајте ги Моите сaботи за да бидат знак меѓу Мене и вас, па да знаете дека Јас сум Господ, вашиот Бог.

[21] Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

[21]Но и синовите се побунија против Мене – не постапуваат по Моите заповеди и уредбите Мои не ги пазат, не го исполнуваат она преку кое човекот, откако ќе го исполнува, ќе биде жив; ги нарушуваат Моите сaботи – и Јас реков: ќе го излијам врз нив Својот гнев, ќе ја исцрпам над нив Мојата јарост во пустината;

[22] Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[22]но јас ја отклонив раката Своја и заради името Мое постапив инаку, за да не се хули тоа пред народите, пред чии очи ги изведов.

[23] Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

[23]Исто така, кога ја подигнав раката Своја во пустината, се заколнав дека ќе ги расфрлам меѓу народите и развеам по земјите,

[24] porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

[24]бидејќи тие Моите наредби не ги извршуваа, заповедите Мои ги отфрлија и ги нарушуваа Моите сaботи, а очите нивни се свртуваа кон идолите на нивните предци.

[25] pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

[25]Им дозволив закони и наредби што не се добри, од кои тие не можеа да бидат живи,

[26] e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

[26]им допуштив и да се осквернуваат со своите жртвени приноси, кога почнаа да префрлуваат преку оган секој прв плод од утробата, за да ги разорам, па да знаат дека Јас сум Господ.

[27] Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

[27]Затоа зборувај му на домот Израелов, сине човечки, и кажи му – вака вели Господ Бог: еве со што уште Ме хулеа вашите татковци, кога неверно постапуваа против Мене:

[28] Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes, punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

[28]Јас ги одведов во земјата, која со клетва им ја ветив дека ќе им ја дадам, откако ја подигнав раката Своја, а тие, штом здогледаа по некој висок рид и некое разгрането дрво, почнаа таму да ги колат своите жртви и да ги ставаат таму своите приноси за мене со навреда и своите благопријатни кадива, извршувајќи ги таму и своите преливи.

[29] Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

[29]А Јас им реков – каква е таа височинка, каде што одите? Затоа таа и до ден денс се вика Бама.

[30] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

[30]Ете затоа, кажи му на домот Израелов – вака вели Господ Бог: Зар не се осквернувате по примерот на вашите татковци и зар не блудствувате со нивните гадотии?

[31] Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[31]Принесувајќи ги даровите свои и префрлувајќи ги синовите свои преку оган, вие се осквернувате со сите ваши идоли до овој ден – па Ме прашувате за совет, доме Израелов? Жив сум Јас, вели Господ Бог, нема да ви одговорам.

[32] O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

[32]И она, што ви паѓа на ум, никако нема да се изврши. Вие велите: ‚ќе му служиме на дрвото и на каменот како незнабошците, како племињата од други земји.‘

Бог казнува и простува

[33] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

[34] tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

[35] Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

[36] Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[33]Жив сум Јас, вели Господ Бог; со силна рака и со протегната десница, изливајќи јарост, ќе господарам над вас.

[34]И ќе ве изведам Јас откај народите и од земјите, по кои сте распрснати, и ќе ве соберам со силна рака и со протегната мишка, изливајќи јарост.

[35]И ќе ве доведам во пустината на народите и таму ќе се судам со вас лице во лице.

[36]Како што се судев со предците ваши во пустината на египетската земја, така ќе се судам и со вас, вели Господ Бог.

[37]И ќе ве преведам под стап и ќе ве ставам во оковите на заветот.

[38]И ќе ги одделам од вас отстапниците и непокорните. Ќе ги изведам од земјата, каде што живеат, но во земјата израелска тие нема да влезат, – и ќе познаете дека Јас сум Господ.

[39]А вие, доме Израелов, така вели Господ Бог – секој од вас оди кај идолите свои и им служи, не слушајќи Ме Мене, но не осквернувајте го повеќе светото име Мое, со вашите дарови и со вашите идоли,

[40]зашто на Мојата света гора, на високата планина Израелова – вели Господ Бог – таму ќе Ми служи сиот Израелов дом, целиот, колку што го има на земјата; таму ќе ги примам со благоволение и таму ќе ги побарам

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

[44] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

[45] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[46] Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

[47] e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda

приносите ваши и првините ваши со сите ваши светињи.

[41]Ќе ве примам како благопријатно кадиво, кога ќе ве изведам од народите и ќе ве соберам од земјите, по кои сте распрснати и ќе ја покажам Својата светост меѓу вас пред очите на народите.

[42]Па ќе познаете дека Јас сум Господ, кога ќе ве воведам во земјата Израелска – во земја, за која се заколнав на татковците ваши, откако ја подигнав раката Своја.

[43]И ќе се сетите таму за вашите патишта и за сите ваши дела, со кои се осквернувавте, па ќе се гадите од самите себе, за сите ваши злодела, што сте ги вршеле.

[44]И ќе познаете дека Јас сум Господ, кога ќе почнам да постапувам со вас заради името Свое, не според вашите лоши патишта и вашите развратни дела, доме Израелов, вели Господ Бог.“

Езекиел 21

Против југот

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, сврти го лицето свое кон југ и кажи збор против југ и искажи пророштво врз гората во полето Негев.

[3]И кажи ѝ на гората во Негев: чуј го словото Господово – така вели Господ Бог: Еве Јас ќе запалам во тебе оган и тој ќе го проголта секое зелено дрво и

árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

[48] E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

[49] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

секое суво дрво во тебе; и нема да угасне разбаботениот пламен, и тој ќе изгори сè од југ до север.“

[4]И секое тело ќе види дека Јас, Господ Бог, го запалив и тој нема да угасне.

[5]А Јас реков: „О, Господи Боже, тие велат за мене: – не зборува ли приказни?“

Ezequiel 21

A espada do Senhor

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

[3] Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração

Божјиот меч

[6]И дојде слово Господово до мене:

[7]„Сине човечки, сврти го лицето свое кон Ерусалим и кажи слово против светилиштата, изречи пророштво против земјата израелска.

[8]И кажи ѝ на земјата израелска – вака вели Господ Бог: еве, Јас сум против тебе, и ќе го извадам Мојот меч од ножницата негова и ќе истребам кај тебе праведник и грешник.

[9]А за да истребам кај тебе праведник и грешник, Мојот меч ќе излезе од ножницата своја против секое тело од југ до север.

[10]И секое тело ќе разбере дека Јас, Господ, сум го извлекол Мојот меч од ножницата негова, и тој нема веќе да се врати.

[11]А ти, сине човечки, плачи како да ти се бедрата прекршени и офкај пред очите нивни.

[12]А кога ќе те прашаат: ‚зошто офкаш‘, кажи: ‚поради гласот што доаѓа‘, – од кој ќе замре секое срце и сите раце ќе

desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

8 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

9 Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

10 afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

11 Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

12 Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

13 Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

14 Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

15 para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

малаксаат, и секој дух ќе се нажали, и сите колена ќе затреперат како вода. Ете, тоа ќе дојде и ќе се случи“, вели Господ Бог.

13И дојде слово Господово до мене:

14„Сине човечки, изречи пророштво и кажи – вака вели Господ Бог: кажи – меч, мечот е наострен и светнат.

15Наострен за да коле повеќе; светнат за да болска како светкавица. Да се радуваме ли дека жезолот на Мојот син го презира секое дрво?

16Наредив да го светнат, за да го земам в рака; веќе е наострен тој меч и светнат, за да го дадам во раката на убиецот.

17Стенкај и плачи, сине човечки, за тоа што е тој против Мојот народ, против сите кнезови израелски: сите тие ќе бидат со Мојот народ предадени на меч – затоа удирај се по бедрата.

18Бидејќи тој е веќе испробан. Па што, ако тој го презира и жезолот? Тој нема да устои“, вели Господ Бог.

19А ти, сине човечки, пророкувај и плескај со рацете – и мечот ќе се удвои и ќе се утрои, мечот за поразените, мечот за пораз на големиот меч, кој проникнува во внатрешноста на нивните живеалишта.

20За да се стопат срцата и за да бидат паднати повеќе, Јас пред сите нивни порти ќе поставам страшен меч, кој ќе

болска како светкавица, наострен за клање.

[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

[21]Приготви се, мечу, и нападни и десно и лево и онаму каде што ќе ти се сврти сечилото.

[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

[22]А Јас ќе ракоплескам и ќе го стивнам гневот Свој; Јас, Господ, го кажав тоа.

Мечот на Вавилон

[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23]И дојде слово Господово до мене:

[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

[24]„А ти, сине човечки, размисли за две патеки по кои треба да мине мечот на царот вавилонски – и двете патеки треба да излезат од една земја, па нацртај рака, нацртај кај раскрсницата на патиштата за градовите.

[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

[25]Претстави го патот, по кој треба да мине мечот во Рава на синовите Амонови и во Јудеја, во утврдениот град Ерусалим,

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos: sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

[26]зашто вавилонскиот цар застана на крстопатот, при почетокот на двете патеки за да претскажува: ги прегледува стрелите, ги прашува идолите, гледа на црн дроб.

[22] Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

[27]Во неговата десна рака претскажувањето е: ‚Во Ерусалим‘, каде што треба да постави убојни справи, да ја отвори устата за сечење, да го подигне гласот за боен повик, да ги дотера машините до портите, да насипе опкоп, да изгради опсадни кули.

[23] Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará

[28]Тоа вражање ним ќе им се види лажно; но, бидејќи се беа заколнале со

da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

24 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

25 E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

26 assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

27 Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

28 E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

29 para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

30 Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

клетва, тој, ќе ги потсети на нивното вероломство, во кое тие се уловија.“

29Затоа, вака вели Господ Бог: „Бидејќи вие самите го спомнувате вашето беззаконие, правејќи ги вашите престапи јавно и покажувајќи ги вашите гревови во делата свои, и самите го спомнувате тоа, затоа вие ќе бидете фатени од нив.

30А ти, недостоен, престапни водачу Израелов, тебе денес ти дојде денот, време на конечната казна.“

31Така вели Господ Бог: „Симни ја од себе круната и извади го венецот, и веќе не ќе го имаш; понизеното ќе се издигне, а високото ќе се снизи.

32Ќе го уништам, ќе го уништам, ќе го уништам – и нема веќе да го има, сè додека, не дојде Оној, Кому тој Му припаѓа, и Нему ќе му го дадам.“

Меч за Амонците

33А ти, сине човечки, изречи пророштво и кажи – вака вели Господ Бог, за синовите Амонови и за нивната хула, па кажи: „Мечот, изваден е за клање, светнат за истребување, за да болска како светкавица,

34па, додека ти кажуваат суетни виденија и лажливо гатаат за тебе, тие те ставаат кај обезглавените грешници, чиј ден дојде, конечниот суд.

35Да го вратам ли во ножницата негова? На местото, каде што си ти создаден, на земјата, од каде што си произлегол, ќе ти судам –

[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.
[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

[36]и ќе го излеам врз тебе Мојот гнев, ќе дувнам врз тебе со огнот на јароста Своја и ќе те предадам во рацете на луѓе свирепи, вешти во убивање.
[37]Ти ќе му станеш храна на огнот, твојата крв ќе остане на земјата; нема да се сеќаваат за тебе; зашто Јас, Господ, го кажав тоа."

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações
[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!
[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.
[5] As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.
[6] Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

Езекиел 22

Гревовите ерусалимски

[1]И дојде слово Господово до мене:
[2]„А ти, сине човечки, сакаш ли да судиш, да го судиш крвавиот град? Искажи му ги сите негови гадотии.
[3]И кажи – вака вели Господ Бог: – О, граде, кој проливаш крв среде себе, за да дојде времето твое, и кој си правиш идоли, за да се осквернуваш,
[4]со крвта, што си ја пролеал, се обвинуваш, и со идолите, што си ги направил, се осквернуваш себеси, се приближија деновите твои и достигна времето твое. Затоа ќе те предадам за потсмев на народите, за порuга на сите земји.
[5]Твоите блиски и твоите далечни ќе ти се смеат, зашто го оскверни името свое и се прочу со беззаконијата свои.
[6]Ете, началниците израелски, секој според силите свои, што беа кај тебе, решија крв да пролеваат.

[7] No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

[8] Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

[9] Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

[10] No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

[11] Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

[12] No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

[13] Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

[7]Во тебе татко и мајка хулат, придојден навредуваат среде тебе, и сирак и вдовица измачуваат во тебе,

[8]светињите Мои не ги почитуваш и саботите Мои ги нарушуваш.

[9]Во тебе има клеветници, крв што пролеваат и по планините јадат идолски жртви, среде тебе вршат гадотии.

[10]Кај тебе ја откриваат голотијата на татко си, силуваат жени во времето, кога тие се чистат од нечистотиите свои.

[11]Еден врши осквернување со жената на блискиот свој, друг ја осквернува снаата своја, трет ја напаѓа сестрата своја, ќерката на таткото свој.

[12]Кај тебе се зема поткуп за да се пролива крв; ти земаш лихва и дарови и со сила изнудуваш добра од ближниот свој, а Мене Ме заборави, вели Господ Бог.

[13]И ете, Јас плеснав со рацете за твоето користољубие, што се разоткрива кај тебе, и за крвнината, која се извршува кај тебе.

[14]Ќе устои ли твоето срце, ќе бидат ли цврсти рацете твои во деновите, кога ќе дејствувам против тебе? Јас, Господ, велам – и ќе извршам.

[15]Ќе те распрснам меѓу народите, ќе те развеам по земјите и ќе ставам крај на твоите гадотии кај тебе.

[16]И сам ќе си направиш за да бидеш презрен пред очите на народите, па ќе познаеш дека Јас сум Господ.“

Божјото прочистување

[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[17]И дојде слово Господово до мене:

[18]„Сине човечки, домот Израелов стана во мене згура: тие сите се калај, бакар, железо и олово во печка; станаа како згура.

[19]Затоа, така вели Господ Бог: ‚Бидејќи сите вие станавте згура, затоа, еве, Јас ќе ве соберам во Ерусалим.

[20]Како што во печка ги ставаат заедно среброто, бакарот, железото, оловото и калајот, за да раздувуваат врз нив оган и да ги растопат, така во гневот Свој и во јароста Своја ќе ве кутнам, ќе ве ставам и ќе ве растопам.

[21]Ќе ве соберам и ќе дувнам врз вас оган од Мојот гнев и ќе се растопите во него;

[22]како среброто што се топи во печката, така ќе се растопите и вие и ќе познаете дека Јас сум Господ, Кој ја излева јароста Своја врз вас.‘“

Гревовите на водачите

[23]И дојде слово Господово до мене:

[24]Сине човечки, кажи му: „Ти си земја неисчистена, неполивана со дожд во гневен ден.“

[25]Пророците нејзини се огласија како лав што рика, кој го раскинува пленот; тие јадат души, одземаат имоти и драгоцености и со тоа го умножуваат бројот на вдовиците.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[26]Свештениците нејзини го нарушуваат Мојот закон и ги осквернуваат Моите светињи, не одвојуваат свето од несвето и не прават разлика меѓу чисто и нечисто; од саботите Мои ги покриваат очите свои, и Јас сум понизен меѓу нив.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[27]Кнезовите нејзини се како волци, кои грабаат плен, проливаат крв, погубуваат души за да придобијат корист.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[28]А пророците нејзини сè замачкуваат со кал, гледаат суета и им претскажуваат лага, велејќи: „Така вели Господ Бог“, иако Господ не рекол така.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[29]А меѓу народот се угнетуваат еден со друг, грабаат и присилуваат беден и сиромав, и неправедно угнетуваат придојден.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

[30]Јас барав кај нив човек, кој ќе ги обнови ѕидините, да застане пред Мене во одбрана на оваа земја да не ја сотрам, но не најдов.

[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

[31]Па затоа, ќе го излеам врз нив Мојот гнев, со огнот на Мојата јарост ќе ги истребам, нивното лошо однесување ќе го свртам на главите нивни, вели Господ Бог.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

Езекиел 23

Неверни сестри

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, имаше две жени, ќерки на една мајка.

[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.
[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.
[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.
[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.
[9] Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.
[10] Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

[3]И блудствуваа тие во Египет, блудствуваа додека беа млади; таму ги фаќаа градите нивни, и таму ги изгмечија нивните девствени гради.
[4]Имињата нивни беа: големата се викаше – Охола, а сестра ѝ – Охолива. И тие беа Мои и раѓаа синови и ќерки; Охола е всушност Самарија, а Охолива – Ерусалим.
[5]И Почна Охола да ме изневерува и се приближи кон љубовниците свои, кон Асирците, кон соседите свои,
[6]кон оние што се облекуваа со облеки од порфир, кон обласните началници и градските управители, кон сите убави момчиња, коњаници, што јаваат на коњ.

[7]И живееше бесрамно со сите тие избрани синови на Ашур и се осквернуваше себеси со сите идоли на секој од нив, кон кого се прилепуваше;
[8]не престануваше да блудствува и со Египќани, бидејќи тие спиеја со неа во младоста нејзина и ги стискаа градите нејзини и ја изливаа врз неа својата похот.
[9]Затоа и Јас ја предадов во рацете на милениците, во рацете на Ашуровите синови, кон кои таа се придружи.
[10]Тие ја открија голотијата нејзина, ги зедоа синовите и ќерките нејзини, а неа ја убија со меч. И таа стана за потсмев меѓу жените, кога ја извршуваа пресудата врз неа.

[11] Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

[12] Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

[13] Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

[14] Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

[15] de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

[16] Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

[17] Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da

[11]Сестра ѝ Охолива го виде тоа и стана уште поразвратна во љубовта своја, и блудството нејзино го надмина блудството на сестра ѝ.

[12]Таа се прилепи до Ашуровите синови, до обласните началници и градските управители, соседи нејзини, богато облечени, коњаници што јаваа на коњи, кон сите одбрани момци.

[13]Јас видов дека таа се оскверни и дека обете одат по ист пат.

[14]Но таа уште повеќе ги умножи блудствата свои, зашто, кога виде насликани мажи на ѕидот, обоени ликови на Халдејци,

[15]кои беа со појас опашани до крстот и со богати преврски на главата и кои изгледаа како воени началници, што прилегаат на вавилонските синови, чија татковина е земјата халдејска;

[16]таа се вљуби во нив на прв поглед со очите свои и испрати кај нив пратеници во Халдеја.

[17]И вавилонските синови дојдоа кај неа во љубовното легло и ја осквернија со своето блудство, а преку нив и таа се оскверни и душата нејзина се одврати од нив.

[18]Кога, пак, се оддаде јавно на своето блудство и ја откри голотијата своја, тогаш се одврати од неа и Мојата душа, како што се одврати душата Моја од сестрата нејзина.

[19]И таа ги зголемуваше своите блудства, спомнувајќи ги деновите на

sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada; levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

[26] Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

младоста своја, кога блудствуваше во египетската земја.

[20]И се прилепи кон своите миленици, чие тело е како тело на магаре, и похотта како на коњи.

[21]Така ти се присети на бесрамноста во твојата младост, кога Египќаните ги пипкаа твоите гради, и ги стискаа твоите млади дојки.

Божји суд над помладата сестра

[22]Поради тоа, Охолива, вака вели Господ Бог: Еве Јас ќе ги подигнам против тебе твоите миленици, од кои се одврати душата твоја, и ќе ги доведам против тебе од сите страни;

[23]синовите на Вавилон, и сите Халдејци, од Пекод, од Шоа и Коа, и со нив сите Ашурови синови, убави момци, обласни началници и градски управители, големците и познатите, сите вешти јавачи;

[24]и ќе дојдат против тебе од север и многу бојни коли со многу народ, ќе те опседнат од сите страни, со штитови, со шлемови и оклопи. Ним ќе те предадам на суд и тие ќе ти судат со својот суд.

[25]И ќе ја свртам Мојата ревност против тебе и со тебе ќе постапат гневно: ќе ти го отсечат носот и ушите, а она што ќе остане, ќе падне од меч; ќе земат од синовите твои и од ќерките твои, а она, што ќе остане од оган ќе загине;

[26]ќе ти ги соблечат облеките твои и ќе ти ги земат накитите твои.

[27] Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

[27]Така ќе ставам крај на твојата расипаност и на твоето блудствување, што го вршеше во египетската земја, и нема да ги свртуваш кон нив очите свои, и за Египет нема повеќе да си спомнуваш.

[28] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

[28]Зашто, така вели Господ Бог: Еве, Јас те предавам во рацете на оние, кои ти ги замрази, во рацете на оние, од кои се одврати душата твоја.

[29] Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

[29]И ќе постапат со тебе жестоко; ќе ти земат сè што е со труд заработено, ќе те остават гола и непокриена, и откриена ќе биде твојата срамна голотија, твојот блуд и бесчестие.

[30] Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

[30]Тоа ќе стане со тебе поради твоето блудствување со народите, со чии идоли ти се оскверни.

[31] Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

[31]Ти одеше по патот на сестрата своја; затоа и ќе ти ја дадам в рака чашата нејзина.

[32] Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

[32]Така вели Господ Бог: Ти ќе пиеш од длабоката и широка чаша на сестрата своја и ќе се изложиш на потсмев поради нејзината големина.

[33] Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

[33]Со пијанство и тага ќе бидеш исполнета: од чашата на ужасот и запустувањето, од чашата на сестра ти Самарија.

[34] Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

[34]И ќе ја испиеш и ќе ја пресушиш, парчињата нејзини ќе ги оближеш и градите свои ќе ги разраниш, зашто Јас го реков тоа, вели Господ Бог.

[35] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste

[35]Затоа, вака вели Господ Бог: Бидејќи ти Ме заборави и се откажа од Мене, па

as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

[36] Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

[37] Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

[38] Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

[39] Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

[40] E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

[41] e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

[42] Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

трпи сега заради својот грев и поради своето блудствување.“

Божји суд над двете сестри

[36]И ми рече Господ: „Сине човечки, сакаш ли да им судиш на Охола и на Охолива? Кажи им ги нивните гнасотии;

[37]зашто тие прељубодејствуваа и крв има на рацете нивни, и со идолите свои прељубодејствуваа, а синовите свои, што Ми ги родија, преку оган ги пренесоа како храна за нив.

[38]Ете, што Ми направија: го осквернуваа светилиштето Мое во ист ден и ги нарушуваа саботите Мои;

[39]Зашто кога ги колеа децата свои за своите идоли, во истиот ден доаѓаа во светилиштето Мое, за да го осквернат; ете, како постапуваа тие во Мојот дом.

[40]Освен тоа, праќаа и по луѓе, што доаѓаа оддалеку; праќаа кај нив пратеници и, ете, тие доаѓаа, и ти за нив се капеше, ги дотеруваше очите свои и со накити се китеше.

[41]Седеше на убаво легло, пред кое имаше маса и на неа ги ставаше Моите благопријатни кадива и Моето масло.

[42]Се слушаше гласот на народот, кој ликуваше, и кај луѓето од народот доведуваа пијаници од пустината; и на рацете нивни ставаа гривни и на главите нивни – украсени венци.

[43]Тогаш реков за остарената во прељубодејство: Сега ќе се свршат блудствувањата нејзини заедно со неа.

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

Ezequiel 24

A parábola da panela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

[2] Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

[44]Но доаѓаа кај неа: доаѓаа како што се доаѓа кај жена блудница, така доаѓаа кај Охола и кај Охолива, кај тие развратни жени.

[45]Но мажи праведни ќе ги судат со суд за прељубодејки и со суд за крвопроливачки, зашто тие се прељубодејки и по нивните раце има крв.

[46]Така вели Господ Бог: да се свика против нив собрание и да ги предадат на мака и грабеж.

[47]И собранието ќе ги убие со камења и ќе ги испосече со мечевите свои, ќе ги убие синовите нивни и ќерките нивни и со оган ќе ги изгори куќите нивни.

[48]Така ќе го ставам крајот на расипаноста на таа земја и сите жени ќе го имаат тоа како пример, па нема да вршат срамни работи како вас.

[49]И ќе го свртат вашето бесчестие против вас, па ќе претрпите казна за гревовите и за вашето идолопоклонство, и ќе познаете дека Јас сум Господ Бог.“

Езекиел 24

Најава за опсада на Ерусалим

[1]И дојде слово Господово до мене во деветтата година, десеттиот месец, во десеттиот ден од месецот:

[2]„Сине човечки, запиши го името на овој ден, на овој ист ден: во тој ист ден вавилонскиот цар ќе настапи против Ерусалим.

[3] Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

[4] ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

[5] Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

[7] Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

[8] para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

[9] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

[10] Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

[11] Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

[3]Изречи пророштво против отстапничкиот дом и кажи им – вака вели Господ Бог: Стави котел, стави и наполни го со вода;

[4]стави во него парчиња месо, сите парчиња да бидат најдобри, колкови и плешки и наполни го со одбрани коски;

[5]земи одбрани овци и стави под нив коски и вари ги додека и коските не се разварат во него.“

[6]Затоа вака вели Господ Бог: „Тешко му на крвничкиот град, тешко на котелот во кој има бигор и од кој бигорот не се вади; парче по парче исфрлајте од него; но ждрепка не фрлајте за него.

[7]Зашто крвта негова е во него; тој ја остави на гол камен; не ја проли врз земјата, каде што би можело да се покрие со прав.

[8]За да предизвикам гнев за извршување на одмаздата, Јас ја оставив крвта на гол камен, за да не се покрие.“

[9]Затоа, така вели Господ Бог: „Тешко му на крвавиот град, и Јас ќе ставам голем оган;

[10]притури дрва, распали го огнот, развари го месото; сето тоа нека се згусти, а коските да се изгорат.

[11]И кога котелот ќе остане празен, стави го врз јаглен за да се вжешти и усвити го неговиот бакар, па нечистотијата негова да се стопи во него, и сиот бигор да исчезне.

[12] Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

[13] Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

A viuvez de Ezequiel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12]Трудот ќе биде тежок; но многуте бигори нема да се извадат од него; дури и во огнот од бигорот ќе остане во него.

[13]Во твојата нечистотија има таква гадотија, што колку и да те чистам, ти сè уште ќе останеш нечист; од твојата нечистотија ти и во иднина нема да се очистиш, сè додека не се исполни гневот Мој врз тебе.

[14]Јас, Господ, Јас го зборувам ова: тоа ќе дојде, Јас ќе извршам; нема да одменам, нема да поштедам и нема да се смилувам. Според твоите патишта и според твоите дела ќе ти судам“, вели Господ Бог.

Смртта на пророковата жена

[15]И дојде слово Господово до мене:

[16]„Сине човечки, еве, Јас преку поразот ќе ти ја земам утехата на твоите очи; но ти да не тажиш и не плачи и солзи не пролевај.

[17]Воздивнувај тивко, не оплакувај го умрениот; врзи си шамија и обувај ги нозете свои со твоите обувки, брадата не покривај ја и леб од туѓи луѓе не јади.“

[18]И, откако утрината му зборував на народот, вечерта умре жената моја и на вториот ден направив така, како што ми беше заповедано.

[19]И ми рече народот: „Нема ли да ни кажеш какво значење има за нас тоа што го правиш?“

[20]Им одговорив: до мене дојде слово Господово:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

[21]„Кажи му на домот Израелов – така вели Господ Бог – еве, Јас ќе го препуштам светилиштето Свое на поруга, потпора на силата ваша, утеха на очите ваши и радост на душите ваши, а вашите синови и вашите ќерки, што ги оставивте, ќе паднат од меч.

[22]И вие ќе го правите истото што го правев и Јас; брадата нема да ја сокривате и леб од туѓинци нема да јадете.

[23]И шамиите ваши ќе бидат на главите ваши, и обувките ваши на нозете ваши; нема да тажите и да плачете, туку ќе копнеете поради вашите гревови и ќе воздивнувате еден пред друг.

[24]А Езекиел ќе ви биде знак за сето тоа што тој го направи, и вие ќе го правите тоа; и кога ќе се збидне тоа, ќе познаете дека Јас сум Господ Бог.

[25]А што се однесува до тебе, сине човечки, во оној ден, кога ќе го земам од нив украсот на славата нивна, утехата на очите нивни, и радоста на душите нивни, синовите нивни и ќерките нивни,

[26]во тој ден ќе дојде кај тебе оној што се спасил оттаму за да те извести.

[27]Во тој ден пред бегалецот ќе ти се отвори устата твоја и ти ќе зборуваш и нема веќе да бидеш безгласен, а ќе станеш знак за нив и ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Езекиел 25

Profecia contra Amom

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

3 Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,

4 eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

5 Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

6 Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

7 eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Moabe

8 Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

Пророкување за пропаста на синовите Амонови

1И дојде слово Господово до мене:

2„Сине човечки, сврти го лицето свое кон синовите Амонови и кажи пророштво против нив,

3и речи им на синовите Амонови: Чујте го словото на Господ Бог: така вели Господ Бог – бидејќи за Моето светилиште се вели: ‚о, о,‘ а тоа е навреда и за израелската земја, зашто таа е опустошена, и за домот Јудин, бидејќи тие отидоа во ропство.

4Затоа, еве, Јас ќе те дадам во наследство на синовите од Исток и ќе направат кај тебе колиби, ќе распнат кај тебе шатори и ќе ги јадат плодовите твои и ќе го пијат млекото твое.

5Рава ќе ја направам обор за камили, и синовите Амонови – овчари, па ќе познаете дека Јас сум Господ.“

6Затоа вака вели Господ Бог: „Бидејќи ти плесна со рацете и тропна со ногата, со сиот презир кон земјата израелска, душевно се зарадува,

7еве, Јас, ќе ја протегнам раката Своја против тебе и ќе те предадам да те разграбаат народите, и ќе те истребам од бројот на народите и ќе те избришам од бројот на земјите; ќе те уништам и ќе познаеш дека Јас сум Господ.“

Пророштво против Моав

8Така вели Господ Бог: „Бидејќи Моав и Сеир велат: ете и домот Јудин е како сите народи.

[9] eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

[10] dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

[11] Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e

[9]Еве, Јас ќе ја откријам земјата моавска од крај до крај, за да остане без градовите што им беа украс на земјата: Бет-Јешимот, Ваал-Меон и Кирјатаим,

[10]на синовите од Исток и ќе им го дадам во наследство заедно со синовите Амонови, та синовите Амонови да не се спомнуваат повеќе меѓу народите.

[11]И Моав ќе го судам, па ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Пророштво против Едом

[12]Така вели Господ Бог: Бидејќи Едом жестоко му се одмаздуваше на домот Јудин и тешко згреши, со тоа што им се одмаздуваше,

[13]вака вели Господ Бог: „Ќе ја протегнам раката против Едом и ќе ги истребам во него луѓето и добитокот и ќе го направам пустина. Од Теман до Дедан, сите ќе паднат од меч.

[14]И ќе му се одмаздам на Едом преку раката на Мојот народ Израел; и тие ќе дејствуваат во Едом по Мојот гнев и Мојата јарост, па ќе го познаат Моето одмаздување“, вели Господ Бог.

Пророштво против Филистеја

[15]Така вели Господ Бог: „Затоа што Филистејците постапија со одмазда и се одмаздуваа со презир во душата за погибел, со вечна омраза,

[16]така вели Господ Бог – еве, ќе ја протегнам раката Своја над Филис-

eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

тејците, ќе ги истребам оние од Крит и ќе го уништам нивниот остаток покрај морскиот брег;

[17]и ќе извршам над нив голема одмазда со жестоки казни; па ќе познаат дека Јас сум Господ, кога ќе го извршам над нив Моето одмаздување.“

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o

Езекиел 26

Пророкување за разорување на градот Тир

[1]Во единаесеттата година, во првиот ден од првиот месец, дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, поради тоа што Тир ликуваше над Ерусалим: ‚о, о‘, се скрши вратата на народите, и тие се свртеа кон Мене; ќе се збогатам – тој е опустошен.

[3]Така вели Господ Бог, еве, Јас сум против тебе, граде Тире, и ќе кренам против тебе многу народи како морето што ги крева брановите свои.

[4]И ќе ги разбијат ѕидовите на Тир и ќе ги разрушат кулите негови; и ќе го изметам правот негов и ќе го направам гол камен.

[5]Ќе биде место за простирање мрежи во морето; зашто Јас го реков тоа, вели Господ Бог, и ќе биде разграбен од народите.

[6]А ќерките негови, што се во земјата, ќе бидат со меч убиени и ќе познаат дека Јас сум Господ.“

[7]Зашто така вели Господ Бог: „Еве, против Тир ќе го доведам од север Навуходоносор, вавилонскиот цар, царот

Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

8 As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

9 Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

10 Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

11 Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

12 Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

13 Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

14 Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

15 Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os

над царевите, со коњи и со коли, со коњаница и со војска и со многуброен народ.

8Тој со меч ќе ги убие ќерките твои во земјата, ќе подигне против тебе опсадни кули, ќе направи опкоп против тебе и ќе постави штитови против тебе.

9Ќе донесе машини за разбивање ѕидови до самите ѕидови и ќе ги разруши кулите твои со секири.

10Од многуте негови коњи прав ќе те покрие, од шумот на јавачите, на тркалата и на колите ќе се затресат ѕидовите твои, кога ќе влезе во портите твои, како што се влегува во разбиен град.

11Со копитата на коњите свои ќе ги изгази твоите улици, народот твој со меч ќе го убие и споменицитe на твојата сила на земјата ќе ги соборува.

12И ќе го разграбат твоето богатство, ќе ја пленат твојата стока, ќе ги разрушат твоите ѕидови, ќе ги урнат твоите убави домови, твоите камења и твоите дрвја и земјата твоја ќе ја фрлат во вода.

13И ќе престане гласот од твоите песни и звукот од твоите харфи нема повеќе да се слуша;

14и ќе те направам гол камен, ќе станеш место за простирање мрежи; нема да бидеш одново изграден, зашто Јас, Господ, го реков тоа“, вели Господ Бог.

15Така вели Господ Бог кон Тир: „Од потресот на твоето паѓање, од офкањето на ранетите, кога ќе се

traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

16 Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

17 Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

18 Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

19 Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

20 então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

21 Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

извршува над тебе убивањето, нема ли да затреперат островите?

16И ќе слезат од престолите свои сите кнезови на морето, ќе ги соблечат од себе своите наметки, ќе ги симнат од себе своите везени облеки, ќе се облечат во трепет, ќе седнат на земја и секоја минута ќе трепerат и ќе се чудат заради тебе.

17И ќе почнат да плачат за тебе и ќе ти речат: ‚Како пропадна, славни граде, во кој живеат поморци, народ силен по морето, ти и жителите твои кои влеваа страв на сите оние, што живееја покрај тебе!‘

18Сега, во денот на твоето паѓање, затреперија островите, островите морски се исплашија од твојата погибел.

19Зашто така вели Господ Бог: кога ќе те направам запустен град, како ненаселените градови, кога ќе ја подигнам против тебе бездната и ќе те покријат големи води,

20тогаш ќе те соборам со оние, што слегуваат во гроб, кај оние што порано постоеле, и ќе те ставам во долната земја, во вечната пустина, со спуштените во гроб, за да не бидеш веќе населен; и ќе ја објавам славата во земјата на живите.

21За ужас ќе те направам, и нема да те има; ќе те бараат, но повеќе нема да те најдат никогаш“, вели Господ Бог.

Езекиел 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus

Тагување поради падот на Тир

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„А ти, сине човечки, викни, па заплачи по Тир.

[3]И кажи му на Тир, кој се населил при влезот на морето, и тргува со народите од многу острови – вака вели Господ Бог: Тире, ти велиш: ,јас сум совршена убавина.'"

[4]Твоите предели се во срцето на морињата; твоите градители совршено ја изградиле твојата складност;

[5]од сенирски кипариси ги направија сите твои подови; зедоа од Ливан кедри, за да ти направат јарболи;

[6]од башански дабови правеа весла; столовите ги правеа до буково дрво, ишарано со слонова коска од китимските острови,

[7]од шарени египетски ткаенини ти беа бродските платна што ти служеа како знаме; сини и пурпурни ткаенини се земаа од елишките острови за покривала.

[8]Жителите сидонски и арвадски ти беа веслачи; Тире, ти имаше вешти луѓе; тие ти беа кормилари.

[9]Старешините од Гевла и неговите вешти луѓе ти служеа за разни поправки; ти имаше секакви морски бродови и кораби со платна, кои ти служеа за тргување.

[10]Војници од Персија, од Луд и од Пут се наоѓаа во твојата војска; закачуваа

homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

11 Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

12 Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

13 Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

14 Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

15 Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

16 A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

17 Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

по тебе штитови и шлемови; тие ти придаваа величие.

11Синовите Арвадски со твојата сопствена војска стоеја наоколу по твоите ѕидови; и Гамадимците стоеја на кулите твои; тие беа ги закачиле своите штитови по твоите ѕидови наоколу; и тие ти ја претставуваа твојата убавина.

12Тарсис тргуваше со тебе, располагајќи со различно богатство, за стоките твои плаќаше сребро, железо, олово и калај.

13Јаван, Тувал и Мешех тргуваа со тебе, разменувајќи ги стоките за луѓе и бакарни садови.

14Од Бет-Тогарма ти донесуваа за стоките твои коњи, коњаници и маски.

15Синовите на Дедан тргуваа со тебе; многу острови вршеа со тебе размена, ти плаќаа со слонова коска и абанос.

16Поради големото твое трговско богатство, тргуваа со тебе и Арамејците; за стоките твои ти плаќаа со смарагд, пурпурно шарени ткаенини и висон, со корали и рубини.

17Јудеја и земјата израелска тргуваа исто така со тебе; за твојата стока ти плаќаа со пченица, мириси и мед, масло и балсам.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[18]Дамаск поради богатството во стоки, поради изобилието на секакви работи, ти донесуваше хелбонско вино и волна од Цахар.

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[19]Дан и Јаван од Узал ти плаќаа за твоите стоки со изработки од железо, касија и цимет, за размена.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[20]Со тебе тргуваше и Дедан со скапоцени волнени покривки за седла.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros, carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

[21]Арабија и сите кедарски кнезови вршеа размена со тебе: на јагниња, овни и кози.

[22] Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

[22]Трговците од Сева и Рама тргуваа со тебе со секакви најблагопријатни мириси и со секакви скапоцени камења, и злато ти плаќаа за твоите стоки.

[23] Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

[23]Харан, Кане и Еден, трговците од Сева, Асирија и Килмад исто така тргуваа со тебе.

[24] Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

[24]Тие ти продаваа скапоцени облеки од свилени и шарени материи што ги носеа на пазарите твои во скапи сандаци, направени од кедар и добро врзани.

[25] Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

[25]Бродовите од Тарсис беа твои каравани во трговијата, и ти стана богат и многу славен меѓу морињата.

[26] Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

[26]Весларите твои те одведоа во големите води; источниот ветар те разби среде морињата.

[27] As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

[28] Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

[29] Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus

[27]Твоето богатство и твоите стоки, сите твои ризници, твоите бродари и твоите кормилари, кои ги поправаа твоите кораби, и ја пренесуваа твојата трговија, сите твои војници, какви што ги имаше и сето множество народ твој, при твоето паѓање ќе потонат на дното од морето.

[28]Од пискотот на твоите кормилари ќе затреперат и околните места.

[29]И ете од корабите ќе излезат сите веслари, бродари, сите кормилари морски и ќе излезат на земјата.

[30]Со висок глас ќе заплачат за тебе и тешко ќе заофкаат, ставајќи си пепел на главите свои и валкајќи се во прав.

[31]Ќе ја истрижат за тебе косата своја до черепот, а ќе опашаат вреќишта и со горчлив плач ќе заплачат за тебе од душевна мака.

[32]И во тагата своја ќе запеат за тебе жална песна, и така тие ќе заплачат за тебе: „Кој е како Тир, така разрушен среде морињата!“

[33]Кога доаѓаа од морињата твоите стоки, ти задоволуваше многу народи; со големото богатство и со трговијата ти ги богатеше царевите на земјата.

[34]А кога беше ти разбиен од морињата во водената бездна, твоите стоки и сиот твој народ потона.

[35]Сите жители на островите се запрепастија за тебе и царевите нивни

reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

почнаа да треперат, лицата им се изменија.

[36]Трговците на другите народи си потсвиркуваа за тебе; ти стана како страшило и исчезна засекогаш.

Езекиел 28

Пророштво против тирскиот цар

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, кажи му на началникот на Тир – вака вели Господ Бог: затоа што го издигна срцето свое и велиш: ‚Јас сум бог, седам на божји престол, во срцето на морињата‘, иако си човек, а не бог, го изедначуваш твојот ум со умот на Бога,

[3]ете, како да си помудар од Даниел; и нема тајна, сокриена од тебе;

[4]со мудроста своја и со разумот свој ти се здоби со богатство и во своите ризници собра злато и сребро;

[5]со големата мудрост своја преку трговијата своја ти го зголеми богатството свое,

[6]затоа, вака вели Господ Бог: – Бидејќи го изедначуваш твојот ум со умот на Бога,

[7]еве, Јас ќе доведам против тебе туѓинци, највешти меѓу народите, и тие ќе ги извадат своите мечеви против убавината на твојата мудрост и ќе го помрачат твојот блесок;

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer,

[8]тие ќе те турнат во гроб и ќе умреш во срцето на морињата, со насилна смрт.

[9]Ќе речеш ли тогаш пред твојот убиец: ‚јас сум бог‘, кога во раката на оној што ќе те убива, ти ќе бидеш човек, а не бог?

[10]Ти ќе умреш од раката на туѓинци со смрт како необрезан; зашто Јас го реков тоа“, така вели Господ.

Падот на тирскиот цар

[11]И дојде слово Господово до мене:

[12]„Сине човечки, плачи за тирскиот цар и кажи му: – вака вели Господ Бог: ти си печат на совршенство, полнота на мудроста и венец на убавината.

[13]Ти беше во Едем, во Божјата градина; твоите облеки беа украсени со секакви скапоцени камења: рубин, топаз, дијамант, берил, оникс, јаспис, сафир, тиркиз, смарагд и злато, сите вешто исткаени и нанижани на тебе, приготвени во денот кога беше создаден.

[14]Ти беше помазан херувим – заштитник, и Јас те поставив за тоа; ти беше на светата Божја гора, одеше среде огнени камења.

[15]Ти беше совршен во патиштата свои, од денот кога беше создаден, сè додека не се најде во тебе беззаконие.

[16]Од твојата обилна трговија се ис-полни со неправда и ти згреши; и Јас те соборив како нечист од Божјата гора, те

ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

[19] Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Profecia contra Sidom

[20] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

[22] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a

истерав тебе, херувиме – заштитник, среде огнени камења.

[17]Од убавината твоја се возгордеа срцето твое, поради богатството твое си ја загуби мудроста своја; затоа Јас те соборив на земја, те предадов на потсмев пред царевите.

[18]Со многуте гревови свои во неправедната твоја трговија ти ги осквернн твоите светилишта; и Јас пуштив оган пред тебе, да те проголта; и Јас те претворив во пепел на земјата пред очите на сите, што те гледаат.

[19]Сите, што те знаеја меѓу народите, се згрозуваа над тебе, ти стана за ужас и исчезна засекогаш.“

Пророштво против Сидон

[20]И дојде слово Господово до мене:

[21]„Сине човечки, сврти го лицето свое кон Сидон, и пророкувај против него:

[22]Ете Јас сум против тебе, Сидоне, и ќе се прославам во тебе и ќе познаат дека сум Јас Господ, кога ќе извршам суд над него и ја покажам во него Мојата светост.

[23]И ќе пратам во него помор и крв на улиците негови и ќе паднат среде него убиени од меч, кој ќе ги нападне сите одреда и ќе познаат дека Јас сум Господ.

Израел ќе биде благословен

[24]И во иднина тој нема да биде бодлив трн за домот Израелов и причинител на болка трнлива, повеќе од сите соседи

tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[1] No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

[3] Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

[4] Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

што му сакаат зло и ќе познаат дека Јас сум Господ Бог.“

[25]Така вели Господ Бог: „Кога ќе го соберам домот Израелов меѓу народите, кај кои се распрснал и ќе ја објавам кај нив светоста Своја пред очите на племињата и тие ќе заживеат во земјата своја, која му ја дадов на Мојот слуга Јаков,

[26]тогаш ќе живеат во неа во мир и ќе си изградат куќи, ќе насадат лозја и ќе живеат во мир, зашто ќе извршам суд над сите наоколу што ги презираа. И тогаш ќе разберат дека Јас сум Господ, Бог нивни.“

Езекиел 29

Пророштво против Египет

[1]Во десеттата година, десеттиот месец, во дванаесеттиот ден од месецот, дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, сврти го лицето свое кон фараонот, египетскиот цар, и изречи пророштво против него и против целиот Египет.

[3]Говори и кажи им – вака вели Господ Бог: еве, Јас сум против тебе фараоне, царе египетски, голем змеју, кој лежиш по реките свои и велиш: ‚моја е реката и јас ја создадов за себе.‘

[4]Но Јас ќе ставам јадица во твоите челусти и на твоите лушпи; и ќе те извлечам од реките твои со сета риба на твоите реки, што се залепила на твоите лушпи;

[5] Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

[6] E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[5]ќе те фрлам во пустината, тебе и сета риба од твоите реки; ти ќе паднеш на откриено поле; нема да те земат и погребат; ќе допуштам да те изедат ѕверовите земни и птиците небески.

[6]И ќе познаат сите жители на Египет дека Јас сум Господ, зашто тие беа на домот Израелов потпорна трска.

[7]И кога се фатија со раката своја за тебе, ти се раскина и рамињата им ги откина; и кога се потпреа на тебе, ти се скрши и им ги изнарани сите нивни бедра.“

[8]Затоа, вака вели Господ Бог: „Еве, Јас ќе испратам против тебе меч и ќе ги истребам кај тебе луѓето и добитокот.

[9]Египетската земја ќе стане пустина и степа; па ќе познаат дека Јас сум Господ. Бидејќи тој вели – моја е реката и јас ја создадов,

[10]затоа, еве, Јас сум против твоите реки и египетската земја ќе ја направам пустина над пустините од Мигдол до Сиена, до пределот на Етиопија.

[11]Нема да оди по неа човечка нога и нога на добиток нема да стапне на неа, и нема да се живее на неа четириесет години.

[12]И ќе ја направам земјата египетска пустина меѓу запустени земји; и градовите нејзини меѓу запустени градови, ќе бидат пусти четириесет години и ќе ги растурам Египќаните меѓу народите и ќе ги распрснам по земјата.

[13] Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

[14] Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

[15] Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

[16] Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[17] No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

[13]Зашто вака вели Господ Бог: откако ќе изминат четириесет години, Јас ќе ги соберам Египќаните откај народите, каде што ќе бидат растурени.

[14]И ќе ги вратам египетските заробеници и ќе ги доведам назад во земјата Патрос, во земјата на нивното потекло и тие таму ќе претставуваат слабо царство.

[15]Тоа ќе биде послабо од другите царства и нема веќе да се гордее над народите; ќе ги смалам за да не владеат над народите.

[16]И во иднина, тие нема да бидат потпора на домот Израелов, за да го спомнуваат нивното беззаконие, кога се обраќаа кон него; и ќе познаат дека Јас сум Господ Бог.“

Навуходоносор ќе го покори Египет

[17]Во дваесет и седмата година, првиот месец, во првиот ден од месецот, дојде слово Господово до мене:

[18]„Сине човечки, Навуходоносор, царот вавилонски, ја истошти војската своја со големи работи кај градот Тир: секоја глава оќелаве и секое рамо беше изнарането; но ни за него, ни за војската немаше награда од Тир за трудот што тој го употреби против него.“

[19]Затоа, така вели Господ Бог: „Еве, Јас му ја давам на вавилонскиот цар Навуходоносор земјата египетска, за да го собере богатството нејзино, да изврши грабеж во неа и да однесе сè што

грабела таа, и тоа ќе биде награда за неговата војска.

[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

[20]Како награда за работата, која тој ја изврши во него, Јас му ја предавам земјата египетска, зашто тој го вршеше тоа заради Мене, вели Господ Бог.

[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

[21]Во тој ден ќе го вратам рогот на домот Израелов и тебе ќе ти ја отворам устата меѓу нив, па ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

Езекиел 30

Господ ќе го казни Египет

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, изречи пророштво и кажи – вака вели Господ Бог: плачете, ете иде злочест ден.

[3]Зашто близок е денот, да, близок е денот Господов, денот мрачен; часот на народите иде.

[4]И ќе тргне меч против Египет и ужас ќе се распространи во Етиопија, кога поразените од Египет ќе паднат, кога ќе го земат богатството негово и кога основите негови ќе бидат разрушени.

[5]Етиопија, Пут и Луд, цела Арабија и Либија, како и синовите на сојузничките земји заедно со нив ќе паднат од меч.

[6]Така вели Господ Бог, ќе паднат потпорите на Египет и ќе падне гордоста на неговата моќ; од Мигдол до Сиена ќе паѓаат во него од меч, вели Господ Бог.

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[7]И тој ќе се запусти меѓу опустошените земји и градовите негови ќе бидат меѓу опустошените градови.

[8]И ќе познаат дека Јас сум Господ, кога ќе го пратам огнот врз Египет и сите негови сили ќе бидат скршени.

[9]Во оној ден, ќе тргнат од Мене известители со кораби за да ги уплашат безгрижните Етиопјани, и ќе се распространи меѓу нив ужас, како во денот на Египет; зашто, ете, тој иде.

[10]Така вели Господ Бог: на египетскиот многуброен народ ќе му ставам крај преку раката од Навуходоносор, царот вавилонски.

[11]Тој и народот негов со него, најжестоки меѓу народите, ќе бидат доведени за погибел на таа земја и ќе ги извадат мечевите свои против Египет и ќе ја наполнат земјата со убиени.

[12]Ќе ги пресушам реките и ќе ја предадам земјата во рацете на лошите и со раката на туѓинците ќе ја опустошам земјата и сè што ја исполнува. Јас, Господ, го реков тоа.“

[13]Така вели Господ Бог: „Ќе ги истребам идолите и ќе ги уништам лажните богови во Мемфис и во земјата египетска нема повеќе да има принцови, и ќе пратам страв во земјата египетска.

[14]Ќе го опустошам Патрос, ќе испратам оган во Цоан и ќе извршам суд над Но.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.

[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha

[15]Ќе ја излијам јароста Своја врз Син, египетската тврдина, и ќе го истребам многубројниот народ во Но.

[16]Ќе испратам оган врз Египет, ќе затрепери Син и Но ќе биде разрушен. А врз Мемфис ќе нападнат непријателите среде бел ден.

[17]Младите луѓе од Авен и од Пи-Бесет ќе паднат од меч, а другите ќе бидат одведени во ропство.

[18]И во Тафнис ќе се помрачи денот, кога таму ќе го скршам јаремот египетски и ќе се прекрати во него неговата горда моќ. Облак ќе го покрие и ќерките негови во ропство ќе отидат;

[19]така ќе му пресудам на Египет, па ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Скршена моќта на Египет

[20]Во единаесеттата година, во првиот месец, на седмиот ден од месецот, дојде слово Господово до мене:

[21]„Сине човечки, Јас веќе ја скршив раката на фараонот, египетскиот цар, и ете, таа уште не е преврзана, за да биде излекувана, и не е завиткана со лекарски преврски, од кои би добила сила, за да држи меч.

[22]Затоа, вака вели Господ Бог: еве Јас сум против фараонот, египетскиот цар и ќе ги скршам рацете негови, здравата и искршената, така што мечот ќе му падне од рацете негови.

[23]Ќе ги растурам Египќаните меѓу народите и ќе ги развеам по земјите.

[24]А рацете на вавилонскиот цар ќе ги направам јаки, во раката негова ќе му

espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

дадам Свој меч; и рацете на фараонот ќе ги скршам и тој изнаранет ќе офка силно пред него.

[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

[25]Ќе ги зацврстам рацете на вавилонскиот цар, а рацете на фараонот ќе малаксаат; и ќе познаат дека Јас сум Господ Бог, кога ќе му го дадам мечот Свој во раката на вавилонскиот цар, и тој ќе го потегне врз земјата египетска.

[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

[26]Ќе ги растурам Египќаните меѓу народите и ќе ги развеам по земјата, и тие тогаш ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

[5] Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se

Езекиел 31

Египет спореден со кедрово дрво

[1]Во единаесеттата година, третиот месец, на првиот ден од месецот, дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, кажи му на фараонот, египетскиот цар, и на народот негов – со кого се споредуваш ти во твоето величие?

[3]Ете, Ашур беше кедар левононски со убави гранки, искитен и висок; врвот негов – меѓу густи облаци.

[4]Водите го хранеа да расте, безднатa го издигаше, реките нејзини го опкружуваа неговиот корен и ги ширеа потоците свои кон сите полски дрвја.

[5]Затоа височината негова ги надминуваше височините на сите полски дрвја; на него имаше многу гранки; ветките

alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

[6] Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

[7] Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

[8] Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

[9] Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

[10] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

[11] eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os

му се умножуваа и гранките станувaа долги од многу вода кога растеше.

[6]Во неговите гранки секакви небески птици си правеа гнезда, а под гранчињата негови се раѓаа мали од секаков вид полски ѕверови, додека под сенката негова живееја многубројни народи.

[7]Тој се разубавуваше со својот висок раст, со долгите гранки, затоа што коренот му се наоѓаше покрај големи води.

[8]Ни кедрите во Божјата градина не му беа рамни; кипарисите не се изедначуваа со неговите гранки, и јаворите не беа толку високи колку неговите врвови; ниедно дрво во Божјата градина не можеше да се споредува со него по убавината своја.

[9]Јас го украсив со многуте гранки, така што сите едемски дрвја во Божјата градина му завидуваа.“

[10]Затоа, така вели Господ Бог: „Бидејќи израсна висок и се издигна врвот негов меѓу дебелите гранки, и срцето му се возгордеа од неговата големина,

[11]затоа јас го предадов во рацете на најмоќниот меѓу народите; тој постапи со него како што требаше да постапи; но поради неговото беззаконие Јас го отфрлив.

[12]И го исекоа туѓинците, најлути меѓу народите, па го соборија; гранките негови паѓаа по горите и по сите

vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

13 Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

14 para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

15 Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

16 Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

17 Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram

долини, се кршеа неговите гранчиња по сите полиња, а од неговата сенка избегаа сите народи од земјата и го оставија.

13На неговото паднато стебло се сместија многу небески птици, а меѓу гранките – секакви полски животни.

14Тоа сè стана, за да не се гордеат со својот висок раст никакви дрвја покрај водите, да не ги издигаат врвовите свои до густите облаци и да не се допираат до него со нивната височина дрвја што пијат многу вода; зашто сите тие ќе бидат предадени на смрт, во подземниот свет заедно со синовите човечки, што порано слегнале во гроб.“

15Вака вели Господ Бог: „Во оној ден, кога тој слезе во гроб, Јас направив да жалат за него, ја затворив бездната поради него и ги запрев реките нејзини, ги задржав големите води и го нажалив за него Ливан, и сите полски дрвја тагуваа по него.

16Се затресоа од неговото паѓање. Јас ги доведов народите во трепет, кога го кутнаа во пеколот, при оние што порано слегнале во гроб, и се зарадуваа во адот сите дрвја едемски, одбраните и најдобрите на Ливан, сите што пијат вода;

17зашто и тие слегоа со него во бездната при убиените со меч, како и неговите сојузници што живееја под сенката негова меѓу народите.

seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

18 A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

18Па така со кое ли од едемските дрвја се споредуваш ти по слава и величина? Но, сега заедно со едемските дрвја и ти ќе бидеш соборен во бездната, ќе лежиш со необрезаните, меѓу убиени од меч. Тоа е фараонот и сиот негов многуброен народ“, вели Господ Бог.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

1 No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

4 Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

5 Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

Езекиел 32

Египетскиот цар спореден со крокодил

1Во дванаесеттата година, дванаесеттиот месец, во првиот ден од месецот, дојде слово Господово до мене:

2„Сине човечки, извикај и заплачи за фараонот, царот египетски, и кажи му: ти си како млад лав меѓу народите и како крокодил во реката, се фрлаш во реките свои и ги матиш водите со нозете свои и ги газиш потоците нивни.

3Така вели Господ Бог: Јас ќе ја фрлам врз тебе Мојата мрежа во собранието на многу народи, и тие ќе те извлечат со Мојата мрежа.

4И ќе те исфрлам на земја, на откриено место ќе те фрлам, и ќе слетуваат на тебе секакви небески птици, и ќе се наситуваат од тебе ѕверовите на целата земја.

5И ќе ги расфрлам месата твои по планините и долините ќе ги наполнам со твоите трупови.

[6] Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

[7] Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

[8] Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

[9] Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

[10] Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

[11] Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

[12] Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

[13] Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

[14] Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

[6]И земјата, по која одиш, ќе ја напојам со твојата крв дури до планините; и потоците ќе бидат исполнети со тебе.

[7]А кога ќе угаснеш, ќе го покријам небото и ѕвездите на него ќе ги потемнам, сонцето со облак ќе го покријам и месечината нема да свети со светлината своја.

[8]Сите светила што светат на небото ќе ги затемнам над тебе и врз твојата земја ќе пратам мрак, вели Господ Бог.

[9]Ќе го доведам во смут срцето на многу народи, кога ќе разгласам за твоето паѓање меѓу народите по земјите, кои ти не ги познаваше.

[10]И преку тебе ќе ги доведам во ужас многуте народи и царевите нивни ќе се згрозуваат од страв за тебе, кога ќе го размавтам мечот свој пред лицето нивно и секој миг ќе трепери секој за душата своја во денот на твоето паѓање.

[11]Зашто, така вели Господ Бог: мечот на вавилонскиот цар ќе падне врз тебе.

[12]Од мечот на силните ќе падне твојот народ; сите тие се најлути меѓу народите; ќе ја уништат гордоста на Египет – и сиот негов народ ќе загине.

[13]И ќе го истребам сиот негов добиток кај големите води и во иднина нема да ги мати човечка нога, ниту, пак, ќе ги разматува копитото од добиток.

[14]Тогаш ќе ги смирам водите нивни и реките нивни ќе ги направам да течат како масло, вели Господ Бог.

[15] Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

[16] Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

Os egípcios com outras nações no além

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo

[15]Кога ќе ја направам египетската земја пустина, кога земјата ќе се лиши од сè, што ја исполнува, кога ќе ги удрам сите што живеат на неа, тогаш ќе познаат дека Јас сум Господ.

[16]Еве ја тажната песна што ќе ја пеат; ќерките на народите ќе ја пеат; за Египет и за сиот негов многуброен народ ќе ја пеат,“ вели Господ Бог.

Светот на мртвите

[17]Во дванаесеттата година на петнаесеттиот ден од истиот месец дојде слово Господово до мене:

[18]„Сине човечки: плачи за египетскиот народ и турни го него и ќерките на познатите народи во бездната, заедно со оние што слегуваат во гроб.

[19]Кажи им: ‚Зарем вие заслужувате поголема милост? Слези и лежи со необрезаните.‘

[20]Тие ќе паднат меѓу убиените со меч, и тој е предаден на меч; влечете го него и сето негово множество.

[21]Во бездната ќе зборуваат за него и за сојузниците негови, најдобрите јунаци; тие паднаа и лежат веќе така меѓу необрезаните, убиени со меч.

[22]Таму е Ашур и сиот негов народ, околу него се гробовите нивни; сите тие се поразени, паднати од меч.

[23]Неговата гробница ја поставија во длабочината на бездната и народот

se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

негов е околу гробницата; сите се поразени, паднати од меч, сите што задаваа страв во земјата на живите.

[24]Таму е Елам со сето множество околу гробницата негова; сите тие се поразени и паднати од меч; тие необрезани слегоа во безднатa, оние кои распространуваа ужас по земјата на живите, си го носат срамот свој заедно со слегнатите во гроб.

[25]Меѓу поразените му дадоа легло, со сето негово множество; околу него се гробовите нивни; сите необрезани се поразени со меч, бидејќи задаваа страв во земјата на живите; тие и го носат врз себе срамот подеднакво со оние што се спуштиле во гроб и се положени меѓу поразените.

[26]Таму се Мешех и Тувал со сето свое множество; околу него се гробовите негови; сите необрезани, поразени се со меч, затоа што предизвикуваа ужас во земјата на живите.

[27]Тие не треба да лежат со паднатите необрезани јунаци, кои со убојното оружје се спуштија во безднатa и ги ставија своите мечеви под главите свои; нивниот грев остана врз коските нивни, бидејќи тие како силни беа ужас во земјата на живите.

[28]И ти ќе бидеш убиен меѓу необрезаните и ќе лежиш со поразените од меч.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

[31] Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

[32] Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

[29]Таму е Едом, царевите негови и сите негови кнезови, кои и при сета своја храброст се положени меѓу поразените со меч, тие лежат со необрезаните и слегнатите во гроб.

[30]Таму се управителите на Север, тие сите и сите Сидонци, кои се спуштија долу со поразените, а кои беа посрамени во својата моќ што предизвикуваше ужас, па лежат и тие се необрезани, со поразените од меч, и го носат срамот свој заедно со слегнатите во гроб.

[31]Ќе ги види фараонот и ќе се утеши за сето множество свое, поразен со меч, фараонот и сета негова војска, вели Господ Бог.

[32]Зашто Јас зададов страв во земјата на живите и фараонот со сето свое множество ќе биде положен меѓу необ-резаните, заедно со поразените од меч“, вели Господ Бог.

Езекиел 33

Езекиел е поставен за духовен стражар

(Ез 3,16-21)

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки: кажи збор кон сино-вите на твојот народ и речи им: ако пратам врз некоја земја меч и народот на таа земја меѓу себе избере човек и го постави за стражар,

[3] e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

[3]и тој, штом ќе го види мечот кој се протега врз земјата, ќе затруби во труба и ќе го предупреди народот,

[4] se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

[4]па, ако некој го чуе трубниот глас, но не обрне внимание, тогаш кога ќе дојде мечот и ќе го достигне, крвта негова ќе падне врз главата негова.

[5] Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

[5]Трубниот глас тој го чул, но не обрнал внимание, па затоа крвта негова ќе падне врз него; а кој ќе обрне внимание, тој ќе си го спаси животот.

[6] Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

[6]Ако, пак, стражарот го види мечот што доаѓа и не затруби со трубата, така што народот нема да биде предупреден, тоа тогаш, кога ќе дојде мечот и некому ќе му го одземе животот, тој ќе биде погоден заради гревот свој, но крвта негова ќе ја барам од стражарот.

[7] A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

[7]И тебе, сине човечки, Јас те поставив како стражар на домот Израелов: ти ќе слушаш слово од Мојата уста и ќе ги вразумуваш од Мене.

[8] Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

[8]Кога ќе му речам на грешникот: ,грешнику, ти бездруго ќе умреш‘, а ти не му кажеш ништо, не го опоменеш беззаконикот да го остави неговиот пат, грешникот ќе умре за својот грев, но крвта негова ќе ја барам од раката твоја.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

[9]Ако, пак, беззаконикот си го предупредил, да се врати од својот пат, а тој не се одвратил од патот свој, тој ќе умре за својот грев, но ти ќе ја зачуваш душата своја.

Лична одговорност

[10] Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

[13] Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

[14] Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[10]Сине човечки, кажи му на домот Израелов – вие велите: ‚нашите престапи и нашите гревови се врз нас, и ние пропаѓаме во нив, како тогаш можеме да живееме?‘

[11]Кажи им, жив сум Јас, вели Господ Бог: Јас не ја посакувам смртта на грешникот, туку грешникот да се одврати од својот пат и да остане жив. Вратете се, вратете се од вашите лоши патишта; зошто да умирате вие, доме Израелов?

[12]Сине човечки, кажи им на синовите од твојот народ; праведноста нема да го спаси праведникот во денот на неговиот престап, и грешникот поради беззаконието свое нема да падне во денот, кога ќе се откаже од гревот свој, како и праведникот во денот, кога ќе згреши, не ќе може да остане меѓу живите заради својата праведност.

[13]Кога ќе му речам на праведникот дека тој нема да биде жив, и тој се надева на својата праведност, па врши неправда, тогаш сите негови праведни дела нема да се спомнат, и тој ќе умре од неправдата своја, што ја извршил.

[14]А кога ќе му кажам на грешникот: ‚Бездруго ќе умреш‘, и тој се откаже од гревовите свои, па почне да живее по закон и по правда,

[15]ако тој грешник го врати залогот, го поврати ограбеното, оди по законот на животот и не врши ништо лошо, – тогаш тој ќе живее, нема да умре.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto,

[16]Ниеден од неговите гревови, што ги извршил нема да му се спомнат; тој почнал да живее по закон и по правда, тој ќе биде жив.

[17]Синовите на твојот народ велат: ‚Не е прав патот на Господ‘, а всушност нивниот пат не е прав.

[18]Кога праведникот ќе отстапи од својата праведност и почне да врши беззаконие, тој ќе умре заради тоа.

[19]Кога, пак, грешникот ќе се поврати од гревот свој и ќе почне да живее по закон и по правда, заради тоа тој ќе остане жив.

[20]А вие велите: ‚Не е прав патот на Господ!‘ Јас ќе ви судам, доме Израелов, на секого од вас според патиштата негови.“

Вести за падот на Ерусалим

[21]Во дванаесеттата година од нашето прогонство, десеттиот месец во петтиот ден од месецот, дојде кај мене еден бегалец од Ерусалим и рече: „Разрушен е градот!“

[22]Но уште пред да дојде пребегнатиот, вечерта беше раката Господова врз мене и Тој ја отвори устата моја, пред да дојде оној утредента кај мене; ми се отвори устата и јас веќе не бев безгласен.

Гревовите на народот

[23]И дојде слово Господово до мене:

[24]„Сине човечки, оние што живеат во запустените места на земјата израелска, зборуваат и велат: Авраам

possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

[26] Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

[27] Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

[28] Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

[29] Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

[30] Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

беше еден и ја наследи оваа земја; а ние сме многумина, па затоа нам ни е дадена оваа земја да ја владееме.“

[25]Затоа кажи им – вака вели Господ Бог: „Вие јадете месо со крв, ги кревате очите свои кон идоли и пролевате крв, а сакате да владеете со оваа земја?

[26]Вие се потпирате на мечот свој, вршите гнасни работи, ја осквернувате жената на својот ближен и сакате да владеете со земјата?

[27]Еве што ќе им кажеш – така вели Господ Бог: Жив сум Јас! Оние, што се по разорените места, ќе паднат од меч; оние, пак, што се наоѓаат во поле, ќе им ги препуштам на sверовите да ги изедат. Кои се, пак, во тврдините и по пештери, со смрт ќе ги поразам.

[28]И ќе ја направам земјата пустина над пустините, а гордата моќ нејзина ќе престане, па ќе запустат планините израелски, така што не ќе има кој да минува преку нив.

[29]И ќе познаат тогаш дека Јас сум Господ, кога ќе ја направам земјата пустина над пустините заради сите нивни гнасни дела, што ги извршиле.

Резултати од поракaта на пророкот

[30]А за тебе, сине човечки, синовите од твојот народ прикажуваат покрај sидовите и пред портите на куќите, и си велат еден на друг, брат на брат: ‚Одете и дознајте какво слово дојде од Господ!‘

[31] Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

[32] Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.
[33] Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

[31]И тие ќе доаѓаат кај тебе како на собрание народно и Мојот народ ќе седи пред лицето твое и ќе ги слуша зборовите твои, но нема да ги извршува; зашто тие од тоа во устата своја си прават шеги, а срцето нивно се управува по нивната лакомост.

[32]Па, ете, за нив ти си пејач со пријатен глас и кој убаво свири: тие ги слушаат твоите зборови, но не ги исполнуваат.

[33]А кога ќе дојде тоа, – а, еве, веќе иде, – тогаш ќе познаат дека меѓу нив имало пророк.“

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

[3] Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.
[4] A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

Езекиел 34

Пророкување за пропаста на неверните пастири

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, изречи пророштво против пастирите израелски, изречи пророштво и кажи им на пастирите – вака вели Господ Бог: тешко на пастирите израелски, кои се пасеа сами себе! Зар пастирите не треба да го пасат стадото свое?

[3]Вие го јадевте маслото и се облекувавте во волна, колевте угоени овци, а стадото не го пасевте.

[4]Слаби не поткрепувавте, болни не лекувавте, ранети не преврзувавте, истерани не враќавте и загубени не барравте, а управувавте со нив преку насилие и жестокост.

[5] Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

[6] As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

[7] Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[8] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

[9] portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

[11] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

[12] Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram

[5]Тие се распрснаа без пастир, и откако се растурија, станаа плен на сите полски ѕверови.

[6]Скитаат овците Мои по сите планини и по секој висок рид и распрснати се по целата земја овците Мои, и никој не прашува за нив, и никој не ги бара.

[7]Затоа, о, пастири, чујте го словото Господово:

[8]Жив сум Јас, вели Господ Бог: заради тоа што овците Мои беа оставени да бидат разграбени, па, немајќи пастир, станаа плен на сите полски ѕверови, и заради тоа што пастирите не ги бараа Моите овци, бидејќи тие се пасеа сами себе, а Моето стадо не го пасеа,

[9]затоа, пастири, чујте го словото Господово:

[10]вака вели Господ Бог: еве, Јас сум против пастирите и ќе ги барам овците Свои од рацете нивни, и нема да им дадам повеќе да ги пасат овците, и пастирите нема повеќе да се пасат самите себе, и ќе ги одземам Моите овци од нивните челусти, и тие веќе нема да бидат нивна храна.

Добриот Пастир

[11]Зашто, така вели Господ Бог: еве, Јас сам ќе ги побарам овците Мои и ќе ги најдам.

[12]Како што пастирот го проверува стадото свое, во оној ден кога ќе се најде меѓу своето распрснато стадо, така ќе ги најдам Јас овците Мои и ќе ги

espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

[13] Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

[14] Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

[15] Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

[16] A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

[17] Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

[18] Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

[19] Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

ослободам од сите места, каде што биле распрснати во ден облачен и мрачен.

[13]Ќе ги изведам од народите и ќе ги соберам од земјите, ќе ги доведам во земјата нивна и ќе ги пасам по планините израелски, покрај потоци и по сите места, каде што се живее во таа земја.

[14]Ќе ги пасам на добро пасиште и ќе имаат свое трло на високите израелски планини; таму во трлото ќе се одмораат добро и ќе пасат на сочно пасиште, по планините израелски.

[15]Моите овци, Јас ќе ги пасам и ќе ги одморам, вели Господ Бог.

[16]Изгубена ќе најдам и истерана ќе вратам, ранета ќе превијам и болна ќе излекувам, здебелена и бујна ќе исчистам; ќе ги пасам со правда.

[17]Вас, пак, овци Мои, така вели Господ Бог, Јас ќе ве судам меѓу овца и овца, меѓу овен и козел.

[18]Зар малку ви е тоа што пасете на добро пасиште, а другиот дел од пасиштето го газите со своите нозе, и пиете чиста вода, додека остатокот ја матите со нозете свои?

[19]Па овците Мои треба да го јадат она, што сте го изгазиле вие со нозете свои, и да го пијат она, што сте го изматиле со нозете свои?

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[21] Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

[20]Затоа, вака вели Господ Бог: еве, Јас сам ќе ве судам меѓу овца згоена и овца слаба.

[21]Бидејќи со слабините и плеќите се туркате, а со роговите ги бодете сите слаби додека не ги истерате надвор.

[22]Но Јас ќе ги спасам овците Мои и тие нема веќе да бидат разграбувани, и ќе пресудам меѓу овца и овца.

[23]И ќе поставам над нив еден пастир, што ќе ги пасе, слугата Мој Давид; тој ќе ги пасе и тој ќе им биде пастир.

[24]И Јас, Господ, ќе бидам нивни Бог, а Мојот слуга Давид ќе биде нивни кнез. Јас, Господ, го реков ова.

[25]И ќе склучам со нив завет за мир и ќе ги отстранам од тој дел на земјата сите лути ѕверови, така што тие ќе живеат мирно во степата и ќе спијат во горите.

[26]Ќе ги благословам нив и сè што е околу ридот Мој и ќе им праќам навреме дожд; тоа ќе бидат дождови благословени.

[27]И дрвјата во полето ќе го даваат својот плод и земјата ќе ги дава своите производи; и тие ќе бидат во безопасност на земјата своја и ќе познаат дека Јас сум Господ, кога ќе ги скинам врските на јаремот и ги ослободам од рацете на нивните непријатели.

[28]Тие нема веќе да бидат плен за народите и полските ѕверови нема да ги јадат; тие ќе живеат спокојно и никој нема да ги заплашува.

[29] Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.
[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.
[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

[29]И ќе им приготвам бујна градина, тие нема веќе да умираат од глад на земјата и нема да трпат срам од народите.
[30]И ќе познаат дека Јас, нивниот Господ Бог, сум со нив и дека тие, домот Израелов, се Мој народ, вели Господ Бог,
[31]и дека сте вие Мои овци, овци на Моето стадо; вие сте луѓе, а Јас сум вашиот Бог,“ вели Господ Бог.

Езекиел 35

Божја казна врз Едом

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, сврти го лицето свое кон планината Сеир, изречи против неа пророштво.

[3]И кажи ѝ: Вака вели Господ Бог – еве, Јас сум против тебе, планино Сеир, ќе ја протегнам против тебе раката Своја и ќе те направам пуста и ненаселена.

[4]Градовите твои ќе ги претворам во урнатини и ти самата ќе запустиш и ќе познаеш дека Јас сум Господ.

[5]Бидејќи во тебе има вечно непријателство и синовите Израелови ги предаваше на меч во време на нивните маки, дури и при крајот на нивните беззаконија.

[6]Затоа, жив сум Јас, вели Господ Бог, бидејќи со крв си згрешила и крвта ќе те прогони; те гонам; бидејќи крвопролевање не си мразела, затоа крвта ќе те гони.

[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7]Планината Сеир ќе ја направам пуста и степа без живот, и ќе истребам во неа – и човек што доаѓа и човек што си оди.

[8]И ќе ги наполнам идолските светилишта со нејзините убиени; по твоите ридишта и по твоите долини и по сите твои полиња ќе паѓаат поразени од меч.

[9]Ќе те направам вечна пустина и во твоите градови ќе нема живот, па ќе познаеш дека Јас сум Господ.

[10]Бидејќи ти велеше – овие два народа и овие две земји ќе бидат мои и ние ќе владееме со нив, иако е Господ таму.

[11]Затоа, жив сум Јас, вели Господ Бог; ќе постапам со тебе според мерката на твојата омраза и твојата завист, што ја искажуваше од омразата кон нив, и ќе им се јавам кога ќе ти судам.

[12]И ќе познаеш дека Јас, Господ, ги чув сите твои навреди што ги искажуваше против планините израелски, велејќи: ‚запустеа, нам ни се дадени за храна!‘

[13]Вие се гордеете пред Мене со јазикот свој и ги умножувате зборовите свои против Мене; Јас го чув тоа.

[14]Така вели Господ Бог: кога целата земја ќе се радува, Јас ќе те направам пустина.

[15]Како што се радуваше, што делот од Израеловиот дом запусти, така ќе направам и со тебе – ќе бидеш опустошена, планино Сеир, и цел Едом

заедно со тебе, па ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

1 Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

2 Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

3 portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

4 portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

5 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

6 Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às

Езекиел 36

Избавување на Израел

1А ти сине човечки, искажи пророштво за планините израелски и кажи: „Планини израелски, чујте го словото Господово.

2Вака вели Господ Бог: бидејќи непријателот вели за вас: ‚о, о, и вечните светилишта ни паднаа како плен‘;

3затоа изречи пророштво и кажи: така вели Господ Бог – токму поради тоа, што ве опустошуваат и ве грабаат од сите страни, за да станете сопственост на други народи, и да се изложите на срам и поруга,

4затоа, планини израелски, чујте го словото од Господ Бог – вака им вели Господ Бог на планините и на ридовите, на долиштата и долините и на запустените урнатини и напуштените градови, кои станаа грабеж и подбив за другите околни народи;

5затоа така вели Господ Бог: во Својата пламена ревност изреков слово против други народи и против сиот Едом, кои си ја определија земјата Моја за сопственост и си ја присвоија како плен со срдечна радост и со презир во душата,

6затоа изречи пророштво за земјата израелска и кажи им на планините и

correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

ридовите, на долиштата и на долините – вака вели Господ Бог: еве, Јас го реков тоа во ревноста Своја и во јароста Своја, зашто вие носите на себе потсмев од народите.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

[7]Затоа, така вели Господ Бог: Јас ја кренав раката своја со клетва дека народите што се околу вас, тие самите ќе го понесат својот срам.

[8] Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

[8]А вие, планини израелски, проширете се и ќе принесувате плодови на Мојот народ Израел, зашто тие скоро ќе дојдат.

[9] Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

[9]Зашто, еве, кон вас се обраќам, и вие ќе бидете обработувани и засејувани.

[10] Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

[10]И ќе населам во вас многу луѓе, сиот дом Израелов, и градовите ќе бидат населени и урнатините обновени.

[11] Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11]Ќе ги намножам кај вас и луѓето и добитокот, и тие ќе се плодат и размножуваат, и ќе ве населам како што беше во поранешните времиња, ќе ви правам добро повеќе отколку во поранешните времиња, та ќе познаете дека Јас сум Господ.

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[12]Ќе доведам кај вас луѓе, народ Мој Израел, и тие ќе владеат со вас. Ти, земјо, ќе бидеш нивно наследство и кај нив ќе нема веќе бездетни луѓе.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[13]Така вели Господ Бог – бидејќи велат за вас: ‚ти си земја што јадеш луѓе и што правиш народот да е без деца‘,

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.
[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

A restauração de Israel

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.
[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.
[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.
[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.
[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.
[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas

[14]затоа, веќе нема да ги јадеш луѓето и во иднина нема да создаваш бездетен народ, вели Господ Бог.
[15]И нема веќе да слушаш потсмев од народите и нема веќе да трпиш врз себе хули од племињата, и во иднина нема веќе да ги правиш луѓето да се без деца,“ вели Господ Бог.

Нов живот за Израел

[16]И дојде слово Господово до мене:
[17]„Сине човечки, кога домот Израелов живееше во својата земја, тој ја осквернуваше со поведението свое и со делата свои; патот нивни им беше пред Моето лице како нечистотија на жена, кога се чисти.
[18]Јас, го излеав врз нив гневот Свој за крвта, што ја пролеваа во таа земја, и заради тоа што ја осквернуваа со своите идоли.
[19]Ги распрснав меѓу народите и тие се расеани по земјите, ги судев според нивните патишта и според нивните гревови.
[20]И отидоа тие во народите, каде што го скврнавеа Моето свето име, зашто за нив велат: ‚Тие се народ на Господ и излегоа од Неговата земја.‘
[21]Зажалив заради името Мое свето, што домот Израелов го оскверни кај народите, каде што отидоа.
[22]Затоа, кажи му на домот Израелов: вака вели Господ Бог: доме Израелов, ќе го направам тоа не заради вас, туку

pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

заради името Мое свето што го осквернивте кај народите, каде што отидовте.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[23]Ќе го осветам великото име Свое, осквернето кај народите, меѓу кои го осквернивте, па ќе познаат народите дека Јас сум Господ, вели Господ Бог, кога ќе ја покажам светоста Своја во вас пред нив.

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[24]Ќе ве земам откај народите, ќе ве соберам од сите страни и ќе ве доведам во вашата земја.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[25]Ќе ве поросам со чиста вода и вие ќе се очистите од сите ваши осквернувања, и од сите ваши идоли ќе ве очистам.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[26]Ќе ви дадам ново срце, и нов дух ќе ви дадам; ќе го земам од вашето тело каменото срце и ќе ви дадам срце од месо.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

[27]Ќе го внесам во вас Мојот дух и ќе направам да одите по заповедите Мои и да ги пазите и да ги исполнувате наредбите Мои.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[28]И ќе живеете во земјата, што им ја дадов на предците ваши, и ќе бидете Мој народ и Јас ќе бидам ваш Бог.

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[29]Ќе ве ослободам од сите ваши нечистотии, ќе го повикам житото и ќе го умножам и нема да ве оставам да трпите глад.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[30]Ќе ги умножам плодовите по дрвјата и полските производи, па во иднина да не трпите срам од народите поради глад.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[37] Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de

[31]Тогаш ќе се сетите за своите лоши патишта и за своите лоши дела, па ќе почувствувате одвратност од самите себе за гревовите свои и за лошите престапи.

[32]Тоа ќе го направам, не заради вас, вели Господ Бог, туку да ви биде јасно – црвенејте и срамувајте се од вашите патишта, доме Израелов.“

[33]Така вели Господ Бог: „Во оној ден, кога ќе ве очистам од сите ваши беззаконија, и ќе ве населам во градовите и ќе бидат обновени урнатините;

[34]и опустошената земја што беше пустина во очите на секој минувач, ќе биде обработена,

[35]тогаш ќе речат: ‚оваа запустена земја стана како Едемската градина и запустените и разорени градови се зацврстија и населија.‘

[36]Па ќе познаат народите што ќе останат околу вас дека Јас, Господ, одново изградувам разрушено, засадувам запустено. Јас Господ го реков тоа и го извршив.“

[37]Така вели Господ Бог: „Еве, уште и во ова ќе ја покажам милоста Своја кон домот Израелов, ќе го намножам со луѓе како стадо.

[38]Како што има многу жртвени овци во Ерусалим за време на празниците, така ќе бидат полни со луѓе запустените

rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

1 Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

2 e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

3 Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

4 Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

5 Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

6 Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

7 Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

8 Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

9 Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe:

градови и ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Езекиел 37

Израеловото воскресение: долина со суви коски

1И се спушти раката Господова врз мене и Господ ме изведе преку духот, ме постави среде полето – а тоа беше полно со коски,

2и ме проведе околу нив, а таму имаше многу, многу коски во полето и тие беа наполно суви.

3И ми рече: „Сине човечки, ќе оживеат ли овие коски?“ И реков: „Господи Боже, Ти го знаеш тоа.“

4Па ми рече: „Изречи пророштво за тие коски и кажи им: ‚Коски суви, чујте го словото Господово!‘

5Така им вели Господ Бог на оние коски – еве, Јас ќе внесам во вас дух и вие ќе оживеете.

6Ќе ви дадам жили, ќе направам на вас да израсне месо, ќе ве покријам со кожа и ќе вдахнам во вас дух, па ќе оживеете и ќе познаете дека Јас сум Господ.“

7Јас го изреков ова пророштво како што ми беше заповедано, и кога пророкував, се чу шум, и, ете, движење, па почнаа коските да се зближуваат, секоја коска до својата коска.

8И видов, ете, имаше жили на нив, и месо израсна, кожа ги покри одозгора, но дух немаше во нив.

9Тогаш Тој ми рече: „Изречи пророштво за духот, изречи пророштво, сине

Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José,

човечки, и кажи му на духот, вака вели Господ Бог: ,дојди од четирите ветра, духу, и дувни врз овие убиени и тие ќе оживеат.'"

[10]И јас го изреков ова пророштво како што ми заповеда Тој и влезе во нив дух – и тие оживеаја и се исправија на нозете свои – многу, многуброен народ.

[11]Тогаш Тој ми рече – сине човечки, овие коски се сиот дом Израелов. Ете, тие велат: „Се исушија нашите коски, и загина нашата надеж – ние сме истргнати од коренот."

[12]Затоа изречи пророштво и кажи им – вака вели Господ Бог: „Еве, Јас ќе ги отворам гробовите ваши и ќе ве изведам, народе Мој, од гробовите ваши и ќе ве воведам во земјата израелска.

[13]И ќе познаете дека Јас сум Господ, кога ќе ги отворам гробовите ваши и ќе ве изведам, народе Мој, од гробовите ваши.

[14]Ќе вдахнам во вас од Мојот дух и ќе оживеете, ќе ве населам во вашата земја, па ќе познаете дека Јас, Господ, го реков тоа, и го извршив, вели Господ."

Обединување на Јуда и Израел

[15]И дојде слово Господово до мене:

[16]„Ти, сине човечки, земи жезол и напиши на него: ,на Јуда и на синовите Израелови, неговите сојузници', и пак земи друг жезол и напиши на него: ,на Јосиф'. Тоа е жезолот на Ефрем и на сиот Израелов дом, негов сојузник.

pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

17 Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

18 Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

19 Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

20 Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

21 Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

22 Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

23 Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

17И соедини ги во себе еден со друг во еден жезол, така што во раката да бидат едно.

18А кога те прашаат синовите на твојот народ: ‚нема ли да ни објасниш, што значи тоа?‘

19тогаш речи им – така вели Господ Бог: ‚Еве, Јас ќе го земам Јосифовиот жезол, кој е во раката на Ефрем и на неговите сојузници, Израеловите колена, и ќе го додадам кон него, кон жезолот на Јуда, и ќе ги направам еден жезол, и тие ќе бидат едно во Мојата рака.‘

20Кога, пак, двата жезла, на кои ќе напишеш, ќе бидат во твојата рака пред очите нивни,

21тогаш кажи им – вака вели Господ Бог: ‚Еве, Јас ќе ги земам синовите Израелови меѓу народите, помеѓу оние, кај кои се наоѓаат, ќе ги соберам сите и ќе ги доведам во нивната земја.

22Во таа земја по планините израелски Јас ќе ги направам еден народ и еден цар ќе биде цар над сите нив и нема да има повеќе два народа, и нема повеќе да се делат на две царства.

23И нема веќе да се осквернуваат со своите идоли, со своите гадотии и со разни свои пороци; ќе ги извлечам од сите нивни живеалишта, каде што грешеле, и ќе ги очистам, – и ќе бидат Мој народ и Јас ќе бидам нивни Бог.

[24] O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

[25] Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

[26] Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

[27] O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[28] As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

[24]А слугата Мој Давид ќе биде Цар над нив и Пастир на сите нив; тие ќе одат по Моите заповеди и уредбите Мои ќе ги пазат, и ќе ги исполнуваат.

[25]Тие ќе живеат во земјата, која му ја дадов на Мојот слуга Јаков, во која живееја предците нивни; таму ќе живеат вечно, тие и децата нивни и внуците нивни; а Мојот слуга Давид ќе биде кнез кај нив засекогаш.

[26]Ќе склучам со нив завет за мир, вечен ќе биде заветот со нив. И ќе ги средам, ќе ги размножам и ќе го поставам меѓу нив Моето светилиште засекогаш.

[27]И кај нив ќе биде Моето живеалиште, па ќе бидам нивни Бог, а тие ќе бидат Мој народ.

[28]И ќе познаат народите дека Јас сум Господ, Кој го осветува Израел, кога Моето светилиште ќе биде помеѓу нив засекогаш.‘“

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos

Езекиел 38

Гог е алатка во Божји раце

[1]И дојде слово Господово до мене:

[2]„Сине човечки, сврти го лицето свое кон Гог во земјата Магог, кон кнезот на Рош, Мешех и Тувал, изречи пророштво против него.

[3]И кажи им – вака вели Господ Бог: ‚Еве, Јас сум против тебе, Гог, кнезу на Рош, Мешех и Тувал.

[4]Ќе те вратам и ќе ставам алка на твојата челуст; ќе те изведам тебе и сета твоја војска, коњите и коњаниците,

vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;

[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;

[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham

сите храбри јунаци, многубројни борци, во оклопи и со штитови, сите вооружени со мечеви.

[5]Персијците, Етиопјаните и жителите на Пут со нив, сите со штитови и со шлемови.

[6]Гомер со сите чети, домот на Тогарма од северните предели, со сите свои чети, многу народи со тебе.

[7]Готви се и приготви се – ти и сите твои чети собрани кај тебе и биди им водач.

[8]По многу дни ти ќе бидеш посетен; во последните години ќе дојдеш во земја избавена од меч, собрана меѓу многу народи на израелските планини, кои беа долго време запустени, но сега жителите нејзини ќе бидат повратени откај народите, и сите тие ќе живеат спокојно.

[9]Па ќе се кренеш како бура, ќе тргнеш како црн облак за да ја покриеш земјата, ти и сите твои чети и многу народи со тебе.‘“

[10]Така вели Господ Бог: „Во оној ден ќе ти дојдат на срцето мисли и ти ќе помислиш да направиш нешто лошо.

[11]И ќе речеш: ‚ќе се кренам против неоградена земја, ќе појдам против мирните кои живеат безгрижно – сите тие живеат без ѕидови и кај нив нема ни резиња, ни порти,

[12]за да грабаш и да насобереш плен, да ставиш рака врз одново населените урнатини и врз народ собран откај на-

habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

13 Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

Gogue invadirá Israel

14 Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

15 Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

16 e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

17 Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

родите, кои се занимаваа со добитокот и имотот свој, кој живее на папокот од земјата.‘

13Сева и Дедан и таршишките трговци со сите нивни млади лавови ќе ти речат: ‚Ти дојде да извршиш грабеж, ја собра твојата војска за да земеш плен, да земеш сребро и злато, да одземеш добиток и имот, да заграбиш голем плен.‘“

14Затоа изречи пророштво, сине човечки, и кажи му на Гог – вака вели Господ Бог: „Па зар не ти е познато дека во оној ден народот Мој Израел ќе заживее во мир?

15И ќе тргнеш од твоето место, од северните предели, ти и многу народи со тебе, сите на коњи, голем собир и многубројна војска.

16И ќе се кренеш против Мојот народ, против Израел, како црн облак, за да ја покриеш земјата: тоа сè ќе биде во последните дни, и Јас ќе те доведам во Мојата земја, та народите да Ме познаат кога ќе се појавам над тебе, Гог, Мојата светост пред очите нивни.“

17Така вели Господ Бог: „Не си ли ти оној, за кого зборував во дамнешните дни преку Моите слуги, пророците израелски, кои пророкуваа тогаш дека Јас ќе те доведам против нив?“

Казна против Гог

[18] Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

[19] Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[18]„Во оној ден, кога ќе дојде Гог против израелската земја, вели Господ Бог, Мојот гнев ќе пламне во Мојата јарост.

[19]И во Мојата ревност, во огнот на Моето негодување, Јас реков: навистина во оној ден ќе настане голем потрес во земјата израелска.

[20]И од лицето Мое ќе затреперат рибите морски и птиците небески, и ѕверовите полски и сè што се влече и лази по земјата, и сите луѓе што се наоѓаат на земјата; ќе се соборат планини, ќе попаѓаат карпи и сите ѕидови ќе паднат на земја.

[21]И по сите Мои планини ќе повикам меч против него, вели Господ Бог; мечот на секој човек ќе биде против братот негов.

[22]И ќе му судам преку помор и крвопроливање ќе излијам врз него и војските негови и врз многуте народи што се со него, силен дожд и град како камења, оган и сулфур.

[23]Ќе го покажам Моето величие и Мојата светост и ќе се појавам пред очите на многу народи – и тие ќе познаат дека Јас сум Господ.“

Езекиел 39

Пораз на Гог

[1]Ти, сине човечки, изречи пророштво против Гог и кажи – вака вели Господ Бог: „Еве, Јас сум против тебе, Гог, кнезу на Рош, Мешех и Тувал.

[2] Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

[3] Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

[4] Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

[5] Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

[6] Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

[8] Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

[9] Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

[10] Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os

[2]Ќе те вратам и ќе те поведам, ќе те изведам од северните предели и ќе те доведам на планините израелски.

[3]Ќе го исфрлам лакот од твојата лева рака и ќе ти ги исфрлам стрелите од твојата десна рака.

[4]Ќе паднеш на израелските планини, ти и твоите полкови и народите што ќе бидат со тебе; ќе дозволам да те изедат секакви грабливи птици и ѕверови полски.

[5]Ќе паднеш на откриено поле, зашто Јас го реков тоа, вели Господ Бог.

[6]И ќе испратам оган врз земјата Магог и врз жителите на островите, кои живеат безгрижно, па ќе познаат дека Јас сум Господ.

[7]Ќе го покажам Своето свето име меѓу Мојот народ Израел и нема веќе да дозволам во иднина да се сквернави името Мое свето, па ќе познаат народите дека Јас сум Господ, Светецот Израелов.

[8]Ете, тоа ќе дојде и ќе се збидне, вели Господ Бог, тоа е денот, за кој ви зборував.

[9]Тогаш жителите на градовите израелски ќе излезат, ќе запалат оган и ќе го изгорат оружјето, штитовите и заштитниците, лаковите и стрелите, боздоганите и копјата: седум години ќе ги горат.

[10]И нема да носат дрва од полето, ниту пак ќе сечат од горите, туку ќе го горат само оружјето; ќе ги ограбат своите

saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

11 Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

12 Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

13 Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

14 Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

15 Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

16 Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

O grande sacrifício do Senhor

17 Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos

грабители и ќе ги оберат своите обирачи, вели Господ Бог.

Крајот на Гог

11Во тој ден ќе му дадам на Гог место за гробница кај Израел во долината на патниците, источно од морето, и таа та-му ќе ги задржува патниците: таму ќе го погребуваат Гог и сета негова војска, а ќе ја наречат Долината на Гоговиот народ.

12Домот Израелов ќе ги погребува се-дум месеци, за да ја очисти земјата.

13И сиот народ од земјата ќе ги пог-ребува, и за нив тој ден ќе биде знаменит, во кој Себе ќе се прославам, вели Господ Бог.

14И ќе определат луѓе, кои постојано ќе го обиколуваат пределот и со помош на патниците да се погребуваат другите по лицето земјино, – за да ја очистат; по седум месеци тие ќе почнат да бараат.

15И кога некој од оние, што ќе минуваат по земјата, ќе види човечка коска, ќе стави до неа знак, додека погребувачите не ја закопаат во Долината на Гоговиот народ.

16Таму ќе има и град по име Хамона. Така ќе го очистат тие пределот.“

17А ти, пак, сине човечки, – така вели Господ – кажи им на сите видови птици и на сите ѕверови полски: соберете се и дојдете, побрзајте од сите краишта кон Мојава жртва, што Јас ќе ја заколам за вас, кон големата жртва на планините

montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

[18] Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

[19] Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

[20] À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

[21] Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

[22] Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

[23] Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

[24] Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

[25] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

израелски, и ќе јадете месо и ќе пиете крв;

[18]месо од силни мажи ќе јадете и ќе пиете крв од кнезови земни, од овни, од јагниња, од козли и од телиња – сите тие се згоени во Башан,

[19]ќе јадете мрснотија до наситување и ќе пиете крв до опивање од Мојата жртва, што Јас ќе ја заколам за вас.

[20]И на Мојата трпеза ќе се наситите на коњи и коњаници, на мажи силни, на секаков вид воени лица, вели Господ Бог.

Обнова на Израел

[21]Ќе ја покажам славата Своја меѓу народите и сите народи ќе го видат Мојот суд, што Јас ќе го извршам, и Мојата рака, што Јас ќе ја кренам врз нив.

[22]И ќе разбере домот Израелов дека Јас сум Господ Бог нивни од денес и натаму.

[23]Ќе познаат народите дека домот Израелов беше преселен поради својата неправда; зашто тие постапија неверно пред Мене, Јас го сокрив од нив лицето Мое и ги предадов во рацете на непријателите нивни, и тие сите паднаа од меч.

[24]Поради нечистотиите нивни и поради гревовите нивни Јас го направив тоа со нив и го сокрив од нив лицето Мое.

[25]Затоа вака вели Господ Бог: сега ќе ги вратам пленициите на Јаков, ќе се смилувам над сиот дом Израелов и ќе бидам љубоморен на Моето свето име.

[26] Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

[27] quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

[28] Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[26]Па ќе го почувствуваат тие своето бесчестие и сите свои беззаконија што ги вршеа пред Мене, кога ќе живеат во земјата своја во мир, ќе заживеат спокојно, и нема никој да ги заплашува,

[27]кога ќе ги вратам откај народите и ги соберам од земјите на нивните непријатели и ја покажам во нив светоста Моја пред очите на многу народи.

[28]И ќе познаат дека Јас сум нивниот Господ Бог, Кој откако ги растурив меѓу народите, одново ќе ги соберам во нивната земја и нема да оставам таму ниту еден од нив.

[29]И веќе нема да го сокривам лицето Свое од нив, затоа што ќе излеам Јас од Мојот дух на домот Израелов, вели Господ Бог.

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze;

Езекиел 40

Видение за идниот храм

[1]Во дваесет и петтата година по нашето прогонство, во почетокот на годината во десеттиот ден од месецот, во четиринаесеттата година по разурнувањето на градот, во овој ист ден беше раката Господова врз Мене и Тој ме поведе таму.

[2]Во виденијата Божји ме поведе Тој во земјата израелска и ме постави на многу висока планина, и на неа откај југ се гледаше нешто како изграден град.

[3]Ме поведе таму, и, ете, еден маж, кој изгледаше како светол бакар, а во

estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

4 Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

5 Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

6 Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

7 Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

8 Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

9 Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

10 A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a

неговата рака ленено јаже и трска за мерење, и тој стоеше пред портите.

4И ми рече тој маж: „Сине човечки, гледај со очите и слушај со ушите и сето ова земи го при срце, ова што ќе ти го покажам, бидејќи ти поради тоа и си доведен овде, за да ти го покажам тоа; за сè што ќе видиш, извести го домот Израелов.“

Источната порта

5И ете, имаше ѕид околу храмот, а во раката на тој човек трска за мерење од шест лакти, а лакот беше по лакот и дланка, и го измери тој храмот, една трска широчина и една трска височина.

6Потоа отиде кај портите, кои беа поставени кон исток, се искачи по стапалата нивни и измери дека едниот праг од портата беше една трска широчина, а другиот праг пак една трска височина.

7И секоја околна соба беше по една трска долга и по една трска широка, а меѓу собите имаше пет лакти и прагот на портите во тремот зад портите беше пак една трска.

8Го измери тој тремот зад портите – пак една трска.

9А тремот пред портите – осум лакти, и столбовите два лакта. Тој трем пред портите беше отстрана на храмот.

10Собите од источната страна кај вратите беа три од едната страна и три од

mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

11 Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.
12 O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.
13 Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.
14 Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.
15 Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.
16 Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

17 Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.
18 O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.
19 Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio

другата страна; една мерка имаа сите три и една мерка имаа столбовите од едната и од другата страна.
11Ги измери тој отворите на вратите – тие беа по десет лакти широки, а должината нивна – тринаесет лакти.
12Пред собите имаше од едната и од другата страна ограда од по еден лакот. Тие соби од едната страна имаа шест лакти и од другата страна – шест лакти.
13Потоа ги измери тој вратите од стреата на едната соба до стреата на другата соба – дваесет и пет лакти ширина: врата спроти врата.
14А и столбовите ги измери тој: шеесет лакти, секој столб околу дворот и при вратите.
15И од предната страна на влезот во вратите до предната страна на внатрешната врата – педесет лакти.
16Решетчести прозорци имаше и во околните соби и кај столбовите нивни однатре кај вратите наоколу; исто така и во тремовите наоколу имаше прозорци од внатрешната страна, а на столбовите – палми.

Надворешниот двор

17И ме одведе тој во надворешниот двор, и, ете, таму – соби, имаше направен под од плочи околу дворот. Триесет соби имаше на тој плочник.
18И тој плочник беше откај страните на вратите, според должината на вратите, малку понизок.
19И го измери тој по ширината од долните врати до надворешниот крај на

interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.
[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.
[25] Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.
[26] De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e

внатрешноста во дворот: сто лакти – кон исток и кон север.

Северната порта

[20]Ја измери исто така должината и ширината на вратите од надворешниот двор, свртени кон север;
[21]и при нив околните соби, три од едната страна и три од другата; и столбовите нивни и продолженијата нивни имаа иста мерка како и првите врати – долги по педесет лакти, а широки по дваесет и пет лакти.
[22]И прозорците нивни и продолженијата нивни и палмите нивни имаа иста мерка, како и вратите, свртени кон исток; а се влегуваше во нив по седум степеника и пред нив имаше уште и продолженија.
[23]И во внатрешниот двор, вратата спроти северните и источните врати; и ја измери тој должината од врата до врата – сто лакти.

Јужната порта

[24]И ме поведе кон југ, а таму имаше јужна врата; и ги измери тој столбовите и продолженијата – имаа иста мерка.

[25]И прозорците во нив и во тремот им беа исто такви како оние прозорци: долги педесет лакти, а широки дваесет и пет лакти.

[26]Влезот до нив – седум степеника, и тремови имаше пред нив; и украси од

tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

27 Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

28 Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

29 As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

30 Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

31 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

32 Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

33 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

34 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

палма на столбовите – еден од едната страна и друг од другата страна.

27И во внатрешниот двор имаше јужна врата; ја измери тој должината од врата до врата јужно – сто лакти.

Внатрешниот двор и јужната порта

28И ме поведе тој преку јужната врата во внатрешниот двор; ја измери јужната врата – иста мерка.

29И собите околни и столбовите нивни и тремовите нивни – иста мерка, а имаше и прозорци во нив и во тремовите нивни наоколу; сè во должина педесет лакти, а широчина – дваесет и пет лакти.

30Тремови имаше наоколу, со должина од дваесет и пет лакти и ширина од пет лакти.

31Тремовите беа откај надворешниот двор, а палми имаше на столбовите нивни при искачувањето кон нив – осум стапки.

Внатрешниот двор и источната порта

32Ме поведе тој преку источната врата во внатрешниот двор и мерката на таа врата беше со иста мерка,

33И собите отстрана, столбовите нивни и тремовите нивни имаа иста мерка; а и прозорци имаше кај нив и во тремовите нивни наоколу; должина – педесет лакти, а ширина дваесет и пет лакти.

34Тремовите нивни беа откај надворешниот двор, а на столбовите нивни имаше палми од едната и од

другата страна; искачувањето кон нив – осум степеника.

35 Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

Внатрешниот двор и северната порта

35Потоа ме одведе пред северната врата, ја измери и таа имаше иста мерка.

36 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

36Нејзините соби од страна, столбовите нејзини, тремовите нејзини и прозорците во нив, беа наоколу; сето тоа имаше должина педесет лакти и ширина – дваесет и пет лакти.

37 Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

37Тремовите беа откај надворешниот двор, а на столбовите нивни имаше палми – една од едната страна и друга од другата страна; искачувањето кон нив – осум степеника.

Градбите до северната порта

38 A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

38Имаше исто така соба со влез во неа при столбовите на вратата, таму се миеја жртвите за сепаленици.

39 No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

39А во тремот пред вратите беа поставени две маси од едната страна и две од другата страна, за да се колат на нив жртвите за сепаленици и жртвите за грев и жртвите за престап.

40 Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

40И однадвор, откај вратата при влезот, во отворот на северната врата, имаше две маси, и од другата страна до тремот покрај вратата имаше две маси.

41 Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

41Четири маси од едната страна и четири маси од другата страна, откај страната на вратите; вкупно осум маси, на кои се колат жртвите.

42 As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um

42А имаше и четири маси за приготвување на сепалениците – од делкан камен, долги по еден ипол лакот и широ-

côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

43 Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

44 Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

45 Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

46 Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

47 Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

48 Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

ки по еден ипол лакот, а високи еден лакот; врз нив се оставаат ножеви за колење на жртвите за сепаленици и на други жртви.

43И куки големи колку една дланка имаше закачени на зидовите од зградата наоколу, а на масите го ставаа жртвеното месо.

44Однадвор, кај внатрешната врата, имаше соби за пејачите; во внатрешниот двор откај северната врата, една свртена со лицето кон југ, а другата странична јужна врата, свртена со лицето кон север.

45И ми рече тој: оваа соба, што е свртена со лицето кон југ, е за свештениците што ќе бдеат на стража во храмот.

46А собата што е свртена со лицето кон север – за свештениците, што ќе бдеат на стража кај жртвеникот: тоа се синовите на Садок, кои единствени од синовите Левиеви можат да се приближуваат до Господ за да Му служат.

Внатрешниот двор и зградата на храмот

47Го измери тој дворот: сто лакти долг и сто лакти широк, четириаголен, а пред храмот беше жртвеникот.

48И ме поведе во тремот на храмот, па ги измери столбовите на тремот: по пет лакти од едната страна и пет лакти од другата страна; вратите, пак, беа по три лакти широки, од едната страна и по три лакти од другата.

[49] O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

Ezequiel 41

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na

[49]Тремот беше долг дваесет лакти и широк единаесет, и искачувањето кон него десет степеника; имаше и потпори кај столбовите: една од едната страна и друга од другата страна.

Езекиел 41

Опис на внатрешноста на храмот

[1]Потоа ме воведе во храмот и ги измери столбовите: по шест лакти широки од едната страна и по шест лакти широки од другата страна, колку што беше широка скинијата.

[2]Вратите беа широки по десет лакти, а страните на вратите по пет лакти од едната и по пет лакти од другата страна, а должината на храмот четириесет лакти, додека широчината му беше дванаесет лакти.

[3]И влезе внатре, па ги измери столбовите покрај вратите – по два лакта, и вратите – по шест лакти, додека широчината на вратата е седум лакти.

[4]Го измери храмот – дваесет лакти надолж и дваесет лакти широк, па ми рече – тоа е Светињата над светињите.

Странични соби

[5]Го измери ѕидот на храмот – шест лакти, а широчината на собите околу храмот – по четири лакти.

[6]Странични соби имаше триесет и три, соба под соба: тие се наоѓаа во ѕидот, што беше околу храмот што беше врска

parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

7 As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

8 E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

9 A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

10 e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

11 As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

12 O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

со него, но не се допираа до ѕидовите на самиот храм.

7И храмот сè повеќе се ширеше наоколу над станичните соби, зашто кругот негов се издигаше сè погоре и погоре наоколу, па затоа храмот беше многу поширок горе, зашто искачувањето од долниот кат сè до горниот, минуваше преку средниот.

8И го видов врвот на храмот наоколу; неговите странични соби во својата основа имаа мерка – една трска; шест полни лакти.

9Ширината на ѕидот од страничните соби, што се издаваа надвор – пет лакти, а по страничните соби на храмот постоеше слободен простор.

10И меѓу собите имаше растојание – по дваесет лакти околу целиот храм.

11Вратите на страничните соби водеа во слободниот простор, една врата кон северната страна, а другата врата кон јужната страна; широчината на тој слободен простор беше пет лакти наоколу.

Западната страна

12Зградата пред плоштадот од западната страна беше широка седумдесет лакти; ѕидот на таа зграда пет лакти широк наоколу, а долг беше деветнаесет лакти.

Димензиите на храмот

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[13]Го измери тој храмот – сто лакти должина, а плоштадот и одделенијата и страните нивни, исто така со должина од сто лакти.

[14]И ширината на храмот откај предната страна на плоштадот кон исток – пак сто лакти.

[15]Потоа ја измери должината на зградата пред плоштадот од задната страна со страничните одделенија од едната и од другата страна – по сто лакти, од внатрешноста на храмот и тремовите на дворот.

Детален опис на храмот

[16]Праговите, прозорците решетчести и страничните соби наоколу, на сите три ката спроти праговите беа обложени со дрво од подот до прозорците; прозорците беа затворени.

[17]Од горниот дел на вратата како однатре на храмот така и однадвор и по целиот ѕид наоколу, одвнатре и однадвор, имаше фигури резбарени;

[18]беа направени херувими и палми: палма меѓу двата херувима и кај секој херувим – по две лица.

[19]Од едната страна кон палмата имаше свртено човечко лице, а од другата страна кон палмата – лице лавовско: така беше направено по целиот храм наоколу.

[20]Од подот до врвот на вратата имаше направено херувими и палми, а исто и по ѕидовите на храмот.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

Ezequiel 42

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

[21]Во храмот имаше четириаголни довратници, а и на светилиштето исто така довратници слични какви што сум видел.

Древниот жртвеник

[22]Жртвеникот беше дрвен – три лакти висок и два лакти долг; и аглите негови и подножјата негови и страните негови беа од дрво; па ми рече тој – тоа е трпезата што е пред Господ.

Вратите

[23]Во храмот и во светилиштето имаше по две врати.

[24]Вратите имаа по две крила; и двете крила беа подвижни – по две крила кај едната врата и по две крила кај другата врата;

[25]на тие врати беа направени херувими и палми, исто така изработени какви што беа по ѕидовите; а пред тремот однадвор имаше дрвен под.

[26]А решетчести прозорци и палми имаше од едната страна и од другата страна по страните на тремот и на околните храмови соби, а и по гредите.

Езекиел 42

Споредни згради на храмот

[1]И ме изведе од надворешниот двор по северниот пат и ме доведе кај собите, што беа кон рамнината и кон зградата од север,

[2] do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

[3] Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

[4] Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

[5] As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

[6] Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

[7] O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

[8] Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

[9] Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

[10] Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

[2]до она место, кое кај северната врата е долго сто лакти, а широко педесет лакти.

[3]Кон дваесетте лакти на внатрешниот двор и спроти плочникот, што е откај надворешниот двор, трем спроти трем на три ката.

[4]А пред собите имаше ходник – десет лакти широк, а внатре по еден лакот; вратите негови беа свртени кон север.

[5]Горните соби беа потесни, зашто тремовите одземаа од нив спротивно на долните соби од зградата, кои беа пошироки.

[6]Собите беа на три ката, а немаше такви столбови какви што имаше во дворовите, затоа тие и се направени потесни, спротивно на долните и средните соби, почнувајќи од подот.

[7]А надворешниот ѕид спрема тие соби од надворешниот двор, кој ја поврзува предната страна на собите, е долг педесет лакти;

[8]зашто и собите на надворешниот двор имаат должина само педесет лакти, и така пред храмот – сто лакти.

[9]А долу имаше ходник кон тие соби од источната страна, кога се доаѓа кај нив од надворешниот двор.

[10]По ширината на ѕидот до дворот кон исток пред плоштадот и пред зградата имаше соби.

[11] e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

[12] assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

[13] Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

[14] Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

[15] Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

[16] Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

[11]А ходникот пред нив беше исто таков како и пред оние соби што се свртени кон север, со иста таква должина како и кај нив, и исто таква ширина; и сите излези нивни и изработката нивна и вратите нивни беа исто такви како и кај другите.

[12]Имаше исти врати какви што беа и кај собите од јужната страна; и за влез во нив имаше врати кај патеката, која водеше надолж по источниот ѕид.

[13]И ми рече тој: северните соби и јужните соби, што се наоѓаат пред плоштадот, се свети соби, во кои свештениците, што Му се приближуваат на Господ, ги јадат најсветите жртви; само таму ги ставаат најсветите жртви и лебниот принос, жртвите за грев и жртвите за престап, зашто тоа е свето место.

[14]Кога влегуваат таму свештениците, тие не треба да излезат од тоа свето место во надворешниот двор, сè додека таму не ги остават своите облеки, со кои служеле, зашто тие се свештени облеки; треба да облечат други облеки, и тогаш да излезат пред народот.

Димензии на плацот за храмот

[15]Кога го заврши тој мерењето на внатрешниот храм, ме изведе пред вратите, свртени кон исток, и почна да мери наоколу.

[16]Ја измери источната страна со мерната трска, измери со неа – петстотини трски;

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.
[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.
[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:

[17]На северната страна со истата мерна трска измери вкупно петстотини трски.
[18]На јужната страна со мерната трска измери исто така петстотини трски.
[19]И кога се заврте спрема западната страна со мерната трска, измери исто така петстотини трски.
[20]Од сите четири страни тој го измери; околу него имаше ѕид долг петстотини трски и петстотини трски широк, за да го одделува светото место од несветото.

Езекиел 43

Враќање на славата Божја во храмот

[1]И ме доведе пред вратата, пред онаа врата што е кон исток.
[2]А таму, ете, славата на Израеловиот Бог доаѓаше од исток и гласот Негов беше како шум од многу води и земјата светна од славата Негова.
[3]Тоа видение беше исто, какво што видов порано, исто такво како што видов, кога одев да ја соопштам погибелта на градот; тие виденија беа слични на виденијата што ги видов кај реката Кевар, и јас паднав ничкум.
[4]А славата Господова влезе во храмот низ вратата, свртена кон исток.
[5]Тогаш ме подигна духот и ме воведе во внатрешниот двор, а таму славата Господова беше го исполнила целиот храм.

[6]И јас чув некој што ми зборуваше од храмот, а оној човек стоеше до мене,

[7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

[7]и ми рече: „Сине човечки, ова е местото на Мојот престол и местото на стапките од Моите нозе, каде што ќе живеам вечно меѓу Израеловите синови; и домот Израелов нема повеќе да го осквернува Моето свето име, ниту тие, ниту пак царевите нивни, со блуд и со труповите на своите цареви по нивните идолски светилишта.

[8] pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

[8]Тие го ставаа прагот свој до Мојот праг и довратниците на вратите свои до довратниците Мои, така што еден ѕид имаше меѓу Мене и нив, и го осквернуваа Моето свето име со гадотиите свои што ги вршеа, па затоа и ги сотрев во гневот Свој.

[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

[9]А сега, откако тие ќе го оддалечат од Мене својот блуд и труповите на своите цареви, Јас ќе живеам вечно меѓу нив.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

[10]Ти, пак, сине човечки, кажи му на домот Израелов за овој храм, нека се засрамат од своите гревови и да му ги измерат мерките.

[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

[11]И ако се засрамат од сето она што го вршеле, покажи им го видот на храмот и местото негово, излезите негови и влезовите негови, сите негови украси и сите закони и напиши ги пред очите нивни, па да ги запомнат сите ликови негови и сите уредби негови и да постапуваат според нив.

[12] Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

[12]Ете, тоа е законот на храмот: пространството негово на врвот од

планината наоколу е Светињата над светињите; тоа е законот на храмот.“

[13] São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

Жртвеникот

[13]И еве ги размерите на жртвеникот, ако се смета во лактови, а лактот овде е лакот и дланка: основата лакот, ширината, пак лакот, а појасот по сите краишта негови една педа; тоа е задната страна на жртвеникот.

[14] Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

[14]Од основата, која поаѓа од земјата до долниот појас два лакта, а широк е тој еден лакот; од малиот појас до големиот – четири лакти, а широк еден лакот.

[15] A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

[15]Жртвеникот е висок четири лакти; а од жртвеникот се издигаат угоре четири рога.

[16] A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

[16]Жртвеникот е долг дванаесет лакти и широк дванаесет лакти; четириаголен е од сите страни.

[17] A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

[17]А подножјето негово е четиринаесет лакти долго и четиринаесет лакти широко од сите четири страни, а околу појасот негов половина лакот, додека основата негова – по лакот наоколу, степениците до него се од исток.

A consagração do altar

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

Осветување на жртвеникот

[18]И ми рече тој – сине човечки, така вели Господ Бог: „Еве ги наредбите за жртвеникот, во оној ден кога ќе биде направен, за да се принесуваат врз него сепаленици и да се поросува врз него со крв.

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me

[19]На свештениците од коленото Левиево, од племето на Садок, кои се приближуваат до Мене за да Ми

servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os

служат, вели Господ Бог, дај им по едно јуне од говедата за жртва за грев.

[20]Па земи ја крвта од него и попрскај ги четирите негови рога и четирите агли на подножјето и појасот околу, и така ќе го очистиш и осветиш.

[21]Земи јунец како жртва за грев и изгори го на определеното место во Домот, надвор од светилиштето.

[22]А на другиот ден принеси жртва за грев од стадото кози, козел без недостаток, и нека го исчистат жртвеникот така, како што го очистуваат со јунецот.

[23]Кога, пак, ќе го извршиш очистувањето, доведи од говедата и – јунец без недостаток, и од овчото стадо – овен без недостаток.

[24]И принеси ги пред лицето на Господ; свештениците, пак, нека фрлат врз нив сол и нека ги вознесат како сепаленица за Господ.

[25]Седум дена принесувај жртва за грев по еден козел дневно. Исто така да принесуваат жртва по јунец од стадото волови и по еден овен од стадото овци, без недостаток.

[26]Седум дена тие треба да го очистуваат жртвеникот и да го осветуваат, и да го полнат со рацете свои.

[27]Откако ќе се свршат тие дни, во осмиот ден, а и понатаму свештениците ќе ги принесуваат врз жртвеникот

vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

вашите сепаленици и благодарствени жртви; и Јас ќе бидам милостив кон вас, вели Господ Бог.“

Езекиел 44

Намената на источната врата

[1]Потоа ме поведе назад, кај надворешната врата на светилиштето, свртена кон исток, а таа беше затворена.

[2]И ми рече Господ: оваа врата ќе биде затворена, не смее да се отвора и ниеден човек нема да влезе низ неа, зашто Господ Бог Израелов влегува низ неа и таа ќе биде затворена.

[3]Таа е за кнезот, само за кнезот, затоа што е кнез и ќе седне до неа за да јаде леб пред Господ: ќе влезе преку тремот на таа врата и преку неа ќе излезе.

[4]Потоа ме одведе низ северната врата пред лицето на храмот и видов, а тоа славата Господова го исполнуваше домот Господов, и паднав ничкум.

[5]И ми рече Господ: сине човечки, земи го при срце сево ова, гледај со очите свои и слушај го со ушите свои сето она, што ќе ти го кажам за сите наредби во домот Господов и за сите негови закони: пази добро за влезот на храмот и за сите излези од светилиштето.

[6]И кажи му на отстапничкиот дом Израелов – вака вели Господ Бог: „Доме Израелов, престанете да ги вршите сите ваши гадотии,

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

[8] Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

[10] Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

[11] Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

[12] Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o

[7]да ги воведувате синовите на туѓинка, необрезани по срце и необрезани по плот, за да бидат во Моето светилиште и да го осквернуваат Мојот храм, да го поднесувате Мојот леб, мрснотија и крв и да го растурате Мојот завет со вашите секакви гадотии.

[8]Вие не стоевте на стража пред моите светињи, а ги поставувавте нив како стражари место себе во Моето светилиште.

[9]Така вели Господ Бог: ниеден син на туѓинка, необрезан по срце и необрезан по плот, не смее да влегува во Моето светилиште, дури и оној син на туѓинка, која живее меѓу синовите Израелови.

[10]Исто така и левитите, кои се оддалечија од Мене во времето на Израеловото отстапништво, откако Ме оставија, блудствуваа со идолите свои, исто така тие ќе претрпат казна за гревовите свои.

[11]Тие ќе служат во светилиштето Мое како стража пред вратата на храмот и како прислужници на храмот; тие ќе колат за луѓето сепаленици и други жртви; ќе стојат пред нив за да им служат.

[12]А заради она што им служеа пред нивните идоли и за домот на Израел беа соблазан за нечестие, Јас ја кренав раката Своја врз нив, вели Господ Бог, и тие ќе претрпат казна за гревот свој;

SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

13 Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

14 Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

Os deveres dos sacerdotes

15 Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

16 Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

17 E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

18 Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

13тие нема да се приближуваат до Мене за да служат како свештеници пред Мене и да пристапуваат до сите Мои светињи, до Светињата над светињите, но ќе го носат врз себе срамот свој и гадотиите свои, што ги вршеле.

14Ќе ги направам чувари на храмот за сите негови служби и за сѐ, што ќе се одвива во него.

За свештениците

15А свештениците од коленото Левиево, синовите на Садок, кои постојано пазеа на Моето светилиште, кога синовите Израелови отстапија од Мене, ќе се приближуваат до Мене за да Ми служат и ќе се задржуваат пред лицето Мое, за да Ми принесуваат мрснина и крв, вели Господ Бог.

16Тие ќе влегуваат во Моето светилиште и ќе се приближуваат до Мојата трпеза, за да ми служат и да бидат стража Моја.

17Кога ќе дојдат до вратата на внатрешниот двор, тогаш ќе се облечат во ленени облеки, а волнени не смее да има во нив за сето време на службата, до вратите на внатрешниот двор и внатрешноста на храмот.

18Превезите на главите нивни треба да бидат исто така ленени; а и долната облека на бедрата нивни исто така ленена; тие не смеат да се опашуваат со ништо, од што би се потеле.

[19] Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

[19]А кога ќе треба да излезат во надворешниот двор, во надворешниот двор пред народот, тогаш ќе треба да ги соблечат облеките свои, со кои служеле, и да ги остават во свештените соби и да облечат други облеки, а со свештените облеки да не се допираат до народот.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

[20]И главата своја не смеат да ја бричат ниту косата да ја пуштаат, туку да ја стрижат главата своја.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

[21]Ниеден свештеник да не пие вино, кога ќе влегува во внатрешниот двор.

[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

[22]Ниту вдовица, ни пак разведена жена од маж не смее тој да зема за жена, туку само девојка од племето на домот Израелов, и вдовица од свештеник.

[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

[23]Тие треба да го учат Мојот народ да разликува свештено од несвештено и да им објаснуваат што е нечисто, а што е чисто.

[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

[24]Во расправиите на судовите треба да присуствуваат и според Моите наредби да судат и да пазат на Моите закони и на наредбите Мои за сите Мои празници и свето да пазат на Моите саботи.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[25]До мртов човек никој да не се доближува, за да не стане нечист, само заради татко и мајка, заради син и ќерка, брат и сестра што не се женеле можат да се осквернат.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[26]На таков, откако ќе се очисти, треба да се избројат уште седум дена.

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

[27]И во оној ден, кога ќе треба да пристапи до светињата во внатрешниот двор, за да служи пред светињата, тој треба да принесе жртва за грев, вели Господ Бог.

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

[28]А што се однесува до делот нивни, Јас сум нивниот дел. И сопственост во Израел не давајте им: Јас сум нивната сопственост.

[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

[29]Тие ќе јадат од лебниот принос, од жртвата за грев и од жртвата за престап: и сѐ што е ветено во Израел, ним им припаѓа.

[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[30]И првините од сите ваши плодови и од секој ваш род како принос, какви и да биле вашите приноси, им припаѓаат на свештениците; и првините од брашното давајте му го на свештеникот за да има благослов во вашите домови.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

[31]Свештениците не смеат да јадат никаква мрша и ништо раскинато од ѕвер, па било тоа птица или добиток.“

Ezequiel 45

Езекиел 45

Божји дел од земјата

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[1]Кога со ждрепка ќе ја делите земјата на делови, одделете свет дел за Господ – дваесет и пет илјади лакти во должина и десет илјади лакти во ширина; тоа место да биде свето како целина наоколу.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá

[2]Од него до светилиштето да има четириаголник, по петстотини лакти

em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o

наоколу и околу него, со ширинка од педесет лакти.

[3]Според таа мерка измери дваесет и пет илјади трски надолж и десет илјади трски по ширината, каде што ќе се наоѓа светилиштето, Светињата над светињите.

[4]Тој дел од светата земја ќе им припаѓа на свештениците, служители на светилиштето, кои ќе пристапуваат да Му служат на Господ; тоа место ќе биде место за куќи и светиња за светилиштето.

[5]Дваесет и пет илјади трски по должина и десет илјади трски по ширина, ќе им припаѓа на левитите, служители на храмот, како нивно владение, каде што ќе живеат.

[6]Дајте му и на градот владение од пет илјади трски нашир и дваесет и пет илјади трски по должина, спроти светото место, определено за Господ; тоа ќе му припаѓа на сиот дом Израелов.

Земја за кнезот

[7]И за кнезот определете дел од едната и од другата страна, до светото место, определено за Господ, како и до владението на градот, кон запад од западната страна и кон исток од источната страна, во должина еднаква со еден од оние делови од западниот до источниот крај.

[8]Тоа ќе биде негова земја, негово владение во Израел, така што во иднина кнезовите Мои да не го

meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

угнетуваат народот Мој, и земјата да ја раздаваат на домот Израелов според колената негови.

Deveres dos magistrados

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

Уредби за кнезовите

[9]Така вели Господ Бог: кнезови израелски, доста беше ова, оставете ги насилствата и принудувањата, а вршете закон и правда; престанете да го изгонувате народот Мој од владенијата негови, вели Господ Бог.

[10]Имајте иста мерка: вистинска ефа и вистински бат.

[11]Ефата и батот треба да бидат еднакви, така што батот да содржи една десетина хомер, а и ефата една десетина хомер; мерката нивна треба да се определува според хомерот.

[12]Во еден шекел треба да се содржат дваесет гери; а дваесет шекели, дваесет и пет шекели и петнаесет шекели треба да ви претставуваат една мина.

[13]Ете, тоа е данокот што ќе му го давате на кнезот: шести дел од ефа по секој хомер пченица и шести дел од ефа по секој хомер јачмен;

[14]а мерката за маслото: една десетина бат од секој кор, (корот, како и хомерот изнесува десет бата);

[15]по една овца на стадо од двесте овци, од богатото пасиште на Израел; сето тоа ќе биде дар за лебен принос, за сепаленица и за благодарствена жртва, поради нивното очистување, вели Господ Бог.

[16]Сиот народ од земјата должен е да го дава тој принос за кнезот во Израел.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

Ofertas no Ano-Novo

[18] Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

[19] O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

[20] Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

Na Páscoa

[21] No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

[22] O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.

[23] Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.

[17]А кнезот е должен да принесува сепаленици и лебен принос, прелив на празници, во новомесечијата и во саботите за време на сите прослави во домот Израелов; тој ќе треба да принесува жртви за грев и лебен принос, сепаленици и благодарствени жртви за очистување на домот Израелов.

За празниците

[18]Така вели Господ Бог: во првиот месец, на првиот ден од месецот, земи од стадото волови јунец без недостаток и очисти го светилиштето.

[19]Свештеникот нека земе крв од таа жртва за грев и со неа нека ги пороси довратниците на храмот и рамнинката на жртвеникот на четирите агли, а и довратниците на внатрешниот двор.

[20]Тоа исто направи го и во седмиот ден од месецот за оние кои намерно и од незнаење грешат, па така очисти го храмот.

[21]На четиринаесеттиот ден од првиот месец треба да празнуваш Пасха, седмодневен празник кога ќе се јадат бесквасни лебови.

[22]Во тој ден кнезот ќе принесе за себе и за сиот народ во земјата жртва – еден јунец за грев.

[23]И во тие седум дена на празникот тој ќе Му принесува на Господ сепаленица секој ден, по седум јунци и по седум овни без недостаток, а и жртва за грев

[24] Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis

секој ден – по еден козел од стадото кози.

[24]Лебен принос ќе принесува по ефа на јунец и по ефа на овен, и масло по хин од ефа.

[25]Во седмиот месец, на петнаесеттиот ден од месецот, на празникот, во текот на седумте дена тој треба да принесува исто таква жртва за грев, таква сепаленица, и толку лебен принос и толку масло.

Езекиел 46

За кнезот и празниците

[1]Така вели Господ Бог: „Вратата на внатрешниот двор, свртена кон исток, треба да биде затворена во текот на шесте работни денови, а во саботниот ден да биде отворена, но и во деновите на новомесечијата треба да биде отворена.

[2]Кнезот ќе мине низ надворешниот трем до вратата и ќе застане кај довратниците на таа врата; свештениците ќе ја извршуваат неговата сепаленица и неговата благодарствена жртва; и тој пред прагот на вратата ќе Му се поклони на Господ и ќе излезе, а вратата ќе остане отворена до вечерта.

[3]И народот од таа земја ќе се поклони пред Господ, пред влезот на вратата, во саботите и во новомесечијата.

[4]Сепаленицата, која кнезот ќе Му ја принесува на Господ во саботен ден,

cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

[8] Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

Instruções referentes às ofertas

[9] Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

[10] O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

[11] Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

треба да се состои од шест јагниња без недостаток и овен без недостаток;

[5]лебниот принос ќе биде ефа на овен, а лебниот принос за јагнињата колку што ќе му даде раката, како и масло – еден хин на ефа.

[6]Во денот, пак, на новомесечие, тој ќе принесува по еден јунец без недостаток од стадото волови, а и по шест јагниња и по еден овен без недостаток,

[7]Лебниот принос ќе се состои од ефа на јунец и ефа на овен, додека за јагнињата колку што раката ќе му даде, како и масло по еден хин на ефа.

[8]И кога доаѓа кнезот, тој треба да влегува низ тремот од таа врата, и по истиот пат да излегува.

[9]А кога доаѓа народот од таа земја пред лицето на Господ во празнични денови, оној што ќе влегува низ северната врата за поклон, ќе треба да излезе низ јужната врата, додека оној што ќе влезе низ јужната врата, тој ќе треба да излезе низ северната врата: тој не треба да излегува низ истата врата низ која влегол, туку низ спротивната врата.

[10]И кнезот треба да се наоѓа меѓу нив; кога ќе влегуваат тие, и тој влегува, и кога ќе излегуваат тие, излегува и тој.

[11]И во празничните денови и за време прославите за лебен принос треба да има по ефа на јунец и по ефа на овен, а за јагнињата колку што раката ќе му даде, како и масло – по хин на ефа.

[12] Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

[13] Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

[14] Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

[15] Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

[16] Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

[17] Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

[12]Ако, пак, кнезот по своја волја побара да принесе сепаленица или благодарствена жртва на Господ, тогаш нему ќе му се отвори вратата, свртена кон исток, и тој ќе ја принесе својата сепаленица и својата благодарствена жртва, онака како што се извршува во саботен ден, и потоа тој ќе излезе, но по неговото излегување, вратата ќе се затвори.

Секојдневните жртви

[13]Секој ден принесувај Му на Господ сепаленица по едно јагне без недостаток, принесувај го изутрина.

[14]И лебен принос додавај кон него секое утро – по една шестина од ефа и по една третина од хин масло, за да се покваси брашното; тоа е вечна наредба за лебниот принос на Господ, засекогаш.

[15]Постојано, секое утро, да се принесува за сепаленица по едно јагне, лебен принос и масло.

Кнезот и земјата

[16]Така вели Господ Бог: ако кнезот на некого од синовите свои му даде дар, тој дар треба да му е во наследство и на синовите негови; тоа нивно владение треба да биде наследствено.

[17]Ако, пак, од наследственото свое му даде дар на некого од слугите свои, тој подарок ќе му припаѓа само до ослободувањето негово, а потоа тој ќе му се врати на кнезот. Само на неговите синови треба да остане наследството негово.

[18] O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

[19] Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

[20] Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

[21] Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.

[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

Ezequiel 47

[18]Но кнезот нема право да зема од наследствениот дел на народот, гонејќи ги луѓето од нивните владенија; само од своето владение тој може да дава на децата свои, та никој од народот Мој да не биде изгонет од неговото владение.“

Кујните во храмот

[19]И ме доведе тој до ходникот, што се наоѓаше откај вратите, во светите соби за свештениците, свртени кон север, а таму, ете, имаше едно место во дното кон запад.

[20]И ми рече: „Ова е местото каде што свештениците треба да ја варат жртвата за престап и жртвата за грев, каде што треба да го печат лебниот принос, не изнесувајќи го во надворешниот двор, за осветување на народот.“

[21]Па ме изведе во надворешниот двор и ме проведе по четирите агли на дворот, и, ете, – кај секој дворен агол имаше пак двор.

[22]Во сите четири дворни агли имаше покриени дворови, по четириесет лакти во должина и по триесет лакти во ширина, сите четири имаа иста мерка.

[23]Насекаде околу четирите дворови имаше ѕидови, а кај ѕидовите беа направени огништа наоколу.

[24]И ми рече: ете, тоа се готварниците, во кои служителите во храмот ги варат народните жртви.

Езекиел 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

Вода што истечува од храмот

[1]Потоа ме врати кај вратата на храмот, а ете, таму, под прагот на храмот течеше вода кон исток, бидејќи храмот беше свртен кон исток, и водата течеше од под десната страна на храмот, јужно од жртвеникот.

[2]Ме изведе низ северната врата и однадвор ме поведе кон надворешната врата, по патот, свртен кон исток, каде што водата течеше од десната страна.

[3]Кога тој човек појде кон исток, во раката држеше јаже; тогаш тој измери илјада лакти и ме поведе преку водата; водата беше длабока до глуждовите.

[4]Потоа измери уште илјада лакти и пак ме преведе преку водата; водата беше длабока до колена. Измери уште илјада лакти и ме преведе преку водата: водата беше длабока до појасот.

[5]И пак измери уште илјада лакти, а таму веќе имаше река, преку која јас не можев да минам, бидејќи водата беше толку висока што требаше да пливам, зашто таа река не можеше да се прегази.

[6]Па ми рече: „Виде ли, сине човечки?“ Потоа ме поведе назад кон брегот на реката.

[7]А кога се вратив назад, таму, пак, на бреговите од едната и од другата страна имаше многу дрвја.

[8]И ми рече: „Оваа вода тече кон источниот дел на земјата, се спушта во Арава и потоа ќе се влива во морето; и водите на реката ќе бидат здрави.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

[11] Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

[12] Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

[14] Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

[9]И секое живо суштество што ќе се движи таму, каде што се вливаат двете струи, ќе биде здраво; и риби ќе има таму многу, зашто таа вода ќе се влива таму; и водите на морето ќе станат здрави, и каде што ќе се влива таа река, таму сè ќе биде живо.

[10]И до него ќе стојат рибари од Ен-Геди до Ен-Еглаим, ќе фрлаат мрежи. Ќе има секаков вид риба, како и во Големото Море, и ќе има многу, многу риба.

[11]Мочуриштата и барите негови, нема да станат здрави, тие ќе бидат оставени за сол.

[12]По бреговите на реката од едната и од другата страна ќе растат секакви дрвја, што ќе даваат храна; лисјата нивни нема да свенуваат и плодовите нивни нема да завршуваат; секој месец ќе зреат нови, зашто водата од светилиштето тече за нив; плодовите нивни ќе служат како храна, а лисјата нивни – за лек.“

Меѓите на земјата

[13]Вака вели Господ Бог: „Еве ја распределбата, според која вие ќе треба да ја разделите земјата во наследство помеѓу дванаесетте Израелови колена – на Јосифовите два дела.

[14]Па наследете ја, како едниот, така и другиот; зашто Јас, кога ја кренав раката, се заколнав дека ќе им ја дадам на татковците ваши, и таа земја ќе ви биде наследство.

[15] Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

[16] Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

[17] Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

[15]А еве ја границата на земјата: од север, почнувајќи од Големото Море, преку Хетлон до Хамат, по патот за Цедад,

[16]Берот, Сивраим, што се наоѓа меѓу областа на Дамаск, и Хамат, Хацер-Тикон, кој се наоѓа на Хауранската граница.

[17]И границата од морето ќе биде до Хацар-Енан, границата со Дамаск и понатаму на север сè до областа Хамат: тоа ќе биде северниот крај.

[18]Од источната страна повлечете црта меѓу Хауран и Дамаск, меѓу Галаад и земјата израелска, по реката Јордан сè до морето источно: тоа е источната граница.

[19]А од јужната граница кон југ од Тамара до водата на Мерива во Кадис, сè по должината на потокот до Големото Море: тоа е јужната граница.

[20]Западната граница ќе биде Големото Море, од југ до местото спроти Емат: тоа е западната граница.

[21]Разделете си ја таа земја на делови според Израеловите колена.

[22]А разделете ја со ждрепка како наследство свое и наследство на придојдени, што живеат кај вас, и кои родиле деца кај вас, па и тие нека се сметаат како домородци, и да имаат дел од наследството меѓу колената Израелови.

[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções,

[23]Кај чие колено живее доселеник, кај него дајте му и негово наследство“, вели Господ Бог.

Езекиел 48

Поделба на земјата меѓу дванаесетте племиња

[1]А ова се имињата на племињата. На север, по патот што води од Хетлон за Хамат и Хацар-Енан, на меѓата меѓу Дамаск и Хамат, сето тоа од исток па сè до морето е еден дел за Дан.

[2]А од границата на Дан, од север па до запад, тоа е еден дел за Асир.

[3]Од границата, пак, на Асир, од источниот крај па до западниот, тоа е дел еден за Нефталим.

[4]До границата на Нефталим, од источниот крај па сè до западниот, тоа е еден дел за Манасија.

[5]До границата на Манасија, од исток до запад, тоа е еден дел за Ефрем.

[6]До границата на Ефрем, од источниот крај па сè до западниот, тоа е еден дел за Рувим.

[7]До границата на Рувим, од исток до запад, тоа е еден дел за Јуда.

Посебен дел на средината

[8]А до границата на Јуда, од исток до запад, е свештениот дел, широк дваесет и пет илјади лакти и долг колку што се и другите делови, од исток па сè до

desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil

запад. Во средината негова нека биде светилиштето.

[9]Делот што е посветен за Господ ќе биде долг дваесет и пет илјади лакти, а широк десет илјади.

[10]И тој свештен дел треба да им припаѓа на свештениците, кој е од северната страна долг дваесет и пет илјади лакти, а откај морето – широк десет илјади, и откај исток – широк десет илјади, а откај југ долг ќе биде дваесет и пет илјади, додека спроти него нека биде поставено светилиштето на Господ.

[11]Дајте им го тоа на свештениците од синовите на Садок, што Ми служеа верно, кога отстапуваа синовите Израелови, но тие не отстапија од Мене, како што отстапија другите левити.

[12]Ним ќе им припадне тој дел од светата земја, Светињата над светињите во пределот на левитите.

[13]И левитите ќе добијат во свештеничкиот дел дваесет и пет илјади лакти надолж и десет илјади нашир; целата должина ќе е дваесет и пет илјади лакти, и ширина десет илјади.

[14]Од тој дел тие не можат ни да продаваат, ниту да сменуваат; и првините од земјата не можат да ги пренесуваат на други, зашто тоа е светиња Господова.

[15]А другите пет илјади лакти во ширина од дваесет и пет илјади и во

serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

должина – пет илјади, ќе се определат за општа употреба на градот, за населби и за предградија; градот ќе биде во средината.

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[16]А еве ги мерките – од северната страна четири илјади и петстотини лакти, од јужната четири илјади и петстотини, од источната четири илјади и петстотини и од западната страна – четири илјади и петстотини.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[17]Предградието, пак, на градот ќе биде двесте и педесет лакти од север, двесте и педесет од исток, двесте и педесет од југ и двесте и педесет од запад.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

[18]А она што ќе преостане од должината спроти свештениот дел – десет илјади спрема исток и десет илјади спрема запад, спроти свештениот дел, ќе биде земја, чии производи ќе служат за исхрана на службениците во градот.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[19]Во градот ќе можат да работат работници од сите Израелови племиња.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

[20]Одвоениот дел од дваесет и пет илјади лакти во должина и дваесет илјади во ширина, четириаголен, определете го како свештен дел, вклучувајќи ги во него и владенијата на градот.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte

[21]А сè што ќе остане, да биде за кнезот. Како откај свештениот дел, така исто и откај владенијата на градот, спроти дваесет и петте илјади лакти до источната граница, на делот, и на запад

e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

спроти дваесет и петте илјади лакти на западната граница, сразмерно со сите делови е делот на кнезот, така што свештениот дел и светилиштето да бидат во средината негова.

22 Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

22А она што ќе остане од левитските владенија и од владенијата на градот во средината, ќе му припадне исто така на кнезот: меѓу границата на Јуда и меѓу границата на Венијамин.

Os limites das outras cinco tribos

Земјиште за другите племиња

23 Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

23Остатокот, пак, од колената, од источниот крај до западниот – е еден дел за Венијамин.

24 Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

24До границата на Венијамин, од исток до запад, ќе биде еден дел за Симеон.

25 Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

25До границата на Симеон, од исток па до запад, тоа ќе биде еден дел за Исахар.

26 Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

26До границата на Исахар, од источниот крај па до западниот, ќе е еден дел за Завулон.

27 Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

27До границата на Завулон, од исток па до запад, еден дел за Гад.

28 Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

28А до границата на Гад, од јужната страна, се протега јужниот крај од Тамара до водите на Мерива во Кадис, по должината на потокот сè до Големото Море.

29 Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

29Ете, тоа е земјата што со ждрепка ќе ја разделите меѓу Израеловите племиња, и тоа се деловите, вели Господ Бог.

As portas da cidade

Ерусалимските порти

[30] São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

[31] três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

[32] do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

[33] do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[30]А ова се излезите на градот: од северната страна – четири илјади и петстотини мерки,

[31]и портите на градот се именувани со имињата на племињата Израелови: од северната страна три порти – Рувимова, Јудина, Левиева.

[32]И од источната страна – четири илјади и петстотини лакти, со три порти – Јосифова, Венијаминова, Данова.

[33]И од јужната страна – четири илјади и петстотини лакти, со три порти: Симеонова, Исахарова и Завулонова.

[34]Од страната на морето, пак, – четири илјади и петстотини мерки, и три порти: Гадова, Асирова и Нефталимова.

[35]А обемот наоколу ќе изнесува осумнаесет илјади лакти. И градот од тој ден ќе се именува: „Господ е таму.“

Daniel	Даниел

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

[1] No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

[2] O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

[3] Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

[4] jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

[5] Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

[6] Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

[7] O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

Даниел 1

Учењето Даниелово

[1]Во третата година од царувањето на judejскиот цар Јоаким се крена вавилонскиот цар Навуходоносор против Ерусалим и го опседна.

[2]И го предаде Господ во раката негова јудејскиот цар Јоаким и дел од садовите на домот Божји, и тој ги испрати во земјата Сенаар, во домот на неговиот бог, и ги внесоа тие садови во ризницата на неговиот бог.

[3]И му рече царот на Ашпеназ, началникот на дворјаните, да му доведе од синовите Израелови, од царски и кнежевски род,

[4]момчиња кои немаа никаков телесен недостаток, лични за гледање и способни за секаква наука, добро воспитани, бистри, што ќе одговараат за служење во царските палати, и да ги научи халдејски јазик.

[5]И определи царот секојдневна храна од царската трпеза и вино што сам го пиеше, па заповеда да ги одгледуваат три години, а потоа да се појават пред царот.

[6]Меѓу нив беа од Јудините синови Даниел, Ананија, Мисаил и Азарија.

[7]Тогаш началникот на дворјаните им ги смени имињата: Даниел го нарече Валтазар, Ананија – Седрах, Мисаил – Мисах и Азарија – Авденаго.

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[8]Даниел науми да не се осквернува со јадењето од царската трпеза и од виното што го пиеше царот, па затоа го замоли началникот на дворјаните да не го принудува да се осквернува.

[9]Бог му даде на Даниел милост и благонаклоност кај началникот на дворјаните.

[10]И така, началникот на дворјаните му рече на Даниел: „Се плашам од својот господар, царот, кој лично ја определи храната и пиењето; ако ги види вашите лица послаби, отколку што се кај момчињата, вашите врсници, вие ќе го доведете во опасност мојот живот пред царот.“

[11]Тогаш Даниел му рече на чуварот, кого го беше поставил над Даниел, Ананија, Мисаил и Азарија началникот на дворјаните:

[12]„Обиди се со слугите свои – десет дни нека ни даваат зеленчук како храна и вода како пиење;

[13]а потоа нека се јават пред тебе нашите лица и лицата на оние момчиња што се хранат од царската трпеза, па потоа постапувај со слугите свои, како што ќе мислиш да е добро.“

[14]Тој ги послуша во тоа и направи таков обид со нив десет дена.

[15]По десетте дена лицата нивни изгледаа поубави, а и телесно беа пополни од сите оние момчиња, што се хранеа со царските јадења.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

[16]Оттогаш чуварот им даваше зеленчук, наместо царската храна.

[17]И им дарува Бог на четирите момчиња знаење и разбирање на секаква книга и мудрост, а на Даниел му подари уште да толкува и секакви виденија и соништа.

[18]Откако завршија деновите, кога царот беше заповедал да ги претстават, началникот на дворјаните ги претстави пред Навуходоносор.

[19]Царот зборуваше со нив и од сите момчиња не се најде ниту едно како што беа Даниел, Ананија, Мисаил и Азарија, и потоа тие почнаа да служат пред царот.

[20]И во сѐ, за што се бараше мудрост и разбирање, и за што и да ги прашаше царот, ги најде за десетпати подобри од сите гатачи и гледачи, колку што ги имаше во целото негово царство.

[21]И остана таму Даниел до првата година на царот Кир.

Даниел 2

Даниел го толкува сонот на Навуходоносор

[1]Во втората година од царувањето свое Навуходоносор сони сон, од кој духот му се вознемири и не можеше да спие.

[2]Па заповеда царот да ги повикаат гатачите и гледачите, маѓесниците и волшебниците за да му го протолкуваат сонот. Тие дојдоа и застанаа пред царот.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[3]И им рече царот: „Сонив сон и духот ми се вознемири – сакам да знам што значи тој сон.“

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[4]Тогаш Халдејците му рекоа на царот на арамејски јазик: „Царе, да си жив довека, кажи им го на слугите својот сон и ние ќе ти објасниме што значи тој.“

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[5]Одговори царот и им рече на Халдејците: „Сонот го заборавив; ако не ми го кажете сонот и што означува тој, ќе бидете исечени на парчиња, и куќите ваши ќе бидат претворени во урнатини;

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[6]ако, пак, ми го кажете сонот и што означува тој, од мене ќе добиете дарови, награда и голема чест; па кажете ми го сонот и што значи тој!“

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[7]Тие повторно одговорија и рекоа: „Царот нека им го каже на слугите својот сон и ние ќе објасниме што значи тој.“

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[8]Одговори царот и рече: „Гледам дека вие сакате да добиете во време, зашто гледате дека мојата одлука е неотповиклива.

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[9]Бидејќи не ми го кажувате сонот, вие секако имате некоја намера: се готвите да ми кажете лага и измама, додека мине времето; но кажете ми го сонот и тогаш ќе знам дека вие можете да ми објасните и што значи тој.“

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois

[10]Халдејците му одговорија на царот и рекоа: „На земјата нема човек што може да му го открие на царот сонот, и затоа

jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

ниеден цар, колку и да е голем и силен, не побарал нешто слично од ниеден маѓесник, гледач или волшебник;

[11] A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

[11]сонот, што го бара царот, е толку тежок, што никој друг не може да му го открие на царот, освен боговите, кои не живеат со смртниците.“

[12] Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

[12]Царот се разгневи и збесна многу поради тој одговор, па заповеда да ги истребат сите вавилонски советници.

[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

[13]Кога излезе таа заповед да се убиваат советниците, го побараа Даниел и другарите негови за да ги убијат.

[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[14]Тогаш Даниел се обрати со претпазливост и мудрост кон Ариох, началникот на царските телохранители, кој беше излезен да ги убива вавилонските советници,

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[15]и го праша Ариох: „Зошто таква страшна заповед од царот?“ Тогаш Ариох му ја објасни на Даниел целата случка.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

[16]Даниел појде кај царот и измоли да му даде време за да му го каже на царот толкувањето на сонот.

[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

[17]Даниел отиде дома и им ја кажа работата на своите другари Ананија, Мисаил и Азарија,

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

[18]за да измолат милост од Небесниот Бог за таа тајна, па Даниел и другарите негови да не загинат заедно со другите вавилонски советници.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

[19]И тогаш тајната му беше откриена на Даниел во ноќно видение, и Даниел Го благослови Небесниот Бог.

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[20]И рече тогаш Даниел: „Нека е благословено името на Господ од века и довека, зашто во Него има мудрост и сила.

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[21]Тој ги контролира времињата и годините, соборува цареви и поставува цареви, дава мудрост на мудри и знаење на разумни.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[22]Тој открива што е длабоко и сокриено, знае што има во темнината и светлината живее со Него.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[23]Те прославувам и величам, Боже на татковците мои, затоа што ми даде мудрост и сила и ми го откри она, за што Те молевме; зашто Ти ни го откри сонот на царот.“

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[24]Потоа Даниел отиде кај Ариох, кому царот му беше заповедал да ги убие вавилонските советници, влезе и му рече: „Не убивајте ги вавилонските советници; одведи ме кај царот и јас ќе му откријам што значи сонот.“

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[25]Тогаш Ариох веднаш го одведе Даниел кај царот и му рече: „Меѓу заробените синови на Јуда најдов човек кој може да му открие на царот што значи сонот.“

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[26]Царот му рече на Даниел, кој беше преименуван во Валтазар: „Можеш ли да ми го кажеш сонот што го видов и што значи тој?“

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[27]Даниел му одговори на царот и рече: „Тајната за која царот прашува не можат да му ја откријат на царот ни мудреците, ни маѓесниците, ни јасновидците, ни гледачите.

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[28]Но на небесата има Бог, Кој открива тајни; и Тој ќе му открие на царот Навуходоносор сè што ќе се збидне во последните денови.

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[29]Ти царе, на леглото свое размислуваше за она што ќе се случи во иднина, и Оној Кој открива тајни, ти покажа што ќе се случи.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[30]А мене таа тајна ми се откри не затоа што сум помудар од сите живи, туку за да му биде откриена на царот смислата, и за да ги разбереш мислите што ти дојдоа во срцето.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[31]Твоето видение, царе, беше вакво; ете, некаков си голем, огромен лик, стоеше пред тебе во голема светлина, и изгледот му беше страшен.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[32]Главата на тој лик му беше од чисто злато, градите и рацете од сребро, додека стомакот и бедрата негови беа бакарни.

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[33]Потколениците железни, а нозете делумно железни, делумно глинени.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[34]Додека го гледаше, еден камен се откачи од планината сам, удри во идолот, во неговите железно – глинени нозе и го скрши.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[35]Тогаш заедно сè се раздроби: железото, глината, бакарот, среброто и златото станаа како прав на летно гумно; ветрот ги однесе, и трага од нив не остана, а каменот што го разби идолот стана голема планина и ја исполни целата земја.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

[36]Ете, тоа е сонот, а сега да кажам пред царот и што означува тој.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[37]Ти царе, цар над царевите, кому небесниот Бог му подарил царства, власт сила и слава,

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[38]и во рацете твои ти ги предал сите човечки синови, каде и да живеат тие, сите ѕверови земни и птици небески и те поставил за господар над сите нив, – ти си таа златна глава.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[39]По тебе ќе се крене друго царство, послабо од твоето, а и трето царство, бакарно, ќе владее над целата земја.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

[40]А четвртото царство ќе биде цврсто како железо; зашто како што железото троши и дроби сè, така и тоа ќе дроби и ќе уништува.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[41]А тоа што си ги видел – нозете и прстите на нозете направени делумно од грнчарска глина и делумно од железо, тоа царство ќе биде разделено и во него ќе остане само нешто од цврстината на железото, бидејќи си видел железо, измешано со грнчарска глина.

[42] Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro,

[42]И како што прстите на нозете беа делумно од железо, а делумно од

assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

глина, така и царството ќе биде делум силно, а делум слабо.

[43] Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

[43]А она, пак, што си видел железо, измешано со грнчарска глина, тоа значи дека царевите на тоа царство ќе се обидат да се соединат преку мешани бракови меѓу себе, но нема да се слеат едно со друго, како што железото не се меша со глината.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[44]И во деновите на тие царства небесниот Бог ќе подигне царство кое нема да се разруши никогаш, а тоа царство нема да биде предадено на друг народ; тоа ќе ги победи и разруши сите царства, а само тоа ќе остане вечно.

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[45]Како што виде еден камен сам падна од планината и го раздроби железото, бакарот, глината, среброто и златото. Великиот Бог му даде на царот да разбере што ќе се случи во иднина. И верен е тој сон и точно е неговото толкување!“

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[46]Тогаш царот Навуходоносор падна ничкум и се поклони пред Даниел, па заповеда да му донесат дарови и благопријатни кадива;

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[47]и му рече царот на Даниел: „Навистина вашиот Бог е Бог над боговите и Господар на царевите, Кој открива тајни, штом ти можеше да ја откриеш оваа тајна!“

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da

[48]Тогаш царот го возвиши Даниел, му даде многу големи дарови и го постави над целата област вавилонска, како

Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda

главен началник над сите вавилонски советници.

[49]На молба на Даниел, царот ги постави Седрах, Мисах и Авденаго над работите од земјата вавилонска, а Даниел остана во царскиот двор.

Даниел 3

Тројца луѓе во вжарена печка

[1]Царот Навуходоносор направи златен идол, висок шеесет лакти, шест лакти широк, и го постави во полето Дура, во областа вавилонска.

[2]И нареди царот Навуходоносор да се соберат сите локални управители, намесници, војводи, врховни судии, ризничари, законодавци, судии и сите обласни управители да дојдат на свеченото откривање на идолот што го беше поставил царот Навуходоносор.

[3]И се собраа локалните управители, намесниците, воените началници, врховните судии, ризничарите, правниците, судиите и сите обласни управители за откривање на идолот кој царот Навуходоносор го беше поставил, и застанаа пред идолот што го беше подигнал Навуходоносор.

[4]Тогаш гласникот високо извика: „Ви се објавува вам народи, племиња и јазици –

[5]штом ќе го чуете звукот на трубата, од свирката, од цитрата, од харфата и од пеењето, како и од секакви свирки,

sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

paднете ничкум и поклонете му се на златниот идол што го постави царот Навуходоносор;

6 Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

6а оној што нема да падне на колена и не се поклони, веднаш ќе биде фрлен во вжарена печка.“

7 Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

7Затоа, кога го чуја звукот од трубата, од свирката, од харфата и од другите свирки, паднаа на колена сите народи, племиња и јазици и му се поклонија на златниот идол што го беше поставил царот Навуходоносор.

8 Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

8Во тоа исто време дојдоа некои од Халдејците и ги наклеветија Јудејците.

9 disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

9Тие му рекоа на царот Навуходоносор: „Царе, жив да си довека!

10 Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

10Ти царе, даде заповед секој човек што ќе го чуе гласот од трубата, свирката, цитрата, харфата и од сите свирки да падне на колена и да му се поклони на златниот идол;

11 e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

11а оној што нема да падне и нема да му се поклони, тој треба да биде фрлен во вжарена печка.

12 Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

12Но има луѓе Јудејци што си ги поставил над работите на земјата вавилонска – Седрах, Мисах и Авденаго; тие луѓе не се покорија на твојата заповед, царе, на твоите богови не им служат и на златниот идол што го постави не му се поклонија.“

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

[17] Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

[18] Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

[19] Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a

[13]Тогаш царот Навуходоносор во гнев и јарост заповеда да ги доведат Седрах, Мисах и Авденаго; и ги доведоа тие луѓе пред царот.

[14]Навуходоносор им рече: „Вие, Седрах, Мисах и Авденаго, умислено ли не им служите на моите богови, и на златниот идол, што го поставив, не му се поклонивте?

[15]Отсега, ако сте спремни, штом ќе го чуете звукот на трубата, свирката, цитрата, харфата, пеењето и од сите други свирки, паднете на колена и поклонете му се на идолот што го направив јас; ако не се поклоните, веднаш ќе бидете фрлени во вжарена печка и тогаш кој бог ќе ве избави од раката моја?“

[16]Одговорија Седрах, Мисах и Авденаго и му рекоа на царот Навуходоносор: „Нема потреба да ти одговориме на тоа.

[17]Нашиот Бог, Кому Му служиме, е силен да нè спаси од вжарената печка, па и од твојата рака, царе ќе нè избави.

[18]Ако пак и не се случи тоа, известно нека ти е, царе, дека нема да им служиме на твоите богови и на златниот идол што си го поставил, нема да му се поклониме.“

[19]Тогаш царот Навуходоносор се исполни со јарост и лицето негово се намурти против Седрах, Мисах и Авденаго, па заповеда да запалат печка

fornalha sete vezes mais do que se costumava.

[20] Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

[21] Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

[22] Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

седумпати посилна отколку што обично ја угорувaa;

[20]и им заповеда на најсилните луѓе од војската своја да ги врзат Седрах, Мисах и Авденаго и да ги фрлат во вжарената печка.

[21]Тогаш тие луѓе беа врзани облечени во своите облеки, со капи на главата и со другите алишта и беа фрлени во печката огнена што гореше.

[22]Бидејќи царската заповед беше строга, и печката вжарена необично многу, пламенот од огнот ги умртви луѓето што ги фрлија Седрах, Мисах и Авденаго.

[23]А тројцата – Седрах, Мисах и Авденаго – паднаа во вжарената печка врзани.

[24]Одеднаш, царот Навуходоносор се стаписа, се крена на нозе и им рече на големците свои: „Нели беа тројца врзани што ги фрливме во огнот?“ Тие му одговорија на царот: „Навистина така беше, царе!“

[25]На тоа тој рече: „Еве јас гледам четворица, како одат неврзани среде огнот и ништо не им се случува; и четвртиот личи на ангел.“

[26]Тогаш Навуходоносор се приближи до отворот на распалената печка со оган и рече: „Седраху, Мисаху и Авденаго, слуги на севишниот Бог, излезете и дојдете.“ Тогаш Седрах, Мисах и Авденаго излегоа од огнот,

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

[29] Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

[30] Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[27]и штом се собраа локалните управители, намесниците, воените началници и советниците на царот, видоа дека огнот немал никаква сила врз телата на тие луѓе, дури и косата на главата не им беше опржена, а и облеките нивни не им беа изгорени, па дури и мирис на изгорено немаше на нив.

[28]Тогаш Навуходоносор рече: „Нека е благословен Бог на Седрах, Мисах и Авденаго, Кој го испрати Својот ангел и ги избави слугите Свои што се надеваа на Него и не ја послушаа царската заповед, па ги предадоа телата свои на огнот за да не служат и да не се поклонат на друг бог, освен на својот Бог!

[29]И еве, јас давам заповед, ако некој од народите, племињата и јазиците изговори хула против Бога на Седрах, Мисах и Авденаго, да се исече на парчиња и куќата да му се претвори во урнатини, зашто нема друг Бог, Кој може така да избавува.“

[30]Тогаш царот ги возвиси Седрах, Мисах и Авденаго во земјата вавилонска.

Навуходоносор го објавува својот втор сон

[31]„Царот Навуходоносор до сите народи, племиња и јазици што живеат на земјата – мирот да ви се умножи!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.
[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.
[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.
[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.
[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

[32]Угодно ми е да ве известам за знаците и чудесата кои Севишниот Бог ги изврши над мене.
[33]Колку се големи знаците Негови и колку се силни чудесата Негови! Царството Негово е царство вечно, и владеењето Негово – од род во род.“

Даниел 4

[1]„Јас, Навуходоносор, бев спокоен во својот дом и живеев во изобилие и задоволство поради моите достигања.

[2]Но видов сон што ме уплаши и виденијата ме смутија.

[3]Па дадов заповед да ги доведат кај мене сите советници вавилонски за да ми кажат што означува сонот.

[4]Тогаш дојдоа јасновидците, маѓесниците, волшебниците и гледачите и јас им го кажав сонот, но тие не можеа да ми објаснат што значи.

[5]Последен влезе кај мене Даниел, чие име беше Валтазар – според името на мојот бог, и во кого е духот на Бога Светецот; нему му го кажав сонот.

[6]Валтазаре, глава на мудреците, знам дека е во тебе духот на Бога Светецот и дека никаква тајна тебе не ти претставува тешкотија; објасни ми го видението на мојот сон што го видов и што значи.

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

[15] Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

[16] Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

[17] Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos

[7]А виденијата на мојата глава врз леглото мое беа вакви: видов, ете, во средината на земјата дрво многу високо.

[8]Дрвото порасна и се зацврсти, а височината негова достигаше до небото, и се гледаше од сите краишта на целата земја.

[9]Лисјата негови – многу убави, и плодовите на него – многубројни, и храна на него имаше за сите; под него наоѓаа сенка ѕверовите полски, а по гранките негови си правеа гнезда птиците небески и од него се хранеше секое суштество.

[10]И додека размислував за виденијата врз леглото мое, ете, од небесата слезе ангел, буден како стражар.

[11]Откако извика високо, тој рече: ‚Исечете го тоа дрво, искастрете ги гранките негови, истресете ги лисјата од него и расфрлете ги плодовите негови; нека избегаат ѕверовите од под него и птиците од под гранките негови;

[12]но коренот оставете го во земјата, со вериги железни и бакарни околу него, меѓу полската трева врз него нека паѓа росата небеска и со животните нека се дружи.

[13]Срцето човечко ќе му се одземе и ќе му се даде срце ѕверско и така ќе мине седум години.

[14]По заповед на будните како стражари ангели така е определено за да знаат

santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

живите дека Севишниот владее над човечките царства и ги дава кому сака и ги поставува над нив најпонизните луѓе!‘

[18] Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

[15]Таков сон видов јас, царот Навуходоносор; а ти Валтазаре, кажи што означува сонот, бидејќи никој од мудреците во моето царство не може да објасни што значи тој, а ти можеш, зашто во тебе е духот на Бога Светецот.“

[19] Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

[16]Тогаш Даниел, наречен Валтазар, остана занесен околу еден час и мислите негови му беа збркани. Царот прв почна да зборува и рече: „Валтазаре, да не те вознемирува овој сон и значењето негово.“ Валтазар одговори и рече: „Господаре мој, овој сон нека биде за твоите завидливци, а значењето негово за твоите непријатели.

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[17]Дрвото што си го видел кое беше големо и цврсто, и со височината достигало до небесата и се гледало по целата земја,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[18]на кое имало прекрасни лисја и многу плодови и храна за сите, под кое живееле полски сверови и во чии гранки виеле гнезда птици небески,

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[19]тоа си ти царе што си се возвеличил и укрепил, и величието твое порасналo и достигнало до небесата, а власта твоја – до краиштата на земјата.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

[24] esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

[25] serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[26] Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

[27] Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

[28] Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

[29] Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

[20]А тоа што царот го видел ангелот буден како стражар, кој слегнал од небесата и рекол: – исечете го дрвото и уништете го, но главниот корен оставете го во земјата во вериги железни и бакарни меѓу полската трева; да го наквасува небеската роса и да биде заедно со полските ѕверови, додека не изминат над него седумте години,

[21]еве што значи тоа царе, и ова е решението на Севишниот што ќе го постигне мојот господар царот:

[22]тебе ќе те одведат од луѓето и ти ќе живееш со ѕверовите полски, со трева ќе те хранат како вол, небеска роса ќе те наквасува и седумте години ќе минат преку тебе, сè додека не разбереш дека Севишниот владее над човечките царства и ги дава кому сака.

[23]А тоа што е заповедано да остане главниот корен на дрвото, тоа значи дека твоето царство ќе ти биде вратено, кога ќе разбереш дека Бог владее со целиот свет.

[24]Затоа, царе, нека ти биде благоугоден мојот совет: искупи се за гревовите свои со правда, и за беззаконијата твои – со милосрдие спрема бедните; ете со тоа може да се продолжи твојот напредок.“

[25]Сето тоа се збидна со царот Навуходоносор.

[26]Откако минаа дванаесет месеци, одејќи по царските дворци во Вавилон,

[30] falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

[31] Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[27]царот рече: „Зар не е величествен овој Вавилон, што го изградив како дом на царството со силата на мојата моќ и за слава на моето величие?!“

[28]Уште му беа зборовите во устата на царот, а од небото се чу глас: „За тебе зборуваат, царе Навуходоносоре – царството ќе ти се одземе!

[29]И ќе те одвојат од луѓето, па ќе живееш со полските ѕверови; со трева ќе те хранат како вол и седум години ќе минат преку тебе сè додека не узнаеш дека Севишниот владее над човечките царства и дека ги дава кому сака Тој.“

[30]Веднаш се исполни тој збор над Навуходоносор, и тој беше прогонет од луѓето, јадеше трева како вол и телото негово го наквасуваше росата небеска, така што влакната му израснаа како кај орел и ноктите му беа како канџи кај птиците.

[31]„Но, откако се изврши тоа во оние дни, јас, Навуходоносор, ги кренав очите кон небото и разумот се врати во мене, па Го благословив Севишниот, Го восфалив и Го прославив вечно Живиот, чие владение е вечно и чие царство е од род во род.

[32]И сите што живеат на земјата ништо не значат; Тој дејствува според Својата волја како во небесната војска, така исто и меѓу живите на земјата и нема никој што би можел да се противи на

ракaта Негова и да му рече: што правиш?

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[33]Во тоа време разумот се поврати во мене и славата на моето царство ми се поврати со величината и поранешниот вид: тогаш ме побараа советниците мои, великодостоинствениците мои, и јас бев повторно издигнат на царствово свое, и величието мое уште повеќе се издигна.

[34]Сега јас, Навуходоносор, Му оддавам слава и Го величам Небесниот Цар, Чии сите дела се вистински и патиштата Негови праведни и Кој има моќ да ги понизни горделивите.“

Даниел 5

Валтазаровата гозба

[1]Царот Валтазар приреди голема гозба за илјада свои достоинственици и заедно со нив пиеше вино.

[2]Откако се напи од виното, Валтазар заповеда да се донесат златните и сребрените садови, кои татко му Навуходоносор ги беше зел од Ерусалимскиот храм за да пијат од нив царот, достоинствениците негови, жените негови и наложниците негови.

[3]Тогаш ги донесоа златните садови кои беа земени од светилиштето на домот Божји во Ерусалим и пиеја од нив царот и достоинствениците негови, жените негови и конкубините негови.

[4]Пиеја вино и ги славеа боговите златни и сребрени, бакарни и железни, дрвени и камени.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e

[5]Во истиот момент се појавија прсти од човечка рака и пишуваа спроти светилникот на ѕидот од царскиот дворец, и царот ги виде прстите на раката што пишуваше.

[6]Тогаш царот пребледе, мислите му се смутија, појасот на бедрата му олабави и колената негови почнаа да се удираат едно со друго.

[7]Извика царот силно за да доведат маѓесници, волшебници и гледачи: царот проговори и им рече на мудреците вавилонски: „Оној што ќе го прочита тоа што е напишано и ми објасни што значи, ќе биде облечен во пурпур и околу вратот ќе му биде ставена златна веришка, а во царството мое ќе биде трет достоинственик.“

[8]И влегоа сите мудреци цареви, но никој не можеше да го прочита напишаното и да му го објасни на царот значењето негово.

[9]Царот Валтазар се разгневи многу и пребледе уште повеќе, а се смутија и достоинствениците негови.

[10]Царицата, пак, ги чу зборовите на царот и на достоинсвениците негови и влезе во собата каде што беше гозбата; проговори царицата и рече – „Царе, да си жив довека, да не те вознемируваат мислите твои и да не пребледува лицето твое.

[11]Во царството твое има човек, во кого е духот на Светиот Бог; во деновите на твојот татко се најде во него светлина,

sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

12 porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

13 Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

14 Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

15 Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

16 Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

разум и мудрост како мудроста на боговите и царот Навуходоносор, твојот татко, го постави како управник над јасновидците, волшебниците и гледачите,

12бидејќи во него, во Даниел, кому царот му го промени името во Валтазар, се најде висок дух, знаење и разум способен да толкува соништа, да толкува загадочни работи и да разјаснува тајни. Затоа нека го повикаат Даниел, и тој ќе го објасни значењето.“

13Тогаш го воведоа Даниел кај царот, и царот проговори и му рече на Даниел: „Ти ли си Даниел, еден од заробените синови јудејски, кого мојот татко, царот, те доведе од Јудеја?

14Сум слушал за тебе дека во тебе има дух Божји и светлина и разум и голема мудрост.

15Еве, ми ги доведоа мудреците и маѓесниците за да го прочитаат она што е напишано и да ми објаснат што значи тоа; но тие не можеа да ми објаснат.

16За тебе сум чул дека можеш да го објасниш значењето и да разјаснуваш тајни; па така, ако можеш да го прочиташ она, што е напишано и ми објасниш што значи, ќе бидеш облечен во скерлет и околу вратот твој ќе има златна веришка, а во царството мое ќе бидеш трет достоинственик.“

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além

[17]Тогаш Даниел одговори и му рече на царот: „Даровите нека ти останат тебе, а почестите дај му ги на друг; а напишаното ќе му го прочитам на царот и значењето ќе му го објаснам.

[18]Царе, Севишниот Бог беше му даруваl на татко ти Навуходоносор царство, величие, чест и слава.

[19]Пред величието што му го беше дал Тој, сите народи, племиња и јазици треперea и се плашеа – кого сакаше го убиваше и кого сакаше – го оставаше жив; кого сакаше го издигаше, и кого сакаше го понижуваше.

[20]А кога срцето негово се возгордеа и духот негов се ожесточи во дрскост, тој беше симнат од царскиот престол и славата му беше одземена,

[21]а беше прогонет од луѓето и срцето негово заприлега на зверско, и живееше со дивите магариња; го хранеа со трева како вол, а телото негово се наквасуваше од небеската роса, сè додека не разбра дека над човечките царства владее Севишниот Бог и поставува над нив, кого сака.

[22]А ти сине негов, Валтазаре, не покажа понизност, иако го знаеше сето тоа.

[23]Туку се подигна против Небесниот Господ и садовите од Неговиот дом ти ги донесоа, па ти и твоите великодостојници, твоите жени и конкубини пиевте од нив вино и ги

disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

[24] Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

[25] Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

[26] Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

[27] TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

[28] PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

[29] Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

[30] Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

[31] E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

[1] Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

славевте боговите сребрени и златни, бакарни и железни, дрвени и камени, кои не гледаат, ни слушаат, ниту разбираат; а Бог, во чии раце е и твојата душа и во Кого се сите твои патишта, ти не Го прослави.

[24]Заради тоа и се појавија од Него тие прсти од рака и е напишано ова писмо.

[25]А еве што е напишано: Мене, Мене, Текел, Парсин.

[26]А еве го значењето на зборовите: Мене – го изброи Бог царството твое и му стави крај;

[27]Текел – измерен си на кантар и се најде многу лесен;

[28]Парсин – царството ти е разделено и дадено им е на Мидијците и Персијците.“

[29]Тогаш по заповед на Валтазар го облекоа Даниел во пурпур и му ставија околу вратот златна веришка, па го прогласи за трет великодостојник во царството.

[30]Во истата ноќ Валтазар, царот халдејски, беше убиен.

Даниел 6

[1]А Дариј Мидиецот кој тогаш беше на шеесет и две години, го презеде царството.

Даниел во лавовска јама

[2]Дариј реши во своето царство да постави сто и дваесет гувернери за да бидат управители во целото царство.

[2] e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[3]А над нив тројца кнезови, од кои еден беше Даниел – на кого гувернерите ќе му даваат сметка, за да не му досадуваат на царот.

[4]Даниел ги надминуваше другите кнезови и гувернери, бидејќи во него имаше висок дух, и царот веќе се мислеше да го постави над целото царство.

[5]Тогаш кнезовите и гувернерите се договорија да го обвинат Даниел во управувањето со царството, но никако не можеа да најдат повод, ниту пак грешка, бидејќи тој беше верен и немаше никаква грешка ни вина.

[6]Но тие луѓе рекоа: „Нема да најдеме причина против Даниел, ако не најдеме против него нешто во законот на неговиот Бог.“

[7]Тогаш тие кнезови и гувернери отидоа кај царот и му рекоа вака: „Царе Дариј, жив да си довека!

[8]Сите кнезови во царството, намесниците, гувернерите, советниците и воените началници се согласија помеѓу себе да се издаде царска наредба и да се објави заповед: секој што во текот на триесет дена ќе се моли на кој и да било бог или човек, освен на тебе, царе, него да го фрлат во лавовска јама.

[9]И така, утврди го царе тоа решение и потпиши ја наредбата за да биде неотповиклива како непроменлив закон мидиски и персиски.“

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[13] Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

[15] Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito

[10]Царот Дариј го потпиша решението и заповедта.

[11]А Даниел, штом разбра дека е потпишана таква повелба, отиде во домот свој. Прозорците на неговата дворна соба му беа отворени кон Ерусалим, тој трипати во текот на денот ги приклонуваше колената свои и Му се молеше на својот Бог и Го славеше, како што го правеше тоа и порано.

[12]Тогаш тие луѓе, демнејќи го, го најдоа Даниел дека се моли и Го призовува својот Бог;

[13]потоа отидоа и му кажаа на царот за царската заповед: „Нели ти потпиша повелба дека секој човек, кој во текот на триесет дена ќе му се моли на кој и да било бог или човек, освен на тебе, царе, да биде фрлен во лавовска јама?“ Царот одговори и рече: „Тој збор е цврст како и законот на Мидијците и Персијците, што не допушта измени.“

[14]Тогаш тие одговорија и му рекоа на царот: „Даниел, кој е од заробените синови од Јудеја, не обрнува внимание ни на тебе, царе, ниту на повелбата што си ја потпишал, туку по трипати на ден се моли со свои молитви.“

[15]Царот кога го чу тоа, многу се загрижи и си стави при срце да го спаси Даниел и дури до зајдисонце многу размислуваше како да го избави.

[16]Но оние луѓе дојдоа кај царот и му рекоа: „Царе, ти знаеш дека според законот на Мидијците и Персијците ни-

ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

16 Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

17 Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

18 Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

19 Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

20 Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

21 Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

22 O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

23 Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi

едно решение или заповед, потврдено од царот не може да се измени.“

17 Тогаш царот заповеда, и го доведоа Даниел, па го фрлија во лавовската јама; па царот му рече на Даниел: „Твојот Бог, Кому без престан Му служиш, Тој нека те избави!“

18 Па донесоа камен, го ставија врз отворот на јамата, и царот го запечати со својот прстен и со прстењата на великодостојниците свои, за да не се измени ништо по однос на Даниел.

19 Потоа царот си отиде во својот двор, легна да спие без вечера, па дури и порача да не му доаѓаат конкубините, но сонот бегаше од него.

20 А утредента царот стана во зори и брзо се упати кон лавовската јама;

21 и кога се приближи до јамата, со нажален глас го повика Даниел и му рече: „Даниеле, слуго на живиот Бог! Твојот Бог, Кому без прекин Му служиш, можеше ли да те избави од лавовите?“

22 Тогаш Даниел му одговори на царот: „Царе, да си жив довека!

23 Мојот Бог го испрати својот ангел и им ја затвори устата на лавовите, така што тие не ме повредија, зашто јас излегов пред Него чист, па и пред тебе, царе, не сум извршил никаков престап.“

24 Тогаш царот многу се зарадува за Даниел и заповеда да го извадат од

tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

[24] Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

[25] Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[26] Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

[27] Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

jамата; го извадија Даниел од јамата, и никаква повреда не се забележа на него, зашто тој веруваше во својот Бог.

[25]Царот заповеда, па ги доведоа оние луѓе, што го беа обвиниле Даниел, и ги фрли во лавовската јама, како нив самите, така и децата нивни и жените нивни и уште не беа стигнале до дното на јамата, лавовите ги беа зграбиле и им ги беа здробиле сите нивни коски.

[26]Потоа царот Дариј им напиша на сите народи, племиња и јазици кои живееја по целата земја: „Мирот да ви се умножи!

[27]Издавам повелба во секоја област на царството мое да трепераат и да се плашат пред Даниеловиот Бог, зашто Тој е Бог жив и вечно живее, а царството Негово е непобедливо, и Неговото владение е бескрајно.

[28]Тој избавува и спасува, прави чудеса и знаци по небото и земјата; Тој го избави Даниел од шепите на лавовите.“

[29]И така Даниел живееше добро и за време на царувањето на Дариј, а и во времето кога царуваше Кир Персиски.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

Даниел 7

Даниел гледа во сон четири светски царства

[1]Во првата година на Валтазар, вавилонскиот цар, Даниел виде сон пророчки и виденија во главата своја врз своето легло. Тогаш тој го запиша тој сон, откако го забележа главното.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[2]Велеше вака: Видов во ноќното свое видение, а таму, четири небесни ветра го бранувaа Големото Море,

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[3]и четири големи ѕвера излегоа од морето, секој поинаков од другиот.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[4]Првиот беше како лав, но со крилја орлови: додека гледав, му ги искубаа крилјата и потоа беше кренат од земјата, се исправи на нозете како човек и му се даде човечко срце.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[5]И ете, уште еден ѕвер, втор, сличен на мечка, стоеше од едната страна и имаше три ребра во устата негова, меѓу забите; нему му беше речено ова: стани и јади многу месо!

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[6]Потоа видов, пак, уште еден ѕвер, како леопард: на грбот имаше четири крилја од птица, и четири глави имаше тој ѕвер, и му беше дадена власт.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

[7]Потоа видов од ноќните виденија и ете, четврти ѕвер, страшен и ужасен и многу силен; имаше големи железни заби; тој јадеше и здробуваше, а остатоците ги газеше со нозете; тој се разликуваше од сите претходни ѕверови, и имаше десет рогови.

[8] Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

[8]Ги гледав тие рогови, и ете, меѓу нив се појави уште еден мал рог, а три од првите рогови беа од корен истргнати пред него; на тој рог имаше очи, како човечки очи, и уста што горделиво се фали.

[9] Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

[9]Видов најпосле дека се поставија престоли и седна Старец; облеклото му беше бело како снег, а косата на главата Негова како чиста волна; престолот Негов личеше на огнен пламен, со тркала како оган што пламти.

[10] Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

[10]Река огнена излегуваше и минуваше пред Него; илјада илјади му служеа, и десетина илјади по десет илјади стоеја пред Него; седнаа судиите и книгите се отворија.

[11] Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

[11]Тогаш видов дека за искажаните горди зборови, што рогот ги говореше, ѕверот беше убиен пред очите мои и телото негово смачкано и предадено на оган за да изгори.

[12] Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

[12]И од другите ѕверови власта беше одземена и животот нивни се продолжи само до извесно време и до рок.

[13] Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

[13]Видов во ноќните виденија, а тоа на небесните облаци како да идеше Синот Човечки, дојде до Старецот и застана пред Него.

[14] Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

[14]И Нему Му се даде власт, слава и царство, за да Му служат сите народи, племиња и јазици; владението Негово е владение вечно, кое нема да измине, и царството Негово нема да се разруши.

[15] Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

[15]Духот мој затрепери во мене, Даниел, во телото мое и виденијата ме вознемирија.

[16] Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

[16]Се приближив до еден од оние што стоеја напред и го прашав за вистинското значење на сето тоа, и тој почна да зборува со мене и ми ја објасни смислата на реченото:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[17]Овие големи ѕверови, четири на број, означуваат дека четири царства ќе се издигнат од земјата.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[18]Потоа, светиите на Севишниот ќе го земат царството и ќе владеат со него во векови.

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[19]Тогаш замолив точно објаснување за четвртиот ѕвер што се разликуваше од сите и кој беше многу страшен, со железни заби и бронзени нокти изедуваше и трошеше, а остатоците ги газеше со нозете,

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[20]и за десетте рогови што беа на неговата глава и за другиот што се појави, пред кој паднаа трите, за оној ист рог, на кој имаше очи и уста што зборуваа горделиво и како да стана поголем од другите.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[21]Видов како тој рог водеше борба со светиите и ги надвиваше,

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[22]додека најпосле не дојде Старецот по определени дни и судот беше даден на светиите од Севишниот, па настапи време светиите да го завладеат царството.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará

[23]Освен тоа тој рече: Четвртиот ѕвер го означува четвртото царство што ќе постои на земјата, различно од сите

toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

[1] No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

[2] Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é

царства и што ќе ја голтне целата земја, ќе ја гази и ќе ја измачува.

[24]А десетте рогови значат дека од тоа царство ќе се кренат десет цареви и потоа ќе се појави друг, поинаков од поранешните и ќе ги покори трите цара.

[25]И против Севишниот ќе зборува и ќе ги угнетува светиите на Севишниот; дури ќе си помисли да ги измени празниците нивни и закони, па тие ќе бидат предадени во раката негова за време од три и пол години.

[26]Потоа небесниот Суд ќе ја одземе од него власта и сосема ќе го уништи и докрајчи,

[27]а царството и власта и царското величие по целиот поднебесен свод ќе му се даде на народот од светиите на Севишниот, чие царство е царство вечно и сите великодостојници ќе Му служат и ќе Му се покоруваат Нему.

[28]Тука е крајот на овој извештај. Мене, Даниел, силно ме вознемирија размислувањата мои, и лицето ми пребледе, но словото го запазив во срцето свое.

Даниел 8

Видението на овенот и козелот

[1]Во третата година од царувањето на царот Валтазар, јас Даниел, имав второ видение по оние што ми се беа јавиле порано.

[2]И видов во видението, и кога гледав, јас бев во Суза, престолнината на

província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

[4] Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

[5] Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

[6] dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

[7] Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

[8] O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

Еламската област, и видов во видението како да бев покрај реката Улај.

[3]Ги кренав очите и видов: а таму покрај реката стои еден овен: тој имаше два рога, обата високи, но едниот беше повисок од другиот и повисокиот израсна подоцна.

[4]Видов како тој овен бодеше кон запад, кон север и кон југ и ниеден ѕвер не можеше да устои против него, и никој не можеше да се избави од него; тој вршеше што сакаше и се осили.

[5]Со внимание го гледав тоа и ете, од запад идеше еден козел, со таква брзина што не го допираше тлото; и тој козел имаше силен рог меѓу очите свои.

[6]Се впушти врз оној овен што имаше рог и кога го видов како стои крај реката, тој се фрли врз него со силна јарост.

[7]И видов кога тој се приближи до овенот, свирепо се фрли на него и му ги скрши двата рога; и на овенот не му стигаа силите да устои против него, па затоа го кутна на земја и го згази, и немаше никој овенот да го избави од него.

[8]Тогаш козелот многу се возгордеа; но кога се засили, големиот рог му се скрши и на тоа место му изникнаа четири, свртени спрема четирите страни на светот.

[9] De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.
[10] Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.
[11] Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

[12] O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

[13] Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?
[14] Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.
[15] Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.
[16] E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.
[17] Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

[9]И од едниот од нив излезе мал рог, кој нарасна многу спрема југ и спрема исток и спрема Ветената Земја,
[10]па се издигна до небесната војска, собори на земјата дел од таа војска и од ѕвездите и ги смачка;
[11]се издигна дури и до Водачот на таа војска, ги запре секојдневните жртви и го урна местото на Неговата светиња;
[12]и народот беше предаден заедно со секојдневните жртви поради бесчестието; а тој, откако ја собори вистината на земјата, дејствуваше и успеваше.

[13]И чув како еден ангел прашуваше друг, велејќи: „До кога ќе трае тоа од видението за секојдневната жртва и за бесчесното опустошување, што ги пази светилиштето и војската небесна?“

[14]Другиот му рече: „Две илјади и триста вечери и утрини; и тогаш светилиштето ќе се очисти.“
[15]И кога јас, Даниел, го гледав тоа видение и замолив за неговото значење, ете пред мене застана некаков лик на човек.
[16]И чув од средината на реката Улај човечки глас, кој извика и рече: „Гаврииле, објасни му го тоа видение!“
[17]И се приближи тој до местото каде што стоев и кога дојде, јас се уплашив и паднав ничкум; а тој ми рече – знај сине човечки дека видението се однесува на крајот од времето.

[18] Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

[18]И кога зборуваше тој со мене, јас лежев ничкум на земјата во несвест; но тој се допре до мене и ме исправи на моето место,

[19]па ми рече: „Еве ти откривам што ќе биде во последните денови на гневот; зашто тоа се однесува на крајот од определеното време.

[20]Овенот што го виде – неговите два рога – тоа се мидискиот цар и персискиот.

[21]А косестиот козел е царот на Јаван, додека големиот рог што се наоѓа меѓу неговите очи, тоа е нејзиниот прв цар:

[22]Четирите рога што израснаа кога првиот се скрши, тоа се четирите царства што ќе произлезат од тој народ, но нема да ја имаат неговата сила.

[23]А кон крајот на царството нивно, кога отстапниците ќе ја исполнат мерката на своите беззаконија, ќе се издигне еден цар бесрамен и искусен во сплеткарење;

[24]неговата моќ ќе се зацврсти, иако не со неговата сила; тој ќе врши големи пустошења и ќе успева, ќе дејствува и ќе погубува јунаци и народи на светиите;

[25]заради лукавоста негова ќе напредува и сплеткарството во раката негова; во срцето ќе се возгордее и без повод ќе погуби мнозина; тој ќе се крене против Кнезот над кнезовите, но ќе биде победен – не со човечка рака.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

[26]А и видението за вечерта и утрината за кое ти се рече ќе се исполни, но ти сокри го тоа видение зашто се однесува на далечни времиња.“

[27]Јас, Даниел, истоштен и болен бев неколку дни, потоа станав и почнав да се занимавам со царските работи; се чудев на тоа видение и не го разбирав.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

Даниел 9

Даниеловата покајничка молитва

[1]Во првата година од царувањето на Дариј, синот на Ксеркс, од мидиски род, кој беше поставен за цар над вавилонското царство,

[2]во првата година на неговото царување, јас, Даниел, го разбрав според книгите бројот на годините според словото што му го беше кажал Господ на Еремија, дека седумдесет години ќе се навршат над опустошениот Ерусалим.

[3]И го свртев лицето свое кон Господ Бог со молитва и со молба, во пост, во врекиште и пепел.

[4]И Му се молев на Господ мојот Бог, се исповедав и Му реков: „Те молам, Господи, Боже Велики и чудесен, Кој пазиш на заветот и имаш милост за оние кои Те сакаат и кои ги пазат Твоите заповеди!

[5]Згрешивме, вршевме беззаконија, дејствувавме нечесно, се противевме и отстапивме од Твоите заповеди и од Твоите наредби

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[6]и не ги слушавме Твоите слуги, пророците, кои им зборуваа од Твое име на царевите наши и на достоинствениците наши, на татковците наши и на сиот народ од земјата.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

[7]Во Тебе, Господи, има правда, а во нас – срам на лицата, како што е денес кај секој Јудеец, меѓу жителите на Ерусалим и во сиот Израел, и кај ближниот и кај далечниот, по сите краишта каде што си ги прогонил заради нивното отстапништво, со кое отстапија од Тебе.

[8] Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

[8]Господи, кај нас на лицата наши има срам, кај царевите наши, кај кнезовите наши и кај татковците наши, зашто згрешивме пред Тебе.

[9] Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

[9]А кај Господ, нашиот Бог, има милосрдност и проштевање, бидејќи ние се одметнавме од Него.

[10] e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

[10]И не го слушавме гласот на Господ, нашиот Бог за да постапиме според Неговите закони што ни ги даваше преку своите слуги – пророците.

[11] Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

[11]И сиот Израел го престапи Твојот закон и се одврати, не слушајќи го Твојот глас; па затоа врз нас се излеа проклетство и клетва, што се напишани во законот Мојсеев, слугата Божји; зашто згрешивме пред Него.

[12] Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

[12]И Тој ги изврши заканите Свои што ги кажа против нас и против нашите судии, кои нè судеа, испраќајќи против нас голема несреќа каква што немало

под небесата, каква што се извршува над Ерусалим.

[13] Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

[13]Како што е напишано во законот Мојсеев, така нè постигна сето тоа зло; но не Го молевме Господа, нашиот Бог, не се обративме од беззаконијата свои за да ја разбереме Твојата вистина.

[14] Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

[14]Господ беше подготвен за тоа зло и го испрати врз нас; зашто праведен е Господ нашиот Бог во сите Свои дела што ги врши, но ние не го слушавме гласот Негов.

[15] Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

[15]И сега, Господи, Боже наш, Ти што го изведе народот Свој од земјата египетска со силна рака, Ти ја покажа славата Своја што се памети до денес; згрешивме, постапивме нечесно.

[16] Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[16]Господи, по сета Твоја правда нека се одврати гневот Твој и јароста Твоја од Твојот град Ерусалим, од Светата Твоја Гора; зашто поради гревовите наши и поради беззаконијата на татковците наши Ерусалим и народот Твој е за потсмев кај сите што нè опкружуваат.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[17]А сега чуј ја, Боже наш, молитвата на Твојот слуга и неговото усрдно молење, па заради Тебе, Господи, погледај со светлото Твое лице на опустошеното Твое светилиште.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as

[18]Приклони го, Боже мој, увото Свое и послушај, отвори ги очите Свои и погледај ги нашите пустоши и градот, во кој се призива името Твое; зашто ние

nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

ги принесуваме молењата свои пред Тебе, надевајќи се не на нашата праведност, туку на Твојата голема милосрдност.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

[19]Чуј Господи, Господи прости ни, Господи погледај и изврши, не колебај се поради Самиот Тебе, Боже мој, зашто името Твое се призива во Твојот град и во Твојот народ!“

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[20]Додека зборував и се молев и ги исповедав гревовите свои и гревовите на мојот народ Израел и ја принесував молбата своја пред Господ, мојот Бог, за светата гора на мојот Бог,

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[21]додека ја изговарав молитвата, човекот Гаврил кого го бев видел во поранешното видение, долета брзо, се допре до мене во времето на вечерната жртва,

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

[22]ме вразуми, говореше со мене и рече: „Даниеле, сега излегов за да те научам да разбираш.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[23]Во почетокот на твоето молење се појави твојот збор и јас дојдов да ти го соопштам, зашто ти си човек сакан; па така, внеси се во зборот и разбери го видението.

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[24]Седумдесетте седмици се определени за твојот народ и за светиот твој град за да биде крај на престапот, за да му се стави печат на гревот и избришани беззаконијата, за да биде доведена вечната правда, за да им се стави печат на виденијата и пророците и да биде помазан Светиот на светиите.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

[25]И така, знај и разбери: од времето кога излезе законот за обновување на Ерусалим, до доаѓањето на Помазаникот Божји се седум седмици. Потоа ќе биде обновен Ерусалим со улици и ѕидини, и ќе опстои шеесет и две седмици; а тоа ќе биде тешко време.

[26]И по шеесет и двете седмици Помазаникот ќе биде предаден на смрт неправедно а градот и светилиштето ќе бидат разрушени од народот на водачот што ќе дојде, и крајот ќе му биде како од поплава, и до крајот на војната ќе има опустошување.

[27]И во една седмица ќе склопи завет со мнозина, а во половината на седмицата ќе престанат жртвата и приносот, а на врвот од светилиштето ќе биде поставен Гнасниот Пустошник, сè додека предопределената пустош не го собори Пустошникот.“

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

[2] Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

[3] Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

Даниел 10

Ново откровение

[1]Во третата година на персискиот цар Кир дојде откровение до Даниел, кој се викаше Валтазар, и вистинско беше тоа откровение и со голема сила. Тој го разбра тоа откровение и го објасни тоа видение.

[2]Во тие дни јас, Даниел, тагував цели три седмици.

[3]Богата храна не јадев; месо и вино не влезе во устата моја, и не се мачкав со масла додека не завршија трите седмици.

[4] No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

[5] levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

[6] o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

[7] Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

[8] Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

[4]А во дваесет и четвртиот ден од првиот месец, се најдов покрај брегот на големата река Тигар;

[5]ги кренав очите угоре и видов: ете еден човек, облечен во ленена облека, а крстот му беше препашан со офирско злато.

[6]Телото негово изгледаше како топаз, лицето – како светкавица – очите му беа како запалени светила, рацете негови и нозете негови изгледаа како сјаен бакар и гласот на зборовите негови како глас на многу луѓе.

[7]И само јас, Даниел, го видов тоа видение, а луѓето што беа со мене не го видоа тоа видение; но страв голем ги обзеде, и тие избегаа за да се сокријат;

[8]Останав сам и го гледав тоа големо видение, но во мене не остана сила и лицето ми пребледе многу, не остана во мене бодрост.

[9]И го чув гласот на зборовите негови; и штом го чув гласот на зборовите негови, ненајдено паднав во несвест и лежев со лицето кон земјата.

[10]Но ете, рака една се допре до мене и ме исправи на колената мои и на дланките од рацете мои.

[11]Па ми рече тој: „Даниеле, сакан човеку, задлабочи се во зборовите што ќе ти ги кажам, и исправи се на нозете свои, зашто кај тебе сум денеска испратен.“ Штом ми ги кажа тие зборови, јас станав растреперен.

[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e

[12]Но тој ми рече: „Не бој се Даниеле! Од првиот ден кога го управи срцето свое за да постигнеш разбирање и да се понизиш пред твојот Бог, зборовите твои беа услишени, и јас сакав да дојдам според зборовите твои.

[13]Но кнезот на персиското царство ми се противеше дваесет и еден ден; но Михаил, еден од првите кнезови, дојде да ми помогне зашто јас бев таму сам, кај персискиот цар.

[14]А сега дојдов да ти соопштам, што ќе се случи со твојот народ во последните времиња, зашто видението се однесува за далечни дни.“

[15]Додека ми зборуваше такви зборови, јас гледав во земјата, без да изустам збор.

[16]Но ете, еден сличен на синовите човечки се допре до усните мои и јас ја отворив устата своја, почнав да зборувам и му реков на оној што стоеше пред мене: „Господаре мој, од ова видение утробата во мене се превртe и во мене не остана сила.

[17]Па како може слугата Твој, Господи, да зборува со мојот Господар? Зашто во мене нема сила, и останав без здив.“

[18]Тогаш пак се допре до мене тој човечки лик, ме поткрепи

[19]и рече: „Не бој се, сакан човеку, мир да имаш; охрабри се, охрабри се!“ и кога зборуваше тој со мене, јас се закре-

disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

пив и реков: „Зборувај, Господи мој, зашто ти ме поткрепи.“

[20]И тој ми рече: „Знаеш ли зошто дојдов кај тебе? сега ќе се вратам за да се борам со персискиот кнез; а штом ќе завршам, ќе дојде кнезот на Јаван.

[21]Но јас ќе ти соопштам што е напишано во вистинското писмо; и нема никој друг, што ќе ми помогне во тоа, освен Михаил, вашиот кнез.“

Даниел 11

Пророкување за царевите во Персија

[1]„И така, од првата година на Мидјанинот Дариј јас му станав помошник и поткрепа.

[2]Сега ќе ти ја кажам вистината: еве, уште тројца цареви ќе се издигнат во Персија; потоа четвртиот ќе ги надмине сите со големо богатство, и кога ќе го намножи богатството свое, ќе ги крене сите против царството на Јаван.

[3]Потоа ќе се појави силен цар, кој ќе владее со голема власт и ќе дејствува според својата волја.

[4]Но, кога ќе се издигне тој, царството негово ќе се сруши и ќе се раздели на четири делови и нема да помине на неговите потомци, и не со таква власт, со која тој господареше; затоа што царството негово ќе се растури и ќе падне на други, а не на нив.

[5]И јужниот цар ќе се засили, и еден од кнезовите негови ќе стане посилен од него и ќе владее, и власта негова ќе биде голема.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[6]Но по неколку години тие ќе се спријателат и ќерката на јужниот цар ќе дојде кај северниот цар за да склучи договор; но таа нема да ја задржи силата во рацете свои, и нема да го одржи нејзиниот род, туку тие ќе бидат убиени, како таа, така и оние, што ќе ја придружуваат; и родениот од неа, како и оние што ѝ помагале во тоа време.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[7]Но ќе се издигне фиданка од коренот нејзин, ќе дојде против војската, ќе влезе во тврдините на северниот цар, ќе ги победи и ќе ги покори.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[8]Дури и боговите нивни, идолите нивни заедно со скапите садови, сребрени и златни, ќе ги однесе како плен во Египет и неколку години ќе владее посилно од северниот цар.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[9]И тој, ќе влезе во царството на јужниот цар, но ќе се повлече во земјата своја.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[10]Потоа, ќе се вооружат синовите негови и ќе соберат многубројна војска; а еден од нив брзо ќе замине, ќе поплави и ќе замине, и ќе се бори со него до тврдината негова.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[11]И јужниот цар ќе се налути, па ќе излезе да војува со него, со северниот цар, и ќе изведе голема војска и ќе ја зароби војската на северниот цар.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[12]Тогаш војската ќе се охрабри, и срцето на царот ќе се возгордее; тој ќе собори многу илјади, но нема да се одржи,

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos

[13]бидејќи северниот цар ќе се врати и ќе изведе повеќе војска од поранешната и по неколку години ќе дојде со голема, добро опремена војска.

[14]Во тоа време мнозина ќе станат против јужниот цар, и бунтовниците меѓу синовите на твојот народ ќе се кренат, за да се исполни видението, но ќе паднат.

[15]И ќе дојде северниот цар, ќе направи опкоп и ќе го завладее укрепениот град, и нема да се додржат мишките на југ, ниту неговата избрана војска: ќе нема сила да се спротивстави.

[16]И ќе дејствува според неговата волја и никој не ќе може да устои пред него; и живеалиштето свое ќе го постави во Красната земја, и таа ќе настрада од раката негова.

[17]И ќе науми да навлезе во царството негово со сите сили, и ќе му ја даде ќерката своја за жена, за да го погуби, но таа намера нема да се исполни.

[18]Потоа ќе се сврти кон островите и ќе завладее многу од нив; но еден водач ќе го прекрати нанесениот срам од него и за срамот срам ќе му возврати.

[19]Потоа ќе се врати кон тврдините на својата земја, но ќе се сопне, ќе падне и тоа ќе му биде крајот.

[20]На негово место ќе се издигне друг што ќе наметне данок за да мине по царството во екот на славата. Но и тој

dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

[26] Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

[27] Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

по неколку дни ќе загине, и тоа не јавно, ниту во бој.

[21]А на негово место ќе се издигне еден никаквец, кој и нема право да биде цар, но со лукавство и со лаги ќе го освои царството.

[22]Оние што ќе му се противат ќе бидат потопени и победени од него, дури и Кнезот на сојузот.

[23]И покрај склучениот сојуз со него, тој ќе дејствува со измама и ќе го совлада и ќе се одржи на врвот со малку народ.

[24]Тој ќе влезе во мирни и плодни краишта и ќе го прави она што не го правеле татковците негови и татковците на татковците негови; пленот, заграбениот имот и богатството ќе го троши како свое. Ќе помислува и тврдини да напаѓа, но само за некое време.

[25]Потоа ќе се охрабри духот негов и со многубројна војска ќе се крене против јужниот цар; јужниот цар ќе излезе во војна со голема и уште посилна војска, но нема да се додржи, зашто против него ќе има заговор.

[26]Дури и оние што јадат леб со него ќе му станат убијци, и војската ќе му се уништи, па така многумина ќе паднат убиени.

[27]Во срцето на двата цара ќе има сплетки, и ќе седнат на една трпеза и ќе зборуваат лага, но нема ништо да се случи, зашто крајот е одложен до определеното време

[28] Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

[29] No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

[33] Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

[28]и така ќе се врати тој во својата земја со големо богатство и со непријателска замисла против светиот завет, ќе го направи своето и ќе се врати во земјата своја.

[29]Во определеното време тој пак ќе појде против југ, но последниот поход нема да биде како поранешниот,

[30]бидејќи истовремено против него ќе појдат китимските кораби, тој ќе се исплаши и ќе се врати, ќе беснее против светиот завет и пак ќе се договори со противниците на светиот завет.

[31]И ќе постави определен одред војска што ќе го осквернува светилиштето – тврдината, ќе ја укине секојдневната жртва и ќе го постави Гнасниот Пустошник.

[32]Со лукавство ќе ги привлече кон себе оние што се огрешиле против заветот; но луѓето кои Го почитуваат својот Бог, ќе опстојат и ќе се спротивстават.

[33]И разумните од народот ќе вразумуваат мнозина, но извесно време ќе страдаат од меч и оган, од ропство и грабеж.

[34]И во времето на страдањето свое само малкумина ќе им помагаат, а повеќето ќе се присоединат кон нив дволично –

[35]и од разумните некои ќе пострадаат за да се испитаат, очистат, и обелат за последното време, зашто уште има време до рокот.

[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

[36]И ќе постапува тој цар според својата волја, ќе се крене и ќе се возвеличи повисоко од секое божество, ќе почне да хули на Бога над боговите и ќе успева, сè додека не се исполни гневот; зашто, она што е предопределено, тоа и ќе се изврши.

[37] Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

[37]За боговите на татковците свои нема ни да помисли, ни за богот што го сакаат жените, дури ни никакво божество нема да уважува, бидејќи ќе се возгордее погоре од сите.

[38] Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

[38]Место нив, ќе го слави богот на тврдините, богот што татковците негови не го знаеле, ќе го чести со злато и сребро и драгоцени камења, место Бога Кој е најсилен.

[39] Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

[39]Ќе ги брани своите тврдини со народ кој му служи на туѓ бог. На оние, што ќе го признаваат, ќе им ги зголемува почестите и ќе им дава власт над множина и земја ќе раздава како награда.

[40] No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

[40]Кон крајот на времето јужниот цар ќе се судри со него и северниот цар ќе се впушти како бура врз него со коли, коњаници и многубројни кораби, ќе нападне на областите, ќе ги поплави и ќе мине преку нив.

[41] Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

[41]И ќе влезе во Красната земја, а многу области ќе пострадаат, од раката негова ќе се спасат само Едом, Моав и остатокот од синовите Амонови.

[42] Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

[43] Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

[44] Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

[45] Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[42]Ќе ја протегне раката своја врз разни земји; нема да се спаси ни земјата египетска.

[43]Ќе освои златни и сребрени ризници и разни скапоцени работи од Египет; Либијците и Етиопјаните ќе тргнат по него.

[44]Но гласовите од исток и од север ќе го смутат, па тој ќе излезе со најголема јарост за да истребува и погубува мно-зина,

[45]и ќе ги распне царските шатори меѓу морето и гората на преславното светилиште; но ќе му дојде крајот, и никој нема да му помогне."

Даниел 12

Пророкувањето е запечатено

[1]„И во тоа време ќе се крене Михаил, големиот кнез, кој ги брани синовите на твојот народ, и ќе настане време тешко, какво што немало откако постојат луѓето, па сè до денес; но ќе се спасат во тоа време од твојот народ сите, кои ќе се најдат дека се запишани во Книгата.

[2]И многумина од оние што спијат во земниот прав ќе се разбудат – едни за живот вечен, а други за вечен срам.

[3]Разумните ќе сјаат како светила на небото, и оние што мнозина повратиле кон правда – како ѕвездите, во веки, засекогаш.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

[4]А ти, Даниеле, сокри ги овие зборови и запечати ја оваа книга до последното време; мнозина ќе талкаат овде-онде, обидувајќи се да разберат што се случува.“

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[5]Тогаш јас, Даниел, погледав и ете пред мене стојат други двајца, еден од едната страна на реката, а друг од другата страна на реката.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[6]Едниот му рече на човекот со ленена облека, кој стоеше над реката: „Кога ќе биде крајот на овие чудни работи?“

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[7]И чув, кога човекот со лeнената облека, што се наоѓаше над реката, откако ја крена десната и левата рака кон небото, се заколна во вечно Живиот дека сето тоа ќе се изврши за време од три и пол години, кога ќе заврши истоштувањето на Светиот Народ.

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[8]Јас го чув тоа но не го разбрав, па затоа прашав: „Господаре мој, како ќе заврши сето тоа?“

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[9]Тој одговори: „Оди си Даниеле, зашто тие зборови се сокриени и запечатени до последното време.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[10]Многумина ќе се очистат, ќе се избелат и ќе бидат искушани; безбожниците ќе си останат безбожни, и никој од нив нема тоа да го разбере, само мудрите ќе разберат.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[11]Од времето, кога ќе се прекрати секојдневната жртва и ќе се постави Гнасниот Пустошник, ќе минат илјада двесте и деведесет денови.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[12]Блажен е оној што чека и ќе дочека илјада триста триесет и пет дена.

[13]А ти оди кон својот крај, и отпочини. И ќе останеш да го добиеш својот дел на крајот од времето.“

Oseias	Осија

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

[1] Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

[2] Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

[3] Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

[5] Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

[6] Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

[7] Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

Осија 1

[1]Слово Господово што беше упатено до Осија, син Бееriев, во деновите на јудејските цареви Озија, Јотам, Ахаз, Езекија и во деновите на израелскиот цар Јеровоам, синот Јоасов.

Семејството на Осија

[2]Почеток на словото Господово до Осија. Му рече Господ на Осија: „Оди и земи жена блудница, па роди деца од блудство; зашто оваа земја многу блудствува, откако отстапи од Господ.“

[3]И тој отиде и ја зеде Гомер, ќерката на Дивлаим, која зачна и му роди син.

[4]Тогаш Господ му рече: „Стави му име Јизреел, зашто уште малку и Јас ќе му се одмаздам на Јехуевиот дом за крвта пролеана во Јизреел и ќе го укинам царството на Израел,

[5]и во тој ден ќе го скршам лакот на Израел во долината Јизреел.“

[6]Таа пак зачна и роди ќерка, и Тој му рече: „Именувај ја Ло-Рухама, зашто Јас веќе нема да го помилувам домот Израелов, и да им проштевам.

[7]А домот Јудин ќе го помилувам и ќе ги спасам Јас, нивниот Господ Бог, не со лак, ниту со меч, ни со војска, ниту со коњи и коњаници.“

[8] Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

[9] Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

[10] Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

[11] Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

[1] Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

[2] Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

[3] para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

[8]Потоа, откако ја одби од доење, одново зачна и роди син.

[9]И Тој му рече: „Наречи го со името Ло-Ами, зашто вие не сте Мој народ, и Јас нема да бидам ваш Бог.“

Осија 2

Надеж за Израел

[1]„Но бројот на синовите Израелови ќе биде како песокот морски, кој не ќе може ни да се измери ниту да се изброи; и место да им речат – вие не сте Мој народ – ќе им се рече – вие сте синови на живиот Бог.

[2]И ќе се соберат синовите Јудини и синовите Израелови заедно и ќе си постават еден старешина и ќе излезат од земјата, зашто голем е денот на Јизреел.

[3]Речете им на браќата свои: ‚Ами‘ и на сестрите свои ‚Рухама‘.

Најава за казна на Израел

[4]Судете се со својата мајка, расправајте се; зашто таа не е Моја жена, и Јас не сум ѝ маж нејзин; нека го отфрли блудството од лицето свое и прељубодејството од градите свои, за да не ја сотрам,

[5]за да не ја соблечам гола и да не ја покажам како во денот на нејзиното раѓање, и да не ја направам пустелија, за да не ја претворам во сува земја и да не ја усмртам со жед.

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

[6] Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

[7] Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

[8] Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

[9] Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

[10] Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

[11] Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

[6]И децата нејзини нема да ги помилувам, зашто тие се деца од блудство.

[7]Бидејќи мајката нивна блудствуваше, се осрамоти онаа, која ги зачна, зашто си велеше – ќе тргнам по љубовниците свои, кои ми даваат леб и вода, волна и лен, масло и пијалак.

[8]Ете, затоа Јас ќе ѝ го препречам патот нејзин со трње и ќе ја заградам со ограда, и таа не ќе може да ги најде патеките свои;

[9]ќе се впушти по љубовниците, но нема да ги стигне; ќе ги бара, и нема да ги најде; и ќе си рече: ќе се вратам и ќе појдам кај првиот маж; зашто тогаш ми беше подобро, отколку сега.

[10]А таа не знаеше дека Јас ѝ давав жито, вино и масло и ѝ го намножував среброто нејзино и златото, од кое му направија идол на Ваал.

[11]Затоа ќе си го земам житото Свое, и виното Свое, кога за тоа ќе му дојде времето и ќе ја одземам волната Своја и ленот Свој, со што се покрива голотијата нејзина.

[12]И сега ќе ја откријам срамотијата нејзина пред очите на нејзините миленици, и никој не ќе ја избави од раката Моја.

[13]И ќе укинам кај неа секаква веселба, празниците и новомесечијата нејзини, и саботите и сите нејзини прослави.

[12] Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

[13] Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

[14]И ќе ги запустам лозјата нејзини и смоквите, за кои таа беше рекла: ‚тоа ми се подароци, со кои ме даруваа љубовниците мои;‘ и Јас ќе ги опустошам, и полските животни ќе ги изедат.

[15]И ќе ја казнам за деновите поминати во служење на Вааловците, кога им кадела и ги кителa со обетки и гривни, одела по љубовниците свои, а Мене Ме заборавила, вели Господ.

Господ ќе му помогне на Израел

[16]Поради тоа Јас ќе ја привлечам и ќе ја одведам во пустина, па ќе му зборувам на нејзиното срце.

[17]И ќе ѝ ја вратам лозата нејзина и долината Ахор како трем на надеж; и таму таа ќе пее како во деновите на својата младост и како во денот кога излезе од египетската земја.

[18]И во тој ден, вели Господ, ти ќе Ми велиш – мажу Мој, и нема повеќе да Ми велиш – Ваалу Мој.

[19]И ќе ги отстранам од устата нејзина имињата на Вааловците, и нема повеќе да се спомнува името нивно.

[20]И во тоа време поради нив ќе склучам сојуз со животните полски, со птиците небески и со лазачите по земјата; а лак, и меч, и војна ќе истребам од таа земја, и ќе им дозволам да живеат во мир и сигурност.

[21]И ќе те свршам за Себе вечно, и ќе те свршам за Себе во правда и справедливост, во благослов и милосрдност.

[20] desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

[22]И ќе те свршам за Себе во верност и ти ќе Го познаеш Господа.

[23]И во тој ден Јас ќе се одзовам, вели Господ, Јас, ќе му се одзовам на Небото, а тоа ќе ѝ се одзове на Земјата,

[24]и Земјата ќе му се одзове на житото и виното и маслото; а тие ќе му се одзоват на Јизреел.

[25]И ќе ја посеам за Себе на земјата, и ќе ја засакам Ло-Рухама и ќе му речам на Ло-Ами: ‚Ти си Мој народ‘, а тој ќе рече: ‚Ти си мој Бог!‘“

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se

Осија 3

Божјата љубов нуди надеж

[1]Потоа Господ ми рече: „Оди и повторно засакај ја жената, која ги сака злото и прељубата, како што Господ ги сака синовите Израелови, а тие гледаат по туѓи богови и ги сакаат нивните пити од грозје.“

[2]Ја откупив за петнаесет сребреници и за гомер и полугомер јачмен;

[3]па ѝ реков: „Ќе останеш кај мене подолго време; не блудствувај и не оди со други; а и јас нема да ти приоѓам.“

[4]Зашто синовите Израелови ќе останат долго време без цар, без кнез и без жртви, без жртвеник, без ефод и без јавување.

[5]Потоа синовите Израелови ќе се повратат и ќе Го побараат Господа, својот Бог, и Давид, својот цар, ќе се чудат

aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

пред Господ на Неговата благост во последните дни.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

Осија 4

Неверството на Израел

[1]Чујте го словото Господово, синови Израелови; зашто Господ ќе им суди на жителите од оваа земја, зашто нема ни вистина, ни милосрдие, ниту знаење за Бога на земјата.

[2]Клетва и измама, убиство, кражби и прељубодејства многу се распространија, и една крв по друга крв се лее.

[3]Затоа таа земја ќе тагува, и ќе гинат сите што живеат на неа, заедно со полските животни и птиците небески; дури и рибите во морето ќе загинат.

Опомена за свештениците

[4]Но никој да не се суди и никој никого да не обвинува; но со тебе свештенику, морам да се судам!

[5]Ти ќе се препнуваш дење, и со тебе пророкот се препнува ноќе, а Јас ќе ја погубам твојата мајка.

[6]Мојот народ гине што нема разум, зашто ти си го отфрлил разумот, и Јас ќе те отфрлам од Моето свештенство; бидејќи го заборави законот на својот Бог, и Јас ќе ги заборавам децата твои.

[7]И колку повеќе се размножуваа, толку повеќе и грешеа против Мене; затоа славата нивна ќе ја претворам во срам.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-

[8]Тие се хранат со гревовите на Мојот народ, и кон беззаконијата негови се стреми душата нивна.

[9]И што ќе стане со народот, тоа ќе се случи и со свештеникот; ќе го казнам според патиштата негови и ќе му платам според делата негови.

[10]Ќе јадат – и нема да се наситуваат; ќе блудствуваат и нема да се размножуваат, зашто престанаа да Му служат на Господ.

[11]Блудството, виното и пијалаците ги овладеале срцата нивни.

Опомени за Израел и Јудеја

[12]Мојот народ се обраќа до парче дрво, и неговиот жезол му дава одговор; зашто духот на блудството ги вовел во заблуда, па блудствувајќи, тие отстапија од својот Бог.

[13]Принесуваат жртви по планинските врвови и по ридовите, кадат под даб, топола и брест, зашто тие имаат добри сенки; затоа ќерките ваши блудствуваат, а снаите ваши прељубодејствуваат.

[14]Нема да ги казнувам ќерките ваши кога блудствуваат, и снаите ваши кога прељубодејствуваат, зашто вие самите сте блудници и со љубовници принесувате жртви, а простиот народ гине.

[15]Ако ти, Израеле, блудствуваш, Јуда барем да не греши; и не одете во Гилгал, не влегувајте во Бет – Авен и не колнете се со клетвата: жив е Господ!

Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

16 Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

17 Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

18 Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

19 O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

16Израел е тврдоглав како упорна јуница; па како да ги пасе Господ како јагниња на широка ливада?

17Ефрем се поврзал со идолите; остави го!

18После пијанството нивно му се предаваат на блудството; повеќе го сакаат срамот отколку честа.

19Ветрот ќе ги притегне со крилјата свои, и тие ќе се засрамат од своите пагански жртви.

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

1 Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

2 Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

3 Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

4 O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

5 A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da

Осија 5

Опомена за царството на Јуда и царството на Израел

1Чујте го ова свештеници, и внимавај ти, доме Израелов, и приклони го увото, доме царев, зашто вам ќе ви се суди, зашто бевте замка во Мицпа и оптегната мрежа во Тавор.

2Длабока јама ископаа престапниците, но Јас ќе ги казнам сите нив.

3Ефрем Јас го познавам, но и Израел не е сокриен од мене; зашто и ти блудствуваш, Ефреме, а ти, Израеле, се оскверна.

4Делата нивни не ги оставаат да се обратат кон својот Бог, зашто блудството нивно е внатре во нив, па затоа и Господа не Го познаваат.

5И гордоста на Израел сведочи против нив; затоа и Израел и Ефрем паднаа

sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

поради беззаконијата свои; а ќе падне и Јуда со нив.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[6]Со овци и со волови ќе тргнат да Го бараат Господа и нема да Го најдат; Тој се оттргнал од нив.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[7]Тие Го изневерија Господа, зашто изродија туѓи деца; затоа сега и тие и нивните имоти ќе бидат уништени.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

[8]Затрубете со рог во Гива, со труба во Рама, и викајте во Бет-Авен: „Во бој, Венијамине!“

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

[9]Во денот на казнувањето Ефрем ќе стане пустина; Јас го изјавувам тоа меѓу колената Израелови.

[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

[10]Водачите на Јуда станаа како оние што преместуваат меѓи; ќе го излеам врз нив гневот Мој како вода.

[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.

[11]Ете, Ефрем е угнетен, кај него правдата се гази, зашто посака да оди по суетни работи.

[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.

[12]Јас ќе бидам како молец за домот на Ефрем и како црв за домот на Јуда.

[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.

[13]Кога ја согледа Ефрем болеста своја и Јуда раната своја, тргна Ефрем кон Ашур и се обрати до големиот цар за помош; но тој не ќе може да ве излекува, и нема да ви ја исцели раната ваша.

[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

[14]Зашто Јас сум како лав за Ефрем и како лавче за домот на Јуда; Јас, Јас ќе раскинам и ќе си заминам; ќе однесам и никој нема да ги спаси.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

[15]Ќе тргнам и ќе се вратам во Своето место, додека тие не признаат дека се виновни, и не го побараат лицето Мое. Можеби во својата мака ќе Ме побараат.

Oseias 6

Осија 6

Зборови на Божјиот народ

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.

[1]Ќе велат: „Ајде да се вратиме кај Господ, зашто Тој нè рани и Тој ќе нè исцели, нè удри – и ќе ни ги преврзе раните наши;

[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[2]ќе нè оживее за два дена, а во третиот ќе нè подигне, и ние ќе живееме пред лицето Негово.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[3]И така, сега да се стремиме да Го познаеме Господа; а Тој сигурно ќе дојде кај нас, како утрена зора, ќе ни дојде како дожд; како доцен и ран дожд ќе ја натопи земјата.“

Господ им се обраќа на Израел и на Јудеја

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[4]Што да правам со тебе, Ефреме? Што да правам со тебе, Јудо? Вашата љубов кон Мене е како утрена магла и како роса што брзо исчезнува.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[5]Затоа Јас ги судев преку пророците и ги биев со зборови од устата Своја. А тоа што го барам од вас е јасно како светлина.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[6]Јас повеќе сакам милост, отколку жртва, и познавање на Бога, а не жртва сепаленица.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[7]А тие, како Адам, го прекршија заветот, и таму Ме изневерија.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[8]Галаад е град на беззаконици, полн со траги од крв.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

[9]Свештениците се здружени разбојници, тие убиваат по патот за Сихем, срамни работи вршат.

[10]Во домот Израелов гледам ужасни работи; таму Ефрем блудствува, Израел се осквернува.

[11]И за тебе, Јудо, е определена казна кога ќе го повратам од ропство Мојот народ.

Oseias 7

Iniqüidade dos reis e príncipes

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

[2] Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

[3] Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

[4] Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

[5] No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

[6] Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a

Осија 7

Господ сака да му помогне на Израел

[1]Штом ќе посакам да го излечам Израел, се открива неправдата на Ефрем и злосторството на Самарија, зашто тие лажат, и крадец провалува, и разбојник граби по улиците.

[2]И не помислуваат во срцето свое дека Јас ги помнам сите нивни беззаконија; а сега ги обиколија нивните дела; пред лицето Мое се.

[3]Со злосторства го веселат царот свој и со лагите свои – кнезовите.

[4]Од прељубодејство тие сите горат како печка вжарена која пекарот повеќе не ја разгорува, додека не го замеси тестото, и тоа скисне.

[5]„Денот е на царот наш!“ – велат кнезовите, опијанети од вино, а тој се ракува со опијанетите.

[6]Од сплетките нивни срцето им се вжарува како печка: гневот тлее во нив

noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

7 Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

8 Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

9 Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

10 A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

11 Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

12 Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

13 Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

14 Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

15 Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

16 Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem

цела ноќ, а утрината се разгорува како огнен пламен.

7Тие сите се распалени како фурна и си ги голтаат судиите свои; нивните цареви паѓаат и никој од нив не вика кон Мене.

8Ефрем се смешал со народите, и станал како пита непревртена.

9Туѓинци му ја одземаат силата негова, но тој не забележува, косата му побелела, а тој не знае.

10И гордоста на Израел сведочи против нив – и покрај сето тоа не се обраќаат кон Господ, својот Бог, и не Го бараат.

Залудно барате помош од други народи

11А Ефрем стана како глупав гулаб – без разум: ги повикуваат Египќаните на помош, а потоа се приклонуваат кон Асирија.

12Каде и да појдат, Јас ќе ја фрлам мрежата Своја врз нив; како птици небески ќе ги кутнам; ќе ги казнам, како што беше речено во нивното собрание.

13Тешко ним, зашто отстапија од Мене; погибел за нив, зашто се одметнаа од Мене. Јас ги спасував, а тие Ме лажеа.

14А не повикаа кон Мене од сè срце, кога пискаа по леглата свои; ридаа на своите постели заради леб и вино, а против Мене се бунтуваа.

15Додека Јас ги поткрепував и им давав сила, тие коваа зло против Мене.

16Тие се свртуваа кон лажни богови; станаа како скршен лак. Заради

à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

Oseias 8

O castigo está próximo

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

нивната горделивост, кнезовите ќе им изгинат од меч, а Египќаните ќе им се смеат.

Осија 8

Израел Го отфрла Господа

[1]Стави ја трубата на уста! Непријателите како орли го напаѓаат Домот Господов, зашто тие го нарушија заветот Мој и го престапија законот Мој.

[2]Иако викаат кон Мене: „Боже мој, ние Те познаваме; ние сме Израел.“

[3]Израел го отфрли доброто; затоа непријател ќе го гони.

[4]Си поставуваа цареви свои, без Мене; си избираа кнезови, пак без Мене; од среброто свое и од златото свое направија идоли: тоа им е за погибел.

[5]Го мразам телето твое, Самаријо; се распали гневот Мој против нив; до кога ли не ќе можат да се исчистат оние што се во Израел?

[6]И него уметник го направил, тоа не е бог; затоа ќе биде скршено на парчиња телето твое, Самаријо!

[7]Бидејќи сееја ветар, бура ќе пожнеат; житото нема да им 'рти, нема да даде брашно; ако, пак, и даде, туѓинци ќе го изедат.

[8]Проголтан е Израел; меѓу народите сега е како скршен сад.

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

[9]Тие скитаат осамени како диви магарињa; Ефрем со подароци ја купуваше благонаклоноста на другите.

[10]Па, иако праќаше дарови на народите, наскоро Јас ќе ги соберам, и тие ќе почнат да страдаат од царот и кнезовите;

[11]иако Ефрем изгради многу жртвеници за грев – за грев и му послужија тие исти жртвеници.

[12]Му напишав важни закони, но тој ги сметаше за туѓи.

[13]Во жртвените приноси Мене Ми принесуваат месо и го јадат; на Господ тие не Му се угодни; сега Тој ќе се присети за нивното бесчестие и ќе ги казни за гревовите нивни; ќе ги врати во Египет.

[14]Израел го заборави Создателот свој, за себе си изгради дворци, а и Јуда изгради многу утврдени градови; но Јас ќе испратам оган врз градовите негови – и тој ќе му ги проголта дворците негови.

Oseias 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

Осија 9

Казна за Израел

[1]Не радувај се, Израеле, со преголема веселба како другите народи, зашто блудствуваш, откако отстапи од својот Бог – и ги засака даровите од блуд по сите житни гумна.

[2]Гумното и кацата нема да ги нахранат, а виното ќе ги измами.

[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[3]Тие нема веќе да живеат во земјата Господова: Ефрем ќе се врати во Египет и во Асирија ќе јадат нечисто.

[4]Нема да вршат преливи со вино за Господ, и неугодни ќе Му бидат жртвите нивни; лебот ќе им биде како леб на нажалени: сите што ќе го јадат, ќе се осквернуваат, зашто нивниот леб е само за душите нивни, а во домот Господов тој нема да се внесе.

[5]Што ќе правиш во деновите на собирите и во деновите на празниците Господови?

[6]Зашто сите ќе си заминат пред запустувањето; Египет ќе ги прибере, Мемфис ќе ги погребе; нивните сребрени драгоцености коприви ќе ги прекријат, во шаторите нивни ќе обраснат трнливи грмушки.

[7]Дојдоа деновите на твојата казна, дојдоа деновите за одмазда. Нека разбере Израел дека е глупав претскажувачот, безумен е оној што изјавува дека е вдахновен, поради многуте ваши беззаконија и големата омраза.

[8]Бог ме испрати како пророк, за да го предупредам Неговиот народ Израел. Но тие насекаде мрежа ми поставуваат, дури и во Божјиот дом му се противат на пророкот.

[9]Многу ниско паднаа, останаа развратни како во деновите на Гива; но Тој ќе се присети за нивните беззаконија, ќе ги казни за нивните гревови.

Тешките последици од гревот

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[10]Како грозје во пустина го најдов Израел; како ран плод на смоква, ги видов Јас татковците нивни, но тие отидоа кај Ваал-Пеор и се оддадоа на срамни работи, па и самите станаа нечисти како и нивните љубимци.

[11]Славата на Ефрем ќе одлета како птица; нема да има кај нив ни раѓање, ни бременост, ниту зачнување.

[12]Па макар и да одгледаат деца свои, Јас ќе ги одземам; зашто тешко ним, кога ќе ги оставам.

[13]Ефрем е како да го гледам Тир, се поставил на убаво место; но Ефрем ќе ги изведе децата свои на клање.

Зборови на Осија

[14]Дај им, Господи, а што да им дадеш? Дај им утроба што не раѓа, и – суви гради.

Божјиот суд над Израел

[15]Сето зло им е во Гилгал; таму ги замразив Јас поради нивните лоши дела; ќе ги изгонам од Мојот дом, нема повеќе да ги сакам; сите нивни кнезови се отстапници.

[16]Поразен е Ефрем; се исуши коренот нивни – плод нема да имаат; и ако родат, Јас ќе го умртвам нивниот сакан плод во утробата нивна.

[17]Ќе ги отфрли мојот Бог, зашто тие не Го послушаа, па затоа ќе скитаат меѓу народите.

Осија 10

Осија го предупредува Израел

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

[1]Израел е раграната лоза; колку повеќе таа има плод, толку повеќе се умножуваат жртвениците; колку му е поплодна земјата, толку повеќе се украсуваат идолите.

[2]Измамничко е срцето нивно, и затоа ќе бидат казнети: Тој ќе ги разруши нивните жртвеници, ќе ги здроби идолите нивни.

[3]Сега тие велат: „Немаме цар, зашто немавме страхопочит кон Господ, а и зошто ни е цар?“

[4]Зборуваат, даваат лажни завети, склучуваат сојузи; правдата се претворила во неправда и расте по браздите на нивните ниви.

[5]За телето во Бет-Авен ќе плачат жителите на Самарија; ќе заплаче за него народот негов, и жреците негови, кои се радуваа со него, ќе плачат по славата негова, зашто неа ќе ја снема од него.

[6]И тој самиот ќе биде врзан и одведен во Асирија како дар на големиот цар; посрамен ќе биде Ефрем, и ќе се засрами Израел поради својата одлука.

[7]Уништена е Самарија, нејзиниот цар ќе биде исфрлен како лушпа на површината на водата.

[8]И ќе бидат истребени идолските светилишта на Авен, гревот Израелов; во трње и боцки ќе обраснат жртвениците негови, па ќе им речат на

планините – покријте нè, а на ридовите, паднете врз нас!

Господ му се заканува на Израел

[9] Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

[9]Повеќе згреши, Израеле, отколку во деновите на Гива; а и таму да запреше, немаше ли да те стаса војна, како и беззакониците гивејски?

[10] Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

[10]Ќе ги казнам како што ќе посакам; ќе се соберат против нив народите, и тие ќе бидат казнети поради двојниот нивни престап.

[11] Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

[11]Ефрем е обучена јуница, свикната да врши, и Јас Самиот на нејзиниот убав врат ќе ѝ ставам амут; па Ефрем ќе влече, Јуда ќе ора, а Јаков ќе ја дроби земјата.

[12] Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

[12]Сејте правда – па ќе жнеете милост; разорувајте нова земја, време е да Го побарате Господа, и така Тој, штом ќе дојде, да ве облее со благослов.

[13] Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

[13]Оравте безбожност, жнеевте беззаконие, јадевте плод на лагата, зашто ти се надеваше на своите коли, на многуте војници.

[14] Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

[14]И ќе дојде војна на твојот народ, и сите твои тврдини ќе бидат разрушени, како што Шалман го разруши Бет-Арбел во денот на битката: мајка биваше убивана заедно со децата.

[15] Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

[15]Ете, така ќе ви направам, доме Израелов, поради неправдата ваша; во рани зори ќе загине царот Израелов.

Oseias 11

Осија 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

Божјо сожалување над Неговиот народ

[1]Кога Израел беше млад, Јас го сакав и од Египет го повикав како Мој син.

[2]Но колку повеќе ги повикував, толку повеќе се оддалечуваа од Мене, принесуваа жртви на Вааловци и им кадеа на идоли.

[3]Јас Самиот го учев Ефрем да оди, го носев на рацете Свои, а тие не сфаќаа дека се грижев за нив.

[4]Ги привлекував со нежност и со љубов, и Јас бев за нив како оној, што ја олабавува уздата од устата нивна, и кротко им подавав храна.

[5]Тие ќе се вратат во Египет; Ашур – ќе му биде цар, зашто тие не посакаа да се вратат кај Мене.

[6]И меч ќе беснее по нивниот град, ќе ги уништи неговите заштитници, и ќе ги проголта поради нивните сплетки.

[7]Народот Мој е наклонет кон отстапување од Мене. Кон Севишниот повикуваат, но никој не им помага.

[8]Како да те дадам, Ефреме? Како да те предадам, Израеле? Како да те направам како Адма? Да ти направам како што му направив на Цевоим? Срцето Ми се вознемирува, затреперува утробата Моја од жалост.

[9]Нема да постапам според јароста на гневот Свој, и нема да го истребам Ефрем, зашто Јас сум Бог, а не човек, Светец меѓу вас; Јас нема веќе во гнев да доаѓам.

[10] Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;

[10]По Господа тие ќе одат. Како лав ќе го издигне Тој гласот Свој, ќе го пушти гласот Свој – и ќе побрзаат кон Него синовите од запад,

[11] tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

[11]ќе полетаат од Египет како птици, и од Асирија – како гулаби, и ќе ги населам во домовите нивни, вели Господ.

Осија 12

Споредба меѓу Израел и Јудеја

[12] Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

[1]Ефрем Ме опкружил со лаги, а домот Израелов – со измами; но Јуда сè уште се држи за Бога, и верен Му е на Светецот.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

[1] Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

[2]Ефрем пасе ветар и трча кон источниот ветар, по цел ден си ги намножува лагите и насилствата, склучува сојуз со Ашур, а во Египет праќа масло.

Суд и над Израел и над Јудеја

[2] O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

[3]Но и со Јуда Господ ќе има суд – Тој ќе го казни и Јаков за постапките негови, и Ќе му плати според делата негови.

[3] No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

[4]Уште во утробата мајчина тој го потиснуваше брата си, а кога порасна, тој се бореше и со Бога.

[4] lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

[5]Тој се бореше против ангел – и го победи; заплака и Го замоли; во Ветил Тој нè најде и таму зборуваше со нас.

[5] O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

[6]А Господ е Бог над силите; Јахве е името Негово.

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;
[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.

[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.

[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.
[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.
[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

Oseias 13

Castigo definitivo

[7]Врати се и ти кон својот Бог; биди милостив и справедлив, и секогаш надевај се на твојот Бог.
[8]Хананецот има неверни мерила во раката своја и сака да онеправдува;
[9]И Ефрем вели: „Сепак се збогатив, насобрав многу имот, макар што во сите мои работи не можат да најдат ништо незаконско, што би било грев.“

Господ му е сепак Бог на Израел

[10]Јас сум твојот Господ Бог уште од земјата египетска: пак ќе те населам да седиш во колиби како во деновите на празникот.
[11]Јас им зборував на пророците и ги умножував виденијата, а и преку пророците ќе донесам уништување.
[12]Во Галаад има беззаконија, тие ќе бидат уништени. Во Гилгал колат за жртви телци, а жртвениците им стојат како купишта камења на меѓите од нивните ниви.
[13]Избега Јаков во Арам и Израел служеше за жена, а за жена и овци пасеше.
[14]Преку пророк го изведе Господ Израел од Египет и преку пророк Тој го пазеше.
[15]Ефрем многу Го разгневи Господа, па затоа Господ ќе ја остави крвта негова на него, и ќе му плати за неговите навреди.

Осија 13

Пропаст на Израел

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.

[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

[1]Кога Ефрем зборуваше, сите треперea. Тој беше првак во Израел; но се огреши со Ваал и загина.

[2]И сега продолжува да греши: направија идоли излеани од сребро, онака како што сами ги замислуваат – уметничка работа – па им велат на луѓето ним да им принесуваат жртви и да ги целиваат телињата.

[3]Поради тоа тие ќе бидат како утрена магла, како роса што брзо исчезнува, како плева што ветар ја однесува од гумното, како дим од оџак.

[4]Но Јас сум Господ, твојот Бог уште од земјата египетска – и ти не треба да имаш друг Бог освен Мене; нема Спасител освен Мене.

[5]Јас те хранев во пустината, во засушената земја.

[6]Јас ги хранев и тие беа сити; а кога се заситуваа, срцето им се возгордуваше, и поради тоа Мене Ме заборавaa.

[7]И Јас ќе бидам како лав за нив, како леопард што им демне покрај патот.

[8]Ќе напаѓам врз нив како мечка, чии мечиња се грабнати: ќе им ги истргнувам срцата нивни и ќе ги изедам таму како лавица, полските сверови ќе ги раскинуваат.

[9]Ќе те уништам, Израеле, кој ќе ти помогне?

[10]Каде ти е сега царот за да те спаси? Каде се твоите кнезови да те бранат, оние за кои велеше: „Дај ни цар и началници!“

[11] Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

[12] As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

[15] Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

[16] Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

Oseias 14

Promessas de perdão

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez

[11]Јас ти дадов цар во гневот Свој и ти го одзедов во јароста Своја.

Страшна судбина на Израел

[12]Врзано е беззаконието на Ефрем, се чува гревот негов.

[13]Родилните маки го обзедоа, но тој е неразбран син, не излегува навреме од утробата.

[14]Од власта на пеколот ќе ги откупам, од смртта ќе ги избавам. Смрт – каде ти е силата? Каде ти е тебе, пеколу, победата? Сочувството е скриено од Моите очи.

[15]Иако е Ефрем плоден меѓу браќата, ќе дојде источен ветар, ќе се крене ветрот Господов од пустината, и ќе го пресуши изворот негов, и ќе го однесе богатството од сите сокровишта.

Осија 14

Вратете се кон Господ

[1]Самарија ќе страда, зашто се крена против својот Бог; од меч ќе паднат тие, нивните деца на камен ќе бидат разбивани, а бремените жени ќе бидат распарувани.

[2]Врати се, Израеле, кај Господ твојот Бог; зашто ти пропаѓаш поради своето беззаконие.

[3]Подгответе се молитвено, и обратете се кон Господ и речете Му: „Прости ни ги сите беззаконија наши и прими го

de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.

[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

тоа што е добро, а ние ќе принесеме жртва од устата наша.“

Господ ветува простување

[4]Ашур повеќе нема да нѐ спасува; и нема повеќе да јаваме на коњи и на своите уметнички творби да им велиме: „О, богови наши; зашто само Ти си милосрден кон сираци.“

[5]Ќе ги излекувам од одметнувањето нивно, благонаклоно ќе ги засакам, зашто гневот Мој се одврати од нив.

[6]Јас ќе бидам роса за Израел; тој ќе цвета како крин и ќе пушти корења како дрвјата на Ливан.

[7]Ќе се рашират гранките негови, и убавината негова ќе биде како убавина на маслина, и мирисот од него како мирис од Ливан.

[8]Ќе се вратат под Мојата сенка, и ќе имаат жито во изобилие – па ќе цветаат како лоза, ќе станат славни како виното левaнонско.

[9]Зошто ти се идолите, Ефреме? Јас те слушам и се грижам за тебе; Јас сум како зелен кипарис: од Мене ти доаѓаат плодовите.

[10]Кој е мудар, нека го разбере ова; кој е разумен нека го познае тоа. Зашто патиштата Господови се прави, и праведниците одат по нив, а беззакониците се сопнуваат од нив.

Joel	Јоил

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

1 Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

2 Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

3 Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

4 O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

5 Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

6 Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

7 Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

8 Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

Јоил 1

Знаци на денот Господов: скакулци по земјата

1Слово Господово упатено до Јоил, синот Петуелов.

2Чујте го ова, старци, и внимавајте сите жители на оваа земја: се случувало ли ова во вашите денови или во деновите на вашите татковци?

3Раскажувајте за него на децата ваши; а децата ваши нека им расакажуваат на нивните деца, и нивните деца – на следниот род;

4сè што остана од гaсениците, го изедоа скакулците; а што остана од скакулците, го изедоа црвите; и што остана од црвите, го изедоа бумбарите.

5Разбудете се пијаници, плачете и ридајте, вие сите што пиете вино, за сокот гроздов, зашто е одземен од устата ваша.

6Зашто против земјата моја дојде народ силен и безброен; забите му се како заби на лав, а челустите како челуст на лавица.

7Тој ми ја опустоши лозата, и смоквата ми ја откорна, ја излупи до голо и ја фрли; гранките ѝ побелеа.

8Плачи како што плаче девица, опашана со вреќиште, за свршеникот од својата младост.

[9] Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

[9]Се прекрати лебниот принос и преливот за него во домот Господов; плачат и свештениците, служителите Господови.

[10] O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

[10]Опустошено е полето, тагува земјата, зашто е уништено житото; се исуши гроздовиот сок, пресуши маслиновото масло.

[11] Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

[11]Црвенете се од срам, земјоделци, плачете лозари, за пченицата и за јачменот, зашто пропадна жетвата по нивите,

[12] A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

[12]лозата се исуши, смоквата свена, нарот, палмата и јаболкницата – сите дрвја по полето се исушија; поради тоа и веселбата меѓу луѓето исчезна.

[13] Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

Вратете се кај Господ

[13]Препашете се со вреќиште, свештеници, и плачете; ридајте, служители на светилиштето. Влезете и ноќевајте, служители на мојот Бог, во врекиште, зашто во домот на вашиот Бог нема веќе лебен принос и прелив.

[14] Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

[14]Наредете свет пост, објавете свечен собир, повикајте ги старешините и сите жители од тој крај во домот на Господ, вашиот Бог – викајте кон Господ.

[15] Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

[15]Страшен ден! Зашто денот Господов е близу; и ќе дојде како запустување од Сесилниот.

[16] Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

[16]Зар пред очите наши не се одзеде храната, и од домот на нашиот Бог – веселбата и радоста?

[17] A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.

[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.

[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;

[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.

[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.

[17]Изгниени се зрната под сувите грутки, запустени се житниците, урнати се амбарите, зашто нема веќе жито.

[18]Ете, стенка добитокот, скитаат стадата волови, зашто нема за нив пасиште; се измачуваат и стадата овци.

[19]Кон Тебе, Господи, викам, зашто оган ги проголта пасиштата во пустината, и пламен ги подгори дрвјата во полето.

[20]Дури и животните во полето викаат кон Тебе, зашто секна водата по потоците, и оган ги изгоре пасиштата во пустината.

Јоил 2

Скакулци и непријателски војски

[1]Трубете со труби на Сион и викајте на Мојата света гора; нека трепераат сите жители земни, зашто доаѓа денот Господов, близу е

[2]денот на темнина и мрак, денот облачен и црн: како зората се шири по горите многуброен народ и силен каков што немало од векот и каков што не ќе има потоа од род во род.

[3]Пред него оган ќе голта, а зад него пламен ќе пали; пред него е земјата како Едемска градина, а зад него земјата ќе биде опустошена како пустина, и за никого нема да има спас.

[4]Изгледаат како коњи, галопираат како коњаници,

[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

[6] Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

[7] Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

[8] Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

[9] Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

[10] Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[11] O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

[12] Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

[5]скокаат преку горските врвови како со тропот од коли, како шум од огнен пламен, кој гори слама – како силен народ построен за борба.

[6]Штом ќе се појави, ќе затреперат народите; лицата на сите ќе им побледат.

[7]Како борци ќе трчаат и како храбри борци ќе се искачуваат по карпите, и секој ќе си оди по својот пат и нема да отстапува од патот свој.

[8]И нема да се притискаат еден со друг, туку секој се држи до својот пат; незапирливо се пробиваат меѓу стрелите.

[9]Ќе навалат на градот, ќе се искачуваат по ѕидовите, ќе влегуваат во куќите, ќе влегуваат и низ прозорците како крадци.

[10]Пред нив ќе се потресе земјата, ќе се расклати небото, сонцето и месечината ќе потемнат, а и ѕвездите ќе ја изгубат светлината своја.

[11]И Господ ќе го пушти гласот Свој пред Својата војска, зашто силата воинствена Негова е многу голема, и многубројни се оние што ќе ја извршуваат волјата Негова; зашто голем е денот Господов и многу е страшен, и кој ќе истрпи?

Позив од Господ

[12]Но и уште сега вели Господ: вратете се кај Мене од сè срце со пост, плач и ридание.

[13] Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

[14] Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

[15] Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

[16] Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

[17] Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

[18] Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

[19] e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

[20] Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei

[13]Раскинете ги срцата свои, а не облеката и вратете се кај Господ вашиот Бог: зашто Тој е благ и милосрден, долготрпелив и многумилостив и сожалува кога казнува.

[14]Кој знае дали нема да се смили и дали ќе остави благослов: лебен принос и прелив за Господ, вашиот Бог?

[15]Затрубете со труба на Сион, наредете пост и објавете свечен собир.

[16]Соберете го народот, свикајте собир, поканете ги и старешините, соберете ги децата и доенчињата; нека излезе младоженецот од свадбената соба и невестата од својата одаја.

[17]Меѓу тремот и жртвеникот нека плачат свештениците, служителите на Господ и нека молат: „Смилувај се, Господи, над народот Свој, не предавај го наследството Свое на срам, та да не се подигруваат со него народите! Зошто меѓу нив да се зборува – каде е нивниот Бог?“

Господ ќе ја благослови земјата

[18]Тогаш Господ стана љубоморен за земјата Своја, па му се смилува и на народот Свој.

[19]Тогаш одговори Господ и му рече на народот Свој: „Еве, Јас ќе ви пратам леб, вино и масло, и ќе се наситите со тоа, и нема повеќе да ве предавам на срам пред народите.

[20]И непријателот од север ќе го мавнам и ќе го протерам во безводна и пуста

em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

земја – претходницата – во источното море, а позадината – во западното море, и ќе се почувствува неговиот гнилеж, и ќе се почувствува смрдеа, зашто тој беше направил големо зло.

[21]Не бој се, земјо; радувај се и весели се, зашто Господ изврши големи дела.

[22]Не плашете се ѕверови полски, зашто пасиштата на пустината ќе се наполнат со трева, дрвјата ќе го дадат својот плод, смоквата и лозјата ќе дадат изобилен род.

[23]А и вие, чеда Сионови, радувајте се и веселете се во Господ, вашиот Бог; зашто Тој ви дава умерен дожд, па ќе ви праќа дожд – пролетен дожд и есенски дожд, како и порано.

[24]И ќе се наполнат гумната со жито и ќе се преполнат бочвите со гроздов сок и со масло.

Господ ќе го избави Својот народ

[25]И ќе ви надоместам за оние години, кога испојадоа сè скакулците, црвите, бумбарите и гасениците – Мојата голема војска што ја пратив против вас.

[26]Во изобилство ќе јадете и ќе се наситувате и ќе го славите името на Господ, вашиот Бог, Кој со вас постапи на чудесен начин, така што Мојот народ нема да се посрами довека.

[27]И ќе познаете дека Јас сум среде Израел и дека Јас сум Господ, вашиот Бог, и дека нема друг, и Мојот народ нема да се посрами довека.“

Јоил 3

Promessa do derramamento do Espírito

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

[31] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

[32] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

Господовите чуда за иднината

[1]„И, ете, потоа ќе излеам од Мојот Дух врз секое тело, и синовите ваши и ќерките ваши ќе пророкуваат; старците ваши ќе сонуваат соништа и младите ваши ќе гледаат виденија.

[2]А и врз слугите и слугинките во оние денови ќе излеам од Мојот Дух.

[3]И ќе покажам знаци на небото и на земјата: крв, оган и столбови од дим.

[4]Сонцето ќе се преобрати во темнина, а месечината – во крв, пред да настапи денот Господов, великиот и страшниот.

[5]Тогаш секој, што ќе го призовува името Господово, ќе се спаси; бидејќи на гората Сион и во Ерусалим ќе има спасение, како што вели Господ, а меѓу преживеаните ќе бидат оние што ќе ги повика Господ.“

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e

Јоил 4

Господ ќе им суди на народите

[1]Зашто, ете, во оние денови и во тоа исто време, кога ќе ги вратам прогонетите од Јуда и од Ерусалим,

[2]тогаш ќе ги соберам сите народи и ќе ги доведам во долината Јошафатова, и таму над нив ќе изречам суд за Мојот народ и за Моето наследство – Израел, кого го растурија меѓу народите и земјата Моја ја разделија.

[3]За народот Мој фрлија ждрепка и даваа момче за блудница, и продаваа девојче за вино, и пиеја.

venderam meninas por vinho, que beberam.

4 Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

5 Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

6 e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

7 eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

8 Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

9 Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

10 Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

11 Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

4Па што барате од Мене вие, Тире и Сидоне, и сите краеви филистејски? Сакате ли да Ми се одмаздите за нешто? Ако Ми се одмаздувате Мене, за миг ќе ја свртам одмаздата ваша врз вашите глави,

5бидејќи вие го зедовте среброто Мое и златото Мое и Моите највредни драгоцености и ги внесовте во вашите безбожнички светилишта;

6а синовите на Јуда и на Ерусалим им ги продававте на потомците Јаванови, за да ги избркате од нивните предели.

7Еве, Јас ќе ги кренам од она место, каде што ги продадовте, и ќе го свртам вашето злосторство врз главите ваши.

8И ќе ги продадам синовите ваши и ќерките ваши во рацете на синовите Јудини, и тие ќе им ги продадат на Савејците, народ далечен. Така вели Господ.

Суд во Долината на одлуката

9Кажете го ова меѓу народите, пригответе се за војна, кренете ги јунаците, нека дојдат и нека станат сите војници.

10Прековајте ги плуговите свои во мечеви, а срповите во копја; и слабиот нека вели: јунак сум.

11Побрзајте, вие околни народи, и соберете се. Господи, доведи ги јунаците Свои!

[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[12]Нека се кренат народите и нека слезат во долината Јошафатова; зашто таму ќе седнам Јас за да им судам на сите околни народи.

[13]Мавнете со срповите, зашто зрело е житото; одете, слезете, зашто полна е кацата и бочвите се преполнети, зашто нивното зло е големо.

[14]Мноштво, мноштво во Долината на одлуката! Зашто близу е денот Господов во Долината на одлуката.

[15]Сонцето и месечината ќе потемнат, и звездите ќе го изгубат својот сјај.

[16]И ќе загрми Господ од Сион и ќе го испушти гласот Свој од Ерусалим: ќе затреперат небото и земјата; но Господ ќе му биде заштита на Својот народ и одбрана за синовите Израелови.

Господ ќе го благослови Својот народ

[17]Тогаш ќе познаете дека Јас сум Господ, вашиот Бог, Кој живее на Сион, на Мојата света гора; и ќе стане Ерусалим светиња, и нема повеќе туѓинци да минуваат низ него.

[18]И, ете, во тој ден од горите ќе капе вино, а од ридовите ќе потече млеко, од сите долини јудејски ќе потече вода, а од домот Господов ќе се појави извор, и ќе ја напојува долината Ситим.

[19]Египет ќе стане пустина и Едом ќе стане пустина, бидејќи тие ги измачуваа синовите Јудини и проливаа невина крв во земјата нивна.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.
[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[20]А Јудеја ќе биде населена вечно, и Ерусалим – од род во род.

[21]Јас ќе ја одмаздам крвта нивна, за која уште не сум се одмаздил, и Господ ќе живее на Сион.

Amós

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

[1] Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

[2] Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

[3] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

[4] Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

[5] Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

[7] Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

Амос

Амос 1

Суд за Сирија

[1]Зборовите на Амос, еден од пастирите на Текоа, што ги чу во видение за Израел во деновите на јудејскиот цар Озија, и во деновите на израелскиот цар Јеровоам, синот Јоасов, две години пред земјотресот.

[2]И рече тој: Господ ќе загрми од Сион и ќе го пушти гласот Свој од Ерусалим, и ќе свенат пасиштата пастирски, и ќе се исуши врвот на Кармил.

[3]Така вели Господ: за трите престапи на Дамаск и за четирите нема да го поштедам, зашто го вршеа Галаад со железни орудија.

[4]Ќе пуштам оган на домот Азаилов, и тој ќе ги проголта дворците на Венадад.

[5]Па ќе ги скршам резињата на Дамаск и ќе ги истребам жителите на Бикат-Авен, и оној, што држи жезол, од Бет-Едем; народот на Арам ќе отиде во ропство во Кир, вели Господ.

Суд за Филистеја

[6]Така вели Господ: за три престапи на Газа и за четири нема да ја поштедам, зашто тие ги одведоа сите во ропство, за да му ги предадат на Едом.

[7]И ќе испратам оган врз ѕидините на Газа и тој ќе ги проголта дворците нејзини.

[8] Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

[8]Па ќе ги истребам жителите на Ашдот, и оној, што го држи жезолот во Ашкелон, и ќе ја свртам раката Своја против Екрон, и ќе загине остатокот на Филистејците, вели Господ.

Суд за Тир (Феничаните)

[9]Вака вели Господ: за трите престапи на Тир и за четири нема да го поштедам, зашто тие му ги предадоа на Едом сите заробеници, и не се сетија за братскиот сојуз.

[10]Ќе пратам оган врз ѕидините на Тир, и тој ќе ги проголта дворците негови.

Суд за Едомците

[11]Така вели Господ: за трите престапи на Едом и за четири нема да го поштедам, зашто тој ги гонеше браќата свои со меч, погази секакво сочувство, беше свиреп во гневот свој и секогаш ја потпалуваше јароста своја.

[12]Ќе испратам оган врз Теман, и тој ќе ги проголта дворците на Восор.

Суд за Амонците

[13]Така вели Господ: за трите престапи на синовите Амонови и за четири нема да ги поштедам, бидејќи тие ги распорувaa бремените жени во Галаад, за да ги прошират границите свои.

[14]И ќе запалам оган во ѕидовите на Рава, и тој ќе ги проголта дворците нејзини со врисок во денот на бојот и со виор во денот на бурата.

[15]И ќе отиде царот нивни во ропство, тој и кнезовите негови заедно, вели Господ.

Amós 2

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.
[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.
[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.
[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.
[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

Амос 2

Казна за Моав

[1]Вака вели Господ: за трите престапи на Моав, и за четири нема да го поштедам, зашто тој ги изгоре коските на царот едомски во вар.
[2]Па ќе пратам оган врз Моав, и тој ќе ги проголта дворците на Кериот, и ќе загине Моав во метеж со викотница, при трубен звук.
[3]И ќе го истребам владетелот негов и ќе ги убијам сите кнезови негови заедно со него, вели Господ.

Казна за Јудејците

[4]Така вели Господ: за трите престапи на Јуда и за четири нема да го поштедам, заради тоа што го отфрлија законот на Господ и наредбите Негови не ги запазија; и идолите, по кои одеа татковците нивни, ги заведоа.
[5]И ќе испратам оган врз Јуда, и тој ќе ги проголта дворците ерусалимски.

Казна за Израелците

[6]Така вели Господ: за трите престапи на Израел и за четири нема да го поштедам, бидејќи тие продаваат праведник за пари, и сиромав за чифт сандали.
[7]Газат врз главите на сиромасите, и ги туркаат сиротите од патот; дури татко и син одеа при иста жена, за да го бесчестат Моето свето име.

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos; e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[8]При секој жртвеник лежат врз облеки, земени во залог, и вино изнудено од обвинети, пијат во домот на својот Бог.

[9]Но Јас ги истребив пред нив Аморејците, чија височина беше како височината на кедар, и кој беше јак како даб; Јас го уништив и плодот негов горе, а и коренот негов долу.

[10]Вас, пак, ве изведов од земјата египетска и ве водев по пустината четириесет години, за да ја наследите земјата аморејска.

[11]Од синовите ваши избирав луѓе за пророци и од младинците ваши – за назири; зар не е така синови израелски? – вели Господ.

[12]А вие ги поевте назирите со вино и на пророците им заповедавте: не пророкувајте.

[13]Еве, Јас ќе ве притегнам, како што се стега кола, натоварена со снопја,

[14]и брзиот не ќе има сила за бегање, ни јакиот да издржи и храбриот да го спаси животот свој.

[15]Ни стрелец нема да се додржи, ниту брзиот ќе избега, ниту пак оној на коњ ќе го спаси животот свој.

[16]И најхрабриот од храбрите во оној ден ќе избега гол, вели Господ.

Амос 3

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

[1]Чујте го овој збор, што го кажа Господ против вас, синови на Израел, против целото племе, кое го изведов од земјата египетска, велејќи:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

[2]само вас ве признав од сите земни племиња, поради тоа и ќе ве казнам поради сите ваши беззаконија.

Дело на пророк

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

[3]Тргнуваат ли двајца заедно, ако не се договорат меѓу себе?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[4]Рика ли лав во гора, кога нема пред него плен? Пушта ли глас лавче од својата пештера, ако ништо не уловило во неа?

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[5]Паѓа ли птица во мрежа на земја, кога нема мрежа за неа? Ќе се подигне ли од земјата стапица, ако не се фати ништо во неа?

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[6]Труби ли труба во град, а народот да не се уплаши? Се случува ли во градот зло, што не го дозволил Господ?

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[7]Зашто Господ Бог не прави ништо додека не им ја открие тајната Своја на Своите слуги – пророците.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[8]Кога ќе зарика лав, кој нема да се исплаши? Господ Бог зборува – кој нема да пророкува?

Суд за Самарија

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

[9]Прогласете од тврдините на Ашдод и од покривите на земјата египетска и кажете: соберете се по горите на Самарија и погледајте го големото бесчестие во неа и насилствата во неа.

[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.
[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

[10]Тие не знаат да постапуваат праведливо, вели Господ: со насилие и грабеж собираат добра во дворците свои.
[11]Затоа, вака вели Господ Бог: еве, непријателот ќе ја опколи земјата, одбраната ќе ти ја разбие и дворците твои ќе бидат ограбени.
[12]Така вели Господ – како што понекогаш пастирот истргнува од лавовска уста две нозе или дел од увото, така ќе бидат спасени синовите Израелови, кои сега седат во Самарија во аголот на постелата своја и во Дамаск на леглото свое.

Жртвениците во Ветил

[13]Слушајте и бидете сведоци против домот на Јаков, вели Господ Бог Саваот.
[14]Зашто во оној ден, кога ќе го казнам Израел за престапите негови, ќе го казнам и за жртвениците во Ветил; ќе бидат отсечени роговите на жртвеникот и тие ќе паднат на земја.
[15]Ќе го поразам зимскиот дом заедно со летниот дом, и ќе исчезнат домовите со украси од слонова коска, ќе снема многу домови, вели Господ.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre

Амос 4

За Самарјанките

[1]Чујте го ова слово, јуници башански, вие, кои сте на Самарјанската Гора, вие, кои ги измачувате сиромасите, ги угнетувате бедните и им велите на своите мажи: „Донесете да пиеме!“
[2]Се заколна Господ Бог во Својата светост дека, ете, ќе дојдат врз вас дни,

vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

кога ќе ве извлечат со куки и остатокот ваш – со јадици.

[3]Па ќе излезете низ пукнатините на sидовите, секоја – како ќе може, и ќе бидете фрлени кон Хармон, вели Господ.

Непослушниот Израел

[4]Одете во Ветил и грешете, во Гилгал и умножувајте ги престапите, принесувајте жртви секое утро, десетоци секој трет ден.

[5]Принесувајте како благодарствена жртва леб со квас, објавете доброволни прилози и разгласувајте за нив, зашто вие тоа го сакате, синови Израелови, вели Господ.

Божјите предупредувања до Израел

[6]Затоа и ви дадов чисти заби во сите ваши градови и недостиг од леб по сите ваши населби; но вие не се вративте кај Мене, вели Господ.

[7]И ве лишив од дожд три месеци пред жетва; пуштав дожд врз еден град, врз друг град не пуштав; еден дел беше напојуван со вода, а другиот – ненаросен со дожд, и се исушуваше.

[8]И се собраа два-три града во еден град, за да се напијат со вода и не можеа да се напијат до ситост; но и тогаш вие не се вративте кај Мене, вели Господ.

[9]Ве казнував со суша и метлика по житата и во многу ваши градини и лозја, а насадите со смокви и маслини ги јадеа гасеници, и при сето тоа пак не се вративте кај Мене, вели Господ.

[10] Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.
[11] Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[12] Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:
[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

[10]Ви праќав помор, како египетскиот, ги убивав со меч момчињата ваши, ги одведов коњите ваши во плен, и смрад во становите ваши се креваше во ноздрите ваши, и покрај сето тоа не се вративте кај Мене, вели Господ.

[11]Ве сотирав, како што Бог ги разруши Содом и Гомора, и вие бевте истргнати од огнот како главна, но при сето тоа не се вративте кај Мене, вели Господ.

[12]Затоа вака ќе постапам со тебе, Израеле; и бидејќи така ќе постапувам со тебе, приготви се да Го дочекаш твојот Бог, Израеле.
[13]Зашто, ете, Оној, Кој образува гори и создава ветар и му ги објавува замислите Свои на човекот, утринската светлина ја претвора во мрак и оди високо над земјата, Господ Бог Саваот е Неговото име.

Амос 5

Повик за покајание

[1]Чујте го ова слово, искажано со плач за вас, доме Израелов.
[2]Падна, нема повеќе да стане девицата израелска! Фрлена е на земјата своја, и нема кој да ја крене.
[3]Зашто вака вели Господ Бог: град, од кој излегуваат илјадници, ќе остане само со сто, а од кој излегуваат сто, ќе остане само со десет во домот Израелов.

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[9] É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

[10] Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

[11] Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

[12] Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

[4]Зашто така му вели Господ на домот Израелов: побарејте Ме и ќе бидете живи.

[5]Не барајте го Ветил, не одете во Гилгал и не патувајте во Вирсавија, зашто сиот Гилгал ќе појде во ропство, а Ветил ќе се претвори во ништо.

[6]Побарајте Го Господа, и ќе бидете живи, за да не се нафрли Тој против домот Јосифов како оган, што ќе го проголта, и не ќе има кој да го гасне во Ветил.

[7]О, вие, што го извртувате правосудството во отров и правдата ја фрлате на земја!

[8]Тој ги создал Плејадите и Орион и ја претвора црната темнина во јасно утро, а денот го прави темен како ноќ, ги извикува морските води и ги разлива по земјата, Јахве е името Негово!

[9]Тој испраќа пустош врз силните и врз нивните тврдини.

Изберете добро, а не зло!

[10]А тие го мразат оној, кој дели правда пред портите, и се гнасат од оној, кој ја зборува вистината.

[11]Па така, затоа што го измачувате сиромавиот и земате од него данок во жито, вие ќе изградите домови од дел-кан камен, но нема да живеете во нив; ќе насадите убави лозја, само вино од нив нема да пиете.

[12]Зашто Јас знам колку се многубројни вашите престапи, и колку се тешки вашите гревови; вие сте му непријатели на праведникот, земате поткуп и ги

извртувате делата на сиромасите во судот.

[13] Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

[13]Поради тоа разумниот човек молчи во тоа време, зашто времето е зло.

[14] Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

[14]Барајте добро, а не зло, за да останете живи – и тогаш Господ Бог Саваот ќе биде со вас, како што велите вие.

[15] Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

[15]Мразете го злото, сакајте го доброто и поставете правосудство пред портите; можеби, Господ Бог Саваот, ќе се смилува над остатокот Јосифов.

Казната доаѓа

[16] Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[16]Затоа вака вели Господ Бог Саваот, Седржителот: по сите ваши плоштади ќе има плач, и по сите ваши улици ќе викаат: Оф, оф! И ќе повикаат земјоделец да жали и искусни за жални песни, да плачат;

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[17]и по сите лозја ќе има плач, зашто Јас ќе минам среде тебе, вели Господ.

Кога Господ суди

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[18]Тешко вам, кои го барате денот Господов! Зошто ви е тој ден Господов? Тој е темнина, а не светлина.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[19]Тоа е како некој да бега од лав, па да го сретне мечка, или да дојде дома и се потпре со раката на ѕид, па да го касне змија.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

[20]Денот Господов е мрак, а не светлина, тој е мрак, и во него нема виделина.

Deus exige justiça e não sacrifícios

Што сака Господ?

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[21]Ги мразам и ги отфрлувам празниците ваши и не ги помирисувам жртви-

те ваши во времето на вашите прослави во собранијата.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[22]Ако ми принесете сепаленица и лебен принос, нема да ги примам и нема да погледнам милостиво на благодарствената жртва од вашите угоени телиња.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[23]Отстрани ја од мене бучавата на твоите песни, зашто звуците на твојата харфа нема да ги слушам.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[24]Правдата нека тече како вода, и справедливоста – како силен поток.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[25]Зар ми принесувавте жртви и дарови во лебови во пустината во текот на четириесетте години, доме Израелов?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[26]Ќе ги носите Сикут, вашиот цар и Кијун, вашиот бог, ликовите што сами си ги направивте,

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

[27]поради што ќе ве прогонувам зад Дамаск, вели Господ, чие име е Бог Саваот.

Amós 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

Амос 6

Израел ќе биде казнет

[1]Тешко им на оние што се опуштиле во Сион и на оние што се чувствуваат сигурни на Горага Самарјанска, кои се првенци во народот, и при кои доаѓа домот Израелов!

[2]Минете во Калне и видете, оттаму одете во Великиот Хамат и спуштете се во Гет филистејски: зар вие сте подобри од овие царства? Нели се пошироки нивните предели од вашите предели?

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

[11] Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis

[3]Тешко вам, кои сметате дека е далеку злочестиот ден, а правите да се приближи власта на насилството,

[4]вие, кои лежите на легла од слонова коска и се оптегате на постелите свои, вие, кои јадете најдобри овни од стадото и телиња од богато пасиште,

[5]вие, кои врескате по звукот на харфа, мислејќи дека свирите како Давид,

[6]вие, кои пиете вино од врчви, се мачкате со најдобри масла и не ве боли срцето за пропаста на Јосиф!

[7]Затоа сега вие ќе појдете први во ропство пред заробените, и ќе се заврши ликувањето на разнежените.

[8]Се колне Господ Бог Сам во себе и вака вели Господ, Бог Саваот: се гнасам од гордоста на Јаков и ги мразам дворците негови, и ќе го предадам градот и сè, што го исполнува.

[9]И, ако во некоја куќа останаа десет души, и тие ќе умрат.

[10]Ќе ги земе роднината нивни, за да ги изнесе коските нивни од куќите, па ќе го прашаат оној, кој стои пред куќата: „Има ли уште некого?“ Тој ќе одговори: „Нема никого.“ И овој ќе рече: „Молчи, зашто не бива да се спомнува името Господово.“

[11]Зашто, ете, Господ ќе даде заповед и ќе ги сосипе големите куќи на парчиња, а малите на остатоци.

[12]Трчаат ли коњите по карпа? Може ли морето да се изора со волови? Вие, пак,

tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

го превртувате правосудството во отров, а плодот на правдата – во горчина;

[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

[13]вие, што се восхитувате од ништо и од никакви работи и велите: „Зар не спечаливме со силата на својата моќ?“

[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

[14]Еве, Јас, вели Господ Бог Саваот, ќе подигнам народ против вас, доме Израелов и ќе ве угнетуваат од влезот во Емат до потокот во рамнината.

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

Амос 7

Видение на скакулци

[1]Вакво видение ми откри Господ Бог: еве, Тој создаде скакулци, кога почна да изникнува доцнежната трева, а тоа беше тревата по царската косидба.

[2]И, ете, кога завршија да ја јадат тревата по земјата, реков: Господи Боже, прости, Те молам; како ќе издржи Јаков? Тој е многу мал.

[3]И Господ се сожали на тоа: „Нема да стане тоа“ – рече Господ.

Видение на оган

[4]Вакво видение ми откри Господ Бог: еве, Господ Бог повика оган за суд – и тој проголта голема бездна, проголта и дел од земјата.

[5]И реков: Господи Боже, запри те молам: „Како ќе издржи Јаков? Па тој е многу мал.“

[6]И Господ се сожали на тоа: „И тоа нема да се збидне“, рече Господ Бог.

Видение на ѕидарска висулка

[7] Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

[8] O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[9] Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

Amós acusado como conspirador

[10] Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

[11] Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.

[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.

[7]Вакво видение ми откри Тој: еве, Господ стоеше на ѕид и во раката имаше оловна висулка.

[8]И ми рече Господ: „Што гледаш, Амосе?“ Јас одговорив: „Висулка.“ И Господ рече: „Еве ќе ставам висулка меѓу Мојот народ израелски; нема повеќе да му проштевам.

[9]Опустошени ќе бидат жртвениците Исакови и разрушени ќе бидат светилиштата израелски, и ќе се кренам со меч против домот Јеровоамов.“

Амос и Амасија

[10]И Амасија, свештеникот ветилски, порача до израелскиот цар Јеровоам, да му кажат: Амос крева бунт против тебе меѓу домот Израелов; земјата не може да ги трпи зборовите негови,

[11]зашто тој вака вели: од меч ќе умре Јеровоам, а Израел бездруго ќе биде одведен од земјата своја во ропство.

[12]И му рече Амасија на Амос: јасновидецу, оди си и насели се во земјата Јудина; таму јади леб и таму пророкувај,

[13]а во Ветил не пророкувај веќе, зашто тој е светиња царева и е царски храм.

[14]Му одговори Амос и му рече на Амасија: јас не сум пророк и не сум син на пророк; бев пастир и собирав диви смокви.

[15]Но Господ ме зеде од овците и ми рече: оди, пророкувај кај Мојот народ Израел.

[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.

[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

[16]А сега ислушај го словото Господово. Ти велиш: не пророкувај против Израел и не кажувај зборови против домот Исаков.

[17]Затоа, еве, што вели Господ: жената твоја ќе блудствува по градот, синовите твои и ќерките твои ќе паднат од меч, земјата твоја ќе биде разделена со мерно јаже, ти ќе умреш во нечиста земја, а Израел ќе биде одведен од земјата своја.

Амос 8

Видение на кошница со плодови

[1]Вакво видение ми откри Господ Бог: ете, кошница со зрели плодови.

[2]И ми рече Тој: што гледаш, Амосе? Одговорив: кошница со зрели плодови. Тогаш Господ ми рече: му дојде крајот на Мојот народ Израел – нема повеќе да му проштевам.

[3]Песните во храмот во оној ден ќе се претворат во плачење, вели Господ Бог; ќе има многу трупови, ќе ги фрлаат насекаде молчешкум.

Суд за Израел

[4]Чујте го ова, вие, што газите бедни и уништувате сиромаси,

[5]вие, кои велите: кога ќе мине новомесечието, за да продаваме жито, и сабота, за да ги отвориме житниците, да ја намалиме мерката, да ја зголемиме цената на шекелот и да измамуваме со лажни мерки,

[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto

[6]да купуваме сиромаси со пари и бедни за чифт сандали, и да продаваме застарено жито.

[7]Се заколна Господ во гордоста на Јаков: навистина нема никогаш да заборавам ниту едно од делата нивни!

[8]Нема ли да се затресе земјата од тоа и нема ли да заплаче секој жител на неа? Таа целата ќе се подига како реката Нил и ќе се бранува и ќе се спушта како реката египетска.

[9]И во оној ден, вели Господ Бог, ќе направам сонцето да зајде напладне и ќе ја помрачам земјата среде бел ден,

[10]ќе ги претворам празниците ваши во тага и сите ваши песни – во плач; ќе ставам вреќишта на сите бедра и ќелавост – на секоја глава, и ќе создадам во земјата плач како за син единец, и крајот ќе ѝ биде како горчлив ден.

[11]Ете, настапуваат дните, вели Господ Бог, кога ќе испратам на земјата глад, не глад за леб, не жед за вода, туку жед за слушање зборови Господови.

[12]И ќе талкаат од море до море, ќе скитаат од север до исток, барајќи го словото Господово, и нема да го најдат.

[13]Во оној ден ќе премираат од жед убавите девојки и момчиња.

[14]Оние што се колнат во гревот самарјански и велат: жив е твојот бог, Дане, така да ни е жив и патот за Вирсавија! Тие ќе паднат и веќе нема да се кренат.

de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o

Амос 9

Разрушување на храмот

[1]Го видов Господа како стои на жртвеникот и вели: удри во горниот праг на вратата за да се растресат спојките и расцепи ги врз главите на сите нив, а другите од нив ќе ги убијам Јас со меч: никој од нив, кој бега, нема да избега, и никој од нив, кој сака да се спаси, нема да се спаси.

[2]И да се закопаат во Подземјето, и оттаму раката Моја ќе ги извлече; и да се качат на небото, и оттаму ќе ги симнам.

[3]Макар да се скријат и на врвот Кармил, и таму ќе ги најдам и ќе ги фатам; па и да се сокријат и од очите Мои во морското дно, и таму ќе му заповедам на змејот морски да ги голтне.

[4]И во плен, ако појдат пред непријателите свои, ќе му заповедам на мечот таму да ги убие. Ќе ги свртам врз нив очите Свои за нивно зло, а не за добро.

Јахве е името Негово

[5]Зашто Господ Бог Саваот ќе се допре до земјата, и таа ќе се растопи, и ќе се расплачат сите живи на неа; ќе се крене таа цела како реката Нил и ќе се спушти како реката египетска.

[6]Тој ги изгради своите горни дворци на небесата и сводот Свој го зацврсти на земјата; ги повика морските води и ги

que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

Restauração do Israel espiritual

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

[12] para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

[13] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

изли по лицето на земјата; Јахве е името Негово.

Господ е Бог

[7]Вие, синови Израелови, не сте ли за мене како синови етиопски, вели Господ, нели Јас го изведов Израел од земјата египетска и Филистејците – од Кафтор и Арамејците од Кир?

[8]Ете, очите на Господ Бог се врз грешното царство, и Јас ќе го истребам од лицето на земјата, но домот на Јаков нема целосно да го истребам, вели Господ.

[9]Зашто, еве, Јас ќе заповедам и ќе го распрснам домот Израелов по сите народи, како што се растураат зрната во решето, и ниедно не паѓа на земја.

[10]Од меч ќе умрат сите грешници меѓу народот Мој, кои велат: „Нема да нè постигне и нема да дојде кај нас тоа зло!“

Божјо ветување за Израел

[11]Во оној ден ќе ја подигнам паднатата скинија Давидова, ќе ги пополнам пукнатините нејзини, срушеното ќе го подигнам и ќе ја обновам, како во поранешните дни.

[12]За да го завладее остатокот од Едом и сите народи, меѓу кои ќе се спомнува името Мое, вели Господ, Кој го врши сето тоа.

[13]Ете, ќе настапат дни, вели Господ, кога орачот ќе го затече жетварот и оној што гази грозје – сејачот; и горите ќе пуштаат гроздов сок, и од сите ридови ќе потече.

[14] Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

[15] Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

[14]Ќе ги вратам заробените на Мојот народ Израел; и пак ќе ги изградам запустените градови и ќе се населат во нив; ќе насадат лозја и ќе пијат вино од нив, и ќе направат градини и ќе јадат плодови од нив.

[15]И ќе ги населам во земјата нивна и тие нема повеќе да бидат истргани од својата земја, која им ја дадов Јас, вели Господ, твојот Бог.

Obadias	Авдиј

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom

Jeremias 49.14-16

[1] Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

[2] Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

[3] A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

[4] Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[5] Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

[6] Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

[7] Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

Авдиј 1

Горделивоста и казната на Едом

[1]Вака му вели Господ Бог на Едом: „Чувме глас од Господ, гласник е испратен меѓу народите: ‚Станете, да војуваме против него!‘“

[2]Еве, те направив најмал меѓу народите, многу си презрен.

[3]Гордоста на твоето срце те измами, тебе, кој живееш во камени пештери, во својот висок дом, и му велиш на своето срце: „Кој е тој што ќе ме собори на земја?“

[4]И да се кренеш високо како орел, да направиш гнездо меѓу звездите, и оттаму ќе те симнам, говори Господ.

[5]Крадци кога би дошле кај тебе, или ноќни разбојници, зар не би украле онолку колку што сакаат? Берачи на грозје ако би те нападнале, зар би оставиле нешто за доберување?

[6]Како беше пребран Исав, и како му ги пребараа сите негови сокриени работи!

[7]До граница те избркаа, сите твои сојузници те измамија и оние што јадат со тебе, стапица ти поставија – тоа не може да се разбере!

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?
[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;
[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;
[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

A restauração e felicidade de Israel

[8]Во оној ден, вели Господ, ќе ги погубам мудрите во земјата едомска и разумните во горaта Исавова.

[9]И јунаците твои ќе се уплашат, Темане, за да се истребат сите од горaта Исавова.

Суровоста на Едом

[10]Поради насилството и заради убиството, што му го направи на братот твој Јаков, со срам ќе бидеш покриен и ќе бидеш отфрлен засекогаш.
[11]Во оној ден кога ти си стоеше настрана; во оној ден кога туѓинци му го изнесуваа богатството и кога туѓинци влегуваа низ вратата негова и фрлаа ждрепка за Ерусалим, беше и ти како еден од нив.

[12]Не радувај се на несреќниот ден на твојот брат ниту на пропаста на синовите Јудини, а уште помалку да ја отвораш устата своја во денот на нивните страдања.

[13]Не провалувај низ вратата на Мојот народ во денот на неговата неволја, не наслаДувај се на нивното зло во денот на нивната погибел, и не земај од имотот нивни во денот на нивната пропаст.
[14]И не стој на нивните крстопати, за да ги убиваш оние што бегаат, ниту да ги предаваш оние, што преживеале во денот на нивната неволја.

Господ ќе им суди на сите народи

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste, assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

[16] Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

[17] Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

[18] A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

[19] Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

[20] Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

[21] Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

[15]Зашто денот Господов за сите народи е близу: како си правел, така ќе ти се прави; отплатата ќе падне на твојата глава.

[16]Зашто, како што пиевте на Мојата света гора вие, така ќе пијат сите народи, ќе пијат без здив и докрај, и ќе бидат како никогаш да не биле.

Победата на Израел

[17]Но на гората Сион ќе бидат спасени и ќе биде света, и домот на Јаков ќе го добие своето наследство.

[18]Домот на Јаков ќе биде оган, а домот на Јосиф пламен, додека домот на Исав стрниште; ќе ги запалат и ќе ги изгорат; и нема никој од домот Исавов да остане жив, зашто Господ така вели.

[19]Жителите на Негев ќе ја наследат горета Исавова, а рамнината филистејска – жителите од Шефела; ќе го наследат и полето Ефремово и полето самарјанско, а Венијаминовото колено ќе го наследи Галаад.

[20]Прогонетата, пак, војска на синовите Израелови ќе го наследи Ханан до Сарепта, а прогонетите од Ерусалим кои се во Сефарад, ќе ги наследат градовите во Негев.

[21]И победниците ќе се качат на гората Сион за да ѝ судат на гората Исавова, и тогаш ќе настапи царството Господово.

Jonas

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

[3] Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

[4] Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

[5] Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

[6] Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

Јона

Јона 1

Бегството на Јона

[1]И дојде слово Господово до Јона, синот на Амитај:

[2]„Стани и оди во Ниневија, градот голем, и проповедај во него, зашто нeговите лоши дела стигнаа до Мене.“

[3]А Јона стана за да избега во Тарсис од лицето Господово; слезе во Јафа, каде што најде брод што плови за Тарсис, па откако ја плати возарината, влезе во него за да избега во Тарсис од лицето Господово.

[4]Но Господ испрати силен ветар над морето, и настана голема бура, така што бродот за малку ќе се разбиеше.

[5]Морнарите се уплашија и повикаа секој кон својот бог, па почнаа товарот од бродот да го фрлаат во морето, за да му се олесни; а Јона беше слегол во дното на бродот, легнал и длабоко заспал.

[6]Тогаш дојде кај него капетанот на бродот и му рече: „Што, ти спиеш!? Стани и повикај кај твојот Бог! Можеби Тој Бог ќе се сети на нас, и ние нема да загинеме.“

[7]Па си рекоа еден на друг: „Да фрлиме ждрепка и да видиме поради кого нѐ снајде ова зло.“ Фрлија ждрепка и ждрепката падна на Јона.

[8] Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

[9] Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

[10] Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

[11] Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

[12] Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

[13] Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

[14] Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[8]Тогаш му рекоа: „Кажи ни заради што нè снајде оваа неволја? Со што се занимаваш, и од каде си? Каде е твојата земја и од кој народ си?“

[9]Тој им рече: „Јас сум Евреин, Го почитувам Господ Бог на небесата, Оној што ја создаде земјата и водата.“

[10]Тогаш луѓето се уплашија многу и му рекоа: „Зошто го направи ова?“ Зашто тие дознаа дека тој бега од лицето Господово, – како што тој сам им беше кажал.

[11]И му рекоа: „Што да направиме со тебе, та морето да стивне?“ Бидејќи морето сè повеќе се брануваше.

[12]Тогаш тој им рече: „Земете ме и фрлете ме в море, и морето за вас ќе стивне, зашто знам дека поради мене се крена оваа бура.“

[13]Луѓето потоа се трудеа некако да се приближат до копното, но не можеа, бидејќи морето сè повеќе беснееше против нив.

[14]Тогаш повикаа кон Господ и рекоа: „Те молиме Господи, да не загинеме поради душата на овој човек, и да не бидеме одговорни за невина крв, зашто Ти, Господи, си направил како што Ти е Тебе угодно.“

[15]Па го зедоа Јона и го фрлија во морето; и морето престана да се бранува.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[16]Тогаш луѓето се уплашија многу од Господ, Му принесоа на Господ жртви и се заветуваа.

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR;

Јона 2

Молитвата на Јона и неговото избавување

[1]И ѝ заповеда Господ на една голема риба да го проголта Јона; и Јона остана во утробата на тој кит три дена и три ноќи.

[2]Му се помоли Јона на својот Господ Бог од утробата на рибата,

[3]па рече: „Кон Господ повикав во мојата неволја и Тој ме чу; извикав од утробата на пеколот – и Ти го чу гласот мој.

[4]Ти ме фрли во длабините, во срцето на морето, и вода ме опколуваше, и сите води Твои и бранови Твои минуваа преку мене.

[5]Тогаш реков: Отфрлен сум од очите Твои, како ќе ја видам светињата Твоја?

[6]Ме притиснаа водите до гушата моја, бездната ме затвори; со трева морска главата моја е обвиена.

[7]Слегнав до корените на планините, земјата со резињата свои за навек ме затвори, но Ти, Господи, Боже мој, ја изведе душата моја од јамата.

[8]Кога животот ми згаснуваше, се сетив на Господ, и молитвата моја стигна до Тебе, до светиот храм Твој.

e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

[9]Оние, кои почитуваат лажни богови, Го оставија својот Милосрден,

[10]но јас со благодарствена песна ќе Ти принесам жртва; она што сум го ветил, ќе го исполнам. Во Господ е спасението!“

[11]Тогаш ѝ заповеда Господ на рибата, и таа го исфрли Јона на копното.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

Јона 3

Проповед во Ниневија за пропаста на градот

[1]И повторно дојде словото Господово до Јона, велејќи му:

[2]„Стани и појди во градот Ниневија, големиот град и проповедај му го она што ќе ти кажам.“

[3]Стана Јона и отиде во Ниневија по заповед на Господ; а Ниневија беше многу голем град: три дена одење.

[4]И Јона почна да оди по градот, колку што можеше да се изоди за еден ден, и проповедаше, велејќи: „Уште четириесет дена и Ниневија ќе биде разурната!“

[5]И поверуваа Ниневјаните во Бога, прогласија пост и се облекоа во вреќи, мало и големо.

[6]Таа проповед дојде и до царот на Ниневија, и тој стана од престолот свој, ја соблече царската облека, се облече во врекиште и седна во пепел,

[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

[8] mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

[9] Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

[10] Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

[7]па заповеда да се прогласи и да се каже во Ниневија од името на царот и од неговите големци, ни луѓето, ни добитокот, ни воловите, ниту овците да не јадат ништо и да не одат на пасење и да не пијат;

[8]и луѓето и добитокот да бидат покриени со вреќишта и силно да извикуваат кон Бога: секој да се откаже од својот лош пат и од неправдите што ги вршел.

[9]Кој знае, можеби Бог ќе се смилостиви и ќе го отфрли од нас Својот разгорен гнев, и така да не загинеме.

[10]И ги виде Бог нивните дела дека тие се одвратија од својот лош пат, па се сожали по однос на злото, за кое беше рекол дека ќе го нафрли врз нив, и не го нафрли.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

[1] Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

[2] E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

[3] Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

Јона 4

Јона се лути што Ниневија не е уништена

[1]Поради тоа Јона многу се огорчи и се налути.

[2]Па Му се помоли на Господ и рече: „О, Господи, зар не го велев тоа уште додека бев во земјата своја? Та затоа и побегнав во Тарсис, зашто знаев дека Ти си Бог добар и милосрден, долготрпелив и многумилостив, и над несреќата бргу се сожалуваш.

[3]А сега, Господи, земи ја душата моја од мене, зашто подобро е да умрам отколку да живеам.“

[4] E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

[5] Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

A lição do Senhor

[6] Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

[7] Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

[8] Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

[9] Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

[10] Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

[11] e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem

[4]Господ пак му рече: „Дали со право се лутиш?“

[5]Тогаш Јона излезе од градот, па седна од источната страна, и таму си направи колиба и се смести во неа под ладовина, за да види што ќе стане со градот.

[6]Тогаш Господ Бог нареди да израсне растение над главата на Јона, за да има над главата сенка, и да го избави од неудобноста. Јона многу му се зарадува на тоа растение.

[7]И нареди Господ, вториот ден, кога зората се зазори, црви да ја подгризат билката, и таа се исуши.

[8]А кога изгреа сонцето, испрати Бог врел источен ветар, и сонцето почна да ја пече главата на Јона, така што тој изнемоште толку што се помоли да умре, велејќи: „Подобро е да умрам отколку да живеам.“

[9]А Бог му рече тогаш на Јона: „Зар имаш право да се лутиш поради билката?“ А тој одговори: „Многу сум лут, лут сум дури до смрт!“

[10]Тогаш Господ рече: „Тебе ти е жал за едно растение, за кое ти не си се трудел, ниту си го одгледувал, и кое за една ноќ израсна и за една ноќ се исуши,

[11]а Мене да не Ми е жал за Ниневија, за овој голем град, во кој живеат повеќе од сто и дваесет илјади души, кои не

discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

можат да ја разликуваат десната рака од левата, а и за многу добиток?“

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

1 Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

2 Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

3 Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

4 Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

5 Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

6 Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

7 Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do

Михеј 1

Суд за Самарија

1Слово Господово, упатено до Михеј од Морешет, во деновите на Јотам, Ахаз и Езекија, цареви јудејски, со кое му беше откриено за Самарија и за Ерусалим.

2Чујте, сите народи, внимавај, земјо, и сè што те исполнува! Сведок нека е против вас Господ Бог, Господ од Својот свет храм!

3Зашто Господ, ете, излегува од Своето место, ќе слезе и ќе оди по земните височини,

4и планините ќе се топат под Него, долините ќе се растопат како восок од оган, како водата што се излева низ стрмнини.

5И сето тоа ќе стане поради престапите на Јаков, поради гревот на Израеловиот дом. Кој му е гревот на Јаков? Нели е тоа Самарија? Кои ѝ се идолските светилишта на Јудеја? Нели е тоа Ерусалим?

6Затоа од Самарија ќе направам купишта урнатини во полето, место за садење лози; ќе ги сринам камењата нејзини во долина и ќе ѝ ги разголам основите.

7И сите нејзини резани ликови ќе се строшат и сите нивни дарови од блуд – со оган ќе бидат изгорени: сите идоли ќе ги разурнам; со дарови од блуд ги правела, и пак ќе бидат дарови од блуд.

preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.

[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.

[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Суд за Јудеја

[8]Поради тоа ќе заплачам и ќе заридам, ќе одам бос и гол, ќе вијам како чакал, ќе врискам како ној;

[9]зашто нема лек за нејзината рана, тоа дојде до Јудеја, а стигна дури и до портите на Мојот народ – сè до Ерусалим.

[10]Не разгласувајте го ова во Гет, не плачете таму гласно, а во Бет-Леафра посипете се со пепел.

[11]Исели се, жителко шафирска, срамно разголена; нема да се спаси ни жителката хананска, до темел е разурнат Бет-Ецел, искорнат е од своите цврсти основи.

[12]Жителката на Марот е желна за добро, а ете, зло дојде од Господ, слезе до портите ерусалимски.

[13]Впрегни брзи коњи во колата, жителко лахишка, тоа беше почеток на гревот од ќерката Сионска, зашто во тебе се појавија престапите на Израел.

[14]Затоа ти ќе се збогуваш со дарови од Морешет-Гат; куќите ахзивски ќе бидат измама за царевите израелски.

[15]Ќе доведам и освојувач против тебе, жителко; и тој ќе дојде дури до Адулам, славата на Израел.

[16]Куби ја косата своја, истрижи се – од жал за своите сакани деца: разголи ја ќелавоста своја за нив како гологлав орел зашто тие ќе бидат одведени од тебе во ропство.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

Михеј 2

Казна за злоупотреба на власта

[1]Тешко им на оние што кројат беззаконија и на леглата свои измислуваат зли дела, и ги извршуваат штом ќе се зазори, зашто силата е во нивни раце!

[2]Посакаат ли ниви – ги заземаат насила, куќи – и ги одземаат; и човекот го угнетуваат, и куќата негова, стопанот и наследството негово.

[3]Затоа вака вели Господ: „Еве Јас смислувам зло против тој род од кое не ќе можете да го извлечете вратот свој, па затоа и нема да одите исправени; зашто тоа време ќе биде лошо.

[4]Во она време ќе се зборува за вас, ќе плачат многу и ќе велат: наполно сме разорени; делот од мојот народ е даден на друг; како да ми се врати? Нивите наши им се веќе раздадени на освојувачите.“

[5]Затоа не ќе имаш никого што ќе фрли ждрепка во собранието пред Господ.

[6]Не пророкувајте – велат тие – не пророкувајте дека ќе нè постигне зло.

[7]О, ти, што се нарекуваш Јаковов дом! Зар Господ ја загубил трпеливоста? Зборовите Мои зар не се благотворни за оној, кој постапува справедливо?

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[8]Но вие се кревате против Мојот народ како непријатели и вие им ја грабате не само горната туку и долната облека на мирните луѓе, што и не помислуваат на војна.

[9]Жените на Мојот народ ги истерувате од нивните мили домови; а од децата нивни ја одземате славата Моја.

[10]Станете и одете си, зашто тој крај не е земја за почивка; поради нечистотија таа ќе биде разорена – и тоа со голема погибел.

[11]Ако некој ветрогон измислува лага и вели: „Ќе ти проповедам за вино и за пиење“, тој би бил добар за пророк на овој народ!

Надеж од Господ

[12]Навистина ќе те соберам сиот, Јакове, навистина ќе ги соберам остатоците Израелови; ќе ги соберам во едно како овците во трло, како стадо овци на пасиште – ќе изобилува со луѓе!

[13]Пред нив ќе тргне уривач на ѕидови; тие ќе ги разбијат преградите, ќе влезат низ портите и ќе излезат низ нив, и царот нивни ќе тргне пред нив, и Господ – ќе биде на чело.

Михеј 3

Зли водачи и лажни пророци

[1]Потоа реков – чујте, поглавари Јаковови и кнезови на домот Израелов: зар вие не знаете што е право?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;
[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?
[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

[6] Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.
[7] Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.
[8] Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.
[9] Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,
[10] e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

[2]А вие го мразите доброто и го сакате злото, ја дерете од нив кожата, и месото од коските нивни;
[3]јадете од телото на Мојот народ и ја дерете кожата нивна, а коските нивни ги кршите како за во сад, и месото нивно го дробите како за во котел.
[4]И тие ќе викаат кон Господ, но Тој нема да ги чуе и ќе го сокрие лицето Свое од нив во тоа време, поради нивните злодела.
[5]Така вели Господ против пророците, кои го воведуваат во заблуда Мојот народ, кои кога имаат храна во устата проповедаат мир, а ако никој не им стави во уста ништо, против него објавуваат војна.
[6]Затоа, место виденија, вие ќе гледате ноќ, место пророштво – темнина; и сонцето ќе зајде над тие пророци и денот ќе потемнее над нив.
[7]Ќе се засрамат јасновидците, ќе бидат посрамени гледачите, и сите ќе ја затворат устата своја, зашто нема да добијат одговор од Бога.
[8]Но јас сум исполнет со силата на Духот Господов, со правда и цврстина, за да му ги кажам на Јаков престапите и на Израел – гревот негов.
[9]Чујте ме сега, поглавари на домот Јаковов, и кнезови на домот Израелов, вие, кои се гнасите од правдата и што искривувате сè што е право.
[10]Вие, кои го градите Сион со крв и Ерусалим со неправда.

[11] Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

[12] Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios

Isaías 2.1-4

[1] Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

[2] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[3] Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[4] Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e

[11]Поглаварите негови судат со поткуп, свештениците учат за да заработат, а пророците пророкуваат за пари, и сепак се повикуваат на Господ, велејќи: „Нели е Господ меѓу нас; затоа зло нема да нѐ постигне.“

[12]Затоа поради вас Сион ќе биде разорен како нива, а Ерусалим ќе стане купиште од урнатини, и планината на тој дом ќе зарасне во шума.

Михеј 4

Мир и напредок

[1]И, ете, во последните дни планината на Господовиот дом ќе биде поставена на чело над сите планини, и ќе се издигне над ридовите, и ќе поитаат кон неа народите.

[2]И ќе тргнат многу народи, и ќе речат: „Дојдете да се искачиме на горgata Господова и да влеземе во домот на Јаков – и Тој ќе нѐ научи на Своите свети патишта, и ќе одиме по патеките Негови; зашто од Сион ќе излезе законот, и од Ерусалим – словото Господово.

[3]Тој ќе управува со многу народи и ќе пресудува меѓу многу племиња во далечни краишта; па ќе ги прековаат мечевите свои во плугови и копјата свои – во српови; и народ против народ нема да крене веќе меч, и нема веќе да се учат да војуваат;

[4]секој ќе седи спокојно под лозата своја и под смокватa своја, и никој нема да се

não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

5 Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

6 Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

7 Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

8 A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

9 Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

10 Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

11 Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

плаши, зашто устата на Господ Саваот го изрекла тоа.

5Зашто сите народи одат, секој во името на својот бог, а ние ќе одиме во името на Господ, нашиот Бог, секогаш и довека.“

Господ ќе ги доведе Своите

6Во оној ден, вели Господ, ќе соберам сѐ што е куцо, и ќе соединам што е разгонето, и оние, врз кои сум допуштил неволја.

Остатокот од Божјиот народ

7И ќе направам од остатокот на куците и прснатите по светот силен народ, и Господ ќе царува над нив на гората Сион од сега па довека.

8А ти, куло на стадото, риду на Сионовата ќерка, кај тебе ќе дојде и ќе се врати поранешното владение, царството – кај ќерките ерусалимски.

9А зошто ти сега така гласно плачеш? Зар немаш цар или ти недостига советник, па те обзеле маки како кај родилка?

Истребување на идолите

10Страдај и мачи се од болки, ќерко Сионова, како родилка, зашто сега ќе излезеш од градот, ќе живееш во полето и ќе стигнеш во Вавилон. Таму ќе бидеш избавена, таму ќе те откупи Господ од рацете на непријателите твои.

11А сега се собрани многу народи против тебе и велат: „Нека биде осквернета и очите наши да се нагледаат на Сион!“

[12] Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

[13] Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

Miqueias 5

[1] Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

O nascimento do Messias e o seu reinado

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela

[12]Но тие не ги знаат замислите на Господ и не ги разбираат намерите Негови – дека Тој ги собрал како снопје на гумно.

[13]Стани и удирај, ќерко Сионова, зашто Јас ќе го направам рогот твој железен и копитата твои бакарни; ќе прегазиш многу народи, и нивните трудови и богатства ќе ги посветиш на Господ – Владетелот над целата земја.

За ветениот Месија

[14]Но сега сме со ѕидини опколени и пак сме опседнати, со прат го бијат по образите судијата на Израел.

Михеј 5

[1]Но ти, Витлееме Ефратов, иако си најмал меѓу илјадниците Јудејци, од тебе ќе ни излезе Оној, Кој ќе владее во Израел и чие потекло е од почетокот, од вечноста.

[2]Затоа Тој ќе ги остави до времето додека роди онаа, која треба да роди; тогаш кај синовите Израелови ќе се вратат и нивните други браќа.

[3]Ќе застане Тој и ќе ги пасе со силата на Господ, со величието на името Господово, својот Бог и тие ќе живеат во мир, зашто тогаш Тој ќе биде велик до краиштата на земјата.

Асирија ќе биде поразена

[4]И Тој ќе биде мирот. Кога ќе дојде Ашур во нашата земја и ќе стапи во нашето владение, тогаш ние против

sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;

[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;

него ќе поставиме седум пастири и осум народни кнезови.

[5]Тогаш тие ќе ја завладеат земјата Ашурова со меч, и земјата на Нимрод со сабја, и Тој ќе нè избави од Ашур, ако дојдат во нашата земја и влезат во пределите наши.

Остатокот од Божјиот народ

[6]А остатокот од Јаков меѓу многуте народи ќе биде како роса од Господ, како ситен дожд по трева. Тој нема да зависи од човек и нема да се потпира на смртници.

[7]И остатокот на Јаков ќе биде меѓу народите, меѓу многу племиња, како лав меѓу горски ѕверови, како лавче меѓу овчо стадо; и кога ќе се појави, ќе гази и ќе растргнува и никој не ќе може да се спаси од него.

[8]Тогаш ќе се крене раката Твоја над непријателите Твои и тие ќе бидат истребени.

Истребување на идолите

[9]И во оној ден, вели Господ, ќе ги истребам коњите твои пред тебе и ќе ги уништам колите твои;

[10]и ќе ги сотрам градовите во твојата земја и ќе ги растурам сите тврдини твои;

[11]ќе ги истргнам магиите од рацете твои и кај тебе не ќе има веќе вражачи;

[12]ќе ги уништам идолите и резаните ликови кај тебе и нема веќе да се поклонуваш на творби од рацете твои;

[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.

[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.

[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha

[13]и ќе ги искоренам од твојата средина идолските светилишта и ќе ги разорам градовите твои.

[14]Во гнев и со јарост ќе се одмаздам над народите што беа непослушни.

Михеј 6

Господ повикува на одговорност

[1]Слушајте што вели Господ: „Стани и суди се пред горите, ридовите да го чујат гласот твој!“

[2]Чујте го, гори, судот Господов, и вие, цврсти основи на земјата, зашто Господ му суди на Својот народ, се тужи со Израел.

[3]„Народе Мој, што ти направив и со што ти дотегнав? Одговори Ми.

[4]Јас те изведов од египетската земја, те ослободив од куќата на ропството и ги водев пред тебе Мојсеј, Арон и Мирјам.

[5]Народе Мој, сети се што кроеше Валак, царот моавски, и што му одговори Валаам, синот Беоров и што стана од Ситим до Гилгал – за да ги познаеш праведните дела на Господ.“

Искрена послушност

[6]„Со што да застанам пред Господ, да се поклонам пред небесниот Бог? Да застанам ли пред Него со сепаленици, со едногодишни телци?

[7]Но може ли да Му се угоди на Господ со илјадници овни или неизмерни потоци масло? Дали да Му го дадам мојот прворoден син за престапите свои

transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

[9] A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

[10] Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

[11] Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

[12] Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

[13] Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

[14] Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e

и плодот на утробата своја – за гревовите на душата своја?“

[8]О, човеку, речено ти е што е добро, и што бара од тебе Господ; да работиш праведно, да сакаш милосрдни дела и понизно да врвиш пред твојот Бог.

Измами и насилства

[9]Гласот Господов вика кон градот, мудроста повикува на страхопочит кон Твоето име: слушајте племенски и градски Собранија!

[10]Па зар не се наоѓаат во домот на безбожникот богатство неправедно и мерка смалена, одвратна?

Светла иднина

[11]Можам ли да ги оправдам мерките на беззакониците и неточните тегови во торбата?

[12]Вашите богаташи се полни со неправда, и жителите ваши говорат лага, а и јазикот нивни измама е во устата нивна.

[13]Затоа почнав да те ударам со запустување поради гревовите твои.

[14]Ќе јадеш – и нема да се наситуваш, гладен ќе остануваш; ќе оставаш настрана, но нема да го зачуваш, а она што ќе зачуваш, тоа Јас ќе го предадам на меч.

[15]Ќе сееш, но нема да жнееш; ќе гмечиш маслинки, но нема да имаш масло, ќе цедиш гроздов сок, но нема да пиеш вино.

[16]Кај вас се запазиле обичаите на Омриј и сите дела на домот Ахавов, и вие

andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

постапувате според нивните совети. Затоа ќе те предадам на запустување и жителите твои на потсмев, а вие ќе претрпите срам од Мојот народ.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

1 Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

2 Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

3 As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

4 O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

5 Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

6 Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

Михеј 7

Малку има побожни

1Тешко мене, зашто со мене е сега како по собирање на летните плодови, како по гроздобер; ни зрнце за каснување, ниту рана смоква по која копнее душата моја.

2Нема веќе верни луѓе по земјата, нема праведни меѓу луѓето; сите кројат сплетки, за да проливаат крв; секој му става на брата си стапица.

3Рацете им се приготвени за да прават зло: началникот сака подароци, судијата суди за поткуп, а големците решаваат по своја волја и ја изопачуваат правдата.

4Најдобриот од нив е како трн, а најсправедливиот е полош отколку ограда од трње. Денот на Твоите пости, денот на Твојата казна наближува; и сега ќе ги опфати смут.

5Не верувајте му на другарот, не потпирајте се на пријателот; пред онаа, што лежи во твојата постела, не отворај ја устата своја.

6Зашто синот го угнетува татко си, ќерката се противи на мајка си, снаата станува против свекрвата; непријатели на човекот му се неговите домашни.

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

O Senhor se compadece de Israel

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

[11] No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

[12] Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[7]Јас, пак, гледам кон Господ, и за моето спасение ќе се надевам на Бога; мојот Бог ќе ме чуе.

Народот се обраќа кон Господ

[8]Не радувај се на мојата мака, непријателко моја! Иако сум паднат, јас ќе станам; макар што сум сега во мрак – Господ е мојата светлина.

[9]Морам да го поднесам гневот Господов, – зашто сум згрешил пред Него – додека не го реши делото мое и не ја изрече правдата; тогаш Тој ќе ме изведе на светлина, и јас ќе ја видам правдата Негова.

[10]И ќе го види тоа мојата непријателка и срам ќе ја покрие онаа што ми велеше: „Каде е Господ, твојот Бог?“ И ќе го видат тоа очите мои – и таа ќе биде згазена како кал на улица.

Светла иднина

[11]Доаѓа време, кога ќе се иззидаат ѕидовите твои, во тоа време границите ќе се прошират надалеку.

[12]Во оној ден ќе доаѓаат кај тебе од Асирија до Египет, од Нил до Еуфрат, и од море до море и од планина до планина.

[13]А земјата ќе биде пустина поради гревовите на жителите нејзини, и поради плодовите на делата нивни.

Пророковата молитва и Божјиот одговор

[14]Паси го со жезолот народот Твој, овците на наследството Свое, оние, што живеат осамени во густа шума среде овошни градини, остави ги да пасат тие во Башан и Галаад како во стародревните дни!

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

[15]Ќе му покажам чудесни дела како во времето кога ти излезе од египетската земја.

[16]Ќе го видат тоа народите и ќе се засрамат при сета таа сила; ќе стават рака на устата своја, и ушите нивни ќе се заглушат.

[17]Ќе лижат прав како змии, како лазачи што лазат по земја, ќе излегуваат од своите скривници; ќе се уплашат од Господ, од нашиот Бог, и ќе се уплашат од Тебе.

Кој е како Бог?

[18]Кој Бог е како Тебе, за да ги простува беззаконијата, да мине преку престапите на остатокот од Своето наследство? Тој вечно не се гневи, зашто Тој со радост се смилува.

[19]Тој пак ќе се смили над нас и ќе ги сотре нашите беззаконија. Тој ќе ги фрли сите наши гревови во морските длабочини.

[20]Ти ќе покажеш верност кон домот на Јаков, милост кон Авраам, како што со клетва си им ветил на предците наши од најдамнешни дни.

Naum	Наум

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

[1] Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

[2] O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

[3] O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

[4] Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

[5] Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

[6] Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

[7] O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

[8] Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta

Наум 1

Лутиот Божји гнев

[1]Пророштво за Ниневија; книга за видението на Наум од Елкош.

[2]Господ е Бог љубоморен и одмаздник, Господ е страшен во Својот гнев: Господ им се одмаздува на непријателите Свои; не ги поштедува ни противниците Свои.

[3]Господ е бавен на гнев, а силен во моќта, така што не го остава виновникот без казна; патот Господов е во виор и бура, а облаците се прав под нозете Негови.

[4]Ќе му се закани на морето, и тоа пресушува, и сите реки пресушуваат: овенува Башан и Кармил, и свенува цветот на Ливан.

[5]Горите се тресат пред Него, и ридовите се топат, земјата потреперува пред лицето Негово, и вселената и сè што живее во неа.

[6]Кој може да устои против гневот Негов? И кој може да го издржи пламенот од Неговата јарост? Гневот Негов се излива како оган; карпи се распаѓаат пред Него.

Моќта на Асирија ќе биде скршена

[7]Добар е Господ; Тој е прибежиште во ден на неволја. Тој ги заштитува оние, кои прибегнуваат кај Него,

[8]дури и при силни води. Тој ќе ги докрајчи Своите непријатели, ќе ги

cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

9 Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

10 Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

11 De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

12 Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

13 Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.

14 Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

15 Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

прогони Своите душмани до најцрната темнина.

9Што сте намислиле против Господ? Тој ќе стави крај на сè, ниеден противник нема повторно да се крене.

10Зашто, како плот од трње и како од вино пијани, тие ќе бидат наполно проголтани, како сува слама.

11Од тебе произлезе оној, што смислува зло против Господ, и подготвува нечесен заговор.

12Вака вели Господ: „Макар што се силни и многубројни, тие ќе бидат исклани и ќе исчезнат; а тебе, иако те казнував, нема веќе да те казнувам.

13И сега ќе го скршам јаремот што те стега и ќе ги раскинам оковите твои.“

14А за тебе, Ниневијо, Господ нареди: нема да продолжи родот твој; од домот на твојот бог ќе ги истребам идолите резани и лиени; во него ќе ти направам гроб зашто си безвредна.

Наум 2

1Ете, по горите се стапките на благовесникот, кој најавува мир: празнувај ги, Јудејо, твоите празници, извршувај ги заветите свои, зашто преку тебе нема веќе да минува нечестивиот; тој е наполно уништен.

Пророштво за разурнување на градот Ниневија

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho, fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[2] Се крева против тебе уништувач: пази ги тврдините, чувај го патот, зацврсти ги бедрата, собирај сили.

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[3] Зашто Господ ќе го обнови величието на Јаков, како величието на Израел, зашто пакосници ги запустија и лозјата им ги сотреа.

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[4] Штитовите на неговите јунаци се црвенеат: војниците негови носат пурпурни облеки; колите бојни ќе фрлаат оган во денот кога ќе ги построи; напаѓачите ќе се исправат.

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[5] Колите ќе траскаат по улиците и ќе се судираат една со друга, ќе изгледаат како запалени факли, и ќе светкаат како молњи.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[6] Тој ги повикува јунаците свои, се фрлаат во рововите, брзаат кон ѕидините на градот, опсадата е веќе подготвена.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[7] Градските порти кај реките се отвораат, палатата трепери.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[8] Решено е: Господарката ќе биде во плен одведена, а слугинките нејзини ќе тагуваат како гулаби, удирајќи се в гради.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[9] Ниневија, откако беше основана, беше како преполнето езеро, а тие бегаат пред нејзините води. „Стојте, стојте!“ Но никој не се свртува да погледа.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[10] Грабајте сребро, грабајте злато; нема крај на натрупаните скапоцени работи.

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.
[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?
[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.
[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!
[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;
[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que

[11]Ограбена, опустошена и разурната е таа – срцата се топат, колената трепе-рат; сите чувствуваат болки во бедрата, а лицата им се пребледени.
[12]Каде е сега леглото на лавовите и пасиштата на лавчињата, каде што одеа лав, лавица и лавче, и никој не ги пла-шеше?
[13]Каде е лавот што грабаше за да им носи на лавчињата и им даваше на лавиците, полнејќи ги со плен пеште-рите свои и леглата свои со грабеж?
[14]Ете, Јас сум против тебе, вели Господ Саваот, и ќе ги претворам во дим твоите бојни коли, и меч ќе ги исече лавчињата твои, и ќе го истребам од земјата грабежот твој; повеќе нема да се чуе гласот на твоите пратеници.

Наум 3

Казна за градот Ниневија

[1]Тешко му на крвничкиот град! Тој е полн со измама и убиства; грабењето не престанува во него.
[2]Се слуша плускање на бичеви и трескот од тркала како и од потскокнување на бојни коли.

[3]Коњаниците потскокнуваат, болскаат мечеви и светкаат копја. Многу убиени и купишта трупови! На труповите им нема крај; и се сопнуваат од нив.

[4]Сето тоа е за многуте блудствувања на убавата на изглед развратница, вешта во магии, која со блудот свој заведува народи, а со магиите – племиња.

vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

5 Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

5Ете, Јас сум против тебе, вели Господ Саваот, ќе ја кренам полата од твојата облека врз твоето лице и ќе им ја покажам на народите твојата голотија, и на царствата – срамотиите твои.

6 Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

6Ќе нафрлам врз тебе нечистотии, ќе те направам презрена, и ќе те направам за срам.

7 Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

7И секој, штом ќе те види, ќе побегне од тебе и ќе рече: „Разурната е Ниневија! Кој ќе ја пожали? Каде да најдам утешител за тебе?“

Судбината на Ниневија е запечатена

8 És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

8Зар си подобра од Но-Амон, кој лежи меѓу речните ракави на Нил; чиј окоп е морето, и тоа му служеше како ѕид.

9 Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

9Етиопија и Египет со безбројно множество луѓе ти служеа како поткрепа; а и народите на Пут и Либија ти идеа на помош.

10 Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

10Па сепак и таа отиде во ропство; дури и децата ѝ се здробени – по сите градски крстосници; а за првенците нејзини фрлија ждрепка, и сите големци се во вериги оковани.

11 Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

11И ти така ќе се опиеш и ќе се криеш; и ќе бараш засолниште од непријателите свои.

12 Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

12Сите твои градови се како смокви со зрели плодови: ако ги затресеш, ќе паднат право во устата на оној што сака да ги јаде.

[13] Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

[14] Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

[15] No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

[16] ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

[17] Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

[18] Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

[19] Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

[13]Погледни си го народот: во твојот дом се само жени, на непријателите твои ширум им се отвораат портите на земјата, и оган ги проголта твоите резиња.

[14]Зафати си вода за опсадата; зацврсти ги тврдините; влези во кал, гази глина, направи калапи за печење тули.

[15]Таму оган ќе те проголта, меч ќе те исече, ќе те изеде како гасеница, макар и да сте се намножиле како гасеници, па и да сте се намножиле како скакулци.

[16]Трговците во тебе се повеќе од ѕвездите на небото; но тие како скакулците ќе се распрскаат и ќе одлетаат.

[17]И кнезовите твои се како скакулци, а војводите – како рој мушички, кои во студено време се гнездат во пукнатини, а кога ќе изгрее сонцето се разлетуваат, и нема да го распознаеш местото каде што биле.

[18]Спијат твоите пастири, царе асирски, почиваат твоите големци; твојот народ се распрснал по горите, и нема кој да го прибере.

[19]Нема лек за твојата рана, лута е раната твоја. Сите, што ќе чујат за тебе, ќе ракоплескаат, зашто кој можеше да се спаси од твојата сурова свирепост?

Habacuque	Авакум

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

1 Sentença revelada ao profeta Habacuque.

2 Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

3 Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

4 Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

5 Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

6 Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

7 Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

8 Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

Авакум 1

Пророковата молитва и тагување

1Пророчко видение што го имаше пророкот Авакум.

2До кога, Господи, ќе повикувам, а Ти не ме слушаш; викам кон Тебе поради насилството, а Ти не ме избавуваш?

3Зошто ми дозволуваш да гледам злосторства, и да гледам неволји? Грабежот и насилството се пред мене; се појавува непријателство, настанува раздор.

4Поради тоа законот ја изгуби силата, а правдата е згазена: нечестивиот го победува праведниот, и затоа правдата се искривува.

Божјиот одговор

5Погледајте меѓу народите, видете – зачудете се! Зашто во ваше време Јас извршувам такво дело, за кое вие не би поверувале, ако би ви раскажувале.

6Зашто Јас ќе ги кренам Халдејците, народ жесток и необуздан, кој оди по шириниите земни за да завладее населби, кои нему не му припаѓаат.

7Тој е страшен и ужасен; тој самиот е и суд и власт.

8Коњите негови се побрзи и од леопарди и пострашни од волци во рани зори; коњицата негова потскокнува; јавачи му доаѓаат од далечина, налетуваат како орли, што се спуштаат врз пленот.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[9]Сите тие доаѓаат по грабеж; со лица вжештени, грабаат робови како песок!

[10]И со цареви се подигруваат, а кнезовите им служат за подбив; над секоја тврдина се смеат: засипуваат опсаден окоп и ја преземаат.

[11]Тогаш како ветер се свртуваат и си одат – престапници и виновници; нивната сила им е бог.

Повторна поплака од Авакум

[12]Но, зар не си Ти од векот Господ Бог мој, Светецот мој? Ти, Кој не умираш! Ти, Господи, само за суд си го допуштил тоа. Карпо моја, за казна си го определил ова.

[13]На чистите очи Твои не е својствено да гледаат злосторства и Ти не можеш да гледаш угнетување. Зошто гледаш злодејци и молчиш, кога нечестивиот проголтува човек што е поправеден од него?

[14]Ги оставаш луѓето како риба в море и како лазачи, кои немаат господар?

[15]Непријателот со јадици ги лови, ги лови во мрежата своја, ги извлекува и ги собира на суво, па затоа се радува и весели.

[16]Затоа на мрежата своја ѝ принесува жртва и на торбата ѝ кади со темјан, зашто тие му прибавуваат сладок залак и вкусна храна.

[17]Ќе продолжи ли тој да ја празни мрежата своја и постојано да ги убива народите безмилосно?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

1 Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

2 O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

3 Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

4 Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

5 Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

6 Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

7 Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

8 Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por

Авакум 2

Повторен одговор од Господ

1Ќе застанам на стража, ќе се качам на кулата за да набљудувам за да разберам, што ќе ми каже Тој, и што ќе ми одговори на моите поплаки.

2Ми одговори Господ и ми рече: Запиши го видението и одбележи го на плочи јасно, та оној, што ќе чита, да може да го прочита;

3зашто видението се однесува на определеното време; тоа зборува за свршетокот и нема да излаже; па, и ако се забави, чекај го, зашто ќе наиде и нема да забави.

4И ете, гордата душа ќе пропадне, а праведникот ќе живее преку верата.

Маки за лошите луѓе

5Богатството е подмолно; горделивиот нема да се одржи: тој ја раширува устата своја како пеколот, и ненаситен е како смртта; ги собира кај себе сите народи и ги ограбува сите племиња.

6Нема ли сите тие да го земат за приказ и да испеат иронична песна: „Тешко му на оној што без мерка се збогатува, и тоа не со свое? До кога ќе се полниш со запленето богатство?“

7Нема ли да станат наеднаш оние, што ќе те измачуваат, и нема ли против тебе да се кренат грабители и ти ќе им станеш за грабеж?

8Бидејќи си ограбил многу народи, и тебе ќе те ограбат сите други народи,

causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa

зашто си пролеал човечка крв, зашто си ја разорил земјата, градот и сите што живеат во него.

[9]Тешко му на оној, што се лакоми кон неправедни печалби за домот свој, за да го изгради домот свој на високо и така да се запази од раката на злото.

[10]Си нанесол тој срам за домот свој, откако си истребил многу народи, згрешил против душата своја.

[11]Камењата од ѕидовите ќе повикаат и гредите дрвени ќе им одговорат:

[12]„Тешко му на оној кој ѕида град врз крв, и што гради тврдини врз неправда!“

[13]Ете, не е ли тоа од Господ Саваот што народите се трудат за оган и племињата се измачуваат напразно?

[14]Зашто земјата ќе се исполни со познување за славата Господова онака како што водите го исполнуваат морето.

[15]Тешко му на оној што го пои ближниот свој со пијалок, измешан со злобата своја, за да ја види голотијата негова!

[16]Ќе бидеш презаситен со срам место со слава; пиј, пак, и ти и покажи ја голотијата своја и кон тебе ќе се сврти десницата Господова и срамот на славата твоја.

[17]Зашто твоето злосторство против Ливан ќе падне врз тебе, зашто си истребувал уплашени животни, бидејќи

do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

си пролевал човечка крв, си ги опустошувал земјата, градот и сè што живее во него.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

Идолопоклонството е безумие

[18]Каква корист има од резан лик, направен од уметник, од тој излеан лажен учител, макар што вајар, правејќи неми идоли, ќе се надева на делото свое?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[19]Тешко му на оној, кој на дрво вели – „Стани“ – и на нем камен – „Разбуди се.“ Ќе научи ли тој некого на нешто? Ете, тој е опкован со злато и сребро, но жив дух во него нема.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

[20]А Господ е во Својот свет храм: нека замолкне целата земја пред лицето Негово!

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[3] Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

[4] O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

Авакум 3

Пророковата молитва полна со радосна надеж

[1]Молитвата на пророкот Авакум – за пеење.

[2]Господи, чув за славата Твоја и се восхитувам на делото Твое. Повтори го во нашето време! Разгласи го во нашите дни! Во гневот Свој сети се на милост.

[3]Бог дојде од Теман и Светецот од горaта Фаран. Величието Негово ги покри небесата, и славата Негова ја исполни земјата.

[4]Болскотот Му е како сончева светлина, а од рацете Негови зраци, и тука е скривалиштето на Неговата сила.

[5] Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

[5]Пред лицето Негово врви чума, а по стапките Негови – грозница!

[6] Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

[6]Тој стана и земјата се затресе; погледа – и во трепет ги доведе народите; одамнешни планини се распаднаа, првобитните ридови се урнаа; но патиштата Негови се вечни.

[7] Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

[7]Натажени ги видов шаторите етиопски; се стресоа колибите на земјата мидјанска.

[8] Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

[8]Зар против реките, Господи, пламнал гневот Твој? Зар против реките е Твоето негодување, или, пак, против морето е јароста Твоја – па си седнал на коњите Свои, на победничките бојни коли?

[9] Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

[9]Ти го извади лакот Свој и со отровни стрели го затегна. Со реки ја сечеш земјата.

[10] Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

[10]Кога Те видоа, планините затрепе-рија, водите навалија; бездната го пушти гласот свој и сонцето ги крена рацете свои.

[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

[11]Месечината застана на своето место пред болскотот на вперените стрели Твои, пред светкањето на сјајните копја Твои.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[12]Во гнев одиш по земјата и во јарост ги газиш народите.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[13]Ти излегуваш за спасение на народот Твој, за спасение на помазаникот Свој. Ти ја поразуваш главата на нечестивиот дом, оголувајќи го од темелите до врвот.

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os

[14]Со копјата нивни Ти го прободе водачот нивни, кога како виор се спуш-

quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

15 Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

16 Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

17 Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

18 todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

19 O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

тија да ме разбијат, радосни, зашто мислеа дека скришум ќе го проголтаат сиромавиот.

15Газиш по морето со коњите Свои, преку длабините на големите води.

Односот на Авакум кон Божјата порака

16Јас чув и внатрешноста моја затрепери, при гласот Твој затреперија и усните мои, болка почувствував во коските мои, и местото под мене трепери; ќе се успокојам кога ќе дојде несреќниот ден врз народот што нè угнетува.

Вера и во зло време

17Макар и да не процути смокватa, а и да нема плод по лозите, макар маслината и да откаже, и нивата да не даде плод, макар и овците да не останат во трлото, па и рогат добиток во оборите да нема,

18јас и тогаш ќе се радувам во Господ и ќе се веселам во Бога на моето спасение.

19Господ Бог е мојата сила: Тој ќе ги направи нозете мои како на елен и ќе ме поведе по височините мои. На хороводителот: со жичени инструменти.

Sofonias	Софонија

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

1 Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

2 De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

3 Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

4 Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

5 os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

6 os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

7 Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

8 No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e

Софонија 1

Суд за Јудеја

1Словото Господово упатено до Софонија, синот на Кушиј, син Гедалиев, син Амариев, син Езекиин, во деновите на Јошија, син Амонов, цар јудејски.

2Сè ќе истребам од земјата, вели Господ;

3ќе ги збришам луѓето и животните, ќе ги истребам птиците небески и рибите морски и ќе направам да паднат безбожниците; ќе ги истребам луѓето од лицето на земјата, вели Господ.

4И ќе ја протегнам раката Своја врз Јудеја и врз сите жители на Ерусалим; ќе ги истребам од тоа место остатоците на Ваал, името на служителите негови со свештениците негови,

5и оние, кои на покривите се поклонуваат на небесната војска, и од поклониците оние што се колнат во Господ, но се колнат и во својот цар,

6како и оние, што отстапија од Господ, не Го бараат Господа ниту прашуваат за Него.

7Замолкни пред лицето на Господ Бог, зашто близу е денот Господов. Веќе го приготви Господ жртвеното клање, ги определи и гостите свои.

8Во денот на жртвата Господова, Јас ќе ги казнам кнезовите, синовите на царот

todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram

и сите, што се облекуваат во облеки на туѓинци;

[9]ќе ги казнам во оној ден сите, кои го прескокнуваат прагот, што го исполнуваат домот на својот Господ со насилство и измама.

[10]И во тој ден, вели Господ, ќе има вик кај Рибните Порти и ридање во новиот дел на градот, а и големо уривање на ридови.

[11]Плачете жители на Махтеш, зашто загинаа сите трговци; истребени се сите што мерат сребро.

[12]А во тоа време Јас ќе го прегледам Ерусалим со светило и ќе ги казнам оние, кои седат на своите остатоци и велат во срцето свое: „Господ не прави ни добро ни лошо“;

[13]пак ќе станат богатствата нивни пљачка и куќите нивни ќе се запустат; иако градеа куќи, тие нема да живеат во нив; садеа лоза, но вино нема да пијат од неа.

Страшниот ден

[14]Близу е денот велик на Господ, близу е – и брзо доаѓа. Горчлив е гласот на денот Господов, ќе завика тогаш дури и најхрабриот.

[15]Тој ден е ден на гнев, ден на жалост и на мачнотија, ден за запустување и уривање, ден на темнина и на мрак, ден облачен и маглив,

[16]ден на труба и на боен повик против утврдените градови и високите кули.

[17]И Јас ќе ги притеснам луѓето, и тие ќе се тетерават како слепи, зашто

contra o SENHOR; e o sangue deles se derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

[18] Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

згрешија против Господ, и растурена ќе биде крвта нивна како прав, и телата нивни како смет.

[18]Ни среброто нивно, ниту златото нивно не ќе може да ги спаси во денот на гневот Господов, а од огнот на ревноста Негова ќе биде уништена целата земја, и тоа ќе биде ненадеен крај на сите жители нејзини.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

[1] Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

[2] antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

[3] Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

[4] Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

[5] Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

Софонија 2

Позив за враќање кон Господ

[1]Соберете се, соберете се, народи бесрамни,

[2]додека не бидете одвеани како плева, додека уште не е дојден врз вас пламнатиот гнев Господов, додека не настапил денот на јароста Господова.

[3]Побарајте Го Господа, сите скромни на земјата, вие што ги извршувате законите Негови; побарајте ја правдата, побарајте ја понизноста; можеби ќе бидете заштитени во денот на гневот Господов.

Суд за Филистеја

[4]Зашто Газа ќе биде напуштена и Ашкелон ќе запусти, Ашдод ќе биде изгонет среде ден, а Екрон ќе се искорени.

[5]Тешко им на жителите од приморскиот крај, на народот од Крит! Словото Господово е против вас, Хананци, земјо филистејска! Јас ќе те истребам, и во тебе нема да има жители,

[6] O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de

[6]па ќе стане приморскиот крај ливада, овчарско пасиште и ограда за добиток.

[7]И тој крај ќе му припадне на остатокот од домот Јудин, и ќе пасат таму и во куќите на Ашкелон вечерта ќе ја поминуваат, зашто Господ, нивниот Бог, ќе ги посети и ќе им ја измени судбината.

Суд за Моав и Амон

[8]Го чув хулењето од Моав и навредите од синовите Амонови, како се подигруваат со Мојот народ и како се шират во пределите негови,

[9]Но жив сум Јас, вели Господ Саваот, Бог Израелов: Моав ќе биде како Содом, и синовите на Амон ќе бидат како Гомора, земја на коприви, соларник, пустина за навек; остатокот од Мојот народ ќе ги плени, и оние што ќе оста-нат од Мојот народ, ќе ги наследи.

[10]Тоа ќе им биде цената за гордоста нивна, зашто се подигрувaа и се ширеа над народот на Господ Саваот.

[11]Страшен ќе биде за нив Господ: Тој ќе ги истреби сите земни богови, и Нему ќе Му се поклонат – сите од своите места, сите острови на народите.

Суд над Етиопија

[12]И вие, Етиопјани, ќе бидете поразени од Мојот меч.

Суд над Асирија

[13]Потоа Господ ќе ја протегне раката Своја на север, ќе го уништи Ашур, а

Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

[15] Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

[1] Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

[2] Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

[3] Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

[4] Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

[5] O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

Ниневија ќе ја претвори во урнатина, во место суво како пустина,

[14]и стада ќе лежат по неа и секаков вид животни: буф и еж ќе ноќеваат врз столбовите, утки и гаврани ќе гракаат по праговите, зашто нивните кедарски градби ќе запустат.

[15]Тој ли е прочуениот град, кој живееше безгрижно и во срцето свое си велеше: „Јас сум и нема друг освен мене!?“ И еве, ќе стане урнатина, легло за ѕверови! И секој што ќе помине покрај него, ќе потсвирне и ќе мавне со раката.

Софонија 3

Грешниот Ерусалим

[1]Тешко на непокорен, осквернет и насилнички град!

[2]Не слуша повик, не прифаќа поука, не се надева на Господ, не се приближува до својот Бог.

[3]Кнезовите негови се како лавови што рикаат, судиите негови – вечерни волци, кои до утрината не оставаат ниту една коска.

[4]Пророците негови се луѓе лесномислени, неверни; свештениците негови ја осквернуваат светињата, ги кршат законите.

[5]Господ е праведен среде него, не врши неправда, секое утро го произнесува Својот суд на видело, но беззаконикот не знае за срам.

[6] Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

[7] Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[6]Јас ги истребив народите – разрушени им се тврдините; ги опустив улиците нивни, така што никој не оди по нив; разорени се градовите нивни: нема ниту еден човек, нема жител.

[7]Јас реков: „Можеби ќе се исплаши од Мене, ќе прими поука; не е можно да ги заборавиле бројните Мои походи.“ Но, не! Тие грижливо се трудеа да ги расипат сите свои дела.

Народите пред Господ

[8]И така, чекајте Ме, вели Господ, до оној ден, кога ќе се кренам како судија; што Јас одлучив да ги соберам народите, да ги свикам царствата, за да го излијам врз нив Мојот гнев, сета јарост на Мојот гнев; зашто од огнот на јароста Моја ќе биде уништена целата земја.

[9]Тогаш Јас пак ќе им дадам на чистите народи уста да го призовуваат името на Господ и да Му служат еднодушно.

[10]Од краиштата отаде реките на Етиопија поклониците Мои – Моите растурени деца – ќе Ми принесат дарови.

[11]Во тој ден ти нема да се срамуваш за твоите бунтовни постапки, со кои грешеше против Мене, зашто тогаш Јас ќе ги отстранам од твојата средина горделивите фалбаџии и нема повеќе да се гордеат на Мојата света гора.

12 Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.
13 Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

14 Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.
15 O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.
16 Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

17 O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

18 Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.
19 Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

12Но ќе оставам среде тебе народ скромен и понизен, и тие ќе бараат закрила во името Господово.
13Остатоците од Израел нема да вршат неправда, нема да зборуваат лага, и во устата нивна нема да се најде јазик сплеткарски. Тогаш ќе пасат и ќе лежат, и никој нема да ги вознемирува.

Радосна песна

14Радувај се, ќерко Сионова, ликувај, Израеле, весели се и радувај се од сè срце, ќерко ерусалимска:
15Господ ја одмени пресудата над тебе, го изгони непријателот твој. Господ, Царот Израелов, е среде тебе: нема повеќе да се плашиш од зло.
16Во оној ден ќе му речат на Ерусалим: „Не бој се“ и на Сион: „Да не заслабнат рацете твои.“
17Господ, твојот Бог, е среде тебе. Тој е силен да те спаси; ќе се развесели за тебе со радост, ќе те обнови според љубовта Своја, ќе се гордее за тебе со песни,

Божјо ветување за Неговиот народ

18како на празничен ден. Ќе ја отстранам неволјата од тебе, за да не го носиш повеќе срамот.

19Ете, Јас ќе ги притеснам сите твои мачители во она време, ќе го спасам она што е куцо, ќе ги соберам расеаните и ќе им дадам чест и слава по целата земја, каде што беа под срам.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[20]Во она време ќе ве доведам, во она време ќе ве соберам вас, зашто ќе ве направам прочуени и почитувани меѓу сите народи на земјата, кога ќе ја изменам вашата судбина пред очите ваши, вели Господ.

Ageu	Агеј

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

1 No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

2 Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

3 Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

4 Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

5 Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

6 Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

8 Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

9 Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes

Агеј 1

Прекор поради несидање на храмот

1Во втората година на царот Дариј, во шестиот месец, на првиот ден од месецот, дојде слово Господово преку пророкот Агеј до Зоровавел, синот на Салатиил, управител на Јудеја, и до Исус, синот Јоседеков, првосвештеникот.

2Вака вели Господ Саваот: „Овој народ говори: Уште не е дојдено времето, не е време сега да се гради дом Господов.“

3И дојде слово Господово преку пророкот Агеј, велејќи:

4„А за вас време ли е да живеете во своите украсени домови, кога е светилиштето запустено?“

5Затоа сега вака вели Господ Саваот: „Преиспитајте ги своите патишта!

6Вие сеете многу, а собирате малку; јадете, а не се заситувате; пиете, а не се напивате; се облекувате, но не се стоплувате; оној што печали пари, ги става во дупнато ќесе.“

7Така вели Господ Саваот: „Преиспитајте ги своите патишта!

8Качете се на планината, донесете дрвја и градете го храмот, и тоа ќе Ми биде угодно, па ќе се прославувам, вели Господ.

9Очекувавте многу, а излегува малку, и што ќе внесете дома, тоа Јас го

para casa, eu com um assopro o dissipei. Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

разнесувам. Зошто? – вели Господ Саваот: Затоа што домот Мој е запустен, додека секој од вас се грижи за домот свој.

10 Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

10Па поради тоа небото се затвори и не ви дава роса и земјата не ви дава плодови.

11 Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

11Затоа повикав суша врз земјата, врз горите, врз житото, врз гроздовите, врз маслото и врз сè што се раѓа од земјата, и врз човекот и врз добитокот, и врз секој ваш труд.“

O povo atende ao Senhor

12 Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

12И Зоровавел, синот на Салатиил, и Исус, синот на Јоседек, и сиот друг народ го послуша гласот на Господ, својот Бог, а и зборовите на пророкот Агеј, како гласник на нивниот Господ Бог, и народот се подуплаши од Господ.

13 Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

13Тогаш Агеј, гласникот Господов, испратен од Господ, му рече на народот: „Јас сум со вас“ – вели Господ.

14 O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

14И Господ го подигна духот на Зоровавел, синот на Салатиил, управителот на Јудеја, духот на Исус, синот Јоседеков, првосвештеникот, и духот на сиот друг народ – и тие дојдоа и почнаа да го градат домот на Господ Саваот, својот Бог;

15 ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

15а тоа стана во дваесет и четвртиот ден од шестиот месец, во втората година на царот Дариј.

Ageu 2

A glória do segundo templo

1 No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

2 Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

3 Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

4 Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

5 segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

6 Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

7 farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

8 Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

Агеј 2

Славата на идниот храм

1Во седмиот месец, на дваесет и првиот ден од месецот, дојде слово Господово преку пророкот Агеј:

2„Кажи им сега на Зоровавел, синот на Салатиил, управителот на Јудеја, и на Исус, Јоседековиот син, првосвештеникот, и на другиот народ:

3Кој од вас што останавте, го видел овој храм во неговата поранешна слава, а како вие сега го гледате овој? Не е ли овој како ништо во вашите очи?

4Но охрабри се сега, Зоровавеле, – вели Господ – ободри се, Исусе, сине Јоседеков, првосвештенику, охрабрете се сите народи овде – вели Господ – и работете, зашто Јас сум со вас“, вели Господ Саваот.

5„Како што ви ветив, кога излеговте од Египет, Мојот Дух ќе биде меѓу вас: не плашете се!“

6Зашто вака вели Господ Саваот – „Уште еднаш – и ете, скоро ќе се случи тоа – ќе ги затресам небото и земјата, морето и копното;

7ќе ги стресам сите народи – и ќе дојде богатството на сите народи и ќе се исполни овој дом со слава“, вели Господ Саваот.

8„Среброто е Мое и златото е Мое“ – вели Господ Саваот.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

Repreendida a infidelidade do povo

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia

[9]„Славата на овој нов храм ќе биде поголема отколку на поранешниот – вели Господ Саваот; и на ова место ќе му дадам мир“, вели Господ Саваот.

Минатото и иднината

[10]На дваесет и четвртиот ден од деветтиот месец, во втората година на Дариј, дојде слово Господово преку пророкот Агеј:

[11]„Вака вели Господ Саваот – прашај ги свештениците за Законот и кажи –

[12]ако некој би носел осветено месо во полата од облеката своја, и со полата би се допрел до леб, или до нешто варено или до вино, или до масло, или до какво и да е друго јадење, дали би се осветило тоа?“ Одговорија свештениците и рекоа: „Не.“

[13]Потоа пак рече Агеј: „Ако некој се осквернил, допирајќи мртовец и потоа би се допрел до тоа, дали би станало тоа нечисто?“ Одговорија свештениците и рекоа – „Ќе стане нечисто.“

[14]Тогаш рече Агеј – таков е и овој народ, такво е и ова племе пред Мене, вели Господ, и такви се сите дела на рацете негови! Па што и да принесувате, сè ќе биде нечисто.

[15]А сега размислете за минатото и за иднината, кога уште не беше положен камен на камен во овој храм Господов,

[16]како изгледавте? Доаѓавте до купче од дваесет мери, а имаше само десет;

somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

доаѓавте да црпите од каца со зафатнина од педесет мери, а имаше само дваесет мери.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[17]Ве поразував со гламја и со млечка по житата и со град во секое дело на рацете ваши, но вие не се обративте кон Мене, вели Господ.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[18]Размислете од денес за натаму, од дваесет и четвртиот ден во овој деветти месец, од денот кога беше основан храмот Господов; обратете ги срцата ваши:

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

[19]Има ли уште во житниците семе? Досега ни лозата, ни смоквата, ни нарот, ни маслината не давaa плод; а од денес Јас ќе ве благословувам.

A promessa do Senhor a Zorobabel

Божјо Слово до Зоровавел

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[20]И дојде слово Господово до пророкот Агеј по вторпат на дваесет и четвртиот ден од месецот, и беше речено:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[21]„Кажи му на Зоровавел, управителот на Јудеја: ќе го затресам небото и земјата;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[22]ќе урнам престоли на царства незнабожечки, ќе превртам бојни коли и оние што ќе седнат во нив, и кутнати ќе бидат и коњите и коњаниците нивни ќе паднат, секој од мечот на својот другар.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[23]Во тој ден, вели Господ Саваот, ќе те земам, Зоровавеле, сине Салатиилов, слуго Мој, вели Господ, и ќе те држам како печат, бидејќи те избрав.“

Zacarias	Захарија

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do

Захарија 1

Опомена за покајание

[1]На осмиот ден, во втората година на Дариј, дојде слово Господово до пророкот Захарија, синот Берехиев, син на Идо, велејќи:

[2]„Се разгневи Господ на татковците ваши со голем гнев;

[3]затоа кажи им – вака вели Господ Саваот – Вратете се кон Мене, – вели Господ Саваот – И Јас ќе се вратам кон вас.

[4]Не бидете како што беа предците ваши, кон кои викаа поранешните пророци, велејќи им – ‚Вака вели Господ Саваот: одвратете се од лошите работи свои!‘ Но тие не послушаа, ниту внимаваа на Мене, вели Господ.

[5]Каде се сега предците ваши? А и пророците, зар тие вечно ќе живеат?

[6]Но зборовите Мои и наредбите Мои, што им ги заповедав на слугите Мои, пророците, зар не ги постигнаа предците ваши? И тие се обраќаа и велеа: ‚како што беше определил Господ Саваот да постапи со нас според патиштата наши, и според делата наши, така и постапи.‘“

Прво видение: коњи и коњаници

[7]На дваесет и четвртиот ден од единаесеттиот месец – а тоа е месецот шеват – во втората година на Дариј, дој-

SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

[8] Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

[9] Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

[10] Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

[11] Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

[12] Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

[13] Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

[14] E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

[15] E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

де слово Господово до пророкот Захарија, синот Берехиев, син на Идо.

[8]Во текот на ноќта видов – ете, еден маж на црвен коњ стои меѓу мирти, што беа во долот, а зад него црвени, сиви и бели коњи,

[9]па му реков – „Кои се овие, господине мој?“ А ангелот, кој зборуваше со мене, ми рече: „Јас ќе ти покажам кои се тие.“

[10]И одговори мажот што стоеше меѓу миртите, и рече – „Тоа се оние кои Господ ги испратил да ја обиколуваат земјата.“

[11]Тогаш тие му одговорија на ангелот Господов, кој стоеше меѓу миртите, па му рекоа – „Ете, ја обиколивме целата населена земја и таа е спокојна.“

[12]Им одговори ангелот Господов и им рече: „Господи Седржителе, до кога нема да се смилуваш над Ерусалим и над градовите Јудини, на кои се гневиш, еве, веќе седумдесет години?“

[13]Тогаш во одговор на ангелот Господов, изрече Господ слова добри, слова утешни.

[14]И ми рече ангелот, кој зборуваше со мене: „Извести и кажи – вака вели Господ Саваот – ‚Ревнувам за Ерусалим и за Сион многу;

[15]и горам со голем гнев против народите што живеат во спокој, зашто кога Јас малку се разгневив, тие станаа уште полоши!‘

[16] Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

[17] Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

[16]Затоа вака вели Господ: „Јас се враќам кон Ерусалим со милосрдност; во него ќе се изгради Мојот дом, вели Господ Саваот, и мерно јаже ќе се протегне низ Ерусалим.‘

[17]Порачај уште и ова, и кажи им – вака вели Господ Саваот: ‚Моите градови одново ќе се исполнат со богатства, и Господ ќе го утеши Сион и пак ќе го избере Ерусалим.‘“

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

[18] Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

[19] Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

[20] O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

[21] Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Захарија 2

Второ видение: животински рогови

[1]Ги подигнав очите, а тоа, ете, четири рога.

[2]И му реков на ангелот, кој зборуваше со мене: „Што е ова?“ А тој ми одговори: „Тоа се роговите што ги распрснаа Јуда, Израел и Ерусалим.“

[3]Потоа Господ ми покажа четири ковачи.

[4]Пак реков: „Што ќе прават овие?“ А тој ми рече: „Оние рогови се што го распрснаа Јуда, така што никој од нив не може да си ја подигне главата; и, ете, тие дојдоа да ги уплашат, да им ги скршат роговите на народите, кои подигаат рог против земјата на Јуда за да ја распрснат.“

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

Трето видение: мерно јаже

[5]И пак ги подигнав очите и видов: и, ете, еден маж, кој во раката имаше мерно јаже.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

[3] Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

[4] E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

[5] Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

[6] Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

[7] Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

[8] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

[9] Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

[10] Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

[11] Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei

[6]Го прашав: „Каде одиш?“ Тој ми рече: „Одам да го измерам Ерусалим, за да видам колкава му е ширината и колкава му е должината.“

[7]Тогаш ангелот, што зборуваше со мене, истапи напред, а друг ангел му дојде во пресрет,

[8]и тој му рече на оној: „Побрзај и кажи му на оној млад човек: ‚Ерусалим ќе се насели како село без sидини поради многуте луѓе и добиток во него.

[9]И Јас ќе му бидам огнен sид, околу него, вели Господ, и слава во него.‘“

Повик на покрет

[10]„Еј, еј! Бегајте од северната земја, вели Господ, зашто Јас ве растргнав по сите четири ветра небески“, вели Господ.

[11]Спасувај се Сионе, ти што живееш кај ќерката Вавилонска.

[12]Зашто така вели Господ Седржителот, Кој ме прати за слава кај народите, што ве пљачкосуваа: „Зашто кој чепка во вас, чепка во зеницата на окото Мое.

[13]И, ете, Јас ќе ја кренам раката Своја против нив, и тие ќе станат плен на робовите свои.“ Тогаш ќе познаете дека Господ Саваот ме пратил.

[14]„Ликувај и весели се, ќерко Сионова, зашто ете, Јас ќе дојдам и ќе живеам во тебе“, вели Господ.

[15]И ќе се приберат многу народи кај Господ во оној ден и ќе станат Негов народ. И Тој ќе се насели кај тебе, и

no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

12 Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

13 Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

тогаш ќе разбереш дека Господ Саваот ме пратил кај тебе.

16Тогаш Господ ќе ја завладее Јудеја, Својот дел на светата земја, и пак ќе го избере Ерусалим.

17Нека замолкнат сите луѓе пред лицето на Господ, зашто Тој стана од Своето свето живеалиште.

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

1 Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

2 Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

3 Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

4 Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

5 E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

6 protestou a Josué e disse:

Захарија 3

Четврто видение: Исус и сатаната

1Потоа ми го покажа тој Исус, великиот свештеник, кој стоеше пред ангелот Господов, и сатаната, кој стоеше од Неговата десна страна, за да го обвинува.

2И му рече Господ на сатаната: „Господ да те укори сатано, Господ да те укори, Оној Кој го избра Ерусалим. Зар не е Тој гламја истргната од оган?“

3А Исус беше облечен во извалкана облека и стоеше пред ангелот,

4кој им одговараше и на оние што стоеја пред него, и им рече: „Соблечете ја од него извалканата облека“; и нему лично: „Ете, ја отфрлив од тебе вината твоја и те облекувам во свечена облека.“

5Потоа рече: „Ставете Му на главата чист повој“, и Му ставија на главата чист повој и го облекоа во свечена облека. А ангелот Господов стоеше.

6И ангелот Господов, уверливо, му рече на Исус:

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

[8] Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

[9] Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

[1] Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

[2] e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

[3] Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

[7] „Вака вели Господ Саваот: Ако одиш по патиштата Мои и се придржуваш кон Моите уредби, ќе владееш со Мојот дом и ќе ги вардиш дворовите Мои. И Јас ќе ти дозволам да одиш меѓу тие луѓе што стојат овде.“

[8] „Но, послушај, Исусе, велик свеште-ниче, ти и браќата твои, што се пред твоето лице, зашто тие луѓе се познати. Еве, Јас ќе го доведам Својот слуга – Зачетникот.

[9] Зашто, ете, тој е каменот што го поставувам пред Исус; на тој единствен камен има седум очи; ете, Јас ќе вре-жам натпис, вели Господ Саваот, и ќе го простам гревот на оваа земја во еден ден.“

[10] „Во тој ден, вели Господ Саваот, ќе се поканувате еден со друг под лозата и под смоквата.“

Захарија 4

Петто видение: Златен свеќник и две маслини

[1] И се врати оној ангел, кој зборуваше со мене, и ме разбуди, како што се разбудува човек од сон.

[2] Па ми рече: „Што гледаш?“ Одговорив: „Еве, гледам свеќник цел од злато и чашка за масло врз него, а и седум кандилца на него и по седум цевчиња за кандилцата, при врвот.

[3] И две маслинови дрвја на него – едно десно од чашката, а друго лево од неа.“

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

[4]Му се обратив и му реков на ангелот, кој говореше со мене: „Што претставува ова, господине?“

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[5]И ангелот, што зборуваше со мене, одговори и ми рече: „Зар не знаеш што е тоа?“ Му реков: „Не знам, господине мој.“

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[6]Тогаш одговори и ми рече: „Тоа е словото Господово кон Зоровавел, што кажува – не со сила не со снага, а со Мојот Дух, вели Господ Саваот.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[7]Која си ти, планино голема, пред Зоровавел: пред него си рамнина и тој ќе го изнесе каменот темелник со восклик: благодат, благодат врз него!“

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[8]И дојде слово Господово до мене:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[9]„Рацете на Зоровавел ги поставија основите на овој дом: неговите раце и ќе го завршат, и ти тогаш ќе разбереш дека Господ Саваот ме прати кај вас.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[10]Зашто, кој го презира денот на скромните почетоци? Ќе се израдуваат кога ќе ја видат ѕидарската висулка во рацете на Зоровавел. Оние седум се очите на Господ, што со поглед ја опфаќаат целата земја!“

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[11]Потоа одговорив и му реков: „Што значат оние две маслинови дрвја од десната и од левата страна на свеќникот?“

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que

[12]И пак почнав да му зборувам и му реков: „Што треба да означуваат оние две маслинови гранчиња, што се

estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

13 Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

14 Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

1 Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

2 Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

3 Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

4 Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

A sétima visão: a mulher e o efa

5 Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

наоѓаат меѓу двете златни цевчиња, кои долеваат масло?“

13А тој ми рече: „Зар не ти е познато што е тоа?“ Му одговорив: „Не знам, господине мој.“

14Тогаш тој ми рече: „Па тоа се двајцата помазаници кои стојат пред Господарот над целата земја.“

Захарија 5

Шесто видение: Свиток што лета

1Потоа пак ги подигнав очите и видов: а тоа лета свиток.

2И ме праша тој: „Што гледаш?“ Му одговорив: „Гледам свиток како лета; должината му е дваесет лакти, а ширината десет лакти.“

3Тогаш ми рече: „Тоа е проклетството што ќе се излие врз целата земја; и секој што краде, ќе се истреби, како што е напишано на едната страна; и секој што се колне лажно, ќе се истреби – како што е напишано на другата страна.

4Јас го пуштив – вели Господ – и тој ќе влезе во домот на крадецот и во домот на оној, што се колне лажно во името Мое, и ќе остане во домот негов, и ќе ги истреби него, и дрвјата негови и камењата негови.“

Седмо видение: жена во кошница

5Тогаш влезе ангелот, што зборуваше со мене, и ми рече: „Подигни ги очите пак и погледај – што е она што излегува?“

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[6]А кога прашав: „Што е тоа?“ тој ми одговори: „Она што излегува е кошница од една ефа, па додаде: тоа е престапот нивен по целата земја.“

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[7]И, ете, одеднаш се подигна капак од олово, а таму една жена седеше во кошницата за една ефа.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[8]Ми рече тој: „Таа жена е беззаконието“, па ја турна во кошницата за ефата, а отворот го затна со оловниот капак.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[9]И одново ги подигнав очите и видов: одеднаш се појавија две жени, и ветар имаше меѓу крилјата нивни; а крилјата им беа како крилја на штрк; и ја кренаа тие кошницата за ефата и ја понесоа угоре меѓу земјата и небото.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[10]Го прашав ангелот, што зборуваше со мене: „Каде ја носат таа кошница за ефа?“

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

[11]А тој ми одговори: „За да се изгради за неа дом во земјата Сенаар, и кога ќе биде сè подготвено; тогаш таа ќе биде однесена и поставена на своето место.“

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

Захарија 6

Осмо видение: четири коли

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[1]Пак ги подигнав очите свои и гледам: а таму, ете, четири коли со коњи излегуваат од еден дол меѓу две планини, а тие планини беа од бакар.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[2]Кај првата кола коњите беа црвеникави, кај втората – црни;

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[3]кај третата кола коњите беа бели, а кај четвртата кола – шарени со сиви дамки.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

[11] Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

[12] E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

[4]Проговорив и му реков на ангелот, што зборуваше со мене: „А што значи ова, господине мој?“

[5]Ангелот одговори и ми рече: „Тоа се четирите небесни духови, кои излегуваат откако се претставија пред Господарот над целата земја.

[6]Црните коњи излегуваа кон северната земја, а белите одеа кон западната земја, додека шарените коњи одеа кон јужната земја.“

[7]Кога излегоа, коњите се впуштија да ја обиколат земјата; и Тој им рече: „Обиколете ја земјата“, и тие ја обиколија.

[8]Тогаш тој ме повика и ми рече: „Ете, оние што отидоа кон северната земја, го успокоија духот Мој против северната страна.“

Избраниот Водач

[9]И пак дојде слово Господово до мене:

[10]„Собери приноси од прогонетите, од Хелдаја, од Товија и од Једаја, и тргни истиот ден, па дојди во домот на Јошија, синот Софониев, каде што тие пристигнаа од Вавилон.

[11]Земи од нив сребро и злато, па направи круни, и стави ги на главата на Исус, синот Јоседеков, великиот свештеник

[12]и речи им: вака вели Господ Саваот: ‚Ете, човек, чие име е Зачетник,‘ Тој ќе израсне од коренот свој и ќе создаде храм Господов.

[13] Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

[15] Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

[1] No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

[2] Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

[3] perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

[4] Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

[13]Тој ќе создаде храм Господов и ќе се прослави, ќе седне на престолот свој и ќе биде владетел. А од Него, на престолот ќе биде и свештеник и ќе има согласност за мир меѓу едниот и другиот.

[14]А круната нека остане кај Хелдаја и Товија, за Једаја и Јошија, синот Софониев, како спомен во храмот Господов.

[15]И оддалеку ќе дојдат луѓе, кои ќе учествуваат во градењето на храмот. Ќе разберете дека Господ Саваот ме испрати кај вас, и сето тоа ќе се изврши, ако искрено го послушате гласот на вашиот Господ Бог.“

Захарија 7

Прашања за постот

[1]Во четвртата година на царот Дариј дојде слово Господово до Захарија, на четвртиот ден од деветтиот месец – кислев,

[2]кога жителите на Ветил ги испратија Шарецер и Регем-Мелех и придружниците нивни за да се помолат пред лицето на Господ

[3]и да ги прашаат свештениците, што се наоѓаа во домот на Господ Саваот, и пророците, па да прашаат: „Да плачеме ли во петтиот месец и да постиме ли, како што го правевме тоа, еве, веќе многу години?“

[4]И дојде слово на Господ Саваот до мене:

[5] Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?
[6] Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?
[7] Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

A desobediência foi a causa do cativeiro

[8] A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:
[9] Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;
[10] não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.
[11] Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.
[12] Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

[5]„Кажи му на сиот народ од оваа земја и на свештениците вака: ‚Кога постевте и плачевте во петтиот и седмиот месец, и тоа цели седумдесет години, за Мене ли постевте?
[6]И кога јадевте и пиевте, зар не јадевте за себе и зар не пиевте за себе?‘
[7]Зар истите прописи не ги кажуваше Господ преку поранешните пророци, кога Ерусалим беше населен и спокоен, а и градовите околу него; кога и Негев и Шефела беа населени?“
[8]И дојде слово Господово до Захарија:
[9]„Вака зборуваше тогаш Господ Саваот: извршувајте суд праведен и имајте милост и сочувство еден кон друг;
[10]вдовици и сираци, придојден и сиромав не притеснувајте и не мислете зло во срцата ваши еден против друг.
[11]Но тие не сакаа да слушаат, и тврдоглаво Ми свртеа грб; и ушите ги затнаа за да не слушаат.
[12]И срцата си ги стврднаа како кремен, за да не го слушаат законот и зборовите што ги испраќаше Господ Саваот преку Својот Дух до поранешните пророци; па затоа и ги постигна големиот гнев на Господ Саваот.

[13] Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.
[14] Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

[13]И како што викав Јас, а тие не слушаа, викаа и тие, но Јас не ги слушав, вели Господ Саваот.

[14]Па ги распрснав по сите народи, кои тие не ги познаваа, и оваа земја запусте по нив, така што никој не поминуваше ниту се враќаше во неа. Така, избраната земја тие ја претворија во пустина.“

Zacarias 8

Sião restaurada

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:
[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.
[3] Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.
[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

[5] As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

[6] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

Захарија 8

Божјо ветување за Сион

[1]И пак дојде слово од Господ Саваот:

[2]вака вели Господ Саваот: „Љубоморен сум за Ерусалим и за Сион со голема ревност и со голем гнев горам за него.“
[3]Така вели Господ: „Ќе се вратам во Сион и ќе живеам во Ерусалим, и Ерусалим ќе се вика град на верноста, и гората на Господ Саваот ќе се вика – Света Гора.“

[4]Така вели Господ Саваот – „И пак старци и старици ќе седат по улиците на Ерусалим, секој со стапчето свое поради големата старост своја.

[5]А и улиците на тој град ќе се исполнат со момчиња и девојки, кои ќе си играат по улиците негови.“

[6]Вака вели Господ Саваот: „Ако во очите на другите им биде чудно во тие дни, зар ќе биде тоа чудно и во очите Мои?“ – вели Господ Саваот.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

[11] Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

[13] E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

[7]Вака вели Господ Саваот: „Ете, Јас ќе го спасам Својот народ од источната земја и од западната;

[8]ќе ги доведам, и тие ќе живеат во Ерусалим и ќе бидат Мој народ, и Јас ќе им бидам нивни Бог, во верност и во правда.“

[9]Така вели Господ Саваот: „Поткрепете ги сега рацете свои вие, што ги слушавте овие зборови од устата на пророците, кои беа при основањето на домот за Господ Саваот, за да се изгради храмот.

[10]Зашто пред оние дни немаше ни плата за човек ниту награда за трудот на животното; немаше спокојство од непријателите ни за оној што доаѓаше, ниту за оној што си одеше; и дозволував Јас секој човек да му е непријател на друг човек.

[11]А сега за остатокот од овој народ Јас нема да сум таков како во поранешните денови“ – вели Господ Саваот.

[12]Зашто сеидбата ќе се врши во мир, лозата ќе го даде својот плод, земјата ќе го даде својот род, а и небесата ќе ја даваат својата роса; и сето тоа ќе го предадам на остатокот од овој народ.

[13]И како што вие, доме Јудин и доме Израелов, бевте проколнати меѓу народите, така ќе ве избавам, и вие ќе бидете благословени; не плашете се, рацете ваши нека се поткрепат!

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

[15] assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

[16] Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

[14]Зашто така вели Господ Саваот: „Како што бев определил да ве казнам, кога татковците ваши Ме разгневија – вели Господ Саваот – и не зажалив,

[15]така пак определив во овие дни на Ерусалим да му направам добро и на домот Јудин; не плашете се!

[16]Еве ги наредбите што треба вие да ги извршувате: зборувајте вистина еден на друг; праведно и мироѓубово судете пред градските порти.

[17]Никој од вас да не му мисли зло на ближниот свој, и не посакувајте лажна клетва, зашто сето тоа Јас го мразам“ – говори Господ.

Време на прославување

[18]И дојде слово до мене од Господ Саваот:

[19]Вака вели Господ Саваот: „Постот во четвртиот месец, постот во петтиот, постот во седмиот и постот во десеттиот месец за домот Јудин ќе бидат радост и голема веселба, само сакајте ги вистината и мирот.“

[20]Така вели Господ Саваот: „Уште ќе доаѓаат народи и жители од многу градови,

[21]и ќе дојдат жителите од еден град кај жителите во друг град, – па ќе речат: да дојдеме да се помолиме пред лицето на Господ и да Го побараме Господ Саваот; тогаш секој ќе рече – ќе појдам и јас.

[22]И ќе доаѓаат многу племиња и народи силни, за да Го бараат Господ Саваот во

Ерусалим и да се помолат пред лицето на Господ.“

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

[23]Така вели Господ Саваот: „Во тие дни ќе се фаќаат по десет души од разни народи за полата од Јудеец и ќе речат – ќе појдеме со тебе, зашто чувме дека Бог е со вас.“

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;

[2] também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.

[3] Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

[4] Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.

[5] Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

[6] Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

[7] Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus

Захарија 9

Непријателите на Израел ќе бидат казнети

[1]Пророчкото слово на Господ е против земјата Хадрах, и во Дамаск ќе се задржи, зашто окото Господово ги набљудува сите луѓе, како и сите колена израелски;

[2]тоа е и врз Хамат, кој се граничи со него, и врз Тир и Сидон, иако се многу мудри.

[3]Тир изградил тврдина, натрупал сребро како прашина, и злато како улична кал.

[4]Но, ете, Господ ќе го направи беден и ќе му ја струполи силата негова во морето, а и самиот ќе биде истребен со оган.

[5]Тоа ќе го види Ашкелон, и ќе се уплаши, а и Газа – па и таа ќе затрепери многу, и Екрон, зашто го изневери надежта негова: нема да има цар во Газа, и Ашкелон ќе запусти.

[6]Туѓо племе ќе живее во Ашдод, и Јас ќе ја уништам гордоста на Филистејците.

[7]Ќе ја извлечам крвта од устата нивна, нечистотијата од забите нивни и тие ќе

dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

[8] Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor; porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o

паднат пред нашиот Бог и ќе бидат како семеен клан во Јудеја, а Екрон ќе биде како Јевусиј.

[8]Ќе поставам стража околу Мојот дом спроти војската, спроти оние, кои преминуваат натаму и наваму, и нема повеќе да доаѓа непријател; зашто сега видов со очите Свои.

Идниот Цар (Месијата)

[9]Ликувај од радост, ќерко Сионова, извикувај, ќерко ерусалимска; ете, Царот твој се враќа кај тебе, праведен е и со победоносна сила, кроток, седнат на магаре, рожба на магарица.

[10]Тогаш ќе ги истребам колите на Ефрем и коњите на Ерусалим, и ќе се скрши бојниот лак; и Тој ќе објави мир на народите, и царството Негово ќе се протега од море до море и од Еуфрат до краиштата на земјата.

Спасение за заробените

[11]А што се однесува до тебе, Израеле, заради крвта на заветот Јас ги ослободив затворените од безводните јами.

[12]Враќајте се во тврдината вие затвореници, полни со надеж! Денес навестувам дека ќе ти дадам двојно.

[13]Зашто како лак ќе го затегнам Јуда и лакот ќе го вооружам со Ефрем, па ќе ги подигнам синовите твои, Сионе, против синовите твои, Јаване, и тебе ќе те направам како меч јуначки.

Господ е Заштитник на Својот народ

[14]Ќе се појави над нив Господ и како молскавица ќе излета стрелата Негова;

relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

15 O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

16 O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

17 Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

1 Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

2 Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

3 Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

ќе загрми Господ Бог со трубата и ќе дојде на јужните бури.

15Господ Саваот ќе ги брани, и тие ќе ги газат дури и камењата за праќи; ќе пијат крв место вино; и ќе се наполнат како жртвени чаши, како аглите на жртвеникот.

16И ќе ги спаси нивниот Господ Бог во оној ден, како стадо од Својот народ; зашто тие ќе заблескаат како камења на круна во земјата Негова.

17О, колку голема ќе биде добротата негова и каква ќе биде убавината негова! Житото ќе ги расцути момците, а благото вино – девојките.

Захарија 10

Светла иднина за Јудеја и Израел

1Молете Го Господа за дожд во време пролетно; Господ ќе светне со молскавица и ќе ви даде обилен дожд – зеленило во поле.

2Зашто лажните гледачи зборуваат празни зборови, и вражачите гледаат лажливи работи и прикажуваат лажни соништа; тие утешуваат со празни зборови; затоа талкаат како овци, талкаат зашто немаат пастир.

3Против пастирите се распали гневот Мој, водачите ќе ги казнам; да, Господ Саваот ќе се погрижи за стадото Свое, домот Јудин, и ќе го подготви како силен коњ за бој.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[4]Од него ќе направи аголен камен, од него – шаторски клин, од него лак за бој, од него ќе излезат сите водачи на народот.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[5]И тие ќе бидат како јунаци што ги газат непријателите како улична кал, и ќе се борат, бидејќи Господ е со нив, и ќе ги посрамат јавачите на коњи.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

[6]Ќе го зацврстам домот Јудин и ќе го спасам домот Јосифов, и ќе ги вратам, зашто Јас се смилив над нив, и тие ќе бидат како да не сум ги оставил: зашто Јас сум нивниот Господ Бог, и ќе ги чујам.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

[7]Ефремците ќе бидат како јунаци, ќе се развесели срцето нивно како вино да пиеле, па ќе го видат тоа синовите нивни и ќе им се зарадува срцето нивно; во восхит ќе им биде тогаш срцето нивно во Господ.

[8] Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

[8]Ќе им дадам знак и ќе ги соберам, зашто ги откупив; ќе бидат многубројни како и порано.

[9] Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

[9]Иако ги раселив меѓу народите, сепак во далечни земји тие ќе се сеќаваат на Мене и ќе ги поучуваат децата свои, и ќе се вратат.

[10] Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

[10]Ќе ги вратам од земјата египетска и од Асирија ќе ги соберам; ќе ги доведам во земјата Галаад и на Ливан, и не ќе има доволно место за нив.

[11] Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a

[11]Ќе преминат по морето и ќе ги поразат морските бранови; ќе пресушат сите длабини на Нил, и ќе биде

soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

[12] Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

Zacarias 11

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.

[3] Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

соборена гордоста на Асирија, и скиптарот ќе биде одземен од Египет.

[12]Ќе ги зацврстам во Господ, и тие ќе одат во името Негово, вели Господ.

Захарија 11

Казна за непријателите на Израел

[1]Отвори ги, Ливане, портите свои и оган нека ги проголта кедрите твои.

[2]Плачи, кипарисе, зашто падна кедарот, зашто паднаа великаните; ридајте, дабови башански, бидејќи е испосечена густата гора.

[3]Се слуша гласот од плачењето на пастирите, бидејќи е опустошена нивната слава; се слуша рикањето на лавовите, зашто е опустошена гордоста на Јордан.

Бескорисни духовни пастири

[4]Така вели Господ мојот Бог: „Паси ги овците, определени за клање,

[5]кои купувачите, без пречка ќе ги колат, а продавачите ќе им велат: ‚Нека е благословен Господ; се збогативме!‘ И пастирите нивни не ќе ги жалат.

[6]Зашто Јас веќе нема да ги жалам жителите од земјата, вели Господ; ете, ќе ги предадам луѓето, секого во рацете на неговиот ближен и во рацете на неговиот цар, и тие ќе ја пустошат земјата, а Јас нема да ги избавувам од рацете нивни.“

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

[7]И зедов да ги пасам овците во земјата хананска, определени за клање, овци наменети за трговците. И зедов два стапа, едниот ќе го наречам – Благонаклонетост, а другиот – Сојуз; со нив ги пасев овците.

[8] Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

[8]И отфрлив тројца од пастирите во еден месец, а и овците ми одмилеа, па и јас ним.

[9] Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

[9]Тогаш реков: „Нема повеќе да ве пасам; онаа што е за умирање, нека умре, и која загинува, нека загине; тие, пак, што ќе останат нека се изедат една со друга!“

[10] Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

[10]И така го зедов стапот Свој Благонаклонетост и го скршив, за да го раскинам Сојузот што го склучив со сите народи.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

[11]И тој беше уништен во оној ден, и тогаш разбраа трговците со овци, кои ме гледаа, дека ова е слово од Господ.

[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

[12]И им реков: „Ако ви е угодно, дајте ми ја платата моја; ако, пак не – не давајте ми ја; и тие ми определија плата триесет сребреници.“

[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

[13]А Господ ми рече: „Фрли ги во црковната каса – тие големи пари со кои Ме оцени!“ И јас ги зедов тие триесет сребреници и ги фрлив во домот Господов.

[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

[14]Го скршив и Својот друг стап – Сојуз, за да го раскинам братството меѓу Јуда и Израел.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

[3] Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

[4] Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá

[15]И ми рече Господ: „Земи си уште нешто од опремата на безвреден пастир.

[16]Зашто, ете, Јас ќе поставам еден безумен пастир во оваа земја, кој нема да се грижи за оние што загинуваат, нема да ги бара загубените и болните нема да ги лекува, здравите нема да ги храни, а месото од згоените ќе го јаде и копитата ќе им ги откинува.“

[17]Тешко му на овој неодговорен пастир, што го остава стадото! Меч нека му ги исече раката негова и неговото десно око! Раката наполно нека му се исуши, и десното око негово наполно нека потемне!

Захарија 12

Силна заштита Божја на Ерусалим

[1]Пророчко слово од Господ за Израел. Господ, Кој го распна небото и ја основа земјата и му создаде на човекот дух во неговите гради, вели:

[2]ете, Јас ќе го направам Ерусалим како чаша за опивање на сите народи околни, а исто така и за Јуда во времето на ерусалимската опсада.

[3]Во оној ден ќе го направам Ерусалим како тежок камен за сите племиња; сите што ќе го подигаат, ќе се искилават, а ќе се соберат против него сите народи земни.

[4]Во оној ден, вели Господ, Јас ќе го удрам секој коњ со лудост, а коњаникот негов – со безумие, додека врз домот Јудин ќе ги отворам очите Свои; секој

abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

[5] Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

[6] Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

[7] O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

[8] Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

коњ пак, кај народите ќе го удрам со слепило.

[5]Тогаш кнезовите Judини ќе речат во срцата свои: силата на жителите на Ерусалим е во Господ Саваот, нивниот Бог.

[6]Во оној ден Јас ќе ги направам кнезовите Judини како запален јаглен меѓу дрва и како факел меѓу снопови; тие ќе ги истребат сите околни народи, и од десната и од левата страна, и Ерусалим ќе биде одново населен на своето место – во Ерусалим.

[7]И Господ ќе ги спаси најнапред шаторите на Јуда, така што гордоста на домот Давидов и гордоста на ерусалимските жители да не се издига над Јуда.

[8]Во оној ден Господ ќе ги засолни жителите на Ерусалим, и најслабиот меѓу нив во оној ден ќе биде како Давид, а домот Давидов ќе стане како Бог, како ангел Господов пред нив.

[9]Во оној ден ќе ги истребам сите народи, што го напаѓаат Ерусалим.

Тага за Прободениот

[10]А врз домот Давидов и врз жителите ерусалимски ќе излијам дух на благодат и молитва, така што, кога ќе погледнат на Оној, Кого тие го прободоа, ќе плачат за Него, како што се плаче за еднороден син, и ќе ридаат како што се рида за првороден.

[11]Во оној ден ќе се крене голем плач во Ерусалим, како плач на Хадад-Римон во долината Мегидо.

[12] A terra pranteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.
[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.
[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.
[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

[12]И ќе плаче земјата, секое семејство посебно; семејството на домот Давидов, и жените нивни одделно; семејството на домот Натанов, и жените нивни одделно;
[13]домот на Левиј одделно, и жените нивни одделно; племето Симеоново одделно, и жените нивни одделно;
[14]и сите други племиња, секое племе одделно, и жените нивни одделно.

Захарија 13

Истребување на идолите и на лажните пророци

[1]Во оној ден ќе се отвори извор за домот Давидов и за жителите ерусалимски, за да се измијат од гревовите нивни и од нечистотијата.
[2]Во оној ден, вели Господ Саваот, Јас ќе ги истребам имињата на идолите од оваа земја, и тие повеќе нема да се спомнуваат; ќе ги истребам и лажните пророци и нечистиот дух од оваа земја.
[3]И ако пак се појават пророци, татко му и мајка му, што го родиле, ќе му речат: ти не треба да живееш, зашто кажуваш лага во името на Господ; и ќе го убијат татко му и мајка му, кога тој ќе пророкува.
[4]Во оној ден ќе се засрамат таквите пророци, секој од кажувањето свое, кога ќе почнат да пророкуваат, и нема да се облекуваат во врећишта, за да лажат,

[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.
[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.
[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.
[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

[5]туку секој ќе рече: јас не сум пророк, земјоделец сум, земјата ми е наследство од детството мое.

[6]И ако некој го праша: а од што ти се раните на рацете твои? Тој ќе одговори: „Раните ги добив од моите пријатели.“

Удар по Пастирот и распрснување на овците
(Мт 26,31)

[7]О, мечу, пробуди се против Мојот пастир и против Мојот ближен, вели Господ Саваот: удри го пастирот, и овците ќе се распрснат! И Јас ќе ја свртам раката Своја против слабите.

[8]И по целата земја, вели Господ, два дела од неа ќе бидат истребени, ќе изумрат, а третиот ќе остане.
[9]И тој трет дел ќе го минам низ оган, и ќе ги пречистам како што се пречистува сребро, и ќе ги проверам, како што се проверува злато; тие ќе го повикаат името Мое, и Јас ќе ги чујам; ќе речам: „Тоа е Мојот народ“, а тие ќе речат: „Господ е наш Бог!“

Захарија 14

Конечната битка и Божјата победа

[1]Ете, доаѓа денот Господов кога ќе го разделат ограбеното од тебе среде тебе.

[2]Ќе ги соберам сите народи во војна против Ерусалим; градот ќе биде преземен, и домовите разграбени; жените ќе бидат обесчестени, половината од градот ќе отиде во

ропство; но останатиот народ нема да биде истребен од градот.

[3] Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

[3]Тогаш ќе излезе Господ и ќе се сврти против тие народи, како што војува во борбен ден.

[4] Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

[4]И ќе застанат нозете Негови на Маслиновата Гора во оној ден, што се наоѓа спроти Ерусалим од источната страна: и ќе се расцепи Маслиновата Гора од исток кон запад со многу голема долина и половината ќе се помести кон север, а втората половина – кон југ.

[5] Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

[5]И вие ќе побегнете во долината на Мојата гора, зашто планинската долина ќе се протега до Ацал; а ќе побегнете како што бегавте од земјотресот во деновите на Озија, царот Јудејски; и ќе дојде Господ, мојот Бог, и сите светии со Него.

[6] Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

[6]Во тој ден нема да има светила, светилата ќе бидат премавнати.

[7] Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

[7]Тој ден ќе биде чуден, познат само на Господ; ниту ден, ниту ноќ – и ноќе ќе биде виделина.

[8] Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

[8]Во тој ден ќе потечат живи води од Ерусалим, половина кон источното море, а половина кон западното море; така ќе биде и лете и зиме.

[9] O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

[9]И Господ ќе биде Цар над целата земја; во тој ден Господ ќе биде единствен и името Негово – едно единствено.

[10] Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém;

[10]Целата таа земја ќе се претвори во рамнина од Гева до Римон, јужно од

esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

11 Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

12 Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

13 Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

14 Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

15 Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

A glória futura da cidade de Deus

16 Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

Ерусалим, кој ќе се извиши на местото свое и ќе се насели од Портите Вениjаминови до местото на Првите Порти, до Аголните Порти, и од кулата на Хананел до царските визби.

11И ќе се населат во него, и проклетство нема да има повеќе, а Ерусалим ќе живее во мир.

12А еве какво ќе биде поразувањето, со кое Господ ќе ги порази сите народи, кои војувале против Ерусалим – месото ќе им се распаѓа уште додека стојат на нозете свои, и очите ќе им скапуваат во длабнатините, и јазикот ќе им изгние во устата нивна.

13И во тој ден ќе завладее голем смут од Господ, така што еден друг ќе се фаќаат за раката своја и секој ќе ја подига раката своја против раката на ближниот свој.

14Дури и Јуда ќе војува во Ерусалим, и богатството на сите околни народи ќе биде собрано: злато, сребро и облеки во голем број.

15Таков пораз ќе има и врз коњите и маските, камилите и магарињата, и врз секаков добиток, што ќе се наоѓа во логорите нивни.

16А потоа сите што ќе преживеат, од оние кои војувале против Ерусалим, од сите народи, ќе доаѓаат од година во година, за да се поклонат на Царот, на Господ Саваот, и да го празнуваат празникот Сеници.

[17] Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

[18] Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[19] Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[20] Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

[21] sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

[17]И, ако некое од племињата земни не појде во Ерусалим, за да Му се поклони на Царот, на Господ Саваот, дожд нема да падне кај нив.

[18]И, ако племето египетско не тргне на пат и не дојде тука, и него ќе го постигне пораз, со каков што ги порази Господ оние народи, што не доаѓале да го празнуваат празникот Сеници.

[19]Таква ќе биде казната за Египет и на сите народи, кои нема да дојдат да го празнуваат празникот Сеници.

[20]Во тоа време дури на уздите од коњите ќе биде забележано „Посветен на Господ“, и котлите во домот Господов ќе бидат како жртвените садови пред жртвеникот.

[21]И сите котли во Ерусалим и во Јудеја ќе бидат посветени на Господ Саваот, и ќе доаѓаат сите што принесуваат жртва, ќе ги земат и ќе варат во нив, и нема повеќе да има ниту еден трговец во домот на Господ Саваот во тој ден.

Malaquias	Малахија

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos

Малахија 1

Божјата љубов кон Израил

[1]Пророчко слово од Господ до Израил преку Малахија.

[2]Ве засакав, вели Господ. А вие рековте: „Во што си покажал љубов кон нас?“ Зар Исав не е брат на Јаков, вели Господ, но сепак Јас го засакав Јаков,

[3]а Исав го замразив и ги предадов планините негови, за да се запустат, и пределите негови – на чакалите пустински.

[4]Ако Едом рече – ние сме разорени, но ќе се подигнеме сами, Господ Саваот вели – тие ќе се подигнат, но Јас пак ќе ги разурнам, и така ќе ги наречат – грешна земја и народ – на кои се разгневил Господ засекогаш.

[5]И вие ќе го видите тоа, па ќе речете: Голем е Господ преку границите на Израил.

Суд против свештениците

[6]Синот го почитува татко си, а робот – господарот свој; а ако сум Јас Татко, тогаш каде е почитта кон Мене? И ако сум Јас Господ, тогаш каде е стравот пред Мене – вели Господ Саваот; вие свештениците, кои го презирате името Мое, велите: во што го презираме името Твое?

[7]На жртвеникот Мој вие принесувате опоганет леб, а велите, со што Те

profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

осквернуваме? – Со тоа што велите: трпезата Господова не заслужува почитување.

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]И кога како жртва принесувате слеп добиток – нели е тоа лошо, или кога принесувате куцо и болно, зар и тоа не е лошо? Ако го однесеш тоа на твојот кнез – ќе биде ли тој задоволен од тоа и ќе те прими ли со радост? – вели Господ Саваот.

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9]И така, молете Му се на Бога за да нè помилува; но штом таква работа излегува од рацете ваши, ќе може ли Тој тоа милостиво да го прими? – вели Господ Саваот.

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[10]Подобро е некој од вас да ја затвори вратата и да не се пали напразно оган на Мојот жртвеник! Не сте Ми мили, вели Господ Саваот, и не сакам да примам дар од вашите раце.

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Зашто од сончевиот исток па сè до запад името Мое е големо меѓу народите, и тие на секое место принесуваат темјан и чиста жртва; големо е името Мое меѓу народите, вели Господ Саваот.

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[12]А вие го скверНавите со тоа што велите – трпезата Господова не заслужува почитување и храната на неа е безвредна!

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o

[13]А притоа велите уште: ете колку голем труд, а можеше и без тоа, вели Господ Саваот; принесувате крадено, куцо и болно, а притоа принесувате

enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho, promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

[1] Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

[2] Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

[3] Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

[4] Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5] Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

[6] A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus

уште и таков лебен дар: па можам ли со благонаклоност да го примам тоа од вашите раце? – вели Господ Саваот.

[14]Нека е проклет оној што лаже, оној кој во стадото свое има здрав овен, а дал и завет, па во жртва на Господ Му принесува јалова овца! Зашто Јас сум Цар голем и името Мое е почитувано меѓу народите, вели Господ Саваот.

Малахија 2

Вистински и лажни пророци

[1]И така, за вас свештениците е оваа заповед:

[2]ако не послушате и не си ставите на срце, за да Му оддадете слава на името Мое, вели Господ Саваот, Јас ќе испратам врз вас проклетство и ќе ги проколнам вашите благослови, и веќе проколнувам, бидејќи вие не сакате ова да го примите на срце.

[3]И, ете, јас ќе ви го одземам трудот, и нечистотијата ќе ви ја фрлам врз лицето ваше, нечистотиите од вашите празнични жртви, и ќе ве исфрлам заедно со нив.

[4]И тогаш ќе познаете дека Јас ја дадов таа заповед, за да го запазам заветот Мој со Левиј, вели Господ Саваот.

[5]Заветот Мој со него беше завет за живот и мир, и Јас му го дадов за страв, и тој се боеше од Мене и од името Мое се плашеше.

[6]Законот на вистината беше на устата негова, и неправда не се најде на

lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

jазикот негов; во мир и правда тој одеше со Мене и многумина одврати од грев.

[7] Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

[7]Зашто устата на свештеникот треба да располага со знаење, и Законот го бараат од устата негова, бидејќи тој е гласник на Господ Саваот.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]А вие застранивте од овој пат, на многумина им послуживте како соблазна во Законот, го разрушивте заветот на Левиј, вели Господ Саваот.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

[9]Затоа Јас ве направив презрени и понизени пред сите народи, зашто не ги запазивте патиштата Мои и пристрасно го применувате Мојот Закон.

Advertência contra a infidelidade conjugal

Прекршен завет

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[10]Зар сите немаме еден и ист Отец? Нели Единиот Бог нè создаде? Зошто тогаш вероломно постапуваме еден со друг, нарушувајќи го на тој начин заветот на нашите татковци?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[11]Вероломно постапи Јуда, и одвратност се врши во Израил и во Ерусалим; Јуда ја оскверни светињата, омилена на Господ, а освен тоа и се ожени со ќерка на туѓ бог.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[12]Господ нека го истреби од шаторите на Јаков секој, кој прави така, секој што сведочи, одговара или принесува жртва на Господ Саваот!

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[13]А го правите и ова – го обливате со солзи жртвеникот Господов, плачејќи и воздивнувајќи, така што Тој веќе и не гледа на приносот и не ја прима жртвата за милост од рацете ваши.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

[16] Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

[17] Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

[14]Вие, пак, прашувате – зошто? Поради тоа што Господ беше сведок меѓу тебе и жената од твојата младост, на која не ѝ беше верен, иако таа ти е помошничка и твоја законска жена.

[15]Зар Тој не направи да бидеш едно тело и еден дух со неа? И што сакаше Тој со тоа? Тој сакаше да добие потомство од Бога. Па така, пазете го духот свој и никој да не ја изневерува жената од својата младост.

[16]Зашто Јас мразам развод – вели Господ, Бог Израилев – и човек што си ја опоганува својата облека со неверство, вели Господ Саваот. Затоа пазете го духот свој да не постапувате вероломно.

[17]Вие Го разгневувате Господа со своите зборови, велејќи: па со што го лутиме? Со тоа што велите – секој што прави зло, добар е пред очите на Господ и таквите Му се мили, а и каде е Бог, Кој право суди?

Malaquias 3

[1] Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[2] Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando

Малахија 3

За претходникот на Месијата

[1]И ете, Јас ќе го испратам гласникот Свој, и тој ќе го приготви патот пред Мене, и ненадејно ќе дојде во храмот Свој, Господ, Кого Го барате, и Ангелот на заветот, кого вие го пожелувате; ете, Тој доаѓа, вели Господ Саваот!

Ден за пресврт

[2]Но кој ќе го издржи денот на Неговото доаѓање, и кој ќе издржи, кога ќе се

ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

3 Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

4 Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

5 Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

6 Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

7 Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

8 Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

појави Тој? Зашто Тој е како оган, што растопува, и пепелница што чисти,

3па ќе седне Тој како пречистувач на сребро, и ќе ги очисти синовите на Левиј и ќе ги претопи како злато и како сребро, за да Му принесат жртва со правда.

4Тогаш ќе Му биде мила на Господ жртвата Јудина и на Ерусалим, како во старите времиња и како во поранешните години.

Не измамувајте Го Господа

5И ќе дојдам кај вас за суд и ќе бидам брз извршител против вражачите и прељубодејците, и против оние кои лажно се колнат и ја скусуваат платата на работникот, ги измачуваат вдовиците и сираците, ги одбиваат придојдените, и од Мене немаат страв, вели Господ Саваот.

6Зашто, Јас, Господ, не се менувам; затоа вие, синови на Јаков, не бевте уништени!

7Уште од деновите на вашите татковци отстапувате од наредбите Мои и не ги пазите; вратете се кон Мене, и Јас ќе се вратам кај вас, вели Господ Саваот. Вие, пак, ќе речете, како да се вратиме?

8Смее ли човек да краде од Бога? А вие крадете од Мене! Ќе речете: „Што крадеме од Тебе?“ – од десетокот и од приносите!

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

A diferença entre o justo e o perverso

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

[9]Со проклетство сте проколнати, зашто Ме крадете – вие и сиот народ.

[10]Донесете ги сите десетоци во ризницата, па да има храна во Мојот дом, и потоа испитајте Ме, вели Господ Саваот: зар нема да ги отворам отворите небески за да излијам благослов на вас, па да имате и на претек?

[11]Заради вас ќе им забранам на оние, што ги изедуваат плодовите земни, и лозата ваша во полето нема да остане без плод, вели Господ Саваот.

[12]И блажени ќе ве нарекуваат сите народи, зашто ќе бидете земја на благослови, вели Господ Саваот.

[13]Дрски се зборовите ваши пред Мене, вели Господ Саваот. Прашувате: – што зборуваме против Тебе?

[14]Велите: залудно е служењето на Бога, и каква корист имаме, ако ги пазиме наредбите Негови и одиме во жална облека пред лицето на Господ Саваот?

[15]Ете, гордите ние ги сметаме за подобри: напредуваат оние што вршат беззаконие, па, иако Го искушуваат Господа, си остануваа незасегнати.

Награда за верност

[16]Но оние, кои се бојат од Бога, си велат еден на друг: Господ гледа и го пази тоа, и пред лицето Негово се пишува спомен книга за оние што се плашат од Бога и го почитуваат името Негово.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[17]Тие ќе бидат Мои, вели Господ Саваот, Моја сопственост во оној ден, што го готвам, и ќе бидам милостив кон нив како што татко е милостив кон синот свој, кој му служи.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

[18]И тогаш ќе се обратите и ќе ја видите разликата меѓу праведник и безбожник, меѓу оној кој Му служи на Бога и оној кој не Му служи.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais,

Судниот ден

[19]Зашто, ете, доаѓа ден, вжарен како печка; тогаш сите горди и оние, кои постапуваат нечесно, ќе бидат како слама, и ќе ги изгори денот што иде, вели Господ Саваот; и така, нема да остане од нив ни корен, ниту гранчиња.

[20]А за вас, кои се боите од името Мое, ќе изгрее сонцето на правдата, и исцелување ќе има во зраците негови, и вие ќе излезете и ќе потскокнувате како теленца од штала;

[21]и ќе ги газите нечестивите, како прав под стапалата на нозете ваши во тој ден, кога Јас ќе дејствувам, вели Господ Саваот.

[22]Помнете го законот на Мојсеј, слугата Мој, кому му заповедав на Хорев за сиот Израил, како и правилата и наредбите.

[23]Ете, Јас ќе го пратам кај вас пророкот Илија, пред да настапи денот Господов – голем и страшен.

[24]И тој ќе ги обрати срцата на татковците кон децата нивни, и срцата на

para que eu não venha e fira a terra com maldição.

децата кон татковците нивни, за да не дојдам и ја удрам земјата со проклетство!

NOVO TESTAMENTO
Português
Almeida Revista e Atualizada

NOVIOT ZAVET
Macedônio
Свето Писмо: Стандардна Библија 2006

O evangelho segundo Mateus

Матеј

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo
Lucas 3.23-38

1 Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

2 Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

3 Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

4 Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

5 Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

6 Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

7 Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

8 Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

9 Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

10 Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

11 Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

Матеј 1

Родословот на Господ Исус Христос
(Лк 3,23-38)

1Книга за родословот на Исус Христос, син Давидов, син Авраамов.

2Авраам го роди Исак, Исак го роди Јаков, а Јаков ги роди Јуда и неговите браќа;

3Јуда ги роди Фарес и Зара, со Тамара; Фарес го роди Есром, а Есром го роди Арам;

4Арам го роди Аминадав; Аминадав го роди Наасон, а Наасон го роди Салмон;

5Салмон го роди Вооз со Раав; Вооз го роди Овид со Рута, а Овид го роди Јесеј;

6Јесеј го роди царот Давид, а царот Давид со поранешната жена на Урија го роди Соломон;

7Соломон го роди Ровоам; Ровоам го роди Авија, а Авија го роди Аса;

8Аса го роди Јосафат; Јосафат го роди Јорам, а Јорам го роди Озија;

9Озија го роди Јоатам; Јоатам го роди Ахаз, а Ахаз го роди Езекија;

10Езекија го роди Манасија; Манасија го роди Амон, а Амон го роди Јосија;

11Јосија го роди Јехонија и браќата негови за време на преселувањето во Вавилон.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

[12]А по вавилонското преселување Јехонија го роди Салатиил, а Салатиил го роди Зоровавел;

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

[13]Зоровавел го роди Авиуд; Авиуд го роди Елијаким, а Елијаким го роди Азор;

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;

[14]Азор го роди Садок; Садок го роди Ахим, а Ахим го роди Елиуд;

[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.

[15]Елиуд го роди Елеазар; Елеазар го роди Матан, а Матан го роди Јаков;

[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[16]Јаков го роди Јосиф, мажот на Марија, од која се роди Исус, наречен Христос.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[17]И така, сите родови од Авраам до Давид се четиринаесет; и од Давид до преселувањето во Вавилон се четиринаесет родови; а и од преселувањето вавилонско до Христос – родови четиринаесет.

Раѓањето на Исус Христос
(Лк 2,1-7)

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

[18]А раѓањето на Исус Христос стана вака: по свршувачката на мајка Му Марија за Јосиф, уште пред да заживеат во заедница, се виде дека е тешка од Светиот Дух.

O nascimento de Jesus Cristo
Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[19]А Јосиф, нејзиниот маж, бидејќи беше праведен, не сакаше да ја посрами и намисли тајно да ја напушти.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.

[20]Но, штом помисли така, ангел Господов му се јави на сон и рече: „Јосифе, сине Давидов, не плаши се да ја земеш Марија, својата жена, зашто зачнатото во неа е од Светиот Дух.

[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.

[21]Таа ќе роди Син и ќе Му ставиш име Исус, зашто Тој ќе го спаси народот Свој од неговите гревови.“

[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

[22]А сето тоа стана за да се исполни кажаното од Господ преку пророкот, кој вели:

[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).

[23]„И ете, девица ќе зачне во утробата своја и ќе роди Син, и ќе Го наречат Емануил – што значи: со нас е Бог!“

[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.

[24]Штом се разбуди Јосиф од сонот, направи така како што му беше заповедал ангелот Господов и ја зеде својата жена.

[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

[25]И не се доближи до неа, додека таа не Го роди својот Син и Го нарече Исус.

Mateus 2

A visita dos magos

Матеј 2

Мудреците од исток

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.

[1]А кога се роди Исус во Витлеем Јудејски, во времето кога царуваше Ирод, ете, дојдоа во Ерусалим мудреци од исток и рекоа:

[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.

[2]„Каде е новородениот Јудејски Цар? Ја видовме Неговата звезда на исток, па дојдовме да Му се поклониме.“

[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;

[3]Штом го чу тоа, царот Ирод се вознемири и цел Ерусалим со него.

[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.

[4]И кога ги собра сите првосвештеници и книжници од народот, ги праша: „Каде треба да се роди Христос ?“

[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:

[5]А тие му одговорија: „Во Витлеем Јудејски; зашто така е напишано преку пророкот:

[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.

[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

A fuga para o Egito

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te

[6]‚И ти, Витлееме, земјо Јудина, по ништо не си помал меѓу војводствата Јудини; зашто од тебе ќе излезе Водач што ќе го пасе Мојот народ – Израел.'"

[7]Тогаш Ирод тајно ги повика мудреците и го дозна од нив за времето кога се појавила ѕвездата,

[8]па, испраќајќи ги во Витлеем, им рече: „Одете и распрашајте се добро за Младенецот и, штом ќе Го најдете, јавете ми за да одам и јас да Му се поклонам."

[9]Тие, откако го ислушаа царот, си заминаа. И, ете, ѕвездата, што ја беа виделе на исток, врвеше пред нив, додека не пристигна и се запре над местото каде што беше Младенецот.

[10]А кога ја видоа ѕвездата, тие се зарадуваа со многу голема радост.

[11]И штом влегоа во куќата, Го видоа Младенецот со мајка Му Марија, и паднаа, па Му се поклонија; потоа ги отворија своите ковчежиња и Му принесоа дарови: злато, ливан и смирна.

[12]И откако примија предупредување на сон, не се вратија веќе кај Ирод, туку си заминаа по друг пат за својата земја.

Бегството во Египет

[13]А штом си отидоа тие, ете, ангел Господов му се јави на Јосиф на сон, велејќи: „Стани, земи Го Младенецот и мајка Му, па бегај во Египет и остани таму додека не ти кажам, бидејќи Ирод

avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai

ќе Го бара Младенецот за да Го погуби.“

[14]И тој стана, Го зеде Младенецот и мајка Му ноќно време, па отиде во Египет.

[15]И таму остана до смртта на Ирод, за да се исполни реченото од Господ преку пророкот, кој вели: „Од Египет Го повикав Синот Свој.“

Убиството на витлеемските деца

[16]Тогаш Ирод, кога виде дека мудреците го надитрија, се разгневи многу и испрати да ги погубат сите машки новороденчиња во Витлеем и по целата негова околина од двегодишна возраст и помали, според времето што точно го беше дознал од мудреците.

[17]Тогаш се исполни кажаното преку пророкот Еремија, кој говори:

[18]„Глас се слуша во Рама, плач и ридање, и пискот голем: Рахила ги оплакува своите чеда и не сака да се утеши, зашто ги нема.“

Враќање од Египет. Населување во Назарет

[19]А по смртта на Ирод, ангел Господов му се јави на сон на Јосиф во Египет

[20]и му рече: „Стани, земи го Младенецот и мајка Му, и врати се во земјата израелска, зашто изумреа оние што ја бараа душата на Младенецот.“

[21]Тој стана, Го зеде Младенецот и мајка Му, и дојде во земјата израелска.

[22]Но, кога чу дека во Јудеја царува Архелај, на местото татка си Ирод, се

Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

[23] E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

Mateus 3

A pregação de João Batista
Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

уплаши да оди таму; и откако доби порака на сон, тој замина во галилејските предели.

[23]А кога пристигна, се насели во градот наречен Назарет за да се исполни реченото преку пророците дека Тој ќе се нарече Назареец.

Матеј 3

Јован го повикува народот на покајание
(Мк 1,1-6; Лк 3,1-14; Јн 1,19-28)

[1]Во тие дни дојде Јован Крстител, кој проповедаше во Јудејската пустина

[2]и говореше: „Покајте се, зашто се приближи царството небесно.“

[3]Зашто ова е, навистина, Оној за Кого говореше пророкот Исаија, кој вели: „Гласот на оној, што вика во пустината: ‚Пригответе го патот на Господ и исправете ги патеките Негови!‘“

[4]А Јован носеше облека од камилски влакна и кожен појас околу слабините, а храната му се состоеше од скакулци и див мед.

[5]Тогаш од Ерусалим и цела Јудеја и од целиот Јордански крај доаѓаа кај него

[6]и се крштаваа од него во реката Јордан, исповедајќи ги своите гревови.

[7]А штом виде Јован дека кај него доаѓаат мнозина фарисеи и садукеи за да се крстат, им рече: „Рожби змиини! Кој ви кажа да бегате од гневот што иде?

[8]Направете плод достоен за покајание

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[9]и немојте да говорите во себе: ‚Наш татко е Авраам‘, зашто Бог може, ви велам, и од овие камења да му подигне чеда на Авраам.

[10]Секирата веќе лежи до коренот на дрвото: зашто секое дрво, што не дава добар плод, се сече и се фрла во оган.

Крштавање со вода и крштавање со Светиот Дух

(Мк 1,7-8; Лк 3,15-18)

[11]Јас ве крштавам со вода за покајание, но Оној што иде по мене е посилен од мене; јас не сум достоен да Му ги понесам ни обувките; Тој ќе ве крсти со Светиот Дух и со оган.

[12]Лопатата е во рацете Негови и Тој ќе го очисти гумното Свое и ќе Си го прибере житото во амбар, а плевата ќе ја изгори со оган што не гасне.“

Исусовото крштавање

(Мк 1,9-11; Лк 3,21-22)

[13]Тогаш дојде Исус од Галилеја на Јордан кај Јован за да биде крстен од него.

[14]А Јован Го одвраќаше, велејќи: „Јас треба од Тебе да бидам крстен, а Ти кај мене ли доаѓаш!?“

[15]Но Исус му одговори и рече: „Остави го сега тоа, зашто нам ни претстои да ја исполниме секоја правда.“ Тогаш Јован се сложи.

[16]И штом се крсти, Исус веднаш излезе од водата. Одеднаш Му се отворија небесата и Го виде Духот Божји како слегува како гулаб и се спушта над Него.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

Mateus 4

A tentação de Jesus
Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo
[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles
[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[17]И ете, глас од небесата говореше: „Овој е Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја!“

Матеј 4

Исусовите искушувања
(Мк 1,12-13; Лк 4,1-13)

[1]Тогаш Духот Го одведе Исус во пустината за да биде искушуван од ѓаволот.

[2]И откако постеше четириесет дни и четириесет ноќи, најпосле огладне.

[3]А кога се приближи до Него, искушувачот Му рече: „Ако си Син Божји, заповедај овие камења да станат лебови.“

[4]А Тој му одговори и рече: „Напишано е – ‚Човек не живее само од леб, туку и од секој збор што излегува од устата на Бога.‘“

[5]Тогаш ѓаволот Го одведе во Светиот град и Го постави на стреата од храмот
[6]и Му рече: „Ако си Син Божји, скокни долу, зашто напишано е: ‚На ангелите Свои ќе им заповеда за Тебе да Те запазат и на раце ќе Те земат за да не Си ја сопнеш ногата од камен.‘“

[7]А Исус му рече: „Напишано е исто така – ‚Не искушувај Го Господ, Твојот Бог.‘“

[8]Потоа ѓаволот Го одведе на многу висока планина и Му ги покажа сите царства на светот и нивната слава
[9]и Му рече: „Сето ова ќе Ти го дадам, ако паднеш и ми се поклониш.“

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;

[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:

[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!

[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.

[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[10]Но, Исус му рече: „Бегај од Мене, сатано, зашто е напишано: ‚На Господ, Твојот Бог, да Му се поклонуваш и само Нему да Му служиш!‘“

[11]Тогаш ѓаволот Го остави и веднаш дојдоа ангели и Му служеа.

Исусовата служба во Галилеја

(Мк 1,14-15; Лк 4,14-15)

[12]А кога Исус чу дека Јован е предаден, отиде во Галилеја.

[13]И кога го остави Назарет, дојде и се насели во Капернаум, на морскиот брег, во пределите Завулонови и Нефталимови,

[14]за да се исполни реченото преку пророкот Исаија, кој вели:

[15]„Земјата Завулонова и земјата Нефталимова, на пат кон морето, отаде Јордан, е незнабожечка Галилеја.

[16]Народот, што седеше во мрак, виде голема светлина и на оние, што седеа во пределот на смртна сенка, им изгреа светлина.“

[17]Оттогаш Исус почна да проповеда и да говори: „Покајте се, зашто се приближи царството небесно!“

Исус ги повикува првите ученици

(Мк 1,16-20; Лк 5,1-11)

[18]И одејќи покрај Галилејското Море, ги виде двајцата браќа, Симон, наречен Петар, и брат му Андреј, како фрлаат мрежа во морето бидејќи беа рибари.

[19]И им рече: „Појдете по Мене и Јас ќе ве направам ловци на луѓе.“

[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.

[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos
Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

Mateus 5

O sermão do monte
As bem-aventuranças
Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[20]И ете, тие веднаш ги оставија мрежите и тргнаа по Него.

[21]Потоа, одејќи понатаму виде други двајца браќа: Јаков Заведеев и брат му Јован, во кораб со Заведеј, таткото нивни, кои си ги крпеа мрежите свои, и нив ги повика.

[22]И тие веднаш го оставија коработ и татка си и тргнаа по Него.

Исус поучува и лекува
(Лк 6,17-19)

[23]И одеше Исус по цела Галилеја поучувајќи по синагогите, проповедајќи го Евангелието на Царството и лекувајќи секаква болест и немоќ кај народот.

[24]Па се разнесе глас за Него по цела Сирија и ги доведуваа кај Него сите болни, нападнати од различни болести и страдања, опседнати од демони, месечари, фатени, а Тој ги оздравуваше.

[25]И по Него одеше многу народ од Галилеја, Десеттоградието, Ерусалим и Јудеја, отаде Јордан.

Матеј 5

Беседа на горага
(Мк 3,13; Лк 6,12–13,20)

[1]Кога го виде народот, Тој се искачи на горага. И штом седна, учениците Негови се приближија до Него.

[2]И откако ја отвори устата Своја, ги поучуваше и говореше:

Блаженства
(Лк 6,20-26)

[3]„Блажени се бедните по дух, зашто нивно е царството небесно!

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.

[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[13] Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Os discípulos, a luz do mundo

[14] Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

[15] nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

[4]Блажени се оние што плачат, зашто тие ќе се утешат!

[5]Блажени се кротките, зашто тие ќе ја наследат земјата!

[6]Блажени се гладните и жедните за правда, зашто тие ќе се наситат!

[7]Блажени се милостивите, зашто тие ќе бидат помилувани!

[8]Блажени се чистите по срце, зашто тие ќе Го видат Бога!

[9]Блажени се миротворците, зашто тие ќе се наречат синови Божји!

[10]Блажени се гонетите заради правда, бидејќи нивно е царството небесно!

[11]Блажени сте вие, кога ќе ве срамат и прогонуваат и кога лажно ќе говорат против вас секакви лоши зборови – заради Мене!

[12]Радувајте се и веселете се, зашто голема е вашата награда на небесата! Така ги гонеа и пророците што беа пред вас.“

Сол и светлина

(Мк 9,50; Лк 14,34-35)

[13]„Вие сте солта на земјата. Но, ако солта го изгуби вкусот, со што ќе се соли? Таа веќе не е за ништо, освен да се фрли надвор и изгази од луѓето.

[14]Вие сте светлината на светот. Не може да се сокрие град, што се наоѓа на врв планина.

[15]Ниту, пак, светило се пали и става под поклопец, туку на свеќник, и им свети на сите в куќи.

[16] Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[16]Така треба да свети пред луѓето и вашата светлина, за да ги видат вашите добри дела и да Го прослават вашиот Отец небесен!“

Исус и Законот

[17]„Немојте да мислите дека сум дошол да го поништам Законот или Пророците; не сум дошол да ги поништам, туку да ги исполнам.

[18]Зашто, вистина, ви велам: дури постојат небото и земјата, ниту една буквичка или црта од Законот нема да се измени, додека не се исполни сè!

[19]И така, оној што ќе наруши една од тие најмали заповеди и така ги научи луѓето, ќе се нарече најмал во царството небесно, а оној што ќе ги исполни и поучи, тој ќе се нарече голем во царството небесно.

[20]Зашто ви велам, ако вашата праведност не ја надмине праведноста на книжниците и фарисеите, вие нема да влезете во царството небесно!“

За гневот и помирувањето
(Мк 11,25; Лк 12,57-59)

[21]„Сте слушале дека им било речено на старите: ‚Не убивај! А кој ќе убие, ќе биде осуден пред судот.‘

[22]Јас, пак, ви велам дека секој, што се гневи на брата си (без причина), ќе биде осуден пред судот; а оној што ќе го нарече брата си ‚празноглав‘, ќе биде осуден пред врховниот суд; оној, пак, што ќе рече ‚будала‘, ќе биде осуден за во пеколот.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

[30] E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

[31] Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

[23]И така, ако принесуваш дар на жртвеникот и таму се сетиш дека брат ти има нешто против тебе,
[24]тогаш остави го дарот таму, пред жртвеникот, па оди и најнапред помири се со брата си, а потоа дојди и принеси го дарот.
[25]Измири се со противникот твој навреме, уште додека си на пат со него, за да не те предаде на судијата, а судијата – на служителот и да бидеш фрлен в затвор;
[26]вистина ти велам: нема да излезеш оттаму, сѐ додека не ја дадеш и последната пара.“

За прељубата и соблазната
(Мт 18,8-9; Мк 9,43, 47-48)

[27]„Сте слушале дека на старите им било речено: ‚Не прељубодејствувај!‘
[28]Јас, пак, ви велам дека секој што ќе погледне на жена со желба, тој веќе извршил прељуба со неа во срцето свое.
[29]Ако те наведува на грев десното око, извади го и фрли го од себе; зашто подобро ти е да изгубиш еден дел од твоето тело, отколку целото да биде фрлено во пеколот.
[30]И десната рака, ако те наведува на грев, исечи ја и фрли ја од себе; зашто подобро ти е да изгубиш еден дел, отколку целото твое тело да биде фрлено во пеколот.“

За разводот
(Мт 19,9; Мк 10,11-12; Лк 16,18)

[31]„Речено било исто така: ‚Ако некој ја остави својата жена, нека ѝ даде разводно писмо.‘

[32] Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

Dos juramentos

[33] Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

[34] Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

[35] nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

[36] nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

[37] Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

Da vingança

Lucas 6.27-30

[38] Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

[32]А Јас пак ви велам: секој што ќе ја остави својата жена, освен за прељуба, тој ја тера да прељубодејствува; и кој ќе се ожени со така напуштена, тој прељубодејствува.“

За заклетвите

[33]„Сте го слушале уште и тоа дека им било речено на старите – ‚Не колни се криво, а заклетвите пред Господ исполнувај ги.‘

[34]Јас, пак, ви велам: не колнете се воопшто – ниту во небото, зашто тоа е престол Божји;

[35]ниту во земјата, зашто таа е подножје на нозете Негови; ниту во Ерусалим, зашто е град на великиот Цар.

[36]Не колни се ни во главата своја, зашто не можеш ниту едно влакно од косата своја да направиш бело или црно.

[37]Но зборот ваш да биде: ‚да‘, ‚да‘, или ‚не‘, ‚не‘, а сè што е повеќе од тоа, од лукавиот е.“

За одмаздувањето

(Лк 6,29-30)

[38]„Сте слушале дека е речено: ‚Око за око, заб за заб.‘

[39]Јас, пак, ви велам: не противете се на лукавиот. Ако некој те удри по десниот образ, заврти му го и другиот.

[40]А оној што сака да се суди со тебе и да ти ја земе кошулата, дај му ја и наметката.

[41]И ако некој те присили да одиш со него една милја, ти оди две.

[42]На оној што бара од тебе, дај му, и не одбивај го оној што ти сака нешто на заем.“

Do amor ao próximo
Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?
[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?
[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em

Љубов кон непријателите
(Лк 6,27-28, 32-36)

[43]„Сте слушале дека е кажано: ‚Љуби го својот ближен, а мрази го непријателот.‘
[44]А јас, пак, ви велам: љубете ги непријателите свои, (благословувајте ги оние што ве колнат, правете им добро на оние што ве мразат) и молете се за оние што ве (навредуваат и) гонат,
[45]за да бидете синови на Вашиот Отец небесен; зашто Тој го остава Своето сонце да грее и над лошите и над добрите, и им праќа дожд и на праведните и на грешните.
[46]Зашто, ако ги сакате оние што вас ве сакаат, каква ќе ви биде наградата? Зар не го прават тоа и цариниците?
[47]И, ако ги поздравувате само браќата свои, што особено правите? Не постапуваат ли така и незнабошците?
[48]Но бидете совршени како што е совршен вашиот Отец небесен.“

Матеј 6

За милостината

[1]„Гледајте да не ја покажувате својата праведност пред луѓето само за да бидете забележани; инаку, нема да имате награда од вашиот Отец небесен.

[2]И така, кога даваш милостина не разгласувај, како што прават лицемерите по синагогите и по улиците, за да ги фалат луѓето. Навистина ви велам, тие веќе ја добиле својата награда.

verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

A oração dominical
Lucas 11.2-4

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

[3]А ти, кога даваш милостина, да не знае твојата лева рака што прави десната,

[4]за да биде твојата милостина тајна; и тогаш, твојот небесен Отец, Кој гледа тајно, ќе те награди јавно.“

За молитвата

[5]„И кога се молиш, не биди како лицемерите, кои сакаат да стојат по синагогите и крстопатите за да се молат и да се покажуваат пред луѓето. Вистина ви велам, тие веќе си ја добиле својата награда.

[6]Но ти, кога се молиш, влези во својата скришна соба и, откако ќе ја затвориш вратата, помоли Му се на твојот Отец, Кој е во тајност; и Тој, Кој гледа тајно, ќе те награди (јавно).

[7]Кога се молите, не говорете многу како незнабошците, зашто тие мислат дека за своите многубројни зборови ќе бидат услишени;

[8]вие, пак, немојте да бидете како нив, зашто вашиот Отец небесен знае од што имате потреба уште пред да Го помолите.

‚Оче наш‘
(Лк 11,2-4)

[9]Туку молете се вака: Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името Твое;

[10]да дојде царството Твое; да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата;

[11]лебот наш насушен дај ни го денес;

[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

[13] e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

[14] Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

[15] se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

[16] Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Os tesouros no céu

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[12]и прости ни ги долговите наши, како што и ние им ги проштеваме на нашите должници;

[13]и не воведувај нè во искушение, но избави нè од лукавиот, (зашто Твое е царството, и силата, и славата во сите векови. Амин!).

[14]Бидејќи, ако им ги простите на луѓето гревовите нивни и вам ќе ви ги прости вашиот Отец небесен.

[15]Ако, пак, не им ги простите гревовите на луѓето и вашиот Отец нема да ви ги прости вашите.“

За постот

[16]„Кога постите, не бидете жалосни како лицемерите; зашто тие си ги прават лицата нажалени за да се покажат пред луѓето дека постат. Вистина ви велам дека тие веќе ја добиле својата награда.

[17]А ти кога постиш, помажи ја главата своја и измиј го лицето свое,

[18]па да се покажеш дека постиш не пред луѓето, туку пред твојот Отец, Кој е во тајност; и твојот Отец, Кој гледа во тајност, ќе те награди јавно.“

За богатството на небото

(Лк 12,33-34)

[19]„Не собирајте богатства на земјата, каде што ги јаде молецот и рѓата, и каде што крадците ги поткопуваат и крадат;

[20]но собирајте си богатства на небото, каде што ни молец, ниту рѓа ги јаде, и каде што крадци не ги поткопуваат, ниту крадат.

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas
Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

A ansiosa solicitude pela vida
Lucas 12.22-31

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os

[21]Зашто, каде што е богатството ваше, таму ќе биде и срцето ваше.“

Светлина за телото
(Лк 11,34-36)

[22]„Светило за телото е окото. И така, ако твоето око биде здраво и целото твое тело ќе биде светло;

[23]ако, пак, твоето око биде лошо, целото тело ќе ти биде темно. И така, ако светлината, што е во тебе, е темнина, тогаш каква ли ќе е темнината?“

Или Бог или богатство
(Лк 16,13; 12,22-31)

[24]„Никој не може да им слугува на двајца господари: зашто, или едниот ќе го замрази, а другиот ќе го засака; или кон едниот ќе се приврзе, а другиот ќе го презре. Не можете да им служите на Бога и на Мамон.

За грижите
(Лк 12,22-31)

[25]Затоа ви велам: немојте да се грижите за вашата душа – што ќе јадете или што ќе пиете; ниту за телото, во што ќе се облечете. Зар не чини вашата душа повеќе од храната, и телото – од облеката?

[26]Погледнете ги птиците небески: тие ни сеат, ни жнеат, ниту во амбар собираат, но вашиот небесен Отец ги храни. Зар не сте вие многу поскапи од нив?

[27]А кој од вас, грижејќи се, може на својот раст да му придаде макар еден лакт?

[28]Зошто се грижите и за облеката? Погледнете ги полските кринови како растат! Не се трудат, ниту предат;

lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

29 Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

30 Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

31 Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

32 Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

33 buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

34 Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

29но ви велам дека ни Соломон, во целата своја слава не се облече така, како еден од нив.

30Па, ако полската трева, што денеска ја има, а утре во оган се фрла, Бог така ја облекува, а колку повеќе ќе стори за вас, маловерни!?

31Па затоа, не грижете се и не говорете: ‚што да јадеме, или што да пиеме‘, или ‚во што да се облечеме?‘

32Зашто сето тоа го бараат незнабошците, а вашиот Отец небесен знае дека за сето ова имате потреба.

33Но барајте го најнапред царството на Бога и Неговата правда, и сè ова ќе ви се придодаде.

34И затоа, немојте да се грижите за утре, зашто утрешниот ден ќе се грижи за своето; на секој ден доволна е неговата неволја.“

Mateus 7

O juízo temerário é proibido
Lucas 6.37-38,41-42

1 Não julgueis, para que não sejais julgados.

2 Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

3 Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

Матеј 7

Не судете, за да не ви се суди
(Лк 6,37-38, 41-42)

1„Не судете, за да не бидете судени;

2зашто, со каков суд судите, со таков ќе бидете судени; со каква мерка мерите, со таква и ќе ви се мери.

3Зошто ја гледаш раската во окото на твојот брат, а гредата во своето око не ја чувствуваш?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

Jesus incita a orar

Lucas 11.9-13

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas

Lucas 13.24

[4]Или, како ќе му кажеш на твојот брат: ,чекај да ти ја извадам раската од окото‘, кога во твоето око има греда?

[5]Лицемере, извади ја прво гредата од твоето око, па тогаш ќе видиш како да ја извадиш раската од окото на твојот брат!

Бисер пред свињите

[6]Светото не давајте им го на кучињата, и не фрлајте си го бисерот пред свињите, за да не го изгазат со своите нозе, и, да се вратат, и да ве раскинат.“

Молете, барајте, чукајте

(Лк 11,9-13)

[7]„Посакајте и ќе ви се даде; барајте и ќе најдете; чукајте и ќе ви се отвори;

[8]зашто секој што моли, добива, и кој бара, наоѓа, и на оној што чука ќе му се отвори.

[9]Има ли меѓу вас човек, кој, ако му посака неговиот син леб, ќе му даде камен,

[10]и кога ќе посака риба, ќе му даде змија?

[11]И така, ако вие кои сте лоши, умеете да им давате на своите чеда добри дарови, колку ли повеќе вашиот Отец небесен ќе им даде добра на оние што Му бараат?

За ближниот

(Лк 6,31)

[12]Сѐ она што сакате да ви прават луѓето, правете им го и вие; зашто тоа е Законот и пророците.“

Тесната врата

(Лк 13,24)

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

Os falsos profetas

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[13]„Влезете низ тесната врата; зашто широки се вратите и широк е патот што води кон пропаст, и мнозина минуваат низ нив;

[14]а тесни се вратите и тесен е патот што водат кон животот, и малкумина ги наоѓаат.“

Какво дрво, такви плодови
(Мт 12,33; Лк 6,43-44)

[15]„Пазете се од лажните пророци, кои доаѓаат во овча кожа, а одвнатре се волци грабливи.

[16]По нивните плодови ќе ги познаете. Се бере ли грозје од трње, или смокви од чичка?

[17]Па така, секое добро дрво дава добри плодови, а лошо дрво дава лоши плодови;

[18]не може добро дрво да дава лоши плодови, ниту лошо дрво да дава добри плодови.

[19]Секое дрво, што не дава добар плод, го сечат и го фрлаат во оган.

[20]И така, по нивните плодови ќе ги познаете.“

Вистинските ученици
(Лк 6,46; 13,25-27)

[21]„Не секој што Ми вели: ‚Господи, Господи‘, ќе влезе во царството небесно, туку оној што ја исполнува волјата на Мојот Отец небесен.

[22]Мнозина ќе Ми речат во оној ден ‚Господи, Господи, нели во Твое име пророкувавме? И зар во Твое име демони не изгонувавме? И нели во Твое име многу чуда правевме?‘

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

Os dois fundamentos
Lucas 6.46-49

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

[26] E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

[27] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

[28] Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

[29] porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

Mateus 8

A cura de um leproso
Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

[1] Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

[2] E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[23]И тогаш Јас ќе им кажам: ‚Никогаш не сум ве познавал; бегајте од Мене вие што правите незаконски дела!‘“

Градба на камен или на песок
(Лк 6,47-49)

[24]„И така, секој што ги слуша и ги исполнува овие Мои зборови, ќе биде како мудар човек кој си изградил куќа на камен.

[25]И заврна дожд и надојдоа реки, и дувнаа ветрови, и навалија на таа куќа, но таа не падна, зашто беше изградена на камен.

[26]А секој, што ги слуша овие Мои зборови и не ги исполнува, прилега на глупав човек, кој си изградил куќа на песок.

[27]И заврна дожд, и надојдоа реки, и дувнаа ветрови, и навалија на таа куќа, и таа падна, а паѓањето ѝ беше страшно.“

Власта на Исус
(Мк 1,22; Лк 4,32)

[28]И кога ги заврши овие зборови, народот се чудеше на Неговото учење,

[29]зашто Тој ги поучуваше како Оној Кој има власт, а не како книжниците.

Матеј 8

Исус исцелува лепрозен
(Мк 1,40-45; Лк 5,12-16)

[1]А кога се симна од горaта, по Него врвеше многу народ.

[2]И ете, се приближи еден лепрозен. Му се поклонуваше и говореше: „Господи, ако сакаш, можеш да ме очистиш.“

3 E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

4 Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião
Lucas 7.1-10

5 Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

6 SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

7 Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

8 Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

9 Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

10 Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

11 Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

3А Исус кога ја подаде раката, се допре до него и рече: „Сакам, очисти се!“ И тој веднаш се очисти од лепрата.

4И му рече Исус: „Гледај, никому да не кажеш; а оди, покажи им се на свештениците и принеси дар, како што заповедал Мојсеј, ним за сведоштво.“

Вератa на еден стотник
(Лк 7,1-10; Јн 4,43-54)

5А кога влезе Исус во Капернаум, се приближи до Него еден стотник и Го молеше говорејќи:

6„Господи, слугата мој лежи дома фатен и многу страда.“

7Исус му рече: „Ќе дојдам и ќе го излекувам.“

8А стотникот одговори и рече: „Господи, не сум достоен да влезеш под мојот покрив; но кажи само збор и слугата мој ќе оздрави;

9зашто и јас сум човек подвластен, а имам и потчинети војници; па кога ќе му речам на еден од нив: ‚Оди!‘ и тој оди; на другиот: ‚Дојди!‘ и тој доаѓа; и на слугата: ‚Направи тоа!‘ и тој прави.“

10Кога го чу тоа, Исус се восхити и им рече на оние што врвеа по Него: „Вистина ви велам: ни во Израел не најдов толку голема вера.

11И ви велам дека мнозина ќе дојдат од Исток и од Запад и ќе седнат на трпеза со Авраам, Исак и Јаков во царството небесно,

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[12]а наследниците на царството ќе бидат фрлени во крајната темнина; таму ќе биде плач и крцкање со заби.“

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

[13]И му рече Исус на стотникот: „Оди си и, нека ти биде според верата твоја!“ И слугата негов во истиот час оздраве.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

Исус исцелува мнозина

(Мк 1,29-34; Лк 4,38-41)

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[14]Кога дојде во домот на Петар, Исус ја виде тештата негова како лежи болна од треска,

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

[15]и се допре до раката нејзина, и треската ѝ помина; таа стана и им служеше.

Muitas outras curas

Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[16]А кога се стемни, доведоа кај Него мнозина обземени од демони, и Тој со еден збор ги изгони духовите и ги излекува сите болни,

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

[17]за да се исполни кажаното преку пророкот Исаија, кој вели: „Тој врз Себе ги зеде нашите немоќи и ги понесе болестите.“

Jesus põe à prova os que querem segui-lo

Lucas 9.57-62

Колебливи следбеници

(Лк 9,57-62)

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[18]Кога виде околу Себе многу народ, им заповеда на учениците да минат на другата страна.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[19]Тогаш се приближи до Исус еден книжник и му рече: „Учителе, ќе Те следам каде и да одиш.“

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[20]А Исус му рече: „Лисиците имаат легла и птиците небески – гнезда; а Синот Човечки нема каде глава да наслони.“

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

Jesus acalma uma tempestade

Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos

Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[21]Друг, пак од учениците Му рече: „Господи, дозволи ми најнапред да отидам да го погребам татко ми.“

[22]Но Исус му рече: „Врви по мене, и остави ги мртвите да ги погребуваат своите мртовци!“

Исус смирува бура

(Мк 4,35-41; Лк 8,22-25)

[23]И кога влезе во коработ, по Него влегоа и учениците Негови.

[24]И ете, голема бура го зафати морето, така што брановите го покриваа коработ, а Тој спиеше.

[25]Тогаш се приближија учениците до Него, Го разбудија и рекоа: „Господи, спаси нè, загинуваме!“

[26]А Тој им рече: „Зошто сте толку плашливи, маловерни?“ Потоа стана, им се закани на ветровите и на морето, и настана голема тишина.

[27]А луѓето се зачудија и рекоа: „Кој е Овој, та и ветровите и морето Му се покоруваат?“

Исус ослободува од демони

(Мк 5,1-20; Лк 8,26-39)

[28]И кога пристигна на другата страна во земјата Гергесинска, Го сретнаа двајца обземени од демони, кои излегоа откај гробиштата; беа толку лоши што никој не смееше да мине по тој пат.

[29]И ете, извикаа и рекоа: „Што имаш со нас Ти, Исусе, Сине Божји!? Зар си дошол тука пред време да нè мачиш?“

[30]А недалеку од нив пасеа голем број свињи.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

[31]И демоните Го молеа и говореа: „Ако нè изгониш, дозволи ни да влеземе во свињине!“

[32]И Тој им рече: „Отидете!“ И тие излегоа и влегоа во свињите. И одеднаш сите свињи јурнаа низ стрмнината во морето и се издавија во водата.

[33]А свињарите побегнаа и кога дојдоа во градот, раскажаа за сето тоа и за она што се беше случило со бесомачните.

[34]И ете, излезе целиот град да Го пресретне Исус и кога Го видоа, Го замолија да си оди од нивниот крај.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para

Матеј 9

Исус исцелува фатен човек
(Мк 2,1-12; Лк 5,17-26)

[1]Тогаш Тој влезе во еден кораб, се врати назад и пристигна во Својот град.

[2]И ете, донесоа кај Него еден фатен, положен на постела. Па кога ја виде Исус нивната вера, на фатениот му рече: „Не плаши се, чедо! Ти се простуваат гревовите твои!“

[3]Тогаш некои од книжниците си рекоа во себе: „Овој богохулствува!“

[4]А Исус ги разбра нивните мисли, и им рече: „Зошто мислите лошо во срцата ваши?

[5]Или, што е полесно? Да кажам: ‚Ти се простуваат гревовите твои!‘ или да кажам: ‚Стани и оди!?‘

[6]Но да знаете дека Синот Човечки има власт на земјата да проштава гревови.“

perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

Тогаш му рече на фатениот: „Стани, земи си ја постелата и оди си дома!“

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[7]И тој стана, ја зеде постелата своја и си отиде дома.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

[8]А народот кога го виде тоа, се восхити и Го прослави Бога, Кој им даде таква власт на луѓето.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

Исус го повикува Матеј

(Мк 2,13-17; Лк 5,27-32)

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

[9]А кога си одеше оттаму, Исус виде еден човек, по име Матеј, како седи во царинарницата и му рече: „Врви по Мене!“ И тој стана и тргна по Него.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[10] E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

[10]И кога седеше Исус на трпеза дома, одеднаш мнозина цариници и грешници дојдоа и седнаа до Него и до учениците Негови.

[11] Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

[11]Но штом го видоа тоа фарисеите, им рекоа на учениците Негови: „Зошто вашиот Учител јаде и пие со цариници и грешници?“

[12] Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[12]А Исус, кога го чу тоа, им рече: „Здравите немаат потреба од лекар, туку болните;

[13] Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

[13]одете и научете се што значи: ‚Милост сакам, а не жртва‘. Зашто не дојдов да ги повикам праведниците, туку грешниците на покајание.“

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

Прашања за постот. Старото и новото

(Мк 2,18-22; Лк 5,33-39)

[14] Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

[14]Тогаш кај Него дојдоа учениците Јованови и рекоа: „Зошто ние и фарисеите постиме многу, а Твоите ученици не постат!?“

[15] Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.
[16] Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

[17] Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

O pedido de um chefe
Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

[18] Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

A cura de uma mulher enferma
Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

[19] E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.
[20] E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;
[21] porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.
[22] E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

A ressurreição da filha de Jairo
Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

[15]А Исус им рече: „Зар можат сватовите да бидат нажалени додека е со нив младоженецот? Но ќе дојде време кога младоженецот ќе се оттргне од нив, па тогаш и тие ќе постат.
[16]Никој не крпи стара облека со нова крпа, зашто таа ќе се отшие од старото и отворот ќе биде поголем;
[17]ниту, пак, се става ново вино во стари мевови; инаку, мевовите ќе напукнат, и виното ќе истече и мевовите ќе пропаднат; туку ново вино се става во нови мевови, па така ќе се запази и едното и другото.“

Чудата со болната жена и со ќерката на Јаир
(Мк 5,21-43; Лк 8,40-56)

[18]Додека Тој им говореше за тоа, ете еден началник се приближи до Него, Му се поклонуваше и велеше: „Ќерка ми штотуку умре; туку дојди, положи ја раката Своја над неа и таа ќе оживее.“

[19]И како стана Исус, тргна по него, заедно со учениците Свои;
[20]и ете, една жена, која беше страдала дванаесет години од крвавење, се приближи одзади и се допре до крајот на облеката Негова.
[21]Зашто си велеше: „Само ако се допрам до облеката Негова, ќе оздравам.“
[22]А Исус штом се заврти и ја виде, рече: „Не плаши се, ќерко, верата твоја те спаси!“ И оздраве жената во тој час.

[23] Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

[24] Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

[25] Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

[26] E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

A cura de dois cegos

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[29] Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

[30] E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

[31] Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

[32] Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

[33] E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

[23] И кога дојде Исус во куќата на началникот и ги виде свирачите и народот ожалостени,

[24] им рече: „Излезете надвор, зашто девојката не е умрена, туку спие.“ А тие Му се потсмеваа.

[25] Но штом го истера народот, Тој влезе, ја фати девојката за рака и таа стана.

[26] И се расчу тоа по целиот тој крај.

Исус исцелува двајца слепи

[27] А кога Исус си одеше оттаму, тргнаа по него двајца слепи и викаа: „Смилувај ни се, Исусе, сине Давидов!“

[28] А штом дојде в куќи, слепите се приближија до Него. И Исус им рече: „Верувате ли дека можам да го направам тоа?“ Тие Му рекоа: „Да, Господи!“

[29] Тогаш се допре до очите нивни и рече: „Нека ви биде според верата ваша!“

[30] И очите им се отворија; а Исус им заповеда строго: „Гледајте, никој да не дознае!“

[31] А тие, штом излегоа, разгласија за Него по целата таа земја.

Исус исцелува нем човек

(Лк 11,14-15)

[32] Додека тие излегуваа, ете, кај Него еден човек нем и бесомачен.

[33] По изгонувањето на демонот, немиот проговори. А народот се чудеше и говореше: „Никогаш такво нешто не станало во Израел.“

[34] Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[34]А фарисеите велеа: „Тој ги изгонува демоните со силата на началникот на демоните.“

Исус сочувствува со народот

(Мк 6,6-34; Лк 10,2)

[35]И одеше Исус по сите градови и села и поучуваше по нивните синагоги, го проповедаше Евангелието за Царството и лекуваше секаква болест и немоќ во народот.

[36]А штом виде многу народ, се сожали, зашто беа изморени и беспомошни како овци без пастир.

[37]Тогаш им рече на Своите ученици: „Жетвата е голема, а работници има малку;

[38]Затоа молете Го Господарот на жетвата да испрати работници на Својата жетва.“

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes

Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

Матеј 10

Дванаесетте апостоли

(Мк 3,13-19; Лк 6,12-16)

[1]И кога ги повика Своите дванаесет ученици, им даде власт над нечистите духови, да ги изгонуваат и да лекуваат секаква болест и секаква немоќ.

[2]А имињата на дванаесетте апостоли се овие: првиот Симон, наречен Петар и Андреј братот негов; Јаков Заведеев и Јован, братот негов;

[3]Филип и Вартоломеј, Тома и Матеј, цариник, Јаков Алфеев и Левиј, наречен Тадеј;

[4]Симон Хананеец и Јуда Искариот, кој и Го предаде.

As instruções para os doze
Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

5 A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;

6 mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;

7 e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

8 Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

9 Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

10 nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

11 E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

12 Ao entrardes na casa, saudai-a;

13 se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

14 Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

Мисијата на апостолите
(Мк 6,7-13; Лк 9,1-6)

5 Тие дванаесет души ги испрати Исус и им заповеда, говорејќи: „По пат кон незнабошци не одете и во самарјански град не влегувајте;

6 а одете најнапред кај загубените овци на Израеловиот дом.

7 И одејќи, проповедајте и кажувајте дека се приближи царството небесно;

8 болни лекувајте, лепрозни очистувајте, мртви воскреснувајте, демони изгонувајте! Бесплатно добивте, бесплатно давајте!

9 Не носете во појасите ваши ни злато, ни сребро, ниту бакар,

10 ни торба за пат, ни двојни алишта, ниту обувки, ниту стап; зашто работникот ја заслужува својата награда!

11 А штом влезете во некој град или село, распрашајте кој е во него достоен, и таму останете додека не си одите.

12 И кога ќе влезете во некоја куќа, поздравете ја говорејќи: ‚Нека има мир во таа куќа!‘

13 И ако куќата биде достојна, вашиот мир ќе дојде на неа; ако ли не е достојна, тогаш вашиот мир ќе се врати кај вас!

14 Ако, пак, негде не ве примат и не ги послушаат зборовите ваши, излезете од таа куќа или од тој град и истресете го правот од нозете ваши!

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

As admoestações

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

Os estímulos

[15]Вистина ви велам: полесно ќе ѝ биде на земјата содомска и гоморска во судниот ден отколку на тој град!“

За прогонствата

(Мк 13,9-13; Лк 12,11-12; 21,12-17)

[16]„Ете, Јас ве праќам како овци меѓу волци: бидете мудри како змии и незлобни како гулаби.

[17]Пазете се од луѓето, зашто тие ќе ве предаваат на судовите и по синагогите нивни ќе ве тепаат.

[18]И ќе ве одведат пред управници и цареви заради Мене, за да сведочите пред нив и пред незнабошците.

[19]Кога ќе ве предадат, не грижете се како или што ќе зборувате, зашто во тој час ќе ви биде дадено што да кажете.

[20]Бидејќи не сте вие што ќе говорите, туку Духот на вашиот Отец ќе говори во вас.

[21]И ќе предаде брат брата си на смрт, и татко – чедото свое; и ќе станат деца против родителите и ќе ги убијат;

[22]и ќе бидете намразени од сите заради Моето име, но, кој претрпи до крај, ќе биде спасен.

[23]Ако ве бркаат од еден град, бегајте во друг. Зашто, вистина, ви велам: нема да ги обиколите израелските градови додека дојде Синот Човечки.

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

[26] Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

[27] O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

[28] Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

[29] Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

[30] E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

[31] Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

[32] Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

[24]Нема ученик поголем од својот учител, ниту слуга – поголем од својот господар;

[25]Доста е за ученикот да биде како неговиот учител и на слугата да биде како неговиот господар. Ако стопанот на куќата го нарекле Велзевул, тогаш колку повеќе неговите домашни!?“

Не плашете се!

(Лк 12,2-7)

[26]„И така, не плашете се од нив; зашто нема ништо сокриено што не ќе се открие, или тајно, што нема да се дознае.

[27]Тоа што ви го говорам во темнина, кажете го на видело; и она што ви се шепоти, разгласувајте го од покривите!

[28]И не плашете се од оние што го убиваат телото, а душата не можат да ја убијат; туку плашете се повеќе од Оној Кој може и душата и телото да ги погуби во пеколот!

[29]Не се продаваат ли две врапчиња за еден денар? И ни едно од нив нема да падне на земја без волјата на вашиот Отец.

[30]А вам и влакната на главата ви се изброени.

[31]Но не плашете се: вие сте поскапи од многу врапчиња.“

Јавно признавање на Исус

(Лк 12,8-9)

[32]„И така, секој што ќе Ме признае Мене пред луѓето, ќе го признаам и Јас него пред мојот Отец небесен.

[33] mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

As dificuldades

[34] Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

[35] Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.

[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;

[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.

[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.

[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos

[33]А кој ќе се одрече од Мене пред луѓето, и јас ќе се одречам од него пред Мојот Отец небесен.“

Не мир, туку меч

(Лк 12,51-53; 14,26-27)

[34]„Немојте да мислите дека дојдов да донесам мир на земјата; не дојдов да донесам мир, туку меч.

[35]Зашто дојдов да разделам човек од татко си, и ќерка од мајка си, и снаа од свекрвата нејзина.

[36]И непријатели на човека ќе бидат неговите домашни.

Како да се биде достоен за Исус

(Мк 8,34-35; Лк 14,26-27; 9,23-24)

[37]Кој љуби татко или мајка повеќе од Мене, не е достоен за Мене; и кој љуби син или ќерка повеќе од Мене, не е достоен за Мене;

[38]и кој не го земе крстот свој и не оди по Мене, не е достоен за Мене.

[39]Кој си го чува животот свој, ќе го загуби, а кој ќе го загуби животот свој заради Мене, повторно ќе си го најде.“

Наградување

(Мк 9,41)

(Мк 9,37, 41; Лк 9,48; 10,16; Јн 13,20)

[40]„Кој ве прима вас, Ме прима Мене; а кој Ме прима Мене, Го прима Оној што Ме пратил.

[41]Кој прима пророк во пророчко име, ќе добие пророчка награда; и кој прима праведник во праведничко име, ќе добие праведничка награда.

[42]И кој ќе напои еден од овие најбезначајните само со чаша студена вода во име на ученик, вистина ви

digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus

Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João

Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

велам, нема да ја загуби својата награда.“

Матеј 11

[1]И кога ги заврши Исус овие заповеди кон дванаесетте Свои ученици, замина оттаму за да поучува и да проповеда по нивните градови.

Пратеници од Јован Крстител

(Лк 7,18-35)

[2]А Јован, штом чу во затворот за Христовите дела, испрати двајца свои ученици

[3]и му рече: „Ти ли си Оној што треба да дојде или да чекаме друг?“

[4]Исус им одговори и рече: „Одете и кажете му на Јован што слушате и што гледате:

[5]слепи прогледуваат и сакати проодуваат; лепрозни се очистуваат и глуви прослушуваат; мртви воскреснуваат и на бедните им се проповеда Евангелието.

[6]И блажен е оној што не се соблазнува поради Мене.“

[7]А кога си отидоа овие, Исус почна да му зборува на народот за Јован: „Што сте излегле да видите во пустината? Трска ли, што се лулее од ветрот?

[8]Но, што излеговте да видите? Човек ли, облечен во меки алишта? Ете, оние што носат меки алишта, по царски палати се.

9 Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.
10 Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.
11 Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.
12 Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.
13 Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.
14 E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.
15 Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.
16 Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:
17 Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.
18 Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!
19 Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!
Lucas 10.13-15

9Па, што излеговте да видите? Пророк ли? Да, ви велам, и повеќе од пророк!
10Зашто тој е оној за кого е напишано: ‚Ете, Јас го праќам Мојот ангел пред лицето Твое; тој ќе го приготви патот Твој пред Тебе.‘
11Вистина ви велам: меѓу родените од жена не се јавил поголем од Јован Крстител, но најмалиот во царството небесно е поголем од него!
12А од деновите на Јован Крстител па до сега, царството небесно насила се зема и силните го грабаат,
13зашто сите Пророци и Законот пророкуваа до доаѓањето на Јован.
14И, ако сте подготвени да го прифатите, тој е Илија, кој треба да дојде.
15Кој има уши да слуша, нека чуе!“
16„А со кого да го споредам овој род? Тој личи на деца што седат по пазариштата, па им довикуваат на своите другари
17и велат: ‚Ви свиревме и не игравте; ви пеевме жални песни и не плачевте.‘
18Зашто дојде Јован, кој не јаде, ниту пие, а тие велат: ‚Демон има во Него.‘
19Дојде Синот Човечки, Кој и јаде и пие, и велат: ‚Еве човек ненаситен и пијаница, пријател на цариници и грешници.‘ Но мудроста се оправда преку своите дела.“

Грешни градови
(Лк 10,13-15)

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

Jesus, o Salvador dos humildes

Lucas 10.21-22

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

Vinde a mim

[20]Тогаш почна Исус да ги укорува градовите во кои се извршија повеќето Негови чуда, бидејќи не се покајаа.

[21]„Тешко тебе, Хоразине! Тешко тебе, Витсаидо! Ако во Тир и Сидон беа чуда, што станаа кај вас, тие одамна би се покајале во вреќиште и пепел;

[22]но ви велам: на Тир и на Сидон ќе им биде полесно во судниот ден отколку вам!

[23]И ти, Капернауме, што си се воздигнал до небото, до пеколот ќе бидеш спуштен; зашто, ако во Содом се беа извршиле чудата што станаа во тебе, тој и до ден денес ќе останеше.

[24]Но ви велам дека на земјата Содомска ќе ѝ биде полесно на судниот ден, отколку тебе.“

Исусовиот повик

(Лк 10,21-22)

[25]Во тоа време, откако продолжи Исус, рече: „Те прославувам, Оче, Господи на небото и на земјата, зашто си го скрил тоа од мудрите и разумните, а си им го открил на децата!

[26]Да, Оче, зашто таква беше волјата Твоја.

[27]Сè ми е предадено од Мојот Отец и никој не Го познава Синот, освен Отецот; ниту Отецот Го познава некој освен Синот, и кому што сака Синот да Го открие.

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.
[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.
[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

[28]Дојдете кај Мене сите изморени и обременети и Јас ќе ве успокојам;
[29]Земете го Мојот јарем на себе и поучете се од Мене, бидејќи сум кроток и смирен по срце, и ќе најдете мир за душите ваши;
[30]Зашто јаремот Мој е благ и бремето Мое е лесно.“

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado
Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

[3] Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?
[4] Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?
[5] Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

[6] aqui está quem é maior que o templo.

Матеј 12

Прашања околу саботата
(Мк 2,23-28; Лк 6,1-5)

[1]Во тоа време, една сабота, Исус минуваше преку нивите, а учениците Негови огладнеа, па почнаа да кинат класје и да јадат.
[2]Фарисеите, штом го видоа тоа, Му рекоа: „Ете, учениците Твои го прават она што не треба да се прави во сабота!“
[3]А Тој им рече: „Не сте ли читале што направи Давид, кога огладне тој и оние што беа со него?

[4]Како влезе во домот Божји, ги изеде лебовите од жртвеникот, што не требаше да ги јаде ни тој, ниту оние што беа со него, туку само свештениците.

[5]Или, не сте ли читале во Законот дека во саботен ден свештениците ја нарушуваат саботата и пак не се виновни?
[6]Но Јас ви велам дека тука е Оној Кој е поголем од храмот;

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[7]и, ако знаевте што значи: ‚Милост сакам, а не жртва‘, немаше да ги осудувате невините;

[8]Зашто Синот Човечки е господар и на саботата.“

Исус исцелува човек со исушена рака

(Мк 3,1-6; Лк 6,6-11)

[9]И штом замина оттаму, дојде во синагогата нивна.

[10]И ете, таму беше еден човек, кој имаше исушена рака. И за да Го обвинат, Го прашаа Исус: „Допуштено ли е во сабота да се лекува?“

[11]А Тој им рече: „Кој е тој од вас, ако има една овца и таа падне во саботен ден во јама, што не ќе ја прифати и извади?

[12]А колку ли, пак, човекот е поскап од една овца!? И така во сабота е допуштено да се прави добро.“

[13]Тогаш му рече на човекот: „Испружи ја раката!“ И тој ја испружи. И таа стана здрава како и другата.

[14]А фарисеите, штом излегоа, се договорија како да Го погубат. Но Исус кога разбра, се оддалечи оттаму.

Божјиот Избраник

[15]И тргна по него многу народ и Тој ги исцели сите.

[16]И им забрани да разгласуваат за Него.

[17]За да се исполни кажаното преку пророкот Исаија, кој вели:

[18]„Ете Го слугата Мој; Него Го избрав, Мојот возљубен, што го благоволи Мојата душа. Ќе го положам Духот Свој

над Него и на народите ќе им објави правда;

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[19]Нема да се кара, ниту ќе вика, и никој нема да го чуе гласот Негов по крстопатите.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[20]Трските прекршени нема да ги докрши, ниту запалените светила ќе ги угасне, додека не го доведе судот до победа.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

[21]И во Неговото име народите ќе ја положат својата надеж.“

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

Исус и Велзевул

(Мк 3,20-30; Лк 11,14-23)

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[22]Тогаш доведоа кај Него еден бесомачен од зол дух, кој беше слеп и нем; и го излекува, така што слепонемиот прогледа и проговори.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[23]И сиот народ се чудеше и велеше: „Да не е Овој Христос, синот Давидов?“

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[24]А фарисеите, штом го чуја тоа, рекоа: „Тој не ги истерува демоните на друг начин освен преку Велзевул, началникот на демоните!“

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[25]Но Исус, знаејќи ги нивните помисли, им рече: „Секое царство, ако се раздели, запустува; и секој град или дом, ако се раздели на противни групи, ќе пропадне.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[26]И ако сатаната изгонува сатана, тој се разделил сам против себе; тогаш како може да се запази царството негово?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[27]И ако Јас ги истерувам демоните преку Велзевул, синовите ваши, преку кого ги изгонуваат? Затоа тие ќе ви бидат судии.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[28]Ако, пак, Јас истерувам демони со Духот Божји, тоа значи дека до вас дошло царството Божјо.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[29]Или, како може да влезе некој во куќата на силен човек и да му ја плени покуќнината, ако најнапред не го врзе силниот, па дури тогаш да му ја ограби куќата?

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[30]Кој не е со Мене, против Мене е; и кој не собира со Мене, тој растура.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[31]Затоа ви велам: секој грев и хула ќе им се прости на луѓето, но хулата против Светиот Дух нема да им се прости на луѓето.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

[32]И ако некој каже збор против Синот Човечки, ќе му се прости; но ако каже нешто против Светиот Дух, нема да му се прости ни на овој, ни на оној свет."

Árvores e seus frutos
Lucas 6.43-45

Според дрвото – и плодовите!
(Лк 6,43-45)

[33] Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

[33]„Или, ако насадите добро дрво и плодот ќе му биде добар; а ако насадите лошо дрво и плодот ќе му биде лош; зашто по плодот се познава дрвото.

[34] Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

[34]Змиски рожби! Како можете да говорите добро, кога сте лоши? Зашто устата го зборува она што излегува од преполнетото срце.

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[35]Добриот човек од доброто сокровиште изнесува добро, а лошиот човек од лошото сокровиште – лошо.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[36]И ви велам дека за секој лош збор, што ќе го изговорат луѓето, ќе одговараат на судниот ден;

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

O sinal de Jonas
Lucas 11.29-32

[38] Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

[39] Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

[40] Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

[41] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

A estratégia de Satanás
Lucas 11.24-26

[43] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

[44] Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

[45] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro.

[37]зашто по зборовите свои ќе бидеш оправдан, и по зборовите свои ќе бидеш суден.“

Знакот на Јона
(Мт 16,1-4; Мк 8,11-12; Лк 11,29-32)

[38]Тогаш некои од книжниците и фарисеите одговорија и рекоа: „Учителе, сакаме да видиме знак од Тебе!“

[39]А Тој им одговори и рече: „Лукав и прељуботворен род бара знак; но нема да му се даде знак освен знакот на пророкот Јона;

[40]зашто, како што Јона беше во утробата на китот три дни и три ноќи, така и Синот Човечки ќе биде во срцето на земјата три дни и три ноќи.

[41]Ниневјаните ќе излезат на суд со овој род и ќе го осудат, зашто тие се покајаа од проповедта на Јона; а ете, тука има поголем од Јона.

[42]И царицата јужна ќе излезе на суд со овој род и ќе го осуди; зашто таа дојде од крај земја за да ја чуе мудроста на Соломон, но ете, тука е многу поголем од Соломон.“

За нечистите духови
(Лк 11,24-26)

[43]„Кога нечистиот дух ќе излезе од човекот, минува преку безводни места, барајќи спокој и не го наоѓа;

[44]тогаш ќе рече: ‚Да се вратам во мојот дом, откаде што излегов.‘ И штом дојде го наоѓа празен, изметен и уреден.

[45]Тогаш оди и доведува други седум духови, полоши од себе, и штом ќе влезат, таму и ќе живеат; и последната состојба на тој човек станува полоша

Assim também acontecerá a esta geração perversa.

A família de Jesus
Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

[46] Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

[47] E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

[48] Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

[49] E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[50] Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Mateus 13

A parábola do semeador
Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

[2] e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

[3] E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

од првата. Така ќе биде и со овој пакосен род.“

Вистинското семејство на Исус
(Мк 3,31-35; Лк 8,19-21)

[46]Додека му зборуваше на народот, мајка Му и браќата Негови стоеја надвор и сакаа да зборуваат со Него.

[47]Некој Му кажа: „Ете, мајка Ти и браќата Твои стојат надвор и сакаат да зборуваат со Тебе.“

[48]Тој му одговори на оној што Му зборуваше и рече: „Која е Мојата мајка и кои се Моите браќа?“

[49]И покажувајќи со рака на учениците Свои рече: „Еве ја Мојата мајка и еве ги Моите браќа!

[50]Зашто кој ја исполнува волјата на Мојот небесен Отец, Кој е на небесата, тој Ми е брат, и сестра, и мајка.“

Матеј 13

Параболи за Божјото царство
(Мк 4,1; Лк 8,4)

[1]Излегувајќи тој ден од куќата, Исус седна покрај морето.

[2]И се собра околу Него многу народ, така што Тој влезе во кораб и седна, а сиот народ стоеше на брегот.

Парабола за сејачот
(Мк 4,2-9; Лк 8,5-8)

[3]И им говореше многу во параболи, велејќи: „Ете, излезе сејач да сее;

[4]и кога сееше, едни зрна паднаа покрај патот; долетаа птици и ги исколваа.

[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?

[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.

[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.

[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam

[5]Други паднаа на каменито место, каде што немаше многу земја, и набргу проникнаа, зашто земјата не беше длабока.

[6]Но, штом изгреа сонцето, тие свенаа, па, бидејќи немаа корен, се исушија.

[7]Некои паднаа во трње и израсна трњето и ги задуши.

[8]Други паднаа на добра земја и дадоа добар плод; едно сто, друго шеесет, а трето триесет.

[9]Кој има уши да слуша, нека чуе.“

Целта на параболите

(Мк 4,10-12; Лк 8,9-10)

[10]И кога се приближија до Него учениците, Му рекоа: „Зошто им зборуваш во парабола?“

[11]А Тој им одговори и рече: „Зашто вам ви е дадено да ги знаете тајните на царството небесно, а ним не им е дадено.

[12]Кој има ќе му се даде и ќе му се преумножи; а кој нема, ќе му се земе и она што го има.

[13]Затоа им зборувам во параболи, зашто гледаат и не видат; слушаат и не можат да чујат, ниту пак, разбираат;

[14]и над нив се исполнува пророштвото на Исаија, кој вели: ‚Со уши ќе чуете и нема да разберете, со очи ќе гледате и нема да видите;

[15]срцето на овие луѓе закоравело и со ушите тешко слушаат; и ги затвориле очите свои за да не можат никогаш со очите да видат и со ушите да чујат и со

com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

16 Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

17 Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

18 Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

19 A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

20 O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

21 mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

22 O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

23 Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

A parábola do joio

24 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

срцето да разберат, та да се покајат и да ги исцелам.‘

16Вашите, пак, очи се блажени, бидејќи гледаат и ушите ваши – бидејќи слушаат;

17зашто вистина ви велам: многу пророци и праведници сакаа да видат што гледате вие, и не видоа, и да чујат што слушате вие, и не чуја.“

Објаснување на параболата за сејачот

(Мк 4,13-20; Лк 8,11-15)

18„Вие, пак, чујте ја параболата за сејачот.

19Кај секого, што го слуша словото за царството и не го разбира, доаѓа лукавиот и го граба посеаното во срцето негово; ете, тоа означува посеаното покрај патот.

20А посеаното на камен е оној што го слуша словото и веднаш со радост го прима;

21но нема во себе корен и е непостојан: дојдат ли неволји или гонење заради словото, веднаш отстапува.

22Посеаното, пак, во трње е оној што го слуша словото, но грижите од овој свет и примамливото богатство го задушуваат словото и тоа останува без род.

23А посеаното на добра земја е оној што го слуша словото и го разбира, и дава плод: еден сто, друг шеесет, а трет триесет.“

Парабола за каколот

24И друга парабола им кажа, велејќи: „Царството небесно прилега на човек што посеал добро семе на својата нива.

25 mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.
26 E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.
27 Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?
28 Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?
29 Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

30 Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

A parábola do grão de mostarda
Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

31 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;
32 o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Lucas 13.20-21

33 Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma

25Но, додека спиеја луѓето, дојде неговиот непријател и посеја меѓу житото кукол, па си отиде.
26А кога израсна растението и донесе плод, тогаш се појави и кукoлот.
27И кога дојдоа слугите на стопанот, му рекоа: ‚Господаре, нели добро семе посеа на нивата своја? Од каде сега, пак, овој кукол во неа?‘
28А тој им рече: ‚Непријателот го направи тоа!‘ Слугите, пак, му рекоа: ‚Сакаш ли да одиме и да го исплевиме?‘
29Но тој им рече: ‚Не, да не би, корнејќи го куколот, да искорнете заедно со него и жито;
30оставете нека расте и едното и другото, до жетвата; а по жетвата ќе им кажам на жетварите: соберете го најнапред куколот и врзете го во снопови, за да се изгори; а, житото приберете го во мојата житница.‘“

Парабола за синаповото зрно
(Мк 4,30-32; Лк 13,18-19)

31И друга парабола им кажа, кога рече: „Царството небесно прилега на синапово зрно, кое човек го зел и го посеал на нивата своја;
32Тоа е најмало од сите семиња, но кога ќе израсне, поголемо е од сите грмушки, па станува дури и дрво, така што птиците небески долетуваат и застануваат на неговите гранки.“

Парабола за квасецот
(Лк 13,20-21)

33И друга парабола им кажа: „Царството небесно прилега на квасец, што

mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

Por que Jesus falou por parábolas
Marcos 4.33-34

34 Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

35 para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

A explicação da parábola do joio

36 Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

37 E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

38 o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

39 o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

40 Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

41 Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

42 e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

43 Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

го зема жена и го клава во три мери брашно, дури не скисне сето.“

Зошто Исус зборува во параболи
(Мк 4,33-34)

34Сето ова му го зборуваше Исус на народот во параболи и без параболи не им говореше ништо;

35за да се исполни реченото преку пророкот кој вели: „Со параболи ќе ја отворам устата Своја; ќе ги искажам тајните од создавањето на светот.“

Значењето на параболата за каколот

36Тогаш Исус го остави народот и влезе во една куќа. А учениците се приближија до Него и Му рекоа: „Протолкувај ни ја параболата за каколот на нивата!“

37А Тој им одговори и рече: „Сејачот на доброто семе е Синот Човечки.

38Нивата е овој свет; доброто семе – тоа се синовите на царството, а каколот – синовите на лукавиот;

39Непријателот, пак, што го посеа, е ѓаволот; жетвата е крајот на светот, а жетварите се ангелите.

40И така, како што се собира плевата и се гори во оган, така ќе биде и при крајот на овој свет.

41Ќе испрати Синот Човечки Свои ангели и ќе ги соберат сите причинители на гревот од Неговото царство, и оние што вршат незаконски дела,

42и ќе ги фрлат во вжарена печка; таму ќе има плач и крцкање со заби.

43Тогаш праведниците ќе заблескаат како сонце во царството на нивниот Отец. Кој има уши да слуша, нека чуе!“

A parábola do tesouro escondido

[44] O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

A parábola da pérola

[45] O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

A parábola da rede

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

Парабола за скриеното богатство

[44]„Царството небесно прилега уште и на богатство сокриено во нива, кое го нашол човек и прикрил, па, од радост за него, отишол и продал сè што имал, и ја купил таа нива.“

Парабола за бисерот

[45]„Царството небесно прилега и на трговец, кој бара убави бисери;

[46]па, штом најде едно зрно скапоцен бисер, оди и продава сè што има и го купува.“

Парабола за мрежата

[47]„Царството небесно прилега, исто така, и на мрежа, која се фрла во морето и уловува секакви риби;

[48]и кога ќе се наполни, ја извлекуваат на брегот и седнуваат, па добрите риби ги собираат во садови, а лошите ги фрлаат.

[49]Така ќе биде и при крајот на светот: ќе излезат ангелите и ќе ги одделат лошите од праведните,

[50]и ќе ги фрлат во вжарена печка: таму ќе има плач и крцкање со заби.“

Заклучок

[51]И ги праша Исус: „Дали го разбравте сето ова?“ Тие Му одговорија: „Да, Господи!“

[52]А Тој им рече: „Затоа секој книжник, кој се научил за царството небесно, прилега на домаќин што изнесува од своето сокровиште ново и старо.“

Исус се враќа во Назарет

(Мк 6,1-6; Лк 4,16-30)

[53]И, откако ги кажа Исус овие параболи, си замина оттаму.

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

[54]А штом дојде во Својот роден крај, го поучуваше народот во синагогите нивни. И сите се чудеа и велеа: „Од каде кај Него ваква мудрост и моќ?

[55]Нели е Овој син на дрводелецот? Мајка Му нели се вика Марија, и браќата Негови – Јаков и Јосија, Симон и Јуда?

[56]И сестрите Негови не се ли сите меѓу нас? Од каде, пак, сето тоа кај Него?“

[57]И се соблазнија заради Него. А Исус им рече: „Нема пророк без чест, освен во земјата негова и во домот негов.“

[58]И не направи таму многу чуда поради нивното неверие.

Mateus 14

A morte de João Batista

Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

Матеј 14

Смртта на Јован Крстител

(Мк 6,14-29; Лк 3,19-20; 9,7-9)

[1]Во тоа време гласот за Исус дојде и до Ирод четворовласникот,

[2]кој им рече на своите потчинети: „Тоа е Јован Крстител; тој воскреснал, па затоа и стануваат чуда преку него!“

[3]Зашто Ирод, кога го фати Јован, го врза и го фрли во затвор заради Иродијада, жената на брат му Филип;

[4]бидејќи Јован му велеше: „Не доликува да биде твоја!“

[5]И сакаше да го убие, но се плашеше од народот, зашто го сметаа за пророк.

[6]А кога му беше роденден на Ирод, ќерката на Иродијада играше пред гостите и му угоди на Ирод;

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[7]затоа тој ѝ се заколна дека ќе ѝ даде што и да побара.

[8]И таа, подучена од мајка си, рече: „Дај ми ја овде на чинија главата на Јован Крстител!“

[9]И се загрижи царот; но, заради заклетвата и гостите свои, нареди да ѝ ја дадат.

[10]Па прати, та ја отсекоа главата на Јован во затворот.

[11]И ја донесоа главата негова на чинија и ѝ ја дадоа на девојката, а таа ја однесе на мајка си.

[12]Учениците, пак, негови, дојдоа, го земаа неговото тело и го погребаа; па отидоа и му јавија на Исус.

Исус нахранува над пет илјади луѓе

(Мк 6,30-44; Лк 9,10-17; Јн 6,1-14)

[13]Штом го чу тоа Исус, замина оттаму со кораб во пусто место, Сам; а народот, штом дозна за тоа, тргна по Него пеш од градовите.

[14]И кога излезе Исус, виде многу свет; и се смилува над нив и ги излекува нивните болни.

[15]А на стемнување се приближија до Него учениците Негови и рекоа: „Местово е пусто, а и доцна е веќе; пушти го народот да оди по селата и да си купи храна.“

[16]Но Исус им рече: „Нема потреба да одат; дајте им вие да јадат!“

[17]А тие Му рекоа: „Ние имаме само пет леба и две риби.“

[18]Тој им рече: „Донесете Ми ги тука!“

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar

Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[19]И откако му заповеда на народот да седне по тревата, ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги прекрши и им ги даде лебовите на учениците, а учениците – на народот.

[20]И јадеа сите и се наситија; и кренаа дванаесет кошеви полни со останати парчиња.

[21]А оние што јадеа беа околу пет илјади мажи, покрај жените и децата.

Исус оди по површината на водата

(Мк 6,45-52; Јн 6,15-21)

[22]И веднаш ги повика Исус учениците Свои да влезат во кораб и да минат на другата страна пред Него, додека Тој да го распушти народот.

[23]Па штом го распушти народот, Тој се искачи на планината за да се помоли насамо. И таа вечер остана таму Сам.

[24]А коработ беше веќе на сред море и брановите го удираа, зашто ветрот духаше спротивно.

[25]Но на четвртата стража преку ноќта, дојде Исус кај нив, одејќи по морето.

[26]А учениците, штом Го видоа како оди по морето, се уплашија и рекоа: „Тоа е привидение!“ и од страв извикаа.

[27]Но Исус веднаш почна да зборува со нив и им рече: „Не бојте се! Јас сум, не плашете се!“

[28]А Петар, одговарајќи Му, рече: „Господи, ако си Ти, заповедај да дојдам кај Тебе по водата!“

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

Jesus em Genesaré
Marcos 6.53-56

[34] Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

[35] Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

[36] e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem
Marcos 7.1-23

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

[29]И Исус му рече: „Дојди!“ Па штом излезе од коработ, Петар тргна по водата за да оди кај Исус;

[30]но, кога го виде силниот ветар, се уплаши, почна да тоне и извика: „Господи, спаси ме!“

[31]Исус веднаш му подаде рака, го фати и му рече: „Маловернику, зошто се посомнева?“

[32]И кога влегоа во коработ, ветрот престана.

[33]А оние што беа во коработ Му пристапија, Му се поклонија и рекоа: „Навистина, Ти си Синот Божји!“

Исус исцелува во генисаретскиот крај
(Мк 6,53-56)

[34]Па откако преминаа, дојдоа во земјата генисаретска.

[35]Луѓето од тоа место, штом Го познаа, разгласија по целата таа околија и ги донесоа кај Него сите болни.

[36]И Го молеа да се допрат барем до крајот од Неговата облека; и тие што се допреа, се излекуваа.

Матеј 15

Исус ги отфрла човечките обичаи

(Мк 7,1-13)

[1]Тогаш пристапија кон Исус ерусалимските книжници и фарисеи, велејќи:

[2]„Зошто учениците Твои не го запазуваат преданието на старите? Зошто не си ги мијат рацете кога јадат леб?“

[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

[3]А Тој им одговори и рече: „Па зошто и вие ја престапувате Божјата заповед заради вашето предание?

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[4]Зашто Бог заповедал и рекол: ‚Почитувај ги татко си и мајка си‘, и ‚кој говори лошо против таткото свој или мајка си, со смрт да се казни‘.

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[5]А вие велите: ‚Ако некој му рече на татка си или на мајка си: она, со што би можел да се ползуваш од мене, е ветено за Господ‘,

[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

[6]тогаш тој може да не го почитува својот татко или својата мајка! Така ја нарушивте заповедта Божја заради вашето предание!

[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

[7]Лицемери, добро пророкувал за вас Исаија, велејќи:

[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[8]‚Овој народ се приближува до Мене со устата своја и со усните Ме почитува, а срцето негово стои далеку од Мене;

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[9]но напразно Ме почитува, зашто проповеда човечки повелби.‘“

Што го осквернува човекот?

(Мк 7,14-23)

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[10]И како ги повика луѓето, им рече: „Слушајте и разберете!

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[11]Не го осквернува човекот она што влегува во устата, туку она што излегува од устата, тоа го осквернува човекот.“

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[12]Тогаш Неговите ученици Му се приближија и рекоа: „Знаеш ли дека фарисеите, штом го чуја тој збор, се соблазнија?“

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

A mulher cananeia

Marcos 7.24-30

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[13]А Тој, одговарајќи им, рече: „Секоја садница, што не ја насадил Мојот Отец небесен, ќе се искорне;

[14]оставете ги: тие се слепи водачи на слепи: а кога слеп води слеп, обата ќе паднат во јама.“

[15]Петар, пак, Му одговори и рече: „Објасни ни ја оваа парабола.“

[16]А Исус им рече: „Ама вие, уште ли не сфаќате?

[17]Уште ли не разбирате дека сè што влегува во устата, минува преку стомакот и се исфрлува надвор?

[18]А она што излегува од устата, иде од срцето и тоа го осквернува човекот;

[19]зашто од срцето излегуваат лоши помисли, убиства, прељубодејства, блудства, кражби, лажни сведоштва, хули;

[20]тоа го осквернува човекот. А јадењето со неизмиени раце не го осквернува човекот.“

Верата на една Хананејка

(Мк 7,24-30)

[21]И кога излезе оттаму Исус, замина во земјата Тирска и Сидонска.

[22]И ете, една жена Хананејка, излезе од оние краишта, повика кон Него, велејќи: „Смилувај ми се, Господи, Сине Давидов! Ќерка ми жестоко ја мачи демон.“

[23]Но Тој не ѝ одговори ниту збор. И пристапувајќи до Него, учениците Негови Го молеа и велеа: „Отпушти ја, зашто вика по нас.“

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[24]А Тој одговори и рече: „Јас сум пратен само кај загубените овци на домот израелски.“

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[25]Но таа, кога пристапи, Му се поклони и велеше: „Господи, помогни ми!“

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[26]Тој, одговарајќи ѝ рече: „Не е добро да се земе лебот од децата и да се фрли на кучињата.“

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[27]Но таа Му рече: „Да, Господи, но и кучињата јадат од трошките што паѓаат од трпезата на нивните господари.“

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

[28]Тогаш Исус одговори и рече: „О, жено, голема е твојата вера; нека ти биде по желбата твоја!“ И во тој час оздраве ќерката нејзина.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

Исус исцелува многу народ

(Мк 7,31)

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[29]Штом замина оттаму, Исус дојде кај Галилејското Море, се искачи на горaта и седна таму.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[30]И дојде кај Него многу народ, кој имаше со себе куци, слепи, неми, фатени и многу други, и ги положија пред нозете на Исус, и Тој ги исцели,

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

[31]така што народот се восхитуваше гледајќи како неми зборуваат, фатени оздравуваат, куци се движат и слепи прогледуваат и Го прославуваше Бога Израелов.

A segunda multiplicação de pães e peixes

Marcos 8.1-10

Исус нахранува над четири илјади души

(Мк 8,1-10)

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero

[32]А Исус, кога ги повика учениците Свои, рече: „Жал ми е за луѓето, зашто три дни веќе стојат кај Мене и немаат што да јадат; да ги распуштам гладни,

despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

не би сакал, за да не премалеат по патот.“

[33] Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

[33]Но учениците Негови Му рекоа: „Каде ќе землеме толку леб во пустинава за да нахраниме толку народ?“

[34] Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

[34]Исус ги праша: „Колку лебови имате?“ А тие одговорија: „Седум и неколку риби.“

[35] Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

[35]Тогаш му заповеда Исус на народот да поседне по земјата.

[36] tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

[36]И земајќи ги седумте лебови и рибите, благодари, ги прекрши и им ги даде на учениците Свои, а учениците – на народот.

[37] Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

[37]И јадеа сите и се наситија; и кренаа останати парчиња: седум полни кошници.

[38] Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

[38]А оние што јадеа беа четири илјади мажи, покрај жените и децата.

[39] E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

[39]Па, штом го распушти народот, влезе во кораб и пристигна во Магдалските предели.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu
Marcos 8.11-13

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o

Матеј 16

Фарисеите бараат знак
(Мк 8,11-13; Лк 12,54-56)

[1]Тогаш пристапија кон Исус фарисеите и садукеите и, искушувајќи Го, побараа да им покаже чудо од небото.

[2]Тој, одговарајќи им, рече: „Навечер велите: ‚ќе биде ведро, зашто небото е црвено‘;

[3]а наутро: ‚денес ќе има невреме, зашто небото е матно.‘ Лицемери, изгледот на небото можете да го

aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

[4] Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

O fermento dos fariseus e dos saduceus
Marcos 8.14-21

[5] Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

[6] E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[7] Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

[8] Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

[9] Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

[10] Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

[11] Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[12] Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

[13] Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

распознавате, а знаците на времињата не можете?

[4]Род лукав и прељуботворен бара знак, но знак нема да му се даде освен знакот на пророкот Јона.“ Па оставајќи ги, си замина.

За квасецот на фарисеите
(Мк 8,14-21; Лк 12,1-6)

[5]И преоѓајќи на спротивната страна, учениците Негови заборавија да земат леб.

[6]Исус им рече: „Внимавајте и чувајте се од квасецот фарисејски и садукејски!“

[7]А тие помислија во себе и си рекоа: „Тоа е што не зедовме леб!“

[8]Но Исус ги разбра и им рече: „Маловерни, зошто мислите во себе дека не сте зеле леб?

[9]Уште ли не разбирате и не помните за петте леба на пет илјади души, и колку кошеви собравте?

[10]Ниту за седумте леба на четири илјади души, и колку кошници собравте?

[11]Како не разбирате дека не ви зборував за леб: ‚Чувајте се од квасот фарисејски и садукејски!‘“

[12]Тогаш разбраа дека Тој им беше рекол да се пазат не од лебниот квас, туку од учењето фарисејско и садукејско.

Сведоштвото на Петар
(Мк 8,27-30; Лк 9,18-21)

[13]И кога дојде Исус во областа на Кесарија Филипова, ги праша учениците Свои и рече: „Што велат луѓето, кој е Синот Човечки?“

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti,

[14]Тие одговорија: „Едни дека е Јован Крстител, други дека е Илија, а некои дека е Еремија или дека е еден од пророците.“

[15]А Тој им рече: „А вие, што мислите, Кој сум Јас?“

[16]Симон Петар одговори и рече: „Ти си Христос, Синот на живиот Бог.“

[17]Тогаш Исус му одговори и рече: „Блажен си ти, Симоне, сине Јонин, зашто тело и крв не ти го открија тоа, туку Мојот Отец, Кој е на небесата.

[18]А Јас тебе ти велам: ти си Петар и на тој камен ќе ја изградам црквата Своја, и вратите на пеколот нема да ја надвладеат.

[19]И ќе ти ги дадам клучевите од небесното царство, и што ќе сврзеш на земјата, ќе биде сврзано на небесата; а што ќе развpзеш на земјата, ќе биде развpзано и на небесата.“

[20]Тогаш Исус им заповеда на учениците Свои да не кажуваат никому дека Тој е Христос.

Исус ги навестува Својата смрт и воскресение

(Мк 8,31-33; Лк 9,22)

[21]Оттогаш почна Исус на Своите ученици да им открива дека Тој треба да отиде во Ерусалим и да пострада многу од старешините, првосвештениците и книжниците и да биде убиен, и на третиот ден да воскресне.

[22]А Петар Го повлече настрана, почна да Му говори, зборувајќи: „Биди ми-

SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz
Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

A transfiguração
Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

лостив кон Себе, Господи; тоа со Тебе нема да се случи!“

[23]Но Тој се заврте и му рече на Петар: „Бегај од Мене, сатано! Ти си Ми соблазна, зашто мислиш не за она што е Божјо, туку за она што е човечко!“

Патот за следбениците на Исус
(Мк 8,34–9,1; Лк 9,23-27)

[24]Тогаш Исус им рече на учениците Свои: „Ако некој сака да врви по Мене, нека се одрече од себе, нека го земе својот крст и нека Ме следи;

[25]зашто, кој сака да го спаси животот свој, ќе го загуби; а кој ќе го загуби својот живот заради Мене, ќе го најде:

[26]зашто, каква полза е за човек ако го придобие целиот свет, а на душата своја ѝ напакости? Или каков откуп ќе даде човек за својата душа?

[27]Зашто Синот Човечки ќе дојде во славата на Својот Отец, со ангелите Свои, и тогаш ќе му даде на секој според делата негови.

[28]Вистина ви велам: тука стојат некои што нема да вкусат смрт додека не Го видат Синот Човечки како доаѓа во царството Свое.“

Матеј 17

Христовото преображение
(Мк 9,2-9; Лк 9,28-36)

[1]А по шест дни Исус ги зеде со Себе Петар, Јаков и брат му Јован, и ги изведе на висока гора сами;

[2]и се преобрази пред нив; и лицето Негово светна како сонце, а алиштата Му станаа бели како светлина.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também

[3]И ете, им се јавија Мојсеј и Илија, кои разговараа со Него.

[4]Тогаш Петар Му одговори на Исус и рече: „Господи, добро ни е да бидеме овде; ако сакаш ќе направам тука три колиби: една за Тебе, една за Мојсеј и една за Илија.“

[5]Додека уште говореше, ете, ги засени светол облак; и се чу глас од облакот кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син, во Кого е Мојата волја; Него послушајте Го!“

[6]И кога го чуја тоа учениците, паднаа ничкум и многу се уплашија.

[7]Но Исус, штом се приближи, се допре до нив и им рече: „Станете и не плашете се!“

[8]А тие, кога ги подигнаа очите, не видоа никој друг освен Исус.

[9]Исус им заповеда и рече: „Никому не кажувајте што видовте додека Синот Човечки не воскресне од мртвите!“

За Илија

(Мк 9,11-13)

[10]Потоа учениците Негови Го прашаа, говорејќи: „Зошто, пак, книжниците велат дека најнапред треба да дојде Илија?“

[11]Исус им одговори и рече: „Илија ќе дојде порано и ќе уреди сѐ;

[12]но ви велам дека Илија веќе дојде и не го познаа, туку му направија сѐ што сакаа; така и Синот Човечки ќе пострада од нив.“

o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

13 Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

14 E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

15 SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

16 Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

17 Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

18 E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

19 Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

20 E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

21 [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

13Тогаш учениците разбраа дека Тој им зборува за Јован Крстител.

Исус ослободува од демони

(Мк 9,14-29; Лк 9,37-43)

14Кога дојдоа кај народот, пристапи кон Него еден човек, кој падна на колена

15и рече: „Господи, смилувај се на мојот син, зашто при нова месечина го напаѓа зол дух и се мачи многу; често паѓа во оган и често – во вода;

16го одведов кај Твоите ученици, но тие не можеа да го излекуваат.“

17А Исус одговори и рече: „О, роде безверен и развратен! До кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете Ми го тука!“

18И му нареди Исус на демонот и тој излезе од момчето; и тоа оздраве во тој час.

19Тогаш учениците пристапија кон Исус насамо и Му рекоа: „Зошто не можевме ние да го истераме?“

20А Исус им рече: „Заради вашето безверие: зашто, вистина, ви велам, ако имате вера колку синапово зрно, ќе ѝ речете на оваа планина: ‚Премести се одовде таму!‘ И таа ќе се премести, и ништо нема да биде за вас неможно.

21(Овој, пак, род се истерува само со молитва и пост.)“

Исус повторно ги најавува Својата смрт и воскресение

(Мк 9,30-32; Лк 9,43-45)

[22] Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;
[23] e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

[24] Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?
[25] Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?
[26] Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.
[27] Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

Mateus 18

O maior no reino dos céus

Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?
[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.
[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[22]А кога беа во Галилеја, Исус им рече: „Синот Човечки ќе биде предаден во раце човечки,
[23]и ќе Го убијат, и на третиот ден ќе воскресне.“ И тие многу се нажалија.

За храмовниот данок

[24]А кога пристигнаа во Капернаум, му пристапија на Петар оние што собираа дидрахми и му рекоа: „Учителот ваш не плаќа ли дидрахми?“
[25]Тој одговори: „Плаќа.“ И кога влезе дома, Исус го испревари и рече: „Како ти се чини, Симоне? Земните цареви од кого земаат царина или данок? Од своите синови или од туѓи?“
[26]Петар Му одговори: „Од туѓите.“ Исус му рече: „Значи, синовите не плаќаат;
[27]но, за да не ги соблазниме, отиди до морето, фрли јадица и првата риба што ќе се улови, земи ја; и, кога ќе ѝ ја отвориш устата, ќе најдеш статир; земи го и подај им го за Мене и за себе!“

Матеј 18

Кој е најголем?

(Мк 9,33-37; Лк 9,46-48)

[1]Во тој час се приближија учениците до Исус и рекоа: „Кој е најголем во царството небесно?“
[2]И Исус повика едно дете, го постави меѓу нив
[3]и им рече: „Вистина ви велам, ако не се промените и не бидете како деца, нема да влезете во царството небесно:

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

A parábola da ovelha perdida

Lucas 15.3-7

[10] Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

[11] [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

[12] Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não

[4]кој ќе биде понизен како ова дете, тој е најголем во царството небесно;

[5]и кој прима такво дете во Мое име, Мене Ме прима.“

За соблазнувањата

(Мк 9,42-48; Лк 17,1-2)

[6]„Кој ќе соблазни едно од овие мали, за него е подобро да му се обеси воденички камен на вратот и да потоне во морска длабочина.

[7]Тешко му на светот од соблазни, зашто соблазните треба да дојдат; но тешко му на оној човек, преку кого доаѓа соблазната.

[8]Ако те соблазнува раката твоја или ногата твоја, отсечи ја и фрли ја од себе: подобро е за тебе да влезеш во животот без една рака или нога, отколку со двете раце и двете нозе да бидеш фрлен во вечниот оган;

[9]и ако те соблазнува окото твое, извади го и фрли го од себе: подобро е за тебе да влезеш во животот со едно око, отколку да ги имаш и двете очи, а да бидеш фрлен во огнениот пекол.“

Парабола за загубената овца

(Лк 15,3-7)

[10]„Гледајте да не презрете едно од овие мали, зашто, ви велам, нивните ангели на небесата секогаш го гледаат лицето на Мојот Отец небесен.

[11](Зашто Синот Човечки дојде да го бара и спаси загубеното.)

[12]Што мислите? Ако некој има сто овци и една од нив се загуби, нема ли

deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

[13] E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

[14] Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

Como se deve tratar a um irmão culpado

[15] Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

[16] Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

[17] E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

[18] Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Lucas 17.3-4

да ги остави деведесет и деветте в планина и да појде да ја бара загубената овца?

[13]Па, ако ја најде, ве уверувам дека ќе се радува за неа повеќе отколку за деведесет и деветте незагубени.

[14]Така и вашиот Отец небесен не сака да загине ниедно од овие, маливе.“

Ако ти згреши ближниот

[15]„Ако згреши против тебе братот твој, оди и искарај го насамо; ако те послуша, си го придобил брата си;

[16]ако не те послуша, поведи со себе уште еден или двајца, па со устата на двајца или тројца сведоци нека се потврди секој збор;

[17]ако, пак, не ги послуша и нив, кажи ѝ на црквата; па, ако и црквата не ја послуша, тогаш нека ти биде тој како незнабожец и цариник.“

[18]„Вистина ви велам: сѐ што ќе сврзете на земјата, ќе биде сврзано и на небото; и сѐ што ќе разврзете на земјата, ќе биде разврзано и на небото.

Заедничка молитва

[19]Пак ви велам: ако двајца од вас се согласат на земјата да молат за нешто, што и да било, ќе им биде дадено од Мојот Отец небесен;

[20]зашто, каде се двајца или тројца собрани во Мое име, таму сум и Јас среде нив.“

Братско простување

(Лк 17,4)

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

[29] Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

[30] Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

[21]Тогаш Петар пристапи кон Него и рече: „Господи, колкупати да му простам на брата си, кога ќе згреши против мене? До седумпати ли?“

[22]Исус му одговори: „Не ти велам до седум, туку до седумдесетпати по седум.“

Парабола за немилосрдниот слуга

[23]„Затоа царството небесно прилега на царот кој побарал да ја расчисти сметката со своите слуги.

[24]Кога почна да ја расчистува сметката, доведоа кај него еден што му должеше десет илјади таланти;

[25]па, бидејќи немаше со што да плати, господарот негов нареди да го продадат него, и жена му, и децата негови, и сѐ што имаше, за да наплати.

[26]Тогаш тој слуга падна пред него на колена и му се поклонуваше говорејќи: ‚Господаре, стрпи се спрема мене и сѐ ќе ти платам.‘

[27]А господарот на тој слуга се смилува, го пушти и му го прости долгот.

[28]Слугата, пак, штом излезе, најде еден од другарите свои, кој му должеше сто денарии, и кога го фати, го давеше и му велеше: ‚Врати ми го долгот!‘

[29]Тогаш неговиот другар падна ничкум пред нозете негови, го молеше и велеше: ‚Стрпи се спрема мене и сѐ ќе ти исплатам!‘

[30]Но тој не сакаше, туку отиде и го фрли во затвор, додека не му го исплати долгот.

[31] Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.
[32] Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;
[33] não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?
[34] E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.
[35] Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

[31]Другарите, пак, негови, кога видоа што се случи, многу се огорчија, па отидоа и му кажаа на својот господар за сè што се случи.
[32]Тогаш господарот негов го повика и рече: ,Зол слуго, јас ти го простив целиот долг, зашто ми се молеше;
[33]не требаше ли и ти да се смилуваш над својот другар, како што се смилував и јас над тебе?‘
[34]И се разгневи господарот негов, па го предаде на мачители, додека не му го исплати целиот долг.
[35]Така и Мојот Отец небесен ќе постапи со вас, ако секој од вас не му прости од срце на брата си.“

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão
Marcos 10.1

[1] E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.
[2] Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio
Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?
[4] Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher
[5] e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

Матеј 19

За разводот
(Мк 10,1-12; Лк 16,18)

[1]Кога ги заврши Исус тие зборови, тргна од Галилеја и пристигна во пределите јудејски, отаде Јордан.
[2]По Него појде многу народ и Тој ги исцели таму.

[3]И дојдоа кај Него фарисеите што Го искушуваа, па Му рекоа: „Може ли човек да ја остави жената своја за каква и да било причина?“
[4]Тој им одговори и рече: „Не ли сте читале, дека Оној што ги создаде во почетокот, маж и жена ги создаде, и рече:
[5],Затоа ќе остави човек татко и мајка и ќе се прилепи до жената своја и ќе бидат обата едно тело.‘

[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.

[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

Jesus abençoa as crianças

Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

[6]Па така, тие веќе не се двајца, туку едно тело. А Бог што соединил човек да не разделува.“

[7]Тие Му рекоа: „Зошто тогаш Мојсеј заповеда да ѝ даде мажот разводно писмо и да ја напушти?“

[8]Тој им одговори: „Заради вашите жестоки срца Мојсеј ви дозволи да ги оставате жените свои; но во почетокот не беше така.

[9]Јас, пак, ви велам: оној што ќе ја остави својата жена, освен заради прељуба, и се ожени со друга, тој извршува прељуба; и оној, што ќе се ожени со напуштена, исто така прељубодејствува.“

Брак и безбрачност

[10]А учениците Негови Му рекоа: „Ако е таква должноста на човекот кон жената, тогаш не треба ни да се жени!“

[11]Но Тој рече: „Секој не може да го прифати ова учење, туку само оние на кои им е дадено;

[12]зашто има скопени, така родени од мајчината утроба; а има скопени и од луѓе, но има и скопени, кои самите себе се скопиле заради царството небесно. Кој може да прифати, нека прифати.“

Исус ги благословува децата

(Мк 10,13-16; Лк 18,15-17)

[13]Тогаш кај Него доведоа деца, за да ги положи рацете над нив и да се помоли, а учениците им забрануваа.

[14]Но Исус рече: „Оставете ги децата и не пречете им да доаѓаат кај Мене, зашто на такви е царството небесно.“

[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

O jovem rico

Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

[16] E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

[17] Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

[18] E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

[19] honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[20] Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

[21] Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[15]И откако ги положи рацете над нив, Исус си отиде оттаму.

За богатиот млад човек

(Мк 10,17-31; Лк 13,30; 18,18-30)

[16]И ете, еден човек, кога пристапи до него, Му рече: „Учителе добар, какво добро треба да направам за да имам живот вечен?“

[17]А Тој му одговори: „Зошто Ме нарекуваш добар? Само Еден е добар. А ако сакаш да влезеш во животот, запазувај ги заповедите.“

[18]Тој Му рече: „Кои?“ А Исус одговори: „Не убивај, не прељубодејствувај, не кради, не сведочи лажно;

[19]почитувај ги татка си и мајка си; сакај го ближниот свој како себеси!“

[20]Младиот човек Му рече: „Сето тоа сум го запазил уште од детството; што ми е уште потребно?“

[21]Исус му кажа: „Ако сакаш да бидеш совршен, оди, продај го имотот свој и раздели го на сиромаси, и ќе имаш богатство на небото; па дојди и врви по Мене!“

[22]Штом ги чу младиот човек овие зборови, си отиде нажален, бидејќи имаше голем имот.

[23]А Исус им рече на учениците Свои: „Вистина, ви велам, богат мачно ќе влезе во царството небесно;

[24]и уште ви велам: полесно ѝ е на камилата да мине низ иглени уши, отколку на богатиот да влезе во царството Божјо.“

[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?
[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.
[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?

[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.
[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.
[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[25]Кога го чуја тоа учениците, многу се зачудија и рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?“
[26]Исус, ги погледна и им рече: „За луѓето тоа не е можно, но за Бога сè е можно.“
[27]Тогаш Петар одговори и Му рече: „Ете, ние оставивме сè, и по Тебе одиме: што ќе стане, со нас?“
[28]А Исус им рече: „Вистина ви велам дека вие што врвите по Мене, во новиот свет, кога Синот Човечки ќе седне на престолот на славата Своја, ќе седнете и вие на дванаесет престоли и ќе судите над дванаесетте Израелови колена;
[29]и секој што ќе остави куќа, или брат, или сестра, или татко, или мајка, или жена, или деца, или ниви, заради Моето име, ќе наследи стопати повеќе и ќе добие живот вечен.
[30]Но мнозина први ќе бидат последни, а последните први.“

Матеј 20

Парабола за работниците во лозјето

[1]„Зашто царството небесно прилега на домаќин, кој излегол наутро рано да изнајми работници за своето лозје.

[2]Па, штом се спогоди со работниците по денариј на ден, ги прати во лозјето свое.
[3]Потоа, кога излезе околу третиот час и виде други како стојат на пазариштето без работа,

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

[12] dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

[13] Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

[4]им рече: ‚Одете и вие во моето лозје, па што е право, ќе ви дадам.‘ И тие отидоа.

[5]Пак излезе околу шестиот и деветтиот час и направи исто.

[6]А околу единаесеттиот час одново излезе и најде други, како стојат без работа, и им рече: ‚Зошто стоите тука цел ден без работа?‘

[7]Тие му одговорија: ‚Никој не нè повика.‘ А тој им рече: ‚Одете во моето лозје.‘ (И што е право ќе добиете.)

[8]А кога се стемни, господарот на лозјето му рече на својот настојник: ‚Повикај ги работниците и плати им, почнувајќи од последните па до првите.‘

[9]И дојдените околу единаесеттиот час добија по денариј.

[10]А кога дојдоа првите, помислија дека ќе примат повеќе; но и тие добија по денариј;

[11]и штом добија, негодуваа против господарот

[12]и велеа: ‚Оние последните работеа еден час, а ти ги изедначи со нас, што ја претрпевме тежината на денот и жегата.‘

[13]А тој им одговори и му рече на еден од нив: ‚Пријателе, не те онеправдувам: нели се погоди со мене за денариј?

[14] Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

[15] Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

[16] Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[14]Земи си го своето и оди си; и на овој последниов, сакам да му дадам колку и тебе;

[15]зар немам право да чинам со своето што сакам? Или ти е окото завидливо, зашто сум дарежлив?‘

[16]Така ќе бидат последните први, а првите – последни; (зашто мнозина се повикани, но малкумина се избрани).“

Исус по третпат ги навестува Својата смрт и воскресение

(Мк 10,32-34; Лк 18,31-34)

[17]И кога се искачуваше Исус кон Ерусалим, ги зеде насамо дванаесетте ученици и по патот им рече:

[18]„Ете, се искачуваме кон Ерусалим и Синот Човечки ќе им биде предаден на првосвештениците и книжниците, и ќе Го осудат на смрт,

[19]и ќе Го предадат на незнабошците за да биде исмеан, и тепан, и распнат; и на третиот ден ќе воскресне.“

Честољубие и вистинско служење

(Мк 10,33-45; Лк 22,25-27)

[20]Тогаш пристапи до Него мајката на Заведеевите синови, заедно со своите синови и, поклонувајќи Му се, Го молеше нешто.

[21]А Тој ѝ рече: „Што бараш?“ Таа Му одговори: „Заповедај овие мои два сина да седат до Тебе, едниот од десно, а другиот од лево во Твоето царство!“

[22]Исус одговори и им рече: „Не знаете што барате! Можете ли да ја пиете чашата што ќе ја пијам Јас; или да се крстите со крштавањето со кое се крш-

тавам Јас?“ Тие Му одговорија: „Можеме.“

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[23]И им рече: „Чашата Моја ќе ја пиете, и со крштавањето, со кое се крштавам Јас, ќе се крстите, но да се седи на Мојата десна или лева страна, тоа не зависи од Мене; таму ќе седнат оние за кои е подготвено од Мојот Отец.“

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[24]И десетте, штом го чуја тоа, негодуваа против двајцата браќа.

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

[25]Но Исус ги повика и им рече: „Знаете дека кнезовите народни владеат над народите, и управниците господарат над нив;

[26] Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[26]меѓу вас, пак, нека не биде така; а кој меѓу вас сака да биде поголем, нека ви биде слуга;

[27] e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

[27]и кој сака меѓу вас да биде прв, нека ви служи;

[28] tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

[28]како што и Синот Човечки не дојде да Му служат, туку дојде да послужи и да го даде животот Свој за откуп на мнозина.“

A cura de dois cegos de Jericó

Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

Исцелувањето на двајцата слепи од Ерихон

(Мк 10,46-52; Лк 18,35-43)

[29] Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

[29]И кога излегуваше од Ерихон, по Него врвеше многу народ.

[30] E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

[30]И ете, двајца слепи, седнати покрај патот, штом чуја дека минува Исус, извикаа и рекоа: „Смилувај ни се, Господи, Сине Давидов!“

[31] Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

[31]А народот им заповеда да молчат; но тие уште посилно викаа и велеа: „Смилувај ни се, Господи, Сине Давидов!“

[32] Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?
[33] Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.
[34] Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

[32]Исус застана, ги повика и рече: „Што сакате да сторам за вас?“
[33]Тие Му одговорија: „Да ни се отворат очите наши.“
[34]И Исус се смилува и се допре до нивните очи, и веднаш им прогледаа очите нивни; и тие тргнаа по Него.

Mateus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:
[2] Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.
[3] E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.
[4] Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:
[5] Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.
[6] Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,
[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.
[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

Матej 21

Христовото свечено влегување во Ерусалим

(Мк 11,1-11; Лк 19,28-40; Јн 12,12-19)

[1]А кога наближија до Ерусалим и дојдоа до Витфагија, кај Маслиновата Гора, Исус испрати двајца ученици
[2]и им рече: „Отидете во селоно, што е наспроти вас и веднаш ќе најдете врзана магарица и младо магаре со неа; одврзете ги и доведете Ми ги!
[3]А ако некој ви рече нешто, кажете му дека Му се потребни на Господа, и веднаш ќе ги прати.“
[4]А сето тоа стана за да се исполни кажаното преку пророкот, кој вели:
[5]„Кажете ѝ на ќерката Сионова: ете, твојот цар доаѓа кај тебе кроток, качен на магарица со младо магаре.“
[6]Учениците отидоа и направија така, како што им беше заповедал Исус.
[7]Ги дотераа магарицата и младото магаре и ги кладоа одозгора алиштата свои, и Тој седна над нив.
[8]А мнозина од народот ги постилаа по патот облеките свои; други, пак, сечеа гранки од дрвјата и ги постилаа по патот;

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

[9]а народот што врвеше пред Него и по Него, викаше велејќи: „Осана на Синот Давидов! Благословен е Тој што доаѓа во името Господово! Осана на висините!“

[10]И кога влезе во Ерусалим, целиот народ збунето прашуваше: „Кој е овој?“

[11]А народот одговараше: „Овој е Исус, пророкот од Назарет галилејски.“

Изгонување на трговците од храмот

(Мк 11,15-19; Лк 19,45-48; Јн 12,12-16)

[12]И влезе Исус во храмот Божји и ги истера сите што продаваа и купуваа во храмот, ги растури масите на менувачите и столовите на оние што продаваа гулаби,

[13]и им рече: „Напишано е: ‚Домот Мој нека биде дом за молитва‘, а вие го направивте како разбојничка пештера.“

[14]И дојдоа кај Него во храмот слепи и куци, и Тој ги излекува.

[15]А првосвештениците и книжниците, гледајќи ги чудесните дела што ги направи Тој, и слушајќи ги децата како викаат во храмот и велат: „Осана на Давидовиот Син!“, се разгневија,

[16]и му рекоа: „Слушаш ли што велат тие?“ А Исус им рече: „Да! Зар никогаш не сте читале: ‚Од устата на новороденчињата и од оние што цицаат Ти си приготвил пофалба?‘“

[17]И кога ги остави, отиде надвор од градот, во Витанија, каде што преноќи.

Смоквата што не дава плод

Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

(Мк 11,12-14, 20-24)

[18]А утредента, враќајќи се во градот, огладне;

[19]и виде покрај патот смоква, па отиде до неа; откако не најде на неа ништо освен лисја, рече: „Од сега да нема плод на тебе довека!“ И смоквата веднаш се исуши.

[20]Штом го видоа тоа, учениците се зачудија и рекоа: „Како веднаш се исуши смоквата!“

[21]А Исус им одговори и рече: „Вистина, ви велам: ако имате вера и не се посомневате, не само тоа што стана со смоквата ќе го правите, туку, ако и на оваа планина ѝ речете – дигни се и фрли се в море, ќе биде.

[22]И сѐ што ќе побарате во молитва со вера, ќе добиете.“

Прашања за Исусовите овластувања

(Мк 11,27-33; Лк 20,1-8)

[23]И кога дојде Тој во храмот и поучуваше, пристапија кон Него првосвештениците и старешините народни и рекоа: „Со каква власт го правиш тоа и кој Ти ја дал таа власт?“

[24]А Исус им одговори и рече: „И Јас ќе ве прашам нешто. Па, ако Ми одговорите, и Јас ќе ви кажам со каква власт го правам тоа.

[25]Крштавањето Јованово од каде беше: од небото или од луѓето?“ А тие размислуваа меѓу себе и велеа: „Ако кажеме – од небото, ќе ни рече: ‚Па зошто не му поверувавте?‘

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

[33] Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

[26]А ако речеме: – од луѓето, се плашиме од народот, зашто сите го сметаа Јован за пророк.“

[27]И, одговарајќи Му на Исус, рекоа: „Не знаеме.“ А Тој им рече: „Ни Јас не ви кажувам со каква власт го правам тоа.“

Парабола за двата сина

[28]„Што мислите за ова? Еден човек имаше два сина; па отиде кај првиот и му рече: ‚Сине, оди денес да работиш во моето лозје!‘

[29]Тој одговори и рече: ‚Не сакам!‘ но потоа се покаја и отиде.

[30]Дојде и кај вториот, и му го рече истото. Тој одговори и рече: ‚Ќе отидам, господаре.‘ Но не отиде.

[31]Кој од двајцата ја исполни татковата волја?“ Му одговорија: „Првиот.“ Тогаш Исус им рече: „Вистина ви велам дека цариниците и блудниците ќе ве испреварат во царството Божјо:

[32]зашто дојде кај вас Јован по патот на праведноста и вие не му поверувавте, а цариниците и блудниците му поверуваа; вие, пак, иако видовте, не се предомисливте отпосле за да му поверувате.“

Парабола за немилосрдните лозари

(Мк 12,1-12; Лк 20,9-19)

[33]„Чујте друга парабола! Беше еден човек домаќин, кој насади лозје, го загради со плот, ископа бунар, направи кула и, откако им го предаде на лозарите, си отиде.

[34] Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

[35] E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

[36] Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

[37] E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

[38] Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

[39] E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

[40] Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[34]И кога наближи времето за берба, тој ги испрати кај лозарите своите слуги за да му ги приберат плодовите.

[35]Но, лозарите, ги фатија неговите слуги, едниот го претепаа, другиот го убија, а третиот со камења го засипаа.

[36]Тој испрати сега други слуги, повеќе од првите; но и со нив постапија исто.

[37]Најпосле го испрати кај нив својот син, велејќи: ‚Ќе се засрамат од син ми.‘

[38]Но лозарите, штом го видоа син му, си рекоа меѓу себе: ‚Овој е наследникот; ајде да го убиеме и да го присвоиме наследството негово.‘

[39]Па, го фатија, го изведоа надвор од лозјето и го убија.

[40]Кога ќе дојде господарот на лозјето, што ќе им направи на тие лозари?“

[41]Му одговорија: „Злосторниците ќе ги погуби, а лозјето ќе го даде на други лозари што ќе му ги даваат плодовите навреме.“

[42]А Исус им рече: „Зар не сте читале во Книгите: ‚Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник: тоа е од Господ и чудесно е во очите наши.‘

[43]Затоа ви велам дека царството Божјо ќе биде земено од вас и ќе се даде на народ што ги принесува неговите плодови.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

[44] И кој падне врз тој камен, ќе се разбие; а врз кого тој ќе падне, ќе го здроби.“

[45] И слушајќи ги Неговите параболи, првосвештениците и фарисеите разбраа дека говори за нив,

[46] па гледаа да Го фатат; но се плашеа од народот, зашто Го сметаа за пророк.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

Матеј 22

Парабола за свадбата на царевиот син

(Лк 14,15-24)

[1] И одговарајќи, Исус пак им говореше во параболи и рече:

[2] „Царството небесно прилега на еден цар, кој направи свадба за својот син.

[3] И ги испрати своите слуги да ги повикаат поканетите на свадба; а тие не сакаа да дојдат.

[4] Потоа испрати други слуги и им рече: кажете им на поканетите: ‚Ете, при-готвив јадење; јунците мои и сè што е угоено се заклани, и сè е готово; дојдете на свадбата!‘

[5] Но, тие не сакаа да знаат за тоа, туку си отидоа: кој на нива, кој по трговија;

[6] а некои, пак, ги фатија неговите слу-ги, ги исмејаа и ги убија.

[7] Штом чу за тоа царот, се налути, ис-прати своја војска и ги погуби убијците и им го изгоре нивниот град.

[8] Тогаш им рече на слугите свои: ‚Свадбата е готова, но поканетите не беа достојни.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[9]Затоа одете по крстопатите и колкумина ќе најдете, поканете ги на свадба!‘

[10]И излегоа слугите на крстопатите, ги собраа сите што ги најдоа – и лоши и добри; и се наполни свадбениот дом со гости.

[11]Кога влезе царот да ги види гостите, забележа еден необлечен во свадбени алишта.

[12]Па му рече: ‚Пријателе, како влезе овде, необлечен во свадбена руба?‘ А тој молчеше.

[13]Тогаш царот им рече на слугите: ‚Врзете му ги рацете и нозете, земете го и фрлете го во крајната темнина; таму ќе биде плач и крцкање со заби!‘

[14]зашто, мнозина се повикани, а малкумина избрани.“

Прашања за данокот

(Мк 12,13-17; Лк 20,20-26)

[15]Тогаш фарисеите отидоа и се договорија како да Го фатат во некој збор.

[16]И ги испраќаа кај Него своите ученици, заедно со некои Иродовци, кои Му говореа: „Учителе, знаеме дека си правичен и навистина ги учиш луѓето на патот Божји, и не се плашиш од никого, зашто не гледаш кој е кој;

[17]затоа кажи ни; што мислиш: треба ли да се дава данок на царот или не?“

[18]Но Исус го прозре лукавството нивно и рече: „Што Ме искушувате, лицемери?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

[26] o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

[27] depois de todos eles, morreu também a mulher.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[19]Покажете Ми една пара од данокот.“ Тие Му донесоа еден денариј.

[20]И им рече: „Чиј е овој лик и потпис?“

[21]Тие одговорија: „На царот.“ Тогаш им рече: „Подајте го царевото на царот, а Божјото на Бога!“

[22]И штом го чуја тоа, тие занемеа и, оставајќи Го, си отидоа.

Прашања за воскресението

(Мк 12,18-27; Лк 20,27-38)

[23]Во истиот ден пристапија кон Него и садукеите, кои велат дека нема воскресение, и Го прашаа, говорејќи:

[24]„Учителе, Мојсеј рече: ‚Ако умре некој без деца, тогаш брат му нека ја земе жената негова и нека му подигне потомство на својот брат!‘

[25]Кај нас имаше седуммина браќа; првиот се ожени и умре; па, бидејќи немаше пород, ја остави жената своја на брата си;

[26]исто така направи и вториот, и третиот, дури и седмиот;

[27]а по сите нив умре и жената.

[28]При воскресението, на кого од седуммината ќе биде таа жена, бидејќи со сите живеела?“

[29]Исус им одговори: „Се лажете, зашто не ги познавате Писмата, ниту силата Божја;

[30]зашто при воскреснувањето луѓето ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат, туку ќе живеат како ангели Божји на небесата.

31 E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

32 Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

33 Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

34 Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

35 E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

36 Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

37 Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

38 Este é o grande e primeiro mandamento.

39 O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

40 Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

41 Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

42 Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

43 Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

44 Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu

31А за воскреснувањето на мртвите, не сте ли читале што ви рекол Бог, Кој вели:

32‚Јас сум Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.‘ Бог не е Бог на мртвите, туку на живите.“

33И народот, слушајќи го тоа, се восхитуваше на Неговата наука.

Најважната заповед

(Мк 12,28-34; Лк 10,25-28)

34Кога фарисеите слушнаа дека ги посрами садукеите, се здружија со нив.

35И еден од нив, познавач на Законот, искушувајќи Го, запраша и рече:

36„Учителе, која заповед е најголема во Законот?“

37А Исус му одговори: „‚Возљуби Го Господа, својот Бог, со сето свое срце, и со сета своја душа, и со сиот свој разум;‘

38тоа е прва и најголема заповед;

39а втората е слична на неа: ‚возљуби го својот ближен како себеси!‘

40На тие две заповеди се држат целиот Закон и Пророците.“

За Давидовиот син

(Мк 12,35-37; Лк 20,41-44)

41И кога се собраа фарисеите, Исус ги праша

42и рече: „Што мислите за Христос? Чиј син е Тој?“ Му одговорија: „Давидов.“

43Им рече: „Како тогаш Давид, преку Духот Го нарече Господ, велејќи:

44‚Му рече Господ на Мојот Господ: Седи од Мојата десна страна, додека

ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

45 Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

46 E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

1 Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

2 Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

3 Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

4 Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

5 Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

6 Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

7 as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

8 Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

не ги положам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои.‘

45И така, ако Давид Го нарече Господ, како тогаш може Тој да Му е син?“

46И никој не можеше да Му одговори ниту збор, и од тој ден никој веќе не се осмели да Го праша.

Матеј 23

Исус ги укорува книжниците и фарисеите

(Мк 12,38-39; Лк 11,37-52; 20,45-46)

1Тогаш Исус му проповедаше на народот и на учениците Свои,

2говорејќи: „На Мојсеевото седиште седнаа книжниците и фарисеите.

3Затоа, сè што ќе ви кажат пазете и извршувајте; а според делата нивни не постапувајте, зашто тие говорат, но не извршуваат;

4врзуваат бремиња тешки и мачни за носење и ги клаваат врз плеќите на луѓето, а сами не сакаат ни со прст да ги помрднат.

5И сите свои дела ги прават за да ги видат луѓето; ги проширувааат своите записи и ги продолжуваат ресите на својата облека;

6сакаат прво место на гозбите и предни места во синагогите,

7и поздрави по улиците, и да ги викаат луѓето ‚Рави!‘

8А вие немојте да се нарекувате ‚Рави‘, зашто еден е вашиот Учител – Христос, а вие сте сите браќа.

[9] A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

[10] Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

[11] Mas o maior dentre vós será vosso servo.

[12] Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

Várias advertências de Jesus

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

[9]И никого на земјата не викајте го свој Татко, зашто еден е вашиот Татко – Оној Небесниот;

[10]и водачи немојте да се именувате, зашто еден е вашиот Водач – Христос.

[11]Но, најголемиот меѓу вас да ви биде слуга;

[12]зашто, кој се воздигнува, ќе биде понизен; а кој се понизува, ќе биде воздигнат.“

Осуда на лицемерите

(Мк 12,40; Лк 11,9-52; 20,47)

[13]„Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, затоа што го затворате царството небесно пред луѓето; зашто, ниту вие влегувате, ниту ги пуштате да влезат оние што сакаат да влезат.

[14](Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто ги подјадувате домовите на вдовиците и лицемерно долго се молите; заради тоа ќе добиете поголема осуда.)

[15]Тешко вам книжници и фарисеи, лицемери, зашто обиколувате по море и по копно за да добиете еден следбеник, и кога ќе успеете во тоа, тогаш го правите син на пеколот, двапати полош од вас.

[16]Тешко вам, водачи слепи, кои велите: ‚Ако се заколне некој во храмот, не е ништо; но ако се заколне некој во злато на храмот, виновен е.‘

[17]Безумни и слепи! Што е поголемо: златото или храмот кој го осветува златото?

[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;

[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos,

[18]Исто така велите: ‚Ако некој се заколне во жртвеникот, ништо не е; но, ако некој се заколне во дарот што е на него, виновен е.‘

[19]Безумни и слепи! Што е посвето: дарот или жртвеникот што го осветува дарот?

[20]А кој ќе се заколне во жртвеникот, се колне во него и во сè што е врз него;

[21]и кој ќе се заколне во храмот, се колне во него и во Оној Кој живее во него;

[22]и кој ќе се заколне во небото, се колне во престолот Божји и во Оној, што седи на него.

[23]Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто давате десеток од нане, копра и ким, а сте го оставиле најважното во Законот: праведноста, милоста и верата; ова требаше да го правите, а и она да не го оставате.

[24]Водачи слепи, вие комарецот го цедите, а камилата ја проголтувате!

[25]Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто ги чистите чашата и чинијата однадвор, додека внатре тие се полни со грабеж и алчност.

[26]Слеп фарисеју, очисти ги чашата и чинијата најнапред внатре, за да бидат чисти и однадвор.

[27]Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто многу личите на варосани гробови, што однадвор изгледаат убаво, а внатре се полни со

mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

28 Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

29 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

30 e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

31 Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

32 Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

33 Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

34 Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

35 para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

36 Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

O lamento sobre Jerusalém

Lucas 13.34-35

мртовечки коски и секаква нечистотија.

28Така и вие, однадвор им се покажувате на луѓето како праведни, а внатре сте полни со лицемерност и беззаконие.“

Објавата на казната за лицемерите

(Лк 11,47-51)

29„Тешко вам книжници и фарисеи, лицемери, зашто им ѕидате гробници на пророците и ги украсувате споменицитe на праведните,

30па велите: ‚Да живеевме во дните на нашите татковци, немаше да станеме нивни соучесници во крвта на пророците.‘

31А со тоа сведочите сами против себе, дека сте синови на оние што ги убиле пророците.

32Дополнете ја и вие мерата на татковците ваши!

33Змии и рожби аспидини, како ќе побегнете од пресудата за во пеколот?

34Затоа, ете, Јас праќам кај вас пророци и мудреци и книжници; едни ќе убиете и распнете, а други ќе тепате по синагогите и ќе ги прогонувате од град во град;

35за да падне врз вас сета праведна крв што е пролеана на земјата, од крвта на праведниот Авел па до крвта на Захарија, синот на Варахија, кого го убивте меѓу храмот и жртвеникот.

36Вистина, ви велам: сето тоа ќе падне врз овој род!“

Исусовата љубов кон Ерусалим

(Лк 13,34-35)

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[37]„Ерусалиме, Ерусалиме, што ги убиваш пророците и со камења ги засипуваш испратените кај тебе! Колкупати сакав да ги соберам чедата твои, како квачката што ги собира пилињата свои под крилјата, а вие не сакавте.

[38]Ете, ви се остава пуст вашиот дом.

[39]Зашто ви велам: нема да Ме видите од сега додека не кажете: ‚Благословен е Оној, Кој иде во името Господово!‘“

Mateus 24

O sermão profético

A destruição do templo

Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores

Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

Матеј 24

Навестување за разурнувањето на храмот во Ерусалим

(Мк 13,1-2; Лк 21,5-6)

[1]И кога излезе Исус од храмот и си одеше, се приближија до Него учениците Негови за да Му ги покажат зградите на храмот.

[2]А Исус им рече: „Го гледате ли сето тоа? Вистина, ви велам: нема да остане тука ни камен на камен, а да не биде урнат.“

Неволји и прогонства

(Мк 13,3-13; Лк 21,7-19)

[3]И кога седеше во Маслиновата Гора, дојдоа кај Него учениците Негови насамо и Му рекоа: „Кажи ни, кога ќе биде тоа, и каков ќе биде знакот за Твоето доаѓање и за крајот на светот?“

[4]А Исус им одговори и рече: „Пазете се, да не ве излаже некој;

[5]зашто многумина ќе дојдат во Мое име, говорејќи: ‚Јас сум Христос!‘ и ќе прелажат мнозина.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.

[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação
Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;

[6]Ќе слушате за војни и повици на војни. Гледајте да не се уплашите, зашто сето тоа треба да биде; но тоа уште не е крајот.

[7]Зашто ќе се крене народ против народ, и царство против царство, и на разни места ќе има глад, помор и потреси;

[8]а сето тоа е почеток на страдањата.

[9]Тогаш ќе ве предадат на мачење и ќе ве убијат; и ќе бидете мразени од сите народи, заради Моето име.

[10]Тогаш мнозина ќе се соблазнат и еден со друг ќе се предаваат и еден со друг ќе се мразат;

[11]многу лажни пророци ќе се појават и ќе прелажат мнозина;

[12]и бидејќи беззаконијата ќе се умножат, кај мнозина љубовта ќе олади.

[13]А кој ќе издржи до крај, тој ќе биде спасен.

[14]И ќе биде проповедано ова Евангелие за царството по целиот свет, за сведоштво на сите народи; и тогаш ќе дојде крајот.“

Гнасниот пустошник
(Мк 13,14-23; Лк 21,20-24)

[15]„Па така, штом го видите гнасниот пустошник како стои на светото место, за кој зборува пророкот Даниел – кој чита нека разбере,

[16]тогаш оние, што се наоѓаат во Јудеја, нека бегаат по планините;

[17]кој е на покрив нека не слегува да земе нешто од куќата своја;

[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem

Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[18]и кој е на нива, нека не се враќа дома за да ги земе алиштата свои!

[19]Но тешко на бремените и на доилките во тие дни!

[20]Затоа молете се да не стане бегањето ваше зиме или во сабота;

[21]зашто тогаш ќе има страдања, какви што немало од почетокот на светот па досега, ниту, пак, ќе ги има.

[22]И ако не се скратат оние дни, никој не би се спасил; но заради избраните ќе се скратат тие дни.

[23]Тогаш, ако ви каже некој: ,Еве, овде е Христос‘ или ,таму е‘ – не верувајте!

[24]Зашто ќе се појават лажни месии и лажни пророци, и ќе покажат големи знаци и чуда, за да ги прелажат, ако е можно, дури и избраните.

[25]Ете, однапред ви кажав.

[26]И така, ако ви речат: ,Ете, Тој е во пустината‘ – не излегувајте; или, ,ете, во тајна соба е‘ – не верувајте!

[27]Зашто, како што молњата излегува од исток и се гледа дури до запад, така ќе биде доаѓањето на Синот Човечки.

[28]Зашто, каде што е мршата, таму се собираат и орлите.“

Враќањето на Синот Човечки

(Мк 13,24-27; Лк 21,25-28)

[29]„И веднаш, по маките на тие дни, сонцето ќе потемни и месечината нема да ја дава својата светлина, и ѕвезди ќе паѓаат од небото, и силите небески ќе се разнишаат.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

[31] E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

[32] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[33] Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[34] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[35] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.

[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.

[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

[30]Тогаш ќе се јави на небото знакот на Синот Човечки и ќе се расплачат сите земни племиња, и ќе Го видат Синот Човечки како доаѓа на небесните облаци, со голема слава и сила;

[31]и ќе ги испрати Своите ангели со силен трубен глас, и ќе ги соберат Неговите избраници од четирите ветра, од едниот до другиот крај на небесата.“

Споредба со смоквата
(Мк 13,28-31; Лк 21,29-33)

[32]„Со смоквата направете споредба: штом ќе се подмладат нејзините гранки и пуштат лисја, знаете дека е близу летото;

[33]Така и вие, кога ќе го видите сето тоа, знајте дека е близу, пред вратата.

[34]Вистина ви велам: нема да мине овој род додека сето тоа не се исполни.

[35]Небото и земјата ќе минат, но зборовите Мои нема да минат.“

Денот и часот – непознати!
(Мк 13,32-37; Лк 17,26-30, 34-35)

[36]„А за тој ден и час никој не знае, ниту ангелите небесни, туку само Мојот Отец;

[37]но, како што беше во деновите на Ное, така ќе биде и при доаѓањето на Синот Човечки;

[38]зашто, како што во деновите пред потопот јадеа и пиеја, се женеа и се мажеа до оној ден кога Ное влезе во ковчегот,

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.

[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.

[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

A parábola do bom servo e do mau

Lucas 12.42-46

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[39]и не сфатија додека не дојде потопот и истреби сè – така ќе биде и доаѓањето на Синот Човечки.

[40]Тогаш ќе бидат двајца на нива: еден ќе биде земен, а другиот ќе биде оставен;

[41]две жени ќе мелат со рачна мелница: едната ќе биде земена, а другата ќе биде оставена.

[42]Па така, бидете будни, зашто не знаете во кој час ќе дојде вашиот Господ.

[43]Знајте го и тоа: кога домаќинот на куќата би знаел во кој час ќе дојде крадецот, тој би останал буден и не би дозволил да му провалат во куќата.

[44]Затоа и вие треба да бидете подготвени, зашто Синот Човечки доаѓа во часот кога не очекувате.“

Верни и неверни служители

(Лк 12,41-48)

[45]„Кој е, пак, тој верен и мудар слуга, кого ќе го постави господарот негов над слугите свои да им дава навреме храна?

[46]Блазе на тој слуга, кого, кога ќе дојде господарот негов, го наоѓа дека постапува така;

[47]вистина ви велам дека над целиот свој имот ќе го постави него.

[48]Ако, пак, тој слуга е лош и си рече во срцето свое: ‚Господарот мој уште за долго време нема да дојде‘,

[49]па почне да ги тепа другарите свои и да јаде и пие со пијаниците,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas

[50]господарот на тој слуга ќе дојде во ден кога тој не го очекува, и во час што не го знае;

[51]и ќе го исече на парчиња, и ќе му даде еднаква награда со лицемерите; таму ќе биде плач и крцкање со заби.“

Матеј 25

Парабола за десетте девојки

[1]„Тогаш царството небесно ќе заприлега на десет девојки, кои ги зедоа своите светилки и излегоа да го пречекаат младоженецот.

[2]Петте од нив беа мудри, а петте неразумни.

[3]Неразумните ги зедоа светилките свои, но не понесоа со себе масло;

[4]а мудрите, заедно со светилките, зедоа во садовите свои и масло;

[5]и бидејќи младоженецот се забави, сите задремаа и заспаа.

[6]А на полноќ се чу викање: ‚Еве го младоженецот, излезете да го пречекате!‘

[7]Тогаш сите тие девојки станаа и ги приготвија своите светилки.

[8]Неразумните, пак, им рекоа на мудрите: ‚Дајте ни од вашето масло, зашто нашите светилки гаснат.‘

[9]Мудрите им одговорија и рекоа: ‚Но, може да не ни стигне и нам и вам: подобро одете кај продавачите и купете си!‘

[10]А кога тие отидоа да купат, пристигна младоженецот и приготвените

entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

11 Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

12 Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

13 Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

14 Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

15 A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

16 O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

17 Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

18 Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

19 Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

20 Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

влегоа со него на свадбата, и вратите се затворија.

11Потоа дојдоа и другите девојки и викаа: ‚Господаре, господаре, отвори ни!‘

12А тој им одговори и рече: ‚Вистина, ви велам: не ве познавам!‘

13И така, бидете будни, зашто не го знаете ни денот, ни часот, кога ќе дојде Синот Човечки.“

Парабола за талантите

(Лк 19,11-27)

14„Зашто, Тој ќе постапи како човекот, кој тргнувајќи на пат, ги повика слугите свои и им го предаде својот имот;

15и на едниот му даде пет таланти, на другиот два, на третиот еден, секому според способноста негова; и веднаш замина.

16Оној што зеде пет таланти, отиде, ги употреби во работа и спечали други пет таланти;

17и исто така и оној што зеде два таланта, спечали други два;

18а оној, што доби еден талант, отиде и го закопа в земја и така ги сокри парите на својот господар.

19По долго време дојде господарот на тие слуги и побара да му поднесат сметка.

20И кога пристапи оној што беше примил пет таланти, донесе уште други пет и рече: ‚Господаре, ти ми предаде пет таланти; ете, сум спечалил уште пет.‘

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[24] Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

[25] receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

[26] Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[28] Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

[29] Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

O grande julgamento

[21]Господарот му рече: ‚Убаво, добар и верен слуго! Во малку беше верен, над многу ќе те поставам; сподели ја радоста со својот господар!‘

[22]Дојде, исто така, и оној што беше примил два таланта и рече: ‚Господаре, ти ми предаде два таланта, ете, со нив спечалив уште два.‘

[23]Господарот му рече: ‚Убаво, добар и верен слуго! Во малку беше верен, над многу ќе те поставам; сподели ја радоста со својот господар!‘

[24]Пристигна и оној што беше зел еден талант и рече: ‚Господаре, те знаев дека си жесток човек: жнееш каде што не си сеел, и собираш каде што не си веел,

[25]па се уплашив и отидов, и го сокрив твојот талант в земја; ете ти го твоето.‘

[26]А господарот му одговори и рече: ‚Зол и мрзлив слуго! Ако си знаел дека жнеам, каде што не сум сеел, и собирам каде што не сум садел,

[27]требаше моите пари да им ги дадеш на трговците, па кога ќе дојдам да си го приберам своето со добивка;

[28]земете го од него талантот и дајте му го на оној што има десет таланти;

[29]зашто секому, што има, ќе му се даде и преумножи, а од оној, што нема, ќе му се одземе и она што го има;

[30]а лошиот слуга фрлете го во крајна темнина: таму ќе биде плач и крцкање со заби.‘“ (Откако го рече тоа, извика: „Кој има уши да слуша, нека чуе.“)

Судниот ден

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

[31]„А кога ќе дојде Синот Човечки во Својата слава и сите свети ангели со Него, тогаш ќе седне на престолот на славата Своја,

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[32]и ќе се соберат пред Него сите народи, па ќе ги оддели едни од други, како што ги одделува овците од козите;

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[33]и ќе ги постави овците од Својата десна страна, а козите од левата.

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[34]Тогаш Царот ќе им каже на оние што Му се од десната страна: ‚Дојдете, благословени од Мојот Отец; наследете го царството, подготвено за вас од почетокот на светот;

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[35]зашто, гладен бев и Ми дадовте да јадам; жеден бев и Ме напоивте, странец бев и Ме примивте;

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[36]необлечен бев и Ме облековте; болен бев и Ме посетивте; во затвор бев и дојдовте кај Мене.‘

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[37]Тогаш праведниците ќе Му одговорат и речат: ‚Господи, кога Те видовме гладен и Те нахранивме, или жеден и Те напоивме?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[38]Кога те видовме странец и Те прибравме, или необлечен и Те облековме?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[39]Кога Те видовме болен, или во затвор и Те посетивме?‘

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[40]А Царот ќе им одговори и ќе рече: ‚Вистина, ви велам: доколку сте го направиле тоа за еден од овие Мои најмали браќа, за Мене сте го направиле.‘

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.
[42] Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;
[43] sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

[44] E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.
[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus
Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:
[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[41]Тогаш ќе им каже и на оние што се од левата страна: ,Бегајте од Мене, проклети, во вечен оган, приготвен за ѓаволот и за неговите ангели!
[42]Зашто, гладен бев и не Ми дадовте да јадам; жеден бев и не Ме напоивте;
[43]странец бев и не Ме прибравте; необлечен бев и не Ме облековте; болен и во затвор бев и не Ме посетивте.‘
[44]Тогаш и тие ќе Му одговорат и речат: ,Господи, кога Те видовме гладен, или жеден, или странец, или необлечен, или болен, или во затвор – не Ти послуживме?‘
[45]Тогаш ќе им одговори и рече: ,Доколку не сте го направиле тоа за еден од овие најмали браќа ни за Мене не сте го направиле.‘
[46]И тие ќе отидат во вечна мака, а праведниците – во живот вечен.“

Матеј 26

Заговор против Исус
(Мк 14,1-2; Лк 22,1-2; Јн 11,45-53)

[1]И кога ги заврши Исус овие зборови, им рече на учениците Свои:
[2]„Знаете дека по два дни ќе биде Пасха и Синот Човечки ќе биде предаден на распнување.“
[3]Тогаш првосвештениците, книжниците и старешините народни се собраа во дворот на првосвештеникот, по име Кајафа,
[4]и се советуваа како да Го фатат Исус со измама и да Го убијат;

5 Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Marcos 14.3-9; João 12.1-8

6 Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

7 aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

8 Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

9 Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

10 Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

11 Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

12 pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

13 Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição
Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

14 Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

15 Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

5но рекоа: „Само не на празникот, за да не стане бунт меѓу народот.“

Помазанието во Витанија
(Мк 14,3-9; Јн 12,1-8)

6А кога беше Исус во Витанија, во куќата на Симон Лепрозниот,

7се приближи до Него една жена, која носеше шише со скапоцен мирис и го изли врз главата Негова, кога Тој седеше на трпезата.

8И кога го видоа тоа учениците Негови, се расрдија и рекоа: „Какво е тоа растурање?

9Зашто тој мирис можеше да се продаде многу скапо и парите да се разделат на сиромаси.“

10Но Исус, разбирајќи го тоа, им рече: „Зошто ја бuните жената? Таа направи добро дело за Мене!

11Бидејќи сиромасите ги имате секогаш покрај себе, а Мене Ме немате секогаш;

12таа, излевајќи го тој мирис врз телото Мое, Ме приготви за погреб.

13Вистина, ви велам: каде и да биде проповедано ова Евангелие, по цел свет ќе се прикажува тоа што го направи таа, за нејзин спомен.“

Договор за предавство на Исус
(Мк 14,10-11; Лк 22,3-6)

14Тогаш еден од дванаесетте, по има Јуда Искариот, отиде кај првосвештениците

15и рече: „Што ќе ми дадете, па да ви Го предадам?“ А тие му предложија триесет сребреници.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

A Ceia do Senhor

[16]И оттогаш тој бараше погодно време да Го предаде.

Подготовка на Пасхалната вечера

(Мк 14,12-16; Лк 22,7-13)

[17]А во првиот ден на празникот Бесквасници пристапија кон Исус учениците и Му рекоа: „Каде сакаш да ти приготвиме да јадеш Пасха?“

[18]Тој им рече: „Одете в град кај тој и тој човек и кажете му: ‚Учителот вели: времето Ми наближи, кај тебе ќе ја прославам Пасхата со учениците Свои.‘“

[19]Учениците постапија како што им заповеда Исус и ја приготвија Пасхата.

Исус го посочува предавникот

(Мк 14,17-21; Лк 22,14, 21-23; Јн 13,21-30)

[20]Кога се стемни, Тој седна на трпезата со дванаесетте.

[21]И кога јадеа, им рече: „Вистина ви велам: еден од вас ќе Ме предаде.“

[22]Тие многу се нажалија и секој од нив почна да Го прашува: „Да не сум јас, Господи?“

[23]А Тој им одговори и рече: „Оној што макна со Мене од чинијата, тој ќе Ме предаде.

[24]Синот, пак, Човечки, вистина си оди, како што е напишано за Него; но тешко му на оној човек преку кого Синот Човечки ќе биде предаден; подобро ќе беше за тој човек да не се беше родил.“

[25]А Јуда, што Го предаде, одговори и рече: „Да не сум јас, Рави?“ Му одговори: „Ти рече.“

Востановување на Причеста

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum

(Мк 14,22-26; Лк 22,14-20; 1 Кор 11,23-25)

[26]И кога јадеа, Исус зеде леб, го благослови, го прекрши, и откако им го даде на учениците, рече: „Земете, јадете, ова е Моето тело.“

[27]И кога ја зеде чашата, заблагодари, им даде и рече: „Пијте од неа сите;

[28]зашто ова е Мојата крв на Новиот завет, која се пролева за мнозина, за простување на гревовите.

[29]И вам ви велам, зашто отсега нема да пијам од овој лозов плод сѐ до оној ден, кога ќе пијам нов со вас, во царството на Мојот Отец.“

[30]И откако испеаја благодарствена песна, се искачија на Маслиновата Гора.

Навестување за Петровото одрекување

(Мк 14,27-31; Лк 22,31-34; Јн 13,36-38)

[31]Тогаш Исус им рече: „Сите вие ќе Ме оставите уште оваа ноќ; зашто е напишано: ‚Ќе удрам по пастирот и овците од стадото ќе се разбегаат.‘

[32]А по воскресението Мое ќе отидам пред вас во Галилеја.“

[33]Тогаш Петар Му одговори и рече: „Дури и сите да се соблазнат поради Тебе, јас никогаш нема да се соблазнам.“

[34]Исус му рече: „Вистина, ти велам: оваа ноќ уште пред да пропее петел, трипати ќе се одречеш од Мене.“

[35]Петар Му кажа: „Ако затреба дури и да умрам со Тебе, нема да се откажам

modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani
Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

36 Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

37 e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

38 Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

39 Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

40 E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?

41 Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

42 Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.

43 E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.

44 Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.

од Тебе!“ Истото го говореа и сите ученици.

Исусовата молитва во Гетсиманија
(Мк 14,32-42; Лк 22,39-46)

36Потоа отиде Исус со нив на едно место, наречено Гетсиманија, и им рече на учениците: „Поседете тука, додека отидам онаму да се помолам.“

37И кога ги поведе со себе Петар и двајцата Заведееви синови, се натажи и почна да тагува.

38Тогаш Исус им рече: „Смртно е нажалена Мојата душа; останете тука и бидете будни со Мене!“

39Оддалечувајќи се малку, падна ничкум; се молеше и говореше: „Оче Мој, ако е можно, нека Ме одмине оваа чаша; сепак, нека биде не како што сакам Јас, туку како што сакаш Ти.“

40Па дојде кај учениците и ги затече како спијат, и му рече на Петар: „Толку ли не можевте еден час да останете со Мене будни!?

41Бидете будни и молете се, за да не паднете во искушение: духот е бодар, но телото е слабо.“

42Повторно отиде и се помоли, говорејќи: „Оче Мој, ако не може да ме одмине оваа чаша без да ја пијам, тогаш нека биде волјата Твоја!“

43Кога дојде, пак ги најде како спијат, зашто очите им беа натежнале.

44Тогаш ги остави, отиде и се помоли по третпат, изговарајќи ги истите зборови.

[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.

[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.

[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.

[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes

[45]Потоа пак дојде кај учениците Свои и им рече: „Сè уште спиете и почивате! Ете, наближи часот и Синот Човечки се предава во рацете на грешниците.

[46]Станете да одиме! Ете, се приближува оној што Ме предава.“

Исусовото приведување

(Мк 14,43-50; Лк 22,47-53; Јн 18,3-12)

[47]Додека Тој уште говореше, ете, Јуда, еден од дванаесетте, дојде, и со него многу луѓе со ножеви и колови, испратени од страна на првосвештениците и старешините народни.

[48]А оној, што Го предаваше, им беше дал знак, велејќи: „Фатете Го Тој што ќе го бакнам!“

[49]И веднаш се приближи до Исус и Му рече: „Те поздравувам, Рави!“ И Го бакна.

[50]А Исус му рече: „Пријателе, зошто си дошол?“ Тогаш пристапија, положија раце на Исус и Го фатија.

[51]И ете, еден од оние што беа до Исус, протегна рака и извади нож, па го удри слугата на првосвештеникот, и му го отсече увото.

[52]Тогаш Исус му рече: „Врати го ножот во ножницата. Зашто сите што се фаќаат за нож, од нож ќе загинат;

[53]или мислиш дека не можам да Го помолам сега Својот Отец да Ми прати повеќе од дванаесет легиони ангели?

[54]Но, како ќе се исполнат Писмата, ако ова не стане?“

[55]Потоа Исус му рече на народот: „Како на разбојник сте излегле со но-

para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[60] E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

[61] Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

[62] E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[63] Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

жеви и колови за да Ме фатите. Секој ден седев со вас, поучувајќи во храмот, и не Ме фативте.

[56]Но сето тоа стана за да се исполнат пророчките писма.“ Тогаш сите ученици Го оставија и се разбегаа.

Сослушувањето на Исус пред Синедрионот

(Мк 14,53-65; Лк 22,54-55, 63-71; Јн 18,13-14, 19-24)

[57]А оние што Го фатија Исус, Го одведоа кај првосвештеникот Кајафа, каде што беа собрани книжниците и старешините.

[58]Петар, пак, одеше по Него оддалеку, до дворот на првосвештеникот; и влезе внатре, па седна со слугите за да го види крајот.

[59]А првосвештениците и старешините, и целиот Синедрион бараа лажно сведоштво против Исус за да Го погубат

[60]и не наоѓаа; и, макар што пристапија многу лажни сведоци, не најдоа. Но најпосле дојдоа двајца

[61]и рекоа: „Овој кажа: ‚Можам да го урнам Божјиот храм и за три дни да го сосидам.‘“

[62]Тогаш стана првосвештеникот и Му рече: „Ништо ли не одговараш? Што сведочат овие против Тебе?“

[63]Но Исус молчеше. А првосвештеникот Му рече: „Те заколнувам во живиот Бог да ни кажеш: Ти ли си Христос, Синот Божји?“

[64] Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

[65] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

[66] Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

[67] Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

[68] Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

[69] Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.

[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.

[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.

[64]Исус му одговори: „Ти рече! Ви велам отсега ќе Го гледате Синот Човечки како седи оддесно на Силата и како доаѓа на небесните облаци.“

[65]Тогаш првосвештеникот ја раскина облеката своја и рече: „Овој хули на Бога! Каква потреба имаме повеќе од сведоци? Ете, сега го чувте Неговото хулење!

[66]Како ви се чини?“ А тие одговорија и рекоа: „Заслужува смрт!“

[67]Тогаш Го плукаа в лице и Го удираа по образите, а други Го тепаа

[68]и говореа: „Пророчи ни, Христе, кој Те удри?“

Петровото откажување

(Мк 14,66-72; Лк 22,56-62; Јн 18,15-18, 25-27)

[69]А Петар седеше надвор во дворот. И се приближи до него една слугинка и му рече: „И ти беше со Исус Галилеецот!“

[70]Но тој се одрече пред сите, велејќи: „Не знам што зборуваш!“

[71]А кога одеше кон вратата, го виде друга и им рече на оние што беа таму: „И овој беше со Исус од Назарет!“

[72]Но тој пак се одрече со заклетва: „Не Го познавам Човекот!“

[73]Малку потоа се приближија оние што стоеја таму и му рекоа на Петар: „Навистина, и ти си од нив, зашто и говорот твој те издава!“

[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.
[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

[74]Тогаш тој почна да се колне, и се заколна: „Не Го познавам Човекот!“ И веднаш запеа петел.
[75]И се сети Петар на Исусовите зборови што му ги рече: „Уште петел пред да запее, трипати ќе се одречеш од Мене.“ Па излезе надвор и горко плачеше.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos
Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;

[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:

[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.
[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

Матеј 27

Исус пред Пилат
(Мк 15,1; Лк 23,1-2; Јн 18,28-32)

[1]А кога се раздени, сите првосвештеници и старешини направија договор против Исус за да Го убијат;

[2]и откако Го врзаа, Го одведоа и Го предадоа на управникот Понтиј Пилат.

Самоубиството на Јуда
(Дела 1,18-19)

[3]Тогаш Јуда, што Го предаде, кога виде дека е Тој осуден, се покаја и им ги врати триесетте сребреници на првосвештениците и старешините,

[4]велејќи им: „Згрешив, зашто предадов невина крв!“ А тие му одговорија: „Што ни е грижа нам за тоа? Мисли му ти!“

[5]Тој ги фрли сребрениците во храмот, излезе и отиде, та се обеси.

[6]Првосвештениците ги собраа сребрениците и рекоа: „Не чини да се стават во црковната каса, бидејќи се платени за крв.“

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis

[7]Откако се советуваа, ја купија со нив грнчаревата нива, за да погребуваат во неа луѓе од други места.

[8]Затоа и до денес таа нива се вика Крвна нива.

[9]Тогаш се исполни реченото преку пророкот Еремија: „И ги зедоа триесетте сребреници, цената на Непроценливиот, Кого Го оценија синовите Израелови,

[10]и ги дадоа за грнчаревата нива, како што ми кажа Господ.“

Пилат Го сослушува Исус

(Мк 15,2-15; Лк 23,2-5, 13-25; Јн 18,28–19,16)

[11]И Исус застана пред управникот. И тој Го праша, велејќи: „Ти ли си Царот Јудејски?“ Исус му одговори: „Ти велиш.“

[12]И кога Го обвинуваа првосвештениците и старешините, Тој ништо не одговараше.

[13]Тогаш Пилат Му рече: „Не слушаш ли колку сведочат против Тебе?“

[14]И не му одговори ниту на еден збор, така што управникот се чудеше многу.

[15]А на секој празник Пасха управникот имаше обичај да му пушта на народот по еден затвореник, кого што би го побарале.

[16]Тогаш тие имаа еден прочуен затвореник, по име Варава.

[17]И кога се собраа, Пилат им рече: „Кого сакате да ви го пуштам: Варава ли, или Исус, наречен Христос?“

que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

18 Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

19 E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

20 Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

21 De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

22 Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

23 Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

24 Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

25 E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

26 Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados

Marcos 15.16-20; João 19.2-3

18Зашто знаеше дека Го беа предале од завист.

19Во тоа време, кога тој седеше во судот, жена му порача да му кажат: „Не прави му ништо на Тој Праведник, зашто денеска многу пострадав на сон заради Него.“

20Но првосвештениците и старешините го наговорија народот да го измоли Варава, а Исус да Го погуби.

21Тогаш управникот ги праша: „Кого од двајцата сакате да ви го пуштам?“ Тие одговорија: „Варава!“

22Пилат им рече: „А што да правам со Исус, наречен Христос?“ Му одговорија сите: „Да биде распнат!“

23Управникот рече: „Па какво зло направил?“ Но тие уште посилно викаа и рекоа: „Да биде распнат!“

24Пилат, штом виде дека ништо не помага, а буната се зголемува, зеде вода, ги изми рацете пред народот и рече: „Невин сум за крвта на Овој Праведник; мислете му вие!“

25И одговарајќи целиот народ, рече: „Крвта Негова нека падне на нас и на нашите деца!“

26Тогаш им го пушти Варава, а Исус, откако Го камшикуваа, Го предаде да биде распнат.

Исусовите понижувања

(Мк 15,16-20; Лк 23,11; Јн 19,2-3)

[27] Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

[28] Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

[29] tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[30] E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

[31] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor

Marcos 15.21; Lucas 23.26

[32] Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação

Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

[33] E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

[34] deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

[36] E, assentados ali, o guardavam.

[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[27]Потоа војниците на управникот Го зедоа Исус во судницата и ја собраа целата чета околу Него,

[28]па, откако Го соблекоа, Му облекоа багреница;

[29]исплетоа трнов венец, Му Го кладоа на главата и Му дадоа во десната рака трска; и паѓајќи на колена, Му се потсмеваа и велеа: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!“

[30]И плукаа на Него и со трската Го удираа по главата.

[31]А кога Го исмеаја, Му ја соблекоа багреницата, Му ги облекоа Неговите алишта и Го поведоа на распнување.

Исусовото распнување

(Мк 15,21-32; Лк 23,26-43; Јн 19,17-27)

[32]На излегување сретнаа еден Киринеец, по име Симон; него го натераа да Му го носи крстот.

[33]И кога дојдоа на местото наречено Голгота, што значи Черепница,

[34]Му дадоа да пие оцет, измешан со жолчка. Но Тој вкуси и не сакаше да пие.

[35]А штом Го распнаа, ги разделија алиштата Негови, фрлајќи ждрепка;

[36]па седеа таму и Го чуваа;

[37]и Му кладоа над главата натпис, со вината Негова: „Овој е Исус, Царот Јудејски.“

[38]Тогаш распнаа со Него и двајца разбојници; едниот од десната страна, а другиот од левата.

[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:

[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.

[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.

[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.

[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[39]А минувачите, вртејḱи ги главите свои, Го хулеа

[40]и велеа: „Ти, што го уриваш храмот и за три дни го соѕидуваш, спаси се Себеси! Ако си Син Божји, симни се од крстот!“

[41]Исто така и првосвештениците, заедно со книжниците, старешините, и фарисеите, потсмевајḱи се говореа:

[42]„Други спасуваше, а Сам Себе не може да се спаси! Ако е Тој Цар Јудејски, нека слезе од крстот, па ḱе поверуваме во Него.

[43]Се надеваше на Бога, нека Го избави сега, ако е по волјата Негова, бидејḱи говореше: ‚Син Божји Сум!‘“

[44]И разбојниците, распнати со Него, Го хулеа исто така.

Исусовата смрт

(Мк 15,33-41; Лк 23,44-49; Јн 19,28-30)

[45]А од шестиот час настана темнина по целата земја, до деветтиот час;

[46]а околу деветтиот час извика Исус со висок глас и рече: „Или! Или! Лама савахтани?“ А тоа значи: „Боже Мој, Боже Мој, зошто Ме остави!“

[47]А некои од оние што стоеја таму, кога го чуја тоа, рекоа: „Овој го вика Илија!“

[48]И веднаш еден од нив отрча, зеде сунѓер, го натопи во оцет и го надена на трска, па Му даваше да пие.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

[56] entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[57] Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

[58] Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

[59] E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

[49]Другите, пак, велеа: „Чекајте, да видиме, дали ќе дојде Илија да Го спаси!“

[50]А Исус, откако повторно извика со силен глас, го испушти духот.

[51]И наеднаш се расцепи завесата на храмот на две – од горе до долу; и земјата се затресе; и карпи паднаа.

[52]И гробови се отворија; и многу тела на упокоени светии воскреснаа;

[53]па кога излегоа од гробовите, по воскреснувањето Негово, влегоа во светиот град и им се јавија на мнозина.

[54]А стотникот и оние што со него заедно Го чуваа Исус, откако го видоа земјотресот и сè друго што стана, се уплашија многу и говореа: „Навистина Овој беше Син Божји!“

[55]Таму беа и гледаа оддалеку, исто така, многу жени, што Го следеа Исус од Галилеја и Му служеа.

[56]Меѓу нив беа Марија Магдалена и Марија, мајка им на Јаков и Јосиф, и мајката на Заведеевите синови.

Исусовиот погреб

(Мк 15,42-47; Лк 23,50-56; Јн 19,38-42)

[57]А кога се стемни, дојде еден богат човек од Ариматеја, по име Јосиф, кој Му беше, исто така, ученик на Исус;

[58]тој отиде кај Пилат и го побара телото Исусово. Тогаш Пилат нареди да му го дадат телото.

[59]А Јосиф, штом го зеде телото, Го завитка во чисто платно,

[60] e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

[61] Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

A guarda do sepulcro

[62] No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

[63] disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

[64] Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

[65] Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do

[60]и Го положи во својот нов гроб, што го беше издлабил во карпа; па, откако постави голем камен над гробната врата, си отиде.

[61]А таму беа Марија Магдалена и другата Марија, кои седеа спроти гробот.

Стража на Исусовиот гроб

[62]На другиот ден, по петокот, се собраа првосвештениците и фарисеите кај Пилат,

[63]и му рекоа: „Господаре, се сетивме дека Оној измамник, уште дури беше жив, рече: ‚По три дни ќе воскреснам!‘

[64]Затоа нареди да се причува гробот до третиот ден, за да не отидат учениците Негови ноќе и да Го украдат, па да му речат на народот: ‚Воскресна од мртвите!‘ Та последната измама ќе биде полоша од првата.“

[65]Пилат им рече: „Имате стража; одете и осигурајте го како што знаете.“

[66]Тие отидоа и со стража го осигураа гробот, а каменот го запечатија.

Матеј 28

Исусовото воскресение

(Мк 16,1-10; Лк 24,1-12; Јн 20,1-10)

[1]Кога измина саботата, на осамнување во првиот ден на седмицата, дојдоа Марија Магдалена и другата Марија да го видат гробот.

[2]И ете, стана голем потрес; ангел Господов слезе од небото, пристапи, го

céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

3 O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

4 E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

5 Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

6 Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

7 Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

8 E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

9 E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

10 Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

11 E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

отстрани каменот од гробната врата и седна на него;

3лицето му беше како молња, а алиштата – бели како снег;

4а стражарите, уплашени од него, трепереа и беа како мртви.

5Ангелот им се обрати на жените и им рече: „Не плашете се; знам дека Го барате Исус распнатиот;

6не е овде, воскресна, како што беше рекол; дојдете и видете го местото, каде што лежел Господ,

7па отидете бргу и кажете им на учениците Негови дека Тој воскресна од мртвите. И ете, ќе отиде пред вас во Галилеја; таму ќе Го видите. Ете, ви кажав.“

8И излегоа брзо од гробот, со страв и голема радост и отрчаа да им соопштат на учениците Негови.

9Кога одеа да им јават на Неговите ученици, Исус, ги пресретна и им рече: „Радувајте се!“ А тие се приближија, ги гушнаа нозете Негови и Му се поклонија.

10Тогаш Исус им кажа: „Не плашете се; одете и соопштете им на браќата Мои, да отидат во Галилеја, и таму ќе Ме видат.“

11Кога одеа тие, ете, некои од стражарите, влегувајќи в град, им кажаа на првосвештениците за сето она што беше станало.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[12]И тие, кога се собраа со старешините и се посоветуваа, им дадоа многу пари на војниците,

[13]велејќи: „Кажете дека: ‚учениците Негови дојдоа и Го украдоа кога ние спиевме;‘

[14]и, ако за тоа чуе управникот, ние ќе го смириме и ќе направиме и вам ништо да не ви се случи.“

[15]А тие ги зедоа парите и направија, како што беа научени. И тој глас се пренесува меѓу Јудејците и до денес.

Исус им се јавува на Своите ученици

(Мк 16,14-18; Лк 24,36-49; Јн 20,19-23; Дела 1,6-8)

[16]А единаесетте ученици отидоа во Галилеја, на горoccaта, каде што им беше заповедал Исус;

[17]па, штом Го видоа, Му се поклонија; а некои се посомневаа.

[18]А Исус, кога се приближи, проговори и рече: „Ми се даде секаква власт на небото и на земјата.

[19]Одете и научете ги сите народи, крштавајќи ги во името на Отецот, и Синот, и Светиот Дух,

[20]и учејќи ги да пазат сè што сум ви заповедал; и ете, Јас сум со вас преку сите дни до свршетокот на светот.“

O evangelho segundo Marcos	Марко

Marcos 1

[1] Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.

João Batista
Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6

[2] Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;

[3] voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;

[4] apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.

[5] Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.

[6] As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.

João dá testemunho de Jesus
Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[7] E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.

[8] Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.

O batismo de Jesus
Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

Марко 1

Улогата на Јован Крстител
(Мт 3,1-12; Лк 3,1-18; Јн 1,19-28)

[1]Почеток од Евангелието на Исус Христос, Син Божји.

[2]Како што е напишано кај пророк Исаија: „Еве, Јас го испраќам пред лицето Твое Мојот ангел, кој ќе го приготви Твојот пат пред Тебе:

[3],Гласот на оној, што вика во пустината: пригответе го патот на Господ, израмнете ги патеките Негови.'"

[4]Се јави Јован, крштавајќи во пустината и проповедајќи покајно крштавање за проштавање на гревовите.

[5]И доаѓаа кај него од целата Јудејска страна и од Ерусалим, и тој ги крштаваше сите во реката Јордан, а тие ги исповедаа своите гревови.

[6]А Јован носеше облека од камилски влакна и појас од кожа околу половината своја, и се хранеше со скакулци и див мед.

[7]Тој проповедаше, велејќи: „По мене иде Посилниот од мене, на Кого не сум достоен да се наведнам и да Му ги одврзам ремењата од обувките Негови.

[8]Јас ве крстив со вода, а Тој ќе ве крсти со Дух Свети."

Исусовото крштавање
(Мт 3,13; Лк 3,21-22)

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.

[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,

[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia
Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,

[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos
Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.

[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

[9]А во оние дни дојде Исус од Назарет Галилејски и се крсти од Јован во Јордан.

[10]И кога излегуваше од водата, веднаш виде како се отвораат небесата, и Духот, во вид на гулаб, како слегува над Него.

[11]И се чу глас од небесата: „Ти си Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја.“

Исусовото искушување во пустината
(Мт 4,1-11; Лк 4,1-13)

[12]Веднаш потоа Духот Го изведе во пустината.

[13]И беше таму, во пустината, четириесет дни искушуван од сатаната; беше со sверови и ангелите Му служеа.

Исус го проповеда Евангелието во Галилеја
(Мт 4,12-17; Лк 4,14-15)

[14]А потоа, откако Јован беше затворен, дојде Исус во Галилеја и ја проповедаше радосната вест за царството Божјо,

[15]и велеше: „Времето се исполни и царството Божјо наближи; покајте се и верувајте во Евангелието.“

Повик до четирите рибари
(Мт 4,18-22; Лк 5,1-3, 10-11)

[16]И, одејќи покрај Галилејското Море, Исус го виде Симон и брат му Андреј како фрлаат мрежа во морето, зашто беа рибари.

[17]Исус им рече: „Врвете по Мене и Јас ќе ве направам ловци на луѓе!“

[18]И тие веднаш ги оставија мрежите и тргнаа по Него.

[19]Па, штом одмина малку, го виде Јаков Заведеев и брат му Јован, исто така во кораб како ги крпат мрежите свои;

[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Lucas 4.31-37

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro
Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[20]веднаш ги повика и нив. И тие, оставајќи го татка си Заведеј во коработ со наемниците, тргнаа по Него.

Исус во Капернаум
(Лк 4,31-37)

[21]И дојдоа во Капернаум; и веднаш во саботата Тој влезе во синагогата и поучуваше.

[22]И се чудеа на Неговата наука, зашто Тој ги учеше како Оној што има власт, а не како книжниците.

[23]Имаше во синагогата нивна човек со нечист дух, и извика, говорејќи:

[24]„Што имаш Ти со нас, Исусе од Назарет! Си дошол ли да нè погубиш? Те знам Кој си Ти, Светец Божји!“

[25]Но Исус му заповеда, велејќи: „Молкни и излези од него!“

[26]Тогаш го стресе нечистиот дух, па извика со силен глас и излезе од него.

[27]И сите се стресоа од ужас, така што еден со друг се прашуваа и велеа: „Што е ова!? Ново учење со власт; Тој и на нечистите духови им заповеда, и тие Му се покоруваат!“

[28]И одеднаш се разнесе глас за Него по целиот Галилејски крај.

Исцелување на тештата на Симон
(Мт 8,14-17; Лк 4,38-39)

[29]Штом излегоа од синагогата, дојдоа со Јаков и Јован во куќата на Симон и Андреј.

[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

[32] À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

[33] Toda a cidade estava reunida à porta.

[34] E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

Jesus se retira para orar
Lucas 4.42-44

[35] Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

[36] Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

[37] Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

[38] Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

[39] Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

[40] Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

[30]А тештата на Симон лежеше од треска; и веднаш Му јавија за неа.

[31]Тој пристапи, ја фати за рака и ја подигна; и трескатa веднаш ја остави; и таа стана и ги служеше.

Исус исцелува мнозина
(Мт 4,24; 8,16-17; Лк 4,40-41)

[32]А приквечер, кога заоѓаше сонцето, кај Него донесувaa секакви болни и бесомачни.

[33]И целиот град се беше собрал пред портата.

[34]И излекува мнозина што страдаа од разни болести; истера многу демони и не им дозволуваше на демоните да зборуваат, зашто Го знаеја.

Исус во Галилеја
(Мт 4,23; Лк 4,42-44)

[35]А утредента, во темни зори, стана, излезе и отиде на пусто место и таму се молеше.

[36]А Симон, и оние што беа со Него, тргнаа да Го бараат;

[37]па, кога Го најдоа, Му рекоа: „Сите Те бараат!“

[38]А Тој им рече: „Да појдеме до блиските села и градови, и таму да проповедам, зашто затоа сум дошол.“

[39]И проповедаше во нивните синагоги.

Исус исцелува лепрозен
(Мт 8,1-4; Лк 5,12-16)

[40]И дојде кај Него еден лепрозен, па, молејќи Го, падна пред Него и Му рече: „Ако сакаш, можеш да ме очистиш.“

[41] Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!
[42] No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.
[43] Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu
[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.
[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

[41]Смилувајќи се, Исус протегна рака, се допре до него и му рече: „Сакам! Очисти се!“
[42]И штом го рече тоа, се изгуби лепрата од него, и тој стана чист;
[43]откако му заповеда, го отпушти,
[44]и му рече: „Гледај, никому ништо да не кажуваш; но оди, покажи му се на свештеникот и принеси дар за очистување, како што заповедал Мојсеј – ним за сведоштво.“
[45]А тој, штом излезе, почна да раскажува многу и да разгласува, така што Исус не можеше јавно да влезе во градот, а се задржуваше надвор, во осамени места. И доаѓаа кај Него отсекаде.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.
[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.
[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.
[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

Марко 2

Исус исцелува фатен човек
(Мт 9,1-8; Лк 5,17-26)

[1]По неколку дена, Тој пак дојде во Капернаум; и се чу дека е в куќи.
[2]Веднаш се собраа мнозина, така што и пред вратата не можеа да се сместат; а Тој им го објавуваше Словото.
[3]И дојдоа кај Него со еден фатен, кого го носеа четворица;
[4]па, бидејќи не можеа да се приближат до Него од народот, го открија и го пробија покривот од куќата, каде што беше Тој и ја спуштија постелката, на која лежеше фатениот.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

[5]А Исус, кога ја виде нивната вера, му рече на фатениот: „Синко, ти се простуваат гревовите твои!“

[6]Таму седеа некои од книжниците и си помислија во срцата свои:

[7]„Што хули Овој на Бога? Кој друг може да простува гревови, освен единиот Бог?“

[8]Исус, веднаш штом дозна со Својот дух дека тие така мислат во себе, им рече: „Зошто го помислувате тоа во срцата свои?

[9]Што е полесно да му кажам на фатениот: ‚ти се простуваат гревовите‘, или да речам: ‚дигни се, земи ја постелката своја и оди‘?

[10]Но за да знаете дека Синот Човечки има власт на земјата да ги простува гревовите“ – му рече на фатениот –

[11]„Тебе ти велам: стани, земи ја постелката своја и оди си дома!“

[12]И тој стана веднаш, па, штом ја зеде постелката, се појави пред сите – така што сите се восхитуваа и Го славеа Бога, велејќи: „Никогаш вакво нешто не сме виделе!“

Исус го повикува Левиј и ги прифаќа грешниците

(Мт 9,9-13; Лк 5,27-32)

[13]И излезе Исус пак покрај морето, и сиот народ доаѓаше кај Него, и Тој ги поучуваше.

[14]И кога одеше, го виде Левиј Алфеев, кој седеше во царинарницата и му рече: „Врви по Мене!“ Тој стана и тргна по Него.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

15 Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

16 Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

17 Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

Do jejum
Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

18 Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

19 Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

20 Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

21 Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

15А кога седеше Исус на трпезата во неговата куќа, заедно со Него седеа и учениците Негови, и многу цариници и грешници; зашто тие беа мнозина и врвеа по Него.

16Книжниците и фарисеите, штом Го видоа како јаде со цариници и грешници, им рекоа на учениците Негови: „Зошто Тој со цариници и грешници јаде и пие?“

17Кога го чу тоа Исус, им рече: „Здравите немаат потреба од лекар, туку болните. Не сум дошол да ги повикам праведниците, туку грешниците (на покајание).“

За постот. Старото и новото
(Мт 9,14-17; Лк 5,33-39)

18Учениците на Јован и на фарисеите постеа. И приоѓаа некои, па Му велеа: „Зошто учениците Јованови и на фарисеите постат, а Твоите ученици не постат?“

19Исус им рече: „Зар можат сватовите да постат кога младоженецот е со нив!? Додека е со нив младоженецот, тие не можат да постат;

20но ќе дојдат дни, кога ќе им го одземат младоженецот и тогаш, во тие дни, и тие ќе постат.

21Никој не крпи стара облека со нова крпа; инаку, новозашиената крпа ќе се отшие од старото, и отворот ќе биде уште поголем.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Marcos 3

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[22]Никој не става ново вино во стари мевови; инаку, новото вино ќе ги расцепи мевовите и виното ќе истече, а мевовите ќе се упропастат; туку ново вино треба да се става во нови мевови.“

За саботниот ден
(Мт 12,1-8; Лк 6,1-5)

[23]И Му се случи во саботен ден да минува преку нивјето, и врвејќи, учениците Негови почнаа да кинат класје.

[24]А фарисеите Му рекоа: „Гледај, зошто го прават учениците во сабота тоа, што не треба да се прави?“

[25]Но Тој им рече: „Зар никогаш не сте читале што направи Давид, кога огладне тој и оние, што беа со него?

[26]Како влезе во храмот Божји, во времето на првосвештеникот Авијатар, ги изеде приставените лебови од жртвеникот, што не требаше да ги јаде никој друг освен свештениците, па им даде и на оние, што беа со него!“

[27]Потоа продолжи: „Саботата е создадена за човекот, а не човекот за саботата.

[28]Па така, Синот Човечки е господар и на саботата.“

Марко 3

Исус исцелува во сабота
(Мт 12,9-14; Лк 6,6-11)

[1]И влезе пак во синагогата, а таму имаше еден човек со исушена рака.

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

[8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[10] Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

[2]И пазеа на Него, дали ќе го исцели во саботен ден, за да Го обвинат.

[3]А Тој му рече на човекот со исушената рака: „Застани насреде!“

[4]Ним, пак, им кажа: „Во сабота дозволено ли е да прави човек добро или зло; да спаси една душа или да ја погуби?“

[5]Па, кога ги изгледа со гнев, зашто Му беше тешко поради нивните скаменети срца, му рече на човекот: „Протегни ја раката своја!“ Тој ја протегна и таа му стана здрава, како и другата.

[6]Фарисеите, штом излегоа, веднаш се собраа со Иродовците на совет против Него, како да Го погубат.

Мноштво следбеници

(Мт 4,25; 12,15-16; Лк 6,17-19)

[7]Исус, пак, отиде со Своите ученици кон морето и по Него одеше многу народ од Галилеја и од Јудеја,

[8]од Ерусалим и од Идумеја и отаде Јордан. Па и од Тир и Сидон, откако чуја какви дела врши, во голем број дојдоа кај Него.

[9]И им порача на учениците Свои да Му приготват кораб, поради народот, за да не Го туркаат;

[10]зашто мнозина беше излекувал, така што сите, кои беа болни, навалуваа кон Него за да се доближат до Него.

[11] Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

[12] Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

[13] Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

[14] Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

[15] e a exercer a autoridade de expelir demônios.

[16] Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

A blasfêmia dos escribas
Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[11]И нечистите духови, штом ќе Го видеа, паѓаа пред Него, викаа и говореа: „Ти си Син Божји!“

[12]Но Тој строго им забрануваше да разгласуваат за Него.

Исус избира дванаесет апостоли
(Мт 10,1-4; Лк 6,12-16)

[13]Потоа се искачи на горrouting и ги повика кај Себе оние, кои Сам ги одбра и тие дојдоа кај Него.

[14]Избра дванаесетмина кои ги нарече апостоли да бидат со Него и да ги праќа да проповедаат;

[15]и да имаат власт да лекуваат болести и да изгонуваат демони:

[16]првиот Симон, кого го нарече Петар;

[17]па Јаков Заведеев и брат му Јован, на кои им даде име Воанергес, што значи, синови на громот;

[18]потоа Андреј, Филип, Вартоломеј, Матеј, Тома, Јаков Алфеев, Тадеј, Симон Хананеецот

[19]и Јуда Искариот, кој и Го предаде.

Исус и Велзевул
(Мт 12,22-32; Лк 11,14-23; 12,10)

[20]И дојдоа в куќи; и пак се собра народ, така што тие не можеа ни леб да јадат.

[21]И кога чуја Неговите, отидоа да Го приберат, зашто се говореше дека не бил на Себеси.

[22]А книжниците, што беа слегнале од Ерусалим, велеа дека во Него е Велзевул и дека демоните ги истерува со силата на заповедникот на демоните.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[23]И кога ги повика, им говореше во параболи: „Како може сатаната да изгонува сатана?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[24]Ако едно царство се раздели на делови, еден против друг, тоа царство не може да се одржи;

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[25]и, ако еден дом се раздели на делови, еден против друг, тој дом не може да опстане;

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[26]ако и сатаната се дигнал против себеси, и се разделил, не ќе може да се одржи, но му дошол крајот.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[27]Никој не може, кога ќе влезе во куќата на силен човек, да му ја ограби покуќнината, ако најнапред не го врзе силниот; и тогаш ќе му ја земе покуќнината.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[28]Вистина, ви велам: на човечките синови ќе им се простат сите гревови и хули, какви и да бидат тие;

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[29]но, кој похули на Светиот Дух, нему нема да му се прости никогаш, а ќе биде виновен пред вечниот суд.“

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

[30]Зашто велеа: „Нечист дух има во Него.“

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

Исусовото семејство

(Мт 12,46-50; Лк 8,19-21)

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[31]И дојдоа мајка Му и браќата Негови, па, стоејќи надвор, порачаа да Го викнат.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.

[32]А околу Него седеше народ, и Му рекоа: „Ете, мајка Ти и браќата Твои, и сестрите Твои, надвор се и Те бараат.“

[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?

[33]А Тој им одговори, велејќи: „Која е Мојата мајка и кои се браќата Мои?“

[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.
[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Marcos 4

A parábola do semeador
Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.
[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.
[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.
[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.
[5] Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.
[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.
[7] Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.
[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

[34]Па, упатувајќи поглед кон оние што седеа околу Него, рече: „Еве ги Мојата мајка и Моите браќа.
[35]Зашто оној, кој ја исполнува волјата Божја, тој Ми е брат, и сестра, и мајка!“

Марко 4

Парабола за сејачот
(Мт 13,1-9; Лк 8,4-8)

[1]И пак почна да поучува покрај морето; и се собра околу Него многу народ; Тој влезе тогаш во кораб во морето и седеше, а сиот народ стоеше на суво, покрај морето.
[2]И ги поучуваше многу со параболи, и во поуките Свои им велеше:
[3]„Слушајте! Ете излезе еден сејач да сее;
[4]и се случи, кога сееше, едни зрна да паднат покрај патот, па долетаа птиците небески и ги исколваа.
[5]Други паднаа на каменито место, каде што немаше многу земја, и набргу изникнаа, зашто земјата не беше длабока;
[6]а кога изгреа сонцето, тие свенаа, па бидејќи немаа корен, се исушија.
[7]Некои паднаа на трње; и израсна трњето, ги задуши и не дадоа плод.
[8]А други паднаа на добра земја и почнаа да даваат плод, што израсна и узреа; и принесоа: кое триесет, кое шеесет, кое сто.“

[9] E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola
Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

[10] Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

[11] Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

[12] para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?

[14] O semeador semeia a palavra.

[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,

[9]И им рече: „Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Зошто служат параболите?
(Мт 13,10-15; Лк 8,9-10)

[10]А кога остана Сам, оние што беа околу Него, заедно со дванаесетте, Го прашаа за параболата.

[11]И им кажа: „Вам ви е дадено да ја знаете тајната на царството Божјо, а на оние, надворешните, сè ќе им се кажува во параболи,

[12]за да гледаат со очи и да не видат; да слушаат со уши и да не разбираат; зашто се плашат да не се обратат некогаш, па да им се простат гревовите.“

[13]И им рече: „Зар не ја разбирате оваа парабола? Како тогаш ќе ги разберете сите параболи?

Објаснување на параболата за сејачот
(Мт 13,18-23; Лк 8,11-15)

[14]Сејачот го сее словото.

[15]Посеаното покрај патот ги означува оние, кај кои се сее словото, но кај кои, откако ќе го чујат, веднаш доаѓа сатаната и им го грабе словото, посеано во срцата нивни.

[16]Исто така и посеаното на каменито место ги означува оние, кои, штом го чујат словото, веднаш со радост го примаат,

[17]но немаат во себе корен и се непостојани; па, кога ќе настане жалост или гонење заради словото, веднаш се соблазнуваат.

[18]Посеаното во трње ги означува оние што го слушаат словото,

[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

A parábola da candeia
Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[19]но грижите за овој век, примамливото богатство и други желби, кои, кога ќе се вселат во нив, го задушуваат словото и тоа останува бесплодно.

[20]А посеаните зрна на добра земја се оние, што го слушаат словото и го примаат и донесуваат плод: едни триесет, други шеесет, а други сто.“

Светило и мерка
(Мт 5,15; 10,26; Лк 6,38; 8,16-18; 11,33)

[21]И им рече: „Зар се внесува светило за да се стави под поклопец или под кревет? Не затоа ли, да се стави на свеќник?

[22]Зашто нема ништо тајно, што не ќе стане јавно; ниту пак, нешто сокриено, што нема да излезе на видело.

[23]Ако некој има уши да слуша, нека чуе!“

[24]И им велеше: „Внимавајте на она што слушате: со каква мерка мерите, со таква ќе ви се мери, и ќе ви се придодаде.

[25]Зашто, кој има, нему ќе му се даде; а кој нема, од него ќе се одземе и она што го има.“

Парабола за посеаното семе

[26]Па рече: „Царството Божјо прилега на човек што фрлил семе в земја,

[27]па спие, и станува ноќе и дење; а како никнува и како расте семето, тој не знае.

[28]Зашто земјата сама од себе донесува плод, најнапред стебленце, па клас, а потоа и полно зрно во класот.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

[29]А кога ќе узрее плодот, веднаш испраќа срп, зашто дошло времето за жетва.“

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

Парабола за синаповото зрно
(Мт 13,31-32; Лк 13,18-19)

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[30]Пак продолжи: „Со што да го споредиме царството Божјо или со каква парабола да го прикажеме?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[31]Тоа е како синапово зрно, кое, кога се сее в земја, е помало од сите земни семиња;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

[32]а кога ќе се посее, израснува и станува поголемо од сите грмушки, и пушта големи гранки, така што под неговата сенка можат да се засолнуваат птиците небески.“

Por que Jesus falou por parábolas
Mateus 13.34-35

Поучување со параболи
(Мт 13,34-35)

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[33]И со многу такви параболи им го проповедаше словото, колку што можеа да слушаат.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

[34]И без параболи не им говореше, а на учениците Свои насамо сè им објаснуваше.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

Исус стивнува бура
(Мт 8,23-27; Лк 8,22-25)

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[35]Тој ден вечерта им рече: „Да минеме на спротивната страна!“

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[36]И кога го отпуштија народот, учениците Го зедоа со себе, како што беше во коработ, а го следеа и други кораби.

[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

[37]И се подигна голема бура, и брановите се префрлуваа во коработ, така што коработ веќе пропаѓаше.

[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe

[38]Тој, пак, беше на кормилото и спиеше на возглавница; Го разбудија и Му

disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

39 E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

40 Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

41 E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

рекоа: „Учителе, зар не Ти е грижа што загинуваме?“

39А Тој стана, му се заповеда на ветрот и му рече на морето: „Молкни, преста-ни!“ И ветрот стивна, и настана голема тишина.

40Па им рече: „Што сте толку плаш-ливи? Зар сѐ уште немате вера?“

41И ги опфати голем страв, и говореа еден на друг: „Кој е, пак, Овој, што и ветрот и морето Го слушаат?“

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

1 Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

2 Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

3 o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

4 porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

5 Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

6 Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

7 exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

Марко 5

Исус исцелува од нечист дух
(Мт 8,28-34; Лк 8,26-39)

1Преминаа отаде море, во Гадаринската земја.

2И кога Тој излезе од коработ, веднаш Го пресретна од гробиштата еден човек со нечист дух.

3Тој живееше во гробовите, и дури и со вериги никој не можеше да го врзе;

4зашто многупати беше во окови и во вериги врзан, ама ги кршеше оковите и ги раскинуваше веригите, и никој не можеше да го скроти;

5и секогаш, ноќе и дење, по гробиштата и по ридиштата викаше и се удираше со камења.

6Штом Го виде Исус оддалеку, притрча и Му се поклони.

7Па, како извика со силен глас, рече: „Што имаш, Ти, со мене, Исусе, Сине на Севишниот Бог? Те заколнувам во Бога, не мачи ме!“

[8] Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

[9] E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

[10] E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

[11] Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

[12] E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

[13] Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil, precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

[14] Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

[15] Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[8]Зашто му беше рекол: „Духу нечист, излези од човекот!“

[9]И го праша: „Како те викаат?“ А тој одговори и рече: „Легија ми е името, зашто сме многу.“

[10]И многу Го молеа да не ги брка од тој крај.

[11]А таму, по ридот, пасеше големо крдо свињи.

[12]И Го молеа и велеа: „Прати нè во свињине, да влеземе во нив.“

[13]И Исус веднаш им дозволи. Откако излегоа, нечистите духови влегоа во свињите, и јурнаа свињите по стрмнината во морето, а беа околу две илјади; и се издавија во морето.

[14]А оние, што ги пасеа свињите, побегнаа и известија во градот и по околијата. И мнозина излегоа да видат што станало.

[15]И дојдоа кај Исус, и го видоа бесомачниот како седи облечен, и со здрав ум, во кого имаше легија, и се уплашија.

[16]А оние, кои беа виделе, раскажуваа што стана со обземениот од зол дух и со свињите.

[17]И почнаа да Го молат да си оди од нивните краишта.

[18]А кога влезе во коработ, оној, што беше порано бесомачен, Го помоли да биде со Него.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[25] Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

[26] e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

[27] tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

[28] Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

[19]Исус не му дозволи, но му рече: „Оди дома кај своите, па раскажи им што стори Господ за тебе и како те помилува.“

[20]Си отиде, и почна да раскажува по Десеттоградието што му направи Исус. И сите се чудеа.

Исцелувањето на болна жена и оживувањето на Јаировата ќерка

(Мт 9,18-26; Лк 8,40-56)

[21]А кога премина Исус со коработ пак на другата страна, кај Него се собра многу народ. И беше покрај морето.

[22]И ете, дојде еден од началниците на синагогата, по име Јаир; па, штом Го виде, падна пред нозете Негови

[23]и усрдно Го молеше многу, говорејќи: „Ќерка ми е на умирање; дојди и положи ги рацете над неа, за да оздрави и биде жива!“

[24]И појде со него. А по Него врвеше многу народ и Го притискаа.

[25]Една жена, што страдаше од крвавење дванаесет години,

[26]и големи маки беше претрпела од мнозина лекари, потрошила сѐ што имала и никаква полза не видела, а ѝ станало дури уште полошо,

[27]штом чу за Исус, се приближи одзади меѓу народот и се допре до облеката Негова;

[28]зашто си велеше: „Само ако се допрам до облеката Негова, ќе оздравам.“

[29] E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

[30] Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

[31] Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

[32] Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

[33] Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

[34] E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

[35] Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

[36] Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

[37] Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

[38] Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

[29]И веднаш престана крвавењето, и таа осети во телото свое дека е излекувана од болеста.

[30]А Исус одеднаш почувствува во Себе како излезе сила од Него и се сврте кон народот и рече: „Кој се допре до облеката моја?“

[31]Учениците Негови Му рекоа: „Гледаш дека народот Те притиска, а прашуваш: ‚Кој се допре до Мене?‘“

[32]Но Тој гледаше наоколу, за да ја види онаа, што го направи тоа.

[33]Жената, пак, се уплаши и трепереше; па, знаејќи што стана со неа, се приближи, падна пред Него и Му ја кажа целата вистина.

[34]А Тој ѝ рече: „Ќерко, верата твоја те спаси; оди си со мир и биди здрава од болеста своја!“

[35]Додека Тој уште зборуваше, дојдоа од кај началникот на синагогата и рекоа: „Ќерка ти умре; што Му создаваш уште труд на Учителот!“

[36]Но Исус, откако ги чу тие зборови, му рече на началникот на синагогата: „Не плаши се, само верувај!“

[37]И никому не му дозволи да оди со Него, освен на Петар, на Јаков, и на Јован, братот на Јаков.

[38]Дојде во куќата на началникот на синагогата и виде растревоженост, плачење и силно врискање.

[39] Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

[40] E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

[41] Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

[42] Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

[43] Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

[39]И кога влезе, им рече: „Што сте се развикале и расплакале? Девојчето не е умрено, туку спие!“

[40]А тие Му се потсмеваа. Тој, пак, откако ги истера сите, ги зеде таткото и мајката на девојчето и оние што беа со Него, и влезе каде што лежеше девојчето.

[41]И кога ја фати раката на девојчето, рече: „Талита, куми!“ – што значи: „Девојко, тебе ти велам, стани!“

[42]И девојката одеднаш стана и почна да оди. А имаше дванаесет години. И сите се зачудија многу.

[43]А Тој строго им заповеда, никој да не разбере за тоа и рече: „Дајте ѝ да јаде!“

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus
Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

[1] Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

Марко 6

Исус отфрлен во Назарет
(Мт 13,53-58; Лк 4,16-30)

[1]Па излезе оттаму и дојде во Својот крај; а по Него одеа и учениците Негови.

[2]И кога дојде саботата, Тој почна да поучува во синагогата и мнозина, што слушаа, се чудеа и говореа: „Од каде во Него ова? И каква е оваа мудрост што Му е дадена, та такви чуда стануваат преку Неговите раце?

[3]Не е ли Тој дрводелецот, Синот на Марија, брат на Јаков, Јосија, Јуда и Симон? И не се ли овде меѓу нас сестрите Негови?“ И се соблазнија заради Него.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

As instruções para os doze
Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista
Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista

[4]А Исус им рече: „Пророкот никаде не е без почест, освен во својата земја, меѓу роднините и во својот дом.“

[5]И не можеше тука да изврши никакво чудо; освен што излекува малку болни, полагајќи ги рацете врз нив.

Исус ги испраќа Своите дванаесет ученици
(Мт 10,5-15; Лк 9,1-6)

[6]И се чудеше на нивното неверие. Па одеше по околните села и поучуваше.

[7]И ги повика дванаесетте, и почна да ги праќа по двајца, и им даде власт над нечистите духови.

[8]Па им заповеда да не земаат ништо за по пат освен по еден стап; ни торба, ни леб, ни пари во појасот.

[9]Но да се обуени во сандали и да не облекуваат по две облеки.

[10]И им рече: „Ако влезете негде во куќа, останете во неа, сè додека не си отидете оттаму.

[11]А ако негде не ве примат, ниту ве послушаат, штом излезете оттаму, истресете го правот од нозете свои, ним за сведоштво.“

[12]Тие појдоа и проповедаа покајание.

[13]Изгонуваа многу нечисти духови, и многумина болни помазуваа со масло и лекуваа.

Ирод и Исус
(Мт 14,1-2; Лк 9,7-9)

[14]И цар Ирод разбра за Исус, зашто името Негово беше прочуено, па рече:

ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

„Јован Крстител воскреснал од мртвите и затоа стануваат чуда преку него.“

15 Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

15Едни велеа: „Илија е!“, а други: „Пророк е, или како еден од пророците.“

16 Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

16А Ирод, штом чу рече: „Тоа е Јован, на кого јас му ја отсеков главата; тој воскреснал од мртвите!“

Смртта на Јован Крстител

(Мт 14,3-12; Лк 3,19-20)

17 Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

17Бидејќи сам Ирод прати да го фатат Јован, го врза и го фрли во затвор, заради Иродијада, жената на брат му Филип, зашто се ожени со неа.

18 Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

18Бидејќи Јован му велеше на Ирод: „Не ти е дозволено да ја имаш жената на твојот брат!“

19 E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

19А Иродијада се озлоби против него и сакаше да го убие, но не можеше.

20 Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

20Зашто Ирод се плашеше од Јован, знаејќи дека е тој човек праведен и свет и го пазеше; многу беше збунет додека го слушаше, а со задоволство го слушаше.

21 E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

21И настана погоден ден кога Ирод, по повод својот роденден, им приготви вечера на своите кнезови, војводи и старешини Галилејски;

22 entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

22и влезе ќерката на Иродијада, играше и им угоди на гостите и на Ирод. Тогаш царот ѝ рече на девојката: „Барај од мене што сакаш и ќе ти дадам!“

[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

[30] Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

[31] E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer, visto serem numerosos os que iam e vinham.

[32] Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

[23] И ѝ се заколна: „Што и да побараш од мене, ќе ти дадам, дури и половината од моето царство.“

[24] А таа излезе и ја праша мајка си: „Што да побарам?“ Таа ѝ одговори: „Главата на Јован Крстител!“

[25] И таа веднаш влезе кај царот и побара, говорејќи: „Сакам уште сега да ми ја дадеш на чинија главата на Јован - Крстител!“

[26] Царот се загрижи, но заради ветувањето и гостите свои не сакаше да откаже.

[27] И веднаш, откако испрати џелат, царот нареди да ја донесат главата негова.

[28] А тој отиде, му ја отсече главата во затворот и ја донесе на чинија, па ѝ ја предаде на девојката, а девојката ја даде на мајка си.

[29] Кога неговите ученици разбраа, дојдоа и го зедоа телото негово и го погребаа.

Исус нахранува пет илјади души

(Мт 14,13-21; Лк 9,10-17; Јн 6,1-14)

[30] И се собраа апостолите кај Исус, па Го известија за сè што направиле и поучувале.

[31] А Тој им рече: „Дојдете и вие во осамено место и одморете се малку.“ Зашто мнозина доаѓаа и си одеа, така што немаа кога ни да јадат.

[32] И отидоа со кораб сами во осамено место.

[33] Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

[34] Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

[35] Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

[36] despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[37] Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

[38] E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

[39] Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

[40] E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

[41] Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

[42] Todos comeram e se fartaram;

[33]И ги виде народот кога си одеа; и Го познаа мнозина, па пеш од сите градови тргнаа таму; и ги испреварија (и се собраа околу Него).

[34]А Исус, кога излезе, виде многу народ и се смилува над нив, зашто беа како овци без пастир; и почна да ги поучува многу.

[35]И бидејќи веќе времето поизмина, учениците Негови пристапија кон Него и рекоа: „Овде е местово пусто, а и доцна е;

[36]распушти ги за да отидат по околните села и колиби и да си купат леб, зашто нема што да јадат.“

[37]Тој им одговори и рече: „Дајте им вие да јадат!“ А тие Му рекоа: „Да појдеме и да купиме за двесте денарии леб, па да им дадеме да јадат?“

[38]Потоа Тој ги праша: „Колку лебови имате? Отидете и видете!“ И кога видоа рекоа: „Пет леба и две риби.“

[39]Тогаш Исус им рече на сите да поседнат на купчиња по зелената трева.

[40]И поседнаа во групи по сто и по педесет.

[41]Тој ги зеде петте леба и двете риби, па, погледна кон небото, ги благослови лебовите и ги прекрши, и им ги даде на учениците Свои, за да им ги стават пред нив; исто така им ги раздели и двете риби на сите.

[42]И јадеа сите и се наситија.

43 e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

44 Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

Jesus anda por sobre o mar
Mateus 14.22-33; João 6.16-21

45 Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

46 E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

47 Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

48 E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

49 Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

50 Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

51 E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,

52 porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré
Mateus 14.34-36

53 Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

43И собраа парчиња, од лебот и од рибите, полни дванаесет кошеви.

44А оние, што јадеа од лебовите, беа околу пет илјади мажи.

Исус чекори по вода
(Мт 14,22-33; Јн 6,15-21)

45И веднаш ги натера учениците Свои да влезат во кораб и да отидат порано од Него на другата страна кон Витсаида, дури Тој не го распушти народот.

46А Тој, одделувајќи се од нив, отиде во горатa за да се помоли.

47Приквечер коработ беше сред морето, а Тој сам на копното.

48И ги виде како се мачат при пловењето, зашто ветрот им беше спротивен; а околу четвртата ноќна стража се приближи до нив и, одејќи по морето, сакаше само да помине покрај нив.

49А тие, кога го видоа како оди по морето, помислија дека е тоа привидение, и почнаа да викаат;

50зашто сите Го видоа и се уплашија. Тој веднаш почна да говори со нив и им рече: „Не плашете се! Јас сум, не бојте се!“

51И влезе кај нив во коработ и ветрот стивна. А тие многу се уплашија и се чудеа во себе.

52Зашто не се вразумија (од чудото) со лебовите, бидејќи срцето им беше скаменето.

53И кога преминаа, дојдоа во земјата Генисаретска и се задржаа таму.

[54] Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;

[55] e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.

[56] Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Mateus 15.1-20

[1] Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

[2] E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar

[3] (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;

[4] quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

[54]А штом излегоа од коработ, веднаш Го познаа.

[55]Брзо ја обиколија целата таа околија и почнаа на носилки да носат болни таму, каде што слушаа дека Тој се наоѓа.

[56]И каде да влегуваше: во села, во градови или населби – на крстопатите полагаа болни и Го молеа да се допрат барем до полата од облеката Негова. И сите што се допираа до Него, оздравуваа.

Марко 7

Расправија за преданијата

(Мт 15,1-20)

[1]Се собраа кај Него фарисеите и некои од книжниците, што беа дошле од Ерусалим.

[2]И кога видоа дека некои од Неговите ученици јадат леб со нечисти, односно со немиени раце, ги укорија.

[3](Зашто фарисеите и сите Јудејци, држејќи го преданието на старите, не јадат, дури не ги измијат рацете до лактите;

[4]и кога ќе се вратат од пазар, не јадат, дури не се измијат; и уште многу друго има што примиле и го држат; миење чаши, чинии, котли и столови.)

[5]Потоа фарисеите и книжниците Го прашаа: „Зошто учениците Твои не постапуваат според преданието на старите, но со неизмиени раце јадат леб?“

[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[6]А Тој им одговори и рече: „Добро пророкувал Исаија за вас лицемерите, како што е напишано: ‚Овој народ со уста Ме почитува, но срцето им е далеку од Мене;

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[7]но напразно Ме почитува, зашто проповеда човечки повелби.‘

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[8]Зашто, вие, оставајќи ја Божјата заповед, го држите преданието човечко: миење чинии и чаши, и вршите многу други слични работи.“

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[9]И им рече: „И така ја отфрлате Божјата заповед, за да го запазите вашето предание.

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[10]Зашто Мојсеј рече: ‚Почитувај ги татка си и мајка си‘ и ‚Кој го злослови таткото свој или мајка си, со смрт да се казни.‘

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

[11]А вие велите: ‚Ако некој каже на татка си или на мајка си: она, со кое би можел да те издржувам е корбан, односно, прилог е‘,

[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

[12]тогаш таквиот не го оставате веќе ништо да стори за својот татко или за својата мајка,

[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

[13]престапувајќи го словото Божјо со вашето предание, што сте го предале вие; многу такви слични работи вршите.“

[14] Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

[14]И кога го повика сиот народ, им рече: „Слушајте Ме сите и разберете:

[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

[15]ништо, што влегува во устата на човекот однадвор, не може да го осквернени; туку она што излегува од него, тоа го осквернува човекот.

[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[16]Ако некој има уши да слуша, нека чуе!“

[17]И кога се оддалечи од народот и влезе во една куќа, учениците Негови Го прашаа за параболата.

[18]А Тој им рече: „Зар сте и вие така неразумни? Не разбирате ли дека ништо, што влегува во човекот однадвор, не може да го осквернив?

[19]Зашто, тоа не оди во срцето, туку во стомакот, и излегува надвор, чистејќи ја сета храна.“

[20]И уште им рече: „Она што излегува од човекот, тоа го осквернува човекот.

[21]Зашто однатре, од срцето човечко, излегуваат лоши помисли, прељубодејства, блудства, убиства,

[22]кражби, лакомства, лукавства, пакости, злоби, око завидливо, богохулство, гордост, безумство.

[23]Сето тоа зло одвнатре излегува и го осквернува човекот.“

Верата на една жена

(Мт 15,21-28)

[24]И кога се крена оттаму, отиде во пределите Тирски и Сидонски; и кога влезе во една куќа, сакаше никој да не Го дознае. Но не можеше да се сокрие.

[25]Зашто чу за Него една жена, чија ќерка имаше нечист дух, па дојде и падна пред нозете Негови.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.
[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.
[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.
[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!
[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[26]А таа жена беше друговерка, по потекло Сирофеничанка; и Го молеше да го истера демонот од ќерка ѝ.
[27]Но Исус ѝ рече: „Остави најнапред да се нахранат децата; зашто не е право да се земе лебот од децата и да им се фрли на кучињата.“
[28]А таа одговори и Му рече: „Да, Господи! Но и кучињата јадат под трпезата, од трошките на децата.“
[29]И ѝ рече: „За ова што го рече – можеш да си одиш! Демонот излезе од ќерка ти.“
[30]И кога се врати дома, ја најде ќерка си како лежи на постела, а демонот беше излегол од неа.

Исцелувањето на глувонем

[31]И пак излезе Исус од пределите Тирски и Сидонски и отиде кон Галилејското Море, низ пределите на Десетоградието.

[32]И доведоа кај Него еден глув и тепкав, па Го молеа да положи над него рака.

[33]Исус, откако го одведе настрана од народот, ги стави Своите прсти во неговите уши; а кога плукна, го допре неговиот јазик;
[34]потоа погледна на небото, воздивна и му рече: „Ефата!“ – што значи: „Отвори се!“
[35]И веднаш му се отвори слухот, и се разврзаа врските на неговиот јазик и говореше чисто.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

[36]И им заповеда никому да не кажуваат. Но, колку повеќе Тој им забрануваше, толку повеќе тие разгласуваа.

[37]И прекумерно се чудеа и велеа: „Сè добро прави: и глувите ги прави да слушаат и немите да зборуваат!“

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes
Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

Марко 8

Исус нахранува четири илјади души
(Мт 15,32-39)

[1]Во тие дни, кога се беше собрал многу народ и немаше што да јадат, Исус ги повика учениците Свои и им рече:

[2]„Ми е жал за народот, зашто веќе три дни стојат кај Мене и нема што да јадат.

[3]Ако ги пуштам да си одат гладни по куќите нивни, ќе премалеат по патот, зашто некои се дојдени оддалеку.“

[4]Учениците Му одговорија: „Од каде може човек сите овие да ги нахрани со леб, овде во пустинава?“

[5]И ги праша: „Колку лебови имате?“ А тие одговорија: „Седум.“

[6]Тогаш му заповеда на народот да поседне по земјата; па, откако ги зеде седумте лебови, заблагодари, ги раскрши и им ги даде на учениците Свои да ги разделат; и тие ги разделија на народот.

[7]Имаа и малку риби; ги благослови и заповеда да ги раздадат и нив.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu

Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

[13] E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes

Mateus 16.5-12

[14] Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

[15] Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

[16] E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

[17] Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[8]И јадеа, и се наситија; и собраа седум кошници останати парчиња.

[9]А оние, што јадеа, беа околу четири илјади души. И ги пушти да си одат.

[10]И веднаш влезе во кораб со учениците Свои и дојде во пределите Далманутски.

Фарисеите бараат чудо

(Мт 12,38-39; 16,1-4; Лк 11,16-29; 12,54-56)

[11]И излегоа фарисеите и почнаа да се препираат со Него, па искушувајќи Го, Му бараа чудесен знак од небото.

[12]А Тој воздивна длабоко и рече: „Зошто овој род бара чудесен знак? Вистина ви велам: нема да му се даде чудесен знак на овој род.“

[13]И кога ги остави, пак влезе во коработ и премина на другата страна.

За штетниот „квасец“

(Мт 16,5-12; Лк 12,1)

[14]А тие, пак, беа заборавиле да земат леб и во коработ имаа само еден леб.

[15]А Тој им заповеда и рече: „Внимавајте, чувајте се од квасот фарисејски и од квасот Иродов!“

[16]И си размислуваа меѓу себе, велејќи: „Тоа е затоа што немаме леб.“

[17]А Исус, кога ги разбра, им рече: „Зошто зборувате за тоа што немате леб? Зар уште не знаете и не разбирате? Уште ли е скаменето вашето срце?

[18]Очи имате, не гледате ли? Уши имате, не слушате ли? И не помните ли?

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[19]Кога ги раскршив петте леба, за пет илјади души, колку полни кошеви со парчиња собравте?“ Му рекоа: „Дванаесет.“

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[20]„А седумте – за четири илјади, колку кошници со останати парчиња собравте?“ Тие одговорија: „Седум.“

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

[21]И им рече: „Па како тогаш не разбирате?“

A cura de um cego em Betsaida

Исцелувањето на слеп човек

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[22]Потоа дојде во Витсаида; и доведоа кај Него слеп и Го молеа да се допре до него.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[23]И кога го зеде слепиот за рака, го изведе надвор од селото и, откако плукна на очите негови, ги положи рацете над него, па го праша дали гледа нешто.

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[24]Тој, кога погледна, рече: „Ги гледам луѓето како дрвја, но тие одат.“

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[25]Потоа пак ги положи рацете над очите негови и му рече да погледа. И му се поврати видот и ги гледаше сите јасно.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

[26]И го испрати во домот негов и му рече: „Не навраќај в село!“

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

Петровото исповедање на верата

(Мт 16,13-20; Лк 9,18-21)

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

[27]И излезе Исус со учениците Свои по селата на Кесарија Филипова. По патот ги праша учениците Свои и им рече: „За кого Ме мислат луѓето?“

[28] E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

[28]Тие одговорија: „За Јован Крстител, некои за Илија, а други, пак, за некој од пророците.“

[29] Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

[30] Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

[31] Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

[32] E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

[33] Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

[34] Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[35] Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

[36] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[29]Тој, пак, им рече: „А вие, за кого Ме мислите?“ Петар Му одговори и рече: „Ти си Христос!“

[30]И им заповеда никому да не говорат за Него.

Исус ги навестува Својата смрт и воскресение

(Мт 16,21-23; Лк 9,22)

[31]Па почна да ги учи дека Синот Човечки треба многу да пострада, да биде отфрлен од старешините, првосвештениците и книжниците, и да биде убиен и на третиот ден да воскресне.

[32]И говореше за тоа отворено. Но Петар, Го повлече настрана и почна да Го одвраќа.

[33]А Тој, кога се заврте и ги погледна учениците Свои, му забрани на Петар да говори и рече: „Бегај од Мене, сатано! Зашто не мислиш на она што е Божјо, туку на она што е човечко!“

Патот на Исусовите следбеници

(Мт 16,24-28; Лк 9,23-27)

[34]И кога го повика народот и учениците Свои, им рече: „Кој сака да врви по Мене, нека се одрече од себе, и нека го земе крстот свој и нека оди по Мене.

[35]Зашто, кој сака да го спаси својот живот, ќе го загуби; а кој го загуби животот свој заради Мене и Евангелието, тој ќе го спаси.

[36]Зашто каква полза има човек, ако го придобие целиот свет, а на душата своја ѝ напакости?

[37]Или каков откуп ќе даде човек за својата душа?

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

[38]Зашто, кој се срами од Мене и од зборовите Мои во овој прељубодеен и грешен род, и Синот Човечки ќе се срами од него, кога ќе дојде во славата на Својот Отец со светите ангели.“

Marcos 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

Марко 9

[1]И им рече: „Вистина ви велам: тука стојат некои, што нема да вкусат смрт, додека не го видат царството Божјо, дојдено во сила.“

Исусовото преображение
(Мт 17,1-9; Лк 9,28-36)

[2]А по шест дни, Исус ги зеде со Себе Петар, Јаков и Јован и ги одведе сами на висока гора, насамо, и се преобрази пред нив.

[3]Алиштата Му станаа светли, многу бели, како снег, какви што белило на земјата не може да избели.

[4]И им се јави Илија со Мојсеј, и разговараа со Исус.

[5]Тогаш проговори Петар и Му рече на Исус: „Рави, добро ни е да бидеме овде; да направиме три колиби: една за Тебе, една за Мојсеј и една за Илија.“

[6]Зашто не знаеше што да каже, бидејќи беа многу уплашени.

[7]И се појави облак, па ги засени; и од облакот дојде глас, кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син, Него слушајте Го!“

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

[8] И одеднаш, кога погледнаа наоколу, никого веќе не видоа покрај себе, освен Исус.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[9] А кога слегуваа од горaта, им заповеда никому да не кажуваат што виделе, додека Синот Човечки не воскресне од мртвите.

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[10] И го задржаа тој збор во себе, прашувајќи се еден со друг што значи тоа: „Да воскресне од мртвите?“

За Илија
(Мт 17,10-13)

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] И Го прашаа, велејќи: „А зошто книжниците велат дека најнапред треба да дојде Илија?“

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[12] А Тој, пак, одговори и рече: „Илија ќе дојде порано и ќе уреди сè; а Синот Човечки, како што е напишано за Него, треба да пострада многу и да биде понизен.

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

[13] Но ви велам дека и Илија дојде, како што е напишано за Него, и му направија што сакаа.“

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

Исцелувањето од нечист дух
(Мт 17,14-21; Лк 9,37-43)

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[14] И кога дојде кај учениците Свои, виде многу народ околу нив и книжници, кои се препираа со нив.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[15] И штом Го виде, сиот народ се исплаши; а кога се приближија, Го поздравуваа.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?

[16] Ги праша книжниците: „Зошто се препирате со нив?“

[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;

[17] Тогаш еден од народот одговори и рече: „Учителе, го доведов кај Тебе син ми, во кого има нем дух;

18 e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

19 Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

20 E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.

21 Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;

22 e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.

23 Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.

24 E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

25 Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

26 E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

27 Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

18и секогаш, каде и да го фати, го кутнува, и тој се запенува, и крцка со забите, и се здрвува. И им кажав на учениците Твои да го изгонат, но тие не можеа.“

19А Исус одговори и рече: „О, роде неверен, до кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете го кај Мене!“

20И кога го доведоа кај Него – штом го виде, веднаш духот го стресе; и тој падна наземи и се валкаше запенет.

21Го праша Исус татко му: „Колку време има откако станува тоа со него?“ Тој одговори: „Од детството;

22и многупати духот го фрлал во оган, и во вода, за да го погуби: но, ако можеш, смилувај се над нас и помогни ни!“

23А Исус му рече: „Ако можеш да поверуваш – сѐ е можно за оној што верува!“

24И одеднаш таткото на момчето извика и со солзи рече: „Верувам, Господи, помогни му на моето неверие!“

25А Исус, штом виде дека се собра народ, строго му заповеда на нечистиот дух и му рече: „Духу нем и глув. Јас ти заповедам: излези од него, и не влегувај веќе во него!“

26И кога извика, силно го стресе и излезе; а момчето беше како мртво, така што мнозина велеа дека умрело.

27Исус, пак, откако го фати за рака, го исправи; и тоа стана.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[28]И кога влезе Исус во една куќа, учениците Негови Го прашаа насамо: „Зошто ние не можевме да го истераме?“

[29]Им одговори: „Овој род со ништо не може да се истера, освен со молитва и пост.“

Исус по вторпат ги навестува Својата смрт и воскресение

(Мт 17,22-23; Лк 9,43-45)

[30]И кога излегоа оттаму, минуваа преку Галилеја; и Тој не сакаше некој да разбере.

[31]Зашто ги учеше учениците Свои и им велеше дека Синот Човечки ќе биде предаден во човечки раце, и ќе Го убијат, и на третиот ден по убивањето ќе воскресне.

[32]Но тие не ги разбираа овие зборови и се плашеа да Го прашаат.

Кој е најголем?

(Мт 18,1-5; Лк 9,46-48)

[33]И дојде во Капернаум; и кога беше дома, ги праша: „Што размислувавте меѓу себе патем?“

[34]Тие молчеа, зашто патем се препираа меѓу себе, кој е поголем.

[35]Тој седна и ги повика дванаесетте, па им рече: „Кој сака да биде прв, нека биде последен од сите, и слуга на – сите!“

[36]И тогаш зеде едно дете, го постави меѓу нив, го гушна и им рече:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Lucas 9.49-50

[38] Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

[39] Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços
Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

[43] E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

[44] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[45] E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

[37]„Кој прима едно такво дете во Мое име, Мене Ме прима, а кој Ме прима Мене, не Ме прима Мене, туку Оној, Кој Ме пратил.“

Кој не е против нас, тој е со нас!
(Лк 9,49-50)

[38]Тогаш Јован Му одговори и рече: „Учителе, видовме еден, кој во Твое име изгонува демони, а не врви по нас; и му забранивме, зашто не оди по нас.“

[39]А Исус рече: „Не бранете му, зашто никој, што прави чудо во Мое име, не ќе може наскоро да говори зло за Мене.

[40]Зашто, кој не е против вас, тој е со вас.

[41]И кој ве напои со чаша вода во Мое име, затоа што сте Христови, вистина ви велам, нема да остане без награда.“

За соблазната
(Мт 18,6-9; Лк 17,1-2)

[42]„А кој ќе соблазни едно од овие малите, што веруваат во Мене, за него е подобро да му обесат воденички камен на вратот и да го фрлат в море.

[43]И ако те соблазнува раката твоја, отсечи ја; подобро е за тебе без рака да влезеш во животот, отколку да имаш две раце и да отидеш во пеколот, во неизгасливиот оган,

[44](каде што нивниот црв не умира, и огнот не изгаснува.)

[45]И, ако те соблазнува ногата твоја, отсечи ја; подобро е за тебе сакат да влезеш во животот, отколку да ги имаш двете нозе и да бидеш фрлен во пеколот, во неизгасливиот оган,

[46] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

Os discípulos, o sal da terra
Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[49] Porque cada um será salgado com fogo.

[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

[46](каде што нивниот црв не умира ни огнот не изгаснува.)

[47]И, ако окото твое те соблазнува, извади го; подобро е за тебе со едно око да влезеш во царството Божјо, отколку да имаш две очи и да бидеш фрлен во огнениот пекол,

[48]каде што нивниот црв не умира, и огнот не изгаснува.

[49]Зашто секој со оган ќе се посоли, (и секоја жртва со сол ќе се осоли).

[50]Солта е добра; но, ако солта облутави, со што ќе ја осолите? Затоа имајте сол во себе, и мир имајте меѓу себе!“

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

Марко 10

За разводот
(Мт 19,1-12; Лк 16,18)

[1]И откако стана Исус оттаму, премина во пределите Јудејски, преку страната што е отаде Јордан. И пак се слеваше народ кон Него; а Тој, по Својот обичај, ги поучуваше.

[2]И пристапија фарисеите и Го прашаа, искушувајќи Го: „Допуштено ли е, да ја остави човек својата жена?“

[3]А Тој им одговори и рече: „Како ви заповеда Мојсеј?“

[4]Тие рекоа: „Мојсеј дозволи да се напише разводно писмо и да се отпушти.“

[5]Одговори Исус и им рече: „Поради вашето жестоко срце ви ја напишал таа заповед.

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

Jesus abençoa as crianças
Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

O jovem rico
Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[6]Во почетокот на создавањето, пак, Бог ги создаде машко и женско.

[7]Затоа човек ќе го остави татка си и мајка си, ќе се прилепи до жената своја

[8]и обата ќе бидат во едно тело; и така, тие веќе не се двајца, туку едно тело.

[9]Значи, тоа што Бог го сврзал, човек да не го разделува.“

[10]И во домот, учениците Негови пак Го прашаа за тоа.

[11]И им рече: „Кој ќе ја напушти својата жена и се ожени со друга, тој прељубодејствува кон неа;

[12]а и жена, ако го напушти својот маж и се омажи за друг, прељубодејствува.“

Исус ги благословува децата
(Мт 19,13-15; Лк 18,15-17)

[13]И донесуваа кај Него деца, за да се допре до нив, но учениците им забрануваа (на оние што ги носеа).

[14]И кога го виде тоа Исус, негодуваше и рече: „Оставете ги децата да доаѓаат кај Мене и не пречете им, зашто на такви е царството Божјо.

[15]Вистина ви велам, кој не го прима царството Божјо како дете, тој нема да влезе во него.“

[16]Прегрнувајќи ги, ги положи рацете врз нив и ги благословуваше.

Исус повикува еден богат човек
(Мт 19,16-30; Лк 18,18-30)

[17]А кога излегуваше на пат, дотрча некој, падна на колена пред Него и Го праша: „Учителе добар, што треба да направам, за да наследам живот вечен?“

18 Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

19 Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

20 Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

21 E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

22 Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

23 Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

24 Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

25 É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

26 Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

18Исус му рече: „Зошто ме нарекуваш добар? Никој не е добар, освен единиот Бог!

19Заповедите ги знаеш: не прељубодејствувај; не кради; не сведочи лажно; не навредувај; почитувај ги татка си и мајка си.“

20А тој Му одговори и рече: „Учителе, сето тоа сум го запазил уште од младоста своја.“

21Кога го погледна Исус, му омиле, па рече: „Уште една работа ти недостасува: оди и продај сè што имаш, раздај го на сиромаси и ќе имаш богатство на небото; па дојди и врви по Мене.“

22Кога ги чу овие зборови, тој се изненади и си отиде нажален, зашто имаше големо богатство.

23И кога погледа Исус, им рече на учениците Свои: „Колку е тешко за богатите да влезат во царството Божјо!“

24А учениците се уплашија од зборовите Негови. Но Исус пак им одговори и рече: „Чеда, колку им е тешко на оние, што се надеваат на богатството, да влезат во царството Божјо!

25Полесно камила ќе влезе низ иглени уши, отколку богат човек во царството Божјо.“

26А тие се чудеа многу и си велеа меѓу себе: „Тогаш, кој може да се спаси?“

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João

Mateus 20.20-28

[27]Кога ги погледа Исус, им рече: „За луѓето тоа не е можно, но не и за Бога; зашто за Бога сè е можно!“

[28]И Петар почна да Му говори: „Ете, ние оставивме сè и по Тебе одиме.“

[29]А Исус одговори и рече: „Вистина ви велам: нема таков што оставил куќа, или браќа, или сестри, или татко, или мајка, или жена, или деца, или имот, заради Мене и Евангелието,

[30]а да не примил, и тоа сега, во ова време, стопати повеќе од куќи, и браќа, и сестри, и татко, и мајка, и деца, и нивје, а во идниот век – и живот вечен.

[31]И мнозина први ќе бидат последни, а последните – први.“

Исус по трет пат ги најавува Својата смрт и воскресение

(Мт 20,17-19; Лк 18,31-34)

[32]Кога беа на пат, искачувајќи се кон Ерусалим, Исус одеше пред нив, а тие беа вџашени, па, врвејќи по Него, се исплашија. И кога ги повика повторно дванаесетте, почна да им зборува за она што ќе се случи со Него.

[33]„Ете, се искачуваме кон Ерусалим и Синот Човечки ќе биде предаден на првосвештениците и книжниците, и ќе Го осудат на смрт и ќе Го предадат на незнабошците.

[34]И ќе Го исмеат, и ќе Го бијат, и ќе Го плукаат, и ќе го убијат, и на третиот ден ќе воскресне.“

Молбата на Зеведеевите синови

(Мт 20,20-28)

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

[36] E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

[37] Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

[38] Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

[39] Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

[40] quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

[41] Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

[42] Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

[43] Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[44] e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

[35]Тогаш пристапија кон Него Заведеевите синови, Јаков и Јован и рекоа: „Учителе, сакаме да ни го исполниш она, што ќе го побараме.“

[36]Тој ги праша: „Што сакате да сторам за вас?“

[37]А тие Му одговорија: „Дај ни да седнеме до Тебе, едниот оддесно, а другиот одлево, во славата Твоја.“

[38]Но Тој им рече: „Не знаете што барате! Можете ли да ја испиете чашата што ја пијам Јас и да се крстите со крштавањето, со кое се крштавам Јас?“

[39]Тие одговорија: „Можеме.“ А Исус им рече: „Чашата, што ја пијам Јас, ќе ја пиете и вие, и со крштавањето, со кое се крштавам Јас, ќе се крстите;

[40]но, да дозволам да се седи од Мојата десна или лева страна, не зависи од Мене; тоа е за оние, за кои е приготвено.“

[41]Десетте, пак, штом го чуја тоа, негодуваа против Јаков и Јован.

[42]Исус, кога ги повика, им рече: „Знаете дека оние, што се сметаат за народни кнезови, господарат над нив, и управниците управуваат над нив.

[43]Но меѓу вас нека не биде така; а кој меѓу вас сака да биде поголем, нека ви биде слуга;

[44]и кој сака меѓу вас да биде прв, нека ви биде роб на сите.

[45] Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura do cego de Jericó
Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

[46] E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

[47] e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[48] E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[49] Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

[50] Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

[51] Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[45]Зашто и Синот Човечки не дојде за да Му служат, но да послужи и да го даде животот Свој за откуп на мнозина.“

Слепиот Вартимеј
(Мт 20,29-34; Лк 18,35-43)

[46]Потоа пристигнаа во Ерихон. И кога излегуваше Исус од Ерихон со учениците Свои и со многу народ, Тимеевиот син, Вартимеј, кој беше слеп, седеше покрај патот и просеше.

[47]Па, кога чу дека е тоа Исус од Назарет, почна да вика и да вели: „Исусе, сине Давидов, смилувај ми се!“

[48]И мнозина му велеа да молчи, но тој уште повеќе викаше: „Сине Давидов, смилувај ми се!“

[49]Исус застана и рече да го викнат. И го повикаа слепиот, говорејќи му: „Не плаши се, стани, те вика!“

[50]Тој, кога ја фрли горната облека, стана и отиде кај Исус.

[51]А Исус, одговарајќи му, го запраша: „Што сакаш да сторам за тебе?“ Слепиот Му рече: „Да прогледам, Учителе!“

[52]Исус му рече: „Оди си, верата твоја те спаси!“ И тој веднаш прогледа, па тргна патем по Исус.

Марко 11

Свеченото влегување во Ерусалим
(Мт 21,1-11; Лк 19,28-40; Јн 12,12-19)

[1]И кога се приближи до Ерусалим, во Витфагија и Витанија, кај Маслиновата Гора, испрати Исус двајца од учениците,

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

A figueira sem fruto
Mateus 21.18-22

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[2]и им рече: „Одете во селоно, што е наспроти вас, па штом ќе влезете во него, ќе најдете врзано младо магаре, што ниеден човек не го јавал; одврзете го и доведете го!

[3]И, ако ви рече некој: ‚Зошто го правите тоа?‘ Кажете дека Му е потребно на Господ; и тој веднаш ќе го прати тука.“

[4]Тие отидоа и го најдоа младото магаре, врзано за портата однадвор, на крстопатот и го одврзаа.

[5]И некои од оние, што стоеја таму, им рекоа: „Што правите? Зошто го одврзувате?“

[6]А овие им одговорија, како што им беше заповедал Исус и тие ги оставија.

[7]И го доведоа младото магаре кај Исус, ги кладоа врз него алиштата свои и Тој седна на него.

[8]И мнозина ги постилаа своите облеки по патот.

[9]А оние, што одеа пред Него и по Него, викаа и велеа: „Осана! Благословен е Оној што иде во името Господово!

[10]Благословено е царството на нашиот татко Давид, кое иде во името Господово! Осана во висините!“

[11]И влезе Исус во Ерусалим, во храмот, разгледа сè, па, бидејќи веќе беше доцна, излезе и отиде со дванаесетте во Витанија.

Смоквата што не дава плод
(Мт 21,18-19)

[12]А утредента, кога излегоа од Витанија, Тој огладне;

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

O poder da fé

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

[13]и кога оддалеку виде една смоква, покриена со лисја, се приближи, не би ли нашол нешто на неа; но, кога се доближи до неа, не најде ништо освен лисја, зашто уште не беше времето за смокви.

[14]И Исус ѝ рече: „Отсега никој довека да не вкуси плод од тебе!“ И го чуја тоа учениците Негови.

Исус во храмот
(Мт 21,12-17; Лк 19,45-47; Јн 2,13-22)

[15]И пак дојдоа во Ерусалим. Кога влезе Исус во храмот, почна да ги брка оние, што продаваа и купуваа во храмот, и им ги преврте масите на менувачите на пари и столовите на оние, што продаваа гулаби;

[16]и не дозволуваше никој преку храмот да пренесе каков и да било сад.

[17]И ги поучуваше, велејќи: „Не е ли напишано: ‚Домот Мој, дом за молитва на сите народи ќе се нарече‘? А вие го направивте како разбојничко гнездо!“

[18]И кога го чуја тоа книжниците и првосвештениците, гледаа како да Го погубат, бидејќи се плашеа од Него, зашто сиот народ се восхитуваше на Неговото учење.

[19]А кога се стемни, Тој излезе надвор од градот.

Лекција за смоквата
(Мт 21,20-22)

[20]Утредента, минувајќи, ја видоа смоквата исушена откорен.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[21]И кога се сети, Петар Му рече: „Рави, погледај! Смоквата, што ја проколна, се исушила!“

[22]А Исус им одговори и рече:

[23]„Имајте вера во Бога. Зашто, вистина ви велам ако некој ѝ рече на оваа планина: ‚Дигни се и фрли се в море!‘ и не се посомнева во срцето свое, туку поверува дека ќе биде како што рекол, ќе му се исполни, што и да каже.

[24]Затоа ви велам: сè што ќе побарате во молитва, верувајте дека ќе го добиете – и ќе ви биде.

[25]И кога стоите на молитва, простувајте, ако имате нешто против некого, па и вашиот небесен Отец да ви ги прости вашите гревови.

[26]Ако ли, пак, вие не простувате, и вашиот небесен Отец нема да ви ги прости гревовите ваши.“

Исусовата власт

(Мт 21,23-27; Лк 20,1-8)

[27]И пак дојдоа во Ерусалим; а кога одеше низ храмот, се приближија до Него првосвештениците и книжниците и старешините,

[28]па Му рекоа: „Со каква власт го правиш тоа? Или кој Ти ја дал таа власт, да го правиш тоа?“

[29]Исус им одговори и рече: „Ќе ве прашам и Јас за нешто и одговорете Ми, а потоа и Јас ќе ви кажам, со каква власт го вршам тоа.

[30]Крштавањето Јованово од небото ли беше, или од луѓето? Одговорете Ми!“

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?
[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.
[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.
[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;
[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.
[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.
[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.
[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

[31]А тие си мислеа во себе и велеа: „Ако кажеме ‚Од небото‘ – ќе рече: ‚Па зошто не му поверувавте?‘
[32]Но, ако кажеме, ‚Од луѓето‘“ – се плашеа од народот; зашто сите го сметаа Јован за вистински пророк.
[33]И одговарајќи Му на Исус, рекоа: „Не знаеме.“ А Исус им одговори и рече: „Ни јас не ви кажувам, со каква власт го вршам тоа.“

Марко 12

Парабола за немилосрдните лозарите
(Мт 21,33-46; Лк 20,9-19)

[1]И почна да им говори во параболи: „Еден човек насади лозје и го загради со ограда, па ископа бунар и созида кула; и откако им го предаде на лозарите, си отиде.
[2]А кога дојде времето, испрати кај лозарите еден слуга, за да го прибере од нив плодот на лозјето.
[3]Но тие го фатија слугата, го натепаа и го испратија празен.
[4]И пак испрати кај нив друг слуга; и нему, со камења му ја расцепија главата, па го отпуштија посрамен.
[5]Испрати и друг; него, пак го убија; и мнозина други, или натепаа, или пак ги убија.
[6]Па, бидејќи имаше уште еден син, кој му беше мил, го испрати најпосле него кај нив, велејќи: ‚Ќе се засрамат од сина ми.‘

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

[8] E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

[9] Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

[10] Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[7]Но лозарите си рекоа меѓу себе: ‚Овој е наследникот! Ајде да го убиеме и наследството ќе биде наше!‘

[8]И го фатија, го убија и го исфрлија надвор од лозјето.

[9]Што ќе направи, пак, господарот на лозјето? Ќе дојде и ќе ги погуби лозарите, а лозјето ќе го даде на други.

[10]Зар не сте читале во Писмото: ‚Каменот, што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник.‘

[11]Од Господ е тоа, и чудесно е во очите наши.“

[12]И сакаа да Го фатат, но се уплашија од народот, зашто разбраа дека за нив ја кажа параболата; па Го оставија, и си отидоа.

За плаќањето данок

(Мт 22,15-22; Лк 20,20-26)

[13]А пратија кај Него некои од фарисеите и од Иродовците, за да Го фатат на збор.

[14]Тие дојдоа и Му рекоа: „Учителе, знаеме дека си правичен и дека не се плашиш од никого, зашто не гледаш кој е кој, туку вистински поучуваш за патот Божји. Треба ли да му се дава данок на царот или не? Да даваме ли, или да не даваме?“

[15]А Тој, знаејќи ја нивната лицемерност, им рече: „Зошто ме искушувате? Донесете ми еден денариј да го видам!“

[16]И тие донесоа. Па им рече: „Чиј е овој лик и натпис?“ Му рекоа: „На царот.“

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu

[17]Тогаш Исус им одговори и рече: „Давајте му го царевото на царот, а Божјото на Бога!“ И тие Му се чудеа.

За воскресението
(Мт 22,23-33; Лк 20,27-40)

[18]Дојдоа кај Него и садукеите, кои велат дека нема воскресение, па Го прашаа, говорејќи:

[19]„Учителе, Мојсеј ни напиша: ‚Ако некому умре братот и остави жена, а деца не остави, тогаш брат му нека ја земе жената негова и нека го подигне потомството на својот брат.‘

[20]Беа седуммина браќа: првиот зеде жена и кога умре, не остави пород.

[21]Неа ја зеде вториот брат, и умре, но и тој не остави пород; исто така и третиот.

[22]Ја зедоа сите седуммина, и не оставија пород. По нив умре и жената.

[23]При воскресението, кога ќе воскреснат, на кого од нив таа ќе биде жена? Зашто седуммина ја имаа како жена.“

[24]А Исус им одговори и рече: „Зар не се лажете, бидејќи не ги познавате ни Писмата, ниту силата Божја?

[25]Зашто, кога ќе воскреснат од мртвите, ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат, туку се како ангели на небесата.

[26]А за мртвите, дека ќе воскреснат, не сте ли читале во книгата на Мојсеј, како му рече Бог кај капината: ‚Јас сум Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковов‘?

sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

27 Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

O grande mandamento
Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

28 Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

29 Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

30 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

31 O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

32 Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

33 e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

34 Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

27Но Тој не е Бог на мртвите, туку Бог на живите. Вие, пак, многу се лажете!“

Најважната заповед
(Мт 22,34-40; Лк 10,25-28)

28Тогаш пристапи еден од книжниците, кој ги слушаше како се препираат и увиде дека Исус им одговараше добро, па Го запраша: „Која е прва од сите заповеди?“

29А Исус му одговори: „Најважна од сите заповеди е: ‚Чуј Израеле! Господ, Бог наш, е еден Господ.

30Затоавозљуби Го Господа, твојот Бог, со сето свое срце и со сета своја душа, и со сиот свој разум, и со сета своја сила!‘ Ова е најважната заповед.

31А втората е слична на неа: ‚Возљуби го својот ближен како себеси!‘ Друга заповед, поголема од овие, нема.“

32Книжникот Му рече: „Добро, Учителе. Право кажа дека Бог е еден, и дека нема друг, освен Него;

33и дека, да Го љубиш со сето срце, и со сиот разум, и со сета своја душа, и со сета сила, и да го љубиш ближниот свој како себеси е повеќе од сите прилози и жртви.“

34Исус, пак, кога виде дека умно одговори, му рече: „Не си далеку од царството Божјо.“ Потоа никој веќе не се осмелуваше да Го прашува.

За Месијата
(Мт 22,41-46; Лк 20,41-44)

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre

Lucas 21.1-4

[41] Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

[42] Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

[43] E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

[35]И кога одговараше Исус, поучувајќи во храмот, рече: „Како тоа книжниците велат дека Христос е син Давидов,

[36]кога самиот Давид кажа преку Светиот Дух: ‚Му рече Господ на мојот Господ: седи од Мојата десна страна, додека не ги положам Твоите непријатели за подножје на нозете Твои!‘

[37]И така, сам Давид Го нарече Господ; од каде тогаш да Му е Тој син?“ И многу народ Го слушаше со задоволство.

За книжниците

(Мт 23,1-12; Лк 20,45-47)

[38]И им рече потоа во Својата поука: „Чувајте се од книжниците, кои сакаат да одат во долги облеки и да ги поздравуваат по улиците,

[39]и заземаат предни седишта во синагогите, како и први места на гозбите.

[40]Тие, што ги подјадуваат домовите на вдовиците и лицемерно долго се молат, ќе бидат потешко осудени.“

Прилог од една вдовица

(Лк 21,1-4)

[41]Па седна Исус спроти ковчежето и гледаше како народот пушта пари во него. Мнозина богати пуштаа многу.

[42]И кога дојде една бедна вдовица, пушти две лепти, што изнесува еден кодрант.

[43]А Исус, кога ги повика учениците Свои, им рече: „Вистина ви велам дека оваа сиромашна вдовица даде повеќе од сите, што пуштија во касата на храмот;

[44] Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

[44]зашто сите пуштија од својот вишок, а таа од својата сиромаштија даде сè што имаше, целиот свој имот.“

Marcos 13

Марко 13

O sermão profético
A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

Исус го навестува разурнувањето на храмот

(Мт 24,1-2; Лк 21,5-6)

[1] Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

[1]А кога излегуваше од храмот, еден од учениците Негови Му рече: „Учителе, гледај какви камења и какви згради!“

[2] Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

[2]Исус, пак, му одговори и рече: „Ги гледаш ли овие големи згради? Ни камен на камен нема да остане овде, што не ќе биде урнат!“

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

Страдања и прогонства
(Мт 24,3-14; Лк 21,7-19)

[3] No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

[3]А кога седеше на Маслиновата Гора, спроти храмот, Го прашаа насамо Петар, Јаков, Јован и Андреј:

[4] Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

[4]„Кажи ни, кога ќе биде тоа и кој е знакот, кога ќе се сврши сето тоа?“

[5] Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

[5]Исус, одговарајќи им почна да зборува: „Чувајте се да не ве прелаже некој!

[6] Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

[6]Зашто мнозина ќе дојдат во Мое име, говорејќи дека сум Јас; и ќе прелажат мнозина.

[7] Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7]А кога ќе чуете за војни и гласови за војни, не плашете се; зашто сето тоа треба да се случи; но тоа уште не е крајот.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[8]Ќе се дигне народ против народ, и царство против царство; а на некои места ќе има и земјотреси и глад. Тоа е почетокот на болките.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

[9]Но вие чувајте се, зашто ќе ве предадат на судови; а по синагогите ќе ве бијат, и пред управници и пред цареви ќе бидете изведувани заради Мене, за сведоштво пред нив.

[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

[10]И кај сите народи најнапред треба да се проповеда Евангелието.

[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

[11]Кога, пак, ќе ве поведат, за да ве предадат, не грижете се однапред што ќе говорите, ниту размислувајте; туку она, што ќе ви се даде во тој час, тоа кажете го; не сте вие што ќе зборувате, туку Светиот Дух.

[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[12]И брат брата ќе предаде на смрт, и татко чедо, и ќе се дигнат децата против родителите, и ќе ги предадат на смрт.

[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[13]Ќе бидете намразени од сите заради Моето име; кој ќе претрпи до крај, тој ќе биде спасен.“

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

Гнасниот пустошник

(Мт 24,15-28; Лк 21,20-24; 17,23; 21,8)

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[14]„А кога ќе видите дека гнасниот пустошник се сместил каде што не треба – кој чита, нека разбере – тогаш, оние што се во Јудеја, нека бегаат по планините;

[15] quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

[15]и кој е на покривот, да не слегува во куќата, ниту да влегува да земе нешто од куќата своја;

[16] e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[16]и кој е на нива, да не се враќа за да ја земе облеката своја!

[17] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[17]Но тешко на бремените и на оние што дојат во тие дни!

[18] Orai para que isso não suceda no inverno.

[18]Туку молете се, бегањето ваше да не биде зиме!

[19] Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

[19]Зашто во тие дни ќе има мака, каква немало досега од почетокот на светов, што го создаде Бог, а и нема да има.

[20] Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

[20]И ако Бог не ги скратеше тие дни, тогаш не би се спасил ниеден човек; но заради избраните, кои ги избра Тој, ќе ги скрати дните.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[21]Тогаш, ако ви каже некој: ‚Еве, овде е Христос‘, или ‚Ене, таму е‘, не верувајте!

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[22]Зашто, ќе се појават лажни христоси и лажни пророци, и ќе покажат знаци и чуда, за да ги прелажат, ако е можно, и избраните.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

[23]Но вие – чувајте се! Ете, сè однапред ви кажав!

A vinda do Filho do Homem
Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

Исусовото враќање
(Мт 24,29-31; Лк 21,25-28)

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[24]Во тие дни, по маките, сонцето ќе потемни и месечината нема да ја дава својата светлина,

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[25]и ѕвездите небески ќе паѓаат, и силите, што се на небото, ќе попуштат.

[26] Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

[26]И тогаш ќе Го видат Синот Човечки, како иде на облаци со голема сила и слава.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

[27]Тогаш Тој ќе ги испрати ангелите Свои и ќе ги собере Своите избрани од четирите ветра, од крајот на земјата до крајот на небото.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

Споредба со смоквата
(Мт 24,32-35; Лк 21,29-33)

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as

[28]Со смоквата направете споредба: кога нејзините гранки се подмладуваат и

folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.

[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

пуштаат лисја, знаете дека е близу летото.

[29]Па така и вие, кога ќе видите дека сето тоа се случува, знајте дека е близу, пред врата!

[30]Вистина ви велам: нема да помине овој род, додека сето тоа не се исполни.

[31]Небото и земјата ќе исчезнат, но зборовите Мои нема да исчезнат!“

Денот и часот го знае само Отецот
(Мт 24,36-44)

[32]„А за тој ден и час никој не знае, ни ангелите небесни, ниту Синот, а само Отецот.

[33]Внимавајте, бидете будни и молете се, зашто не знаете кога ќе биде часот.

[34]Како човек, кој заминувајќи, ја остава куќата своја и им дава власт на слугите свои, секому своја работа, на вратарот му заповеда да биде буден.

[35]Бидете будни, зашто не знаете кога ќе дојде домаќинот на куќата, приквечер ли, или на полноќ, или петлите кога ќе пропеат, или наутро,

[36]па да не дојде ненадејно и да ве затече како спиете.

[37]Што ви зборувам вам, им го зборувам на сите: Бидете будни!“

Марко 14

Заговор против Исус
(Мт 26,1-5; Лк 22,1-2; Јн 11,45-53)

[1]По два дни беше Пасха и празникот Бесквасници. А првосвештениците и книжниците сакаа да Го фатат на измама и да Го убијат;

2 Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Mateus 26.6-13; João 12.1-8

3 Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

4 Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

5 Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

6 Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

7 Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

8 Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

9 Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

10 E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

2но велеа: „На празникот не, за да не стане бунт меѓу луѓето.“

Помазанието во Витанија
(Мт 26,6-13; Јн 12,1-8)

3А кога беше Тој во Витанија, во куќата на Симон Лепрозниот, и седеше на трпеза, дојде една жена со шишенце скапоцен и чист нардов мирис и, кога го искрши шишенцето, го изли мирисот врз главата Негова.

4А некои негодуваа во себе и говореа: „Зошто мирисот да се растура?

5Тоа можеше да се продаде за повеќе од триста денарии, и да им се раздадат на сиромасите.“ И негодуваа против неа.

6Но Исус рече: „Оставете ја неа; зошто ја буните? Таа направи добро дело за Мене!

7Сиромасите секогаш ги имате со вас и кога сакате, можете да им направите добро; но Мене Ме немате секогаш.

8Тоа што можеше, таа го направи: однапред го помаза телото Мое за погребение.

9Вистина ви велам: каде и да се проповеда ова Евангелие, по целиот свет ќе се прикажува за нејзин спомен и тоа, што го направи таа.“

Предавникот Јуда
(Мт 26,14-16; Лк 22,3-6)

10Тогаш Јуда Искариот, еден од дванаесетте, отиде кај првосвештениците за да им Го предаде.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado
Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[11]А тие, штом чуја, се зарадуваа и ветија да му дадат пари. И бараше погодно време за да Го предаде.

Подготвување на Пасхалната вечера
(Мт 26,17-19; Лк 22,7-13)

[12]Во првиот ден на Бесквасници, кога го колеа Пасхалното јагне, учениците Негови Му рекоа: „Каде сакаш да отидеме и да приготвиме, за да ја јадеш Пасхата?“

[13]И прати двајца од учениците Свои, па им рече: „Отидете в град; и ќе ве сретне еден човек, што ќе носи вода во стомна; одете по него.

[14]И каде што ќе влезе тој, кажете му на домаќинот: ‚Учителот прашува: каде е собата, во која ќе ја јадам Пасхата со учениците Свои?‘

[15]И тој ќе ви покаже голема соба, послана, приготвена; таму згответе ни.“

[16]И излегоа учениците Негови и дојдоа во градот, и најдоа како што им беше рекол, па ја приготвија Пасхата.

Исус го посочува својот предавник
(Мт 26,20-25; Лк 22,14; Јн 13,21-30)

[17]А кога се стемни, Тој дојде со дванаесетте.

[18]И кога седеа и јадеа, Исус им рече: „Вистина ви велам: еден од вас, што јаде со Мене, ќе Ме предаде.“

[19]Тие се разжалостија и почнаа еден по друг да прашуваат: „Да не сум јас?“

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[26] Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[27] Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

[28] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[29] Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

[20]А Тој им одговори и рече: „Еден од дванаесетте е, што мака со Мене во чинијата.

[21]Но Синот Човечки заминува, како што е пишано за Него. Само тешко му на оној човек, преку кого Синот Човечки ќе биде предаден; подобро ќе беше за тој човек, да не се беше родил!“

Воспоставување на Причеста

(Мт 26,26-30; Лк 22,14-20; 1 Кор 11,23-26)

[22]И кога јадеа, зеде Исус леб, го благослови, го прекрши, па им даде и рече: „Земете, јадете; тоа е Моето тело.“

[23]Потоа ја зеде чашата, заблагодари и им ја даде; и се напија од неа сите.

[24]И им рече: „Тоа е Мојата крв на Новиот завет, која се пролива за мнозина.

[25]Вистина ви велам: Јас нема да пијам веќе од лозовиот плод сè до оној ден, кога ќе пијам нов во царството Божјо.“

[26]Па, откако испеаја благодарствена песна, се искачија на Маслиновата Гора.

Петар ќе се одрече од Исус

(Мт 26,31-35; Лк 22,31-34; Јн 13,36-38)

[27]И им рече Исус: „Сите ќе се соблазните заради Мене во оваа ноќ, зашто е напишано: ‚Ќе го удрам пастирот и ќе се разбегаат овците.‘

[28]Но после, кога ќе воскреснам, ќе отидам во Галилеја пред вас.“

[29]А Петар Му рече: „Дури и сите да се соблазнат, јас не!“

[30] Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

[31] Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

[32] Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

[33] E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

[34] E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

[35] E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

[36] E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

[37] Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

[38] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[39] Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

[30]Му рече Исус: „Вистина, ти велам дека уште денес, во оваа ноќ, пред да запее петел двапати, ти трипати ќе се откажеш од Мене!“

[31]Но тој уште повеќе тврдеше: „Ако треба дури и да умрам со Тебе, нема да се одречам од Тебе.“ И сите така рекоа.

Молитвата во Гетсиманија

(Мт 26,36-46; Лк 22,39-46)

[32]Пристигнаа во пределот, по име Гетсиманија; и им рече на учениците Свои: „Седете овде, додека отидам да се помолам!“

[33]И ги зеде со Себе Петар, Јаков и Јован; се замисли и почна да тагува,

[34]па им рече: „Душата Ми е до смрт нажалена; останете тука и бидете будни!“

[35]И штом се оддалечи малку, се фрли на земја и се молеше, за да Го одмине овој час, ако е можно;

[36]и велеше: „Ава, Оче! Сè е можно за Тебе; отклони ја од Мене оваа чаша; сепак не како Јас што сакам, туку како Ти!“

[37]Па дојде и ги затече да спијат, и му рече на Петар: „Симоне, спиеш ли? Не можеше ли еден час да бидеш буден?

[38]Бидете будни и молете се да не паднете во искушение: духот е бодар, но телото е слабо.“

[39]И пак отиде и се помоли, изговарајќи ги истите зборови.

[40] Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

[41] E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.

[42] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

[43] E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.

[44] Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

[45] E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

[46] Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

[47] Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

[48] Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

[49] Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

[50] Então, deixando-o, todos fugiram.

Jesus seguido por um jovem

[40]А кога се врати, ги најде пак како спијат, зашто очите им беа натежнале; и не знаеја што да Му одговорат.

[41]И по третпат дојде и им рече: „Само спиете и почивате! Свршено е, дојде часот; еве, се предава Синот Човечки во рацете на грешници.

[42]Станете да одиме! Еве, наближи оној што Ме предава.“

Исусовото приведување

(Мт 26,47-56; Лк 22,47-53; Јн 18,3-12)

[43]И веднаш, додека Тој сè уште говореше, Јуда, еден од дванаесетте, дојде, и со него многу народ со мечеви и со стапови, испратени од првосвештениците, книжниците и старешините.

[44]А оној, што Го предаваше, им беше дал знак, велејќи: „Кого ќе Го целивам, Тој е: фатете Го и водете Го претпазливо!“

[45]Па, кога дојде, веднаш се приближи до Него и рече: „Рави!“ И Го целива.

[46]А тие ги кладоа рацете свои на Него и Го фатија.

[47]Еден, пак, од оние, што стоеја таму, извади нож, го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече увото.

[48]Исус им одговори и рече: „Зар како на разбојник сте излегле со ножеви и колови, за да Ме фатите?

[49]Секој ден бев со вас во храмот и поучував, и не Ме фативте. Но, нека се исполнат Писмата.“

[50]И откако Го оставија, сите се разбегаа.

[51] Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

[52] Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

[53] E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

[54] Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

[55] E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

[59] Nem assim o testemunho deles era coerente.

[60] Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[61] Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo

[51]А по Него врвеше еден млад човек, наметнат со платниште на голо тело; и војниците го фатија.

[52]Но тој, кога го остави платништето, побегна од нив необлечен.

Исусовото сослушување пред Синедрионот

(Мт 26,57-68; Лк 22,54-55, 63-71; Јн 18,13-14, 19-24)

[53]И Го доведоа Исус кај првосвештеникот, и се собраа таму сите првосвештеници, старешини и книжници.

[54]А Петар врвеше по Него оддалеку и влезе внатре, во дворот на првосвештеникот; па седна со слугите и се грееше на огнот.

[55]Првосвештениците и целиот Синедрион бараа сведоштва против Исус, за да Го убијат, и не наоѓаа.

[56]Зашто мнозина лажно сведочеа против Него, но тие сведоштва не се сложуваа.

[57]И станаа некои, па сведочеа лажно против Него, велејќи:

[58]„Чувме кога Тој говореше: ,Ќе го урнам овој ракотворен храм и по три дни ќе сoзидам друг, неракотворен.'"

[59]Но ни тоа нивно сведочење не беше еднакво.

[60]И првосвештеникот, откако застана на средина, Го праша Исуса говорејќи: „Ништо ли не одговараш? Што сведочат овие против Тебе?"

[61]Но Тој молчеше и ништо не одговараше. Првосвештеникот пак Го праша и

sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

Му рече: „Ти ли си Христос, Синот на Благословениот?“

[62] Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

[62]Исус рече: „Јас сум; и ќе Го видите Синот Човечки како седи од десната страна на Силата и како иде на облаците небески.“

[63] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

[63]А првосвештеникот, пак, ја раскина облеката своја, рече: „Зошто ни се повеќе сведоци?

[64] Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

[64]Чувте како хули на Бога; што мислите?“ И сите тие се согласија дека заслужува смрт.

[65] Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

[65]А некои почнаа да плукаат на Него, да Му го покриваат лицето, да Го удираат и да Му велат: „Проречи!“ И слугите Го удираа по образите.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

Петровото одрекување

(Мт 26,69-75; Лк 22,56-62; Јн 18,15-18, 25-27)

[66] Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

[66]Кога Петар беше долу во дворот, дојде една од слугинките на првосвештеникот,

[67] e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

[67]па, штом го виде Петар како се грее, погледна во него и рече: „И ти беше со Исус од Назарет.“

[68] Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

[68]Но тој одрече, велејќи: „Не знам, ниту разбирам што говориш.“ И излезе надвор пред дворот и запеа петел.

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[69]Слугинката, кога го виде повторно, почна да им зборува на оние што стоеја таму: „И овој е од нив!“

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

[70]Тој пак одрече. Подоцна, оние, што стоеја таму, му рекоа на Петар: „Навистина, и ти си од нив; бидејќи си Галилеец, а и говорот ти е таков!“

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!
[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

[71]А тој почна да се колне и се заколна: „Не Го познавам Овој Човек, за Кого говорите!“
[72]И по вторпат петел запеа. Петар се сети на зборовите, што му ги кажа Исус: „Уште пред двапати петел да запее, трипати ќе се одречеш од Мене.“ И почна да плаче.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

[1] Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

[2] Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[3] Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.
[4] Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!
[5] Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.
[6] Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.
[7] Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

[8] Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

Марко 15

Исус пред Пилат

(Мт 27,1-2, 11-26; Лк 23,1-5, 13-25; Јн 18,28–19,16)

[1]И веднаш утредента првосвештениците, со старешините и книжниците, и целиот Синедрион, одржаа состанок, па Го врзаа Исус, Го одведоа и Го предадоа на Пилат.
[2]А Пилат Го праша: „Ти ли си Царот Јудејски?“ Тој одговори и рече: „Ти велиш.“
[3]И првосвештениците Го обвинуваа многу. Но, Тој не одговори ништо.
[4]А Пилат пак Го праша и рече: „Ништо ли не одговараш? Гледаш колку многу сведочат против Тебе!“
[5]Но Исус ништо веќе не одговори, така што Пилат се чудеше.
[6]А на секој празник им ослободуваше по еден осуденик, кого што ќе го побараа.
[7]И имаше еден човек, по име Варава, во окови заедно со придружниците, што во една буна извршиле убиство.
[8]И кога извика народот, почна да го моли Пилат да им го направи она, што го правел секогаш.

[9] E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

[9]А тој им одговори и рече: „Сакате ли да ви Го пуштам Јудејскиот Цар?“

[10] Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

[10]Зашто знаеше дека првосвештениците Го беа предале од завист.

[11] Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

[11]Но првосвештениците го наговорија народот да бара да им го пушти Варава.

[12] Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

[12]Пилат, пак, им одговори и рече: „Што сакате да направам со Оној, што Го именувавте Цар Јудејски?“

[13] Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

[13]Тие одново извикаа, велејќи: „Распни Го!“

[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

[14]Пилат им рече: „Какво зло направил?“ Но тие уште посилно извикаа: „Распни Го!“

[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

[15]Тогаш Пилат, сакајќи да му угоди на народот, им го пушти Варава, а Исус Го камшикуваше и Го предаде да Го распнат.

Jesus entregue aos soldados
Mateus 27.27-31

Исусовите понижувања
(Мт 27,27-31; Јн 19,2-3)

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

[16]Војниците, пак, Го одведоа внатре во дворот, односно во преторијата, и повикаа цела чета,

[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

[17]па Му облекоа багреница, и откако сплетоа трнов венец, Му го кладоа на главата;

[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[18]и почнаа да Го поздравуваат: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!“

[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

[19]И Го удираа по главата со трска и плукаа на Него, Му се поклонуваа, паѓајќи на колена.

[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram

[20]А кога Го исмеаја, Му ја соблекоа багреницата, Му ја облекоа Неговата облека и Го поведоа да Го распнат.

Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus
Mateus 27.32; Lucas 23.26

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.

[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.

[24] Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.

[25] Era a hora terceira quando o crucificaram.

[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!

[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos.

Исусовото распнување
(Мт 27,32-44; Лк 23,26-43; Јн 19,17-27)

[21]И го натераа некој си Симон Киринеец, таткото на Александар и на Руф, кој се враќаше од поле, да Му го носи крстот.

[22]Па Го одведоа на местото Голгота, што значи: место на черепи.

[23]И Му дадоа да пие вино со смирна, но Тој не зеде.

[24]Тие што Го распнаа, ги разделија алиштата Негови, фрлајќи ждрепка кој што да земе.

[25]Беше третиотчас, и Го распнаа.

[26]И имаше натпис за вината Негова: „Цар Јудејски.“

[27]А со Него распнаа и два разбојника, едниот од десната Негова страна, а другиот од левата.

[28](И се исполни Писмото, кое вели: „И меѓу грешници Го ставија.“)

[29]А минувачите, вртејќи глава, Го хулеа и велеа: „Аха! Ти, што го уриваш храмот и за три дни го соѕидуваш,

[30]спаси се Себеси и слези од крстот!“

[31]Исто така и првосвештениците со книжниците Му се смееја и велеа: „Другите ги спасуваше, а Себе не може да се спаси!

[32]Христос, Царот израелски, нека слезе сега од крстот, па да видиме и да

Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

33 Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

34 À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

35 Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

36 E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

37 Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

38 E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

39 O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

40 Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

41 as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

42 Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

поверуваме!“ Го хулеа и распнатите со Него.

Исусовата смрт

(Мт 27,45-46; Лк 23,44-49; Јн 19,28-30)

33А во шестиот час настана темнина по целата земја, до деветтиот час.

34И во деветтиот час Исус извика гласно велејќи: „Елои, Елои, Лама савахтани?“ А тоа значи: „Боже Мој, Боже Мој, зошто Ме остави?“

35Некои од оние, што стоеја таму, штом го чуја тоа, рекоа: „Ете, го вика Илија!“

36А еден отрча, натопи сунѓер во оцет, па како го закачи на трска, Му даваше да пие, велејќи: „Почекајте да видиме, ќе дојде ли Илија да Го симне.“

37А Исус, пак, испуштајќи висок глас, издивна.

38И завесата на храмот се расцепи на две, одозгора додолу.

39А стотникот, што стоеше спроти Него, кога виде дека Тој, откако извика така и издивна, рече: „Навистина Овој Човек бил Син Божји!“

40Имаше и жени што гледаа оддалеку; меѓу нив беше и Марија Магдалена, и Марија, мајката на малиот Јаков и на Јосија, и Саломија,

41кои и тогаш, кога Тој беше во Галилеја, врвеа по Него и Му служеа, и многу други што беа дошле со Него во Ерусалим.

Исусовото погребување

(Мт 27,57-61; Лк 23,50-56; Јн 19,38-42)

42А кога се стемни веќе, бидејќи беше петок, односно ден спроти сабота,

[43] vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

[44] Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

[45] Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

[46] Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

[47] Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

[2] E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

[3] Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de

[43]дојде Јосиф од Ариматеја, прочуен член на советот, кој и сам го очекуваше царството Божјо, се осмели да влезе кај Пилат и го замоли за телото Исусово.

[44]Пилат се зачуди дека Тој веќе умрел; и кога го извика стотникот, го праша дали одамна умрел.

[45]Па штом дозна од стотникот, му го даде телото на Јосиф.

[46]А Јосиф купи платно, Го симна и Го обви во плаштаница и Го положи во гроб, што беше издлабен во карпа и навали камен на гробната врата.

[47]А Марија Магдалена и Марија Јосиева гледаа каде Го полагаат.

Марко 16

Христовото воскресение

(Мт 28,1-8; Лк 24,1-12; Јн 20,1-10)

[1]Штом мина саботата, Марија Магдалена, Марија Јаковова и Саломија купија мириси, за да дојдат и да Го помазаат Исус.

[2]И во првиот ден од седмицата, дојдоа на гробот многу рано, кога изгреваше сонцето,

[3]па си зборуваа меѓу себе: „Кој ќе ни го одвали каменот од вратата на гробот?“

[4]И кога погледнаа, видоа дека каменот е одвален, а тој беше многу голем.

[5]Штом влегоа во гробот, видоа еден млад човек, облечен во бели алишта,

branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

Jesus aparece a Maria Madalena
João 20.11-18

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

Jesus aparece a dois de seus discípulos
Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

A ordem para a evangelização

како седи од десната страна; и се уплашија многу.

[6]А тој им рече: „Не плашете се! Вие Го барате Исус од Назарет, Распнатиот. Тој воскресна, не е овде! Еве го местото каде што беше положен.

[7]Но одете, кажете им на учениците Негови и на Петар дека Тој пред вас ќе отиде во Галилеја; таму ќе Го видите, како што ви беше рекол.“

[8]Па, штом излегоа, побегнаа од гробот, зашто ги опфати страв и ужас, и никому ништо не рекоа, зашто се плашеа.

Исус ѝ се јавува на Марија Магдалена
(Мт 28,9-10; Јн 20,11-18)

[9]А Исус, кога воскресна во првиот ден од седмицата, ѝ се јави најнапред на Марија Магдалена, од која беше истерал седум демони.

[10]Таа отиде и им јави на оние, што беа со Него и што плачеа и ридаа;

[11]Но тие, кога чуја дека е Тој жив и дека таа Го видела, не поверуваа.

Исус им се појавува на двајца ученици
(Лк 24,13-35)

[12]Потоа им се јави во друг лик на двајца од нив по пат, кога одеа в село.

[13]И штом се вратија, тие им кажаа на другите; но и ним не им поверуваа.

Исус им се појавува на единаесетмината Свои ученици
(Мт 28,16-20; Лк 24,36-49; Јн 20,19-23; Дела 1,6-8)

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[14] Најпосле им се јави на единаесетте, кога беа на трпеза, и ги укори за нивното неверие и тврдокорност, зашто не им поверуваа на оние, кои Го видоа воскреснат.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[15] Па им рече: „Одете по сиот свет и проповедајте го Евангелието на секое создание.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[16] Кој ќе поверува и се крсти, ќе биде спасен; а кој не поверува, ќе биде осуден.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[17] А знаците, на оние што ќе поверуваат, ќе им бидат овие: со Моето име ќе истеруваат демони; ќе говорат нови јазици;

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

[18] ќе фаќаат змии и ако нешто смртоносно испијат, нема да им наштети; на болни ќе полагаат раце и тие ќе оздравуваат.“

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

Исусовото вознесение

(Лк 24,50-53; Дела 1,9-11)

[19] А по разговорот со нив, Господ се вознесе на небо и седна од десната страна на Бога.

[20] Тие, пак, отидоа и проповедаа насекаде; и Господ го поткрепуваше словото нивно со чуда, што се јавуваа. Амин!

O evangelho segundo Lucas	Лука

Lucas 1

Prefácio

[1] Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,

[2] conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,

[3] igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,

[4] para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

[5] Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.

[6] Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

[7] E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

[8] Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,

[9] segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

Лука 1

Предговор и посвета

[1]Бидејќи мнозина се обидоа да пишуваат за настаните што се случија меѓу нас,

[2]како што ни ги предадоа оние, кои уште од почетокот беа очевидци и служители на Словото,

[3]намислив и јас, откако испитав сè од почетокот, да ти опишам точно по ред, честити Теофиле,

[4]за да ја препознаеш веродостојноста на учењето, на кое си се учел.

Ангел го објавува раѓањето на Јован Крстител

[5]Во деновите на Ирод, царот јудејски, живееше еден свештеник по име Захарија, од редот Авијанов; а жена му беше од ќерките Аронови и се викаше Елисавета.

[6]И обајцата беа праведни пред Бога, постапувајќи според сите заповеди и повелби Господови беспрекорно.

[7]Тие немаа деца, зашто Елисавета беше неротка; а обајцата беа веќе на поодминати години.

[8]Еднаш, додека тој по редот на својот свештенички чин служеше пред Бога,

[9]според обичајот на свештениците, нему му се падна ждрепката да влезе во храмот Господов и да покади.

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[10]За време на кадењето целиот народ се молеше надвор.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[11]Тогаш му се јави ангел Господов, стоејќи од десната страна на кадилниот жртвеник.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[12]Захарија се вознемири кога го виде и страв го обзеде.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[13]Но ангелот му рече: „Не плаши се, Захарија, зашто твојата молба е услишена и жена ти Елисавета ќе ти роди син и ќе му ставиш име Јован.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[14]И ќе бидеш радосен и весел; мнозина ќе се зарадуваат заради неговото раѓање.

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[15]Зашто тој ќе биде голем пред Господ и нема да пие вино ни жесток пијалак, а ќе се исполни со Дух Свети уште во утробата на мајка си;

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[16]и многу Израелови синови ќе ги врати кон нивниот Господ Бог;

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[17]и тој ќе оди пред Него во духот и силата на Илија, за да ги сврти срцата на татковците кон децата, и непокорните кон разумот на праведните, па да Му подготви на Господ народ подготвен.“

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[18]И му рече Захарија на ангелот: „По што ќе го разберам тоа? Јас сум стар, а жена ми е веќе во поодминати години.“

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[19]Ангелот му одговори и рече: „Јас сум Гаврил кој стои пред Бога; пратен сум да зборувам со тебе и да те известам за оваа радосна вест;

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

[20]и ете, ти ќе онемиш и не ќе можеш да говориш до оној ден кога ќе се случи тоа, затоа што не им поверува на моите зборови, што ќе се исполнат во свое време.“

[21] O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

[21]Народот го чекаше Захарија и се чудеше зошто се забави во храмот.

[22] Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

[22]А кога излезе, не можеше да зборува со нив; и така разбраа дека имал видение во храмот. Тој им објаснуваше со знаци, но остануваше нем.

[23] Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

[23]И штом изминаа деновите на неговата служба, тој се врати дома.

A felicidade de Isabel

[24] Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

[24]По тоа време зачна неговата жена Елисавета и таеше пет месеци, велејќи:

[25] Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

[25]„Така ми направи Господ во деновите кога погледна на мене за да го симне срамот од мене меѓу луѓето.“

Predito o nascimento de Jesus

Ангел Господов го објавува скорото Исусово раѓање

[26] No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

[26]А во шестиот месец беше испратен од Бога ангелот Гаврил во галилејскиот град, по име Назарет,

[27] a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

[27]кај една девојка. Таа беше свршена за маж по име Јосиф, од домот Давидов; а името на девојката ѝ беше Марија.

[28] E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

[28]И кога влезе ангелот кај неа, рече: „Радувај се, благодатна! Господ е со тебе!“

[29] Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

[29]А таа, штом го виде, се вознемири од зборовите негови и размислуваше што значи тој поздрав.

[30] Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

[30]И ѝ рече ангелот: „Не плаши се, Марија, зашто си нашла милост пред Бога;

[31] Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

[31]и ете, ти ќе зачнеш во утробата и ќе родиш Син, и ќе Го наречеш со името Исус.

[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

[32]Тој ќе биде голем и ќе се нарече Син на Севишниот; и ќе Му го даде Господ Бог престолот на Неговиот татко Давид;

[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

[33]и ќе царува над домот Јаковов засекогаш, и царувањето Негово нема да има крај.“

[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

[34]А Марија му рече на ангелот: „Како ќе биде тоа кога јас не знам за маж?“

[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

[35]Ангелот ѝ одговори и рече: „Светиот Дух ќе слезе на тебе и силата на Севишниот ќе те осени; па затоа и роденото ќе биде свето и ќе се нарече Син Божји.

[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

[36]Ете и Елисавета, твојата роднина, за која велат дека е неротка, и таа зачна син во староста своја; нејзе ѝ е веќе шести месец;

[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

[37]зашто кај Бога ниеден збор не останува невозможен.“

[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

[38]Марија, пак, рече: „Еве ја слугинката Господова; нека ми биде според зборовите твои!“ И ангелот си отиде од неа.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

Марија во посета кај Елисавета

[39]А Марија стана во тие дни и поита во ридскиот крај, во градот Јудин;

40 entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

40па влезе во домот на Захарија и ја поздрави Елисавета.

41 Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

41Штом го слушна Елисавета поздравот на Марија, заигра детето во утробата нејзина; и Елисавета се исполни со Дух Свети,

42 E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

42па извика гласно и рече: „Благословена си ти меѓу жените, и благословен е плодот на твојата утроба!

43 E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

43И од каде за мене ова, кај мене да дојде мајката на мојот Господ?

44 Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

44Зашто, ете, штом гласот од твојот поздрав одекна во ушите мои, од радост ми заигра детето во утробата моја.

45 Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

45И блажена е таа која поверува, зашто ќе се исполни она, што ѝ рекол Господ.“

O cântico de Maria

46 Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

46И рече Марија: „Мојата душа Го велича Господа,

47 e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

47и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој,

48 porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

48зашто ја погледа смиреноста на слугинката Своја, и ете, отсега ќе ме нарекуваат блажена сите поколенија;

49 porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

49зашто Силниот ми направи големи дела, и свето е Неговото име;

50 A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

50и милоста Негова е од колено на колено за оние што се бојат од Него.

51 Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

51Тој покажа сила со раката Своја; ги распрсна оние што се возгордеаја со мислите во срцата свои;

52 Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

52ги симна силните од престоли и ги воздигна понижените;

[53] Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

[54] Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

[55] a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

[56] Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

[57] A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

[58] Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

[59] Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

[60] De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

[61] Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

[62] E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

[63] Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

[64] Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

[65] Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

[53]гладните ги исполни со добра, а богатите ги отпушти празни;

[54]го прифати Израел, Својот слуга, сеќавајќи се на милоста,

[55]како што им зборуваше на татковците наши, на Авраам и на семето негово довека.“

[56]И остана Марија со неа околу три месеци, па се врати дома.

Раѓањето и обрезанието на Јован Крстител

[57]А на Елисавета ѝ дојде времето да роди и таа роди син.

[58]Кога слушнаа оние што живееја околу, и роднините нејзини, дека ја удостоил Господ со Својата милост, се радуваа со неа.

[59]На осмиот ден дојдоа да го обрезат новороденчето и сакаа да му го дадат името на татко му Захарија.

[60]Но мајка му одговори и рече: „Не, туку ќе се вика Јован!“

[61]Ѝ рекоа нејзе: „Никој нема меѓу твоите роднини кој го носи тоа име.“

[62]И го прашаа со знаци татко му, како би сакал да го наречат.

[63]Тој побара штичка и ги напиша зборовите: „Јован му е името.“ И сите се зачудија.

[64]И уште во истиот миг му се отвори устата и му се одврза јазикот негов, и зборуваше, благословувајќи Го Бога.

[65]И ги обзеде страв сите што живееја околу; и прикажуваа за сето тоа по целиот крај Јудејски.

[66] Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

[67] Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

[68] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,

[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,

[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;

[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança

[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,

[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,

[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.

[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,

[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,

[66]Сите што слушнаа, го зедоа тоа при срце и велеа: „Што ли ќе стане од тоа дете?“ И раката Господова беше со него.

Благодарствената пророчка песна на пророкот Захарија

[67]А Захарија, татко му, се исполни со Дух Свети и пророкуваше, говорејќи:

[68]„Благословен да е Господ, Бог Израелов, зашто го посети и го избави народот Свој;

[69]и подигна за нас моќно спасение, во домот на Давид, Својот слуга;

[70]како што говореше одамна преку устата на Своите свети пророци,

[71]дека ќе нè избави од непријателите наши и од рацете на сите што нè мразат;

[72]за да ја пројави Својата милост над татковците наши и да се сети на светиот завет Свој,

[73]на заклетвата, со која му се заколна на Авраам, нашиот татко;

[74]дека ќе ни даде, штом нè избави од непријателите наши,

[75]без страв да Му служиме, во светост и правда пред Него, преку целиот наш живот.

[76]А ти, дете, ќе се наречеш пророк на Севишниот, зашто ќе одиш пред Господовото лице за да Му ги приготвиш патиштата Негови;

[77]и да му дадеш на народот Негов сознание за спасение, преку проштевање на гревовите нивни,

[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,
[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.
[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

Lucas 2

O nascimento de Jesus Cristo
Mateus 1.18-25

[1] Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.
[2] Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.
[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.
[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,
[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

[78]заради големото милосрдие на нашиот Бог, со која нè посети Исток од висините,
[79]за да им блесне на оние што седат во темнина и во сенка смртна, и да ги упати нозете наши по патот на мирот.“
[80]А детето растеше и крепнеше со духот; и живееше во пустина до денот кога им се јави на Израелците.

Лука 2

Исусовото раѓање

[1]Во тоа време излезе заповед од царот Август за попис на сите жители.

[2]Тоа беше прв попис за време на управувањето на Квиринај со Сирија.
[3]И отидоа сите да се запишат, секој во својот град.
[4]Па така и Јосиф, бидејќи беше од Галилеја, од градот Назарет, отиде во Јудеја, во градот Давидов, наречен Витлеем, бидејќи беше од домот и племето Давидово,
[5]за да се запише со Марија, неговата свршеница, која беше тешка.
[6]А кога беа таму, нејзе ѝ дојде времето да роди.

[7]Го роди својот Син првенец, Го пови и Го положи во јасли, зашто за нив немаше место во гостилницата.

[8]Во тој крај имаше пастири, кои ноќеваа таму и го чуваа своето стадо.

[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

[9]И одеднаш им пристапи ангел Господов и славата Господова ги осветли; и се уплашија многу.

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[10]А ангелот им рече: „Не плашете се! Еве, ви навестувам голема радост, која ќе биде за сите луѓе;

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[11]зашто денеска ви се роди во градот Давидов Спасител, Кој е Христос Господ;

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[12]Ова ќе ви биде знак: ќе најдете повиен Младенец, кој лежи во јасли.“

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[13]И одеднаш со ангелот се јави многубројно небесно воинство, кое Го славеше Бога, велејќи:

[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

[14]„Слава на Бога во висините, а на земјата мир, меѓу луѓето добра волја!“

[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

[15]Кога си отидоа ангелите од нив на небо, пастирите си рекоа меѓу себе: „Да појдеме во Витлеем и да го видиме претскажаниот настан што ни го соопшти Господ.“

[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

[16]И дојдоа брзо и ги најдоа Марија и Јосиф со Младенецот кој лежеше во јасли.

[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

[17]А штом го видоа, соопштија за претскажувањето што им беше речено за Тоа Дете.

[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

[18]И сите што слушаа се восхитуваа на она што им го говореа пастирите.

[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

[19]А Марија ги зачува сите тие зборови, сложувајќи ги во срцето свое.

[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

[20]И се вратија пастирите, славејќи Го и фалејќи Го Бога за сè она што чуја и видоа, како што им беше речено.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

[21]А кога се навршија осум дена и Детето требаше да Го обрезат, Му дадоа име Исус, како што беше наречено од ангелот уште пред да биде зачнат во утробата.

A apresentação de Jesus no templo

Исусовото претставување во храмот

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

[22]И кога се навршија деновите за нивното очистување, според законот на Мојсеј, Го донесоа во Ерусалим за да Го претстават пред Господ,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

[23]како што е напишано во Законот Господов дека секое првородено машко дете треба да Му се посвети на Господ;

[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

[24]и да се принесе жртва, како што е речено во Законот Господов, две гугутки или две гулапчиња.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

[25]А во Ерусалим живееше тогаш еден човек по име Симеон; и тој човек, кој беше праведен и благочестив, ја очекуваше утехата Израелова; и Светиот Дух беше на него.

[26] Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

[26]Нему Светиот Дух му беше прорекол дека нема да види смрт, додека не Го види Христос Господов.

[27] Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

[27]И поттикнат од Духот, дојде во храмот. Па, кога родителите Го донесоа детето Исус за да го извршат со Него она што беше вообичаено, според Законот,

[28] Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

[28]тој Го зеде во своите раце, Го благослови Бога и рече:

[29] Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;
[30] porque os meus olhos já viram a tua salvação,
[31] a qual preparaste diante de todos os povos:
[32] luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

[33] E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.
[34] Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição
[35] (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

A profetisa Ana

[36] Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[29]„Сега го отпушташ Својот слуга во мир, Господаре, според зборот Твој,
[30]зашто очите мои го видоа спасението Твое
[31]што си го приготвил пред лицето на сите народи;
[32]светлина за просвета на незнабошците и слава на Твојот народ, Израел.“

Претскажувањето на Симеон

[33]А Јосиф и мајка Му се восхитуваа на она што зборуваше за Него.
[34]Па ги благослови Симеон и ѝ рече на Марија, мајката Негова: „Еве, Овој е поставен за паѓање и издигнување на мнозина во Израел, и е знак против Кого ќе се говори.
[35]А и тебе самата, меч ќе ти ја прободе душата, за да се откријат мислите на многу срца.“

Пророчицата Ана

[36]Таму беше и пророчицата Ана, ќерката Фануилова, од Асировото племе. Таа беше во поодминати години, а со мажот проживеала само седум години, по моминството свое.
[37]Таа беше вдовица на околу осумдесет и четири години. Не се оддалечуваше од храмот и Му служеше на Бога со пост и молитва, дење и ноќе.
[38]Во тој час пристапи и таа и почна да Го слави Господ и им прикажуваше за Него на сите што очекуваа избавување на Ерусалим.

Враќањето во Назарет

[39]И кога извршија сè по Законот Господов, се вратија во Галилеја, во градот свој Назарет.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

O menino Jesus no meio dos doutores

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[40]А Детето растеше и крепнеше со дух, исполнувајќи се со мудрост; и благодатта Божја беше врз Него.

Дванаесетгодишниот Исус во храмот

[41]И секоја година родителите Негови одеа во Ерусалим на празникот Пасха.

[42]А кога Тој беше на дванаесет години, тие отидоа во Ерусалим, според обичајот за празникот.

[43]Но, кога се завршија празничните денови, додека се враќаа дома, детето Исус остана во Ерусалим; а Неговите родители не го забележаа тоа.

[44]Мислејќи дека е Тој меѓу сопатниците, изминаа еден ден пат и почнаа да Го бараат меѓу роднините и познатите.

[45]Па, бидејќи не Го најдоа, се вратија во Ерусалим да Го бараат.

[46]По три дни Го најдоа во храмот како седи меѓу учителите, ги слуша и ги прашува;

[47]сите што Го слушаа, беа восхитени од Неговата остроумност и од Неговите одговори!

[48]Кога Го видоа, се зачудија; и Неговата мајка Му рече: „Синко, зошто ни направи така? Ете, татко ти и јас се измачивме, барајќи Те.“

[49]А Тој рече: „Што сте Ме барале? Зар не знаете дека Јас треба да бидам во она коешто е на Мојот Татко?“

[50]Но тие не ги разбраа зборовите што им ги кажа Тој.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

Lucas 3

A pregação de João Batista
Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

[4] conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[5] Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

[6] e toda carne verá a salvação de Deus.

[51]И Тој слезе со нив, па дојде во Назарет и им беше послушен. А мајка Му ги зачува сите тие настани во срцето свое.

[52]Исус, пак, напредуваше во мудроста и возраста и во милост кај Бога и кај луѓето.

Лука 3

Проповедањето на Јован Крстител
(Мт 3,1-6; Мк 1,1-6; Јн 1,19-31)

[1]Во петнаесеттата година од владеењето на царот Тибериј, кога Понтиј Пилат беше управител во Јудеја, а Ирод четворовласник над Галилеја, и Филип, брат му, четворовласник на покраината Итуреја и Трахонитида, и Лисаниј четворовласник на Авилинија,

[2]во времето на првосвештениците Ана и Кајафа, дојде Божјата реч до Јован, синот на Захарија, во пустината.

[3]И тој го обиколи целиот крај околу Јордан, проповедајќи покајно крштавање за проштевање на гревовите,

[4]така како што е напишано во Книгата, според зборовите на пророкот Исаија, кој вели: „Гласот на оној што вика во пустината: ‚Пригответе го Господовиот пат и исправете ги патеките Негови;

[5]секоја долина нека се исполни и секоја планина и секој рид нека се снизат; кривините нека се исправат и нерамните патишта нека се израмнат,

[6]и секое тело ќе го види спасението Божјо!‘“

Најавување на Судниот ден
(Мт 3,7-10)

[7] Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.
[9] E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10] Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

[11] Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

[12] Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?
[13] Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

João dá testemunho de Jesus
Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27
[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[7]А на луѓето што доаѓаа кај него да ги крсти, им велеше: „Рожби змиини, кој ве научи да бегате од гневот што ќе дојде?
[8]Но створете плодови достојни за покајание и не почнувајте да зборувате во себе: ‚Авраам е нашиот татко!‘ Зашто ви велам дека Бог може и од овие камења да издигне чеда на Авраам.
[9]Зашто веќе и секирата е поставена до коренот на дрвјата; и секое дрво, што не дава добар плод, се сече и се фрла во оган.“

Плодовите на покајанието

[10]И го прашаа луѓето, велејќи: „Тогаш што треба да правиме?“
[11]А тој им одговори и рече: „Кој има две облеки, нека ги подели со оној што нема ниту една; а кој има храна, нека го направи истото.“

[12]Дојдоа и цариници да ги крсти и му рекоа: „Учителе, што да направиме?“

[13]А тој им рече: „Не барајте повеќе отколку што ви е одредено.“
[14]Го прашаа и некои војници, говорејќи: „А што да правиме ние?“ И им рече: „Врз никого не извршувајте насилство, никого не клеветете и бидете задоволни со вашите плати.“

Најавување на Месијата
(Мт 3,11-12; Мк 1,7-8)
[15]А бидејќи народот беше во исчекување, па сите помислуваа во срцата свои за Јован, да не е тој Христос,

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A genealogia de Jesus Cristo

Mateus 1.1-16

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[16]Јован им одговараше на сите, велејќи: „Јас ве крштавам со вода; но иде посилен од мене, Кому не сум достоен да Му ги одврзам ни ремчињата на обувките Негови: Тој ќе ве крсти со Дух Свети и со оган.

[17]Нему му е лопатата во раката Негова и Тој ќе го очисти гумното Свое, и ќе го собере житото во житницата Своја, а плевата ќе ја изгори со неизгаслив оган.“

[18]И опоменувајќи со уште многу други нешта, му ја објавуваше на народот радосната вест.

Јован в затвор

(Мт 14,3-4; Мк 6,17-18)

[19]А Ирод четворовласникот, укорен од него заради Иродијада, жената на брата му, и заради сите злодела што ги беше направил,

[20]кон сето тоа додаде и уште едно: го затвори Јован во темница.

Исусовото крштавање

(Мт 3,13-17; Мк 1,9-11)

[21]А кога се крсти сиот народ, се крсти и Исус, и додека се молеше, се отвори небото,

[22]и Светиот Дух слезе на Него во телесен облик, како гулаб, и се слушна глас од небото, кој велеше: „Ти си Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја.“

Исусовото родословие

(Мт 1,1-17)

[23]Кога почна Исус да проповеда имаше околу триесет години и беше, како што мислеа, син Јосифов, Илиев,

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[24]Мататов, Левиев, Мелхиев, Јанаев, Јосифов,

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[25]Мататиев, Амосов, Наумов, Еслимов, Нагеев,

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[26]Маатов, Мататиев, Семеиев, Јосифов, Јодов,

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[27]Јоананов, Рисаев, Зоровавелов, Салатиилов, Нириев,

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[28]Мелхиев, Адиев, Косамов, Елмодамов, Иров,

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

[29]Јосиев, Елиезеров, Јоримов, Мататов, Левиев,

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[30]Симеонов, Јудин, Јосифов, Јоананов, Елијакимов,

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[31]Мелеаев, Маинанов, Мататаев, Натанов, Давидов,

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[32]Јесеев, Овидов, Воозов, Салмонов, Наасонов,

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[33]Аминадавов, Арамов, Есромов, Фаресов, Јудин,

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[34]Јаковов, Исаков, Авраамов, Тарин, Нахоров,

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[35]Серухов, Рагавов, Фалеков, Еверов, Салин,

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[36]Каинанов, Арфаксадов, Симов, Ноев, Ламехов,

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[37]Матусалов, Енохов, Јаредов, Малелеилов, Каинанов,

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

[38]Еносов, Ситов, Адамов, Божји.

Lucas 4

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

Лука 4

Исусовото искушување
(Мт 4,1-11; Мк 1,12-13)

[1]Исполнет со Дух Свети, Исус се врати од Јордан, и беше одведен од Духот во пустината.

[2]Четириесет дена Го искушуваше ѓаволот. Во текот на тие денови не јадеше ништо, а кога изминаа тие, најпосле огладне.

[3]Тогаш Му рече ѓаволот: „Ако си Син Божји, кажи му на овој камен да стане леб.“

[4]А Исус му одговори: „Напишано е дека не само со леб ќе живее човекот (туку и со секој збор Божји).“

[5]Потоа ѓаволот Го одведе на една висока планина и му ги покажа за миг сите царства во светот.

[6]И Му рече ѓаволот: „Тебе ќе Ти ја дадам сета оваа власт и нивната слава, зашто мене ми е предадена, и ја давам кому што сакам.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;
[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;
[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.
[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.
[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.
[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:
[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os

[7]Ако ми се поклониш, сето тоа ќе биде Твое.“
[8]Но Исус му одговори и рече: „(Бегај од Мене, сатано, зашто) напишано е: ‚На Господ, твојот Бог, поклонувај Му се и единствено Нему служи Му!‘“
[9]И Го одведе во Ерусалим, и Го постави на стреата од храмот, па Му рече: „Ако си Син Божји, фрли се одовде долу!
[10]Зашто е напишано: ‚На ангелите Свои ќе им заповеда за Тебе да Те зачуваат;
[11]и на раце ќе Те земат, да не си ја сопнеш ногата Своја на камен.‘“
[12]И Исус му одговори и рече: „Кажано е: ‚Не искушувај Го Господ, својот Бог!‘“
[13]Па откако ѓаволот заврши со сите искушенија, се оддалечи од Него за некое време.

Исус го започнува Своето дејствување во Галилеја

(Мт 4,12-17; Мк 1,14-15)

[14]И се врати Исус во Галилеја во силата на Духот; и се разнесе глас за Него по целиот тој крај.
[15]А Тој поучуваше во нивните синагоги, и сите го славеа.

Исус е отфрлен во Назарет

(Мт 13,54-58; Мк 6,1-6)

[16]И дојде во Назарет, каде што беше одраснал, и по обичајот Свој влезе еден саботен ден во синагогата, па стана да чита.
[17]Му ја подадоа книгата на пророкот Исаија; и Тој, штом ја отвори, го најде местото каде што беше напишано:
[18]„Духот Господов е врз Мене; зашто Господ Ме помаза. Ме прати да им

pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

соопштам радосна вест на бедните. Ме прати да им проповедам на заробените ослободување и на слепите прогледување, да ги пуштам на слобода напатените;

19 e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

19да ја проповедам благопријатната година Господова!“

20 Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

20Потоа ја затвори книгата, му ја даде на прислужникот, и седна; а очите на сите во синагогата беа вперени во Него.

21 Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

21И почна да им говори: „Денес се исполни ова Писмо што го чувте.“

22 Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

22И сите Му потврдија и се восхитуваа на Неговите благодатни зборови што излегуваа од устата Негова и велеа: „Не е ли Овој синот на Јосиф?“

23 Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

23А Тој им рече: „Некој од вас сигурно ќе Ми приговори со оваа изрека: ‚Лекаре, излекувај се Сам! Направи го и овде, во Твојот роден крај, она што чувме дека се случило во Капернаум.‘“

24 E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

24Па им рече: „Вистина ви велам: ниеден пророк не е омилен во својата татковина.

25 Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

25Навистина ви кажувам: имаше многу вдовици во Израел, во времето на Илија, кога се затвори небото три години и шест месеци и настана голем глад по целата земја;

26 e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

26и кај ниедна од нив не беше пратен Илија, но само кај една жена вдовица во Сарепта Сидонска;

[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

[29] E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

[27]и имаше мнозина лепрозни во Израел во времето на пророкот Елисеј, но ниеден од нив не се очисти, освен Сириецот Нееман.“

[28]А кога го слушнаа тоа, сите во синагогата се исполнија со гнев;

[29]па станаа, Го истераа надвор од градот и Го одведоа на врвот од еден рид, каде што беше ѕосидан нивниот град, за да Го турнат одозгора.

[30]Но Тој помина меѓу нив и си отиде.

Исус во Капернаум. Силата на Неговиот збор

(Мт 7,28-29; Мк 1,21-28)

[31]И слезе во Капернаум, во градот Галилејски, и ги поучуваше во саботните денови.

[32]И се чудеа на Неговата наука, зашто Неговото слово беше силно.

[33]Во синагогата се наоѓаше еден човек обземен од дух на нечист демон, и тој извика гласно:

[34]„Еј, што сакаш Ти, Исусе од Назарет? Си дошол ли да нè погубиш? Те знам кој си. Ти си Светец Божји.“

[35]А Исус му заповеда, говорејќи: „Молкни и излези од него!“ Па откако го кутна насреде, духот зол излезе од него и ништо лошо не му направи.

[36]Сите ги обзеде страв, па си зборуваа меѓу себе: „Каков ли е тој збор! Зашто со власт и сила им заповеда на нечистите духови и тие излегуваат!“

[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

A cura da sogra de Pedro
Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

[38] Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

Jesus vai a um lugar deserto
Marcos 1.35-39

[42] Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

Lucas 5

A pesca maravilhosa
Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

[37]Па се разнесе глас за Него по сите околни места.

Исус оздравува многумина болни
(Мт 8,14-17; Мк 1,29-34)

[38]Штом излезе од синагогата, влезе во куќата Симонова; а тештата на Симон имаше силна треска, и Го помолија за неа.

[39]И како застана над неа, Тој ја прекори треската, и таа ја остави; и жената веднаш стана и им служеше.

[40]И на зајдисонце, сите што имаа болни од разни болести ги доведуваа кај Него; а Тој, положувајќи раце над секого од нив, ги исцелуваше.

[41]Од мнозина излегуваа демони со викање, и велеа: „Ти си Христос, Син Божји.“ А Тој забрануваше и не им дозволуваше да кажуваат дека знаат дека е Тој Христос.

Исус проповеда во Јудеја
(Мт 4,23; Мк 1,35-39)

[42]Кога се раздени, Тој излезе и отиде на осамено место, а луѓето Го бараа па, кога дојдоа кај Него, Го задржуваа да не си оди од нив.

[43]А Тој им рече: „И на другите градови треба да им ја објавам радосната вест за царството Божјо, зашто за тоа сум пратен.“

[44]И проповедаше по синагогите галилејски.

Лука 5

Првите ученици
(Мт 4,18-22; Мк 1,16-20; Јн 21,1-11)

1 Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;	1Еднаш, кога народот се притискаше кон Него за да го чуе словото Божјо, Тој стоеше покрај Генисаретското езеро.
2 e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.	2Тогаш виде два кораба што стоеја покрај езерото; а рибарите беа излегле од нив и си ги плавеа мрежите.
3 Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.	3Тој влезе во еден од корабите, кој беше на Симон, па го замоли да отплови малку од брегот, па седна и почна да го поучува народот од коработ.
4 Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.	4А штом престана да говори, му рече на Симон: „Заплови кон длабочините и фрлете ги мрежите свои за лов!“
5 Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.	5Но Симон Му одговори и рече: „Учителе, цела ноќ се трудевме и ништо не уловивме; но по Твоја волја ќе ја фрлам мрежата.“
6 Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.	6И штом го направи тоа, тие уловија толку големо количество риба, што дури и мрежата им се скина.
7 Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.	7Им дадоа знак на другарите што беа во другиот кораб да дојдат и да им помогнат; и тие дојдоа и ги наполнија и двата кораба, така што за малку ќе потонеа.
8 Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.	8А кога го виде тоа, Симон Петар падна пред нозете Исусови и Му рече: „Оди си од мене, Господи, зашто сум грешен човек!“
9 Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,	9Зашто него, и сите што беа со него, ги беше обзел страв од многуте риби, што ги уловија,
10 bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus	10а исто така и Јаков и Јован, синовите Заведееви, кои му беа другари на Си-

a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

мон. И му рече Исус на Симон: „Не плаши се! Отсега ќе ловиш луѓе!“

[11]Кога ги извлекоа двата кораба на суво, оставија сè и тргнаа по Него.

Исцелувањето на лепрозниот
(Мт 8,1-4; Мк 1,40-45)

[12]А кога беше Исус во еден град, дојде некој човек, сиот лепрозен, и штом Го виде Исус, падна ничкум и молејќи Му се, рече: „Господи, ако сакаш можеш да ме очистиш.“

[13]Исус, подавајќи ја раката, го допре и рече: „Сакам, очисти се!“ И веднаш лепрата падна од него.

[14]И му заповеда никому да не кажува; и му рече: „Оди и покажи му се на свештеникот, и принеси дар за очистувањето твое, како што одредил Мојсеј, ним за сведоштво!“

[15]Но уште повеќе се разнесуваше глас за Него и многу луѓе доаѓаа да Го слушаат и да бидат излечени од своите болести.

[16]А Тој се повлекуваше во осамени места и се молеше.

Исцелувањето на фатениот човек
(Мт 9,1-8; Мк 2,1-12)

[17]Еден ден, додека Тој поучуваше, седеа таму фарисеи и законоучители, кои беа дошле од сите села на Галилеја и Јудеја, и од Ерусалим; а Тој имаше сила Господова да лекува.

[18]И, ете, некои донесоа на постела еден човек, што беше неподвижен, и сакаа да го внесат и положат пред Него;

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[19]па, бидејḱи не најдоа место од каде да го внесат поради народот, се качија на куḱата и преку покривот го спуштија сосе постела, насреде, пред Исус.

[20]А Тој, штом ја виде верата нивна, рече: „Човеку, ти се простуваат греовите!“

[21]Книжниците, пак, и фарисеите почнаа да размислуваат и да велат: „Кој е Овој што хули на Бога? Кој може да ги простува гревовите, освен Единиот Бог?“

[22]А Исус, кога ги разбра нивните помисли, им одговори и рече: „Што размислувате во срцата свои?

[23]Што е полесно да се каже: ‚Ти се простуваат гревовите‘, или да кажам: ‚Стани и оди?‘

[24]Но за да знаете дека Синот Човечки има власт на земјата да ги простува гревовите.“ Му рече на неподвижниот: „Тебе ти велам: стани, земи си ја постелата и оди си дома!“

[25]И тој веднаш стана пред нив и си го зеде она, на кое лежеше, па си отиде дома, славејḱи Го Бога.

[26]Ужас ги обзеде сите и Го славеа Бога; па, исполнети со страв, говореа: „Чудни работи видовме денес!“

Гозбата кај Левиј

(Мт 9,9-17; Мк 2,13-17)

[27]А потоа излезе Исус и виде еден цариник, по име Левиј, кој седеше во царинарницата, и му рече: „Врви по Мене!“

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum
Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[35] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

[36] Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

[37] E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os

[28]Тој остави сè, стана и тргна по Него.

[29]И во својот дом Левиј Му приготви голема гозба; а таму имаше многу цариници и други што седеа на трпезата со нив.

[30]Книжниците, пак, и фарисеите негодуваа против Него и им говореа на учениците Негови: „Зошто со цариници и грешници јадете и пиете?“

[31]Исус им одговори и рече: „Здравите немаат потреба од лекар, туку болните;

[32]не сум дошол да ги повикам праведните на покајание, туку грешните.“

За постот
(Мт 5,14-15; Мк 2,18-20)

[33]А тие Му рекоа: „Зошто учениците Јованови постат често и се молат, како и фарисејските, а Твоите јадат и пијат?“

[34]Тој им рече: „Зар можете да ги натерате сватовите да постат, додека е со нив младоженецот?

[35]Но ќе дојдат дни кога ќе се оддели од нив младоженецот и тогаш во тие дни, ќе постат.“

Старото и новото
(Мт 9,16-17; Мк 2,21-22)

[36]Им ја кажа и оваа парабола: „Никој не пришива на стара облека крпа отсечена од нова облека; зашто и новата ќе се отпара, а и на старата не ѝ прилега нова крпа.

[37]И никој не налива ново вино во стари мевови; зашто новото вино ќе ги расце-

odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

38 Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

39 E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

пи меовите, и тоа ќе истече, а меовите ќе се упропастат;

38туку, ново вино треба да се става во нови мевови; па така ќе се зачува и едното и другото.

39И никој, откако пиел старо вино, нема да побара ново; зашто вели: ‚Старото е подобро.'"

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

1 Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

2 E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

3 Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

4 Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

5 E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

6 Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

Лука 6

Исус и саботата
(Мт 12,1-8; Мк 2,23-28)

1Еднаш во сабота, додека минуваше низ посевите, учениците Негови кинеа класје и, триејќи ги со раце, јадеа.

2А некои од фарисеите им рекоа: „Зошто го правите тоа што не е допуштено да се прави во сабота?"

3Исус им одговори и рече: „Зар не сте читале што направи Давид кога огладне, тој и оние што беа со него?

4Како влезе во домот Божји, ги зеде лебовите од жртвеникот, што не требаше да ги јаде никој освен свештениците, па јадеше, и им даде на оние што беа со него!"

5И им рече: „Синот Човечки е господар и на саботата."

Човекот со исушена рака
(Мт 12,9-21; Мк 3,1-6)

6Подоцна, пак, и другата сабота влезе во синагогата и поучуваше; а таму имаше еден човек, кому десната рака му беше исушена.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[11] Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

[12] Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

Jesus cura muitos enfermos

Mateus 4.23-25

[7]Книжниците и фарисеите внимаваа на Него, дали ќе го излекува во сабота, за да најдат причина да Го обвинат.

[8]Но Тој, знаејќи ги нивните помисли, му рече на човекот со исушената рака: „Дигни се и застани насреде!“ И тој се дигна и застана.

[9]Тогаш им рече Исус: „Ќе ве запрашам: што е дозволено да прави човек во сабота – добро или зло? Да спаси една душа или да ја погуби?“ А тие молчеа.

[10]Па, откако ги изгледа сите, му рече на човекот: „Протегни ја раката своја!“ Тој направи така; и раката му стана здрава како другата.

[11]А тие се разгневија многу и се советуваа меѓу себе што да Му направат на Исус.

Исус одбира дванаесет апостоли

(Мт 10,1-4; Мк 3,7-19)

[12]Тие денови се искачи на една гора за да се помоли, и ја помина целата ноќ во молитва кон Бога.

[13]А кога настана ден, ги повика учениците Свои и од нив избра дванаесет, кои ги нарече апостоли:

[14]Симон, кому што му даде име Петар, и брат му Андреј, Јаков и Јован, Филип и Вартоломеј,

[15]Матеј и Тома, Јаков Алфеев и Симон, наречен Зилот.

[16]Јуда Јаков и Јуда Искариот, кој Го предаде.

Исус и народот

(Мт 4,24-25; Мк 3,7-11)

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

As bem-aventuranças

Mateus 5.1-12

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

[22] Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

[23] Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

Os ais

[24] Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

[17]Па откако слезе заедно со нив, Тој се задржа на едно рамно место; беа таму и мнозина Негови ученици и многу луѓе од цела Јудеја и Ерусалим и од приморјето Тирско и Сидонско.

[18]Тие беа дојдени да Го слушаат и да се исцелат од болестите свои, а и оние што страдаа од нечисти духови беа излечени.

[19]И сиот народ сакаше да се допре до Него, зашто од Него излегуваше сила и ги лекуваше сите.

За блажените

(Мт 5,1-12)

[20]А Тој, откако ги подигна очите кон учениците Свои, им говореше: „Блажени сте вие, сиромашните, зашто ваше е царството Божјо!

[21]Блажени сте вие, што сега гладувате, зашто ќе се наситите! Блажени сте вие, кои сега плачете, зашто ќе се смеете!

[22]Блажени ќе бидете кога ќе ве намразат луѓето и ќе ве отфрлат и ќе ви нанесат срам, и ќе го разгласат името ваше како лошо, заради Синот Човечки!

[23]Зарадувајте се во оној ден и заиграјте од радост, зашто голема е наградата ваша на небото. Зашто и нивните татковци така постапуваа со пророците!

[24]Но тешко вам богати, зашто веќе сте ја примиле својата утеха!

[25] Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

[26] Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

Da vingança
Mateus 5.38-42

[27] Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

[28] bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

[29] Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

[30] dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

[31] Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

[32] Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[25]Тешко вам презаситени сега, зашто ќе огладните! Тешко вам што се смеете сега, зашто ќе заридате и ќе заплачете!

[26]Тешко вам кога ќе почнат сите луѓе да зборуваат добро за вас. Зашто и нивните татковци така им правеа на лажните пророци!

Љубов кон непријателите
(Мт 5,38-48)

[27]Но вам, што слушате, вам ви велам: љубете ги непријателите свои; правете им добро на оние што ве мразат;

[28]благословувајте ги оние што ве колнат, молете се за оние што ве навредуваат!

[29]На оној што ќе те удри по едниот образ, заврти му го и другиот; а на оној што сака да ти ја земе наметката, подај му ја и кошулата.

[30]Секому, кој ти бара, подај; од оној што зема од тебе нешто, не сакај да ти врати!

[31]Па, како што сакате да постапуваат луѓето со вас, така постапувајте и вие со нив!

[32]И ако ги сакате оние што вас ве љубат, каква ви е наградата? Зашто и грешниците ги милуваат оние што ги сакаат нив.

[33]И ако им правите добро на оние што вам ви прават добро, каква ви е наградата? Зашто и грешниците го прават истото.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

O juízo temerário é proibido

Mateus 7.1-5

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[34]И ако им дадете заем на оние од кои се надевате дека ќе ви го вратат, каква ви е наградата? Зашто и грешниците им даваат заем на грешници за да им се врати истото.

[35]Туку вие љубете ги непријателите ваши и чинете добро, и на заем давајте, не очекувајќи ништо. Така, ќе биде голема наградата ваша и ќе бидете синови на Севишниот; зашто Тој е добар кон неблагодарните и кон лошите.

Милосрдност кон ближниот

(Мт 5,48; 7,1-12; 15,14; 10,24-25; 7,3-5)

[36]И така, бидете милосрдни како што е милосрден вашиот Отец.“

[37]„Не судете и нема да бидете судени, и не осудувајте, за да не бидете осудени; проштавајте и ќе ви биде простено;

[38]давајте и ќе ви се даде: мерка добра, набиена, натресена и преполна ќе ви дадат в пазуви; зашто со каква мерка мерите, со таква и ќе ви се мери.“

[39]И им кажа парабола: „Може ли слеп слеп да води? Зарем нема и обајцата да паднат во јама?

[40]Нема ученик поголем од својот учител; но секој што ќе се усоврши, ќе биде како и учителот негов.

[41]И зошто ја гледаш раската во окото на својот брат, а гредата во своето око не ја забележуваш?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

[42]Или, како можеш да му кажеш на својот брат: дозволи, брате, да ти ја извадам раската од окото твое, кога сам не ја гледаш гредата во своето око? Лицемере, извади ја најнапред гредата од своето око, па тогаш ќе видиш како да ја извадиш раската од окото на својот брат.“

Árvores e seus frutos
Mateus 12.33-35

[43] Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

[44] Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

[45] O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

Вистинскиот ученик
(Мт 7,16-21; 12,33-37)

[43]„Зашто, нема добро дрво што дава лош плод, ниту лошо дрво, што дава добар плод.

[44]Секое, пак, дрво се познава според својот плод; бидејќи не се берат смокви од трње, ниту се бере грозје од капина.

[45]Добриот човек од добрата ризница на своето срце изнесува добро, а лошиот човек од лошата лошо, зашто неговата уста го зборува она со што му е исполнето срцето.“

Os dois fundamentos
Mateus 7.24-27

[46] Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

Две куќи
(Мт 7,21-27)

[46]„И зошто Ме довикувате: ‚Господи, Господи!‘ а не го извршувате она што ви го кажувам?

[47]Ќе ви кажам на кого прилега секој што доаѓа кај Мене, ги слуша зборовите Мои, и ги исполнува.

[48]Тој прилега на човек кој градел куќа, па копал длабоко, и поставил темели на камен; а кога настана поплава, реката напна на таа куќа и не можеше да ја помести, зашто беше основана на камен.

[49] Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

Lucas 7

A cura do servo de um centurião
Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a

[49]А оној што слуша и не исполнува, прилега на човек што изградил куќа на земја, без темели; и кога напна реката, веднаш ја урна, и остана голема урнатина од таа куќа.“

Лука 7

Верата на еден стотник
(Мт 8,5-13; Јн 4,46-54)

[1]И кога ги заврши зборовите Свои кон народот, што слушаше, влезе во Капернаум.

[2]Еден стотник имаше слуга, кого многу го сакаше, а слугата беше тешко болен на умирање.

[3]Па штом слушна за Исус, ги прати кај Него старешините јудејски, молејќи Го да дојде и да го спаси слугата негов.

[4]А тие, кога дојдоа кај Исус, Го молеа усрдно и велеа: „Достоен е да му го направиш тоа,

[5]зашто го сака нашиот народ и синагогата тој ни ја направи.“

[6]И тргна Исус со нив. А кога беа веќе близу до куќата, стотникот ги прати пријателите свои кај Него, говорејќи: „Господи, не труди се, зашто не сум достоен да влезеш под мојот покрив;

[7]затоа и сам себе не се сметав достоен да дојдам кај Тебе; туку кажи само збор и мојот слуга ќе оздрави;

[8]зашто и јас сум човек под власт, а имам и потчинети војници; па кога ќе му речам на еден од нив: ‚Оди!‘ – и тој оди; на другиот: ‚Дојди!‘ – и тој доаѓа; и

outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus

Mateus 11.2-6

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

на слугата свој: ‚Направи тоа‘ – и тој прави.“

[9]Штом го слушна тоа, Исус се зачуди и кога се заврте кон народот, што врвеше по Него, рече: „Ви велам, ни во Израел не најдов толку голема вера!“

[10]А кога испратените се вратија, го најдоа болниот слуга здрав.

Чудото со синот на една вдовица

[11]Потоа отиде во градот наречен Наин; и со Него одеа Неговите ученици и многу народ.

[12]А кога се приближи до градската порта, ете, изнесуваа мртовец, единствен син на мајка си, а таа беше вдовица; и многу народ од градот одеше со неа.

[13]Штом ја виде Господ, се сожали на неа, па ѝ рече: „Не плачи!“

[14]И кога се приближи, се допре до носилото; носачите застанаа, а Тој рече: „Момче, тебе ти велам, стани!“

[15]Мртовецот се подигна и седна, па почна да зборува; и Тој го предаде на мајка му.

[16]И страв ги обзеде сите, и Го славеа Бога и велеа: „Голем пророк се јави меѓу нас“ и „Бог го посети Својот народ.“

[17]И се разнесе овој глас за Него по цела Јудеја и по целата околина.

Пратениците на Јован Крстителот

(Мт 11,2-6)

[18]И му соопштија на Јован учениците негови за сето тоа.

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João

Mateus 11.7-19

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[19]Јован, пак, повика двајца свои ученици и ги испрати кај Исус, говорејќи: „Ти ли си Оној што треба да дојде, или друг да чекаме?“

[20]И кога дојдоа кај него, тие Му рекоа: „Јован Крстителот нè прати кај Тебе, велејќи: ‚Ти ли си Оној што треба да дојде, или друг да чекаме?‘“

[21]Во тој час Тој исцели мнозина од болести, и од рани, и од демони, и на мнозина слепи им подари вид.

[22]И им одговори Исус и рече: „Одете и кажете му на Јован што видовте и што чувте: слепи прогледуваат, куци проодуваат; лепрозни се очистуваат, глуви прослушуваат, мртви воскреснуваат и на бедни им се проповеда Евангелието;

[23]и блажен е оној кој не ќе се соблазни поради Мене.“

Исус говори за Јован Крстител

(Мт 11,7-11)

[24]А кога си отидоа учениците Јованови, Тој почна да му зборува на народот за Јован: „Што излеговте да видите во пустината? Трска ли, што се лулее од ветар?

[25]Но, што излеговте да видите? Човек ли, облечен во меки алишта? Ете, оние што се облекуваат убаво и живеат богато, по царски палати се.

[26]Туку, што излеговте да видите? Пророк ли? Да, Јас ви велам, и повеќе од пророк.

27 Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

27Овој е, за кого што е напишано: ‚Ете, јас го испраќам пред лицето Твое ангелот Мој, што ќе го приготви патот Твој пред Тебе.‘

28 E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

28Зашто ви велам: меѓу родените од жена нема ниеден поголем пророк од Јован Крстител; но најмалиот во царството Божјо е поголем од него.“

29 Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

29И сите луѓе, што слушаа, па и цариниците, ја познаа Божјата праведност, крштавајќи се со крштавањето Јованово;

30 mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

30а фарисеите и закониците ја отфрлија Божјата волја за нив, и не се крстија од него.

31 A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

31„Со кого да ги споредам луѓето од овој род? И кому се слични?

32 São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

32Тие личат на деца што седат по пазариштата и викаат едно на друго, велејќи: ‚Ви свиревме, а вие сепак не игравте; ви пеевме жални песни и сепак не плачевте!‘

33 Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

33Зашто, дојде Јован Крстителот, кој ниту леб јаде, ниту вино пие, а вие велите: ‚Демонот е во него.‘

34 Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

34Дојде Синот Човечки, Кој јаде и пие, а вие велите: ‚Еве човек ненаситлив и пијаница, пријател на цариниците и грешниците!‘

35 Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

35А Мудроста беше оправдана од сите нејзини чеда.“

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

Исус и жената грешница

36 Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

36Еден од фарисеите Го покани да јаде со него; и Тој, кога влезе во куќата на фарисејот, седна на трпеза.

[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[37]И ете, една жена од градот, која беше грешница, штом дозна дека Тој седи на трпеза во куќата на фарисејот, донесе сад од алабастер со миро;

[38]па застана одзади покрај Неговите нозе, плачејќи почна да ги мие нозете Негови со солзи и ги триеше со косата своја; и ги целиваше и помазуваше со миро.

[39]А кога го виде тоа фарисејот, што Го беше поканил, рече во себе, велејќи: „Кога Овој би бил пророк, би знаел која е и каква е оваа жена што Го допира, зашто таа е грешница.“

[40]Му одговори Исус и рече: „Симоне, имам нешто да ти кажам.“ А тој рече: „Кажи, Учителе!“

[41]Исус му рече: „Некој заемодавец имаше двајца должници: едниот му должеше петстотини денарии, а другиот педесет.

[42]Но бидејќи немаа да му вратат, тој им ги подари на обајцата. Кажи Ми, кој од нив повеќе ќе го милува?“

[43]Симон одговори и Му рече: „Мислам оној, кому повеќе му подарил.“ А Тој му рече: „Право пресуди.“

[44]И тогаш се сврте кон жената, па му рече на Симон: „Ја гледаш ли оваа жена? Влегов во твојот дом, ти ни вода за нозете не Ми даде, а таа со солзи Ми ги обли нозете и со косата своја ги истри.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

[45]Ти не ми даде целив, а таа, откако влегов, не престана да ги целива нозете Мои.

[46]Ти со миро не ја помаза главата Моја, а таа со миро ги помаза нозете Мои.

[47]Затоа ти велам: нејзе ѝ се простени многу гревови, зашто покажа многу љубов. А кому му е простено малку, тој мала љубов има.“

[48]Нејзе, пак, ѝ рече: „Простени ти се гревовите!“

[49]А оние што седеа со Него на трпезата, почнаа да говорат во себе: „Кој е Овој што и гревови простува?“

[50]На жената пак ѝ рече: „Верата твоја те спаси; оди си во мир!“

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

Лука 8

Жените – Исусови следбенички

[1]Потоа Тој одеше по ред градовите и селата, проповедајќи и благовестувајќи го царството Божјо; а со Него беа Дванаесеттемина,

[2]и некои жени што беа излекувани од демони и болести: Марија, наречена Магдалена, од која беа излегле седум демони;

[3]и Јоана, жената на Хуза, настојникот Иродов, и Сусана, и многу други, кои им служеа со своите имоти.

Парабола за сејачот

(Мт 13,1-9; Мк 4,1-9)

[4]А кога се насобра многу народ, и кога жителите од секој град доаѓаа кај Него, рече во парабола:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola
Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e

[5]„Излезе сејач да сее семе. Додека сееше, едно падна покрај пат и беше изгазено, и птиците небески го исколваа;

[6]а друго падна на камен, па штом никна, се исуши, зашто немаше влага;

[7]едно, пак, падна меѓу трње; и израсна трњето, па го задуши;

[8]а друго падна на добра земја, и кога изникна, донесе стократен плод.“ Откако го рече ова, извика: „Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Зошто служат параболите
(Мт 13,10-17; Мк 4,10-12)

[9]А учениците Негови Го прашаа, велејќи: „Што значи таа парабола?“

[10]Тој рече: „Вам ви е дадено да ги знаете тајните на царството Божјо, а на другите ќе им се зборува со параболи, да гледаат, а сепак да не видат, и да слушаат, а сепак да не разберат!

Исус ја објаснува параболата за сејачот
(Мт 13,18-23; Мк 4,13-20)

[11]А оваа парабола значи: семето е словото Божјо.

[12]Она што падна покрај патот, се оние кои слушаат, но потоа доаѓа ѓаволот и им го зема словото од срцата нивни, за да не поверуваат и да не се спасат;

[13]а она на камен – се оние кои, кога ќе го чујат словото, со радост го примаат; но немаат корен и веруваат некое време, па штом дојдат искушенијата, тие се откажуваат;

[14]тоа, пак, што падна меѓу трње, се оние што го слушаат словото, но откако ќе заминат, се гушат од грижи, богатства

deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

[15] A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

A parábola da candeia
Marcos 4.21-25

[16] Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[21] Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

и наслади од овој живот и не донесуваат плод;

[15]а тоа што падна на добрата земја, се тие што го слушаат словото и го чуваат во добро и чисто срце, и донесуваат плод во трпение.“ Штом го рече тоа, извика: „Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Парабола за светлината
(Мт 4,21-25)

[16]„Никој не ја поклопува со сад свеќата што ја запалил, ниту ја става под легло, туку ја става на свеќник, за да ја гледаат светлината оние што влегуваат.

[17]Зашто нема тајно што не ќе стане јавно, ниту, пак, сокриено што не ќе се разбере и не ќе излезе на виделина.

[18]Па затоа: пазете како слушате; зашто, кој има, ќе му се даде; а кој нема, ќе му се одземе и она што мисли дека го има.“

Вистинското семејство на Исус
(Мт 12,46-50; Мк 3,31-35)

[19]Дојдоа кај Него мајка Му и браќата Негови, и не можеа да се приближат до Него поради народот.

[20]И Му јавија, велејќи: „Мајка Ти и браќата Твои стојат надвор и сакаат да Те видат.“

[21]А Тој им одговори и рече: „Мојата мајка и Моите браќа се оние што го слушаат словото Божјо и го исполнуваат.“

Смирување на бурата
(Мт 8,23-27; Мк 4,35-41)

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.
[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.
[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.
[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.
[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.
[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.
[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com

[22]Еден ден влезе Тој во кораб со учениците Свои и им рече: „Да минеме на другата страна од езерото!“ И појдоа.
[23]Додека пловеа, Тој заспа. А над езерото се појави силен ветар, па ги плискаше водата и тие беа во опасност.
[24]Пристапија и Го разбудија, говорејќи: „Учителе, Учителе, загинуваме!“ А Тој, штом се разбуди, им заповеда на ветрот и брановите; и тие се смирија и настана тишина.
[25]И им рече: „Каде е верата ваша?“ А тие се уплашија и се чудеа, велејќи си еден на друг: „Кој е Овој што и на ветровите и на водата им заповеда и Го слушаат?“

Исцелувањето на човекот измачуван од демони

(Мт 8,28-34; Мк 5,1-20)

[26]И пристигна во Гадаринскиот крај, спроти Галилеја.
[27]А кога излезе Тој на суво, Го сретна еден човек од градот, кој беше обземен од демони и долго време не облекуваше алишта, и не живееше дома, туку по гробовите.
[28]Кога Го виде Исус, викајќи падна пред Него, и гласно рече: „Што сакаш од мене, Ти, Исусе, Сине на Севишниот Бог? Ти се молам, не мачи ме!“
[29]А Исус му беше заповедал на нечистиот дух да излезе од човекот, зашто долго време го мачеше. Го чуваа во окови, и со ланци го врзуваа, но тој

cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

ги раскинуваше оковите и демонот го тераше да оди во пусти места.

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[30]А Исус го праша, велејќи: „Како ти е името?“ Тој одговори: „Легион“, зашто многу демони беа влегле во него.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[31]И Го молеа Исус да не им наредува да одат во безднатa.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[32]А таму, по ридот, пасеа многу свињи; па Го молеа да им допушти да влезат во нив. И им допушти.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[33]И откако излегоа лошите духови од човекот, влегоа во свињите; и крдото се стркала низ стрмнината и се удави во езерото.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

[34]Свињарите, кога видоа што се случи, избегаа и раскажаа по градот и околината.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[35]И излегоа да видат што станало; па кога дојдоа кај Исус, го најдоа човекот, од кого беа излегле нечистите духови, како седи пред нозете Исусови, облечен и со здрав разум; и се исплашија.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[36]А оние што беа виделе, им раскажаа како се излечи бесомачениот.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

[37]Сиот народ од Герасинскиот крај Го замоли да си оди од нив; зашто се беа уплашиле многу. И Тој влезе во коработ и се врати.

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

[40] Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

[41] Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

[42] Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

[43] Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

[44] veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

[45] Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

[38]Човекот, пак, од кого беа излегле демоните, Го замоли да биде со Него; но Исус го отпушти, велејќи:

[39]„Врати се во домот свој и раскажувај што ти направи Бог!“ Тој си отиде и расправаше по целиот град што му направи Исус.

Чудата со болната жена и со ќерката на Јаир

(Мт 9,18-26; Мк 5,21-43)

[40]А кога се врати Исус, народот Го пресретна, зашто сите Го очекуваа.

[41]И ете, дојде еден човек, по име Јаир, кој беше управник на синагогата. Тој падна пред нозете Исусови, и Го молеше да појде во домот негов,

[42]зашто имаше една единствена ќерка на дванаесет години и таа умираше. А кога одеше Исус, народот се туркаше во Него.

[43]И една жена, која страдаше дванаесет години од крвавење, и сиот свој имот го беше потрошила по лекари, а ниеден не можел да ја излекува,

[44]пристапувајќи одзади, се допре до крајот на Неговата облека и наеднаш ѝ престана крвавењето.

[45]И рече Исус: „Кој се допре до Мене?“ А бидејќи сите порекнуваа, Му рече Петар и оние што беа со Него „Учителе, народот Те опколил и Те притиска, а прашуваш: ‚Кој се допре до Мене?‘“

[46] Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

[46]Но Исус рече: „Некој се допре до Мене, зашто сетив дека излезе сила од Мене.“

[47] Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

[47]Жената, штом виде дека не може да се сокрие, со треперење пристапи, па како падна пред Него, Му кажа пред сиот народ зошто се допрела и дека веднаш оздравела.

[48] Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

[48]А Тој ѝ рече: „Не бој се, ќерко, верата твоја те спаси; оди си во мир!“

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

[49] Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

[49]Додека Тој уште зборуваше, дојде некој откај началникот на синагогата и Му рече: „Ќерка ти умре; не мачи Го Учителот!“

[50] Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

[50]Но Исус, штом го слушна тоа, одговарајќи му рече: „Не плаши се! Само верувај и ќе биде спасена!“

[51] Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

[51]А кога пристигна во куќата, никому не му дозволи да влезе, освен на Петар, Јован и Јаков, и на таткото и мајката на девојката.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[52]Сите плачеа и ридаа по неа. Но Тој им рече: „Не плачете, таа не е умрена, туку спие.“

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[53]И Му се потсмеваа, знаејќи дека е умрена.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[54]А Тој откако ги истера сите, ја фати за рака и извика, велејќи: „Девојко, стани!“

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

[55]И се поврати нејзиниот дух, и се дигна веднаш, и заповеда да ѝ дадат да јаде.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

[56]И се зачудија родителите нејзини. А Тој им заповеда никому да не кажуваат за тоа што стана.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista
Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

Лука 9

Исус ги испраќа дванаесетте апостоли
(Мт 10,5-15; Мк 6,7-13)

[1]Откако ги повика Дванаесетмината, им даде сила и власт над сите нечисти духови, и да лекуваат болести.

[2]И потоа ги прати да го проповедаат царството Божјо и да лекуваат болни.

[3]И им рече: „Не земајте ништо за по пат: ни стап, ни торба, ни леб, ни сребро, ниту по две облеки да имате!

[4]Но, во која куќа ќе влезете, тука останувајте, и оттаму тргнувајте на пат.

[5]А, ако некои не ве примат, излегувајќи од тој град, истресете го и правот од нозете свои, за сведоштво против нив.“

[6]А кога излегоа, тие одеа по селата проповедајќи го Евангелието и лекувајќи насекаде.

Вознемиреноста на Ирод
(Мт 14,1-12; Мк 6,14-29)

[7]Кога слушна Ирод четворовласникот што Тој прави, беше збунет, зашто некои велеа дека Јован воскреснал од мртвите;

[8]други, пак, дека се јавил Илија, а некои – дека се дигнал еден од старите пророци.

[9]И рече Ирод: „На Јован јас му ја отсеков главата; но кој ќе е Овој, за Кого што слушам толку?“ И сакаше да Го види.

Исус нахранува пет илјади луѓе
(Мт 14,13-21; Мк 6,30-44; Јн 6,1-14)

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

[11] Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

[12] Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

[13] Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

[14] Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

[15] Eles atenderam, acomodando a todos.

[16] E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[10]А апостолите, кога се вратија, Му раскажаа што направиле. Тогаш ги зеде, отиде насамо во пусто место до градот, што се викаше Витсаида.

[11]Но народот штом разбра – тргна по Него. И кога ги прими, им зборуваше за царството Божјо, и ги лекуваше оние што имаа потреба од лекување.

[12]А денот почна да намалува. И се приближија до Него Дванаесетмината и Му рекоа: „Отпушти го народот да оди по околните села и колиби на ноќевање и да си најде храна; зашто овде сме во пусто место.“

[13]Но Тој им рече: „Дајте им вие да јадат!“ Тие одговорија: „Ние немаме повеќе од пет леба и две риби, освен ако отидеме и купиме храна за сите овие луѓе.“

[14]А луѓето беа околу пет илјади. Но Тој им рече на учениците Свои: „Кажете им да поседнат во групиа по педесет.“

[15]И направија така, и ги поредија сите.

[16]А Тој, кога ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги раскрши и им ги даде на учениците за да ги стават пред народот.

[17]И јадеа, и се наситија сите; и кренаа од останатите парчиња дванаесет кошеви.

Петар Го признава Исус за Месија

(Мт 16,13-19; Мк 8,27-29)

[18]Еднаш, кога Исус се молеше сам, а само учениците Негови беа со Него, Тој ги праша: „За кого Ме смета народот?“

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de

[19]Тие одговорија и рекоа: „Едни за Јован Крстител, други за Илија, а некои, пак, дека воскреснал еден од старите пророци.“

[20]Тој им рече: „А вие, за кого Ме сметате?“ Петар одговори и рече: „За Христос Божји.“

Исус првпат ги претскажува Својата смрт и воскресение

(Мт 16,20-21; Мк 8,30-31)

[21]И Тој строго им заповеда никому да не кажуваат за тоа,

[22]велејќи дека Синот Човечки треба да пострада многу, да биде отфрлен од старешините, првосвештениците и книжниците и дека ќе биде убиен, и дека на третиот ден ќе воскресне.

Патот на Исусовите следбеници

(Мт 16,24-28; Мк 8,34–9,1)

[23]А на сите им зборуваше: „Ако некој сака да оди по Мене, нека се одрече од себе самиот, нека го земе крстот свој и секој ден нека Ме следи!

[24]Зашто, кој сака да го спаси животот свој, ќе го загуби; а кој ќе го загуби животот свој заради Мене, тој ќе го спаси.

[25]Зашто, каква му е ползата на човека, ако го добие целиот свет, а себе самиот се изгуби или си направи штета?

[26]Бидејќи, кој се срами од Мене и од зборовите Мои, од него ќе се засрами и Синот Човечки, кога ќе дојде во славата Своја, и на Отецот и на светите ангели.

[27]Вистина ви велам: овде стојат некои што не ќе вкусат смрт, сè додека не го видат царството Божјо.“

maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

Исусовото преображение
(Мт 17,1-8; Мк 9,2-8)

[28]На осум дена по овие зборови, ги зеде со Себе Петар, Јован и Јаков, и се искачи на горета да се помоли.

[29]И додека се молеше, изгледот на лицето Негово се промени, а облеката Му стана бела и светла.

[30]И ете, двајца луѓе разговараа со Него; а тие беа Мојсеј и Илија.

[31]Па, кога се појавија во слава, тие зборуваа за Неговото заминување, кое требаше да заврши во Ерусалим.

[32]А Петар и неговите другари ги беше совладал сон; но штом се разбудија, ја видоа славата Негова, и двајцата што стоеја со Него.

[33]И кога се разделуваа од Него, Петар без да знае што зборува, Му рече на Исус: „Учителе, добро е да останеме овде; да направиме три колиби: за Тебе една, за Мојсеј една, и за Илија една!“

[34]Додека го велеше тоа, се појави облак и фрли сенка врз нив; и се уплашија штом влегоа во облакот.

[35]И дојде глас од облакот, кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син; Него послушајте Го!“

[36]А кога се чу тој глас, Исус беше останал сам. И тие премолчаа и никому ништо не кажаа во тоа време за она што беа виделе.

Оздравувањето на бесомачното момче
(Мт 17,14-18; Мк 9,14-27)

[37] No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.
[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;
[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.
[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte

Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:
[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.
[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não

[37]А на другиот ден, додека се симнуваа од горката, Му доаѓаше во пресрет многу народ.

[38]И ете, некој од народот извика: „Учителе, Ти се молам, погледни на мојот син, зашто ми е единец!

[39]Духот одненадеж го зграпчува и ете, тој почнува силно да вриска. Го растргнува толку силно, што тој сиот се запенува, и откако многу ќе го измачи, одвај го пушта.
[40]Ги помолив учениците Твои да го истераат, но тие не можеа.“
[41]Одговори Исус и рече: „О, роде неверен и развратен! До кога ќе бидам со вас и до кога ќе ве трпам? Доведи го синот твој тука!“
[42]И додека тој уште приоѓаше, злиот дух го кутна и почна да го тресе. Но Исус му заповеда на нечистиот дух и го излекува момчето и го предаде на татко му.

Исус повторно ги претскажува Својата смрт и воскресение

(Мт 17,22-23; Мк 9,30-32)

[43]И сите беа вчудовидени од Божјото величие. И додека сите се восхитуваа на сè што правеше Исус, Тој им рече на учениците Свои:

[44]„Запамтете ги во ушите свои овие зборови: ‚Синот Човечки ќе биде предаден во рацете на луѓето.‘“
[45]Но тие не го разбраа овој говор, зашто беше прикриен од нив за да не го

compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus
Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

[49] Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

[50] Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

[51] E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

[52] e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

[53] Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

[54] Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que

разберат, а се плашеа да Го прашаат за неговото значење.

Кој е најголем
(Мт 18,1-5; Мк 9,33-37)

[46]И им дојде мисла: кој од нив е најголем.

[47]А Исус, знаејќи ја мислата на нивните срца, зеде едно дете и го постави пред Себе,

[48]па им рече: „Кој го прима ова дете во Мое име, Мене Ме прима; а кој Ме прима Мене, го прима Оној што Ме пратил; зашто кој е најмал меѓу вас, тој ќе биде најголем.“

Кој не е против вас, тој е со вас!
(Мк 9,38-40)

[49]Проговори Јован и рече: „Учителе, видовме еден човек, кој во Твое име истерува демони, па му забранивме, бидејќи не оди со нас.“

[50]Исус му рече: „Не забранувајте му! Зашто, кој не е против вас, тој е со вас.“

Негостопримливите Самарјани

[51]А кога се навршуваа деновите на Неговото воздигнување, Тој одлучи да тргне на пат за Ерусалим;

[52]и испрати пред себе гласници; тие отидоа и влегоа во едно самарјанско село да подготват (преноќиште) за Него.

[53]Но не Го примија, зашто имаше изглед на патник што оди во Ерусалим.

[54]Кога го видоа тоа учениците Негови, Јаков и Јован, рекоа: „Господи, сакаш ли да кажеме да падне оган од небото и

mandemos descer fogo do céu para os consumir?

[55] Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

[56] [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo
Mateus 8.18-22

[57] Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

[58] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

Lucas 10

A missão dos setenta

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para

да ги истреби, како што направи и Илија?“

[55]Но Тој се сврте кон нив и ги укори. 56Потоа отидоа во друго село.

Исусовите следбеници
(Мт 8,19-22)

[57]А додека тие патуваа, некој Му рече: „Господи, ќе врвам по Тебе каде и да одиш.“

[58]Исус му рече: „Лисиците имаат легла и птиците небески гнезда, а Синот Човечки нема каде глава да засолни.“

[59]На друг, пак, му рече: „Врви по Мене!“ А тој одговори: „Господи, допушти најнапред да отидам да го погребам татко ми!“

[60]Но Исус му рече: „Остави ги мртвите да ги закопуваат своите мртовци, а ти оди и разгласувај го царството Божјо!“

[61]Потоа некој друг Му рече: „Господи, ќе одам по Тебе, но дозволи ми најнапред да се простам со своите домашни.“

[62]Исус, пак, му рече: „Никој, што ја ставил раката своја на ралото и погледува назад, не е достоен за царството Божјо.“

Лука 10

Исус испраќа седумдесет и двајца
(Мт 9,37-38; 10,7-16; Мк 6,8-11; Лк 9,3-5)

[1]Потоа Господ назначи и други седумдесет (и двајца) и ги испрати пред

que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

Себе по двајца во секој град и место, каде што и Сам сакаше да оди,

[2]и им рече: „Жетвата е голема, а работници има малку; затоа молете Го Господарот на жетвата да испрати работници за жетвата Своја.

[3]Одете! Ете, Јас ве испраќам како јагненца среде волци.

[4]Не носете со себе ни ќесе, ни торба, ниту обувки и никого патем не поздравувајте!

[5]И во секоја куќа во која ќе влезете, прво кажете: ‚Мир на оваа куќа!‘

[6]Па, ако биде таму синот на мирот, вашиот мир ќе почива на него; инаку, тој ќе се врати во вас;

[7]и во таа куќа останете, јадете и пијте што ќе ви дадат; зашто работникот ја заслужува својата награда. Не преместувајте се од куќа в куќа.

[8]И во секој град во кој ќе влезете, и ќе ве примат, јадете што ќе принесат пред вас;

[9]лекувајте ги болните што се во него и говорете им: ‚Се приближи до вас царството Божјо.‘

[10]А во кој, пак, град влезете и не ве примат, излезете по улиците негови и кажете:

[11]‚И правот од вашиот град што се прилепил на нас, ви го истресуваме; но знајте го тоа, дека се приближи царството Божјо.‘

[12] Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

[12]Ви велам дека во оној ден на Содом ќе му биде полесно, отколку на тој град.“

Ai das cidades impenitentes!
Mateus 11.20-24

[13] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

[13]„Тешко тебе, Хоразине! Тешко тебе, Витсаидо! Зашто, ако во Тир и Сидон се случеа чудата што се случија кај вас, тие одамна, седејќи во вреќи и пепел, ќе се беа покајале.

[14] Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[14]Но на Тир и Сидон ќе им биде полесно на Судот, отколку вам.

[15] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

[15]И ти, Капернауме, кој си се издигнал до небото, до адот ќе бидеш симнат.

[16] Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

[16]Кој ве слуша вас, Мене Ме слуша; и кој се откажува од вас, од Мене се откажува, а кој се откажува од Мене, се откажува од Оној што Ме пратил.“

O regresso dos setenta

Седумдесет и двајцата се враќаат

[17] Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

[17]Се вратија, пак, седумдесет (и двајцата) со радост и велеа: „Господи, во Твое име и демоните ни се покоруваат.“

[18] Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

[18]А Тој им рече: „Го видов сатаната како падна од небото како молња!

[19] Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

[19]Еве, ви давам власт да газите на змии и скорпии, и власт над секоја непријателска сила; и ништо нема да ви наштети;

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

[20]но не радувајте се на тоа што духовите ви се покоруваат, туку радувајте се што вашите имиња се напишани на небесата.“

Jesus, o Salvador dos humildes
Mateus 11.25-27

Исус се радува
(Мт 11,25-27; 13,16-17)

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[21]Во тој час се зарадува во Светиот Дух и рече: „Те прославувам, Оче, Господи на небото и на земјата, зашто си го сокрил ова од мудрите и умните, а си им го открил на малечките. Да, Оче, зашто таква беше волјата Твоја.“

[22]Па, откако се сврте кон учениците, им рече: „Сè Ми предаде Мојот Отец; и кој е Синот не знае никој, освен Отецот; и кој е Отецот, не знае никој, освен Синот, и – оној кому што сака Синот да му открие.“

[23]Потоа се сврте настрана кон учениците, па им рече: „Блажени се очите, кои го гледаат ова што го гледате вие.

[24]Зашто ви велам: многу пророци и цареви сакаа да видат што гледате вие, и не видоа; и да чујат што слушате вие, и не чуја.“

Љубовта е пат до вечниот живот
(Мт 22,34-40; Мк 12,28-31)

[25]И ете, стана еден законик и, искушувајќи Го, рече: „Учителе, што треба да направам за да наследам живот вечен?“

[26]А Тој му рече: „Што е напишано во Законот? Што читаш таму?“

[27]Тој одговори и рече: „Возљуби Го Господ, твојот Бог, со сето свое срце, со сета своја душа, со сета своја сила и со сиот свој разум; и својот ближен како себе си!“

[28]Му кажа пак: „Добро одговори; тоа прави го и ќе живееш.“

Кој е мојот ближен? Парабола за милостивиот Самарјанин

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[29]Но тој, сакајќи да се оправда, Му рече на Исус: „А кој е мој ближен?“

[30] Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

[30]Исус му одговори и рече: „Еден човек, додека слегуваше од Ерусалим во Ерихон, западна меѓу разбојници. Тие го соблекоа и го претепаа, и си отидоа, оставајќи го полумртов.

[31] Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

[31]Случајно во тоа време слегуваше по тој пат еден свештеник и, кога го виде, помина на спротивната страна.

[32] Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

[32]Исто така и еден левит, кога дојде на тоа место, погледна и премина на другата страна.

[33] Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

[33]Еден, пак, Самарјанин, кој патуваше, кога дојде до него, го виде и се сожали.

[34] E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

[34]И кога се приближи, му ги преврза раните, полевајќи ги со масло и со вино. Потоа го качи на добитокот свој, го однесе во гостилница и се погрижи за него.

[35] No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

[35]А утредента, на кинисување, извади два денарија, му ги даде на гостилничарот и му рече: ‚Погрижи се за него; а ако потрошиш нешто повеќе, кога ќе се вратам, ќе ти платам.‘

[36] Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

[36]Кој, пак, од тие тројца ти се чини дека му беше ближен на оној, што падна во рацете на разбојниците?“

[37] Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

[37]А тој одговори: „Оној што му искажа милосрдие.“ Исус му рече: „Оди и ти прави така!“

Marta e Maria

Исус кај Марија и Марта

[38] Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.
[39] Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.
[40] Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.
[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.
[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

[38]И додека патуваа, Тој влезе во едно село; една жена, по име Марта, Го прими во својот дом.
[39]А таа имаше сестра што се викаше Марија. Таа седна до нозете Господови и го слушаше словото Негово.
[40]Марта беше многу зафатена околу служењето и, кога застана, рече: „Господи, зар не ти е грижа што сестра ми ме остави да служам сама? Кажи ѝ да ми помогне.“
[41]А Исус ѝ одговори и рече: „Марто, Марто, ти се грижиш и се вознемируваш за многу работи.
[42]Но само едно е потребно. Марија го избра добриот дел, кој нема да ѝ се одземе.“

Lucas 11

A oração dominical
Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.
[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;
[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;
[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

Лука 11

Исус и молитвата
(Мт 6,9-13)

[1]Еднаш беше Тој на едно место и се молеше. Кога престана, еден од Неговите ученици Му рече: „Господи, научи нè да се молиме, како што ги научи Јован учениците свои.“
[2]А Тој им рече: „Кога се молите, говорете: ‚Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името Твое; да дојде царството Твое Злебот наш насушен дај ни го денес;
[4]и прости ни ги нашите гревови, зашто и ние самите му ги проштеваме на секој

наш должник; и не воведувај нè во искушение.‘“

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

Jesus incita a orar
Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

Парабола за пријателот

[5]И им рече: „Ако некој од вас има пријател и отиде при него на полноќ, па му каже: ‚Пријателе, дај ми на заем три леба;

[6]зашто ми дојде еден пријател од пат и немам што да му принесам.‘

[7]И ако оној одвнатре му одговори и рече: ‚Не ме обеспокојувај; портата е веќе затворена и децата се со мене во постела; не можам да станам да ти дадам‘,

[8]ви велам дека, макар и да не стане да му даде затоа што му е пријател, сепак ќе стане заради неговата настојчивост и ќе му даде колку што му треба.

Секој што ќе побара ќе му биде дадено
(Мт 7,7-11)

[9]И Јас ви велам: Молете и ќе ви се даде; барајте и ќе најдете; чукајте и ќе ви се отвори.

[10]Зашто секој што моли – добива, а кој бара – наоѓа, и на оној што чука – ќе му се отвори.

[11]И кој татко меѓу вас, ако синот му побара риба, ќе му даде змија место риба?

[12]Или, ако побара јајце, ќе му даде скорпија?

[13]Па така, значи, ако вие, кои сте лоши, умеете да им давате добри дарови на чедата свои, колку повеќе небесниот

Отец ќе им даде Дух Свети на оние што Му бараат?“

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende
Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

[18] Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

[19] E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

Исус се брани од обвинувањето
(Мт 9,32-34; 12,22-30; Мк 3,20-27)

[14]Еднаш истера Тој еден демон, кој беше нем, и кога демонот излезе, немиот проговори; и народот почна да се восхитува.

[15]Тогаш некои од нив рекоа: „Тој ги изгонува демоните преку Велзевул, началникот на демоните.“

[16]А други, испитувајќи Го, Му бараа знак од небото.

[17]Но Тој, знаејќи ги нивните помисли им рече: „Секое царство ако е поделено само против себе, запустува, и дом кој е поделен сам против себе, пропаѓа.

[18]И, ако и сатаната се поделил сам против себе, како ќе се одржи царството негово? Зашто велите дека Јас со Велзевул ги истерувам злите духови.

[19]И, ако Јас, пак, со Велзевул ги истерувам злите духови, тогаш синовите ваши со кого ги истеруваат? Затоа, тие ќе ви бидат судии.

[20]Ако Јас, пак, со прст Божји ги изгонувам демоните, тоа значи дека до вас дошло царството Божјо.

[21]Кога силен, вооружен човек, го чува својот двор, тогаш имотот негов е во безопасност.

[22]Но, ако некој посилен од него го нападне и победи, тој ќе му го земе сето оружје, на кое се надевал, и ограбеното од него ќе го раздаде.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

A estratégia de Satanás

Mateus 12.43-45

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

[25] E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

[26] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

A exclamação de uma mulher

[27] Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

[28] Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

O sinal de Jonas

Mateus 12.38-42

[29] Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

[30] Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

[31] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da

[23]Кој не е со Мене, тој е против Мене; и кој не собира со Мене, тој растура.

Враќање на лошиот дух

(Мт 12,43-45)

[24]Кога нечист дух ќе излезе од човека, тој оди преку безводни места и бара спокојство; и не наоѓајќи, вели: ‚Ќе се вратам во домот свој, од каде што излегов.‘

[25]Па, штом дојде, го наоѓа изметен и среден.

[26]Тогаш оди и доведува други седум духови, полоши од себе, и кога ќе влезат, живеат таму; и последната состојба на тој човек ќе му биде полоша од првата.“

За вистинското блаженство

[27]И додека го зборуваше тоа, една жена извика од народот и Му рече: „Блажена е утробата што Те носела, и градите од кои си се хранел!“

[28]А Тој рече: „Навистина, блажени се оние што го слушаат словото Божјо и го чуваат.“

Знакот на Синот Човечки

(Мт 12,38-42)

[29]А на народот, што се собираше, почна да му зборува: „Овој род е зол род; бара знаци, но нема да му се даде знак, освен знакот на пророкот Јона;

[30]зашто, како што Јона беше знак за Ниневјаните, така и Синот Човечки ќе биде за овој род.

[31]Јужната царица ќе стане на Судот со луѓето од овој род и ќе ги осуди, зашто таа дојде од крај земја да ја чуе

terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

мудроста на Соломон; а ете, тука е поголем од Соломон.

[32] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[32]И Ниневјаните ќе станат на Судот со луѓето од овој род и ќе ги осудат, зашто тие се покајаа на проповедта на Јона; а ете, тука поголем од Јона.

A parábola da candeia

Mateus 6.22-23

Светило на телото

(Мт 5,15; 6,22-23)

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[33]Никој, пак, не става запалено светило на сокриено место, ниту под поклопец, туку на свеќник, за да можат да ја гледаат светлината оние што влегуваат.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

[34]Твоето око е светило на твоето тело. Ако твоето око е здраво и чисто, и целото твое тело ќе биде светло; а ако биде лошо, и твоето тело ќе биде темно;

[35] Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

[35]затоа внимавај светлината што е во тебе да не е темнина.

[36] Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

[36]Ако, пак, целото твое тело е светло и нема ниеден темен дел, тогаш тоа ќе биде така светло, како кога светило те осветлува со својот сјај.“

Jesus censura os fariseus

Исус ги обвинува фарисеите и познавачите на законот

(Мт 23,1-36; Мк 12,38-40)

[37] Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

[37]И кога зборуваше Тој, еден фарисеј Го помоли да руча кај Него. Тој отиде и седна на трпеза.

[38] O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

[38]И фарисејот се зачуди кога виде дека Тој не си ги изми рацете пред јадење.

[39] O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do

[39]Но Господ му рече: „Ете, вие фарисеите ја миете чашата и чинијата

prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

[40] Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

[41] Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

[42] Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

[43] Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

[44] Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

Ai dos intérpretes da Lei!

[45] Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

[46] Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

[47] Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

[48] Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

однадвор, а внатрешноста ви е полна со грабеж и лукавство.

[40]Безумници! Оној што го направи надворешното, нели е истиот тој што го направи и внатрешното?

[41]Но, давајте го како милостина она што е внатре, тогаш сè ќе ви биде чисто.

[42]Но, тешко вам, фарисеи, зашто давате десеток од нане и рута, и од секаков зеленчук, а ги занемарувате правдата и љубовта Божја; ова требаше да го правите, но и она да не го пропуштите.

[43]Тешко вам, фарисеи! Зашто сакате да сте на првите места во синагогите и да ве поздравуваат по плоштадите!

[44]Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто сте како сокриени гробови, преку кои луѓето одат и не ги знаат.“

[45]Одговори некој од закониците и Му рече: „Учителе, кога го говориш тоа, Ти и нас нè навредуваш.“

[46]Но Тој рече: „Тешко вам, законици, што ги товарите луѓето со тешки товари што не можат да ги поднесат, а вие сами ни со еден прст не сте ги допреле тие товари.

[47]Тешко вам, што им зидате гробници на пророците, а нив ги убија вашите татковци;

[48]со тоа сведочите за делата на своите татковци и ги одобрувате, бидејќи тие ги убија пророците, а вие им зидате гробници.

[49] Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,
[50] para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;
[51] desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.
[52] Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

[53] Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,
[54] com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

[49]Затоа и мудроста Божја рече: ‚Ќе им пратам пророци и апостоли, и од нив едните ќе ги убијат, а другите ќе ги прогонат‘;
[50]за да се побара од овој род крвта на сите пророци, пролеана од постанокот на светот;
[51]од крвта на Авел па сè до крвта на Захарија, кој е убиен меѓу жртвеникот и храмот. Да, ви велам, ќе се побара од овој род.
[52]Тешко вам, законици, зашто го зедовте клучот на познанието; сами не влеговте, а и на оние што сакат да влезат им попречивте.“

[53]А кога го зборуваше тоа, книжниците и фарисеите почнаа силно да се гневат на Него и да Го прашуваат многу работи;
[54]Го напаѓаа, сакајќи да уловат нешто од Неговата уста за да Го обвинат.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

[1] Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.
[2] Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.
[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes

Лука 12

Јавно исповедање на Синот Човечки
(Мт 10,26-33)

[1]Меѓутоа, кога се насобраа илјадници луѓе – така што се газеа еден со друг, Тој почна да им зборува најнапред на Своите ученици: „Пазете се од квасот фарисејски, што е лицемерие.
[2]Нема ништо сокриено што нема да се открие, ниту пак тајно што не ќе се дознае.
[3]Затоа, што сте рекле во темнина, ќе се слушне на виделина; и што сте шепо-

aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

4 Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

5 Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

6 Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

7 Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

8 Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

9 mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

10 Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

11 Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

теле на уво во скришните одаи, ќе биде разгласено од покривите.

4А вам, на Моите пријатели, ви велам: не плашете се од оние што го убиваат телото и потоа не можат ништо повеќе да направат.

5Ќе ви покажам од кого да се плашите: плашете се од Оној Кој, откако убие, има власт да фрли во пеколот; да, ви велам, од Него плашете се!

6Зар не се продаваат пет врапчиња за две парички ? И ниедно од нив Бог не го заборава.

7А вам, и влакната на главата ви се изброени. Па затоа, не плашете се: од многу врапчиња вие сте поскапи.

8Ви велам: секој што Ме признава Мене пред луѓето, и Синот Човечки ќе го признае пред Божјите ангели;

9А кој ќе се одрече од Мене пред луѓето, тој ќе биде одречен пред Божјите ангели.

10На секој што ќе каже збор против Синот Човечки, ќе му биде простено; но на оној, кој ќе похули на Светиот Дух, нема да му се прости.

11А кога ќе ве одведат во синагогите и пред властите и началствата, не грижете се како ќе одговорите, или што ќе кажете;

[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

A ansiosa solicitude pela vida
Mateus 6.25-34

[12]зашто Светиот Дух ќе ве научи во истиот час што треба да кажете.“

За земното богатство

[13]Некој од народот Му рече: „Учителе, кажи му на мојот брат да го подели со мене наследството!“

[14]А Тој му рече: „Човеку, кој Ме постави да ви судам или да ве делам?“

[15]Потоа им кажа: „Внимавајте! Чувајте се од алчноста, зашто животот на човека не зависи од изобилието на неговиот имот.“

Парабола за алчниот богат човек

[16]И им кажа една парабола и рече: „На некој богат човек нивата му беше родила многу.

[17]И размислуваше во себе, велејќи: ‚Што да направам? Немам во што да ги соберам плодовите свои.‘

[18]Па рече – вака ќе направам: ќе ги урнам амбарите свои и ќе соѕидам поголеми, и таму ќе го соберам сето свое жито и сите свои добра,

[19]и ќе ѝ речам на душата своја: ‚Душо, имаш многу добра, насобрани за многу години; почивај, јади, пиј и весели се!‘

[20]Но Бог му рече: ‚Безумниче, ноќва ќе ти ја побарам душата твоја; тоа што си го приготвил, кому ќе му остане?‘

[21]Така се случува со оној што собира богатство за себе, а не се богати во Бога.“

Имај доверба во Бога!
(Мт 6,25-34)

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[30] Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

[31] Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

[22]И им рече на учениците Свои: „Затоа ви велам: не грижете се за душата своја што ќе јадете, ниту за телото свое што ќе облечете.

[23]Зашто душата е многу поскапа од храната, и телото – од облеката.

[24]Погледајте ги гавраните! Тие ниту сеат, ниту жнеат! И немаат скривници, ниту житници и Бог ги храни; а колку сте поскапи вие од птиците?

[25]Мисли ли некој од вас дека, ако се грижи, може да му додаде еден лакт на својот раст?

[26]И така, кога ни најмалото нешто не можете да го направите, зошто се грижите за друго?

[27]Погледајте ги лилјаните како растат! Ниту се трудат, ниту предат; но ви велам дека ни Соломон, во сета своја слава, не се облече така, како еден од нив.

[28]Ако, пак, тревата во полето, која денес ја има, а утре се фрла во оган, Бог така ја облекува, тогаш колку повеќе ќе ве облекува вас, маловерни!

[29]Па затоа и вие, не барајте што ќе јадете или што ќе пиете; и не се загрижувајте!

[30]Сето тоа го бараат незнабошците на овој свет; а вашиот Отец знае дека тоа ви е потребно.

[31]Но барајте го царството Божјо, и сето тоа ќе ви биде придодадено!

Ризниците на Небото

[32] Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

[33] Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

[34] porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

[35] Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

[36] Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

[37] Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

[38] Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

[39] Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

[40] Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

(Мт 6,19-21)

[32]Не плаши се, мало стадо! Зашто волјата на вашиот Отец е вам да ви го даде царството.

[33]Продајте си ги имотите ваши и давајте милостина! Подгответе си ќесиња што нема да изветват, ризница на небото, каде крадец не се приближува и кое молец не го јаде;

[34]зашто, каде што е вашата ризница, таму ќе биде и срцето ваше.

За слугите што секогаш бдеат

(Мт 24,43-44)

[35]Нека ви биде половината препашана и светилата – запалени!

[36]Тогаш и вие ќе личите на оние луѓе, што го чекаат својот господар да се врати од свадба, за да му отворат веднаш штом ќе дојде и почука.

[37]Блазе на оние слуги што ќе ги затече господарот будни, кога ќе си дојде! Вистина ви велам, тој ќе се препаша и ќе им рече да седнат, па ќе пристапи и ќе им служи.

[38]А ако дојде и на втора или на трета ноќна стража, и ги затекне така, блазе на тие слуги!

[39]Знајте го и тоа дека, ако домаќинот на куќата би знаел во кој час ќе дојде крадецот, тој би седел буден и не би дозволил да му ја поткопаат куќата.

[40]Затоа и вие, бидете подготвени, зашто Синот Човечки ќе дојде во часот кога не се надевате!“

За верниот и неверниот слуга

(Мт 24,45-51)

[41] Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

[42] Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[43] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[44] Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[45] Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

[46] virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[41]А Петар Му рече: „Господи, за нас ли ја кажуваш оваа парабола, или за сите?“

[42]Тогаш Господ рече: „Кој е тој верен и разборит управител, кого го поставил неговиот господар над своите слуги, за да им ја дава потребната храна навреме?

[43]Блазе на тој слуга, чиј господар, кога ќе дојде, ќе го затекне така да постапува!

[44]Вистина ви велам дека тој ќе го постави него над целиот свој имот.

[45]Ако, пак, тој слуга си рече во срцето свое: ‚Нема скоро да дојде мојот господар!‘, па почне да ги тепа слугите и слугинките, да јаде и пие и да се опива,

[46]господарот на тој слуга ќе дојде во ден во кој не очекува, и во час што не го знае, па ќе го оддели и ќе го постави меѓу неверните.

[47]А оној слуга кој ја знае волјата на својот господар и не се приготвил и не постапил според волјата негова, ќе биде многу биен.

[48]Кој, пак, не знаел и направил нешто што заслужува тепање, ќе биде малку тепан. Кому му е многу дадено, многу и ќе се бара од него; и кому му е доверено повеќе, повеќе ќе се бара од него.

Исус – причина за поделеност

(Мт 10,34-36)

[49]Јас дојдов да фрлам оган на земјата и колку би сакал да се беше веќе разгорел.

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[50]Со крштавање треба да се крстам и колку Ми е мачно додека не се сврши тоа.

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[51]Мислите ли дека сум дошол да дадам мир на земјата? Не, ви велам, туку разделеност;

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[52]Зашто отсега, пет члена во една иста куќа ќе бидат разделени: тројца против двајца и двајца против тројца;

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

[53]Ќе се разделат татко против син и син против татко; мајка против ќерка и ќерка против мајка; свекрва против снаата своја и снаа против свекрвата своја.“

Os sinais dos tempos

Разбирање на сегашното време
(Мт 16,2-3)

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

[54]А на народот му рече: „Кога гледате дека се крева облак од запад, тогаш велите: ‚Ќе врне дожд!‘ И тоа се случува.

[55]А кога дува јужниот ветар, велите: ‚Ќе биде горештина!‘ Па така и бива.

[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

[56]Лицемери, знаете како да го толкувате лицето на небото и земјата, зошто ова време не умеете да го толкувате?

Спогоди се со својот обвинител!
(Мт 5,25-26)

[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

[57]Зошто тогаш сами од себе не судите што е праведно?

[58]Кога одиш со својот обвинител пред власта, потруди се уште по патот да се измириш со него, за да не те предаде на судијата, а судијата на извршителот и тој да те фрли в затвор.

[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

[59]Ти велам, оттаму нема да излезеш, сѐ додека не ја дадеш и последната пара.“

Lucas 13

Лука 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

Повик за покајување

[1]Во истото време беа присутни и некои, кои Го известија за настанот со Галилејците, чија крв Пилат ја смешал со нивните жртви.

[2]Исус им одговори и рече: „Мислите ли дека тие Галилејци биле најголемите грешници од сите Галилејци, па затоа така пострадаа?

[3]Не, ви велам: но, ако не се покаете, сите така ќе изгинете!

[4]Или мислите дека оние осумнаесет души, врз кои падна Силоамската кула и ги уби, беа највиновни должници од сите други што живеат во Ерусалим?

[5]Не, ви велам: но ако не се покаете, сите така ќе изгинете.“

A parábola da figueira estéril

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

Парабола за неплодната смоква

[6]И ја кажа оваа парабола: „Некој човек имаше во своето лозје посадено една смоква, па дојде да бара од неа плод, но не најде.

[7]Тогаш му рече на лозарот: ‚Ете, три години доаѓам и барам плод на оваа смоква, и не наоѓам; пресечи ја; зошто само да ја испостува земјата.‘

[8]А тој му одговори и рече: ‚Господаре, остави ја и оваа година, додека да ја опкопам и ѝ ставам ѓубре;

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

A cura de uma enferma

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

[9]па, ако роди, добро, а ако не даде плод, тогаш в година ќе ја пресечеш.'"

Исцелувањето на згрчената жена

[10]Во една од синагогите Тој поучуваше во сабота.

[11]И ете, дојде една жена која беше обземена од дух што ѝ предизвикуваше немоќ веќе осумнаесет години. Таа беше згрчена и никако не можеше да се исправи;

[12]штом ја виде Исус, ја повика и ѝ рече: „Жено, ослободена си од болеста своја."

[13]И ги стави рацете Свои врз неа; и таа веднаш стана и Го славеше Бога.

[14]А началникот на синагогата, негодувајќи што ја излекува Исус во сабота, одговори и му рече на народот: „Има шест дена во кои треба да се работи; тогаш доаѓајте и лекувајте се, а не во сабота!"

[15]Но Господ му одговори и рече: „Лицемере, не го одврзува ли секој својот вол, или магаре, од јаслите во сабота и не го води ли да го напои?

[16]А оваа ќерка Авраамова, што ја врзал сатаната еве веќе осумнаесет години, зарем не требаше да се ослободи од тие ланци во сабота?"

[17]И штом го рече ова, сите што беа против Него се засрамија; и целиот народ се радуваше за сите славни дела извршени од Него.

Парабола за синаповото зрно

(Мт 13,31-32; Мк 4,30-32)

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Mateus 13.33

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

[26] Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

[27] Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

[18]А Тој рече: „На што прилега царството Божјо и со што да го споредам?

[19]Тоа е како синапово зрно, што го зема човек и го посадува во градината своја, каде што израстува и станува големо дрво; па и птиците небески си прават гнезда на неговите гранки.“

Споредба со квасецот
(Мт 13,33)

[20]И пак рече: „Со што да го споредам царството Божјо?

[21]Тоа прилега на квас што го зема жена и го става во три мери брашно, додека скисне сето.“

Тесната врата
(Мт 7,13-14, 21-23)

[22]И по патот за Ерусалим минеше низ градови и села и поучуваше.

[23]Некој, пак, Му рече: „Господи, малку ли се оние што ќе бидат спасени?“ А Тој рече:

[24]„Потрудете се да влезете низ тесната врата; зашто ви велам: мнозина ќе сакат да влезат и не ќе можат.

[25]Кога ќе стане домаќинот и ќе ја затвори вратата на куќата, а вие, стоејќи однадвор, ќе почнете да чукате и да викате: ‚Господи, Господи, отвори ни!‘ Тој ќе ви одговори и ќе ви рече: ‚Не ве знам од каде сте!‘

[26]Тогаш ќе почнете да зборувате: ‚Ние јадевме пред Тебе и пиевме; и по нашите улици Ти поучуваше.‘

[27]А Тој ќе рече: ‚Ви велам: не ве познавам од каде сте; отстапете од Мене сите што вршите неправда!‘

[28] Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.
[29] Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

[30] Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém
Mateus 23.37-39

[31] Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.
[32] Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

[33] Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

[34] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[35] Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Lucas 14

[28]Таму ќе настане плач и шкрипење со заби, кога ќе го видите Авраам, Исак и Јаков и сите пророци во царството Божјо, а себе – истерани надвор.
[29]И ќе дојдат од исток и запад, и север и југ, и ќе седнат на трпезата во царството Божјо.
[30]И така, има последни што ќе бидат први, а има и први што ќе бидат последни.“

Исус и Ерусалим

(Мт 23,37-39)

[31]Во тој ден пристапија некои од фарисеите и Му рекоа: „Излези и оди си одовде, зашто Ирод сака да Те убие!“
[32]И им рече: „Одете и кажете ѝ на таа лисица: еве, истерувам демони и исцелувам уште денес и утре – а на третиот ден ќе завршам;
[33]но Јас треба да го проследам Своето патување уште денес, утре и задутре, бидејќи не доликува пророк да загине надвор од Ерусалим.
[34]Ерусалиме, Ерусалиме, ти што ги убиваш пророците и ги каменуваш оние што ти се пратеници твои. Колкупати сакав да ги соберам чедата твои како што квачка ги собира пилињата свои под крилја, но не сакавте.
[35]И ете, домот ваш ќе ви биде напуштен. И Јас ви велам дека нема да Ме видите сѐ додека не дојде времето да кажете: ‚Благословен е Оној Кој доаѓа во името Господово!‘“

Лука 14

A cura de um hidrópico

[1] Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

[6] A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

Исус исцелува човек со водена болест во сабота

[1]Еднаш во сабота влезе кај еден од фарисејските старешини и јадеше леб; а тие Го надгледуваа.

[2]Одеднаш застана пред Него еден човек болен од водена болест.

[3]Исус ги запраша закониците и фарисеите, велејќи: „Дозволено ли е да се лекува во сабота?“

[4]А тие молчеа. Тогаш Исус го допре, го излекува и го пушти.

[5]Потоа им рече: „Кој од вас ако му падне в бунар вол или син, нема да го извади веднаш, иако е сабота?“

[6]Не можеа ништо да Му одговорат на тоа.

Кое место да се одбере и кој да биде поканет

[7]А кога забележа како поканетите ги одбираат почесните места, им кажа парабола и рече:

[8]„Ако те покани некој на свадба, не седнувај на почесно место, зашто, ако случајно е поканет некој со поголема чест од тебе,

[9]тогаш би можел да дојде оној што ве поканил и тебе и него, па да рече: ‚Отстапи го местото на овој!‘ и тогаш, засрамен ќе седнеш на последното место.

[10]Но, кога ќе бидеш поканет, оди и седни на последното место, та оној што те поканил, штом дојде, да ти каже: ‚Пријателе, премести се погоре!‘ Тогаш ќе имаш чест пред сите оние што седат заедно со тебе на трпезата.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[11]Зашто, секој што се возвишува, ќе биде понизен; а тој што се понизува, ќе биде возвишен.“

Повикај ги сиромашните!

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

[12]А и на оној што го беше поканил, му рече: „Кога даваш ручек или вечера, не кани ги пријателите свои, ниту браќата свои, ни роднините свои, ниту богатите соседи, за да не те поканат и тие некогаш и да ти биде возвратено.

[13] Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

[13]Но, кога даваш гозба, повикај ги сиромасите, куците, слепите.

[14] e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

[14]И ќе бидеш блажен, зашто тие немаат со што да ти возвратат, и затоа ќе ти биде возвратено при воскресението на праведните.“

A parábola da grande ceia

Парабола за големата вечера
(Мт 22,1-10)

[15] Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

[15]А кога го слушна тоа еден од оние што седеа со Него на трпезата, Му рече: „Блажен е оној кој ќе јаде леб во царството Божјо!“

[16] Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

[16]А Тој му одговори: „Еден човек приготви голема вечера и покани мнозина;

[17] À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

[17]и кога беше време за вечерата, го прати слугата свој да им каже на поканетите: ‚Дојдете, зашто веќе сè е подготвено!‘

[18] Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

[18]И почнаа сите, како договорени, да откажуваат; првиот му рече: ‚Купив нива и ќе треба да одам да ја видам; те молам, извини ме!‘

[19] Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

[19]Вториот рече: ‚Купив пет севгари волови и одам да ги пробам; те молам, извини ме!‘

[20] E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

[21] Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.

[28] Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

[20]Третиот рече: ‚Се оженив и затоа не можам да дојдам.‘

[21]Кога се врати слугата, му го кажа тоа на својот господар. Тогаш се расрди домаќинот на куќата и му рече на својот слуга: ‚Оди бргу по плоштадите и улиците градски и донеси ги тука бедните, слабите, куците и слепите!‘

[22]И рече слугата: ‚Господаре, направив како што ми заповеда и уште има место.‘

[23]И му рече господарот на слугата: ‚Излези по патиштата и меѓу оградите и убеди ги да дојдат за да ми се наполни куќата!‘

[24]Зашто, ви велам: никој од оние што беа повикани нема да вкуси од вечерата Моја.“

Неопходни услови да се стане ученик

(Мт 10,37-38)

[25]Со Него одеше многу народ; и Тој се заврте и им рече:

[26]„Ако некој дојде кај Мене и не го намрази татка си и мајка си, жена си и децата свои, браќата и сестрите, па дури и душата своја, тој не може да биде Мој ученик.

[27]И, кој не го носи својот крст, и не оди по Мене, не може да биде Мој ученик.

[28]Зашто, кој од вас, кој сака да ѕида кула, нема да седне најнапред за да направи сметка колку ќе чини и дали има сè што е потребно за нејзиното довршување?

[29] Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

[30] dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

[31] Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

[32] Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

[33] Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

Os discípulos, sal da terra

Mateus 5.13; Marcos 9.50

[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?

[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida

Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

[29]Во спротивно, ако веќе ги поставил темелите, а не може да ја доврши, сите што гледаат, ќе почнат да му се смеат,

[30]и да зборуваат: ‚Овој човек почна да зида и не може да доврши.‘

[31]Или кој цар, кога тргнува во војна против друг цар, нема да седне најнапред да се посоветува, може ли со десет илјади да издржи пред оној што иде против него со дваесет илјади?

[32]Ако не може, додека е другиот уште далеку, ќе прати пратеници и ќе моли за мир.

[33]Така и ниеден од вас, кој нема да се откаже од сè што има, не може да биде Мој ученик.“

Неполезна сол

(Мт 5,13; Мк 9,50)

[34]„Солта е добро нешто, но ако таа облутави, со што ќе се соли?

[35]Ниту на земјата, ниту на ѓубрето нема да му е потребна; па затоа ја фрлаат надвор. Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Лука 15

Исус и грешниците

[1]Се приближуваа кон Него сите цариници и грешници за да Го слушаат.

[2]А фарисеите и книжниците негодуваа, велејќи: „Овој прима грешници и јаде со нив.“

Парабола за загубената овца

(Мт 18,12-14)

[3]Но Исус им ја кажа оваа парабола и рече:

[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

A parábola da dracma perdida

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[4]„Кој од вас, ако има сто овци, и ако загуби само една од нив, нема да ги остави останатите деведесет и девет во пустината и нема да оди да ја бара загубената, сè додека не ја најде?

[5]А откако ќе ја најде, ќе ја крене на рамо радосен;

[6]и кога ќе дојде дома, ќе повика пријатели и соседи, и ќе им рече: ‚Радувајте се со мене, зашто ја најдов мојата загубена овца!‘

[7]Ви велам дека така и на небото ќе биде поголема радост за еден грешник, кој се кае, отколку за деведесет и девет праведници што немаат потреба од каење.

Парабола за загубената драхма

[8]Или која жена, ако има десет драхми, и ако загуби една, нема да запали светило и да ја измете куќата, и да бара внимателно, сè додека не ја најде?

[9]А штом ќе ја најде, ќе повика пријатели и сосетки, велејќи: ‚Радувајте се со мене, зашто ја најдов загубената драхма!‘

[10]Таква радост, ви велам, станува и пред ангелите Божји за еден грешник, што се кае.“

Парабола за загубениот син

[11]И рече: „Еден човек имаше два сина.

[12]Помладиот од нив му рече на татка си: ‚Татко, дај ми го делот што ми припаѓа од имотот!‘ И таткото им го раздели имотот.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

[13]По неколку дена, помладиот син, кога собра сè, отиде во далечна земја и таму го потроши својот дел, живеејќи блудно.

[14] Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

[14]И откако потроши сè, настана голем глад во таа земја и тој се најде во мака;

[15] Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

[15]па отиде кај еден човек во таа земја и се погоди, и тој го прати во своите полја да пасе свињи.

[16] Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

[16]И страден беше да го наполни својот стомак макар и со рокчиња што ги јадеа свињите, но никој не му ги даваше.

[17] Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

[17]А кога дојде на себеси, рече: ‚Колку наемници кај татко ми имаат леб во изобилие, а јас, пак, тука умирам од глад.

[18] Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

[18]Ќе станам и ќе отидам кај татко ми и ќе му речам: „Татко, згрешив против небото и пред тебе,

[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

[19]и не сум веќе достоен да се наречам твој син; но прими ме како еден од своите наемници.“‘

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[20]Па стана и отиде кај татка си. И кога беше уште далеку, го виде неговиот татко и се сожали на него, па потрча, го прегрна и го целива.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[21]И синот му рече: ‚Татко, згрешив против небото и пред тебе, и не сум веќе достоен да се наречам твој син!‘

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

[22]А таткото им рече на слугите свои: ‚Изнесете најубава промена и облечете го, и дајте му прстен на раката негова и обувки на нозете;

[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,
[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.
[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.
[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.
[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.
[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.
[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;
[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.
[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.
[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[23]па доведете едно згоено теле и заколете го; да јадеме и да се веселиме,
[24]зашто овој мој син мртов беше и оживе, изгубен беше и се најде.‘ И почнаа да се веселат.
[25]А постариот негов син беше в поле; и на враќање, кога се приближи до куќата, слушна песни и извици.
[26]И тогаш повика еден од слугите и го праша: ‚Што е ова?‘
[27]А тој му рече: ‚Брат ти си дојде и татко ти закла згоено теле, затоа што повторно здрав го доби.‘
[28]Тој се налути и не сакаше да влезе. Тогаш излезе татко му и го молеше.
[29]А тој му одговори на татка си и му рече: ‚Еве, ти служам толку години и никогаш не ја прекршив твојата заповед; и мене не си ми дал ни едно јаре за да се провеселам со моите пријатели;
[30]а кога дојде овој твој син, што го упропасти својот имот со блудници, за него ти закла згоено теле.‘
[31]А тој му рече: ‚Синко, ти си секогаш со мене и сѐ мое е твое;
[32]но требаше да се зарадуваме и развеселиме, зашто овој твој брат беше мртов и оживе, изгубен беше и се најде.‘“

Лука 16

Парабола за досетливиот настојник

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado como quem estava a defraudar os seus bens.

[1]А на учениците Свои им рече: „Си беше еден богат човек кој имаше настојник; и тој беше наклеветен пред него дека го растура неговиот имот.

[2] Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

[2]И тој го повика, и му рече: ‚Што е ова што слушам за тебе? Дај сметка за раководењето, зашто веќе не ќе можеш да бидеш настојник.‘

[3] Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

[3]А настојникот си рече во себе: ‚Што да правам? Господарот мој го одзема од мене раководењето на куќата; да копам, не можам, да просам – се срамам.

[4] Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

[4]Знам што да направам, за да ме примат луѓето во своите домови, откако ќе бидам отпуштен од раководењето на куќата.‘

[5] Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

[5]И кога ги повика должниците на својот господар, секого поодделно, му рече на првиот: ‚Колку му должиш на мојот господар?‘

[6] Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

[6]Тој одговори: ‚Сто мери масло.‘ И му рече: ‚Земи си ја потврдата, седни бргу и напиши педесет!‘

[7] Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

[7]Потоа му рече на другиот: ‚А ти, колку должиш?‘ Тој одговори: ‚Сто мери пченица.‘ И му рече: ‚Земи си ја потврдата и напиши осумдесет!‘

[8] E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

[8]И го пофали господарот несправедливиот настојник, зашто постапил досетливо; зашто синовите на овој свет кон својот род се подосетливи од синовите на светлината.

За неправедно стекнатото богатство и за вистинското добро

[9] E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.
[10] Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.
[11] Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?
[12] Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

[13] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.
[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.
[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

Acerca do divórcio
Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

[9]И јас ви велам: создадете си пријатели преку неправедно богатство, па, кога тоа ќе исчезне, да ве примат во вечните живеалишта.
[10]Верниот во малку и во многу е верен, а несправедливиот и во многу и во малку е несправедлив.
[11]Па така, ако во неправедното богатство не бевте верни, кој ќе ви го довери вистинското?
[12]И ако во туѓото не бевте верни, кој ќе ви го даде вашето?
[13]Ниеден слуга не може да им служи на двајца господари; зашто, или едниот ќе го замрази, а другиот ќе го засака, или на едниот ќе му угоди, а другиот ќе го презре. Не можете да служите на Бога и на Мамон.“

Законот и царството
(Мт 11,12-13; 5,31-32; Мк 10,11-12)

[14]Сето тоа го слушаа фарисеите, што беа среброљупци, и Му се потсмеваа.

[15]И им рече: „Вие се правите праведни, пред луѓето но Бог ги знае вашите срца; зашто, она што меѓу луѓето се цени, пред Бога е одвратност.

[16]Законот и Пророците беа до Јован; а оттогаш се проповеда Евангелието за царството Божјо и секој со усилие се обидува да влезе во него.
[17]Но полесно е небото и земјата да поминат, отколку една точка од Законот да падне.

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

O rico e o mendigo

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[18]Секој, што ја остава жената своја и се жени со друга, извршува прељуба, и секој што се жени со онаа што ја оставил мажот, прави прељуба.“

Парабола за богатиот човек и Лазар

[19]„Си беше еден богат човек кој се облекуваше во порфир и во свила, и секој ден живееше раскошно и се веселеше.

[20]А еден сиромав, по име Лазар, лежеше пред вратата негова сиот покриен со красти,

[21]кој сакаше да се нахрани со трошките што паѓаа од трпезата на богатиот; и кучињата доаѓаа и ги лижеа раните негови.

[22]Умре сиромавиот и ангелите го однесоа во пазувите Авраамови; умре и богатиот и го погребаа.

[23]И во пеколот, додека беше во маки, ги подигна очите свои и го виде оддалеку Авраам и Лазар во неговите пазуви.

[24]Тогаш тој извика и рече: ‚Оче Аврааме, смилувај ми се и прати го Лазар да го накваси својот прст во вода и да ми го разлади јазикот, зашто многу страдам во овој пламен!‘

[25]Но Авраам рече: ‚Синко, сети се дека ти си го добил своето добро уште додека беше жив, а Лазар злото; сега, пак, тој се утешува, а ти се мачиш.

[26]Освен тоа, меѓу вас и нас има голема провалија така што оние кои би сакале да дојдат кај вас, не можат; а исто така и оние оттаму – кај нас.‘

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

[27]А тој пак рече: ‚Тогаш, те молам, оче, прати го во татковата ми куќа,

[28]зашто имам петмина браќа, та да им посведочи, за да не дојдат и тие во ова место на маките!‘

[29]Авраам му рече: ‚Тие ги имаат Мојсеј и Пророците; нив нека ги слушаат!‘

[30]А тој рече: ‚Не, оче Аврааме, туку, ако некој од мртвите оди кај нив, тогаш ќе се покаат.‘

[31]Авраам му рече: ‚Штом Мојсеј и Пророците не ги слушаат, тогаш и да воскресне некој од мртвите, тие нема да му поверуваат.‘“

Lucas 17

Os tropeços

Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

[5] Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

Лука 17

За соблазната

(Мт 18,6-7, 21-22; Мк 9,42)

[1]И им рече Исус на учениците Свои: „Доаѓањето на соблазните е неизбежно, но тешко на оној преку кого доаѓаат;

[2]за него би било подобро да му обесат воденички камен на вратот и да го фрлат в море, отколку да соблазни еден од овие помали.

[3]Внимавајте на себе. Ако згреши против тебе братот твој, укори го, и ако се покае – прости му.

[4]И ако седумпати на ден згреши против тебе и седумпати на ден дојде и ти рече: ‚Се каам‘ – прости му.“

Моќта на верата

(Мт 17,20)

[5]И Му рекоа апостолите на Господ: „Засили ни ја верата!“

6 Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

6А Господ им рече: „Кога би имале вера колку синаповото зрно и ѝ речете на онаа црница: ‚Откорни се и пресади се в море!‘ – таа би ве послушала.

Должноста на слугата

7 Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

7Кој од вас, кога ќе се врати од поле неговиот слуга, кој орал или чувал овци, веднаш ќе му рече: ‚Дојди бргу и седни на трпеза!‘

8 E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

8Нема ли да му каже: ‚Приготви ми да вечерам, препаши се и служи ме додека јадам и пијам, а потоа ти јади и пиј!‘

9 Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

9Зар ќе му благодари на тој слуга што ја исполнил неговата заповед? Мислам, не.

10 Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

10Па така и вие, откако ќе исполните сè што ви е заповедано, речете: ‚Ние сме слуги бесполезни, зашто го извршивме она што бевме должни да го извршиме.‘“

A cura de dez leprosos

11 De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

Исус исцелува десетмина лепрозни

11А кога одеше за Ерусалим, Тој поминуваше меѓу Самарија и Галилеја.

12 Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

12Кога влегуваше во едно село, Го сретнаа десет лепрозни и застанаа подалеку,

13 que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

13па со силен глас повикаа: „Исусе Учителе, смилувај се!“

14 Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

14Штом ги виде, им рече: „Отидете и покажете им се на свештениците!“ И тие, уште додека одеа, се очистија.

15 Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

15А еден од нив, кога виде дека е излекуван, се врати и Го прослави Бога гласно;

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[25] Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

[26] Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

[16]и падна ничкум пред нозете Негови, благодарејќи Му. А тој беше Самарјанин.

[17]Исус, пак, одговори и рече: „Зар не се излекуваа десетмина? Каде се другите девет?

[18]Зарем не се најдоа да се вратат и другите и да Му воздадат слава на Бога, туку само овој туѓинец?“

[19]И му рече: „Стани, оди си! Твојата вера те спаси!“

За доаѓањето на царството Божјо

(Мт 24,23-28, 37-41)

[20]Запрашан од фарисеите кога ќе дојде царството Божјо, Тој им одговори: „Царството Божјо нема да дојде преку нешто што може да се забележи,

[21]ниту, пак, ќе може да се каже: ‚Еве, овде е‘ или: ‚Еве, онде е‘. Зашто царството Божјо е во вас внатре.“

[22]И им рече: „Ќе дојдат дни, кога ќе копнеете да видите еден од деновите на Синот Човечки, и нема да видите:

[23]и кога ќе ви речат: ‚Еве Го, овде е‘ или: ‚Еве, онде е‘. – Не одете и не барајте!

[24]Зашто, како што молњата, кога ќе светне од едниот крај на небото го осветлува и другиот, така ќе биде и Синот Човечки во Својот ден.

[25]Но, најнапред Тој треба многу да пострада и да биде отфрлен од овој род.

[26]Како што беше во Ноевите дни, така ќе биде и во деновите на Синот Човечки:

27 comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

28 O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

29 mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

30 Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

31 Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

32 Lembrai-vos da mulher de Ló.

33 Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

34 Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

35 duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

36 [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

37 Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

27јадеа, пиеја, се женеа, се мажеа, сè до оној ден, кога Ное влезе во ковчегот, и дојде потопот, па ги погуби сите.

28Исто така, како што беше во Лотовите дни: јадеа, пиеја, купуваа, продаваа, садеа, зидаа;

29но во истиот ден, кога излезе Лот од Содом, падна од небото оган и сулфур и ги изгоре сите;

30така ќе биде и во денот кога ќе се јави Синот Човечки.

31Во тој ден, кој е на покрив, а покуќнината му е в куќи, нека не слегува да ја земе; а кој е в поле, исто така, да не се враќа.

32Сетете се на Лотовата жена.

33Кој сака да го спаси својот живот, ќе го погуби; а кој ќе го погуби, ќе го спаси.

34Ви велам: во таа ноќ ќе бидат двајца на една постела: едниот ќе го земат, а другиот ќе го остават;

35две жени ќе мелат заедно: едната ќе ја земат, а другата ќе ја остават.“

36-37И, кога одговорија, Му рекоа: „Каде, Господи?“ А Тој им рече: „Каде што е лешот, таму ќе се соберат и орлите.“

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

1 Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

Лука 18

Парабола за вдовицата и судијата

1Им кажа и една парабола за тоа како е потребно секогаш да се молат и да не паѓаат со духот.

[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

[2]И рече: „Во некој град си беше еден судија, кој од Бога не се плашеше, ниту од луѓето се срамуваше.

[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

[3]Во истиот град живееше една вдовица и доаѓаше кај него, велејќи: ‚Заштити ме од мојот противник!‘

[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

[4]Но тој за долго време не сакаше. Најпосле си рече во себе: ‚Иако од Бога не се плашам и од луѓето не се срамувам,

[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

[5]но, бидејќи оваа вдовица не ми дава мир, ќе ја заштитам, за да не доаѓа повеќе и да не ми додева.‘“

[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

[6]И рече Господ: „Чујте што зборува неправедливиот судија!

[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

[7]Зарем Бог нема да ги одбрани Своите избраници, што викаат кон Него дење и ноќе; макар и да забави?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

[8]Ви велам, ќе ги одбрани набргу. Но Синот Човечки, кога ќе дојде, ќе најде ли вера на земјата?“

A parábola do fariseu e o publicano

Парабола за фарисејот и цариникот

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[9]А на оние што беа уверени во себе дека се праведни и ги презираа другите, им ја кажа оваа парабола:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[10]„Два човека влегоа во храм да се помолат: едниот фарисеј, а другиот цариник.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[11]Кога застанаа, фарисејот вака се молеше во себе: ‚Боже, Ти благодарам што не сум како другите луѓе; разбојници, неправедливи, прељубници, или како овој цариник.

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[17] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

[18] Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[19] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

[20] Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

[12]Постам двапати во седмицата, давам десеток од сè што ќе стекнам.‘

[13]А цариникот стоеше оддалеку; не смееше дури и очите да ги подигне кон небото, туку се удираше в гради и велеше: ‚Боже, биди милостив спрема мене грешниот!‘

[14]Ви велам: тој си отиде дома повеќе оправдан, отколку оној, зашто секој што самиот себе се возвишува, ќе биде понизен, а кој се понизува себе самиот, ќе биде возвишен.“

Исус ги благословува малите деца

(Мт 19,13-15; Мк 10,13-16)

[15]Кај Него донесуваа и мали деца за да ги допре; а учениците, штом ќе видеа, им забрануваа.

[16]Но тогаш Исус ги повика и им рече: „Оставете ги децата да доаѓаат кај Мене, и не ги спречувајте, зашто на таквите им припаѓа царството Божјо!

[17]Вистина ви велам: кој нема да го прими царството Божјо како дете, тој нема да влезе во него.“

Богатиот човек

(Мт 19,16-30; Мк 10,17-31)

[18]И Го праша еден управник, велејќи: „Учителе добар, што да направам за да наследам живот вечен?“

[19]А Исус му рече: „Зошто Ме нарекуваш добар? Никој не е добар, освен Единиот Бог.

[20]Ги знаеш заповедите: не прави прељуба, не убивај, не кради, не сведочи лажно, почитувај ги татко си и мајка си.“

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito

[21]А тој рече: „Сето тоа сум го запазил уште од младоста своја.“

[22]Штом го слушна тоа, Исус, му рече: „Уште едно само ти недостасува: продај сè што имаш и раздај го на сиромаси, и ќе имаш ризница на небото; потоа дојди и врви по Мене!“

[23]А тој, кога го слушна тоа, многу се нажали, зашто беше многу богат.

[24]Штом виде дека тој се растажи, Исус рече: „Колку е тешко во царството Божјо да влезат оние што имаат богатство!

[25]Полесно ѝ е на камила да мине низ иглени уши, отколку богат да влезе во царството Божјо.“

[26]Оние што го чуја тоа, рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?“

[27]А Тој одговори: „Неможното за луѓето е можно за Бога.“

[28]Петар, пак, рече: „Ете, ние оставивме сè и тргнавме по Тебе.“

[29]Тој им рече: „Вистина ви велам дека секој што оставил куќа или родители, или браќа, или сестри, или жена, или деца, заради царството Божјо,

[30]добил многу повеќе од тоа уште сега, во ова време, а во идниот век – и живот вечен.“

Исус по третпат ги претскажува Својата смрт и воскресение

(Мт 20,17-19; Мк 10,32-34)

[31]И кога ги зеде со Себе Дванаесетте, им рече: „Еве, одиме кон Ерусалим и сè

por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

32 pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

33 e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

34 Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

35 Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

36 E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

37 Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

38 Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

39 E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

40 Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

41 Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

42 Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

43 Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

ќе се исполни, што напишале пророците за Синот Човечки:

32дека ќе го предадат на незнабошци и ќе се потсмеваат со Него, ќе Го измачуваат и ќе Го плукаат,

33ќе Го камшикуваат и ќе Го убијат, и на третиот ден ќе воскресне.“

34Но тие ништо од ова не разбраа; овие зборови за нив беа сокриени и тие не сфатија што им кажа.

Прогледувањето на слепиот

(Мт 20,29-34; Мк 10,46-52)

35А додека се приближуваше Тој до Ерихон, еден слеп човек седеше крај патот и питаше;

36и штом чу дека покрај него минува народ, праша: „Што е тоа?“

37Му кажаа дека минува Исус од Назарет.

38Тогаш тој извика и рече: „Исусе, Сине Давидов, смилувај ми се!“

39Оние што одеа напред, го опоменаа да молчи; но тој уште погласно викаше: „Сине Давидов, смилувај ми се!“

40Исус застана и заповеда да Му го доведат. И кога оној се приближи до Него, го праша,

41велејќи: „Што сакаш да ти направам?“ Тој рече: „Господи, да прогледам!“

42Тогаш Исус му рече: „Прогледај! Верата твоја те спаси.“

43И одеднаш прогледа и тргна по Него, славејќи Го Бога. И сиот народ, кога го виде тоа, Му воздаде слава на Бога.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

Лука 19

Исус и Закхеј

[1]Потоа влезе Исус во Ерихон и минуваше низ него.

[2]И ете, еден човек по име Закхеј, кој беше началник на цариниците, и беше богат,

[3]настојуваше да види Кој е Тој Исус, но не можеше од народот, зашто беше низок по раст.

[4]Затоа потрча напред и се качи на една смоква за да Го види, бидејќи покрај неа требаше да помине.

[5]Исус, пак, кога дојде на тоа место, погледна нагоре, го виде и му рече: „Закхеј, слези побргу, зашто денес треба да бидам во твојот дом.“

[6]И тој веднаш слезе и Го прими со радост.

[7]И сите, кога го видоа тоа, негодуваа и рекоа: „Отиде во куќа на грешен човек.“

[8]А Закхеј застана и Му рече на Господ: „Господи, еве половината од својот имот ќе ја дадам на сиромаси; и ако сум зел од некого нешто, четворно ќе го вратам.“

[9]А Исус му рече: „Денес дојде спасението за овој дом, зашто и тој е син Авраамов.

[10]Зашто Синот Човечки дојде да го побара и да го спаси она што е загубено.“

Парабола за доверените златници

(Мт 25,14-30)

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[11]А на оние што го слушаа ова, им кажа и една парабола, бидејќи беше близу до Ерусалим и тие мислеа дека набргу ќе се појави царството Божјо,

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[12]па рече: „Еден благородник заминуваше во далечна земја да прими царска власт за себе и потоа да се врати.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[13]Тогаш ги повика своите десет слуги, им даде десет мини и им рече: ‚Тргувајте со нив, додека да се вратам!'

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

[14]Но граѓаните го мразеа и испратија по него пратеници, велејќи: ‚Нејќеме тој да царува над нас.'

[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

[15]А кога се врати, по примањето на царската власт, нареди да ги повикаат оние слуги, на кои им ги беше дал парите, за да види, кој колку спечалил.

[16] Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

[16]Дојде првиот и му рече: ‚Господаре, твојата мина заработи десет мини.'

[17] Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

[17]И му рече: ‚Добро, верен слуго; во мала работа беше верен, еве ти власт над десет градови.'

[18] Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

[18]Дојде вториот и рече: ‚Господаре, твојата мина заработи пет мини.'

[19] A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

[19]А тој и нему му рече: ‚И ти биди – над пет градови.'

[20] Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

[20]И друг дојде, велејќи: ‚Господаре, еве ти ја твојата мина, што ја чував в крпа,

[21] Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

[21]зашто се плашев од тебе, бидејќи си строг човек: земаш од каде што не си оставил и жнееш, каде што не си сеел.‘

[22] Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

[22]А господарот му рече: ‚Со твојата уста ќе ти судам, лукав слуго; ти знаеш дека сум жесток човек: земам од каде што не сум оставил и жнеам, каде што не сум сеел;

[23] por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

[23]тогаш, зошто не ги даде моите пари кај трговците, та кога ќе се вратам, да си го соберам сосе добивка?‘

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[24]Па им рече на присутните: ‚Земете ја од него мината и дајте му ја на оној, што има десет мини!‘

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[25]И му рекоа: ‚Господаре, тој има десет мини!‘

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[26]Ви велам дека секому што има ќе му се придаде; а од оној што нема, ќе му се одземе и она што го има.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

[27]А оние мои непријатели, што не сакаат да царувам над нив, доведете ги тука и погубете ги пред мене!“

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

Исусовото свечено влегување во Ерусалим

(Мт 21,1-11; Мк 11,1; Јн 12,12-19)

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[28]Кога го рече тоа, Тој тргна понатаму, искачувајќи се кон Ерусалим.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[29]И кога се приближи до Витфагија и Витанија, до таканаречената Маслинова Гора, испрати два ученика,

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[30]велејќи: „Одете во селоно отспротива. Штом ќе влезете во него, ќе најдете едно врзано магаре, кое ниеден човек не го јавал. Одврзете го и доведете го!

31 Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

31И ако ве праша некој: ‚Зошто го одврзувате?‘ Кажете му вака: ‚Тоа Му е потребно на Господ.‘“

32 E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

32Кога отидоа испратените, најдоа како што им беше рекол.

33 Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

33И кога го одврзуваа магарето, стопаните им рекоа: „Зошто го одврзувате магарето?“

34 Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

34Тие одговорија: „Потребно Му е на Господ.“

35 Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

35И го доведоа кај Исус, па штом ги нафрлија облеките свои на магарето, Му помогнаа на Исус да се качи.

36 Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

36И додека минуваше Тој, ги постилаа своите наметки по патот.

37 E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

37А кога наближи до местото од каде што се слегува од Маслиновата Гора, сето мноштво ученици почна радосно да Го прославува Бога со висок глас, за сите чуда што ги видоа,

38 dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

38велејќи: „Благословен е Царот Кој доаѓа во името Господово! Мир на небото и слава во висините!“

39 Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

39А некои фарисеи од народот Му рекоа: „Учителе, забрани им на учениците Твои!“

40 Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

40Но Тој им одговори и рече: „Ви велам, ако тие замолкнат, камењата ќе повикаат.“

Jesus chora à vista de Jerusalém

Исус плаче за Ерусалим

41 Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

41А кога се приближи и го виде градот, заплака над него

42 e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

42и рече: „Кога би можел во овој ден и ти да го дознаеш она што е потребно за твојот мир! Но тоа е сега сокриено од твоите очи.

[43] Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

[44] e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

[45] Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

[46] dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

O Mestre ensina no templo

[47] Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[43]Зашто ќе дојдат денови за тебе и непријателите твои ќе те опкружат со ровови и ќе те опколат, и ќе те притеснат од сите страни;

[44]и ќе те срамнат со земјата тебе и ќе ги избијат децата твои во тебе и нема да остават камен на камен од тебе, зашто не си го позна времето кога беше посетен.“

Исус во храмот
(Мт 21,12-17; Мк 11,15-19; Јн 2,13-22)

[45]И кога влезе во храмот, почна да ги гони оние што продаваа и купуваа во него,

[46]велејќи: „Напишано е: ‚Домот Мој е дом за молитва, а вие го направивте разбојничка пештера.‘“

[47]И поучуваше секој ден во храмот. А првосвештениците и книжниците, и старешините народни, настојуваа да го погубат,

[48]но не пронајдоа како да Му го направат тоа, зашто сиот народ Го слушаше со големо внимание.

Лука 20

Исусовата власт
(Мт 21,23-27; Мк 11,27-33)

[1]Еден ден, додека Тој го поучуваше народот во храмот и го проповедаше Евангелието, пристапија првосвештениците и книжниците со старешините

[2]и Му рекоа, велејќи: „Кажи ни, со каква власт го вршиш тоа, или кој е тој што Ти ја дал таа власт?“

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:
[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.
[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.
[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.
[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.
[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[3]А Тој им одговори и рече: „Ќе ве прашам и јас еден збор, и кажете ми:
[4]Дали крштавањето Јованово беше од небото, или од луѓето?“
[5]А тие почнаа да размислуваат и да си зборуваат меѓу себе: „Ако кажеме – од небото, ќе рече – Зошто не му поверувавте?
[6]Ако, пак, речеме – од луѓето, тогаш сиот народ ќе нè затрупа со камења, бидејќи е уверен дека Јован беше пророк.“
[7]Затоа одговорија: „Не знаеме од каде е.“

[8]Исус им рече: „Ни Јас нема да ви кажам со каква власт го вршам тоа.“

Парабола за немилосрдните лозари
(Мт 21,33-46; Мк 12,1-12)

[9]И почна да му ја раскажува на народот оваа парабола: „Еден човек насади лозје и го предаде на лозари, па си замина на подолго време.

[10]А подоцна испрати кај лозарите еден слуга за да му дадат од плодовите на лозјето; но лозарите го натепаа и го пуштија празен.

[11]И прати повторно друг слуга: но тие и него го натепаа и го понизија, па го испратија празен.

[12]Испрати и трет, а тие и него го ранија и го избркаа.

[13]Тогаш господарот на лозјето рече: ‚Што да направам? Ќе го испратам свој-

от сакан син, можеби кога ќе го видат, ќе се засрамат.‘

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[14]Но лозарите, штом го видоа, си размислуваа меѓу себе, велејќи: ‚Овој е наследникот! Ајде да го убиеме и наследството ќе биде наше!‘

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[15]И кога го изведоа надвор од лозјето, го убија. Што ќе им направи, пак, господарот на лозјето?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[16]Ќе дојде и ќе ги погуби овие лозари, а лозјето ќе го предаде на други.“ А оние што слушаа, рекоа: „Да не даде Бог!“

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[17]Но Тој, кога ги погледна, им рече: „Што значи тогаш напишаното: ‚Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник‘.

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[18]Секој што ќе падне врз тој камен, ќе се разбие; а врз кого тој ќе падне, ќе го здроби.“

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

За данокот

(Мт 22,15-22; Мк 12,13-17)

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

[19]И во тој час првосвештениците и книжниците сакаа да стават рака на Него, но се плашеа од народот; зашто сфатија дека за нив ја кажа оваа парабола.

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

[20]И дебнејќи Го, испратија и лукави луѓе, кои се преправаа дека се праведни, за да Го фатат во некој збор и да можат да Го предадат на поглаварите и на власта управникова.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[21]И Го прашаа, велејќи: „Учителе, знаеме дека право зборуваш и учиш, и не гледаш кој е кој, туку вистински поучуваш за патот Божји;

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

[27] Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

[28] perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.

[29] Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

[30] o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

[31] igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

[32] Por fim, morreu também a mulher.

[33] Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

[22]Позволено ли е да му даваме данок на царот или не?“

[23]А Тој го разбра нивното лукавство и им рече:

[24]„Покажете ми еден денариј: Чија слика и натпис стои таму?“ Тие одговорија: „На царот.“

[25]Па им рече: „Дајте го царевото на царот, а Божјото на Бога!“

[26]И не можеа да фатат нешто во Неговите зборови пред народот, туку само се зачудија на одговорот Негов и замолкнаа.

Прашање за воскресението на мртвите
(Мт 22,23-33; Мк 12,18-27)

[27]Тогаш пристапија некои од садукеите, што тврдат дека нема воскресение, па Го прашаа, велејќи:

[28]„Учителе, Мојсеј ни напиша: Ако некој оженет умре без деца, брат му да ја земе неговата жена и да го подигне потомството на својот брат.

[29]Си беа седум браќа. Првиот, откако се ожени, умре без деца.

[30]Жена му ја зеде вториот, но и тој умре без деца.

[31]Потоа ја зеде и третиот, а така исто и сите седуммина и умреа без деца.

[32]По сите нив, умре и жената.

[33]При воскресението, пак, на кого од нив таа ќе му биде жена, бидејќи со седуммината живеела?“

[34] Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

[35] mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

[36] Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

[39] Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

[40] Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

[41] Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:

[34]Им одговори Исус и рече: „Синовите од овој свет се женат и мажат;

[35]но оние што ќе бидат удостоени да го добијат оној свет и воскресението од мртвите, ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат;

[36]всушност, тие веќе не можат да умрат, затоа што се еднакви со ангелите, а бидејќи се синови на воскресението, тие се синови Божји.

[37]А дека мртвите ќе воскреснат, тоа го посведочи и Мојсеј кај капината, кога Го нарече Господ – Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.

[38]А Бог не е Бог на мртвите, туку на живите, зашто во Него се сите живи.“

[39]На тоа, некои од книжниците, рекоа: „Учителе, добро рече!“

[40]И повеќе не се осмелуваа за ништо да Го прашаат.

Месијата и Давид

(Мт 22,41-46; Мк 12,35-37)

[41]А Тој им рече: „Како, пак, велат дека Христос е син Давидов?

[42]Та и самиот Давид вели во Книгата на псалмите: ‚Му рече Господ на Мојот Господ: седи од Мојата десна страна,

[43]додека не ги положам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои!‘

[44]Значи Давид Го нарекува Господ. Па како тогаш може да му биде син?“

Исусовиот суд за книжниците

(Мт 23,1-36; Мк 12,38-40)

[45]И додека сиот народ слушаше, Тој им рече на учениците Свои:

[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;
[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre
Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;
[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.
[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;
[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[46]„Чувајте се од книжниците што милуваат да одат променети и сакаат поздрави по пазариштата, предни места во синагогите и да се први на гозбите;
[47]што ги подјадуваат домовите на вдовиците и лицемерно долго се молат. Тие ќе добијат потешка пресуда.“

Лука 21

За дарот од една вдовица
(Мк 12,41-44)

[1]Кога ги подигна очите, виде како богатите ги пуштаат своите прилози во касата на храмот.
[2]Виде исто така и една бедна вдовица, која пушти таму две лепти,
[3]па рече: „Вистина ви велам, оваа бедна вдовица од сите повеќе приложи;

[4]сите овие дадоа прилози на Бога од својот вишок; таа, пак, пушти од својата немаштија – сиот имот што го имаше.“

Исус го најавува разурнувањето на храмот
(Мт 24,1-2; Мк 13,1-2)

[5]И додека некои зборуваа за храмот, дека е украсен со убави камења и заветни дарови, Тој им рече:
[6]„Ќе дојде време и од сето ова што го гледате нема да остане ни камен, што не ќе биде урнат.“

Блиски и далечни знаци на Судот
(Мт 24,3-8; Мк 13,3-8)

[7]И Го прашаа, говорејќи: „Учителе, а кога ќе биде тоа и каков е знакот дека тоа почнува да се случува?“

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.

[8]Тој рече: „Внимавајте да не ве прелажат! Зашто мнозина ќе дојдат под Мое име и ќе зборуваат дека сум Јас, и дека времето се приближи. Но, не одете по нив!

[9]А кога ќе чуете за војни и бунтови, не плашете се; сето тоа треба најнапред да се случи, но крајот нема да дојде веднаш.“

[10]Тогаш им рече: „Ќе се крене народ против народ и царство против царство;

[11]а на некои места ќе има и големи потреси, и глад и помор; ќе има страотни појави и големи знаци на небото.

Претходните прогонства и сведоштво
(Мт 10,17-22; Мк 13,9-13)

[12]А пред сето тоа ќе стават раце на вас и ќе ве изгонат, предавајќи ве во синагогите и затворите, и ќе ве водат пред цареви и управници, заради Моето име.

[13]И тоа ќе ви биде вам прилика за сведоштво.

[14]И затоа врежете во вашите срца, да не размислувате однапред што ќе одговорите,

[15]зашто Јас ќе ви дадам уста и мудрост, на која не ќе можат да ѝ противречат ниту да ѝ се противстават сите ваши противници.

[16]Ќе бидете предадени исто така и од родители, и од браќа, и од роднини и од пријатели, а некои од вас ќе бидат и убиени;

[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.

[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.

[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se; e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[17]и ќе бидете намразени од сите, заради Моето име.

[18]Но, ни влакно од главата ваша нема да загине;

[19]со трпение ќе си ги придобиете душите.“

Исус го најавува разурнувањето на Ерусалим

(Мт 24,15-21; Мк 13,14-19)

[20]„А кога ќе го видите Ерусалим опколен од војски, знајте дека е блиску неговото запустување.

[21]Тогаш, оние што се наоѓаат во Јудеја, нека бегаат во планините; и кои се во градот, да излезат од него; а кои се по околните места, нека не влегуваат во него,

[22]зашто тоа е времето на одмазда, во кое ќе се исполни сѐ што е напишано.

[23]Но тешко на бремените и доилките во тие дни, зашто голема мака ќе има по земјата, и гнев врз овој народ;

[24]и ќе паднат од сечилото на мечот, и ќе бидат одведени во плен меѓу сите народи; а Ерусалим ќе го газат незнабошци, сѐ додека не се исполнат времињата на незнабошците.“

Доаѓањето на Синот Човечки

(Мт 24,29-31; Мк 13,24-27)

[25]„И ќе има знаци на сонцето, и на месечината и на ѕвездите, а на земјата – тага кај народите од неизвесноста и од бучењето на морето, и од брановите;

[26]луѓето, пак, ќе умираат од страв и од исчекување на она што ќе го снајде светот, зашто и силите небесни ќе бидат разнишани.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[27]И тогаш ќе Го видат Синот Човечки како доаѓа на облаци, со голема сила и слава.

Наближувањето на Царството Божјо
(Мт 24,32-35; Мк 13,28-31)

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

[28]А кога ќе почне тоа да станува, исправете се и подигнете ги главите свои, зашто се приближува вашето избавување.“

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[29]И им ја кажа оваа парабола: „Погледнете ја смоквата и сите дрвја;

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

[30]кога ќе видите дека потеруваат, сами знаете дека летото е веќе близу.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[31]Па така, кога ќе видите дека станува ова, знајте дека се приближи царството Божјо.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[32]Вистина ви велам, нема да помине овој род, додека не се исполни сето тоа.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[33]Небото и земјата ќе поминат, но зборовите Мои нема да поминат.“

Неопходно е да се биде буден

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[34]„Само пазете се: вашите срца да не бидат натежнати од преjадување и пијанство, и тегобни грижи за овој живот, за да не ве затекне оној ден ненадејно;

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[35]зашто тој ќе дојде како стапица за сите што живеат по целата земја;

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas

[36]бидете будни во секое време и молете се, за да го избегнете сето она што

que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

треба да се случи и да застанете пред Синот Човечки!“

Последните денови на Исус во храмот

[37]Дење проповедаше Тој во храмот, а ноќе излегуваше и ноќеваше во горатa наречена Маслинова.

[38]И сиот народ доаѓаше наутро кај Него во храмот, за да Го слуша.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

Лука 22

Заговорот против Исус

(Мт 26,1-5; 14,16; Мк 14,1-2, 10-11)

[1]Се приближуваше празникот Бесквасници, наречен Пасха;

[2]а првосвештениците и книжниците бараа начин како да Го погубат, зашто се плашеа од народот.

[3]И влезе сатаната во Јуда, наречен Искариот, кој беше вброен меѓу Дванаесетте.

[4]И кога отиде, се договори со првосвештениците и началниците, како да им Го предаде.

[5]Тие се зарадуваа и се спогодија со него да му дадат сребреници.

[6]Тој вети и бараше згоден час, да им Го предаде без знаење на народот.

Приготвување на Пасхалната Вечера

(Мт 26,17-20; Мк 14,12-21; Јн 13,21-30)

[7]Дојде денот Бесквасници, кога требаше да се заколе пасхалното јагне;

[8]па ги испрати Исус Петар и Јован и им рече: „Одете и пригответе ни пасха, за да јадеме!“

[9]А тие Му рекоа: „Каде сакаш да приготвиме?“

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;

[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da

[10]Тој им рече: „Ете, кога ќе влезете в град, ќе ве сретне човек со стомна вода; одете по него во куќата, каде што ќе влезе,

[11]и кажете му на домаќинот од куќата: ‚Учителот ти вели: каде е собата, во која треба да јадам пасха со учениците Свои?‘

[12]И тој ќе ви покаже голема одаја, послана; таму пригответе.“

[13]Кога отидоа, најдоа како што им беше рекол и ја приготвија пасхата.

Последната вечера

(Мт 26,26-30; Мк 14,22-26; 1 Кор 11,23-25)

[14]А кога дојде времето, Тој седна на трпезата заедно со апостолите.

[15]И им рече: „Од сè срце сакав да ја јадам оваа пасхална вечера со вас, пред да пострадам;

[16]зашто, ви велам: нема веќе да јадам од неа, додека не се исполни во царството Божјо.“

[17]Тогаш ја зеде чашата, заблагодари и рече: „Земете и разделете ја меѓу себе,

[18]зашто отсега нема повеќе да пијам од лозовиот плод, додека не дојде царството Божјо.“

[19]Потоа зеде леб и заблагодари, го прекрши и им даде, велејќи: „Ова е Моето тело, што се дава за вас; правете го ова за Мој спомен!“

[20]Исто така и со чашата, по вечерата, велејќи: „Оваа чаша е Новиот завет со Мојата крв, која се пролева за вас.

nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

Seja o maior como o menor

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

Најавување на предавството

(Мт 26,20-25; Мк 14,17-21)

[21]Но, ете, раката на оној што Ме предава е со Мене на трпезава.

[22]Синот Човечки, пак, заминува, според она што е определено, но тешко му на оној човек, што ќе Го предаде.“

[23]И почнаа да се прашуваат меѓу себе, кој ли ќе е од нив што ќе го направи тоа?

Кој е поголем?

(Мт 18,1; 20,25-28; Мк 9,34; 10,42-45)

[24]А се појави меѓу нив и расправија, кој од нив да се смета за поголем.

[25]Но Тој им рече: „Царевите владеат над народите, а оние што управуваат над нив се викаат добротвори.

[26]Вие, пак, немојте така; но поголемиот меѓу вас да биде како најмалиот и тој, што е старешина, да биде како слуга.

[27]Зашто кој е поголем, тој што седи на трпеза, или оној што послужува? Зар не е оној што седи? А Јас сум меѓу вас како слуга.

[28]Но вие сте оние што издржавте со Мене во Моите напасти,

[29]и Јас ви ветувам, како што Ми вети Мојот Отец, царство,

[30]за да јадете и да пиете на трпезата Моја во царството Мое, и да седнете на престоли и да им судите на дванаесетте Израелови колена.“

Претскажување на Петровото откажување

(Мт 26,31-35; Мк 14,27-31; Јн 13,36-38)

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!
[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.
[33] Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

[34] Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

[35] A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.
[36] Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

[37] Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

[38] Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani
Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

[39] E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.
[40] Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

[31]И рече Господ: „Симоне, Симоне, ете, сатаната посака да ве сее како пченица;
[32]но Јас се молев за тебе за да не се изгуби твојата вера; а ти кога еднаш ќе се обратиш, укрепи ги браќата свои!“
[33]А тој Му одговори: „Господи, готов сум да одам со Тебе и в затвор, и во смрт.“
[34]Но Тој му рече: „Ти велам, Петре, уште пред да запее денес петелот, ти трипати ќе потврдиш дека не Ме познаваш.“

Ќесе, торба и меч

[35]Па им рече: „Кога ве праќав без ќесе, и без торба, и без обувки, дали ви недостасуваше нешто?“ Тие одговорија: „Ништо.“
[36]И им рече: „Но сега, кој има ќесе, нека си го земе, исто така и торба; а кој нема, нека си ја продаде облеката и нека си купи нож;
[37]зашто, ви велам, на Мене треба да се исполни и ова од Писмото: ‚И меѓу злосторници Го вброија.‘ Зашто она што се однесува за Мене, се исполнува.“
[38]А тие рекоа: „Господи, еве овде има два ножа.“ Тој им одговори: „Доволни се.“

Молитва на Маслиновата Гора
(Мт 26,36-46; Мк 14,32-42)

[39]И кога излезе, тргна, како обично, кон Маслиновата Гора; по Него одеа и учениците Негови.
[40]А штом дојде на тоа место, им рече: „Молете се за да не паднете во искушение!“

41 Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,	41И Тој се одвои од нив, колку камен што може да се фрли, па ги преклони колената и се молеше,
42 dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.	42велејќи: „Оче, кога би сакал да ја тргнеш оваа чаша од Мене! Но нека не биде мојата волја, туку Твојата!“
43 [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.	43И му се јави ангел од небото и Го поткрепуваше.
44 E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]	44Па, бидејќи се наоѓаше во внатрешна борба, поусрдно се молеше, а потта Му беше како капки крв, што паѓаа на земјата.
45 Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,	45Штом стана од молитвата, дојде кај учениците Свои и ги најде заспани од тага.
46 e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.	46И им рече: „Зошто спиете? Станете и молете Му се на Бога за да не паднете во искушение!“
Jesus é preso Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11	**Јудиното предавство** (Мт 26,47-56; Мк 14,43-50; Јн 18,3-11)
47 Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.	47И уште додека Тој зборуваше, ете, се појави мноштво луѓе заедно со еден од Дванаесетте, наречен Јуда, кој се приближи до Исус да Го целива. (Зашто таков знак им беше дал: „Кого ќе Го целивам, Тој е.“)
48 Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?	48А Исус му рече: „Јудо, со целив ли Го предаваш Синот Човечки?“
49 Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?	49Оние, пак, што беа со Него, кога видоа што ќе стане, Му рекоа: „Господи, да удриме ли со нож?“
50 Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.	50И еден од нив го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече десното уво.

[51] Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

[52] Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

[53] Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

[54] Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

[55] E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

[56] Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

[57] Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

[58] Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

[59] E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

[60] Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

[51]А Исус одговори и рече: „Оставете го тоа, запрете!“ Па го допре увото негово и го исцели.

[52]А на првосвештениците и храмовните управници и на старешините, што беа дошле против Него, Исус им рече: „Како на разбојник ли сте излегле со ножеви и колови за да Ме фатите?

[53]Секој ден бев со вас во храмот и не кренавте рака на Мене, но сега е вашето време и власта на мракот.“

Петровото откажување

(Мт 26,57-58, 69-75; Мк 14,53-54, 66-72; Јн 18,12-18, 25-27)

[54]И кога Го фатија, Го поведоа и одведоа во домот на првосвештеникот. А Петар оддалеку одеше по Него.

[55]Кога запалија оган во дворот и седнаа наоколу, седна и Петар меѓу нив.

[56]А една слугинка, штом го виде како седи покрај огнот, погледна на него и рече: „И овој беше со Него!“

[57]Но тој се одрече од Него, велејќи: „Жено, не Го познавам!“

[58]Малку потоа, кога го виде еден друг, рече: „И ти си од нив!“ Но Петар му рече: „Човеку, не сум!“

[59]А кога мина време околу еден час, еден друг човек почна да тврди, зборувајќи: „Навистина, и овој беше со Него, зашто е Галилеец!“

[60]Но Петар рече: „Човеку, не знам што зборуваш!“ И одеднаш, уште додека говореше, запеа петел.

[61] Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

[62] Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

Os guardas zombam de Jesus

[63] Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

[64] vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

[65] E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

[66] Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

[67] Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

[68] também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

[69] Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

[70] Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

[61]Тогаш Господ се заврти и го погледна Петар, а Петар се сети на Господовите зборови што Му ги беше рекол: „Уште додека петел не пропее, трипати ќе се одречеш од Мене.“

[62]И штом излезе надвор, заплака горко.

Првите измачувања

(Мт 26,67-68; Мк 14,65)

[63]А луѓето, што го држеа Исус, Му се потсмеваа и Го тепаа.

[64]Па, откако Го покрија, Го удираа по образите, и го прашуваа, велејќи: „Пророчи кој Те удри?“

[65]И многу други хули рекоа против Него.

Исус пред Синедрионот

(Мт 26,59-66; Мк 14,55-64; Јн 18,19-24)

[66]А кога се раздени, се собраа старешините народни, првосвештениците и книжниците и Го воведоа во Синедрионот,

[67]и рекоа: „Ако си Ти Христос, кажи ни!“ Но Тој им одговори: „И ако ви кажам, навистина нема да поверувате.

[68]А ако ве запрашам, нема да Ми одговорите.

[69]Отсега Синот Човечки ќе седи оддесно на силата Божја.“

[70]И сите рекоа: „Ти ли си, значи, Синот Божји?“ А Тој им рече: „Вие велите дека сум Јас.“

[71]А тие рекоа: „Какво сведоштво ни треба уште? Ние сами чувме од Неговата уста.“

Lucas 23

Jesus perante Pilatos
Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

1 Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

2 E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

3 Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

4 Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

5 Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

6 Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

7 Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

Jesus perante Herodes

8 Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

9 E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

Лука 23

Исус пред Пилат
(Мт 27,1-2, 11-14; Мк 15,1-5; Јн 18,28-38)

1И сето мноштво се крена, па Го поведоа кај Пилат,

2и почнаа да Го обвинуваат, говорејќи: „Го најдовме Овој како го одвраќа народот наш и забранува да се дава данок на царот, и вели за Себе дека е Тој Христос и Цар.“

3Пилат Го запраша, велејќи: „Ти ли си Царот Јудејски?“ Тој одговори и му рече: „Ти велиш.“

4Пилат им рече на првосвештениците и на народот: „Јас не наоѓам никава вина кај Овој Човек.“

5Но тие и понатаму велеа дека Тој го побунува народот и поучува по цела Јудеја, почнувајќи од Галилеја па до овде.

Исус пред Ирод

6А Пилат, штом чу за Галилеја, запраша: „Зар е Овој Човек Галилеец?“

7И кога разбра дека е Тој од областа Иродова, Го испрати кај Ирод, кој во тоа време, исто така, беше во Ерусалим.

8Ирод, кога Го виде Исус, се зарадува многу, бидејќи одамна имаше желба да го види, зашто беше слушал многу за Него, па се надеваше дека ќе види некое чудо направено од Него,

9и Му поставуваше многу прашања, но Тој ништо не одговори.

[10] Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

[11] Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

[12] Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

[13] Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

[14] disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

[15] Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

[16] Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

[17] [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

[18] Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

[19] Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

[20] Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

[21] Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

[10]А првосвештениците и книжниците стоеја и непрекинато Го обвинуваа.

[11]Ирод, пак, со војниците свои, откако Го понизи и Му облече светла облека, Го прати пак кај Пилат.

[12]Во тој ден Пилат и Ирод станаа пријатели, зашто порано беа скарани меѓу себе.

Исус осуден на смрт

(Мт 27,15-26; Мк 15,6-15; Јн 18,39–19,16)

[13]Пилат ги повика првосвештениците, управниците и народот,

[14]па им рече: „Ми го доведовте Овој Човек како бунтовник на народот; а еве, јас пред вас Го испитав и не најдов кај Него никаква вина во она, за што Го обвинувате;

[15]и Ирод исто така, зашто Го пратив и кај него; и ете, Тој не направил ништо што би заслужувало смрт;

[16]па затоа ќе го камшикувам и ќе Го пуштам.“

[17]А тој требаше за празникот да им ослободи еден затвореник.

[18]Но сиот народ повика, говорејќи: „Земи Го Овој, а пушти ни го Варава!“

[19]Варава беше фрлен в затвор заради некаква буна во градот и убиство.

[20]Пилат одново извика гласно дека сака да Го пушти Исус.

[21]Но тие викаа, велејќи: „Распни Го, распни!“

[22] Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

[22]Тој и по трепат им рече: „Та какво зло направил Овој? Јас не најдов во Него ништо што заслужува смрт; па затоа ќе Го камшикувам и ќе Го пуштам.“

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[23]Но сите постојано настојуваа со голем вик и бараа да биде распнат; и надвладеа нивниот вик и оној на првосвештениците.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[24]И Пилат одлучи да го исполни нивното барање,

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

[25]па им го пушти затвореникот кој беше во темница заради бунт и убиство, оној за кого молеа; и Исус им го предаде на нивната волја.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Marcos 15.21

Исусовото распнување

(Мт 27,32-44; Мк 15,21-32; Јн 19,17-27)

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

[26]И кога Го поведоа, Го фатија некој си Симон Киринеец, кој се враќаше од нива, и му го ставија крстот, за да го носи по Исус.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[27]А по Него одеа многу луѓе и жени, кои плачеа и ридаа за Него.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[28]Но Исус, кога се заврте кон нив, им рече: „Ќерки ерусалимски, не плачете за Мене, туку плачете за себе и за своите деца;

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[29]зашто, ете, се приближуваат деновите кога ќе се рече: ‚Блазе на неплодните и на утробите што не родиле и на градите што не доеле!‘

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[30]Тогаш ќе почнат да им велат на планините: ‚Паднете врз нас‘, и на ридиштата, ‚покријте нè!‘

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[31]Зашто, кога ова го прават со зеленото дрво, што ќе биде тогаш со сувото?“

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32]Водеа и двајца злосторници, за да ги погубат со Него.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[33]И кога дојдоа на местото, наречено Черепница, Го распнаа таму Него и злосторниците, едниот оддесно, а другиот одлево.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[34]А Исус рече: „Оче, прости им, зашто не знаат што прават!“ И кога го делеа облеклото Негово, фрлија ждрепка.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35]А народот стоеше и гледаше; се потсмеваа заедно со народот и првосвештениците, велејќи: „Други спаси, нека Се спаси и Сам, ако е Тој Христос, избраникот Божји!“

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[36]Исто така и војниците се подигрувaa со Него; приближувајќи се, тие Му принесуваа оцет,

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[37]и велеа: „Ако си Ти Царот Јудејски, спаси се Сам!“

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38]А над Него имаше натпис, напишан на грчки, латински и еврејски: „Овој е Царот Јудејски.“

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[39]Еден од распнатите злосторници хулеше на Него, велејќи: „Ако си Ти Христос, спаси се Себе Самиот и нас!“

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[40]А другиот, кога одговори, го искара и рече: „Зар и од Бога не се плашиш, кога си веќе и сам осуден?

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[41]Ние сме праведно осудени, зашто примивме заслужена казна според нашите дела; но Тој ништо лошо не направил.“

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

[50] E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

[51] (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

[52] tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

[42]И Му рече на Исус: „Сети се на мене, Господи, кога ќе дојдеш во царството Свое!“

[43]А Исус му рече: „Вистина ти велам: денес ќе бидеш со Мене во рајот!“

Исусовата смрт

(Мт 27,45-56; Мк 15,33-41; Јн 19,28-30)

[44]А беше веќе околу шестиот час и настана мрак по целата земја, до деветтиот час;

[45]и сонцето потемне, и завесата на храмот се расцепи преку средината.

[46]А Исус извика гласно и рече: „Оче, во Твои раце Го предавам Својот дух!“ И штом го рече тоа, издивна.

[47]Стотникот, пак, кога виде што стана, Го прослави Бога и рече: „Навистина Овој Човек бил праведник!“

[48]И сиот народ што беше се собрал да гледа, кога виде што стана, се враќаше удирајќи се в гради.

[49]А сите Негови познати, и жените, што Го следеа од Галилеја, стоеја подалеку и го гледаа тоа.

Исусовиот погреб

(Мт 27,57-61; Мк 15,42-47; Јн 19,38-42)

[50]А ете, се најде и човек по име Јосиф, член на советот, добар и праведен човек.

[51]Тој не ја одобри одлуката на советот и делата нивни. Беше од јудејскиот град Ариматеја. А и самиот го очекуваше царството Божјо.

[52]Па така тој отиде кај Пилат и го измоли телото Исусово;

[53] e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

[54] Era o dia da preparação, e começava o sábado.

[55] As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

[56] Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

[1] Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

[2] E encontraram a pedra removida do sepulcro;

[3] mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

[4] Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de

[53]па Го симна и обви во платно, Го положи во гроб издлабен во камен, во кој уште никој не беше положен.

[54]Тој ден беше петок, и саботата веќе настапуваше.

[55]По него одеа и жените, што беа дошле со Исус од Галилеја, и го видоа гробот и полагањето на телото Негово.

[56]А потоа се вратија, приготвија мириси и миро, а во саботата одмараа според заповедта.

Лука 24

Исусовото воскресение

(Мт 28,1-10; Мк 16,1-8; Јн 20,1-10)

[1]Во првиот ден на седмицата, многу рано, тие дојдоа на гробот, носејќи ги приготвените мириси.

[2]Но ја најдоа плочата иставена на гробот.

[3]И кога влегоа, не го најдоа телото на Господ Исус.

[4]И додека се чудеа на тоа, одеднаш пред нив застанаа двајца мажи во светли облеки;

[5]тие се уплашија од страв и ги наведнаа лицата кон земјата, а овие им рекоа: „Зошто Го барате Живиот меѓу мртвите?

[6]Тој не е овде, а воскресна; сетете се како ви рече, додека беше уште во Галилеја,

[7]говорејќи дека Синот Човечки треба да биде предаден на луѓе грешници и да

pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

[8] Então, se lembraram das suas palavras.

[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

Os discípulos no caminho de Emaús

Marcos 16.12-13

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único,

биде распнат, и на третиот ден да воскресне.“

[8]И се сетија на Неговите зборови.

[9]Па штом се вратија од гробот, им го соопштија сето тоа на единаесетте и на сите други.

[10]А тие беа Марија Магдалена, и Јоана, и Марија Јаковова заедно со другите. Тие им го кажаа тоа на апостолите.

[11]И нивните зборови им изгледаа како лага, и не им поверуваа.

[12]Но Петар стана и отиде бргу до гробот, па кога се наведна, го виде внатре само повојот. И се врати, чудејќи се сам во себе заради она што се случило.

На патот кон Емаус

(Мк 16,12-13)

[13]Во истиот ден двајца од нив одеа во едно село, по име Емаус, кое беше оддалечено од Ерусалим шеесет стадии.

[14]И зборуваа меѓу себе за сите овие настани.

[15]И додека расправаа и разговараа еден со друг, Самиот Исус се приближи и одеше со нив;

[16]но очите им се замрежија за да не Го познаат.

[17]А Тој им рече: „Какви се тие зборови што ги разменувате меѓу себе одејќи и зошто сте нажалени?“

[18]Едниот од нив, по име Клеопа, Му одговори и рече: „Единствен туѓинец

porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

ли си ти во Ерусалим, та не си разбрал што се случи во него овие дни?“

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[19]И го праша: „Што?“ Тие Му одговорија: „Она што се случи со Исус од Назарет, Кој беше пророк, силен на дело и на слово, пред Бога и пред сиот народ;

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[20]дека нашите првосвештеници и управници Го предадоа да биде осуден на смрт и Го распнаа;

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[21]а ние се надевавме дека е Тој Оној што треба да го избави Израел; но и покрај сето тоа, денес е веќе трет ден, откако се случи ова.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[22]А и некои жени од нашите нè запрепастија; тие биле рано на гробот,

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[23]и не го нашле телото Негово; и кога се вратија, рекоа дека им се јавиле ангели и дека им кажале дека е Тој жив.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[24]Отидоа на гробот и некои од нашите и го најдоа истото она, како што рекоа жените; но Него не Го виделе.“

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[25]Тогаш им рече: „О, безумни! Срцето ви е споро за да поверувате во сè што рекле пророците!

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[26]Не требаше ли така да пострада Христос и да влезе во Својата слава?“

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

[27]Па, како почна од Мојсеј и од сите пророци, им зборуваше што е кажано за Него во целото Писмо.

[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

Jesus aparece aos discípulos

João 20.19-23

[36] Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

[37] Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[28]И тие се приближија до селото во кое одеа; а Тој се направи како да сака да продолжи.

[29]Но тие Го задржаа, велејќи: „Остани со нас, зашто денот одмина и наскоро ќе се стемни!“ Тој влезе и остана со нив.

[30]А кога седеше со нив на трпеза, зеде леб, го благослови, го прекрши и им подаде.

[31]Тогаш им се отворија очите и тие Го познаа; но Тој стана невидлив за нив.

[32]И си рекоа еден на друг: „Зар не гореа срцата наши, кога ни зборуваше по патот и кога ни го објаснуваше Писмото?“

[33]Па во истиот час станаа, се вратија во Ерусалим и ги најдоа собрани Единаесетте и оние кои беа со нив,

[34]каде што говореа дека Господ навистина воскреснал и му се јавил на Симон.

[35]И тие кажаа за она што им се случи по патот и како Го познаа, кога го прекршувал лебот.

Појавување пред учениците

(Мт 28,16-20; Мк 16,14-18; Јн 20,19-23; Дела 1,6-8)

[36]Додека тие уште зборуваа за тоа, Самиот Исус застана сред нив и им рече: „Мир вам!“

[37]А тие, така збунети и уплашени, помислија дека гледаат дух.

[38]Но Тој им рече: „Што се плашите и зошто такви мисли влегуваат во срцата ваши?

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[41] E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

[42] Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

[43] E ele comeu na presença deles.

Jesus explica as Escrituras

[44] A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

[45] Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

[46] e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

[47] e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.

[48] Vós sois testemunhas destas coisas.

[49] Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus

Marcos 16.19-20

[50] Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

[39]Видете ги рацете Мои и нозете Мои: Јас сум Истиот; допрете се до Мене и гледајте; зашто духот нема тело и коски, а, како што гледате, Јас имам.“

[40]А кога го рече тоа, им ги покажа рацете и нозете.

[41]Но, додека тие од радост уште не верувaa и се чудеа, Тој им рече: „Имате ли овде нешто за јадење?“

[42]Тие Му дадоа парче печена риба и мед со саќе.

[43]И кога зеде, јадеше пред нив.

[44]Па им рече: „Ете, тоа е она за што ви зборував уште додека бев со вас, зашто треба да се исполни сè што е напишано за Мене во Законот Мојсеев и кај Пророците, и во Псалмите.“

[45]Тогаш им го отвори умот за да ги разбираат Писмата,

[46]и им рече: „Така е напишано и така требаше да пострада Христос и да воскресне од мртвите на третиот ден,

[47]и да биде проповедано во Неговo име покајание и проштавање на гревовите кај сите народи, почнувајќи од Ерусалим;

[48]а вие сте сведоци за ова.

[49]И ете, Јас ќе го испратам врз вас ветувањето од Мојот Отец; а вие останете во градот Ерусалим, додека не се облечете во сила одозгора.“

Христовото вознесение

(Мк 16,19-20; Дела 1,9-11)

[50]И ги изведе надвор до Витанија, па кога ги подигна рацете, ги благослови.

[51] Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.	[51]И додека ги благословуваше, се оддели од нив и се вознесе на небото;
[52] Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;	[52]тие Му се поклонија и се вратија во Ерусалим со голема радост.
[53] e estavam sempre no templo, louvando a Deus.	[53]И беа постојано во храмот, каде што Го прославуваа и благословуваа Бога.

O evangelho segundo João	Јован

João 1

A encarnação do Verbo

[1] No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.
[2] Ele estava no princípio com Deus.
[3] Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.
[4] A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.
[5] A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.
[6] Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.
[7] Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.
[8] Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,
[9] a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.
[10] O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.
[11] Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.
[12] Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;
[13] os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

Јован 1

Словото на животот

[1]Во почетокот беше Словото, и Словото беше во Бога и Словото беше Бог.
[2]Тоа во почетокот беше во Бога.
[3]Сè стана преку Него и без Него ништо не стана, од она што постана.
[4]Во Него беше Животот и Животот им беше светлина на луѓето.
[5]Светлината свети во темнината и темнината не ја опфати.
[6]Имаше еден човек по име Јован, испратен од Бога;
[7]тој дојде за сведоштво, да сведочи за Светлината, та сите да поверуваат преку него.
[8]Тој не беше Светлината, туку дојде да сведочи за Светлината.
[9]Беше Вистинска Светлина, Која го осветлува секој човек, што доаѓаше во светов.
[10]Во светот беше и светот преку Него постана, но светот не Го позна.
[11]Дојде кај Своите, но Своите не Го примија.
[12]А на сите што Го примија – на сите што веруваа во Неговото име – им даде моќ да станат чеда Божји;
[13]кои не по крв, ни по желба на телото, ни од похот машка, туку од Бога се родија.

[14] E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

[14]И Словото стана тело и се всели меѓу нас, полно со благодат и вистина; и ние ја видовме Неговата слава, слава како на Единороден од Отецот.

O testemunho de João Batista

[15] João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

[15]Јован сведочеше за Него и велеше зборувајќи: „Ова е Тој за Кого реков: Оној, Кој иде по мене, Тој е пред мене, бидејќи постоеше порано од мене!“

[16] Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

[16]И од Неговата полнота ние сите примивме благодат врз благодат;

[17] Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

[17]зашто Законот беше даден преку Мојсеј, а благодатта и вистината произлегоа од Исус Христос.

[18] Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

[18]Бога никој никогаш не Го видел; Еднородниот Син, Кој е во крилото на Отецот – Тој Го објави.

João Batista repete o seu testemunho
Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

Сведоштвото на Јован Крстител
(Мт 3,1-12; Мк 1,1-8; Лк 3,1-18)

[19] Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

[19]И тоа е сведоштвото на Јован, кога Јудејците испратија од Ерусалим свештеници и левити за да го прашаат: „Кој си ти?“

[20] Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

[20]Тој призна и не одрече, туку објави: „Не сум јас Христос.“

[21] Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

[21]И го прашаа: „Кој си, тогаш? Илија ли си ти?“ Одговори: „Не сум.“ „Пророк ли си?“ И одговори: „Не.“

[22] Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

[22]А тие му рекоа: „Па кој си, за да можеме да им одговориме на оние што нè испратија; Што велиш за себеси?“

[23] Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

[23]Тој рече: „Јас сум глас на оној што вика во пустината: израмнете го Господовиот пат, како што вели пророкот Исаија.“

[24] Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

[25] E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

[26] Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

[27] o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

[28] Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

[29] No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

[30] É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[24]А испратените беа од фарисеите;

[25]и го запрашаа велејќи: „Зошто тогаш крштаваш, кога не си Христос, ни Илија, ниту пророк?“

[26]Јован им одговори и рече: „Јас крштавам со вода, но меѓу вас стои Еден, Кого вие не Го познавате.

[27]Тој е Оној што иде по мене, Кој беше пред мене, и Кому јас не сум достоен да Му ги одврзам ремењата од обувките Негови.“

[28]Ова се случи во Витанија, отаде Јордан, каде што крштаваше Јован.

Божјото Јагне

[29]На другиот ден Го виде Јован Исус како доаѓа кај него и рече: „Еве Го Јагнето Божјо, Кое ги зеде гревовите на светот врз Себе!

[30]Овој е, за Кого реков: по мене иде Човек, Кој пред мене беше, бидејќи постоеше пред мене.

[31]Јас не Го познавав, но дојдов да крштавам со вода, за Тој да му биде објавен на Израел.“

[32]И сведочеше Јован, велејќи: „Го видов Духот да слегува од небото како гулаб и остана над Него.

[33]Јас не Го познавав, но Оној, што ме прати да крштавам со вода, ми рече: ‚Врз Кого ќе видиш дека слегува Духот и дека останува над Него, Тој е Оној што ќе крштава со Дух Свети.‘

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu

[34]И јас видов и посведочив дека Овој е Божјиот Син.“

Првите Исусови ученици

[35]А на другиот ден, пак, стоеше Јован и двајца од неговите ученици.

[36]И штом Го виде Исус како оди, рече: „Еве Го Јагнето Божјо!“

[37]Кога ги чуја од него тие зборови, обата ученика отидоа по Исус.

[38]А Исус, кога се сврте и виде дека одат по Него, им рече: „Што барате?“ Тие Му одговорија: „Рави (што значи – Учителе), каде живееш?“

[39]Им рече: „Дојдете и видете!“ Тие отидоа и видоа каде живее и останаа тој ден кај Него. Беше околу десеттиот час.

[40]А еден од двајцата, што беа чуле за Исус и беа тргнале по Него, беше Андреј братот на Симон Петар.

[41]Тој прво го најде брата си Симона и му рече: „Го најдовме Месијата, што значи: Христос.“

[42]И го одведе кај Исус. А Исус го погледна и му рече: „Ти си Симон, синот на Јован; ти ќе се наречеш Кифа, што значи: Петар.“

Повикот на Филип и Натанаил

[43]На другиот ден Исус намисли да отиде во Галилеја и го најде Филип, па му рече: „Тргни по Мене!“

[44]И Филип беше од Витсаида, од градот на Андреј и Петар.

[45]Филип го најде Натанаил и му рече: „Го најдовме Исус, синот Јосифов од

na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!

[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.

[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!

[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.

[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.

[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.

[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.

[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.

Назарет, за Кого пишуваше Мојсеј во Законот и Пророците!“

[46]А Натанаил му рече: „Може ли нешто добро да излезе од Назарет?“ Филип му одговори: „Дојди и види!“

[47]Исус, пак, кога го виде Натанаил како доаѓа кај Него, рече: „Еве вистински Израелец, во кого нема лукавство!“

[48]Натанаил Му рече: „Од каде ме познаваш?“ Исус му одговори и рече: „Уште пред да те повика Филип, кога беше под смоквата, Јас те видов.“

[49]Му одговори Натанаил и рече: „Рави! Ти си Син Божји, Ти си Царот на Израел!“

[50]А Исус, одговарајќи, му кажа: „Дали веруваш, бидејќи ти реков дека те видов под смоквата? Ќе видиш повеќе од ова.“

[51]И пак рече: „Вистина, вистина ви велам: отсега ќе го гледате небото отворено и ангелите Божји како се искачуваат и слегуваат над Синот Човечки.“

Јован 2

Свадбата во Кана

[1]На третиот ден имаше свадба во Кана Галилејска и мајката на Исус беше таму.

[2]На свадбата беа поканети и Исус и Неговите ученици.

[3]А кога приврши виното, Му рече мајка Му на Исус: „Им снема вино.“

[4]Исус ѝ рече: „Што бараш од Мене, жено? Уште не дошол Мојот час.“

[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.

[5]Но мајка Му Негова им рече на слугите: „Сè што ќе ви рече, направете!“

[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[6]А таму имаше шест камени садови за вода, поставени за миење, според јудејскиот обичај, што собираа по две до три мери.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[7]А Исус им рече: „Наполнете ги садовите со вода!“ И тие ги наполнија до горе.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[8]Па им кажа: „Нацрпете сега и однесете му на старосватот!“ И му однесоа.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[9]И кога вкуси старосватот од виното, што беше станало од вода – а тој не знаеше од каде е, но слугите, што ја беа донеле водата, знаеја – тој го повика младоженецот,

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[10]и му рече: „Секој човек најнапред го изнесува доброто вино, а кога ќе се поднапијат гостите, тогаш полошото; но ти си го чувал доброто вино до сега.“

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[11]Така направи Исус почеток на Своите чуда во Кана Галилејска и ја покажа славата Своја; и учениците Негови поверуваа во Него.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

[12]Потоа слезе во Капернаум, Тој и мајка Му, браќата Негови и учениците Негови; и таму остана неколку дена.

Jesus purifica o templo

Исус го очистува храмот

(Мт 21,12-13; Мк 11,15-17; Лк 19,45-46)

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[13]Се приближуваше Пасха јудејска и Исус се искачи во Ерусалим;

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[14]и ги затече во храмот оние што продаваа волови, овци и гулаби, и менувачите на пари – како седат.

15 tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

16 e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

17 Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

18 Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

19 Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

20 Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

21 Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

22 Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

Muitos creem em Jesus

23 Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

24 mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

25 E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

15И направи камшик од врвци, ги избрка од храмот сите, и овците и ловите; а на менувачите им ги растури парите и ги испревртe масите,

16па им рече на оние што продаваа гулаби: „Носете го тоа одовде, и од домот на Мојот Отец немојте да правите дом за трговија!“

17Учениците, пак, Негови тогаш се сетија дека е напишано: „Ревноста за Твојот дом Ме изеде.“

18А Јудејците одговорија и Му рекоа: „Со каков знак ќе ни докажеш дека го правиш тоа?“

19И им одговори Исус и рече: „Урнете го овој храм и за три дни ќе го подигнам.“

20А Јудејците рекоа: „Овој храм е граден четириесет и шест години, а Ти за три дни ли ќе го подигнеш?“

21Но Тој говореше за храмот на Своето тело.

22А кога воскресна од мртвите, се сетија учениците Негови дека за ова беше говорел, и поверуваа на Писмото и на зборот, што го беше рекол Исус.

Исус ја знае човечката природа

23И кога беше во Ерусалим на празникот Пасха, мнозина, гледајќи ги чудесните знаци Негови, што ги правеше, поверуваа во Неговото име.

24Но Самиот Исус не им се доверуваше, бидејќи ги познаваше сите,

25и немаше потреба никој да Му сведочи за човекот, бидејќи Самиот знаеше што има во човекот.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

Јован 3

Исусовиот разговор со Никодим

[1]Меѓу фарисеите имаше еден човек по име Никодим, началник јудејски.

[2]Тој дојде кај Исус ноќно време и Му рече: „Рави! Знаеме дека си Ти учител, дојден од Бога, зашто никој не може да ги прави овие чуда што ги правиш Ти, ако Бог не е со него.“

[3]Исус му одговори и рече: „Вистина, вистина ти велам: ако некој не се роди одозгора, не може да го види царството Божјо.“

[4]Никодим Му рече: „Како може човек да се роди кога е стар? Зар може по вторпат да влезе во утробата на мајка си и да се роди?“

[5]А Исус му одговори: „Вистина, вистина ти велам: ако некој не се роди од вода и Дух, не може да влезе во царството Божјо;

[6]зашто, роденото од тело, е тело; а роденото од Дух, е дух.

[7]Затоа, не чуди се што ти реков: вие треба да се родите одозгора.

[8]Ветрот дува каде што сака и гласот негов го слушаш, но не знаеш од каде иде и на каде оди; така е со секој човек роден од Духот.“

[9]Никодим Му одговори и рече: „Како може тоа да биде?“

[10]Исус одговори и му рече: „Ти си учител во Израел, па тоа ли не го знаеш?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[11]Вистина, вистина ти велам: ние зборуваме за она што знаеме, и сведочиме за она, што сме виделе; а вие нашето сведоштво не го примате.

[12] Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

[12]Кога за земни работи ви зборувам и не верувате, како ќе поверувате кога би ви говорел за небесните?

[13] Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

[13]Никој не се искачил на небото, освен Синот Човечки, Кој слезе од небото и Кој е на небото.

[14] E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

[14]И како што Мојсеј ја подигна змијата во пустината, така треба да се издигне и Синот Човечки,

[15] para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

[15]та секој што верува во Него да не загине, но да има живот вечен.

A missão do Filho

[16] Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

[16]Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој што верува во Него да не загине, туку да има вечен живот.

[17] Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

[17]Зашто Бог не Го испрати Својот Син во светот за да му суди на светот, туку светот да се спаси преку Него.

[18] Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

[18]Кој верува во Него – нема да биде суден, а кој не верува, тој е веќе осуден, зашто не поверувал во името на Единородниот Син Божји.

[19] O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

[19]А овој суд е затоа што Светлината дојде на светот, но луѓето повеќе ја засакаа темнината отколку светлината, зашто нивните дела беа зли.

[20] Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

[20]Зашто секој, што прави зло, ја мрази светлината и не оди кон светлината, за да не бидат разоткриени неговите дела (бидејќи се лукави).

[21] Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

Outro testemunho de João Batista

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

O Filho em relação ao mundo

[21]А оној што твори вистина, оди кон светлината за да се видат неговите дела, бидејќи се по Бога извршени.“

Исус и Јован

[22]Потоа дојде Исус со учениците Свои во земјата Јудејска, и таму живееше со нив и крштаваше.

[23]А Јован крштаваше во Енон, близу Салим, зашто таму имаше многу вода; и доаѓаа и се крштаваа,

[24]зашто Јован уште не беше фрлен во затвор.

[25]Тогаш настана расправија меѓу учениците Јованови и Јудејците околу очистувањето.

[26]И дојдоа кај Јован и му рекоа: „Рави, Оној што беше со тебе отаде Јордан и за Кого ти сведочеше, ете, Тој крштава и сите одат кај Него.“

[27]А Јован одговори и рече: „Не може човек ништо да прими, ако не му е дадено од небото.

[28]Вие самите сте мои сведоци дека реков: ‚Јас не сум Христос, но сум испратен пред Него.‘

[29]Оној што ја има невестата е младоженец; а пријателот на младоженецот, кој стои и го слуша, многу се радува на гласот од младоженецот. Оваа моја радост се исполни.

[30]Тој треба да расте, а јас да се смалувам!“

Тој што доаѓа одозгора

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

[31]„Кој доаѓа одозгора, тој е над сите; а кој е од земјата, земен е и како земен зборува. Кој доаѓа од небото, Тој е над сите.

[32]И за она што виде и чу, за тоа сведочи; и сведоштвата Негови никој не ги прима.

[33]А тој што го примил Неговото сведоштво потврдил дека Бог е вистинит.

[34]Тој што е испратен од Бога, кажува Божји зборови; зашто Бог Го дава Духот неизмерно.

[35]Зашто Отецот Го љуби Својот Син и сè Му даде во раката Негова.

[36]Кој верува во Синот, има вечен живот; а кој не верува во Синот, нема да види живот, но гневот Божји ќе биде врз него.“

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

Јован 4

Исусовиот разговор со Самарјанката

[1]Кога разбра Исус дека фарисеите чуле дека Тој придобива повеќе ученици отколку Јован и крштаваше,

[2]макар што Самиот Исус не крштаваше, туку учениците Негови,

[3]ја напушти Јудеја и отиде пак во Галилеја.

[4]Требаше да мине преку Самарија.

[5]Така, дојде во самарјанскиот град, наречен Сихар, близу до земјиштето, што му го даде Јаков на својот син Јосиф.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[6]Таму беше изворот на Јаков. И Исус, изморен од патот, седна покрај изворот; а беше околу шестиот час.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[7]Дојде една жена од Самарија, за да полни вода. Исус ѝ рече: „Дај Ми да пијам!“

[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

[8]А учениците Негови беа отишле во градот да купат храна.

[9] Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

[9]Жената Самарјанка Му рече: „Како Ти, Јудеец, бараш од мене, жена Самарјанка, да пиеш?“ Зашто Јудејците со Самарјаните не се мешаат.

[10] Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

[10]Исус ѝ одговори и рече: „Кога би го знаела дарот Божји и Кој е Овој што ти вели: ‚Дај Ми да пијам‘ – ти самата би побарала од Него и Тој би ти дал жива вода.“

[11] Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

[11]Жената Му рече: „Господи, Ти нема со што да нацрпеш, а кладенецот е длабок; од каде, пак, имаш жива вода?

[12] És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

[12]Зар си Ти поголем од нашиот татко Јаков, кој ни го даде овој кладенец!? И самиот тој пиеше од него, и синовите негови, и добитокот негов!“

[13] Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

[13]Исус ѝ одговори и рече: „Секој што пие од оваа вода, пак ќе ожедни;

[14] aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

[14]а кој пие од водата, што ќе му ја дадам Јас, нема никогаш да ожедни; таа во него ќе стане извор на вода што ќе тече во живот вечен.“

[15] Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

[15]Жената Му рече: „Господи, дај ми таква вода за да не ожеднувам, ниту да идам овде за полнење!“

[16] Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

[16]Исус ѝ рече: „Оди, повикај го твојот маж и дојди тука!“

[17] ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

[17]Жената одговори и Му рече: „Немам маж.“ Исус ѝ рече: „Право кажа дека немаш маж;

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

[18]зашто петмина мажи си имала и овој, што го имаш сега, не ти е маж; право рече.“

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[19]Жената Му одговори: „Господи, гледам дека си Ти пророк!

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

[20]Нашите татковци се поклонуваа на оваа планина, а вие велите дека во Ерусалим е местото каде што треба да се поклонуваме.“

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[21]Исус ѝ рече: „Жено, верувај Ми дека доаѓа време кога ни на оваа планина, ниту во Ерусалим не ќе се поклонувате на Отецот.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[22]Вие му се поклонувате на она што не го знаете, а ние се поклонуваме на она што го знаеме; зашто спасението е од Јудејците.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[23]Но иде време и веќе дошло кога вистинските поклоници ќе Му се поклонуваат на Отецот со дух и вистина, зашто Отецот сака такви да бидат оние кои Му се поклонуваат.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[24]Бог е Дух и оние што Му се поклонуваат, треба да се поклонуваат со дух и со вистина.“

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[25]Жената Му рече: „Знам дека ќе дојде Месија, наречен Христос; кога ќе дојде Тој, сè ќе ни каже.“

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[26]А Исус ѝ рече: „Јас сум, Кој зборува со тебе.“

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse

[27]И тогаш дојдоа учениците Негови и се зачудија дека говореше со жена; но

falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

ниеден не Му рече: „Што сакаш?“ или: „Зошто зборуваш со неа?“

28 Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

28А жената ја остави својата стомна и отиде в град и им рече на луѓето:

29 Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

29„Дојдете, видете Го човекот Кој ми кажа сè што сум направила. Да не е Тој Христос?“

30 Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

30Тогаш тие излегоа од градот и тргнаа кон Него.

A ceifa e os ceifeiros

31 Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

31Во тоа време, пак, учениците Го молеа, велејќи: „Рави, јади!“

32 Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

32Но Тој им рече: „Јас имам храна за јадење, што вие не ја знаете.“

33 Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

33Тогаш учениците си проговорија меѓу себе: „Да не Му донел некој да јаде?“

34 Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

34А Исус им рече: „Мојата храна е да ја исполнувам волјата на Оној Кој Ме пратил и да го извршам Неговото дело.

35 Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

35Не велите ли вие дека уште четири месеци, па ќе настане жетва? А јас, пак, ви кажувам: подигнете го погледот и видете ги нивите како побелеле, готови за жетва.

36 O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

36И жетварот веќе добива плата и собира плод за вечен живот, та да се радуваат заедно и сејачот и жетварот.

37 Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

37Зашто во ова вистинита станува поговорката: ‚Еден сее, а друг жнее.‘

38 Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

38Јас ве испратив да го жнеете она за што не сте се труделе; други се трудеа, а вие влеговте во нивниот труд.“

Muitos samaritanos creem em Jesus

[39] Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

[40] Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

[41] Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

[42] e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Jesus volta à Galileia

[43] Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

[44] Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

[45] Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

A cura do filho de um oficial do rei

[46] Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

[47] Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

[39]И мнозина Самарјани од тој град поверуваа во Него поради зборовите на жената која сведочеше: „Ми кажа сè што сум направила.“

[40]Кога дојдоа, пак, Самарјаните кај Него, Го замолија да остане кај нив. И Тој остана таму два дена.

[41]И уште повеќе поверуваа поради словото Негово;

[42]а на жената ѝ велеа: „Сега веќе не веруваме само заради твоето кажување, зашто сами чувме и знаеме дека Тој е Спасителот на светот, Христос.“

Исус исцелува момче на умирање

(Мт 8,5-13; Лк 7,1-10)

[43]А по два дни, Тој замина оттаму и отиде во Галилеја.

[44]Зашто Сам Исус беше посведочил дека пророкот во своето родно место нема почит.

[45]Кога дојде, пак, во Галилеја, Галилејците Го примија, зашто беа виделе сè што извршил во Ерусалим на празникот; зашто и тие беа на празникот.

[46]И така, Исус пак дојде во Кана Галилејска, каде што беше претворил вода во вино. Имаше еден царски човек, чиј син беше болен во Капернаум.

[47]Тој, штом чу дека Исус пристигнал од Јудеја во Галилеја, отиде кај Него и Го замоли да слезе и да му го излекува синот, зашто беше на умирање.

[48] Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

[49] Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

[50] Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

[51] Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.
[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

[48]А Исус му рече: „Ако не видите знаци и чуда, нема да поверувате?“

[49]Царскиот човек Му рече: „Господи, дојди додека уште не ми умрело детето!“
[50]А Исус му одговори: „Оди си! Твојот син е жив!“ И човекот поверува на зборот што му го кажа Исус и си замина.
[51]И веднаш, уште додека слегуваше, го сретнаа слугите негови и му јавија: „Синот твој е жив!“
[52]А тој ги праша за часот кога му станало полесно. Тие му одговорија: „Од вчера во седмиот час веќе нема треска.“
[53]Тогаш таткото разбра дека тоа станало во истиот час кога Исус му рече: „Твојот син е жив!“ И поверува тој и целиот негов дом.
[54]Ова беше второто чудо што го изврши Исус, кога пристигна од Јудеја во Галилеја.

Јован 5

Исцелувањето на болен човек во бањата Витезда

[1]Потоа имаше еден празник јудејски, и се искачи Исус во Ерусалим.
[2]А во Ерусалим, кај Овчата порта, има бања, по еврејски наречена Витезда, со пет тремови.
[3]Во нив лежеа мнозина болни, слепи, куци, исушени, кои очекуваа да се раздвижи водата,

[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].

[4](зашто одвреме навреме во бањата слегуваше ангел Господов и ја раздвижуваше водата; и кој прв ќе влезеше по придвижувањето на водата, оздравуваше од каква било болест да боледуваше.)

[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.

[5]Имаше таму и еден човек кој боледуваше триесет и осум години.

[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?

[6]Кога Исус го виде како лежи, знаејќи дека многу години боледува, му рече: „Сакаш ли да оздравиш?“

[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

[7]Болниот Му одговори: „Да, Господи! Само немам човек што ќе ме спушти во бањата кога ќе се раздвижи водата; додека јас да дојдам, друг слегува пред мене.“

[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.

[8]Исус му рече: „Стани, земи ја постелката своја и оди си!“

[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

[9]И веднаш оздраве човекот, ја зеде постелката своја и одеше. А тој ден беше сабота.

[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

[10]Заради тоа Јудејците Му рекоа на исцелениот: „Сабота е и не треба да ја носиш својата постелка!“

[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

[11]Но тој им одговори: „Оној што ме излекува, ми рече: ‚Земи ја постелката своја и оди!‘“

[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

[12]А тие го прашаа: „Кој е човекот што ти рече: ‚Земи ја постелката своја и оди?‘“

[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

[13]Но исцелениот не знаеше кој е, зашто Исус се беше оддалечил бидејќи на тоа место имаше многу народ.

[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não

[14]Подоцна Исус го сретна во храмот и му рече: „Ете, сега си здрав и не греши веќе, за да не те снајде нешто полошо!“

peques mais, para que não te suceda coisa pior.

[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

Jesus explica a sua missão

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[15]А човекот отиде и им кажа на Јудејците дека Исус е Оној што го излекувал.

[16]И затоа Јудејците Го гонеа Исус и сакаа да го убијат, зашто тоа го вршеше во сабота.

[17]А Исус им одговараше: „Мојот Отец досега работи, и Јас работам.“

[18]Затоа Јудејците уште повеќе сакаа да Го убијат, бидејќи не само што ја нарушуваше саботата, туку и Бога Го нарекуваше Свој Отец, правејќи се еднаков со Бога.

Исусовата власт

[19]А Исус им одговори на тоа и рече: „Вистина, вистина ви велам: Синот не може да прави ништо Сам од Себе, ако не види што прави Отецот; она што го прави Тој, тоа истото го прави и Синот.

[20]Зашто, Отецот Го сака Својот Син и Му покажува сѐ што Самиот прави; и ќе Му покаже дела поголеми од овие, за да се чудите вие.

[21]Зашто, како што Отецот воскреснува мртви и ги оживува, така и Синот ги оживува оние кои сака.

[22]Отецот не суди никого, туку целиот суд Му го предаде на Синот;

[23]та сите да Го почитуваат Синот, како што Го почитуваат Отецот. Кој не Го почитува Синот, тој не Го почитува ни Отецот, Кој Го пратил.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[24]Вистина, вистина ви велам: кој го слуша словото Мое и верува во Оној Кој Ме пратил, има живот вечен и нема да дојде на суд, туку преминал од смрт во живот.

[25]Вистина, вистина ви зборувам: иде часот и веќе е дојден, кога мртвите ќе го чујат гласот на Синот Божји, и тие што ќе го чујат, ќе оживеат.

[26]Зашто, како што Отецот има живот во Себе, така Му даде и на Синот да има живот во Себе;

[27]и Му даде власт да суди, зашто Тој е Синот Човечки.

[28]Не чудете се на ова, зашто иде часот кога сите, кои се во гробовите, ќе го чујат гласот на Синот Божји,

[29]и ќе излезат: кои правеле добро – ќе воскреснат за живот, а кои правеле зло, ќе воскреснат за осудување.

Сведочење за Исус

[30]Јас ништо не можам да правам Сам од Себе. Како што слушам, така и судам, и Мојот суд е праведен, зашто не ја барам Мојата волја, туку волјата на Отецот Кој Ме прати.

[31]Ако Јас сведочам Сам за Себе, сведоштвото Мое нема да биде вистинито.

[32]Но има Друг што сведочи за Мене; и знам дека е вистинито тоа сведоштво со кое Тој сведочи за Мене.

[33]Вие пративте гласници кај Јован и тој ви посведочи за вистината.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;

[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?

[34]Не дека Јас примам сведоштво од човек; туку ова го кажувам за да се спасите вие.

[35]Тој беше светило што гори и свети, а вие сакавте да се порадувате на неговата светлина, за кратко време.

[36]Но Јас имам поголемо сведоштво од Јовановото; делата што Ми ги даде Отецот да ги извршам, самите тие дела, што ги извршувам Јас, сведочат за Мене дека Ме пратил Отецот.

[37]И Отецот, Кој Ме прати, Сам посведочи за Мене. А вие ни гласот Негов никогаш не сте го чуле, ниту лицето Негово сте го виделе.

[38]И зборовите Негови не се во вас, зашто не верувате во Оној кого Го пратил Тој.

[39]Ги истражувате Писмата, зашто вие мислите дека во нив имате живот вечен; а токму тие сведочат за Мене.

[40]Но не сакате да дојдете кај Мене за да имате живот.

[41]Од луѓе слава не примам,

[42]но Јас знам дека во себе љубов Божја немате.

[43]Јас дојдов во името на Мојот Отец и не Ме примате; а некој друг, ако дојде во свое име, него ќе го примите.

[44]Како можете вие да поверувате кога примате слава еден од друг, а славата, што е од Единиот Бог, не ја барате?

[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.

[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.

[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

[45]Немојте да мислите дека Јас ќе ве обвинувам пред Отецот; има кој да говори против вас – Мојсеј, на кого вие се надевате.

[46]Зашто, ако му бевте верувале на Мојсеј, и Мене ќе Ми поверувавте, зашто тој пишуваше за Мене.

[47]Ако, пак, на неговите напишани работи не поверувавте, како тогаш ќе им поверувате на Моите зборови?“

João 6

A multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.

[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.

[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.

[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

Јован 6

Исус нахранува над пет илјади луѓе
(Мт 14,13-21; Мк 6,30-44; Лк 9,10-17)

[1]Потоа Исус отиде на другата страна од Галилејското Море, наречено Тиверијадско.

[2]И по него одеше многу народ, зашто ги гледаа чудата Негови што ги вршеше над болните.

[3]А Исус отиде во гората и таму седеше со учениците Свои.

[4]И наближуваше јудејскиот празник Пасха.

[5]Исус, пак, откако ги подигна очите, виде дека кон Него иде многу народ му рече на Филип: „Од каде да купиме леб за да јадат овие?“

[6]А тоа го рече за да го искуша, зашто Сам знаеше што ќе направи.

[7]Филип Му одговори: „Не ќе им биде доволно леб за двесте денарии, па да добие секој од нив по малку!“

[8]Еден од учениците Негови, Андреј, братот на Симон Петар, Му рече:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar
Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[16] Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

[17] E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

[18] E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

[9]„Овде се наоѓа едно момче кое има пет јачменови лебови и две риби; но што е тоа за толку души?“

[10]Исус рече: „Кажете им на луѓето да поседнат!“ А на тоа место имаше многу трева. Тогаш поседнаа луѓето, на број околу пет илјади.

[11]Исус ги зеде лебовите, заблагодари и им ги подаде на оние што поседнаа; исто така и од рибите, кој колку сакаше.

[12]А кога се наситија, им рече на учениците Свои: „Соберете ги останатите парчиња за да не се загуби ништо!“

[13]И од петте јачменови лебови собраа и наполнија дванаесет кошници парчиња, што им преостанаа на оние што јадеа.

[14]Луѓето, кога го видоа чудото што го направи Исус, рекоа: „Овој е навистина Пророкот Кој требаше да дојде на светот!“

[15]Но Исус, штом разбра дека сакаат да дојдат и да Го фатат за да го прогласат за цар, се повлече Сам во гората.

Исус оди по морето
(Мт 14,22-33; Мк 6,45-52)

[16]А приквечер, учениците Негови слегоа до морето,

[17]влегоа во кораб и тргнаа преку морето кон Капернаум.

[18]Морето, пак, се подигаше, зашто дуваше силен ветар.

[19] Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.
[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.
[24] Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

[25] E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?
[26] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.
[27] Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

[19]И кога беа поминале дваесет и пет – до триесет стадии, Го видоа Исус како оди по морето и се приближува кон коработ, па се уплашија.
[20]Но Тој им рече: „Јас сум, не плашете се!“
[21]Тие сакаа да Го примат во коработ и веднаш коработ пристигна до брегот, каде што одеа.

Народот Го бара Исус

[22]Утредента наутро народот, што стоеше од другата страна на морето, забележа дека таму немаше друг кораб, освен еден, во кој влегоа учениците Негови, и дека Исус не влезе во коработ со учениците Свои, а тие сами заминаа.

[23]И други кораби дојдоа од Тиверијада, близу до она место каде што беа јале леб, по благословувањето Господово.
[24]И кога видоа луѓето дека Исус не беше таму, ниту учениците Негови, влегоа сами во кораби и дојдоа во Капернаум да Го бараат Исус.

Лебот на животот

[25]И штом Го најдоа отаде морето, Му рекоа: „Рави, кога дојде овде?“

[26]А Исус им одговори и рече: „Вистина, вистина ви велам: вие не Ме барате затоа што видовте чуда, туку затоа што јадевте од лебовите и се наситивте.

[27]Работете не за храна што се расипува, туку за храна што останува за вечен живот и која ќе ви ја даде Синот Човеч-

ки, зашто врз Него ставил печат Бог Отецот.“

28 Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

28А тие Му рекоа: „Што да правиме за да извршуваме Божји дела?“

29 Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

29Исус им одговори и рече: „Божјото дело е ова: да поверувате во Оној Кого Го испрати Тој.“

30 Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

30А тие Му рекоа: „Каков знак ќе ни покажеш да видиме и да поверуваме? Што ќе направиш?

31 Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

31Татковците наши јадеа мана во пустината, како што е напишано: ‚Леб од небото им даде да јадат.‘“

32 Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

32Но Исус им рече: „Вистина, вистина ви велам: не ви даде Мојсеј леб од небото, туку Мојот Отец ви дава вистински леб од небото.

33 Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

33Зашто лебот Божји е Оној, Кој слегува од небото и му дава живот на светот.“

34 Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

34Тогаш тие Му рекоа: „Господи, давај ни го секогаш тој леб!“

35 Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

35А Исус им рече: „Јас сум лебот на животот; кој доаѓа кај Мене, нема да огладни и кој верува во Мене, нема никогаш да ожедни.

36 Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

36Но ви реков: вие и Ме видовте и пак не верувате.

37 Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

37Сè што Ми дава Отецот, ќе дојде кај Мене; а кој доаѓа кај Мене, нема да го избркам надвор;

38 Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

38зашто Јас слегов од небото не да ја извршувам Мојата волја, туку волјата на Отецот, Кој Ме прати.

[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

A murmuração dos judeus

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

[45] Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

[46] Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

[47] Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

[48] Eu sou o pão da vida.

[49] Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

[50] Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.

[39]А волјата на Отецот, Кој Ме прати, е оваа: од сè што Ми дал да не загубам ништо, туку да го воскреснам во последниот ден.

[40]Волјата на Оној што Ме прати е: секој што ќе го види Синот и ќе поверува во Него да има вечен живот, а Јас ќе го воскреснам во последниот ден.“

[41]Се разгневија против Него Јудејците, зашто рече: „Јас сум лебот што слезе од небото“,

[42]и зборуваа: „Зар не е Овој Исус, Јосифовиот син, Чиј татко и мајка ги познававме? Како тогаш Тој вели: ‚Слегов од небото.‘“

[43]Им одговори Исус и рече: „Не мрморете меѓу себе.

[44]Никој не може да дојде кај Мене, ако не го привлече Отецот, Кој Ме прати; и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.

[45]Кај Пророците е напишано: ‚И ќе бидат сите од Бога научени.‘ Секој што чул од Отецот и се научил, доаѓа кај Мене.

[46]Но тоа не значи дека некој Го видел Бога, освен Оној Кој е од Бога; само Тој го видел Отецот.

[47]Вистина, вистина ви велам: Кој верува во Мене има вечен живот.

[48]Јас сум лебот на животот.

[49]Татковците ваши јадеа мана во пустината и умреа;

[50]а ова е леб што доаѓа од небото, и оној, кој јаде од него, нема да умре.

[51] Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.

[51]Јас сум живиот леб што слезе од небото; кој јаде од овој леб, ќе живее вечно; а лебот што ќе го дадам Јас, е Моето тело, што ќе го предадам за животот на светот.“

[52] Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

[52]Јудејците пак почнаа да се препираат меѓу себе, велејќи: „Како може Овој да ни го даде телото Свое да го јадеме?“

[53] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

[53]А Исус им рече: „Вистина, вистина ви кажувам: ако не го јадете телото на Синот Човечки и не ја пиете крвта Негова, не ќе имате живот во себе.

[54] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

[54]Кој го јаде Моето тело и ја пие Мојата крв, има живот вечен и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.

[55] Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

[55]Зашто Моето тело е вистинска храна, и Мојата крв – вистинска напивка.

[56] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

[56]Кој јаде од Моето тело и пие од Мојата крв, ќе биде во Мене и Јас во него.

[57] Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

[57]Како што Ме прати живиот Отец и Јас живеам преку Отецот, така и тој што јаде од Мене, ќе живее преку Мене.

[58] Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

[58]Ова е лебот што слезе од небото, а не како татковците ваши што јадеа мана и изумреа; кој јаде од овој леб, ќе живее довека.“

[59] Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

[59]Ова го кажа Исус во синагогата, кога поучуваше во Капернаум.

Os discípulos escandalizados

[60] Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

[61] Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas

Зборови на вечен живот

[60]Тогаш мнозина од учениците Негови, кои слушаа, рекоа: „Тешки се овие зборови! Кој може да ги слуша!?“

[61]А Исус, знаејќи во Себе дека учениците Негови се бунат против тоа, им рече: „Зар ова ве соблазнува?

palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

[62] Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

[63] O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

Muitos discípulos se retiram

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

João 7

[62]А што ако Го видите Синот Човечки како се вознесува горе, каде што бил порано?

[63]Духот е тој што оживува; телото ништо не помага. Зборовите што ви ги кажав се дух и живот.

[64]Но има меѓу вас и некои што не веруваат.“ Исус знаеше од почеток кои се тие што не веруваат и кој е тој што ќе го предаде.

[65]И рече: „Затоа ви зборувам дека никој не може да дојде кај Мене, ако не му биде дадено од Мојот Отец.“

[66]Од тоа време мнозина од Неговите ученици се повлекоа и не одеа веќе со Него.

[67]Тогаш им рече Исус на дванаесетте: „Да не сакате и вие да си отидете?“

[68]А Симон Петар Му одговори: „Господи, кај кого ќе отидеме? Ти имаш зборови за вечен живот,

[69]и ние поверувавме и познавме дека си Божјиот Светител (Христос, Син на живиот Бог).“

[70]Исус им одговори: „Не ли ве избрав дванаесетмина? Но еден од вас е ѓавол.“

[71]А зборуваше за Јуда Симонов Искариот, зашто тој, како еден од дванаесетте, сакаше да Го предаде.

Јован 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam:

Исус и Неговите браќа

[1]Потоа одеше Исус по Галилеја, не сакаше да оди во Јудеја, зашто Јудејците сакаа да Го убијат.

[2]Се приближуваше, пак, јудејскиот празник Сеници.

[3]Тогаш браќата Негови Му рекоа: „Излези одовде и оди во Јудеја, та и учениците Твои да ги видат делата што ги вршиш.

[4]Зашто никој не прави нешто тајно кога сака да се прочуе. Ако Ти ги вршиш овие работи, тогаш покажи се пред светот!“

[5]Зашто и браќата Негови не веруваа во Него.

[6]А на тоа Исус им одговори: „Моето време уште не е дојдено, а за вас времето е секогаш погодно.

[7]Светов вас не може да ве мрази, а Мене Ме мрази, зашто Јас сведочам за него дека делата му се лоши.

[8]Вие отидете на овој празник; Јас нема да излезам на празникот, зашто времето Мое сè уште не се исполнило.“

[9]Откако го рече тоа, остана во Галилеја.

Исус на празникот

[10]Но, штом отидоа браќата Негови, и Тој отиде на празникот, но не јавно, туку скришум.

[11]А Јудејците Го бараа на празникот и велеа: „Каде е Оној?“

[12]И многу расправии имаше меѓу народот за Него; едни зборуваа: „Добар

Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

е“, а други велеа: „Не, туку го заблудува народот!“

[13]Но никој не зборуваше за Него отворено, поради страв од Јудејците.

[14]А на средината од празникот, влезе Исус во храмот и поучуваше.

[15]И се чудеа Јудејците, велејќи: „Како ги познава Овој Книгите, кога не учел?“

[16]Тогаш им одговори Исус и рече: „Учењето Мое не е Мое, туку на Оној што Ме прати;

[17]и ако некој сака да ја врши волјата Негова, ќе разбере дали е ова учење од Бога, или Јас Самиот од Себе зборувам.

[18]Кој говори самиот од себе, тој си бара своја слава; а кој ја бара славата на Оној што Го пратил, Тој е вистинит и во Него нема неправда.

[19]Зар не ви го даде Мојсеј Законот? Но никој од вас не го исполнува Законот. Зошто сакате да Ме убиете?“

[20]Народот одговори и рече: „Демонот е во тебе? Кој сака да Те убие?“

[21]Одговори Исус и им рече: „Едно дело извршив и сите се чудите.

[22]Мојсеј ви го даде обрезанието, не затоа што тоа е од Мојсеј, туку од татковците – и вие во саботен ден обрезувате човек.

[23]Ако човек се обрезува во сабота, за да не се наруши Законот Мојсеев, на Мене ли се гневите што цел човек направив здрав во сабота?

[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[24]Не судете според надворешноста, туку судете со праведен суд!“

[25]Тогаш некои од Ерусалим рекоа: „Не ли е Овој што Го бараат да Го убијат?

[26]Ете, јавно говори и ништо не Му велат. Да не се увериле и началниците дека е Тој навистина Христос?

[27]Но, Овој Го знаеме од каде е, а кога ќе дојде Христос никој не ќе знае од каде е.“

[28]Тогаш Исус, поучувајќи во храмот, извика гласно и рече: „И Мене Ме познавате и знаете од каде сум; но Сам од Себе не дојдов, туку Тој што ме прати е Вистинитиот; Него вие не Го познавате.

[29]Јас, пак, Го знам, зашто сум од Него и Тој Ме прати.“

[30]Тогаш сакаа да Го фатат, но никој не кладе рака на Него, бидејќи уште не беше дошол часот Негов.

[31]И мнозина од народот поверуваа во Него и велеа: „Кога ќе дојде Христос, зар ќе направи поголеми чуда отколку што направи Овој?“

[32]Чуја фарисеите дека народот така зборува за Него, па тие и првосвештениците испратија слуги да го фатат.

[33]Тогаш Исус им рече: „Уште малку време сум со вас, а потоа ќе отидам кај Оној Кој Ме прати.

[34] Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

[35] Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

[36] Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

Jesus, a fonte da água viva

[37] No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

[38] Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

[39] Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

[40] Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

[41] outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

[42] Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

[34]Ќе Ме барате и нема да Ме најдете; и каде што ќе бидам Јас, вие не ќе можете да дојдете.“

[35]А Јудејците си рекоа меѓу себе: „Каде ќе оди Овој та да не можеме да Го најдеме? Да не сака да оди при раселените меѓу Елините, па и Елините да ги поучува?

[36]Што значат овие зборови: ‚Ќе Ме барате и не ќе Ме најдете‘; и ‚Каде што ќе бидам Јас, вие не ќе можете да дојдете?‘“

Изворот на жива вода

[37]А во последниот голем ден од празникот застана Исус и извика со висок глас, велејќи: „Кој е жеден нека дојде кај Мене да пие!

[38]Кој верува во Мене од неговата утроба, како што е речено во Писмото, ќе потечат реки од жива вода.“

[39]А ова го рече за Духот, Кого што ќе Го примат оние кои веруваат во Него; зашто Светиот Дух уште не им беше даден, бидејќи Исус уште не беше прославен.

[40]А мнозина од народот, кога ги чуја овие зборови, рекоа: „Навистина Овој е пророк!“

[41]Други велеа: „Овој е Христос.“ А некои рекоа: „Зар од Галилеја ќе дојде Христос?

[42]Не е ли речено во Писмото дека Христос ќе дојде од семето Давидово и од гратчето Витлеем, од каде што беше Давид?“

43 Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

44 alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

Os guardas voltam sem Jesus

45 Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

46 Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

47 Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

48 Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

49 Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

50 Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

51 Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

52 Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

53 [E cada um foi para sua casa.

João 8

A mulher adúltera

1 Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

2 De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

43И така настана меѓу народот раздор за Него.

44А некои од нив сакаа да Го фатат, но никој не стави рака врз Него.

45Дојдоа, пак, слугите кај првосвештениците и фарисеите и овие им рекоа: „Зошто не Го доведовте?“

46А слугите одговорија: „Никогаш човек не говорел така како Овој Човек.“

47Тогаш им одговорија фарисеите: „Да не се прелагавте и вие?

48Поверувал ли некој од властите и фарисеите во Него?

49Но, овој народ, што не го знае Законот, е проклет.“

50Никодим, пак, кој беше отишол кај Него ноќе, а беше еден од нив, им рече:

51„Осудува ли нашиот Закон човек додека најнапред не го сослушаат и не дознаат што прави?“

52А тие му одговорија и рекоа: „Да не си и ти од Галилеја? Испитај и ќе видиш дека пророк од Галилеја не се јавува!“

53И секој си отиде во својот дом.

Јован 8

Жена фатена во прељуба

1А Исус отиде на Маслиновата Гора.

2Утредента пак дојде во храмот и сиот народ доаѓаше кај Него. А Тој седна и ги поучуваше.

[3] Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

Jesus, a luz do mundo

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[3]Тогаш книжниците и фарисеите доведоа кај Него жена фатена во прељубодејство; ја поставија насреде и

[4]Му рекоа: „Учителе, оваа жена сега е фатена во прељубодејство.

[5]А Мојсеј во Законот ни заповеда: такви со камења да ги убиваме; Ти, пак, што велиш?“

[6]Тоа го рекоа за да Го искушаат и да го обвинат. А Исус се наведна долу и почна со прст да пишува во земјата, не гледајќи ги.

[7]Кога продолжија да го прашуваат, Тој се исправи и им рече: „Кој од вас е без грев, прв нека фрли камен на неа!“

[8]И пак се наведна долу и пишуваше по земјата.

[9]А тие, штом го чуја тоа, бидејќи совеста ги гризеше, се разотидоа еден по еден, почнувајќи од најстарите па до последните: останаа само Исус и жената, која стоеше насреде.

[10]А кога се исправи и не виде никого освен жената, Исус ѝ рече: „Жено, каде се оние што те обвинуваа? Никој ли не те осуди?“

[11]А таа рече: „Никој, Господи.“ Тогаш Исус ѝ рече: „Ни Јас не те осудувам. Оди си и немој повеќе да грешиш.“

Исус е Светлината на светот

[12]И пак им рече Исус, велејќи: „Јас сум Светлината на светот; кој врви по Мене нема да оди во темнина, а ќе ја има светлината во животот.“

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[13]Тогаш Му рекоа фарисеите: „Ти сведочиш Сам за Себе; Твоето сведоштво не е вистинито.“

[14]Исус им одговори и рече: „Макар што сведочам Сам за Себе, Моето сведоштво е вистинито, зашто знам од каде сум дошол и каде одам; а вие не знаете од каде сум дошол и каде одам.

[15]Вие судите по телото, Јас не судам никому.

[16]И ако судам Јас, Мојот суд е вистинит, зашто не сум Сам, туку Јас и Отецот, Кој Ме прати.

[17]А и во законот ваш е напишано дека сведоштвото од двајца сведоци се смета за веродостојно.

[18]Јас сведочам за Себе и Отецот, Кој Ме прати, сведочи за Мене.“

[19]Тогаш Му рекоа: „Каде е Твојот Отец?“ Исус одговори: „Вие не Ме знаете ни Мене, ни Мојот Отец; ако Ме знаевте Мене, ќе Го знаевте и Мојот Отец.“

[20]Овие зборови ги кажа Исус кај ризницата, кога поучуваше во храмот; и никој не го фати, зашто уште не беше дошол часот Негов.

Исусовото заминување и опомената до неверните

[21]Пак им рече Исус: „Јас си одам, а вие ќе Ме барате и во својот грев ќе умрете. Каде што ќе одам Јас, вие не можете да дојдете.“

[22]Тогаш Јудејците рекоа: „Да не сака да се самоубие и затоа вели: каде што ќе одам Јас, вие не можете да дојдете?“

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[23]И им рече: „Вие сте од долу, а Јас сум од горе: вие сте од овој свет, Јас, пак, не сум од овој свет.

[24]Затоа ви реков дека ќе умрете во своите гревови; и навистина, ако не поверувате дека Јас Сум Тој, ќе умрете во гревовите свои.“

[25]Тогаш Му рекоа: „Кој си Ти?“ Исус им одговори: „А што ви кажувам од почетокот?

[26]Многу имам за вас да зборувам и да судам; но, Оној што Ме прати е вистинит и она што сум чул од Него, тоа и му го кажувам на светот.“

[27]Но не разбраа дека им говореше за Отецот.

[28]А Исус им рече: „Кога ќе Го издигнете Синот Човечки, тогаш ќе сфатите дека сум Јас и дека ништо не правам Сам од Себе, туку, како што Ме научи Мојот Отец, така и зборувам.

[29]Оној што Ме прати е со Мене; Отецот не Ме остави Сам, зашто секогаш го вршам она што Му е угодно.“

[30]Кога Тој го зборуваше ова, мнозина поверуваа во Него.

Кој е навистина слободен?

[31]Тогаш Исус им говореше на Јудејците, што беа поверувале во Него: „Ако вие останете во Моето слово, навистина ќе бидете Мои ученици;

[32]и ќе ја запознаете вистината, и вистината ќе ве ослободи.“

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

[35] O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

[36] Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

[37] Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

[38] Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

[39] Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

[40] Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

[41] Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

[42] Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

[43] Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

[33]Му одговорија и рекоа: „Ние сме семе Авраамово и никогаш никому не сме робувале; а како Ти велиш: ‚Ќе бидете слободни?‘“

[34]Исус им одговори: „Вистина, вистина ви велам: секој што прави грев, роб му е на гревот.

[35]А робот не останува вечно дома; Синот останува вечно.

[36]И ако Синот ве ослободи, навистина ќе бидете слободни.

[37]Знам дека сте семе Авраамово, но сакате да Ме убиете, зашто словото Мое не може да се смести во вас.

[38]Јас го кажувам она што сум го видел кај Мојот Отец; а и вие го правите она што сте го виделе кај вашиот татко.“

[39]Му одговорија и рекоа: „Наш татко е Авраам.“ Исус им рече: „Ако бевте чеда Авраамови, вие ќе ги вршевте делата Авраамови.

[40]А сега сакате да Ме убиете, Мене, Човекот Кој ви ја кажа вистината што ја чу од Бога. Авраам така не правеше.

[41]Вие ги вршите делата на својот татко.“ А тие Му рекоа: „Ние не сме родени од блудство; еден Отец имаме – Бог.“

[42]Но Исус им рече: „Ако Бог беше ваш Отец, тогаш ќе Ме сакавте Мене, бидејќи Јас сум излегол и доаѓам од Бога. Зашто не дојдов Сам од Себе, туку Тој Ме прати.

[43]Зошто не ги разбирате Моите зборови? Затоа што не можете да ги слушате поуките Мои.

44 Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.	44Вашиот татко е ѓаволот; и вие сакате да ги исполнувате желбите на својот татко; тој е човекоубиец од почетокот и не стои во вистината, зашто во него нема вистина. Кога зборува лага, говори од себе, зашто е лажливец и татко на лагата.
45 Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.	45А бидејќи Јас вистината ви ја кажувам, не Ми верувате.
46 Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?	46Кој од Вас може да Ме обвини за неправда? Ако ли, пак, вистина зборувам, тогаш зошто не Ми верувате?
47 Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.	47Кој е од Бога, тој ги слуша Божјите зборови. А вие не ги слушате, зашто не сте од Бога.“
48 Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?	48Тогаш Јудејците Му одговорија и рекоа: „Не зборуваме ли право дека си Ти Самарјанин и дека зол дух има во Тебе?“
49 Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.	49Исус им одговори: „Во Мене нема зол дух, туку Го почитувам Својот Отец, а вие Ме бесчестите.
50 Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.	50Но Јас не барам Своја слава; има Друг што ја бара, и што ќе суди.
51 Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.	51Вистина, вистина ви велам; кој ќе ги запази зборовите Мои, нема да види смрт довека.“
52 Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.	52Тогаш Јудејците Му рекоа: „Сега разбравме дека во Тебе има нечист дух: Авраам умре, и пророците, а ти велиш, кој ќе ги запази зборовите Мои, смрт нема да види довека.
53 És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?	53Да не си Ти поголем од нашиот татко Авраам, кој умре? И пророците умреа; а за кого се сметаш Себе си?“

[54] Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

[55] Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

[56] Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

[57] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

[58] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

[59] Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

João 9

A cura de um cego de nascença

[1] Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

[2] E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

[3] Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

[4] É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

[54]Исус одговори: „Ако се славам Сам, тогаш славата Моја е ништо; Оној Кој ме прославува е Мојот Отец, за Кого вие велите дека е ваш Бог;

[55]но не Го познавате, а Јас, пак, го знам. И ако кажам дека не Го познавам, ќе бидам лажго како вие. Но Јас Го знам и го пазам словото Негово.

[56]Авраам, таткото ваш, би се зарадувал да го види Мојот ден; и го виде, и се зарадува.“

[57]Тогаш Јудејците Му рекоа: „Уште немаш ни педесет години – а си го видел Авраам!?“

[58]Исус им рече: „Вистина, вистина ви велам: Јас постојам уште пред да се роди Авраам.“

[59]Тогаш зедоа камења за да ги фрлат на Него; Исус се сокри и излезе од храмот.

Јован 9

Исус исцелува слепороден човек

[1]Кога одеше, виде еден човек, слеп од раѓање.

[2]Учениците Негови Го прашаа и рекоа: „Рави, кој згрешил? – тој или родителите негови, та се родил слеп?“

[3]Исус им одговори: „Ни тој, ниту родителите негови згрешиле, туку за да се јават делата Божји врз него.

[4]Јас треба да ги вршам делата на Оној што Ме прати додека е уште ден; зашто настапува ноќ кога не ќе може никој да работи.

[5] Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

Os fariseus interrogam o cego

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como

[5]Додека сум во светот, Јас сум Светлина на светот.“

[6]Штом го рече тоа, плукна на земја, направи кал со плунката и ги намачка со неа очите на слепиот,

[7]и му рече: „Отиди и измиј се во бањата Силоам!“, што значи: „Испратен.“ Тој отиде, се изми и дојде гледајќи.

[8]А соседите и оние, што порано го беа гледале како слеп, рекоа: „Зар не е овој што седеше и питаше?“

[9]Едни велеа: „Тој е“, а други: „Личи на него.“ Тој, пак, зборуваше: „Јас сум.“

[10]Тогаш го прашаа: „Како ти се отворија очите?“

[11]Тој одговори и рече: „Еден Човек, Кој се вика Исус, направи кал, ми ги намачка очите и ми рече: ‚Отиди во бањата Силоам и изми се!‘ Отидов, се измив и прогледав.“

[12]Пак го прашаа: „Каде е Тој?“ Тој рече: „Не знам.“

Фарисеите го испитуваат исцелувањето

[13]Тогаш го одведоа кај фарисеите човекот, кој порано беше слеп.

[14]А беше сабота кога направи Исус кал и му ги отвори очите.

[15]Го прашаа, пак, исто така и фарисеите: „Како прогледа?“ Тој им одговори: „Ми кладе кал на очите, се измив и сега гледам.“

[16]Тогаш некои од фарисеите рекоа: „Не е од Бога Овој човек, штом не ја уважува саботата.“ Други рекоа: „Како

pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

може грешен човек да прави такви чуда?“ И настана расправија меѓу нив.

[17]Пак му рекоа на слепиот: „Ти што велиш за оној што ти ги отвори очите?“ А тој рече: „Пророк е!“

[18]Но Јудејците не поверуваа за него дека бил слеп и прогледал додека не ги повикаа родителите на оној што прогледа,

[19]и ги прашаа: „Дали е овој вашиот син, за кого велите дека се родил слеп?“

[20]Родителите негови одговорија и им рекоа: „Знаеме дека е овој наш син и дека се роди слеп;

[21]но како сега гледа, не знаеме; или, кој му ги отвори очите, не знаеме. Тој е голем; прашајте го него, нека ви каже сам за себе!“

[22]Ова го рекоа неговите родители, бидејќи се плашеа од Јудејците; зашто Јудејците се беа согласиле да биде исклучен од синагогата секој што ќе Го признае за Христос.

[23]Затоа и родителите негови рекоа: „Тој е возрасен, него прашајте го!“

[24]Тогаш повторно го повикаа човекот што беше порано слеп и му рекоа: „Прослави Го Бога! Ние знаеме дека Оној Човек е грешен!“

[25]А тој одговори и рече: „Дали е грешен, не знам; но знам дека бев слеп, а сега гледам.“

[26]Пак му рекоа: „Што ти направи? Како ти ги отвори очите?“

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[29] Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

[30] Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

[31] Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[27]Тој им одговори: „Јас веќе ви реков и не чувте; зошто сакате пак да чуете? Да не сакате можеби и вие да Му станете ученици?“

[28]А тие го укорија и му рекоа: „Ти си Негов ученик, а ние сме Мојсееви ученици!

[29]Ние знаеме дека со Мојсеј говорел Бог; а Овој не знаеме од каде е.“

[30]Одговори човекот и им рече: „Тоа е и за чудење, што вие не знаете од каде е, а мене, сепак, ми ги отвори очите!

[31]Знаеме дека Бог не слуша грешници: но оној што Го почитува Бога и ја исполнува Неговата волја, него го слуша.

[32]Откако е веков, не се чуло некој да отворил очи на слепороден.

[33]И ако Тој не беше од Бога, не ќе можеше да направи ништо.“

[34]Одговорија и му рекоа: „Сиот си во гревови роден, па зар ти нас ќе нè учиш?“ И го избркаа надвор.

Духовно слепило

[35]Исус чу дека го истерале, па го најде и му рече: „Веруваш ли ти во Синот Божји?“

[36]Тој одговори и рече: „А кој е, Господи, па да поверувам во Него?“

[37]Исус му рече: „Си Го видел, токму Оној е кој зборува со тебе!“

[38]А тој рече: „Верувам, Господи!“ И Му се поклони.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

[39]И рече Исус: „За суд дојдов Јас во овој свет, за да прогледаат слепите, а оние што гледаат, да станат слепи.“

[40]Го чуја тоа некои од фарисеите што беа со Него, и Му рекоа: „Зар и ние сме слепи?“

[41]Исус им рече: „Да бевте слепи, грев немаше да имате; а сега велите дека гледате, затоа и гревот ви останува.“

João 10

Jesus, o bom pastor

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

Јован 10

За добриот пастир и за неговото стадо

[1]„Вистина, вистина ви велам: кој не влегува низ вратата во овчото трло, а прескокнува од друга страна, крадец е и разбојник;

[2]а кој влегува низ вратата, пастир е на овците;

[3]нему вратарот му отвора и овците го слушаат гласот негов, тој ги вика свои-те овци по име и ги изведува.

[4]И кога ќе ги изведе овците свои, оди пред нив, овците одат по него, бидејќи го познаваат гласот негов;

[5]а по туѓ човек не одат, туку бегаат од него, зашто гласот на туѓиот не го познаваат.“

[6]Оваа парабола им ја кажа Исус, но тие не разбраа што сакаше да им каже со неа.

[7]Тогаш Исус пак им рече: „Вистина, вистина ви велам: Јас сум вратата за ов-ците.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.
[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.
[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.
[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,
[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.
[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

[8]Сите, колку што дојдоа пред Мене, крадци се и разбојници; но овците не ги послушаа.
[9]Јас сум вратата: кој ќе влезе преку Мене, ќе се спаси; и ќе влезе, и ќе излезе, и пасиште ќе најде.
[10]Крадецот доаѓа само да украде, да убие и да погуби. Јас дојдов за да имаат живот и да го имаат во изобилие.
[11]Јас сум добриот Пастир. Добриот пастир си ја полага својата душа за овците;
[12]а наемникот, кој не е пастир и не е сопственик на овците, ако види дека доаѓа волк, ги остава овците и бега; и волкот ги разграбува и ги распрснува овците.
[13]Наемникот бега, зашто е наемник, и не се грижи за овците.
[14]Јас сум добриот Пастир; и ги знам Моите, и Моите Ме знаат Мене.
[15]Како Мене што Ме познава Отецот, така и Јас Го познавам Отецот; и душата Своја ја полагам за овците Свои.
[16]И други овци имам, што не се од ова трло, и нив треба да ги приберам; и ќе го чујат гласот Мој и ќе биде едно стадо и еден пастир.
[17]Затоа Ме љуби Отецот, зашто Јас животот Свој си го полагам за да го примам пак.

[18]Никој не Ми го одзема, туку Јас Сам од Себе го давам. Имам власт да го дадам и власт имам пак да си го земам.

Оваа заповед ја примив од Својот Отец.“

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[30] Eu e o Pai somos um.

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[19]И пак настана расправија меѓу Јудејците заради овие зборови.

[20]Мнозина од нив велеа: „Зол дух има и не е при Себе. Зошто Го слушате?“

[21]Други велеа: „Ова не се зборови на луд човек; може ли луд човек на слеп да му отвори очи?“

Свечена изјава и обвинување за хулење

[22]А беше тогаш во Ерусалим празникот Обновување на храмот и беше зима.

[23]Одеше Исус во храмот, по тремот Соломонов.

[24]А Јудејците Го опколија и Му рекоа: „До кога ќе ги мачиш нашите души? Ако си Ти Христос, кажи ни отворено!“

[25]Исус им одговори: „Ви реков, и не верувате. Делата што ги вршам Јас во името на Мојот Отец, тие сведочат за Мене.

[26]Но вие не верувате, бидејќи не сте од Моите овци, како што ви реков.

[27]Моите овци го слушаат Мојот глас и Јас ги познавам; и тие одат по Мене,

[28]и Јас ќе им дадам вечен живот; и никогаш нема да загинат; и никој не ќе ги истргне од раката Моја.

[29]Мојот Отец, што Ми ги даде, е поголем од сите; и никој не може да ги грабне од раката на Мојот Отец.

[30]Јас и Отецот сме едно.“

[31]А Јудејците, пак, зедоа камења да Го убијат.

32 Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

32Исус им одговори: „Многу добри дела ви јавив од Мојот Отец; за кое од тие дела фрлате камења на Мене?“

33 Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

33Му одговорија Јудејците, велејќи: „За добро дело камења не фрламе на Тебе, туку за хулење, зашто Ти, иако си човек, се правиш Бог.“

34 Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

34Исус им одговори: „Не е ли напишано во вашиот Закон: ‚Јас реков: богови сте?‘

35 Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

35Ако Тој ги нарече богови оние кон кои беше упатено словото Божјо, а писмото не може да се урне,

36 então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

36а на Оној ли, Кого Го освети Отецот и Го прати во светот, вие велите: ‚Хулиш на Бога?‘ дека реков: ‚Јас сум Син Божји?‘

37 Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

37Ако не ги вршам делата на Мојот Отец, не верувајте Ми;

38 mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

38а ако, пак, ги вршам, макар што Мене не Ми верувате, на делата Мои поверувајте, за да разберете и поверувате дека Отецот е во Мене и Јас сум во Него.“

39 Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

39Сакаа пак да Го фатат, но Тој им се истргна од рацете нивни,

40 Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

40и пак отиде отаде Јордан, на она место каде што Јован крштаваше, и остана таму.

41 E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

41Мнозина дојдоа кај Него и говореа: „Јован не направи ниедно чудо, но сè што рече Јован за Него, беше вистина.“

42 E muitos ali creram nele.

42И мнозина таму поверуваа во Него.

João 11

Јован 11

A ressurreição de Lázaro

[1] Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

[2] Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

[3] Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

[4] Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

[5] Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

[6] Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

[7] Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

Смртта на Лазар

[1]Беше, пак, болен некој си Лазар, од Витанија, од селото на Марија и нејзината сестра Марта.

[2]А Марија, чиј брат Лазар се разболе, беше онаа која Го помаза Господ со миро и ги избриша нозете Негови со својата коса.

[3]Тогаш сестрите нарачаа по Него, велејќи: „Господи, ете, оној што го милуваш, болен е.“

[4]Штом чу Исус, рече: „Таа болест не е за умирање, туку за слава Божја, за да се прослави Синот Божји преку неа.“

[5]А Исус ги сакаше Марта, нејзината сестра, и Лазар.

[6]А кога чу дека е болен, тогаш остана уште два дни во местото каде што се наоѓаше.

[7]Потоа им рече на учениците: „Да отидеме пак во Јудеја!“

[8]Учениците Му рекоа: „Рави, сега сакаа да Те убијат со камења, и пак ли таму ќе одиш?“

[9]Исус одговори: „Нели има дванаесет часови во денот? Кој оди дење, не се сопнува, зашто ја гледа светлината на овој свет;

[10]а кој оди ноќе, се сопнува, зашто нема светлина во него.“

[11]Ова им го кажа, а потоа им рече: „Лазар, пријателот наш, заспал; но ќе отидам да го разбудам.“

[12]Тогаш учениците Негови рекоа: „Господи, ако заспал, ќе стане.“

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.
[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;
[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.
[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.
[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.
[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.
[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.
[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.
[21] Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.
[22] Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.
[23] Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.
[24] Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.
[25] Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

[13]Исус го рече тоа за смртта негова, а тие мислеа дека говори за заспивање со сон.
[14]Тогаш Исус рече отворено: „Лазар умре!
[15]Но се радувам заради вас што не бев таму, та да поверувате – туку, да отидеме кај него.“
[16]Тогаш Тома, наречен Близнак, им рече на учениците: „Да отидеме и ние да умреме со него.“

Исус е воскресение и живот

[17]Кога дојде Исус, откри дека тој веќе четири дена е во гроб.
[18]А Витанија беше близу до Ерусалим, околу петнаесет стадии;
[19]и мнозина Јудејци беа дошле кај Марта и Марија да ги утешат за нивниот брат.
[20]Кога чу Марта дека доаѓа Исус, излезе пред Него; а Марија седеше дома.
[21]Тогаш Марта Му рече на Исус: „Господи, ако беше Ти овде, брат ми немаше да умре.
[22]Но и сега знам што и да посакаш од Бога, Бог ќе ти даде.“
[23]Исус ѝ рече: „Твојот брат ќе воскресне!“
[24]Марта Му рече: „Знам дека ќе воскресне при воскресението, во последниот ден.“
[25]А Исус ѝ рече: „Јас сум воскресението и животот; кој верува во Мене, и да умре, ќе живее.

[26] e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

[27] Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

[28] Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

[29] Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

[30] pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

[31] Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

[32] Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

[33] Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

[34] E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

[35] Jesus chorou.

[36] Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

[26]И секој што живее и верува во Мене, нема да умре довека. Го веруваш ли тоа?“

[27]Таа Му одговори: „Да, Господи, јас поверував дека си Ти Христос, Синот Божји, што треба да дојде во светот.“

Исус просолзува

[28]Штом го рече тоа, отиде и ја повика сестра си Марија тајно, велејќи: „Учителот е овде и те вика.“

[29]Таа кога чу, стана бргу и отиде кај Него;

[30]зашто Исус уште не беше дошол во селото, а стоеше каде што Го беше дочекала Марта.

[31]Јудејците, што беа со неа дома и ја утешуваа, кога видоа дека Марија стана бргу и излезе, отидоа и тие по неа, мислејќи дека ќе оди на гробот да плаче.

[32]А Марија, штом пристигна таму каде што беше Исус и кога Го виде, падна пред нозете Негови и рече: „Господи, да беше ти овде, немаше да умре брат ми!“

[33]Исус, пак, кога ја виде како плаче, и Јудејците што беа дошле со неа како плачат, се натажи и се потресе,

[34]па рече: „Каде сте го положиле?“ Му рекоа: „Господи, дојди и види!“

[35]Исус просолзи.

[36]Тогаш Јудејците рекоа: „Гледај, колку го сакал!“

[37]Некои од нив, пак, велеа: „Не можеше ли Овој, што ги отвори очите на слепиот, да направи и овој да не умре?“

Воскреснувањето на Лазар

[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

[38]А Исус, пак, се нажали во Себе и дојде до гробот; тоа беше пештера и камен навален на неа.

[39]Рече Исус: „Кренете го каменот!“ Марта, сестрата на умрениот, Му рече: „Господи, мириса веќе; има четири дена откако е умрен!“

[40]Исус ѝ рече: „Не ли ти реков дека, ако веруваш, ќе ја видиш славата Божја?“

[41]Тогаш го дигнаа каменот каде што лежеше умрениот. А Исус ги подигна очите угоре и рече: „Оче, Ти благодарам што Ме услиши.

[42]Јас знаев дека Ти секогаш Ме услишуваш; но ова го реков заради народов што стои наоколу, за да поверуваат дека Ти си Ме пратил.“

[43]Кога го рече ова, извика со висок глас: „Лазаре, излези надвор!“

[44]излезе умрениот, завиткан во платно по рацете и нозете; а лицето забрадено со крпа. Им рече Исус: „Одвиткајте го и оставете го да оди!“

Заговор против Исус

(Мт 26,1-5; Мк 14,1-2; Лк 22,1-2)

[45]Тогаш мнозина од Јудејците што беа дошле со Марија и видоа што направи Исус, поверуваа во Него.

[46]Некои од нив отидоа кај фарисеите и им рекоа што направи Исус.

[47]Тогаш првосвештениците и фарисеите се собраа на совет и рекоа: „Што да правиме? Овој Човек прави многу чуда.

[48] Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

[49] Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

[50] nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

[51] Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

[52] e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

[53] Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

[54] De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

[48]Ако Го оставиме така, сите ќе поверуваат во Него и ќе дојдат Римјаните, па ќе ни ја одземат и земјата и народот.“

[49]А еден, пак, од нив, Кајафа, кој таа година беше првосвештеник, им рече: „Вие ништо не знаете,

[50]ниту помислувате дека е поарно за нас да умре еден човек за народот, отколку сиот народ да пропадне.“

[51]А ова не го рече тој сам од себе, туку, бидејќи беше првосвештеник таа година, прорече дека Исус ќе умре за народот;

[52]и не само за народот, туку и за да ги собере заедно растурените Божји чеда.

[53]Од тој ден се согласија да Го убијат.

[54]Заради тоа Исус веќе не одеше јавно меѓу Јудејците, а оттаму отиде во крај, близу една пустина, во градот наречен Ефрем, и таму се задржа со учениците Свои.

[55]А се наближуваше јудејскиот празник Пасха и мнозина од тој крај отидоа во Ерусалим пред Пасхата, за да се очистат.

[56]Тогаш Го бараа Исус и, стоејќи во храмот, си разговараа меѓу себе: „Што мислите? Нема ли да дојде на празникот?“

[57]А првосвештениците и фарисеите беа веќе издале заповед, ако некој дознае каде е, да јави, за да Го фатат.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia
Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

1 Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

2 Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

3 Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

4 Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

5 Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

6 Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

7 Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

8 porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

O plano para tirar a vida de Lázaro

9 Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

Јован 12

Помазанието Исусово во Витанија
(Мт 26,6-13; Мк 14,3-9)

1На шест дни пред Пасха дојде Исус во Витанија, каде што беше умрениот Лазар, кого го воскресна од мртвите.

2Таму Му приготвија вечера и Марта послужуваше, а Лазар беше еден од оние што седеа на трпезата.

3А Марија зеде литар чисто скапоцено миро, ги помаза нозете Исусови и ги избриша со косата своја нозете Негови; а куќата се исполни со мирис од мирото.

4Еден од учениците Негови, Јуда Симонов Искариот, кој подоцна Го предаде, рече:

5„Зошто не се продаде ова миро за триста денарии, и тоа да се раздадеше на сиромаси?“

6Ова тој го рече не дека се грижеше за сиромасите, туку зашто беше крадец. Тој го чуваше ковчежето и крадеше од она што пуштаа во него.

7А Исус рече: „Оставете ја! Таа го запази тоа за денот на Мојот погреб;

8зашто сиромасите ги имате секогаш покрај себе, а Мене Ме немате секогаш.“

Заговор и против Лазар

9Мнозина од Јудејците разбраа дека Исус е таму, па дојдоа не само заради Исус, туку да го видат и Лазар, кого Тој го воскресна од мртвите.

[10] Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

[11] porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

[12] No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

[13] tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

[14] E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[10]А првосвештениците се договорија да го убијат и Лазар,

[11]зашто мнозина од Јудејците се издвојуваа поради него и веруваа во Исус.

Свеченото влегување во Ерусалим

(Мт 21,1-12; Мк 11,1-11; Лк 19,28-40)

[12]На другиот ден, мноштво народ, кој беше дошол на празникот, кога чуја дека Исус доаѓа во Ерусалим,

[13]зедоа палмови гранчиња и излегоа да Го пречекаат; и викаа, велејќи: „Осана! Благословен е Кој доаѓа во името Господово, Царот Израелов!“

[14]А Исус, откако најде едно, седна на него, како што е напишано:

[15]„Не плаши се, ќерко, Сионова! Еве, Царот твој иде, седејќи на магаре.“

[16]Но ова учениците Негови не го разбраа. А кога се прослави Исус, тогаш се сетија дека тоа беше напишано за Него и дека тие Му го направија тоа.

[17]Народот, што беше со Него кога Тој го извика Лазар од гробот и го воскресна од мртвите, сведочеше.

[18]Затоа и Го пречека народот, зашто беше чул дека тоа чудо го направи Тој.

[19]А фарисеите си велеа меѓу себе: „Гледате ли дека ништо не помага? Ете, светот тргна по Него!“

Некои Елини Го бараат Исус

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[20]Меѓу дојдените за празникот на поклонение имаше и некои Елини.

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[21]Тие пристапија кон Филип, кој беше од Витсаида Галилејска, и го молеа, велејќи: „Господине, сакаме да Го видиме Исус.“

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[22]Дојде Филип и му кажа на Андреј, а Андреј и Филип Му кажаа на Исус.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[23]Исус, пак, им одговори, велејќи: „Дојде часот да се прослави Синот Човечки.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[24]Вистина, вистина ви велам: ако зрното пченично, што паднало на земја, не умре, останува само; а ако умре – ќе донесе голем плод.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[25]Кој го сака животот свој, ќе го загуби; а кој го мрази животот свој на овој свет, ќе го запази за вечен живот.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[26]Кој Ми служи Мене, нека врви по Мене, и каде што сум Јас, таму ќе биде и Мојот слуга. И кој Ми служи Мене, него ќе го уважува и Мојот Отец.

Исус говори за Својата смрт

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[27]Душата сега Ми се нажали, и што да кажам? Оче, избави Ме од овој час! Но, заради тоа и дојдов за овој час.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[28]Оче, прослави го името Свое!“ Тогаш дојде глас од небото: „И Го прославив, и пак ќе Го прославам.“

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[29]А народот што стоеше, кога го чу тоа, велеше: „Загрми!“, други, пак, рекоа: „Ангел Му проговори!“

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[30]Исус одговори и рече: „Овој глас не беше заради Мене, туку заради вас.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

A explicação da incredulidade dos judeus

[37] E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

[38] para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[39] Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

[40] Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

[31]Сега е судот на овој свет; сега кнезот на овој свет ќе биде исфрлен надвор.

[32]И кога Јас ќе бидам издигнат од земјата, сите ќе ги привлечам кон Себе.“

[33]А ова го зборуваше за да покаже со каква смрт ќе умре.

[34]Народот Му одговори: „Сме слушале од Законот дека Христос вечно ќе остане, а како Ти велиш дека Синот Човечки треба да биде издигнат? Кој е Тој Син Човечки?“

[35]Тогаш Христос им рече: „Уште малку време Светлината е со вас; одете додека има Светлина за да не ве опфати темнина; а кој оди по темнина, не знае каде оди.

[36]Додека ја имате Светлината, верувајте во светлината, за да бидете синови на Светлината!“ Штом го рече тоа, Исус си замина и се сокри од нив.

Неверството на народот

[37]Иако толку чудесни знаци беше направил пред нив, тие пак не веруваа во Него,

[38]за да се исполни словото од пророкот Исаија, кој рече: „Господи, кој поверува во она што чул од нас? И раката Господова кому се откри?“

[39]Тие затоа не можеа да поверуваат, зашто Исаија уште вели:

[40]„Ги ослепи очите нивни, ги скамени срцата нивни, за да не гледаат со очите и со срцето да не разбираат, и да не се обратат за да ги излекувам.“

[41] Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

[42] Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

[43] porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

O resumo do ensino de Jesus

[44] E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.

[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

João 13

[41]Ова го рекол Исаија кога ја беше видел славата Негова и зборувал за Него.

[42]Но, и од началниците мнозина поверуваа, само заради фарисеите не признаваа за да не бидат исклучени од синагогата;

[43]зашто им беше помила човечката слава отколку славата Божја.

Словото на Исус ќе суди

[44]А Исус подигна глас и рече: „Кој верува во Мене, не верува во Мене, туку во Оној Кој Ме пратил,

[45]кој Ме гледа мене, Го гледа Оној Кој Ме пратил.

[46]Јас – Светлина – дојдов во светот, така што никој, кој верува во Мене, да не остане во темнина.

[47]И ако некој ги чуе зборовите Мои, и не поверува, Јас нема да го судам, зашто не дојдов да му судам на светот, туку светот да го спасам.

[48]Кој се откажува од Мене и не ги прима зборовите Мои, има Кој да го суди: Словото што го кажав, тоа ќе го осуди во последниот ден.

[49]Зашто Јас Сам од Себе не зборувам, но Отецот, Кој Ме прати. Тој Ми даде заповед што да кажам и што да зборувам.

[50]И знам дека заповедта Негова е живот вечен. А она што го зборувам Јас, го зборувам така, како што Ми рече Отецот.“

Јован 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,

[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés;

Последната вечера. Исус им ги мие нозете на учениците

[1]А пред празникот Пасха, знаејќи Исус дека Му дојде часот за да премине од овој свет кај Отецот, и бидејќи ги засака Своите во светот, до крај ги засака.

[2]И на вечерата, кога ѓаволот беше вметнал во срцето на Јуда Симонов Искариот за да Го предаде,

[3]Исус, знаејќи дека Отецот сè Му предал во рацете и дека од Бога излегол и дека кај Бога се враќа,

[4]стана од вечерата, ја соблече својата горна облека, зеде крпа и се препаша;

[5]потоа истури вода во сад за миење и почна да им ги мие нозете на учениците и да ги брише со крпата со која беше препашан.

[6]Дојде и кај Симон Петар, а тој Му рече: „Господи, Ти ли ќе ми ги миеш нозете?“

[7]Исус одговори и му рече: „Јас што правам сега, ти не знаеш, но подоцна ќе разбереш.“

[8]Петар Му рече: „Никогаш Ти нема да ми ги миеш нозете!“ Исус му одговори: „Ако не те измијам, нема да имаш дел со Мене!“

[9]Симон Петар Му рече: „Господи, тогаш не само нозете мои, туку и рацете и главата!“

[10]Исус му одговори: „На измиениот треба само нозете да му се измијат,

quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

Uma lição de humildade

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

O traidor indicado

зашто целиот е чист, а вие сте чисти, но не сите.“

[11]Бидејќи Тој знаеше кој ќе го предаде, па затоа и рече: „Не сте сите чисти.“

[12]А кога им ги изми нозете, ја облече облеката и седна пак на трпезата, па им рече: „Знаете ли што ви направив?

[13]Вие Ме нарекувате Учител и Господ; и право велите, бидејќи сум.

[14]Ако, пак, Јас, Господ и Учител, ви ги измив нозете, тогаш и вие сте должни еден на друг да си ги миете нозете.

[15]Затоа ви дадов пример да правите и вие така, како што ви направив Јас.

[16]Вистина, вистина ви велам: нема слуга поголем од својот господар, ниту пратеник поголем од оној што го пратил.

[17]Кога го знаете ова, блажени сте ако го извршувате.

[18]Не го кажувам ова за сите вас, зашто Јас ги знам оние што ги избрав. Но нека се исполни Писмото: ‚Кој јаде леб со Мене, ја подигна петата своја против Мене.‘

[19]Отсега ви кажувам, уште пред да се изврши, та кога ќе се изврши, да поверувате дека сум Јас.

[20]Вистина, вистина ви велам: кој го прими оној што го праќам Јас, Мене Ме прима, а кој Ме прима Мене, Го прима Оној што Ме прати.“

Исус говори за својот предавник

(Мт 26,20-25; Мк 14,17-21; Лк 22,21-23)

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[23] Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

[30] Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

[21]Штом го рече ова, Исус, потресен во духот, посведочи и рече: „Вистина, вистина ви зборувам дека еден од вас ќе Ме предаде.“

[22]Тогаш учениците почнаа да се погледнуваат еден со друг, не разбирајќи за кого зборува.

[23]А еден од учениците, кого Исус го сакаше, беше се навалил на градите Исусови.

[24]Нему му даде знак Симон Петар да праша кој ли ќе е тој за кого што говори.

[25]Тој, пак, се навали на градите Исусови и Му рече: „Кој е Господи?“

[26]Исус одговори: „Оној е, на кого Јас ќе му натопам залак и ќе му го подадам.“ И кога натопи залак, му го подаде на Јуда Симонов Искариот.

[27]И тогаш, по залакот, сатаната влезе во него. А Исус му рече: „Што ќе правиш, прави побргу!“

[28]А никој од оние што седеа на трпезата не разбраа зошто му го рече тоа.

[29]Но, бидејќи Јуда го чуваше ковчежето, некои помислија дека Исус му рече: „Купи што ни треба за празникот!“ или да раздаде нешто на сиромасите.

[30]А тој, штом го зеде залакот, веднаш излезе. А беше ноќ.

Нова заповед

[31] Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

[32] se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

[33] Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

[36] Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

[37] Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

[38] Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

João 14

Jesus conforta os discípulos

[1] Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

[31]Кога тој излезе, Исус рече: „Сега се прослави Синот Човечки и Бог се прослави во Него.

[32]Ако Бог се прослави во Него, и Него Бог ќе Го прослави во Себе, и наскоро ќе Го прослави.

[33]Чеда, уште малку сум со вас. Ќе Ме барате и, како што им реков на Јудејците дека каде што одам Јас вие не можете да дојдете, и вам ви велам сега.

[34]Нова заповед ви давам: да се љубите еден со друг; како Јас што ве возљубив, така и вие да се љубите еден со друг.

[35]По тоа ќе ве познаат сите дека сте Мои ученици, ако имате љубов меѓу себе.“

[36]Симон Петар Му рече: „Господи, каде одиш?“ Исус му одговори: „Каде што Јас одам, ти не можеш сега да дојдеш по Мене, но подоцна ќе дојдеш по Мене.“

[37]Петар Му рече: „Господи, зошто не можам да одам по Тебе сега? Животот свој ќе го положам за Тебе.“

[38]Исус му одговори: „Животот ли ќе го положиш за Мене? Вистина, вистина ти велам: нема петел да запее, додека ти трипати не се одречеш од Мене!“

Јован 14

Исус е вистинската лоза

[1]„Да не се плаши срцето ваше; верувајте во Бога и во Мене верувајте.

[2] Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

[3] E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

[4] E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

[5] Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

[6] Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as

[2]Во домот на Мојот Отец има многу места за живеење. А да немаше, зарем Јас ќе ви кажев: ‚Одам да ви приготвам место‘?

[3]Кога ќе отидам и ќе ви приготвам место, пак ќе дојдам и ќе ве земам вас кај Себе за да бидете и вие каде што сум Јас.

[4]А каде одам Јас го знаете патот.“

[5]Тома Му рече: „Господи, не знаеме каде одиш; и како можеме патот да го знаеме?“

[6]Исус му рече: „Јас сум Патот, Вистината и Животот; никој не доаѓа кај Отецот, освен преку Мене.

[7]Ако Ме бевте познавале, ќе го познававте и Мојот Отец. А отсега Го познавате, и сте Го виделе.“

[8]Филип Му рече: „Господи, покажи ни Го Отецот, и доста ни е!“

[9]Му одговори Исус: „Толку време сум со вас, и зар не си Ме познал, Филипе? Кој Ме видел Мене, Го видел Отецот, па како ти велиш: ‚Покажи ни Го Отецот?‘

[10]Не веруваш ли дека Јас сум во Отецот, и дека Отецот е во Мене? Зборовите што ви ги кажувам, од Себе не ги зборувам; туку од Отецот, Кој е секогаш во Мене, Тој ги врши делата.

[11]Верувајте Ми дека Јас сум во Отецот и Отецот е во Мене. Ако ли, пак, не – тогаш верувајте во Мене заради делата.

[12]Вистина, вистина ви велам: кој верува во Мене, делата што ги вршам Јас и тој

obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

13 E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

14 Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

15 Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

Jesus promete outro Consolador

16 E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

17 o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

18 Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

19 Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

20 Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

21 Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

22 Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?

23 Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o

ќе ги врши, и поголеми од нив ќе врши; зашто Јас си одам кај Својот Отец;

13и што и да посакате од Отецот во Мое име, ќе ви го исполнам, за да се прослави Отецот во Синот.

14Ако посакате нешто во Мое име, Јас ќе го направам.“

Ветување за Светиот Дух

15„Ако Ме љубите, пазете ги Моите заповеди.

16Јас ќе Го помолам Отецот, и Тој ќе ви даде друг Утешител за да биде со вас довека,

17Духот на вистината, Кого светот не може да Го прими, зашто не Го виде, ниту Го познава; а вие Го познавате, зашто во вас е и во вас ќе биде.

18Нема да ве оставам сираци; ќе дојдам кај вас.

19Уште малку и светот веќе нема да Ме гледа; а вие ќе Ме гледате, зашто Јас живеам и вие ќе живеете.

20Во оној ден вие ќе разберете дека Јас сум во Мојот Отец и вие сте во Мене, и Јас сум во вас.

21Кој ги има заповедите Мои и ги пази, тој е оној што Ме љуби; а кој Ме љуби Мене, возљубен ќе биде од мојот Отец; и Јас ќе го возљубам, и ќе му се јавам Сам.“

22Му рече Јуда, не Искариот: „Господи, зошто сакаш нам да ни се јавиш, а не на светот?“

23Исус одговори и му рече: „Ако некој Ме љуби, ќе го пази словото Мое; и

amará, e viremos para ele e faremos nele morada.

Мојот Отец ќе го возљуби, и ќе дојдеме кај него и живеалиште во него ќе направиме.

24 Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.

24Кој не Ме љуби, не го запазува словото Мое; а словото што го слушате, не е Мое, туку на Мојот Отец, Кој Ме испрати.

25 Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;

25Ова ви го реков, бидејќи сум со вас.

26 mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

26А Утешителот, пак, Духот Свети, Кого што Отецот ќе Го испрати во Мое име, Тој ќе ве научи на сè и ќе ви напомни за сè што сум ви зборувал.

27 Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

27Мир ви оставам; мирот Свој ви го давам; Јас ви го давам, но не како што го дава светот. Да не се плаши срцето ваше, ниту да страхува.

28 Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

28Чувте дека Јас ви реков: ,Заминувам од вас и пак ќе дојдам кај вас.' Но ако Ме љубевте Мене, ќе се зарадувавте што реков: одам кај Мојот Отец, зашто Мојот Отец е поголем од Мене.

29 Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

29И сега ви кажав, уште пред да се изврши, та кога ќе се изврши, да поверувате.

30 Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

30Нема веќе многу да зборувам со вас, зашто иде кнезот на овој свет и во Мене Тој нема ништо.

31 contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

31Но за да разбере светот дека Го љубам Отецот и, како што Ми заповеда Отецот, така правам. Станете да си одиме одовде!“

João 15

A videira e os ramos

Јован 15

Исус е вистинската лоза

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

[1]„Јас сум вистинската лоза, Мојот Отец е лозарот.

[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

[2]Секоја прачка во Мене, што не дава плод, Тој ќе ја исече; и секоја, што дава плод, ќе ја очисти, за да принесе повеќе плод.

[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

[3]Вие сте веќе чисти преку словото, што сум ви го проповедал.

[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

[4]Бидете во Мене, и Јас ќе бидам во вас. Како што прачката не може да роди плод сама од себе, ако не е на лозата, така и вие, ако не бидете во Мене.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[5]Јас сум лозата, а вие прачките; и кој е во Мене, и Јас во него, тој ќе даде многу плод; зашто без Мене не можете да направите ништо.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[6]Ако некој не остане во Мене, ќе биде исфрлен надвор, како прачка, и ќе се исуши; а таквите ќе ги соберат, и во оган ќе ги фрлат, и ќе изгорат.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[7]Ако останете во Мене, и зборовите Мои во вас, тогаш, што и да посакате, барајте и ќе ви биде.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[8]Со тоа ќе се прослави Мојот Отец: да носите многу плод и да бидете Мои ученици.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[9]Како што Ме возљуби Отецот, и Јас ве возљубив вас. Останете во Мојата љубов!

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[10]Ако ги запазите Моите заповеди, ќе останете во љубовта Моја, како што Јас ги запазив заповедите на Мојот Отец и останувам во љубовта Негова.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se

[11]Ова ви го реков за да остане радоста Моја во вас и радоста ваша да биде полна.

[12]Ова е Моја заповед: да се љубите еден со друг, како што ве возљубив Јас.

[13]Никој нема поголема љубов од оваа: да ја положи душата своја за своите пријатели.

[14]Вие сте Ми пријатели ако го вршите она што ви заповедам Јас.

[15]Веќе не ве нарекувам слуги, зашто слугата не знае што работи господарот; туку ве нареков пријатели, бидејќи ви кажав сè што сум чул од Мојот Отец.

[16]Вие не Ме избравте Мене, туку Јас ве избрав вас и ве поставив да одите и да бидете плодоносни, и плодот ваш да остане, та, што и да посакате од Отецот во Мое име, да ви даде.

[17]Оваа заповед ви ја давам: да се љубите еден со друг.“

Омразата на светот

[18]„Ако светот ве мрази, знајте дека мене светот уште пред вас Ме замрази.

[19]Да бевте од овој свет, тогаш светот ќе го љубеше своето; но бидејќи не сте од светот, туку Јас ве избрав од светот – затоа светот и ве мрази.

[20]Помнете ги зборовите што ви ги реков Јас: ниеден слуга не е поголем од својот господар. Ако Мене Ме гонеа, и вас ќе

guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.

[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.

[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.

[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.

[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;

[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

ве гонат; ако Моите зборови ги запазија, и вашите ќе ги запазат.

[21]Но, сето ова ќе ви го прават заради Моето име, зашто не Го знаат Оној Кој Ме испрати.

[22]Да не бев дошол и да не им бев зборувал, грев немаше да имаат. Но сега тие немаат изговор за својот грев.

[23]Кој Ме мрази мене, Го мрази и Мојот Отец.

[24]Ако не бев направил меѓу нив дела, какви што никој друг не направил, грев немаше да имаат; а сега и видоа, и Ме замразија Мене и Мојот Отец.

[25]Но нека се изврши словото напишано во нивниот Закон дека Ме замразија без вина.

[26]А кога ќе дојде Утешителот, Кого што ќе Го испратам Јас од Отецот, Духот на Вистината, Кој излегува од Отецот, Тој ќе сведочи за Мене;

[27]а и вие ќе сведочите, бидејќи од почетокот сте со Мене.“

Јован 16

[1]„Ова ви го кажав за да не се соблазните.

[2]Ќе ве исклучуваат од синагогите. Па уште и ќе настапи време кога секој што ќе ве убие, ќе мисли дека на Бога Му принесува служба.

[3]Тоа ќе го прават, зашто не Го познаа Отецот, ниту Мене.

[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

[5] Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

[6] Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

[7] Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

[9] do pecado, porque não crêem em mim;

[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[4]Но ви го кажав тоа, та кога ќе дојде времето, да се сетите дека Јас сум ви рекол; а од почетокот не ви го зборував ова, зашто бев со вас.“

Задачите на Светиот Дух

[5]„А сега одам кај Оној Кој Ме испрати, и никој од вас не Ме праша: ‚Каде одиш?‘

[6]Но затоа што ви го кажав ова, срцата ваши се исполнија со тага.

[7]Но Јас вистината ви ја кажувам: подобро е за вас Јас да си отидам, зашто, ако не си отидам, Утешителот нема да дојде кај вас; ако, пак, заминам, ќе ви Го пратам.

[8]А Тој, кога ќе дојде, ќе го изобличи светот за грев, и за правда, и за суд:

[9]за грев – дека не веруваат во Мене;

[10]за правда – оти Јас си одам кај Својот Отец, и веќе нема да Ме видите;

[11]а за суд – зашто кнезот на овој свет е осуден.

[12]Имам уште многу да ви кажувам, но сега не можете да носите.

[13]А кога ќе дојде Тој, Духот на Вистината, ќе ве упати во сета вистина; но од Себе нема да зборува, туку ќе говори што чуе, и ќе ви ја најави иднината.

[14]Тој Мене ќе Ме прослави, зашто од Моето ќе земе и ќе ви јави.

[15]Сè што има Отецот, Мое е; затоа и ви реков дека од Моето ќе земе и ќе ви јави.“

Тага и радост

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

[16]„Уште малку, и нема да Ме гледате, и по малку, пак ќе Ме видите, зашто си одам кај Отецот.“

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[17]А некои од учениците Негови си рекоа меѓу себе: „Што е тоа, што ни вели: ‚Уште малку, и нема да Ме видите‘ и ‚По малку, пак ќе Ме видите‘ и ‚Јас си одам кај Отецот?‘“

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[18]И си зборуваа: „Што е тоа, што вели: ‚Уште малку?‘“

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[19]Исус разбра дека сакаат да Го прашаат, и им рече: „Затоа ли се прашувате меѓу себе, што реков: ‚Уште малку, и нема да Ме гледате‘ и ‚По малку, пак ќе Ме видите?‘

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[20]Вистина, вистина ви велам дека вие ќе заплачете и ќе заридате, а светот ќе се радува; вие ќе бидете нажалени, но жалоста ваша ќе се претвори во радост.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

[21]Жена, кога раѓа, има болки, зашто ѝ дошло времето нејзино; но штом ќе го роди детето, од радост не ги помни веќе болките, зашто се родил човек на светот.

[22] Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

[22]Па така и вие, сега сте нажалени; но Јас пак ќе ве видам, и ќе се зарадува срцето ваше, и радоста ваша никој нема да ви ја одземе;

[23] Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

[23]и во тој ден нема да Ме прашувате за ништо. Вистина, вистина ви велам: што и да посакате од Отецот, во Мое име, ќе ви даде.

[24] Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Palavras de despedida

[25] Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

[26] Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

[27] Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

[28] Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

[29] Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

[30] Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

[31] Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

[32] Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

[33] Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

[24]Досега ништо не сте барале во Мое име; барајте и ќе добиете, за да биде радоста ваша полна.“

Победа над светот

[25]„Ова во параболи ви го кажав; но ќе дојде час кога нема веќе во параболи да ви зборувам, туку откриено ќе ве известам за Отецот.

[26]Во тој ден ќе побарате во Мое име, и не ви велам дека Отецот ќе го помолам за вас;

[27]бидејќи Отецот Сам ве сака, зашто вие Ме засакавте и поверувавте дека Јас сум излегол од Бога.

[28]Излегов од Отецот и дојдов во светот; сега пак го оставам светот и се враќам кај Отецот.“

[29]Му рекоа учениците Негови: „Еве, сега откриено зборуваш и никаква парабола не кажуваш.

[30]Сега знаеме дека знаеш сѐ и нема потреба никој да Те прашува. Заради тоа веруваме дека од Бога си излегол.“

[31]Исус им одговори: „Сега ли верувате?

[32]Ете, иде часот, и веќе настапува, да се разбегате секој кај своите, а Мене Сам да Ме оставите; но Јас не сум Сам, бидејќи Отецот е со Мене.

[33]Ова ви го реков за да имате мир во Мене. Во светот ќе имате маки; но не плашете се, зашто Јас го победив светот.“

Јован 17

Исусовата молитва

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

[2] assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

[3] E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

[4] Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

[5] e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

[6] Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

[7] Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

[8] porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[1]Ова го кажа Исус, па ги подигна очите Свои кон небото и рече: „Оче, дојде часот; прослави Го Својот Син, за да Те прослави и Синот Твој,

[2]како што си Му дал власт над секое тело, та на сè што си му дал, да му даде вечен живот.

[3]А животот вечен е тоа, да Те познаат Тебе Единиот вистински Бог, и испратениот од Тебе Исус Христос.

[4]Јас Те прославив на Земјата; го извршив делото, што си ми го дал да го извршам.

[5]И сега, прослави Ме Ти, Оче, во Тебе Самиот, со славата што ја имав во Тебе уште светот пред да настане.

[6]Го објавив името Твое на луѓето, што си Ми ги дал од светот; тие беа Твои, и Ти Ми ги даде, и го запазија Твоето слово.

[7]Сега разбраа дека сè што си Ми дал, е од Тебе;

[8]зашто зборовите што си Ми ги дал им ги предадов и тие ги примија и разбраа навистина дека од Тебе сум излегол, и поверуваа дека Ти си Ме пратил.

[9]Јас за нив се молам; не се молам за сиот свет, туку за оние што си Ми ги дал, зашто се Твои.

[10]И сè Мое е Твое, и Твоето – Мое, и се прославив во нив.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

[12] Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

[13] Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

[14] Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

[15] Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

[16] Eles não são do mundo, como também eu não sou.

[17] Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

[18] Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

[19] E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

[11]Веќе не сум во светот, но тие се во светот, а Јас идам кај Тебе. Оче Свети, запази ги во Твоето име оние што си Ми ги дал, за да бидат едно, како што сме и Ние.

[12]Додека бев со нив во светот, Јас ги пазев во Твоето име; оние, што си Ми ги дал, ги зачував, и никој од нив не погина, освен погибелниот син, за да се исполни Писмото.

[13]А сега се враќам кај Тебе, и ова му го кажувам на светот за да ја имаат во себе Мојата полна радост.

[14]Јас им го предадов Твоето слово, и светот ги замрази, зашто тие не се од светот, како и Јас што не сум од него.

[15]Не се молам да ги земеш од светот, туку да ги запазиш од злото.

[16]Тие не се од светот, како и Јас што не сум од него.

[17]Посвети ги со Својата вистина. Твоето слово е вистина.

[18]Како Ти Мене што Ме прати во светот, и Јас ги пратив во светот.

[19]И за нив јас се посветувам, та и тие да бидат осветени преку вистината.

[20]Но не се молам само за нив, туку и за оние што преку нивните зборови ќе поверуваат во Мене,

[21]за да бидат сите едно, како што си Ти, Оче, во Мене, и Јас во Тебе; па така и тие да бидат во Нас едно, и да поверува светот дека Ти си Ме пратил.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;
[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.
[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.
[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.
[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

[22]И славата што си Ми ја дал, ним им ја дадов, за да бидат едно, како што сме Ние.
[23]Јас сум во нив и тие се во Мене, за да бидат во сè едно, и да дознае светот дека Ти си Ме испратил, и нив си ги возљубил, како Мене што Ме возљуби.
[24]Оче, сакам и оние што си Ми ги дал да бидат со Мене, каде што сум Јас, за да ја гледаат Мојата слава што си Ми ја дал, зашто ме возљуби уште пред да се создаде светот.
[25]Оче Праведен, светот не Те позна, Јас Те познав; и овие познаа дека Ти си Ме испратил;
[26]и им го објавив името Твое, и ќе го известувам, та љубовта, со која Ме возљуби Ти, да биде во нив, и Јас во нив.“

João 18

Jesus no Getsêmani
Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.
[2] E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.
[3] Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

Јован 18

Исус е приведен
(Мт 26,47-56; Мк 14,43-50; Лк 22,47-53)

[1]И штом го рече ова, Исус отиде со учениците Свои преку потокот Кедрон, каде што имаше градина, и во неа влезе Тој и учениците Негови.
[2]А тоа место го знаеше и Јуда, кој сакаше да Го предаде, зашто Исус често се собираше со учениците Свои таму.
[3]Тогаш Јуда, откако зеде една чета војници и слуги од првосвештениците и фарисеите, дојде таму со фенери, со светила и со оружје.

[4] Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

[5] Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

[6] Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

[7] Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

[8] Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

[9] para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

[10] Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

[11] Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[4]А Исус, знаејќи сè што ќе стане со Него, излезе и им рече: „Кого барате?“

[5]Му одговорија: „Исус од Назарет!“ Исус им рече: „Јас сум.“ Со нив стоеше и Јуда, кој Го предаде.

[6]А кога им рече: „Јас сум“ – тие се повлекоа назад и паднаа на земјата.

[7]Тогаш пак ги праша: „Кого барате?“ А тие рекоа: „Исус од Назарет!“

[8]Исус одговори: „Ви реков дека сум Јас; па, ако Ме барате Мене, оставете ги овие да си одат;“

[9]за да се изврши словото кажано од Него: „Од оние што си Ми ги дал, никого не загубив.“

[10]А Симон Петар, кој имаше нож, го извади, го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече десното уво. Името на слугата му беше Малх.

[11]Но Исус му рече на Петар: „Стави го ножот во ножницата. Зар да не ја испијам чашата што Ми ја даде Отецот?“

Исус пред Ана

(Мт 26,57-58; Мк 14,53-54; Лк 22,54)

[12]Тогаш четата и заповедникот, и слугите јудејски, Го фатија Исус и Го врзаа.

[13]И Го одведоа најнапред кај Ана, зашто тој беше дедо на Кајафа, кој во таа година беше првосвештеник.

[14]А Кајафа беше оној што ги посоветува Јудејците дека подобро е да умре еден човек за народот.

Петровото одрекување

(Мт 27,1-2, 11-14; Мк 15,1-5; Лк 23,1-5)

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.
[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.
[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.
[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.
[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.
[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.
[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[15]По Исус одеше Симон Петар и еден друг ученик. Тој ученик му беше познат на првосвештеникот, па влезе со Исус во дворот на првосвештеникот.
[16]А Петар стоеше надвор, покрај портата. Другиот, пак, ученик, што му беше познат на првосвештеникот, излезе, ѝ рече на вратарката и го воведе Петар.
[17]Тогаш слугинката вратарка му рече на Петар: „Да не си и ти од учениците на Овој Човек?“ Тој рече: „Не сум.“
[18]А слугите и стражарите беа запалиле оган и стоеја, па се грееја, зашто беше студено. Со нив стоеше и Петар и се грееше.

Исусовото сослушување
(Мт 26,59-66; Мк 14,55-64; Лк 22,66-71)

[19]Првосвештеникот, пак, Го праша Исус за учениците Негови и за Неговото учење.
[20]Исус му одговори: „Јас му зборував на светот јавно; Јас секогаш поучував по синагогите и во храмот, каде што секојпат се собираат Јудејците, и тајно ништо не сум зборувал.
[21]Зошто Ме прашуваш Мене? Прашај ги оние кои слушале што сум зборувал; тие знаат што сум говорел.“
[22]Кога Тој го рече тоа, еден од слугите, кој стоеше близу, Го удри Исус по образ и рече: „Така ли му одговараш на првосвештеникот?“

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[23]Исус му одговори: „Ако реков нешто лошо, докажи го лошото; ако ли, пак, добро – зошто Ме удираш?“

[24]Тогаш Ана Го прати врзан кај првосвештеникот Кајафа.

Петар повторно се одрекува

(Мт 26,71-75; Мк 14,69-72; Лк 22,58-62)

[25]А Симон Петар стоеше и се грееше. И му рекоа: „Да не си и ти од учениците Негови?“ Тој порекна и рече: „Не сум.“

[26]Еден од слугите на првосвештеникот, што му беше роднина на оној кому Петар му го беше отсекол увото, рече: „Нели те видов и тебе во градината со Него?“

[27]А Петар пак порекна; и веднаш запеа петел.

Исус пред Пилат

(Мт 27,1-2; 11,14; Мк 15,1-5; Лк 23,1-5)

[28]И Го поведоа Исус од Кајафа во преторијата. Но беше утро, и тие не влегоа во неа, за да не се осквернат, за да можат да ја јадат Пасхата.

[29]Тогаш излезе Пилат пред нив и рече: „За што Го обвинувате Овој Човек?“

[30]Одговорија и му рекоа: „Ако Тој не беше злосторник, немаше да ти Го предадеме!“

[31]А Пилат им рече: „Земете Го вие и судете Му според вашиот закон!“ Јудејците му рекоа: „Нам не ни е дозволено да погубуваме никого“,

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

[32]за да се исполни зборот Исусов, што го рече, кажувајќи со каква смрт ќе умре.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[33]Тогаш Пилат влезе во судницата, па Го повика Исус и Му рече: „Ти ли си Царот Јудејски?“

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[34]Исус му одговори: „Сам ли го зборуваш тоа или други ти кажаа за Мене?“

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[35]Пилат одговори: „Та јас Јудеец ли сум? Твојот народ и првосвештениците Те предадоа на мене. Што си направил?“

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[36]Исус одговори: „Моето царство не е од овој свет; ако беше царството Мое од овој свет, тогаш Моите слуги би Ме бранеле, за да не им бидам предаден на Јудејците; но царството Мое сега не е овде.“

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[37]А Пилат Му рече: „Ти, пак, Цар ли си?“ Исус одговори: „Ти велиш дека сум Цар. Јас за тоа се родив и за тоа дојдов на светот, за да сведочам за вистината; секој, кој е од вистината, го слуша гласот Мој.“

Исус е осуден на смрт

(Мт 27,15-31; Мк 15,6-20; Лк 23,13-15)

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[38]Пилат Го праша: „Што е тоа вистина?“ И кога го рече ова, излезе пак кај Јудејците и им рече: „Јас не наоѓам никаква вина во Него.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

[39]Но кај вас е обичај да ви пуштам по еден за Пасха. Сакате ли да ви Го пуштам Царот Јудејски?“

[40] Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

João 19

[1] Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.
[2] Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.
[3] Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

[4] Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

[5] Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!
[6] Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.
[7] Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.
[8] Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,
[9] e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.
[10] Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho

[40]И пак повикаа сите, велејќи: „Не Овој, туку Варава.“ Варава, пак, беше разбојник.

Јован 19

Исусовите страдања

[1]Тогаш Пилат Го зеде Исус и Го предаде да го камшикуваат.
[2]Војниците сплетоа венец од трње, Му го кладоа на главата и Му облекоа багреница,
[3]и велеа: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!“ – и Го удираа по образите.
[4]Пилат пак излезе надвор и им рече: „Еве, ви Го изведувам надвор, за да разберете дека не наоѓам во Него никаква вина.“
[5]Тогаш излезе Исус надвор, со трнов венец, и багреница. И им рече Пилат: „Еве Го Човекот!“
[6]А кога Го видоа првосвештениците и слугите, завикаа и рекоа: „Распни Го, распни!“ Пилат им рече: „Земете Го вие и распнете Го, зашто јас не наоѓам во Него вина.“
[7]Јудејците му одговорија: „Ние имаме Закон и според нашиот Закон Тој треба да умре, зашто Сам се направи Син Божји.“
[8]Кога го чу Пилат овој збор, уште повеќе се исплаши.
[9]И пак влезе во преторијата и Му рече на Исус: „Од каде си Ти?“ Но Исус не му даде одговор.
[10]Пилат Му рече: „Мене ли не ми одговараш? Не знаеш ли дека имам власт

autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

[11] Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

[12] A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

[13] Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

[14] E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

[15] Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

[16] Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

[17] Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

[18] onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

да Те распнам, и власт имам да Те пуштам!?“

[11]Исус одговори: „Ти не би имал никаква власт над Мене ако не ти беше дадено одозгора; затоа поголем грев има оној што Ме предаде на тебе.“

[12]Оттогаш Пилат гледаше да Го пушти. Но Јудејците пак викаа, зборувајќи: „Ако Го пуштиш Него, не си му пријател на цезарот. Секој што се прави цар, противник му е на цезарот.“

[13]Штом го чу овој збор, Пилат Го изведе Исус надвор и седна на судскиот стол, на местото што се вика Литостротон, а по еврејски Гавата.

[14]Тогаш беше петок пред Пасха, околу шестиот час. И им рече Пилат на Јудејците: „Еве Го вашиот Цар!“

[15]Но тие викаа: „Земи, земи, распни Го!“ Пилат им рече: „Царот ваш ли да Го распнам?“ Првосвештениците одговорија: „Ние немаме цар, освен цезарот.“

[16]И тогаш им Го предаде за да биде распнат. И Го зедоа Исус, и Го поведоа.

Исусовото распнување

(Мт 27,32-44; Мк 15,21-32; Лк 23,26-43)

[17]И носејќи го Својот крст, Тој излезе на местото наречено Черепница, а по еврејски Голгота;

[18]таму Го распнаа, а со Него и други двајца, од едната и од другата страна, а насреде – Исус.

[19] Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

[19]Пилат, пак, напиша и натпис, и го кладе на крстот. А беше напишано: „Исус од Назарет, цар Јудејски.“

[20] Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

[20]Овој натпис го читаа мнозина од Јудејците, бидејќи местото, каде што беше распнат Исус беше близу до градот; а беше напишано на еврејски, грчки и латински.

[21] Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

[21]Првосвештениците, пак, јудејски му рекоа на Пилат: „Не пишувај: Цар Јудејски, туку дека Тој рече: Јас сум Цар Јудејски.“

[22] Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

[22]Пилат одговори: „Што напишав, напишав.“

Os soldados deitam sortes

[23] Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

[23]А војниците, кога Го распнаа Исус, ги зедоа алиштата Негови и ги разделија на четири дела, по еден дел на секого и хитонот. Хитонот, пак, не беше шиен, туку исткаен одозгора па додолу.

[24] Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

[24]Тогаш си рекоа: „Да не го расипуваме, но да фрлиме за него ждрепка, чиј ќе биде“ – за да се збидне кажаното во Писмото: „Ги разделија алиштата Мои меѓу себе и за облеката Моја фрлија ждрепка.“ Така и направија војниците.

[25] E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

[25]Покрај крстот Исусов стоеја мајка Му Негова и сестрата на мајка Му, Марија Клеопова, и Марија Магдалена.

[26] Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

[26]А Исус, штом ја виде мајка Си, и ученикот кого посебно го љубеше, како стои, ѝ рече на мајка Си: „Жено, ете ти син!“

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

[27]Потоа му рече на ученикот: „Ете ти мајка!“ И од тој час ученикот ја зеде кај себе.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

Исусовата смрт

(Мт 27,45-56; Мк 15,33-41; Лк 23,44-49)

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[28]По ова, знаејќи Исус дека сè е свршено, за да се исполни Писмото, рече: „Жеден сум.“

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[29]Таму стоеше сад, полн со оцет. Тие наквасија сунѓер во оцетот, го закачија на трска и Му принесоа до устата Негова.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

[30]А кога вкуси Исус оцет, рече: „Се сврши!“ И кога ја наведна главата, го предаде духот.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

[31] Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

Крв и вода

[31]Бидејќи беше петок, Јудејците, за да не останат телата на крст во сабота, зашто во таа сабота беше голем ден, го замолија Пилат да им ги прекршат колената и да ги симнат.

[32] Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

[32]Тогаш дојдоа војниците и им ги прекршија колената на првиот, како и на вториот, што беа распнати со Него.

[33] chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

[33]А кога дојдоа до Исус и го видоа дека беше веќе умрен, не Му ги прекршија колената;

[34] Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

[34]но еден од војниците со копје Му ги прободе ребрата, и наеднаш истече крв и вода.

[35] Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

[35]И тој што виде – посведочи, и сведоштвото му е вистинско; и знае дека ја кажува вистината, за да поверувате вие.

[36] E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

[37] E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

[38] Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

[39] E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[36]Бидејќи ова стана за да се исполни Писмото: „Коска Негова нема да се прекрши.“

[37]И друго Писмо пак вели: „Ќе погледнат на Оној Кого Го прободоа.“

Положувањето во гроб

(Мт 27,57-61; Мк 15,42-47; Лк 23,50-56)

[38]Потоа Јосиф од Ариматеја, таен Исусов ученик, поради страв од Јудејците, го замоли Пилат да го симне телото и Пилат му дозволи. Тој дојде и го симна телото Исусово.

[39]А дојде и Никодим, кој порано беше отишол ноќе кај Исус, и донесе околу сто литри смеса од смирна и алој.

[40]Го зедоа телото Исусово и го завиткаа во платно со мирисите, како што е обичај кај Јудејците да погребуваат.

[41]На она место, каде што беше распнат, имаше градина и во градината – нов гроб, во кој уште никој не беше полаган.

[42]Таму Го положија Исус поради петокот јудејски, зашто гробот беше близу.

Јован 20

Празниот Исусов гроб

(Мт 28,1-8; Мк 16,1-8; Лк 24,1-12)

[1]Во првиот ден од седмицата Марија Магдалена дојде на гробот рано, уште додека беше темно, и виде дека каменот од гробот е поместен.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena

Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[2]Тогаш отрча и дојде кај Симон Петар и кај другиот ученик, кого Исус го љубеше, и им рече: „Го дигнале Господ од гробот и не знам каде Го положиле.“

[3]Тогаш излезе Петар и другиот ученик, и појдоа кон гробот.

[4]И обајцата трчаа заедно, но другиот ученик трчаше побргу од Петар и прв дојде до гробот.

[5]И кога се наведна, виде дека лежи само повојот; но не влезе.

[6]По него дојде Симон Петар, влезе во гробот и виде дека само повојот стои;

[7]а крпата, што Му беше на главата негова, не стоеше кај повојот, туку одделно, свиткана на едно место.

[8]Тогаш влезе и другиот ученик, кој прв дојде до гробот, и виде, и поверува,

[9]зашто уште не го знаеја Писмото дека Тој треба да воскресне од мртвите.

[10]Тогаш учениците се вратија дома.

Исус ѝ се јавува на Марија Магдалена

(Мк 16,9-11)

[11]А Марија стоеше кај гробот однадвор и плачеше. И, плачејќи, се наведна над гробот;

[12]и виде два ангела во бели облеки како седат, едниот кај главата, а другиот кај нозете, каде што беше лежело телото Исусово.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[13]Тие ѝ рекоа: „Жено, зошто плачеш?“ Им одговори: „Го кренале Господ мој и не знам каде Го положиле!“

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[14]Штом го рече ова, се заврте назад и Го виде Исус како стои; но не знаеше дека е Исус.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[15]Исус ѝ рече: „Жено, зошто плачеш? Кого го бараш?“ Таа, мислејќи дека е градинарот, Му рече: „Господине, ако си Го зел Ти, кажи ми каде си Го положил, и јас ќе Го земам.“

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[16]Исус ѝ рече: „Марија!“ Таа се заврти и Му рече: „Равуни“ – што значи: „Учителе!“

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[17]И рече Исус: „Не допирај се до Мене, зашто уште не сум се вратил кај Мојот Отец; туку отиди кај браќата Мои и кажи им: се враќам кај Својот Отец и вашиот Отец, кај Својот Бог и кај вашиот Бог.“

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

[18]Дојде Марија Магдалена и им кажа на учениците дека Го видела Господ и дека тоа ѝ рекол.

Jesus aparece aos discípulos

Lucas 24.36-43

Исус им се јавува на Своите ученици

(Мт 28,16-20; Мк 16,14-18; Лк 24,36-49)

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[19]А вечерта во истиот ден, првиот од седмицата, кога вратата, каде што беа учениците Негови собрани, беше затворена поради страв од Јудејците, дојде Исус, застана насреде и им рече: „Мир вам!“

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[20]И ова штом го рече, им ги покажа рацете и нозете и ребрата Свои. Се зарадуваа тогаш учениците, штом Го видоа Господа.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

[26] Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

[21]А Исус пак им рече: „Мир вам! Како што Ме прати Отецот, така и Јас ве праќам.“

[22]И кога им го кажа ова, дувна и им рече: „Примете Дух Свети!

[23]На кои ќе им ги простите гревовите, ќе им се простат, а на кои ќе им ги задржите, ќе им се задржат.“

Исус и неверниот Тома

[24]А Тома, еден од дванаесетте, наречен Близнак, не беше со нив кога дојде Исус.

[25]Другите ученици му рекоа: „Го видовме Господа!“ А тој им рече: „Додека не ги видам раните од клинците на рацете Негови, и не го ставам прстот свој во раните од клинците, и не ја ставам раката своја во ребрата Негови, нема да поверувам!“

[26]А по осум дена учениците Негови пак беа собрани, и Тома со нив. Дојде Исус, кога вратата беше заклучена, застана меѓу нив и рече: „Мир вам!“

[27]Потоа му рече на Тома: „Дај го прстот свој овде и види ги рацете Мои; дај ја раката своја и стави ја во ребрата Мои; и не биди неверлив, туку поверувај!“

[28]Одговори Тома и Му рече: „Господ мој и Бог мој!“

[29]Исус му рече: „Тома, ти поверува затоа што Ме виде; блажени се оние кои не виделе, а поверувале.“

Целта на оваа книга

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.
[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

[30]И многу други чуда изврши Исус пред учениците Свои, што не се запишани во оваа книга.
[31]А овие се запишани за да поверувате дека Исус е Христос, Синот Божји, и верувајќи да имате живот во Неговото име.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

[1] Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:
[2] estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.
[3] Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.
[4] Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.
[5] Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.
[6] Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.
[7] Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro,

Јован 21

Воскреснатиот Исус им се јавува на седум Свои ученици

[1]Потоа пак им се јави Исус на учениците Свои кај Тиверијадското Море. А тоа се случи вака:
[2]беа заедно Симон Петар и Тома, кого го викаа Близнак, Натанаил од Кана Галилејска, Заведеевите синови и двајца други од учениците Негови.
[3]Симон Петар им рече: „Ќе одам да ловам риба.“ Му рекоа: „И ние ќе дојдеме со тебе.“ Тогаш излегоа и веднаш влегоа во кораб, но таа ноќ ништо не уловија.
[4]А кога се раздени, застана Исус на брегот, само учениците не го познаа дека е Исус.
[5]Исус им рече: „Чеда, имате ли нешто за јадење?“ Му одговорија: „Не.“
[6]А Тој им рече: „Фрлете ја мрежата од десната страна на коработ и ќе најдете!“ Ја фрлија, и не можеа веќе да ја извлечат од многу риби.
[7]Тогаш ученикот, што го сакаше Исус, му рече на Петар: „Тоа е Господ!“ А

ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

[8] mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

[9] Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

[10] Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

[11] Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

Pedro é interrogado

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que

Симон Петар, штом чу дека е Господ, си ја препаша облеката – зашто беше необлечен, и се фрли во морето.

[8]А другите ученици, влечејќи ја мрежата со риби, дојдоа со кораб, зашто не беа далеку од брегот, но само околу двесте лакти.

[9]Кога пак излегоа на брегот, видоа накладен оган, и на него ставена риба и леб.

[10]Исус им рече: „Донесете од рибите што ги уловивте сега!“

[11]А Симон Петар влезе и ја извлече мрежата на брегот, полна со крупни риби, на број сто педесет и три; и макар што беа толку многу, мрежата не се скина.

[12]Исус им рече: „Дојдете, јадете!“ И никој не смееше да Го праша: „Кој си Ти?“, зашто гледаа дека е Господ.

[13]Се приближи Исус, зеде леб и им даде, исто така и риба.

[14]Ова беше веќе третпат како им се јави Исус на учениците Свои, откако воскресна од мртвите.

Разговор меѓу Исус и Петар

[15]А кога завршија со јадењето, Исус му рече на Симон Петар: „Симоне Јованов, Ме љубиш ли повеќе отколку овие?“ Петар Му рече: „Да, Господи, Ти знаеш дека Те љубам!“ Исус му рече: „Паси ги јагненцата Мои!“

[16]Го праша пак, повторно: „Симоне Јованов, Ме љубиш ли?“ Петар Му кажа: „Да, Господи, Ти знаеш дека Те

te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero

љубам!“ Исус му рече: „Паси ги овците Мои!“

[17]И по третпат му рече: „Симоне Јованов, Ме љубиш ли?“ Петар се нажали дека по третпат го праша: „Ме љубиш ли?“ И Му рече: „Господи, Ти сè знаеш; Ти знаеш дека Те љубам.“ Исус му рече: „Паси ги овците Мои!

[18]Вистина, вистина ти велам: кога беше помлад, сам се препашуваше и одеше каде што сакаше; кога ќе остариш, ќе ги раширш рацете свои, и друг ќе те препаша и поведе на каде што нејќеш.“

[19]А ова го рече за да покаже со каква смрт ќе Го прослави Петар Бога. И штом го кажа тоа, му рече: „Врви по Мене!“

Омилениот ученик и сведоштвото кое останува

[20]А Петар, кога се заврти, виде дека по него оди оној кого Исус го сакаше и кој на вечерата се беше навалил на градите Негови и прашуваше: „Господи, кој ќе Те предаде?“

[21]Штом го виде Петар него, Му рече на Исус: „Господи, а овој, пак, зошто?“

[22]Исус му рече: „Ако сакам тој да остане додека да дојдам, тебе што ти е? Ти врви по Мене!“

[23]И се пренесе овој збор меѓу браќата дека тој ученик нема да умре. Но Исус не му рече дека нема да умре, туку: „Ако сакам тој да остане додека дојдам, тебе што ти е?“

que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

O testemunho de João

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

[24]Тој е ученикот кој сведочи за овие настани и ги напиша; и знаеме дека сведоштвото негово е вистинско.

[25]А има и многу други работи што ги изврши Исус и кои, ако би се напишале по ред, ми се чини не би можеле да се сместат во целиот свет напишаните книги. Амин!

Atos dos Apóstolos	Дела

Atos 1

Prólogo

1 Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

2 até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

3 A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

4 E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

5 Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

6 Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

7 Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

8 mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em

Дела 1

Предговор

1Првата книга, Теофиле, ја напишав за сè она што Исус го правеше и поучуваше, од почетокот,

2па сè до денот кога се вознесе, откако преку Светиот Дух им даде заповеди на апостолите што беше ги избрал.

3Ним по Своето страдање им се претстави жив, со многу верни докази, јавувајќи им се четириесет дни и зборувајќи им за царството Божјо.

4Еднаш кога ги собра, Тој им заповеда: „Не оддалечувајте се од Ерусалим, туку чекајте го ветувањето од Отецот што сте го слушале од Мене:

5Јован крштаваше со вода, а вие, не по многу дни од денес, ќе бидете крстени со Светиот Дух.“

Исус се вознесува на небото

6А тие, кои беа собрани, Го прашаа велејќи: „Во ова време ли Ти ќе го восстановиш, Господи, царството Израелово?“

7И Тој им одговори: „Не е ваше да ги знаете времињата или часот што Отецот ги поставил во Своја власт;

8но ќе примите сила од Светиот Дух, Кој ќе слезе на вас и ќе Ми бидете сведоци во Ерусалим и во цела Јудеја и Самарија, и сè до крајот на земјата.“

toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de

[9]И штом го рече тоа, додека тие Го гледаа Тој се подигна, и облак Го под-зеде од пред очите нивни.

[10]И како што гледаа кон небото додека Тој се вознесуваше, одеднаш пред нив застанаа двајца мажи во бела облека,

[11]и рекоа: „Луѓе Галилејци, што стоите и гледате кон небото? Овој Исус, Кој од вас се вознесе на небото, ќе дојде пак на истиот начин како што Го видовте да оди на небото.“

Избран нов апостол на местото на Јуда

[12]Тогаш тие се вратија во Ерусалим од планината, наречена Маслинова, која се наоѓа близу до Ерусалим, колку еден саботен ден одење.

[13]И кога дојдоа, се искачија во горната одаја, каде што престојуваа Петар и Јаков, Јован и Андреј, Филип и Тома, Вартоломеј и Матеј, Јаков Алфеев и Симон Зилот и Јуда Јаковов.

[14]Тие сите еднодушно беа постојано во молитва и молење заедно со некои жени и со Марија, мајката на Исус, и со браќата Негови.

[15]И во тие дни Петар стана меѓу бра-ќата (а беа се собрале околу сто и дваесет души) и рече:

[16]„Мажи браќа! Требаше да се исполни напишаното што го беше претскажал Светиот Дух преку устата Давидова за

Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

17 porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

18 (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

19 e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

20 Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

21 É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

22 começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

23 Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

24 E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

25 para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

Јуда, водачот на оние што Го фатија Исус,

17зашто тој беше вброен меѓу нас и беше примил дел од оваа служба;

18но со неправедна награда тој стекна нива и, откако падна ничкум, прсна по средината, и се истури целата негова утроба.

19И тоа им стана познато на сите жители во Ерусалим дека таа нива се нарече на нивниот јазик Акелдама, што значи ‚крвна нива‘.

20Зашто во книгата на Псалмите е напишано: ‚Домот негов да запусти и никој во него да не живее, епископството негово друг да го прими.‘

21И така, еден од оние луѓе што беа со нас за сето време, откако дојде и си замина од нас Господ Исус,

22почнувајќи од крштавањето Јованово па до денот кога се вознесе од нас, треба да биде сведок со нас за Неговото воскресение.“

23И поставија двајца: Јосиф, наречен Варнава, а по прекар Јуст, и Матиј;

24потоа се помолија и рекоа: „Ти, Господи, Кој ги познаваш срцата на сите, покажи од овие двајца еден, кого си го избрал,

25за да прими дел од оваа служба и од апостолството од кое отпадна Јуда за да си отиде на своето место.“

[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

[26]И фрлија ждрепка за нив, и ждрепката падна на Матиј; и тој се вброи кон единаесетте апостоли.

Дела 2

Педесетница – Излевање на Светиот Дух

[1]Кога дојде денот Педесетница, сите апостоли беа заедно и на исто место.

[2]Тогаш ненадејно се создаде шум од небото, како силен ветар кога дува, и ја исполни целата куќа, каде што седеа.

[3]И им се јавија јазици како од пламен, кои се разделуваа и се спуштија по еден над секого од нив посебно.

[4]И сите се исполнија со Дух Свети, и почнаа да зборуваат на други јазици, онака како што им даваше Духот Свети да изговараат.

[5]Тогаш во Ерусалим имаше Јудејци, побожни луѓе, од секој народ под небото.

[6]Кога се создаде тој екот, народот кој се насобра многу се збуни, бидејќи секој ги слушаше како зборуваат на неговиот сопствен јазик.

[7]И сите вџашени и восхитени, говореа: „Овие што зборуваат, зар не се сите Галилејци?

[8]Па како тогаш слушаме како секој од нив зборува на нашиот мајчин јазик?

[9]Парти, Мидијци, Еламити и жителите од Месопотамија, Јудеја и Кападокија, од Понт и Азија,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,
[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em nossas próprias línguas as grandezas de Deus?
[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?
[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.
[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.
[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:
[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;
[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.
[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[10]Фригија, Памфилија, од Египет и од краиштата на Либија покрај Киринеја, па и привремено дојдените Римјани.
[11]Како ние Јудејците, така исто и придојдените, Критјани и Арапи, еве слушаме како тие зборуваат за големите дела Божји на нашите јазици?“
[12]Сите се чудеа и во недоумение си зборуваа еден со друг: „Што ли ќе биде ова?“
[13]А други, потсмевајќи се, велеа: „Се напиле со слатко вино!“

Беседата на Петар

[14]Тогаш Петар стана со единаесетте, го подигна гласот свој и им рече: „Луѓе Јудејци и вие сите што живеете во Ерусалим, знајте го ова и внимателно слушнете ги моите зборови;
[15]овие луѓе не се пијани, како што мислите вие, зашто е третиот час од денот:
[16]но ова е претскажаното преку пророкот Јоил:
[17]‚И ете во последните дни, рече Бог, ќе излеам од Мојот Дух на секое тело и ќе пророкуваат синовите ваши и ќерките ваши, и младичите ваши ќе имаат виденија и старците ваши ќе сонуваат соништа.
[18]И во тие дни, врз слугите Мои и слугинките Мои ќе излеам од Мојот Дух, и тие ќе пророкуваат.
[19]И ќе покажам чудеса на небесата и знаци долу на земјата – крв, и оган, и чад.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

[20]Сонцето ќе се претвори во темнина, а месечината во крв, и тоа уште пред да настапи големиот и славен ден Господов.

[21]И тогаш, секој што ќе го повика името Господово, ќе се спаси.‘

[22]Луѓе Израелци, слушнете ги овие зборови: Исус од Назарет, Човекот посведочен пред вас од Бога со сили, чудеса и знаци, кои, како што и сами знаете, ги направи Бог преку Него,

[23]предаден по определениот Божји план и предзнаење, вие Го фативте, Го распнавте со рацете на беззакониците и Го убивте.

[24]Но Бог Го воскресна, откако Го ослободи од смртните маки, бидејќи смртта немаше сила да Го задржи.

[25]Зашто Давид за Него вели: ‚Секогаш Го гледав Господ пред себе. Тој е од мојата десна страна, за да не се поместам.

[26]Затоа се развесели срцето мое и се возрадува јазикот мој; а уште и телото мое ќе почива во надеж;

[27]зашто Ти нема да ја оставиш душата моја во Адот, ниту, пак, ќе дозволиш Твојот праведник да види распаѓање.

[28]Ти си ми ги покажал патиштата на животот; Ти ќе ме исполниш со радост преку лицето Свое.‘

[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[31] prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

[32] A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

[33] Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

[34] Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[35] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[36] Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

Três mil batizados

[37] Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

[38] Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome

[29]Мажи браќа, нека ми е дозволено да ви зборувам слободно за прататкото Давид, дека тој умре и беше погребан, а гробот негов е меѓу нас сè до денешниов ден.

[30]Па, бидејќи беше пророк и знаејќи дека Бог му беше ветил со заклетва дека ќе постави некој од плодот на неговите бедра на престолот Свој,

[31]предвиде и кажа за воскресението на Христос дека нема да биде оставен во Адот и дека телото Негово нема да види распаѓање.

[32]Овој Исус Го воскресна Бог. За тоа сме ние сите сведоци.

[33]И затоа, Тој, откако беше воздигнат со десницата Божја и Го прими од Отецот ветувањето на Светиот Дух сега Го излеа. Тоа е она што го гледате сега вие и го слушате.

[34]Зашто Давид не отиде на небесата, но самиот кажа: ,Му рече Господ на мојот Господ: Седни од Мојата десна страна,

[35]додека не ги поставам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои.‘

[36]И затоа, нека знае со сигурност сиот Израелов дом дека Оној Исус, Кого вие Го распнавте, Бог Го направи Господ и Христос.“

Првите покрстувања

[37]Кога го слушнаа тоа, им се растреперија срцата, и му рекоа на Петар и на другите апостоли: „Луѓе браќа, што да правиме?“

[38]А Петар им рече: „Покајте се и секој од вас да се крсти во името на Исус

de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

Христос за простување на гревовите; и тогаш ќе примите дар од Светиот Дух.

39 Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

39Зашто вам ви припаѓа она ветување и на вашите деца и на сите што се далеку, што ќе ги повика Господ, нашиот Бог.“

40 Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

40И со многу други зборови сведочеше и ги молеше, велејќи: „Спасувајте се од овој пакостен род!“

41 Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

41И така оние што од срце ги примија неговите зборови, се крстија и се присоединија во тој ден околу три илјади души.

Como viviam os convertidos

Животот во првата христијанска заедница

42 E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

42И беа истрајни во учењето на апостолите, во заедничкиот живот, во прекршувањето на лебот и во молитвите.

43 Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

43И страв ја обзеде секоја душа, зашто многу чудеса и знаци се вршеа преку апостолите.

44 Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

44А сите што веруваа, беа заедно и сè им беше заедничко;

45 Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

45продаваа имоти и сопствености и на секого му раздаваа колку што му беше потребно.

46 Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

46И секој ден еднодушно престојуваа во храмот и, прекршувајќи леб по куќите, се хранеа со радост и со чисто срце.

47 louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

47Го фалеа Бога и стекнуваа благонаклонетост кај сите луѓе. А Господ секој ден ги придодаваше спасените кон нивното мноштво.

Atos 3

A cura de um coxo

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

Дела 3

Оздравување пред портата на храмот

[1]Еден ден Петар и Јован заедно отидоа во храмот во деветтиот час, часот за молитва.

[2]Таму имаше еден човек, сакат уште од раѓање. Него го носеа секој ден и го поставуваа пред портата на храмот наречена Красна, за да проси милостина од оние што влегуваа во храмот.

[3]Тој, кога ги здогледа Петар и Јован кои сакаа да влезат во храмот, запроси милостина и од нив.

[4]А Петар, заедно со Јован, го впери кон него погледот и му рече: „Погледни во нас!“

[5]И тој ги гледаше внимателно, очекувајќи да добие нешто од нив.

[6]Но Петар рече: „Сребро и злато јас немам, а што имам, тоа ти давам: во името на Исус Христос од Назарет стани и оди!“

[7]И само што го фати за десната рака, го исправи, а нему веднаш му се зацврс-наа стапалата и глуждовите;

[8]па скокна, се исправи и почна да оди. Тогаш влезе во храмот заедно со нив скокајќи и фалејќи Го Бога.

[9]И сиот народ го гледаше како оди и како Го слави Бога.

[10]Луѓето го познаа дека тој беше оној истиот што седеше пред портата на храмот наречена Красна, поради ми-

лостина; и беа полни со восхит и вчудоневиденост за она што се случи.

O discurso de Pedro no templo

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[12] À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

[13] O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

[14] Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

Беседата на Петар во храмот

[11]И бидејќи оздравениот сакат човек цврсто се држеше за Петар и Јован, кон нив дотрча вчудовиден сиот народ во тремот, наречен Соломонов.

[12]А Петар, штом го виде тоа, му рече на народот: „Луѓе Израелци, што се чудите на ова, и што сте се загледале во нас, како со своја сила или побожност да направивме овој да прооди?

[13]Бог Авраамов, Исаков и Јаковов, Бог на татковците наши Го прослави својот Син Исус, Кого вие Го предадовте и од Кого се одрековте пред лицето на Пилат, кога тој реши да Го пушти.

[14]Но вие се одрековте од Светиот и Праведниот и побаравте да ви се ослободи човек убиец,

[15]а Го убивте Зачетникот на животот, Кого Бог Го воскресна од мртвите; за тоа сме ние сведоци.

[16]И поради верата во Неговото име, овој, кого вие го гледате и познавате, го потврди името Негово; а верата во Него го исцели и овој човек пред сите вас.

[17]А сега, браќа, знам дека вие тоа го направивте од незнаење како и вашите началници.

[18]А Бог, она што однапред го навести преку устата на сите пророци Свои, односно дека Христос ќе пострада, тоа и го исполни.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,
[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.
[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.
[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.
[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.
[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

Atos 4

Pedro e João presos

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

[19]Покајте се, пак, и обратете се, за да се очистите од гревовите ваши,

[20]за да дојдат од Господ времиња за освежување и Тој да ви Го прати вам претскажаниот Исус Христос,

[21]Кого небото треба да Го прими до она време, кога ќе се воспостави сѐ што беше рекол Бог преку устата на сите Свои пророци од создавањето на светот.

[22]Мојсеј им беше рекол на татковците: ‚Господ Бог ваш од браќата ваши ќе ви издигне Пророк како мене; Него послушајте го за сѐ што ќе ви рече!‘

[23]И секој што не ќе Го послуша тој Пророк, ќе биде истребен од народот.

[24]А сите пророци што пророкуваа, од Самоил, па и оние по нив, го навестуваа исто така и ова време.

[25]Вие сте синови на пророците и на заветот што Бог го беше направил со вашите предци, велејќи му на Авраам: ‚И во потомството твое ќе бидат благословени сите народи на земјата.‘

[26]Бог, откако Го воздигна Својот Слуга, најнапред вам ви Го прати за да ве благослови, та секој од вас да се одврати од својата злоба.“

Дела 4

Петар и Јован пред Синедрионот

[1]И уште додека тие му зборуваа на народот, пристапија кон нив свеш-

теницитe, старешината на храмот и садукеите,

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

[2]огорчени што тие го поучуваат народот и навестуваат воскресение на мртвите во името на Исус Христос;

[3] e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

[3]и кренаа раце на нив и ги ставија под стража до утрината; зашто се беше веќе завечерило.

[4] Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

[4]А мнозина од оние што го слушаа словото, поверуваа; бројот на тие луѓе беше околу пет илјади.

Pedro e João perante o Sinédrio

[5] No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

[5]Утредента се собраа во Ерусалим нивните началници, старешините и книжниците,

[6] com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

[6]првосвештеникот Ана, Кајафа, Јован и Александар, и сите што му припаѓаа на родот првосвештенички.

[7] e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

[7]Откако ги поставија во средината, ги прашаа: „Со каква моќ и во чие име го направивте ова?“

[8] Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

[8]Тогаш Петар, исполнет со Дух Свети, им рече: „Началници народни и старешини израелски,

[9] visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

[9]ако денес нè испитувате за доброто дело, што му го направивме на болниот човек, за да кажеме како е тој излекуван,

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[10]тогаш нека ви биде познато на сите вас и на сиот народ израелски, дека овој стои здрав пред вас во името на Исус Христос од Назарет, Кого вие Го распнавте, Кого Бог Го воскресна од мртвите.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

[13] Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

[14] Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

[15] E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

[16] dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[11]Тој е оној камен што од вас ѕидарите беше отфрлен, Кој стана камен темелник;

[12]и во никој друг нема спасение: зашто под небото нема друго име дадено на луѓето, преку кое би можеле да се спасиме.“

[13]А кога ја видоа смелоста на Петар и Јован, и дознаа дека тоа се неуки и прости луѓе, тие само се восхитуваа. Сфатија дека и тие беа со Исус.

[14]Но, гледајќи го излечениот човек како стои со нив, тие немаа што да им возвратат.

[15]Затоа им заповедаа да излезат надвор од Синедрионот, па почнаа да се советуваат и да се прашуваат еден со друг,

[16]велејќи: „Што да правиме со овие луѓе? Зашто и големото чудо што се случи преку нив познато им е на сите што живеат во Ерусалим, и ние не можеме тоа да го одречеме.

[17]Но за да не се разгласува ова по народот уште повеќе, строго да ги заплашиме да не зборуваат повеќе никому во Негово име.“

[18]И кога ги повикаа, им заповедаа воопшто да не зборуваат, ниту пак да го учат народот во името на Исус.

[19]Но Петар и Јован им одговорија и рекоа: „Просудете дали е справедливо пред Бога вас да ве слушаме повеќе отколку Бог;

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

A igreja em oração

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

[26] Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

[27] porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

[28] para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

[29] agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que

[20]зашто ние не можеме да не зборуваме за она што сме го виделе и чуле.“

[21]А тие, бидејќи не најдоа ништо со што би можеле да ги казнат, ги заплашија и ги пуштија поради народот; зашто сите Го прославуваа Бога за она што се беше случило.

[22]Човекот, пак, над кого се случи тоа чудесно исцеление, имаше повеќе од четириесет години.

Молитва на верниците

[23]И кога ги пуштија, тие отидоа кај своите и им јавија што им рекоа првосвештениците и старешините.

[24]А овие, штом ги ислушаа, еднодушно го подигнаа гласот кон Бога и рекоа: „Господаре, Ти Кој си го создал небото и земјата, и морето и сè што се наоѓа во нив;

[25]и Кој преку Светиот Дух со устата на нашиот татко Давид, Својот слуга, си рекол: ‚Зошто беснеат народите и луѓето намислуваат празни работи?

[26]Се дигнаа царевите земни и кнезовите се собраа заедно против Господ и против Неговиот Помазаник ‘.

[27]И навистина, се здружија во тој град Ирод и Понтиј Пилат заедно со незнабошците и со народот израелски против Твојот Свет Син Исус, Кого си Го помазал Ти,

[28]за да го направат она што однапред го беше определила раката Твоја и волјата Твоја – да се збидне.

[29]И сега, Господи, погледај на нивните заплашувања и дај им на слугите Свои

anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

[30] enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

[31] Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

A comunidade cristã

[32] Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

[33] Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

[34] Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

[35] e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

A oferta de Barnabé

[36] José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

[37] como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

наполно слободно да го проповедаат Твоето слово,

[30]полагајќи ја раката Своја за исцеление, и да се случуваат чудесни знаци во името на Твојот Свет Син Исус.“

[31]И откако се помолија, се затресе местото каде што беа собрани, и сите се исполнија со Дух Свети и слободно го проповедаа словото Божјо.

Верниците меѓусебно го споделуваат својот имот

[32]А народот, што поверува, имаше едно срце и една душа: и никој ништо од својот имот не го нарекуваше свое, туку сè им беше заедничко.

[33]Апостолите, пак, со голема сила сведочеа за воскресението на Господ Исус Христос; и имаше голема благодат над сите нив.

[34]Не постоеше ниеден меѓу нив што имаше потреба за нешто, бидејќи оние што имаа ниви и куќи, ги продаваа и парите земени за нив ги донесуваа

[35]и ги оставаа пред нозете на апостолите: и секому му се даваше според неговите потреби.

[36]Така Јосиф, наречен од апостолите Варнава, што значи син на утехата, левит, родум од Кипар,

[37]кој имаше нива, ја продаде, ги донесе парите и ги положи пред нозете на апостолите.

Atos 5

Ananias e Safira

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

Дела 5

[1]А еден човек, по име Ананија, заедно со својата жена Сапфира, ја продаде нивата

[2]и еден дел од добиените пари сокри, со знаење на жена си, додека другиот дел го донесе и го стави пред нозете на апостолите.

[3]Но Петар рече: „Ананија, зошто го исполни сатаната срцето твое да Го излажеш Светиот Дух и да прикриеш дел од земените пари за нивата?

[4]Додека не беше продадена, нели беше твоја? И откако ја продаде, нели беа парите во твоја власт? Зошто си стави на срцето свое таква работа? Ти не излажа луѓе, туку Бога!“

[5]Кога ги слушна Ананија тие зборови, падна и издивна; и голем страв ги обзеде сите што го слушаа тоа.

[6]Станаа момчињата, го завиткаа, го изнесоа и го погребаа.

[7]А кога поминаа околу три часа, влезе и жената негова, не знаејќи што се случило.

[8]И Петар ја праша: „Кажи ми, за толку пари ли ја продадовте нивата?“ Таа одговори: „Да, за толку.“

[9]Петар потоа ѝ рече: „Зошто сте се договориле да Го искушувате Духот на Господ? Ете, пред вратата веќе стојат нозете на оние што го закопаа твојот маж; и тебе ќе те изнесат.“

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

Os apóstolos fazem muitos milagres

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

A prisão dos apóstolos

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[10]И таа веднаш падна пред нозете негови и издивна. А момчињата кога влегоа, ја најдоа мртва, ја изнесоа и ја погребаа до нејзиниот маж.

[11]И голем страв ја обзеде целата Црква и сите оние што го слушнаа тоа.

Многубројни чуда

[12]Преку рацете на апостолите се појавуваа знаци и се случуваа многу чуда меѓу луѓето; и сите беа еднодушни во тремот Соломонов.

[13]Од другите, пак, никој не се осмелуваше да им се придружи, а сепак, народот ги возвеличуваше.

[14]И сè повеќе се зголемуваше бројот на оние што веруваа во Господ, мноштво од мажи и жени,

[15]така што и по улиците изнесуваа болни и ги полагаа на постелки и носила, та кога ќе помине Петар, барем сенката негова да осени некого од нив.

[16]А доаѓаа во Ерусалим и многумина од околните градови, донесувајќи болни, мачени од нечисти духови, и сите се исцелуваа.

Затворањето на апостолите и нивното чудесно избавување

[17]Тогаш првосвештеникот и сите што беа со него, приврзаници на садукеите, станаа и се исполнија со завист,

[18]и ги кренаа рацете свои на апостолите и ги ставија во јавниот затвор.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.

[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,

[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.

[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.

[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,

[19]Но преку ноќта ангел Господов ја отвори вратата од затворот, и, откако ги изнесе, им рече:

[20]„Одете, застанете во храмот и кажувајте му ги на народот сите зборови за овој живот!“

[21]Штом го слушнаа тоа, апостолите влегоа утрината во храмот и почнаа да поучуваат. А првосвештеникот и неговите приврзаници кога дојдоа, го свикаа Синедрионот и сите старешини меѓу Израеловите синови и пратија во затворот луѓе да ги доведат апостолите.

[22]Но кога слугите отидоа, не ги најдоа, па, штом се вратија, изјавија,

[23]велејќи: „Затворот го најдовме заклучен како што треба и стражата стоеше надвор пред портата. А кога отворивме, внатре никого не најдовме.“

[24]Штом ги слушнаа овие зборови, храмскиот заповедник и првосвештениците збунети размислуваа што би требало да значи тоа.

[25]Но некој дојде, ги извести и им рече: „Ене, луѓето што ги затворивте, стојат во храмот и го поучуваат народот.“

[26]Тогаш храмскиот заповедник отиде заедно со слугите и ги доведе, но не на сила; зашто се плашеа од народот со камења да не ги убијат нив самите.

[27]А кога ги доведоа, ги изведоа пред Синедрионот и првосвештеникот, прашувајќи ги, рече:

[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[30] O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

O parecer de Gamaliel

[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.

[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.

[28]„Зарем не ви забранивме строго да не поучувате во тоа име? А вие пак го исполнивте Ерусалим со вашето учење и сакате крвта на Оној човек да ја фрлите на нас.“

[29]А Петар и апостолите одговорија и рекоа: „Повеќе треба да Му се покоруваме на Бога отколку на луѓето.

[30]Бог на татковците наши Го воскресна Исус, Кого вие Го погубивте, при-ковувајќи Го на крст.

[31]Бог со десницата Своја Го возвиси Него, Зачетникот и Спасителот, за да му даде покајание и простување на гревовите на Израел.

[32]За тие зборови сведоци Негови сме ние и Светиот Дух, Кого Бог им Го даде на оние што Му се покоруваат.“

[33]Кога го слушнаа тоа, тие се разлутија и мислеа да ги убијат.

[34]Но во Синедрионот стана тогаш еден фарисеј, по име Гамалиил, учител на Законот, почитуван од целиот народ, и заповеда за кратко време да ги изведат апостолите надвор,

[35]а ним им рече: „Луѓе Израелци, раз-мислете добро што ќе правите со овие луѓе!

[36]Зашто, пред извесно време се крена Тевда, кој зборуваше за себеси дека е тој голем човек, и му се придружија че-тиристотини мажи; тој беше убиен, и сите што му поверуваа, се разотидоа и исчезнаа.

[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.
[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;
[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.
[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.
[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.
[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

A instituição dos diáconos

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.
[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[37]По него, во време на пописот, се крена Јуда Галилеецот и повлече по себе доста народ; но и тој загина и сите што го следеа се растурија.
[38]И сега ви велам – оставете ги овие луѓе на мир, не гибајте ги; зашто, ако е таа замисла или тоа дело од луѓе, ќе се разруши;
[39]а ако е, пак, од Бога, вие не можете да го разрушите; внимавајте да не станете борци против Бога!“ Тие го послушаа,
[40]и откако ги повикаа апостолите, ги натепаа и им заповедаа да не зборуваат во името на Исус, па ги пуштија.
[41]А тие излегоа од Синедрионот радосни, зашто беа удостоени да поднесат измачувања за името на Господ Исус.
[42]И секој ден во храмот и по куќите не престануваа да поучуваат и да благовестат дека Исус е Христос.

Дела 6

Избор на седуммина помошници (ѓакони)

[1]Кога учениците се намножија, елинизираните Јудејци се побунија против Евреите зашто при секојдневното делење храна не биле пригледувани нивните вдовици.
[2]Тогаш Дванаесетте, го свикаа целото мноштво ученици, и рекоа: „Не е добро ние да го оставиме словото Божјо и да послужуваме на трпезите.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;
[4] e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

[5] O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.
[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[3]Затоа, браќа, одберете меѓу вас седуммина чесни луѓе, исполнети со Дух и мудрост, па ќе ги поставиме на таа служба;
[4]а ние целосно ќе ѝ се посветиме на молитвата и на службата на словото.“
[5]Предлогот му се допадна на сиот народ; па ги одбраа: Стефан, човек исполнет со вера и Дух Свети, Филип, Прохор, Никанор, Тимон, Пармена, Николај, еден новопридојден од Антиохија;
[6]нив ги поставија пред апостолите, а тие, откако се помолија, ги положија рацете над нив.
[7]И така, словото Божјо се ширеше, и бројот на учениците во Ерусалим се зголемуваше; и големо мноштво свештеници ѝ се покори на верата.

Стефан е фатен

[8]А Стефан, исполнет со вера и сила, правеше големи чудеса и знаци меѓу луѓето.
[9]Тогаш се кренаа некои припадници на синагогата, наречена синагога на Либертините, на Киринејците и Александријците, како и на оние што беа од Киликија и Азија, и почнаа да се препираат со Стефан;
[10]но не можеа да се спротивстават на мудроста и Духот со кои тој зборуваше.

[11]Затоа тајно подучија некои луѓе да речат: „Го чувме дека хули на Мојсеј и на Бога.“

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

[12]Така го надразнија народот, старешините и книжниците. Потоа пристапија кон него, го зграпчија и го одведоа во Синедрионот.

[13]Таму поставија лажни сведоци, кои рекоа: „Овој човек постојано хули на ова свето место и на Законот.

[14]Го слушнавме како зборува дека Исус од Назарет, Тој ќе го разруши ова место и ќе ги измени обичаите што ни ги предаде Мојсеј.“

[15]Тогаш сите што беа во Синедрионот го вперија погледот во него и видоа дека лицето негово му беше како лице на ангел.

Atos 7

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a

Дела 7

Беседата на Стефан

[1]Тогаш првосвештеникот рече: „Така ли е тоа?“

[2]А тој одговори: „Луѓе браќа и татковци, чујте! Бог на славата му се јави на нашиот татко Авраам, кога беше во Месопотамија, уште пред да се пресели во Харан,

[3]и му рече: ‚Излези од твојата земја, од твојот род и од домот на татко ти, па појди во земјата што ќе ти ја покажам.‘

[4]Тогаш тој излезе од земјата Халдејска и се насели во Харан, а оттаму, по смртта на неговиот татко, Бог го пресели во оваа земја, каде што живеете вие сега.

[5]И во неа не му даде наследство ниту една стапка земја, но вети дека ќе му ја

posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.

[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.

даде на потомството негово и нему во посед, иако уште немаше челад.

[6]И му рече Бог вака: ‚Потомците твои ќе бидат населени во туѓа земја и ќе бидат поробени и мачени четиристотини години.

[7]Но јас ќе му судам на оној народ, под чие ропство ќе бидат; а потоа тие ќе излезат и ќе Ми служат на ова место‘.

[8]И му го даде заветот за обрезание. Потоа на Авраам му се роди Исак и тој го обреза на осмиот ден; а Исак го роди Јакова, Јаков, пак, дванаесетте патријарси.

[9]Патријарсите беа завидливи кон Јосиф и го продадоа во Египет; но Бог беше со него,

[10]и го избави од сите негови маки и го дарува со благодат и мудрост пред фараонот, египетскиот цар, кој го постави и за началник над Египет и над целиот свој дом.

[11]Тогаш настана глад и голема мака по целата земја египетска и хананска, и нашите татковци не наоѓаа храна.

[12]А Јаков, кога чу дека во Египет има пченица, ги прати таму по прв пат татковците наши.

[13]И кога отидоа по вторпат, Јосиф им се откри на браќата и фараонот го запозна родот на Јосиф.

[14]Тогаш Јосиф прати гласници да го повикаат татко му Јаков и сиот свој род – седумдесет и пет души.

[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;
[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,

[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.
[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.
[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.
[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.
[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.
[25] Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

[15]И така Јаков слезе во Египет, и таму умре тој и татковците наши;
[16]и ги пренесоа во Сихем, и ги положија во гробот, што во Сихем го беше купил за сребро Авраам од синовите на Емор.
[17]Но како што наближуваше времето за исполнување на ветувањето, за кое Бог му се заколна на Авраам, во Египет се зголемуваше и се намножуваше бројот на луѓето,
[18]сè додека во Египет не дојде друг цар кој не го познаваше Јосиф.
[19]Тој лукаво постапи со нашиот народ, ги мачеше татковците наши, присилувајќи ги своите новороденчиња да ги оставаат за да не останат живи.
[20]Во тоа време се роди и Мојсеј, кој Му беше на Бога мил. Три месеци беше хранет во куќата на својот татко.
[21]А кога беше оставен, него го прибра фараоновата ќерка и го одгледа како свој син.
[22]И ја научи Мојсеј целата мудрост египетска и беше силен во зборови и во дела.
[23]А кога навршуваше четириесет години, нему му дојде на ум да ги посети браќата свои, синовите Израелови.
[24]И кога виде дека еден од нив го навредуваа, го заштити; одмаздувајќи се за измачуваниот, го уби Египќанецот.

[25]Тој мислеше дека браќата негови ќе согледаат дека Бог преку неговата рака ќе им даде спасение, но тие не сфатија.

[26] No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

[27] Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

[28] Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

[29] A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

[30] Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

[31] Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

[32] Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[26]А на другиот ден, кога некои од нив се тепаа, тој дојде кај нив и ги советуваше да се смират, велејќи: ‚Луѓе, вие сте браќа; зошто се навредувате меѓу себе?‘

[27]Но оној што го навредуваше својот ближен, го одби од себе и му рече: ‚Кој те поставил да бидеш началник и судија над нас?

[28]Или, пак, и мене сакаш да ме убиеш, како што вчера го уби Египќанецот?‘

[29]Од тие зборови Мојсеј побегна и се насели како туѓинец во земјата мидјанска, каде што му се родија два сина.

[30]И кога поминаа четириесет години, му се јави ангел Господов во пустината на Синајската Гора, во огнен пламен во една капина.

[31]Мојсеј штом виде, се зачуди од тоа видение; и кога се приближи да погледа внимателно, пристигна до него гласот Господов:

[32]‚Јас сум Бог на татковците твои, Бог Авраамов, Бог Исаков, Бог Јаковов.‘ Мојсеј се стресе и не смееше да погледа.

[33]А Господ му рече: ‚Собуј си ги обувките од нозете, зашто местото на кое стоиш е света земја!

[34]Јас ги видов добро маките на Мојот народ што е во Египет и го слушнав неговото воздивнување; па слегов да го избавам; а сега прииди да те пратам во Египет!‘

35 A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

36 Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

37 Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

38 É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

39 A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

40 dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

41 Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

42 Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

35Тој, Мојсеј, кого го беа одбиле, велејќи: ,Кој те поставил за началник и судија', него Бог преку ангелот, кој му се јави во капината, го прати за началник и избавител.

36Тој ги изведе, правејќи чудеса и знаци во земјата египетска и во Црвеното Море и во пустината во тек на четириесет години.

37Тоа е оној Мојсеј што беше им рекол на синовите Израелови: ,Господ, Бог ваш, меѓу браќата ваши ќе ви издигне Пророк како мене '.

38Тоа е оној што на собирот во пустината на Планината Синајска беше со ангелот кој му зборуваше, и со татковците наши; оној што прими животворни зборови нам да ни ги предаде,

39и кому нашите татковци не сакаа да му се покорат, туку го отфрлија со срцата свои и се свртеа кон Египет,

40велејќи му на Арон: ,Направи ни богови што ќе одат пред нас; зашто не знаеме што му стана на оној Мојсеј кој нè изведе од египетската земја.'

41И во оние дни направија лик на теле, и му принесоа жртви на идолот и се веселеа пред делото на своите раце.

42А Бог се одврати од нив и ги остави да му служат на воинството небесно, како што е напишано во Книгата на пророците: ,Доме Израелов, Ми принесовте ли вие заклани животни и

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[46] Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

[47] Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

[48] Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

[49] O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

[50] Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

[51] Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

жртви во текот на четириесетте години во пустината?

[43]Вие го прифативте шаторот на Молох и ѕвездата на вашиот бог Ремфан, идоли што ги направивте вие за да им се поклонувате: и Јас ќе ве преселам потаму од Вавилон.‘

[44]Нашите татковци имаа во пустината скинија на собранието, како што беше заповедал Оној Кој му зборуваше на Мојсеј да ја направи според образецот што го беше видел.

[45]Неа татковците наши ја примија и со Исус Навин ја внесоа во земјата на незнабошците, што Бог ги отфрлаше од лицето на татковците наши; а тоа се случуваше сè до времето на Давид,

[46]кој најде милост пред Бога, посака да Му најде живеалиште на Бог Јаковов.

[47]А Соломон Му изгради дом,

[48]но Севишниот не живее во ракотворени храмови, како што вели пророкот;

[49]‚Небото е Мојот престол, а земјата подножје на нозете Мои. Каков дом ќе ми направите, вели Господ, или кое место е за Мојата почивка?

[50]Не го направи ли сето ова Мојата рака?‘

[51]Тврдоглави и необрезани по срцето и ушите! Вие секогаш Му се противевте на Светиот Дух – како татковците ваши, така и вие.

[52] Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

[53] vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

[54] Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

[55] Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

[56] e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

[57] Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

[58] E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

[59] E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

[60] Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

Atos 8

[52]Кого од пророците не го гонеа вашите татковци? Тие ги убија оние што го предвестија доаѓањето на Праведникот, чии предавници и убијци станавте сега и вие,

[53]вие, што го примивте Законот преку ангелите, а не го одржавте.“

Каменувањето на Стефан

[54]Кога го слушаа ова, срцата им се исполнија со гнев и со забите крцкаа против него.

[55]А Стефан, исполнет со Дух Свети, кога погледна кон небото, ја виде славата Божја и Исус како стои од десната страна на Бога,

[56]и рече: „Еве, ги гледам небесата отворени и Синот Човечки како стои од десната страна на Бога.“

[57]Но тие извикаа со висок глас, ги затворија ушите свои и еднодушно се нафрлија на него.

[58]И откако го изведоа надвор од градот, почнаа на него да фрлаат камења: а сведоците ги оставија алиштата свои пред нозете на едно момче, по име Савле.

[59]И додека фрлаа камења врз Стефан, тој повикуваше и велеше: „Господи Исусе, прими го духот мој!“

[60]Потоа падна на колена, и извика со висок глас: „Господи, не примај им го ова за грев!“ И штом го рече тоа, почина.

Дела 8

Савле ги гони христијаните

[1] E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

[7] Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

[8] E houve grande alegria naquela cidade.

Simão, o mágico

[9] Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

[10] ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

[1]Савле, пак, го одобруваше неговото убиство. Во тој ден започна голем прогон на Црквата во Ерусалим, и сите, освен апостолите, се распрснаа по пределите на Јудеја и Самарија.

[2]А Стефан го погребаа побожни луѓе и приредија голема посмртна жалост.

[3]Савле, пак, ја пустошеше Црквата, одеше по куќите и извлекуваше мажи и жени, па ги предаваше во затвор.

[4]Тие што се беа распрснале, сега одеа наоколу благовестувајќи го словото.

Божјото Слово во Самарија

[5]Така Филип слезе во еден самарјански град и таму им Го проповедаше Христос.

[6]Народот еднодушно внимаваше на тоа што зборуваше Филип, слушајќи и гледајќи ги чудата што ги правеше тој;

[7]зашто нечисти духови со голем вик излегуваа од оние во кои се наоѓаа, и мнозина неподвижни и сакати оздравуваа.

[8]И голема радост настана во тој град.

[9]А во градот имаше еден човек по име Симон. Тој правеше магии и со тоа го вчудовидуваше народот од Самарија, велејќи за себе дека е тој голем човек.

[10]Него го слушаа сите, од најмал до најголем, и велеа: „Овој е силата Божја, наречена Голема.“

[11] Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

Pedro e João em Samaria

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;

[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.

[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

[11]А го слушаа внимателно, затоа што подолго време ги беше восхитувал со своите магии.

[12]Но кога му поверуваа на Филип, кој го проповедаше Евангелието за царството Божјо и за името на Исус Христос, почнаа да се крштаваат мажи и жени.

[13]Тогаш поверува и самиот Симон, и откако се крсти, постојано го придружуваше Филип; и, гледајќи дела големи и чудеса што се вршеа, се восхитуваше.

[14]Кога слушнаа апостолите што беа во Ерусалим дека Самарија го примила словото Божјо, ги пратија кај нив Петар и Јован.

[15]Тие, штом слегоа, се помолија за нив за да го примат Духот Свети.

[16]Зашто сè уште не беше слегол ниту на еден од нив, а само беа крстени во името на Господ Исус.

[17]Тогаш апостолите положија над нив раце и тие Го примија Светиот Дух.

[18]А Симон, кога виде дека Духот Свети се дава со полагање раце од апостолите, им донесе пари,

[19]и им рече: „Дајте ми ја и мене таа власт, та над кого и да ги положам рацете, да Го прими Духот Свети!“

[20]Но Петар му рече: „Среброто твое нека загине заедно со тебе, зашто помисли дека дарот Божји може да се стекне со пари.

[21] Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.
[22] Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;
[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.
[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.
[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

Filipe e o eunuco

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.
[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,
[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.
[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.
[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[21]Ти немаш дел ниту право на таа работа, бидејќи срцето твое не е право пред Бога.
[22]Туку покај се за оваа зла намера и помоли Му се на Бога за да ти се прости помислата на срцето твое;
[23]бидејќи те гледам дека си исполнет со горчлива жолчка и во окови на беззаконие.“
[24]А Симон одговори: „Помолете Му се за мене на Господ вие, да не ме стигне ништо од она што рековте.“
[25]И така, откако посведочија и зборуваа за словото Господово, тргнаа кон Ерусалим, проповедајќи го патем Евангелието во многу села самарјански.

Филип и етиопскиот великодостоинственик

[26]А на Филип му рече ангел Господов: „Стани и тргни на југ, по патот што води од Ерусалим за Газа, кој е пуст.“
[27]Тој стана и тргна; и ете, еден човек од Етиопија, евнух, висок достоинственик на Кандакија, етиопската царица, кој беше чувар на сите нејзини ризници. Тој дошол во Ерусалим на поклонение,
[28]а сега се враќаше и, седејќи в кола, го читаше пророкот Исаија.
[29]Духот, пак, му рече на Филип: „Приближи се и застани до колата!“
[30]Филип побрза, и, откако чу дека тој го чита пророк Исаија, му рече: „Го разбираш ли тоа што го читаш?“

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

[33] Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

[34] Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

[35] Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

[36] Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

[37] [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

[38] Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

[39] Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo

[31]Овој одговори: „Како ќе можам да го разберам, ако некој не ме упати?“ Па го замоли Филип да се качи и да седне до него.

[32]А местото од Писмото што го читаше, беше ова: „Како овца на клање беше одведен, и како што јагнето стои безгласно пред својот стригач, така и Тој устата Своја не ја отвори.

[33]Во неговата понизност Тој беше лишен од праведен суд. А поколението Негово кој ќе го искаже? Зашто животот Негов се одзема од земјата.“

[34]Тогаш Етиопјанецот проговори и му рече на Филип: „Те молам, за кого ова го зборува пророкот, за себе или за некој друг?“

[35]А тогаш, Филип ја отвори устата своја, започнувајќи да му објаснува од тоа место во Писмото и да му благовести за Исус.

[36]И одејќи така патем, тие стигнаа до една вода; и Етиопјанецот рече: „Еве вода! Што ми пречи да се крстам?“

[37](А Филип му рече: „Ако веруваш од сè срце – можеш.“ Тој одговори и рече: „Верувам дека Исус Христос е Син Божји.“)

[38]И заповеда колата да запре, па слегоа во водата обајцата, и Филип и евнухот, и го крсти.

[39]А кога излегоа од водата, Духот Свети се симна над евнухот, а Филип беше грабнат од ангел Господов, па евнухот

mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

[40] Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

Atos 9

A conversão de Saulo
Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

веќе не го виде. Тој радосно го продолжи својот пат.

[40]Филип се најде во Азот, од каде што тргна во обиколка, проповедајќи го Евангелието по сите градови, додека не стигна во Кесарија.

Дела 9

Савловото преобраќање

[1]А Савле, дишејќи уште со застрашувања и убиства против учениците на Господа, дојде кај првосвештеникот

[2]и побара од него писма за синагогите во Дамаск, така што, ако таму најде некои што го следат овој пат, мажи и жени, врзани да ги доведе во Ерусалим.

[3]Но, додека по патот наближуваше до Дамаск, наеднаш го обзеде светлина од небото,

[4]и, откако падна на земја, слушна глас што му зборуваше: „Савле, Савле, зошто Ме гониш?“

[5]А тој одговори: „Кој си Ти, Господине?“ А Господ му рече: „Јас сум Исус, Кого Го гониш.“

[6](Тресејќи се од страв и ужас, тој праша: „Господи, што сакаш да направам?“ А Господ му рече:) „Стани и влези во градот; и ќе ти се каже што треба да правиш!“

[7]А луѓето, што одеа по него, стоеја занемени од вчудовиденост, зашто слушаа глас, а никого не гледаа.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[8]Савле стана од земјата и, макар што му беа очите негови отворени, ништо не гледаше: и водејќи го за рака, го одведоа во Дамаск.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

[9]И три дена остана слеп, и ништо не јадеше, ниту пиеше.

A visita de Ananias

Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[10]Во Дамаск, пак, имаше еден ученик по име Ананија, кому во видение Господ му рече: „Ананија!“ А тој одговори: „Еве ме Господи!“

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[11]Тогаш Господ му рече: „Стани и оди во улицата што се вика Права, и во домот Јудин побарај го човекот од Тарс, по име Савле; ете, тој сега се моли.“

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[12]И во видение виде еден човек, по име Ананија, како му пријдува и полага раце над него, за да може да прогледа.

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[13]А Ананија одговори: „Господи, од мнозина сум слушал за тој човек колку зло им правел на Твоите светии во Ерусалим;

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[14]а тој и овде има овластување од првосвештениците да ги врзува сите што го повикуваат името Твое.“

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[15]Но Господ му рече: „Оди, зашто тој ми е избран сад, за да го изнесе името Мое пред народи и цареви и синовите Израелови.

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[16]И Јас ќе му покажам колку треба тој да пострада заради името Мое.“

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo,

[17]А Ананија отиде и влезе во куќата и, откако ги положи рацете свои над него,

irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

18 Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

19 E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

Saulo prega em Damasco

20 E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

21 Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

22 Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

23 Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

24 porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

25 Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

26 Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém,

рече: „Брате Савле, Господ Исус, Кој ти се јави по патот, по кој доаѓаше, ме прати за да прогледаш и да се исполниш со Дух Свети.“

18И одеднаш како лушпи да паднаа од очите негови, и тој прогледа и кога стана, се крсти.

Савле проповеда во Дамаск

19А откако прими храна, Савле закрепна. Потоа неколку дена преседе со учениците во Дамаск;

20и веднаш почна да проповеда во синагогите за Исус дека е Тој Син Божји.

21И сите што го слушаа, се чудеа и зборуваа: „Не е ли ова оној, кој во Ерусалим ги гонеше оние што го повикуваа тоа Име, та затоа и овде дошол за да ги доведе врзани пред првосвештениците?“

22А Савле станувавше сè посилен и ги збунуваше Јудејците кои живееја во Дамаск, докажувајќи им дека Овој е Христос.

23Кога помина многу време, Јудејците се договорија да го убијат.

24Но Савле дозна за нивниот заговор. Тие, пак, дење и ноќе го чекаа на портата за да го убијат.

25Затоа учениците го зедоа ноќе и в кошница го спуштија по ѕидот.

Савле во Ерусалим

26А кога пристигнаа во Ерусалим, Савле настојуваше да им се придружи на учениците; но сите се плашеа од него,

o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

бидејќи не веруваа дека тој навистина е ученик.

27 Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

27Варнава, пак, го зеде и го одведе кај апостолите, па им раскажа како Савле по патот Го видел Господа, дека Господ му зборувал, а исто така и дека во Дамаск отворено го проповедал името на Исус.

28 Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

28И оттогаш тој остана со нив, влегуваше и излегуваше во Ерусалим, и смело говореше во името на Господ.

29 Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

29А зборуваше и се препираше исто така и со елинизираните Јудејци, кои се обидуваа да го убијат.

30 Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

30Штом разбраа за тоа браќата, го одведоа во Кесарија, од каде го испратија во Тарс.

A igreja cresce

31 A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

31А црквата по цела Јудеја, Галилеја и Самарија беше во мир, се изградуваше и живееше во страхопочит кон Господ, и растеше со утехата на Светиот Дух.

A cura de Eneias

Оздравувањето на Енеј

32 Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

32Петар откако ги обиколи сите, слезе и кај светиите што живееја во Лида.

33 Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

33Таму, пак, најде еден човек по име Енеј, кој цели осум години лежел на постела, зашто бил неподвижен.

34 Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

34И Петар му рече: „Енеј, тебе те исцелува Исус Христос. Стани и направи си ја постелата сам!“ И тој веднаш стана.

[35] Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

A ressurreição de Dorcas

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.

[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

Atos 10

[35]И го видоа сите што живееја во Лида и во Сарон, и се обратија кон Господ.

Оживувањето на Срна во Јопија

[36]Во Јопија имаше една ученичка, по име Тавита, што значи срна; таа беше исполнета со милостина и добри дела, што ги правеше.

[37]И токму во тоа време таа се разболе и умре. Тогаш ја измија и ја положија во горната одаја.

[38]А бидејќи Лида беше близу до Јопија, учениците штом слушнаа дека е Петар таму, веднаш испратија двајца луѓе кај него, молејќи го да дојде до нив што побргу.

[39]Петар стана и тргна кај нив. Кога пристигна, го одведоа во горната одаја. И дојдоа кај него сите вдовици, плачеј-ќи и покажувајќи му ги ризите и облеките што ги беше правела Срна додека живееше со нив.

[40]Петар, откако ги истера сите надвор, падна на колена, се помоли, па се сврте кон мртвото тело и рече: „Тавита, стани!“ И таа ги отвори очите свои, го погледна Петар и седна.

[41]А Петар тогаш ѝ подаде рака и ја подигна. Тогаш ги повика светиите и вдовиците и им ја предаде жива.

[42]И ова се разгласи по цела Јопија, и мнозина поверуваа во Господ.

[43]А Петар престојуваше долго време во Јопија кај некој си кожар Симон.

Дела 10

O centurião Cornélio

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

Видението на војникот Корнилиј во Кесарија

[1]Во Кесарија имаше еден човек, по име Корнилиј, стотник од таканаречената Италска чета.

[2]Тој беше благочестив и богобојазлив човек, заедно со целиот негов дом; изобилно му даваше милостина на народот и секогаш Му се молеше на Бога.

[3]Еднаш околу деветтиот час од денот, тој виде најаве ангел Божји, како доаѓа кај него и му вели: „Корнилиј!“

[4]А тој го впери погледот во него и сиот уплашен рече: „Што е Господи?“ Тој му рече: „Бог си спомна за молитвите твои и милостините твои.

[5]И сега, прати луѓе во Јопија и повикај го Симон, кого го викаат Петар.

[6]Тој престојува таму како гостин кај некој си кожар Симон, чија куќа се наоѓа покрај морето.“

[7]Кога си отиде ангелот што му зборуваше, Корнилиј повика двајца од своите слуги и еден благочестив војник, кои постојано се наоѓаа кај него;

[8]па, откако им кажа сè, ги прати во Јопија.

Видението на Петар во Јопија

[9]Утредента, додека тие патуваа и наближуваа до градот, Петар околу шестиот час се качи на рамниот покрив од куќата да се помоли.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[10]И бидејќи беше огладнел, сакаше нешто да јаде; а додека му приготвуваа, тој падна во занес,

[11]и го виде небото отворено и некаков сад како слегува кон него, сличен на некое големо платниште, врзано за четирите краишта, и се спушташе на земјата.

[12]Во него имаше секакви четириножни животни, зверови, влекачи земни и птици небески.

[13]И дојде глас кон него: „Петре, стани, заколи и јади!“

[14]А Петар рече: „Никако, Господи, зашто никогаш не сум јадел погано или нечисто.“

[15]И повторно дојде глас кон него: „Она што Бог го очистил, ти не го сметај за нечисто!“

[16]Тоа се повтори трипати, а садот пак се крена кон небото.

[17]И додека Петар беше во недоумица што значи тоа видение што го виде, ете ги луѓето, испратени од Корнилиј, кои откако се распрашаа и го најдоа домот на Симон, застанаа пред портата.

[18]Тогаш повикаа и прашаа: „Овде ли гостува Симон, наречен Петар?“

[19]И додека Петар размислуваше за видението, Духот му рече: „Ете, те бараат тројца луѓе.

[20]Туку стани, слези и оди со нив, не размислувајќи ништо; зашто Јас ги пратив!“

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

Pedro vai com eles

[23] Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

[24] No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

[25] Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

[26] Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

[27] Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

[28] a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

[29] por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

[21]Штом слезе кај луѓето, испратени од Корнилиј кај него, Петар рече: „Јас сум тој, кого го барате. Зошто сте дошле?“

[22]А тие му одговорија: „Стотникот Корнилиј, човек праведен и богобојазлив, познат по своите добрини меѓу сиот јудејски народ, прими заповед од свет ангел да те повика во својот дом и да ги послуша твоите зборови.“

[23]Тогаш Петар ги повика внатре и ги нагости. А утрината стана и отиде со нив; со него заминаа и некои браќа од Јопија.

[24]Следниот ден тие пристигнаа во Кесарија. А Корнилиј ги чекаше, повикувајќи ги своите роднини и блиски пријатели.

[25]Додека Петар влегуваше, Корнилиј му дотрча во пресрет, падна пред нозете негови и му се поклони.

[26]А Петар го подигна и му рече: „Стани, и јас сум само човек.“

[27]И така разговарајќи со него, влезе внатре, каде што најде мнозина собрани.

[28]И им рече: „Вие знаете дека на човек Јудеец му е забрането да се дружи или да оди кај човек од друг род. Но мене Бог ми покажа ниеден човек да не го нарекувам поган или нечист.

[29]Затоа, кога бев поканет, дојдов без двоумење. Сега ве прашувам, зошто ме повикавте?“

[30] Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes
[31] e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.
[32] Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.
[33] Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.
[34] Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;
[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.
[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.
[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,
[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e

[30]И Корнилиј одговори: „Пред четири дена, сè до овој час постев, а во деветтиот час се молев во својот дом. Одеднаш, пред мене застана човек во светла облека,
[31]и ми рече: ‚Корнилиј, твојата молитва е услишена, и за твоите милостини Бог Си спомна.
[32]Затоа прати некого во Јопија и повикај го Симон, наречен Петар; тој сега престојува на гости кај Симон Кожарот, покрај морето.‘
[33]Затоа јас веднаш пратив луѓе по тебе, и ти добро направи што дојде. Сега, пак, ние сите стоиме пред Бога за да слушнеме сè што ти е од Бога заповедано.“

Петровата беседа во куќата на Корнилиј

[34]Тогаш Петар ја отвори устата и рече: „Навистина сфаќам дека Бог не гледа на лице;
[35]туку, напротив, Нему му е мил во секој народ оној кој има страхопочит кон Него и постапува праведно.
[36]Тој им го прати на синовите Израелови словото, благовестувајќи мир преку Исус Христос, Кој е Господ на сите.
[37]Вие знаете за сето она што се случуваше по цела Јудеја, почнувајќи од Галилеја, по крштавањето што го проповедаше Јован:
[38]како Го помаза Бог со Дух Свети и со сила Исус од Назарет, и како Тој одеше вршејќи добри дела и исцелувајќи ги

curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

39 e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

40 A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

41 não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

42 e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

43 Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

44 Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

45 E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;

46 pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:

47 Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?

сите што беше ги нападнал ѓаволот, зашто Бог беше со Него.

39И ние сме сведоци за сè што направи Тој во земјата Јудејска и во Ерусалим. Него Го убија, приковувајќи Го на крст.

40Него Бог Го воскресна на третиот ден и Му даде да се појави,

41но не на сиот народ, туку само нам, предизбрани од Бога сведоци, кои јадевме и пиевме со Него по Неговото воскреснување од мртвите.

42И ни заповеда да им проповедаме на луѓето и да сведочиме дека Тој е од Бога определениот Судија над живите и мртвите.

43Сите пророци сведочат за тоа дека секој што ќе поверува во Него, ќе добие простување на гревовите преку Неговото име.“

Светиот Дух се излева над сите

44Додека Петар уште ги зборуваше тие зборови, Дух Свети слезе над сите што го слушаа словото.

45А обрезаните верници, што беа дојдени заедно со Петар, се изненадија што дарот на Светиот Дух се излеа и над незнабошците,

46зашто ги слушаа како зборуваат на разни јазици и Го возвеличуваат Бога. Тогаш Петар рече:

47„Може ли некој да ја забрани водата за да не бидат крстени оние кои Го примија Духот Свети како и ние?“

[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

[48]И им заповеда да бидат крстени во името на Исус Христос. Потоа тие го замолија да остане кај нив неколку дена.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.

[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

[6] E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

[7] Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[8] Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

[9] Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

Дела 11

Петар се оправдува пред Црквата во Ерусалим

[1]Апостолите и браќата во Јудеја, слушнаа дека и незнабошците го примиле словото Божјо.

[2]И кога Петар влезе во Ерусалим, обрезаните што беа со него го укорија,

[3]велејќи: „Ти си бил кај необрезани луѓе и си јадел со нив.“

[4]А Петар почна да им расправа за сè по ред, велејќи:

[5]„Јас бев во градот Јопија, и, додека се молев, во занес здогледав видение: од небото слегуваше некаков сад, како некое платниште, врзано за четирите краишта, и дојде дури до мене.

[6]Откако погледав во него и го разгледав, видов четириножни земни животни, ѕверови, влекачи и птици небески.

[7]И чув глас што ми зборуваше: ‚Стани Петре, заколи и јади!‘

[8]Јас, пак, реков: ‚Не, Господи, зашто ништо погано или нечисто никогаш не влегло во устата моја.‘

[9]А гласот од небото повторно проговори и рече: ‚Она што Бог го очистил, ти не го сметај за погано!‘

[10] Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

[11] E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

[12] Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

[13] E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

[14] o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

[15] Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

[16] Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se

[10]Тоа се повтори трипати; и пак се крена на небото.

[11]И ете, во тој час застанаа тројца луѓе, испратени кај мене од Кесарија.

[12]А Духот ми рече да појдам со нив, без двоумење. Со мене дојдоа и овие шестмина браќа, и влеговме во куќата на оној човек.

[13]Тој ни раскажа како видел ангел во куќата своја, кој застанал и му рекол: ‚Прати во Јопија луѓе и повикај го Симон, наречен Петар.

[14]Тој ќе ти каже зборови, преку кои ќе бидеш спасен ти и целиот твој дом.‘

[15]И кога почнав јас да зборувам, над нив слезе Духот Свети, како и над нас во почетокот.

[16]Тогаш се сетив на зборовите Господови: ‚Јован крштаваше со вода, а вие ќе бидете крстени со Дух Свети.‘

[17]Ако, Бог им даде еднаков дар, како и нам, кои поверувавме во Господ Исус Христос, тогаш кој сум јас да Му се спротивставам на Бога?“

[18]Откако го ислушаа тоа, тие се успокоија и Го прославуваа Бога, велејќи: „Значи и на незнабошците Бог им даде покајание за живот.“

Црквата во Антиохија

[19]А оние, што се беа распрснале поради гонењето до кое дојде по убиството на

espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

Стефан, стигнаа сè до Феникија, Кипар и Антиохија, и никому не му го проповедаа словото, освен на Јудејците.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[20]А некои од нив – Кипрани и Кинејци, штом пристигнаа во Антиохија, почнаа да им проповедаат и на Елините, навестувајќи го Евангелието на Господ Исус.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[21]И раката Господова беше со нив, та голем број луѓе поверуваа и се обратија кон Господ.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[22]Веста за тоа дојде до ушите на црквата ерусалимска. И тогаш го испратија Варнава да оди во Антиохија.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[23]А тој, кога пристигна, ја виде благодатта Господова, се зарадува, и ги бодреше сите да пребиваат во Господ со непоколебливо срце.

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[24]Тој беше добар човек и исполнет со Дух Свети и вера. И значително мноштво луѓе се припои кон Господ.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[25]Потоа, Варнава тргна за Тарс да го бара Савле.

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

[26]И кога го најде, го доведе во Антиохија. И цела година тие се собираа во црквата и поучуваа големо мноштво луѓе. Во Антиохија за прв пат ги нарекоа учениците христијани.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[27]А во тоа време слегоа од Ерусалим во Антиохија некои пророци.

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que

[28]И еден од нив, по име Агав, претскажа преку Духот дека по целата вселена ќе

estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

настане голем глад. И токму таква голема и настана во времето на царот Клавдиј.

[29]Тогаш учениците решија, секој, колку што има, да испрати за поткрепа на браќата, што живееја во Јудеја.

[30]Тоа го направија, така што го пратија собраното до старешините преку Варнава и Савле.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou,

Дела 12

Смртта на Јаков; Петар в затвор

[1]Во тоа време цар Ирод стави рака на некои од Црквата, и почна да ги измачува.

[2]Со меч го уби Јакова, братот Јованов.

[3]А кога виде дека тоа им се допаѓа на Јудејците, го фати и Петар. Тоа беше за време на Бесквасници.

[4]Него, кога го фати, го фрли в затвор предавајќи го на четири групи по четири војници да го пазат. Неговата намера беше веднаш по Пасхата да го изведе пред народот.

[5]И така, додека Петар го пазеа во затворот, Црквата непрестано Му се молеше на Бога за него.

[6]Ноќта, спроти денот кога Ирод сакаше да го изведе, Петар спиеше меѓу двајца војници, окован во два пара ланци, а стражарите пред портата го чуваа затворот.

[7]И, ете, ангел Господов застана, и светлина блесна во затворот. Ангелот го потчукна Петар по ребрата и го

dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

[8] Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

Pedro é livre da prisão

[9] Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

[10] Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

[11] Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

разбуди, па му рече: „Стани брзо!“ И оковите му паднаа од рацете негови.

[8]Тогаш ангелот му рече: „Препашај се и обуј си ги чевлите!“ Така и направи. И пак му рече: „Облечи ги алиштата свои и оди по мене!“

[9]И излезе и тргна по него, а не знаеше дека тоа, што го направи ангелот, е вистина, туку си мислеше дека гледа привид.

[10]Откако ја изминаа првата и втората стража, дојдоа до железната порта, што водеше кон градот, а таа им се отвори сама. Тие излегоа и преминаа преку една улица, и во тој час ангелот го снема.

[11]Тогаш Петар, откако дојде на себе, си рече: „Сега знам дека навистина Господ го пратил Својот ангел да ме избави од рацете Иродови и од сè, што очекуваше јудејскиот народ.“

[12]Сфаќајќи го тоа, тој дојде до куќата на Марија, мајката на Јован, наречен Марко, каде што беа собрани многумина на молитва.

[13]А кога Петар затропа на портата, слугинката по име Рода пријде да наслушне.

[14]И, штом го позна гласот на Петар, таа од радост не ја отвори портата, туку се втрча и јави дека Петар стои пред портата.

[15]А тие ѝ рекоа: „Луда ли си ти?“ Но таа потврдуваше дека тоа е така. А тие велеа: „Тоа е сигурно неговиот ангел.“

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

A morte de Herodes

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

[21] Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

[22] e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

[23] No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

[24] Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

[16]Петар, пак, постојано чукаше. А кога му отворија, го видоа и се зачудија многу.

[17]Тој им мавна со раката да молчат, а потоа им раскажа како Господ го извел од затворот, и рече: „Соопштете му за ова на Јаков и на браќата!“ Потоа излезе и отиде на друго место.

[18]Утредента меѓу војниците настана голема вознемиреност поради тоа што се случило со Петар.

[19]А Ирод, кој испрати потера по него, но не успеа да го пронајде, откако ги испита стражарите, заповеда да ги погубат. Потоа тој слезе од Јудеја во Кесарија, и таму се задржа.

Смртта на Ирод

[20]Ирод беше гневен на Тирците и Сидонците. Но тие, бидејќи нивните земји добиваа храна од неговото царство, се договорија и дојдоа кај него еднодушни, и откако го придобија на своја страна Власта, царевиот собар, побараа мир.

[21]Во договорениот ден Ирод, облечен во царска облека, седна на престолот и одржа говор пред народот.

[22]А народот воскликнуваше: „Ова е глас Божји, а не човечки.“

[23]Но ненадејно во истиот миг ангел Господов, силно го удри, зашто не Му воздаде слава на Бога. И, изеден од црви, тој умре.

[24]А словото Божјо сè повеќе растеше и се распространуваше.

[25] Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

[25]Варнава и Савле, откако го исполнија задолжението, од Ерусалим се вратија во Антиохија, од каде што го зедоа со себе и Јован, наречен Марко.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

[1] Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

[2] E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

[3] Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

[4] Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

Дела 13

Савле и Варнава избрани за мисионерско патување

[1]Во Антиохиската црква имаше некои пророци и учители: Варнава, Симеон, наречен Нигер, Луциј Киринеецот и Манаин, кој беше воспитан заедно со Ирод четворовласникот, и Савле.

[2]Еднаш кога Му служеа на Господ и постеа, Духот Свети рече: „Одвојте ми ги Варнава и Савле за дело, за кое ги повикав!“

[3]Тогаш тие, откако постеа и се помолија, положија раце над нив и ги пуштија.

Варнава и Савле во Кипар

[4]И така, испратени од Светиот Дух, тие слегоа во Селевкија, и оттаму отпловија за Кипар.

[5]И кога стигнаа во Саламин, тие го проповедаа словото Божјо во јудејските синагоги, а го имаа со себе и Јован како помошник.

[6]А кога го поминаа островот сè до Пафос, наидоа на еден човек маѓесник и лажен пророк, Јудеец, по име Варисус,

[7]кој беше со намесникот Сергиј Павле, човек умен. Тој ги повика Варнава и Савле, и посака да го слушне словото Божјо.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

João Marcos volta a Jerusalém

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[14] Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

[15] Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

O testemunho de Paulo em Antioquia

[8]Но им се спротивстави Елима – маѓесникот, така всушност се преведува неговото име, настојувајќи намесникот да го одврати од верата.

[9]Но Савле, наречен Павле, исполнет со Дух Свети, го впери погледот на него,

[10]и рече: „О, ти кој си полн со секакво лукавство и злоба, сине ѓаволски, непријателу на секоја праведност, нема ли да престанеш да ги искривуваш правите Господови патишта?

[11]И еве сега, раката Господова е врз тебе; ќе бидеш слеп и за некое време нема да го гледаш сонцето!“ И наеднаш над него падна мрак и темнина, и џбарајќи, бараше водач.

[12]Тогаш намесникот, откако виде што се случи, поверува, восхитен од учењето Господово.

Павле и Варнава во Антиохија Писидиска

[13]Павле и неговите придружници отпловија од Пафос и пристигнаа во Пергија Памфилиска. Тука Јован се одвои од нив и се врати во Ерусалим.

[14]А тие тргнаа од Пергија и пристигнаа во Антиохија Писидиска. Тука во сабота влегоа во синагогата и седнаа.

[15]По читањето на Законот и на Пророците, старешините на синагогата пратија луѓе да им кажат: „Мажи браќа, ако имате зборови за утеха на народот, зборувајте!“

[16] Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

[17] O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

[18] e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

[19] e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após

[16]И тогаш стана Павле, мавна со раката и рече: „Луѓе Израелци, и вие, што имате страхопочит кон Бога, послушај-те!

[17]Бог на овој народ, Израел, ги избра татковците наши, и го подигна овој народ кога тие пребиваа во земјата египетска, и со раката Своја силна ги изведе од неа;

[18]и околу четириесет години ги хранеше во пустината;

[19]а потоа откако уништи седум народи во земјата хананска, со ждрепка им ја раздели земјата во нивно наследство.

[20]За околу четиристотини педесет години им даваше судии до пророкот Самоил.

[21]А потоа бараа цар, и Бог им го даде Саул, Кисовиот син, човек од Венијаминовото колено, за четириесет години.

[22]Кога го отстрани него, за цар им го подигна Давид, за кого и рече, сведочејќи: ‚Најдов маж по срцето Свое, Давид, синот Јесеев. Тој ќе ги исполни сите Мои барања.‘

[23]Од неговото потомство Бог, според ветувањето, Го издигна за Израел Спасителот Исус.

[24]Пред Неговото доаѓање Јован како предгласник му проповедаше на сиот израелски народ покајно крштавање.

[25]А кога Јован го завршуваше своето дело, прашуваше: ‚За кого ме сметате? Јас не сум Тој, но, ете, по мене иде

mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

Оној, Кому не сум достоен да Му ги одврзам ни обувките на Неговите нозе.‘

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[26]Мажи браќа, синови од родот на Авраам, оние меѓу вас, што имаат страхопочит кон Бога, нам ни е испратено словото на ова спасение.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[27]Всушност жителите ерусалимски и нивните началници, бидејќи не Го препознаа, ги потврдија пророчките зборови, што се читаат секоја сабота, со тоа што Го осудија.

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[28]И така, иако не најдоа никаква вина за осуда на смрт, побараа од Пилат да Го убие.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

[29]А кога го извршија сето тоа, што беше напишано за Него, Го симнаа од крстот и Го положија в гроб.

[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

[30]Но Бог Го воскресна од мртвите.

[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

[31]А Тој во текот на многу дни им се јавуваше на оние, што со Него дојдоа од Галилеја во Ерусалим и кои се сега сведоци Негови пред народот.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

[32]И ние сега ви благовестуваме дека ветувањето, дадено на нашите татковци, Бог го исполни на нас, чедата нивни, откако Го воскресна Исус.

[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[33]Како што е во вториот псалм напишано: ‚Син Мој си Ти, денес Те родив Јас.‘

[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E

[34]А дека Го воскресна од мртвите, и дека веќе нема да се враќа во распаѓање, рекол вака: ‚Ќе ви ги дадам сигурните ветувања дадени на Давид.‘

cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

35 Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

36 Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

37 Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

38 Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

39 e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

40 Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

41 Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

Instados a pregar no sábado seguinte

42 Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

43 Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

35За тоа и на друго место зборува: ,Нема да допуштиш Твојот светец да види распаѓање.‘

36А навистина Давид, откако му служеше на својот род, според Божјата волја, се присоедини кон татковците и виде распаѓање;

37но Оној, Кого Бог Го воскресна, не виде распаѓање.

38И така, знајте, мажи и браќа дека преку Него вам ви се проповеда простување на гревовите.

39И од сè, од што не сте можеле да се оправдате преку Законот Мојсеев, преку Него се оправдува секој кој верува.

40Затоа внимавајте да не дојде на вас она што е речено во Пророците:

41,Погледнете вие кои презирате, зачудете се и исчезнете! Зашто во ваше време ќе извршам дело, во кое немаше да поверувате, ако некој би ви го раскажал.‘“

42А кога излегуваа Јудејците од синагогата, незнабошците ги помолија овие зборови да им се проповедаат и во следната сабота.

43И кога се распушти собирот, мнозина Јудејци и побожни прозелити појдоа по Павле и Варнава. Тие разговараа со нив и им советуваа да останат во Божјата благодат.

Павле и Варнава се обраќаат кон незнабошците

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.

[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

[44]Следната сабота се собра скоро целиот град да го слушне словото Божјо.

[45]Но Јудејците, кога видоа многу народ, се исполнија со завист и му противречеа на она што го зборуваше Павле и хулеа.

[46]Тогаш Павле и Варнава им рекоа отворено: „Словото Божјо требаше најнапред вам да ви се проповеда, но кога вие го отфрлате и сами покажувате дека не сте достојни за вечниот живот, затоа, еве, ние се обраќаме кон незнабошците.

[47]Зашто Господ така ни заповеда: ‚Те поставив за светлина на незнабошците, да бидеш спасение до крајот на земјата.‘“

[48]Незнабошците, слушајќи го тоа, се радуваа и го славеа словото Господово и поверуваа сите, кои беа определени за живот вечен.

[49]И словото Господово се распространуваше по целиот крај.

[50]Но Јудејците, откако ги наговорија побожните и чесните жени и градските првенци, поттикнаа гонење против Павле и Варнава, и ги истераа од својот крај.

[51]Тие, го истресоа правот од нозете свои на нив, и дојдоа во Иконија.

[52]А учениците се исполнија со радост и Дух Свети.

Дела 14

Павле и Варнава во Иконија

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.

[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.

[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.

[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.

[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,

[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,

[7] onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.

[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[1]Во Иконија тие заедно влегоа во јудејската синагога, и зборуваа така, што мнозина Јудејци и Елини поверуваа.

[2]А Јудејците, што не поверуваа, ги побунија и раздразнија духовите на незнабошците против браќата.

[3]Но тие сепак останаа тука доста време и смело говореа за Господ, Кој сведочеше за словото на Својата благодат, давајќи преку нивните раце да стануваат знаци и чуда.

[4]А народот во градот се раздели: едни беа со Јудејците, а други со апостолите.

[5]И кога незнабошците и Јудејците, со своите началници се готвеа да ги хулат и да ги каменуваат,

[6]тие, штом разбраа, се засолнија во ликаонските градови Листра и Дерва и во нивната околина.

[7]Таму почнаа да го проповедаат Евангелието.

Исцелувањето на парализираниот човек. Беседата на Павле во Листра

[8]Во Листра седеше еден човек, немоќен во нозете. Тој бил сакат од мајчината утроба, не можел да оди никогаш.

[9]Тој слушаше додека Павле зборуваше; а Павле, го впери во него погледот и виде дека во него има вера дека може да оздрави,

[10]па му рече со висок глас: „Тебе ти велам, во името на Господ Исус Христос: исправи се на нозете свои!“ И тој скокна и почна да оди.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

Paulo é apedrejado

[11]А луѓето, кога видоа што направи Павле, го подигнаа гласот свој и извикаа на ликаонски: „Боговите слегле кај нас во човечки лик!“

[12]И Варнава го нарекоа Зевс, а Павле Хермес, бидејќи тој го водеше зборот.

[13]Жрецот, пак, на Зевс, чиј кип се наоѓаше пред новиот град, откако доведе јунци и венци пред портата, сакаше заедно со народот да принесе жртва.

[14]Но апостолите Варнава и Павле, кога слушнаа за тоа, ги раскинаа своите облеки, се втурнаа меѓу народот, гласно викајќи:

[15]„Луѓе, зошто го правите ова? И ние сме смртни како и вие, но ви проповедаме да се обратите од овие празноверија кон живиот Бог, Кој ги создаде небото и земјата, морето и сè што е во нив;

[16]Кој поранешните поколенија на народите ги остави да врват по нивните патишта,

[17]иако не престануваше да сведочи за Себе, правејќи ни добро со праќање дождови од небото и плодоносни времиња и исполнувајќи ги срцата наши со храна и веселост.“

[18]И зборувајќи за ова, одвај го убедија народот да не им принесува жртва, (туку секој да си оди во својата куќа. Додека се наоѓаа таму и поучуваа),

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com

[19]од Антиохија и од Иконија пристигнаа некои Јудејци. (И кога апостолите зборуваа отворено, тие го убедија народот да ги напушти, велејќи дека ништо вистинско не зборуваат, туку само лажат), а кога го придобија народот, го каменуваа Павле, па го извлекоа надвор од градот, мислејќи дека е мртов.

[20]Кога се собраа околу него учениците, тој стана и се врати во градот. Утре-дента со Варнава заминаа за Дерва.

Враќање во Сирија и Антиохија

[21]И, откако го проповедаа Евангелието во тој град и мнозина придобија за свои ученици, тие се вратија во Листра, Иконија и Антиохија.

[22]Тие ги зацврстуваа душите на уче-ниците и, храбрејќи ги да бидат истрај-ни во верата, ги учеа дека во царството Божјо треба да влеземе преку многу маки.

[23]Па, откако им ракоположија свеш-теници за секоја црква, се помолија со пост, и ги предадоа на Господ, во Кого беа поверувале.

[24]А потоа минаа низ Писидија, и дојдоа во Памфилија;

[25]и, откако го проповедаа словото Господово во Перга, слегоа во Аталија,

[26]а оттаму отпловија за Антиохија, откаде што беа предадени на Божјата благодат за делото што го завршија.

[27]По нивното пристигнување тие ја собраа црквата, и соопштија за сè, што

eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

направи Бог со нив и како Тој ја отворил вратата на верата и за незнабошците.

[28]И таму престојуваа подолго време со учениците.

Дела 15

Расправа околу прашањето за обрезанието

[1]А некои луѓе слегоа од Јудеја, и ги подучуваа браќата: „Ако не се обрезете според обичајот Мојсеев, не може да бидете спасени!“

[2]А бидејќи настана бунт, и Павле и Варнава жестоко се препираа со нив, одлучија Павле и Варнава и некои други од нив да отидат горе кај апостолите и старешините во Ерусалим заради оваа препирка.

[3]Тие, пак, испратени од црквата, патуваа низ Феникија и Самарија, и раскажувајќи за обраќањето на незнабошците, предизвикуваа голема радост кај сите браќа.

[4]А кога пристигнаа во Ерусалим, ги примија црквата, апостолите и старешините, а тие известија за сè што направи со нив Бог.

Решавање на спорот: Апостолскиот собор во Ерусалим

[5]Тогаш станаа некои од приврзаниците на фарисеите, што беа поверувале, и зборуваа дека тие треба да се обрезуваат, и да им се заповеда да го пазат Законот Мојсеев.

[6] Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.
[7] Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.
[8] Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.
[9] E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.
[10] Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?
[11] Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

O parecer de Tiago

[12] E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.
[13] Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:
[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.
[15] Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

[6]Апостолите и старешините се собраа да го разгледаат тоа прашање.
[7]По долго расправање, стана Петар и им рече: „Луѓе браќа, вие знаете дека Бог од првите дни ме избра меѓу вас, незнабошците од мојата уста да го слушнат словото на Евангелието и да поверуваат;
[8]и Бог, Кој ги познава срцата, им посведочи, и им даде Дух Свети како и нам.
[9]Тој не направи никаква разлика меѓу нас и нив, зашто со верата ги очисти нивните срца.
[10]Сега, пак, зошто Го искушувате Бога, ставајќи им на вратот на учениците јарем, што не можеа да го поднесат ни нашите татковци, ниту ние.
[11]Но ние веруваме дека ќе се спасиме со благодатта на Исус Христос, исто како и тие.“
[12]Тогаш замолкна сето мноштво и го слушаа Варнава и Павле, кои прикажуваа какви знаци и чудеса направил Бог преку нив меѓу незнабошците.
[13]А кога тие престанаа, тогаш прозборе Јаков и рече: „Мажи браќа, слушнете ме!
[14]Симон изложи како Бог најнапред ги посети незнабошците, за да избере од нив народ за Неговото име;
[15]и со тоа се согласуваат и зборовите на Пророците како што е напишано:

[16] Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

[17] Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

[18] diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

[23] escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

[16],И потоа ќе се вратам и пак ќе го подигнам паднатиот дом на Давид, и неговите урнатини ќе ги поправам и ќе го издигнам,

[17]за да Го побараат Господ и другите луѓе и сите народи, кои се наречени со Моето име.‘ Така вели Господ, Кој го прави сето ова.

[18]Познати Му се на Бога сите Негови дела од создавањето на светов.

[19]Затоа јас мислам дека не треба да им прават мачнотии на незнабошците, кои се обраќаат кон Бога,

[20]туку да им се заповеда да се воздр-жуваат од идолски жртви, од блудство, од удавено и од крв, (и да не му прават на друг ништо, што ним не им е угодно).

[21]Зашто Мојсеј уште од старо време во секој град има луѓе, кои го пропове-даат, бидејќи го читаат по синагогите секоја сабота.“

Писмо испратено до нееврејските верници

[22]Тогаш апостолите и старешините заедно со целата Црква одлучија да ги изберат меѓу себе Јуда, наречен Варна-ва, и Сила, истакнати мажи меѓу браќа-та, и заедно со Павле и Варнава да ги пратат во Антиохија.

[23]И со своите раце им го напишаа следново писмо: „Апостолите, свеште-ниците и браќата ги поздравуваат бра-ќата од нееврејските народи што се во Антиохија и Сирија и Киликија.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

[24]Сме слушнале дека некои од нас, на кои ништо не сме им заповедале со зборови, ве вознемириле, и ги потресле душите ваши, велејќи ви да се обрезувате и да го пазите Законот.

[25] pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

[25]Затоа, откако се собравме, еднодушно одлучивме да избереме луѓе и да ги пратиме кај вас заедно со нашите омилени Варнава и Павле,

[26] homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[26]луѓе, кои ги предадоа душите свои за името на нашиот Господ Исус Христос.

[27] Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

[27]И така, ние ви ги пративме Јуда и Сила, кои ќе ви го кажат тоа и усмено.

[28] Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

[28]Зашто Светиот Дух и ние одлучивме да не ви ставаме на вас никаков друг товар, освен она што е потребно:

[29] que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

[29]да се воздржувате од месо принесено како жртва на идоли, од крв, од удавено, и од блудство. Ако внимавате на ова, добро ќе направите. Бидете здрави!“

A leitura da mensagem

[30] Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

[30]И така испратени, тие дојдоа во Антиохија и кога го собраа народот, му го предадоа посланието.

[31] Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

[31]А кога го прочитаа, се зарадуваа поради утешниот збор.

[32] Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

[32]Јуда, пак, и Сила, кои и самите беа пророци, со многу зборови ги утешија браќата и ги поткрепија.

[33] Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

[33]Откако престојуваа таму некое време ги пуштија браќата со мир кај оние што ги испратија.

[34] [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

[34](Сила одлучи да остане, а само Јуда замина.)

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[35]Павле, пак, и Варнава се задржаа во Антиохија, поучувајќи и благовестувајќи го словото Господово заедно со мнозина други.

Павле и Варнава се разделуваат

[36]По некое време Павле му рече на Варнава: „Да појдеме пак во сите градови, каде што го проповедавме словото Господово за да ги видиме како живеат.“

[37]Варнава предложи да го земат со себе и Јован, наречен Марко.

[38]Но Павле сметаше дека не доликува да го земат со себе оној, што се беше одделил од нив во Памфилија и не беше пошол со нив по работата, за која беа пратени.

[39]Поради тоа дојде до жестока расправија, така што тие се разделија еден од друг; и Варнава, откако го зеде Марко, отплови за Кипар;

[40]а Павле, пак, го избра Сила и замина, од браќата предаден на Божјата благодат.

Тимотеј ги придружува Павле и Сила

[41]И, минувајќи низ Сирија и Киликија, ги утврдуваше црквите.

Дела 16

[1]Тој пристигна во Дерва и Листра. И ете, таму живееше некој си ученик, по име Тимотеј, син на Јудејка, која ја прифати верата, и на татко Елин;

[2]тој ученик беше на добар глас меѓу браќата во Листра и Иконија.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

[11] Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

[12] e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

[3]Павле посака да го земе со себе. Затоа откако го зеде, го обреза поради Јудејците, кои живееја по тие места; зашто сите знаеја дека татко му е Елин.

[4]И додека минуваа низ градовите, тие им порачуваа на верните да пазат на одредбите, определени од апостолите и старешините во Ерусалим.

[5]И така, црквите се утврдуваа во верата, а и по број се зголемуваа секој ден.

Павле повикан во Македонија

[6]Така тие ги преминаа Фригија и Галатискиот крај, зашто ним не им беше допуштено од Светиот Дух да го проповедаат словото во Азија.

[7]А кога дојдоа во Мизија, се обидоа да отидат во Витинија; но Духот на Исус не ги пушти.

[8]И кога ја напуштија Мизија, тие слегоа во Троада.

[9]Преку ноќта Павле имаше видение: стоеше пред него еден човек, Македонец, кој го молеше и му велеше: „Дојди во Македонија и помогни ни!“

[10]По тоа видение веднаш посакавме да тргнеме за Македонија, бидејќи сфативме дека Господ нè повикал таму да го разгласуваме Евангелието.

Крштавањето на Лидија од Македонија

[11]И така, откако отпловивме од Троада, стигнавме право во Самотраки, а утредента – во Неапол,

[12]и оттаму во Филипи. Тој е главен град во тој дел на Македонија и римска колонија. Во тој град престојувавме неколку дена.

[13] No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.
[14] Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

[15] Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

A cura de uma jovem adivinhadora

[16] Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.
[17] Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.
[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[13]А во саботата излеговме надвор од градот покрај една река, каде што имаа обичај да се молат, и кога седнавме, им зборувавме на собраните жени.
[14]И една богобојазлива жена од градот Тиатир, по име Лидија, која продаваше црвени ткаенини, слушаше; и Господ ѝ го отвори срцето да внимава на она, што го зборуваше Павле.
[15]А кога беше крстена таа и нејзините домашни, нè замоли и рече: „Ако сте ме признале за верна на Господ, тогаш влезете во мојата куќа и престојувајте во неа!“ И нè принуди.

Во затворот на Филипи

[16]Еднаш, кога одевме на молитва, по патот нè сретна една слугинка, која имаше гатачки дух. Таа на господарите свои им донесуваше големи приходи од гатањето.
[17]И одејќи по Павле и по нас другите викаше, зборувајќи: „Овие луѓе се слуги на Севишниот Бог! Тие го навестуваат патот на спасението.“
[18]Ова го правеше таа многу дни. И кога му здодеа на Павле, тој се сврте и му рече на духот: „Ти заповедам во името на Исус Христос излези од неа!“ И излезе во истиот час.

[19]Штом видоа господарите нејзини дека пропадна надежта за нивното богатење, ги фатија Павле и Сила, и ги довлечкаа на плоштадот кај началниците.

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

[28] Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

[20]И кога ги приведоа пред управниците, рекоа: „Овие луѓе, што се Јудејци, го бунтуваат нашиот град

[21]и проповедаат обичаи што нам, како Римјани, не ни доликува ни да ги примаме, ниту да ги извршуваме.“

[22]Тогаш се нафрли на нив народот; а управниците, штом им ги раскинаа алиштата, започнаа да ги тепаат со стапови;

[23]и, откако ги испотепаа многу, ги фрлија в затвор, а на затворскиот стражар му наредија да ги чува добро.

[24]А стражарот, штом прими таква заповед, ги фрли во повнатрешниот дел од затворот и нозете им ги стегна во клада.

[25]На полноќ, пак, Павле и Сила се молеа и Го славеа Бога, а затворениците ги слушаа.

[26]Одеднаш настана голем потрес, така што и темелите на затворот се поместија, и веднаш се отворија сите врати и оковите на сите отпаднаа.

[27]А стражарот на затворот, кога дојде при свест и ги виде вратите на затворот отворени, извади меч и сакаше да се убие, зашто помисли дека затворениците избегале.

[28]Но, Павле викна со силен глас и рече: „Не задавај си врз себе никакво зло, бидејќи сите сме овде!“

[29] Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

[29]А тој побара светло, истрча и растреперен падна пред Павле и Сила;

[30] Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

[30]па, откако ги изведе надвор, рече: „Господари, што треба да направам, па да се спасам?“

[31] Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

[31]А тие му одговорија: „Поверувај во Господ Исус Христос, и ќе се спасиш ти и целиот твој дом!“

[32] E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

[32]И му го проповедаа словото Господово нему и на сите што беа со него во куќата негова.

[33] Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

[33]Во истиот час таа ноќ тој ги прими дома и им ги изми раните. Потоа веднаш беше крстен тој самиот и сите негови домашни.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

[34]Тогаш ги одведе горе во својата куќа, постави трпеза и се зарадува со целиот свој дом, зашто поверува во Бога.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[35]А кога осамна, војводите пратија судски служители, кои рекоа: „Пушти ги оние луѓе!“

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[36]Затворскиот стражар му соопшти за тоа на Павле: „Градските судии пратија да ве ослободам. Затоа, излезете сите и одете си со мир!“

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham

[37]Но Павле им рече: „Зарем откако нас, римски граѓани, нè биеја пред народот без суд и нè фрлија в затвор, сакаат сега тајно да нè пуштат? Не, нека дојдат и сами нека нè изведат!“

eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

[38] Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

[39] Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

[4] Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[38]Градските службители им го кажаа тоа на градските судии; а тие се уплашија, кога слушнаа дека се тие римски граѓани.

[39]И дојдоа, па се извинија пред нив, ги изведоа и ги замолија да излезат од градот.

[40]А тие, штом излегоа од затворот, отидоа во домот на Лидија, ги видоа браќата, ги утешија и си тргнаа.

Дела 17

Неволјите во Солун

[1]Минувајќи преку Амфипол и Аполонија, дојдоа во Солун, каде што имаше јудејска синагога.

[2]Павле, по својот обичај, влезе кај Јудејците и три саботи по ред им зборуваше од Писмото.

[3]Тој им објаснуваше и докажуваше дека Христос требаше да пострада и да воскресне од мртвите и дека овој Исус, Кого тој им Го проповеда, е Христос.

[4]И некои од нив поверуваа и се присоединија кон Павле и Сила, – големо мнозинство богобојазливи Елини, а исто така и не малку угледни жени.

[5]Но некои од Јудејците што не поверуваа, поттикнати од завист, зедоа некои лоши луѓе од пазарите, се насобраа по групи и го разбунтуваа градот. Потоа ја нападнаа Јасоновата куќа и поч-

наа да ги бараат за да ги изведат пред народот.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

[6]А бидејќи не ги најдоа, го изведоа Јасон и некои браќа пред градските началници и викаа дека оние што го побуниле целиот свет сега дошле и тука, дека нив

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[7]ги прибрал Јасон, а сите тие постапуваат против заповедите на царот, изјавувајќи дека има друг цар – Исус.

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

[8]Така го вознемирија народот и градските началници, кои го слушаа тоа.

[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

[9]Но тие, откако добија залог од Јасон и од другите, ги пуштија.

Paulo e Silas em Bereia

Добар прием во Верија

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

[10]А браќата веднаш преку ноќта ги упатија Павле и Сила кон Верија. Тие кога пристигнаа, отидоа во јудејската синагога.

[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[11]Овие беа поблагородни од солунјаните; тие го примија словото со голема усрдност и секој ден го проверуваа Писмото, за да се уверат, дали е тоа така.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[12]И мнозина од нив поверуваа – од Елините не мал број угледни мажи и жени.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[13]Но солунските Јудејци, штом дознаа дека Павле и таму го проповеда словото Божјо, дојдоа и таму за да го потресат и вознемират народот.

[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

[14]Тогаш браќата го испратија Павле да оди кон морето, а Сила и Тимотеј останаа таму.

[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS

[15]Оние, што го придружуваа Павле, го доведоа до Атина и се вратија со заповед од него до Сила и Тимотеј, да дојдат и тие поскоро кај него.

Павле и атинските филозофи

[16]И додека ги чекаше нив во Атина, духот на Павле се вознемируваше, гледајќи го градот, полн со идоли.

[17]И тој расправаше во синагогата со Јудејците и побожните, и секој ден на плоштадот со оние што ќе ги сретнеше.

[18]А некои епикурејски и стоички филозофи почнаа да се препираат со него; едни велеа: „Што сака да каже овој празнословец?“, а други: „Се чини дека тој проповеда туѓи божества“, зашто им благовестеше за Исус и за воскресението.

[19]И зедоа, та го одведоа на Ареопагот, велејќи: „Ќе можеме ли да знаеме какво е тоа учење што го проповедаш?

[20]Бидејќи нешто непознато внесуваш во ушите наши. Затоа сакаме да знаеме што е тоа.“

[21]А, пак, сите атињани, како и туѓинците, кои живееја кај нив, во ништо друго не сакаа да го поминуваат времето освен во тоа да зборуваат или да слушаат за нешто ново.

[22]Тогаш Павле застана сред Ареопагот и рече: „Луѓе атињани, по сѐ гледам дека сте побожни.

[23]Зашто, кога минував и ги разгледував светилиштата ваши, најдов и жртвеник, на кој беше напишано: ‚На непознатиот

DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

[26] de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

[27] para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

[28] pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

[29] Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

[30] Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

[31] porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e

Бог.‘ За Него, пак, Кого вие не Го знаете, а Кого Го почитувате, за Него јас ви проповедам.

[24]Бог, Кој го создаде светов и сè, што е во него; Тој, Кој е Господ на небото и на земјата, не живее во ракотворени храмови,

[25]ниту, пак, прима служба од човечки раце како да има потреба од нешто, но Сам на сите им дава живот, здив и сè.

[26]Од една крв го создаде сиот род човечки за да живее по целото лице на земјата, откако утврди предопределени времиња и граници на нивните живеалишта,

[27]за да Го бараат Господа, та да би можеле некако да Го насетат и најдат, иако Тој не е далеку од секого меѓу нас:

[28]зашто ние преку Него живееме, се движиме и постоиме, како што рекле и некои од вашите стихотворци: ‚Негов род сме.‘

[29]И така, бидејќи род Божји сме, не треба да мислиме дека Божеството прилега на злато, или сребро, или камена творба што излегла од човечки ум и измислица.

[30]Бог, пак, не осврнувајќи се на времињата на незнаење, сега редум им заповеда на сите луѓе да се покаат,

[31]зашто определи ден кога праведно ќе му суди на светот преку определениот од

acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

Uns zombam, outros creem

32 Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

33 A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

34 Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

Него Човек, откако ги увери сите со Неговото воскресение од мртвите.“

32Кога чуја за воскресението од мртвите, едни се насмеаја, а други рекоа: „Другпат сакаме да послушаме за тоа.“

33И тогаш Павле си отиде од нив.

34А некои луѓе се присоединија кон него и поверуваа. Меѓу нив беше Дионисиј Ареопагит и една жена, по име Дамара, и други со нив.

Atos 18

Paulo em Corinto

1 Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

2 Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

3 E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

4 E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

Paulo anuncia a Jesus

5 Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

Дела 18

Основање на црквата во Коринт

1Потоа Павле ја напушти Атина и дојде во Коринт.

2Тука сретна еден Јудеец, по име Акила, родум од Понт, кој неодамна дошол од Италија со жена си Прискила, зашто Клавдиј нареди сите Јудејци да го напуштат Рим. Тој дојде кај нив.

3И бидејќи го имаше истиот занает, остана кај нив и работеше. А занаетот им беше да прават шатори.

4И секоја сабота тој зборуваше во синагогата и ги убедуваше Јудејците и Елините.

5А кога Сила и Тимотеј пристигнаа од Македонија, Павле беше поттикнат да сведочи пред Јудејците дека Исус е Христос.

[6] Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.
[7] Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

[8] Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

[9] Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;
[10] porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

[11] E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

Paulo perante Gálio

[12] Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,
[13] dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

[14] Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

[6]Но, бидејќи тие се противеа и хулеа, тој ги истресе алиштата и им рече: „Крвта ваша – на главите ваши! Јас сум чист. Отсега одам кај незнабошците.“
[7]И штом замина оттаму, дојде слугата на некој си човек по име Титиј Јуст, кој Го почитуваше Бога, и чија куќа беше до синагогата.
[8]А Крисп, началник на синагогата, поверува во Господ заедно со целиот свој дом; и мнозина Коринтјани, слушајќи го Павле, поверуваа и беа крстени.
[9]И му рече Господ на Павле во видение ноќе: „Не плаши се, туку продолжи да зборуваш и не замолкнувај,
[10]зашто Јас сум со тебе, и никој не ќе посегне да ти направи зло, бидејќи имам многу народ во овој град.“
[11]Тој остана таму една година и шест месеци и ги поучуваше во словото Божјо.

Павле поучува пред намесникот Галион

[12]А кога Галион беше намесник во Ахаја, Јудејците еднодушно го нападнаа Павле и го одведоа на суд,

[13]велејќи: тој ги учи луѓето да Го почитуваат Бога спротивно на Законот.
[14]И кога Павле сакаше да одговори, Галион им рече на Јудејците: „Јудејци, ако имаше некоја неправда или зло дело, лукаво, веднаш ќе ве ислушав по должност;

[15] mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

[15]но, штом е препирката за учење и за имиња, и за вашиот Закон, разгледајте сами, зашто јас не сакам да бидам судија во тие работи.“

[16] E os expulsou do tribunal.

[16]И ги истера од судот.

[17] Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

[17]Тогаш сите (Елини) го фатија Состен, началникот на синагогата, и го биеја пред судот, а Галион и не обрнуваше внимание на тоа.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

Павле се враќа во Антиохија

[18]Откако помина таму уште многу време, Павле се прости со браќата и отплови за Сирија заедно со Акила и Прискила, откако ја острига главата во Кенхреја, бидејќи беше дал завет.

[19]Кога пристигна во Ефес, ги остави нив таму, а сам тој влезе во синагогата да расправа со Јудејците.

[20]А кога тие го замолија да остане кај нив подолго време, тој не се согласи,

[21]туку се прости со нив и рече: „Бездруго празникот што иде треба да го поминам во Ерусалим. Ако даде Бог, пак ќе дојдам кај вас.“ И отплови од Ефес.

[22]Кога слезе во Кесарија, отиде во Ерусалим да ја поздрави црквата и потоа замина за Антиохија.

[23]Откако престојуваше таму некое време, тргна на пат и ги обиколи по ред пределите на Галатија и Фригија и ги утврдуваше сите ученици.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado

Аполос во Ефес и Коринт

[24]И дојде во Ефес некој си Јудеец, по име Аполос, родум од Александрија.

Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

25 Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

26 Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

27 Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

28 porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

Atos 19

Paulo em Éfeso

1 Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

2 perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

3 Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

Тој беше красноречив човек, упатен во Писмата.

25Беше поучен во патот Господов и со расплamнат дух, зборуваше и поучуваше правилно за Господ, иако знаеше само за Јовановото крштење.

26Тој почна да зборува смело во синагогата. Кога го слушнаа Акила и Прискила, го примија кај нив и му го изложија патот Господов поточно.

27А кога тој сакаше да замине за Ахаја, браќата се обратија со писмо до тамошните ученици, за да го примат; и тој кога стигна таму, многу им помогна на верниците преку благодатта,

28бидејќи силно ги побиваше Јудејците пред целиот народ, докажувајќи преку Писмата дека Исус е Христос.

Дела 19

Пристигнувањето на Павле во Ефес

1Додека Аполос беше во Коринт, Павле откако мина низ горните земји, дојде до Ефес. Таму сретна некои ученици,

2и им рече: „Кога поверувавте, примивте ли Дух Свети?“ А тие му одговорија: „Ние не сме ни слушнале дека има Дух Свети.“

3Тој им рече: „А како бевте крстени?“ Тие одговорија: „Со Јовановото крштење.“

[4] Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

[5] Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

[7] Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR

[4]Павле рече: „Јован крштаваше со покајно крштавање, велејќи му на народот да верува во Оној, Кој иде по него, односно во Исус Христос.“

[5]Кога го слушнаа тоа, тие се крстија во името на Господ Исус.

[6]И кога Павле ги положи рацете над нив, слезе Духот Свети на нив. Тогаш тие почнаа да зборуваат на разни јазици и да пророкуваат.

[7]А вкупно беа околу дванаесет души.

Павле проповеда во Ефес

[8]Потоа Павле влезе во синагогата, и тука три месеци смело проповедаше и расправајќи ги уверуваше за царството Божјо.

[9]Но, бидејќи имаше некои жестоки противници на верата, кои говореа лошо за патот Господов пред народот, Павле се оддели од нив, ги одвои учениците и секојдневно расправаше во училиштето на некој си Тиран.

[10]Тоа траеше цели две години, така што сите жители на Азија, како Јудејците, така и Елините, можеа да го слушаат словото за Господ Исус.

Синовите на Скева

[11]А Бог правеше многу чудеса преку рацете Павлови,

[12]така што врз болните полагаа крпи и шамивчиња за пот, што го беа допреле неговото тело, и болестите ги напуштаа, а злите духови излегуваа од нив.

[13]Некои, пак, од Јудејците кои лутаа наоколу и ги истеруваа злите духови,

Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.
[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?
[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.
[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.
[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.
[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.
[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

се обидоа да го повикаат името на Господ Исус над оние кои беа обземени со демони, и велеа: „Ве заколнуваме во Исус, Кого Го проповеда Павле!“

[14]Тоа го правеа седумте синови на јудејскиот првосвештеник Скева.
[15]А лошиот дух одговори и рече: „Исус Го познавам и Павле го знам; но кои сте вие?“
[16]И скокна на нив човекот, во кого имаше лош дух, и, откако ги совлада, покажа против нив таква сила, што тие, голи и ранети, побегнаа од таа куќа.

[17]За тоа разбраа сите Јудејци и Елини, кои живееја во Ефес, и сите нив ги спопадна страв; и името на Господ Исус се величаше.
[18]И многумина од верниците доаѓаа, та се исповедуваа и ги откриваа своите дела.
[19]А мнозина од оние, кои правеа магии, собирајќи ги книгите свои, ги гореа пред сите; дури ја пресметаа и нивната цена и најдоа дека чинат до педесет илјади сребреници.
[20]Така моќно растеше и се засилуваше словото Господово.

Бунтот во Ефес и заминувањето на Павле

[21]А кога се сврши тоа, Павле науми, откако ќе ја мине Македонија и Ахаја, да оди во Ерусалим, па рече: „Штом ќе бидам таму, ќе треба да го видам Рим.“

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

[26] e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

[27] Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

[28] Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

[29] Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

[30] Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

[22]И прати во Македонија двајца свои прислужници – Тимотеј и Ераст, а сам остана извесно време во Азија.

[23]Во тоа време се создаде голем бунт против патот Господов:

[24]некој си златар, по име Димитриј, кој правеше сребрени храмови за Артемида и на занаетчиите им овозможуваше со тоа не мала заработувачка,

[25]ги повика нив, а и други работници кои работеа околу такви работи, и им рече: „Другари, познато ви е дека од таа работа зависи нашата благосостојба.

[26]А, гледате и слушате дека не само во Ефес, туку скоро во цела Азија, тој Павле убеди и заведе доста народ, велејќи дека не се богови оние што се прават со човечки раце.

[27]Затоа постои опасност не само нашиот занает да биде презрен, туку и храмот на великата божица Артемида да се смета за безвреден, и да загине величието на онаа, која ја почитува цела Азија и вселената.“

[28]Кога го слушнаа тоа, се исполнија со гнев, и почнаа да извикуваат велејќи: „Велика е Артемида Ефеска!“

[29]И целиот град се побуни; еднодушно се втрчаа во театарот, влечејќи ги со себе Македонците Гај и Аристарх, Павловите сопатници.

[30]А кога Павле сакаше да влезе меѓу народот, учениците не го пуштија.

[31] Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

[31]Исто така и некои од азиските началници, бидејќи му беа пријатели, испратија кај него и го молеа да не се појавува во театарот.

[32] Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

[32]И така, едни извикуваа едно, други – друго; зашто меѓу насобраните владееше безредие, и повеќето од нив не знаеја за што се беше собрал народот.

[33] Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

[33]По предлог на Јудејците беше извикан меѓу народот Александар. Александар даде знак со рака, сакајќи да одржи одбрамбен говор пред народот.

[34] Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

[34]Но кога дознаа дека е Јудеец, сите извикаа во еден глас и почнаа да викаат околу два часа: „Велика е Артемида Ефеска!“

[35] O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

[35]А градскиот писар, кога го смири народот, рече: „Луѓе ефесци, кој човек не знае дека градот Ефес е чувар на великата божица Артемида и нејзиниот кип паднат од небото?

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

[36]Штом е тоа, пак, неспорно, вие треба да бидете мирни и да не правите ништо непромислено.

[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

[37]А вие сте ги довеле овие луѓе, кои ниту храмот на Артемида го ограбиле, ниту, пак, божицата ваша ја хулат.

[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

[38]Ако, пак, Димитриј и занаетчиите, што се со него, имаат нешто против некого, за тоа постојат судски собири, а има и проконзули: нека се тужат едни со други.

[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[39]Ако, пак, нешто друго барате, тоа ќе биде решено во законското собрание.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.
[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

[40]Зашто постои опасност да бидеме обвинети за бунт поради денешнава работа, бидејќи нема никаква причина, со која можеме да го оправдаме овој собир.“ Штом го рече тоа, го распушти собирот.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.
[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,
[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.
[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;
[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.
[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo,

Дела 20

Патувањето на Павле во Македонија и Грција

[1]Кога стивна вревата, Павле ги повика учениците и, откако им даде упатства, се прости со нив и тргна на пат кон Македонија.
[2]А кога ги мина оние места и им даде многу упатства на верните, тој пристигна во Грција;
[3]таму остана три месеци. И бидејќи Јудејците направија заговор против него, кога сакаше да отплови за Сирија, тој реши да се врати преку Македонија.
[4]До Азија го придружуваше Сосипатар Пиров од Верија а од солуњаните Аристарх и Секунд, Гај од Дерва и Тимотеј, и азијците Тихик и Трофим.
[5]Тие отидоа порано и нè чекаа во Троада.
[6]А ние отпловивме од Филипи по дните на Бесквасници и за пет дена пристигнавме во Троада кај нив, каде што поминавме седум дена.

Чудото со Ефтих во Троада

[7]И во првиот ден на седмицата, кога се собравме да прекршиме леб, Павле,

que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

8 Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

9 Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

10 Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

11 Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

12 Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

13 Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

14 Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

15 dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

16 Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o

бидејќи на другиот ден сакаше да тргне, расправаше со нив и го продолжи словото до полноќ.

8Во горната одаја, каде што се бевме собрале, имаше доста светилки.

9А едно момче, по име Евтих, седеше на еден прозорец, и, совладано од длабок сон, додека Павле зборуваше многу, се помрдна во сонот и падна од третиот кат, и го дигнаа мртво.

10Павле, пак, штом слезе, се спушти врз него, го прегрна и рече: „Не создавајте немир, зашто душата негова уште е во него!“

11А потоа, откако се качи горе, прекрши леб, го проба и зборуваше долго, дури до зори, а потоа отпатува.

12Тогаш го доведоа момчето живо и тоа многу ги утеши.

Патувањето од Троада во Милит

13Ние отидовме порано со кораб и отпловивме во Асос, од каде што имавме намера да го земеме Павле, зашто сакаше таму да патува пеш. Така ни беше порачал.

14Кога се сретна со нас во Асос, го зедовме во коработ и дојдовме во Митилина.

15А кога отпловивме оттаму, на вториот ден застанавме спроти Хиос, а следниот ден стигнавме во Самос, на вториот ден дојдовме во Милит.

16Во тоа време Павле реши да помине покрај Ефес, та да не се задржи многу

intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

17 De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

18 E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

19 servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

20 jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

21 testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

22 E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

23 senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

24 Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

во Азија, зашто се брзаше да биде во Ерусалим на денот на Педесетница.

Павле се обраќа до старешините во Ефес

17Но од Милит прати во Ефес да ги повика црковните старешини.

18И кога дојдоа кај него, тој им рече: „Вие знаете дека од првиот ден, откако дојдов во Азија, го минував времето со вас,

19служејќи Му на Господ со голема понизност и многу солзи, во искушенија, што ми се случуваа заради лошите замисли на Јудејците;

20дека не пропуштив да ви соопштам ништо од она што е полезно и да ве поучувам на јавни места и по куќите,

21сведочејќи им сериозно и на Јудејците и на Елините за покајание пред Бога и вера во нашиот Господ Исус Христос.

22И ете, сега, поттикнат од Духот, одам во Ерусалим, не знаејќи на што ќе наидам таму,

23освен за она, кое Духот Свети го посведочи по сите градови, велејќи дека ме чекаат окови и маки.

24Но јас не се грижам за ништо, ниту, пак, ми е мил животот, доволно е само да стигнам до крајот на патот и службата што ја примив од Господ Исус, да го посведочам Евангелието на Божјата благодат.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.
[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;
[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.
[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.
[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.
[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.
[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;
[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do

[25]И сега, ете, јас знам дека нема веќе да го видите лицето мое сите вие, меѓу кои одев и го проповедав царството Божјо.
[26]Затоа во денешниов ден ви сведочам дека сум чист од крвта на сите,
[27]бидејќи не пропуштив да ви ја соопштам во целост волјата Божја.
[28]Грижете се, пак, за себе и за целото стадо, во кое Духот Свети ве постави за епископи, за да бидете пастири на црквата на Господ и Бог, која ја придоби Тој со Својата крв.
[29]Бидејќи знам дека по моето заминување ќе се втурнат меѓу вас лути волци, кои нема да го штедат стадото;
[30]а и од вас самите ќе произлезат луѓе, што ќе зборуваат искривено, за да ги одвлечат учениците заедно со себе.
[31]Затоа бидете будни и помнете дека цели три години дење и ноќе не престанував со солзи да поучувам секого од вас.
[32]А сега, браќа, ве предавам на Бога и на словото од Неговата благодат; Тој може да ве унапреди подобро и да ви даде наследство меѓу сите посветени.
[33]Од никого не побарав ни сребро, ни злато, ниту, пак, облека;
[34]сами знаете дека за потребите мои и на оние што беа со мене, ми послужија овие мои раце.
[35]Со сè ви покажав дека така треба да се трудите и да им помагате на немоќните, а исто така и да ги помните зборовите на Господ Исус, зашто Тој Сам

próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

[2] Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

[3] Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

[4] Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

[5] Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

рече: ‚Поблажено е да се дава, отколку да се прими.‘“

[36]Кога го рече тоа клекна на колена и заедно со сите се молеше.

[37]Тогаш сите плачеа многу и гушкајќи го Павле околу вратот, го целиваа,

[38]нажалени најмногу од зборот што рече дека нема веќе да го видат лицето негово. И го испратија до коработ.

Дела 21

Павле се враќа во Ерусалим

[1]И штотуку се одделивме од нив отпловивме. Пловејќи стигнавме право во Кос, а на вториот ден во Родос, и оттаму во Патара.

[2]Таму откако најдовме кораб, кој заминуваше за Феникија, се качивме и отпловивме.

[3]Штом го назревме Кипар и го оставивме одлево, запловивме кон Сирија. Се симнавме во Тир, зашто таму требаше коработ да се растовари.

[4]И кога ги најдовме учениците, таму останавме седум дена. Тие, поттикнати од Духот, му велеа на Павле да не влегува во Ерусалим.

[5]А кога изминаа деновите, излеговме и тргнавме на пат, а сите нè испраќаа со жените и децата сè до крајот од градот. На брегот, пак, паднавме на колена и се помоливме.

[6] E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

[6]И штом се простивме еден со друг, влеговме во коработ, а тие се вратија дома.

Paulo em Cesareia

[7] Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

[7]А ние го завршивме пловењето од Тир и стигнавме во Птолемаида. Таму ги поздравивме браќата и кај нив останавме еден ден.

[8] No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

[8]Утредента, Павле и ние кои бевме со него, отпатувавме и дојдовме во Кесарија. Таму влеговме во куќата на Филип благовесникот, кој беше еден од седуммината ѓакони, и останавме кај него.

[9] Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

[9]Тој имаше четири ќерки девици, кои пророкуваа.

[10] Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

[10]Ние престојувавме кај нив многу дни. Тогаш од Јудеја слезе еден пророк, по име Агав;

[11] e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

[11]и кога дојде кај нас, го зеде Павловиот појас, па ги врза рацете свои и нозете и рече: „Тоа го вели Духот Свети; така ќе го врзат Јудејците во Ерусалим оној маж, на кого што му припаѓа овој појас, и ќе го предадат во рацете на незнабошците.“

[12] Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

[12]Штом го чувме тоа, и ние и тамошните го молевме да не се качува во Ерусалим.

[13] Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

[13]Но Павле одговори: „Што правите, та плачете и го нажалувате срцето мое? Јас сум готов не само да бидам врзан, туку и да умрам во Ерусалим за името на Господ Исус.“

[14] Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

Paulo chega a Jerusalém

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

[21] e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

[22] Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

[14]А бидејќи тој не се премисли, ние замолкнавме и рековме: „Нека биде волјата Господова!“

[15]Откако изминаа деновите се подготвивме за пат и се искачивме во Ерусалим.

[16]Со нас дојдоа и некои ученици од Кесарија, кои нè одведоа кај некој си Мнасон, од Кипар, ученик од самиот почеток. Кај него требаше да престојуваме на гости.

Павле во посета кај Јаков

[17]Кога пристигнавме во Ерусалим, браќата нè примија со радост.

[18]На вториот ден Павле влезе со нас кај Јаков; дојдоа и сите старешини.

[19]И откако ги поздрави, Павле им раскажа сè по ред што направил Бог меѓу незнабошците преку неговата служба.

[20]А тие, кога слушнаа, Го славеа Бога и му рекоа: „Гледаш, брате, колку десетици илјади Јудејци поверуваа, и сите тие станаа ревносни приврзаници на Законот.

[21]А за тебе многу им е зборувано дека ги учиш сите Јудејци, кои се меѓу незнабошците, да отстапуваат од Мојсеј, велејќи им да не ги обрезуваат чедата свои, и да не постапуваат по обичаите.

[22]И што да се прави сега? Бездруго ќе дојде многу народ, зашто ќе слушнат дека си дошол.

[23] Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

[24] toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

[25] Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

[26] Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

A prisão de Paulo

[27] Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

[28] gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

[29] Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

[23]Направи, пак, што ти велиме: кај нас има четворица мажи, кои се под завет.

[24]Земи ги, очисти се со нив и плати им да си ги истрижат главите, и сите да разберат дека она што го слушнале за тебе, не е ништо, туку дека и ти сам живееш според Законот и го пазиш.

[25]А за незнабошците што поверуваа ние пишавме, откако решивме, да не пазат ништо такво, туку само да се воздржуваат од идолски жртви, од крв, од удавено и од блудство.“

[26]Тогаш Павле ги зеде тие луѓе, и, откако се очисти со нив, на вториот ден влезе во храмот и го објави денот, во кој се навршуваат деновите на очистувањето и во кој ќе се принесе жртва за секого од нив.

Павле уапсен во храмот

[27]А кога требаше да се свршат седумте дена, азиските Јудејци, штом го видоа во храмот го побунија целиот народ и ставија раце на него,

[28]викајќи: „Луѓе Израелци, помогнете! Овој човек насекаде учи против народот, против Законот, против ова место; а освен тоа уште и Елини воведе во храмот, та го оскверни ова свето место.“

[29]Бидејќи пред тоа во градот го беа виделе со ефесјанецот Трофим и мислеа дека Павле го вовел во храмот.

[30] Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.
[31] Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.
[32] Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.
[33] Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.
[34] Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.
[35] Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,
[36] pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!
[37] E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?
[38] Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

[30]Целиот град се раздвижи, и народот се насобра. И кога го фатија Павле, го извлекоа надвор од храмот; и веднаш вратата беше затворена.
[31]И кога сакаа да го убијат, пристигна вест до заповедникот на четата дека цел Ерусалим се побунил.
[32]А тој веднаш зеде војници и офицери и се спушти кон нив; тие, кога ги видоа заповедникот и војниците, престанаа да го тепаат Павле.
[33]Тогаш заповедникот се приближи, го фати и заповеда да го врзат со двојни ланци, па праша: кој е тој и што направил?
[34]Од народот едни викаа едно, други – друго. А тој не можејќи да ја дознае вистината поради силната врева, заповеда да го одведат во тврдината.
[35]А кога стигнаа до скалите, војниците требаше да го носат, поради насилието од народот;
[36]бидејќи многу народ ги следеше и викаше: „Погуби го!“

Павле ја искажува својата одбрана

[37]Кога сакаа да го воведат во тврдината, Павле му рече на заповедникот: „Можам ли да ти кажам нешто?“ А тој рече: „Зарем знаеш грчки?
[38]Не си ли ти оној Египќанин, кој пред неколку дни крена бунт и одведе во пустина четири илјади мажи разбојници?“

[39] Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

[39]А Павле одговори: „Јас сум Јудеец од Тарс, граѓанин на тој мошне познат град; те молам, дозволи да му проговорам на народот.“

[40]А кога заповедникот го допушти тоа, Павле застана на стапалата, му мавна со рака на народот, и, откако настана длабока тишина, почна да зборува на еврејски, велејќи го следново:

Дела 22

[1]„Мажи браќа и татковци! Послушајте ја сега мојата одбрана пред вас.“

[2]А кога слушнаа дека им зборува на еврејски јазик, уште повеќе замолкнаа. Тогаш тој рече:

[3]„Јас сум Јудеец, родум од Тарс Киликиски, но воспитан во овој град кај нозете Гамалиилови, поучен точно според Законот на татковците и ревнител за Бога, како што сте и вие сите денес.

[4]До смрт ги гонев јас приврзаниците на тоа учење, врзувајќи и предавајќи во затвор и мажи и жени.

[5]За тоа може да посведочи првосвештеникот и целото старешинство. Од нив примав и писма за браќата и одев во Дамаск, да ги доведам во Ерусалим и оние кои беа таму врзани, за да бидат казнети.

Павле раскажува за своето обраќање

(Дела 9,1-19; 26,12-18)

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.
[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?
[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.
[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.
[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,
[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.
[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,
[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

[6]Но, кога бев на пат и наближив кон Дамаск, околу пладне, одеднаш од небото ме осветли силна светлина.

[7]Јас паднав наземи и слушнав глас, кој ми зборуваше: ‚Савле, Савле, зошто Ме гониш?‘
[8]Јас, пак, одговорив: ‚Кој си ти, Господи?‘ А Тој ми рече: ‚Јас сум Исус од Назарет, Кого ти Го гониш.‘
[9]Оние, кои беа со мене, ја видоа светлината и се уплашија; но гласот на Оној, Кој ми зборуваше, не го слушнаа.
[10]Тогаш реков: ‚Што да правам, Господи?‘, А Господ ми рече: ‚Стани и оди во Дамаск, и таму ќе ти биде речено сè, што ти е одредено да правиш.‘
[11]И бидејќи од болскотот на таа светлина не можев да гледам, ме поведоа за рака оние, кои беа со мене, и така ме одведоа во Дамаск.
[12]А некој си Ананија, маж благочестив според Законот, со добро име меѓу сите Јудејци во Дамаск,

[13]дојде кај мене, застана и ми рече: ‚Брате Савле, прогледај!‘ И јас во тој миг прогледав и погледнав кон него.

[14]Тој ми рече: ‚Бог на нашите татковци те определил да ја познаеш Неговата волја, да Го видиш Праведникот и да слушнеш глас од устата Негова,

[15]зашто ќе Му бидеш сведок пред сите луѓе за она што си видел и слушнал.

[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

Paulo livra-se de ser açoitado

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito

[16]И сега, зошто се задржуваш? Стани, крсти се и очисти ги гревовите свои, повикувајќи го името на Господ Исус.‘

Павле раскажува како бил испратен кај оние кои не се Јудејци

[17]А кога се вратив во Ерусалим и се молев во храмот, токму кога бев во занес,

[18]Го видов како ми вели: ‚Побрзај, излези од Ерусалим поскоро, зашто нема да го примаат твоето сведоштво за Мене!‘

[19]Јас, пак, одговорив: ‚Господи, тие знаат дека јас ги затворав и биев по синагогите оние, кои веруваа во Тебе;

[20]и кога се проливаше крвта на Стефан, Твојот сведок, таму стоев и јас и го одобрував неговото убиство, пазејќи ги алиштата на оние што го убиваа.‘

[21]И ми рече: ‚Оди! Јас те праќам далеку – кај незнабошците.‘“

Павле и римскиот заповедник

[22]И сè до овој збор тие го слушаа, но потоа го издигнаа гласот свој и почнаа да викаат: „Тргни го од земјата таков! Тој не треба да живее!“

[23]И бидејќи тие вревеа, мавтаа со алиштата свои, та креваа прав во воздухот,

[24]заповедникот нареди да го водат во тврдината и порача да го испитуваат со камшикување, за да дознае зошто така викаат против него.

[25]Но, кога го растегнаа со ремења за да го камшикуваат, Павле му рече на стотникот, кој стоеше таму: „Зар ви е

açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

[2] Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

дозволено да камшикувате римски граѓанин, и тоа без пресуда?“

[26]Кога го слушна тоа стотникот, отиде да го извести заповедникот, па му рече: „Што мислиш да правиш? Овој човек е римски граѓанин!“

[27]Тогаш заповедникот се приближи до него и рече: „Кажи ми, римски граѓанин ли си ти?“ Тој одговори: „Да.“

[28]А заповедникот рече: „Тоа граѓанско право јас сум го стекнал за многу големи пари.“ Павле пак рече: „А јас сум се родил како таков.“

[29]И веднаш отстапија од него оние, кои сакаа да го испитуваат. А заповедникот, кога дозна дека е тој римски граѓанин, се уплаши зашто го беше врзал.

Павле пред врховниот суд

[30]На вториот ден, кога сакаше да дознае за што всушност го обвинуваат Јудејците, го ослободи од оковите и заповеда да дојдат првосвештениците и целиот нивен Синедрион, па го доведе долу Павле и го исправи пред нив.

Дела 23

[1]Павле го впери својот поглед кон Синедрионот и рече: „Луѓе браќа! До оној ден со најчиста совест пред Бога живеев!“

[2]А првосвештеникот Ананија на оние, што стоеја пред него, им заповеда да го удрат по устата.

[3] Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?
[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?
[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.
[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!
[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.
[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.
[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?
[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

O Senhor aparece a Paulo

[3]Тогаш Павле му рече: „Бог тебе ќе те удри, ѕиду варосан! Ти седиш, за да ме осудиш според Законот, а заповедаш да ме бијат против Законот!“
[4]А оние што стоеја пред него, рекоа: „Божјиот првосвештеник ли го навредуваш?“
[5]Павле одговори: „Не знаев, браќа, дека тој е првосвештеник; бидејќи е напишано: ‚Началникот на твојот народ да не го злословуваш.‘“
[6]А кога дозна Павле дека еден дел од нив се садукеи, а другиот – фарисеи, извика во Синедрионот: „Луѓе браќа! Јас сум фарисеј, син на фарисеј; за надеж во воскресение на мртвите ми се суди!“
[7]Кога го кажа тоа, настана расправија меѓу фарисеите и садукеите, и мнозина од народот се раздвоија.
[8]Зашто садукеите велат дека нема ни воскресение, ни ангел, ни дух; а фарисеите го признаваат и едното и другото.
[9]Настана голема врева; и станаа книжниците од фарисејската страна и почнаа да се препираат, велејќи: „Ништо лошо не наоѓаме во овој човек; ако, пак, нему му зборувал дух или ангел, тогаш да не Му се противиме на Бога.“
[10]И бидејќи настана голема мешаница, заповедникот, уплашен да не го растргнат Павле, им заповеда на војниците да слезат и да го грабнат од нив и да го одведат во тврдината.

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

A cilada dos judeus

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[11]Ноќта му се јави Господ и му рече: „Не плаши се, Павле! И како што сведочеше за Мене во Ерусалим, така ќе треба да сведочиш и во Рим.“

Заверата на Јудејците против Павле

[12]А кога осамна, некои од Јудејците се договорија, се заколнаа со заклетва и си рекоа да не јадат, ниту да пијат додека не го убијат Павле.

[13]Имаше повеќе од четириесет мажи што дадоа таква заклетва.

[14]Па отидоа кај првосвештениците и старешините и рекоа: „Клетва си кладовме ништо да не каснеме додека не го убиеме Павле.

[15]Затоа вие од Синедрионот соопштете му сега на заповедникот да го доведе утре долу пред нас, небаре ќе сакате поточно да го разгледате неговото дело; а ние, пред да наближи, ќе бидеме готови да го убиеме.“

[16]Кога слушна за заседата синот на Павловата сестра, отиде, влезе во тврдината и му кажа на Павле.

[17]А Павле повика еден стотник и му рече: „Одведи го ова момче кај заповедникот, зашто има нешто да му каже.“

[18]И тој го зеде, го одведе кај заповедникот и рече: „Затвореникот Павле ме повика и замоли ова момче да го доведам кај тебе, зашто имало нешто да ти каже.“

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

A carta de Cláudio a Félix

[26] Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

[27] Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

[19]Заповедникот го фати за рака, застана со него на страна и го праша: „Што имаш да ми кажеш?“

[20]А тоа рече: „Јудејците се договорија да те молат да го одведеш утре Павле долу пред Синедрионот, небаре ќе сакаат поточно да го испитуваат нешто во врска со неговото дело.

[21]Но ти не им верувај, зашто ќе го чекаат четириесет, а и повеќе од четириесет нивни луѓе, што се заколнале да не јадат, ниту да пијат, сè додека не го убијат; и сега се веќе готови, чекаат само да им ветиш.“

[22]Тогаш заповедникот го испрати момчето и му порача: „Никому не кажувај дека си ми го кажал ова!“

Павле испратен кај управителот Феликс

[23]Потоа повика двајца стотници и рече: „Пригответе ми двесте војници, седумдесет коњаници и двесте стрелци, за да тргнат за Кесарија во третиот час ноќеска;

[24]и пригответе добици, за да го качат Павле и да го одведат до намесникот Феликс!“

[25]Напиша и писмо со оваа содржина:

[26]„Клавдиј Лисиј испраќа поздрав до многупочитуваниот намесник Феликс.

[27]Овој човек беа го фатиле Јудејците и сакаа да го убијат; јас се појавив со војска и го одзедов, бидејќи разбрав дека е римски граѓанин.

[28] Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

[29] verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

[30] Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

[31] Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

[32] no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

[33] os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

[34] Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

[35] disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

[1] Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os

[28]И сакајќи да ја дознаам причината, поради која го обвинуваат, го изведов пред нивниот Синедрион,

[29]и дознав дека го обвинуваат по прашање од нивниот Закон, но дека нема никаква вина, поради која би заслужил смрт или окови.

[30]И бидејќи ми беше соопштено дека Јудејците намислиле лошо против тој човек, јас го пратив веднаш кај тебе, откако им порачав и на обвинителите да кажат пред тебе што имаат против него. Биди здрав!“

[31]И така, војниците го зедоа Павле, и онака како што им беше заповедано, го одведоа ноќе во Антипатрида.

[32]А на вториот ден се вратија во тврдината, откако ги оставија коњаниците да одат со него.

[33]Оние што влегоа во Кесарија и му го предадоа писмото на намесникот, му го претставија и Павле.

[34]Намесникот го прочита писмото и праша од кој крај е тој, и откако разбра дека е од Киликија, рече:

[35]„Ќе те сослушам, кога ќе дојдат и твоите обвинители.“ И заповеда да го држат под стража во дворот Иродов.

Дела 24

Обвинувањето на Јудејците против Павле

[1]По пет дена слезе првосвештеникот Ананија со старешините и со некој си говорник Тертил, па излегоа пред намесникот, обвинувајќи го Павле.

quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

2 Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

2А кога го повикаа Павле, Тертил почна да го обвинува, велејќи:

3 sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

3„Секогаш и насекаде со голема благодарност признаваме дека преку тебе, многупочитуван Феликсе, кај нас има полн мир, а преку грижите твои – на овој народ му се дели вистинска правда.

4 Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

4Но, за да не ти одземеме многу време, те молам да нѐ ислушаш накратко со твојата кротост.

5 Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

5Утврдивме дека овој човек е чума и дека крева бунтови против сите Јудејци по вселената и дека е предводник на назарејската ерес.

6 o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

6Тој се обиде дури и храмот да го оскверни. Затоа ние го фативме и сакавме да му судиме според нашиот Закон;

7 Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

7но заповедникот Лисиј дојде и со голема сила го истргна од рацете наши, и го испрати кај тебе,

8 ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

8откако заповеда и ние, неговите обвинители, да дојдеме кај тебе. Ти ќе можеш сам да го испиташ и од него да дознаеш за што го обвинуваме ние.“

[9] Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

Paulo apresenta a sua defesa

[10] Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

[11] visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

[13] nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

[14] Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

[15] tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

[16] Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

[17] Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

[9]И Јудејците потврдуваа дека е така.

Павле ја искажува својата одбрана пред Феликс

[10]Намесникот му даде знак на Павле да зборува, а тој одговори: „Бидејќи знам дека од пред многу години си му судија на овој народ, со послободно срце ќе зборувам во моја одбрана.

[11]Ти можеш да дознаеш дека нема повеќе од дванаесет дена откако се искачив во Ерусалим на поклонение.

[12]Но не ме најдоа ниту во храмот некому да зборувам, или бунт да кревам меѓу народот, ни по синагогите, ниту, пак, во градот.

[13]Ниту, пак, тие можат да го докажат она што сега ти зборуваат за мене.

[14]Но ти признавам дека според учењето, кое тие го нарекуваат ерес, Му служам на Бога на нашите татковци, дека верувам во сè што е напишано во Законот и во Пророците,

[15]дека се надевам на Бога, дека ќе има воскресение на мртвите, на праведните и на неправедните, кое и тие сами го очекуваат.

[16]А затоа и сам се трудам секогаш да имам чиста совест пред Бога и пред луѓето.

[17]По многу години дојдов да му донесам на мојот народ милостина и приноси.

[18] e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

Paulo perante Félix e Drusila

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[18]Тогаш, кога се бев очистил, ме најдоа во храмот, ни со народ, ниту со немир,

[19]некои азиски Јудејци, кои требаше да се претстават пред тебе и да ме обвинат, ако имаат нешто против мене.

[20]Или, пак, тие сами да кажат дали во мене нашле некаква неправда, кога се бев јавил пред Синедрионот, –

[21]освен само овие зборови, кои, застанат пред нив, гласно ги изговорив: ‚Заради воскресението на мртвите ме судите вие денес.‘“

[22]Кога го слушна тоа Феликс, тој го одложи делото, бидејќи добро знаеше за тоа учење, и рече: „Ќе го разгледам делото кога ќе дојде заповедникот Лисиј.“

[23]И му заповеда на стотникот да го пази Павле, но да му дава извесна слобода, и да не запира никого од неговите блиски да му служат, или да доаѓаат кај него.

Павле пред Феликс и Друзила

[24]По неколку дена дојде Феликс со жената своја Друзила која беше Јудејка, па го повика Павле и слушаше од него за верата во Христос Исус.

[25]А кога Павле зборуваше за правда, за воздржување и за идниот суд, Феликс се уплаши и одговори: „Сега оди си, а кога ќе најдам време, ќе те повикам.“

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra

[26]При ова се надеваше дека Павле ќе му даде пари за да го пушти; затоа често го повикуваше и разговараше со него.

[27]Но кога изминаа две години, Феликса го замени Порциј Фест. И бидејќи сакаше да им угоди на Јудејците, Феликс го остави Павле во окови.

Дела 25

Павле пред Фест

[1]А Фест, откако по три дена прими власт, излезе од Кесарија и дојде во Ерусалим.

[2]Тогаш првосвештеникот и старешините јудејски му се пожалија против Павле, и го молеа,

[3]барајќи милост за себе против него, да го прати во Ерусалим, и редеа заседа за да го убијат патем.

[4]Но Фест одговори дека Павле се чува под стража во Кесарија, а и дека тој сам скоро ќе отпатува таму.

[5]„Кои, пак, од вас, можат, нека дојдат со мене, и ако има некаква вина на овој човек, тогаш нека го обвинат.“

[6]И откако беше кај нив, не повеќе од десет дена, слезе во Кесарија, и утредента седна на судскиот стол и заповеда да го доведат Павле.

[7]А кога го доведоа, Јудејците што беа дошле од Ерусалим, застанаа наоколу, и многу тешки обвиненија изнесуваа

ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

против Павле, кои не можеа да ги докажат.

[8]А тој, бранејќи се, рече: „Со ништо не се огрешив ни против Законот јудејски, ни против храмот, ниту, пак, против царот.“

[9]Но Фест, сакајќи да им угоди на Јудејците, му одговори на Павле и рече: „Сакаш ли да одиш горе во Ерусалим и таму да ти се суди за тоа од мене?“

[10]А Павле одговори: „Стојам пред царевиот суд, каде што треба да бидам суден. Јудејците не сум ги навредил со ништо, како што и ти тоа многу добро го знаеш.

[11]Зашто, ако сум виновен и сум направил нешто што заслужува смрт, јас не се откажувам да умрам; но, ако од сето тоа во што ме обвинуваат тие нема ништо, тогаш никој не може да ме предаде на нив. Се повикувам на царот.“

[12]Тогаш Фест, откако се посоветува со Советот, одговори: „Се повика на царот, – рече, – кај царот ќе појдеш.“

Павле пред Агрипа и Верникиј

[13]А откако минаа неколку дена, царот Агрипа и Верникиј слегнаа во Кесарија за да го поздрават Фест.

[14]И бидејќи таму останаа повеќе денови, Фест му рече на царот за Павле, велејќи: „Феликс остави еден човек во затворот.

[15]Кога бев во Ерусалим, за него излегоа првосвештениците и старешините јудејски и ме молеа да го осудам.

[16] A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

[17] De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

[18] e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

[19] Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

[20] Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

[21] Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

[22] Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes

[16]Јас одговорив дека кај Римјаните не е вообичаено човек да се осудува на смрт пред обвинетиот да се соочи со обвинителите и да му се дозволи да се брани од обвинувањето.

[17]И кога се собраа овде, на другиот ден, без никакво одлагање јас седнав на судискиот стол и заповедав да го доведат човекот;

[18]и кога застанаа околу него обвинителите, не изнесоа никакво обвинение против него, како што претполагав;

[19]туку против него имаа некакви препирки околу нивното верување и за некој си Исус, Кој умрел и за Кого Павле вели дека е жив.

[20]А јас, не знаејќи што да правам со овој, го прашав дали сака да оди во Ерусалим и таму да биде суден.

[21]Но, бидејќи Павле побара да биде чуван до судската одлука на неговото височество, заповедав да го држат под стража, додека го пратам кај царот.“

[22]Тогаш Агрипа му рече на Фест: „Би сакал и јас да го сослушам тој човек.“ А тој одговори: „Утре ќе го сослушаш.“

[23]Утредента, кога Агрипа и Верникиј дојдоа со голем сјај и влегоа во судницата заедно со војводите и најугледните граѓани, по заповед на Фест, го доведоа Павле.

[24]Фест рече: „Царе Агрипа и сите вие мажи, кои сте со нас овде! Го гледате

este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

25 Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

26 Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

27 porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

1 A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

2 Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

3 mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

4 Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o

овој, за кого целото мнозинство Јудејци дојдоа кај мене, и во Ерусалим и овде, и викаа дека тој повеќе не треба да живее.

25Но јас, кога разбрав дека тој не направил ништо достојно за смрт, и бидејќи тој сам се повика на неговото височество, решив да го пратам кај него.

26За него, пак, немав поправо што да му напишам на господарот; затоа го изведов пред вас, и особено пред тебе, царе Агрипа, за да можам, откако ќе се сврши испитувањето, нешто да напишам.

27Зашто, бесмислено е, ми се чини, да пратам затвореник, а вината негова да не ја соопштам.“

Дела 26

Павле ја искажува својата одбрана пред Агрипа

1Агрипа му рече на Павле: „Допуштено ти е да зборуваш во своја полза.“ Тогаш Павле ја подаде раката и почна да зборува во своја одбрана:

2„Радосен сум, царе Агрипа, што денес пред тебе ќе можам да се бранам за сè што ме обвинуваат Јудејците,

3дотолку повеќе, што ти ги познаваш јудејските обичаи и препирки; па затоа, те молам, да ме ислушаш милостиво.

4Мојот живот од раната младост, што го поминав најнапред меѓу својот народ

meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

[5] pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

[6] E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

[7] a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

[8] Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

[9] Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

[10] e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

[11] Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

[12] Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

во Ерусалим, познат им е на сите Јудејци;

[5]тие одамна ме знаат, – ако сакаат нека сведочат, – дека јас, како фарисеј, најстрого живеев по учењето на нашата вера;

[6]а сега стојам пред суд поради надежта во ветувањето дадено од Бога на татковците наши,

[7]кое нашите дванаесет колена се надеваат дека ќе го постигнат, служејќи Му на Бога постојано дење и ноќе. За таа надеж, царе Агрипа, ме обвинуваат Јудејците.

[8]Што? Зарем вие мислите дека не може да се верува дека Бог воскреснува мртви?

[9]Навистина, така и јас мислев дека треба да извршам многу работи против името на Исус од Назарет;

[10]така и направив во Ерусалим и, откако добив власт од првосвештениците, многу светии затворив, а кога ги убиваа, и јас одобрував,

[11]и често ги мачев по сите синагоги и ги принудував да хулат на Исус и, разјарен, без мерка ги гонев нив дури и до туѓите градови.

Павле раскажува за своето обраќање
(Дела 9,1-19; 22,6-16)

[12]За таа цел одејќи во Дамаск, со власт и порака од првосвештениците,

[13] Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.
[14] E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.
[15] Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.
[16] Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,
[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[13]среде бел ден, царе, на патот видов светлина, посилна од сончевата светлина, која ме огреа од небото мене и оние, што одеа со мене.
[14]Сите паднавме на земја, и јас чув глас, што ми зборуваше на еврејски јазик: ,Савле, Савле, зошто Ме гониш? Тешко е за тебе да се риташ против бодило.‘
[15]А јас реков: ,Кој си ти, Господи?‘ Тој одговори: ,Јас сум Исус, Кого Го гониш ти.

[16]Но стани и исправи се на нозете свои; затоа и ти се јавив, да те направам служител и сведок на ова што го виде и што ќе ти откријам,

[17]издвојувајќи те од овој народ и од незнабошците, кај кои ќе те испратам сега,
[18]за да им ги отвориш очите нивни, та да се обратат од темнината во светлина и од власта на сатаната кон Бога, па преку верата во Мене да примат простување на гревовите и наследство меѓу осветените.‘

Павле зборува за своето дело

[19]Затоа, царе Агрипа, јас не се противев на небесното видение,

[20]но најнапред на жителите во Дамаск и Ерусалим, а потоа по целата Јудејска земја и на незнабошците им проповедав да се покаат и да се обратат кон Бога, правејќи дела достојни за покајание.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

Paulo é interrompido por Festo

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

[27] Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

[28] Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

[29] Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me

[21]Затоа ме фатија Јудејците во храмот и се обидоа да ме убијат.

[22]Но, откако добив помош од Бога, стојам до ден денес и им сведочам на мали и на големи, зборувајќи само за она што беа го зборувале Пророците и Мојсеј дека треба да се случи:

[23]дека Христос мора да пострада и, откако прв ќе воскресне од мртвите, на народот и на незнабошците ќе им проповеда светлина.“

Павле го повикува Агрипа да ја прифати верата

[24]А додека го зборуваше ова во одбрана, Фест извика со висок глас: „Си полудел ли, Павле! Многубројните книги те довеле до лудило!“

[25]А тој одговори: „Не сум луд, почитуван Фесте, туку кажувам зборови на вистината и со здрав разум.

[26]Тоа го знае и царот, пред кого и слободно зборувам; јас не верувам дека од сето ова нешто му е непознато, зашто тоа не е вршено во некој агол.“

[27]„Веруваш ли, царе Агрипа, во Пророците? Знам дека веруваш.“

[28]Агрипа му одговори на Павле: „Уште малку, па ќе ме убедиш да станам христијанин!“

[29]А Павле рече: „Би Му се молел на Бога и за малку и за многу не само ти, но и сите, што ме слушате денес, да станете

ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

такви, каков што сум и јас, но без овие окови.“

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

30 A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

30Кога го кажа тоа, царот и намесникот Верникиј и оние, што седеа со нив, станаа

31 e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

31и, откако се повлекоа на страна, зборуваа меѓу себе и велеа дека тој човек не прави ништо што заслужува смрт или окови.

32 Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

32И Агрипа му рече на Фест: „Овој човек можеше да биде ослободен, ако не беше посакал суд пред царот.“ Затоа намесникот реши да го испрати пред царот.

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

1 Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

2 Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

3 No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade, permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

4 Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

Дела 27

Павле е испратен во Рим

1Кога беше одлучено да отпловиме за Италија, Павле и неколку други затвореници ги предадоа на еден стотник, по име Јулиј, од царската чета.

2Се качивме на една адрамитски кораб, кој требаше да плови покрај азиските места, и така отпловивме. Со нас беше Аристарх, Македонец од Солун.

3На другиот ден стигнавме во Сидон. И Јулиј, кој постапуваше со Павле човекољубиво, му дозволи да појде до пријателите свои, за да се погрижат за него.

4Кога тргнавме оттаму, пловевме во заветрината на Кипар, бидејќи ветровите дуваа спротивно,

[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

[5]и, откако го препловивме морето покрај Киликија и Памфилија, стигнавме до Мира Ликиска.

[6]Таму стотникот најде еден александриски кораб, кој пловеше за Италија, и нè префрлија во него.

[7]И пловејќи полека многу дни, одвај стигнавме до Крит. Бидејќи ветрот нè спречуваше да влеземе таму, допловивме под Крит покрај Салмона.

[8]И, откако со мака пловевме покрај неа, стигнавме до едно место, наречено Добри Пристаништа, близу кое се наоѓаше градот Ласеја.

[9]Откако мина многу време и пловењето стана веќе многу поопасно, а и постот беше веќе минал, Павле ги опомена

[10]и им рече: „Гледам, луѓе, дека пловењето ќе биде мачно и со голема штета не само за товарот на коработ, туку и за животите наши.“

[11]Но стотникот повеќе му веруваше на кормиларот и сопственикот на бродот отколку на зборовите Павлови.

[12]А бидејќи пристаништето не беше погодно за презимување, многумина изјавија дека сакаат оттаму да отпловат, ако е можно, до Феникс, критското пристаниште, кое се наоѓа спроти југозападниот и северозападниот ветар, и таму да презимуваат.

[13] Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

[14] Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

[15] e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

[16] Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

[17] e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

[18] Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

[19] E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

[20] E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

[21] Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

Бура во морето

[13]А кога дувна југот, тие помислија дека можат да ја остварат својата цел, ја кренаа котвата и запловија покрај Крит.

[14]Но наскоро против нив се дигна бурниот ветар, наречен Евракилон.

[15]И штом го зграби коработ, бидејќи не можеше да му се противстави на ветрот, ние им се препуштивме на брановите да нè носат.

[16]Минувајќи покрај едно островче, кое се вика Кавда, одвај можевме да го задржиме коработ.

[17]Кога го извлекоа, употребија секакви средства и го врзаа коработ одоздола; бидејќи се плашеа да не се насукаат на Сиртите, ги спуштија едрата и така бевме носени од струјата.

[18]На другиот ден, бидејќи бевме силно фрлани од бурата, почнаа да го исфрлуваат товарот,

[19]а на третиот ден сами со рацете свои ја исфрлаа опремата на коработ.

[20]Но, бидејќи во текот на многу дни не се појави ни сонце, ни ѕвезда, а беснееше и прилично голема бура, понатаму исчезнуваше секаква надеж дека ќе се спасиме.

[21]И бидејќи веќе долго време не беа јадени, Павле застана сред нив и рече: „Луѓе, браќа, требаше да ме послушате и да не тргаме од Крит, и ќе ги избегневме овие маки и штети.

22 Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

23 Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

24 dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

25 Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

26 Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

O naufrágio

27 Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

28 E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

29 E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

30 Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

31 disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

22А сега ви советувам да бидете бодри, зашто ниедна душа од вас нема да загине, освен коработ.

23Бидејќи ноќеска ми се јави ангелот од Бога, Чиј сум и Кому Му служам,

24и рече: ‚Не плаши се, Павле, ти треба да излезеш пред царот; и ете, Господ ти ги дарува сите, што пловат со тебе.‘

25Затоа, браќа, не плашете се, зашто Му верувам на Бога дека ќе се случи така, како што ми беше речено.

26Но, треба да бидеме исфрлени на еден остров.“

27Беше веќе четиринаесетта ноќ, откако бевме носени наваму-натаму по Јадранското Море, кога кон полноќ морнарите насетија дека се приближуваат до некакво копно,

28и, кога ја измерија длабочината, открија дека изнесува дваесет фати; па отидоа малку потаму, измерија пак и најдоа петнаесет фати.

29И бидејќи се плашеа да не удрат на карпести места, од страната на кормилото спуштија четири котви, па чекаа да осамне.

30А кога морнарите намислија да побегнат од коработ, и спуштија чун во морето како да ќе спуштаат котви од предната страна,

31Павле му рече на стотникот и на војниците: „Ако овие не останат на коработ, вие не можете да се спасите.“

[32] Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

[32]Тогаш војниците ги пресекоа јажињата на чунот и го оставија да падне долу.

[33] Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

[33]И пред да осамне, Павле ги покани сите да каснат, велејќи: „Денес е четиринаесетти ден, откако во исчекување стоите гладни, не вкусувајќи ништо.

[34] Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

[34]Затоа, ве молам, каснете: тоа ќе ви го спаси животот. Впрочем, на ниеден од вас нема да му падне ни влакно од главата.“

[35] Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

[35]Штом го рече тоа, зеде леб, Му благодари на Бога пред сите, прекрши и почна да јаде.

[36] Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

[36]Тогаш се ободрија сите и зедоа храна;

[37] Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

[37]а во коработ нè имаше вкупно двесте седумдесет и шест души.

[38] Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

[38]И кога се поткрепија, почнаа да го олеснуваат коработ, исфрлувајќи го житото в море.

Бродолом

[39] Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

[39]Штом се раздени, земјата не ја познаа, но забележаа еден залив со песок, на кој решија, ако им појде од рака, да го извлечат коработ.

[40] Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

[40]И дигајќи ги котвите, се заплови по морето; а покрај другото ги разлабавија и врските на кормилата, го развија малото едро спрема ветрецот што дуваше, та пловеа кон брегот.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[41]Но удирајќи на еден гребен, прамецот на коработ се заби и веќе не се помрдна, а задниот дел од коработ се разбиваше од силата на брановите,

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;
[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.
[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

[42]Војниците, пак, помислија да ги убијат затворениците, за да не исплива некој и да побегне.
[43]Но стотникот, сакајќи да го спаси Павле, ги одврати од таа намера и заповеда најнапред да скокнат и да излезат на земја оние, што знаат да пливаат,
[44]а другите – кој на штица, кој на штогоде од коработ. И така излегоа сите живи и здрави на земја.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.
[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.
[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.
[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.
[5] Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;
[6] mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que

Дела 28

Павле на островот Мелит

[1]И тогаш, откако се спасивме, дознавме дека островот се вика Мелит.
[2]А мештаните ни укажаа необична човекољубивост: нѐ примија сите и, бидејќи врнеше дожд, беше студено, та накладоа оган.
[3]А кога Павле насобра многу гранки и ги стави на огнот, една змија излезе од гранките поради горештината и се впи во неговата рака.
[4]Мештаните, штом го видоа животното како виси на неговата рака, меѓу себе си рекоа: „Овој човек е навистина убиец; па затоа, иако се избави од морето, судот Божји не го остави да живее.“
[5]Но тој ја истресе змијата во огнот и ништо лошо не му стана.
[6]А тие очекуваа да се појави оток, или, пак, веднаш да падне мртов; но, бидејќи чекаа долго време и видоа дека не

nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

му стана никакво зло, тие си го променија мислењето и велеа дека е тој бог.

Públio hospeda a Paulo

[7] Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

[7]Околу тоа место се наоѓаа имотите на началникот на островот, по име Поплиј. Тој нè прими и три дни пријателски нè гоштеваше.

[8] Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

[8]А таткото на Поплиј се разболе и лежеше, страдајќи од треска и болки во стомакот. Павле влезе кај него, се помоли и, положувајќи ги рацете свои врз него, го исцели.

[9] À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

[9]Тогаш, и другите од островот, што страдаа од болести, доаѓаа и се исцелуваа.

[10] os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

[10]Тие нè почитуваа многу и нè удостоија со големи почести, а пред заминување нè снабдија со сите потребни работи.

A continuação da viagem

Павле пристигнува во Рим

[11] Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

[11]По три месеци отпловивме со еден александриски кораб, што беше презимил на тој остров и носеше знак Диоскури.

[12] Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

[12]И стигнавме во Сиракуза, каде што останавме три дена.

[13] donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

[13]Оттаму отпловивме и пристигнавме во Ригија; а по еден ден дувна југот и на идниот ден стасавме во Потиоли;

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

[14]таму најдовме браќа, по чија молба кај нив останавме седум дена. И потоа тргнавме за Рим.

[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os

[15]Тамошните браќа, штом чуја за нас, излегоа да нè пресретнат до Апиевиот плоштад и до Трите крчми. Кога ги ви-

Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

Paulo prega em Roma

де Павле, Му заблагодари на Бога и се ободри.

[16]Штом стигнавме во Рим, на Павле му беше допуштено да живее одделно, но под стража на еден војник.

Павле проповеда во Рим

[17]По три дни Павле ги повика првенците јудејски и кога се собраа, тој им зборуваше: „Мажи браќа, иако не направив ништо против народот или татковските обичаи, од Ерусалим ме предадоа окован во рацете на Римјаните.

[18]И, откако ме судеа, сакаа да ме пуштат, зашто во мене не најдоа никаква вина што заслужува смрт;

[19]но, бидејќи Јудејците се противеа, бев принуден да барам суд пред царот; но не за тоа да го обвинувам во нешто својот народ.

[20]Поради тоа и ве повикав да се видиме и да позборуваме; зашто заради надежта на Израел сум окован во овие ланци.“

[21]А тие му одговорија: „Ние ниту писма сме добиле за тебе од Јудеја, ниту, некој од браќата дошол да нè извести или нешто лошо да каже за тебе.

[22]Но ние сакаме да чуеме од тебе лично што мислиш ти за тоа; зашто познато ни е дека на тоа учење насекаде се противречи.“

[23] Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

[23]И откако му определија ден, големо мноштво дојде во неговото определено живеалиште, и тој од утрото до вечерта со докази им го изложуваше учењето за царството Божјо и ги уверуваше за Исус и од Законот Мојсеев и од Пророците.

[24] Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

[24]Едни се убедија од зборовите негови, а други не поверуваа.

[25] E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

[25]Бидејќи беа несложни меѓу себе, тие почнаа да се разотидуваат; и во тоа време Павле им ги кажа овие зборови: „Добро им рекол Духот Свети на таткованците ваши преку пророкот Исаија, велејќи:

[26] Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

[26]‚Оди и кажи му на овој народ: со уши ќе чуете, и нема да разберете, со очи ќе гледате, и нема да видите,

[27] Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

[27]зашто срцето на овие луѓе закоравело, та со ушите мачно слушаат, а очите свои ги затвориле, па некако со очите да не видат и со ушите да не чујат, и со срцето да не разберат, и да не се обратат, за да ги исцелам.‘

[28] Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

[28]И така, нека ви биде познато дека спасението од Бога им е испратено на незнабошците, тие и ќе чујат.“

[29] [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

[29]Кога го рече тоа, Јудејците се разотидоа со голема препирка меѓу себе.

Paulo prisioneiro durante dois anos

[30] Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

[30]Павле остана таму цели две години во посебно најмена куќа и ги примаше сите, што доаѓаа кај него,

[31] pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

[31]проповедајќи го царството Божјо и учејќи за Господ Исус Христос наполно слободно, и никој во тоа не го спречуваше.

Epístola de Paulo aos Romanos	Римјаните
Romanos 1	**Римјаните 1**
Prefácio e saudação	**Поздрав**
1 Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,	1Павле, слуга на Исус Христос, повикан за апостол, издвоен за Евангелието Божјо,
2 o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,	2кое Бог однапред го беше ветил преку пророците, во Светите Писма,
3 com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi	3за Својот Син, по тело роден од семето Давидово,
4 e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,	4одреден како Син Божји во силата, по Духот на светоста, преку воскресението од мртвите, Исус Христос, нашиот Господ.
5 por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,	5Преку Него добивме благодат и апостолство за да ги приведеме на пос-лушност кон верата меѓу сите народи во Негово име,
6 de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.	6меѓу кои сте и вие, повиканите од Исус Христос.
7 A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.	7До сите вас во Рим, возљубени од Бога и повикани да бидете свети: благодат и мир од Бог Отецот наш и Господ Исус Христос.
O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los	**Желбата на Павле да ги посети христијаните во Рим**
8 Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.	8Пред сè, Му благодарам на Мојот Бог, преку Исус Христос, за сите вас, зашто за вашата вера се разгласува по целиот свет;
9 Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós	9Бог, Кому Му служам со својот дух, преку Евангелието на Неговиот Син, сведок ми е дека постојано си спомнувам за вас

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

A idolatria e depravação dos homens

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[10]секогаш кога во молитвите свои се молам, та со Божја волја некако да ми се даде да дојдам кај вас.

[11]Зашто копнеам да ве видам, па да ви предадам некој духовен дар за да станете поцврсти,

[12]односно, взаемно да си помогнеме преку заедничката вера – вашата и мојата.

[13]Би сакал да знаете, браќа, дека многупати бев на мисла да дојдам кај вас, да имам некаков плод и меѓу вас, како и меѓу другите народи, но сѐ досега бев попречуван.

[14]Должник сум кон Елините и варварите, кон мудрите и кон неразумните.

[15]Затоа, што се однесува до мене, подготвен сум и вам во Рим да ви го проповедам Евангелието.

Моќта на Евангелието

[16]Зашто јас не се срамам од Евангелието на Христос, бидејќи тоа е сила Божја која го спасува секого што верува, прво Јудеец, а потоа и Елин.

[17]Бидејќи во него се открива правдата Божја, од верата и во верата, како што е напишано: „Праведникот преку верата ќе живее.“

Слабоста и вината на човештвото

[18]Зашто гневот Божји се открива од небото против секоја безбожност и неправда на луѓето кои вистината ја спречуваат со неправда.

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[19]Па така, она, кое може да се знае за Бога, ним им е откриено, бидејќи Бог тоа им го открил.

[20]И навистина, она што е во Него невидливо, односно вечната Негова сила и Божественост, согледливи се уште од создавањето на светот, гледано според Неговите дела, па така тие немаат изговор.

[21]Зашто, кога Го познаа Бога, тие не Го прославија како Бог, ниту пак, Му благодарија, туку се заблудија во своите помисли, и нивното неразумно срце им се помрачи;

[22]тврдејќи дека се мудри, тие обезумија,

[23]и славата на непропадливиот Бог ја заменија со лик на смртен човек, на птици, на четириножни животни и на лазачи.

[24]Затоа и Бог, според желбите на срцата нивни, ги предаде на нечистота, па сами да си ги обесчестуваат своите тела.

[25]Тие ја заменија вистината Божја со лага и му се поклонија и му служеа на создаденото повеќе отколку на Создателот, Кој е благословен во вечни векови. Амин!

[26]Затоа Бог ги предаде на срамни страсти: жените нивни природните потреби ги заменија со противприродни.

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

[27]И мажите исто така, напуштајќи го природното општење со женскиот пол, се распалија со желби еден кон друг, и вршеа срамни работи мажи со мажи, добивајќи ја заслужената отплата за својата изопаченост.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

[28] E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

[28]И бидејќи не се обидоа да Го задржат Бога во разумот свој, затоа Бог ги предаде на нивниот изопачен ум – да го прават она што не прилега,

[29] cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

[29]исполнети со секаква неправда, лукавство, алчност, злоба; полни со завист, убиства, кавги, измами, злонамерност;

[30] caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

[30]озборувачи, клеветници, богомрасци, насилници, фалбаџии, горделивци, измислувачи на зло, непослушни кон родителите,

[31] insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

[31]неразумни, неверни, недружељубиви, непомирливи, немилостиви.

[32] Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

[32]Тие, иако ја познаваат праведната одредба Божја дека оние, што вршат такви дела, заслужуваат смрт, сепак не само што ги вршат, туку се благонаклонети и кон оние што ги вршат.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

[1] Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

Римјаните 2

Праведноста на Божјиот суд

[1]И така, немаш изговор, о човеку, кој и да си ти, зашто со каков суд судиш друг, со таков се осудуваш сам, бидејќи ти, кој судиш, го правиш истото.

[2] Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

[2]А знаеме дека Божјиот суд, кој, паѓа врз оние кои вршат такви работи е според вистината.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?

[3]Зар мислиш, о човеку, дека ќе го избегнеш Божјиот суд ти, кој ги осудуваш оние што прават такви работи, какви што правиш и сам?

[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?

[4]Или, пак, го презираш богатството на Божјата благост, стрпливост и долготрпеливост, не разбирајќи дека Божјата благост те води кон покајување?

[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,

[5]Но, поради твојата тврдокорност и непокајаното срце си собираш гнев за денот на гневот, кога ќе се открие праведниот суд од Бога,

[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:

[6]Кој секому ќе му даде според неговите дела:

[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;

[7]живот вечен на оние кои со трпение во добрите дела се стремат кон слава, чест и нераспадливост;

[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.

[8]јарост, пак, и гнев на оние што ѝ се непокорни на вистината, а ѝ се покоруваат на неправдата.

[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;

[9]Неволја и мака за секоја човечка душа која прави зло, пред сè за Јудеец, а исто така и за Елин;

[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.

[10]слава и чест и мир на секој што прави добро, пред сè за Јудеец, а исто така и за Елин!

[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.

[11]Зашто Бог не е пристрасен.

[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os

[12]Оние што згрешиле без Закон, без Закон ќе загинат; а оние што згрешиле

que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

под Закон, според Законот ќе бидат и судени,

[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

[13]бидејќи пред Бога не се праведни оние што го слушаат Законот, туку ќе се сметаат за праведни само оние што постапуваат според Законот.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[14]Зашто секогаш кога незнабошците, кои немаат Закон, природно ги извршуваат одредбите на Законот, тогаш тие, иако немаат Закон, се Закон на самите себе;

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[15]тие докажуваат дека делото на Законот е запишано во нивните срца, за што сведочи и нивната совест, а и нивните внатрешни размислувања, со кои меѓусебно се обвинуваат или одбрануваат,

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

[16]за оној ден, кога, според моето Евангелие, Бог преку Исус Христос ќе ги суди тајните на луѓето.

Os judeus são indesculpáveis

Јудејците и Законот

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[17]Ете, ти се нарекуваш Јудеец, и се потпираш на Законот, и со Бога се фалиш,

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[18]и ја знаеш волјата Негова, и повеќе разбираш што е подобро, зашто се поучуваш од Законот,

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[19]и уверен си дека си водач на слепци, а светлина на оние што се во мрак;

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[20]наставник на неразумни, учител на младината, зашто образец на знаењето и вистината имаш во Законот.

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[21]Но, како е можно тоа да учиш други, а себе самиот да не се учиш?

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[22]Ти, кој проповедаш да не се краде, а крадеш; кој велиш да не се врши прељуба, а прељубодејствуваш; ти, кој се гнасиш од идолите, а крадеш од храмовите;

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[23]ти, кој се фалиш со Законот, а преставајќи го Законот, зарем не Го срамотиш Бога?

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

[24]„Зашто поради вас името Божјо се хули меѓу незнабошците“, – така стои напишано.

O verdadeiro israelita

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[25]Обрезанието е навистина полезно, но ако го извршуваш Законот. Ако, пак, правиш престапи против Законот, обрезанието твое станува необрезание.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[26]И така, ако необрезаниот ги пази одредбите на Законот, тогаш нема ли неговото необрезание да се смета како обрезание?

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[27]И необрезаниот по тело, извршувајќи го Законот, нема ли да те осуди тебе, кој и покрај Писмо и обрезание си станал престапник на Законот?

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[28]Зашто не е прав Јудеец оној, кој е таков по надворешност, ниту право обрезание она, кое е надворешно, врз телото,

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

[29]туку оној, кој е внатрешно таков, и она обрезание, што е во срцето, по дух, а не по буква. Неговата пофалба не потекнува од луѓето, туку од Бога.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

Римјаните 3

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[1]Која е предноста на Јудејците, или која е ползата од обрезанието?

[2]Голема, на секој начин, и пред сè што ним им се доверени Божјите објавувања.

[3]Па што, ако некои не поверувале? Дали нивната безверност ќе ја уништи Божјата верност?

[4]Никако! Нека се признае дека Бог е вистинит, а секој човек лажлив, како што е напишано: „За да се покаже дека си праведен во зборовите Свои, и да победиш кога ќе ти се суди.“

[5]Ако, пак, нашата неправедност ја истакнува Божјата праведност, што би можеле да речеме тогаш? Дали е Бог неправедлив, кога се гневи? Говорам како човек.

[6]Никако! Зашто, како Бог ќе може да го суди светот?

[7]Зашто, ако вистината Божја се возеличува преку мојата лага за слава Негова, па зошто тогаш да бидам осуден како грешник?

[8]Зарем тогаш не би требало да правиме зло, за да излезе добро? Впрочем така и хулат некои луѓе на нас и велат дека така учиме. Тие се справедливо осудени.

Никој не е праведен

[9]Па дали имаме некакво предимство? Ни најмалку, зашто веќе ги обвинивме, како Јудејците така и Елините, дека се сите под грев,

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,
[11] não há quem entenda, não há quem busque a Deus;
[12] todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.
[13] A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,
[14] a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;
[15] são os seus pés velozes para derramar sangue,
[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;
[17] desconheceram o caminho da paz.
[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;
[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

[10]како што е напишано: „Нема праведен ниту еден,
[11]нема разумен, нема кој да Го бара Бога;
[12]сите се отклонија, заедно станаа развратни; нема кој да прави добро, нема ниту еден.“
[13]„Грлото нивно – отворен гроб; со јазиците свои мамат; под јазиците нивни – змиски отров,
[14]устата нивна е полна со клетва и горчина.
[15]Нозете нивни им се брзи за пролевање крв;
[16]пустошење и маки по нивните патишта;
[17]тие не го познаа патот на мирот.

[18]Страв Божји нема пред очите нивни.“

[19]Знаеме дека сѐ она, за што зборува Законот, се однесува на оние, што се под Законот, за да се затвори секоја уста, и така целиот свет да стане виновен пред Бога,
[20]зашто преку делата на Законот пред Него нема да биде оправдан никој; бидејќи преку Законот се познава гревот.

Праведноста се добива преку вера

[21]А сега независно од Законот се јави Божјата праведност, посведочена од Законот и од Пророците.
[22]Божјата праведност преку верата во Исус Христос е во сите и врз сите оние што веруваат. Зашто нема разлика,

[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,
[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.
[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,
[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.
[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

[23]сите згрешија и лишени се од славата Божја.
[24]Но ќе бидат оправдани преку дар, со Божјата благодат, а преку откупот во Исус Христос.
[25]Него Бог Го постави со крвта Своја да биде жртва за помирување преку вера, за да ја покаже Својата праведност во опростувањето на поранешните гревови, во времето на Божјото долготрпение,
[26]за да ја покаже Својата праведност во сегашно време, дека е Тој справедлив и дека го оправдува секого што верува во Исус.
[27]Каде е, пак, пофалбата? Таа е исклучена. Според кој закон? Дали според оној на делата? Не, туку според законот на верата.
[28]Така ние заклучуваме дека човекот се оправдува со верата, без делата на Законот.
[29]Или можеби Бог е пак само на Јудејците, а не и на незнабошците? Се разбира, Тој е и на незнабошците,
[30]бидејќи еден е Бог, Кој ќе ги оправда обрезаните по вера и необрезаните преку вера.
[31]А дали го укинуваме Законот преку верата? Никако, туку уште посилно го утврдуваме.

Римјаните 4

Примерот на Авраам

[1]А што би можеле да кажеме дека добил нашиот пратато по тело Авраам?

[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

[3] Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[4] Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos

[2]Зашто ако Авраам се оправдал со дела, тој заслужува пофалба, но не пред Бога.

[3]Впрочем што вели Писмото? – „Му поверува Авраам на Бога, и тоа му се сметаше за праведност.“

[4]На оној што работи, платата му следува не по милост, туку по долг.

[5]Напротив, оному, кој не работи, а верува во Оној Кој го оправдува безбожникот, верата му се смета за праведност.

[6]Така и Давид го нарекува блажен оној човек, кому Бог му смета за праведност независно од делата, велејќи:

[7]„Блажени се оние чии беззаконија се простени и чии гревови се покриени;

[8]блажен е оној човек кому Бог нема да му смета за грев!“

[9]А дали ова блаженство се однесува само за обрезаните или и за необрезаните? Бидејќи велиме дека на Авраам верата му се сметаше за праведност.

[10]Кога му се сметаше? По обрезанието или пред обрезанието? Не по обрезанието, туку пред обрезанието.

[11]И знакот на обрезанието тој го доби како печат на праведност што доаѓа од верата, која ја имаше пред обрезанието, за да биде татко на сите необрезани

os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

што веруваат, та и ним тоа да им се смета за праведност,

[12]и да им биде татко на обрезаните, но не на оние кои обрезанието само го примиле, туку кои врват и по стапките на верата од нашиот татко Авраам, пред обрезанието.

Божјото ветување се остварува преку верата

[13]Впрочем ветувањето кон Авраам или кон семето негово – дека ќе биде наследник на светот – беше дадено не преку Законот, туку преку праведноста на верата.

[14]Зашто ако можат да бидат наследници само оние што имаат Закон, тогаш и верата нема никакво значење, и ветувањето е поништено;

[15]зашто Законот породува гнев; каде што, пак, нема Закон, нема ни престап.

[16]Затоа тоа е од верата, за да биде по милост, та и ветувањето да биде заздравено не само по Законот, туку и по верата за сите потомци Авраамови, кој ни е татко на сите нас,

[17]според напишаното: „Те поставив да бидеш татко на многу народи“ – пред Бога, Кому тој Му поверува, Кој ги оживува мртвите и го повикува да суштествува, она што не суштествува.

[18]Авраам, без никаква основа за надеж, поверува со надеж дека ќе стане татко на многу народи, според реченото: „Такво ќе биде твоето потомство.“

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,

[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.

[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.

[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,

[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

[19]И откако не ослабна верата негова, тој не помисли дека телото негово е веќе безживотно, зашто беше речиси стогодишен, и дека утробата Сарина е речиси веќе безживотна;

[20]и во ветувањето Божјо не се посомнева со неверие, туку остана со цврста вера и Го прослави Бога,

[21]наполно уверен дека Тој е силен да го изврши она што го ветил.

[22]Затоа тоа му се сметаше за праведност.

[23]Но, не само за него е напишано дека му се сметаше,

[24]туку и за нас: ќе ни се смета, ако веруваме во Оној, Кој Го воскресна од мртвите Исус Христос, нашиот Господ,

[25]предаден за нашите гревови и воскреснат за наше оправдание.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações,

Римјаните 5

Во мир со Бога

[1]И така, оправдани преку верата, имаме мир со Бога, преку нашиот Господ, Исус Христос.

[2]Преку Него со верата добивме и пристап кон оваа благодат, во која стоиме, и се гордееме со надежта во славата Божја.

[3]Но не само тоа, туку се гордееме и со маките, знаејќи дека од маката се раѓа трпението;

sabendo que a tribulação produz perseverança;

[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[4]од трпението, пак – искуство, а од искуството – надеж.

[5]Надежта пак, не посрамотува. Зашто љубовта Божја е излеана во нашите срца преку нам дадениот Свети Дух.

[6]Зашто, уште кога бевме слаби, Христос во одреденото време умре за безбожниците.

[7]Навистина, тешко би можел некој да умре за праведник, а за добар, можеби, некој и би се решил да умре.

[8]Но Бог ја докажа љубовта Своја кон нас, со тоа што Христос умре за нас, уште додека бевме грешни.

[9]Затоа сега, откако веќе сме оправдани со крвта Негова, многу повеќе ќе се спасиме преку Него од гревот.

[10]Зашто, ако се помиривме со Бога преку смртта на Неговиот Син, уште додека бевме непријатели, тогаш уште повеќе ќе се спасиме преку Неговиот живот, откако сме се помириле.

[11]А освен тоа, и се фалиме со Бога преку нашиот Господ Исус Христос, преку Кого добивме сега помирување.

Адам и Христос

[12]Затоа, како што гревот влезе во светот преку еден човек, а преку гревот – смртта, по таков начин и смртта премина на сите луѓе преку еден човек, зашто сите згрешија.

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da

[13]Навистина и порано уште пред Законот имаше грев во светот, но гревот како таков не може да се прифати, кога нема закон.

[14]А сепак смртта царуваше уште од Адам, па сè до Мојсеј и над оние што не погрешија според престапот на Адам. Тој е пралик на Оној што требаше да дојде.

[15]Но со дарот не е исто како и со престапот. Зашто ако поради престапот на еден изумреа мнозина, тогаш Божјата благодат и дарот преку благодатта на еден Човек, Исус Христос, во многу поголемо изобилство ќе се излее врз мнозина.

[16]А тој дар е сосема поинаков од гревот на еден што погрешил, зашто судењето за еден престап води кон осудување, а дарот – од многу престапи кон оправдување.

[17]Бидејќи, доколку со престапувањето на еден завладеала смртта преку едниот, дотолку повеќе оние, што го примија изобилието на благодатта и дарот на праведноста, ќе царуваат во животот преку еден – Исус Христос.

[18]И така, како што преку еден престап дојде осудувањето на сите луѓе, така и преку праведното дело на еден дојде врз сите луѓе оправданието, кое дава живот.

[19]Зашто, како што преку непослушноста на еден човек мнозина станаа

obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

грешни, така исто и преку послушноста на еден, мнозина ќе станат праведни.

[20]А притоа дојде и Законот за да се наголеми престапот. Каде што, пак, се намножи гревот, таму благодатта се јавува во голема изобилност,

[21]та, како што гревот завладеал со смртта, така и благодатта да завладее преку праведноста за живот вечен, преку Исус Христос, нашиот Господ.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

Римјаните 6

Мртов за гревот, жив во Христос

[1]Што, пак, да речеме? Ќе останеме ли во гревот, за да се наголеми благодатта? Никако!

[2]Ние, кои сме умреле за гревот, како да живееме во него уште?

[3]Зар не знаете дека сите ние што бевме крстени во Исус Христос, во Неговата смрт бевме крстени.

[4]И така, ние се погребавме со Него преку крштавањето во смртта, за да можеме, како што Христос воскресна од мртвите преку славата на Отецот, и ние така да живееме нов живот.

[5]Зашто, ако сме сраснати со Него во еднаква смрт, ќе бидеме соучесници и во воскресението,

[6]знаејќи дека нашиот стар човек е распнат со Него, за да биде уништено гревовното тело, па да не бидеме веќе робови на гревот;

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

[11] Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

[12] Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

[13] nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

[14] Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

A lei, a escravidão e a graça

[15] E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

[16] Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

[7]бидејќи, кој е мртов, тој е ослободен од гревот.

[8]А ако сме умреле со Христос, веруваме дека со Него и ќе живееме,

[9]знаејќи дека Христос, откако воскресна од мртвите, не умира повеќе: смртта нема веќе власт над Него.

[10]Тоа што Тој умре, за гревот умре еднаш засекогаш, а животот што го живее, за Бога го живее.

[11]Па така и вие сметајте се мртви за гревот, а живи за Бога во Христос Исус, нашиот Господ.

[12]И гревот да не царува во вашето смртно тело, за да не им се покорувате на телесните наслади!

[13]Не препуштајте му ги на гревот вашите органи на телото како орудија на неправедноста, туку препуштете Му се на Бога како оние што оживеале од мртвите, и вашите органи на телото како орудија на праведноста.

[14]Гревот нема да господари над вас, зашто вие не сте под Законот, туку под благодатта.

Робови на праведноста

[15]Па што? Да грешиме ли, бидејќи не сме под Законот, туку под благодатта? Тоа никако!

[16]Дали знаете дека, ако му се предавате некому како робови за послушност, робови сте му на оној кому му се покорувате: или на гревот, кој води во смрт, или – на послушноста, која води кон праведност?

[17] Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;
[18] e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.
[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.
[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;
[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[17]Но, благодарејќи Му на Бога, вие, иако бевте робови на гревот, од сè срце се покоривте на оној образец на поука, на која ѝ се предадовте.
[18]И така ослободувајќи се од гревот, вие станавте робови на праведноста.
[19]Ви зборувам како човек, поради слабоста на вашата човечка природа. Како што ги препуштивте органите на вашето тело во телесна служба на нечистотата и беззаконието за беззаконие, така и сега оставете ги деловите од вашето тело да ѝ робуваат на праведноста која води во светост.

[20]Додека му бевте робови на гревот, бевте слободни од праведноста.

[21]А каков плод имавте тогаш? Дела, од кои сега се срамувате, бидејќи нивниот крај е смртта.

[22]Но сега, кога се ослободивте од гревот и Му станавте служители на Бога, имате плод кој води во светост, а крајот – животот вечен.
[23]Зашто, платата, што ја дава гревот, е смрт, а подарокот од Бога е живот вечен во Христос Исус, нашиот Господ.

Римјаните 7

Христијаните ослободени од Законот

[1]Или, пак, не знаете, браќа, – им зборувам на такви што го познаваат Законот – дека Законот има власт над човекот додека е тој жив?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

[8] Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

[2]Омажената жена е поврзана преку законот со мажот, додека е тој жив; ако умре мажот, таа се ослободува од законот, кој ја сврзал со мажот.

[3]Затоа, ако се омажи за друг маж, додека ѝ е уште жив нејзиниот маж, таа ќе стане прељубница; ако, пак, умре мажот, таа е слободна од законот, и нема да биде прељубница, кога ќе се омажи за друг човек.

[4]Па така и вие, браќа мои, за Законот преку телото на Исус Христос умревте, за да Му припаднете на Друг, на Оној Кој беше воскреснат од мртвите, та да Му принесеме плод на Бога.

[5]Зашто, кога живеевме во телото, тогаш страстите гревовни, преку Законот, дејствуваа во органите, за да ѝ принесеме плод на смртта;

[6]но сега, ние сме слободни од Законот, откако умревме за она за што тој нè држеше врзани, за да Му служиме на Бога со обновен дух, а не според старата буква.

Делувањето на Законот

[7]Што да речеме пак? Зар Законот е грев? Никако! Но јас го разбрав гревот преку Законот, зашто и похотата не би ја познал, ако Законот не велеше: „Не биди похотлив!“

[8]Но гревот, поттикнат од заповедта, предизвика во мене секаква похота; бидејќи гревот без Законот е мртов.

9 Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

10 E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

11 Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

12 Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

13 Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

14 Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

15 Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

16 Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

17 Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

18 Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.

19 Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.

9Некогаш живеев без Законот; но кога дојде заповедта, гревот оживеа.

10Јас, пак, умрев, и се покажа дека заповедта, назначена за да даде живот, истата води во смрт,

11зашто гревот, поттикнат од заповедта, ме измами и преку неа ме умртви.

12Така, значи, Законот е свет, и заповедта света, справедлива и добра.

Гревот преовладува во човекот

13Па така, доброто ли за мене стана смрт? Никако! Но гревот, за да се покаже дека е грев, ми предизвикува преку доброто смрт, та преку заповедта гревот да стане премногу грешен.

14Зашто знаеме дека Законот е духовен, а јас, пак, сум телесен, продаден на гревот како роб.

15Не го разбирам тоа што го правам; бидејќи не го правам она што сакам, туку она што го мразам, тоа го правам.

16Ако, пак, го правам она што не го сакам, тогаш се согласувам со Законот дека е добар.

17Значи, тоа веќе не го правам јас, туку гревот, што живее во мене.

18Јас знам дека во мене, односно во моето тело, не живее доброто; навистина желба за добро во мене има, но не и сила да го правам тоа.

19Зашто не го правам доброто, што сакам да го правам, туку злото, што не сакам да го правам.

[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;
[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.
[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?
[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.
[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.
[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,
[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[20]А штом го вршам она што не го сакам, не го вршам веќе јас, туку гревот, кој живее во мене.
[21]И така, во себе наоѓам ваков закон: кога сакам да го правам доброто, злото ми е близу.
[22]Бидејќи, според својот внатрешен човек наоѓам наслада во законот Божји,
[23]но во своите телесни делови гледам друг закон, кој војува против законот на мојот ум и ме држи заробен во гревовниот закон, кој е во моите органи.
[24]Колку несреќен човек сум јас! Кој ќе ме избави од ова тело на смртта?
[25]Му благодарам на својот Бог преку Исус Христос, нашиот Господ. И така, јас самиот со умот свој му служам на Божјиот закон, а со телото – на гревовниот закон.

Римјаните 8

Ослободување преку Светиот Дух

[1]И сега нема никакво осудување за оние кои се во Исус Христос.
[2]Зашто законот на Духот, кој дава живот во Христос Исус, ме ослободи од законот на гревот и на смртта.
[3]Она, што законот не можеше да го направи, бидејќи беше ослабен поради телото, го изврши Бог, испраќајќи Го Синот Свој во тело, подобно на телото на гревот, и како жртва за гревот, Тој го осуди гревот во телото,
[4]за да се исполни заповедта на Законот во нас, кои живееме не по телото, туку по Духот.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

[5]Зашто оние кои живеат по тело, копнеат за телесното, а кои живеат по Дух – за духовното.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[6]Копнежот на телото е смрт, а копнежот на духот – живот и мир.

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[7]Зашто копнежот на телото е непријателство против Бога, тој не му се подредува на законот Божји затоа што не може.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[8]А оние, кои живеат по телото, не можат да Му се допаднат на Бога.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

[9]Вие живеете не по тело, туку по Дух, само тогаш ако Духот Божји живее во вас. Ако, пак, некој нема Дух Христов, тој не е Негов.

[10] Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

[10]Ако, пак, Христос е во вас, телото е мртво за грев, а духот живее поради праведноста.

[11] Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

[11]Но ако Духот на Оној Кој Го воскресна Исус од мртвите живее во вас, тогаш Оној Кој Го воскресна Христос од мртвите, ќе ги оживотвори и вашите смртни тела преку Својот Дух, Кој живее во вас.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

[12]И затоа, браќа, ние не сме му должници на телото за да живееме по телото;

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[13]бидејќи, ако живеете по телото, ќе умрете; но, ако преку Духот ги умртвувате делата на телото, ќе бидете живи.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo,

[14]Сите оние што се управуваат по Духот Божји, се синови Божји;

[15]зашто вие не примивте дух на ропство, за да бидете во страв, туку Го примивте Духот на посинувањето, преку Кого велиме: „Ава, Оче!“

[16]Самиот Дух му сведочи на нашиот дух дека ние сме чеда Божји.

[17]А ако сме, пак, чеда, ние сме и наследници: наследници на Бога и сонаследници Христови, но само ако со Него страдаме, та со Него и да се прославиме.

Славата што треба да дојде

[18]Зашто мислам дека страдањата на сегашното време не се ништо спрема славата која треба да се открие кон нас.

[19]И секое создание со нетрпение го очекува откривањето на синовите Божји,

[20]зашто и создaнието не ѝ се покори на суетата доброволно, туку по волјата на Оној Кој го покори, а со надеж,

[21]дека и самото создание ќе се ослободи од ропството на распадливоста при славното ослободување на чедата Божји.

[22]Зашто знаеме дека целото создание заедно со нас стенка како во породилни болки.

[23]И не само тоа, туку и ние самите, кои ги имаме првините на Духот, воздив-

aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

[25] Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

[26] Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

[27] E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

[28] Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

[29] Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

[30] E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

As provas e a certeza do amor de Deus

[31] Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

[32] Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou,

нуваме во себе, очекувајќи посинување и откупување на нашето тело.

[24]Зашто со таа надеж бевме спасени. А надежта што се гледа не е вистинска надеж. Зашто, кој би се надевал во тоа што го гледа?

[25]Кога се надеваме, пак, на она што не го гледаме, со трпение го очекуваме.

[26]Исто така и Духот нѐ поткрепува во нашата немоќ; бидејќи ние не знаеме како треба да се молиме. Па сепак, Духот Сам посредува за нас со неискажливо воздивнување.

[27]А Оној Кој ги истражувал срцата, знае каква е мислата на Духот, бидејќи Тој по волјата на Бога посредува за светиите.

[28]А знаеме дека на оние што Го љубат Бога и се повикани по Негова волја, сѐ им содејствува за добро;

[29]зашто оние, кои однапред ги позна, нив и ги предопредели да бидат сообразни со ликот на Неговиот Син, та Тој да биде првороден меѓу многуте браќа.

[30]А оние што ги предопредели, тие и ги повика, и кои ги повика, тие и ги оправда; кои ги оправда, тие и ги прослави.

Величието на Божјата љубов

[31]Што да речеме, пак, на ова? Ако е Бог со нас, кој ќе е против нас?

[32]Оној, Кој не Го поштеди ни Својот сопствен Син, туку Го предаде за нас

porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?

33 Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.

34 Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.

35 Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?

36 Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.

37 Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.

38 Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,

39 nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

1 Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:

2 tenho grande tristeza e incessante dor no coração;

сите, зарем нема да ни подари со Него сè?

33Кој ќе ги обвини избраниците Божји? Бог е Тој Кој ги оправдува!

34Кој е тој што ќе суди? Христос Исус, Кој умре, но уште и воскресна, Кој е од десната страна на Бога и се застапува за нас!

35Кој ќе нè одвои од љубовта кон Христос? Дали неволјата? Или маката? Или прогонот? Или гладот? Или голотијата? Или погибелта? Или мечот?

36Како што е напишано: „Заради Тебе секогаш нè убиваат; нè сметаат како овци за клање.“

37Но во сето тоа стануваме повеќе од победници преку Оној Кој нè возљуби.

38Зашто сигурно знам дека ни смртта, ни животот, ни ангелите, ни властите, ни сегашноста, ни иднината,

39ни височината, ни длабочината, ниту, пак, кое било друго создание нема да може да нè оддели од љубовта Божја во Христос Исус, нашиот Господ.

Римјаните 9

Бог и одбраниот народ

1Ви зборувам вистина во името на Христос, не лажам – тоа го сведочи мојата совест во Светиот Дух –

2дека има голема тага и непрестана болка во моето срце.

[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

[3]Зашто повеќе би сакал јас да бидам проклет и одвоен од Христос за браќата свои, моите сродници по тело.

[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

[4]Тие се Израелци – ним им припаѓа посинувањето и славата и заветите, ним им беше даден Законот, и богослужењето и ветувањата;

[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

[5]нивни се и татковците, од кои потекнува и Христос, Кој е Бог на сите, благословен до века. Амин!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

[6]А не е можно словото Божјо да изневерило: бидејќи не се Израел сите оние што се од Израел.

[7] nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

[7]Ниту, пак, се сите потомци Авраамови, затоа што се негови чеда; но речено е: „Од Исак потомството ќе се нарече со твое име.“

[8] Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.

[8]Односно, не чедата на телото се чеда Божји, туку чедата на ветувањето ќе се признаат како потомци.

[9] Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

[9]Бидејќи зборовите на ветувањето се овие: „Во тоа време ќе дојдам и Сара ќе има син.“

[10] E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

[10]И не само таа, но и Ревека, која наеднаш зачна од Исак, нашиот татко,

[11] E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

[11]зашто, уште додека не се беа родиле близнаците и сè уште ништо не беа направиле, добро или лошо, за да остане Божјата одлука, онаа според слободен избор, да не зависат од делата, туку

[12] já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

[12]според Оној Кој повикува, ѝ беше речено: „Постариот ќе му служи на помладиот“,

[13] Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

[13]како што е напишано: „Јаков го возљубив, а Исав го намразив.“

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

[14] Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

[14]Што да речеме пак? Зар има неправда во Бога? Никако!

[15] Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

[15]Зашто Тој му рече на Мојсеј: „Ќе покажам милост кон оној што ќе го помилувам, и сожалување кон оној што ќе го сожалам.“

[16] Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

[16]И затоа, изборот не зависи од оној кој пожелува, ниту од оној кој трча, туку од Бога, Кој покажува милост.

[17] Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

[17]Зашто Писмото му вели на фараонот: „Токму за тоа те издигнав, за да ја покажам над тебе Својата моќ и името Мое да биде проповедано по целата земја.“

[18] Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

[18]Па така, му искажува милост кому што сака, и го закоравува кого што сака.

A soberania de Deus

Божјиот гнев и Божјата милост

[19] Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

[19]Но ти секако ќе ми речеш: „А зошто тогаш уште нè кори?“ А кој може да се спротивстави на Неговата волја?

[20] Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

[20]Ама, човеку, кој си ти што така се спориш со Бога? Зарем она што е ракотворено ќе му рече на својот мајстор: зошто си ме направил такво?

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[21]Или, пак, грнчарот – зарем не е господар над својата глина, па од една и иста смеса да направи еден сад за почесна, а друг за нечесна употреба?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Israel é responsável pela sua rejeição

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

[22]Што, ако Бог, сакајќи да го покаже гневот Свој и да ја пројави Својата моќ, со голема долготрпеливост трпел некои садови на гневот, приготвени за погибел,

[23]за да го покаже богатството на Својата слава над садовите на милосрдието што Тој однапред ги приготвил за слава,

[24]над нас, кои нè повика не само од Јудејците, туку и од незнабошците?

[25]Така се вели и во книгата на Осија: „Ќе го наречам Мој народ оној кој не беше Мој народ, и возљубена – онаа што не беше возљубена.“

[26]И на она место, каде што им беше речено: „Вие не сте Мој народ“, таму ќе бидат наречени синови на живиот Бог.

[27]А Исаија извика за Израел: „Кога Израеловите синови би биле бројни како морскиот песок, само остатокот ќе биде спасен“,

[28]зашто ќе го заврши делото и ќе реши по правда: „Господ ќе го изврши во потполност словото на земјата.“

[29]И како што прорече Исаија: „Ако Господ Саваот не ни беше оставил потомство, ќе станевме како Содом и ќе заприлегавме на Гомора.“

Израел и Евангелието

[30]И што да кажеме сега? Незнабошците, кои не бараа праведност, добија праведност, и тоа праведност што доаѓа од верата.

[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

[31]И Израел, кој тежнееше кон некаков закон за праведност, не го достигна Законот на правдата.

[32]Зошто? Зашто не го побара од вера, туку од делата на Законот. Се препна од каменот за сопнување,

[33]како што е напишано: „Еве, полагам на Сион камен за сопнување и карпа за соблазна; и секој, кој верува во Него нема да се посрами.“

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

Римјаните 10

[1]Браќа, желбата на моето срце и на мојата молитва кон Бога за Израел е за негово спасение.

[2]Јас им сведочам дека тие имаат ревност за Бога, но не според сознанието.

[3]Зашто, не знаејќи за Божјата праведност и тежнеејќи да воспостават своја сопствена праведност, тие не ѝ се подредија на Божјата праведност,

[4]бидејќи крајната цел на Законот е Христос, за да биде оправдан секој што во Него верува.

Спасението доаѓа до секој човек што верува во Господ

[5]Мојсеј пишува за праведноста на Законот: „Кој ќе го исполни, тој ќе биде преку него жив.“

[6]А праведноста од верата вели: „Да не речеш во срцето свое: Кој ќе се искачи на небото?“, што значи да се симне Христос,

[7]или: „Кој ќе слезе во бездната?“, што значи да се изведе Христос од мртвите!

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[8]А што вели таа? – „Блиску до тебе е словото, во твојата уста и во твоето срце“, односно словото на верата, што го проповедаме,

[9]зашто, ако со устата исповедаш дека Исус е Господ и во срцето свое поверуваш дека Бог Го воскресна од мртвите, ќе се спасиш;

[10]бидејќи со срцето се верува за оправдание, а со устата се исповеда за спасение.

[11]А и Писмото вели: „Секој кој верува во Него, нема да се посрами.“

[12]Нема разлика меѓу Јудеец и Елин, зашто еден и ист е Господ на сите, богат за сите кои Го повикуваат.

[13]Бидејќи секој кој ќе го повика името Господово, ќе биде спасен.

[14]Но како да Го повикаат Оној во Кого не поверувале? Како, пак, да поверуваат во Оној за Кого не слушнале? А како да слушнат, ако нема кој да проповеда?

[15]И како да проповедаат, ако не бидат испратени, како што е напишано: „Колку им се прекрасни нозете на оние, што благовестат мир, што го благовестат доброто.“

[16]Но Евангелието сите не го послушаа. Зашто Исаија вели: „Господи, кој поверува во она што го проповедавме?“

[17]Затоа, верата доаѓа од слушањето на пораката, а пораката – од Божјото слово.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

[18]Но велам: зар тие не слушнаа? Напротив. „Гласот им се разнесе по целата земја, и зборовите нивни – до краиштата на вселената.“

[19]Пак велам: зар Израел не разбра? Најнапред Мојсеј кажа: „Јас ќе ве раздразнам до љубомора со оние кои не се народ; со неразумен народ ќе ве разгневам.“

[20]А Исаија се осмели да каже: „Ме најдоа оние кои не Ме бараа, им се открив на оние, кои не прашаа за Мене.“

[21]За Израел, пак, вели: „Постојано ги подавав рацете Свои кон народ непослушен и бунтовен.“

Римјаните 11

Бог не го отфрла Израел

[1]И затоа, ви велам: Зар Бог го отфрли Својот народ? Никако! Зашто и јас сум Израелец, од семето Авраамово, од коленото Венијаминово.

[2]Бог не го отфрли Својот народ, кој однапред го одбра. Или, пак, не знаете што кажува Писмото за Илија, како тој Му се пожали на Бог Израелов, велејќи:

[3]„Господи, ги убија пророците Твои и ги раскопаа жртвениците Твои; јас останав сам, и сакаат да ми ја земат душата.“

[4]А како му вели Божјиот одговор: „Си оставив седум илјади мажи, кои не ги свиткаа колената пред Ваал.“

[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

[5]Така и во сегашно време има еден остаток избран по благодат.

[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[6]Но, ако е по благодат, не е веќе по дела, зашто тогаш благодатта не би била благодат.

[7] Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

[7]И што тогаш? Израел не го доби она што го бараше; избраните, пак, го добија, а другите се закоравија,

[8] como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

[8]како што е напишано: „Бог им даде дух што не чувствува: очи да не гледаат и уши да не слушаат, сè до денешниов ден.“

[9] E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

[9]И Давид вели: „Трпезата нивна да им биде стапица, клопка, соблазна и отплата;

[10] escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

[10]да им се замрачат очите нивни за да не гледаат, и грбот нивни да им се свитка засекогаш.“

A rejeição de Israel não é final

[11] Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

[11]Ви велам пак: зар се сопнаа за да паднат? Не! Но со нивниот престап дојде спасението за незнабошците, за да се возбуди во нив ревност.

[12] Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

[12]Ако, пак, нивниот престап значи богатство за светот, и нивниот намален број – богатство за незнабошците, колку повеќе ќе значи нивната потполност.

[13] Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

[13]Вам, незнабошци, ви велам; до колку сум јас апостол на незнабошците, ја прославувам својата служба,

[14] para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

[14]та некако да возбудам ревност во својот род по тело, и некого од нив да спасам.

[15] Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

[15]Зашто, ако нивното отфрлање значи измирување за светот, тогаш што ли друго ќе значи нивното примање, ако не оживување од мртвите?

[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

[16]Ако првиот дел од тестото е свет, тогаш свето е и целото тесто: и ако е коренот свет, свети се и гранките.

[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

[17]Ако, пак, некои од гранките се скршени, а ти, кој си дива маслинка, си бил прикалемен на нивното место и си станал заедно со нив соучесник во сочниот корен на маслинката,

[18] não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

[18]не биди горделив пред гранките! А ако сепак, се возгордееш, треба да знаеш дека ти не го држиш коренот, туку коренот тебе!

[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

[19]Но ти тогаш ќе кажеш: гранките беа откршени за да бидам јас прикалемен.

[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[20]Добро. Тие поради неверие беа откршени, а ти поради вера се држиш: немој да бидеш горделив, туку имај страв.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

[21]Зашто, ако Бог не ги поштедил природните гранки, нема ни тебе да те поштеди.

[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

[22]Гледај ја, пак, Божјата благост и строгост: строгост кон отпаднатите, а благост кон тебе, ако издржиш во благоста; во спротивно, и ти ќе бидеш отсечен.

[23] Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

[23]Но, тие, ако не останат во неверието, ќе бидат прикалемени, зашто Бог има моќ пак да ги прикалеми.

[24] Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira,

[24]Зашто, ако си ти откинат од маслинка која е по природа дива, и против природата си прикалемен на питома

quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

[25] Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

[26] E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

[27] Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

[28] Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

[29] porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

[30] Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

[32] Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de

маслинка, тогаш колку полесно ќе бидат прикалемени на својата маслинка оние кои по природа потекнуваат од неа.

Израел не е засекогаш отфрлен

[25]Сакам, браќа, за да не си помислите во себе дека сте мудри, да ја знаете оваа тајна: дека закоравувањето само со еден дел падна врз Израел, додека да настапи потполноста на незнабошците.

[26]И така целиот Израел ќе биде спасен, како што е напишано: „Ќе дојде од Сион Ослободителот и ќе ја одврати безбожноста од Јаков.

[27]И тоа им е ним завет од Мене кога ќе ги одземам нивните гревови.“

[28]Со оглед на Евангелието, тие се непријатели Божји поради вас; но со оглед на изборот, тие се возљубени од Бога заради татковците,

[29]зашто даровите и повикот Божји се неотповикливи.

[30]Како што и вие некогаш бевте непослушни кон Бога, а сега се здобивте со милост, поради нивната непослушност,

[31]така и тие сега станаа непослушни, поради вашето помилување, та и самите да се здобијат со милост.

[32]Зашто Бог ги затвори сите со непослушност, па кон сите да покаже милост.

[33]О, длабочино на богатство, мудрост и знаење Божјо! Колку се несфатливи

Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!
[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?
[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?
[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

Неговите судови и неистражливи Неговите патишта!
[34]Зашто, кој ја познал мислата на Господ? Или, кој Му бил советник?
[35]Или, кој однапред Му дал нешто за да му биде отплатено?
[36]Зашто, сè е од Него, според Него и за Него. Нему слава во вечни векови. Амин!

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,
[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

Римјаните 12

Нов живот во Христос

[1]Браќа, во името на Божјото милосрдие ве молам подајте ги телата ваши во жртва жива, света и благоугодна на Бога, како ваша духовна богослужба.

[2]Не сообразувајте се со овој век, туку преобразете се со возобновување на вашиот ум за да можете да испитувате и осознавате што е волјата Божја: што е добро, благоугодно и совршено.

[3]Зашто, заради благодатта што ми е мене дадена, на секого од вас му кажувам да нема за себе повисоко мислење отколку што треба да има; туку нека има за себе поскромно мислење за да расудува според мерката на верата што Бог на секого му ја одмерил.
[4]Зашто, како што во едно тело имаме многу органи, но сите органи не дејствуваат на еднаков начин,
[5]така и ние мнозина сме едно тело во Христос, а секој поединечно сме органи еден на друг.

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

As virtudes recomendadas

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é

[6]Според дадената благодат имаме различни дарби: ако е тоа пророчка дарба, тогаш нека биде во сразмерот со верата;

[7]ако е тоа дарба за служење, нека служи; ако ли е пак тоа дарба за поучување – нека поучува!

[8]Ако е пак за утешител – нека утешува; дарител ли, нека дарува штедро; кој управува, нека управува со усрдност; кој прави милосрдие, нека го врши тоа со добра волја.

[9]Љубовта нека не биде лицемерна; стојте настрана од злото, прилепувајте се кон доброто;

[10]Со својата братска љубов сакајте се срдечно едни со други; натпреварувајте се во почитувањето еден кон друг.

[11]Во усрдноста да не сте колебливи; бидете со горлив дух; служете Му на Господ;

[12]радувајте се во надежта; во маката бидете трпеливи, а во молитвата постојани;

[13]помагајте им на светиите во нивните потреби; трудете се да бидете гостопримливи;

[14]благословувајте ги оние што ве гонат; благословувајте ги и не ги проколнувајте.

[15]Радувајте се со оние што се радуваат и плачете со оние што плачат!

[16]Бидете меѓу себе едномислени; не ставајте си во умот високи работи, туку

humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

предајте се кон скромни нешта; не мислете дека сте мудри;

[17]и никому не враќајте зло за зло, а размислувајте за тоа што е добро пред сите луѓе.

[18]Ако е можно, доколку тоа зависи од вас, бидете во мир со сите луѓе.

[19]Не одмаздувајте се, возљубени, за себе, туку дајте му место на Божјиот гнев. Зашто е напишано: „Одмаздата е Моја, Јас ќе отплатувам – вели Господ.“

[20]И така, ако непријателот твој е гладен, нахрани го; ако е жеден, напој го; зашто, правејќи го тоа, ти ќе му натрупаш жар на главата негова.

[21]Не допуштај злото да те победи, туку победи го злото со добро.

Римјаните 13

Послушност кон државната власт

[1]Секоја душа да им се потчинува на претпоставените власти, зашто нема власт што не е дадена од Бога, и оние што ги има се одредени од Бога.

[2]Затоа, оној што се противи на власта, тој се противи на Божјата наредба. А оние, што се противат, ќе паднат под осуда.

[3]Зашто, началниците не се страшни за добрите дела, туку за лошите; сакаш ли, пак, да не се плашиш од власта, тогаш прави добри дела, па ќе добиеш и пофалба од неа;

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[4]зашто таа е служител Божји за твое добро. Ако, пак, правиш зло, тогаш страхувај, бидејќи таа не носи залудо оружје; таа е служител Божји и со гнев се одмаздува на оној што прави зло.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[5]Затоа е нужно да се покорувате, и тоа не само поради страв, туку и поради совеста своја.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[6]Затоа и данок плаќате, зашто тие се Божји службеници, и со тоа постојано се занимаваат.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

[7]И така, дајте секому што сте му должни: кому сте му должни данок – нека му се даде данок; кому царина – царина; кому страхопочит – страхопочит; кому чест – чест.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

Љубовта кон ближниот

[8]И не должете никому ништо освен да се сакате еден со друг; зашто оној што го љуби ближниот, го исполнува Законот.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[9]Бидејќи заповедите: „Не прави прељуба, не убивај, не кради, не сведочи лажно, не барај туѓо!“, и секоја друга заповед се содржат во овие зборови: „Љуби го ближниот како самиот себеси!“

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

[10]Љубовта не му прави зло на ближниот; и така, љубовта е исполнување на Законот.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora,

[11]И тоа правете го, знаејќи го ова време: веќе дојде часот да се разбудите од сонот, зашто спасението е сега

mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

поблиску до нас отколку кога поверувавме.

[12]Ноќта одминува, а денот се приближи; да ги отфрлиме, пак, сите дела на мракот и да се облечеме во оружјето на светлината.

[13]Да живееме пристојно како дење – не во срамни гоштевки и пијанство, не во блуд и нечистотија, ниту, пак, во препирка и завист;

[14]туку облечете се во Господ Исус Христос, и грижата за телото не претворајте ја во страсти.

Римјаните 14

Не суди го својот брат

[1]Слабиот во вера прифатете го, но без расправии за мислењата!

[2]Еден верува дека може да јаде сè, а слабиот во верата јаде само зеленчук.

[3]Кој јаде, нека не го укорува оној што не јаде; и кој не јаде, нека не го осудува оној што јаде, бидејќи Бог го прифатил.

[4]Кој си ти што му судиш на туѓ слуга? Пред својот господар тој стои или паѓа, а ќе стои исправено, зашто Бог има моќ да го исправи.

[5]Така некој разликува еден ден од друг, а некој друг, пак, сите денови ги смета еднакви. Секој нека биде наполно уверен во своето мислење.

[6]Оној што ги разликува деновите, ги разликува за Господ; и кој не ги разликува деновите, за Господ не ги разликува. Кој јаде, за Господ јаде,

зашто Му благодари на Бога; и кој не јаде, за Господ не јаде и Го фали Бога.

[7] Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

[7]Зашто никој од нас не живее за себе и никој не умира за себе;

[8] Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

[8]туку, било да живееме или да умираме, за Господ живееме и за Господ умираме, – ние Му припаѓаме на Господ. Според тоа – живееме ли, умираме ли – Господови сме.

[9] Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

[9]Бидејќи Христос затоа и умре и воскресна и оживеа, за да господари и над мртвите, и над живите.

[10] Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

[10]А ти, зошто го осудуваш братот свој! Или ти, што го укоруваш братот свој? Зашто сите ќе застанеме пред судот Христов.

[11] Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

[11]Зашто е напишано: „Јас сум жив, вели Господ, зашто пред Мене ќе се свитка секое колено и секој јазик ќе Го славослови Бога.“

[12] Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

[12]И така, секој од нас ќе одговара пред Бога за себе.

A liberdade e a caridade

[13] Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

[13]Затоа, пак, да не се судиме еден со друг, туку подобро расудувајте за тоа вака: не поставувај му на својот брат спрепка или соблазна.

[14] Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

[14]Знам и уверен сум преку Господ Исус Христос дека нема ништо нечисто само по себе; освен кога некој мисли дека е нешто нечисто, за него тоа е нечисто.

[15] Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

[15]А ако, пак, братот твој се скрби поради тоа што го јадеш, ти веќе не постапуваш според љубовта. Не погубувај го со своето јадење оној за кого Христос умре.

[16] Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

[17] Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

[18] Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

[19] Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

[20] Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

[21] É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

[22] A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

[23] Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

[16]Нека не се хули на она што е добро според вас!

[17]Царството Божјо не е во јадењето или пиењето, туку во праведност и мир и радост во Светиот Дух.

[18]Зашто, оној кој Му служи на Христос со овие работи, тој Му се допаѓа на Бога и мил им е на луѓето.

[19]И така, да го бараме она што служи за мир и взаемно надградување.

[20]Поради јадење не уривај го делото Божјо! Навистина сè е чисто, а тешко е за оној човек, кој јаде поради соблазна;

[21]подобро е да не јадеш месо, да не пиеш вино и да не правиш ништо од кое братот твој би можел да се сопне, или да се соблазнува, или, пак, да слабее.

[22]Имаш ли вера? Имај си ја за себе пред Бога. Блазе на оној кој не се осудува себе самиот за она што го одобрува.

[23]А ако некој се сомнева кога јаде, осуден е; зашто не јаде со вера; а сè што не е според верата, грев е.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

[1] Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

Римјаните 15

Угоди му на својот ближен

[1]Ние, силните, должни сме да ги поднесуваме слабостите на немоќните, и да не си угодуваме на себеси.

[2]Секој од нас должен е на својот ближен да му угодува со она што е добро за неговата надградба.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.	[3]Зашто и Христос не си угоди на Себе Самиот, туку како што е напишано: „Подбивите на оние што Ти се подбиваа, паѓаат врз Мене.“
[4] Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.	[4]А сè што беше порано напишано, за наша поука беше напишано, та преку трпението и преку утехата од Писмата да имаме надеж.
[5] Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,	[5]А и Бог на трпението и утехата да ви даде да бидете во едномислие меѓу себе, според примерот на Христос Исус,
[6] para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.	[6]та еднодушно и со една уста да Го славите Бога и Отецот на нашиот Господ Исус Христос.
	Евангелие за сите луѓе
[7] Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.	[7]Затоа примајте се еден со друг, како што и Христос ве прими, заради славата Божја.
[8] Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;	[8]Но велам дека Исус Христос стана служител на обрезаните поради Божјата вистина, за да ги потврди ветувањата дадени на татковците,
[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.	[9]а, пак, незнабошците да Го прослават Бога за милосрдието, како што е напишано: „Затоа Те прославувам, Господи, меѓу незнабошците и ќе Го воспеам Твоето име.“
[10] E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.	[10]И понатаму се вели: „Развеселете се, незнабошци, со Неговиот народ!“
[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.	[11]И понатаму: „Фалете Го Господ сите незнабошци, и прославете Го, сите народи!“
[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.	[12]Исаија, исто така вели: „Ќе постои коренот Јесеев и Издигнатиот од него ќе владее над народите; на Него ќе се надеваат народите.“

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora

[13]А Бог на надежта нека ве исполни со сета радост и мир во верата, та преку силата на Светиот Дух вашата надеж да се преумножува.

Павловиот мисионерски потфат

[14]И јас сум уверен за вас, браќа мои, дека и вие сте полни со добрина, исполнети со секакво знаење и дека можете да се поучувате еден со друг.

[15]Но ви пишав, браќа, нешто малку послободно, за да ве потсетам со благодатта што Бог ми ја даде,

[16]за да Му бидам служител на Исус Христос меѓу незнабошците и свеште-нодејствено да го извршувам Божјото Евангелие, за да бидат незнабошците благопријатен принос, осветен од Светиот Дух.

[17]И така, со тоа можам да се пофалам во Исус Христос кај Бога,

[18]зашто не се осмелувам да говорам за она што Христос не го извршил преку Мене со зборови и дела,

[19]со силата на знаци и чуда, со силата на Божјиот Дух, која ги води незнабошците кон послушност во верата, така што Евангелието Христово го распространува од Ерусалим и неговата околина и сè до Илирик.

[20]И така, се погрижив да го проповедам Евангелието не таму каде што името

anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

21 antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

22 Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

23 Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

24 penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

25 Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

26 Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

27 Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

28 Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

29 E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

Христово беше веќе познато, за да не ѕидам врз туѓ темел.

21Но, како што е напишано: „Оние, на кои не им е јавено за Него, ќе видат; и оние што не беа чуле, ќе разберат.“

Павловите планови за патување во Рим

22Токму тоа многупати ме попречуваше да дојдам кај вас.

23Сега, пак, бидејќи нема веќе место за мојата работа во овие земји, а уште од пред многу години копнеев да дојдам кај вас,

24кога ќе тргнам за Шпанија, се надевам дека ќе ве видам на минување и дека натаму вие ќе ме испратите, откако најнапред ќе ви се порадувам.

25А сега одам во Ерусалим за да им послужам на светиите,

26зашто Македонија и Ахаја одлучија да дадат некаков прилог за сиромашните светии во Ерусалим.

27Тие така тоа го одлучија, а и должни им се. Бидејќи, ако незнабошците станаа соучесници во нивните духовни блага, тогаш тие се должни ним да им служат со материјални блага.

28А откако ќе го направам ова и ќе им го запечатам овој плод, преку вашата земја ќе заминам за Шпанија.

29А знам дека, кога ќе дојдам кај вас, ќе дојдам со полн благослов на Христовото Евангелие.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

[30]Браќа, ве молам поради нашиот Господ Исус Христос и поради љубовта на Духот, помагајте ми со своите молитви кон Бога за мене,

[31]за да се избавам од оние што не веруваат, кои се во Јудеја, и моето служење во Ерусалим да им биде благопријатно на светиите;

[32]та радосен да дојдам кај вас со Божјата волја и да се успокојам со вас.

[33]А Бог на мирот нека биде со сите вас. Амин!

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

Римјаните 16

Лични поздрави

[1]Ви ја препорачувам нашата сестра Фива, која е служителка на црквата во Кенхреја:

[2]примете ја во Господ, како што им прилега на светии, и помогнете ѝ во она во што ќе има потреба од вас, бидејќи и таа им беше помошничка на мнозина, а и мене.

[3]Поздравете ги Прискила и Акила, моите соработници во Христос Исус,

[4]кои за мојата душа ја положија својата глава; ним им благодарам не само јас, туку и сите цркви од скорообратените незнабошци и нивната домашна црква.

[5]Поздравете го мојот возљубен Епенет, кој е првиот плод во Христос за Азија.

[6]Поздравете ја Маријам, која многу се грижеше за вас.

[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

[7]Поздравете ги Андроник и Јуниј, моите сонародници и созатвореници, кои се прочуени меѓу апостолите и кои уште пред мене станаа Христови.

[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

[8]Поздравете ми го возљубениот во Господ Амплијат!

[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

[9]Поздравете го нашиот соработник во Христос Урбан и мојот возљубен Стахиј!

[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

[10]Поздравете го докажаниот верник во Христос Апелија! Поздравете ги домашните од Аристовуловото семејство!

[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

[11]Поздравете го мојот сонародник Иродион! Поздравете ги домашните на Наркис, тие, кои се во Господ.

[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

[12]Поздравете ги Трифен и Трифос, трудбеничките за Господ. Поздравете ја почитуваната Персида, која многу се трудеше за Господ.

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[13]Поздравете го избраниот во Господ Руф, како и неговата и моја мајка!

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[14]Поздравете ги Асинкрит, Флегонт, Ермин, Патрова, Ерма и браќата со нив!

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[15]Поздравете ги Филолог и Јулија, Ниреја и неговата сестра, и Олимпа и сите со нив светии!

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

[16]Поздравете се еден со друг со свет целив! Ве поздравуваат сите цркви Христови!

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[17]Ве молам, браќа, пазете се од оние, кои предизвикуваат раскол и соблазни против учењето кое сте го научиле и бегајте од нив!

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

[18]Зашто таквите не Му служат на нашиот Господ Исус Христос, туку на стомакот свој, и со слатки и ласкави зборови ги заведуваат срцата на простодушните.

[19]Вашата послушност во верата на сите им е позната: затоа јас се радувам за вас, но сакам да бидете мудри во доброто и прости во злото.

[20]А Бог на мирот наскоро ќе го сотре сатаната под нозете ваши. Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вас. Амин!

[21]Ве поздравуваат мојот соработник Тимотеј и моите сродници Луциј, Јасон и Сосипатар.

[22]Ве поздравувам во Господ и јас Терциј, кој го напиша ова послание.

[23]Ве поздравува Гај, домаќинот мој и на целата црква. Ве поздравува Ераст, градскиот благајник и братот Кварт.

[24](Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин!).

Доксологија

[25](Римјаните 14:24)На Оној кој може да ве зацврсти, според моето Евангелие, и проповедањето за Исус Христос, според откривањето на тајната која била замолкната од вечни времиња,

[26](Римјаните 14:25)а која сега се јави, и според пророчките Писма, а по заповедта на вечниот Бог им стана позната на сите народи за да ги доведе во послушност кон верата,

[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

27(Римјаните 14:26)на Единствениот, мудар Бог, преку Исус Христос нека е слава во сите векови! Амин

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios	1 Коринтјаните

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

[2] à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

[5] porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

[6] assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

[7] de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[8] o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

1 Коринтјаните 1

Поздрав и благодарност

[1]Павле, по Божја волја повикан апостол на Исус Христос и братот Состен –

[2]до црквата Божја во Коринт, до осветените во Христос Исус, повикани светии, заедно со сите оние кои на секое место го повикуваат името на нашиот Господ Исус Христос, нивни и наш.

[3]Да имате благодат и мир од Бога, нашиот Отец, и Господ Исус Христос!

[4]Секогаш Му благодарам на мојот Бог за вас поради Божјата благодат што ви е вам дадена во Исус Христос,

[5]преку Кого станавте богати во сè, во секое слово и во секое знаење.

[6]Зашто се утврди во вас Христовото сведоштво,

[7]така што не сте лишени од ниеден дар вие, што го очекувате откровението на нашиот Господ Исус Христос.

[8]Тој ќе ве утврди и до самиот крај за да бидете беспрекорни во денот на нашиот Господ Исус Христос.

[9]Верен е Бог, Кој ве повика во заедништво со Неговиот Син Исус Христос, нашиот Господ.

Поделби во Црквата

10 Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

11 Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

12 Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

13 Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

14 Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

15 para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

16 Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

17 Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

A mensagem da cruz

18 Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

19 Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

10Браќа, ве молам во името на нашиот Господ Исус Христос, сите вие да зборувате исто, и меѓу вас да нема раздори, туку да бидете совршено соединети во еден ум и во исто мислење.

11Зашто од домашните на Хлој чув за вас, браќа мои, дека меѓу вас имало кавги.

12Сакам да ви кажам дека секој од вас вели: „Јас сум Павлов“, „А јас сум Аполосов“, „Јас сум на Кифа“, „Јас, пак, Христов.“

13Па зар Христос е разделен? Зарем Павле беше распнат за вас? Или пак во името Павлово бевте крстени?

14Му благодарам на Бога што од вас никого не сум крстил, освен Крисп и Гај,

15та никој да не може да рече дека сте биле крстени во мое име.

16Навистина, го крстив уште и Стефаниновиот дом. Инаку не знам дали сум крстил и некој друг.

17Зашто Христос не ме прати да крштавам, туку да го проповедам Евангелието, и тоа не со премудри зборови, за да не изгуби од силата крстот Христов.

Исус Христос, моќ и мудрост во Бога

18Зашто словото за крстот е безумие за оние што пропаѓаат, а за нас, кои се спасуваме, сила Божја.

19Зашто е напишано: „Ќе ја уништам мудроста на мудрите и ќе ја отфрлам разумноста на разумните.“

[20] Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

[21] Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

[22] Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

[23] mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

[24] mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

[25] Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

A vocação dos santos

[26] Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

[27] pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

[28] e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

[29] a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

Valores de Cristo

[20]Каде е мудрецот? Каде е книжникот? Каде е препирачот од овој век? Не ја претвори ли Бог мудроста на овој свет во лудост?

[21]Зашто светот при мудроста Божја не Го позна Бога со мудрост; Бог благоволи со безумието на проповедта да ги спаси оние што веруваат.

[22]Зашто Јудејците сакаат знаци, а Елините бараат мудрост,

[23]ние, пак, Го проповедаме Христос распнатиот, Кој е за Јудејците соблазна, а за незнабошците безумие;

[24]за повиканите, пак, како Јудејци, така и Елини, Христос Божја сила и Божја мудрост.

[25]Зашто Божјото безумие е помудро од луѓето, и Божјата слабост е посилна од луѓето.

[26]Гледате, браќа, какви сте вие, повиканите: не мнозина сте мудри по тело, не мнозина силни, не мнозина благородни;

[27]но Бог го избра она што е безумно за овој свет за да ги посрами мудрите; Бог го избра она што е слабо во светот за да ги посрами силните;

[28]Бог ги избра и неугледните и презрените на овој свет, и оние што не значат ништо, за да ги уништи оние што значат нешто,

[29]та никој да не се пофали пред Бога.

[30] Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque,

[30]Од Него сте и вие во Исус Христос, Кој за нас стана мудрост од Бога, и праведност, и осветување, и откуп,

[31]па да биде, како што е напишано: „Кој се фали, во Господ нека се фали.“

1 Коринтјаните 2

Порака за распнатиот Христос

[1]И јас, браќа, кога дојдов кај вас, не дојдов да ви го соопштам Божјото сведоштво со возвишена беседа или мудрост,

[2]бидејќи бев решил да не знам меѓу вас ништо друго освен за Исус Христос, и тоа – Распнатиот.

[3]И јас пристапив меѓу вас со немоќ, и страв, и со голема растреперeност.

[4]И словото мое, и проповедта моја, не се состоеше од уверливи зборови на човечка мудрост, туку во покажувањето на Духот и силата,

[5]та верата ваша да не почива на човечката мудрост, туку на силата Божја.

Божјата мудрост

[6]Ние сепак ја проповедаме мудроста меѓу совршените, но не мудроста од овој свет, ниту, пак, онаа на владетелите на овој свет, кои се минливи,

[7]туку ја проповедаме Божјата мудрост, сокриена во таинство, која Бог ја предодредил уште пред вековите за наша слава,

[8]која никој од владетелите на овој свет не ја спознал; зашто, ако ја беа

se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

spoznale, тогаш немаше да Го распнат Господ на славата.

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

[9]Но, како што е напишано: „Она што око не видело, уво не чуло, ниту на човек на ум му дошло, тоа Бог го приготвил за оние кои Го љубат.“

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[10]А нам, пак, ни го откри тоа Бог преку Својот Дух, зашто Духот продира во сè, па дури и во длабочините Божји.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[11]Бидејќи, кој човек знае што има во човекот, освен човечкиот дух кој живее во него? Па така и Божјото не го знае никој, освен Божјиот Дух.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[12]Но ние не го примивме духот од овој свет, туку Духот Кој доаѓа од Бога, за да го знаеме она што ни е дарувано од Бога;

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[13]па тоа и го проповедаме не со зборови научени од човечка мудрост, туку научени од Светиот Дух: толкувајќи го она што е духовно со духовни поими.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

[14]Телесниот човек не го прима она што е од Божјиот Дух: за него тоа е безумство; и не може да го разбере, зашто тоа треба со помошта на Духот да се испита.

[15] Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

[15]Духовниот, пак, човек испитува сè, а него никој не може да го испитува.

[16] Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

[16]Зашто, кој го спознал умот Господов, та да го објасни? А ние имаме ум Христов.

1 Coríntios 3

1 Коринтјаните 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

[1] Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[5] Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

[6] Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

[7] De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

[8] Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

[9] Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

[10] Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

Божјите служители

[1]Јас, браќа, не можев да ви зборувам како на духовни, туку како на телесни, како на деца во Христос.

[2]Со млеко ве напоив, а не со јадење, зашто уште не можевте да го примите, а и сега уште не можете,

[3]бидејќи уште сте телесни. И навистина, штом меѓу вас има завист, кавга и неслога, не сте ли телесни и не живеете ли како обични луѓе?

[4]Зашто, кога еден вели: „Јас сум Павлов“, а друг: „Јас сум Аполосов“, не сте ли тогаш телесни?

[5]Што е, впрочем, Павле, а што Аполос? Не се ли тие служители преку кои вие поверувавте, и тоа според она колку кому Господ му дал?

[6]Јас посадив, Аполос полеа, но Бог направи да израсне.

[7]Затоа, ниту оној кој сади е нешто, ниту, пак, оној што полева, туку Бог, Кој прави да израсне.

[8]Кој сади и кој полева се едно; а секој ќе ја добие својата награда според својот труд.

[9]Ние сме Му соработници на Бога, а вие сте Божја нива, Божјо здание.

[10]Според Божјата благодат, што ми е дадена, јас, како мудар градител, поставив темел, а друг надѕидува; само секој нека пази како надѕидува.

[11] Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

[12] Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

[13] manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

[14] Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

[15] se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

[16] Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

[17] Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

A sabedoria humana sem valor

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[11]Зашто никој не може да постави друга основа, освен положената, а таа е Исус Христос.

[12]Ако некој зида врз таа основа со злато, сребро, драгоцени камења, дрва, сено или слама,

[13]сечие дело ќе се покаже јасно; судниот ден ќе го покаже; зашто преку оган ќе се открие, и огнот ќе испита какво е делото на секого.

[14]И, ако делото на оној што зидал остане, тој ќе прими награда.

[15]А оној чие дело ќе изгори, тој ќе биде оштетен, а самиот ќе се спаси, но како низ оган.

[16]Не знаете ли вие дека сте храм Божји, и Духот Божји живее во вас?

[17]Ако некој го разори Божјиот храм, него Бог ќе го разори; зашто Божјиот храм е свет, а тоа сте вие.

[18]Никој нека не се лаже; ако некој мисли дека е мудар меѓу вас во овој свет, нека стане безумен, за да биде мудар.

[19]Зашто мудроста од овој свет е безумство пред Бога, како што е напишано: „Тој ги лови мудрите во нивното лукавство.“

[20]И пак: „Господ знае дека размислите на мудрите се суетни.“

[21]И така, никој нека не се фали со луѓе, бидејќи сè е ваше:

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[22]било Павле или Аполос, или Кифа, било светот или животот, или смртта, било сегашното или идното, – сè е ваше,

[23]вие, пак, сте Христови, а Христос – Божји.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se

1 Коринтјаните 4

Павле и Коринтјаните

[1]И така, секој човек нека нè смета нас за служители Христови и управници на Божјите таинства,

[2]а од управниците понатаму се бара секој од нив да се покаже верен.

[3]За мене ништо не значи да бидам суден од вас, или од судот на другите луѓе; јас и самиот не се судам себе,

[4]зашто во ништо не се чувствувам виновен; но со тоа не сум оправдан: судија ми е Господ.

[5]Затоа, пак, не судете ништо предвреме, додека не дојде Господ, Кој ќе го изнесе на видело сокриеното во мракот и ќе ги објави намерите на срцата; и тогаш секој ќе прими пофалба од Бога.

[6]Ова браќа го применив на себе и на Аполос заради вас, за да се поучите од нас на онаа изрека: „Не повеќе од она што е напишано“, и да не се гордеете еден пред друг поради некого.

ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis,

[7]Зашто, кој ти дава предимство? Што имаш, што не си примил? А штом си примил, зошто се фалиш, како да не си примил?

[8]Презаситени сте веќе, се збогативте веќе и се зацаривте без нас; камо среќа да се бевте зацариле, та и ние да царуваме со вас!

[9]Мислам дека нас апостолите Бог нè прикажа најпоследни, како осудени на смрт, бидејќи станавме глетка за светот – на ангелите и на луѓето.

[10]Ние сме безумни заради Христос, а вие сте мудри во Христос; ние сме немоќни, а вие сте силни; вие сте славни, а ние бесчесни.

[11]До овој час ние и гладуваме, и жеднееме, и необлечени одиме, нè бијат и скитаме по светов,

[12]се трудиме, работејќи со свои раце. Кога нè проколнуваат, ние благословуваме, а кога нè гонат – трпиме;

[13]кога хулат на нас, ние утешуваме. Станавме како ѓубриште на овој свет, како исфрлен смет од сите луѓе до сега.

Павловата татковска грижа

[14]Но ова ви го пишувам не за да ве посрамам, туку да ве вразумам како мои возљубени чеда.

[15]Зашто, ако имате и десетина илјади учители во Христос Исус, сепак немате

contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

многу татковци, бидејќи јас ве родив во Исус Христос преку Евангелието.

[16]Затоа, ве молам, бидете мои подражаватели, како што сум јас на Христос!

[17]Браќа, затоа го пратив кај вас Тимотеј, кој ми е возљубено и верно чедо во Господ; тој ќе ви ги напомни патиштата мои во Христос, како што учам насекаде и во секоја црква.

[18]Некои се возгордееја, како да не ќе дојдам кај вас;

[19]но наскоро ќе дојдам кај вас, ако сака Господ, и ќе ги познаам не зборовите, туку силата на оние што се возгордеале,

[20]зашто царството Божјо не е во зборови, туку во сила.

[21]Што сакате? Со стап ли да дојдам кај вас, или со љубов и кроток дух?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

1 Коринтјаните 5

Разврат во црквата

[1]Од секаде се слуша дека кај вас има блудство и тоа какво што нема дури ни кај незнабошците, односно дека некој држи таткова жена.

[2]А вие уште се гордеете, место да плачете. Нека се исфрли од вашата средина оној што го направил тоа дело.

[3]Јас, пак, иако со телото не сум кај вас, а само со духот, веќе го осудив, како да сум меѓу вас, оној што го направил тоа.

4 em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

5 entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

6 Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

7 Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

8 Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

9 Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

10 refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

11 Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

12 Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

4Во името на нашиот Господ Исус Христос, кога ќе се соберете вие и мојот дух, со силата на нашиот Господ Исус Христос,

5да го предадете на сатаната, за погубување на неговото тело, та духот негов да биде спасен во денот на нашиот Господ Исус Христос.

6Вашето фалење не е добро. Не знаете ли дека малку квас го потквасува целото тесто?

7Затоа, исчистете го стариот квас, та да бидете ново тесто, како што сте бесквасни; зашто Христос, Пасхата наша, беше жртвувана за нас.

8Па да празнуваме не со стар квас, ниту со квас од злоба и лукавство, туку со пресни лебови во чистота и вистина.

9Ви пишав во писмото свое – да не се мешате со луѓе што блудствуваат,

10но не и воопшто со блудниците од овој свет, или со користољупци, или со грабачи, или со идолопоклоници, зашто, инаку, би требало да излезете од овој свет.

11Но сега ви пишувам да не се дружите со оној кој, нарекувајќи се брат, си останува блудник, или користољубец, или идолопоклоник, или хулник, или пијаница, или грабач; со таков дури и да не јадете.

12Затоа, дали треба јас да ги судам надворешните? Нели ги судите вие внатрешните?

[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

[3] Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras,

[13]Надворешните, пак, ќе ги суди Бог, а вие исфрлете го лошиот меѓу вас.

1 Коринтјаните 6

За споровите пред суд

[1]Дали некој од вас, кога има спор против друг, би се осмелил да се суди пред неправедни, а не пред светии?

[2]Не знаете ли дека светиите ќе го судат светот? Ако, пак, вие го судите светот, не сте ли достојни да судите за помали работи?

[3]Не знаете ли дека ангели ќе судиме, а не, пак, она секојдневното?

[4]А кога имате спор за работи од овој свет, за судии земете ги оние кои од црквата се сметаат за безначајни!

[5]За ваш срам велам: зарем меѓу вас нема мудар, кој може да расуди меѓу браќата свои?

[6]Туку брат со братот се суди, и тоа пред неверници!

[7]Многу срамно е веќе тоа и за вас што имате спорови меѓу себе. Зошто поскоро не трпите неправда? Зошто поскоро не ја претрпите штетата?

[8]Но вие сами навредувате и нанесувате неправда и ограбувате, и тоа браќата свои.

[9]Или не знаете дека неправедните нема да го наследат царството Божјо? Не лажете се: ни блудниците, ниту идоло-

nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

10 nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

11 Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

12 Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

13 Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

14 Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

15 Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

16 Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

17 Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

18 Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do

поклониците, ни ракоблудците, ни мажеложниците,

10нити крадците, ни користољупците, ни пијаниците, ниту хулниците, ни разбојниците нема да го наследат царството Божјо.

11А такви беа и некои од вас; но се измивте, се осветивте, се оправдавте во името на нашиот Господ Исус Христос преку Духот на нашиот Бог.

Прославете Го Бога во своето тело

12„Сè ми е допуштено!“ Но не е сè полезно: „Сè ми е допуштено!“ Но ништо не сакам да завладее над мене.

13Храната е за стомакот, а стомакот за храната; но Бог и неа и него ќе ги уништи. Телото, пак, не е за блудство, а за Господ, а Господ – за телото.

14А Бог и Господ Го воскресна, и нас ќе нè воскресне со силата Своја.

15Зар не знаете дека телата ваши се делови од Христос? Ќе ги земам ли деловите од Христос и да ги направам делови на блудница? Тоа никако!

16Или, пак, не знаете дека оној, кој со блудница се соединува, станува едно тело со неа? Зашто е речено: „Обата ќе бидат едно тело.“

17А кој се соединува со Господ, еден дух е со Него.

18Бегајте од блудството! Секој грев, што го прави човекот, е надвор од телото, а блудникот греши против своето тело.

corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

[19]Или не знаете дека вашето тело е храм на Светиот Дух, Кој живее во вас и ни е даден од Бога и дека не припаѓате само на себе?

[20]Зашто скапо сте платени. Затоа прославете Го Бога во своите тела и во своите души, кои се Божји.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada

1 Коринтјаните 7

Прашања и одговори за бракот

[1]А за она што ми пишавте – добро е човек да не се допира до жена.

[2]Но, за да се избегне блудството, секој нека си има своја жена, и секоја жена свој маж.

[3]Мажот да ја извршува својата должност спрема жената, а исто така и жената – спрема мажот.

[4]Жената не е господарка на телото свое, туку мажот; исто така и мажот не е господар на телото свое, туку жената.

[5]Не лишувајте се еден од друг – освен по договор за некое време, за да ѝ се посветите на молитвата и пак да бидете заедно за да не ве напаствува сатаната, поради вашето невоздржување.

[6]Ова, пак, ви го велам како допуштање, а не како заповед.

[7]Зашто сакам, сите луѓе да бидат како мене; но секој си има своја дарба од

um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[15] Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

Бога – еден на ваков начин, друг на поинаков.

[8]А на неженетите и на вдовиците им велам: добро ќе им биде ако останат како мене.

[9]Но, ако не можат да се воздржат, нека се женат и мажат; бидејќи подобро е да се женат и мажат, отколку да горат од страст.

[10]А на женетите и мажените им заповедам – не јас, туку Господ – жената да не се разделува од мажот, –

[11]ако, пак, и се раздели, нека не се премажува, или, пак, да се помири со мажот свој, – а и мажот да не ја остава жената своја.

[12]А на другите им зборувам јас, а не Господ: ако некој од браќата има жена, безверничка, и таа е согласна да живее со него, нека не ја остава;

[13]и ако некоја жена има маж, безверник, а тој е согласен да живее со неа, таа да не го остава.

[14]Зашто маж безверник се осветува преку жената која верува, и жена безверничка се осветува преку мажот, кој верува; инаку децата ваши би биле нечисти, а сега се свети.

[15]Ако некој безверник сака да се разведе, нека се разведе; во такви случаи братот или сестрата не се заробени; зашто за мир нè повикал Бог.

[16] Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[16]Зашто, од каде знаеш, жено, дека ти не ќе го спасиш мажот? Или од каде знаеш, о мажу, дека ти не ќе ја спасиш жена ти?

Живеј онака, како што Бог те повикал

[17]Само секој нека постапува така како што му определил Бог, како го повикал Господ. Така заповедам по сите цркви.

[18]Обрезан ли е повикан некој, нека не крие; необрезан ли е повикан некој, нека не се обрезува.

[19]Обрезанието е ништо, и необрезанието е ништо, а чувањето на Божјите заповеди е сè.

[20]Секој да си остане во звањето во кое е повикан.

[21]Ако си повикан како роб, да немаш грижа; но, дури и ако можеш да станеш слободен, уште повеќе ползувај се од ропството.

[22]Зашто кој е повикан во Господ како роб, станува Господов ослободеник; исто така и кој е повикан како ослободеник станува роб Христов.

[23]Вие сте скапо платени! Не станувајте робови на луѓе!

[24]Секој што е повикан, браќа, во него нека остане и пред Бога.

Прашања кои се однесуваат за небрачни лица и вдовици

[25]А што се однесува до девиците, за нив немам заповед од Господ, но давам совет како човек, кој е помилуван од Господ да биде верен.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.
[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.
[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.
[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;
[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;
[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.
[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;
[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,
[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

[26]Поради сегашната потреба го наоѓам за добро ова: добро е за човекот да остане таков.
[27]Сврзан ли си со жена, не барај развод; разврзан ли си од жена, не барај жена.
[28]Но, ако се ожениш, нема да згрешиш; и девицата, ако се омажи, нема да згреши. Но таквите ќе имаат телесни неволји, а јас, пак, повеќе би сакал да ве поштедам.
[29]Ова ви го велам, браќа, зашто времето натаму е кратко, та оние, што имаат жена, да бидат како да ја немаат;
[30]и кои плачат – како да не плачат; и кои се радуваат – како да не се радуваат; и кои купуваат – како да немаат ништо,
[31]и кои се ползуваат од овој свет – како да не се ползуваат; зашто ликот на овој свет е минлив.
[32]Јас, пак, сакам вие да бидете без грижи. Неженетиот се грижи за Господови работи, – како да Му угоди на Господ;
[33]а женетиот се грижи за световни работи – како да ѝ угоди на жената.
[34]Тука е разликата меѓу жената и девојката. Немажената жена се грижи за Господови работи – како да Му угоди на Господ, за да биде света со телото и со духот; а омажената се грижи за световни работи – како да му угоди на мажот свој.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

[36] Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

[38] E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

[39] A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

[40] Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

[1] No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

[2] Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

[35]Ова ви го зборувам за ваша корист, не да ви поставам стапица, туку примерно и непречено да бидете приврзани на Господ.

[36]Ако некој мисли дека е срамно девицата негова да му остане таква во напредната возраст, тој нека прави како сака; нема да погреши; таквите нека се мажат.

[37]А кој е тврд во срцето свое и нема потреба, а има власт над својата волја, па реши во срцето свое да ја зачува својата девица, тој добро прави.

[38]Така оној, кој ќе ја омажи својата девица, добро прави; а оној, што нема да ја омажи, подобро прави.

[39]Жената е врзана додека е жив мажот нејзин; а ако умре мажот нејзин, таа е слободна да се премажи за кого сака, но само во името на Господ.

[40]Само, поблажена е ако си остане така, според моето мислење; а мислам дека и јас имам Дух Божји.

1 Коринтјаните 8

За месото принесено како жртва на идолите

[1]Што се однесува, пак, до месото клано за идоли, мислам дека сите имаме знаење. Но, знаењето возгордејува, а љубовта надградува.

[2]Ако некој мисли дека нешто знае, тој уште не осознал како треба да знае.

[3] Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[3]Ако, пак, некој Го љуби Бога, Бог него го познава.

[4]А по однос јадењето на идолски жртви, знаеме дека идолот не е ништо на светов и дека друг Бог нема, освен Единиот.

[5]Зашто, макар и да има таканаречени богови, било на небото, било на земјата, како што има многу „богови“ и многу „господари“,

[6]сепак, ние имаме само еден Бог Отец, од Кого е сè, и ние сме во Него, и еден Господ Исус Христос, преку Кого е сè и ние сме преку Него.

[7]Но тоа знаење го нема секој: некои според досегашната навика за идолите, го јадат месото на жртвите идолски, а совеста нивна им се осквернува бидејќи е нејака.

[8]Храната не нè приближува кон Бога. Ниту добиваме нешто ако јадеме, ниту нешто губиме ако не јадеме.

[9]Но пазете, пак, таа ваша слобода да не стане на некој начин спрепка за слабите.

[10]Зашто ако некој те види тебе, што имаш знаење, како седиш на трпеза во идолопоклонички храм, нема ли неговата совест, бидејќи е нејак, да биде поттикната да јаде идолски жртви?

[11]И покрај твоето знаење ќе пропадне нејакиот, братот за кого умрел Христос.

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[12]И така, грешејќи против браќата и ранувајќи ја нивната нејака совест, вие грешите против Христос.

[13]Затоа, штом храната го соблазнува мојот брат, тогаш нема никогаш да јадам месо, за да не го соблазнувам својот брат.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

1 Коринтјаните 9

Правата и должностите на апостолот

[1]Не сум ли јас апостол? Не сум ли јас слободен? Не Го видов ли Исус Христос, нашиот Господ? Не сте ли вие мое дело во Господ?

[2]Ако за други не сум апостол, за вас сепак сум. Бидејќи вие сте печатот на моето апостолство во Господ.

[3]Ова е мојата одбрана против оние што ме осудуваат:

[4]Зар немаме право да јадеме и да пиеме?

[5]Зар немаме право да водиме со себе сестра, жена верничка, како и другите апостоли и браќата Господови и Кифа?

[6]Или само јас и Варнава немаме право на издршка?

[7]Кој војувал некогаш на своја сметка? Кој сади лозје, а не јаде од неговиот плод? Или кој пасе стадо, а не пие од неговото млеко?

[8]Зар го зборувам ова само како човек? Не го вели ли истото и Законот?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[9]Бидејќи во Мојсеевиот закон е напишано: „Не врзувај ја устата на вол што врши.“ Зар Бог се грижи за воловите?

[10]Или го вели тоа, главно, за нас? – Да, за нас е напишано тоа; зашто, оној што ора, треба да ора со надеж, и кој врши, да врши со надеж дека ќе го добие она што го очекува.

[11]Ако сме го посеале кај вас духовното, многу ли е, ако го ожнееме кај вас телесното?

[12]Ако други имаат право на дел од вашиот посед, тогаш немаме ли ние уште повеќе? Но ние не го користевме тоа право, туку сѐ трпиме за да не направиме некаква пречка на Христовото Евангелие.

[13]Не знаете ли дека оние што свештенодејствуваат, се хранат од светилиштето, и кои служат на жртвеникот, делат со жртвеникот?

[14]Така и Господ заповедал проповедниците на Евангелието да живеат од Евангелието.

[15]Но јас не ползував ништо од тоа; и не го напишав ова за да се направи така за мене. Зашто за мене е подобро да умрам, отколку некој пофалбата да ми ја одземе.

[16]Зашто, ако проповедам Евангелие, тоа не е за моја пофалба: бидејќи тоа ми е должност, а тешко мене ако не го проповедам.

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[17]Ако доброволно го вршам тоа, тогаш имам награда; а ако без своја волја – тогаш е тоа само извршување на служба што ми е доверена.

[18]А каква ми е наградата? Проповедајќи да го предавам Евангелието бесплатно, не ползувајќи го своето право од благовестувањето.

[19]Зашто, иако сум слободен од сите, станав роб на сите, та повеќето од нив да ги придобијам:

[20]за Јудејците станав Јудеец, за да придобијам Јудејци; за оние што се под Закон, станав како да сум под Закон, за да ги придобијам и тие под Закон;

[21]за оние што се без закон, станав како да сум без закон, иако пред Бога не сум без Закон, туку сум под Законот на Христос, за да ги придобијам и оние што се без закон.

[22]За слабите станав слаб, за да ги придобијам слабите. За сите станав сè, та на каков и да било начин да спасам некои од нив.

[23]А ова го правам поради Евангелието за да бидам соучесник во него.

[24]Не знаете ли дека оние што се натпреваруваат на стадион, трчаат сите, но само еден добива награда? Па така трчајте и вие, за да добиете.

[25]Секој натпреварувач се воздржува од сè: тие – за да добијат распадлив венец, а ние – нераспадлив.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

[26]Јас, пак, така трчам, но не како без цел; не се борам како оној што удира по ветар,

[27]туку го истоштувам и го поробувам телото, та проповедајќи им на другите, да не бидам и самиот отфрлен.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.

1 Коринтјаните 10

Опомени против идолите

[1]Браќа, не сакам да не знаете дека татковците наши сите беа под облак и сите минаа преку морето,

[2]и сите во Мојсеј се крстија во облакот и во морето;

[3]и сите јадеа иста духовна храна;

[4]и сите пиеја исто духовно пиење; зашто пиеја од духовната карпа, што ги придружуваше; а таа карпа беше Христос.

[5]Но повеќето од нив не беа по волјата Божја, затоа загинаа во пустината.

[6]А тоа беа примери за нас, за да не бидеме похотливи по злото, како што тие беа похотливи.

[7]Не бидете ниту идолослужители, како некои од нив, за кои е напишано: „Народот седна да јаде и да пие, па стана да игра.“

[8]И да не блудничиме, како некои од нив што блудничеа, и во еден ден загинаа дваесет и три илјади.

[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.

[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.

[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.

[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

O cristão deve fugir da idolatria

[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

[9]И да не Го искушуваме Христос, како што некои од нив Го искушуваа, и загинаа од змии.

[10]Не мрморете, како што некои од нив замрмореа, па загинаа од Истребителот.

[11]Сето тоа ним им се случуваше да служат како пример, а беше запишано нам за опомена, до кои стигна крајот на вековите.

[12]Затоа, кој мисли дека стои, нека гледа да не падне.

[13]Друго искушение вас не ве зафати, освен човечкото; но верен е Бог, Кој нема да допушти да бидете искушувани повеќе од силата ваша, а заедно со искушението ќе ви даде и излез, за да можете да издржите.

[14]Затоа, возљубени мои, одбегнувајте го служењето на идолите.

[15]Ви зборувам како на разумни: расудете сами за ова што ви го кажувам,

[16]Чашата на благословот, која ја благословуваме, не е ли заедништво со крвта Христова? Лебот, што го кршиме, не е ли заедништво со телото Христово?

[17]Бидејќи лебот е само еден, едно тело сме ние многуте, зашто сите сме причесници од еден леб.

[18]Гледајте го Израел според телото: оние што јадат од жртвите, не се ли причесници со жртвеникот?

[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

Os limites da liberdade cristã

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

[19]А што да кажам? Дека идолските жртви се нешто, или дека идолот е нешто?

[20]Не! Но она што го принесуваат незнабошците како жртва, го принесуваат на демони, а не на Бога; јас, пак, не сакам да бидете во заедништво со демоните.

[21]Не можете да пиете од Господовата чаша и од чашата на демоните; не можете да учествувате на Господовата трпеза и на трпеза на демоните.

[22]Дали, пак, ќе побудиме завист во Господ? Та посилни ли сме од Него?

Да се постапува целосно за слава на Бога

[23]„Сè е допуштено!“ Но не е сè полезно: „Сè е допуштено!“ Но сè не се наградува.

[24]Никој нека не ја бара својата лична полза, туку ползата на другиот.

[25]Сè што се продава на пазар, јадете без какво и да било испитување поради совеста;

[26]зашто „Господова е земјата и она што ја исполнува.“

[27]Ако ве покани некој од безверните и вие посакате да одите, јадете сè што ќе ви изнесат, без никакво испитување поради совеста.

[28]Но, ако некој ви рече: тоа е идолска жртва, не јадете – заради оној што ви го рекол тоа, и поради совеста. Зашто „Господова е земјата и она што ја исполнува.“

[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

[29]Но не зборувам за совеста твоја, туку на друг; зошто мојата слобода да биде судена од туѓа совест?

[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

[30]Ако, пак, во јадењето учествувам со благодарност, зошто да бидам хулен поради тоа, за кое благодарам?

[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.

[31]И така било да јадете, или да пиете, или нешто друго да правите, сето тоа правете го за слава Божја.

[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,

[32]Не станувајте соблазна ни за Јудејците, ни за Елините, ниту за црквата Божја,

[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

[33]како што и јас им угодувам на сите во сè и не ја барам својата полза, туку ползата на мнозина, за да бидат спасени.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

1 Коринтјаните 11

[1]Угледајте се на мене, како и јас на Христос!

Мажот и жената пред Господ

[2]Ве пофалувам, браќа, зашто во сè си спомнувате за мене и ги држите преданијата така како што сум ви ги предал.

[3]Сакам уште да знаете дека глава на секој маж е Христос; а на жената мажот е глава; на Христос, пак, глава е Бог.

[4]Секој маж, кој се моли или пророкува со покриена глава, ја срамоти својата глава;

[5]а, пак, секоја жена, која се моли или пророкува гологлава, ја срамоти главата своја, зашто тоа е исто како да е истрижена.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

[6]Ако жената не сака да се покрива, тогаш нека се стриже; ако, пак, е грдо за жена да се стриже или бричи, тогаш нека се покрива.

[7]И така, мажот не треба да ја покрива главата своја, зашто е образ и слава Божја, а жената е слава на мажот.

[8]Зашто не е мажот од жената, туку жената од мажот;

[9]и мажот не е создаден за жената, туку жената за мажот.

[10]Затоа жената треба да има на главата свој знак од власта на мажот над неа поради ангелите.

[11]Па сепак, ниту жена е без маж, ниту маж е без жена во Господ.

[12]Зашто, како што е жената од мажот, така е и мажот преку жената; а сè е од Бога.

[13]Просудете сами во себе: доликува ли жена да Му се моли на Бога гологлава?

[14]Нели и самата природа ве учи дека е срамно за мажот да има долга коса?

[15]Но, ако жената си ја остави косата, тоа е украс за неа, бидејќи косата ѝ е дадена место превез.

[16]Но, ако некој сака да се препира, ние немаме таков обичај, ниту црквите Божји.

Господова вечера

(Мт 26,26-29; Мк 14,22-25; Лк 22,15-20)

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[17]А заповедајќи ви го ова, не можам да ве пофалам дека за подобро, туку за полошо се собирате.

[18]Прво, пак, слушам дека, кога се собирате в црква, се појавуваат расколи меѓу вас, во што делумно верувам.

[19]А потребно е меѓу вас да има и разделувања, за да се истакнат подостојните меѓу вас.

[20]Но, кога се собирате така заедно, тоа не значи дека јадете вечера Господова:

[21]зашто на јадењето секој брза да ја земе својата вечера пред другите, така што еден останува гладен, а друг се опива.

[22]Немате ли куќи за да јадете и пиете? Или ја презирате црквата Божја и ги срамотите оние, што не се имотни? Што да ви речам? Да ве пофалам ли за тоа? Не пофалувам!

[23]А јас го примив од Господ она, што ви го предадов; а тоа е дека Господ Исус онаа ноќ, кога Го предадоа, зеде леб,

[24]и, откако заблагодари, го прекрши и рече: „Земете, јадете, ова е телото Мое, кое се крши за вас, правете го ова за спомен Мој!“

[25]По вечерата, исто така, зеде и чаша, па рече: „Оваа чаша е Новиот завет во Мојата крв; ова правете го, кога ќе пиете за Мој спомен!“

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[26]Зашто, секогаш, кога ќе го јадете овој леб и кога ќе ја пиете оваа чаша, вие ќе ја објавувате смртта на Господ, додека Тој не дојде.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[27]Затоа, оној што недостојно јаде од овој леб и пие од чашата Господова, виновен ќе биде спрема телото и крвта на Господ.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[28]Но, секој човек да се испита самиот себе и потоа да јаде од овој леб и да пие од оваа чаша.

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[29]Зашто, кој јаде и пие недостојно, тој го јаде и пие своето осудување, бидејќи не го разликува телото Господово.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[30]Па затоа меѓу вас има многу немоќни и нејаки, а мнозина и умираат.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[31]Зашто, ако бевме се испитувале сами себе, тогаш немаше да бидеме осудени.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[32]Но судејќи нè, Господ нè превоспитува, за да не бидеме осудени заедно со светот.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[33]Затоа, браќа мои, кога се собирате на јадење, дочекувајте се еден со друг.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

[34]Ако е, пак, некој гладен, нека јаде дома, за да не се собирате за осуда. А другото ќе го наредам, кога ќе дојдам.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

1 Коринтјаните 12

За даровите од Светиот Дух

[1]А за духовните дарови, не сакам, браќа, да не знаете.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[2]Знаете дека, кога бевте незнабошци, се влечевте кај немите идоли, како да ве водеа.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

[3]Затоа ви давам на знаење дека никој, кој зборува преку Божјиот Дух, не вели: „Проклет да е Исус!“, и никој не може да каже: „Исус е Господ!“, освен преку Светиот Дух.

[4] Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

[4]Постојат разни дарби, но Духот е еден и ист;

[5] E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

[5]има разни служби, но Господ е еден и ист;

[6] E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

[6]и разни дејства постојат, но Бог е еден и ист, Кој извршува сè во сите.

[7] A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

[7]А на секого му се дава во него да се projави Духот за полза;

[8] Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

[8]зашто, на еден му се дава преку Духот да зборува со мудрост, на друг – да зборува знаење, преку истиот Дух;

[9] a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

[9]на еден – вера, преку истиот Дух; на друг – дарби за лекување, преку истиот Дух;

[10] a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

[10]на друг – чудотворства, на друг – да пророкува, на друг – да ги разликува духовите, на друг – разни јазици, на друг – да толкува јазици.

[11] Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

[11]Сето ова го прави еден и ист Дух, распределувајќи секому поодделно, како што сака.

A unidade orgânica da igreja

Едно тело со повеќе делови

[12] Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

[12]И како што е телото едно, а има многу делови, и сите делови од тоа тело, па колку и да се тие, едно тело се, – така и Христос.

13 Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

13Зашто преку еден Дух сме крстени сите во едно тело – било Јудејци или Елини, било робови или слободни; и сите сме со еден Дух напоени.

14 Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

14Зашто и телото не се состои само од еден дел, туку од многу.

15 Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

15Ако ногата рече: бидејќи не сум рака, не сум дел од телото, зар само заради тоа таа не припаѓа на телото?

16 Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

16И ако увото рече: бидејќи не сум око, не сум дел од телото, зар поради тоа увото не припаѓа на телото?

17 Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

17Ако целото тело би било око, тогаш каде ќе е слухот? Кога целото би било слух, тогаш каде е мирисот?

18 Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

18Но Бог ги наредил деловите, секој од нив во телото така, како што посакал.

19 Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

19Ако сите тие би биле само еден дел, тогаш каде е телото?

20 O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

20А сега се, пак, многу делови, но сепак едно тело.

21 Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.

21И не може окото да ѝ рече на раката: „Не си ми потребна“, ниту, пак, главата на нозете: „Не сте ми потребни.“

22 Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;

22Напротив, оние делови од телото, кои ни изгледаат послаби, се многу попотребни;

23 e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.

23и на оние делови на телото, за кои сметаме дека се помалку чесни, им оддаваме повеќе почит; и нашите срамни делови добиваат поголема пристојност.

24 Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus

24Пристојните, пак, делови немаат потреба од чест. Но Бог го составил те-

coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,

25 para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

26 De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

27 Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.

28 A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

29 Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

30 Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

31 Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

1 Coríntios 13

1 Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

лото така, што им дал изобилна почит, на органите што ја немаат.

25За да нема раздори во телото, но деловите подеднакво да се грижат едни за други.

26А кога страда еден дел, тогаш страдаат сите делови; и кога се слави еден од деловите, тогаш со него се радуваат сите делови.

27Вие сте телото Христово, а поодделно – членови.

28И некои од вас Бог постави во Црквата: прво за апостоли, второ за пророци, трето за учители; потоа даде дарби за чудеса и исцелување; па за помагање, за управување и за зборување на разни јазици.

29Та сите ли се апостоли? Сите ли се пророци? Сите ли се учители? Сите ли се чудотворци?

30Сите ли имаат дарба да лекуваат? Сите ли зборуваат на разни јазици? Сите ли се толкувачи?

31Стремете се кон поголеми дарби. А сега ви покажувам еден многу повозвишен пат:

1 Коринтјаните 13

За љубовта

1Да зборувам на сите човечки јазици, па дури и на ангелски, штом љубов немам, ќе бидам бакар, што ѕвони, или кимвал, што ѕвечи.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

[2]Да имам пророчки дар и да ги знам сите тајни, да го имам сето знаење, а и така силна вера, што и планини да преместувам, – ако љубов немам, ништо не сум.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[3]И да го раздадам целиот свој имот, да го предадам телото да ми изгори, – штом љубов немам, ништо не ми користи.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[4]Љубовта е великодушна, полна со добрина, љубовта не завидува, љубовта не се превознесува, не е горделива,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[5]не е непристојна, не бара свое, не се срди, не памти зло,

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[6]не се радува на неправда, туку се радува на вистина,

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[7]сè покрива, во сè верува, на сè се надева, сè поднесува.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[8]Љубовта никогаш не пропаѓа. А пророкувањата? Ќе минат. Јазиците? Ќе замолкнат. Знаењето? Ќе исчезне.

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[9]Зашто само делумно спознаваме и само делумно пророкуваме;

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

[10]а кога ќе дојде совршеното, тогаш ќе исчезне делумното.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[11]Кога бев дете, зборував како дете, како дете мислев, како дете размислував; а кога станав маж, го оставив детското.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face.

[12]Сега гледаме како низ огледало, нејасно, а тогаш – лице в лице; сега

Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

спознавам делумно, а тогаш ќе спознаам совршено како што и сум спознаен.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

[13]А сега остануваат овие три работи: верата, надежта и љубовта; најголема меѓу нив е љубовта.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

[5] Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como

1 Коринтјаните 14

Дарови во заедницата

[1]Стремете се кон љубовта; ревнувајте за духовните дарови, а особено да пророкувате.

[2]Зашто оној, кој зборува на друг јазик, тој не им зборува на луѓе, туку на Бога; бидејќи никој не го разбира, а со Духот кажува тајни;

[3]кој, пак, пророкува, тој им зборува на луѓето за надградување, охрабрување и утешување.

[4]Кој зборува на друг јазик, тој се надградува сам себе; а кој пророкува, тој ја надградува Црквата.

[5]Но јас би сакал сите вие да зборувате на други јазици, а уште повеќе да пророкувате: зашто, кој пророкува, е поголем од оној, кој зборува јазици – освен ако и ги толкува, за да се надградува Црквата.

[6]Сега, ако дојдам кај вас, браќа, и ви зборувам на други јазици, каква полза ќе имате од мене, ако не ви соопштувам или со откровение, или со знаење, или со пророштво, или со поука?

[7]И бездушните предмети, како кавалот или гуслата, што даваат глас, ако не даваат разни гласови, како ќе се

se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

8 Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

9 Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

10 Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

11 Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

12 Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

13 Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

14 Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

15 Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

16 E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

разбере што свири кавалот или гуслата?

8Зашто, ако трубата не дава разбирлив глас, тогаш кој ќе се готви за битка?

9Така и вие, ако со јазикот свој не изговарате разбирливи зборови, како ќе се разбере она што го зборувате? Ќе бидете како оние кои говорат во ветер.

10Во светот има којзнае колку разни гласови, и ниеден од нив не е без значење.

11Ако, пак, не го разбирам значењето на тие гласови, тогаш за оној што зборува ќе бидам туѓинец, а и тој за мене туѓинец.

12Така и вие, бидејќи сте ревнители за духовни дарови, грижете се да ги добиете во изобилство, за надградување на Црквата.

13Затоа, оној што зборува на друг јазик, нека се моли за дар да може да го толкува.

14Зашто, ако се молам на друг јазик, се моли мојот дух; умот, пак, мој останува бесплоден.

15Па што да се прави? Ќе Му се молам со дух, ќе се молам и со ум; ќе Го воспевам Бога со дух, ќе Му пеам со ум.

16Зашто, ако благословуваш со дух, како ќе рече „амин!“ на твоето благодарење простиот човек, кога не разбира што велиш?

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[17]Ти благодариш убаво, но другиот не се надградува.

[18]Му благодарам на Мојот Бог, зашто зборувам на други јазици повеќе од сите вас;

[19]но в црква повеќе сакам да кажам пет зборови разбирливи, за да поучам и други, отколку илјадници зборови на непознат јазик.

[20]Браќа, по умот немојте да бидете како деца; за злото бидете како дечиња, а по умот зрели.

[21]Во Законот е напишано: „На други јазици и со друга уста ќе му зборувам на овој народ, но и така нема да Ме послуша, вели Господ.“

[22]Затоа јазиците не се знак за оние што поверувале, туку за оние што не поверувале; пророкувањата, пак, не се за оние што не веруваат, туку за оние што веруваат.

[23]Ако, пак, целата Црква се собере на едно место и сите почнат да зборуваат на непознати јазици, а дојдат и прости луѓе или безверници, нема ли да речат дека сте полуделе?

[24]Но, ако сите пророкуваат, а дојде некој прост човек или безверник, него сите ќе го обвинат и сите ќе го осудат,

[25]така што тајните на срцето ќе му се откријат, и тој, ќе падне на колена, ќе Му се поклони на Бога и ќе рече: „Навистина, Бог е во вас.“

Редот во Црквата

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

[26]Па што, браќа? Кога ќе се собирате, и секој од вас има – кој псалм, кој поука, кој јазик, кој откровение, кој толкување, – сè нека биде за надградување.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[27]Ако некои зборуваат на непознат јазик, двајца или најмногу тројца, нека зборуваат по ред, а еден да толкува.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[28]Ако пак, нема толкувач, тогаш в црква да молчат, а нека си зборуваат во себе и на Бога.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[29]Пророците, пак, да зборуваат двајца или тројца, а другите да расудуваат.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[30]Но, ако на некој друг што седи му дојде откровение, тогаш првиот нека замолчи.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[31]И така, еден по друг можете сите да пророкувате, та сите да се поучувате и сите да се охрабрувате.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[32]И пророчките духови им се покоруваат на пророците;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[33]зашто Бог не е Бог на безредие, туку на мирот. Како што е по сите цркви меѓу светиите,

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[34]жените ваши по црквите да молчат: ним не им е допуштено да зборуваат, туку да се потчинуваат, како што вели и Законот.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[35]Ако, пак, сакаат да научат нешто, нека ги прашаат мажите свои дома; зашто срамно е жена в црква да зборува.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?
[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.
[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.
[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.
[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

[36]Зар од вас излезе словото Божјо? Или, пак, само до вас стигна?
[37]Ако некој мисли дека е пророк или надарен со дух, нека знае дека ова што ви го пишувам е заповед Господова.
[38]А кој не разбира, нека не разбира.
[39]И така, браќа, настојувајте да пророкувате, но не забранувајте да се зборува и на други јазици.
[40]Сè нека биде достојно и уредно.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;
[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.
[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,
[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.
[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.
[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.
[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos

1 Коринтјаните 15

Христовото воскресение

[1]Браќа, ви напоменувам за Евангелието, Кое ви го проповедав, а кое вие го примивте и во Кое стоите.
[2]Преку Него и се спасувате, ако Го држите како што ви проповедав, освен ако не сте поверувале напразно.
[3]Ви го предадов најнапред она што го бев и примил, дека Христос умре за нашите гревови, според Писмата;
[4]дека Тој беше погребан и дека на третиот ден воскресна, според Писмата,
[5]и дека му се јави на Кифа и потоа на Дванаесетте;
[6]после им се јави еднаш на повеќе од петстотини браќа, од кои повеќето се живи и до денес, а некои починаа;
[7]потоа му се јави на Јаков, и потоа на сите апостоли,

8 e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

8а по сите, најпосле ми се јави и мене, како на некое недоносче,

9 Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

9зашто јас сум најмалиот од апостолите и не сум достоен да се наречам апостол, бидејќи ја гонев Божјата црква.

10 Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

10Со благодатта на Бога сум тоа што сум, и Неговата благодат, која е во мене, не беше напразна, но повеќе се потрудив од сите нив; само не јас, туку Божјата благодат, која е со мене.

11 Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

11И така, било јас, или тие, така проповедаме, и вие така поверувавте.

Воскресението на мртвите

12 Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

12И ако се проповеда дека Христос воскреснал од мртвите, како тогаш некои меѓу вас велат дека немало воскресение на мртвите?

13 E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

13А штом нема воскресение на мртвите, тогаш и Христос не воскреснал;

14 E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

14ако, пак, Христос не воскреснал, тогаш напразна е нашата проповед, празна е и вашата вера.

15 e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

15Би се покажале како лажни сведоци Божји, бидејќи сведочевме против Бога дека Го воскреснал Христос, Кого што не Го воскреснал, ако навистина мртвите не воскреснуваат.

16 Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

16Зашто, ако мртвите не воскреснуваат, и Христос не воскреснал;

17 E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

17ако, пак, Христос не воскреснал, напразна е верата ваша; вие сте уште во своите гревови;

18 E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

18тогаш и оние, што умреле за Христос, пропаднале.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

A ressurreição em relação à vida prática

[19]И, ако само во овој живот се надеваме на Христос, тогаш сме ние најбедни од сите луѓе.

[20]Но, ете, Христос воскресна од мртвите, и со тоа стана првина за упокоените.

[21]Бидејќи смртта дојде преку човекот, така и воскресението од мртвите, стана преку Човек.

[22]И како што по Адам сите умираат, така и во Христос сите ќе бидат оживеани;

[23]но секој по свој ред: Христос е првиот плод; потоа, при Неговото доаѓање, ќе воскреснат сите што се Христови.

[24]А потоа ќе биде крајот, кога ќе Му го предаде на Бога и Отецот царството, односно кога ќе уништи секое началство, секоја власт и сила.

[25]Бидејќи Тој треба да царува „додека не ги стави под нозете Свои сите непријатели.“

[26]А како последен непријател ќе биде уништена смртта,

[27]зашто „сите ги покори под нозете Негови“; а кога се вели: „Сè Му е Нему покорено“, очевидно е дека се изоставува Оној, Кој Му потчини сè.

[28]Кога, пак, ќе Му биде потчинето сè, тогаш и Самиот Син ќе Му се потчини на Оној, Кој Му потчини сè, за да биде Бог сè во сè.

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

Os ressuscitados terão corpo

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[29]Инаку, што ќе направат оние, кои се крштаваат за мртвите? Ако мртвите не воскреснуваат, зошто тие тогаш се крштаваат за нив?

[30]Зошто, пак, и ние секој час се подложуваме на опасност?

[31]Секој ден умирам, браќа, се колнам во пофалбата ваша, која ја имам во Христос Исус, нашиот Господ.

[32]Ако во Ефес, човечки речено, се борев со sверови, каква е мојата полза? Ако мртвите не воскреснуваат – „Да јадеме и да пиеме, бидејќи утре ќе умреме!“

[33]Не лажете се: „Лошите зборови ги расипуваат добрите обичаи!“

[34]Освестете се еднаш како треба, па не грешете! Зашто некои од вас не знаат за Бога – за ваш срам го велам ова.

Телата на воскреснатите

[35]Но ќе рече некој: како ќе воскреснат мртвите и во какво тело ќе дојдат?

[36]Безумниче, тоа што го сееш ти, нема да оживее, ако не умре.

[37]А кога сееш, не го сееш телото, кое треба да настане, туку голо зрно, на пример пченично или некое друго;

[38]но Бог му дава тело, какво што сака, и тоа на секое семе негово сопствено тело.

[39]Не е секое тело исто тело: друго е телото на човек, друго е телото на животно, друго на риба, друго на птица.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

[43] Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

[44] Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.

[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.

[49] E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

Os vivos serão transformados

[50] Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

[40]Има тела небесни и тела земни, но друг е блесокот на небесните и друг на земните;

[41]друг е блесокот на сонцето; друг е блесокот на месечината, инаков е, пак, на ѕвездите; па и ѕвезда од ѕвезда по блесокот се разликува.

[42]Така е и со воскресението на мртвите: се сее за распаѓање; воскреснува во нераспаѓање;

[43]се сее во бесчестие – воскреснува во слава; се сее во немоќ – воскреснува во сила;

[44]се сее тело душевно – воскреснува тело духовно. Ако има тело душевно, има и тело духовно.

[45]Па така е и напишано: „Првиот човек Адам стана жива душа“, а последниот Адам – животворен дух.

[46]Но не е прво духовното, туку душевното, а потоа духовното.

[47]Првиот човек е од земја, земјен; вториот човек е Господ од небото.

[48]Каков е земјениот, такви се и земјените; и каков е Небесниот, такви се и небесните;

[49]и како што го носиме ликот на земјениот, така ќе го носиме и образот на Небесниот.

[50]А ова ви го велам, браќа, дека телото и крвта не можат да го наследат царството Божјо, ниту распадливоста ја наследува нераспадливоста.

[51] Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

[52] num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.

[53] Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

[54] E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

[55] Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

[56] O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

[57] Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[58] Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

[1] Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

[51]Еве, тајна ви кажувам; сите нема да се упокоиме, туку сите ќе се измениме,

[52]одеднаш, за еден миг на око, на последната труба: зашто ќе затруби, и мртвите ќе воскреснат нераспадливо, а ние ќе се измениме;

[53]зашто распадливото треба да се облече во нераспадливост, а смртното – да се облече во бесмртност.

[54]А кога ова распадливо ќе се облече во нераспадливост, и она смртното – во бесмртност, тогаш ќе се збидне зборот напишан: „Победата ја проголта смртта.“

[55]„О, смрт, каде ти е осилката? О, смрт, каде ти е победата?“

[56]Осилото на смртта е гревот, а силата на гревот е Законот.

[57]Да Му благодариме на Бога, Кој ни дарува победа преку нашиот Господ Исус Христос.

[58]И така, браќа мои возљубени, бидете постојани, непоколебливи и секогаш богати во делото Господово, знаејќи дека трудот ваш пред Господ нема да биде залуден.

1 Коринтјаните 16

Милостиви дарови за помош на браќата во Ерусалим

[1]А што се однесува до собирањето милостина за светиите, правете и вие

онака, како што одредив по црквите во Галатија;

[2] No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

[2]во секој прв ден од седмицата секој од вас да оддели и остави кај себе колку што може, така што собирањето да не се врши кога ќе дојдам.

[3] E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

[3]А кога ќе дојдам, оние што ќе ги одобрите, нив со писма ќе ги испратам, за да го однесат вашиот дар во Ерусалим.

[4] Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

[4]Ако, пак, е потребно да отидам и јас, тогаш ќе појдат со мене.

Os projetos de Paulo

Плановите на Павле

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

[5]Ќе дојдам кај вас, откако ќе ја поминам Македонија, зашто низ Македонија само ќе минам.

[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

[6]А можеби кај вас и ќе се задржам, па дури и да презимувам, та вие да ме придружувате насекаде, каде што ќе одам.

[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[7]Зашто не сакам сега веќе да ве видам само патем; а се надевам, ако допушти Господ, меѓу вас да поминам некое време.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[8]А во Ефес ќе останам до Педесетница,

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

[9]зашто за мене се отвори голема и за работа погодна врата, а противници има многу.

Acerca de Timóteo e Apolo

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[10]Ако, пак, дојде Тимотеј, гледајте меѓу вас да биде безбеден; зашто тој го извршува делото Господово како и јас.

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[11]Никој да не го презира, туку испратете го во мир, та да дојде кај мене, зашто го очекувам со браќата.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[12]А што се однесува до братот Аполос, многу го молев да дојде кај вас со браќата; но, навистина, не сакаше сега да дојде, а ќе дојде, кога ќе биде погодно.

Последни препораки и поздрави

[13]Бидете бодри, стојте во верата, држете се машки, бидете крепки;

[14]Секое ваше дело нека биде во љубов.

[15]Ве молам уште, браќа: знајте дека домот на Стефанин е првиот плод на Ахаја и дека се определи да им служи на светиите.

[16]Покорувајте им се и вие на такви и на секого, што соработува и се труди!

[17]Се радувам што дојдоа Стефанин, Фортунат и Ахаик: тие го пополнија вашето отсуство,

[18]зашто го успокоија духот мој и ваш. Почитувајте ги таквите!

[19]Ве поздравуваат црквите од Азија; многу ве поздравуваат Акила и Прискила со својата домашна црква.

[20]Ве поздравуваат сите браќа. Поздравете се еден со друг со свет целив!

[21]Ве поздравувам јас, Павле, своерачно.

[22]А оној што не Го љуби Господ Исус Христос, нека биде проклет, Маран – ата.

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.
[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

[23]Благодатта на Господ Исус нека биде со вас,
[24]и љубовта моја со сите вас во Христос Исус.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

[3] Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

[4] É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

[5] Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

[6] Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

[7] A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

2 Коринтјаните

2 Коринтјаните 1

Поздрав

[1]Павле, апостол на Исус Христос, по волја Божја, и братот Тимотеј, до црквата Божја во Коринт заедно со сите светии по цела Ахаја.

[2]Благодат и мир од Бог Отецот наш, и Господ Исус Христос!

Страдањето и утехата се поврзани

[3]Благословен нека е Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Отецот на милосрдноста и Бог на секоја утеха.

[4]Тој нè утешува при секоја наша неволја, та и ние да можеме да ги утешиме сите оние кои се во неволја со онаа утеха со која Бог нè утешува нас самите!

[5]Зашто, како што изобилуваат Христовите страдања во нас, така изобилува и утехата наша преку Христос.

[6]Ако сме во неволја, – тоа е за ваша утеха и спасение; ако сме утешени, тоа е за ваша утеха и спасение. Тие стануваат делотворни само кога ги претрпувате истите страдања што ги трпиме и ние;

[7]а и надежта наша за вас е цврста, знаејќи дека како што учествувавте во нашите страдања, така ќе бидете учесници и во утехата.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

A sinceridade de Paulo

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

[8]Браќа, не сакаме да ја затаиме неволјата што нѐ снајде во Азија; дека бевме оптоварени прекумерно, дури преку нашите сили, ние не се надевавме ни живи да останеме.

[9]Туку сами во себе ја примивме смртната пресуда за да не се надеваме во себе, туку на Бога, Кој ги воскреснува мртвите.

[10]Тој нѐ избави од таква страшна смрт, а и уште нѐ избавува. Во Него се надеваме дека и уште ќе нѐ избавува;

[11]па со помошта и на вашата молитва за нас многу луѓе да Му благодарат на Бога за даровите што ни се дадени поради вас.

Павле ги менува своите планови

[12]Бидејќи нашата пофалба е оваа: сведоштво на нашата совест дека со простодушност и искреност пред Бога, а не со телесна мудрост, туку со Божја благодат живееме на светот, особено, пак, меѓу вас.

[13]Зашто друго не ви пишуваме, освен она што го читате и разбирате, па се надеваме дека и до крај ќе го разберете,

[14]како што веќе донекаде и разбравте дека ние сме ваша пофалба, како и вие наша, во денот на нашиот Господ Исус Христос.

[15]И со таа увереност се готвев да дојдам кај вас порано, та повторно да примите благодат,

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[16]и преку вас да заминам за Македонија, а од Македонија пак да дојдам кај вас, та вие да ме придружите до Јудеја.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[17]Но, сметајќи го ова, можеби лесномислено постапив? Или, пак, што се наканував, по телото ли се наканував, та моето „Да“ да биде и „Не?“

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[18]Но Бог е сведок дека нашиот збор до вас не беше „Да“ и „Не.“

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[19]Зашто Синот Божји, Исус Христос, Кого Го проповедавме меѓу вас јас и Силван и Тимотеј, не беше „Да“ и „Не“, туку во Него беше „Да“,

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[20]бидејќи сите ветувања Божји во Него се „Да“, и во Него „Амин“, за слава Божја преку нас.

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[21]Бог е Оној Кој нè утврди со вас во Христос и нè помаза;

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[22]Тој и нè запечати и ни даде залог на Духот во срцата наши.

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[23]А јас Го повикувам Бога за сведок на мојата душа дека, штедејќи ве вас, не дојдов во Коринт досега;

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

[24]но не како ние да владееме со верата ваша, туку сме соработници на вашата радост, бидејќи во верата вие сте цврсти.

2 Coríntios 2

2 Коринтјаните 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[1]И така, решив во себе да не доаѓам кај вас со жалост,

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[2]зашто, ако јас ве нажалам, тогаш кој ќе ме зарадува, ако не оној кого сум го ожалостил?

[3]Тоа исто и ви го напишав, та, кога ќе дојдам, да не ме ожалостат оние кои треба да ме зарадуваат; бидејќи сум уверен во сите вас дека мојата радост е радост и за сите вас.

[4]Зашто од многу грижи и од тага на срцето ви пишував со многу солзи, не за да ве ожалостам, туку за да ја познаете преголемата љубов што ја имам кон вас.

Треба да му се прости на навредувачот

[5]Ако ли, пак, некој ме ожалости, не ме ожалостил само мене, туку, да не претерам, донекаде и сите вас.

[6]За таков доволна е казната што ја претрпел од мнозинството;

[7]така што за вас е подобро да го помилувате и да го утешите, за да не пропадне од преголема жалост;

[8]затоа ве молам кон него да покажете љубов.

[9]Затоа и ви напишав, да ве испитам и да дознаам дали сте во сè послушни.

[10]А кому вие ќе му простите нешто, нему ќе му простам и јас; ако сум простил некому нешто, сум му простил поради вас во името на Исус Христос,

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

2 Coríntios 3

A excelência do ministério da nova aliança

[1] Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos

[11]за да не нè прелаже сатаната, зашто неговите намисли добро ни се познати.

Немирот на Павле во Троада

[12]Кога дојдов во Троада да го проповедам Евангелието Христово, иако вратата ми беше отворена во Господ,

[13]духот мој немаше спокој, бидејќи таму не го најдов мојот брат Тит; и затоа, откако се простив со нив, заминав за Македонија.

[14]Но да Му благодариме на Бога, Кој секогаш ни дава победа во Исус Христос, и на секое место преку нас го пројавува мирисот на спознанието на Самиот Него.

[15]Зашто ние сме Му на Бога благопријатен мирис Христов и меѓу оние кои се спасуваат и меѓу оние кои пропаѓаат;

[16]на едните сме смртоносен мирис за смрт, а на другите животворен мирис за живот. И за ова кој е способен?

[17]Зашто ние не сме како мнозина што тргуваат со Божјото име, туку го проповедаме искрено, како од Бога, пред Бога, во Христос.

2 Коринтјаните 3

Служењето на Новиот завет

[1]Пак ли ќе почнеме сами да се фалиме пред вас? Или ни се потребни, како на

necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

2 Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

3 estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

4 E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

5 não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

6 o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

7 E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

8 como não será de maior glória o ministério do Espírito!

9 Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

некои, препорачувачки писма до вас или од вас?

2Вие сте нашето писмо, впишано во нашите срца, кое го познаваат и читаат сите луѓе.

3Јасно е дека вие сте Христово писмо, составено преку нашата служба, напишано не со мастило, туку со Духот на живиот Бог, не на камени плочки, туку на човечки срца.

4Таква сигурност во Бога имаме преку Христос,

5но не дека сме способни да помислиме нешто како од себе; напротив, нашата способност доаѓа од Бога.

6Тој ни дал способност да бидеме слуги на новиот завет, не на буквата, туку на Духот; зашто буквата убива, а Духот оживотворува.

7Ако, пак, смртоносното служење со букви, врежани во камења, беше така славно, што синовите Израелови не можеа да погледаат во лицето на Мојсеј, поради минливата слава на неговото лице,

8тогаш колку пославно ќе биде служењето на Духот!

9Зашто, ако служењето што донесува осудување било славно, тогаш колку повеќе ќе изобилува со слава служењето за праведноста!

[10] Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

[15] Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

[16] Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

[17] Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

[18] E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[10]И навистина, не ни беше прославено во таа мера она што беше прославено ако се спореди со преголемата слава.

[11]Зашто, ако е славно она што е минливо, тогаш многу пославно ќе биде она што е трајно.

[12]Имајќи, пак, таква надеж, ние дејствуваме со голема слобода,

[13]а не како Мојсеј што ставаше превез на лицето свое за да не можат синовите Израелови да го видат крајот на минливото.

[14]Но умовите нивни заслепеа, бидејќи и до ден денес, кога се чита Стариот завет, им стои истиот превез, зашто само Христос го симнува.

[15]Па така, и до ден денес, кога се чита Мојсеј, превезот им стои на нивното срце.

[16]Но, кога ќе се обратат кон Господ, превезот им се симнува.

[17]А Господ е Духот; а каде што е Духот Господов, таму има слобода.

[18]Ние, пак, сите со откриено лице, како во огледало гледајќи ја славата Господова, се преобразуваме во истиот лик, од слава во слава, како од Духот Господов.

2 Коринтјаните 4

Христос е присутен во апостолското служење

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

[3] Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

[4] nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

[5] Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

[6] Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

O poder de Paulo vem só de Deus

[7] Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

[8] Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

[9] perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

[1]Затоа, бидејќи по милоста Божја го имаме ова служење, ние со духот не паѓаме;

[2]но се одрековме од прикриени срамни дела, не постапуваме со лукавство, ниту го изопачуваме словото Божјо, туку со јавувањето на вистината се препорачуваме на секоја човечка совест пред Бога.

[3]Ако, пак, е и покриено нашето Евангелие, тоа е покриено за оние што пропаѓаат:

[4]за оние, на кои богот од овој свет им ги заслепил нивните безверни умови, за да не ги осветли светлината на Благовестието за славата на Христос, Кој е слика на (невидливиот) Бог.

[5]Зашто ние самите себе не се проповедаме, туку Христос Исус Господ; што се однесува, пак, до нас, ние сме ваши слуги поради Исус.

[6]Зашто Бог, Кој некогаш заповеда од „темнината да изгрее светлина“, Тој ги озари срцата наши за да биде познанието на славата Божја во лицето на Исус Христос светло.

[7]Но таа ризница ја носиме во глинени садови, та преизобилната сила да биде од Бога, а не од нас.

[8]Од секаде сме угнетувани, но не сме потиштени; во недоумица сме, не губиме надеж;

[9]нè гонат, но не сме напуштени; нè кутнуваат, но ние не пропаѓаме.

[10] levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

[10]И секогаш во телото наше ја носиме смртта на Господ Исус, така што и животот Исусов да се открие во телото наше.

[11] Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

[11]Зашто ние, живите, постојано се изложуваме на смрт заради Исус, та и животот Исусов да се открие во нашето смртно тело.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[12]Така смртта дејствува во нас, а животот – во вас.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[13]А, пак, бидејќи го имаме тој ист дух на верата, како што е напишано: „Поверував и затоа говорев“, и ние веруваме, па затоа и говориме,

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[14]бидејќи знаеме дека Оној Кој Го воскресна Господ Исус и нас ќе нè воскресне преку Исус и ќе нè постави со вас.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

[15]Зашто сè е заради вас, та благодатта, намножена преку благодарноста на мнозина, да изобилува за славата Божја.

O desígnio e efeito das aflições

Увереност во воскресението пред стравот од смртта

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[16]Затоа ние не паѓаме со духот; но, ако нашиот надворешен човек тлее, внатрешниот од ден на ден се обновува.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[17]Зашто нашите сегашни незначителни страдања ни донесуваат многу пообилна и вечна тежина на славата,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

[18]зашто ние не целиме кон видливото, туку кон невидливото, бидејќи видливото е времено, а невидливото – вечно.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo

2 Коринтјаните 5

[1]Знаеме дека, кога земното живеалиште на нашето тело, кое е како шатор, ќе се разруши, тогаш ќе имаме од Бога здание, куќа неракотворена, вечно живеалиште на небесата.

[2]Зашто во него воздивнуваме, копнеејќи да се облечеме во своето небесно живеалиште;

[3]само, да се најдеме облечени, а не голи.

[4]Зашто ние, кои се наоѓаме во овој шатор, воздивнуваме обременети; бидејќи не сакаме да бидеме соблечени, туку да се преоблечеме, та животот да го проголта смртното.

[5]А Бог, Кој нè создаде токму за ова, ни даде и залог на Духот.

[6]И затоа, секогаш сме спокојни, иако знаеме дека, сè додека живееме во телото, ние сме далеку од Господ,

[7]бидејќи според верата живееме, а не според гледањето.

[8]Но не се плашиме и сакаме што поскоро да го напуштиме телото и да се приберим кај Господ.

[9]Па затоа и усрдно се грижиме да Му бидеме угодни, било кога престојуваме во телото, или кога го напуштаме;

[10]зашто сите ние треба да се јавиме пред Христовиот суд. Та секој да прими што заслужил, според она што го извр-

o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

O zelo apostólico de Paulo

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero que também a vossa consciência nos reconheça.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa, para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

O ministério da reconciliação

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

шил во телото свое, било добро или зло.

Измирување со Бога преку Христос

[11]Така, знаејќи го стравот од Господ, ние ги уверуваме луѓето, а за Бога сме јавни: се надевам дека сум познат и на вашите совести.

[12]Не се фалиме, пак, пред вас, туку ви даваме повод, вие да се фалите со нас, та да има, што да им речете на оние кои се фалат по лице, а не по срце.

[13]Ако сме надвор од себе, тоа е заради Бога; ако сме присебни, тоа е поради вас.

[14]Бидејќи љубовта Христова нè гони да го мислиме ова: кога еден умрел за сите, тогаш сите се умрени.

[15]А Христос умре за сите, та живите да живеат не веќе за себеси, туку за Оној Кој умре за нив и воскресна.

[16]Затоа ние отсега никого не познаваме по тело; иако Христос Го познавме по тело, но сега веќе не Го познаваме како таков.

[17]И така, кој е во Христос, тој е ново создание; старото помина, и ете, се создаде новото.

[18]А сè е од Бога, Кој нè измири со Себе преку Христос и ни го даде служењето на тоа измирување.

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

[19]Зашто Бог го измири светот со Себе преку Христос, не земајќи ги предвид престапите на луѓето, и го положи во нас словото на измирување.

[20]Па така, ние сме Христови пратеници, како Бог да зборува преку нас. Ве молиме во името на Христос: помирете се со Бога!

[21]Зашто Оној, Кој не знаеше грев, Бог за нас Го направи грев, та преку Него да станеме праведност Божја.

2 Coríntios 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

2 Коринтјаните 6

Апостол Павле охрабрува со својот пример

[1]Како соработници Христови, ние ве молиме да не ја примате напразно благодатта Божја.

[2]Зашто се вели: „Во благопријатно време те услишав и во денот на спасението ти помогнав.“ Еве, сега е времето благопријатно; ете, сега е денот на спасението!

[3]Никому никаков повод за соблазна не даваме за да не биде презрена нашата служба,

[4]туку во сè се препорачуваме за служители Божји, со големо трпение, во неволји, во нужди, во тегоби,

[5]во удари, во затвори, во бунтови, во напори, во бденија, во пости,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,
[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;
[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;
[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;
[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.
[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.
[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?
[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?
[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele

[6]со чистота, со знаење, со долготрпеливост, со добрина, со Духот Свети, со нелицемерна љубов,
[7]со проповедта на вистината, со сила Божја, со оружјето на правдата во десна и во лева рака,
[8]со славата и срамот, при укори и пофалби; нè сметаат за измамници, а ние сме вистинити;
[9]за непознати, а добро сме познати; нè држат како да сме на умирање, а еве – живи сме; како казнети, а неумртвени;
[10]нè нажалуваат, а ние сме секогаш весели; нè сметаат за бедни, а мнозина обогатуваме; како ништо да немаме, а сè имаме.
[11]Устата наша е отворена за вас Коринтјани, и срцето наше се раширува.
[12]Вам не ви е тесно во нас, но тесно ви е во срцата ваши.
[13]За исто вознаградување ви зборувам како на чеда: бидете и вие широки.

Неопходен избор

[14]Не впрегнувајте се заедно со безверниците; зашто какво заедништво постои меѓу правдата и беззаконието? Што заедничко има меѓу светлината и темнината?
[15]Какво согласие може да има меѓу Христос и Велијар? Или, што има заедничко меѓу верник и безверник?
[16]Каква спогодба има храмот Божји со идолите? Вие сте храм на живиот Бог, како што рекол Бог: „Ќе се вселам во

próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

17 Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,

18 serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

2 Coríntios 7

1 Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

2 Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

3 Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

4 Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

A chegada de Tito

5 Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

нив и ќе одам меѓу нив; ќе им бидам Бог, а тие ќе бидат Мој народ.“

17„Затоа излезете од нивната средина и одделете се!“ Вели Господ, и „Не допирајте се до нечисто, и Јас ќе ве примам!

18И Јас ќе ви бидам Татко, а вие ќе Ми бидете синови и ќерки“, вели Господ Седржителот.

2 Коринтјаните 7

1И така, возљубени, имајќи вакви ветувања, да се очистиме од секоја нечистота на телото и на духот, исполнувајќи ја светоста во страв Божји.

Павловата радост

2Примете нè во срцата ваши: никому не сме му нанеле неправда; никого не упропастивме, ниту, пак, некого искористивме.

3Ова не го зборувам за да осудувам, зашто пред малку реков дека сте во срцата наши, за да умреме и да живееме заедно.

4Голема е мојата увереност во вас, многу се фалам со вас; се исполнив со утеха, преизобилувам со радост покрај сите наши маки.

5Зашто, кога дојдовме во Македонија, никакво спокојство немаше телото наше, но од секаде бевме притеснети во маки; однадвор борби, однатре страв.

[6] Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

[7] e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

[8] Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

[9] agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

[6]Но Бог, Кој ги утешува понизните, нè утеши со доаѓањето на Тит.

[7]И не само со неговото доаѓање, но и со утехата, со која се беше утешил тој поради вас, известувајќи нè за вашиот копнеж, за вашиот плач, за вашата ревност кон мене, така што јас уште повеќе се зарадував.

[8]Зашто, ако сум ве и ожалостил со посланието, не ми е жал, макар и да ми беше жал, бидејќи гледам дека тоа послание ве ожалостило само за малку време;

[9]сега се радувам не затоа што се ожалостивте, туку што се ожалостивте за покајување; бидејќи се ожалостивте по Бога, та никаква штета да не претрпите од нас.

[10]Бидејќи жалоста што потекнува од Бога предизвикува неопходно покајување за спасение, а световната жалост доведува до смрт.

[11]Зашто, ете, тоа што се ожалостивте по Бога, каква усрдност предизвика во вас, какво извинување, какво огорчување, каков страв, каков копнеж, каква ревност, каква горчина! Со сè покажавте дека во тоа дело сте чисти.

[12]Така, ако и ви напишав, тоа го направив не поради навредувачот, ниту поради навредениот, туку за да стане јасно вашето усрдие за нас пред Бога.

[13] Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

[13]Затоа се утешивме. Во таа наша утеха уште повеќе се зарадувавме поради радоста на Тит, затоа што сите вие сте му го успокоиле духот.

[14] Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

[14]И затоа јас не се посрамив, кога со некои работи се пофалив за вас пред него; но, како што секогаш пред вас сме ја зборувале вистината, така и пофалбата пред Тит ни излезе вистинска.

[15] E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

[15]Голема е неговата срдечна љубов кон вас, кога ќе се сети за послушноста на сите вас, како со трепет и страв сте го примиле.

[16] Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

[16]И затоа, се радувам дека во сè можам да имам доверба во вас.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

[1] Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

[2] porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

[3] Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

2 Коринтјаните 8

Собирање милостина. Великодушна дарежливост на македонските цркви

[1]Браќа, ве известувам за благодатта Божја, дадена на македонските цркви,

[2]дека и покрај големото испитување во маката, нивната радост беше изобилна; и покрај нивната длабока сиромаштија покажаа големо богатство во нивната дарежливост,

[3]зашто, според нивните можности, па дури и преку нивните можности, јас сум сведок дека тие даваа доброволно,

[4]нè молеа многу усрдно да го примиме нивниот дар и учеството во прислужувањето на светиите;

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

[11] Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

[12] Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

[5]и тоа не како што се надевавме, туку тие најнапред сами себе Му се предадоа на Господ, а потоа и нам, по волјата Божја.

[6]Затоа го замоливме Тит, онака како што беше почнал порано, така и меѓу вас да го заврши тоа дело на дарежливоста.

[7]И како што сè изобилува во вас: верата и словото, знаењето и секоја усрдност и љубовта ваша кон нас, така нека изобилува во вас и таа добродетел.

[8]Ова ви го велам не како заповед, туку преку усрдност на другите да ја испитаме искреноста и на вашата љубов.

[9]Бидејќи вие ја знаете дарежливоста на нашиот Господ Исус Христос, дека Тој, иако богат, осиромаши заради вас, да се збогатите и вие преку Неговата сиромаштија.

[10]А со ова ви давам само совет, зашто тоа е полезно за вас, кои почнавте уште од минатата година, не само да го правите, туку и да сакате да го правите.

[11]А сега довршете го започнатото дело, та, како што имаше усрдност во вашето барање, така усрдно нека биде и неговото довршување според можностите.

[12]Зашто, ако се има усрдност, таа е мила по тоа што ја има, а не по тоа што ја нема.

[13] Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

[14] suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

[15] como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

O novo encargo de Tito

[16] Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

[17] porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

[18] E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

[19] E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;

[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.

[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.

[13]Затоа не сакам на другите да им биде лесно, а вам – тешко, туку подеднакво:

[14]вашиот сегашен вишок да го дополни нивниот недостиг, та и нивниот вишок да послужи за вашиот недостиг, па да има еднаквост,

[15]како што е напишано: „Кој собра многу, немал вишок; и кој малку, немал недостиг.“

[16]Да Му благодариме на Бога, Кој во срцето на Тит положи толкава усрдност за вас.

[17]Тој ја прифати мојата молба, и бидејќи многу ревносен, доброволно тргна кон вас.

[18]Со него го испративме братот, пофалуван по сите цркви за неговото благовестие;

[19]и не само тоа, туку црквите го избраа за да нè придружува во тоа дело на дарежливоста, на кое му служиме за слава на Самиот Господ и за нашата добра волја,

[20]пазејќи се, да не нè укори некој поради обилните приноси, за чие собирање се грижиме ние.

[21]Зашто ние се трудиме за доброто не само пред Господ, туку и пред луѓето.

[22]Со нив го испративме и нашиот брат, чија ревност многупати сме ја испробале во многу работи, и кој сега е уште поревносен поради големата увереност во вас.

[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.
[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

[23]Што се однесува до Тит, тој е мој другар и соработник меѓу вас; а по однос на нашите браќа, тие се пратеници на црквите, Христова слава.

[24]И затоа покажете им пред црквите доказ на вашата љубов и на справедливоста на нашите пофалби за вас.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,
[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.
[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,
[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.
[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

A sementeira e a colheita

2 Коринтјаните 9

Дарежливоста на Коринтјаните

[1]Во врска со помагањето на светиите сметам дека не треба да ви пишувам,
[2]зашто ја познавам вашата спремност, за која се фалам со вас пред Македонците: „Ахаја приготвила помош уште од лани“; и вашата ревност поттикна мнозина.

[3]А браќата ги испратив за да не биде напразна нашата пофалба за вас, туку да бидете приготвени, како што тврдев,

[4]па, ако дојдат со мене Македонците и ве најдат неприготвени, да не останеме посрамени ние – да не речам вие, откако ве пофаливме со таква увереност.
[5]Затоа сметав дека е потребно да ги замолам браќата да дојдат претходно кај вас и да ја приготват вашата однапред ветена милостина, па да се покаже како плод на благослов, а не на лакомство.

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,

[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

[6]Ова, пак, ви го велам: кој така скржаво сее, така скржаво ќе жнее; а кој богато сее, богато и ќе жнее.

[7]Секој да дава како што одлучил во срцето, а не со жал или принуда; зашто Бог го љуби оној што од срце дава.

[8]А Бог може изобилно да ве дарува со секаков дар, секогаш да имате доволно за сè, да бидете од сè срце дарежливи во секое добро дело.

[9]Како што е напишано: „Раздаде, им даде на сиромашните; правдата Негова останува вечна.“

[10]А Оној Кој му дава на сејачот семе и леб за храна, Тој ќе го умножи и семето ваше, и ќе ви даде да изобилуваат плодовите на вашата правда,

[11]па во сè да се збогатите за секаква дарежливост, која преку нас предизвикува благодарност кон Бога.

[12]Бидејќи извршувањето на таа служба не само што ги надополнува потребите на светиите, туку и во мнозина предизвикува обилна благодарност кон Бога;

[13]и тие, користејќи ги плодовите од таа служба, Го прославуваат Бога за вашето покорно исповедање на Евангелието Христово и за штедроста на заедницата со нив и со сите други.

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra

[14]А тие со молитви за вас копнеат по вас поради преизобилната благодат Божја во вас.

[15]Да Му благодариме на Бога за Неговиот неискажлив дар!

2 Коринтјаните 10

Павле го брани своето апостолство

[1]Јас, Павле, лично ве молам со Христовата благост и кроткост, јас самиот, кој сум понизен, кога сум лично меѓу вас, а смел кога сум далеку од вас,

[2]ве молам, кога ќе бидам кај вас, да бидете такви што да нема потреба да бидам така смел, каков што мислам да бидам кон некои, кои за нас мислат дека живееме по телото.

[3]Зашто, иако во тело живееме, телесно не се бориме.

[4]Оружјето на нашето војување не е телесно, но со помошта Божја станува моќно за рушење тврдини; со него ние уништуваме мудрувања,

[5]и секоја горделивост, што се крева против познанието за Бога, и го заробуваме секој ум за да Му биде покорен на Христос;

[6]и спремни сме да казниме секаква непослушност, кога ќе се исполни вашата послушност.

[7]На надворешноста ли гледате? Кој е уверен во себе дека е Христов, нека раз-

vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

A esfera da ação missionária de Paulo

[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

мисли веднаш во себе дека, како што е тој Христов, така сме и ние Христови.

[8]Бидејќи, кога би се пофалил и малку повеќе со нашата власт, која ни ја даде Господ за вашето изградување, а не за разорување, нема да се посрамам.

[9]Но никој нека не помисли дека преку посланијата ве заплашувам,

[10]бидејќи во посланијата свои, ќе рече некој, тој е строг и силен, но при личното присуство меѓу нас – слаб; проповедта негова ништо не вреди.

[11]Таквиот нека знае дека, какви сме во зборовите во посланијата свои, кога отсуствуваме, такви сме и на дело кога присуствуваме.

[12]Зашто не смееме да се вбројуваме или да се споредуваме со некои од оние што сами се препорачуваат; тие не разбираат дека се споредуваат сами со себе и се мерат само со себе.

[13]Ние, пак, не без мерка ќе се пофалиме, туку според правилото на мерката што ни е определена од Бога, за да допреме сѐ до вас.

[14]Зашто ние не посегаме преку својата мера, како да не сме стигнале до вас, и до вас со Евангелието Христово ние први допревме.

[15]Не се фалиме безмерно со туѓите напори. А се надеваме дека со растењето на вашата вера меѓу вас и ние, по нашата мерка, ќе пораснеме во изобилие,

[16] a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

[17] Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

[16]така што и подалеку од вас да го проповедаме Евангелието, а не да се фалиме со готовото во туѓа област.

[17]„Кој се фали, со Господ да се фали!“

[18]Зашто, не е признаен оној што самиот себе се препорачува, туку оној кого што Господ го препорачува.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

[5] Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

[6] E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

O desprendimento do apóstolo

2 Коринтјаните 11

Павле и лажните апостоли

[1]Ех, да бевте потрпеле малку од моето безумие! Да, потрпете ме!

[2]Зашто за вас сум љубоморен со Божја љубомора; зашто ве свршив за еден маж, за да ве претставам пред Христос како чиста девица.

[3]Но се плашам, како што змијата со своето лукавство ја измами Ева, да не се одвратат вашите мисли поради вашата искреност кон Христос.

[4]Зашто, ако некој дојдеше да проповеда друг Исус, кого ние не сме го проповедале; или, ако добиевте друг дух, кого не сте го добиле, или друго евангелие, кое не сте го примиле, вие добро ќе го поднесевте.

[5]Но јас мислам дека во ништо не сум помал од надапостолите.

[6]Иако сум прост во говорот, во знаењето не сум. А насекаде и по сè сме ви добро познати.

[7] Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

[8] Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

[9] e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

[10] A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

[11] Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

[16] Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-

[7]Направив ли грев што, понизувајќи се себе за да ве издигнам вас, бесплатно ви Го проповедам Евангелието Божјо?

[8]Други цркви оштетив, добивајќи од нив издршка, да ви служам вам, и додека бев кај вас, иако бев со скудност, никому не дотежнав,

[9]зашто во немаштијата моја ми помогнаа браќата што дојдоа од Македонија. Па и во сè друго се пазев и ќе се пазам да не ви бидам на товар.

[10]Поради вистината Христова во мене, оваа пофалба никој нема да ми ја земе во краиштата ахајски.

[11]А зошто? Затоа ли што не ве сакам? Бог знае!

[12]Но, она што го правам, ќе го правам и понатаму за да не им дадам повод на оние, кои бараат повод, па да се изедначат со нас во она за кое се фалат.

[13]Зашто таквите луѓе се лажни апостоли, лукави работници, кои се преправаат во Христови апостоли.

[14]И не е за чудење! Па и самиот сатана се преправа во ангел на светлината;

[15]па затоа и не е големо нешто ако и служителите негови се преправаат како слуги на правдата; но нивниот крај ќе им биде според делата нивни.

Маченичка пожртвуваност

[16]Повторно велам: никој да не ме смета за безумен; впрочем, барем како

me como insensato, para que também me glorie um pouco.

[17] O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

[18] E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

[19] Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

[20] Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

[21] Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

[22] São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

[23] São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

[24] Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

[25] fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre

безумен примете ме, та и јас да имам со што да се пофалам.

[17]А она што го зборувам, не го зборувам по Господ, туку како во безумие, во таа моја смелост во фалбата.

[18]Бидејќи мнозина се фалат по телото, ќе се пофалам и јас.

[19]Зашто и вие, кои сте мудри луѓе, љубезно ги примивте безумните;

[20]зашто вие поднесувате ако некој ве поробува, ако некој ве изедува, ако некој граба, ако некој се гордее, ако некој ве удира по образ.

[21]Со срамење зборувам дека и ние сме биле слаби. Но ако некој се осмели, во безумство говорам, ќе се осмелам и јас.

[22]Евреи ли се? И јас сум! Израелец ли е? И јас сум! Семе Авраамово ли се? И јас сум!

[23]Служители Христови ли се? Во безумство зборувам, јас сум уште повеќе: во напори – изобилно, во затвори – изобилно, во камшикување – прекумерно, во смртна опасност – често.

[24]Од Јудејците примив петпати по четириесет без еден удар;

[25]трипати сум тепан со стапови, еднаш каменуван, трипати претрпев бродолом, и ноќ и ден поминав во длабоко море;

[26]многупати сум патувал, сум бил во опасност од реки, во опасност од разбојници, во опасност од

gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

сонародници, во опасност од незнабошци, во опасност по градови, во опасност по пустини, во опасност по море, во опасност меѓу лажни браќа;

[27]во труд и мака, во често неспиење, во глад и жед, во многу постење, на студ и голотија.

[28]А покрај сè друго, тука се уште и секојдневните напади против мене, како и грижата за сите цркви.

[29]Кој изнемоштува, без да изнемоштам и јас? Кој се соблазнува, без да се распалам и јас?

[30]Ако треба да се фалам, со слабоста своја ќе се пофалам.

[31]Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Кој е благословен во вечни векови, знае дека не лажам.

[32]Во Дамаск управителот на цар Арета го чуваше градот Дамаск со стража, сакајќи да ме фати; и јас во кош бев спуштен преку прозорец низ ѕид и избегав од рацете негови.

2 Коринтјаните 12

Виденијата и откровенијата потврдени од Павле

[1]Да се фалам, нема полза, но ќе минам кон виденија и откровенија Господови.

[2]Знам еден човек во Христос, кој пред четиринаесет години, со тело ли, не знам; без тело ли, не знам, Бог знае, беше грабнат и однесен до третото небо.

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado

[3]И знам дека тој човек, со тело ли, или без тело – не знам, Бог знае,

[4]беше грабнат и однесен во рајот и дека чул неискажливи зборови, кои човек не смее да ги каже.

[5]Со таков човек ќе се пофалам; но со себе нема да се пофалам, освен со моите слабости.

[6]А, пак, кога би посакал да се фалам, не би бил безумен, зашто би кажал вистина; но јас се воздржувам, да не би помислил некој за мене повеќе отколку што во мене гледа, или од мене слуша.

[7]И, за да не се превознесувам со премногу откровенија, во телото ми се даде трн, ангел сатанин, да ме боцка по лицето, да не се превознесувам.

[8]Затоа трипати Го молев Господ тоа да го отстрани од мене.

[9]Но Тој ми рече: „Доста ти е Мојата благодат, бидејќи Мојата сила се покажува потполно во слабоста.“ Затоа со многу поголема радост ќе се фалам со своите слабости за да се всели во мене силата Христова.

[10]Затоа уживам во слабости, во навредување, во маки, во прогонување, во тага за Христос, зашто кога сум слаб, тогаш сум силен.

Павле повторно вознемирен

[11]Фалејќи се станав безумен! Вие ме принудивте. Вие требаше да ме пофа-

por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[16] Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

[17] Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

лите, зашто со ништо не сум подолен од надапостолите, иако сум ништо.

[12]Зашто знаците на апостолите се покажаа меѓу вас во полно трпение, во знаци, чудеса и силни дела.

[13]По што останавте подолни од другите цркви, освен по она што јас не ви дотежнеав? Простете ми ја таа грешка!

[14]Еве, по третпат се готвам да дојдам кај вас и пак нема да паднам на ваш товар; зашто јас не го барам вашето, туку вас: децата не се должни да собираат богатство за родителите, туку родителите за децата.

[15]А јас на драго срце сè ќе жртвувам и ќе се жртвувам себе за вашите души. Иако јас премногу ве љубам, вие многу помалку ме љубите.

[16]Но нека биде така! Јас не ви додевав; само, бидејќи итар, ве добив на измама.

[17]Да не сум ве искористил можеби преку оние што ги испраќав кај вас?

[18]Го замолив Тит, а со него го пратив и еден од браќата. Да не ве исползува можеби Тит во нешто? Не одевме ли со ист дух? Нели по истите стапки?

[19]Одамна мислите дека пред вас се одбрануваме. Ние зборуваме пред Бога, во Христос, и сето тоа, возљубени, е за ваше изградување.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou

[20]Бидејќи се плашам дека можеби, кога ќе дојдам нема да ве најдам такви какви што сакам; а дека и вие нема да ме најдете таков каков што сакате: да не има можеби меѓу вас кавги, завист, гнев, гордост, раздор, клевети, озборување, горделивост, побуни;

[21]кога повторно ќе дојдам, да не ме понижи мојот Бог кај вас, и да не треба да оплакувам за мнозина кои погрешиле порано и не се покајале за нечистотијата, блудството и срамот што ги направиле.

2 Коринтјаните 13

Последни напомени и поздрави

[1]Ова е третпат како доаѓам кај вас: „Од устата на двајца или тројца сведоци ќе се потврди секој збор.“

[2]Како што ве предупредив, кога бев по вторпат кај вас, така и сега, кога не сум меѓу вас, ги предупредувам оние кои однапред погрешија и сите други, дека ако дојдам пак, нема да поштедувам;

[3]вие барате доказ дека зборува Христос во мене, Кој спрема вас не е немоќен, туку е силен меѓу вас.

[4]Зашто, иако беше во немоќ распнат, Тој е жив по моќта Божја; бидејќи сме и ние слаби во Него, но ќе бидеме живи со Него, преку силата Божја меѓу вас.

[5]Испитувајте се сами себе дали сте во верата! Сами проверувајте се! Или не

não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

6 Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

7 Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

8 Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

9 Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

10 Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

Saudações

11 Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

12 Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

A bênção

13 A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

сте свесни дека Исус Христос е во вас? Освен, само ако сте недостојни.

6А за нас, се надеваме дека ќе разберете дека ние не сме недостојни.

7Му се молиме на Бога да не правите никакво зло; не да се покажеме ние како достојни, туку вие да вршите добро, па макар ние како недостојни да останеме.

8Зашто ние сме силни не против вистината, туку за вистината.

9Се радуваме кога ние слабееме, а вие јакнете. А за тоа и Му се молиме на Бога за вашето усовршување.

10Овие работи ви ги пишувам додека сум далеку од вас; па, кога ќе дојдам кај вас, да не употребам строгост според власта која ми ја даде Господ за надградување, а не за рушење.

11И така, браќа, радувајте се, усовршувајте се, утешувајте се, бидете едномислени, живејте во мир, – и Бог на љубовта и на мирот ќе биде со вас.

12Поздравете се еден со друг преку свет целив. Ве поздравуваат сите светии.

13Благодатта на нашиот Господ Исус Христос и љубовта на Бога и Отецот и заедништвото на Светиот Дух нека бидат со сите вас. Амин!

Epístola de Paulo aos Gálatas	Галатјаните

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

Галатјаните 1

Поздрав

[1]Павле, апостол, повикан не од луѓе, ниту преку човек, туку преку Исус Христос и Бог Отецот, Кој Го воскресна од мртвите,

[2]и сите браќа што се со мене – до црквите во Галатија;

[3]благодат и мир вам од нашиот Бог Отец и од Господ Исус Христос,

[4]Кој се даде Себе за нашите гревови, за да нè избави од сегашниот зол свет, по волјата на Бога, Кој е наш Отец.

[5]Нему нека Му е слава во вечни векови. Амин!

Едно Евангелие

[6]Се чудам што така брзо се одвратувате од Оној Кој ве повика преку благодатта Христова, и преминувате кон друго Евангелие,

[7]зашто и нема друго Евангелие, но има такви кои ве бунат и сакаат да го изопачат Евангелието Христово.

[8]Но ако и ние самите, или пак ангел од небото ви проповеда нешто спротивно од она што ви благовестевме ние, нека биде проклет!

[9]Како што рековме порано, и сега пак повторувам: оној што ви благовестува некое поинакво Евангелие од она што го примивте – нека биде проклет!

[10] Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

[10]Во луѓето ли сега барам благонаклонетост, или во Бога? Или, пак, на луѓето ли сакам да им угодувам? Ако бев сакал да им угодувам на луѓето, немаше да бидам Христов слуга.

Откровението на Синот Божји и мисијата на Павле

[11] Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

[11]Браќа, ве известувам дека Евангелието, кое јас Го проповедав, не е од луѓе,

[12] porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

[12]зашто јас ниту сум го примил, ниту сум го научил од човек, туку преку откровение на Исус Христос.

[13] Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

[13]Сте слушале и за моето некогашно поведение во јудејството, дека прекумерно ја гонев Божјата црква и ја разорував;

[14] E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

[14]и дека во јудејството напредував многу повеќе од мнозина мои врсници, бидејќи бев голем ревнител за татковските преданија.

[15] Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

[15]Кога Бог, Кој ме избра уште од мајчина утроба и ме повика преку Својата благодат, благоволи

[16] revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

[16]во мене да Го открие Својот Син за да благовестувам за Него меѓу незнабошците, – веднаш, не го прашав ни телото, ниту крвта,

[17] nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

[17]ниту, пак, отидов во Ерусалим кај оние што станаа апостоли пред мене, туку заминав за Арабија и пак се вратив во Дамаск.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

[18] Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

[18]А три години подоцна отидов во Ерусалим за да се видам со Кифа, и останав кај него петнаесет дена.

[19] e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.
[20] Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.
[21] Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.
[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.
[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.
[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.
[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.
[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.
[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;
[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.

[19]А, пак, од апостолите не видов никој друг, освен Јаков, братот Господов.
[20]А за она што ви пишувам, еве, пред Бога велам дека не лажам.
[21]А потоа дојдов во земјите Сириски и Киликиски.
[22]На Христовите цркви во Јудеја лично не им бев познат,
[23]туку само беа слушале дека оној, кој некогаш нив ги гонел, сега ја проповеда верата што порано ја разорувал.
[24]И Го прославуваа Бога за мене.

Галатјаните 2

Сложност во Ерусалим. Единство на Црквата и христијанска слобода

[1]И четиринаесет години подоцна пак се искачив во Ерусалим со Варнава, а го зедов со себе и Тит.
[2]Влегов по откровение и им го изложив на верните, посебно на највидните, Евангелието што го проповедам кај незнабошците, за да не трчам или за да не трчав попусто.
[3]Па дури ни Тит, кој беше со мене, иако Елин, не беше принуден да се обрезе,
[4]и тоа заради лажните браќа, кои дојдоа и се вовлекоа да ја гледаат нашата слобода, која ја имаме во Христос Исус, за да нѐ поробат,
[5]ним ни за час не им дозволивме да нѐ покорат, за да остане во вас вистината на Евангелието.

[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[6]А, пак, оние за кои се мисли дека значат нешто – какви и да биле тие некогаш, мене ми е сеедно, Бог не го гледа човекот по лице – тие ништо не ми дадоа.

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[7]Туку, напротив, кога видоа дека мене ми е доверено да го проповедам Евангелието на необрезаните, како на Петар – на обрезаните,

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[8]зашто Оној, Кој дејствуваше врз Петар да врши апостолска служба меѓу обрезаните, дејствуваше и врз мене за апостолска служба меѓу незнабошците

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[9]и кога ја познаа благодатта што ми е дадена, Јаков, Кифа и Јован, кои беа сметани за столбови, ни ја подадоа мене и на Варнава раката за заедништво и се согласија ние да одиме кај незнабошците, а тие – кај обрезаните.

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

[10]Посакаа само да ги помниме сиромасите, за што се погрижив и точно да го исполнам.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

Недоразбирање во Антиохија. Вистината на Евангелието и благодатта на верата

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[11]А кога дојде Кифа во Антиохија, јас лично му се спротивставив, зашто беше заслужил осудување.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[12]Имено, пред да пристигнат некои од Јаков, тој јадеше заедно со незнабошците; а кога дојдоа, почна да се снебива и да се двои, бидејќи се плашеше од обрезаните.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

[15] Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

[16] sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no

[13]Заедно со него лицемереа и другите Јудејци, така што со нивното лицемерие беше заведен дури и Варнава.

[14]А кога видов дека тие не постапуваат точно според Евангелската вистина, му реков на Кифа пред сите: „Кога ти, кој си Јудеец, живееш како незнабошците, а не како Јудејците, зошто тогаш незнабошците ги принудуваш да живеат јудејски?“

[15]Ние сме родени како Јудејци, а не грешници од незнабошците.

[16]Но знаеме дека човекот не се оправдува преку делата на Законот, туку само преку верата во Христос Исус. Затоа и ние поверувавме во Исус Христос, за да се оправдаме преку верата во Христос, а не преку делата на Законот; зашто преку делата на Законот нема никој да се оправда.

[17]Ако, пак, барајќи да се оправдаме во Христос, и сами се најдовме грешници, не е ли тогаш Христос слуга на гревот? Тоа никако!

[18]Зашто, ако одново го градам она што сум го урнал, тогаш и сам станувам престапник;

[19]преку Законот умрев за Законот, за да живеам за Бога. Се распнав заедно со Христос;

[20]и јас веќе не живеам, туку Христос живее во мене. А тоа што сега живеам во тело, живеам со верата во Синот

Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

Божји, Кој ме возљуби и Себе се предаде за мене.

[21]Не ја отфрлам благодатта Божја; зашто ако праведноста се придобива преку Законот, тогаш Христос залудо умрел.

Галатјаните 3

Изворот на дарот од Духот

[1]О неразумни Галатјани! Кој ве маѓепса (та не се покорувате на вистината) вас, пред чии очи Исус Христос беше јасно насликан распнат меѓу вас?

[2]Само ова сакам да го дознаам од вас: преку делата на Законот ли го добивте Духот или преку поракаta на верата?

[3]Толку ли сте неразумни? Откако почнавте со Духот, со телото ли сега завршувате?

[4]Зарем залудо толку многу претрпевте? Да беше само залудо!

[5]Оној, пак, Кој ви Го дарува Духот и прави меѓу вас чудеса, преку делата на Законот ли го прави тоа, или преку пораката на верата?

Авраамовото ветување

[6]Така, Авраам Му поверува на Бога, и тоа му се сметаше за праведност.

[7]Знајте, пак, дека оние што се потпираат на верата, се синови Авраамови.

[8]И Писмото, предвидувајќи дека Бог преку вера ги оправдува незнабошците, однапред му благовести на Авраам: „Во тебе ќе бидат благословени сите народи.“

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[13] Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

A lei não pode invalidar a promessa

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[9]И така, оние што веруваат, се благословени заедно со верниот Авраам;

[10]а сите оние, што се од делата на Законот, под клетва се. Зашто е напишано: „Проклет да е секој кој не исполнува постојано сè што е напишано во книгата на Законот!“

[11]А дека преку Законот никој не се оправдува пред Бога, се знае, зашто „Праведниот ќе живее преку верата.“

[12]А Законот не е од верата, туку зборува: „Кој ќе ги исполни овие работи, тој ќе биде жив преку нив.“

[13]Христос нè откупи од проклетството на Законот, откако поради нас стана проклетство, бидејќи е напишано: „Секој да е проклет што виси на дрво!“,

[14]така што благословот даден на Авраам да дојде преку Исус Христос врз незнабошците, за да Го добиеме ветениот Дух преку верата.

Законот и ветувањето

[15]Браќа, зборувам како човек: и утврдениот човечки завет никој веќе не го растура ниту му додава нешто.

[16]Но ветувањата му беа дадени на Авраам и на семето негово. Не е речено: „И на семињата“, како за мнозина, туку како за еден: „И на семето твое“, кое е Христос.

[17]Ова сакам да го кажам: Заветот што Бог го даде не може да биде обезвреден од Законот, кој е настанат четиристотини и триесет години

подоцна, така што ветувањето би можело да ја изгуби силата.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

[18]Зашто, ако наследството е добиено по Законот, тоа веќе не е според ветувањето; а на Авраам Бог му го дари по ветување.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[19]Зошто е, пак, даден Законот? Тој е додаден поради престапите, додека не дојде семето, на кое се однесува ветувањето, и е предаден преку ангели, преку рака на посредник.

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[20]Но посредникот не може да биде само посредник на еден, а Бог е еден.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[21]Па така, Законот противен ли е на Божјите ветувања? Никако! Зашто, ако беше даден закон, што ќе можеше да животвори, тогаш навистина оправдането ќе произлегуваше од Законот.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

[22]Но Писмото сите ги затвори под грев, па преку верата во Исус Христос да им се даде ветеното на оние кои веруваат.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[23]Пред да дојде верата, ние бевме под стража на Законот, заклучени за верата која требаше да се открие.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[24]И така, Законот беше за нас воспитувач да нѐ доведе до Христос, за да бидеме оправдани преку верата;

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[25]а откако дојде верата, ние веќе не сме под раководство на воспитувач.

[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[26]Зашто сите сте синови Божји преку верата во Христос Исус;

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[27]сите, што сте крстени во Христос, во Христос се облековте.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

[29] E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

[1] Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

[2] Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

[3] Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como

[28]Нема веќе ни Јудејци, ни Елини, ни роб, ни слободен; нема машко – женско; зашто сите вие сте едно во Христос Исус.

[29]А, ако сте, пак, вие Христови, тогаш сте Авраамово семе, и по ветување наследници.

Галатјаните 4

Од ропството на Законот во слобода

[1]Но ви велам: наследникот, додека е млад, со ништо не се разликува од робот, макар што е господар над сè;

[2]туку е под настојници и чувари до определениот рок од неговиот татко.

[3]Па така и ние, додека бевме малолетни, бевме поробени од стихиите на светот;

[4]но, кога се исполни времето, Бог Го испрати Својот Син, Кој се роди од жена и се потчини на Законот,

[5]за да ги откупи оние што се под Закон, та да го примиме посинувањето.

[6]А бидејќи вие сте синови, Бог Го испрати Духот на Својот Син во срцата ваши, Кој вика: Ава, Оче!

[7]Затоа не си веќе роб, туку син; ако си, пак, син, тогаш си и наследник Божји преку Исус Христос.

Павле чувствува немир за Галатјаните

[8]Но тогаш, бидејќи Бога не Го познававте, им служевте на богови кои по својата природа не се богови;

[9]а сега, откако Го познавте Бога, или, подобро, откако Бог ве позна, како сега

estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

10 Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

11 Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

12 Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

13 E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

14 E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

15 Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

16 Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

17 Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

18 É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

19 meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

повторно се враќате кон слабите и бедни стихии, на кои сакате одново да им служите?

10Внимавате на деновите, месеците, времињата, годините.

11Се плашам за вас, да не сум се трудел меѓу вас попусто.

12Ве молам, браќа, станете како мене, затоа што и јас станав како вас. Вие со ништо не сте ме навредиле:

13знаете дека, кога за првпат ви проповедав, бев телесно немоќен,

14и при сето тоа, вие не го презревте искушението на моето тело, ниту се погнасивте од него, туку ме примивте како ангел Божји, како Исус Христос.

15Каде ви е сега радоста ваша? Сведочам за вас дека кога би било можно, и очите свои би ги извадиле и би ми ги дале.

16И затоа ли станав ваш непријател, бидејќи ви ја зборував вистината?

17Тие не ревнуваат за вас добро, туку сакаат да ве одвојат од мене, та вие за нив да ревнувате.

18Добро е секогаш да ревнувате во доброто, а не само кога сум меѓу вас.

19Чеда мои, за кои сум пак во родилни маки, додека не се обликува во вас Исус Христос,

[20] pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

[21] Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

[22] Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

[23] Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

[24] Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

[25] Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo

[20]сега би сакал да бидам меѓу вас и да ви се обратам со поинаков тон, бидејќи сум во недоумица за вас.

Двата завета: Законот кој поробува и благодатта која ослободува

[21]Кажете ми, вие, што сакате да бидете под Законот: зарем не го слушате Законот?

[22]Зашто е напишано дека Авраам имаше двајца синови, еден од слугинката, а друг од слободната.

[23]Но оној што беше од слугинката, се роди по тело; а оној што беше од слободната – по ветување.

[24]А ова е речено сликовито: двете жени се двата завета: едниот од Синајската Гора, која раѓа за ропство; а тоа е Агара.

[25]Бидејќи Агара значи Синајска Гора во Арабија, а соодветствува на сегашниот Ерусалим и робува со децата свои;

[26]а горниот Ерусалим е слободен: тој е мајка на сите нас.

[27]Зашто е напишано: „Развесели се неплодна, ти што не раѓаш; воскликни и извикај ти, која не си искусила породилни маки; бидејќи напуштената има многу повеќе деца од онаа која има маж.“

[28]Вие, пак, браќа, сте како Исак, чеда на ветувањето.

[29]Но, како што тогаш, оној што се роди по тело, го гонеше родениот по дух, така е и сега.

[30]А што зборува Писмото? „Истерај ја робинката и синот нејзин, зашто синот

algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

31 E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

1 Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

2 Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

3 De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

4 De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

5 Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

6 Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

7 Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

8 Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

9 Um pouco de fermento leveda toda a massa.

10 Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

на робинката нема да биде наследник заедно со синот на слободната!“

31И така, браќа ние не сме деца на робинката, туку на слободната.

Галатјаните 5

Не губете ја вашата слобода

1Стојте во слободата, со која Христос нè ослободи, и не се подавајте пак под ропски јарем!

2Еве, јас, Павле, ви велам: ако се обрезувате, Христос ништо нема да ви помогне.

3А му сведочам пак на секој човек што се обрезува дека тој е должен да го почитува целиот Закон.

4Вие, што посакавте да се оправдувате со Законот, Го изгубивте Христос, отпаднавте од благодатта;

5а ние се надеваме и очекуваме оправдание од верата преку Духот.

6Зашто во Христос Исус ниту обрезанието има сила, ниту необрезанието, туку верата, која дејствува преку љубовта.

7Вие трчавте добро: кој ви попречи да не се покорувате на вистината?

8Тоа убедување не е од Оној Кој ве повика.

9Малку квас го потквасува целото тесто.

10Јас сум уверен за вас во Господ дека вие нема да мислите инаку; а оној, кој ве збунува, – кој и да бил, – ќе претрпи осуда.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

[11]А јас, браќа, ако обрезанието уште го проповедам, тогаш за што ќе ме гонат? Тогаш би исчезнала соблазната од крстот.

[12]О, да беа отсечени оние што ве бунеа!

Да се биде управуван од Духот, а не од похотите на човечката природа

[13]Вие, браќа, повикани сте кон слобода; но слободата ваша да не ви служи како повод за угодување на телото, туку со љубов служете си еден на друг.

[14]Зашто, целиот Закон се извршува во еден збор, односно: сакај го ближниот како самиот себе.

[15]А ако, пак, меѓу себе се гризете и јадете, пазете да не се истребите еден со друг.

[16]Ви велам: живејте по Духот, и нема да им угодувате на телесните страсти.

[17]Зашто, телото сака противни работи на духот, а духот – противни на телото; тие се спротивни еден на друг, за да не го правите она што сакате.

[18]Ако ве води Духот, вие не сте под Законот.

[19]Делата на телото се познати. Тие се: блудство, нечистота, бесрамност,

[20]служење на идоли, магии, непријателство, кавги, ревнување, гнев, раздори, расцепи,

[21]зависти, пијанство, пирови и други слични работи; однапред ви велам, како што ви реков и порано, дека оние што го прават тоа, нема да го наследат царството Божјо.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,
[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.
[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.
[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

[22]А плодот на Духот е: љубов, радост, мир, долготрпеливост, благост, добрина, верност,
[23]кротост, воздржливост. Против такви нема закон.
[24]Оние, пак, кои се Христови, го распнаа телото свое со страстите свои и похотите.
[25]Ако живееме со Дух, по Духот сме должни и да постапуваме.

Законот на Христос

[26]Да не бараме лажна слава, еден друг да не се предизвикуваме, еден на друг да не си завидуваме.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.
[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.
[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

Галатјаните 6

[1]Браќа, и да падне човек во некаков грев, вие духовните поправајте го таков со духот на кротоста, пазејќи се и вие да не бидете искушани.

[2]Поднесувајте го товарот еден на друг и исполнувајте го така законот Христов.
[3]Зашто оној, кој сам себе се смета за нешто, а не е ништо, тој се мами самиот себе.
[4]Секој нека си ги испита делата свои и тогаш ќе има пофалба пред себе самиот, а не пред друг.

[5]Зашто секој ќе го понесе својот товар.

[6]А оној што се учи на словото, нека му дава дел од секое добро на оној што го учи.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[15] Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

[16] E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e

[7]Не лажете се: Бог не е за подигрување. Што ќе си посее човекот, тоа и ќе си жнее.

[8]Кој сее во телото свое, од телото ќе пожнее погибел; а кој сее во духот, од духот ќе пожнее вечен живот.

[9]Кога правиме добро, тоа нека не ни биде здодевно, зашто во свое време ќе пожнееме, ако не се измориме.

[10]И така, додека имаме време, да им правиме добро на сите, а најмногу на своите по вера.

Христовиот крст и новото создание

[11]Гледајте со колку големи букви ви напишав со својата рака.

[12]Оние што сакаат да се фалат по тело, тие ве принудуваат да се обрезувате само за да не бидат гонети поради крстот Христов.

[13]Зашто, и оние што се обрезуваат, сами не го почитуваат Законот, а сакаат вие да се обрезувате за да се пофалат со вашето тело;

[14]а мене, да не ми даде Господ да се фалам со ништо друго, освен со крстот на нашиот Господ Исус Христос, преку Кого за мене светот е распнат, а и јас за светот.

[15]Зашто во Исус Христос ниту обрезанието има некаква сила, ниту необрезанието, туку новото создание.

[16]На оние што постапуваат и по тоа правило, и отсега натаму нека биде мир и милост, ним и на Израел Божји!

misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

[17] Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

[17]И така, никој да не ми досадува веќе, зашто јас ги носам на своето тело белезите на Исус.

A bênção

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

[18]Благодатта на нашиот Господ Исус Христос, нека биде со вашиот дух, браќа. Амин!

Epístola de Paulo aos Efésios

Efésios 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

2 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

3 Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

4 assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

5 nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

6 para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

7 no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

8 que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

9 desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

Ефесјаните

Ефесјаните 1

Поздрав

1Павле, по волјата Божја апостол на Исус Христос, до светиите што се во Ефес, и до верните во Исус Христос:

2благодат и мир вам од Бога, нашиот Отец, и Господ Исус Христос!

Неизмерна благодат

3Нека биде благословен Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Кој нè благослови со секаков духовен благослов од небесата во Христос,

4така што и нè избра преку Него, уште пред светот да биде создаден, за да бидеме свети и непорочни пред Него во љубовта,

5предопределувајќи нè за посинување за Себе преку Исус Христос, зашто тоа Му беше по волја,

6за да биде фалена славата на Неговата благодат, со која нè дарува преку Својот Возљубен Син,

7во Кого имаме откуп преку Неговата крв, простување на гревовите по богатството на Неговата благодат.

8Таа благодат Тој ни ја даде изобилно заедно со сета мудрост и разум,

9откако ни ја откри тајната на Својата волја според Своето благоволение што го беше положил во Себе од порано

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

Paulo ora pelos crentes

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

[10]во уредувањето и исполнувањето на времињата, за да соедини сè небесно и земно под една глава – во Христос.

[11]Преку Него ние бевме избрани за наследници, однапред определени според одлуката на Оној Кој врши сè според волјата Своја,

[12]за да послужиме како пофалба на славата Негова ние, кои од порано се надевавме на Христос.

[13]Во Него и вие, откако го слушнавте словото на вистината – Евангелието за вашето спасение, и откако поверувавте во Него, станавте запечатени преку ветениот Свети Дух.

[14]Тој е залог за нашето наследство, за откупување на посвојувањето за пофалба на Неговата слава.

Молитва за просветление

[15]Ете, затоа и јас, кога слушнав за вашата вера во Христос Исус, и за љубовта кон сите светии,

[16]постојано Му благодарам на Бога, спомнувајќи ве во молитвите свои,

[17]та Бог на нашиот Господ Исус Христос, Отецот на славата, да ви даде дух на мудрост и откровение за да Го познаете,

[18]и да ги просвети очите на срцата ваши за да увидите во што се состои надежта на повиканите од Него, колкаво е богатството на славата од наследството Негово во светиите,

[19]и колку е неизмерна величината на Неговата сила во нас, кои веруваме преку дејството на Неговата крепка сила.

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,
[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.
[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,
[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

[20]Таа сила Тој ја покажа во Христос, кога Го воскресна од мртвите и Го постави од Својата десна страна на небесата,
[21]повисоко од секое началство, власт, сила и господство и од секое име со кое се именуваат не само во овој свет, туку и во идниот,
[22]и сè Му покори под Неговите нозе и Го постави глава над сите во Црквата,
[23]која е Негово тело, полнота на Оној Кој исполнува сè во сè.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,
[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;
[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.
[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,
[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

Ефесјаните 2

Од смрт во живот

[1]И вас, кои бевте мртви поради вашите престапи и гревови,
[2]во кои живеевте некогаш според животот на овој свет, согласно со кнезот на воздухот, односно на духот, кој сега дејствува во синовите на неверието,
[3]меѓу кои и ние сите некогаш живеевме според телесните желби, извршувајќи ги похотите на телото и на помислите, и по природа бевме како и другите, чеда на гневот.
[4]Но Бог, Кој е богат со милост, поради големата Негова љубов, со која нè засака,
[5]иако бевме мртви поради гревовите наши, нè оживеа во Христос

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,

[6]и нè воскресна со Него и нè постави на небесата во Христос Исус,

[7]за да им го покаже на идните векови преизобилното богатство на Својата благодат во добрина кон нас преку Христос Исус.

[8]Зашто по благодат сте спасени преку верата; и тоа не е од вас – туку дар Божји!

[9]Не е од дела, за да не се пофали некој.

[10]Зашто ние сме Негова творба, создадени во Христос Исус за добри дела што Бог ги предодредил уште од порано да живееме во нив.

Едно во Исус Христос

[11]Затоа помнете, вие, кои некогаш по тело бевте незнабошци, и наречени необрезани од таканаречените обрезани со телесно обрезание, правено со раце,

[12]дека во она време бевте без Христос, отстранети од општеството на Израел, без право на учество во заветите на ветеното, без надеж и безбожници во светот;

[13]но сега, во Христос Исус, вие, кои некогаш бевте далеку, станавте блиски преку крвта Христова.

[14]Зашто Тој е нашиот мир, Кој од двата народи направи еден и ја разруши преградата што беше меѓу нив,

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,

[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[15]откако со телото Свое го уништи непријателството, а законот на заповедите и одредбите го обессили, за да создаде во Себе од двата еден нов човек, воспоставувајќи мир,

[16]и обата во едно тело да ги помири со Бога преку крстот, откако го уништи непријателството во себе.

[17]И, откако дојде, Тој ви благовести мир вам далечни и блиски,

[18]зашто преку него и едните и другите имаме пристап кај Отецот во еден Дух.

[19]И така, вие веќе не сте туѓи и придојдени, туку сте им сожители на светиите и членови на Божјото семејство,

[20]зашто се утврдивте на темелите поставени од апостолите и пророците, имајќи Го како камен темелник Самиот Исус Христос,

[21]врз Кого целата зграда, стројно зглобена, прераснува во свет храм на Господ;

[22]врз Кого и вие ќе се сосидате во живеалиште Божјо преку Духот.

Ефесјаните 3

Дејноста на Павле меѓу нејудејците

[1]Затоа сум јас, Павле, затвореник на Исус Христос за вас незнабошците.

[2]Бидејќи ја чувте распределбата на благодатта Божја, која ми е дадена за вас,

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[3]односно дека преку откровение Бог ми ја соопшти тајната, како што и погоре ви напишав накратко.

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[4]Читајќи го тоа, можете да разберете како сум ја сфатил тајната на Христос,

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

[5]која, на синовите човечки од поранешните поколенија не им беше објавена како што сега се откри на Неговите свети апостоли и пророци преку Светиот Дух,

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

[6]за да бидат и незнабошците сонаследници, делови на едно тело, и соучесници на ветувањето Божјо во Христос Исус преку Евангелието,

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[7]на кое му станав слуга според дарот на благодатта Божја, дадена по дејство на Неговата сила.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

[8]Мене, најмалиот од сите светии, таа благодат ми се даде – да им го проповедам на незнабошците неискажливото богатство Христово,

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[9]и да расветлам на сите во што се состои распределбата на тајната, криена од векови во Бога, Кој создаде сè преку Исус Христос,

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[10]та многуликата мудрост Божја да им се објави сега преку Црквата на началствата и властите небесни,

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[11]според предвечната одлука, која Тој ја изврши во Христос Исус нашиот Господ,

12 pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.
13 Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

Paulo ora novamente

14 Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

15 de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,
16 para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;
17 e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

18 a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

19 e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.
20 Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,
21 a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

Efésios 4

A unidade da fé

12во Кого, преку верата во Него, имаме слобода да се доближуваме со доверба.
13Поради тоа, ве молам, не паѓајте со духот пред моите маки заради вас, кои се ваша слава.

Христовата љубов

14Затоа ги преклонувам колената свои пред Отецот на нашиот Господ Исус Христос,

15од Кого се именува секој род на небесата и на земјата,

16да ви даде, по богатството на Својата слава, сила да се утврдите преку Неговиот Дух во внатрешниот човек,

17и преку верата Христос да се всели во срцата ваши,

18та вкоренети и утврдени во љубовта да можете да разбирате со сите светии што е ширина и должина, што е длабочина и височина,
19и да ја осознаете Христовата љубов што го надминува секое знаење, за да се исполните со сета полнота Божја.
20А на Оној Кој, според силата што во нас дејствува, може да изврши изобилно сè што ќе побараме или помислиме,
21Нему нека е слава во Црквата преку Исус Христос во сите родови и за сите векови. Амин!

Ефесјаните 4

Единството на телото

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[1]Браќа, јас, затвореник во Господ, ве молам да се однесувате достојно според звањето, за кое сте повикани,

[2]со сета понизност и кротост, со долготрпеливост, поднесувајќи се еден со друг со љубов,

[3]трудејќи се да го запазите единството на Духот преку врските на мирот.

[4]Едно тело сте и еден Дух, како што сте и повикани кон една надеж на вашето звање.

[5]Еден Господ, една вера и едно крштение,

[6]еден е Бог и Отец на сите, Кој е над сè, и преку сите, и во сите нас.

[7]А на секого од нас благодатта му е дадена според мерката на дарот Христов.

[8]Затоа е и речено: „Издигајќи се на височина, плени плен и им даде дарови на луѓето.“

[9]А што означува „издигајќи се“, ако не тоа дека Тој слезе пред тоа во најдолните места на земјата.

[10]Слегнатиот е истиот, Кој се издигна повисоко од сите небеса, за да исполни сè.

[11]И Тој постави едни за апостоли, други за пророци, трети за благовестители, четврти за пастири и учители,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

A santidade cristã oposta à dissolução

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[12]за усовршување на светиите во делото на служењето, за изградување на Христовото тело,

[13]додека сите не го достигнеме единството на верата и познанието на Синот Божји, до состојба на совршен човек, до мера на возраста на Христовата полнота,

[14]та да не бидеме веќе мали деца што ги лула и занесува секој ветар на лажните учења, преку човечките заблуди, во лукавството на измама кон заблуда.

[15]Туку со љубов држејќи се за вистината во секој поглед да растеме во Оној, Кој е глава, Христос.

[16]Со Него целото тело е составено и склопено и сврзано преку сите дарувани врски, при дејството на секој дел, поради силите негови, нараснува за да се изградува во љубов.

Новиот живот во Христос

[17]Ова, пак, го зборувам и сведочам во Господ; да не живеете повеќе како што живеат и другите незнабошци, по суетата на својот ум;

[18]помрачени во разумот, отуѓени од Божјиот живот поради нивното незнаење и тврдокорноста на нивното срце;

[19]дојдени до бесчувство, тие се предадоа на разврат и ненаситно вршат секаква нечистота.

[20]Но вие не Го познавте така Христос,

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,

[27] nem deis lugar ao diabo.

[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.

[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

[21]ако навистина сте чуле за Него и во Него сте биле поучувани – дека вистината е во Исус,

[22]тогаш отфрлете го од себе стариот човек според вашето поранешно живеење, кој се распаѓа во измамливите желби,

[23]за да се обновите со духот на својот ум

[24]и да се облечете во новиот човек, создаден според Бога во вистинска праведност и светост.

[25]Поради тоа, откако ја отфливте лагата, кажувајте си ја вистината секој на својот ближен, бидејќи сме делови еден на друг.

[26]Гневете се, но не грешете: сонцето да не зајде над гневот ваш;

[27]И не давајте му место на ѓаволот.

[28]Крадецот да не краде веќе, туку нека се труди и подобро е да се труди со своите сопствени раце да го прави она што е добро, за да има што да му даде на оној што има потреба.

[29]Никаков гнасен збор да не излегува од устата ваша, туку само добар, за надградување каде што треба, за да им даде благодат на оние што слушаат.

[30]И не оскрбувајте Го Светиот Дух Божји со Кој сте запечатени за денот на откупувањето.

[31]Отстранете ја подалеку од вас секоја огорченост, јарост, гнев, викање и хулење заедно со секоја друга злоба.

32 Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

Efésios 5

1 Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

2 e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

3 Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

4 nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

5 Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

6 Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

7 Portanto, não sejais participantes com eles.

8 Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

32Бидете еден спрема друг добри и милосрдни, проштавајќи си еден на друг, како што и Бог ви прости во Христос.

Ефесјаните 5

Да се живее во светлина

1И така, угледајте се на Бога, како чеда возљубени,

2и живејте во љубов, како што и Христос ве возљуби и за нас се предаде Себеси како принос и жртва на Бога за пријатен мирис.

3А блудство и секаква нечистота или, пак, користољубивост воопшто да не се спомнуваат меѓу вас, како што им прилега на светии,

4ниту, пак, срамни и будалести зборови или двосмислени приказни, што се неприлични, туку само благодарност.

5Зашто ова треба да го знаете: дека ниеден блудник, или нечист, или користољубец – кој е идолопоклоник, нема дел во царството на Христос и Бог.

6Никој да не се мами со празни зборови; зашто поради нив доаѓа гневот Божји врз синовите на непокорноста;

7затоа, не станувајте нивни соучесници.

8Вие некогаш бевте темнина, а сега сте светлина во Господ: живејте како деца на светлината!

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[9]Зашто плодот на светлината се состои во сè што е добро, праведно и вистинито –

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[10]одлучете се за она што Му е мило на Бога!

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[11]Не учествувајте во бесплодните дела на темнината, туку изобличувајте ги!

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[12]Зашто за она што го прават скришум, срамно е и да се зборува.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[13]А сè што е изобличено, светлината го прави јавно; бидејќи сè што е јавно, светлина е.

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[14]Затоа е речено: „Стани ти што спиеш, воскресни од мртвите, и Христос ќе те осветли!“

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[15]Па така, внимавајте добро како живеете! Не како безумни, туку како мудри;

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[16]ползувајте го времето, зашто дните се лукави.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[17]Затоа немојте да бидете неразумни, туку распознајте што е волјата Божја!

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[18]И не опивајте се со вино, во него има разврат, но исполнете се со Дух.

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[19]Разговарајте меѓу себе со псалми и славословија и духовни песни, пеејќи и воспевајќи Го Господ во срцата ваши;

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[20]благодарејќи Му секогаш за сè на Бога и Отецот, во името на нашиот Господ Исус Христос;

Жени и мажи

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

[21]покорувајте се еден на друг во страхопочит Божја.

O lar cristão: marido e mulher

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[26] para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

[27] para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

[28] Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.

[29] Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;

[30] porque somos membros do seu corpo.

[31] Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.

[32] Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.

[22]Вие, жените, покорувајте им се на мажите свои, како на Господ,

[23]зашто мажот е глава на жената, како што е и Христос глава на Црквата, и Тој е Спасител на телото.

[24]Па, како што Црквата Му се покорува на Христос, така и жените да им се покоруваат на своите мажи во сè.

[25]Вие, мажите, сакајте ги жените свои, како што Христос ја засака Црквата и се предаде Себе за неа,

[26]за да ја освети, очистувајќи ја со водна бања преку словото;

[27]та да ја претстави пред Себе како славна Црква, која нема осквернување, или порок, или нешто слично, туку да биде света и непорочна.

[28]И така, мажите се должни да ги сакаат жените свои како што ги сакаат своите тела; зашто, кој ја сака жената своја, тој се сака и самиот себеси.

[29]Зашто никој никогаш не го намразил телото свое, туку го храни и го стоплува, како и Господ Црквата,

[30]бидејќи ние сме делови на Неговото тело.

[31]„Поради тоа, човекот ќе го остави својот татко и мајката своја, и ќе се придружи кон жената своја, та обајцата ќе бидат едно тело.“

[32]Оваа тајна е голема. Но јас ви зборувам за Христос и за Црквата.

[33] Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

[33]И така, секој од вас да си ја сака жената своја, како што се сака самиот себе, а жената да го почитува мажот свој.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

[1] Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.

[2] Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),

[3] para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.

[4] E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

[5] Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

[6] não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

[7] servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como

Ефесјаните 6

Деца и родители

[1]Вие, деца, бидете им послушни на родителите свои, во името на Господ, зашто тоа е праведно.

[2]„Почитувај ги својот татко и својата мајка!“ – тоа е првата заповед со ветување,

[3]„За да ти биде добро, и да живееш долго на земјата.“

[4]И вие, татковците, не дразнете ги децата свои, туку подигнувајте ги во воспитанието и науката на Господ.

Слуги и господари

[5]Вие, слуги, бидете послушни кон вашите земни господари со страв и трепет, во простота на срцето, како кон Христос,

[6]не работете само за пред очи, како оние што сакаат да им се умилкуваат на луѓето, туку како Христови слуги, извршувајќи ја волјата Божја од срце,

[7]драговолно служејќи, како да Му служите на Господ, а не на луѓе,

[8]знаејќи дека секој, па било тоа роб или слободен, ќе добие од Господ според доброто, што го направил.

[9]А и вие, господарите, исто така, однесувајте се кон нив и бидете умерени во строгоста своја, знаејќи дека и над

vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra,

вас самите и над нив има на небесата Господар, во Кого нема лицемерност!

Оружјето што ни го дава Бог

[10]Браќа, засилувајте се во Господ и во силата на Неговата моќ!

[11]Облечете се во сето оружје Божјо за да се одржите против ѓаволското лукавство;

[12]зашто нашата борба не е против крв и тело, туку против началствата, против властите, против световните управители на темнината од овој век, против поднебесните духови на злобата.

[13]Поради тоа примете го сето оружје Божјо, за да можете да се браните во лош ден, та, откако ќе победите, да се одржите.

[14]И така стојте, откако ќе се опашете со вистината и ќе се облечете во оклопот на праведноста,

[15]и нозете да ви бидат обуени во подготвеност за да благовестите мир.

[16]А над сè, земете го штитот на верата, со кој ќе можете да ги изгаснете сите вжештени стрели на лукавиот;

[17]земете го и шлемот на спасението и духовниот меч, кој е словото Божјо!

[18]Со секаква молитва и молба во секоја пригода молете се во духот. Затоа бидете постојано будни со сета истрајност и молитва за сите светии,

[19]и за мене, та, кога ќе ја отворам устата да ми се даде слободно да ја соопштувам тајната на Евангелието,

para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

Tíquico

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[20]поради кое сум пратеник во окови, за да го проповедам смело, како што ми прилега.

Последни поздрави

[21]А за да знаете и вие, како сум и што работам, за сè ќе ве извести Тихик, возљубениот брат и верен служител во Господ.

[22]Него го пратив кај вас за да дознаете како сме, и за да ги охрабри срцата ваши.

[23]Мир на браќата и љубов со вера од Бог Отецот и од Господ Исус Христос.

[24]Благодат со сите што Го сакаат нашиот Господ Исус Христос – во нераспадливост. Амин.

Epístola de Paulo aos Filipenses

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

Филипјаните

Филипјаните 1

Поздрав

[1]Павле и Тимотеј, слуги на Исус Христос, до сите светии во Христос Исус, што се во Филипи, со епископите и ѓаконите:

[2]благодат и мир вам од Бог, Отецот наш и од Господ Исус Христос!

Изразување благодарност и молитва

[3]Му благодарам на мојот Бог секогаш, кога си спомнувам за вас,

[4]– во секоја моја молитва се молам со радост за сите вас –

[5]заради вашето учество во Евангелието од првиот ден, па сè досега,

[6]уверен во тоа дека Оној, Кој го започна во вас доброто дело, ќе го доврши сè до Денот на Исус Христос.

[7]И право е да го мислам тоа за сите вас, зашто секогаш ве носам во срце – и кога сум во окови, и кога го бранам и утврдувам Евангелието, бидејќи сите вие сте мои соучесници во благодатта.

[8]Бог ми е сведок колку многу копнеам по сите вас со милосрдноста на Исус Христос.

[9]И се молам вашата љубов сè повеќе и повеќе да изобилува преку познанието и разбирањето на сè,

[10]за да можете да го распознавате најдоброто, та да бидете чисти и беспрекорни во денот на Христос,

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[11]полни со плодот на праведноста, кој е преку Исус Христос, за слава и пофалба на Бога.

Заробеништвото на Павле и успехот на Евангелието

[12]Сакам, браќа, да знаете дека тие работи, што ми се случија, придонесоа за поголем успех на Евангелието,

[13]така што во целата преторија и меѓу сите други стана познато дека сум во окови за Христос;

[14]и дека повеќето од браќата во Господ, поттикнати од моите окови, се осмелија, без страв да го проповедаат словото Божјо.

[15]Некои, навистина, од завист и желби за кавга, а други од добра волја Го проповедаа Христос:

[16]едни Го проповедаат Христос од љубов, знаејќи дека јас сум поставен да го бранам Евангелието.

[17]А другите имаат желба да се препираат неискрено, мислејќи дека ја наголемуваат тежината на моите окови.

[18]Другите, пак, проповедаат од љубов, знаејќи дека јас сум поставен да го бранам Евангелието.

[19]Зашто знам дека тоа ќе ми послужи за спасение со вашата молитва и преку дејството на Духот на Исус Христос,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia, como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

[21] Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

[22] Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

[23] Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

[24] Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

[25] E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

[26] a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

A unidade cristã na luta

[27] Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

[28] e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

[20]како што очекувам со нетрпение и се надевам дека во ништо нема да се посрамам, но со сета моја храброст, како секогаш, така и сега, ќе се возвеличи Христос во моето тело – било со живот, било со смрт.

[21]За мене, „да се живее“ значи Христос, а „да се умре“ – придобивка.

[22]Ако, пак, живеењето мое во тело ми придонесува плод на делото, тогаш што да одберам не знам.

[23]Измачуван сум и од едното, и од другото: сакам да заминам и да бидам со Христос, бидејќи тоа е многу подобро;

[24]но да останам во телото е попотребно за вас.

[25]Уверен во тоа, знам дека ќе останам и ќе пребивам со сите вас за ваш напредок и радост на верата,

[26]та пофалбата ваша во Христос Исус да се умножува преку мене, кога повторно ќе дојдам кај вас.

Постојаност во битката

[27]Живејте само достојно за Христовото Евангелие, та, ако дојдам и ве видам, или пак во отсуство слушнам за вас дека стоите во еден дух, борејќи се еднодушно за верата на Евангелието,

[28]и во ништо не се плашите од противниците; тоа е знак за нивната погибел, а за вашето спасение, и тоа е од Бога.

[29] Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,
[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

[29]Зашто вам ви се даде дар поради Христос не само да верувате во Него, туку и да страдате за Него,
[30]борејќи се со истата борба, каква што видовте во мене и сега слушате за мене.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.
[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.
[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,
[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;
[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,
[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

Филипјаните 2

Единство во понизноста

[1]И така, ако во Христос има некаква утеха, ако има некаков поттик од љубовта, ако има некакво заедништво со Духот, ако има некое милосрдие и сострадание,
[2]исполнете ја мојата радост: бидете со една мисла, бидејќи имате една и иста љубов, и бидете еднодушни и едномислени;
[3]не правете ништо од честољубие или за празна слава, но од понизност сметајте се еден друг за погорен од себеси!

[4]Не грижете се секој само за себе, туку и за другите!

[5]Бидејќи вие треба да ги имате истите мисли, што ги има Исус Христос,
[6]Кој, иако беше во Божји лик, не сметаше дека треба да го искористи тоа што е еднаков со Бога;

[7]но Сам Себе се понизи, земајќи лик на слуга се изедначи со луѓето и по изглед се покажа како човек;

[8]Сам Себе се понизи, послушен сè до самата смрт, смрт на крст.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,
[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,
[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;
[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.
[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,
[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,
[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.
[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.
[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[9]Па затоа и Бог Го превозвиши и Му даде име што е над секое име,
[10]та во името на Исус да се поклони секое колено на сè што е небесно, земно и подземно,
[11]и секој јазик да исповеда дека Исус Христос е Господ, за слава на Бог Отецот.

Задача на христијаните

[12]Затоа, возљубени мои, како што секогаш ме слушавте, не само во мое присуство, туку многу повеќе сега, кога сум отсутен, со страв и трепет градете го своето спасение,
[13]зашто Бог е Оној Кој во вас прави да сакате и да дејствувате според Неговата добра волја.
[14]Правете сè без мрморење и двоумење,
[15]за да бидете прави и чисти, непорочни чеда Божји, сред изопачено и развратно поколение, во кое светите како светила во светот,
[16]држејќи се за словото на животот, за моја гордост во денот Христов, дека не трчав напразно и не се трудев напразно.
[17]Но, иако се излевам како жртва леаница и за служба на вашата вера, се радувам сам и се радувам со сите вас.
[18]Така исто радувајте се и вие и зарадувајте ме!

Мисиите на Тимотеј и Епафродит

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado também, tendo conhecimento da vossa situação.

[19]А се надевам во Господ Исус дека наскоро кај вас ќе го пратам Тимотеј, та и јас, откако ќе разберам како сте, да се утешам со духот.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[20]Всушност, немам ниту еден исто-мисленик, кој толку искрено би се грижел за вас.

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[21]Зашто сите си го бараат своето, а не она на Исус Христос;

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[22]а неговата опитност е позната; тој, како син на татко, слугуваше заедно со мене при благовестувањето.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[23]Него, пак, се надевам дека ќе го испратам веднаш, штом ќе дознаам што ќе стане со мене;

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[24]а се надевам во Господ дека и сам скоро ќе дојдам кај вас.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[25]Сметам дека е потребно кај вас да го испратам братот Епафродит, мој со-трудник и соборец во војувањето, а ваш пратеник и помагач во потребите мои,

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[26]бидејќи тој копнееше да ве види сите вас и многу жалеше што сте чуле дека бил болен.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[27]Зашто тој боледуваше дури до умирање; но Бог го помилува, и не само него, туку и мене, за да не ми се натовари една жалост врз друга.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.

[28]Поради тоа го испратив поскоро, та, штом ќе го видите пак, да се израдувате, а јас да бидам помалку нажален.

[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;

[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[29]Примете го, пак, во Господ со секаква радост, и такви почитувајте,

[30]бидејќи за Христовото дело тој беше скоро на умирање, не жалејќи го својот живот за да го дополни недостигот на вашата служба кон мене.

Филипјаните 3

Вистинскиот начин да се биде праведен во очите на Бога

[1]Но, браќа мои, радувајте се во Господ! Зашто мене не ми е здодевно да ви пишувам исти нешта, а за вас тоа значи безбедност.

[2]Чувајте се од кучињата, чувајте се од лошите работници, чувајте се од лажно обрезување,

[3]зашто вистинското обрезување сме ние, кои со Духот Му служиме на Бога и се гордееме со Христос Исус, и не се надеваме на телото,

[4]иако јас можам да се надевам и на телото. Ако некој друг мисли дека може да се надева на телото, тогаш уште повеќе можам да се надевам јас,

[5]кој сум обрезан во осмиот ден, од родот Израелов, од Венијаминовото колено, Евреин од Евреите, по законот фарисеј,

[6]по ревност – гонител на Божјата Црква, според правдата на Законот – беспрекорен.

[7]Но тоа што беше за мене придобивка, поради Христос го сметав за загуба.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

[8]Затоа, сметам дека и сè друго е загуба спрема преважното познание на Христос Исус, мојот Господ, поради Кого се одреков од сè, и сè сметам за отпад, само за да Го придобијам Христос,

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

[9]и да се најдам во Него, не со својата праведност стекната од Законот, туку со придобивката преку верата во Христос, односно со праведноста од Бога преку верата;

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[10]за да Го познаам Него, и силата на Неговото воскресение, и учеството во Неговите страдања, грижејќи се мојата смрт да биде слична со Неговата,

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

[11]та некако да го достигнам воскресението на мртвите.

A soberana vocação

Трчање кон целта

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[12]Велам така не затоа што веќе достигнав, или дека веќе постигнав совршенство, туку се стремам да го достигнам она со кое Христос ме достигна мене.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[13]Браќа, јас не мислам дека сум го достигнал тоа; но едно правам: го заборавам она што е зад мене, а се стремам кон она што е пред мене,

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[14]трчам кон целта – кон наградата на горното призвание од Бога во Исус Христос.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se, porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

[15]Ние, кои сме, пак, совршени, мислиме така; ако, пак нешто инаку мислите, Бог и тоа ќе ви го открие.

[16] Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

Os inimigos da cruz de Cristo

[17] Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

[18] Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

[19] O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

[20] Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

[21] o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

Filipenses 4

[1] Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

[2] Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais

[16]Но, само да го држиме она до кое достигнавме, да бидеме едномислени и по истото правило да продолжиме.

[17]Следете го мојот пример, браќа, и гледајте ги оние што живеат според образецот што го имате во вас.

[18]Зашто мнозина, за кои често сум ви зборувал, а сега дури и со солзи говорам, постапуваат како непријатели на крстот Христов;

[19]нивниот крај е погибел, нивниот бог – стомакот, а славата – во нивниот срам; тие мислат за земните работи.

[20]А нашето жителство е на небесата, од каде што Го очекуваме и Спасителот, нашиот Господ Исус Христос.

[21]Тој ќе го преобрази нашето понизено тело да стане подобно на Неговото славно тело, со силата преку која Тој може да потчинува под Себе сè.

Филипјаните 4

Препораки: слога, радост, мир

[1]И така, браќа мои возљубени и многу пожелни, радост моја и венец, стојте цврсто во Господ, возљубени!

[2]Ја молам Еводија, ја молам и Синтихија да бидат едномислени во Господ;

[3]а те молам и тебе, искрен сотрудниче, помагај им на оние што се грижеа во Евангелието заедно со мене и со Кли-

cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

4 Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

5 Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

6 Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

7 E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

O em que pensar

8 Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

9 O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

10 Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

11 Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

12 Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência,

мент и со другите мои сотрудници, чии имиња се во Книгата на животот.

4Радувајте се секогаш во Господ, и пак ќе речам: радувајте се!

5Кротоста ваша нека им биде позната на сите луѓе! Господ е близу!

6За ништо не грижете се, туку во сè преку молитва и молба со благодарност изнесувајте ги пред Бога своите барања,

7и мирот Божји, што надвишува секој ум, ќе ги запази вашите срца и вашите мисли во Исус Христос.

8Понатаму, браќа мои, на она што е вистинско, што е чесно, што е праведно, што е чисто, што е љубезно, што е достојно за слава, на она што е добродетел, што е за пофалба, само на тоа мислете!

9И она што го научивте, примивте, чувте и видовте во мене, тоа правете го, – и Бог на мирот ќе биде со вас!

Павле им заблагодарува на Филипјаните за нивните подароци

10Јас се зарадував необично многу во Господ, зашто најпосле расцветавте во вашата грижа за мене; вие и порано се грижевте за мене, но немавте згодна пригода.

11Ова го велам не поради скудност од нешто, бидејќи се научив да се задоволувам со она што го имам.

12Знам да живеам и во скудност, знам да живеам и во изобилство; научен сум на сè и сешто, и сит да бидам, и глад да

tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

[16] porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

[17] Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

[18] Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

[19] E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

[20] Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

Saudações e bênção

[21] Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

[22] Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

трпам, и во изобилие да сум и во немаштија.

[13]Сè можам преку Исус Христос, Кој ме крепи.

[14]Но, добро направивте што зедовте учество во мојата скрб.

[15]А знаете и вие, Филипјани, дека во почетокот на проповедањето на Евангелието, кога отпатував од Македонија, немаше ниту една црква нешто да ми даде или нешто да примам освен од вас;

[16]зашто и во Солун, еднаш, и по вторпат ми пративте нужни работи.

[17]Ова го велам не дека сакам да ми давате, туку го барам плодот кој се умножува во ваша полза.

[18]Добив сè и имам во изобилие, се пренаполнив со блага, кога го примив од вас испратениот дар преку Епафродит, кој е мирис сладок, жртва пријатна, благоугодна на Бога.

[19]Мојот Бог, по Своето богатство, нека ја исполни секоја ваша потреба, за слава преку Христос Исус.

[20]А на Бога, нашиот Отец, слава во вечни векови. Амин!

Последни поздрави

[21]Поздравете го секој светија во Христос Исус! Ве поздравуваат браќата што се со мене.

[22]Ве поздравуваат сите светии, а особено оние што се од Цезаревиот дом.

[23]Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин!

Epístola de Paulo aos Colossenses

Колосјаните

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de

Колосјаните 1

Поздрав

[1]Павле, по волјата Божја апостол на Исус Христос, и братот Тимотеј,

[2]до светиите и верните браќа во Исус Христос што се во Колоси: благодат вам и мир од Бога нашиот Отец и Господ Христос!

Благодарност за Евангелието

[3]Му благодариме на Бога и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, секогаш кога се молиме за вас,

[4]бидејќи слушнавме за вашата вера во Христос Исус и за љубовта ваша, која ја имате кон сите светии,

[5]поради надежта која се чува за вас на небесата, за која порано сте слушнале од словото на вистината – Евангелието,

[6]кое е во вас, како и во целиот свет, и принесува плод и расте, како и меѓу вас од оној ден кога ја чувте и познавте Божјата благодат во вистината;

[7]како што и научивте од Епафрас, нашиот возљубен соработник, кој е верен служител Христов заради вас,

[8]и кој нè извести за вашата љубов во Духот.

Молитва за Црквата

[9]Затоа и ние, од оној ден кога го чувме тоа, непрестано се молиме и сакаме да се исполните со познание на Неговата

pleno conhecimento da sua vontade, em toda a sabedoria e entendimento espiritual;

10 a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

11 sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

12 dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

13 Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

14 no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

15 Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

16 pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

17 Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

18 Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

волја во секоја мудрост и духовно разбирање,

10та да постапувате достојно за Бога, угодувајќи Му во сè, принесувајќи плод во секое добро дело и да растете во познанието на Бога,

11укрепувајќи се со секаква сила преку Неговата славна моќ за секаква трпеливост и великодушност со радост,

12благодарејќи Му на Бога и Отецот, Кој нè направи способни да учествуваме во наследството на светиите во светлината,

13нè избави од власта на темнината и нè воведе во царството на Својот возљубен Син,

14во Кого имаме откуп; и простување на гревовите.

Личноста и Христовото дело

15Тој е слика на невидливиот Бог, првороден пред секое создание;

16бидејќи преку Него е создадено сè што е на небесата и што е на земјата, видливо и невидливо; било престоли, било господства, било началства, било власти – сè е преку Него и за Него создадено.

17Тој е пред сè, и сè во Него стои.

18И Тој е глава на телото, односно на Црквата. Тој е почеток, првороден од мртвите, за да има првенство во сè.

[19] porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[19]Бидејќи во Него благоволи Отецот да ја насели сета полнота,

[20]и преку Него да измири сè со Себе, или земно, или небесно, творејќи мир со крвта на Неговиот крст.

[21]И вас, кои некогаш бевте отуѓени од Бога, и непријатели поради помислите кон лоши дела,

[22]сега ве примири во телото на Неговото тело, преку Неговата смрт, за да ве претстави пред Себе свети, непорочни и без вина,

[23]само ако останете во верата тврди и непоколебливи, и бидете неотклонливи од надежта на Евангелието што го чувте, кое е проповедано на секое поднебесно создание, и Кому што јас, Павле, му станав слуга.

Павловата дејност како слуга на Црквата

[24]Сега се радувам во своите страдања за вас и го пополнувам недостигот од Христовите маки во моето тело за телото Негово, кое е Црквата.

[25]Нејзе ѝ станав служител по Божја наредба што ми е наложена мене за вас, за да го исполнам словото Божјо,

[26]тајната, скриена од векови и родови, а сега откриена на Неговите светии,

[27]на кои Бог пожела да им покаже какво богатство на слава има во таа тајна за незнабошците, односно дека Христос, надежта на славата, е во нас.

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

[28]Него ние го проповедаме, вразумувајќи ги сите луѓе и учејќи ги со сета мудрост, за да го претставуваме секој човек совршен во Христос;

[29]затоа се трудам и се борам. Зашто Неговата сила со голема моќ дејствува во мене.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

Колосјаните 2

[1]Сакам да знаете во каква голема борба сум заради вас и заради оние што се во Лаодикија и во Јерапол, и поради сите, кои не ме видоа лично.

[2]Нека се охрабрат срцата нивни та, соединети во љубов во секое богатство, со потполно разбирање, да ја познаат тајната на Бога и Отецот и на Христос,

[3]во Кого се скриени сите сокровишта на мудроста и знаењето.

[4]А ова ви го велам за да не ве измами некој со лукави зборови;

[5]зашто, макар и да сум отсутен со телото, со духот сум при вас, радувајќи се и гледајќи го вашиот ред и цврстината на вашата вера во Христос.

Исполнетост со животот во Христос

[6]Поради тоа, како што Го примивте Господ Исус Христос, така и одете по Него,

[7]вкоренети и утврдени во Него и укрепени во верата, како што сте на-

учени, изобилувајќи во неа со благодарност.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

8 Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas, conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

9 porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

10 Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

11 Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

12 tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

13 E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

14 tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

15 e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

8Браќа, пазете некој да не ве заведе со философија и со празна измама што се потпира на човечкото предание, на стихиите на светот, а не по Христос;

9зашто во Него телесно живее сета полнота на Божеството,

10и вие да бидете исполнети во Него, Кој е глава на секое началство и власт;

11во Него сте и обрезани преку неракотворено обрезание, откако го соблековте гревовното тело на плотта преку обрезанието Христово;

12откако се погребавте со Него во крштавањето, во кое заедно со Него и воскреснавте преку вера во силата на Бога, Кој Го воскресна од мртвите.

13И вас, кои бевте мртви во гревовите и во необрезанието на вашето тело, Тој заедно со Него ве оживи, простувајќи ви ги сите гревови;

14извршувајќи го ракописаниот закон, кој со своите прописи стана наш непријател, кого Тој го зеде од средината и го прикова на крстот;

15и, откако ја зграби силата од началствата и властите, Тој ги изложи јавно на позор и славејќи ја во Себе победата над нив.

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,
[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:
[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,
[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.
[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá

[16]Па така, никој нека не ве осудува за јадење или пиење, или за некој празник, или за млад месец или саботи;

[17]тоа е само сенка на она што доаѓа, а телото е Христос.

[18]Никој своеволно да не ве мами со смиреномудрост и служење на ангелите, впуштајќи се во она што не го видел, гордеејќи се залудо со својот телесен ум,

[19]и не се придружи кон Главата, од Која целото тело, поддржано преку зглобови и врски, расте со растење според Бога.

Да се умре и да се живее во Христос

[20]И така, ако вие со Христос умревте за почетоците на светот, тогаш зошто се препирате, како уште да живеете во светот;

[21]„Не се фаќај, не вкусувај, не пипај!“

[22]Сите тие се определени за распаѓање – кога се управуваат според човечките заповеди и учења.

[23]Тие само наликуваат на мудрост во своеволното богослужење, во лажните понизности и во нештедењето на телото, но тоа нема никаква вредност, освен што го заситуваат телото.

Колосјаните 3

[1]И така, ако сте воскреснале заедно со Христос, барајте го она што е горе, каде што Христос седи оддесно на Бога;

do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

2 Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

3 porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

4 Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

5 Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

6 por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].

7 Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.

8 Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.

9 Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos

10 e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

11 no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

As virtudes devem ser cultivadas

12 Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de

2мислете за небесното, а не за земното.

3Зашто вие умревте, и вашиот живот е сокриен со Христос во Бога.

4А кога ќе се јави Христос, вашиот живот, тогаш и вие ќе се јавите со Него во слава.

Стариот и новиот живот

5Затоа умртвете ги органите од земната природа во вас, односно блудството, нечистотата, сласта, лошата желба, лакомството, кое е идолопоклонство!

6Поради тие пороци доаѓа гневот Божји врз синовите на непослушноста,

7меѓу кои некогаш се движевте и вие, кога живеевте во тие пороци.

8А сега и вие отфрлете сè од себе: гневот, лутината, злобата, хулењето, срамните зборови од својата уста!

9Не лажете се еден со друг, зашто веќе го соблековте стариот човек заедно со неговите дела,

10и се облековте во новиот, кој се обновува во познанието, според образот на својот Создател.

11Тука нема повеќе ни Елини, ни Јудејци, ни обрезани, ни необрезани, ни варварин, ни скит, ни роб, ни слободен, а сè и во сè е Христос.

12И така, како избраници Божји, свети и возљубени, облечете се во

misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

Os deveres da família

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-

милосрдност, доброта, смиреност, кротост и долготрпеливост;

[13]трпете се еден со друг и проштавајте си. Ако некој има поплака на некого, како што Христос ви прости, така и вие направете!

[14]А над сето тоа облечете се во љубов, која сè сврзува во совршенството,

[15]и мир Божји да владее во срцата ваши, за што сте повикани во едно тело, и бидете благодарни!

[16]Словото Христово изобилно нека се всели во вас; во секоја мудрост да се учите и да се советувате еден друг со псалми и химни, и со духовни песни, пеејќи Му на Господ со благодарност во срцата ваши!

[17]И сè што правите со збор или со дело, правете го во името на Господ Исус Христос, благодарејќи Му преку Него на Бога и Отецот!

Лични односи во новиот живот

[18]Вие, жените, покорувајте им се на мажите свои, како што прилега во име-то на Господ!

[19]Вие, мажите, сакајте ги жените свои и не огорчувајте ги!

[20]Деца, на родителите свои бидете им послушни во сè, зашто тоа Му е благо-угодно на Господ!

[21]Татковци, не дразнете ги децата свои, за да не паѓаат со духот!

[22]Вие, слуги, во сè бидете им послушни на своите земни господари по тело, слугувајте им не само пред очи како

somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

23 Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

24 cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;

25 pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

Colossenses 4

1 Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

2 Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.

3 Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;

4 para que eu o manifeste, como devo fazer.

5 Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.

6 A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

оние што сакаат да се умилкуваат на луѓето, туку во простота на срцето, со страхопочит кон Бога!

23И сѐ што правите, правете го од душата, како за Господ, а не за луѓе,

24знаејќи дека како награда ќе добиете од Господ наследство, бидејќи на Господ Христос Му служите.

25А кој врши неправда, ќе добие според неправдата своја; и нема да има пристрасност!

Колосјаните 4

1Вие, господари, бидете справедливи спрема слугите свои и давајте им го она што е правично, зашто знаете дека и вие имате Господар на небесата!

Препораки

2Бидете постојани во молитвата, бидете бодри во неа со благодарност!

3Молете се исто така и за нас, за да ни ја отвори Бог вратата на проповедта да ја разгласуваме Христовата тајна, поради која сум и во окови,

4та да ја откријам, како што треба да зборувам!

5Спрема надворешните однесувајте се благоразумно, ползувајќи го времето!

6Зборот ваш секогаш да биде благодатен, зачинет со сол, за да знаете како треба на секого да му одговарате!

Последни поздрави и лични пораки

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.

[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.

[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio. Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

[10] Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

[11] e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

[12] Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

[13] E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

[14] Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

[15] Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

[16] E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

[7]Што се однесува до мене, сè ќе ви соопшти Тихик, љубениот брат и верен служител и соработник во Господ,

[8]кого нарочно поради тоа го испратив кај вас за да разбере како сте и да ви ги утеши срцата ваши,

[9]заедно со Онисим, верниот и омилен наш брат, кој е од вас; тие ќе ви раскажат сè што станува овде.

[10]Ве поздравува Аристарх, кој е затворен со мене, и Марко, внукот на Варнава – за кого добивте заповед: ако дојде кај вас, примете го.

[11]Исто така и Исус, наречен Јуст; тие се од обрезаните и единствени сотрудници за царството Божјо, кои ми беа утеха.

[12]Ве поздравува од вашите Епафрас, служител на Исус Христос, кој секогаш во молитвите свои се грижи, да бидете совршени и исполнети со секаква волја Божја.

[13]Сведочам за него дека тој има голема ревност и грижа за вас и за оние што се во Лаодикија и Јерапол.

[14]Ве поздравува Лука, возљубениот лекар, и Димас.

[15]Поздравете ги браќата во Лаодикија, и Нимфана, и неговата домашна црква!

[16]Откако ова послание ќе биде прочитано кај вас, потрудете се да биде прочитано и во лаодикиската црква, а она од Лаодикија да го прочитате и вие.

[17] Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

Saudação pessoal. A bênção

[18] A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

[17]Кажете му на Архип: „Гледај ја службата, што си ја примил во Господ да ја извршуваш!“

[18]Своерачен поздрав од мене, Павле. Помнете ги оковите, мои! Благодат меѓу сите вас. Амин!

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a

1 Солуњаните

1 Солуњаните 1

Поздрав

[1]Од Павле, Силван и Тимотеј – до црквата на Солуњаните во Бог Отецот наш и во Господ Исус Христос, благодат вам и мир од Бог Отецот и Господ Исус Христос!

Животот и верата на Солуњаните

[2]Секогаш Му благодариме на Бога за сите вас, сеќавајќи се на вас во молитвите наши, непрестано,

[3]го споменуваме делото на вашата вера, трудот на вашата љубов и истрајноста во надежта ваша во нашиот Господ Исус Христос пред Бога и Отецот наш.

[4]Знаеме, возљубени браќа од Бога, дека сте избрани,

[5]зашто нашето Евангелие не дојде кај вас само со слово, туку и во сила и во Светиот Дух, и во полна увереност: сами знаете какви бевме меѓу вас заради вас.

[6]И вие се угледавте на нас и на Господ, кога во големи маки го примивте словото со радост на Светиот Дух,

[7]така што станавте образец за сите верници во Македонија и Ахаја.

[8]Зашто од вас одекна словото Господово не само во Македонија и Ахаја, туку и во секое место се пронесе славата

vossa fé para com Deus, a tal ponto de não termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

за верата во Бога, така што нема потреба ние нешто да зборуваме.

[9]Впрочем, верниците сами разгласуваат за нас, за нашето доаѓање кај вас, и како од идолите се обративте кон Бога за да Му служите на живиот и вистински Бог,

[10]и да Го очекувате од небесата Неговиот Син, Кого Тој Го воскресна од мртвите, Исус, Кој нè избавува од гневот што доаѓа.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

1 Солуњаните 2

Мисионерската дејност на Павле во Солун

[1]Вие сами знаете, браќа, дека нашето доаѓање кај вас не беше залудо;

[2]напротив, откако пострадавме и бевме поругани во Филипи, како што знаете, ние се охрабривме во нашиот Бог да ви Го проповедаме Божјото Евангелие со тешка борба.

[3]Зашто нашиот поттик не произлегува ни од заблуда, ниту од нечисти побуди, ниту од лукавство,

[4]туку, како што Бог нè удостои да ни Го довери Евангелието, така и зборуваме – не за да им угодуваме на луѓето, туку на Бога, Кој ги испитува срцата наши.

[5]Зашто никогаш не сме се послужиле со ласкави зборови, како што знаете; ниту со помисли за корист: Бог е сведок!

[6] Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

[6]И не баравме слава од луѓе – ниту од вас, ниту од други,

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[7]иако можевме и да се наметнеме како Христови апостоли. Но сепак ние бевме меѓу вас така нежни, како што се однесува мајката кога ги дои своите деца.

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[8]Така полни со љубов кон вас, бевме готови да ви го предадеме не само Евангелието Божјо, туку и душите свои, зашто ни станавте драги.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[9]Спомнете си браќа за нашиот труд и мака: работејќи дење и ноќе за да не му додеваме никому од вас, ние ви Го проповедавме Евангелието Божјо.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[10]Сведоци сте вие, како и Бог, дека свето, праведно и беспрекорно постапувавме пред вас, кои верувате.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[11]Зашто знаете дека секого од вас, како татко децата свои,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

[12]ние го поттикнувавме и утешувавме и преколнувавме да живее достојно за Бога, Кој ве повикал во Своето царство и слава.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

Пофалување на верата на Солуњаните

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com

[13]Затоа и непрестано Му благодариме на Бога, зашто, откако го примивте словото Божјо од нас, го примивте не како слово човечко, туку – како што е – слово Божјо, кое и дејствува во вас, кои верувате.

efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

[14]Вие, браќа, станавте подржаватели на Божјите цркви во Христос Исус, што се во Јудеја, бидејќи и вие исто така претрпевте од своите сонародници, како и оние од Јудејците

[15]што ги убија Господ Исус и пророците, и нас нè избркаа, и на Бога не Му угодија, и на сите луѓе им се противат;

[16]тие што ни пречат да им зборуваме на незнабошците, за да се спасат и со тоа секогаш ги дополнуваат гревовите свои; но гневот ги достигна на крај.

Павле посакува повторно да ги види Солуњаните. Испраќањето на Тимотеј

[17]А ние, браќа, откако бевме одвоени од вас за кратко време, далеку од очи, но не и од срце, со уште поголема желба се грижевме да ве видиме.

[18]Поради тоа, ние, а најмногу јас, Павле, неколкупати посакавме да дојдеме кај вас; но нè попречи сатаната.

[19]Зашто, кој е нашата надеж или радост, или венец за пофалба? Та не сте ли вие пред нашиот Господ Исус Христос при Неговото доаѓање?

[20]Да, вие сте нашата слава и радост!

1 Tessalonicenses 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

1 Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

2 e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

3 a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

4 pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

5 Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

6 Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

7 sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

8 porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

1 Солуњаните 3

1Поради тоа, не можејќи веќе да трпиме, сметавме дека ќе биде добро во Атина да останеме сами,

2и го испративме Тимотеј, нашиот брат и слугата Божји, и нашиот сотрудник во Евангелието Христово, за да ве укрепи и утеши во вашата вера,

3та никој да не се поколеба во тие маки; зашто сами знаете дека затоа сме определени.

4Бидејќи ние, и кога бевме кај вас, ви претскажувавме дека ќе страдаме, како што и стана, и вие знаете.

5Поради тоа и јас, не можејќи веќе да трпам, пратив да дознаам за верата ваша да не би ве искушал некако Искушувачот, та да отиде залудо нашиот труд.

6Сега, откако се врати Тимотеј кај нас од кај вас и ни донесе добра вест за вашата вера и љубов, и дека секогаш имате добар спомен за нас и копнеете да нè видите, како и ние вас,

7ние, и покрај сета мака и неволја, се утешивме за вас, браќа, со вашата вера;

8зашто ние сега живееме, кога вие стоите во Господ.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por toda a alegria com que nos regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

[10] orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

[11] Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,
[12] e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,
[13] a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

[1] Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;
[2] porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

[9]Каква благодарност, навистина, можеме да Му воздадеме на Бога за вас за сета радост со која се радуваме поради вас пред нашиот Бог,

[10]кога дење и ноќе многу усрдно се молиме, за да го видиме вашето лице и да го дополниме она што ѝ недостига на вашата вера?

[11]А сам Бог и Отецот наш и Исус Христос, нашиот Господ, нека го насочи патот наш право кон вас!
[12]Вам, пак, Господ да ви даде да растете и да изобилувате во љубов еден кон друг и кон сите, каква што и ние имаме кон вас,
[13]и да ги утврди вашите срца, та да бидат непорочни во светоста пред Бога и Отецот наш при доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос со сите Негови светии! (Амин!)

1 Солуњаните 4

Животот кој му е угоден на Бога: чистота, братска љубов

[1]И така, браќа, ве молиме и ве заколнуваме во Христос Исус, онака, како што научивте од нас како треба да живеете и да Му угодите на Бога, како што и постапувате, сѐ повеќе во тоа да напредувате;

[2]Вие знаете какви пораки ви дадовме од името на Господ Исус.

[3] Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;
[4] que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,
[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;
[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,
[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.
[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;
[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais
[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;
[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[3]Ова е волјата Божја, вашата светост: да се воздржувате од блудство,
[4]и секој од вас да знае да го пази својот сад во светост и честитост,
[5]а не во похотна страст, како незнабошците, кои не Го познаваат Бога,
[6]и да не престапува и го измамува во тоа братот свој; бидејќи Господ за сето тоа се одмаздува, како што ви зборувавме и сведочевме порано.
[7]Зашто Бог не нè повика кон нечистота, туку во светост.
[8]А кој го отфрла тоа, тој отфрла не човек, туку Бога, Кој Го даде Својот Дух Свети во нас.
[9]За братољубиeто, пак, нема потреба да ви пишувам, зашто вие сами сте научени од Бога да се сакате еден со друг,
[10]бидејќи така и постапувате со сите браќа по цела Македонија. И ве поттикнуваме, браќа, уште повеќе да напредувате,
[11]и усрдно да се грижите да живеете мирно, да си ја извршувате сопствената работа и да работите со свои раце како што ви заповедавме;
[12]да постапувате чесно спрема надворешните и да не зависите од никого.

Воскресението на мртвите и очекување на денот на Господовото доаѓање

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores

[13]Браќа, не сакаме да бидете во незнаење за оние кои се упокоени, за да не тажите како и другите, што немаат надеж.

[14]Зашто, ако веруваме дека Исус умре и воскресна, така Бог и упокоените преку Исус, ќе ги доведе со Него.

[15]Ова, пак, ви го велиме преку словото Господово, дека ние, живите, што ќе останеме до доаѓањето на Господ, нема да стигнеме пред упокоените.

[16]Бидејќи Сам Господ по заповед, на гласот на архангел и при труба Божја, ќе слезе од небото, и најнапред ќе воскреснат мртвите;

[17]а потоа, ние, што сме останале живи, заедно со нив ќе бидеме грабнати на облаците, за да се сретнеме со Господ во воздухот, и така секогаш ќе бидеме со Господ.

[18]Па затоа, утешувајте се еден со друг со тие зборови.

1 Солуњаните 5

[1]А за времињата и часовите, браќа, нема потреба да ви се пишува,

[2]бидејќи вие самите многу добро знаете: денот Господов ќе дојде како крадец во ноќно време.

[3]И додека уште велат: „Мир и безбедност!“, Тогаш ненадејно ќе ги

de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

снајде пропаст и не ќе можат да избегнат.

A necessidade de vigilância

4 Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

4Но вие, браќа, не сте во темнина, та денот да може да ве затече како крадец.

5 porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

5Бидејќи сите вие сте синови на светлината и синови на денот; ние не сме синови на ноќта, ниту на темнината.

6 Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

6И така, да не спиеме како и другите, туку да бидеме будни и трезни.

7 Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

7Зашто оние што спијат, ноќе спијат, и оние што се опиваат, ноќе се опиваат.

8 Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

8Ние, пак, како синови на денот, да бидеме трезни и облечени во оклопот на верата и љубовта и шлемот на надежта за спасение,

9 porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

9зашто Бог нè определи не за гнев, туку да добиеме спасение преку нашиот Господ Исус Христос,

10 que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

10Кој умре за нас, та ние да живееме заедно со Него, било кога сме будни, или кога спиеме.

11 Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

11Поради тоа утешувајте се меѓу себе и надградувајте се еден со друг онака како што и правите!

Diversos preceitos

Последни препораки и поздрави

12 Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

12И ве молам, браќа, да ги уважувате оние што се трудеа меѓу вас, и ве водат во Господ, и оние кои ве утешуваат.

13 e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

13И кон нив да имате преголема љубов заради нивното дело. Живејте во мир меѓу себе!

14 Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.	14Браќа, ве молам, поучувајте ги неуредните, утешувајте ги малодушните, поткрепувајте ги слабите и бидете долготрпеливи кон сите.
15 Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.	15Гледајте никој никому да не враќа зло за зло; туку секогаш барајте добро еден на друг, и на сите!
16 Regozijai-vos sempre.	16Радувајте се секогаш!
17 Orai sem cessar.	17Молете се постојано!
18 Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.	18Благодарете за сè, зашто таква е волјата Божја во Христос Исус спрема вас!
19 Não apagueis o Espírito.	19Не гаснете Го Духот!
20 Não desprezeis as profecias;	20Пророштвата не ги омаловажувајте!
21 julgai todas as coisas, retende o que é bom;	21Сè испитувајте, за доброто држете се!
22 abstende-vos de toda forma de mal.	22Клонете се од секакво зло!
O voto do apóstolo	
23 O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.	23А Сам Бог на мирот да ве освети наполно во сè, и целиот ваш дух и душата и телото да се запазат без порок за доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос!
24 Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.	24Верен е Оној, Кој ве повикува. Тој и ќе го направи тоа.
A saudação final e a bênção	
25 Irmãos, orai por nós.	25Браќа, молете се за нас!
26 Saudai todos os irmãos com ósculo santo.	26Поздравете ги сите браќа со свет целив!
27 Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.	27Ве заколнувам во Господ ова послание да им го прочитате на сите свети браќа.
28 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.	28Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вас. Амин!

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[3] Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

[4] a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

[5] sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

[6] se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

[7] e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

[8] em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

2 Солуњаните

2 Солуњаните 1

Поздрав

[1]Павле, Силван и Тимотеј до црквата на Солуњаните во Бог Отецот наш и Господ Исус Христос:

[2]благодат вам и мир од Бог Отецот наш и Господ Исус Христос!

Праведниот Божји Суд

[3]Должни сме секогаш да Му благодариме на Бога за вас, браќа, онака како што прилега, затоа што верата ваша необично многу расте, и заемната љубов кај сите вас изобилува,

[4]така што ние самите се фалиме со вас во Божјите цркви за вашето трпение и вера и покрај сите прогони и маки, што ги поднесувате:

[5]тоа е доказ за праведниот Божји суд дека вие ќе се удостоите со царството Божјо за кое страдате.

[6]Бидејќи справедливо е пред Бога да им ги врати маките ваши на оние што ве мачеа,

[7]а вам, на мачените, да ви возврати спокојство заедно со нас, кога Господ Исус ќе се јави од небото со ангелите на Својата сила,

[8]во распламнат оган да им се одмаздува на оние кои не Го познаваат Бога, кои не го послушаа Евангелието на нашиот Господ Исус Христос.

[9] Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,

[10] quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).

[11] Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,

[12] a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

[9]Тие со вечна погибел ќе бидат казнети далеку од лицето на Господ и од славата на Неговата моќ,

[10]кога ќе дојде Тој за да биде прославен во оној ден сред Своите светии, и да Му се восхитуваат сите оние што поверуваа, а исто така и вие, бидејќи со вера го примивте нашето сведоштво.

[11]Затоа и се молиме секогаш за вас да ве удостои нашиот Бог за звањето и да ја исполни со сила секоја желба за добрина и секое дело на верата,

[12]та да се прослави во вас името на нашиот Господ Исус Христос, и вие во Него по благодатта на нашиот Бог и на Господ Исус Христос.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

[1] Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos

[2] a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.

[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,

2 Солуњаните 2

Човекот на беззаконието

[1]А што се однесува до доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос и нашето собирање кај Него, ве молам, браќа,

[2]да не се поколебате лесно во мислите свои и да ве обзема ужас, било поради некој дух, било поради некој збор, или преку послание, небаре како од нас испратено, дека божем веќе настапил Христовиот ден.

[3]Никој да не ве измами на ниеден начин; зашто оној ден нема да настапи додека најнапред не дојде отпаѓање и не се открие Човекот на гревот, Синот на погибелта,

[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

Ação de graças e exortação

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo

[4]кој се противи и се превознесува над сè што се нарекува Бог или светост, за да седне како бог во Божјиот храм, претставувајќи се себе самиот како Бог.

[5]Не помните ли дека уште кога бев кај вас ви зборував за тоа?

[6]Сега знаете што го задржа него да се открие во своe време.

[7]Тајната на беззаконието веќе дејствува, само тоа нема да биде извршено додека не се оттргне оној што ја задржува сега;

[8]тогаш ќе се открие и беззаконикот, кого што Господ (Исус) ќе го убие со здивот на устата Своја и преку појавата на Своето доаѓање ќе го истреби.

[9]Доаѓањето на тој беззаконик ќе биде по дејство на сатаната, со секаква сила и знаци и лажни чудеса,

[10]и со секакво неправедно измамување меѓу оние кои загинуваат, затоа што не ја примиле љубовта на вистината та да би се спасиле.

[11]И затоа Бог ќе им испрати сила на заблуда за да поверуваат на лагата,

[12]та да бидат осудени сите кои не поверуваа во вистината, а ја засакаа неправдата.

Цврстина во верата

[13]Ние, пак, сме должни да Му благодариме на Бога за вас секогаш,

SENHOR, porque Deus vos escolheu desde o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

возљубени од Господ браќа, затоа што од почетокот, преку осветувањето од Светиот Дух и преку верата во вистината, Бог ве избра за спасение,

[14]кон кое ве повика преку нашето Евангелие за да ја придобиете славата на нашиот Господ Исус Христос.

[15]И така, браќа, стојте и држете ги преданијата што ги научивте било преку нашето слово, било преку нашето послание.

[16]А сам Господ наш, Исус Христос, и Бог и Отец наш, Кој нè возљуби и преку благодатта Своја ни даде вечна утеха и добра надеж,

[17]нека ги утеши срцата ваши и да ве утврди во секое слово и добро дело!

2 Солуњаните 3

Поттик на молитва и работа

[1]Потоа, браќа, молете Му се на Бога за нас, та словото Господово да се распространува и да се слави на секое место, како и меѓу вас,

[2]и да се избавиме од жестоки и злобни луѓе, бидејќи немаат сите вера.

[3]Но верен е Господ Кој ќе ве утврди и запази од лукавиот.

[4]Ние сме уверени за вас во Господ дека го вршите и дека ќе го вршите она што ви го заповедаме.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[5]А Господ нека ги насочи срцата ваши право кон љубовта Божја и трпението Христово!

[6]Ви заповедам, браќа, исто така во името на нашиот Господ Исус Христос, да се двоите од секој брат кој живее неуредно, а не според преданието што го добивте од нас!

[7]Сами знаете како треба да се угледате на нас, бидејќи ние не живеевме неуредно кај вас,

[8]ниту, пак, кај некого јадевме леб дарум, туку работевме со труд и мака дење и ноќе за да не му додеваме на никого од вас.

[9]И не поради тоа што немавме власт, туку за да бидеме пример, та да се угледате на нас.

[10]Зашто, кога бевме меѓу вас ви го заповедавме ова – кој не сака да работи, тој нека и не јаде.

[11]Но слушаме дека некои од вас живеат неуредно, ништо не работат, туку се занимаваат со празни работи;

[12]на таквите им заповедаме и ги молиме во нашиот Господ Исус Христос да работат тивко и да си го јадат својот леб.

[13]А вам, браќа, да не ви здодејува да правите добро.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[14]Ако некој не ги послуша нашите зборови од ова послание, обележете го и не дружете се со него, за да се посрами;

[15]но не сметајте го за непријател, туку поучувајте го како брат.

Благослов и поздрав

[16]А Сам Господ на мирот нека ви даде мир секогаш и во секое дело! Господ нека е со сите вас!

[17]Своерачен поздрав од мене, Павле; тоа е белег во секое послание; јас пишувам така.

[18]Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин.

Primeira epístola de Paulo a Timóteo

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

[2] a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

[3] Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

[4] nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

[5] Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

[6] Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

[7] pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

A lei e os seus objetivos

[8] Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

1 Тимотеј

1 Тимотеј 1

Поздрав

[1]Павле, апостол на Исус Христос, по повелба на Бога нашиот Спасител и Господ Исус Христос, нашата надеж,

[2]до Тимотеј, вистинското чедо по вера. Благодат, милост и мир од Бог Отецот наш и Христос Исус нашиот Господ!

Опомени против лажните учења

[3]Како што на тргнување за Македонија те молев да останеш во Ефес да им заповедаш на некои да не проповедаат друго учење,

[4]и да не се занимаваат со басни и бес-крајни родословија, кои повеќе предиз-викуваат расправии, отколку Божјо устројство во вервата.

[5]А целта на оваа заповед е: љубов од чисто срце, добра совест и нелицемерна вера.

[6]Некои, откако не ги постигнаа тие работи, се оддадоа во празнословија,

[7]и сакаат да бидат учители по Законот, но не разбираат ни што зборуваат, ниту што тврдат.

Вистинската улога на Законот

[8]А ние знеме дека Законот е добар, ако некој законски го применува.

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[9]Знаејќи дека Законот не е установен за праведник, туку за беззаконици и непокорници, за нечестиви и за грешници, за неправедни и осквернители, за таткоубијци и мајкоубијци, за човекоубијци,

[10]за блудници, за мажеложници, трговци со робје, клетвопрестапници, скотоложници, лажливци, и за сè друго, што е спротивно на здравата наука,

[11]според славното Евангелие на блажениот Бог, кое ми е мене доверено.

Благодарност за Божјото милосрдие

[12]Му благодарам на Христос Исус, нашиот Господ, Кој ми даде сили, зашто сметаше дека заслужувам доверба, кога мене ме постави на служба,

[13]мене, кој порано бев хулител, гонител и насилник; но ме помилува, бидејќи тоа го правев без да знам, во неверие.

[14]Но заедно со верата и љубовта во Христос Исус изобилуваше и благодатта на нашиот Господ.

[15]Верен е тој збор и достоен е сосема да се прифати: Христос Исус дојде во светот да ги спаси грешниците, меѓу кои сум прв јас.

[16]Па затоа бев помилуван, за да ја покаже Исус Христос прво на мене сета долготрпеливост, како пример на оние кои ќе поверуваат во Него за живот вечен.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[17]А на Царот на вековите, на Нераспадливиот, Невидливиот, Единствен Премудар Бог – нека е чест и слава во сите векови. Амин!

Да се бориш како добар војник

[18]Чедо Тимотеј, оваа заповед ти ја предавам според пророштвата кои прво тебе те посочија да се бориш како добар војник потпирајќи се на нив,

[19]имајќи вера и добра совест, која некои ја отфрлија и претрпеа бродолом во верата;

[20]меѓу нив се Именеј и Александар, што ги предадов на сатаната за да се научат да не хулат.

1 Тимотеј 2

Молитва за луѓето на власт

[1]Молам, пред сè, да се прават просби, молитви, молби и благодаренија за сите луѓе:

[2]за царевите и за сите што се на власт, та да поживееме тих и мирен живот во потполна побожност и достоинство.

[3]Тоа е добро и угодно пред нашиот Спасител Бог,

[4]Кој сака сите луѓе да се спасат и да ја познаат вистината.

[5]Зашто еден е Бог и еден е Посредник меѓу Бога и луѓето – Човекот Христос Исус,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

[6]Кој се даде Себе како откуп за сите – а тоа се посведочи во свое време;

[7]па затоа сум поставен како проповедник и апостол – зборувам вистина во Христос, не лажам – како учител на незнабошците во верата и вистината.

За мажите и жените

[8]Мажите сакам да се молат на секое место, кревајќи чисти раце без гнев и расправии.

[9]Исто така и жените, облечени пристојно, со срамежливост и чесност да се украсуваат, не со плетенки, ни со злато, со бисери, или со скапоцени облеки,

[10]туку со добри дела, како што им прилега на жени што ѝ се посветуваат на побожноста.

[11]Жената нека прима поука во мир и потполна потчинетост.

[12]На жената не ѝ допуштам да поучува, ниту да господари над мажот, туку да биде мирна.

[13]Бидејќи најпрвин беше создаден Адам, а потоа Ева;

[14]и Адам не беше измамен, туку жената беше измамена и направи престап.

[15]Но ќе се спаси преку раѓање деца, ако остане во верата, љубовта и во светоста со разборитост.

1 Тимотеј 3

Управителите на Црквата

[1]Верно е словото: тежнее ли некој кон епископство, тој сака добра работа.

[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;

[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito

[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);

[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.

[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.

[2]Епископот треба да е непорочен, маж само на една жена, разбран, разумен, уреден, гостољубив, способен да поучува;

[3]не пијаница, ни насилник, ни алчен, туку кроток, мирољубив и не среброљубив;

[4]својата куќа добро да ја управува и да ги држи чедата во послушност со сета сериозност.

[5]Зашто, кој не умее да ја управува својата куќа, како тогаш ќе се грижи за Црквата Божја?

[6]Да не е новопокрстен, за да не се возгордее и да падне под осуда, како ѓаволот.

[7]Тој треба уште да има и добар углед кај надворешните за да не биде укоруван и да не падне во стапицата на ѓаволот.

Ѓакони

[8]Ѓаконите, исто така, треба да бидат чесни, не дволични, да не се страсни за вино, ниту алчни за гнасна печалба;

[9]да ја пазат тајната на верата со чиста совест.

[10]И тие треба најнапред да бидат испитани, та после, ако се непорочни, да станат служители.

[11]Исто така и нивните жени треба да бидат чесни, да не се клеветнички, туку трезвени и верни во сè.

[12]Ѓаконите треба да бидат мажи на една жена, добро да управуваат со децата свои и куќата своја.

[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

[13]Зашто оние што служат добро како ѓакони, се здобиваат со угледна положба и голема смелост во верата што ја имаат во Исус Христос.

Тајната на побожноста

[14]А ова ти го пишувам со надеж дека скоро ќе дојдам кај тебе.

[15]А, ако случајно се позабавам, да знаеш како треба да се однесуваат во Божјиот дом, кој е Црква на живиот Бог, столб и потпора на вистината.

[16]А, несомнено, голема е тајната на побожноста. Бог, Кој се јави во тело, беше оправдан во Духот, виден од ангелите, проповедан на народите, веруван во светот, вознесен во слава.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

1 Тимотеј 4

Сè што е создадено од Бога е добро

[1]А Духот јасно зборува дека во последните времиња некои ќе отстапат од верата, слушајќи измамнички духови и злодуховски учења,

[2]преку лицемерството на оние што зборуваат лага и имаат догорена совест;

[3]кои забрануваат да се стапува во брак и наметнуваат воздржување од јадења што ги создал Бог, за да бидат употребувани од оние кои веруваат и ја познаваат вистината.

[4]Зашто, секое нешто создадено од Бога е добро и ништо не е за отфрлање, ако се прима со благодарност,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

[5]бидејќи се осветува преку словото Божјо и со молитва.

Добриот служител на Исус Христос

[6]Ова советувај им го на браќата и ќе бидеш добар служител на Исус Христос, хранет со зборовите на верата и на доброто учење што си го примил.

[7]Од нечисти и од бапски приказни бегај, а обучувај се во побожност;

[8]зашто телесното обучување е малку корисно, а побожноста е полезна за сѐ, бидејќи во себе има ветување за сегашниот и за идниот живот.

[9]Тие зборови се верни и достојни да бидат целосно прифатени.

[10]Затоа и се трудиме и се бориме, зашто се надеваме на живиот Бог, Кој е Спасител на сите луѓе, а посебно на оние кои веруваат.

Препораки за верните

[11]Ова препорачувај го и поучувај!

[12]Никој нека не ја презира твојата младост, туку на верните да им служиш како пример во слово, поведение, љубов, дух, вера и чистота!

[13]Додека дојдам, занимавај се со читање на Писмото, со утешување и со поучување!

[14]Не занемарувај ја дарбата што е во тебе, и која ти беше дадена по пророштво заедно со полагање раце врз тебе од свештенството!

[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

[15]Грижи се за тоа, на тоа предади се, та успехот твој да им стане јасен на сите!

[16]Пази на себе и на учењето; биди истраен во тоа, зашто, ако постапуваш така, ќе се спасиш и себе самиот и оние што те слушаат.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

[6] entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

1 Тимотеј 5

Должности кон верниците

[1]Не укорувај старец, туку почитувај го како да ти е татко; помладите, пак, како да ти се браќа;

[2]старите жени – како мајки, младите – како сестри, со сета чистота.

[3]Вдовиците почитувај ги, но вистинските вдовици.

[4]Ако, пак, некоја вдовица има деца или внуци, тие најнапред нека се научат да го почитуваат својот дом и со тоа да им возвратат со дар на родителите свои, бидејќи тоа е добро и угодно за Бога.

[5]А онаа што е вистинска вдовица и останала сама, таа се надева на Бога и пребива во молитви и молења дење и ноќе.

[6]Но онаа, пак, што живее распуштено, таа умрела уште додека е жива.

[7]Порачувај им го уште и тоа, да бидат беспорочни.

[8]Ако некој не се грижи за своите, а особено за своите домашни, тој се одрекол од верата и полош е од безверник.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,
[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.
[11] Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,
[12] tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.
[13] Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.
[14] Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.
[15] Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.
[16] Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

[9]Во попис да се запише само таква вдовица која не е помлада од шеесет години, и ако имала само еден маж,
[10]и има сведоштва за добри дела; отхранила деца, била гостољубива, миела нозе на светии; ако им помагала на пострадани и на секое добро дело усрдно се посветувала.
[11]А помлади вдовици не примај, зашто кога страстите ќе ги одвратат од Христос, ќе посакаат да се мажат.
[12]Тие заслужуваат осуда, зашто ја отфрлиле порано дадената верност.
[13]Освен тоа, шетајќи од куќа до куќа, навикнуваат да бидат безработни; и не само безработни, туку се и јазичарки, љубопитни и зборуваат што не прилега.
[14]Заради тоа, сакам помладите вдовици да се мажат, да раѓаат деца, да бидат домаќинки и да не му даваат никаков повод на противникот за хулење;
[15]зашто некои веќе скршнаа по сатаната.

[16]Ако некој верник или верничка има во куќата вдовици, нека се грижи за нив, за да не се товари Црквата, па да може да пригледува вистински вдовици.

За свештениците

[17]А свештениците, што добро ја извршуваат својата управителска служба, нека се удостојуваат со двојна почит; а најмногу, пак, оние кои се трудат во словото и во поуката.

[18] Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

[18]Зашто Писмото вели: „Не заврзувај уста на вол кој врши“, и: „Работникот ја заслужува својата плата.“

[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

[19]Обвинение против презвитери не прифаќај, освен пред двајца или тројца сведоци.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[20]А оние што грешат, искарај ги пред сите, па и другите да имаат страв.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[21]Те заколнувам пред Бога, пред Господ Исус Христос и пред избраните ангели да го пазиш ова без предрасуда и ништо да не правиш по пристрасност.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[22]Раце на никого не полагај пребрзо, ниту, пак, на туѓи гревови да станувааш соучесник! Пази се себе чист!

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[23]Не пиј веќе само вода, но употребувај по малку и вино, поради стомакот и честите боледувања!

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[24]Гревовите на некои луѓе се јасни и однапред ги водат на суд, а на некои по нив одат.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

[25]Исто така и добрите дела се јасни; а оние што не се такви, не можат да се сокријат.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

1 Тимотеј 6

За потчинетите

[1]Оние, кои се наоѓаат под јарем, робовите, господарите свои нека ги сметаат како достојни за секаква по-чест, за да не се хули името Божјо и учењето.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se

[2]Оние, пак, кои имаат господари што поверувале, нека не презираат зашто се верници; туку со поголема усрдност да служат, бидејќи тие што ги добиваат нивните услуги се верни и возљубени. Така поучувај и советувај!

Погрешните учења и вистинските богатства

[3]Кој поучува инаку и не оди по здравите зборови на нашиот Господ Исус Христос и според учењето за благочесноста,

[4]тој е помрачен од горделивоста. Не знае ништо и е болен од празни препирки и распрашувања, од кои произлегуваат зависта, карањето, хулењето, лошите мисли;

[5]залудни препирки меѓу луѓето што имаат изопачен ум, лишени се од вистината; тие мислат дека побожноста служи за трговија. Бегај од такви!

[6]А голема печалба е, навистина, да биде човек благочестив и задоволен со себе.

[7]Бидејќи ништо не сме донеле на светов, јасно е дека не можеме и ништо да однесеме.

[8]Но кога имаме храна и облекло, со тоа да бидеме задоволни.

[9]А оние што сакаат да се збогатуваат, паѓаат во искушение, во стапици и во многу неразумни и штетни страсти, што го потопуваат човекот во пропаст и погибел.

[10]Зашто коренот на сите зла е среброљубието, на што некои му се пре-

desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

Apelo para Timóteo

11 Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

12 Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

13 Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

14 que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

15 a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

16 o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

17 Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

18 que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

дадоа, се отклонија од верата и си навлекоа многу маки.

Правилно исповедање на верата

11Но ти, човеку Божји, бегај од ова и стреми се кон праведноста, побожноста, верата, љубовта, трпеливоста и кротоста!

12Бори се со добриот подвиг на верата; освој го вечниот живот за кој си и повикан и си дал добра потврда пред многу сведоци.

13Ти заповедам пред Бога, Кој сѐ оживотворува, и пред Христос Исус, Кој ја посведочи добрата исповед пред Понтиј Пилат,

14да ја запазиш заповедта чиста и беспрекорна сѐ до доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос,

15кое, кога ќе му дојде времето, ќе Го открие блажениот и единствен Владетел, Цар над царевите и Господар над господарите,

16Кој е единствен бесмртен и живее во непристапна светлина, Кого никој од луѓето не Го видел, ниту може да Го види. Нему нека Му е чест и сила во сите векови. Амин!

Совети до богатите

17Заповедај им на богатите од овој свет да не се гордеат, ниту да се надеват во непостојаното богатство, туку на живиот Бог, Кој ни дава за наслада сѐ во изобилие;

18нека прават добро, нека се збогатуваат со добри дела, да бидат штедри и сочувствителни.

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

[19]И на таков начин да си собираат сокровиште – добра основа за иднината, за да постигнат живот вечен.

Последен поздрав

[20]О Тимотеје, пази го она што ти е предадено и бегај од нечисти и празни разговори и од расправии на лажната наука,

[21]на која некои ѝ се предадоа и се отклонија од верата. Благодатта нека биде со тебе. Амин.

Segunda epístola de Paulo a Timóteo

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,
[2] ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

[3] Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.
[4] Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria
[5] pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

[6] Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.

[7] Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.
[8] Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos

2 Тимотеј

2 Тимотеј 1

Поздрав

[1]Павле, апостол на Исус Христос по волјата Божја, според ветувањето на животот, животот во Христос Исус,
[2]до Тимотеј, возљубеното чедо. Благодат, милост и мир од Бог Отецот и од Христос Исус, нашиот Господ!

Благодарност и поттик кон верност

[3]Му благодарам на Бога, Кому уште од прародителите Му служам со чиста совест, додека постојано те споменувам во молитвите свои дење и ноќе;
[4]сеќавајќи се за твоите солзи, копнеам да те видам, за да се исполнам со радост,

[5]спомнувајќи си за нелицемерната вера кај тебе, која најпрвин се всели во твојата баба Лоида и во мајка ти Евника, а убеден сум дека ја има и во тебе.

[6]Поради тоа ти напомнувам да ја распалуваш Божјата дарба, која ја имаш во себе преку полагањето на моите раце.

Поттик на верна битка за Евангелието

[7]Зашто Бог не ни даде дух на страв, туку дух на сила, љубов и разбраност.

[8]И така, не срамувај се од сведочењето за нашиот Господ Исус Христос, ниту од мене, затвореникот за Него, туку стани соучесник во страдањата за

sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

[9] que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

[10] e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

[11] para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

[12] e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

[13] Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

[14] Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

[15] Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.

Евангелието Христово по силата на Бога,

[9]Кој нè спаси и нè повика кон свето звање, не поради нашите дела, туку по Својата добра волја и благодатта, што ни е дадена во Христос Исус пред вечни времиња,

[10]а откриена сега со јавувањето на нашиот Спасител Исус Христос, Кој ја уништи смртта и го осветли животот и нераспадливоста преку Евангелието,

[11]за кое сум поставен како проповедник, апостол и учител на незнабошците.

[12]Затоа и го трпам тоа; но не се срамувам, зашто знам во Кого сум поверувал и уверен сум дека Тој е моќен мојот залог да го запази за оној ден.

[13]Имај ги, како пример, здравите зборови што си ги чул од мене, со вера и љубов во Христос Исус!

[14]Запази го добриот залог преку Светиот Дух, Кој живее во нас!

За вистинското пријателство

[15]Го знаеш тоа дека мене ме напуштија сите во Азија, меѓу кои и Фигел и Ермоген.

[16]Господ нека му даде милост на домот на Онисифор, зашто многупати ме успокои и не се посрами од моите окови.

[17]А, кога дојде во Рим, грижливо ме побара и ме најде.

[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.

[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.

[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[18]Господ нека му даде да најде милост во Него во оној ден! А колку служеше тој во Ефес, ти тоа најдобро го знаеш.

2 Тимотеј 2

Поднесувај ги страдањата како добар војник

[1]Чедо мое, зајакнувај во благодатта што ти е дадена од Христос Исус,

[2]и сè што си чул од мене пред многу сведоци, предај го на верни луѓе кои се способни и други да научат.

[3]Па така, поднесувај ги страдањата како добар војник на Исус Христос.

[4]Зашто никој кој служи како војник не се вплетува во работите на секојдневниот живот, за да му угоди на својот војсководач.

[5]А, ако пак, некој се натпреварува, нема да добие венец доколку не се борел според правилата.

[6]Земјоделецот што се труди прв треба да вкуси од плодот.

[7]Размисли што ти зборувам и Господ ќе ти даде да разбереш сè!

Спомни си за воскреснатиот Исус

[8]Спомнувај си Го Господ Исус Христос од Давидовото семе, Кој воскресна од мртвите, според моето Евангелие,

[9]поради кое страдам дури до окови, како злосторник. Но словото Божјо не може да се стави во окови.

[10] Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

[10]Затоа сè трпам заради избраните, за да добијат и тие спасение во Христос Исус со вечна слава.

[11] Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

[11]Верни се зборовите: Ако со Него сме умреле, со Него и ќе живееме.

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[12]Ако истраеме, со Него и ќе царуваме. А ако се одречеме од Него, и Тој ќе се одрече од нас.

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

[13]Ако не сме верни, Тој останува верен, бидејќи Сам Себе не може да се одрече.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

Распространувај го правилно Словото на вистината

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[14]Ова напомнувај го заколнувајќи се пред Господ за да не се препираат, зашто препирките ништо не помагаат, а само им штетат на оние што слушаат.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[15]Погрижи се пред Бога да се докажеш како работник кој нема од што да се срами кога верно го проповеда словото на вистината.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[16]А од непристојни и празни зборови бегај, зашто тие ги водат луѓето уште повеќе кон безбожност.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[17]И словото нивно ќе се пренесува како жива рана. Такви се Именеј и Филит,

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[18]кои застранија од вистината, говорејќи дека воскресението веќе се збиднало, и со тоа им попречуваат во верата на некои.

Основата поставена од Бог

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais:

[19]Но Божјата цврста основа стои непоколебливо, имајќи го овој печат: „Ги познава Господ оние кои се Негови“

Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

[1] Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

и „Да отстапи од неправда секој што го изговара името Господово!“

[20]Во голем дом има не само златни и сребрени садови, туку и дрвени и глинени; и едните се за почесна употреба, а другите за нечесна.

[21]И така, ако некој се очисти од тоа, тој ќе биде сад за почест, осветен, приспособен за употреба на господарот и приготвен за секое добро дело.

Слуга на Господ

[22]Одбегнувај ги, исто така, и младешките копнежи, и стреми се кон праведноста, верата, љубовта, мирот со оние што Го повикуваат Господ од чисто срце!

[23]Глупави и празни расправии избегнувај, знај дека тие породуваат кавги!

[24]А слугата Господов не треба да влегува во расправии; туку да биде кроток кон сите, способен да поучува и да поднесува зло,

[25]со кротост да ги превоспитува противниците за да би можел Бог да им даде покајание, за да ја познаат вистината,

[26]и да се ослободат од мрежата на ѓаволот кој ги уловил живи за да ја исполнуваат неговата волја.

2 Тимотеј 3

За последните денови

[1]Но ова знај го: во последните денови ќе настанат тешки времиња.

[2] pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

[3] desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

[4] traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

[5] tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

[6] Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

[7] que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

[8] E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

[9] eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

[10] Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em

[2]Зашто луѓето ќе станат себељубиви, среброљубиви, самофалци, горделивци, хулители, непокорни кон родителите, неблагодарни, неправедни, безбожници,

[3]непомирливи, клеветници, невоздржливи, нескротливи, недоброљупци,

[4]предавници, пребрзи, надуени, повеќе сластољубиви отколку богољубиви,

[5]на изглед побожни, а од силата на Бога се одрекле. И од нив бегај!

[6]Кон нив припаѓаат и оние што се завлекуваат по куќите и измамуваат жени што се претоварени со гревови и обземени од разни похоти,

[7]жени, кои секогаш се учат и никогаш не можат да дојдат до спознание на вистината.

[8]Па, како што Јаниј и Јамвриј му се противеа на Мојсеј, така и тие ѝ се противат на вистината, бидејќи се луѓе со изопачен ум, отпаднати од верата.

[9]Но нема да успеат повеќе, зашто безумието нивно ќе им стане јасно на сите, како што се случи и со оние двајца.

[10]Ти го следеше моето учење, поведение, целта, верата на мојата великодушност, љубовта, трпеливоста,

[11]на моите прогони и страдања, што ми се случија во Антиохија, и во Иконија,

Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

и во Листра, какви прогони претрпев; и од сè Господ ме избави.

12 Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

12А и сите, што сакаат да живеат побожно во Христос Исус ќе бидат гонети.

13 Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

13А лошите луѓе и лажливците ќе напредуваат во злото, како заблудувачи и заблудени.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

14 Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

14Но ти остани во тоа што си го научил и што ти е поверено, знаејќи од кого си го научил,

15 e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

15бидејќи уште од малечок ги познаваш Светите Писанија, што можат да те направат мудар за спасение преку верата во Христос Исус.

16 Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

16Целото Писмо е од Бога вдахновено и полезно за поука, за казнување, поправање и поучување во праведност,

17 a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

17за да биде Божјиот човек усовршен и совршено подготвен за секое добро дело.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

1 Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

2 prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

3 Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário,

2 Тимотеј 4

Проповедај го Словото

1И така, те заколнувам пред Бога и нашиот Господ Исус Христос, Кој ќе им суди на живите и мртвите, кога ќе дојде Тој и Неговото царство:

2проповедај го словото, настојувај во погодно време и во невреме, укорувај, забранувај, советувај со голема долготрпеливост и поука.

3Зашто ќе дојде време кога луѓето нема да го слушаат здравото учење, но,

cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

O apóstolo prevê o seu martírio

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

[11] Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

[12] Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

[13] Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

[14] Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

водени по своите похоти, ќе си изберат учители да им го залажат слухот;

[4]тие ќе го одвратат слухот свој од вистината и ќе се свртат кон бајки.

[5]Но ти во сè биди трезвен, претрпи зло, направи дело достојно на благовестител, службата своја исполнувај ја добро!

Настапува времето за заминување

[6]Зашто јас веќе се изливам како жртва леаница, а времето за моето заминување настапи.

[7]Добро се борев, патот го завршив, верата ја запазив.

[8]Понатаму ме очекува венецот на правдата, што ќе ми го даде во оној ден Господ, праведниот Судија; но не само мене, туку и на сите кои се радуваат на Неговото појавување.

Последни пораки

[9]Погрижи се да дојдеш кај мене скоро!

[10]Зашто Димас ме остави, бидејќи го засака сегашниот свет, и отиде во Солун; Крискент – во Галатија, Тит – во Далмација. Само Лука е со мене.

[11]Земи го Марко и доведи го со себе, зашто ми е нужен во службата!

[12]А Тихик го пратив во Ефес.

[13]Кога ќе дојдеш, донеси ја наметката што ја оставив во Троада, кај Карп и книгите, а особено пергаментите.

[14]Ковачот Александар ми направи големо зло. Ќе му врати Господ според делата негови!

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

[17] Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

[18] O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

[19] Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

[20] Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

[21] Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[15]Од него пази се и ти, бидејќи тој необично многу се воспротиви на нашите зборови!

[16]При мојата прва одбрана никого немаше кај мене: сите ме оставија. Нека не им се прими за грев!

[17]Но Господ беше со мене и ме закрепна, та преку мене да се утврди Благовестието и да чујат сите незнабошци; и јас се избавив од устата на лавот.

[18]Господ ќе ме избави од секакво лошо дело и ќе ме запази за Своето небесно царство. Нему слава во вечни векови. Амин!

Завршни поздрави

[19]Поздрави ги Прискила и Акила, и Онисифоровиот дом.

[20]Ераст остана во Коринт. А Трофим го оставив болен во Милит.

[21]Побрзај да дојдеш пред зимата! Те поздравуваат Евул, Пуд, Лин, Клавдија и сите браќа.

[22]Господ Исус Христос нека е со твојот дух! Благодат на сите вас! Амин!

Epístola de Paulo a Tito	Тит
Tito 1	**Тит 1**
Prefácio e saudação	**Поздрав**
[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,	[1]Павле, слуга Божји и апостол на Исус Христос за верата на Божјите избраници и за спознавање на вистината по побожноста,
[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos	[2]со надеж за вечниот живот, што пред вечни времиња го вети Бог, Кој не лаже,
[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,	[3]во свое време го јави словото Свое преку поракaта што ми ја довери мене по заповед на нашиот Спасител, Бог,
[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.	[4]до Тит, моето вистинско чедо по заедничката вера. Благодат, милост и мир од Бог Отецот и од Господ Исус Христос, нашиот Спасител!
Deveres e qualificações dos ministros	**Задолженијата на Тит во Крит**
[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:	[5]Затоа те оставив во Крит, за да го довршиш несвршеното и во сите градови да поставиш презвитери, како што ти бев порачал:
[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.	[6]ако е некој непорочен, маж на една жена и има деца верни, што не се укорувани за блудство или непокорност.
[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;	[7]Бидејќи епископот, како Божји распоредник, не треба да е порочен, ни гневлив, ни пијаница, ни тепач, ни лаком за гнасна печалба,
[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,	[8]туку гостољубив, доброљубив, трезвен, справедлив, свет, воздржлив;

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[9]кој се придржува до вистинското слово, онака како што е научен, та да биде силен и да поучува во здравото учење, и да ги побива оние кои се противат.

Лажните учители

[10]Зашто има и мнозина непокорни, празнословци и измамници, а особено меѓу обрезаните,

[11]на кои треба да им се затвори устата: тие растураат цели домови, учејќи на она што не треба, поради одвратна печалба.

[12]Еден од нив, нивни пророк, беше рекол: „Критјаните се секогаш лажливци, зли ѕверови, мрзливи мешишта.“

[13]Тоа сведоштво е вистинско. Поради таа причина укори ги строго за да бидат здрави во верата,

[14]и да не слушаат јудејски бајки и заповеди од луѓе, кои одвраќаат од вистината.

[15]За чистите е сè чисто, а за осквернетите и неверните нема ништо чисто; напротив, ним им се осквернети и умот и совеста:

[16]тие зборуваат дека Го познаваат Бога, а со делата свои Го одречуваат, бидејќи се одвратни, непокорни и неспособни за никакво добро дело.

Тит 2

Вистинското учење

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

[1]А ти, пак, зборувај го она што се согласува со здравото учење.

[2]Старците да бидат трезвени, целомудрени, чисти, здрави во верата, во љубовта, во трпението;

[3]старичките, исто така, да живеат како што им прилега на светии – да не клеветат, да не се предаваат на многу вино, да учат за добро,

[4]за да ги вразумуваат невестите да ги сакаат мажите свои и децата свои;

[5]да бидат целомудрени, чисти, добри домаќинки, благи, покорни на своите мажи, та да не се хули словото Божјо.

[6]Исто така, советувај ги младежите да бидат чесни,

[7]а во сè претстави се сам како образец за добри дела, покажувајќи чистота во учењето, нерасипаност, чесност:

[8]слово здраво, без укор, та да се посрами противникот, бидејќи не ќе има да рече ништо лошо за нас.

[9]Советувај ги слугите да ги слушаат своите господари, да им угодуваат во сè, не противречејќи им;

[10]да не крадат, туку во сè да покажуваат добра вера, та науката на нашиот Спасител, Бог, да ја украсуваат во сè.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

11 Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,

12 educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,

13 aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,

14 o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.

15 Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

11Бидејќи се јави Божјата благодат, спасителна за сите луѓе.

12Таа нè учи да ги отфрлиме нечесноста и похотите од овој свет, чесно, праведно и побожно да поживееме во овој век,

13да чекаме да се исполни блажената надеж и да се јави славата на великиот Бог и Спасител, нашиот Исус Христос,

14Кој се даде самиот Себе за нас, за да нè избави од секакво беззаконие и да нè очисти, та да Му бидеме народ избран, ревносен кон добри дела.

15Ова зборувај го, советувај и изобличувај со полна власт; никој да не те презира.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

1 Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,

2 não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.

3 Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

Тит 3

Христијанското поведение

1Напомнувај им да се покоруваат на началствата и властите, да бидат готови за секое добро дело,

2никого да не хулат, да не се караат, туку да бидат мирни, и да покажуваат секаква кроткост кон сите луѓе.

3Бидејќи и ние некогаш бевме неразумни, непокорни, заблудени, бевме робови на желби и на разни сладострастија, живеевме во злоба и завист, бевме одвратни, се мразевме еден со друг.

[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,
[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,
[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,
[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.
[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,
[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.
[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[4]А кога се јави добротата и човекољубието на нашиот Спасител, Бог,
[5]Тој нѐ спаси, но не според извршените од нас праведни дела, туку по Својата милост, преку бањата на преродување – и обновувањето од Светиот Дух,
[6]Кого изобилно Го излеа на нас преку Исус Христос, нашиот Спасител,
[7]та оправдани со Неговата благодат да станеме по надеж наследници на вечниот живот.

[8]Верни се тие зборови; и јас сакам да го утврдуваш тоа, та оние што поверувале во Бога, да се трудат и да се грижат за добри дела: ова е полезно и добро за луѓето.

[9]А од глупави распрашувања и родословија на племињата, од препирки и расправии, по однос на Законот, клони се, зашто се бесплодни и празни.
[10]Бегај од човек раздорник, откако ќе го посоветуваш еднаш или двапати,

[11]знаејќи дека таков човек се изопачил, греши и дека се осудил сам себеси.

Последни препораки

[12]Кога ќе ги пратам кај тебе Артем и Тихик, побрзај да дојдеш кај мене во Никопол, зашто решив таму да презимувам.
[13]Законикот Зина и Аполос погрижи се да ги приготвиш за пат, така, та да немаат потреба од ништо.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

[15] Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

[14]И нашите нека се учат да прават добри дела за неопходните потреби, за да не бидат бесплодни.

[15]Те поздравуваат сите што се со мене. Поздрави ги оние кои нѐ милуваат по вера. Нека биде благодатта со сите вас. Амин!

Epístola de Paulo a Filemom	Филимон

Filemom 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

[2] e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

[3] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

[5] estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

[6] para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

[7] Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

[8] Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

[9] prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

[10] sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

Филимон 1

Вовед и поздрави

[1]Павле, затвореник на Исус Христос, и братот Тимотеј, до возљубениот Филимон, нашиот сотрудник,

[2]и до Апфија, возљубената сестра, и до Архип, нашиот соборец, и до твојата домашна црква.

[3]Благодат вам и мир од Бога, нашиот Отец, и од Господ Исус Христос!

[4]Секогаш Му благодарам на мојот Бог, кога те спомнувам во молитвите свои,

[5]бидејќи слушам за твојата љубов и вера, која ја имаш во Господ Исус и кон сите светии,

[6]и молам нашата заедничка вера да се покаже во тебе на дело во познанието на секое добро, кое го имаме за Исус Христос.

[7]Зашто ние многу се радуваме и утешуваме поради твојата љубов, брате, бидејќи преку тебе се успокоија срцата на светиите.

[8]Затоа, иако имам во Христос голема слобода да ти заповедам што треба да правиш,

[9]сепак, од љубов кон тебе, те молам јас, каков што сум, старецот Павле, а сега и затвореник за Исус Христос,

[10]и те молам за моето чедо, Онисим, што го родив во оковите свои:

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[11]и тој некогаш беше непотребен за тебе, а сега ни е многу попотребен и тебе, и мене.

[12]Ти го праќам назад него – прими го како да е моето срце.

[13]Јас сакав да го задржам кај мене, за да ми служи место тебе во оковите што ги носам за Евангелието.

[14]Но без твоја согласност не сакав ништо да направам, за да биде твојата добрина не како принуда, туку доброволна.

[15]Зашто, можеби тој поради тоа се одвои од тебе за малку време, за да го примиш засекогаш,

[16]не веќе како роб, а повеќе од роб, како возљубен брат, а особено за мене, и уште повеќе за тебе – и по тело, и во Господ.

[17]И така, ако ме имаш за содругар, прими го како да си ме примил мене.

[18]Ако, пак, во нешто ти згрешил, или ти е должен, префрли го тоа на моја сметка.

[19]Јас, Павле, напишав со своја рака: јас ќе платам, за да не ти речам дека ти и самиот цел си ми должен.

[20]Да, брате, да го добијат од тебе во Господ она за што Го молам; развесели го срцето мое во Господ.

[21]Убеден во твојата послушност, ти напишав, знаејќи дека ќе направиш и повеќе отколку што ти велам.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.
[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,
[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.

[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[22]А заедно со ова приготви ми и сместување, зашто се надевам дека со вашите молитви ќе ви бидам даруван вам.
[23]Те поздравува Епафрас, кој е со мене затвореник во Христос Исус, Марко, Аристарх, Димас, Лука – моите соработници.
[24]Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вашиот дух. Амин!

Epístola aos Hebreus

Hebreus 1

A revelação de Deus

[1] Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

[2] nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

[3] Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

[4] tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

[5] Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

[6] E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

[7] Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

[8] mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

Евреите

Евреите 1

Бог ни се објавува преку Синот

[1]Бог, Кој во старо време, откако многупати и на многу начини им зборуваше на нашите предци преку пророците,

[2]во последниве денови ни зборува преку Синот, Кого Го постави за наследник над сè, преку Кого ги создаде и вековите.

[3]Тој е одблесок на Божјата слава и отпечаток на Неговата суштина и држи сè со Својот моќен збор. Откако преку Себе ги очисти нашите гревови, седна од десната страна на престолот на Севишниот во висините.

Величието на Божјиот Син

[4]И стана толку повозвишен од ангелите, колку што е поославно името што го наследи, во споредба со нивното.

[5]Зашто кому од ангелите Бог некогаш му рекол: „Ти си Син Мој, Јас Те родив денес“, или пак: „Јас ќе Му бидам Татко, а Тој ќе ми биде Син?“

[6]Исто така, кога Го воведе Прворođениот во вселената, рече: „Нека Му се поклонат сите ангели Божји!“

[7]За ангелите, пак, речено е: „Ти ги правиш ангелите Свои ветрови, а слугителите Свои огнен пламен“,

[8]а за Синот: „Твојот престол, Боже, е вечен и жезолот на правдата е жезол на царството Твое.

[9] Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[9]Тебе Ти омиле правдата, а го намрази беззаконието; затоа, Боже, Твојот Бог Те помаза со масло на радоста повеќе од Твоите придружници.“

[10]И пак: „Во почетокот Ти, Господи, си ја основал Земјата, а и небесата се дело на Твоите раце;

[11]тие ќе загинат, Ти остануваш; сите ќе изветвеат како облека;

[12]ќе ги свиткаш како наметка, како облекло, и тие ќе бидат променети; но Ти си секогаш истиот, и Твоите години нема да се свршат.“

[13]А на кого од ангелите Бог некогаш му рекол: „Седи од Мојата десна страна додека непријателите Твои не ги поставам за подножје на нозете Твои?“

[14]Нели се тие сите служителски духови, испратени да им служат на оние што ќе го наследат спасението?

Евреите 2

Нашето спасение

[1]Затоа треба да бидеме нарочно внимателни кон она што го чувме за да не отпаднеме некако.

[2]Зашто, ако реченото слово преку ангелите се покажа верно, и ако секој престап и секоја непослушност прими праведна казна,

[3]како ли тогаш ќе се извлечеме ако занемариме такво големо спасение кое, најнапред проповедано од Господ, се потврди од оние што го беа чуле од Него,

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por

[4]кога и Бог им го потврди сведоштвото со знаци и чудеса, со разни силни дела и со раздавање дарови преку Светиот Дух по Негова волја.

Предводникот на нашето спасение

[5]Зашто Бог не им ја потчини на ангелите идната вселена за која зборуваме,

[6]туку, напротив – некој посведочил зборувајќи: „Што е човекот да мислиш на него, синот човечки, та да се грижиш за него?

[7]Си го направил за кратко малку подолен од ангелите, но со слава и чест си го овенчал и си го поставил над делата од Твоите раце;

[8]сè си потчинил под нозете негови.“ А кога сè му потчини, ништо не му остави непотчинето; но сега уште не гледаме дека сè му е потчинето.

[9]А гледаме дека Исус Христос, Кој за кратко време беше поставен пониско од ангелите, поради претрпената смрт беше овенчан со слава и чест, та, по Божјата благодат, Тој да вкуси смрт за сите.

[10]Зашто Му прилегаше на Оној, поради Кого е сè и од Кого е сè, при донесувањето на многубројните чеда во слава, преку страдања да го усоврши Зачетникот на нивното спасение.

[11]Бидејќи и Оној што осветува, и оние што се осветуваат, сите се од Еден; и за-

isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai

тоа Исус не се срамува да ги нарече браќа, велејќи:

[12]„Ќе го возвестам името Твое меѓу браќата Мои, среде собранието ќе Те славам.“

[13]И пак: „Јас ќе се надевам на Него.“ И одново: „Ете Ме Мене и децата Мои што Ми ги даде Бог.“

[14]А бидејќи децата се учесници во телото и крвта, така и Тој зеде еднакво учество во тоа, та преку смртта да го победи оној што ја има власта над смртта, односно ѓаволот;

[15]па да ги ослободи оние што од страв пред смртта преку целиот живот беа подложени на ропство.

[16]Зашто јасно е дека Тој не дојде да им помогне на ангелите, туку на Авра-амовите потомци;

[17]затоа Тој мораше во сè да личи на браќата, па да биде милостив и верен првосвештеник пред Бога, за да ги очисти гревовите на народот.

[18]Зашто во она, што Сам претрпе, откако беше искушан, во тоа ќе може и на искушуваните да им помогне.

Евреите 3

Христос е поголем од Мојсеј

[1]Затоа, браќа свети, учесници во небесното призвание, размислете за

atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

2 o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

3 Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

4 Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

5 E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

6 Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

7 Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

8 não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

9 onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

10 Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

11 Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

Пратеникот и Првосвештеникот на нашата вера, Исус Христос.

2Кој Му беше верен на Оној Кој Го поставил, како и Мојсеј – во целиот негов дом.

3Зашто Тој се удостои со слава, толку поголема од Мојсеевата, колку што е поголема почитта што ја има оној што го изградил домот од почитта што ја има домот!

4Зашто секој дом се гради од некого; а Оној, Кој изградил сè, е Бог.

5И Мојсеј Му беше верен како слуга на целиот Негов дом, за да го посведочи она што требаше да се соопшти.

6Христос, како Син, е верен во Божјиот дом. Негов дом, пак, сме ние, само ако слободата и надежта, со кои се фалиме, ги запазиме до крај.

Спокој за Божјите луѓе

7Поради тоа, како што вели Светиот Дух: „Денес, ако го чуете гласот Негов,

8не жесточете ги срцата свои, како во огорченоста на денот на искушувањето во пустината,

9каде што татковците ваши Ме искушаа, Ме испитуваа, иако ги гледаа делата Мои преку четириесет години.

10Затоа се разгневив на тој род и реков, секогаш се заблудуваа во срцата свои и не ги познаа патиштата Мои.

11Па така се заколнав во Својот гнев дека нема да влезат во Мојот спокој.“

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

[12]Браќа, гледајте, да не би во некого од вас, да има зло и неверно срце, та да отстапи од живиот Бог.

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

[13]Туку храбрете се секој ден еден по друг додека сè уште се вели: „Денес", та никој од вас да не отрпне преку измамата на гревот;

[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

[14]зашто ние станавме соработници на Христос. Само ако ја задржиме цврсто до крај првобитната цврста подлога;

[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

[15]додека се вели: „Денес, кога ќе го чуете Неговиот глас, да не отрпнат срцата ваши онака како кога се побунивте."

[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

[16]А кои беа тие што чуја и пак се побунија? Зар не беа тоа сите оние кои со Мојсеј излегоа од Египет?

[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

[17]Против кого негодуваше Тој четириесет години? Нели против оние што погрешија и чии коски останаа во пустината?

[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

[18]А на кои им се заколнал дека нема да влезат во Неговиот спокој ако не на оние, што беа непослушни?

[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

[19]И така, гледаме дека тие не можеа да влезат поради неверието.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

Евреите 4

[1]Да внимаваме пак, додека уште ни е оставено ветувањето за влегување во Неговиот спокој, да не би се открило дека некој од вас би можел да задоцни.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

[2]Зашто и нам ни се соопшти, како и ним. Но словото, што го беа чуле, не им донесе полза, бидејќи оние што го беа чуле не поверуваа.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

[3]А ние, кои поверувавме, влегуваме во Неговиот спокој, како што рекол Тој: „Затоа се заколнав во гневот Свој дека тие нема да влезат во Мојот спокој“, иако Неговите дела беа завршени уште при создавањето на светот.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[4]Зашто негде за седмиот ден е речено вака: „И во седмиот ден Бог се одмори од сите Свои дела.“

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[5]И на тоа место пак: „Не ќе влезат во спокојот Мој.“

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[6]И така, на некои им се отвори да влезат во него, а оние, на кои им беше порано проповедано Евангелието, не влегоа поради непослушност;

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[7]Затоа Тој пак определи еден ден „Денес“, велејќи преку Давид, по толку време, како што е речено погоре: „Денес, кога ќе го чуете гласот Негов, не стврднувајте ги срцата ваши.“

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[8]Зашто, ако Исус Навин им беше дал спокој, Бог немаше да зборува веќе потоа за друг ден.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[9]Но, за народот Божји сè уште останува саботна починка.

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[10]Зашто, кој ќе влезе во спокојот Негов, тој ќе се одмора од делата свои, како и Бог од Своите.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído

[11]И така, да се погрижиме да влеземе во оној спокој, та да не би некој да падне во слична непослушност.

[12]Зашто, словото Божјо е живо и дејствува и е поостро од секаков меч со две острици; и навлегува до разделување на душата и духот, до зглобовите и мозокот, и ги проценува мислите и намерите на срцето.

[13]И нема создание сокриено за Него, туку сè е голо и откриено за очите на Оној пред Кого ние ќе одговараме.

Исус е нашиот Првосвештеник

[14]Имајќи Го големиот Првосвештеник Кој преминал преку небесата, Исус, Синот Божји, ние треба да се држиме за исповедувањето на верата.

[15]Зашто, ние немаме таков Првосвештеник, што не може да сочувствува во нашите слабости, туку таков Кој искусил сè како и ние, освен грев.

[16]И така, слободно да пристапуваме кон престолот на благодатта, за да примиме милост и да најдеме благодат за благовремена помош.

Евреите 5

Христос е вистински Првосвештеник, поголем од Арон

[1]Зашто секој Првосвештеник, кој од луѓе се избира, за луѓето се поставува на

nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

служба Божја, да принесува дарови и жртви за гревовите,

[2]и да може да ги разбира оние што се неумешни и заблудени, бидејќи и самиот е со слабости;

[3]и затоа е должен како за народот, така исто и за своите гревови да принесува жртви.

[4]И никој сам не се здобил со таква чест, туку само оној кој е повикан од Бога, како што беше Арон.

[5]Така и Христос не се прослави Сам Себеси, станувајќи првосвештеник, туку Го прослави Оној Кој Му рече: „Ти си Син Мој, Јас Те родив денес.“

[6]Како што е и на друго место речено: „Ти си вечен свештеник по чинот Мелхиседеков.“

[7]Во деновите на Својот земен живот, Тој со силен вик и солзи упати молби и молитви кон Оној Кој можеше да Го спаси од смртта и поради Својата потчинетост од почит беше чуен.

[8]Иако беше Син, Тој се научи на послушност од она што го пострада,

[9]а, откако се усоврши, стана извор за вечно спасение на сите оние кои Му се послушни,

[10]и од Бога беше наречен Првосвештеник по чинот Мелхиседеков.

Да останеме во верата

[11]За ова би имале многу да ви зборуваме, што е и тешко да се толкува, бидејќи тешко сфаќате.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido, tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como necessitados de leite e não de alimento sólido.

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

[12]Зашто, иако според годините вие требаше веќе да бидете учители, вие сè уште имате потреба некој да ве учи кои се првите начела на словото Божјо, и дојдовте до таква состојба, што имате потреба од млеко, а не од тврда храна.

[13]Секој што се храни со млеко, е невешт во словото на правдата, бидејќи е дете;

[14]а тврдата храна е за зрелите, кои благодарејќи на поуката, имаат чувства и се научени да разликуваат добро од зло.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

Евреите 6

[1]Затоа да го оставиме почетното учење за Христос и да се стремиме кон совршенство, да не ја поставуваме одново основата: покајанието од мртви дела и верата во Бога,

[2]науката за крштавањето, ракополагањето, воскресението на мртвите и вечниот суд.

[3]И ова ќе го направиме, ако допушти Бог.

[4]Зашто оние кои еднаш се просветија, вкусија од небесниот дар, станаа учесници на Светиот Дух,

[5]и, откако вкусија од убавата Божја реч и од силите на идниот век,

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

[6]а потоа отпаднаа, – не е можно повторно да бидат обновени за покајание, кога повторно во себеси Го распнуваат Синот Божји и Го хулат.

[7]Зашто земјата, која го впива дождот што често паѓа на неа и раѓа плод добар за оние што ја обработуваат, од Бога добива благослов;

[8]а онаа што дава трње и боцки, таа е непотребна и близу е до проклетството кое завршува со изгорување.

[9]Од вас, возљубени, ние очекуваме нешто подобро и спасително, иако така зборуваме.

[10]Зашто Бог не е неправеден, та да го заборави делото ваше и трудот на љубовта што ги покажавте во Неговo име, откако им послуживте и им служите на светиите.

[11]А ние сакаме секој од вас да ја покажува истата усрдност за одржување на полната надеж докрај,

[12]та да не станете мрзливи, туку да ги следите оние кои преку вера и трпение ги добиваат ветувањата.

Божјото сигурно ветување

[13]Бог, кога му ветуваше на Авраам, бидејќи немаше ништо поголемо во што би се заколнал, се заколна во Себе,

[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,

[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[14]велејќи: „Навистина ќе те благословам и ќе те размножам и преумножам.“

[15]И така, со долготрпение тој го доби ветеното.

[16]Луѓето, пак, се колнат во погорно од себеси, и заклетвата како потврда на секоја нивна препирка става крај.

[17]Затоа Бог, кога на наследниците на ветувањето сакаше јасно да им ја покаже Својата неизменлива волја, посведочи со клетва,

[18]та преку две неизменливи работи, во кои не е можно Бог да излаже, да имаме голема утеха и ние, кои прибегнуваме да се прифатиме за надежта што ни е дадена,

[19]а која е за нашата душа цврста и сигурна котва, и кој влегува дури зад завесата,

[20]каде што Исус за нас влезе најнапред, откако стана вечен Првосвештеник по чинот Мелхиседеков.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;

Евреите 7

Свештеникот Мелхиседек

[1]Тој Мелхиседек беше цар салимски, свештеник на Севишниот Бог, кој го пресретна Авраам, кога се враќаше од борбата со царевите, и го благослови,

[2]кому и Авраам му даде десеток од сè, и кој по значењето на името негово е прво цар на правдата, а потоа и цар на Салим, односно цар на мирот.

[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

[3]Без татко, без мајка, без род, немаше ниту почеток на дните, ниту крај на животот и, по таков начин, е подобен на Синот Божји, и останува вечен свештеник.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[4]Гледате ли колку е голем оној кому прататкото Авраам му даде десеток од најдобриот плен!

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[5]Оние од Левиевите синови, што примаат свештенство, имаат заповед да земаат по Законот десеток од народот, односно од браќата свои, иако и тие произлегле од бедрата Авраамови.

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[6]Но тој, кој не му припаѓаше на нашиот род, зеде десеток од Авраам и го благослови оној што беше примил ветувања.

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[7]Не може да има никаков спор дека помалиот се благословува од поголемиот.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[8]Така, овде смртни луѓе земаат десетоци, а таму – Оној, за Кого има сведоштво дека е жив.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[9]И, така да речам, Левиј, кој прима десетоци, и сам даде десеток преку Авраам,

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

[10]бидејќи уште беше во бедрата на татко си кога го сретна Мелхиседек.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a

[11]Па така, ако совршенство можеше да се постигне преку левитското свештенство, бидејќи врз основа на него народот доби Закон, каква потреба има да се воздигне друг свештеник по чинот на

ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

Мелхиседек, наместо по чинот на Арон?

12 Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

12Зашто, кога ќе се промени свештенството, тогаш се јавува потреба да се измени и законот.

13 Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

13А Оној за Кого се зборува ова, се вбројува во друго колено, од кое никој не беше пристапувал до жртвеникот;

14 pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

14зашто е познато дека Господ наш произлезе од Јуда, а за свештенството од ова колено Мојсеј ништо не рекол.

Друг свештеник како Мелхиседек

15 E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

15И уште појасно станува тоа кога се воздига слично на Мелхиседек друг свештеник,

16 constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

16Кој станал таков не по силата на телесна заповед, туку по силата на вечниот живот.

17 Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

17Зашто се посведочи: „Ти си вечен свештеник по чинот на Мелхиседек.“

18 Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

18А, пак, одменувањето на поранешната заповед се изврши поради тоа што таа беше слаба и бесполезна,

19 (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

19зашто Законот ништо не доведува до совршенство; а се воведе подобра надеж, преку која се приближуваме до Бога.

Cristo, sacerdote único e perfeito

20 E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

20Тоа беше потврдено со заклетва.

21 mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

21Зашто оние беа станале свештеници без заклетва, а Тој – со заклетва, преку Оној Кој Му рече: „Се заколна Господ и

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

нема да се раскае: ,Ти си вечен свештеник по чинот Мелхиседеков.'"

[22]Затоа Исус стана залог на толку подобар завет.

[23]А тие беа многу свештеници, зашто смртта не им даваше да остане само еден;

[24]а Тој, бидејќи живее вечно, има свештенство што нема да мине на друг.

[25]Затоа Тој и може за вечно да ги спаси оние што преку Него доаѓаат кон Бога, бидејќи е секогаш жив за да се моли за нив.

[26]Таков Првосвештеник и ни требаше: свет, непорочен, неосквернет, одвоен од грешниците и возвишен над небесата.

[27]Кој нема потреба, како и другите првосвештеници, секојдневно да принесува жртва прво за гревовите свои, а потоа и за оние на народот, бидејќи Тој го изврши тоа еднаш засекогаш, откако Сам Себе се принесе како жртва.

[28]Зашто Законот за првосвештеници поставува луѓе што се немоќни; а словото на клетвата што е по Законот – Синот, Кој е вечно совршен.

Евреите 8

Исус е нашиот Првосвештеник

[1]А најважното од ова што го зборуваме, е дека имаме таков Првосвештеник, Кој седна од десната страна на престолот на величието на небесата,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.
[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.
[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.
[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,
[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha

[2]и е служител на светилиштето и на вистинската скинија, што ја постави Господ, а не човек.
[3]Секој првосвештеник се поставува за да принесува дарови и жртви; затоа беше потребно и Тој да има што да принесе.
[4]Зашто, ако Тој беше на земјата, не би бил ни свештеник, зашто има свештеници што принесуваат дарови по Законот
[5]и им служат на образот и на сенката на небесните работи, како што му беше речено на Мојсеј, кога ја подигаше скинијата: „Гледај, рече, да направиш сè според образецот, што ти беше покажан на планината.“

[6]А сега Тој доби толку подобра служба, и стана посредник на подобар завет, кој е утврден врз подобри ветувања.

Промена на Заветот

[7]Зашто, ако првиот завет беше без недостаток, тогаш немаше да се бара втор.

[8]Но, укорувајќи ги, вели: „Ете идат денови, вели Господ, и со домот Израелов и со домот Јудин ќе склучам нов завет,
[9]но не таков завет каков што склучив со татковците нивни во денот, кога ги фатив за рака за да ги изведам од земјата египетска, – зашто тие не

aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

[10] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[11] E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

останаа во Мојот завет и Јас ги оставив, вели Господ.

[10]Но овој е заветот што ќе му го дадам на домот Израелов во оние дни, вели Господ: ќе ги врежам законите Свои во мислите нивни, и во срцата нивни ќе ги напишам, и ќе бидам нивни Бог, а тие ќе бидат Мој народ.

[11]И ниеден нема да го учи својот ближен, и ниеден братот свој: ‚Познај Го Господа‘, зашто сите, од мал до голем меѓу нив, ќе Ме знаат,

[12]бидејќи ќе бидам милостив кон нивните неправди, а за гревовите и беззаконијата нивни нема веќе да си спомнувам.“

[13]А кога вели „нов завет“, првиот го направи застарен; а она што е старо и застарено, близу е до исчезнување.

Евреите 9

Старото богослужение

[1]Така и во првиот завет имаше уредби за богослужение и земно светилиште;

[2]зашто скинијата беше направена вака: во првиот дел се наоѓаа светилникот, трпезата и изложените лебови; тој дел е наречен „Свето Место.“

[3]А зад втората завеса од скинијата беше делот, наречен „Светиња над светињите“;

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante

[4]во неа се наоѓаше златната кадилница и од сите страни опкован со злато ковчегот на заветот, во кој стоеја златниот сад со мана и расцутениот жезол на Арон, како и плочите на заветот,

[5]а над него – херувими на славата, што го осенуваа чистилиштето; за ова сега нема потреба да се зборува поопширно.

[6]При ваков распоред, во првиот дел од скинијата секогаш влегуваа свеште-ниците и извршуваа служба Божја;

[7]а во вториот дел влегуваше по еднаш во годината првосвештеникот и тоа не без крв, што ја принесуваше како жртва за себе и за гревовите на народот, направени поради незнаење.

[8]Преку ова Светиот Дух покажуваше дека сè уште не е отворен патот за све-тилиштето сè додека стои првата ски-нија,

[9]која е симбол на сегашното време, во кое се принесуваат дарови и жртви, кои не можат да го направат совршен по совеста оној што служи,

[10]туку се состојат само од јадења и пиења, и разни миења и телесни обреди, установени до времето кога сето ова ќе се исправи.

Христовото жртвопринесување

[11]Но Христос, кога стана Првосвеш-теник на идните добра, со поголемо и

o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

12 não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

13 Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

14 muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

15 Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

16 Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

17 pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

18 Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

19 porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de

со посовршено светилиште, неракотворено, односно не онакво какво што се прави на земјата,

12ниту со крв козја и телешка, туку со Својата крв влезе во светилиштето еднаш засекогаш и изврши вечен откуп.

13Зашто, ако крвта на јунче и јарец, и пепелта од јуница преку попрскување ги осветуваат осквернетите за очистување на телото,

14тогаш, колку ли повеќе крвта на Христос, Кој преку Светиот Дух се принесе Себе на Бога непорочен, ќе ја очисти совеста наша од мртви дела за да Му служиме на живиот Бог.

Завет запечатен со крв

15Затоа е Тој посредник на новиот завет, та по Неговата смрт, што стана за откуп на престапите од времето на првиот завет, призваните да го добијат ветеното вечно наследство.

16Зашто, каде што има завет, таму е неопходно да следува смртта на заветувачот,

17бидејќи заветот добива сила само по смртта; тој нема никаква сила додека заветувачот е жив.

18Поради тоа ни првиот завет не беше утврден без крв.

19Зашто Мојсеј, откако ги прочита сите заповеди од Законот пред сиот народ, зеде крв телешка и јарешка со вода, и

escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

[20] dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

со црвена волна и со исоп ја пороси како самата книга, така и сиот народ,

[20]велејќи: „Ова е крвта на заветот што ви го одреди Бог.“

[21]Исто така со крв ги попрска и светилиштето и сите садови за служење на Бога.

[22]И речиси сè според Законот со крв се очистуваше, и без пролевање крв нема проштевање.

[23]И така, образите небесни требаше да се очистат на таков начин, а самото небесно со подобри жртви од овие.

Христовото влегување на небото

[24]Зашто Христос не влезе во ракотворено светилиште, кое е само образец на вистинското, туку во самото небо, за да се јави сега пред лицето на Бога за нас;

[25]и не да се принесува Себе како жртва повеќепати, како што првосвештеникот влегува во светилиштето секоја година со туѓа крв.

[26]Инаку Тој би требало многупати да пострада од созданието на светот. А сега еднаш засекогаш, до крајот на вековите, се јави за да го однесе гревот, откако се принесе Сам Себе како жртва.

[27]И како што им е на луѓето определено да умрат еднаш, а потоа – суд,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te

[28]така и Христос, откако еднаш се принесе Самиот Себе како жртва, за да ги однесе гревовите на мнозина, вторпат ќе им се јави не веќе како жртва за грев на оние што Го очекуваат, туку за нивно спасение.

Евреите 10

Силата на жртвата Христова

[1]Бидејќи Законот ја има само сенката на идните добра, а не суштината на работите, никогаш не може со оние исти жртви, што се принесуваат секоја година, да ги усоврши оние кои пристапуваат.

[2]Инаку би престанале да се принесуваат, бидејќи оние што служат, еднаш очистени, не ќе имаат веќе никаква свест за гревовите.

[3]Но преку жртвите секоја година се потсетуваат на гревовите,

[4]бидејќи не е можно телешката и јарешката крв да ги однесе гревовите.

[5]Поради тоа, влегувајќи во светот, вели: „Жртви и дарови Ти не посака, а тело Ми приготви.

[6]Сепаленици за гревот не Ти се угодни.“

[7]Тогаш реков: „Ете, идам, напишано е за Мене во книгата, да ја извршам, Боже, волјата Твоја.“

[8]Кога погоре рече: „Жртви и дарови и сепаленици за гревот – што се

deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

принесуваат според Законот, Ти не посака и не Ти се угодни“,

[9]а потоа рече: „Ете, идам, Боже, да ја извршам волјата Твоја“, со тоа Тој го укинува првото, за да го воспостави второто.

[10]Според таа волја сме осветени со приносот на телото на Исус Христос еднаш засекогаш.

[11]И секој свештеник стои секој ден, служејќи и принесувајќи многупати едни и исти жртви, кои никогаш не можат да ги отстранат гревовите;

[12]а Тој, принесувајќи само една жртва за гревовите, засекогаш седна оддесно на Бога,

[13]и оттогаш чека понатаму додека непријателите Негови не бидат положени како подножје за нозете Негови.

[14]Зашто преку едно принесување Тој осветените ги направи засекогаш совршени.

[15]И Светиот Дух ни посведочи, зашто, откако порано рече:

[16]„Ова е заветот што ќе им го дадам по оние дни, вели Господ: ќе ги вградам законите Свои во срцата нивни, и во мислите нивни ќе ги напишам.“ Тој додава:

[17]„И за гревовите и беззаконијата нивни нема веќе да си спомнувам.“

[18]А каде што има проштевање за нив, таму веќе нема приноси за грев.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

Да Му пристапиме на Бога

[19]И така, браќа, кога имаме слобода да влегуваме во светилиштето преку крвта на Исус Христос по нов и жив пат,

[20]што Тој ни го отвори низ завесата, односно преку Своето тело,

[21]имаме Врховен свештеник над домот Божји.

[22]Затоа да пристапиме со искрено срце, во полна вера, откако ќе ги очистиме срцата од зла совест со попрскување и откако ќе го измиеме телото со чиста вода.

[23]И да го држиме исповеданието на надежта цврсто, зашто верен е Оној Кој се заветувал.

[24]И да бидеме внимателни еден кон друг за да се поттикнуваме кон љубов и добри дела,

[25]не изостанувајќи од собранијата како што некои имаат обичај, туку да се поучуваме еден друг, и тоа во толку повеќе, до колку гледате дека се приближува судниот ден.

[26]Зашто, ако, откако ја познавме вистината, своеволно продолжуваме да грешиме, тогаш нема веќе жртва за гревови,

[27]туку страшно очекување на суд и јаростен оган што ќе ги проголта противниците.

[28]Ако оној што го прекршил Мојсеевиот закон, пред двајца или тројца сведоци безмилосно се казнува со смрт,

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

[30] Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

[31] Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

[32] Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

[33] ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

[34] Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

[35] Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.

[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;

[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.

[29]тогаш, колку ли потешка казна, мислите, ќе заслужи оној што Го погазил Синот Божји и ја осквернил крвта на заветот преку која е осветен и Го похулил Духот на благодатта?

[30]Зашто ние Го знаеме Оној што рекол: „Одмаздата е Моја, Јас ќе платам“, вели Господ. И пак: „Господ ќе му суди на Својот народ.“

[31]Страшно е да се падне во рацете на живиот Бог!

[32]Потсетувајте се на вашите поранешни денови кога, откако се просветивте, поднесовте голема борба во страдањата,

[33]било затоа што бевте изложени на срам и маки, било затоа што станавте соучесници на оние кои исто така страдаа,

[34]зашто и на оковите мои се сожаливте и со радост дозволивте вашиот имот да се разграби, знаејќи дека на небесата имате подобар и траен имот.

[35]И така, не напуштајте ја вашата слобода; таа ви носи голема награда.

[36]Најнапред ви е потребно трпение, па, откако ќе ја исполните волјата Божја, да го добиете ветеното;

[37]зашто уште малку, сосем малку и „Оној што иде, ќе дојде и нема да задоцни.

[38]А праведниот преку верата ќе биде жив; Јас не се радувам за ниеден кој отстапува.“

[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

[39]Ние, пак, не сме од оние што отстапуваат и гинат, туку од оние кои веруваат и се спасуваат.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.

[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.

[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus,

Евреите 11

Силата на верата

[1]А верата е подлога за увереноста во она на кое се надеваме – убеденост во она што не се гледа.

[2]Преку неа постарите добија сведоштво.

[3]Преку верата разбираме дека вековите се создадени со Божји збор и дека од невидливото произлегло видливото.

[4]Со вера Авел Му принесе на Бога подобра жртва, од Каиновата; преку неа тој доби сведоштво дека е праведен, бидејќи Бог посведочи за неговите дарови; преку неа, иако мртов, тој уште зборува.

[5]Преку вера Енох беше преселен за да не види смрт; и не се најде, бидејќи Бог го пресели. Зашто пред преселувањето тој доби сведоштво дека Му угодил на Бога.

[6]А без вера не е можно да Му се угоди на Бога; бидејќи оние кои доаѓаат кај Бога, треба да веруваат дека Тој постои и дека ги наградува оние што Го бараат.

[7]Преку вера Ное, откако беше предупреден за она што уште не се гледаше, со послушност го направи ковчегот

aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

8 Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

9 Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

10 porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

11 Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

12 Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

13 Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

14 Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

15 E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

16 Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus

за да го спаси својот дом. Со тоа тој го осуди светот и стана наследник на праведноста по вера.

8Со вера Авраам, кога беше повикан, послуша да појде во местото што требаше да го добие во наследство, и тргна, не знаејќи каде оди.

9Со вера се всели Авраам во ветената земја како туѓинец и живееше под шатори со Исак и Јаков, наследници на истото ветување;

10зашто тој го очекуваше оној град што има основи, чиј градител и творец е Бог.

11Преку вера и самата Сара – иако беше неплодна, доби сила да зачне и, покрај возраста нејзина, роди, зашто Го сметаше за верен Оној Кој беше ветил.

12И така од еден, и тоа остарен, се родија толку многу, колку што се звездите на небото, и колку што е безбројниот песок на морскиот брег.

13Сите тие умреа со вера, не добивајќи ги ветувањата, а само оддалеку ги видоа и ги поздравија, признавајќи дека се гости и придојдени.

14Бидејќи оние што така зборуваат покажуваат дека бараат татковина.

15И ако ја беа имале на ум онаа татковина, од која беа излегле, ќе имаа прилика да се вратат.

16Но тие сакаа подобра, односно небесна татковина; затоа и Бог не се сра-

não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

ми да се нарече нивен Бог; бидејќи им има приготвено град.

17 Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

17Авраам со вера го принесе како жртва Исака, кога беше искушуван; и тој, што го доби ветувањето, го принесе својот единствен син,

18 a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

18за кого му беше речено: „Потомството од Исак ќе се нарече со твое име“;

19 porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

19зашто тој сметаше дека е Бог силен и дека и мртви може да воскреснува и така да речам, го прими Исак воскреснат.

20 Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

20Со вера Исак го благослови Јаков и Исав за иднината.

21 Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

21Со вера Јаков на умирање го благослови секого од синовите на Јосиф и „им се поклони, потпирајќи се на врвот од жезолот свој.“

22 Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

22Со вера Јосиф на умирање спомна за излегувањето на синовите Израелови од Египет и им даде упатства за коските свои.

23 Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

23Со вера Мојсеј, откако се роди, три месеци беше криен од родителите свои, зашто видоа дека детето е убаво, и не се уплашија од царската заповед.

24 Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

24Со вера Мојсеј, кога порасна, се откажа да се нарече син на фараоновата ќерка

25 preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

25и повеќе сакаше да страда заедно со народот Божји, отколку да ужива во минливите гревовни наслади.

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[26]Страдањето заради Христос го сметаше за поголемо богатство, отколку ризниците на Египет; зашто предвид ја имаше наградата.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[27]Со вера тој го напушти Египет не плашејќи се од царскиот гнев, зашто веруваше во Оној Кој не се гледаше, како да Го гледа.

[28] Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

[28]Со вера тој направи Пасха и попрскување со крв, та истребувачот на првородените да не се допре до нив.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[29]Со вера поминаа преку Црвеното Море како по суво, коешто се обидоа и Египќаните да го преминат, но се издавија.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

[30]Преку вера паднаа ѕидовите на Ерихон, откако беа обиколувани цели седум дена.

[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

[31]Со вера блудницата Раав не загина заедно со неверниците откако благонаклоно ги прими извидувачите и ги изведе по друг пат.

[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

[32]И што уште да кажам? Зашто не ќе имам доволно време да кажувам за Гедеон, Варак, Самсон и Јефтај, за Давид и Самоил и другите пророци,

[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

[33]кои преку вера победија царства, вршеа правда, добија ветувања, затворија усти на лавови;

[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em

[34]угаснаа огнена сила, ја избегнаа острицата на мечот, од немоќни станаа крепки, станаа силни во војна, прогонија туѓи војски;

guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta,

[35]жени примија свои умрени воскреснати; други, пак, беа мачени и не прифатија ослободени, за да добијат подобро воскресение;

[36]а други поднесоа подигрување и камшикување, па дури и окови и затвор;

[37]со камења беа убивани, со пила сечени, на искушенија подложувани, умираа убивани со меч, скитаа во овчи и козји кожи, во сиромаштија, во маки, во срам –

[38]тие, за кои светот беше недостоен – скитаа по пустини, по ридови, по пештери и јами во земјата.

[39]И сите тие, иако примија сведоштво преку верата, сепак не го добија ветеното,

[40]зашто Бог предвиде нешто подобро, та тие без нас да не примат совршенство.

Евреите 12

Трпеливост во претстојната борба

[1]Затоа и ние, имајќи толку многу сведоци, да отфрлиме од себе секакво бреме и грев, што лесно се прилепува за нас, и со трпеливост да побрзаме кон претстојната борба,

[2]имајќи Го пред очи Зачетникот и Доврштителот на верата – Исус, Кој, поради Неговата идна радост претрпе

suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

крст, занемарувајќи го срамот, и седна од десната страна на престолот Божји.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

[3]Мислете на Оној Кој од грешниците претрпе над Себеси таква поруга, та да не ви дотегне, и да не станете малодушни!

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

[4]Во борбата против гревот уште не сте се противеле до крв.

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[5]И сте ја заборавиле утехата која вам, како на синови ви зборува: „Сине мој, не презирај ја казната од Господ и не биди малодушен кога те казнува,

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

[6]зашто Господ го казнува оној кого што го сака; го кара секој син што го прима.“

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[7]Ако трпите казна, Бог со вас постапува како со синови. Зашто кој е тој син кого таткото не го казнува?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[8]Ако, пак, останете без казна, во која сите станаа соучесници, тогаш сте деца незаконски, а не синови.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[9]Ако се плашиме од нашите татковци кога нè казнуваат, тогаш колку повеќе треба да Му се покориме на Отецот на духовите, па да бидеме живи?

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

[10]Зашто тие нè казнуваат за кратко време, како што им се чинело најдобро; а Тој – за полза, та да учествуваме во Неговата светост.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;

[16] nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

[17] Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

O contraste entre Sinai e Sião

[18] Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

[11]Секоја казна во почетокот не се покажува дека е за радост, туку за жалост; но потоа на оние што ќе се поучат од неа таа ќе им принесе мирен род на праведност.

[12]Затоа „исправете ги премалените раце и ослабените колена“,

[13]и со нозете свои „Направете си прави патеки“, та, она што е куцо, да не се повреди, туку поскоро да се исцели.

Верност кон христијанскиот повик

[14]Трудете се да имате мир со сите и светост, без која никој нема да Го види Господа:

[15]гледајќи, да не би некој да се лиши од Божјата благодат, да не би некој горчлив корен, штом изникне, да направи штета, и преку него да се осквернат мнозина;

[16]да не би меѓу вас да има некој блудник, или нечестив како Исав, кој за една манџа се откажа од своето право на првородство.

[17]Зашто знаете дека тој и отпосле, сакајќи да го наследи благословот, беше отфрлен, бидејќи не најде место за покајание, иако го беше молел дури со солзи.

[18]Вие не пристапивте кон планината што може да се опипа и кон разгоренијот оган, кон облакот, и темнината, и лушата,

[19] e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

[19]и кон трубниот звук, и кон гласот што зборуваше, чии слушачи молеа да не им се зборува веќе,

[20] pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

[20]зашто не можеа да го истрпат она што им се заповедаше: „И ѕвер ако се допре до гората, со камења нека биде убиен."

[21] Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

[21]И толку страшна беше глетката, што и Мојсеј рече: „Треперам од страв!"

[22] Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

[22]Но вие пристапивте кон Сион и градот на живиот Бог, небесниот Ерусалим, и кон безбројните ангели, на свечениот собор,

[23] e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

[23]кон собранието на првородените, кои се запишани на небесата, и кон Бога, Судијата на сите, и кон духовите на праведниците, што достигнаа совршенство,

[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

[24]и кон Исус, Посредникот на Новиот завет, и кон крвта за попрскување, која подобро зборува од Авеловата.

[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

[25]Гледајте да не Го отфрлите Оној Кој зборува. Зашто, ако не останаа неказнети оние, што откажаа да му служат на оној што зборуваше на земјата, а колку повеќе ние, кои Го отфрламе Оној, Кој зборува од небесата

[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

[26]Чиј глас тогаш ја потресе земјата, а Кој сега ветува, зборувајќи: „Уште еднаш Јас ќе ја потресам не само земјата, туку и небото."

[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para

[27]Зборовите „уште еднаш" означуваат дека колебливото ќе се отстрани, та да остане само непоколебливото.

que as coisas que não são abaladas permaneçam.

[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

[28] И така, примајќи го непоколебливото царство, да искажеме благодарност со која ќе Му служиме на Бога благоугодно со почит и во страв,

[29] бидејќи нашиот Бог е оган што изгорува.

Hebreus 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

Евреите 13

Богоугодно живеење

[1] Взаемната љубов нека пребива меѓу вас!

[2] Гостољубивоста не запоставувајте ја, бидејќи преку неа некои, и не знаејќи, им укажаа гостопримство на ангели.

[3] Помнете ги затворениците, како да сте со нив затворени, и оние што страдаат, зашто и самите сте во тело.

[4] Бракот да се почитува од сите, и брачното легло да се пази неосквернето; а блудниците и прељубниците ќе ги суди Бог.

[5] Немојте да бидете среброљупци и задоволувајте се со она што го имате. Зашто Тој рекол: „Нема да те оставам, ниту, пак, ќе те напуштам“;

[6] така што слободно да велиме: „Господ ми е помошник, и нема да се плашам; што може да ми направи човек?“

[7] Помнете ги и вашите учители, што ви го проповедаа словото Божјо и, имајќи го пред очи исходот на нивниот живот, подражавајте ја верата нивна.

[8] Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

[9] Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

[10] Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

[11] Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

[12] Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

[13] Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

[14] Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

[15] Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e

[8]Исус Христос е ист вчера, и денес, и во вечни векови.

[9]Не бидете завлечени од разни туѓи учења; зашто е добро со благодат да се поткрепува срцето, а не со уредби за јадења, од кои немаа никаква полза оние што ги применуваа.

[10]Ние имаме жртвеник од кого немаат право да јадат оние што ѝ служат на скинијата,

[11]бидејќи телата на животните, чија крв првосвештеникот ја внесува во светилиштето за очистување на гревовите, се изгоруваат надвор од живеалиштето.

[12]Затоа и Христос, за да ги освети луѓето со крвта Своја, пострада надвор од градските порти.

[13]И така, да Му пристапуваме надвор од живеалиштето, носејќи ја Неговата поруга,

[14]бидејќи овде немаме постојан град, туку го очекуваме оној што ќе дојде.

[15]Преку Него, пак, секогаш да Му принесуваме на Бога пофална жртва, односно плод од усните што го прославуваат името Негово.

[16]А добродетелството и милосрдноста не ги заборавајте, зашто такви жртви Му се благоугодни на Бога.

[17]Покорувајте им се на учителите ваши и бидете им послушни, зашто тие, бидејќи се задолжени да одговараат, бдеат за вашите души, – та со радост

não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[25] A graça seja com todos vós.

тоа да го вршат, а не со воздишки, зашто тоа не е полезно за вас.

[18]Молете се за нас, зашто сме уверени дека имаме добра совест, грижејќи се во сè добро да постапуваме.

[19]Уште повеќе ве молам да го вршите ова, та поскоро да се вратам меѓу вас.

Завршна молитва

[20]А Бог на мирот, Кој преку крвта на вечниот завет Го воздигна од мртвите големиот Пастир на овците – нашиот Господ Исус Христос,

[21]нека ве усоврши во секое добро дело за да ја исполните Неговата волја, вршејќи го во вас она што Му е Нему благоугодно, преку Исус Христос, Нему слава во вечни векови, Амин!

[22]Ве молам, браќа, трпеливо примете го ова поучно слово: зашто накратко и ви напишав и испратив.

[23]Знајте дека братот Тимотеј е ослободен, со кого, ако дојде навреме, ќе ве видам.

[24]Поздравете ги сите ваши учители и сите светии! Ве поздравуваат браќата што се од Италија.

[25]Благодат со сите вас. Амин!

Epístola de Tiago

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,
[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.
[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.
[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.
[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;
[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,
[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.
[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e

Јаков

Јаков 1

Поздрав

[1]Јаков, слуга на Бога и на Господ Исус Христос, испраќа поздрав до дванаесетте племиња, кои живеат раселени.

Вера и мудрост

[2]Радувајте се, браќа мои, кога ќе паднете во разни искушенија,
[3]знаејќи дека проверката на вашата вера создава трпеливост:
[4]трпеливоста, пак, нека биде совршено дело за да бидете совршени и целосни, без никаков недостаток.
[5]Ако некому од вас му недостига мудрост, нека ја побара од Бога, Кој на сите им дава изобилно и без приговарање – и ќе му се даде.
[6]Но да моли со вера и никако да не се сомнева; зашто оној кој се сомнева, прилега на морски бран, кого ветрот го издига и растура;
[7]таков човек нека не мисли дека ќе добие нешто од Господ.
[8]Човек што се двоуми во сите свои патишта е непостојан.

Сиромаштија и богатство

[9]Братот, кој е на пониска положба, нека се фали со возвишеноста своја,
[10]а богатиот – со својата понизност, бидејќи тоа е минливо како цвет од трева;
[11]зашто како што сонцето огрева и со својата жега ја исушува тревата, и

desaparece a formosura do seu aspecto; assim também se murchará o rico em seus caminhos.

цветот нејзин отпаѓа, и убавината на нејзиниот изглед исчезнува, така ќе овене и богатиот во својот пат.

A origem do pecado

Човечкото искушение и Божјиот дар

12 Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

12Блажен е оној човек кој издржува искушение, бидејќи откако ќе биде проверен, ќе добие венец на животот, што Господ им го ветил на оние кои Го сакаат.

13 Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

13Ниеден, кога е во искушение да не вели: „Бог ме искушува“, бидејќи Бог со зло не се искушува, и Тој никого не искушува,

14 Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

14но секого го искушува неговата похота која го влече и мами.

15 Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

15Потоа похотта, откако ќе се зачне, раѓа грев, а гревот, извршен, раѓа смрт.

A origem do bem

16 Não vos enganeis, meus amados irmãos.

16Не мамете се, браќа мои возљубени.

17 Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

17Секој добар дар и секој совршен подарок иде озгора, симнувајќи се од Отецот на светлината, во Кого нема промени ни сенка од измена.

18 Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

18Зашто Тој нè роди по својата волја преку словото на вистината, за да бидеме првина меѓу Неговите созданија.

A prática da palavra de Deus

Да се слуша и извршува словото

19 Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

19И така, мои возљубени браќа, секој човек нека биде брз за слушање, а спор за зборување, и бавен за гнев,

20 Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

20бидејќи човечкиот гнев не ја извршува Божјата правда.

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei, com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

[22] Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

[23] Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

[24] pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

[25] Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

[26] Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

[27] A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

[1] Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

[21]Затоа, отфрлувајќи од себеси секаква нечистота и насобрана злоба, со кроткост примете го насаденото слово, кое може да ги спаси вашите души.

[22]Бидете извршители на словото, а не само слушатели, мамејќи се сами себе.

[23]Зашто, кој го слуша словото, а не го извршува, тој прилега на човек кој го гледа своето сопствено лице во огледало;

[24]ќе се погледне, па ќе си замине, и веднаш заборава каков бил.

[25]Но кој ќе се задлабочи во совршениот Закон на слободата и остане во него, тој, бидејќи не е заборавлив слушател, туку извршител кој дејствува, ќе биде блажен во своето дејствување.

[26]Ако некој од вас мисли дека е побожен, а не го зауздува јазикот свој, туку го мами срцето свое, неговата побожност е суетна.

[27]Чиста и непорочна вера пред Бога Отецот е оваа: да се грижиш за сираци и вдовици во нивните маки и да се пазиш да останеш неосквернет од светот.

Јаков 2

Верата е непристрасна

[1]Браќа мои, држете ја непристрасно верата во Исус Христос, нашиот Господ на славата!

[2] Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não

[2]Ако во вашето собрание влезе човек со златен прстен, во светли алишта, и влезе сиромав човек со проста облека,

[3]па се загледате на облечениот во светли алишта и му речете: „Ти седни овде убаво!“, а на сиромашниот му речете: „Ти стој таму!“, или „Седни овде, крај подножјето мое!“,

[4]зарем со тоа не покажувате пристрасност, и не станувате судии со лоши помисли?

[5]Послушајте, возљубени браќа мои, не ги избра ли Бог сиромашните од овој свет да бидат богати во верата и наследници на царството, ветено од Него на оние кои Го љубат?

[6]А вие го посрамивте сиромавиот! Не се ли богатите тие што ве мачат и ве влечат по судови?

[7]Не го хулат ли тие вашето добро име, со кое сте се нарекле?

[8]Ако, пак, го извршувате царскиот закон според Писмото: „Возљуби го ближниот како самиот себе“ – добро правите.

[9]Но, ако сте пристрасни, грев правите; и Законот ве осудува како престапници.

[10]Зашто, кој го пази целиот Закон, а згреши само во едно, виновен ќе биде за сè.

[11]Зашто Оној, Кој рекол: „Не прави прељуба!“, рекол и: „Не убивај!“ Па

matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

12 Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

13 Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

A fé sem obras é morta

14 Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

15 Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

16 e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

17 Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

18 Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

19 Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

20 Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

21 Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

затоа, ако не вршиш прељуба, а убиеш, ти ќе станеш престапник на Законот.

12Зборувајте и постапувајте како оние што ќе бидат судени според законот на слободата.

13Зашто судот ќе биде безмилосен спрема оној кој не покажува милост; милоста надвива над судот.

Без дела верата е мртва

14Каква е ползата, браќа мои, ако некој рече дека има вера, а дела нема? Може ли верата да го спаси?

15Ако некој брат или сестра се голи и немаат што да јадат,

16па некој од вас им рече: „Одете си со мир, грејте се и наситете се!“, а не им даде што им е потребно за телото – каква полза?

17И така, верата, ако нема дела, сама по себе е мртва.

18Но може некој да рече: ти имаш вера, а јас имам дела. Покажи ми ја својата вера без дела, а јас преку моите дела ќе ти ја покажам мојата вера.

19Ти веруваш дека Бог е еден: добро правиш; но и злите духови веруваат, а трепераат.

20Не сакаш ли да разбереш, о суетен човеку, дека верата без дела е мртва?

21Нели со дела беше оправдан Авраам, нашиот татко, откако врз жртвеникот го положи својот син Исак?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,
[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.
[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.
[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?
[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.
[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[22]Гледаш ли дека верата дејствуваше заедно со делата негови, и дека преку делата, верата стана совршена?
[23]И се изврши Писмото, кое вели: „Му поверува Авраам на Бога, и тоа му се сметаше за праведност“, и тој се нарече – пријател Божји.
[24]Гледате ли дека човекот се оправдува со дела, а не само со вера?

[25]А така не се оправда ли со дела и блудницата Раав, откако ги прими извидувачите и ги изведе по друг пат?

[26]Зашто, како што е телото без дух мртво, така и верата без дела е мртва.

Јаков 3

Внимавај на јазикот

[1]Не барајте, браќа мои, мнозина да станете учители, зашто знаете дека поголемо осудување ќе добиеме.

[2]Сите ние многу грешиме. Но оној, кој во зборови не греши, тој е совршен човек, силен да го заузда и целото тело.

[3]Ете, ако и ние на коњите им ставиме узда на устите, за да ни се покоруваат, тогаш управуваме со целото нивно тело.

[4]Па, ете, и корабите: иако се толку многу големи и силно гонети од бурни ветрови, со мало кормило се управуваат онаму каде што кормиларот сака;

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

A sabedoria lá do alto

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento

[5]а така и јазикот е мал орган, но големи работи зборува. Ете, мал оган, а колку голема гора запалува;

[6]и јазикот е оган, свет полн со неправда; јазикот се наоѓа во таква положба меѓу нашите органи, што го осквернува целото тело и го пали времето на нашиот живот, воспалувајќи се сам од пеколот.

[7]Секаков вид сверови и птици, лазачи и риби, се скротува и се припитомува од човечкиот род,

[8]а јазикот никој не може да го скроти: тој е немирно зло и полн со смртоносен отров.

[9]Со него Го благословуваме Бога и Отецот, со него ги колнеме луѓето создадени според подобието Божјо.

[10]Од истата уста излегува и благослов и клетва. Не треба, браќа мои, тоа така да биде.

[11]А тече ли од еден ист извор слатка и горчлива вода?

[12]Може ли, браќа мои, смоквата да раѓа маслинки, или лозата смокви? Така, од еден ист извор не може да тече солена и слатка вода.

Мудроста озгора и земната мудрост

[13]Кој е меѓу вас мудар и умен, нека ги покаже преку своето добро однесување делата свои во кротост и мудрост.

[14]Но, ако во срцата свои имате горчлива завист и карање, не фалете се и не лажете против вистината:

faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

15 Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

16 Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

17 A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

18 Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

15тоа не е мудрост која доаѓа озгора, туку земна, душевна, бесовска;

16зашто, каде што има завист и карање, таму има неслога и сè е лошо.

17А мудроста, што иде озгора, е најнапред чиста, а потоа мирна, кротка, покорна, полна со милост и добри плодови, непристрасна и нелицемерна.

18Плодот, пак, на правдата во мир се сее од миротворците.

Tiago 4

A origem das contendas

1 De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

2 Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

3 pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

4 Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

5 Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

Јаков 4

Против неслогата

1Од каде се војните и расправиите меѓу вас? Не оттаму ли – од вашите похоти, кои се борат во органите ваши?

2Пожелувате и немате; убивате и завидувате, и не можете да добиете; се препирате и војувате, а немате, бидејќи не се молите.

3Просите, а не добивате, зашто зло барате, за да го трошите во вашите похоти.

4Прељубодејци и прељубодејки, не знаете ли дека пријателството со овој свет е непријателство на Бога? Зашто, кој сака да му е пријател на светот, му станува непријател на Бога.

5Или, пак, мислите дека Писмото напразно зборува: „Со ревност го љуби духот што го вселил во нас.“

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

A falibilidade dos projetos humanos

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[6]Но Тој дава поголема благодат; затоа е речено: „Бог се противи на горделивите, а на понизните им дава благодат.“

[7]Па затоа, покорете Му се на Бога; а противете се на ѓаволот, и тој ќе побегне од вас.

[8]Приближете се кон Бога, и Тој ќе се приближи кон вас; исчистете ги рацете, грешници, поправете ги срцата свои, непостојани!

[9]Бидете нажалени и плачете и липајте: смевот ваш нека се претвори во плач, а радоста во тага!

[10]Понизете се пред Господ и ќе ве подигне!

Кој си ти да го судиш ближниот?

[11]Не озборувајте се еден со друг, браќа: зашто, кој го озборува братот свој или го суди, тој го напаѓа Законот и го суди Законот. А ако, пак, го судиш Законот, тогаш ти не си извршител на Законот, туку судија.

[12]Еден е Законодавецот и Судијата, Кој може да спаси и погуби: а ти, кој си што осудуваш друг?

Лоша самодоверба

[13]Слушајте сега вие, кои велите: „Денес или утре ќе тргнеме во оној град и таму ќе останеме една година, ќе тргуваме и ќе спечалиме“,

[14]вие, кои не знаете што ќе стане утре. Што е вашиот живот? Тој е пареа, која се појавува за кратко време, па исчезнува.

15 Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.
16 Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.
17 Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

15Место да велите: „Ако сака Господ да бидеме живи, ќе направиме тоа и тоа.“
16А сега се фалите со својата гордост. Секоја таква фалба е зла.
17И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

1 Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.
2 As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;
3 o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.
4 Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.
5 Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;
6 tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

7 Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra,

Јаков 5

Предупредување до богатите

1Ајде сега вие, богати, плачете и липајте за страшните маки што идат на вас.
2Богатството ваше изгни, а алиштата ваши молци ги изгризаа.
3Златото ваше и среброто ви за'рѓаа, и 'рѓата нивна ќе биде сведоштво против вас и ќе го изеде телото ваше како оган! Сте насобрале богатство за последните дни.
4Ете, платата што сте ја задржале од работниците, кои работеле на вашите ниви, и извиците на жетварите дојдоа до ушите на Господ Саваот.
5Се веселевте на земјата и се наслудувавте, ги згоивте срцата ваши како за ден на клање.
6Го осудивте, Го убивте праведникот; и тој не се спротивставуваше.

Трпение и молитва

7Бидете трпеливи, браќа мои, до доаѓањето на Господ! Ете, земјоделецот чека драгоцен плод од земјата и долго

até receber as primeiras e as últimas chuvas.

[8] Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

[9] Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para

трпи за него, додека не добие дожд, ран или доцен.

[8]Па трпете и вие, укрепете ги срцата свои, зашто доаѓањето на Господ се приближи.

[9]Не оплакувајте се, браќа, еден на друг, та да не бидете осудени: ете, Судијата стои пред вратата.

[10]Браќа, како пример на страдања и долготрпенија земете ги пророците што зборуваа во името Господово.

[11]Ете, блажени се оние што истрајаа. Сте чуле за трпението на Јов и узнавте каков крај му даде Господ, затоа што Господ е многумилостив и се смилува на него.

[12]А пред сè, браќа мои, не колнете се ни во небото, ни во земјата, ниту пак со некоја друга заклетва. И зборот нека ви биде да – да и не – не, за да не паднете под суд!

[13]А ако некој од вас страда, нека Му се моли на Бога; весел ли е, нека Го фали Господа!

[14]Болен ли е некој меѓу вас, нека ги повика свештениците црковни, та да се помолат и да извршат помазание над него со елеј во името Господово.

[15]И молитвата со вера ќе го исцели болниот, и Господ ќе го крене; и гревови, ако направил, ќе му се простат.

[16]Исповедајте си ги гревовите еден на друг и молете се еден за друг за да се

serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

исцелите. Голема сила има усрдната молитва на праведникот.

[17]Илија беше човек смртен, како и ние, и со молитва Му се помоли на Бога да нема дожд, и не падна дожд на земјата три години и шест месеци.

[18]И пак се помоли, па небото даде дожд и земјата го даде својот плод.

Поврати ги отклонетите

[19]Ако, браќа, некој од вас се отклони од вистината, и ако некој друг го поврати, [20]тој нека знае дека оној што обрати грешник од лажлив пат, спасува една душа од смрт и ќе покрие многу гревови.

Primeira epístola de Pedro

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,
[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,
[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros
[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.
[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,
[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;
[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo, exultais com alegria indizível e cheia de glória,

1 Петар

1 Петар 1

Поздрав

[1]Петар, апостол на Исус Христос, до повратниците распрснати по Понт, Галатија, Кападокија, Азија и Витанија,
[2]избрани по предзнаењето на Бог Отецот, и осветени од Духот за послушност и попрскување со крвта на Исус Христос: да ви се умножат благодатта и мирот!

Благодарност за даровите на спасението во Исус Христос

[3]Благословен е Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Кој по својата голема милост нè преroди преку воскресението на Исус Христос од мртвите за жива надеж,
[4]за наследство што не пропаѓа, чисто, кое не свенува, запазено на небесата за вас,
[5]кои Божјата сила преку верата ве сочувала за спасение, приготвено да се открие во последното време.
[6]Затоа радувајте се, макар што можеби сега ќе треба малку и да тагувате поради разновидни искушенија,
[7]та вашата вера испитана да излезе подрагоцена од нетрајното злато, кое сепак се испробува преку оган, за пофалба и чест и слава, кога ќе се појави Исус Христос,
[8]Кого Го сакате, иако не сте Го виделе, и во Кого верувајќи сега, а не гледајќи Го, се радувате со неискажлива и славна радост,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

[16] porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

[9]примајќи ја крајната цел на вашата вера – спасението на душите.

[10]Тоа спасение го бараа и испитуваа пророците што прорекоа за вашата благодат.

[11]Откако испитаа, во кое или какво време им јавуваше Духот Христов однапред, Кој беше во нив, сведочејќи за Христовите страдања и славата која иде по нив;

[12]ним им беше откриено дека тие не за самите себе служат, туку за вас со она што ви се јави сега вам преку оние кои го проповедаа Евангелието од небото преку Светиот Дух, и во кое копнеат да сирнат ангелите.

Повик на свет живот

[13]Поради тоа, возљубени, препашете ги колковите на умот свој, бидете бодри и имајте целосна надеж дека ќе ви се принесе благодатта при јавувањето на Исус Христос.

[14]Како послушни чеда, не постапувајте веќе според поранешните ваши похоти, кога бевте во незнаење.

[15]Но, по примерот на Светиот, Кој ве повика, и вие самите бидете свети во сите ваши постапки.

[16]Зашто напишано е: „Бидете свети, бидејќи Јас сум свет.“

[17] Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,
[18] sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,
[19] mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,
[20] conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós
[21] que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

A santidade no amor

[22] Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,
[23] pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.
[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;
[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

[17]Ако Го нарекувате Отец Оној, Кој непристрасно секому му суди според делата, тогаш поминувајте го времето на својот живот во стрампочит,
[18]знаејќи дека со пропадливо сребро или злато не сте искупени од суетниот живот, кој ви се предаде од татковците ваши,
[19]туку со скапоцената крв на непорочното и чисто Јагне – Христос,
[20]Кој беше предназначен уште пред создавањето на светот, а се јави во последно време заради вас,
[21]кои преку Него поверувавте во Бога, Кој Го воскресна од мртвите и Му даде слава, та верата ваша и надежта да ви бидат во Бога.

Живејте како Божји чеда во љубов!

[22]Откако ги очистивте душите свои со послушност кон вистината преку Духот, за нелицемерно братољубие, сакајте се еден со друг постојано со чисто срце,
[23]како преродени не од распадливо семе, туку од вечно преку словото на живиот Бог, Кој живее во сите векови.
[24]Зашто телото е како трева, и секоја човечка слава – како цвет од трева: се исушува тревата, и цветот нејзин паѓа;
[25]но словото Господово останува засекогаш. А тоа слово е Евангелието што ви беше објавено.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

[1] Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

[2] desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

[3] se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

[4] Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

[5] também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

[6] Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

[7] Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

[8] e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

1 Петар 2

[1]Отфрлете, пак, од себеси секаква пакост и секаква измама, и лицемерство, и завист, и секакво клеветење,

[2]како новородени деца бидете желни за вистинско и духовно млеко, та во него да пораснете за спасение,

[3]бидејќи вкусивте дека Господ е добар.

Основање и мисија на црквата

[4]Пристапете кон Него, живиот камен, од луѓето отфрлен, но од Бога избран, драгоцен,

[5]вие кои како живи камења сте вградени во духовен дом, свештенство свето, за да принесете духовни жртви кои Му се на Бога пријатни преку Исус Христос.

[6]Зашто во Писмото стои напишано: „Еве, на Сион поставувам камен темелник, одбран и скапоцен; и кој верува во Него, нема да се посрами!“

[7]Вам, пак, кои верувате, Тој ви е чест, а за неверниците – „Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник“,

[8]камен од кој тие се сопнуваат и камен на кој паѓаат, зашто не му се покоруваат на словото; за тоа се тие и одредени.

[9] Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

[10] vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

[11] Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

[12] mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

[13] Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

[14] quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

[15] Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

[16] como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

[9]Но вие сте избран род, царско свештенство, свет народ, луѓе придобиени за да ги возвестите совршенствата на Оној Кој ве повикал од темнина во Својата чудесна светлина;

[10]вие, кои некогаш не бевте народ, а сега сте народ Божји; кои не бевте помилувани, а сега сте помилувани.

За однесувањето на христијаните меѓу незнабошците

[11]Возљубени, ве молам, како придојдени и гости, да се пазите од телесните похоти што војуваат против душата.

[12]Однесувајте се достојно меѓу незнабошците, па тие, кога ве напаѓаат како злотворци, штом ќе ги видат вашите добри дела, да Го прославаат Бога во денот на посетата.

Должноста на христијаните кон оние кои се на власт

[13]И така, покорувајте се на секоја човечка власт, поради Господ: било на цар, како на врховна власт,

[14]било на управители на Негови пратеници за да ги казнат злосторниците, а за да ги пофалат добротворците!

[15]Зашто, таква е волјата Божја, – со добротворство да го замолкнуваме незнаењето на безумните луѓе,

[16]како слободни, а не како такви што ја употребуваат слободата како покривка за вршење зло, туку – како слуги Божји.

[17] Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.

[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.

[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,

[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;

[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,

[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

[25] Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

[17]Почитувајте го секого, браќата сакајте ги, имајте страхопочит кон Бога, царот почитувајте го!

Должноста на слугите кон своите господари

[18]Слуги, покорувајте им се на господарите свои, не само на добрите и кроткие, туку и на лошите!

[19]Зашто, тоа ви оди во прилог, ако некој, од сознание за Бога, поднесува скрб, страдајќи неправедливо.

[20]Зашто, каква е пофалбата, ако трпите кога ве тепаат поради престапи? Но, ако трпите кога правите добро и страдате, тоа Му е угодно на Бога.

[21]Бидејќи вие сте за тоа повикани, зашто и Христос пострада за вас, оставајќи ни пример за да врвиме по Неговите стапки:

[22]Тој не направи грев, ниту, пак, во устата Негова се најде измама;

[23]кога на Него хулеа, Тој не им одвраќаше со хули; кога страдаше, не се закануваше, туку се потпираше на Оној Кој праведно суди.

[24]Тој сам ги носеше нашите гревови на крстот во телото Свое, та ослободени од гревовите да живееме за правдата: „Преку Неговата рана се исцеливте.“

[25]Зашто бевте како овци изгубени, кои немаат пастир, но сега се обративте кон Пастирот и Чуварот на вашите души.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

1 Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

2 ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

3 Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

4 seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

5 Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

6 como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

7 Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

1 Петар 3

Должности на сопружниците

1А така и вие, жените, бидете им покорни на своите мажи, та, ако некои од нив не му се покоруваат на словото, преку поведението на своите жени да се придобијат без приговор,

2кога ќе го видат вашиот чист и богобојазлив живот.

3Вашата убавина да биде не надворешна, односно во плетењето на косите, китењето со злато или облекување на облеки,

4туку – внатрешна, во срцето на скриениот човек, во постојаност и тих дух, што е драгоцено пред Бога.

5Зашто така некогаш се украсуваа и светите жени, кои се надеваа на Бога и им се покоруваа на мажите свои,

6како што Сара го слушаше Авраам, нарекувајќи го господар. Вие сте нејзини чеда; ако правите добро, не плашете се од ништо.

7Така и вие, мажите, живејте со своите жени во разбирање и почитувајте ги како послабо суштество и како сонаследници на благодатниот живот, за да не се појави препрека во молитвите ваши.

Страдање заради правда

[8] Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,
[9] não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo, pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?
[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;
[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros,

[8]А најпосле, бидете сите еднодушни, сочувствителни, братољубиви, милосрдни, дружељубиви, понизни;
[9]не враќајте зло за зло или навреда за навреда, туку, напротив: благословувај-те, знаејќи дека за тоа сте повикани за да наследите благослов.
[10]„Зашто, кој го сака животот и сака да види добри денови, нека го пази јази-кот свој од зло, и усните негови да не зборуваат лаги.
[11]Нека одбегнува зло и нека прави добро, нека бара мир и нека се стреми кон него –
[12]бидејќи очите на Господ се вперени кон праведните, и ушите Негови – кон нивните молитви, а лицето Господово е против оние кои прават зло за да ги истреби од земјата.“

Доверба наместо прогонување

[13]И кој ќе ви направи зло, ако правите добро?

[14]Но, ако и страдате за правда, блажени сте; не плашете се од она од што тие се плашат и не бојте се;

[15]туку Господ Бог почитувајте Го во срцата свои; а бидете секогаш подготвени со кротост и страхопочит за одговор на секого кој од вас ќе побара сметка за вашата надеж.
[16]Имајте чиста совест, та со тоа, што ве напаѓаат како злосторници, да се посрамат тие што ве кудат поради вашиот добар живот во Христос.

fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as

[17]Зашто, ако ѝ е угодно на Божјата волја, подобро е да страдате правејќи добро, отколку вршејќи лошо.

Победата на Христос се покажува во сите

[18]Бидејќи и Христос, за да нè доведе кај Бога, еднаш пострада за гревовите наши, праведник за неправедните; вистина, умре по тело, но оживеа со духот.

[19]Во него откако слезе, им проповеда и на духовите кои беа в затвор,

[20]кои некогаш не се покорија кога Божјата долготрпеливост ги очекуваше, во времето на Ное, при правењето на ковчегот, во кој малкумина, односно осум души се спасија од водата.

[21]Образецот на таа вода – крштавањето, но не отстранувањето на телесната нечистотија, туку ветувањето на Бога добра совест – нè спасува сега и нас преку воскресението на Исус Христос,

[22]Кој, откако се вознесе на небото, е оддесно на Бога, а Кому Му се покоруваат ангелите, властите и силите.

1 Петар 4

Изменет начин на живеење

[1]Бидејќи, пак, Христос пострада со телото за нас, тогаш вооружете се вие со истата мисла; зашто кој ќе пострада со телото, тој прекинал со гревот,

[2]та преостанатото време на животот во телото да не го проживее веќе со чо-

paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

3 Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

4 Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

5 os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

6 pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

7 Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

8 Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

9 Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

10 Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

11 Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por

вечки похоти, туку според волјата Божја.

3Зашто доволно е што минатото време на животот го поминавте во вршење волјата на незнабошците, живеејќи во нечистотија, во похоти, во пијанство, во прејадување, во препивање и во нечестиво идолопоклонство.

4Затоа тие и се чудат што не се дружите со нив во тој ист неуреден живот, и хулат на вас.

5Но тие ќе одговараат пред Оној Кој е готов да им суди на живите и на мртвите.

6Зашто и на мртвите им беше проповедано Евангелието да примат суд како луѓе по телото, а да живеат со духот по Бога.

Бодрост во христијанската заедница

7Но близу е крајот на сè. Па бидете мудри и бодри во молитвите.

8А пред сè, имајте постојано љубов меѓу себе; зашто „љубовта покрива многу гревови.“

9Бидете гостољубиви еден спрема друг без негодување.

10Служете си еден на друг, секој со дарбата што ја примил, како добри управители на разнообразната Божја благодат.

11Ако некој говори, нека знае дека зборува Божји зборови; ако некој служи, нека служи според силата која Бог ја дава, та во сè да се прослави Бог пре-

meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

12 Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

13 pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

14 Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

15 Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

16 mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

17 Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

18 E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

19 Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

ку Исус Христос, чија слава и владеење се вечни. Амин.

Блаженството ветено на прогонуваните

12Возљубени, не чудете се на огненото искушение, што ви се праќа за да ве испита, како нешто необично да ви се случува.

13Напротив. Ако учествувате во страдањата Христови, тогаш радувајте се, та кога ќе се јави Неговата слава да се зарадувате и развеселите.

14А ако ве укоруваат поради името Христово, блажени сте, зашто Духот на славата, Духот Божји почива на вас: тие, значи, на Него хулат, а вие – Го прославувате.

15Никој, пак, од вас да не страда како убиец, или крадец, или злосторник, ниту како оној што се меша во туѓи работи;

16но, ако страда како христијанин, да не се срамува, туку да Го прославува Бога за такво учество.

17Зашто време е да почне судот од Божјиот дом; а ако почне најнапред од нас, тогаш каков ли ќе им биде крајот на оние кои не му се покоруваат на Божјото Евангелие?

18И кога праведникот одвај се спасува, тогаш што ќе стане од безбожниците и грешниците!?

19И така, оние што страдаат според волјата на Бога, нека Му ги предадат

Нему, како на верен Создател, душите свои, правејќи добро.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

[3] nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

[4] Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

[5] Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

[6] Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

[7] lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

[8] Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

1 Петар 5

Грижа за Божјото стадо

[1]Оние, кои се меѓу вас свештеници, ги молам јас, кој и самиот сум свештеник, и сведок на Христовите страдања и соучесник во славата, што ќе се открие:

[2]пасете го Божјото стадо, што го имате, надгледувајќи го не присилно, туку доброволно и според Бога; не заради срамна печалба, туку од сè срце.

[3]И не како да управувате со народот, туку давајќи му пример на стадото.

[4]А кога ќе се јави Пастироначалникот, ќе добиете венец на слава што никогаш не свенува.

Понизност и цврстина во верата

[5]Исто така и вие, помладите, покорувајте им се на старешините; а сите, пак, покорувајте се еден на друг и здобијте се со понизност, бидејќи „Бог им се противи на горделивите, а на понизните им дава благодат.“

[6]Понизете се под крепката рака Божја, за да ве воздигне кога ќе дојде времето.

[7]Сите ваши загрижености префрлете ги врз Него, зашто Тој се грижи за вас.

[8]Бидете трезвени, бидете будни, зашто вашиот противник, ѓаволот, обиколува како лав што рика и бара некого да проголта;

[9] resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

[9]спротивете му се со тврда вера, знаејќи дека такви страдања ги снаоѓаат и вашите браќа по светот.

[10] Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

[10]А Бог на секоја благодат, Кој ве повика за Својата вечна слава во Исус Христос, Сам, по вашето кратко страдање, да ве усоврши, укрепи и направи непоколебливи.

[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[11]Нему слава и власт во веки веков. Амин!

Завршни поздрави

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

[12]По Силван, нашиот верен брат, како што мислам, ви го напишав ова кратко послание, за да ве утешам и уверам дека ова е вистинската Божја благодат. Останете цврсто во неа!

[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

[13]Ве поздравува црквата во Вавилон, избрана заедно со вас, и Марко, синот мој.

[14] Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

[14]Поздравете се еден со друг со целив на љубов. Мир на сите вас, што сте во Христос. Амин!

Segunda epístola de Pedro

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

1 Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

2 graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

3 Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

4 pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

5 por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

6 com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

7 com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

8 Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não sejais nem inativos, nem infrutuosos no pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

2 Петар

2 Петар 1

Поздрав

1Симон Петар, слуга и апостол на Исус Христос, до оние на кои преку правдата на нашиот Бог и Спасител Исус Христос им се падна еднаква вера како и нам.

2Благодатта и мирот со познавањето на Бог и Христос Исус, нашиот Господ, да ви се умножат.

Божјиот позив и избор

3Бидејќи Неговата божествена сила ни подари сè што е потребно за животот и побожноста, а преку познанието на Оној Кој нè повика со Својата слава и совршенство,

4преку кои ни се дарувани многу големи и драгоцени ветувања, та преку нив да станете учесници во Божјата природа ако се оддалечите од гнилежот на овој свет;

5затоа, грижејќи се за ова сестрано, принесете кон верата своја добродетел, а кон добродетелта знаење,

6кон знаењето воздржување, кон воздржувањето трпение, кон трпението побожност,

7кон побожноста братољубивост, кон братољубивоста љубов.

8Зашто, ако овие доблести ги има во вас и се умножуваат, тие нема да ве оставаат празни, ниту бесплодни во познанието на нашиот Господ Исус Христос.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

A superioridade da palavra de Deus

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa

[9]А кој ги нема овие доблести, тој е слеп, кусоглед и заборава дека се очистил од поранешните гревови.

[10]Браќа, затоа уште повеќе настојувајте да го зајакнете вашиот позив и избор, зашто, ако го вршите тоа, никогаш нема да погрешите,

[11]бидејќи по таков начин ќе ви се овозможи слободен влез во вечното царство на нашиот Господ и Спасител Исус Христос.

Верност кон апостолското и пророчко слово

[12]Поради тоа секогаш ќе се трудам да ви ги напоменувам овие работи, иако ги знаете, и утврдени сте во сегашната вистина.

[13]А и право е, додека сум во ова тело, да ве потсетувам,

[14]бидејќи знам дека наскоро ќе го оставам моето тело, како што Господ наш, Исус Христос, ми откри.

[15]А ќе се погрижам на ова да се потсетувате секогаш и по мојата смрт.

[16]Зашто ние ви ја покажавме силата и доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос не преку измислени приказни, туку самите бевме очевидци на Неговото величие.

[17]Зашто Тој прими чест и слава од Бог Отецот, кога од Велелепната Слава Му

lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

дојде ваков глас: „Овој е Мојот возљубен Син, со Кого се исполнува Мојата добра волја.“

[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[18]И тој глас, што дојде од небото, ние го чувме, кога бевме со Него на светата гора.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[19]А освен тоа, ние имаме нешто уште поверно, а тоа е пророчкото слово; и добро правите што нему му обрнувате внимание, како на светило што свети на темно место, додека денот осамне и Деницата засвети во вашите срца.

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;

[20]Знајте го прво тоа дека ниедно пророштво од Писмото не е сопствено кажување на пророкот.

[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

[21]Зашто никогаш според човечката волја не е изречено пророштво, туку светите Божји луѓе зборувале поттикнати од Светиот Дух.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

2 Петар 2

Треба да се пазиме од лажни и порочни учители

(Јуда 1,4-13)

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.

[1]А во народот имаше и лажни пророци, како што и меѓу вас ќе има лажни учители, кои ќе внесат погубни ереси и, откако се одречат од Господ, Кој ги откупил, ќе навлечат врз себеси брза погибел.

[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

[2]И мнозина ќе појдат по нивните нечистотии, и поради нив патот на вистината ќе биде похулен.

[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias;

[3]И, побудувајќи ве од користољубивост, ќе ве привлекуваат со ласкави зборови;

para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

4 Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

5 e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

6 e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

7 e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

8 (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

9 é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

10 especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

11 ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

12 Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e

но нивното осудување е одамна готово, и нивната погибел не дреме.

4Зашто Бог, кога не ги поштеди ангелите што згрешија, туку ги фрли во пеколот со вериги на мракот, ги предаде да бидат држани до судот;

5и кога не го поштеди првиот свет, туку, кога нанесе потоп врз безбожниот свет, го запази само осумчленото семејство на Ное, проповедникот на правдата;

6и градовите Содом и Гомора ги осуди на разурнување и ги претвори во пепел, оставајќи ги како пример на идните безбожници,

7а го избави праведниот Лот, кого го осрамотија беззакониците со нечистиот живот.

8Зашто, кога живееше праведникот меѓу нив, гледајќи ги и слушајќи ги беззаконските дела, тој секојдневно ја измачуваше својата праведна душа;

9значи Господ знае како да ги избавува побожните од искушенија, а неправедните да ги држи во маки за судниот ден;

10а најмногу оние што се управуваат според телото во неговите гнасни похоти, кои ја презираат власта, дрски се, горди и не се плашат да хулат на власта,

11но дури ни ангелите, кои се поснажни и посилни од нив, не изговараат за нив хула пред Господ.

12А тие, како неразумни животни, созданија по инстинкт се фаќаат и се

destruição, falando mal daquilo em que são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

уништуваат, хулејќи го она што не го разбираат, во својата погибел ќе загинат,

[13]добивајќи казна за вршење неправда. Тие секојдневниот живот во раскош го сметаат за уживање; тие се срам и грев, насладувајќи се со своите измами, додека јадат со вас;

[14]имаат очи полни со прељубодејство и ненаситни се на грев, ги мамат неутврдените души; имаат срце привикнато на лакомство: тие се чеда на проклетството!

[15]Откако го оставија вистинскиот пат и се заблудија, тргнаа по стапките на Восоровиот син Валаам, кој засака плата за вршење неправда,

[16]но беше изобличен за своето беззаконие: неразумното животно проговори со човечки глас и го запре безумството на пророкот.

[17]Тие се безводни извори, облаци и магли од бура разнесувани; за нив е резервиран мракот на темнината засекогаш.

[18]Зашто, говорејќи празни зборови, ги мамат на телесни похоти и нечистотија оние кои тукушто се оттргнале од тие што живеат во заблуда.

[19]Им ветуваат слобода кога тие самите се робови на развратот, зашто кога некој некого победува, тој и го поробува.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

[20]Зашто, ако ги избегнале световните скверности преку познанието на Господ и Спасителот наш Исус Христос, и пак се плеткаат во нив и бидуваат победени, тогаш за такви последното ќе им биде полошо од првото!

[21]За нив би било подобро да не го беа познале патот на правдата отколку, откако го познаа, да отстапат од светата заповед која им е предадена.

[22]Ним им се случува според вистинската поговорка: „Песот се враќа на својата блујавица“ и „Искапената свиња – во калта.“

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

2 Петар 3

Ветување за повторно Христово доаѓање

[1]Еве, возљубени, како веќе ви го пишувам второто послание во кое со напомнување ви го разбудувам вашиот чист разум

[2]за да се потсетите на зборовите, порано кажани од светите пророци, и на заповедта од Господ и Спасителот, дадени преку вашите апостоли.

[3]Најнапред знајте го тоа дека во последните дни ќе се јават подигрувачи, кои ќе се подбиваат и ќе живеат според своите похоти.

[4]Ќе велат: „Каде е ветувањето на Неговото доаѓање? Зашто, откако татковците наши изумреа, сè си стои така како од создавањето на светот.“

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

[6] pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

[7] Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

[8] Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

[9] Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

[10] Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

[11] Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

[12] esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

[5]Тие намерно заборавaат дека небесата и земјата од порано беа создадени од вода и преку вода со силата на Божјото слово,

[6]преку кое, тогашниот свет загина, потопен од вода.

[7]А сегашните небеса и земјата, пазени од истото слово, се чуваат за оган во денот на судот и погибелта на нечестивите луѓе.

[8]Но внимавајте, возљубени, да не го изумите само тоа дека за Господ еден ден е како илјада години, а илјада години – како еден ден.

[9]Господ нема да задоцни со Своето ветување, како што некои мислат за бавењето; но долго време трпи, бидејќи не сака да загине некој, туку сите да се покаат.

[10]И ќе дојде денот Господов, како крадец во ноќно време; тогаш небесата со голема бучава ќе ги снема, и стихиите ќе пламнат и ќе се разрушат, а земјата, и сè што е на неа, ќе изгори.

[11]И така, бидејќи сето тоа ќе се разруши, каков треба да ви биде вашиот свет живот и побожноста ваша,

[12]додека го очекувате и посакувате скорото доаѓање на Божјиот ден, во кој небесата ќе се разрушат и основите во оган ќе се стопат?

[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

[13]Но ние, според Неговото ветување, очекуваме ново небо и нова земја, на кои ќе се всели правда.

Поттикнување на будност

[14]Затоа, возљубени, додека го очекувате тоа, погрижете се пред Него да излезете спокојни, неосквернети и непорочни;

[15]и долготрпеливоста на вашиот Господ сметајте ја како спасение – како што ви напиша и возљубениот наш брат Павле, според дадената му мудрост;

[16]како што зборува за тоа и во сите свои посланија, во кои има некои работи тешки за разбирање, што неучените и неутврдените ги изопачуваат, како и другите Писма, за своја погибел.

[17]А вие, возљубени, знаејќи го ова однапред, пазете се од измамата на беззакониците за да не бидете одведени со нив, и да не отпаднете од својата утврденост,

[18]туку да напредувате во благодатта и во познанието на нашиот Господ и Спасител Исус Христос. Нему слава и сега и за вечни времиња. Амин!

Primeira epístola de João

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

1 O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

2 (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

3 o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

4 Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

5 Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

6 Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

7 Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

1 Јован

1 Јован 1

Предговор

1Она што беше од почетокот, она што го чувме, она што со очите свои го видовме, што го разгледавме и што рацете наши го опипаа, за Словото на животот –

2и животот се јави, и видовме, и сведочиме, и ви го навестуваме вечниот живот, кој беше во Отецот и нам ни се јави –

3она што го видовме и го чувме, тоа ви го навестуваме, та и вие да имате заедништво со нас; а нашето заедништво е со Отецот и Неговиот Син, Исус Христос.

4Тоа ви го пишуваме за да биде радоста наша потполна.

Да одиме во светлина, ослободени од гревот

5А известувањето, пак, што го чувме од Него и вам ви го предаваме, е тоа дека Бог е светлина, и во Него нема никаква темнина.

6Ако речеме дека со Него имаме заедништво, а одиме во темнина, тогаш лажеме и не постапуваме според вистината.

7А ако, пак, во светлина одиме, како што е Тој самиот во светлина, тоа значи дека ние еден со друг имаме заедништво, и крвта на Исус Христос, Неговиот Син, нè очистува од секаков грев.

[8] Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

[9] Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

[10] Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

1 João 2

[1] Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

[2] e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

[3] Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

[4] Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

[5] Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

[6] aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual,

[8]Ако кажеме дека немаме грев, се лажеме сами себе, и вистината не е во нас.

[9]Ако ги исповедаме гревовите свои, Тој е верен и праведен за да ни ги прости гревовите и да нè очисти од секаква неправда.

[10]Ако, пак, речеме дека не сме згрешиле, Него Го правиме лажливец, и словото Негово не е во нас.

1 Јован 2

Христос ни доаѓа на помош

[1]Чеда мои, ова ви го пишувам за да не грешите; и ако некој згреши, кај Отецот имаме Застапник, Исус Христос, Праведникот;

[2]а Тој е жртва за измирување за нашите гревови, и не само нашите, туку и гревовите на целиот свет.

[3]По тоа знаеме дека сме Го познале, кога ги чуваме Неговите заповеди.

[4]Кој вели: „Го познав“, а заповедите Негови не ги чува, тој е лажливец и во него нема вистина;

[5]а кој го пази словото Негово, во него Божјата љубов навистина е совршена: по тоа знаеме дека сме во Него.

[6]Кој вели дека во Него пребива, должен е да постапува така, како што постапи и Тој.

Нова заповед

[7]Возљубени, не ви пишувам нова заповед, туку старата заповед, што ја

desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

8 Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

9 Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

10 Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

11 Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

A vitória sobre o Maligno

12 Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

13 Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

14 Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

Não se deve amar o mundo

15 Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

16 porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência

имавте од почетокот. Старата заповед е словото, што го чувте од почетокот.

8А сепак, нова заповед ви пишувам – нешто што е вистина и во Него и во вас; зашто темнината одминува, а вистинската светлина веќе свети.

9Кој вели дека е во светлина, а го мрази братот свој, тој е сè уште во темнина.

10Кој го сака својот брат, тој е во светлина и во него нема соблазна.

11А кој го мрази братот свој, тој се наоѓа во темнина, и во темнина оди, и не знае ни каде оди, бидејќи темнината му ги ослепила очите негови.

12Ви пишувам, чеда, дека заради Неговото име ви се простени гревовите.

13Ви пишувам вам, татковци, зашто Го спознавате Оној Кој е од почеток; ви пишувам, вам, момчиња, зашто го победивте лукавиот.

14Ви напишав вам, чеда, бидејќи го познавте таткото. Ви напишав, вам, татковци, бидејќи Го познавте Оној Кој е од почеток; ви напишав вам, момчиња зашто сте силни, и словото Божјо пребива во вас, па го победивте лукавиот.

15Не љубете го светот и сè што е во него. Ако некој го љуби светот, во него нема љубов од Отецот.

16Зашто, сè што е во светот – похотата на телото, похотливоста на очите и

dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

Os anticristos

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

горделивоста на животот, не е од Отецот, туку од овој свет.

[17]А светот е минлив и похотите негови, а оној што ја извршува волјата Божја, останува довека.

Христовите непријатели

[18]Чеда, последен час е. И како што сте слушале дека ќе дојде Антихрист, и сега веќе се појавија многу антихристи; од тоа разбираме дека е последниот час.

[19]Тие излегоа од нас, но не беа наши; бидејќи ако беа наши, ќе останеа со нас; но излегоа, за да биде јасно дека не се сите наши.

[20]А вие имате помазание од Светиот, и сите тоа го знаете.

[21]Не ви пишав дека не ја знаете вистината, туку затоа што ја знаете и затоа што знаете дека ниедна лага не доаѓа од вистината.

[22]Кој е лажливец, ако не оној, што порекнува дека Исус е Христос? Антихрист е тој што Ги порекнува Отецот и Синот.

[23]Секој што Го порекнува Синот, Го нема ниту Отецот; а кој Го признава Синот, Го има и Отецот.

[24]И така, сè што чувте во почетокот, тоа и нека остане кај вас; ако остане во вас она што го чувте од почетокот, и вие ќе пребивате во Синот и во Отецот.

[25]А ова е ветувањето што ни го вети Тој: вечниот живот.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[26]Тоа ви го пишав поради оние што ве мамат.

[27]А вие, помазанието што го примивте од Него, останува во вас, и немате потреба некој да ве поучува; но бидејќи Неговото помазание ве учи на сè, и е вистинито, и не е лага, затоа останете во Него онака како што ве научило тоа.

[28]И така, чеда, останете во Него, та, кога ќе се јави Тој, да имаме смелост и да се не посрамиме од Него кога ќе дојде.

[29]Кога знаете дека Тој е праведен, знајте го и тоа дека секој, кој врши правда, е роден од Него.

1 Јован 3

Божји чеда

[1]Гледајте колку голема љубов ни дал Отецот – да бидеме наречени чеда Божји, а тоа и сме! Затоа светот не нè знае, зашто не Го спозна Него.

[2]Возљубени, сега сме чеда Божји! Но уште не се покажа што ќе бидеме. Знаеме само дека, кога ќе се покаже, ќе бидеме слични на Него, зашто ќе Го видиме каков што е.

[3]И секој што ја има таа надеж во Него, се очистува самиот себе, како што е чист Тој.

4 Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

5 Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

6 Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

7 Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

8 Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

9 Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

10 Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

11 Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

12 não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

13 Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

4Секој што прави грев, прави и беззаконие; и гревот е беззаконие.

5А знаете дека Тој се јави за да ги земе нашите гревови; а грев во Него нема.

6Секој, кој пребива во Него, не греши; секој што греши, не Го видел, ниту Го познал.

7Чеда, никој да не ве заблудува! Кој постапува праведно, праведен е, како што е праведен Тој.

8Кој прави грев, од ѓаволот е, зашто ѓаволот греши од почетокот. Па затоа и се јави Синот Божји, за да ги урне делата ѓаволски.

9Секој што е роден од Бога, грев не прави, зашто семето Негово пребива во него; и не може да греши, бидејќи е роден од Бога.

10Чедата Божји и чедата ѓаволски по тоа и се познаваат. Секој што не постапува праведно, и секој што не го љуби братот свој, не е од Бога.

Да се љубиме еден со друг

11Зашто тоа е пораката што ја чувте од почетокот – да се сакаме еден со друг.

12Но не како Каин, кој беше од лукавиот и го уби брата си. А зошто го уби? Затоа што неговите дела беа лоши, а на неговиот брат – праведни.

13Не чудете се, браќа мои, ако светот ве мрази.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus

[14]Ние знаеме дека преминавме од смрт во живот, бидејќи ги љубиме браќата свои; оној што не го љуби братот свој, тој останува во смртта.

[15]Секој што го мрази братот свој, е човекоубиец; и познато ви е дека ниеден човекоубиец нема живот вечен, што ќе остане во него.

[16]Љубовта ја познаваме по тоа што Тој ја положи за нас душата Своја; но и ние сме должни да ги полагаме душите свои за браќата.

[17]Ако некој има световни блага, па кога ќе го види својот брат во немаштија, та го затвори срцето свое од него – како тогаш ќе може да остане во таков Божјата љубов?

[18]Чеда мои, да не се сакаме со зборови или со јазик, туку со дела и вистина!

Увереност пред Бога

[19]И по тоа ќе знаеме дека сме од вистината, и пред Него ќе го увериме своето срце;

[20]бидејќи, ако срцето наше нè осуди, Бог е поголем од нашето срце и знае сè.

[21]Возљубени, кога нашето срце не нè осудува, тогаш ние имаме слобода пред Бога,

[22]и, што и да побараме, добиваме од Него, бидејќи ги чуваме Неговите заповеди и правиме што е благоугодно пред Него.

[23]А заповедта Негова е таа, да веруваме во името на Неговиот Син Исус Христос

Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

и да се љубиме еден со друг, како што ни заповедал.

[24]И оној, што ги чува заповедите Негови, пребива во Него, и Тој – во него. А дека Тој пребива во нас, знаеме по Духот што ни Го дал.

1 Јован 4

Духот на вистината и духот на заблудата

[1]Возљубени, не верувајте му на секој дух, туку проверувајте ги духовите: дали се од Бога, бидејќи многу лажни пророци се јавија во светот.

[2]По ова распознавајте Го Божјиот Дух: секој дух што признава дека Исус Христос дошол во тело, од Бога е.

[3]А секој дух, што не признава дека во тело дошол Исус Христос, не е од Бога; тоа е духот на Антихристот, за кого сте слушале дека доаѓа, па и сега е веќе во светот.

[4]Вие сте, чеда, од Бога и нив сте ги победиле; зашто Оној, Кој е во вас, е поголем од оној што е во светот.

[5]Тие се од светот, затоа и световно зборуваат, а светот ги слуша.

[6]Ние сме од Бога. Кој Го познава Бога, нѐ слуша нас; кој не е од Бога, нас не нѐ слуша. По тоа и го познаваме Духот на вистината и духот на заблудата.

Љубовта доаѓа од Бог и се вкоренува во верата

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[7]Возљубени, да се љубиме еден со друг, зашто љубовта е од Бога, и секој, кој љуби, е роден од Бога и Го познава Бога;

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

[8]кој не љуби, тој не Го познал Бога, зашто Бог е љубов.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[9]Божјата љубов кон нас се покажа во тоа што Бог Го испрати во светот Својот Единороден Син за да живееме преку Него.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[10]Во тоа се состои љубовта, што не ние Го возљубивме Бога, туку Бог нас нѐ возљуби и Го прати Синот Свој за да ги очисти гревовите наши.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[11]Возљубени, кога така нѐ возљуби Бог, тогаш и ние сме должни да се љубиме еден со друг.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[12]Бога никој никогаш не Го видел. Ако се љубиме еден со друг, Бог пребива во нас и љубовта Негова е совршена во нас.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[13]Дека ние пребиваме во Него и Тој во нас, знаеме по тоа што ни дал од Својот Дух.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[14]И ние видовме и сведочиме дека Отецот Го испрати Синот како Спаситентел на светот.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[15]Кој исповеда дека Исус е Син Божји, во него пребива Бог, и тој – во Бога.

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[16]И ние ја познавме љубовта, која Бог ја има кон нас; и поверувавме во тоа дека е Бог љубов, и дека оној, кој пребива во љубовта, пребива во Бога, и Бог – во него.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.
[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.
[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

[17]Љубовта во нас се усовршува затоа за да имаме смелост на судниот ден; бидејќи, како што е Тој, така сме и ние во овој свет.
[18]Во љубовта страв нема, туку совршената љубов го изгонува стравот, бидејќи стравот подразбира казна. Кој се плаши, не е совршен во љубовта.
[19]Ние Го љубиме, бидејќи Тој отпрвин нѐ возљуби.
[20]Ако некој рече: „Го љубам Бога“ а го мрази својот брат, тој е лажливец: зашто, кој не го љуби својот брат, кого го видел, како може да Го љуби Бога, Кого не го видел?

[21]И таа заповед ја имаме од Него: кој Го љуби Бога, да го љуби и братот свој.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.
[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.
[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,
[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

1 Јован 5

Верувањето во Божјиот Син – корен на љубовта

[1]Секој, кој верува дека Исус е Христос, од Бога е роден, и секој, кој Го љуби Оној Кој родил, Го љуби и Оној, родениот од Него.
[2]По ова знаеме дека ги љубиме чедата Божји, кога Го љубиме Бога и ги извршуваме Неговите заповеди.
[3]Бидејќи љубовта кон Бога се состои во ова: да ги пазиме заповедите Негови, а Неговите заповеди не се тешки.
[4]Зашто сѐ што е родено од Бога, го победува светот; и ова е победата што го победи светот – верата наша.

[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

[5]Кој го победува светот, ако не оној кој верува дека Исус е Син Божји?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

[6]Оној, Кој дојде преку вода и крв (и преку Духот), Тој е Исус Христос – не само преку вода, туку преку вода и крв; и Духот е Оној Кој сведочи, зашто Духот е вистина.

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

[7]Зашто Тројца се, Кои сведочат (на небото: Отецот, Словото и Светиот Дух; и овие Тројца се едно.

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[8]И Тројца се, Кои сведочат на земјата:) духот, водата и крвта; и тие три се во едно.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[9]Ако го примаме човечкото сведоштво, Божјото сведоштво е поголемо, бидејќи тоа е сведоштво Божјо, со кое Бог посведочи за Својот Син.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[10]Кој верува во Синот Божји, тој го има тоа сведоштво во себе; кој не Му верува на Бог, Го прави лажливец, зашто не поверувал во сведоштвото Негово со кое посведочил Бог за Својот Син.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[11]А сведоштвото е тоа дека Бог ни дарувал живот вечен; и тој живот е во Неговиот Син.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

[12]Кој Го има Синот Божји, тој го има и тој живот; кој го нема Синот Божји, го нема тој живот.

O poder da intercessão

Епилог

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[13]Ова ви го напишав вам, кои верувате во името на Синот Божји, за да знаете дека имате живот вечен и да верувате во името на Синот Божји.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[14]И тоа е увереноста, која ја имаме пред Него, дека ако побараме нешто по Неговата волја, Тој нè услишува.

[15]А кога знаеме дека ни услишува што и да побараме, знаеме дека ќе добиеме, што и да сме побарале од Него.

[16]Ако некој го види брата си да греши со грев што не е за смрт, нека се моли, и Бог ќе му даде живот, – односно на оној што не греши за смрт. А има и грев за смрт: за тој грев не велам да се моли.

[17]Секоја неправда е грев, но има грев што не е за смрт.

[18]Знаеме дека секој роден од Бога не греши: но родениот од Бога се пази, и лукавиот не се допира до него.

[19]Знаеме дека ние сме од Бога, и дека целиот свет лежи во зло.

[20]Знаеме исто така дека Синот Божји дојде и ни даде светлина и разум, за да Го познаеме вистинскиот Бог; и ние пребиваме во вистинскиот Бог – Неговиот Син Исус Христос. Тој е вистински Бог и живот вечен.

[21]Чеда, пазете се од идолите. Амин!

Segunda epístola de João

2 Јован

2 João 1

Prefácio e saudação

1 O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

2 por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

3 a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

4 Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

5 E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

6 E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

7 Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

8 Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

2 Јован 1

Поздрав

1Од свештеникот – до избраната госпоѓа и нејзините чеда, кои ги љубам во вистината, – и не само јас, туку и сите што ја познаа вистината;

2поради вистината, која пребива во нас и ќе биде со нас до века.

3Да биде со нас благодатта, милосрдието, мирот од Бог Отецот и од Господ Исус Христос, Синот на Отецот во вистина и љубов!

Заповед на љубовта

4Многу се зарадував, зашто најдов некои од твоите чеда во вистина, онака како што добивме заповед од Отецот.

5И сега те молам, госпоѓо, не како да ти пишувам нова заповед, но онаа што ја имаме од почетокот, да се љубиме едни со други.

6А љубовта се состои во тоа, да постапуваме по Неговите заповеди. Тоа е заповедта, што ја чувте во почетокот, за да постапувате според неа;

Антихристи

7бидејќи во светот влегоа мнозина измамници, кои не исповедаат дека Исус Христос дошол во тело; таков човек е измамник, Антихрист.

8Пазете се за да не го изгубите она за кое сте се труделе, туку да добиете полна награда.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

[9]Секој, кој оди предалеку и не останува во Христовото учење, Го нема Бога; кој останува во Христовото учење, тој Го има и Отецот и Синот.

[10]Кој доаѓа кај вас и не го носи тоа учење, него не го примајте во вашиот дом и не поздравувајте го;

[11]зашто, кој го поздравува, учествува во неговите лоши дела.

Поздрави

[12]Вистина, имав многу да ви пишувам, но не сакав на книга и со мастило, зашто се надевам дека ќе дојдам кај вас и од устата да ви зборувам, та радоста ваша да ви биде полна.

[13]Ве поздравуваат чедата на избраната твоја сестра. Амин!

Terceira epístola de João	3 Јован

3 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

[2] Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

[3] Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

[4] Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

[5] Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

[6] os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

[7] pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

[8] Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

[9] Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

[10] Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas. E, não satisfeito com estas coisas, nem ele

3 Јован 1

Поздрав

[1]Свештеникот – до возљубениот Гај, кого го љубам во вистината.

[2]Возљубен, се молам да бидеш здрав и во сè да ти биде добро, како што ѝ е добро на душата твоја.

Пофалба за добродетелството

[3]Многу се зарадував кога дојдоа браќата и посведочија за твојата вистина – односно како ти одиш во вистината.

[4]За мене нема поголема радост од тоа – да слушнам дека моите чеда одат во вистината.

[5]Возљубен, ти постапуваш верно во сè што го правиш за браќата и гостите.

[6]Тие ја посведочија твојата љубов пред Црквата. Добро ќе направиш ако ги приготвиш пред Бога како што треба.

[7]Бидејќи поради Неговото име тргнаа, не земајќи ништо од незнабошците.

[8]Ние сме, пак, должни да примаме такви, за да станеме соработници со вистината.

Властољубието на Диотреф

[9]Јас напишав неколку збора до Црквата, но Диотреф, кој сака да биде прв меѓу нив, не нè прими нас.

[10]Затоа, ако дојдам, ќе му спомнам за делата негови што ги прави, напаѓајќи нè со лоши зборови; и тоа не му е доволно, туку браќата сам не ги прима, а

mesmo acolhe os irmãos, como impede os que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

[11] Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

[12] Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

Informações finais. Saudações

[13] Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

[14] pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

[15] A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

им забранува да ги примаат и оние кои сакаат да ги примат, и ги гони од Црк-вата.

[11]Возљубени, не угледувајте се на злото, туку на доброто. Кој добро чини, од Бога е; а кој прави зло, не Го видел Бога.

[12]За Димитриј посведочија сите, па и самата вистина; а сведочиме, исто така, и ние; а вие знаете дека сведоштвото наше е вистинско.

Завршни поздрави

[13]Многу имав да ти пишувам, но не сакав да ти напишам со мастило и перо,

[14]туку се надевам дека наскоро ќе те видам, и дека ќе позборуваме лице в лице.

[15]Мир за тебе! Те поздравуваат прија-телите. Поздрави ги пријателите по име. Амин!

Epístola de Judas

Judas 1

Prefácio e saudação

[1] Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

[2] a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

[3] Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

[4] Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

[5] Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

[6] e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

Јуда

Јуда 1

Поздрав

[1]Јуда, слуга на Исус Христос, а брат на Јаков – до повиканите, возљубени во Бог Отецот и зачувани за Исус Христос.

[2]Милост, мир и љубов да ви се множат!

Лажни учења
(2 Птр 2,1-17)

[3]Возљубени, грижејќи се постојано, да ви пишувам за нашето општо спасение, сметав дека е неопходно да ви напишам и да ве замолам – да се борите за вистинската вера, која им е дадена на светиите еднаш засекогаш,

[4]зашто се вовлекоа некои луѓе, чија осуда е одамна определена, безбожници, што ја превртуваат благодатта Божја во нечистотија и се одрекуваат од Единиот Господар Бог и Господ наш Исус Христос.

[5]Сакам да ви напомнам, иако ова веќе го знаете, дека Господ, откако го избави народот од египетската земја, ги погуби потоа оние што не веруваа;

[6]ангелите, пак, што не се покоруваа на своето началство, и го напуштија живеалиштето, ги стави во вечни окови, во мрак за суд на големиот ден.

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

[7]Како што Содом и Гомора и околните градови, што блудствуваа, а на ист начин како и тие, одеа по друго тело, станаа пример со тоа што беа накажани со вечен оган.

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[8]Истото ќе се случи и со оние кои го осквернуваат телото, ја презираат власта и хулат на Славата.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[9]А Архангел Михаил, кога се препираше со ѓаволот за Мојсеевото тело, не се осмели да изрече хулна пресуда, туку рече: „Господ да те спречи!“

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[10]А овие хулат на она што не го знаат, а во она што го знаат по природа како неразумно животно, во тоа се распаѓаат.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[11]Тешко ним, зашто тргнаа по Каиновиот пат, се фрлија во заблудата на Валаам заради печалба и загинаа во бунтот Кореев.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[12]Тоа се оние што ги поганат вашите трпези на љубовта, јадејќи со вас без страв и напасувајќи се. Тие се безводни облаци што ветровите ги пренесуваат, есенски неродни дрвја, двапати исушени и искорнати;

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes, para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

[14] Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

[15] para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

[16] Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

A profecia apostólica. Exortações

[17] Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[18] os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

[19] São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

[20] Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

[21] guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

[13]свирепи морски бранови, што како пена ги испуштаат своите срамни дела; ѕвезди лажни, за кои се чува мракот на темнината засекогаш.

[14]А за овие пророкуваше и Енох, седмиот од Адам, зборувајќи: „Ете, доаѓа Господ со илјадници Свои свети ангели,

[15]за да изврши суд над сите и за да ги разобличи сите безбожници за сите нивни нечисти дела, што ги беа направиле со своето беззаконие, и за сите лоши зборови, што ги изрекле за Него безбожните грешници.“

[16]Тие се незадоволни викачи, кои живеат според своите желби, а устата нивна произнесува горди зборови, и за корист стануваат умилкувачи.

Обраќање и препораки

[17]Но вие, возљубени, спомнете си ги зборовите што ги кажаа апостолите на нашиот Господ Исус Христос;

[18]тие ви зборуваа дека во последно време ќе се појават подигрувачи, кои ќе постапуваат според своите безбожнички желби.

[19]Тоа се луѓе што се одделуваат од единството на верата; тие се телесни – и немаат Дух.

[20]А вие, возљубени, изградувајќи се во пресветата ваша вера и молејќи се преку Светиот Дух,

[21]запазете се во љубовта Божја, очекувајќи милост од нашиот Господ Исус Христос, за вечен живот.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[22]И така разликувајќи ги, едни милувајте,

[23]а други со страв спасувајте, истргнувајќи ги од оган и изобличувајќи ги со страв, и гнасејќи се од облеката, испоганета од телото.

Завршен збор

[24]А на Оној, Кој може да ве запази да останете безгрешни и без порок, и да ве постави пред славата Своја во радост –

[25]на Единиот премудар Бог, нашиот Спасител преку Исус Христос, нашиот Господ, слава и величие, сила и власт преку сите векови, сега и во сите времиња. Амин!

Apocalipse de João	Откровение

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

[1] Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

[2] o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

[3] Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

[4] João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

[5] e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

[6] e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[7] Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

Откровение 1

Вовед

[1]Откровение на Исус Христос, кое Му го даде Бог, за да им го покаже на слугите Свои она што треба да стане скоро. Тој го најави тоа испраќајќи го Својот ангел на слугата Свој Јован,

[2]Кој го посведочи словото Божјо и сведоштвото на Исус Христос, и сè што виде.

[3]Блажен е оној кој чита и оние кои ги слушаат зборовите на ова пророштво и пазат на напишаното во него; зашто времето е блиску.

Поздрав до седумте цркви

[4]Јован – до седумте цркви, што се во Азија: благодат вам и мир од Оној, Кој е, и Кој бил, и Кој иде, и од седумте духови кои се пред Неговиот престол,

[5]и од Исус Христос, Кој е верен сведок. Првороден од мртвите и Господар на земните цареви. Нему, Кој нè возљуби и изми од нашите гревови преку Својата крв

[6]и Кој нè направи пред Бога и Неговиот Отец царство на свештеници, слава и власт во вечни векови. Амин!

[7]Ете, иде со облаци, и ќе го види секое око, и оние што Го прободоа; и ќе се расплачат пред Него сите племиња на земјата. Да. Амин!

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

A visão de Jesus glorificado

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[8]Јас сум Алфа и Омега, почеток и крај – вели Господ, Кој е, Кој беше, и Кој иде, Седржителот.

Визија за Исус

[9]Јас, Јован, вашиот брат и соучесник во скрбта и во царството и во трпението на Исус, бев на островот, наречен Патмос, заради словото Божјо и заради сведоштвото на Исус.

[10]Во Господовиот ден бев понесен од Духот и зад себе чув силен глас како од труба,

[11]кој велеше: „Тоа што ќе го видиш, напиши го во книга и испрати го до седумте Цркви, (што се во Азија): во Ефес и во Смирна, во Пергам и во Тиатир, во Сард, во Филаделфија и во Лаодикија!“

[12]И се свртев за да го видам гласот што зборуваше со мене; и штом се свртев, видов седум златни свеќници,

[13]а сред седумте свеќници еден, како Синот Човечки, облечен во долга облека до нозете и околу градите препашан со златен појас;

[14]главата и косата Му беа бели како бела волна, како снег, а очите Негови – како огнен пламен;

[15]нозете Негови – слични на усвитена бронза, како во печка вжарена, а гласот Негов – како шум од многу води.

[16]Во Својата десна рака Тој држеше седум звезди, а од Неговата уста излегуваше меч со две острици; лицето Негово светеше како што сонцето сјае во полна сила.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita, dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das

[17]Штом Го видов, паднав пред Неговите нозе како мртов. Тој ја стави Својата десна рака врз мене и ми рече: „Не плаши се! Јас сум Првиот и Последниот

[18]и Живиот. Бев мртов, и ете, жив сум за сите векови и ги имам клучевите од адот и смртта.

[19]И така напиши што виде, што е и што има да стане по тоа.

[20]Ова е тајната на седумте звезди што ги виде во Мојата десница, а на седумте златни свеќници: седумте звезди се ангелите на седумте цркви – а седумте свеќници, што ги виде, тоа се седумте цркви."

Откровение 2

Порака до црквата во Ефес

[1]На ангелот на Ефеската црква напиши му: ова го вели Оној Кој ги држи седумте звезди во десницата Своја, Кој оди среде седумте свеќници;

[2]ги знам делата твои, трудот твој и трпението твое, и дека не можеш да ги поднесеш лошите; знам дека си ги испитал оние што себеси се нарекуваат апостоли, а не се, и дека си утврдил дека се лажговци;

[3]дека имаш трпение, дека си поднесувал за името Мое и дека не си се уморил.

[4]Но имам нешто против тебе, зашто ја остави својата прва љубов.

[5]Спомни си од каде си паднал и покај се, и врши ги поранешните дела; ако не,

primeiras obras; e, se não, venho a ti e moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

скоро ќе ти дојдам и ќе го преместам свеќникот твој од местото негово, ако не се покаеш.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[6]А ова го имаш: ги мразиш делата на николаитите, кои и Јас ги мразам.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

[7]Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на Црквите: – на оној што победува ќе му дадам да јаде од дрвото на животот што е сред Божјиот рај.

Carta à igreja em Esmirna

Порака до црквата во Смирна

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[8]И на ангелот на Смирненската црква напиши му: така вели Првиот и Последниот, Кој беше мртов и еве оживеа:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[9]ги знам твоите дела, скрбта и сиромаштијата – но ти си богат: и хулењата на оние, кои за себе велат дека се Јудејци, а не се, туку се сатанска збирштина.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[10]Не плаши се воопшто од она што ќе треба да го истрпиш. Ете, ѓаволот некои од вас ќе фрли в затвор за да ве искуша, и ќе бидете нажалени десетина дни. Биди верен до самата смрт и ќе ти го дадам венецот на животот.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

[11]Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите: на победникот, втората смрт нема да му нанесе штета.

Carta à igreja em Pérgamo

Порака до црквата во Пергам

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[12]А на ангелот на Пергамската црква напиши му: вака вели Оној Кој држи меч со две острици:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda

[13](ги) знам (делата твои) каде живееш, каде е престолот на сатаната, и дека го држиш името Мое, и дека не се одрече

nos dias de Antipas, minha testemunha, meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

Carta à igreja em Tiatira

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a

од верата Моја дури и во деновите кога Мојот верен сведок Антипа беше убиен меѓу вас, во чија средина живее сатаната.

[14]Но за неколку работи сум против тебе, зашто имаш таму некои што го држат учењето на Валаам, кој го учеше Валака да ги наведе на грев синовите Израелови, та да јадат жртви идолски и да блудствуваат.

[15]А имаш и некои што го држат учењето на николаитите, кое го мразам.

[16]Покај се! Ако, пак, не, скоро ќе ти дојдам и ќе стапам во борба против нив со мечот на устата Своја.

[17]Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите: на оној што победува ќе му дадам да јаде од сокриената мана и ќе му дадам бело камче и на камчето напишано ново име, што никој не го знае, освен оној, што го добива!

Порака до црквата во Тиатир

[18]И на ангелот на Тиатирската црква напиши му: ова го вели Синот Божји, Чии очи се како огнен пламен, а нозете слични на усвитена бронза:

[19]ги знам твоите дела, и љубовта, и службата, и верата, и служењето, и трпението твое, и дека твоите последни дела се побројни од првите.

[20]Но за ова сум лут на тебе, зашто позволуваш жената Језавела, која себе се нарекува пророчица, да ги учи и ма-

praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

21 Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

22 Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

23 Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

24 Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;

25 tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.

26 Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,

27 e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;

28 assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.

29 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

ми слугите Мои да блудствуваат и да јадат идолски жртви.

21А ѝ дадов време да се покае за блудството свое, но таа не се покаја.

22Ете, неа ја фрлам на постела, и оние што блудствуваа со неа, во маки големи – ако не се покаат за делата свои.

23И чедата нејзини ќе ги казнам со смрт, и сите цркви ќе дознаат дека Јас сум Оној Кој ги истражува срцата и бубрезите; и секому од вас ќе му дадам според делата негови.

24А вам и на другите во Тиатир, што не го држат тоа учење и не ги запознаа таканаречените „длабочини сатански“, ви велам: нема да ви наложам друго бреме.

25Но држете го само она што го имате, додека не дојдам.

26И кој победува и ги пази делата Мои до крај, нему ќе му дадам власт над незнабошците,

27и ќе ги пасе со железен жезол; и тие ќе се строшат како земјени садови.

28Како што и Јас примив власт од Својот Отец, нему ќе му ја дадам ѕвездата Деница.

29Па, кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Откровение 3

Порака до црквата во Сард

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas: Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

[1]И на ангелот на Сардската црква напиши му: еве што вели Оној Кој ги има седумте звезди: ги знам делата твои; носиш име дека си жив, а мртов си.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

[2]Биди буден и утврдувај ги оние што се на умирање; бидејќи делата твои не ги најдов совршени пред Мојот Бог.

[3] Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

[3]Спомни си за она што си го примил и чул, и послушај го, и покај се. Ако не бидеш буден, ќе дојдам против тебе како крадец, и нема да дознаеш кога ќе дојдам против тебе.

[4] Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

[4]Но во Сард имаш неколку имиња што не ги осквернија алиштата свои. Тие ќе одат со Мене во бела облека, бидејќи се достојни.

[5] O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

[5]Кој победува ќе биде облечен во бела облека, и нема да му го избришам името негово од книгата на животот, туку ќе го признаам името негово пред Мојот Отец и пред Неговите ангели.

[6] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[6]Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Carta à igreja em Filadélfia

Порака до црквата во Филаделфија

[7] Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

[7]И на ангелот на Филаделфиската црква напиши му: вака вели Светиот, Вистинитиот, Оној, Кој го има клучот Давидов, Кој отвора, и никој не може да затвори, – и Кој затвора, никој не може да отвори:

[8] Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca

[8]ги знам делата твои. Ете, ти дадов отворена врата, што никој не може да ја затвори; ти имаш мала сила и сепак го

força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

[10] Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

[11] Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

[12] Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

[13] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Laodiceia

[14] Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

[15] Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

[16] Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

[17] pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que

запази словото Мое, и не одречувај се од името Мое.

[9]Ете, ќе направам некои од сатанската синагога – оние што велат дека се Јудејци, а не се, туку лажат, – да дојдат и да се поклонат пред нозете твои и да познаат дека Јас те засакав.

[10]Бидејќи ти го запази словото на трпението Мое, и Јас ќе те запазам од часот на искушението кое ќе дојде над целиот свет, за да ги искуша оние што живеат на земјата.

[11]Ете, доаѓам скоро: држи што имаш, за никој да не го земе венецот твој.

[12]Оној кој победува, ќе го направам столб во храмот на Мојот Бог, и нема веќе да излезе надвор; и ќе го напишам на него името на Мојот Бог и името на градот на Мојот Бог, на новиот Ерусалим, кој слегува од небото од Мојот Бог, и Моето ново име.

[13]Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Порака до црквата во Лаодикија

[14]И на ангелот на Лаодикиската црква напиши му: ова го вели Амин, Верниот и Вистинитиот Сведок. Почетокот на Божјото создание:

[15]ги знам делата твои: ти не си ни студен, ни жежок; о, да беше студен или жежок!

[16]Така, бидејќи си млак, а не жежок, или студен, ќе те изблујам од устата Своја!

[17]Зашто велиш: „Богат сум и се збогатив, и ништо не ми треба“, а не знаеш

tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

[18] Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

[19] Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

[20] Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

[21] Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

[22] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

[1] Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

[2] Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

[3] e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um

дека си беден и проколнат, сиромав, слеп и гол;

[18]те советувам да си купиш од Мене злато низ оган пречистено, за да се збогатиш; и бела облека, за да се облечеш, и да не се гледа срамот на голотијата твоја, и со очна маст намачкај ги очите твои за да гледаш.

[19]Оние што Јас ги сакам, нив ги карам и воспитувам. И така, биди искрен и покај се.

[20]Ете, стојам пред вратата и чукам. Ако некој го чуе гласот Мој и ја отвори вратата, ќе влезам кај него и ќе вечерам со него, и тој со Мене.

[21]На оној што победува, ќе му дозволам да седне со Мене на Мојот престол, како што и Јас победив и седнав со Отецот Свој на Неговиот престол.

[22]Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите.

Откровение 4

Отворено небо

[1]Потоа погледав, и ете, отворена врата на небото, и поранешниот глас, што го бев чул како од труба, кој зборуваше со мене, рече: „Искачи се овде и ќе ти покажам што треба да стане потоа!“

[2]И веднаш бев обземен од духот. И ете, на небото стоеше престол, и на престолот седеше Некој.

[3]Оној што седеше изгледаше како камен јаспис и сардис, а околу престолот виножито, кое прилегаше на смарагд.

arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

[4] Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

[6] Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

[7] O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

[8] E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no

[4]Околу престолот, пак, имаше дваесет и четири престоли; и на престолите видов седнати дваесет и четири старешини, облечени во бели алишта, а на главите светкавици, громови и гласови; имаа златни венци.

[5]И од престолот излегуваа молњи, громови и гласови, а пред престолот гореа седум огнени светила, кои се седумте Божји духови;

[6]пред престолот, пак, имаше стаклено море, слично на кристал; а сред престолот и околу престолот – четири животни, однапред и одназад полни со очи:

[7]првото животно прилегаше на лав, второто – на теле, третото животно имаше лице како на човек, а четвртото личеше на орел во лет.

[8]Четирите животни имаа по шест крилја околу себе, а однатре беа полни со очи, и без прекин дење и ноќе воскликнуваа: „Свет, свет, свет е Господ Бог Седржителот, Кој беше, Кој е и Кој ќе дојде!“

[9]А кога животните Му оддаваа слава, чест и благодарност на Седнатиот на престолот, на Живиот во сите векови,

[10]дваесет и четирите старешини паѓаа пред Седнатиот на престолот, Му се

trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

поклонуваа на Живиот во сите векови и ги полагаа своите венци пред престолот, велејќи:

[11]„Достоен си, Господи, да ја примиш славата, честа и силата, зашто Ти си создал сè, и според Твојата волја постои сè и е создадено!“

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos,

Откровение 5

Јагнето ја зема книгата со седум печати

[1]И видов во десницата на Оној Кој седеше на престолот, книга напишана однатре и однадвор, запечатена со седум печати.

[2]И видов силен ангел што викаше со висок глас: „Кој е достоен да ја отвори книгата и да ги скрши печатите нејзини?“

[3]И никој не можеше ниту на небото, ниту на земјата, ниту под земјата, да ја отвори книгата, ниту, пак, да ја гледа.

[4]И јас многу плачев, што никој не се најде достоен да ја отвори и да ја прочита таа книга, ниту да ѕирне во неа.

[5]А еден од старешините ми рече: „Не плачи! Ете, Лавот, Кој е од Јудиното колено, Коренот Давидов, победи да ја отвори книгата и да ги скрши нејзините седум печати!“

[6]Погледав, и ете, сред престолот и четирите животни и сред старешините стоеше Јагнето, како заклано, со седумте рога и седумте очи, кои се се-

que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

[12] proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

[13] Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

думте духови Божји, пратени по целиот свет.

[7]Тој дојде и ја зеде книгата од Оној, Кој седеше на престолот.

[8]И кога ја зеде книгата, четирите животни и дваесет и четирите Старешини паднаа пред Јагнето, држејќи секој од нив харфа и златни чаши, полни со темјан, кои се молитвите на светиите;

[9]и пееја нова песна, велејќи: „Достоен си да ја земеш книгата и да ги скршиш нејзините печати, зашто Ти беше заклан и со Својата крв нè откупи за Бога од секое колено, јазик, народ и племе,

[10]и нè направи пред нашиот Бог цареви и свештеници, и ќе царуваме на земјата!“

[11]Потоа видов и чув глас на многу ангели околу престолот и околу животните и старешините, а бројот им беше илјадници и милиони,

[12]кои зборуваа со висок глас: „Достојно е закланото Јагне да прими сила и богатство, мудрост и моќ, чест, слава и благослов!“

[13]И секое создание на небото и на земјата, под земјата и во морето, и сè што е во нив, чув како зборува: „На Оној Кој седи на престолот, и на Јагнето – благослов и чест, слава и владеење во сите векови!“

[14] E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

[14]А четирите животни велеа: „Амин!“ И дваесет и четирите старешини паѓаа и Му се поклонуваа на вечно Живиот.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

[1] Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

O segundo selo

[3] Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

[4] E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

O terceiro selo

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

Откровение 6

Отворање на првите шест печати

[1]И видов кога Јагнето скрши еден од седумте печати, и чув едно од четирите животни кое проговори како со глас на грмотевица: „Дојди и види!“

[2]И видов, ете, бел коњ, и на него јавач со лак; и Му беше даден венец, и тој излезе како победник, за да победи.

[3]А кога го извади вториот печат, го чув како проговори второто животно: „Дојди и гледај!“

[4]И излезе друг коњ, црвен; и на јавачот му беше дадено да го одземе мирот од земјата, та еден со друг да се убиваат; и му беше даден голем меч.

[5]А кога се отвори третиот печат, чув како проговори третото животно: „Дојди и види!“ И видов, ете вран коњ, а на него јавач со мерила во раката своја.

[6]И чув глас сред четирите животни, кој зборуваше: „Шиник пченица за денариј, и три шиника јачмен за денариј; а растителното масло и виното ќе ги нема!“

[7]И кога се раскрши четвртиот печат, го чув гласот на четвртото животно кое рече: „Дојди и гледај!“

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

[8]И видов. И ете сив коњ, а на него јавач, чие име беше смрт; и адот врвеше по него, и му се даде власт над четвртина од земјата – да убива со меч и глад, со помор и земни ѕверови.

O quinto selo

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

[9]А кога го симна петтиот печат, под жртвеникот ги видов душите заклани заради словото Божјо и за сведоштвото, што го имаа

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[10]и викаа со висок глас, велејќи: „До кога, Севишен, свети и вистинити, нема да судиш и да им се одмаздуваш за нашата крв на оние што живеат на земјата?“

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

[11]И на секого од нив им се дадоа бели облеки, и им се рече да починат уште малку време, додека не се дополни бројот на нивните сотрудници и браќа, што ќе бидат убиени, како и тие.

O sexto selo

[12] Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

[12]И видов, кога се крена шестиот печат. И, ете, настана голем земјотрес, и сонцето стана црно како вреќа од кострет, и месечината стана како крв;

[13] as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

[13]ѕвездите, пак, небесни паднаа на земјата, како што смоквата лулана од силен ветар, ги исфрла пупките свои;

[14] e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

[14]и небото исчезна како свиткана хартија, и секоја гора и секој остров се поместија од местата свои;

[15] Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

[16] e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

[17] porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

[15]и царевите земни, и благородниците, и богатите, и војводите, и силните, и секој роб и слободен се скрија во пештери и горски камењари,

[16]велејќи им на планините и на карпите: „Паднете врз нас и скријте нѐ од лицето на Оној Кој седи на престолот и од гневот на Јагнето,

[17]зашто дојде големиот ден на Неговиот гнев, и кој може да опстане?“

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

[1] Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

Откровение 7

Црквата како Божји народ

[1]Потоа видов четири ангела како стојат на четирите агли од земјата, држејќи ги четирите земни ветрови, за да не дува ветар ни на земјата, ни по морето, ниту на некое дрво.

[2]И видов друг ангел како се подигаше од исток кој имаше печат на живиот Бог. И тој извика со висок глас кон четирите ангели, на кои им беше дадено да ѝ пакостат на земјата и морето, велејќи:

[3]„Не пакостете ѝ на земјата, ниту на морето, ниту, пак, на дрвјата, додека не им ставиме печат врз челата на слугите на нашиот Бог!“

[4]И го чув бројот на одбележаните со печат: сто четириесет и четири илјади беа одбележани од сите колена на синовите Израелови.

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

[10] e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

[11] Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

[12] dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

[5]Од Јудиното колено со печат одбележани – дванаесет илјади; од Рувимовото колено – дванаесет илјади; од Гадовото колено – дванаесет илјади;

[6]од Асировото колено – дванаесет илјади; од Нефталимовото колено – дванаесет илјади; од Манасиевото колено – дванаесет илјади;

[7]од Симеоновото колено – дванаесет илјади, од Левиевото колено – дванаесет илјади; од Исахаровото колено – дванаесет илјади;

[8]од Завулоновото колено – дванаесет илјади; од Јосифовото колено – дванаесет илјади; од Венијаминовото колено – дванаесет илјади.

Црквата како мноштво од избраните

[9]Потоа видов, и ете, големо мноштво народ, кое никој не можеше да го преброи, – од сите племиња и колена, народи и јазици; тие стоеја пред престолот и пред Јагнето, облечени во бели облеки и со палмови гранчиња во рацете.

[10]И воскликнуваа со висок глас, велејќи: „За спасението наше слава на нашиот Бог, Кој седи на престолот, и на Јагнето!“

[11]А сите ангели стоеја околу престолот, старешините и четирите животни, и паднаа ничкум пред престолот и Му се поклонија на Бога,

[12]велејќи: „Амин! Благослов и слава, мудрост и благодарност, чест и сила и моќ на нашиот Бог во сите векови. Амин!“

[13] Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

[13]А еден од старешините прозборе и ме праша: „Оние, облечени во бели облеки, кои се и од каде дошле?“

[14]А јас му одговорив: „Ти знаеш, господине.“ А тој ми рече: „Тие се што дојдоа од големи маки; тие ги испраа облеките свои и ги избелија со крвта на Јагнето.

[15]Затоа се пред престолот на Бога, Кому Му служат во Неговиот храм и дење и ноќе; и Оној, Кој седи на престолот, ќе се всели во нив;

[16]и нема веќе да огладнат, ниту, пак, да ожеднат; нив нема да ги пече сонцето и никаква горештина;

[17]бидејќи Јагнето, Кое е среде престолот, ќе ги пасе и води на живи извори водни, и Бог ќе им ја избрише секоја солза од очите нивни.“

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

[1] Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

[2] Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

[3] Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

Откровение 8

Отворање на седмиот печат

[1]Кога го отвори седмиот печат, настана тишина на небото околу половина час.

[2]И ги видов седумте ангели што стоеја пред Бога и им беа дадени седум труби.

[3]Тогаш дојде друг ангел со златна кадилница и застана пред жртвеникот; и му беше даден многу темјан, та со молитвите на сите светии да го постави на златниот жртвеник што беше пред престолот.

[4] e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

[4]Димот од темјанот, заедно со молитвите на светиите се издигна од раката на ангелот пред Бога.

[5] E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

[5]И ја зеде ангелот кадилницата, и ја наполни со оган од жртвеникот, и ја фрли на земјата, и тогаш се појавија гласови, грмотевици, светкавици и земјотрес.

Седумте труби

[6] Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

[6]И седумте ангели што ги држеа седумте труби, се приготвија да затрубат.

A primeira trombeta

[7] O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

[7]Првиот ангел затруби, и се појави град и оган, смешани со крв, и паднаа на земјата. И една третина од дрвјата изгореа, и сета зелена трева изгоре.

A segunda trombeta

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

[8]Затруби и вториот ангел – и како некоја голема гора, пламната во оган, се срина во морето; и третина од морето се претвори во крв;

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

[9]и умре една третина од морските суштества, што имаа душа; и една третина од корабите пропаднаа.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[10]И третиот ангел затруби, и од небото падна голема ѕвезда, која гореше како светило, и падна врз третината од реките и водните извори.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

[11]А името на таа ѕвезда е Пелин. И третиот дел од водите загорчи како пелин, и многу луѓе умреа од водите, бидејќи беа загорчени.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

[12]Потоа затруби и четвртиот ангел, и беше удрена една третина од сонцето, една третина од месечината и една третина од ѕвездите, за да потемнее една третина од нив, та третина од денот, како и на ноќта, да не свети.

[13]И видов и чув еден орел како лета среде небото и вика со висок глас: „Тешко, тешко, тешко на оние што живеат по земјата од другите трубни гласови на трите ангели што ќе трубат!“

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

Откровение 9

[1]Затруби и петтиот ангел, и видов ѕвезда како падна од небото на земјата. И ѝ беше даден клучот од кладенецот на бездната;

[2]па го отвори кладенецот на бездната, и од кладенецот излезе дим како дим од голема печка; сонцето и воздухот потемнеа од димот на изворот.

[3]И од димот се појавија скакулци по земјата, и им се даде власт, каква што имаат земните скорпии.

[4]И им се рече да не ја повредуваат тревата по земјата, ниту какво и да било зеленило, ниту некое дрво, а само оние луѓе, кои немаат печат Божји на челата свои.

[5]И им се даде не да ги убиваат, туку само да ги мачат пет месеци; и мачењето нивно беше како мачење од скорпија, кога ќе касне човек.

[6] Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

[6]Во тие дни луѓето ќе ја бараат смртта, но нема да ја најдат; ќе посакаат да умрат, но смртта ќе бега од нив.

[7] O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

[7]По својот облик скакулците личеа на коњи приготвени за војна: на главите нивни имаше нешто слично на златни венци, а лицата им беа како лица човечки;

[8] tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

[8]имаа коси како косите на жени, а забите им беа како заби на лавови.

[9] tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

[9]И имаа оклопи како оклопи од железо; а шумот на нивните крилја беше како шум на коли со многу коњи кога трчаат во војна.

[10] tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

[10]Имаа, пак, опашки како скорпиите, а на опашките осила и им беше дадена сила да им пакостат на луѓето пет месеци.

[11] e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

[11]И за цар над себе го имаа ангелот на бездната; името негово по еврејски е Авадон, а по грчки – Аполион.

[12] O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

[12]Едното зло помина, еве идат уште две зла по него.

A sexta trombeta

[13] O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[13]И шестиот ангел затруби, и чув еден глас од четирите рога на златниот жртвеник, што е пред Бога,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[14]кој му зборуваше на шестиот ангел, кај кого беше трубата: „Ослободи ги четирите ангели, врзани кај големата река Еуфрат!“

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia,

[15]И беа одврзани четирите ангели, кои беа приготвени за часот и денот, за

o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;

[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.

[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por

месецот и годината, за да убијат една третина од луѓето.

[16]Бројот на коњаниците беше двесте милиони – го чув нивниот број.

[17]И така во видение ги видов коњите и оние кои јаваа на нив, што имаа оклопи огнени и синкасти и сулфурни. Главите на коњите личеа на глави од лавови, а од устата нивна излегуваше оган, дим и сулфур.

[18]А од тие три зла – огнот, димот и сулфурот, што излегуваа од нивната уста, умре една третина од луѓето,

[19]бидејќи нивната сила беше во нивната уста, а опашките нивни, што личеа на змии, имаа глави со кои пустошеа.

[20]А другите луѓе, што не загинаа од тие зла, не се покајаа за делата на рацете свои, та да не се поклонуваат ни на ѓаволи ни на идоли златни и сребрени, бронзени, камени и дрвени, кои не можат ниту да гледаат, ниту да слушаат, ниту, пак, да одат;

[21]и не се покајаа ни за убиствата свои, ниту, пак, за вражбите свои, ниту за блудството свое, ниту за кражбите свои.

Откровение 10

Ангелот и малата книга

[1]И видов друг силен ангел како слегува од небото, обвиен со облак, над главата виножито, а лицето негово беше како

cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

2 e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

3 e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

4 Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

5 Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

6 e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

7 mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

8 A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

9 Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será

сонце, додека нозете како огнени столбови;

2во раката своја тој држеше отворена книшка; и ја постави својата десна нога над морето, а левата – над земјата;

3и извика со висок глас, како што рика лав; а кога извика, седум громови проговорија со своите гласови.

4И кога седумте громови проговорија со своите гласови, сакав да пишувам. Но чув глас од небото, кој ми зборуваше: „Запечати го тоа што го зборуваа седумте громови, и немој да го пишуваш!“

5И ангелот, кого го видов како стои над морето и над земјата, крена рака кон небото

6и се заколна во Оној Кој живее во вечни векови и Кој го создал небото и сè што е на него, земјата и сè што е на неа, и морето и сè што е во него – дека не ќе има веќе време,

7но во деновите, кога седмиот ангел ќе се огласи и ќе затруби, тогаш ќе се изврши тајната на Бога, како што им беше објавил Тој на своите слуги – пророците.

8И гласот што го бев чул од небото, одново прозборува со мене и рече: „Оди и земи ја отворената книшка од рацете на ангелот што стои над морето и над земјата!“

9Тогаш отидов кај ангелот и му реков: „Дај ми ја книшката!“ Тој ми одговори: „Земи ја и изеди ја! Во стомакот твој

amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

10 Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

11 Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

1 Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

2 mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

3 Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

4 São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

5 Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

6 Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em

таа ќе ти биде горчлива, но во устата ќе ти биде слатка како мед.“

10Ја зедов книгата од рацете на ангелот, и ја изедов и во устата ми беше слатка како мед, а кога ја изедов, ми беше горчлива во стомакот.

11И ми рече: „Треба пак да пророкуваш меѓу многу народи и племиња, јазици и цареви.“

Откровение 11

Двата сведока

1И ми се даде мерна трска слична на жезол, и ми се рече: „Стани и измери го Божјиот храм и жртвеникот и оние што се поклонуваат во него.

2А дворот пред храмот остави го и не мери го, бидејќи им е даден на незнабошците: тие ќе го газат светиот град четириесет и два месеци.

3И ќе им дадам на двајца Мои сведоци, и тоа облечени во вреќи, да пророкуваат илјада двесте и шеесет дена.“

4Тие се двете маслинови дрвца и двата светилника што стојат пред Господарот на Земјата.

5И, ако некој сака да им направи неправда, оган ќе излезе од устата нивна и ќе ги проголта нивните непријатели; да, така треба да биде убиен оној што ќе посака тоа да го направи.

6Тие ќе имаат власт да го затворат небото за да не паѓа дожд во деновите

que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

на нивното пророкување, и ќе имаат власт над водите да ги претвораат во крв и да ја поразат земјата со секаква мака, кога ќе посакаат.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[7]И кога ќе го завршат сведоштвото, тогаш ѕверот, кој ќе излезе од бездната, ќе им објави војна и ќе ги победи, и ќе ги убие.

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[8]А труповите нивни ќе ги остави по улиците на големиот град, кој духовно се нарекува Содом и Египет, каде што и нивниот Господ беше распнат.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[9]И многу од народите и племињата и јазиците ќе ги гледаат нивните трупови три и пол дена и нема да дозволат нивните трупови да бидат погребани во гробови.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[10]И жителите на земјата ќе се зарадуваат и развеселат поради нив, и ќе си праќаат подароци еден на друг, бидејќи тие два пророка ги мачеа оние што живеат на земјата.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[11]Но по три и пол дена во нив ќе влезе животен дух од Бога, и тие ќе се исправат на нозете свои, и голем страв ќе ги обземе оние што ќе ги гледаат.

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[12]Тогаш тие ќе чујат висок глас од небото како им вели: „Искачете се ваму!“ И тие ќе се искачат на небото во облаци, и непријателите нивни ќе ги видат.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e

[13]Во тој час ќе настане голем земјотрес и една десетина од градот ќе се сруши;

morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

14 Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

15 O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

16 E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

17 dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

18 Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

19 Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

а од земјотресот ќе загинат седум илјади човечки имиња: другите, пак, ќе се исплашат и ќе Му оддадат слава на небесниот Бог.

14Второто зло мина. Ете, брзо иде третото зло.

Седмата труба

15Затруби и седмиот ангел, и по небото одекнаа силни гласови, кои викаа: „Царството на светот стана царство на нашиот Господ и на Неговиот Христос, и Тој ќе царува во сите векови!“

16И дваесет и четирите старешини, кои седеа пред Бога на престолите свои, паднаа ничкум и Му се поклонија на Бога,

17велејќи: „Ти благодариме, Господи Боже Седржителе, Кој си, Кој беше и Кој ќе бидеш, зашто ја прими Својата голема сила и се зацари!

18Народите збеснаа, но дојде Твојот гнев и времето да им се суди на мртвите и да дадеш награда за слугите Твои – на пророците, на светиите и на оние кои имаат страхопочит кон името Твое, мали и големи, и да ги погубиш оние што ја уништуваа земјата!“

19Тогаш на небото се отвори храмот на Бога, и се јави ковчегот на заветот во Неговиот храм; и имаше светкавици и гласови, громови и земјотрес, и град голем.

Откровение 12

Жената облечена во сонце и змевот

[1] Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

[2] que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

[3] Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

[4] A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

[5] Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

[6] A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

[7] Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

[8] todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[1]И голем знак се покажа на небото: жена, облечена во сонце; под нозете нејзини беше месечината, а на главата нејзина – венец од дванаесет ѕвезди.

[2]Таа беше бремена и викаше од породилни болки, и се мачеше да роди.

[3]Потоа се јави друг знак на небото. Ете, голем црвен змев со седум глави и десет рогови, а на главите негови седум круни;

[4]опашката негова повлече една третина од небеските ѕвезди и ги фрли на земјата. Змевот застана пред жената, која сакаше да роди, та, кога ќе роди, да го изеде детето нејзино.

[5]И таа роди машко дете, кое ќе ги пасе сите народи со железен жезол; и детето нејзино беше грабнато и однесено кај Бога и Неговиот престол.

[6]А жената побегна во пустина, каде што имаше приготвено место од Бога за да ја хранат таму илјада двесте и шеесет дена.

[7]И настана војна на небото: Михаил и неговите ангели војуваа против змевот, а змевот и неговите ангели војуваа против нив;

[8]но беа поразени, и за нив веќе не се најде место на небото.

[9]И беше исфрлен големиот змев – старата змија, наречена ѓавол и сатана, која ја мами целата вселена, беше собо-

рена на земјата, и заедно со неа и ангелите нејзини беа исфрлени.

[10] Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

[10]И чув висок глас на небото како зборува: „Сега настана спасението и силата и царството на нашиот Бог и власта на Неговиот Христос, бидејќи е симнат клеветникот на браќата наши, кој ги клеветеше пред нашиот Бог дење и ноќе.

[11] Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

[11]Тие го победија со крвта на Јагнето и со словото на своето сведоштво и не се грижеа за животот свој дури до самата смрт.

[12] Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

[12]Затоа веселете се, небеса, и вие, кои живеете на нив! Тешко вам, кои живеете на земјата и морето, зашто ѓаволот слегол кај вас со голем гнев, бидејќи знае дека му останува малку време!“

O dragão persegue a mulher

[13] Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

[13]А кога виде змевот дека е фрлен на земјата, почна да ја гони жената што го беше родила машкото дете.

[14] e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

[14]И ѝ се дадоа на жената две крилја како на голем орел за да одлета во пустината на своето место, каде ќе се храни време, две времиња и половина време, далеку од лицето на змијата.

[15] Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

[15]И змијата од устата своја испушти по жената вода како река, за да ја одвлече со реката.

[16] A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

[16]Но земјата ѝ помогна на жената: ја отвори земјата устата своја и ја проголта реката што ја беше испуштил змевот од устата своја.

[17] Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

[17]И се разлути змевот на жената и отиде да војува со другите од семето нејзино што ги пазат Божјите заповеди и го имаат сведоштвото на Исус Христос.

[18]И застана на морскиот песочен брег.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

Откровение 13

Двата ѕвера

[1]И видов како од морето излегува ѕвер со седум глави и десет рогови; на роговите негови имаше десет круни, а на главите негови – богохулни имиња.

[2]Ѕверот што го видов прилегаше на леопард: нозете му беа како кај мечка, а устата – како уста на лав. И змевот му ја даде силата своја, и престолот свој, и голема власт.

[3]И видов дека една од главите негови како да беше смртно ранета, но таа смртна рана му заздраве. Тогаш се зачуди целата земја и тргна по ѕверот;

[4]и му се поклонија на змевот, кој му беше дал власт на ѕверот; му се поклонија и на ѕверот, велејќи: „Кој е како ѕверот, и кој може да војува со него?“

[5]Нему му се даде уста што зборуваше големи зборови и богохулства; и му се даде власт така да прави четириесет и два месеци.

[6]Тогаш ја отвори устата за хулење против Бога за да го навредува името Негово, живеалиштето Негово и оние што живеат на небото.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse

[7]И му се даде да војува против светиите и да ги победи; му се даде власт над секое колено, јазик и народ.

[8]И ќе му се поклонат сите земни жители, чии имиња не се запишани во книгата на животот на Јагнето заклано, од создавањето на светот.

[9]Кој има уво, нека чуе:

[10]кој во прогонство води, во прогонство ќе биде одведен; кој со меч убива, од меч треба да биде убиен. Тука е трпението и верата на светиите.

[11]И видов друг ѕвер како излегува од земјата. Тој имаше два рога како кај јагне и зборуваше како змевот.

[12]Ја извршува сета власт на првиот ѕвер во негово присуство и ја присилува целата земја и жителите нејзини да му се поклонат на првиот ѕвер, чија смртна рана се беше исцелила;

[13]и правеше големи чуда, па дури и оган симнуваше од небото на земјата пред луѓето.

[14]И ги мамеше земните жители со чудата што му беа дадени да ги врши пред ѕверот, велејќи им на земните жители да му направат биста на ѕверот, кој имаше рана од меч и остана жив.

[15]И му се даде да вложи дух во бистата на ѕверот, та да прозборува тој и да направи да бидат убиени оние кои нема да се поклонат пред бистата на ѕверот.

morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os

[16]И ќе направи на сите – мали и големи, богати и сиромаси, слободни и робови – да им се стави белег на десната рака или на челата нивни,

[17]та никој да не може ни да купува, ниту да продава, освен оние што го имаат тој белег, или името на sверот, или бројот на името негово.

[18]Тука е мудроста. Кој има ум, нека го пресмета бројот на sверот, бидејќи е број на човек, и бројот му е шестотини шеесет и шест.

Откровение 14

Јагнето и Неговиот народ

[1]Потоа видов: ете, Јагнето стои на горината Сион, и со Него сто четириесет и четири илјади, што го имаа на челата свои напишано името на Неговиот Отец.

[2]И чув глас од небото како шум од многу води и како звук од силен гром; чув глас на харфисти што свират на харфите свои

[3]и како да пеат нова песна пред престолот и пред четирите животни и старешините; и никој не можеше да ја научи таа песна, освен оние сто четириесет и четири илјади, кои беа откупени од земјата.

[4]Тие се оние што не се осквернија со жена, бидејќи се девствени; тие се оние што го следеа Јагнето каде и да оди,

homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

Тие се откупени меѓу луѓето, првенци на Бога и на Јагнето,

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

[5]и во устата нивна измама не се најде; тие се непорочни пред престолот Божји.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

Најавување на Божјиот Суд

[6]И видов друг ангел како лета среде небото, кој имаше вечно Евангелие, за да им благовести на жителите земни, на секое племе и колено, јазик и народ.

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

[7]Тој зборуваше со висок глас: „Имајте страхопочит кон Бога и подајте Му слава, зашто настапи часот на Неговиот суд, и поклонете Му се на Оној Кој ги создал небото и земјата, морето и водните извори!“

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

[8]И друг ангел се појави по него, велејќи: „Падна, падна Вавилон, големиот град, зашто сите народи ги напои со жестокото вино на своето блудство!“

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

[9]И трет ангел по него наиде, зборувајќи со висок глас: „Кој ќе му се поклони на ѕверот и на бистата негова, и прими белег на челото свое или на раката своја,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[10]тој ќе пие од виното на јароста Божја, вино неразводнето, излеано во чашата на Неговиот гнев, и ќе биде мачен со оган и сулфур пред светите ангели и пред Јагнето.

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e

[11]Димот од мачењето нивно ќе се издига во сите векови; нема да имаат мир ни дење, ни ноќе оние што ќе му се поклонат на ѕверот и на неговата биста,

quem quer que receba a marca do seu nome.

12 Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

A quarta voz

13 Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

A ceifa

14 Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

15 Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

16 E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

A vindima

17 Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

18 Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

и што ќе го примат белегот на неговото име!“

12Тука е трпението на светиите; тука се оние што ги пазат заповедите Божји и верата во Исус.

13Чув глас од небото како да ми вели: „Напиши – блажени се мртвите кои отсега умираат во Господ! Да – вели Духот – нека се одморат од трудот свој, зашто делата нивни ги следат!“

Жетвата на земјата

14И видов: ете, светол облак, и на облакот седеше сличен на Синот Човечки; на главата Своја Тој имаше златен венец, а во раката – остар срп.

15И друг ангел излезе од храмот и извика со силен глас на Оној што седеше на облакот: „Замавни со српот и жнеј, зашто дојде твојот час за жетва: бидејќи житото на земјата е зрело!“

16И Оној што седеше на облакот го фрли српот свој на земјата и земјата беше пожнеана.

17И друг ангел излезе од храмот, што се наоѓаше на небото, и имаше исто така остар срп.

18И друг ангел, кој имаше власт над огнот, излезе од жртвеникот и со силен глас извика кон оној што имаше остар срп, велејќи: „Фрли го српот свој и обери го грозјето од земното лозје, зашто зрната му се веќе зрели!“

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.
[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

[19]И ангелот го фрли српот свој на земјата, го обра земното лозје и го фрли во големата каца на Божјиот гнев, [20]и се изгмечи кацата надвор од градот, и потече крв од кацата дури до уздите на коњите, на илјада и шестотини стадии.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

Откровение 15

Седумте ангели и седумте последни казни

[1]И видов друг знак на небото, голем и чуден: седум ангели што ги држеа седумте последни казни, зашто со нив ќе се заврши Божјиот гнев.

[2]И видов нешто како стаклено море, измешано со оган; и оние што го победија ѕверот и неговата биста, неговиот белег и бројот на неговото име, стоеја на тоа стаклено море и имаа харфи Божји.

[3]И ја пееја песната на Мојсеј, Божјиот слуга, и песната на Јагнето, велејќи: „Големи и чудесни се делата Твои, Господи Боже Седржителе! Праведни и вистинити се Твоите патишта, Царе на народите!

[4]Кој нема да се уплаши од Тебе, Господи, и не ќе го прослави името Твое? Зашто само Ти си свет; зашто сите народи ќе дојдат и ќе се поклонат пред Тебе; бидејќи се појавија Твоите праведни судови!“

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[5]Потоа видов: ете, на небото се отвори храмот на скинијата на собранието.

[6]И излегоа од храмот седумте ангели, што ги држеа седумте зла, облечени во чисти и светли облеки од ленено платно и опашани преку градите со златни појаси.

[7]И едно од четирите животни на седумте ангели им даде седум златни чаши, полни со гневот на Бога, Кој живее во вечни векови.

[8]И се исполни храмот со дим од славата на Бога и од силата Негова, и никој не можеше да влезе во храмот додека не се изврши седумте казни на седумте ангели.

Откровение 16

Седумте чаши на Божјиот гнев

[1]И чув од храмот висок глас како им вели на седумте ангели: „Одете, излејте ги седумте чаши со гневот Божји на земјата!“

[2]И отиде првиот ангел и ја излеа чашата своја на земјата; и по луѓето, што го имаа белегот на ѕверот и се поклонуваа на неговата биста, се појавија лоши и лути рани.

[3]И вториот ангел ја излеа чашата своја во морето: и тоа стана како крв од убиен човек; и сè живо изгина во морето.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.
[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;
[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.
[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam
[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[4]Третиот ангел ја излеа чашата своја во реките и во изворите водни, и тие се претворија во крв.
[5]Потоа го чув ангелот на водите како вели: „Праведен си, Господи, Кој си, Кој беше, Свет си, зашто така пресуди,
[6]бидејќи тие пролеаја крв на светии и пророци, и Ти им даде да пијат крв – заслужуваат!“
[7]И чув друг како зборува од жртвеникот: „Да, Господи Боже Седржителе, вистинити и праведни се Твоите пресуди!“

[8]Четвртиот ангел ја излеа чашата своја врз сонцето; и му се даде да ги жари луѓето со оган.

[9]И силна жега ги опфати луѓето, и го похулија името на Бога Кој има власт над тие зла, и не се покајаа да Му оддадат слава.

[10]Петтиот ангел ја излеа чашата своја врз престолот на ѕверот; и царството негово се помрачи и луѓето ги гризеа јазиците свои од болка
[11]и Го проколнуваа небесниот Бог поради болките и раните свои, но не се покајаа за делата свои.

[12]Шестиот ангел ја излеа чашата своја во големата река Еуфрат; и пресуши водата нејзина за да се приготви патот за царевите од сончевиот исток.

13 Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

14 porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

15 (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

16 Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

O sétimo flagelo

17 Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

18 E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

19 E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

20 Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

21 também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens

13И видов кога од устата на змевот и од устата на ѕверот и од устата на лажниот пророк излегоа три нечисти духа, како жаби;

14зашто тоа се ѓаволски духови кои прават чуда; тие одат кај царевите на целиот свет, за да ги соберат за војна во оној голем ден на Бог Седржителот.

15„Ете, Јас доаѓам како крадец; блажен е оној кој бдее и пази на алиштата свои за да не оди гол и да не се гледа срамот негов!“

16И ги собра на местото наречено по еврејски Армагедон.

17Седмиот ангел ја изли чашата своја на воздухот; и од престолот на небесниот храм се пронесе силен глас кој извика: „Се сврши!“

18И имаше светкавици, громови и гласови, и стана силен земјотрес, таков голем и силен потрес, каков што немало откако има луѓе на земјата.

19Големиот град се раздели на три дела, и градовите на незнабошците паднаа; а великиот Вавилон се спомна пред Бога за да му се даде чашата со вино од јароста на Неговиот гнев.

20Сите острови исчезнаа, и гори веќе не се гледаа.

21И град, голем како талант, падна од небото на луѓето; а луѓето Го проколнуваа Бога поради злото од градот, зашто тоа зло беше многу големо.

blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

Откровение 17

Вавилон – големата блудница

[1]Потоа дојде еден од седумте ангели, што ги имаа седумте чаши, и зборуваше со мене, велејќи ми: „Дојди да ти ја покажам пресудата на големата блудница која седи над многу води;

[2]со неа блудствуваа земните цареви, и со виното на нејзиното блудство се опија жителите на земјата!“

[3]И ме одведе со духот во пустина: и видов жена како седи на црвен ѕвер, кој беше полн со богохулни имиња и имаше седум глави и десет рогови.

[4]А жената беше облечена во пурпур и скерлет и накитена со злато, со драгоцени камења и бисери. Во раката своја држеше златна чаша, полна со гнасотија и нечистотија од блудството нејзино.

[5]А на челото ѝ беше напишано името: „Тајна, великиот Вавилон, мајка на блудниците и на земните гнасотии.“

[6]И ја видов жената како се опива со крвта на светиите и со крвта на сведоците Исусови; и се зачудив многу кога ја видов.

[7]И ми рече ангелот: „Што се чудиш? Јас ќе ти ја кажам тајната на оваа жена, и на ѕверот, што ја носи и има седум глави и десет рогови.

[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

[9] Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

[10] dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

[13] Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e

[8]Sверот, што го виде ти, беше и го нема; тој ќе излезе од бездната и ќе загине; и земните жители, чии имиња не се запишани во книгата на животот од созданието на светот, ќе се почудат, кога ќе видат дека sверот беше и го нема, иако постои.

[9]Овде е потребен ум што има мудрост. Седумте глави, тоа се седумте гори врз кои седи жената;

[10]а седумте цареви, од кои петмина паднаа, едниот постои, другиот уште не дошол; и кога ќе дојде, малку ќе остане.

[11]И sверот што беше и кого што го нема, е осми; тој е еден од седумте и ќе загине.

[12]А десетте рогови, што ги виде, се десет цареви, кои царства уште не примија, туку како цареви ќе добијат власт само за извесно време заедно со sверот.

[13]Тие имаат една мисла, и силата и власта своја ќе му ја предадат на sверот.

[14]Тие ќе војуваат против Јагнето, и Јагнето ќе ги победи, зашто Тој е Господар над господарите и Цар над царевите, и оние, што ќе се со Него, се повикани и избрани и верни.“

[15]И ми рече: „Водите што ги виде ти, каде што седи блудницата, тоа се луѓето и народите, племињата и јазиците.

[16]А десетте рогови, што ги виде на sверот, тие ќе ја замразат блудницата, ќе ја запустат и оголат, и телото

despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

[4] Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

[5] porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

[6] Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela

нејзино ќе го изедат, а неа самата на оган ќе ја изгорат.

[17]Зашто Бог им даде во срцата нивни да ја исполнат волјата Негова, да се договорат и да го дадат царството свое на ѕверот, додека не се исполни словото Божјо.

[18]А жената, која ја виде ти, е големиот град кој царува над земните цареви.“

Откровение 18

Падот на Вавилон

[1]А по ова видов како слегува од небото друг ангел кој имаше голема власт: и земјата светна од неговиот болскот.

[2]И извика силно, зборувајќи со висок глас: „Падна, падна великиот Вавилон, и стана ѓаволско живеалиште и засолниште на секаков нечист дух, врталиште на сите нечисти и гадни птици;

[3]зашто со отровното вино на своето блудство ги напои сите народи. И царевите земни блудствуваа со неа, а трговците земни се збогатија од нејзината голема раскош!“

[4]И чув друг глас од небото како вели: „Излезете од неа, луѓе Мои, за да не соучествувате во гревовите нејзини, и да не добиете од казните нејзини;

[5]бидејќи гревовите нејзини стигнаа до небото, и Бог си спомна за неправдите нејзини.

[6]Платете ѝ како што и таа ви плати вам и дајте ѝ двојно онолку за делата

misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

[7] O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

[8] Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

[9] Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de

нејзини; со чашата, со која ве служеше, послужете ја двојно.

[7]Колку што се прослави и живееше раскошно, толку мака и јад вратете ѝ. Зашто во срцето свое вели: ‚Седам како царица, вдовица не сум и мака нема да видам.‘

[8]Затоа во еден ден ќе ја сполетаат казните; смрт, жалост и глад, и ќе биде изгорена во оган, зашто силен е Господ Кој ја суди.

[9]И ќе заплачат и ќе заридаат по неа царевите земни, кои блудствуваа со неа и живееја раскошно, кога ќе го видат димот од горењето нејзино;

[10]и стоејќи оддалеку, од страв пред нејзините маки ќе велат: ‚Тешко, тешко, голем граде Вавилоне, граде силни, зашто во еден час дојде пресудата твоја!‘

[11]И трговците земни ќе плачат и ридаат за неа, бидејќи стоките нивни нема веќе никој да ги купува;

[12]стоки од злато и сребро, од драгоцени камења и бисери, од висон и порфир, од свила и скерлет, секакво миризливо дрво и секакви работи од слонова коска: секакви изработки од скапоцено дрво, од бакар, железо и мермер;

[13]и цимет и темјан, миро и ливан, вино и масло, брашно и пченица, говеда и овци, коњи и коли, тела и души човечки.

cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada

[14]И овошјата, за кои душата ти копнееше, повеќе ги немаш, и сето богатство и сјај исчезнаа за тебе, и нема веќе да ги најдеш.

[15]Трговците, кои со тие стоки се збогатија од неа, ќе стојат оддалеку од страв пред маките нејзини, и плачејќи, и ридајќи

[16]ќе зборуваат: ‚Тешко, тешко тебе, граде голем, облечен во свила, порфир и скерлет, украсен со злато, драгоцени камења и бисери,

[17]зашто во еден миг пропадна толку големо богатство!‘ И сите сопственици на кораби, и сите патници во корабите, и морнарите, и оние што тргуваат по море, застанаа оддалеку

[18]и викаа, па гледајќи го димот од горењето негово, велеа: ‚Кој беше како овој голем град?‘

[19]И ги посипаа главите свои со пепел и со плачење викаа и велеа: ‚Тешко, тешко тебе, граде голем со чии скапоцености се обогатија сите што имаа кораби по море; зашто за еден миг запусте!‘

[20]Весели се поради тоа, небо, и вие светии и апостоли и пророци, зашто Бог ги заштити вашите права!

[21]Тогаш еден силен ангел подигна еден камен, голем како воденички камен, па го фрли во морето и рече: ‚Со такво

Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

[3] Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

[4] Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a

бучење ќе биде сринат Вавилон, големиот град, и ќе го нема веќе!‘

[22]И глас на харфисти, пејачи, свирачи и трубачи во тебе нема веќе да се чуе; никаков уметник од која и да е уметност нема веќе да се најде во тебе, шум од воденичен камен нема веќе да се чуе во тебе.

[23]И светлина од светила нема веќе да осветлува во тебе, и глас на младоженец и невеста нема веќе да се чуе во тебе, бидејќи трговците твои беа големи луѓе на земјата, зашто преку твоите магии се заблудија сите народи.

[24]И во него се најде крв на пророци и светии, а и на сите што беа погубени на земјата.“

Откровение 19

Песна во чест на победата. Свадбата на Јагнето

[1]Потоа чув висок глас како од многу народ на небото, кој велеше: „Алилуја, спасение и слава, чест и сила на нашиот Бог,

[2]зашто пресудите Негови се вистинити и праведни; бидејќи Тој ја осуди големата блудница која со своето блудство ја расипа земјата, и се одмазди за крвта на слугите Свои, што загинаа од раката нејзина.“

[3]И повторно рекоа: „Алилуја! Димот нејзин ќе се издига во векови!“

[4]Тогаш паднаа дваесет и четирите старешини и четирите животни, та Му

Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

[5] Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

[6] Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

[7] Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

[8] pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

[9] Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

[10] Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

[11] Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

се поклонија на Бога, Кој седеше на престолот велејќи: „Амин, алилуја!“

[5]А од престолот излезе глас, кој велеше: „Фалете Го нашиот Бог сите слуги Негови и вие, кои имате страхопочит кон Него, големи и мали!“

[6]И чув глас како од многу народ, глас како од многу води, и глас како од силни грмотевици, кој велеше: „Алилуја, зашто се зацари Господ Бог, Седржителот!

[7]Да се радуваме и да се веселиме и да Му оддадеме слава, бидејќи дојде свадбата на Јагнето, и невеста Му се приготви!

[8]И ѝ се даде да се облече во чист и светол висон.“ А висонот е праведноста на светиите.

[9]И ми рече: „Напиши – блажени се поканетите на свадбената вечера кај Јагнето!“ А ми рече уште: „Ова се вистински Божји зборови!“

[10]И паднав пред нозете негови да му се поклонам; но тој ми рече: „Стој, и јас сум слуга како и ти и браќата твои, што го имаат сведоштвото Исусово; поклони Му се на Бога, зашто сведоштвото Исусово е Духот на пророштвото!“

Јавачот на бел коњ

[11]И го видов небото отворено, и ете, бел коњ и Оној Кој јаваше на него се вика Верен и Вистинит, и Тој праведно суди и војува;

12 Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

13 Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

14 e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

15 Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

16 Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

17 Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

18 para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

19 E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

12очите Му беа како огнен пламен, а на главата имаше многу круни и напишано име кое освен Него, никој не го знаеше.

13И беше облечен во облека натопена со крв, и со името – Слово Божјо.

14А небесните војски, облечени во бел и чист висон, врвеа по Него на бели коњи.

15Од устата Негова излегуваше остар меч за да ги казни со него идолопоклониците. Тој ќе ги пасе со железен жезол и ќе ја изгази кацата со вино на јароста и гневот на Бога Седржителот.

16На облеката и на бедрото Негово беше напишано името: „Цар над царевите“ и „Господар над господарите.“

17Потоа видов еден ангел како стои на сонцето; тој извика со висок глас и им рече на сите птици што летаа сред небото: „Долетајте и соберете се на големата Божја вечера,

18да јадете тела на цареви, тела на војводи, тела на силни, тела на коњи и на нивните јавачи, и тела на сите – слободни и робови, мали и големи!“

19Тогаш го видов ѕверот и земните цареви и нивните војски собрани за да војуваат против Оној Кој седеше на коњ, и Неговата војска.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

[20]Ѕверот беше фатен, а заедно со него и лажниот пророк, кој правеше чуда пред него, та ги соблазни оние што беа примиле белег од ѕверот и ѝ се поклонуваа на неговата биста: и обајцата живи беа фрлени во огненото езеро со запален сулфур;

[21]другите, пак, беа убиени со мечот што излегуваше од устата на Оној Кој седеше на коњот. И сите птици се наситија од телата нивни.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

Откровение 20

Сатаната врзан на илјада години

[1]Потоа видов како од небото слегуваше ангел кој го имаше клучот од бездната и голема верига во раката своја:

[2]го фати змевот, древната змија, која е ѓаволот и сатаната – и го врза за илјада години;

[3]потоа го фрли во бездната и го заклучи, ставајќи печат врз него за да не ги лаже веќе народите до завршувањето на илјада години; по ова време тој треба да биде пуштен за малку време.

[4]И видов престоли и седнати на нив, на кои им беше дадено да судат, а и душите чии глави беа исечени поради сведоштвото Исусово и заради словото Божјо, а и оние што не му се поклонија на ѕверот ниту на неговата биста, и не примија белег на челата свои и на рацете свои и оживеаја и царуваа со Христос илјада години.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

Satanás é solto e derrotado

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

O juízo de Deus

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os

[5]Другите, пак, од умрените не оживеаја додека не се навршија илјада години. Тоа е првото воскресение.

[6]Блажен и свет е оној кој има дел во првото воскресение; над нив втората смрт нема власт, а ќе бидат свештеници на Бога и ќе царуваат со него илјада години.

Поразот на сатаната

[7]А кога ќе се навршат илјада години, сатаната ќе биде пуштен од затворот свој,

[8]и ќе излезе да ги лаже народите по четирите краишта на земјата, Гог и Магог, и да ги собере за војна; нивниот број е колку морскиот песок.

[9]Тие излегоа по ширината земна и го заобиколија живеалиштето на светиите и возљубениот град; падна од Бога оган небесен и ги проголта.

[10]А ѓаволот, што ги лажеше, беше фрлен во огнено и сулфурно езеро, каде што е ѕверот и лажниот пророк; тие ќе бидат мачени дење и ноќе во векови.

Конечниот Суд

[11]И видов голем бел престол и Седнатиот на него, од Чие лице побегнаа земјата и небото, и за нив место не се најде.

[12]Потоа ги видов мртвите, мали и големи, како стојат пред Бога; се отворија книги, и друга книга се отвори – книгата на животот; и судени беа

mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

13 Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

14 Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

15 E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

мртвите според запишаното во книгите, според делата нивни.

13Морето ги поврати мртвите свои, кои беа во него; смртта и пеколот ги повратија мртвите свои, што беа во нив; и секој прими суд според делата свои.

14А смртта и пеколот беа фрлени во Огненото Езеро. Тоа е втората смрт.

15И кој не беше запишан во книгата на животот, беше фрлен во Огненото Езеро.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

1 Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

2 Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

3 Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

4 E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

5 E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E

Откровение 21

Ново небо и нова земја

1И видов ново небо и нова земја, зашто поранешната земја помина, и морето го немаше веќе.

2Тогаш јас, Јован, го видов светиот град Ерусалим, нов, како слегува од Бога, од небото, стокмен како невеста променета за својот маж.

3И чув висок глас од небото како зборува: „Ете го светиот шатор, светилиштето на Бога меѓу луѓето, и Тој ќе живее со нив; тие ќе бидат Негов народ, а Сам Бог ќе биде со нив – нивниот Бог.

4И ќе ја избрише Бог секоја солза од очите нивни, и смрт нема да има веќе; ни плач, ни пискот, ниту болка нема да има веќе, бидејќи поранешното помина.“

5И Седнатиот на престолот рече: „Ете, сè ново создавам.“ И ми рече: „Напиши,

acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

6 Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

7 O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

8 Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

A nova Jerusalém

9 Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

10 e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

11 a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

12 Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

зашто овие зборови се вистинити и верни.“

6Потоа ми рече: „Се сврши! Јас (сум) Алфа и Омега, почетокот и крајот. На жедниот ќе му дадам Јас од изворот на жива вода дарум.

7Кој победува, ќе наследи сè, и ќе му бидам Бог, а тој ќе Ми биде син.

8А на плашливците и неверниците, на поганите и убијците, на блудниците и маѓесниците, на идолопоклониците и на сите што лажат, делот им е во езерото што гори со оган и сулфур, тоа е втората смрт.“

Новиот Ерусалим

9Тогаш дојде кај мене еден од седумте ангели, што ги држеа седумте чаши, полни со седумте последни казни, ми прозборе и рече: „Дојди, ќе ти ја покажам невестата – жената на Јагнето.“

10Па ме одведе преку Духот во една голема и висока гора и ми го покажа големиот град, светиот Ерусалим, кој слегуваше од небото – од Бога,

11и имаше Божја слава; светлината негова прилегаше на најскапоцен камен, како светол камен јаспис;

12тој имаше големи и високи ѕидови, дванаесет порти, а над нив дванаесет ангели и напишани имињата на дванаесетте колена на синовите Израелови:

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A

[13]спроти исток – три порти, спроти север – три порти, спроти југ – три порти, спроти запад – три порти.

[14]Сидовите на градот имаа дванаесет темели, и врз нив имињата на дванаесетте апостоли на Јагнето.

[15]Оној што зборуваше со мене имаше златна трска за да го измери градот и портите негови и сидовите негови.

[16]Градот беше четириаголен, а должината му е колку што и широчината. Тој го измери градот со трската и најде дека изнесува дванаесет илјади стадии; должината, широчината и височината негова – еднакви.

[17]Потоа ги измери сидовите негови, што беа сто четириесет и четири лакти, со мерка човечка која е и ангелска.

[18]Сидовите му беа изградени од јаспис; а градот – од чисто злато, како чисто стакло.

[19]Темелите на градските сидови беа украсени со секаков вид скапоцени камења: првиот темел – јаспис, вториот – сафир, третиот – халкидон, четвртиот – смарагд,

[20]петтиот – сардоникс, шестиот – сард, седмиот – хрисолит, осмиот – вирил, деветтиот – топаз, десеттиот – хрисопрас, единаесеттиот – хијацинт, дванаесеттиот – аметист.

[21]А дванаесетте порти беа дванаесет бисери: секоја порта беше од еден би-

praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.

[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.

[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

Apocalipse 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

сер; улиците на градот беа од чисто злато како проѕирно стакло.

[22]Храм, пак, не видов во него, бидејќи Господ Бог Седржителот и Јагнето се неговиот храм.

[23]И градот немаше потреба ни од сонце, ни од месечина за да светат во него, зашто Божјата слава го осветлува, а светило му е Јагнето.

[24]И спасените народи ќе одат по неговата светлина, и царевите земни ќе ја принесат во него својата слава и чест.

[25]А портите негови нема да се заклучуваат дење, бидејќи таму нема да има ноќ.

[26]И ќе ја внесат во него славата и честа на народите;

[27]и нема во него да влезе ништо нечисто, ни оној кој врши гнасни работи и лаже, а само оние кои се запишани во книгата на животот на Јагнето.

Откровение 22

Реката и дрвото на животот

[1]И ми покажа чиста река со вода на животот, бистра како кристал, која истечуваше од престолот на Бога и на Јагнето.

[2]Сред главната улица и од двете страни на реката – дрвото на животот, што раѓа плодови дванаесет пати, давајќи плод секој месец; а лисјата на дрвото служат за исцелување на народите.

[3]И нема веќе да има никакво проклетство; престолот на Бога и на Јагнето

ќе биде во градот; Неговите слуги ќе Му служат

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[4]и ќе го гледаат лицето Негово, а името Негово ќе им биде на челата нивни.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

[5]И ноќ нема да има таму, и не ќе има потреба од светило, ниту од сончева светлина, бидејќи Господ Бог ќе ги осветлува, и ќе царува во вечни векови.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

Исусовото враќање

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[6]И ми рече: „Овие зборови се верни и вистинити. Господ, Бог на светите пророци, го испрати ангелот Свој, за да им покаже на Своите слуги што ќе стане наскоро.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

[7],Еве, доаѓам скоро; блажен е оној кој ги пази пророчките зборови на оваа книга!'"

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[8]И јас, Јован, го видов и го чув ова; и кога го чув и видов, паднав за да се поклонам пред нозете на ангелот, кој ми го покажа ова.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[9]Но тој ми рече: „Стој, немој, зашто и јас сум слуга како ти, и браќата твои – пророци и оние што ги држат зборовите на оваа книга. Поклони Му се на Бога!"

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[10]И ми рече: „Не запечатувај ги пророчките зборови на оваа книга, бидејќи времето е блиску!

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

[11]Кој чини неправда, нека чини неправда уште; и кој е осквернет, нека се осквернува уште; и кој е праведен, нека чини правда уште; и кој е свет, нека се осветува уште.

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.
[13] Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.
[14] Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.
[15] Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.
[16] Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.
[17] O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

A conclusão do livro

[18] Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;
[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.
[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

A bênção

[12]И еве, ќе дојдам скоро, и платата Моја е со Мене, за да му дадам на секого според делата негови.
[13]Јас сум Алфа и Омега, Првиот и Последниот, Почетокот и Крајот!
[14]Блажени се оние што ги исполнуваат заповедите Негови, за да бидат достојни за дрвото на животот и да влезат во градот низ портите.
[15]А надвор се кучињата, вражачите, блудниците, убијците, идолопоклониците и секој што сака да лаже и лаже.
[16]Јас, Исус, го испратив Својот ангел да ви го посведочи ова по црквите. Јас сум корен и род Давидов, сјајната звезда Деница.“
[17]И Духот и невестата велат: „Дојди!“ И кој ќе чуе, нека каже: „Дојди!“ И кој е жеден, нека дојде, и кој сака, нека земе од водата на животот дарум.

Заклучок

[18]И Јас му сведочам на секого кој ги слуша пророчките зборови на оваа книга. Ако некој нешто додаде кон нив, нему Бог ќе му наметне казни опишани во оваа книга.
[19]Ако некој одземе од пророчките зборови на оваа книга, Бог ќе му го одземе делот од книгата на животот, и од светиот град, и од она што е напишано во оваа книга.
[20]Зборува оној што го сведочи ова: „Да, ќе дојдам скоро!“ – Амин! „Да, дојди, Господи Исусе!“

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[21]Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин!

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, “no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus”.

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil